Hoc opus est ceptū. dū festū est gregorianū.

Incipiūt capitula primi libri reuelationū dei. birgitte de suecia diuinitus reuelatarū.

Uerba dñi nri ihu xpi ad suā electā sponsā dilectissimā. de ēfirmatione sue excellētissimē incarnacōis. et de ī probacōe prophanacōis ⁊ finctionis fidei nrē. et q̄liter ad sui dilectionē muitat pfatā dilectam sponsam. Capm primum.

Uerba dñi nri ihu xpi ad filiā in sponsā sibi assumptā. de vē fidei articulis. ⁊ q̄ sūt ornamēta ⁊ signa et voluntas q̄ sponsa respectū sponsi debet habē. Cām ij.

Uerba dñi nri ihu xpi ad sponsā. de īformacōe dilectionis et hor sponse ad spōsū. et de odio iniquoꝝ ad deū ⁊ de dilectione ad mundū. Cām iij.

Uerba dñi nri ihu xpi ad sponsā. qualit nō debeat time de sibi a deo reuelatis nec cogitare q̄ maligni spūs sit. et de doctrina agnoscēdi bonū vl' malignū spm. C. iiij.

Uerba maximi amoris xpi ad sponsā. in figū mirabili de castro nobili p quod ecclia militās designat. ⁊ q̄liter pribz gloſe virginis matre et sōꝝ adhuc dei ecclia reedificabitur. Cām v.

Uerba xpi ad sposā. q̄liter eiꝰ spūs cū iniquus ēe non pt. et de separacōe malorū a bonis. ⁊ de missione bonoꝝ spūs alibz armis armatoꝝ ī bello ⁊ ꝛ mundū. Cām vj.

Uerba virginis gloſe ad filiā de modo induendi. ⁊ q̄lia debeāt ēe vestimēta et ornamēta quibz debet ēe filia ornata et induta. Cām vij.

Uerba reli regine. filiā dilectā informatia. qualit filiā vna cū matre debeat diligē et laudare. Cām viij.

Uerba regine reli ad dilectā. de amore dulcissimo quē filiꝰ habuit ad matrē virginē. et qualit ex cōtactu mistissimo. xpi mr fuit sacrata ⁊ ī utero sanctificata. et q̄liter assumpta fuit in corpe et aīa ī celis et de eiꝰ nois virtutibz. et de angelis bono ⁊ malo horibz deputatis. Cām ix.

Uerba virginis matre ad filiā. utile doctrina q̄liter vite debeat ponere cursū. et multa mirabilia passionis xpi declaratiua. Cām x.

Uerba xpi ad sponsam. qualit se tradidit sponte suis crucifixoribz. et de motiue dei in ostinacia omnē horoꝝ ab illicitis motibz erepto sue dilectē passionis. C. xi.

Qualit angelo cognitat ꝑ sponsā. et q̄liter xps queritat ab angelo q̄d ē q̄d petit ꝑ sponsa. ⁊ q̄d exped' sponse. C. xij.

Qualit' inimici dei habet ds demones i se. et de iudicio et illis a xpo illato Ca^m. xiij.

Qerba xpi ad sponsa. de modo et de respectu qs debet i oratione tenere. et de tribus generibus hoim i hoc mundo deo seruientium. Ca^m. xiiij.

Qerba xpi ad sponsa. ad differentias malos xpo ap penitentia. et de duobus gratiosissimis p q amor dei et amor mundi designant. et de dotatione psidi i hac vita C. xv.

Qualit' videbat sponsus p quandam scalam locabat ad deum de quadam muliere tribulata a demone zabulum q postea pluribus filiabus vitis fuit libata. C. xvj.

Qerba xpi ad sponsa. qlit' pater assilat' tribus sagittis. suscipit et pugnat. Ca^m. xvij.

Qerba xpi ad sponsa. qlit' in domo dei debet esse humilis. et qlit' p talem domum religio designat. et qualiter edificatio eccl'ie debet fieri de bene acquisitis. et de modo restituendis. Ca^m. xviij.

Qerba creatoris ad sponsam de magnificentia suarum potentiae sapientiae et virtutum. et qlit' magis permanet extra eum q nunc dicit sapientes. Ca^m. xix.

Qolloquium christi vitis matris et filij ad inuicem. et vitis miris et filij ad sponsam. et qualit' debeat se preparare ad nuptias. Ca^m. xx.

Qerba sponsi ad sponsam. in figura optima de quodam magno. p quem diabolus humiliat' designatur et exponit'. C. xxj.

Interrogatio dulcissima miris ad sponsam. et responsio huius sponse ad matrem. et replicatio utriusque miris ad sponsam et de profectu boni mali. C. xxij.

Qerba xpi ad sponsam. de hoc facto q inimicus dei e mitigatus. et q maria de vpote et ea ad plenum penitentes ponetur. Ca^m. xxiij.

Qerba dei patris tota relationis exercitu. et missio filij et matris ad prem. ad gratiam pro filia impetranda. i. p eam. xxiiij.

Qerba creatoris ad sponsam. qlit' eius iustitia malos tpliter sustinet. et eius misericordia mal' tpliter parcit. Ca^m. xxv.

Qerba laudis angelici exercitus ad deum. et de filiorum generatione si patres primi non peccassent. et qlit' ds omnia mirabilia p moysen ad populum. et postea ipse ad nos in eius aduentu &c. et de fortitudine huius tripartitis corporalis mansionis. et de oblationibus singulis spiritualis. C. xxvj.

Qerba miris ad sponsam. qlit' in choreas fuit ita. et quo p choreas mundus iste designatur. et de tribulatione vitis miris in morte. Ca^m. xxvij.

Qerba dni ad sponsam. in diuersa qlit' quedam aduersa eueniunt iudicandis.

et de tribili et horribili ſn̄ia
illam a deo et ab omnibus
ſcis ꝺtra eū. Ca^m. xxvij.

Q erba vḡis ad filiā de
duabꝫ dnabꝫ q̄rū vna vo
cat^r ſuꝑbia. et alia hūilitaſ
p quā vḡo dulciſſia deſigt^r.
et de occiſu vḡis ad ſuos
dilc̄os mortis ſue tpe. xxix.

Q erba dn̄i. maxīe karī
matis ad ſponſa de multipli
cac̄oe falſoꝝ xp̄ianoꝝ ad
xp̄i crucifixionē. A quo ſi
poſſibl̄e eſſet adhuc ē patus
iterū p p̄cozibꝫ ad mortē
ſuſcipienda. Ca^m. xxx.

Q ualit^r ſponſa videbat
dulciſſimā vḡinē mariā co
rona et alijs ornam̄etis i
eſtimabilit^r decozatā. A quo
ſponſe. bt̄s iohānes baptiſta
q̄d p cozonā et cet̄a deſigne
t^r. declarat. Ca^m. xxxj.

Q ualit^r ſponſa āmonita
ab
one di p̄uenta elegit pau
ptatē et p̄enuit diuicias.
et de tbz mirabilibz a xp̄o
ſibi oſtēſis. Ca^m. xxxij.

Q erba āmonic̄oīs dn̄i
ad ſponſa. de vera et falſa
ſapiēcia. et q̄liter boni ā̄gel
bonis ſapiētibz. et dyabolꝰ
malis ſapiēnibz aſſiſtit. xxxiij.

D octina xp̄i ad ſponſa
de modo viuēdi. et qualit^r
dyabolꝰ xp̄o fatet^r ſponſa
ipm xp̄m ſuꝑ oīa dilige.
et de q̄ſtione facta p dyabo
lū. A de karitate p dyabolū
pateſacta quā xp̄s habet ad
ſponſam. Ca^m. xxxiij.

Q erba vḡis ad ſponſam
ꝑp̄ū doloꝛē in xp̄i paſſione
explicēcia. A qualit^r p adam
et euā mūd⁹ fuit venditꝰ.
et p xp̄m et eiꝰ mr̄em fuit
redēptus. Ca^m. xxxv.

R eſpōſio dn̄i angelo ora
n̄ p ſponſa. q̄ ſponſe corꝑis
et aīe tbulac̄oēs ꝺcedunt^r.
et q̄ magis pfectis maioꝛeſ
tbulac̄oēs tbuant^r. C. xxxvj.

Q erba mr̄is ad ſponſa.
excellēcia ſiu filij ponēcia.
et q̄liter xp̄s nūc acerbus ab
īmicis malis xp̄ianis crūci
fixit^r q̄ a nūdeis fuat cruci
fixus. et p ꝺſequēs q̄ tales
aīas et amāt⁹ p̄uenē. xxxvij.

Q ollocutio grata di p̄ris
et filij ad īuicē. q̄liter p̄ tra
didit filio nouā ſponſa. et
filiꝰ eā gratanter in ſuā ꝛecepit
et quō ſponſꝰ informat ſpo
ſā de paciēcia et hūilitate
p exemplū. Ca^m. xxxviij.

Q ualit^r in xp̄o tpe ſue
mortis fides. ſpes et caritas
fuerīt pfectibilit^r. et i nobis
miſeris ſt^r ipfectibilit^r. xxxix.

Q erba qualit^r creator
ꝓponit ſponſe tres benigna
q̄ſtiones. Prima de marti
ſeruitute et dn̄io uxoris. Se
cūda. de uiri labore et uxo
ris ꝺſeruacōe. Tcia de ꝺcep
tu dn̄i et ſeruꝰ hōze. Ca^m. xl.

Q erba creatoris. p̄mitꝫ

celesti exercitu et sponsa. qlit
idē creator xpi de quinq
viris. scz de papa cū suo de
ro. et de malis latris. et de iu
deis et paganis. et de auxi
lio misso amicis suis p qs
oēs hoīes intelligunt. et de
crudelissima sua cōt inimi
cos illatu. Cap. xlj.

Verba exhortatois vir
gis ad sponsa. qlit suū filiū
debeat diligē sup oia. et qlit
in ubtē gloīa oēs ūtutes
et grē includit. Cap. xlij.

Verba filij ad sponsa. q
lit ex modico bono homo
ascendit ad plm bonū. et
ex modico malo hō descēd
ad sūmū supplicū. Cap. xliij.

Verba creatois ad spō
sa. qlit nūc despicit et uitu
perat ab hoīb. nō attendēdo
qd fecit ex curtate monedo
i. pphis. et eā ipe placedo
p rpis. nec curantes de eis
ira qua et obstinatos exer
cuit crudelit cōfligedo. xliij.

Rnsio mris et āgelor
pphaz aplor et deonor
ad deū pnte sponsa testi
ficādo eis magnificētia m
creatōe et īcarnatōe et re
deptōe. et qlit nūc hoīes
istis oīb⁹ detradicit. et de se
uero eor iudicio. Cap. xlv.

Verba laudis mris et
filij ad iuuē pnte sponsa.
et qlit nūc xps ab hoīb⁹
inhonesto cpissimo et uilis
simo reputat et dicit. et de
etna taliū dāpnatōe. xlvj.

Verba dni ad sponsa
de ecclīs nouē adiectione
et qlit nūc ipa lex reproba
t et detēpnit. et qp mali sacer
dotes nō sūt dei sacerdotes
sz di, pditores. et de male
dictiōe taliū et detestatōe. xlvij.

Qualit celi exercitu et spō
sa pntib⁹ diuinis loquit
humanitati et xpianos. sic
dns moysi et pplm. et qlit
maledicti sacdotes diligūt
mundū et despiciūt xpm et
de eor maledictōne et dāp
natione. Cap. xlviij.

Verba xpi ad sponsam
qualit xps assilat moysi
in figura educēti pplm de
egipto. et qlit maledicti sac
dotes quos loco pphaz i ma
iores amicos elegit. nūc
clamat discede a nobis. xlix.

Verba mris et filij bn
dictionis et laudis ad iuu
ē. et de gra mri a filio
ressa in purgatorio exis
tentib⁹ et in isto mundo ma
nentibus. Cap. l.

Verba bndictois ma
tris ad filiū audiēte spon
sa. et qualit filius gloīus fi
gurat pulchrume sua dul
cissima matrem p floīe na
tū in valle. Caplm. li.

Verba mris bndcōnis
et rōfatois ad filiū. ut ū
ba sua dilatent p mundū.

et radicent in cordibz amicor suor. et qualit' ipsa virgo p florem in orto natiuitatis mirabilit' designat. et de obis xpi p sponsa trans missis ad papam et ad alios platos ecclie Ca^m liij.

Q Verba mris et filij benedictois et laudis ad inuicem. et qualit' virgo figurat' per archam in q erat virga. manna et tabule legis. in qua figura multa mirabilia continentur. Ca^m liij.

Q Verba angeli ad sponsa de spiis cogitationibus suauibus. an bonus vl' malus sit. et qualit' duo sint spus. vnus maleatus et alius creatus et de eor qualitatibz. Ca^m liiij.

Q Qualit' xps assistat potenti dno. edificatis magna ciuitate et optimum palatium. p que mundus et ecclia designant'. et qualit' iudices et defensores et laboratores in ecclia dei conuersi sut in artibus prauis. Ca^m lv.

Q Verba. qualit' deus ca pitulis supius dictis immediate declarat et de sententia cont' tales illata. et qualit' ds ppt' bonos sustinz malos. lvj.

Q Verba dni ad sponsa. qualit' ipe sit in xpianor animabus cibus abhominabilis et despectus. et p ipsum mundus in eis fit delectabilis et dilectus. et de iudicio ei bili et tales illato. Ca^m lvij.

Q Verba mris ad sponsa et mris et filij dulcat' ad inuicem. et qualit' inigs xps e amarus amatoribus amarissimus. et bonis dulcis dulcor et dulcissimus. Ca^m lviij.

Q Verba xpi primi sponsa. scz qualit' xps p iustitia. bonos sacerdotes p bonum pastorem. et boni xpiani p uxorem designant' et figurat'. in qua figura multa utilia ponunt'. Ca^m lix.

Q Verba filij ad sponsam de tribz generibz xpianor figuratis p iudeos in egipto existentes. et qualit' ista ad sponsa reuelata fuit transferenda. testificanda et predicanda p dei amicos psonis ignorantibus. Caplm. lx.

Q Finiut capla primi libri. Sequit' prologus in oes libros reuelationum brie brigitte sequentes.

¶ Mistica scribenti cū sit michi tremulus index: Te pie nate dei sis rogo dux calami. ¶

Incipit prologus in libris reuelacionum dei. beate Brigitte diuinitꝰ reuelatis.

tupor & mirabilia.
audita sūt in terra nostra.
Mirabile siquidē erat q̄ zelator legis moyses ignēam legem. in ultionē p̄coz̄ de medio ignis zeli dei audiret. Dz stupēdius ē q̄ hodie hūiles et mās̄uetj spū vocē ihesu xp̄i dei et hōis ut olim helyas in sibilo aure tenuis audiūt. Cui enī duriss̄imū ignarū & rudē ꝑlm zelo iust̄iae legi sue primū subdidit ꝑ timorē? nūc in lenitate mie ꝑlm utraq̄ lege s̄z veteri & nouā eruditū: subdē dispos̄uit ꝑ amorē. Precesserat eī spūs grandis et t̄rozus dei subūtens mōtes sup̄boz̄ & cōterēs petras indurator̄ cordiū: et ymbo penitentie ꝓturbātis mētes ad salutē: et ignis diuine dilcōnis in euāgelio xp̄i chorus cātis ꝑ euidētiss̄ima tuba magne tatis eius ad suos indicia: qui semetipsū ꝑ eis t̄didit in mortē ne ip̄i in eternum morerēt: et suoz ad ipsū semetipos ꝑ gloria eius trahētū. Ut sic quodāmodo loquar in hoc ignē deus non sēd̄m sue diuinitatis excellē cīā: & sēd̄m nr̄e seruilitatis hūilē ꝺdicionē apparuit: in qua mūdū redemit. Et seq̄tur iā sibilus lenitatis diuine misēdie. oēs ꝑ ꝑces et merita mr̄is misēdie virginis marie. ab estu p̄cī ad aurā placidiss̄ime mie cōuocās: et in hac aura dns cui ꝑ ruū ē miserer. oīpotē cīā sue diuinitatis in sublimitatē maxīe miserac̄ois manifestat: ut inexcusabiles sint oēs apparēte diuino iudicio. q̄ miam tam lenit & dulciter exhibitā ꝓtēpserit. Vel nūquid nō inexcusabilit dign̄us ē iust̄icia diuini iudicij ferirī? qui tā dulcibz v̄bis et op̄ibz quā hui⁹ vene lac̄ois series oblatā sibi cōtēpnit et respuit miseratione? Quappē ꝑparet oēs aīos expandāt oēs voluntatū suarū sinus? ut mēsura mie bona s̄z sup meritū: cōferta. sup sperātū? coagitata sup desideriū et oēm cogitacionē: superfluēs ꝑ mediatricē dei et hom̄ a filio suo s̄z fonte pietatis. oībz infū

LANDES- UND STADT BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

datur. Nec suspicio ulla sal
lacis spūs: mētibz ista legē
tiū obrepat. Nō enī credēdū
ē. q spūs malignꝰ vel vere
iustos decipiat: vl' pāores
in melius iuertat: vl' cari
tatē quā nō habet frigidis
cordibz mfundē querat: vl' i
aliquo gloriā dei cu īuidet
ꝓmoueat. Sicut ei īpossibile
ē q spūs vītatis vel logt' mē
dacii vel a iustica quēq; a
uertat: vl' superbiā vl' īuidiā
cordibz sibi subditis īspiret.
vl' oīpotētis dei ītemptū ad
ducat: sic spūu falsitatis op
posita horū malorū ꝓpt' moli
tā eiꝰ malignitatē et nequi
tiā. oīno sūt interdicta. Aut
si qs forte hec vl' aliq̄d hoꝝ
bonoꝝ spūū malignō possi
bilia ēe ad faciēdū credat:
cōsequēs ē ut opposita horū
spūū benigno et scō possibili
a ēe nō neget. Et veniet īe
uitabil' errorꝫ. ut mala deo.
et bona dyabolo tribuant: et
iustorū ꝓnceps et rector ere
dat dyabolus: īpiorū vero
fautorē et iustigatorē deus ēe
blasphemet. Cū si qs vere
iustū discernē velit ne a fu
cata iustica decipiat: sciat
q a vē iusto relegata sī ꝑ
mū oīa vē mala q ad etnā
morte opant: scz luxuria. cu
piditas et superbia. Deīn ecā
falsa bona scz vītus vane glē
ad se ostētādū. vel pusillā
mis ad iustiā defendēdā:
vl' amaro zelo feruēs ad ali
os iudicandū. Ut sic ī iustici
a sit hūilis ex vītute. stabilis
ex hūilitate: tīnquillus ex oī
stabilitate. Unde et vē iusti
nec glorīā ꝓpriā querit. ut
ꝑ hāc a dyabolo decipiat:
nec pusillanimitate a defensi
one iustīe recedit. ut ꝑ hoc
a malignitate hoīm vītet:
nec turbacōibz quibuscumq;
succūbit. ut status āi eiꝰ a
recte racōis fundamēto fer
uore īpatiēcie euertat. Nō
ēi m hoc iustus nō ē q̄ciq;.
q ei turbacio mētis accidit.
si tīn turbacio eū a patiēcie
et cetarū vītutū fundamēto.
nō euīcit. Unde et xps cū ex
tristicia et turbacōe agoni
e mētis dixisset ad ꝑem. trāſ
fer calicē hūc a me: ostēdēs
q tbacio illa aīm suā a fu
dameto vītutū nō euīcerat.
adiūxit. Verūptīn nō sicut
ego volo: sz sicut tu. Nec
minꝰ q supius dictū ē: m
palegata futura notare
poterit. Sps ei gradis ē va
na gloria. q oēm vītutū e
minētiā q est ī modū mō
tū. oēmq; substanciā q ē ut
firmitas petrarū. subtilit:
ut tīnor ōminationū et ꝑse
quētiū īmoueat corda ut
cedāt īportūnitatibz hoīm.
ignis q; zeli exardescit. iusti nondū vītute patiēcie

et mā̄suetudis p̄fecte cont̄
p̄cōres. Ut patet in phari
zeo qui de iustitia sua glo
riabat: et idignacōis ignē
ōtra publicanū. sicut t sy
mon cont̄ magdalenā fer
uebat. ꝫ nō est in tali f̄
uore dn̄s: et ideo dat̄ dya
bolo rep̄tandi t decipiēdi
locus. Talia de sponsa xp̄i
suspicāda nō sūt: quā ipe si
bi ī hu⁹ gratie misterū ele
gerat: que adhuc ī mundo
uiuēs maritū suū ad cōti
nēcie p̄fectionē adduxit:
ut multis ānis sil' sine ex
actiōe et reddicōe debiti cō
iugalis viueret. Iaḡ adh̄
ligata mr̄imonio sobrietatē
vidualē m victu et vesti
tu p̄ferebat: deuocionē cor
dis et ōrōnū instātia. mḡ
nā in ea future religiōis
t gr̄e p̄fectionē p̄mōstra
bat. Cumḡ iā a lege viri
soluta eēt. bona sua hēdi
bus t paupibz distribuēs.
et a mūdi rētinaculis se
expediēs: xp̄m paupere
paup sequēs. nichil n̄ sim
plicissīm victū t vestitum
rep̄tibilē sibi rētinebat.
Pter qđ t eā que omem
mūdi ꝺsolatione reiecerat.
xp̄s mirandis ꝺsolacōibz
et gr̄is visitabat: in q̄bz
ōibz nō suā ꝫ dei gloriā
q̄rens. latē quidē ob hūili
tatis custodiā maluisset:
nisi ad primor⁹ salutē se p̄m
petū spūs vel pocius xp̄i m
spū sibi appar̄etis. certis se
psonis manifestare uissa
fuit. Optabatḡ ꝺtueliis et
obp̄briis suis xp̄i cumula
re gloriā: veritate mā̄sue
tudiē et iustitia formā vi
te xp̄i m se exp̄mens. cui
q̄ minus et nulibz psonis
gr̄is t īpune ledi suffēbat.
Qs talē vitā existimaret hu
manis patē demonū: xp̄m
q̄ tāte īpietatis arguē de
bnt. ut nō timeret in se spe
rātē. t nō se ꝫ xp̄m ex dilec
tionis ei⁹ plenitudie gloriātē
t: Vel nūq̄d bon⁹ sponsꝰ
christū zelāte t fidelē: expo
nit adulterio deludendā?
Cedat igit' temitas stulti iu
dicij. et det' locus gr̄ie t
gr̄e: q̄ tanto maior ee cog
nosc̄t: q̄nto ignorātie t mo
dice fidei nr̄e videt' meredi
bilior. Qs enī nisi eiusdē
spūs gr̄ā p̄uent⁹ credē pote
rit: q̄ xp̄s residēs m celo lo
quat' fēie m hac mortali
tate defēti: ꝫ sicut ex xp̄i
xp̄i ōbis accepim⁹: cui vi
dent' mōtes et silue. videt'
celū eminēcie eor⁹ p̄piquū
licet nō sit: sic et xp̄us m
celo regnās spūali visioni
p̄piquus videri potit q̄ntū
libet corpali p̄tia remoti
sit. cui sinōi visioni locali
distātia nequit p̄iudicare.

O vere stupēda et supadmi
rāda appario et ḡrā: et ē
re oī nacōi q̄ sub celo est re
uelāda: q̄ xp̄s tā ḡfuit fla
gicis xp̄ianoꝝ lesus ut vix
ulle relige semis iustīe i
ueniāt: misdiā exhibet m
ḡtis: et reos allicit ad ve
nīā flagitandā. Sane stupē
dior est hec appitio. illa que
p se cunctē mōstrauit. Illa
carnis supficie carnalibz o
culis se mgessit: hec deū et
hoiem spūalibz oculis igerit.
Illā mortuuꝝ mortalibz
loquebat: p hāc mortuus
ut īmortales fiāt loquit.
Illā ābulās in tīa in hu
manis diuina monstrabat.
p hāc regnās in celo hūa
na diuinis reconciliat. In il
la debitū iustīe mortēdo
p nobis soluit: in hac īdebi
te nobis pcoꝝbz mie mu
nus pmittit. Cā stupenda
mgis ē hec āmirabilis appi
tio q̄ vix credi pt: et a pua
hūanicordis capacitate xp̄i
gendi vtus tanti miraculi.
Nā luce hāc inicio. veritatē
vtute plenā in ipsis vbis
et opibz q̄ in apparicōe hec
audiūt: et experimēto pbā
tur īueniat: infirmitas tī
pā nō capit. qđ inicio au
diēdū vba et expiendum
bnficia capiendū dicat. Nā
et ego ipe q̄ hec scripsi. licet ē
tissime in de hoc spū p vba
et opa plene vitas ostēdit:
vix tī ipe capio qđ tī oī ac
ceptōe dignissīm ēe iudico:
nedū existimare quam oēs
hoc auditores credē posse:
qui vba nō audierūt et opa
nescierūt. Dicit et de xp̄i
resurrectioe dr. q̄ paulati
p multa argumēta mōstra
ta ē: q̄ totā simul nouita
tē miraculi fragilia moꝝ
talīū pectora capē nō po
tuerūt. Dic et ī hoc mira
culo xp̄m factuīm credo. lō
ghoꝝ ipoꝝ miraculoꝝ
magnitudinē miracli ml̄
tis vtutīū argumētis no
tā facē: quā ocli cordis p̄
catoꝝ tenebris assueti nō
possūt subito agnoscē. Hoc
tī mētes olim ppargare ad
facilioꝝ acceptiōe vitā
tis debet: q̄ tot vba totiꝝ
miracla nō alīā fidē p̄
dicāt. q̄ xp̄s p̄dicauit. No
nouū nobis xp̄m īdicit:
ꝑ eūdē q̄ pro nobis passus
fuit. Nichil vitam q̄ in xp̄o
ē subtrahūt aut addūt: sed
mia eius tanto in eis habī
dāciꝝ ostendit: q̄nto iam
pcoꝝ miseria sup id quod
umq̄ fuat ognoscit ma
ioꝝ. Grās ergo p̄i mi
rī et deo tocīs osolatōis a
ḡtam: q̄ in tot senestrīs
mūdi miseriis tot miseri
cordiis occurit miseris: ne
labāt in baratrū despe

racois. ℣ Quu ei sobrie et ſi
delit vba pntis libri que
respu multoꝝ pauca sut
attendè voluit? dubitare nō
potit vba nō illiꝰ q̄ vtute
vacua ē. ſz q̄ vtute plena
ē vitatis dici nō potuisse
ñ a spu vitatis. ℣ Quu eaꝫ
opa eiꝰ pbare voluit: luci
et fide dignos testes quibꝫ
opm vitatē si voluit pba
bit. ℣ Initiū aūt hui⁹ reuelaci
onis facte ad p̄dictā dn̄am
t̄ñ fuit missū ad me q̄ huic p
logū p̄misi. ut cetis illud
notū facerē: talit' a xp̄o
assumebat. ℣ Dyabolꝰ mq̄t
tipliciť peccauit. Superbia:
eo q̄ ipsū bene creauī. ℣ Cu
piditate: q̄ m̄ non solum
par ſz t̄ supior ee ābuit.
℣ Voluptate: q̄ tantū in di
uinitatis mee gloria delec
tabat. ut libeńt si potuis
set me occidisset: ut loco
mei regnare potuisset. ℣ Et
ob hoc de celo corruit. ℣ Hiis
tribꝫ pcis mūdū t̄pleuit:
et p ea humanū ḡn⁹ viola
uit. ℣ Pter q̄d ego hoīem as
sumpsi et ī mūdū veni: ut
hūilitate mea eiꝰ superbiā
anichilarē: paupte mea
eiꝰ cupiditatē destruerē:
t̄ ḡuissimā crucis penā sb
iij. ut eiꝰ abhoiabilē scrupi
tēciā extīminarē: et hoi sā
guīe cordis morte mea ce
lū aperirē pcis suis pclu
sū. si tm̄ xp̄e velit et q̄ntū m
xp̄o ē ad hec opari. ℣ Iz nunc
hoīes regni scocie specialit'
illud hoīm ḡn⁹ q̄d curiale
siue militare dicit': peccāt
sicut añ dyabolꝰ peccauit.
℣ Superbiūt enī de plenis cor
pibꝫ q̄ eis dedi: diuicias ābi
uit quas ego eis dare nolui.
℣ Abhoiabili scrupiciēcia sic de
fluūt: ut si eis possibile eēt
magis me occideret. q̄ vo
luptatibꝫ suis care vellet:
a iudiciū meū horribile q̄d
eis p̄ pcis suis imminet susti
neret. ℣ Et ideo corpa illa de
quibꝫ gloriāt' et superbiūt oc
adēt' gladio lācea et sequi:
mēbra illa speciosa de q̄bꝫ
gloriāt' bestie et voluc̄es
lacerabūt. ℣ Bona q̄ cōt vo
lūtatē meā egrediāt alieni
diripiet: et ipi egebūt. ℣ Pt'
abhoiabiles aūt voluptates
suas pri meo m tm̄ displi
cet: q̄ eos admittē nō dig
nat' ad faciei sue visionē.
℣ Et q̄ me si posset libent'
occidēt: ipi ad īferna ma
nibꝫ dyaboli tradēt'. ab eo
etna morte occidedi. ℣ Hoc
aūt iudiciū diu ante regno
suecie sup duxisse: n̄ pces
amicoꝝ meoꝝ q̄ mt' eos
sut obsistent. q̄ me ad mi
sdiā ī̄clinat'. ℣ Et ideo vēi
et rēpus q̄n eos de amicos
meos ad me colligā: ne m
deāt mala q̄ illi regno sup

ducā. Verūptm aliq̄ amicoꝝ meoꝝ tuꝰ viuet: ⁊ videbūt ī cumulū suoꝝ mitoꝝ. Nūc ingt reges et pncipes ⁊ plati ex beneficijs meis me ꝺſ noscē nolūt ut ad me veniāt ⁊ ego paupes debiles et infantes miſabiles psonas ꝺſregabo. quibꝫ loca eoꝝ repleā: ne in exitu meo ob eoꝝ abſenciā aliqs ſit defectꝰ. Cū aūt psona ciuſ fiebat hec revelacio ingemiſcēt. ⁊ iudicū nimis diuꝝ ꝺſqueret: adiūxit dns. Vt diu viuit homo: aditꝰ regni celestis aptꝰ ē. Si ipi noluerīt mutare vitā: et ego nolu ſentēciā mutare. Hꝫ et opa q̄ ad pns occurūt pntis vitatis ꝺſirmatiua: hec ſuꝰ. Primū. q̄ vna ingnara mulier hec ꝓponit: q̄ nec fingē vult cū ſit nobil' et ꝓbate vite. ī humilitate et vdūtate viuēs: ⁊ ſi vellet. neſciret nec mini mū ꝺſingē cū ſit ſīplicissima ⁊ mansuetissima. Hēdm ē. q̄ ſcīptoꝝ horū cū religioſissimꝰ ⁊ ſimplicissimꝰ. nulla racōe voles manū mittē ad ſcribēdū. reputās ſe ꝓpt' ingnorāciā ſuā ad tātū opꝰ min⁹ ydoneū: ꝫ correctꝰ metu mortis a xpo. ⁊ fē mortuus donec ꝺſensit: ⁊ ꝺſe ſu fcō ſubito curatꝰ ē. non ſuccessu tpis. Tertiū ē. q̄ vnus deōniacꝰ m eſſet a pntibꝫ duobꝫ fidedignis teſtibꝫ. ad vbum oris pdc̄i religioſi. quoꝝ formā hec mulier a xpo audiuit. et ſcdm xpi imperiū ad deō nē dixit: purgatꝰ ē. Vltiū ē. ut alt' deōniacꝰ ī ſuecia pntibꝫ tribꝫ fidedignis teſtibꝫ: eodē mō purgatꝰ eſt p eundē religioſū. Quīti ē diuerſio vni⁹ publice mēt' as. p bte vtis cū xpo dicte dōne apparuis ſbuētionē. Sextū est ꝛuſio pluriū mgnatoꝝ in regno ſuecie. qui tpe et loco vna voce cordis ſui monicionē ſa cā in melius expti. niſi migrati fuerīt xpo. verba eius ab ipo miſſa fate buntur.

Explicat prologus. ~~

Incipit vita sce brigitte pn̄cipiſſe regni ſuecie. Lib' pm⁹.

Verba dni nri ihu xpi. ad ſuā electā ſponſam dilectiſſimā. de certificacōe ſue excellētiſſie incarnacōis. et de impbacōe ꝓphanacōis et fractionis fidei nre et baptiſmi. et qualit' ad ſui dilectionē inuitat preſatā dilectā ſponſā.

Capitulū primū huius primi libri revelacionū

Ho lium creator celi ⁊
terre: vn⁹ in deitate cū p̄re ⁊
spū sc̄o. Ego sū qui ī p̄riar-
chis et ꝓphetis loḡbar: ⁊ quē
ip̄i expectabāt. Ob quoꝝ
deliderū. et iuxta ꝓmissionē
meā. assūpsi carnē sine p̄cō
et cōcupiscētia: ingrediens
uisceꝛa uginea tanquā sol
splendēs p lapidē mūdissim.
Quia sicut sol uitrū ingre
diēdo nō uiolat: sic nec ugi-
nitas uirḡis in assūptione hu
manitatis mee corrupta est.
Ego āt sic assūpsi carnē. ut
non deresiquerē deitatē: ⁊ nō
minoꝛ erā in deitate cū p̄re
et spū sc̄o oīa regens et im
plens: licet ī utero uirginis
esse cū humanitate. Quia si
cut splendoꝛ nūquā separat
ab igne: sic deitas mea nūq̄
ab hūanitate separata est.
nec in morte. Deinde. corp⁹
ip̄sū mūdissimū a peccato:
pro peccatis oīm a planta
pedis usq; ad uticē lacerari
uolui ⁊ cruci affigi. Hoc eā
cotidie nūc in altari īmolat⁹:
ut tanto amplius homo me
diligeꝛ. et beneficia mea re
coleret. Sz nūc ex toto oblit⁹
et neglectus sū et ꝺeceptus: et
tanq̄m rex a ꝓprio regno ex
clusus. in cuius loco latro pessi
mus electus ē et honoꝛat⁹. In
hoīne deniq; regnū meū esse
uolu⁹: et sup eum ure rex et
dns esse debere: qua fec eū
et redemi. Sed nunc fregit ⁊
ꝓphanauit fidem: quā mihi
promisit in baptismo. Uiola
uit et spreuit leges meas: qs
ei ꝓfuit. Diligit uolūtatem
ꝓpriā: et me audire ꝺeꝛepuit.
Insup et pessimū latroneꝫ sup
me exaltat: et ei fidem suam
dedit. Quis uere latro ē: qa
aiam hoīnis quā ꝓprio san
guine redemi. ipse mala sug
gerendo et falsa pollicendo
ad se rapuit. Nec ideo rapuit.
ut q̄si potentioꝛ me sit: cū ita
sim potens ut oīa possim ubo.
ita nulli⁹ ut nec minimū quid.
eaā si oēs sancti rogarēt. fa
cere cont̄ iusticiā. Sz q̄ hō
libero arbitꝛio dat⁹? uolūtarie.
mādatis meis ꝺeceptis consen
tit ꝺyabolo? ideo ultū est ut
homo tyrānidē ei⁹ experiat⁹:
q̄ ipse ꝺyabol⁹ a me bonus
fact⁹? Sz mala uolūtate sua
corrūpēs. q̄ meus seru⁹ est ad
uindictā malorꝝ. Sz licz modo
ita ꝺespect⁹ sim. tñ ita misereꝛi

cors sū. ut q̄cūq; misēdiā meā
peteritt et se humiliauerīt: i
dulgeo eis qđ cōmiserāt. et
ab ūquo latrone liberabo eos.
Quu āt in ꝺceptu meo plurē
rīt. vilitabo sup eos ultiōiam
meā: ita ut audiētes ꝺtremi
cent: et q̄ experiēt dicēt. Ve.
qa ūquā nati ꝛ ꝺcepti sum⁹:
ve q̄ ūquā dīm maiestatis
ad ira ꝓuocauim⁹. Tu āt fili
a mea quā elegi mi: ꝛ cū qua
spū meo loquor. dilige me to
to corde: nō sicut filiū aut fili
ā seu pntes sz pl⁹ q̄ aliqđ in
mūdo: q̄ ego q̄ creaui te. in
nullo mēbris meis peperti
ad suppliciū p te. Et adhuc
sic caritate dilugo aiam tuā:
ut ātēq̄ ea caream. adhuc ite
rū p ea si possibile eēt cruci
affigerer. Imitare hūilitatē
meā: q̄ ego rex glē ꝛ āgelor
pānis vilib⁹ idut⁹ fui. ad cō
supna nud⁹ stabā. oīa obpbia
et derisiōes audiui auribus
meis. Pone ecia voluntatē
meā voluntati tue: q̄ mater
mea dna tua a pncipio usq;
ad finē nūq̄ aliud volui. n
qđ ego. Si hoc feceris: tunc
cor tuū erit cū corde meo: et
inflāmabit dilectiōe mea. q̄
admodū aliqđ inflāmat ab
igne. Anima tua iplebit de
me. ꝛ ego ero in te: ita ut oīa
tpalia tibi fiāt amara. ꝛ oīs
voluptas carnis q̄si venenū.

Hec dicēs i brachijs deitatis
mee: nulla ibi ē voluptas car
nis. sz gaudiū ꝛ delātio spūs.
q̄ aīa delectata iterus ꝛ ex
tius plena ē gaudio: nec ali
qđ cogitat vel cupit n gau
diū qđ habet. Dilige ergo
me solū: ꝛ oīa habebis ꝛ ha
būdabis. Nūqđ vō septū ē. q̄
oleū vidue nō defecit. usq;quo
dns dedit pluuiā sup tra nr̄
vbū ꝓphē: Ego sū ver⁹ ꝓpha:
si vba mea credideris et cō
pleueris ea: oleū id ē gaudi
ū et exultatio tibi nō defici
ent usq; in sēpiternū. Verba
dñi nr̄i ihesu xp̄i ad filiā in
sponsā sibi assūptam. de vere
fidei articulis. Et que sūt or
namēta et signa et voluntas
que sponsa respectu sponsi
debet habē. Caplm̄ secm̄.

Ego sum creator celi
et tre: maris et om
niū que in eis sunt.
Ego sum vnus cū patre et
spiritu sancto: nō sicut di
lapidei vel aurei ut olim di
cebat: nec plures ut tūc pu
tabat. Sz vn⁹ deus p̄r et fili⁹
et spūs sc̄s: trin⁹ in personis.
vn⁹ i substātia. oīa creans
et a nullo creat⁹: imutabilis
et oīpotēs. manēs sine prin
cipio et sine fine. Ego sū qui
de vgine nat⁹ sū. nō amit
tēs deitatē. sz assūmens ea
hūanitatē: ut i vna plona

verus sit filius dei & vgis filius.
Ego sū q̄ in cruce pependi
& mortuus fui et sepultus:
deitate illesa pmanēte. Ca
luz ex hūanitate et carne
quā ego solus filius assūpsi
mortuus fui: tū m deitate ī q̄
cū p̄re et spū sc̄o vn⁹ erā ds
vnebā. Ego idcirpe sū q̄ surre
xi a mortuis et ascēdi in
celū: qui et nūc cū spū meo
loquor tecū. Ego elegi te et
assūpsi te m̄i in sponsā. ut
ostendā tibi secreta mea: q̄
sic m̄i placet. Tu ecā quodā
iure facta es mea: cū ī mor
te mariti tui voluntatē tuā
ī manus meas assignasti.
Cū ecā eo defuncto. cogitas
ti et rogasti quō pro me
paup esse posses: et volu
isti oīa p me relinquere: ideo
de iure facta es mea: et
oportuit me p tāta caritā
te tibi prudē. Pdēa assūo
te m̄i in sponsam et ī meā
p̄riā delēctionē: qualē de
ū decet habē cū aīa casta.
Ad sponsā ergo ptinet pa
tā ee q̄n sponsus voluerit
nupcias facē: ut sit orna
ta decent et mūda. Cur bn
mūdaris. si cogitatio tua sit
sp ecā pcā tua: quō ī bap
tismo de pcō ade te mūda
ui? quotiēs in pcm lapsa es:
te supportaui id ē sustinui.
Debet ecā habē spōsa sig
na sponsi sui in pectore?
hoc ē attēdē bnficia et opa
q̄ p te fec: scz q̄ notabiliter
te ditaui. tibi dando corpus
et aiām. sanitatē & tpalia:
q̄ dilexi te reduxi cū pro te
mortuus sū: et hēditatē tibi
restitui. si voluis habē. Spō
sa ecā dz facē voluntatē spō
si. Que ē voluntas mea? n̄ q̄
velis diligē me sup oīa. ni
chil aliud velle n̄ me? Ego
creaui oīa. ppt̄ hoīnē. & sub
ieci ei oīa: & ipe oīa pretet
me. & nichil n̄ me odit. Ego
ei iterū emi hēditatē suam
quā pdidit? & sit alienat⁹ est
et auers⁹ ē a facē. ut ma
gis velit honorē istū tīsito
rū q̄ nō est n̄ spuma ianis
astendēs q̄ mons ī momē
to & ianus depressa ī nichi
lū: q̄ honorē etnū in quo ē
ppetuū bonū. Tu at sponsa
mea si nichil n̄ me desidera
ueris. si oīa p me ctēpseris
nō solū filios et pntes. sed
ecā honores et diuicias? e
go dabo tibi st̄ipēdiū pcio
sissim & dulcissim. nō aurū
nō argentū: & merim dā
bo tibi ī sponsū et p̄miū. q̄
sū rex gloue. Si at erubesc
ee paup et despecta? ysida
q̄ deus tuus p̄dicit. te: oīaq̄
serui et amici mei reliq̄unt
m̄ra. q̄ nō amicos trenos
q̄siui & celestes. Qz si veris
& times pond⁹ laborus & mf
mitatis: ysidera q̄ graue est

ardē m igne. ¶ Nō meremis: si aliquē dñm tpalē sicut me offendisses? Ergo ei q̄nus te toto corde dilexī? tñ strā iusticiā nec ī uno pūcto facio: quominꝰ sicut in oībz mēbrīs deliqsti. sic ⁊ m oībz satisfaciās. ¶ Peter tñ voluntatē bonā et ꝓpositū emēdandi. iusticiā ī mām mutuo: remittēdo ꝯ uora supplicia ꝓ modica emēdatiōe. Ergo āplectē libent modicū laborē: ut mūdana ciaus ad magnū ꝑmiū perueniās. Decet enī sponsā cū sponso fatigari laboribz: ut eo fiducialius cū eo reqescat. ¶ Verba dñi nri ihu xpi ad sponsā de īformatiōe dilōnis et hoc sponse ad ipsū sponsū. et de odio miquoꝝ ad deū. ⁊ de dilōne ad mūdū. Caplm

Ego sū deus tercius. tuus: quē tu colis. Ergo sū ille q̄ celū et terrā potencia mea sustēto: et nō aliqbz rebz alijs sustētat vl̄ colūpnis. Ergo sum q̄ sub specie panis cotidie in altari verꝰ deus et verus hō īmolor. Ergo idē sum q̄ elegi te. Honora prēm me ū. dilexe me. obedi spūi meo: defer honorē matri mee tangꝰ dñe tue: honora oēs scos meos. Observa fidē rectā quā ille te docuit q̄ duoꝝ spūū sfluctū falsitatis sez ⁊ vitans ī se exptus auxilio meo deuicat: et custodi hūilitatē verā. ¶ Que ē hūilitas vera? n laudē deo ꝓ bonis datis tribuē: sz nūc multi oduīt me et facta mea: et ꝝba mea reputāt dolū et vanitatē: adulterū āt ⁊ dyabolū āplectūt et diligūt. ¶ Quod ei faciūt ꝓ me: cū mꝰ mure et amaritudie ē. Nō cōfitent nomē meū: si nō tīo re hoīm cōfundent. ¶ Mūdū āt sic diligūt? ꝙ nocte et die ī labore eoꝝ nō lasc̄ant: ⁊ ī amore eoꝝ sp feruet. Ho rū seruicū sic n placz: ac si quis daret ūi amico suo pe cuniā ad hoc ut ūterficat filiꝰ ei. Sic faciūt ipi. Dat ei n modicā eleōsinā: ⁊ la bijs honorāt me: ad hoc ut mūdana ꝓspitas eis sicut dat? et maneāt n honore et pcio suo: vnde occidūtur boni aī eoꝝ a ꝓpiacēdo m bono. Si āt tu me dilexe tuꝰ toto corde. et nichil desidetaue n me: attīha te ad me p cuitatē sicut magnes. id ē lapis talamite attīhit sibi ferrū: et collocabo te ī brachio meo qđ tā forte ē ut nullꝰ possit extēdē: tā rigidū ut nullꝰ extēsū suf ficat cōtriare? tā etiā dulce ē: ut oīa aromata vincat: ⁊ nul lā ꝙpatione cū mūdi delectacōibz habeat. ¶ Verba dñi nri ihu xpi ad sponsam

qualit' nō debeat timē de si
bi ab eo reuelatis nec cogi
tare q̄ maligⁿ⁹ sp̄s sit. ⁊ de
doctīa cognoscēdi bonū vl'
malignū sp̄m. Caplm. uij.

EGo sū creator tu
us et redemptor.
Quare timuisti de
verbis meis? et cur cogitas
ti de quo sp̄u ceēnt. de bono
an de malo? Dic m̄. q̄d m
ueīsti m̄ obis meis. q̄d ista
ēcia nō dictabat faciēdū?
Aut nūq̄d aliq̄d p̄cepi tibi
ꝛ tractionē? Id que vndit.
Requaq̄. Sz oīa illa fuit tua:
et ego male erraui. Rēndit
sp̄s seu sponsꝰ. Ego p̄cepi
tibi tā: ex quibz tu posses
cognoscē sp̄m bonū. Precep
pi tibi honorare deū tuū q̄
te fecit. et oīa que habes de
dit tibi: hoc tibi dicit racio
tua. eū honorare p̄ oībus.
Ego p̄cepi tibi fidē tenē rec
tā: credē. sz sine deo nichil
cē factū. sine deo nichil pos
se fieri. Precepi ecīa tibi di
ligē ꝛtinēcīa tractabilē oīm
verū: q̄ mūdꝰ ꝓpt' hoīem
factꝰ ē. ut hō eo ad nēcitatē
utet. Dic ecīa p tā istis ꝛ
ria. potes cognoscē sp̄m im
mūdū. Ipē ei suadet t' lau
dē ꝓpriā querē. de datis tibi
supbire? ipē suadet t' pfidi
am: ipē ecīa tibi ītinēcīa
mēbroꝝ oīm. ⁊ oīm verū.
et ad hec īflāmat cor. Ipē
q̄ q̄nq̄z decipit sub spē bonⁱ:
ꝓptea p̄cepi tibi semp discu
tere cōscīēcīa tuā. ⁊ sapiētibz
spūalibz apure eā. Ꝓterea
nō dubites tūc sp̄m dei bo
nū ēe tecū: cū nichil aliud
desideraūs n̄ deū. ⁊ de eo
tota īflāmaris. Hoc ego so
lus possū facē: et ipossibile
ē dyabolo appropiquare t'.
Sz nec alicui malo hoī p̄t ap
ꝓpiquare n̄ p̄mittat' a me:
vl' ꝓpt' pcīa vl' ꝓpt' aliq̄d oc
cultū iudiciū m̄ ꝛfnutū:
q̄ ipē mea creatā ē sicut a
lia oīa: et a me bñ factꝰ fi
it. Sz malicia sua malꝰ est:
et ideo ego sū dns sup eū.
Ideo aliqui īputāt m̄ falsā
culpā. q̄ dicūt q̄ illi q̄ m̄ ser
uiūt ex nimia deuocōe: di
cūt' īsanire et habē demo
niū. Ipi silem me facūt ho
mi qui castū habet uxorē
et ī utrū bñ ꝛfidentē: ⁊ sup
ponit eā adultero. Cal' ego
eem: si hoīem uxorū hītē
ad me caritatis aīm. dimit
terē deonio trādi. Sz q̄ fide
lis sū: ideo ī nullis m̄ de
uote seruiēti aīe dnābit' de
mon. Licz ei q̄nq̄z amici me
i q̄ amentes vident': hoc tñ
nō ē ꝓpt' passionē demoniⁱ.
nec q̄ seruiūt m̄ ex feruē
ti deuocōe: Sz ꝓpt' defectū cē
bri vl' ꝓpt' aliā occultā cau
sā: q̄ est ill' ad hūilitatē com-
pt' ecīa fieri q̄nq̄z q̄ dyabo

lus acripit ptāt̄ a me sup̄ car
nē bonoz̄ hoīm: ad eoz̄ tinu
nerationē. aut q̄ obūbret
ɔscias eoz̄. ℣z m aīas eoz̄ q̄
ī me habēt fidē et delatio
nē. nuīq̄ pt dnāri. ¶ Verba
mari amoris xpi ad sponsā.
in figura mirabili de castro
nobili. p q̄d ecclia militās de
signat. et q̄lit̄ p̄bz gl̄ose
p̄fīs marie et sōz adhuc
dei ecclia ædificabit. Cap. v.

Ego sū creator oīm:
ego rex gl̄ē et dns
angelor̄. Ego fida
ui in castrō nobile. et posui
ī eo clos meos: cui⁹ fida
mentū ūimici mei p̄fodere:
t̄ pualuer̄t in amicos meos.
m tm q̄ de pedibz aīor̄ me
or̄ ligno id ē appo ɔstrictis
erūt medullar̄: os eoz̄ ɔtū
dit̄ lapidibz et fame t̄ siti
cruciāt̄: insup̄ et dnīm eoz̄
p̄sequūt̄. Ja amici mei pe
tūt gemitibz auxiliū: ultri
cia damat̄ vindictā: mia tm
dicat pœnā. Cur t̄ ipe dns
aut ad exactū celestē q̄ astā
bat. Qd videt̄ vobis de is
tis q̄ castrū meū occupaue
rūt? Q ūi vna voce vīde
rūt oēs. Dne in te ē oīs ul
tricia et ī te oīa videm⁹: tu
exist̄s sine p̄cipio t̄ fine
filius dei: tibi datū ē oē iu
dicū tu iudex eoz̄. Et ille
aut. Lucz oīa scitis ī me t̄ vi
detis: tm̄ p̄pter istā sponsā
q̄ astat̄ dicte iudicū iustū.
Et illi dixer̄t. Ecce ē iustitia.
ut illi qui suffoderūt murū
puniāt̄ ut fures? et qui ī
malicia p̄sistūt puniāt̄ ut
tuā sorores: et q̄ captiui sē li
berent̄. et famelici saturē
tur. Cui⁹ logbat̄ dei mater
maria. tacēs ī voce puoz̄.
dicēs. Dne mi t̄ filii mei.
tu fuisti m uto meo: verus
deus t̄ hō. Tu me q̄ eiam
vas tenū. et nū dignacōe
tua sanctificasti: supplico mise
re eis adhuc semel. Cui⁹ īn
dit dns ad inimīm. Vndem
sit vbū oris tui: et q̄ odor
suauissi⁹ ascēdit m deitatē.
Tu āgelor̄ t̄ oīm scōr̄ gl̄ā
es et regina: q̄ a te deitas
solata ē. et oēs letificasti
scos? et q̄ voluntas tua a
principio ut̄ retutis tue erat
sicut mea: ideo fiāt adhuc
semel q̄d vis. Ad exitū aūt
aut. Quia vos vīlit̄ ctuist⁹:
ideo, p̄pt̄ cautelā viam pla
cabor adhuc. Ecce ego, p̄pter
p̄ces vīas reedificabo mu
rū meū: saluabo t̄ sana
bo eos q̄ vi oppressi sūt: et
in cētuplū honorificabo il
los, p tribulia quā passi sūt.
Violētibz aūt si miam pea
erit: pace t̄ miam dabo.
Qui aūt ītēpserit: ultiōā
meā sentiet. Deinde aut ad
sponsā. Sponsa mea ego e
legi te: et īduxi te in spm

meū. Tu audis ūba mea ⁊ scō
rū meoꝝ. q̄ licz oīa videt in
me. tñ ꝓpt̄ te locuti sūt. ut tu
itelligeres: q̄ tu q̄ adhuc es
ī carne. nō potes ita vidē in
me sicut hij q̄ ips sūt. Nunc
ergā ostendā tibi q̄d ista signi
ficēt. Caltrū illud q̄d supi dixi
ē ipā scā ecclia: quā de sāgui
ne meo ⁊ scōꝝ meoꝝ edificaui
et muro caritatis mee cinxi:
et posui ī ea electos meos ⁊ aī
cos. Fūdamētū hui⁹ ē fides: licz
credē me multū iudicē et mi
sericordē. Sz nūc subtracta est
fundamētū: q̄ oēs credt me
et p̄dicāt misericordē: tz q̄si
null⁹ p̄dicat. nec credit me
cē iuste iudicantē. Ipsi me
habēt q̄si iniquū iudicē. Iniqui⁹
ei ēet iudex. q̄ ex mia dimitte
ret iniquos impunitos: ut iniq
ultos eo magis oppmerēt.
Sz ego sū iust⁹ iudex ⁊ mise
ricors: ita ut nec minimū
pēm relinquā impunitū: nec
minimū bonū irremunātū.
Phui⁹ muri subtractionē int̄
uerūt illi in ecclīa sanctā q̄
ablq timore pecūt: qui me
multū esse negāt: et amicos
meos sic conturbāt quēad
modū illos qui sūt ī cippo.
Non enī est eisdē amicis
meis gaudiū nec cōsolatio:
sz ōne obprobriū ⁊ oīs dolor
eis īponit. tanquā demoni
acis. Si veritatem de me
dixerīt obstant: et mendaciū
arguūt. Vehemēt̄ sicut au
dire vel loq̄ recta: tz nō est q̄
ego audiat vl̄ rēa loq̄t. Ego
q̄ deus ⁊ creator blasphemor.
Dicūt ei: nelam⁹ si ē deus: et
si ē. nō curam⁹. Vexillū meū
pterunt ⁊ oculat⁹: dicentes.
Quare pall⁹ ē. q̄d p̄dest nobis?
Si velit nobis dare voluntatē
nrām sufficiat nobis: ⁊ habeat
ipe regnū suū ⁊ celū. Ego q̄ ad
eos īgredi volo: tz ipi dicūt. Īn
moriem⁹: q̄ voluntatē nrām
relinq̄mus. Ecce sponsa mea.
quales ipi sūt. Ego feci eos. et
vno verbo posse delere: q̄modo
supbūt ꝯtra me. Nūc aūt ꝓpt̄
preces matris mee et omniū
sanctoꝝ ita misericors sū ⁊ pa
ciens: q̄ mitte volo eis verba
mea q̄ de ore meo pretulerunt
et offerre eis misericordiā meam.
Si recipe voluerīt placabor:
sin aute sentiēt mea ultricia.
Itaq̄ sicut fures publice cora
angelis et hoīnibz cōfundēt:
et ab oībus diudicabuntur.
Sicut ei hoīnes in furca subpē
si deuorant⁹ a corūs: sic isti
a demonibz deuorabunt⁹ nec
consumēt. Sicut enī illi qui
puniūt⁹ in cippo ligneo nullā
requiē inuenūt ibidē: sic isti
habebūt undiq̄ dolorē ⁊ ama
ritudinē. Fluuius arētissim⁹
fluet ī os eoꝝ nec ipleb̄itur
eoꝝ uenter: tz ad supplicium

de die in diē renouabūtur. Ani
ma āt mei saluabūt. id ē de
vbis q̄ procedūt de ore meo.
cōsolabūt: ultionē meā cū vi
debūt. Induā eos ar
mis caritatis mee: et sic forte
cos faciā. q̄ adulanti fidei ca
dent retrorsū q̄ lutū: et erū
bescēt ꝑpetuo cū videbūt ul
tionē meā: ex eo q̄ pacīa mea
abuli sūt. ¶ Verba xp̄i ad sp̄osā.
q̄ut ei ip̄s cū inimīcs ee nō p̄t. et
de separacōe malorū a bonis.
et de millione bonor̄ sp̄ualibus
armis armator̄ t̄ bellū. id est
cont̄ mūdū. Capitulū. vj.
Inimici mei sūt quasi bestie fe
rocissime: nūq̄ placari possūt nec
requiescē. Horū cor sic est va
cuū a caritate mea: q̄ nūquā
in eo intrat cogitacio passio
nis mee. Nūq̄ semel adhuc
processit de intimo cordis eorum
hor vbū. Dne redemisti nos:
laus tibi pro amara passione
tua. Quomō ip̄s meus p̄t ee
cū eis: qui nullā diuinā ca
ritatē habēt ad me. q̄ ut volū
tatē suā ꝓficiāt libēter ꝑdūt
alios: Ipsor cor plenum est
vmbris vilissimis: id ē affectu
one mūdi. In ore eor̄ posuit
dyabol⁹ stercus suū: et ideo nō
placēt eis vba mea. Ideo ego
separabo eos ab amicis meis:
cum secta mea. Et sicut non
est mors ulla morte fece ama
rior: sic nō est supplicium quo
nō particeps fiāt: et sembūt
p medīū a dyabolo et diuidēt
a me. Sic sūt odioli mi: q̄ etiā
oēs q̄ adherēt eis sepabūt a
me. Ideo mitto amicos meos.
ut diuidāt dyabolos a mēbris
meis: et ipi veri sūt inimici mei.
Mitto ergo eos q̄i milites in
bello. Dis ei q̄ affligit carnē
suā et abstinet se ab illicitis:
vere miles est meus. Ipli ha
bent ꝓ lancea verba mea q̄
ore locutus sū: in manu gla
dius id est fidē. In pectore eor̄
erit lorica caritatis: ut q̄cūq̄
acciderit. non min⁹ diligant
me. Clipeū patiēcie debent
habē ad latus: ut oīa patiē
ter sustineāt. Ego enī īduli
eos q̄si aurū in vale: et nūc
erue debēt et incedere viam
meā. Ego nō poterā intre
sēdm iustitiā ordinatam in
gloriam magestatis: absq̄
tribulatione cū hūanitate
mea. Quō ergo ipli mtbūt.
Si dns eor̄ patiebat: non
murū li et ipli patiant. Si
dns sustinuit verbera: non
est magnū si ipli sustinebūt
verba. Non timeāt: q̄ ego
nūq̄ relinquā eos. Sicut īpos
sibile ē dyabolo cor dei tan
gē et diuidē: sic īpossibile ē
dyabolo separare eos a me.
Et quia ipli sūt quasi aurū
purissimū in ꝺspectu meo:
ideo si modico igne ꝓbent

nūq̄ tñ relinquo eos: ſz ē ad eoꝝ maiorē renunciationē.

¶ Verba vḡis gl̄ioſe ad filiā de mō mdiēdi. et q̄lia debeāt ee vestimēta ⁊ ornamēta quibz debet ee filia ornata et mduta. Caplm. vij.

Ego ſū matra: que pepi verū deū ⁊ verū hoiem filiū dei. Ego ſū regina āgeloꝝ. Filꝰ meus dilexit te toto coꝛde: ideo dilige tu eū. Tu debes ee ornā honeſtiſſima vestibz: q̄ quō et q̄les debeāt ee mōſtrabo tibi. Sicut ei tu pus habuiſti camiſiā. inde tunicā. calceos. palliū ⁊ monile ī pectore: ſic nūc ſp̄ualit̄ habē debes. Camiſia ē ꝺtrao. Sicut ei camiſia ꝓpiquior ē carni: ſic ꝺtrao et ꝺfeſſio ꝓma via ē ꝺuſionis ad deū: qua mēs q̄ gaudebat ī pāo mūdat̄. ⁊ caro ſordida refrenatur. Calcei duo affect⁹. ſz em ēdandi ꝺmiſſa: ⁊ voluntas faciēdi bona et abſtinēdi a malis. Tunica tua ē ſpes ad deū. Q̄a ſicut tūica habet duas manicas: ſic ī ſpe ſit uſticia ⁊ mia. Ut ſic ſperes de mia dei q̄ nō negligas uſticiā ei⁹: ⁊ ſic cogita uſticiā ei⁹ ⁊ iudiciū. ut non obliuiſcaris miam. Q̄a nec uſticiā aliq̄ faciat ſine mia: nec miam ſine uſticia. Palliū ē fides. Sicut ei palliū oīa opit ⁊ oīa ī eo ꝺtinēt̄: ſic fide ih̄u oīa pt ꝺprehēde et attigē. Hoc palliū debet ee reſpſū ſignus carnis tue: quō ſcz creauit te. quō redemit te quō enutrit te: et iduxit te in ſp̄m ſuū ⁊ aperuit t̄ oculos ſp̄uales. Monule ē ꝺſideratio paſſionis ei⁹. Hoc ſit iugit̄ fixū in pectore tuo: quō derīſus ⁊ flagellat⁹ quō ſanguinolēt⁹ ⁊ in oībz neruis ꝺfoſſ⁹. ſtabat vinus ī cruce: quō in morte ex paſſione dolorus acutiſſimi totū coꝛp⁹ ꝺtremuit. quō ī man⁹ pus amēdabat ſp̄m. Hoc i monule ſp ſit ī pectore tuo. Corona ſit ī capite tuo. id ē caſtitas ī affectu: ut malles pati vbera. q̄ manuari ap̄li⁹. Inde ſis vecūda ⁊ honeſta. Nichil cogita nichil deſidera nī deū tuū creatorē tuū: quē cū habueris oīa habebis: et ſic ornata expectab̄ ſpōſū tuū. ¶ Verba celi regīe filiā dilectā ī formanda qualit̄ filiū ma cū matre debeat dilige ⁊ laudare. Ca.m

Ego ſū regina viij. celi. Tu ſolliata es quō laudare me debes. Scias ꝓ cto q̄ oīs laus filij mei laus mea ē: et qui ih̄onorat eū. ih̄onorat me. Q̄a ego ſic ſeruet̄ dilexi eū et ipe me: q̄ q̄ vnum coꝛ

ābo habuim9. Et ipē me que
erā vas tremū sic hōrifice
honorauit: ut sup oēs angē
los me exaltarē. Sic ergo lau
dare debes me. Benedictus
sis tu ds creator oīm: q̄ i ute
ro matris vīginis descendē dig
natꝰ es. Bndictꝰ sis deus q̄ ex
matria vīgie ee sine q̄uamie
voluisti: et de ea imaculatā
carnē sine pcō sumē dignatꝰ
es. Bndēs sis tu deus qui ad
vīginē cū gaudio aīe ei⁹ et o
nīū membrōz venisti: et cum
gaudio oīm membrōz ei⁹ sī
pcō de ea pcessisti. Bndictꝰ
sis tu ds qui matrā vīginē
matrem tuā post assūptionē
tuā crebris ysolatoribꝫ letifi
casti: et p tempꝰ eā ysolādo
visitasti. Bndictꝰ sis tu deus
q̄ corpꝰ et aīam matris vir
ginis tue i celū assūp
sisti: et sup oēs angelos exal
tatē tuā honorifice collo
casti: miserē mei ppt̄ pces
eius. ¶ Verba regine celi
ad dilectū de amore dulcissīo
quē filiꝰ habuit ad matrē vir
ginē. et q̄liter ex auctō castis
sīo xpi mr fuit cepta et in
utero sanctificata, et q̄liter assūp
ta fuit in corpe et aīa i celū.
et de nōīs eiꝰ vtutibꝫ et de ā
gelis bono et malo hōibꝫ de
putatis. Cap̄m ix.

Ego sū regina celi.
Dilige filiū meū
qz ipē honestissīgē: et cū eū
habueris. oēm honestatē ha
bes. Ipē ē eriā desiderātissīꝰ:
et cū eū habuis. oīa deside
rabilia habes. Dilige eaā
eū qz ipē ē vtuosissīꝰ: et cū
eū habuis oēs vtutes ha
bes. Ego volo tibi dicē q̄
dilexit ipē dilexit corpꝰ me
ū: q̄ dilexit aiam meā: q̄ntū
eriā honorauit nomē me
ū. Ipē filiꝰ meus plus me
dilexit q̄ ego eū: qz creator
meus ē. Ipse auctū plus
mei et mīs tanta castitate
auxit: ut tūc nō ueniret
castus auctū. ut nullꝰ cō
uenire vellet ñi iuxta lege
solūmō causa suscitādi pro
le. Et cū sibi nūciatū eet
ab angelo q̄ vīginē parent
vnde salus mūdi prederē:
magis voluisset mori q̄ cr
nali amore uenire. et vo
luptas m eis mortua eet.
Cū p̄ eo dico tibi q̄ ex cā
tate dīna. et ex vbo āgeli
ānūciātis uenerūt cīne:
nō ex cupia aliq̄ volup
tatis. sz ex tra voluntatē suā
ex dīna dilcōne: et sic ex e
orū semīe p dīnā caritatē
caro mea xpi fuit cepta est.
Facto aūt corpe meo. ds a
dmitate sua aīam creatā
īmisit corpi: et mox aīa
cū corpe sanctificata ē. qua
angeli cū videbāt et semia
bāt die ac nocte. Cū aute
aīa mea sanctificaret: et cor

pos sustineret: tanta matris mee aduenit letitia. ut ipsi sibile eet dictu. Dein xple to cursu vite mee ꝑmo animā meā qz dnā erat corpis ad deitatē excellētius ceteris eleuauit: mde corpꝰ meū ut nullius creature corpus sit tā ꝓpinquū deo sicut meū. Ere quātū filiꝰ meus dilexit aiam meā et corpus. Ez aliq̄ sūt qui maligno spū negāt me assūptā corpe & aīa: aliq̄ qz nescūt melius Ez ista ē ꝑ etissimo rei veritas: q cū corpe & aīa ad deitatē assūpta fū. Filiꝰ meꝰ q̄tū ecīā honorauit nomē meū: audi. Nomē mei ē maria: sicut in euangelio legit. Hoc nomē cū angeli audiūt. gaudēt in sciā sua: et regraciāt deo q ꝑ me & meū tale gram fecit: et q videt ipi humanitatē filij mei in deitate glificata. Illi q̄ in purgatorio sūt ult̄ modū gaudent tanq̄ eger in lecto iacens: si audierint ab aliq̄bz vbū solacij. & qđ ei placz i aīo. q̄ statī exultat. Angeli e ecīā boni audito hoc nomē. statī appropiquāt magis iustis. quibz dati sūt ad custodiā & gaudēt de ꝓfectū eoꝝ: qz oībz hoībz dati sūt angeli boni ad custodiā. & āgeli mali ad ꝓbationem.

Ño sic q̄ angeli separet a deo: ꝛz aīe sic seruiūt ut nō relinquāt deū ꝛz magis sūt in aspectu eiꝰ: et tā inflāmant et ītāt aiam ad ingediū boni. Des ecīā dēones verent hoc nomē & timēt: qui audiēs hoc nomē maria. statī relinquit aiam de ūgulbz q̄bz tenebāt eā. Sicut ei asus q̄ ꝑpdā vngues et rostrū habet. si audierit sonū aliqē statī relinquit ꝓdā: et ei nichil opis segui videt statī reūtit ad eāde: sic dēones audito nomīe meo. statī relinquūt aiāz q̄ tenūt. Ez iterū aduolat et reuertūt ad eā q̄ sagitta velocissimā: n aliq̄ emēdacio subsequat. Nullꝰ ecīā tā frigidꝰ ē ab amore dei n sit dāpnatus. si nōcauit hoc nomen hac intēcōe ut nūq̄ reuerti voluit ad solitū opus. q non statī discedat ab eo dyabolꝰ: et nūq̄ amplius reūtit ad eū n resipserit voluntatē peccādi mortaliter. Cū q̄q̄ permittit ei tēpe eū ꝓpter maiorē remuneratione eiꝰ: ꝛz nō possidē. ¶ Verba virginis marie ad filiā. utilē doctrinā qualit̄ vnusquisq̄ debeat ponderā. et mlta miracula xpi passionis declātia. Ca.m x.

Ego sū regina celi: mater dei. Ecce dixi tibi q̄ habē debeas mentē in pectore tuo: nūc

plenius mostrabo tibi q ego a
principio cū audire et intelligere
deū ee: sp sollicita & hortata
fui de salute et obseruacia
mea. Cū at audisse plenius
ipsū deū ee creatore meū. &
iudice de oibz actibz meis. ita
me dilexi eū: et oi hora ti
mui et cogitaui ne eū vbo
vel facto offendere. Deinde
cū audisse eū dedisse legem
ppl'o & precepta sua. et fecisse
nim eis tam mirabilia: ppo
sui firmit' in animo meo nichil
ni eū diligē: et amara m erāt
mundana vehemēt. Post hec
audito etiā q ille idē deus
redēpturq eet mūdū et nas
caturq de vgine: tanta circa
eū cupitate affecta fui: q ni
chil n deū cogitabā. nichil
volebā n ipm. Ego elōgauu
me q̄tū potui a colloquijs:
et p̄sencia pntū et amicoru.
Et oia q habe potui dedi m
digentibz. nichil n victū te
nuie & vestitū reseruaui: nl'
la m. nisi ds placuert. Ego
sp in corde meo optaui ut
uuere ad tēpo natiuitatis
eius: si forte fieri meret aal
la indigna miris dei. Dou
ceā in corde meo. si eet ei
acceptabile obseruare vgi
tatē: nichil aq possidē in
mūdo. Si at aliter vellet deus
fierq voluntas eius nō mea:
q̄ credebā eū oia posse et
velle. nichil n in utile: ido
ei oēm voluntatē meā dimisi.
Instante vo tpe quo sdm ysa
iam vgines p̄sentabāt
in templo dni: affui et ego
inter eas ppt' obiam pntium
meoru: cogitus meū nichil
deo ee impossibile. Et q ipse
sciebat me nichil desiderare
nichil velle n se. et posset
me seruare in vgitate si ei
placet: sin at. fiet voluntas
eius. Audiens at oibz q mā
data erāt in templo? regressa
domū aplioru q̄ pius arde
bā amore dei: et nouis co
tidie inflamabar estibz & de
sideriis amoris. Prēa plo
soluto ab oibz me elōgauu:
et fui sola noctibz et diebz
timēs vehemēt ne os loq
ret. vl' auris audiret aliqua
it deū meū: vel ne oculi me
i vident aliq delectabilia.
Timida q̄z fui in silēcio et
multū anxia: ne forte sile
rē ea q magis loqui debu
isse. Cuq; sic turbarer in cor
de sola meū spemq; meā
oēm mutēs deo: illuc ve
nit in mētē meā cogitare
dei magnā potēciā quō ser
uuit ei angelis et oia crea
ta: qualis gloria eius ē que
ē ineffabilis et intimabil'.
Et cū hec mirarer: vidi mi
rabilia. Vidi nāq; sidus:
& nō quale fulget de celo.
Vidi lumē: & nō quale lu
cē q̄ luceat in mūdo. Sensi

odore. ſz nō qi herbaꝝ vl' aliqd taluꝫ: ſz ſuauiſſimū et ve meffabile: quo tota replebar et p̄ gaudio exultaba. In ſtatī audiu vnā vo cē ſz nō de ore huiano: et ea audiui ſatis timui reputās ne forte eet illuſio. Et ſtatī appuit aī me angel⁹ dei qi homo pulcherim⁹ ſz nō caime veſtitu: q̄ dixit ad me. Aue gracia plena: dn̄s tecū. Ad cū audiſſem. mirabar quid ſignificaret hoc: vel cur talē p̄ferret ſalutationē. Sciebā ei me et credebā indignam ad aliqd̄ tale vl' ad aliqd̄ bo nu: deo tn̄ nō impoſſibile ee face q̄cqd̄ vellet. Cui ſcd̄o angel⁹ ait. Qd̄ naſcet ī te ſcm̄ erit. et vocabit filiꝰ dei: et ſicut ei placuerit ſic fiet. Nec tn̄ credebā me digna: nec q̄ſiui ab angelo q̄re vl' qn̄ fiet: ſz q̄ſiui. quō fiet q̄ e go indigna ſim mr̄ dei. que et virū nō cognoſco. Et rn̄ dit m̄ angel⁹ ſicut dixi. Deo nichil ē impoſſibile: ſz q̄cqd̄ face vult fiet. Quo vbo an gelo audito: feruētiſſim af fectū habui ee mater dei. Et loḡbat aīa mea p̄ amo re. Ecce ego: fiat voluntas tua ī me. Ad qd̄ vbū ilico ſcepiebat filiꝰ meus ī utō meo: cū meffabili exultaa one aie mee et oīm mēbro rū. Cuiꝫ habere eū m uto: portaba eū ſine gſuedie et tedio vetris. Humiliaba me m oibz: ſcs eū oipotentē q̄ē portaba. Cū vō pepe eū. ſine dolore et p̄cō pepi eū ſicut et ꝺcepi: cū tāta aie et corpis exultacōe. q̄ pedū mei p̄ exultacōe nō ſentie bā terrā ubi ſtabā. Et ſi cut in oīa mēbra mea cum gaudio totius aie mee mī uit: ſic cū gaudio oīm mēbro rū exultāte aīa meffabili gaudio. ſine leſione vgīnta tis mee exiuit. Cuiꝫ ꝺſpice rē et ꝺſiderare pl'citudinē eiꝰ aīa mea q̄ vore p̄ gau dio ſtillabat: ſcs me ī dig nā ad talē filiū. Cū vō cō ſideraba locū ciguru ī ma nibz et pedibz q̄s ſcdm pro phas crucifigēdos audiui: tūc oculi mei replebāt lac rimis. et cor meū q̄ ſcandeba tur p̄ tſticia. Et tūc filiꝰ me us m̄ſpexit oculos meos la crimātes: et triſtabat q̄ ad morte. Cū vō ꝺſiderare po tēcia deitatis eiꝰ ꝺſolabar uterū: ſcs q̄ ipe ſic vellet et ſic expediret. Et oēm vo luntatē meā ꝺformaui vo luntati eiꝰ: et ſic ſp erat leti cia mea mixta cū dolore.

In ſtāte tpe paſſionis filij me i. rapuerūt eū inimici eius pcutientes eū m maxilla et collo: et ꝺſpuētes illuſerūt ei. Deinde ductꝰ ad colum

ſine dolore

nā. ꝓsonalit' se vestibꝫ exuit: et ꝓsonalit' manꝰ ad colūp nā applicuit: quas īimici sn̄ mia ligauerūt. Illigatꝰ at nichil ōmo opimēti hēbat. Ꝫ sicut natꝰ ē sic stabat: et paciebat nuditatis sue erubescētiā. Cōsurrexerūt āt īimici eiꝰ: et fustibus armatis. īimica undiq; astabāt: et flagellabāt corpus eiꝰ ab oi pcto & macula mūdū. Ad ꝑmū ictū ego que astabā ꝓpiqua. cecidi qi mortua: et resūpto spū vidi corpus eiꝰ flagellatū & vbeatū usq; ad costas ita ut coste eiꝰ vidēt: et qđ amarius erat. cū retherēt flagella. carnes ipsius flagellis sulcabāt. Cūq; filius meus totus sāguīolētꝰ totꝰ sic lacerat' stabat. ut ī eo nō īueniret sanitas nec qđ flagellaret: tūc vnꝰ petato m se spū q̄suit. Nūqđ mt̄ficetis eū sic nudatū: Et statī secu ut mīcula eiꝰ. Inde filiꝰ meus induit se vestibꝫ suis. Cūc lo cū ubi stabāt pedes filij mei totū repletū vidi sāguīe: & ex vestigijs filij mei ꝙmosceba mœssū eiꝰ. Quo ei ꝓcedebt: appebat tra effusa sanguīe. Nec ipi pacieb̄at ut se īuoluere: ꝫ ꝓpulerūt eū et traxerūt ut acceleraret. Cū āt duceret qi latro: ipe filius meꝰ extersit sanguīnē ab ocul' suis. Cūq; nudatꝰ eet. ꝓposuerūt sibi crucē ad portandū: quā cū ad modicū portasset: venies vnꝰ assūpsit eā sibi ad portādū. Interī eunte filio meo ad locū passionis: alij percusserūt eū in collū. alij ī facie ceciderūt: et tā fortit' et valēt' pcussꝰ ē. ut luce ego nō videre ꝓcuciēte. audiui tn̄ dare sonitū ꝓcussionis. Cūq; veiss se cū eo ad locū passionis: oīa instrumēta vidi ibi ꝓpata ad morte suā. Et ipe filiꝰ meus veniēs ibi exuit se ꝓsonalit' vestibꝫ suis: mīstris mt̄ se dicētibꝫ. Nec vestimēta mea sūt: nec ea rehabebit. quia dāpnatꝰ ē ad morte. Stante āt filio meo sicut natꝰ erat nudo corpe: vnꝰ tūc accurrēs apportauit sibi velamen: qđ ipse exultās intime velabat vēcundiora sua. Postea rapuerūt eū seui tortores et extēderūt in cruce. ꝓmo dexterā manū eiꝰ affigentes stipiti. q̄ pro clauis ꝓforatꝰ erat: et manū ipsā ex ea pte ꝓforabāt qua os solidus erat. Intrahētes cū fune aliā manū eiꝰ ad stipitē: eā simili mō affixerūt. Dein dextrū pedē crucifixerūt: et sup hūc sinistrū duobꝫ clauis: ita ut oēs nerui et vene extēdent' et ruperēt. Quo facto aptauerūt cōnā de spinis capiti eius: q̄ tam vehemēt' veniēdū caput filij mei pupugit.

ut ex sāgu

ut ex sanguine fluente repleret oculi eius. obstrueret aures: et barba tota decurrente sanguine deturparet. Cuius sic sanguinolenti et perforati status. dolens in astanti et gemebundi: respexit sanguinolentus oculis ad iohem sororium meum. et me commendabat ei. In tpe illo audiui alios dicentes q filius meus latro erat: alios q medax: alios q nullius digni more esset morte qui filius meus. Ex quorum auditu dolor meus renouabat. Sz sicut dictum e. ad primum ictum cum primus clauus infigeret ei. ego turbatus ceci qi mortua: oculi obscuratis. manibz tremebundis pedibz nutantibz: et no respexi p amaritudine animi ex toto affixus erat. Iuuenes vidi filium meum miserabiliter pendentem: et ego mr eius mestissima undiq; consternata p dolore vix stare potui. Filius at me videns me et amicos suos in consolabiliter flentes: flebili voce et alta clamabat ad patrem suum: dicens. Pater quare me deliquisti? Quasi diceret. Vllus e q mei miseat: nisi tu pr. Cuius oculi eius apparent se mimortuum: maxille eius submerse et vultus lugubres: os eius apertum et lingua sanguinolenta. Vent' dorso inherens. Assumpto humore qui no haberet viscera: ore corpus pallidum et liuidum ex fluxu et effressione sanguinis. Nam eius et pedes rigidissime extenti erant: et iuxta formam crucis. cruci attritu et conformati. Barba et genes ex toto respersi sanguine. Itaq cum filius meus sic lacerato et liuido staret. solum cor rerens erat: q optime et fortissime nate erat. De mea ei carne corpus mundissimum et optime complexionatum sumpsit. Cuius eius sic tenera et gracilis erat: q nuq sic leniter flagellabatur quin statim exiret sanguis. Ipse q sanguis eius tam rores erat: ut in cute munda videri posset. Et q optime nature erat: vitam cum morte in corpe eius perforato certabat. Ita quoq; dolor de membris et neruis corporis perforatis ad cor ascendebat. qd rerentissim erat et incorruptum. et incredibili dolore verabat ip et passione sum: et quoq; dolor a corde in membra lacerata descendebat: et sic morte plorabat cum amaritudine. Cuius filius meus his doloribz circumseptus respexisset ad amicos suos flentes. q maluissent illam penam in se cum auxilio eius sustinuisse. vel in inferno in etnum arde qm eum sic vide cruciari: dolor ille ex amicor dolore eam amaritudinem et tribulatione quam vel in corpe vel in corde sustinuit exterebat: q tenere eos diligebat. Cuius p nimia angustia corpis

ex pte hūanitatis clamabat ad pr̄em. ℣ Pr̄ in manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū. ℣ Hanc igit vocē cū audisset ego eiꝰ messias mīr: ītremuerūt oīa mēbra mea cū amore cordis mei et dolore. Et qa ēs postea hāc vocē cogitabā: qi in aure mea p̄sens t̄ recēs erat. ℣ Appropiquāte aūt morte cū cor p violēcia dolorū rūpet: tūc oīa mēbra ītremuerūt: et caput eiꝰ qi modicū se erigēs inclinabat: os eiꝰ aptū videbat: et lingua tota sāguinolēta: manꝰ eiꝰ retraxerūt se de loco pforacōis modicū: et pondꝰ corpis pedes āplius sustētabāt: digiti et bracha eiꝰ quodāmō extēdebāt se: et dorsū fortiter strigebat ad stipitē. Tūc quidā dixerūt ad me. ℣ Maria. filiꝰ tuus mortuꝰ ē. ℣ Alij aūt dixerūt. ℣ Mortuꝰ ē: s̄z resurget. Oīb̄z itaq; discedēt̄ibz vnꝰ adueniēs affixit lāceā in latꝰ eiꝰ tā valide: ut pene p aliud latus eiꝰ trānsiret. Et cū extrāxisset hasta: apparuit cuspis rubea sāguine. Tūc m̄ videbat qd qi cor meū pforaret: cū vidisse cor filij mei k̄mū pforatū. Deinde depositꝰ est de cruce: qd ego recepi in gremiū meū qi lepsū et totū lividū. ℣ Nam oculi eiꝰ erāt mortui et sāguīe pleni: os frigidū quasi nix. barba qi rasa: facies cōtracta. ℣ Manus q̄ sic durauerāt qd nō posset deponi n̄ circa umbilicū: sicut stetit in cruce. Hic habui eū i gremio: qi hoīem extractū in oīb̄z mēbris. Postea posuerūt eū in lītheo mūdo: et ego cū lītheo meo extersi vulnā et mēbra eiꝰ: et clausi oculos et os eiꝰ. q̄ in morte fuerāt apta. Deinde posuerūt eū in sepl'chro. O qd libent tūc posita fuisse vna cū filio meo: si fuisset volūtas eiꝰ. ℣ His ꝓpletis. venit ille bonꝰ ioh̄es: et dixit me in domū. Ecce filia mea: talia sustinuit filiꝰ meus p te.

Verba xp̄i ad sp̄ōsā. qualit' se tradidit sponte sue īimicis crucifixoribz. et de mō viuēdi i pace cū oīm mēbroꝝ ab illiatis motibz. exēplo sue dulcissie passionis. Ca^m xj.

Hilius dei loquebat ad sponsā dicens. Ego sum creator celi et t̄re: et corpꝰ meū verū ē qd̄ in cruce pendere videt̄. Diligē me toto corde: qr ego dilexi te. Et ego spōtanee trādidi me īimicis meis: et remāserūt ānimi mei et mīa mea i amarissīo dolore et fletu. Cūq; viderē lanceā clauos et flagella et alia passionis ꝯria ꝓpata: pressi nichilominꝰ letus ad passionē. Cūq; ca

put meū cēt vndiq; cōna
cruētatū. et vndiq; sāguis
flueret. et etiā si adhuc inimici tetigissēt cor meū: magis hoc paterēt diuidi et vulnāri. q̄ te carè velle. ¶Ptea nimis mīrata es: si me q̄ tāta caritate nō dilexeris. Si ei caput meū pūctū est et iclinatū m arue pro te. caput tuū debet iclinari ad hūilitatē. Et q̄ oc̄li mei erāt sanguinolēti et pleni lac̄rimis: ideo oculi tui debēt abstinē a delectabili visu. Et q̄ aures mee ip̄lebātur sanguīe et audiebāt verba detractiōis mee: idcō aures tue aiutant a sanguinibz et meptis locutōibz. Et q̄ os meū potatū ē amarissima potiōe et plenū ē a bono: idcō os tuū obstruat a malis. et aperiat ad bona. Et q̄ manꝰ mee extē se sūt cū clauis: ¶ptea tua opa q̄ figurāt in manibz extendāt ad paupes et ad p̄cepta mea. ¶Pedes tui. ad ē affectus tui q̄bz ad me ire debes. crucifigāt a voluptatibz. Vt sicut in oībus mēbris passus sū ego: sic oia mēbra tua patī sint ad obsequiū meū: q̄ magnus seruatū exigo a te q̄ ab aliis. q̄ maiorē gratia fecī tibi. ¶Qualit̄ angelꝰ vocabat p̄ sponsa. et q̄liter xp̄s q̄rit ab āgelo q̄d ē q̄d petis pro sponsa. et quid expedit sponse. Capitulū. xij.

¶Angelus bonꝰ custos sponse: videbat rogare xp̄m pro eade sponsa. Cui rndit dns. Qui rogare voluit p alio: salutē eiꝰ rogare debet. Tu ei es q̄ ignis q̄ nūq̄ extīguit: ardēs caritate mea incessant. Tu videꝰ et scis oīa cū vides me. Tu nichil vis: nisi q̄d ego. Dic ei. mi: q̄d ista noue sponse mee expedit. Et ille rndit. Dne. tu scis oīa. Cui dns ait. Diq̄ quidē q̄ecūq; facta et futa sūt eēncialit̄ sūt in me. et oīa in celo et in tra noui et scio: nec mutatio ē apud me. Cū ut ista sponsa intelligat voluntē meā: dic mihi ip̄a audiente q̄d ei expedit. Et angelus ait. Elatū habet cor et magnū: ¶ptea necessaria ē ei ogra ut edomet. Et ei ait dns. Q̄d igit̄ petis ei a me mi? Et ille. Dne. peto miam: cū virga tua. Et dnꝰ ait. ¶Pt̄ te hoc faciā ei: quia nūq̄ facio iustitiā sine mia. ¶Ideo dilige me hec sponsa debet toto corde. ¶Qualit̄ inimicꝰ dei habet tres dēones in se. et de iudicio et illū a xp̄o il

¶Inimicꝰ latro. Cap. xiij.

meus habet in se tres demones. ¶Primꝰ sedet i cogitatibz: sedꝰ

in corde: trius in ore. Primus
est qui nauta qui facit aquam per
carinam intrare: qui paulatim
inde crescendo replet nauem.
Inde supefluit aqua: et na-
uis submergit. Hec nauis
est corpus suum reptacoribus suis
qui precellus agitatii: in quod
voluptas sua primo mittit
per carinam: id est delectacoibz
qua delectabat talibz cogita-
coibz. Et qz no resistebat p
priam. nec solidabat da-
nus abstinencie: crescebat co-
tidie aqua voluptatis adhi-
bendo assensu: inde repleta
naue vitiis scripsceria ef-
fluebat aqua et opiebat
nauem voluptate: ne veni-
ret ad portu salutis. Sed
demon qui sedet i corde. est
silis vermi qui inest i po-
mo: qui nucleu pomi primo
comedit: inde relictis ibi st
coibz suis putrefit totu po-
mu. donec totu fiet inane.
Sic dyabolus facit. Primo vi
cat voluntate ei et desideria
bona. qui fuit qui nucleus unde
robur mentis et bonu sbsist:
et euacuato corde ab istis
bonis. tuc reliquit p eis in
corde cogitaciones et affectio
nes mundi qs magis dilexit.
Fuit ipellit xpm corpus ad
qd ei placet: et ex hoc mi
nuit fortitudo et intelligen-
cia. et accedit tediu vite.
Ipe ctissie est pomu sine nu-
cleo id est ho sine corde: qz sit
corde intrat ecclesia meam
qz diuina caritate nulla ha-
bet. Tercius demon silis est
sagittario: qui p fenestras
crucipicies sagittat incautos.
Quo no demon sedet i eo:
qui nunqz loquit sine eo:
Qd ei magis dilgit: fre-
quencius noiat: Verba sua
amara quibz alios vulne-
rat sunt qi iacula: q p tot
fenestras emittit quoties
noiat dyabolu: quoties in
nocentes p vba eius vulnera
tur: quoties simplices ex
vbis eius scandalizat. Ideo
in vitate mea qui sit vitis
uera. qz indicabo eu sicut
mittem ad ignem sulfureu:
sicut pditore et isidiatore
ad oim membroru suoz inf-
one: et sicut dnu sui rep
tore ad ppetua confusionem.
Verumptn qz deus aia et cor
pus simul sunt: mia mea ap
ta est sup eu. Hoc est aut qd
requiro ab eo. scz ut frequen
tus mtr sit diuinus: nullu
timeat obprbriu. et nullu
scripsciat honore: et ut nu
qz noiet in ore suo nome
sinistru. ¶ Verba xpi ad
sponsa. de modo et respu.
quos debet in ore tene.
et de tbz gnibz hoim i hoc
mundo deo seruie
bo cui. Ca. xuij.
sum deus tuus:

qui in cruce crucifixus vere deus et vere homo i una psona. sic cotidie i manibz sacdotis. Cū m aliquā ozo nē facis: ꝺclude sic sp ozo nē tuā: ut scz velis fieri semp voluntatē meā. nō tuā. Quia cū p ꝺāpnatis exozas: nō exaudiā te. Nā qz etiā xtra salutē tuā op tas fieri: et ideo nātē est tibi voluntatē tuā m mutē: qui ōia scio. q̄ puideo t nichil n utile. ſ Multi qppe ozāt nō recta mtētōe: et ideo nō exaudiri mēntur. Tria nāqz ſt ḡna hoim seruiētiū m in hoc mundo. Primi sūt q̄ me credūt ee deū et lātitorē oim: et sup oīa potētem. Hy seruiūt m hac mtētōe: ut scilz tpalia et honorē obtineāt. Hz celestia sūt eis p nichilo: et ſtinuent' ea amittunt: ut obtineāt pnia. Hijs iuxta voluntatē eoꝝ pspi tas ſdi in oībz accedit: et sic amissis etnis in tpali moditate remunero eos q̄cūq̄ boni fecerūt p me: usq ad ultim q̄dragēte. et usq ad nouissim pūctū. Hōi sūt qui credūt me deum oīpotentē et districtū iu dicē: et ista seruiūt m ex tiozе pene. nō āt ex amo re celestis gloꝛie. Nisi ei timerēt: nō m̄ seruirent. Tertij sūt. q̄ credūt me oīm creatozē et verū deū. q̄ cre dūt me iustū t misericoꝛ dē: et seruiūt m nō ex ti moze alicuius pene. sz ex di na dilcōne t caritate: t mal let qppe oēm penā si suffi ceret ferre. q̄ me semel ad ira ꝓuocare. Isti vō mēnt audiri i prece sua: t volū tas eoꝝ ē sdm voluntatem meā. Primus ei nūq̄ eriet de supplicio: nec videbit fa cie meā. Hōs āt tā magt nū supplicū nō habebit: nec tn facie meā videbit. n̄ corexit illū timoꝛē pnia.

¶ Verba xpi ad sponsā. cō dicoēs magnu regis xpō qpp pantia. et de duobz gazophi lacijs p q̄ amoꝛ dei t amoꝛ mūdi designat'. t de doctīa pficiēdi in hac vita. Cap'm. xv.

Ego sū sicut unus rex magnus t potēs. Ad regem ei ptinēt quatuoꝛ. Primo debet ee diues: scdo mitis: tcio sapi ens: qrto curialicus. Ergo vō sū rex angeloꝝ: t oīm hoim. Ergo etiā habeo illas q̄tuoꝛ ꝓpietates q̄s dixi. Primo namqz sū ditissim: qz oībz do nātura. nec mihi habeo post datu. Hōs sum mitissim: qz oībz peccatoꝛibz paratus sū dare. Tercio itaqz sū sapiētissim: qz scio q̄d vnicuiq̄ debet' et expedit. Qrto

cia sit meritatiu? q; paruiaz
sit dare ip aliqs pete. Ego ha
beo qi duo ghazophilacia. In
pmo ei ghazophilacio sut re
posita pderosa et ghuia qsi
plubu: et cella ista ubi ista
sut e crusepta acutis aculeis
pfigentibz. Hz qui hec pmo ic
pit vtere t revolue et dem
portare didicerit. leuia videt
sibi postea qi pluma: et sic
leuissia fiut que ante pde
rosa videbatur: et suauia
que pus pfige videbat. In
scdo ghazophilacio videt esse
auru resplendes. et lapides
paosi: et pocula odorifera
et dulcia. Hz de auru illud
e lutu: et illa pocula sut de
nenu. Ad hec naq; ghazophi
lacia sut due vie: s; ante e
rat unica via. In repetis.
id e in ingressu duaz viaru
stabat vn? hoz: et clamabat
ad tres hoies qui ibedebant
p alia ma dices. Audite audi
te vba mea. Et si no audie
tis? salte videte oculis vis:
q; vera sut q loquor. Si aut
no audieritis nec videritis?
salte attrectate manibz: et
pbabitis q i vbis meis nulla
e falsitas. Cui aut primus
audiam? et udeam? si ve
ra sut vba ei? Hcds aut. Fal
sa e aliquid dicat. Certa? dix.
Scio q; vera sut que dicit:
s; no curo. Ad sut ista duo
ghazophilacia? ni amor me?
et amor mudi. Hz ad hec du
o ghazophilacia st due vie?
abiectio t pfecta abnegna
o ppie voluntatis. q ducat ad
odie meu: et carnis volup
tas q ducat ad amore mu
di. In amore at meo vide
tur aliquibz e on? qi plu
bu: q; cu ieiunare debent
et vigilare seu refrenare
carne. qi plubu portare si
bi vident. Si at vba et stu
melias audierit? si in vel
tione et ozone mouat: qi
int aculeos residet et om
hora angustiat. Hz qui in
amore meo e vult. inpi
at pmo vtere on?: id e co
net ad faciendu bona per
voluntate et strenue desi
deriu. Inde leuet modice et
paulati. id e faciat ea q pt:
cogitando sic. Hoc bn possu
facere: si deus dederit mihi
auxiliu. Deinde pseueras
in icepto cu tanta alacri
te ea q videbant si e one
rosa. incipit portare: sic p o
nis labor i ieuniis seu vi
gilijs aliis laboribz quib?
cuq; e sibi tu leuis qi plu
ma. Et in tali sede qescit
amica mea: q; est malis t
desidiosis qi crusepta acule
is et spinis. Hz amicis me
is e suma quies et leuis
qi rosa. Ad hoc ghazophi
lacia e via recta. Septimus
ppie voluntatis? qn homo

videt² omoso

ſiderata paſſioē mea ⁊ cari
tate. nō curat facē volūtatē
ſuā: ⁊ reſiſtit toris viribz ⁊
conat ſp ad maiora. Et luz
iſta via ſit ī p̄ncipio aligñ
tulū ḡtauis: tñ ī ḡpreſſu ml̄
tū delectat m tñ ḡp ea q̄
p̄ius videbāt impoſſibilia ad
ferendū: fiūt poſtea leuiſſi
ma. ut mito dicat mī ſe. Iu
gū dei ſuaue ē. Sedm aut
ḡnoſophilaciū ē mundi: ī
quo ſūt aurū. lapides p̄cio
ſi ⁊ pocula q̄ vident odoꝛu
fera: ſz tñ defuſtata ama
ra ſūt ut venenū. Qūis em
qui portat aurū. ītigit ei
ḡp cū debilitat eiꝰ coꝛpꝰ et
deficiūt mēbra: et ci eius
ānichilat medulla ⁊ coꝛpꝰ
eiꝰ cadit p mortē in tra: tc
reliquit aurū ⁊ lapides. ⁊
nō valet ſibi plus ḡp lutū.
Pocula etiā mūdi ⁊ delec
tacōes videt delābilia. Sz
cū venit m ventrē debi
litat caput: ḡtauat coꝛ et
oīa mēbra euertit: ⁊ poſt
ea q̄ ſenū homo areſcit:
et appropīquāte dolore moꝛ
tis oīa delectabilia fiunt
amara q̄ venenū. Ad hoc
ḡnoſophilaciū ducit ḡpria
voluntas. q̄ homo nō curat
reſiſtē actiōibz ſuis p̄ius:
neq̄ meditat q̄ ego feci
et p̄cepi. Sz q̄cūq̄ venit m
eiꝰ cogitacionē ſiue licitū
ſiue illicitū. hoc ſtatī fiat.

Ihāc viā tres viri ābulāt:
in quibz intelligo oēs repꝛo
bos: qui diligūt mūdū ⁊ o
nē voluntatē ꝓpriā. Iuis ego
clamau qui ſtabā ī ꝓpetis
ſeu ī ingreſſu viaꝝ: q̄ ve
nies in carne hūana oſtē
di hoīb q̄ duas vias: ſcilicz
q̄ ſequēdū eēt. q̄d ve fugiē
dū? que via ducebat ad vi
tā: ⁊ q̄ ad mortē. Via ante
aduentū meū in carne
nō erat ī una via: q̄ oēs
bonu ⁊ malu bāt in ifer
nū. Ego āt ſū ille q̄ clama
bat: et clamabā ſic. O hoī
nes audite vba mea q̄ ducūt
ad vitā vite: q̄ vera ſūt et
ſenſu ꝓpꝛio potestis
illa ee vera que loquoꝛ. Et
ſi nō auditis ea vl̄ nō po
testis audire: ſaltē videte ſz
fide ⁊ intellectū q̄ vera ſūt
vba mea. Sicut ei oculus car
nis cernit visibile aliq̄d: ſic
oculus fidei cerni pōt inuſibi
lia ⁊ credi. Multi denīq̄ ſe
ſiplices ī ecclia q̄ pauca bo
na opant: p fidē tñ ſaluā
t. q̄ credūt me creatoꝛem
oīm et redēptoꝛe. Nullus
q̄ppe ē: qui me nō possit ī
telligē ee deū ⁊ crede. Si cō
ſideraꝛ quō tra fructificat.
et quō celū dat pluuias. q̄
mō arboꝛes viret. quō ania
lia mūdāq̄ in ḡne ſuo ſub
ſiſtūt. quō ſidera hoī ſeruī
unt. quō ītraria hoīs euen

nit voluntati. Et hijs oibz pt
ho vide qz mortal' e: t qz ds
e ille qui oia ista disponit.
si ei no eet deus: oia ista
uet mordiate. Ergo oia fr
a deo: et oia rationabiliter
ppt' edificatione hois dispo
sita. Ner mimu e m mun
do: qd sine racoe sit vl' sub
sistat. Ergo si ho no pt ppt'
mfirmitate vtute mea sic
e cape vl' mtelligé: pt tn
vide p fide t credé. si aut
o hoies volentis nolentis?
sideraue mtellectu potetiam
mea. potestis tn attrectare
manibz vris opa q ego fea
et sa mei: qz sic apta sunt
q nullus dubitare pt esse
opa dei. Quis suscitauit
mortuos? et illuminauit ce
cos n deus? Quis expulit
demones n deus? Quid at do
tui? n utilia ad salute aie
et corpis et lenia ad portm
du? Hz pmo ho ait: id e ali
qu dicit. Audia? et pbem?
si vera sut. Hij ad tep? stat
i seruicio meo no causa dilec
tois: hz experietie t mutan
dis aliox. nec reliquendo
voluntate ppria: hz sua facie
do cu mea voluntate. Hij pe
riculose posita sut qz duobz
dns seruire volut: huz neut
bene seruire possit. Cu at
venti fuerit: quem magis dnm
dilexerit ab eo remunabit.
Sed's ho dicit. id est aliqu.
falsu e qd loquit: et falsa e
scptura. Ego su deus et cre
ator oim: et sine me nichil
factu e. Ego addidi noua le
ge et vetere: et de ore meo
prossit. Ner i ea e aliq fal
sitas: qz ego su vitas. Ergo
q me falsu dixisse dicit et
scptura falsam dicit. xpi nu
q videbit facie mea: qz co
scia eox dicit eis me ee deu:
qz oia sut scdm voluntate
mea et dispositione mea.
Celu illuinat eos: nec ipi
se illuinare pnt. Terra fr
tu gignit. aer fecundat tra.
oia animalia habet eta dispo
sitione: demones confitent me.
uulti hoies pacti maredi
bilia ppt' amore meu: hec
oia videt nec tn videt me.
Ipn eta pnt me sidere
i iustitia mea: si sideret
quo tn absorbuit ipios ig
nis obussit iniquos. Sic eta
pnt vide me in mia mea.
qn aqua de petra fluxit nos
tris. et aq maris cedebat eis:
qn ignis no ledebat eos.
qn celu qi tra nutebat eo.
Et ideo qz ista videt t dict
adhuc me metui: nuq vi
debit facie mea. Tertius
ho dicit id e aliqu. Bene
scim? ee veru deu: hz non
curam?. Isti tetnu cruciabit:
qz detrepuit me veru
deu t dnm suu. Nunqd
no e magn? ste pt?: qz utu

tur domus meis et tñ ipi cō
tēpnūt seruire m̄. Hi enī
ipi habent ex industria
ppria et nō totū ex me: leuis
esse; ptemptus. Quu āt onus
meū vertē iapiūt. id ē ex
feruēti desiderio volūtatis
conant ad illud modicū faci
endū qđ ipi pmt: hijs ego da
bo gratiā. Quu āt leuant
pōdera mea id p amore me
o de die i diē pficiūt: cui ei
laboro et fortitudo eoz ero:
et iflāmabo eos ut āplius
velīt. Quu āt sedēt in sede
q pūgē videt: quietissimā ē.
Hij sūt in laboribz et pacie
cia nocte et die nec attedia
tur: sz eo magis ardēt z mo
dicū eis videt ee id qđ agit.
Hij sūt amici mei carissi.
et hij valde pauci sūt: qa
pocula sedi gra zophilacij ma
gis alios delectāt. ¶ Qua
lit videbat sponse qđ quida
soz loquebat ad deū de q
dā mulieve tribulit a dēone
oculata. q postea pribz gl̄ō
se vgis fuit lubata. Ca. xxj.

Videbat sponse qđ
quida soz sua loque
bat ad deū dicens.
Cur aīa isti⁹ mulieris qua
sanguie tuo redemisti sic con
culcat a drabolo? Respondit
statī demon dicēs. Mea de
iure mea ē. Et tūc dix dns.
Quali iure tua ē? Cui re
dit demon. Que mgt vie st.
vna ducat ad celestia: alia ad
infernū. Cuqz ipa ispiceret
ābas vias: oscula sua et tacto
dicebāt sibi qđ viā meā ma
gis eligeret. Et qz liberā habu
it voluntatē dubitandi ad quā
viā magis vellet: videbat
sibi utile magis dubitare vo
lūtatē suā ad ppetrationē pcā:
et tūc incepit ābulare p viā
meā. Postea decepi eā tribus
vicijs: scz gula. cupiditate pe
cunie et luxuria. Ideo ego se
deo nūc in vētre eius et i na
tura ei⁹: et teneo eā qnqz
manibz. Cū una manu te
neo oculos ei⁹: ne videat
spūalia. Cū sēda manu te
neo manū ei⁹: ne faciat opa
bona. Cū tria manu teneo
pedes ei⁹: ne vadat ad bona.
Et cū qrta manu teneo in
tellectū: ne peccatis erubes
cat. Cū qnta manu teneo
cor ei⁹: ne redeat p pnitētiā.
Tūc bta virgo maria dixit
ad filiū. Fili spelle eū dice
vitutē: de ea re qua ab eo
queré volo. Et fili⁹ ait. Tu
es mater mea? tu regina
celi: tu mr mūdi. Tu cōsolatri
o eoz qui sūt in purgato
rio? tu letitia eoz q pegrinā
tur i mūdo: tu es dna angelo
rū. Tu cū deo excellentissima:
tu es etiā pceps sup dya
bolū. Precipe ergo mat isti
demoni ea q tu vis: et ipe
dicet tibi. Tūc bta virgo q

sunt ab illo dyabolo. Dic dya
bole? quale mtcionē habu
it mulier hec anq̄ intuit
ecclesiā? Cui dyabol⁹ vnd⁹.
Ipa habuit volūtatē abstī
nēdi a pcto. Et vgo maria
dixit ei. Cū volūtas quam
pius habuit ducebat ad ifer
nū? dic ad qd tendit volun
tas ista quā ia mō habet sz
abstinēdi a pcto. Cui dyabo
lus vndit tuitus. Ipa volū
tas abstinēdi: ducit ipsam
ad celū. Et tūc vgo maria
ait. Quia ex iustitia accepis
ti ut ppt volūtatē pdē duce
res eā a via scē ecclē: nūc
iustitia ē ut p volūtatē ista
reducat ad ecclesiā. Nunc e
gā quero dyabole ulcīa te.
Dic quale volūtatē habet
mō in hoc pūcto in q⁹ nunc
ē sua ysta? Dyabol⁹ autē
vndit. Ipa habet tristiciā
in mēte p hijs q̄ fecit t mg
nū fletū: et ppōnit ultius
nūq̄ talia amittē: sz vult
emendare q̄tū pt. Cui vir
go qsuit a dyabolo. Dicas
mi? pnt ne hec tria pcā sz
luxuria gula et cupiditas.
cui istis tbz bonis sz tristicie
et fletu t ppōsito emēdacois
simul ee in vno corde? Cui
dyabol⁹ vndit. Non. Et bta
virgo tūc ait. Dic mi ergo.
q̄ istoz debuerūt a corde suo
fugē et recedē? An iste tres
vtutes an forte illa tu maia?
Ex quo tu dicis q̄ ibidē in
eodē loco sil' habitare non
pnt. Dyabol⁹ at ait. Dico
q̄ pcā. Et tūc vgo vndit.
Ideo igit clausa ē ei via ad
ifernū: et via ad celestia si
bi apta ē. Cui ultius qsiuit
bta virgo a dyabolo. Dic mi.
si pdo iacet ante fores spō
se voles violare eā? qd fa
ciet tūc sponsus? Vndit dya
bolus. Si bon⁹ et magnanim⁹
ē ille sponsus debet eā de
fendē: et vitā suā oponē
p vita ei⁹. Cui vgo ait. Lu
pdo es pessim⁹: aia at ē spon
sa filij mei. qui eā ppo san
guine redemit. Dat igit tu
corrupisti: et violet rapuis
ti? Prēa q̄ filius meus ē spōs⁹
nie. et ē dns sup te: ideo co
petit tibi fugē coram eo.

Verba xpi ad sponsam. qualit' pcor assilat' tribz. sz aquile. auricpi. t pugili.

Ego Cap̄m xvij.
Sui ihesus xps qui
loquor tecū? q̄ in
ventre vgis virg deus t ve
rus hō fui: nō minor eū pre
oīa vegeō. lucz eem eū vgne.
Ille talis ūimus meus pessim⁹
filius ē tribz. Primo aquile
volanti i aere: sub q̄ alie a
ues volāt. Sdo filius ē auri vulgata fabro
pi cātanti in fistula limita
bitumie tenaci: cui⁹ voce
aues delectate cū ad fistulā
aduolāt. bitumie illo veti

nent. Tercio filis ē pugili. qui ꝓmus ē in oi ⁊amine. Ipē naq; filis ē aquile: qe p supbiā suā q̄ nullos pateret si posset ee superiores: la cerat oēs quos pt vngulbz malicie sue. Ideo abcidā ei alas poteae sue ⁊ supme: auferā de tra malicia ei9. Ipm at tradā olle iextin gubili: ubi sine fine ꝛua abit ñ emedauit se. Filis ē ecia auarupi: qe sez p dulcedinē vboz ⁊ ꝓmissionū oēs sibi attrahit. Hz q̄uq; ad eū venerit sic infigit in pdicōe: ut nūq; ꝓmit in fugā. Ideo aues i ferm cō fringet oculos ei9 ne unq; videat gloua mea: ꝙ sempnas inferni tenebras. Precidet aures illi9 ne audiat vba ous mei: a plā ta pedis usq; ad vticē capitis faciet ei ꝓ dulcedine amaritudiem: ut tot pēas sustineat. q̄ homes adduxt in pditionē. Filis ecia ē pugili: qui ꝓmus i omi malicia nulli cedē vult: ⁊ oēs de pme ꝓponit. Ideo sicut pugil primus erit in omi pena: semp inouabit pena ei9 et nō deficiet. Uerꝫ tn q̄ diu aia est i corpe: mia mea apta ē ei. ¶ Vba xpi ad sponsā. qualit i domo dei debet ee hūilitas ⁊ qualit ꝓ tale domū veligio

designat. et q ecia ⁊ edificia et eleosine ⁊ c. debēt fi de bene acquisitis ⁊ de modo restitucois. Caplm. xviij.

In domo mea debet ee oīs hūilitas: q̄ amo nūc ꝛcepta ē. Ibi debet ee murꝰ fortis m viros et mulieres: qe licz posse defendē et oēs sine muro tenē: ꝓpt cautelas tn et astucias diaboli volo q̄ unꝰ murꝰ dividat utraq; habitacōes: q̄ sit fortis ⁊ nō multū altꝰ ꝙ moderatꝰ. Fenestre sit supius assie et luade: tertiū mode rate altū: ita q̄ nichil ibi appareat. ñ qđ hūilitatē redoleat. ¶ Quia illi q̄ m nūc domos edificāt. ipi sut filēs magistris edificantibz: ad qs cū dns edificaj mfredit. recipiūt eū p cnes et trahūt eū sub pedibz: lutū ponūt m sublimi. auru sub pedibz. Sic facuit ipi michi. ¶ Edificāt ei lutū id ē tpalia istā casu ra ponūt qi ad celū: aias at que sut pciosiores auro mūme curāt. Hz ego ingredi volo ad eos p pdicatōes meos aut p cogitacōes bonas: ipi arripiūt me p cnes et oculcāt me sub pedibz: id ē blasphemiā in inferūt. et opa mea et vba mea ꝛcep tibilia reputāt q̄ lutū. Se at extimāt mlto sapiētiores. si ei in edificare vellēt ad ho

nore meū: aīas ꝑmo edifica
ret. Quicūq; at domū me
ā edificat. sūmo studio appo
nat curā: ut nō veniat ibi
ad edificiū vn⁹ denarius q
nō sit bene ⁊ iuste acq̄situs.
Multi q̄ppe sūt qui se ma
le acq̄sita bona habē sciūt:
et tn̄ de hoc nō dolēt nec vo
lūtatē habēt restituēdi et
satisfaciēdi ipis defraudatis
et spoliatis: q̄uis possēt ist
tuē et satisfacē si vellent.
Et tn̄ qz cogitāt secū i etnū
nō possidē ea: dāt ptē ecclē
siis ex illis bonis iuste acq̄
sitis: q̄ p hāc donationem
placatū me habeāt. Illa at
bona bene acq̄sita reseruāt
posteris suis. Hoc ete non
placet m̄. Quicūq; ei m
m donus suus placē vellet:
debēt ꝑmo habē affectionē
emēdandi se: deīn facē ope
illa bona q̄ possēt. Debēt e
ciā lugē et plangē mala q̄
fecit: deīnde restituē si pt:
et si nō pt debēt habē vo
lūtatē restituēdi defrauda
ta. Postea cauē debēt: ne
ūlt̄ talia ulterīus ꝛmittat.
Si at nō supesse cui reddēt
illa male acquisita: tūc pos
set m̄ dare qui oīb; sua pos
sū refundē. Qz si reddē nō
sufficiat: tūc si cū ꝓpōsito e
mendādi et ꝛtruo corde hu
miliauerit se m̄: ego dues
sū reddē ⁊ possū restituere
oīb; defraudatis ptes suas
m ptī sclō vl̄ m futuro. Ego
ego volo tibi ꝛdicere q̄d sūt
dom⁹. quā edificari volo. Ꝑ
sa ei dom⁹ ē religio cui⁹ fu
damētū sū ego ꝑpē q̄ oīa ō
didi: et p quē oīa facta sūt
et subsistūt. In q̄ domo sūt
q̄tuor pietes. Prim⁹ ē iusti
cia mea: q̄ adiuuantes do
mū huic iudicabo. Secūs
paries ē pacīcia mea: q̄
habitātes m ea ꝛgnitione
mea et ītelligēcia illustbo.
Tert⁹ paries ē potēcia me
a: q̄ eos ꝛfortabo ꝛt marīa
mēta dyaboli. Quart⁹ pies ē
mia mea: q̄ oēs suscipit pe
tētes ea. In hoc pietē ē por
ta ḡrē: p quā oēs petētes
suscipiūt. Tectū dom⁹ est
caritas: q̄ diligencia me p
cata operio. ne p illis iudicē
tur. peccīs. Fenestra tecti per
quā intrat sol ē ꝛsideracio
grē mee: p quā intrat calor
deitatis mee ad habitātes.
Qd at murꝰ debēt ee fortis
et grandis: signficat q nil
us pt infirmare vba mea
nec ea destruē. Qd at debz
ee moderate altus: signfi
cat q sapiēcia mea ex pte
mtelligi et ꝛphēdi pt: sed
nūq; plenarie. Fenestre si
plices et lucide significant
q vba mea licet simplicia
sūt: tn̄ p ea lux cognicōis
dine intrabit in mundū.

Tectū moderate altū: signi
ficat ꝙ ꝟba mea nō in sen
su ꝛ̄ꝓprietē sibili. ꝫ ꝓphēsi
bili et intelligibili sensu ma
nifestabit. ¶ Verba creā
toris ad sponsam de magꝝ
nificētia suaꝝ potētie. sapi
ētie et ꝟtutū. et qūt ma
gis peccāt ꝑ̄ eū qui nunc
dicūt ꝓsapiētes. Cap̄. xix.

Ego sum creator
celi et tre: ego ha
beo tā meū. Ego
sū potentissim⁹: ego sū sapiē
tissim⁹: ego sū ꝟtuosissim⁹.
Ego nāq; sū ita potēs ꝙ an
geli in celis honorāt me. de
mones in ifermo nō audēt
inspicē me: oīa elementa stāt
ad nutū meū. Sū eciā ita
sapiēs ꝙ nullꝰ valet inuesti
gare sapiam meā: ita sciēs
ꝙ oīa ꝙ iā fuerūt et ea que
futura sūt ego scio. Sū q̄; ita
rationabil⁹: ꝙ nec mimum
quidē sine vermis sine ali
qd̄ aliud aīal q̄ntuciq; de
forme sit. ē sine causa frā.
Sū eciā ita ꝟtuosꝰ. ꝙ a me
tanq; a fonte bono oē bo
nū emanat: et sicut a vi
ta bona oīs dulcedo ꝓcedit.
Ideo nullꝰ ꝑt ēe sine me
potēs: sine me sapiēs: sine
me ꝟtuosꝰ. Et ideo nimis
potētes sūt ꝑ̄ me peccāt:
quibz dedi fortitudinē et
potēciā ut me honorarēt.
Sz ipi attribuūt sibi honorē
qī ꝙ illū a seipis habeāt: nō
cōsiderāt miseri ꝛ̄ beneficiatem
suā. Sz ei dare eis mimā in
firmitatē: stati deficiēt et
oīa vilescēt eis. Sz quō tūt
subsistet ad fortitudinē meā?
et ad penas eternas. Sz magꝝ
peccāt ꝑ̄ me: qui nūc dicūt
sapiētes. Ego ei dedi eis se
sū et ītellectū et sapiam: ut
me dilegerēt. Sz ipi nichil ī
suā utilitatē mtelligūt: ocu
los habēt in occipite. Vidē
tes sūt ad sua delectabilia:
ꝫ cecā sūt ad ꝙs afēdā⁹ in
qui dedi eis oīa? ꝙ sive bo
nū sive malū. nullus possꝫ sū
me sentire et mtelligē: luz
pmitto malis voluntatē suā
flectē ad qd̄ voluerīt. Nullꝰ
eciā ꝑt ēe ꝟtuosꝰ sine me.
Ideo ego possū nūc hoc pro
uerbiū dicē: ꝙ a vulpso cōt
dicat. ¶ Qui pacies ē: ab oībz
ꝛ̄tepnit. Sic ego ꝓpt̄ pacieā
meā nimis vndeor ab hōibz
fatuis ēe: et ideo ab oībus
ꝛ̄tepnor. Sz ve eis cū ego e
is ostendero iudiciū meū:
post talē pacieā. Ipi enī
ceciderūt q̄ lutū ante me qd̄
cadit in vmā: et nō subsi
stit anq; venit m pfundū
infernū. ¶ Collocacio grata
ꝟgis mris et filij ad nuptias. et
virgis mris ⁊ filij ad sponsā
⁊ qūt deāt se ꝓparē
ad nupcias. Cap̄. xx.

Mater videbat dicē

ad filiū. Tu es vere glorie filii mi: tu es dñs sup oēs dnos. Tu creasti celū & tra: & oia q̄ in eis sūt. Fiat ergo oē desiderii tuū: fiat oīs voluntas tua. Vndit filius. Proverbiū antiquū ē: q̄ illud q̄d iuuenis discat i iuuētute: hoc retinet in senectute. Et tu mi a iuuentute didicisti sequi voluntatē meā: & relinquē oēm voluntatē tuā p̄pt̄ me. Ideo bn̄ dixisti: fiat voluntas tua. Tu ei es q̄ autū p̄aosū q̄d extendit̄ et pauit̄ sup durū incudē: q̄ tu o nibz t̄ribulacōibz p̄cucieban̄ Q̄a q̄n cor meū in cruce p̄ vehemēcia doloris rūpebat̄? cor tuū ex hoc q̄ ferro acutissīo vulnerabat̄: et libēter scindi p̄misisses si fuisset voluntas mea. Verūptn̄ eciā si potuisses restituisse passiōi mee et optasse vitā meam: tu tn̄ noluisti n̄ iuxta voluntatē meā. Ideo bene dixisti: fiat voluntas tua. Dem̄ loq̄bat̄ maria ad sponsū. Sponsa filij mei dilige filiū meū: q̄ ipe diligit te. Honora sātos eiꝰ qui astāt ei. Ipsi ei sūt q̄ stelle īmuabiles: q̄z lux et splēdor nulli tpali luci cōpari pt̄. Quia sicut lux mūdi differt a tenebris: sic & mlto magis lux scōz differt a luce istiꝰ mundi. Vere dico tibi: q̄ si sci vide rent̄ in claritate sicut sūt. nullꝰ hūanꝰ oculꝰ hoc ferre posset: & corpali lūne p̄uaret̄. Inde loḡbat̄ filiꝰ vīgis ad sponsā suā dicēs. Sponsa mea tu debes hre quatuor. Primo debes ee pata ad nupcias deitatis mee: in quibz nulla ē libido carnal̄. Et spūalis delectatio suauissīa: quale decet habē deū cū aīa casta. Tu ut nō filioz tuoz amor: nō eciā bonoz vl̄ pntū: retrahat te ab amore meo. Dei ptīgat tibi sicut illis vīgibz fatuis: q̄ mpatāte eūt q̄n dñs voluit vocare eas ad nupcias. et ideo excludebāt̄ Sedō debes ee credula vbis meis. Ego ei sū vitas: & de ore meo nūq̄ n̄ vitas p̄cedit. Nec aliqs pt̄ inuenire in vbis meis n̄ vitatē: q̄ q̄nz spūaliē intelligo q̄ loqr: q̄nz sicut tūc ipa līa sonat: et ipa vba mea tūc nude debēt intelligi: et ideo nullus pt̄ me arguē de mēdacio. Tercio debes ee obediēs: ut nullū sit membrū i quo deliquisti de quo nō exigas dignā p̄niam & emendacionē: q̄ luxi sim miseriors tn̄ iusticiā nō relinquo. Ideo quibz teneris obedias īnūlt̄ et hylarit̄: im ut eciā q̄d tibi videtur utile & racionabile: & obe

dictā nō fracas. Est ei melꝰ
ppt obedictā relīquē volun
tatē tuā liz bonā. et sequ vo
lūtatē ꝓpiētis: si nō ē cont
salute aīe vl' alias irrationa
bilis. Cūto debes ee hūlis:
qz nuptio spūali copulata es.
Ergo hūlis debes ee m adue
tu sponsi tui et verecūda.
Ancilla tua sit moderata t
refrenatu: t corpꝰ tuū absti
nēs et bn disciplinatū. Eriꝭ
ei fructifera seīne spūali mꝭ
tis ꝓfuturā. Sicut ei surcu
lus si inserit trūco aridꝰ t
trūcus ceipit florē: sic gracia
mea fructificare et florē de
bes. q et ebriabit te: ut ex
vino dulcedis qđ tibi dabit
sū oīs celestis exercitꝰ gau
deat. Nolī diffidē de bonita
te mea. Dico tibi ꝓ ēto: q si
cut zacharias et elizabeth
ineffabili gaudio gaudebāt
mtius de ꝓmissiōe ꝓlis fu
ture: sic t tu gaudebis de
gra mea quā tibi facē vo
lo. Et insup et alij gaudebt
p te. Illis duobz scz zacharie
et elizabeth. loquebat vnꝰ
angelꝰ. Ego āt deus t crea
tor angelorꝫ et deus tuus.
loquor tecū. Illi duo genue
runt amicū meū carissimū
iohānē. Et ego p te volo ge
nerare m multos filios: nō
carnales sꝫ spūales. Vē dico
tibi. q ipe iohānes filis eār
arundīni plene dulcedis t mel
lis: qz in os eiꝰ nūq̄ mittit
aliqđ īmundū. nec ullū mē
surā preptibile suscepit vi
te necessaria: nec umq̄ sēi
narius humor de corpe eius
exiuit. Et ideo bn ꝓt vocāi
angelꝰ et virgo. ¶ Verba spō
si ad sponsā in figura optā
de quodā magō. p quē dyabo
lus mirabili designat t ex

Spō ponit. Cā. xxi.
sus ihesus loquebat
ad sponsā suā ī figā.
ponēs qđda exēplū tāne dicēs.
Quidā magnus habebat opti
mū auru splendidū. Ad quē
veniēs vnꝰ simplex t mitis
hō. voluit emē aurū illud.
Cui magnus ait. Nō habebis
hoc aurū: n melꝰ auru et
maioris q̄ntitatis dedis mihi.
Ad quē ille. Ego inq̄t in tm
desidero aurū istud tuū hre:
q ego antep̄ carcam dabo
tibi sicut vis. Et dato illi t
magō auro meliorꝫ t maio
ris q̄ntitatis. recepit ab eo
aurū splēdidū: et posuit in
scīneo cogitās facē sibi mde
anulū sup̄ digitū suū. Nō
dico āt mtiecto tpe: vēit ma
gnus ad illū hoīem simplicē
dicēs. Aurū hoc qđ emisti t
posuisti ī scrineo tuo non ē
aurū ut putas: sꝫ vilissima
rana. q nutrīta ē in pectore
meo et alita cibo meo. Et ut

her ꝓbes ee vera: aperi ſcr̃
neū. et videbis ꝙ rana inſi
liet ī pect9 meū de quo nu
trita e. Cuiꝫ ille aperuit vel
let et expuit: apparuit rana
ī ſarmeo cui9 opculū pēde
bat ſup quatuor cardines q̄ci
citius caſuros. Cui aperto
oſtio ſarmei: rana viſo ma
gro inſilijt in pect9 ei9. Qd̄
videntes ſerui et amici illi9
hois ſimplicis: dixerūt ad
eū. Dne mi md̄quit aurū
illud optimū iacet ī rana.
Et ſi velles facilit̄ poſſes ob
tinē aurū. Et ille. Quo in
qt. quo hoc poſſem? Cui
dixerūt. Si quis ceperet acutiſſimā
et ferrentē lanceā. et eam
infigeret dorſo rane. et ex
ea pte rane ubi ſcauū ali
qd̄ eet: tūc cui9 poſſet ob
tinē aurū. Si at̄ ſcauū ī ea
ī̄uenirī nō poſſ̄? tūc debēt
lancea nimis valent̄ et to
to conamīe infigi in eā: et
ſic habē poſſes qd̄ emiſti.
Quis ē iſte magus n̄ dya
bol9? Qui ſuadet hoīb̄ de
lectacōēs: t honores: que nō
ſunt n̄ vana. Nā falſa pro
mittit ee vera: et vera fa
cit videri falſa. Ipē ei poſ
ſidet aurū illud p̄ciosū. id
e aiam quā p̄ciosiorē oīb̄
ſtellis et planetis ꝑ poten
cia deitatis mee fecī: quā
īmortalē et ſtabilē et deler
tabiliorē m̄ cet̄is creatis: et
ꝑparui ei mecū etnā requie
et habitatione. Hāc ergo de
prāte dyaboli meliori auro
et maioris p̄cij emi: qn̄ ꝑ
ea dedi carnē meā īmunē
ab oi pcō: et ſuſtinui tā a
maā paſſione: ꝙ nullum
membrū meū eet ſine vulne.
Redēpta at̄ aīa poſui eā in
corpe tang̃ in ſarmeo: don̄
eā in dignitate deitatis mee
collocare. Cui at̄ aīa hois
redēpta ſic facta e velut
turpiſſima et viliſſīa rana:
ſaltās ꝑ ſuperbiā. et īmoras
in ſceno ꝑ luxuriā. Et abſ
tulit m̄ aurū: id e oem iuſ
ticiā meā. Et ideo dyabol9
bñ p̄t dicē m̄. Aurū qd̄ e
miſti nō e aurū: ſ̄ rana
nutrita ī pectore delectacōis
mee. Separa ergo corp9 ab
aīa: et videbis ꝙ ſtati vo
labit ad pect9 delectacōis
mee ubi nutrita e. Cui ego
rñdeo. ꝙ rana horrida e
in viſu: horribilis voce. et
venenoſa in tactu: nec a
liqd̄ m̄ boni nec delecta
cōis affert. ſ̄ tibi ī cuius
pectore nutrita e. tua ꝓp
terea ſit: ꝙ tua de iure
e. Ideo apto oſtio id e ſe
parata aīa a corpe ſtatim
volabit ad te: tecū ſ̄n̄ fine
manſura. Talis ei eſt aīa
illi9: de quo tibi loquor.

Nã ipa ē velud vana pes/
sima plena oī īmūdicia et
voluptate: nulla ī pectore
dyaboli. Ad cuius seruitiū id
ē corpus nūc p approprinq̄/
acionē mortis appropiquo:
qđ pendet ex q̄tuor cardinib
casuris: qr corpus eius ex q̄tu/
or subsistit: scz fortitudine.
pulchritudine. sapiā t visu.
Que oia iā nūc incipiūt
sibi deficere. Cuius aia eius se
parabit ā corpe: statī volabt
ad dyabolū de cuius lacte nu/
trita ē: qr oblita ē dilacionis
mee q̄ suppliciū eius qđ meru
erat suscepi. Nã m nō ve/
pendit dilectionē p delacione
mea: ꝫ insup aufert m iusti
ciā mea: qr m magis de
bet seruire q̄ redemu ea q̄
alteri. Iz ipa magis delacta
tur m dyabolo. Vox oronis
eius ē mihi sicut vox rane.
Visus eius in aspectu meo abho/
minabilis. Auditus eius nūq̄
audiet gaudiū meū: nec
tactu eius venenatu sentiet
deitatē mea. Deruptū quia
miseriors sū. et aia eius luxz
īmunda sit. si adhuc attrec
tauet aliquis et aspiceret
si aliq̄ ulcera essent in ea et
voluntas bona. et ifigeret mē
ti eius lanceam acutissimam
et ferientē. id ē timore distric
tionis mei: adhuc inueniret
fraudē mea si vellet asenti
re. Qr si nulla esset ī ea scīa
nec auritas? si q̄s tm pungeret
eū mordaci correptōe et rep
hensione dura. adhuc esset ī eo
spes: qr q̄diu aia in corpore
viuit. mia mea cibz apta est
Vide ergo qr p caritate mortis
sū: et michi nullu rependit
caritatē ꝫ aufert m iusticiā
meā: qr iustū esset ut eo hoī
nes melius viuerēt: quo ma
iori labore redepta sunt. Iz nō
eo deterius vnē voluit quo
eos amarius redemit: et fidu
cialius peccare voluit: q° ma
gis eis pcm abhominabile oīa
di. Ideo vide t aspidera qr non
sine causa irascor: qr fraudē
meā auertit sibi ī ira. Re
demi eī eos a pcō: et ipi ma
gis se nūc īplicāt pcō. Cu er
go sponsa mea redde mi que
reneris? id ē aiam tuā mu
dā aseruā: qr p ea mortuus
sū hac de causa ut eā mūdā
m seruares. ¶ Introductio
dulcissīe mīe ad sponsam.
et īnsio huius spōse ad mrem.
t replicatio utilis mīe ad spō
sam. et de pfectu bonoꝝ inter
malos. Cap. xxij.

Loqbat ad sponsam
filij dues. Tu es spō
sa filij mei. Dicas qđ habes
m aio t qđ petis? Cui spōsa
rndit. Dnā tu bn nosti: qa
sas oia. Et tūc bta virgo ait.
Liceat ergo oia dicere: tm te loqte
audiētibz astantibz egrioscam.
Et sponsa dixit. Quo inquit

dnā timeo. ℙ Primo ꝙ peccatis q̄
nō ploro nec emendo ut velle.
Sed̄o tristor ex eo ꝙ ūmica fi
lij tui sūt multi. Tūc virgo
maria rndit. Cont̄ p̄mū do t̄
tria remedia. ℙ Primo cogita
ꝙ oīa q̄ sp̄m habēt sicut tuae
et etiā aīalia q̄dā habēt ita
moda: nec tñ inetnū vnit
spūs eox. Tua aūt aīa et oīs
hoīs: vuet ietnū. Sed̄o cogi
ta miam dei: qz nullꝰ homo
sic pctor ē si cū emendacois
ꝓpōsito rogrnuit: quin dimit
tatur ei pctm. Tertio cogita
q̄nta gloria ē aīe: q̄ cū deo
et in deo sine fine vuit.
Cont̄ sēm scz ꝙ ūmici dei
sūt multi: do etiā tibi tria
remedia. ℙ Primo ꝛsidera ꝙ
deus tuus et creator tuus t
eox ē iudex sup eos: et nū
q̄ aplius ipi iudicabūt eū: le
ret ad temp⁹ paciēter supportz
malicias eox. Sed̄o ꝙ filij dāp
nacois sūt: et ꝙ graue et ito
lerabile erit eis sp ardē. ℙ
sūt serui pessimi qz carebūt
hēditate: filij aūt recipiēt hēre
ditatē. Sz dias forte. Ergo nō
ē eis p̄dicandū? Dnq̄. Cōsi
dera ꝙ int̄ malos frequēter
sūt boni et filij adoptiui: qui
q̄nq̄ recedūt a bono: sicut fi
lius ille ꝓdigus. qui abijt i
aliā regionē longinquā. et
vixit male. Sz ipi q̄nq̄ p pre
dicationē. spūcti reūtuntur ad
pctm: et erūt acceptiores eo
quo ꝑius pctores: ideo magꝭ
eis predicādū est. Quia licz
p̄dicator fere ōnes videat ma
los: ꝛsiderz tñ secū. forte sūt
aliqui int̄ eos filij futuri dñi
mei: p̄dicabo ergo eis. Hic p̄
dicator optimā habebit mer
cedē. Tertio ꝛsidera ꝙ mali
vtilē p̄mittūt ad bonox ꝙ
bationē: ut ex eox moribz
exasperati pacie fructu re
munerēt: sicut etiā p exē
plū intelligē poteris. Rosa
ei suauit redolet. pulchra
ē visu lenis tactu: et tñ nō
crescit ñ int̄ spinas q̄ sunt
aspere tactu. deformes vi
su: et nichil boni redolētes.
Sic et boni et iusti hoīes licz
lenes sint pacīa. pulchri mo
ribz. suaues bono exēplo: nō
tñ p̄nt ꝓficē vl̄ probari: nisi
int̄ malos. Q̄nq̄ etiā spina
defendit rosam: ne carpat
ante maturitatē. Sic mali
occasio sūt bonis ne exredāt
in pctis: q̄n p eox malicia
refrenāt: ne īmoderata leti
cia vl̄ alio pcto dissoluant.
Nūq̄ etiā vnū seruat bn̄
i bonitate sua: nisi m fece.
Per boni et iusti i ptubz
stare et ꝓficē p̄nt: n̄ ꝓbent
tribulacoibz et ūquox psecu
coibz. Ideo tu libent supporta
īmicos filij mei: et cogita ꝙ
ipē iudex eox ē: et ꝙ ipē si
sic eēt iustus ut deberent
destrui. oēs bene posset m

momento delē eos. ¶ Ergo to
lera tu. q̄ diu ip̄e tolerat
eos. ¶ Verba xp̄i ad sp̄osā
de hoīe ficto qui īmicꝰ dei ē
nūcupatꝰ. et q̄ maxīe de hypo
crita. et eiꝰ ad plenū ꝓpeta
Ille talis tes ponēcia. Cap̄m xxiij.
videt hoībz q̄ homo bene
ornatus fortis et decorus: et ī
pugna dñi sui strēnuus. ¶ Oz a
mota galea a capite eiꝰ ē ab
hoīabilis ad vidēdū: et īutil'
ad opandū. ¶ Apparet ei cēbrū
eiꝰ nudū: aures habet ī fīōte
oculos ī occipite: nasus eius
abcisus ē. ¶ Gene eiꝰ ex toto cō
tracte q̄ hoīs mortui. ¶ Max
illa eiꝰ ex dextā pte cū fau
cibz et dimidietate labij tom
deciderat: ita q̄ nichil ex dex
tra pte remanet ī guttur
solū qđ nudū appꝫet. ¶ Pectꝰ
eiꝰ plenū est ūmibz scatur
entibz. ¶ Brachia eiꝰ q̄ duo ser
pentes: cōr ipletū pessimo
scorpione: dorsū eiꝰ velud
obustus carbo: intestina eiꝰ
sūt fetēcia et corrupta q̄ ca
ro habūdās sanie: pedes eiꝰ
mortui et īutiles ad ēdēn
dū. ¶ Hīc aūt ista significet: di
cā tibi. ¶ Ille talis videt hoībz
extīus bonis moribz et sa
piēcia ornatꝰ et ī honore
meo strēnuus ēē: ꝫ nequaq̄
ita ē. ¶ In ei amouēt galea
a capite eiꝰ. id ē onderet
hoībz qualis ipe ē: ceēt pre
oībz viliss̄ꝰ. ¶ Cerebrū ei ꝑpe
eiꝰ ē nudū: q̄ ī sipiēcia ⁊ le
uitas morū eiꝰ sātis euiden
tissīs signis ostendit cū hoīs
hoībz indignū ēē tali honōe.
Si ei saperet ei sapia mea:
intelligēt se tāto austiōi cō
uersacōē p̄ alijs debē vestiu:
quo maiou honore p̄ ceteis
sublimat'. ¶ Aures habet ī fīō
te: q̄ p̄ vltimare quā deberet
habē indignitate et ceteris
lucē nō vult audire ī lau
dē et honorē suū: et p̄ eo as
sumit sibi supbiā vnde velit
ab oībz vocari magnꝰ et bo
nus. ¶ Oculos habet ī occipite:
q̄ tota cogitacio eiꝰ ē ad pnīa
et nō ad etna: tom quō pla
ceat hoībz et quid requirit
utilitas carnis: et nō quō ī
placeat m̄ et p̄sit aīabus.
¶ Nasus eiꝰ abcisꝰ ē: q̄ discre
cio ablata ē ab eo q̄ discernat
int' pām et vtutē. int' hono
rē tpalē et etnū: int' diui
cias scli et etnas: int' delea
coēs istas modicas et etnas.
¶ Gene eiꝰ tracte sūt. id est
vēcundia oīs qua debēt hīe
ad me et pulcritudo vtutū
q̄ m̄ placēt oīno q̄ mortua
ē ad me: q̄ p̄ hoīm vēcundia e
rubescat peccare p̄ me aūt ni
chil. ¶ Alter ps maxille et labij
deciderat ita q̄ nichil rema
net ī gutt': q̄ imitacio opm
meoꝝ et p̄dicacio vbꝝ me
oꝝ cū oīone feruēti in eo ia
cecidit: ita q̄ nichil remanet

in eo ñ ghutur ghule suc. ¶ mutacio aī prauor et reuolucio secularū negociorū totaliť sana et pulchra sibi videť. ¶ Pectus eiꝰ plenū ē vmibꝫ: qr ī pectore ubi debēt ee recordacio passionis mee et meoꝝ operū meoꝝ et ꝓpatoꝝ. ibi ē sollicitudo tpaliū et cupiditaꝫ mūdi: que qñ vermes ostiam eiꝰ mordēt ne cogitet spualia. ¶ In corde eiꝰ ubi esso morari vellē et caritas mea sedē debēt sedet pessimꝰ scorpio. q̄ pungit caudā et facie blādit: qr de ore eiꝰ sanis blāda loqla ꝓcedit et rationabilis ꝫ cor eiꝰ plenū ē iniustica et falla cia: qr nō curaret q̄ ecclia cui ipē ꝓeest destruēt. si voluntate sua posset ꝑficē. ¶ Brachia eiꝰ sūt sicut serpentes: qr ꝑ malicia sua extendit se ad simplices vocando eos cū simplicitate ad se: ꝫ occasione acepta miserabiliť supplātat. ¶ Inde qñ serpes retorquet se qñ in cruliꝫ: qr occultat malicia aī et iqtate: ut vix aliqu eiꝰ astuciam possint deprehendē. ¶ Iste est qñ vilissimꝰ serpes in ospectu meo: qr sic serpes oībz aialibz ē odiosior: sic iste oībz in deformior: qr iusticiam meā anichilat: et reputat me qñ hominē qui nouit vindicare. ¶ Dorsū eiꝰ ē velut arbo qđ tñ debēt ee sicut ebur: qr opa eiꝰ deberet esse fortia ꝑ aliis et mūdiora: ut infirmos portaret ꝑ paciam et ꝑ vite bone exēplū. ꝫ nō ē qñ arbo: qr infirmꝰ ē ad paciendū verbū vnū ꝓ honore meo ñ causa utilitatiś ꝓpue. ¶ Scriptū fortis sibi videť ee ad mundū: ideo cū se stare putat videť: qr sic deformis et mortuus ē in ospectu meo et scoꝝ meoꝝ sicut arbo. ¶ Interiora eiꝰ sūt fetēcia: qr cogitacio eius et affectio fetet in ospectu meo velut caro mortua: cuꝰ fetorē nullus ferre pt. ¶ Nec eū nullꝰ scoꝝ ferre pt: sed oēs auertūt ab eo vultum suū: et petūt sup eū iudicium. ¶ Pedes eiꝰ sūt mortui. Duo nāq̄ pedes sūt due affectiones eiꝰ ad me: scz voluntas emēdandi omissa. et voluntas faciendi bona. Sed ipi pedes oīno in eo mortui sūt: qr oīs medulla caritatiś ostipta ē in eo: et nichil remanet ñ ossa induratois: et sic stant cora me. Scriptū ē ꝓ diu aīa est cū corpe: misericordia mea uenire pt.

¶ Verba dei ꝓpūs coram celi exercitu. et missio filij et matris ad ꝓcem ad gram ꝓ filia id ē ꝓ ecclia ipetranda. Cap.m

Alter loquebat xxiiij. ¶ audiente toto exercitu celi. dicens

Coram vobis loquor q̄ filiam meam tradidi uni viro q̄ nimis eam afflixit: et pedes eius ceppo ligneo strinxit: ita q̄ omnis medulla exit de pedibus eius. Cui respondit filius: Ipsa est pro qua ego sanguine meo redemi et desponsaui mihi: & nunc volebat rapta e. Deinde loquebatur mihi dicens. Tu es deus meus et dns meus: et membra benedicti filii tui fuerunt in corpore meo: qui vere filius tuus et filius meus vere e. Ego ei nichil tibi negaui in tua: miserere filie tue propter preces meas. Post hec loquebatur angelus dicentes. Tu es dns noster et in te oes bonum habent: nec aliquo indigent nisi te. Quia sponsa tua de te presumit: nos gratulabamur. Huic autem nimio contristari posse q̄ tradita e in manus pessimi: q̄ ea ob vilitatem et obprobrio confundit. Miserere igitur propter tuam magnam misericordiam: q̄ miseria eius magna e nimis. Et no est qui consoletur et liberet ea: nisi tu dne deus omnipotens. Cui respondit pr ad filium dicens. Fili que turbatio tua mea e. et verbum tuum verbum meum: opa tua opa mea sunt. Tu in me et ego in te inseparabiliter: fiat voluntas tua. Deinde ad matrem filius ait. Quia tu mihi nichil negasti in tua: ideo ego nichil tibi negabo in celo: volumus tua oplebit. Ad angelos autem dixit. Vos estis amici mei: et flamma caritatis vre ardet in corde meo: faciam miam filie mee propter preces vestras.

¶ Verba creatoris ad sponsam qualiter eius iustitia malos explacatur sustinet. et eius mia malis triplicit' patent. Capl'm. xxv.

Ego sum creator celi & terre Marubaris tu sponsa mea dixit sic pacies sic cum malos. Hoc e q̄ misericors sum. Nam placat patrem eos iustitia mea: et placat patrem eis mia mea. Primo enim iustitia mea eos patrem: ut tempus eorum opleat ex toto. Secundo rex iustus habens incarceratos aliquos si ab eo quis curet non occidit: videt. q̄ non dum venit tempus placitum generale: ubi ad maiorem cautelam audietur audiri promittit. Sic ego supporto malos donec venit tempus eorum: ut innotescat ecclia alijs malicia eorum. Aliquid non longe ante predixi de retributione sanctis angelis innotuit hominibus: quia ut alijs malicia eius onderet' diu supportatur. Secundo q̄ mali aliq̄ bona opa fecerunt p quibus iustis ad ultimum pmittit remunerari debet: ut non sit aliquid minimum bonum qd̄ p me fecerunt p quo no remuneretur: ut hic recipiat mercede sua. Tertio ut honori dei & eius pacia mali festetur. Ideo supportatur pylatus herodes & iuda: cum tribus damnatis erunt. Ideo si quis quis opere illum & illum supporto: videt iuda et

pplatū. Explicit cīa pat malis hoīb; mīa mea. Primo ppt' nimiā caritatē. Longū ei ē pena etna. et ideo ppt' maxīam caritatē supporto eos usq; ad ultimū puctū. ut pena ex lōga tpis p tractoē tardius ichoet'. Scdo ut assumat' natura eoz ī vicijs p pcm ei natā assumīt: ne mortē tpalē amarioē sentiat. si nata eoz eēt rectior. Recens ei natā: morte plxioē t amarioē facit. Tertio ad pfectum bonoz: t assionē aliquoz malox. Cui ei boni hoīes t iusti p malos tbulāt'? vl' pficit ipis bonis et iustis ad refrenationē pcī: vl' ad maiq meritū acquirendū. Sili' t mali vīunt malis q̄q; ad bonū. Nā mali cū aliquoz malox casū t negaīa assideāt cogitat' secū detentes. Cīa pdest nobis sequi eos. Et cū sic pacies sit dns. melig est mori. Et sic q̄q; redeūt ad me audiri. q̄p abhorret talia facē sicut illi mali faciūt: dicēte eis assia eoz talia nō facieda. Unde dicit'. q̄ si aliq; percussus scorpione: si punctū oleo ī quo mortuq; ē alig serpēs sanatur. Sic q̄q; malq; videt altiq; casū pīcipē: t assidata altiq; nīgtiue t vanitate sanat'. Cūba laud' āgelica exorta ad deū. t de filioz ihīaēde si pntes pmi nō pecrassēt. t q̄lit' ds ondit mirabilia p moysen ad plm t postea ipe ad nos ī ei' adiētu ꝛc. t de coz tripcē hui' tpis corpal' miōnij. t de adiōibz nīgtij spūal'.

Angeli Caplm xxvj.

Eius exorto visus est astrie deo: t aut toti exercitu. Laus tibi sit dnē ds t honor: q̄ es t q̄ eras sine fine. Nos tui sumq; et plica de causa laudam; t honōamq; te. Primo q̄p castis nos ut tecū gaudēmq; et dedisti nob' lucē ie narmbile. sī ī ppetuū letarem'. Scdo. q̄p ī bonitate tua t stabilitate tua oīa creata sūt t psistūt: t oīa ad voluntatē tuā stāt et ī tuo vbo pmanēt. Tertio. q̄a creasti hoīnē p q° supsisti huāna nitatē? ex q° ē maxīm gaudiū tuū: t de mīe tua castissima q̄ te portare meruit q̄ celi nō potuerūt capere t arcudē. Ideo sit gla t bnēdō tua sup oīa p āgelica dignitate: quā tāto honore sublimasti. Sit tua ppetua etnitas t stabilitas sup oīa q̄ stabilia sūt t ee pnt. Sit tua caritas sup hoīem quē creasti. Cui dnē solq timēdo es: p magna potētia tua. Cui solus desiderādo es: p oī caritate tua. Cui solq amādo es: p oī stabilitate tua. Ideo sit t laus sine fine icessanter ī scla scloz amen. Cui' dns ondit. Vos dignē honorastis me p oī creatūa. Vz dicite q̄re laudatis me p hoīe: cū ipe plus me oīb; creaturis ad ira puocauit? Nā ego cum eis excellētiore oīb; ifīoribz

treaturis: et p nullo tā indig/
na passꝰ sū. et nllū tam care/
redemi sicut hoēm. Aliut q̄ cre/
atura nō retinet ordinē suū
excepto hoīe. Hz ipe cetis cr̄/
turis ē m̄ molestior. Sicut ei
creaui eos i laudē t gloriā me/
ā: sic eciā fera hoīem m̄ i hō/
rē. Dedi ei et corpꝰ tanꝙ tē
plū spuale: i quo posui aiam
tanꝙ āgelū pulchrū: q̄ aīa
hoīs tanꝙ āgelice vtutis ē et
fortitudīs. In q̄ tēpo ego deꝰ
ſsus t creator erā trist⁹ quo
delcārer t fruēr. Deiñ feci ei
aliud tēplū de costa sua ppa:
t habuit filē. Hz nūc o tu spon/
sa mea ppt̄ quā hec fiūt. potes
q̄re quō de eis filij nascerēt
si nō peccassēt: Rndeo tibi.
Certe ex diuina caritate et
mutua dilcione: t āmixtione
sexus q̄ abo iūcte iflāmarēt
sanguis caritatis fecūdaret in
corpe mulieris absq; aliq̄ turpi
voluptate: et sic mulier fructu/
fera fieret. Deiñ ifante accepto
absq; pcō t voluptuosa delcā
coe. ego ex deitate mea īmitte
rē aiam: et sic absq; dolore pa/
rtꝰ pueri t pārentꝰ. Qui natꝰ
ifans stati cet pfectꝰ sicut adā.
Huic honorē accepsit hō qn̄ ascen
sit dyabolo: id ē qn̄ desidabat
maiorē honorē q̄ ego dederā
sibi. Facta at̄ obedīcia venit
angelus meus sup eos et cru/
buerūt de nuditate sua: t illico
senserūt cupiaz carnis. t pos/
si sūt esurie t sitim. Cū ergo
caperet me: quē cū habuerūt
nō senserūt esurie. neq; aliquā
delcationē carnis seu erubes/
cētia. Hz ego solus erā eis om̄e
bonū: t oīs dulcedo t pfecta de
lectatio. Cūq; dyabolꝰ gauderet de
pdicōe eoꝝ t casu. ego motꝰ pi/
etate sup eos nō reliq̄ eos: sz t
plicē misdiā ostēdi eis. Vestiui
ei eos nudos: et dedi eis panē
de tra. Pro luxuria quā dyabo/
lus aucta obedīcia suscitauit
eis: dedi i fcie eoꝝ aīas pdeuta
rē meā. Et q̄cūd dyabolꝰ fuga/
uerat eis ad malū: hoc ego totū
dūti eis i bonū. Deiñ ostēdi eis
modū viuēdi t colēda me. t
pmisi eis luctē ymisce: cū tri/
ente pmissionē meā t ydeaca/
onē tōre prissi formidabāt cō
iūgi. Vidr occiso abel cū milto tē
pe lugēnt t abstinerēt: ego cō
passioē pmotꝰ cōsolatꝰ sū eos.
Et tūc ipi cognita voluntate me
a iterū ceperūt iūgi t filios
parere: de quoꝝ pgenie ego
ipe creator eoꝝ pmisi me nas/
caturū. Cūq; crescēt malicia
filioꝝ adā. ego oīdi tūc iustiaā
meā peccātibꝰ. sz eciā meis mi/
sdiā: q̄bꝰ placitꝰ seruauī eos
a pdicōe et exaltaui eos: q̄a
seruabāt pcepta mea. t credi
derūt pmissionibꝰ meis. Aduē
ente at̄ tpe miseracois: p moy/
sen oīde mirabilia mea. Qui
saluauī pplm meū iuxta pmis/
sionē meā: pauī eos māna:

et p̄essi eis colūpna nubis t ignis. Dedi eis legē meā: t ostēdi eis secreta mea et fiūt̄ p ꝓphās meos. Post hec aūt ego qui oīa creauī elegi mi vīgine natā de prē t mē: ex q̄ humanā carnē assūpsi. et ex ea nasci dignatꝰ sū absq; coitu t pec cato. Ut sicut ille p̄mus filij in paradiso nasci deberēt misterio diuine caritatis. et ex cūtate mutua et dilcōne ꝓmanentiū absq; alīq; ēpi voluptate: sic deinc̄s mea humanitatē de fēa vīgine sine coitu t lesiōe vīginitatis acceptī. Deniq; ut in carne verus deus t hō ipleui legē et oēs septās sicut ante de me ꝓphatū erat. et icēpi nouā legē q̄ antiq̄ stīta t diua eāt ad portandū: nec erat aliud nisi figura sacerdoꝝ. Nā in illa lege antiq̄ licitū eāt uni plēs uxores habē: ne posteritas tñs iret sine liberis. vel ne nusq̄ rent gentibz. In mea aūt noua lege p̄cepit uni marito vnam tm̄ habē uxorē: et plnbet illa uiuēte habē plures uxores. Q̄ cuiq; ergo ex dīna caritate. diuinoq; tōre ꝓpt̄ susceptā plē iunḡunt: hij st̄ templū spūale in quo ego tm̄ habitare volo. Et hoīes hui⁹ tp̄is septē plicē ratōē iunḡunt. Primo ꝓpt̄ faciei pulchritudinē. Secō ꝓpter diuicias. Tertio ꝓpt̄ nimiā scurrilitatē et gaudiū ideēs qđ̄ recipiūt in coitu. Quarto. q̄ ē ibi amicoꝝ iuēt̄ et īmoderata gula. Quinto. q̄ ē ibi superbia i vestibz nimis i cibis. et oculacōibz t alijs vanitatibz. Sexto causa sus citande plus nō ut deo nitat. vl̄ i bonis op̄ibz: sz ad diuicias vl̄ hōres. Septīo ueniūt causa luxurie t i luxurie appetitu. velut iumēta. Hij veūt cū uno sensu t cordia ante fores ecclie mee! quoꝝ affectio et itīna cogitacio tota ē mūdana: et voluntatē sua q̄ ad placēdū mundo ē. ꝓponūt voluntati mee. Et ei tota cogitacio eoꝝ cēt ad me. t voluntatē sua iuxta i manū meas et fusci peret iunctū cū tōre meo: tūc ego assentirē in eos t esse m̄ tecus cū eis. Nūc aūt cō sensus meus q̄ debēt ee caput eorū. abest. q̄ luxuria ē i cor de eoꝝ t nō amor meus. Deinde p̄cedit ad altare meum: ubi audiūt q̄ debēt ee cor u nū et ala una. Sz tūc cor meū fugit ab eis. q̄ ipi de corde meo nō habēt calorē: et de carne mea nō sentiūt saporē. Que rūt ei calorē cito peribunt: et q̄ūt carnē quā vermes comesturi sūt. Ideo tales iunḡūt absq; vinculo dei p̄cis t ei⁹ unione. et absq; caritate filij: et absq; solacōe spūs scī. Cū vō iuḡes cōueniūt ad lectū. tūc stati discedit ab eis spūs meus. t appropīquat spūs i

purus: qz nō inuenit ñ cau
sa luxurie nec aliqd aliud ī
t'eos tēptatur et cogitat. Ve
tiptīs adhuc mea mea cū eis
ē si iuuant. Ex mlta ei cari
tate mitto ego ī semīe eoz aiaz
uuetē. a potētia mea creatā.
Et uedo aliq̄ qz de malis pn
tibz boni filij q̄nz gēnerent:
frequētius tñ nascūt filij
mali de pnubz malis: qz filij
tales pntū iquitatē imitāt
ī q̄ntū possūt: et plus imitare
tur. si a pacia mea pmutent.
Tale ei iugiū nūq̄ videbit
faciē meā: ñ penituerit. Sul
lū ei pcm tā gue est: qđ peni
tētia nō deluat. Prēa iuerta
me ad iugiū spuale: qle decz
hīē deū cū corpe casto ⁊ aīa
casta. Ibi ei alia septē bona
dtria uenīūt pbubz malis p
dictis. Nā ibi nō desiderat for
ma aliq̄ seu pulchitudo cor
pis. nec delectabilis visio: sz so
lūmodo visio ⁊ amor dei. Sedo
nichil possidē ñ vnde viuant
solūmodo ad nētatē: nichil
ad superfluitatē. Tertio. mitant
uba otiosa ⁊ scurrilia. Quito.
nō curat vide amicos vl' pn
tes: sz ego sū amor ⁊ desidei
ū eoz. Quito humilitate itius
tupiūt seruare ī ꝺcia: et ex
teriꝰ hitu. Sexto. hnt volun
tatē nūq̄ luxuriari velle. Sep
tō gēnant do suo filios ⁊ fi
lias p bonā ꝺnsacionē ⁊ bonū
exēplū: et p spualiū uboꝝ

dicatione. Hij tūt assistūt so
tibz ecclie mee q̄n fidē inuiola
bilē obseruāt: ubi assentiūt ī
me et ego ī eos. Pcedit uō ad
altare meū: et cū corpe meo
⁊ sāguīe spualit' delectāt: ī
aug delcacōe cor unū ⁊ caro
una: et unq̄ uolūtatis ee volt.
Et ego verꝰ ds et hō pones ī celo
⁊ ī tra ero tnus cū eis: q̄ rplebo
cor eoz. Illi iugales tpales mi
puūt scripturaz sui iugij ī luxu
ria tanq̄ iumēta. et de tiones iu
mētis. Isti aūt spuales cōiuges ī
cipiūt in diuina caritate ⁊ dmo
tione: nulli placē tuitates ñ m.
Illos ipiet ⁊ excitat spūs malus
ad carnis delcationē in q̄ nō ē
ñ fetor. Sz isti ipient spūi meo
et igne caritatis mee accendūt:
q̄ nūq̄ deficiet eis. Ego vn' ds
tnus ī psonis ⁊ unq̄ ī substācia
cū prē ⁊ spū scō. Sicut ei ipos
sibile ē separi prem a filio: ⁊
spm ab utroq̄. ⁊ sicut ipossi
bile ē separi calorē ab igne: sic
ipossibile ē tales iugales spua
les a me separi. quin sim tnus
cū eis. Semel ei corpꝰ meū la
cerati ē ī passione ⁊ mortuū:
sz nūq̄ aplius lacerabit ⁊ mo
riet: sed ipi nūq̄ morieūt a me:
q̄ m fide rcā ⁊ volūtate pfecta
iungant. Nā ubiaūz stāt. secret
vl' abulat: ego sp sū tnus cū eis.

Uba mīs ad sponsā. qle in
choꝛea st'ā. ⁊ quō p choꝛeā mū
do iste desigt. ⁊ de tribulacōe ūgis
mīs ī xpi morte. Cap. xxvij.

Mater dei loqbat ad spō
sā. dicēs. Filia mea vo
lo te scire. qp ubi ē corea
ibi suīt tria: sz īanis gloria. dor
phisa. ⁊ labor supiacuus. Cū āt
aliqs dolēs vl tristis i domum
coree ītrauerit. tūt amici eiꝰ
existēs i illa coree leticia vides
amicū suū venīētē tristē ⁊ mes
tū. statī dimissa leticia segregat
se a corea: et ādolet amico do
leti. Corea ista ē mūdꝰ iste: q
sp voluit īm sollicitudiē q hoībz
stultis videt ee leticia. In quo
mūdo st ta: īanis leticia vba
scurrilia. ītil labor: qz hꝫ oīa
p que hō laborat reliquit pꝰ
se. Qui āt ē i hac mūdi corea
ꝺsiderz laborē ⁊ dolorē meū: et
ādoleat m q erā ab oi mūdi le
ticia segregum: et segreget se
a mūdo. In morte nāq filij
mei erā sicut mulier habēs cor
affixū q̄q lāceis. Prima ei lā
cea eat nuditas vestida ⁊ vi
tuperosa: qz videbā filiū me
ū karissimū ⁊ potētissim stare
ad colūpnā nudū: ⁊ nichil ope
rimēt habētē. Secda erat actu
sacio eiꝰ: nā actusabāt eū di
vētes eū pditore ⁊ mēdacē et
erā i sidiatorē: quē ego sciebā
ee iustū et veracē nulliqz of
fendisse vl offendē voluisse.
Tercia lācea eat m spinea co
rona: q sic īmanit pupugit
mprit eiꝰ scissimū ut sanguis
defluerz i os eiꝰ: et i barbā eiꝰ
⁊ in aures eiꝰ. Quīta lācea eat
vox la mētabil i cruce: q̄ cla
mabat ad pīem. O pater: qre
me dēliquisti: ac si dicē vellet.
Dr. nō est q̄ miseat mei: n̄ tu.
Quīta lācea q cor meū pcus
bat. erat mors eiꝰ amarissia.
De qt enī venis sanguis eiꝰ
exiuit pciosꝰ: qī tot lāceis cor
meū pforatū ē. Pforate st nē
pe vene manū eiꝰ ⁊ pedū: et
dolor neruoꝝ pforatoꝝ actes
sit īconsolabilis ad cor eiꝰ ⁊ de
corde iterū ad neruos. Et qz cor
eiꝰ eat rectissimū ⁊ optimū.
qz spaginatū de optia natā:
ppter ea tabat int se vita ⁊ mors:
et sic amarius pthebat vita
int dolores. Appropiquāte āt
morte eū p intolabili dolore
rūpet cor. tūt ptremuert statī
oīa mēbra eiꝰ. et caput qd ad
dorsū eiꝰ īclinabat elevauit se
modicū. Oculi clausi semi ape
bāt. qī ad dimidietatē. Os eius
siliter apiebat: et videbat lin
gua eiꝰ sanguinoleta. Digiti ⁊
bracchia q erāt quodāmō stracti.
extēdebāt. Cradito āt spūm caput
īclinabat ad pectꝰ: manꝰ de loco
vulneris modicū submiserūt se.
Pedes sustētabāt manus podꝰ.
Tūt aduert manꝰ mee: octi mei
obtenebrati st: et facies pallut
qī mortui. Aures nichil audi
erūt: os meū nichil potuit loq.
Pedes erā mei nūtauerūt: et
tūt corpꝰ meū cecidit ad terrā.
Surgēs āt a tra. cū videre fili
ū meū ipso despicabiliorē.

posui cōtā voluntatē meā ad ip/ sū: scīes q scōm voluntatē eiꝰ oīa facta fuisset. et nō potuissent fieri n̄ ipō p̄mittēte. Et cestra nabat ei p̄ oībz. Letitiaq; q̄dā mixta erat mestitie: q̄ videbā eū q nūq; peccauit: ex tāta ca ritate voluisse talia pati p̄ pec catoribz. Ergo q̄cūq; ē i mūdo. ꝓsidet q̄lis ego eiā i morte fi/ lij mei: et semp habeat p̄ oculꝰ. ¶ Verba dn̄i nr̄i ihu xp̄i ad sponsā. mdiacta q̄lit' quda añ eiꝰ tbunal venerat iudi cādꝰ. et de tribu et horribi/ sentēcia illata a deo et ab oībz sanctis cont' eū. Caplm. xxvij.

Q Debat sp̄osa deū q̄ si ucatū. Qui dicebat. Ego sū sine p̄incipio et sine fine. Nulla imutacio est apud me. nec āni nec dies: sz oē tēpꝰ huiꝰ mūdi ē apud me q̄si eet una hora vl momentū. Oīs q̄ videt me: oē qđ i me ē videt q̄i ad puctū et itellegit. Sz qr tu sponsa mea corpalis es: ideo sic nō potes pcipe et cognos/ cē sicut sp̄s. Ideo indicabo tibi ppt'e qđ actū ē. Ego sedi q̄i i/ udicio qr oē iudiciū datū ē mi: et venit quda iudicādꝰ ante tbunal. Cui vox prius sonuit dicēs ei. Ve tibi q nūq; natꝰ fu/ isti. Nō qr peccauit deū feci/ se eū: sz sicut aliqs dolē solet p aliqꝰ spacedo ei. Dein iudit vox filij. Ego fudi sanguinem meū p te: et suscepi amaritu/ mā penā p te. Ab hac ei tu oīno alienatꝰ es: nec habet aliquid tecū. Vox sp̄s ait. Quesiui oēs angulos cordis eiꝰ: si forte iue/ nirē mollicē i corde eiꝰ et caritā te. Sz frigidissimꝰ ē q̄i gelu: et durissimꝰ sicut lapis. Nō est aliqđ m̄ cū eo. Hec tres voces nō ideo audite sūt q̄i sit tres dij: sz ppt'e sponsa mea facte sc̄. qr tu nō potis mysteriū hꝰ aliter in/ telligē. Deinde tres voces p̄dicē sc̄z p̄ris et filij et sp̄s sc̄i q̄ese st̄ stanti in una voce tm: q vox sic tronuit dicēs. Nullatenꝰ tibi de bet' regnū celi. Mater misericordie siluit nec aperuit miam suā: qr iste iudicādꝰ indignꝰ ea erat. Et oēs sc̄i una voce clamabāt. di/ cētes. Hec ē dina iusticia: ut ppetuo exul sit a regno et gaudio tuo. Et tūc oēs illi q̄ erāt in p̄/ gatorio dixerūt. Nulla pena ē tā amara nobis cui: q̄ sufficiē/ ad puniēdū p̄cta tua. Maiora ei tormēta tenebris portare: iō a nob' segregraberis. Tūc at ip/ se iudicādꝰ clamabat voce mgna et horrida dicēs. Ve ue semi/ nibz q̄ ueneruit i ventre mris mee: de q̄bz formatꝰ sū ego. Ve tibi ecia clamabat. Maledicta sit hora i q̄ alia mea cum corpe iuncta fuit: et maledictꝰ sit qui dedit corpꝰ et aiam. Ceo clamabat. Maledicta sit hora illa: i qua viuꝰ de utero mris pressi. Tūc at' eū venerūt tres horribles voces de ifemo dicētes.

Veni ad nos maledicta aīa q̄ es fluens ad mortē ꝑpetuā ⁊ vitā mīniabile. Sēd clamabāt. Veni ad nos maledicta aīa vacua. ad nrām maliaā. Nulli ei erit ex nobis: q̄ te malicia sua ⁊ pena nō ipleat. Tercio clamabāt. Veni maledicta aīa ponderosa q̄ lapis: qui sp merguit et nūq̄ attigit fundū in quo quescat. Sic ⁊ tu i ꝓfundus nob descendes: ut nō possis subsistē aīq̄ veneris i yma abissi. Et tūc ait dns. Ergo sicut homo hns plures uxores. videns casū unius auertit se ab illa et vrit se ad alias q̄ stimet. ⁊ gratulat cū eis? sic ego aūt faciē meā ab illo ⁊ mi sericordiā: et vro me ad famulos et seruos meos et gaudeo cum illis. Ptēa cū tu audisti casū illius et miseriā ideo securi mihi eo securus: q̄. maiorē misēriā tecū feci. Fuge mūdū ⁊ scripsi cētā eius. Nūqd ego passionē tā amarā assumpsi ꝓpt̄ gloriā mūdi? vel q̄ celerius ⁊ leniꝰ nō potui ꝑficere eā? Potera utiq̄. ꝛ sic exigebat iustitia aīe: ut sicut hō i oībz mēbris deliq̄rat: sic i oībz satisfaciēdū erat. Ptter qđ deitas hoī ꝑpatiens tanta caritate exarsit ad unā ūginē ut de illa humanitatem susciꝑet: in q̄ humanitate sustinēt deus oem penā quā hō tenēt habē. Ideo si ex caritate penā tuā susciꝑi i me: sta sicut stat famuli mei i vēa humilitate. ut nichil erubescas nichil timeas i me. Cuꝰ todi os tuū: ut si eēt voluntas mea. nūq̄ velles loqui. Nō dēsteris de tpalibz q̄ tadiā sē: et ego qs voluero dicare ⁊ de paupare possū. Ideo sponsa mea pone spēm tuā totaliꝰ i me. ¶ Verba ūgis ad filiā. de duabz dnābz quarū una vocat̄ supba et altā humilitas ꝑ quā ūgo dulcissia designat̄ et de occisu ūgis ad suos dilos mortis sue tpe. Caplm. xxix.

Ater dei loquit̄ ad sponsā filij dicens. Due sūt dnē: una ē dna que nō habet nomē spe ciale: q̄ indigna ē nōie. Alia ē humilitas: q̄ vocat̄ maria. Sup ꝑma ē dns ipe ꝺyabolꝰ: quia sibi dnat̄. Huic dnē dicebat miles suus. O dna q̄dō possū facē ꝑ te patus sū: tantū ut firmar semel ꝺcubitu tuo. Cui illa rndit. Serue meus magna ē caritas tua? ꝛ ego sedeo i sublimi sede nec habeo nisi unā sedē: et mē nos sūt tres porte. Prima porta ē sic aīta: ut q̄cquid hō habuerit i corpe si ingredie ꝑ eā oia diruꝑit et abstrahit. Sēd ē sic aīta: ut pugnat usq̄ ad nervos. Tercia porta ē sic aīdēs: q̄ nulla ē requies ardoris. Et q̄ i gredit ꝑ eā stati liquefit sicut es. Ego aūt sedeo sublimit: et q̄ sedē vult mecū cū non

Nā ego sū fortis viribz mas nanis corde. nichil timeo: et pat̄ sū ure i morte pro te.

habeā nisi vnā sedē. cadet ad
calcos maxim subeq me. Cui il
le dyabolq i ndit. Ego dabo vi
tā meā p te: q p mimo ē m
casus. Dnā ista ē superbia: ad
quā q venie voluit ingredier
qñ p tres portas. Prima porta
ingredit: qui totū dat ad laudē
hoim & p superbia. Et si nichil
habet. adhibet totā suā volū
tatē: quo superbire & laudari pos
sit. Secūda porta ingredit ille
q q̄cq̄d laborat et q̄cq̄d facit et
totū tēpus et cogitatoēs et oēs
vices suas dat ad hoc ut superbi
ā pficiat: et si ecīā possit car
nē suā lacerādā tradē causa ho
nis et diuicarū libēter faceret. Ter
cia porta ingredit. q nullq̄ req
escit et nullq̄ silet. et totq quasi
ignis ardet quo veniat ad aliq
honorē mūdi vl superbia: ꝛ cū
obtinuerit qd cupit nō pt diu
i eodē statu manē. ꝛ cadet mi
serabilit. Nichilominq tñ istā
bia remanet i mūdo. Ego āt
ait maria q humilima sū. sedeo
i sede spaciosa: et sup me nō
ē sol nec luna nec stelle n̄ ecīā
nubes: ꝛ mira et inestimabil cla
ritatis sēnitas p̄cedēs a pulch
critudie p̄clare maiestatis diuīe.
Infra me ecīā nō ē tra vl lapi
des: ꝛ reges incompabil i structe
dei. Juxta me nō ē murus seu
paries: ꝛ ē angelorū & scōrum
animarū gl̄ose exercitq. Et q̄uis
sic sublimit sedeā: tñ audio a
micos meos i tra exīntes. mictu
cotidie gemitq fundentes et lac
mas. Video labores eorū: et ef
ficacīā eorū maiorē q̄ illorū q
patiunt p dnā sua superbia. Ideo
ego visitabo eos et collocabo e
os mecū i sede mea: q spaciosa
ē et oēs pt bn cape. ꝛ nō di ad
me venire nec vl sede mecū ad
huc potenit. q duo maria sut
adhuc int nos: p qs fiducialit
deducū eos ut ad sede mea ve
niat. Primq murq ē mūdus q
ē arte: p̄ter seruu mei i mūdo ꝓso
labit p me. Secūs murus. est
mors. Ideo ego lima dnā eorū
& mr. obuiabo eis i morte: ut
ecīā i ipa morte ꝓsolatione &
refrigeriū habeāt: et collocabo
eos mecū i sede celestis gaudij:
ut i brachio dilcionis ppetue et
etne gl̄orie: cū exultacōe i me
sa etnalit vequiescāt. Uba
dñi. maxīe cantatis ad sponsā.
de mltiplicatōe falsor xpianor
ad x̄pi crucifixionē. & quō si
possibile eēt. adhuc ē patus
ter p p̄cedēs ad morte sus
cipiēdā. Capl̄m. xxx.

Ego sū deus q̄ oīa creā
aui ad utilitatē hoīs:
ut illa oīa seruiret hoi et edi
ficaret eū. ꝛ hō oīb q ei creā
ad utilitatē suā: abutit i suū
detrimū. Insup & de deo mirq
tuit: et eū mirq dilight q̄
creaturā. Judei fecerūt mltia
genia penarū i passione mea. p̄o
ligno. quo affixq sū. & flagel
latq & cōnatq. Secō ferrū. quo

affixerūt manꝰ meas ⁊ pedes.
Cercas potū fellis. quo potare
rūt me. Dein blasphemabāt
me ee factū ꝓpt' morte quā li
bent' susapiebā: et vocabant
me medacē ꝓpt' doctrīā meā.
Tales nūc i mūdo mlt'aplica
ti sūt: et pauci fuerūt m' ꝰsola
cionē. Nā affigūt me ligno
p voluntatē peccādi: flagellāt
me p impatiēciā. q' vnū vbū p
me nullꝰ ferre pt: et coronāt
me spinis superbie sue. q' alt'oes
me ee volūt. Punxūt manꝰ
meas et pedes ferro iduracōis:
quia gloriāt' de pcō. et indu
rāt se ne timeāt me. Ꝑ felle
offerūt m' t'bulacionē. ꝓ pas
sioē ad quā letꝰ iui: dicūt me
medacē et fatuū. Ego eni po
tes sūm submergere eos et totū mūdū
ꝓpt' pcā sua si velle: et tūc si
submergere eos. illi q' remāe
ret seruiret m' ex timore: ꝑ hꝰ
nō eet iustica. q' ex caritate
debet hō seruire m'. Si āt ꝑso
nalit' venire mt' eos visibil':
oculi eoꝝ nō sufficerent vidē me
nec aures audire me. Quō eī
hō mortal' posset vidē i morta
lē? Adhuc q'ppe ex caritate libē
ter itīn moreret' p hoīe: si eet
possibile. Tūc apparuit btā v̄
go maria. Cui dixit filꝰ. Cūd
vis mē mea. electa mea? Et a
t illa. Miserē creature tue fili
mi: ꝓpt' caritatē. Et ille rndit.
Adhuc semel misdia fiat ā ꝓpt'
te. Dein loqbat dns ad spōsa
suā dicēs. Ego sū deus tuus: et
dns angelorꝝ. Ego sū dns sup
morte et vitā. Ego idē volo ha
bitare i corde tuo. Ecce q'ntam
caritatē habeo ad te. Celū et t'
ra et oīa q' i eis sūt nō posse
me capere: et tū i corde tuo q'd
nō ē nisi modicū frustū carnis
habitare volo. Quē ergo tūc
potis timē. quibꝰue indigē. cū
tu habeas mt' te potentissimū
deū m q'ē oē bonū? Ergo i cor
de q'd ē habitaculū meū debe
rēt ee tria? Sc'z lectꝰ i quo req'
escam. sedes i qua sedeam: q'
lumen. quo illūinem'. In cor
de igit' tuo sit lectꝰ q' escendi
sine q' descendis: ut quescas a p'
nis cogitacōibꝰ et desideriꝭ
mūdi. et sp fidei gaudiū et'
nū. Sedes debet ee voluntas i
manendi mecū: eaā si aliqnd
q'q' exedē. Cont' naturā ei
est semp stare. Ille nāq' semp
stat. q' sp habet voluntatē eendi
cū mūdo: et nūq' sedē mecū.
Lux seu lumen debet ee fidē:
q' credas me oīa posse et oīpo
tētem ee sup oīa. ¶ Qualit'
sponsa vidēbat dulcissimam
vīginē mariā cōna et aliꝭ or
namētis t'estābilit' decorata.
et quō sponse bēs ioses bap.
q'd ꝓ cōna et cetā designet. dcr'.

Videbat Caplm xxxj.
sponsa reginā celi
nitē dei. habentē
pciosam cōnā t'estābilē in
capite suo: et capillos exten

¶ tuā

sos sup spaculas admirabilis
pulchritudis. Tunica aurea
splendore indicibili chorusc̃at.
et mãtellũ de auro. seu seni
celi colorus. Cuiꝯ de tã spe
cosa visõe vehemẽt admi
raret sponsa: ecce apparuit
ei bt̃s iohannes baptista: qui
aut illi. Audi diligẽt q̃d hoc
notat. Corona igit̃ notat. q̃
regina et dna ẽ: et mr regis ag̃
gelorũ. Capillꝰ pres: q̃ vgo est
purissia ⁊ imaculata. Mãtellꝰ
celia colorus: q̃ oĩa tpalia erãt
ei q̃si mortua. Tunicꝯ aurea
notat: q̃ dina caritã ardẽs et
feruida fuit iterius ⁊ extius.
In cõna aũ eiꝰ posuit filiꝰ eiꝰ
septẽ lilia: et mr hec lilia po
suit septẽ lapides. Primũ igit̃ ẽ ei⁹
humilitas: secm̃ timor: tertiũ obe
dientia: quartũ potẽtia: quintũ sta
bilitas: sextũ mitteras. q̃ mris
ẽ dare oĩbz petentibz: septimũ
ẽ misedia i necitatibz. In q̃cũz
ei necessitate fuit hõ: si hanc
toto corde ñuocauerit saluabit.
Mr q̃ fulgẽtia lilia. posuit fi
lius eiꝰ septẽ lapides pciosissi
mos. Primus lapis ẽ vnicꝰ situs
singularis: q̃ nõ ẽ aliq̃ vnꝰ
aliquo spũ siue i corpe aliquo.
qua ipã hãc eadẽ vtutẽ non
habeat excellẽtius. Secdus lapis
ẽ pfectissia mudicia. Ista
regina celi sic pura fuit: q̃ v
na macula pctĩ nũq̃ ĩuenire
potuit ĩea: a pncipio ingressꝰ
eiꝰ i mudum: usq̃ ad ultimã
die mortis rpi. Nec ocẽs dya
boli tãta ĩpũitatẽ repire pote
rat in ea: ubi cuspis actis po
ni posset. Ipa vere erat puris
sima. Ista nõ decuit regẽ glorie
iacẽ ñ i vase puissio ⁊ mun
dissio et electissio p̃ oĩbz ag̃el'
et hoĩbz. Tercius lapis fuit pl'
chritudo eiꝰ. Ista de pulchritudie
eiusdẽ mris sue iugit' laudat a
cis suis: et gaudiũ scoꝝ ag̃elo
rũ et oĩm sanctorũ aiarũ iplet ex
pulchritudie eiꝰ. Quartus lapis p
ciosus cõne. ẽ sapia eiusdẽ vgi
nis mris. Ista ipa ipleta ẽ oĩ
diuina sapia cũ deo: et ex ea i
pler et pficit' oĩs sapia. Quintꝰ
lapis ẽ fortitudo. Ista ipa sic for
tis ẽ cũ deo: q̃ oĩa q̃cũq̃ creata
⁊ facta st̃ p̃ dei pmẽ. Sextꝰ ecia
lapis ẽ claritas eiꝰ. Ista sic cla
ra ẽ q̃ ag̃eli q̃ hñt oculos clari
ores luce illuminant ex ea: ⁊ de
mones nõ respicẽ i claritatẽ eiꝰ
Septimo lapis ẽ plenitudo oĩs
delectabilis et spũal' dulcedis: q̃
i ea sic plena ẽ q̃ nõ ẽ aliquod
gaudiũ q̃d nõ augeat ex ea:
nulla delectacio q̃ nõ plenior fit
et pficiat ex ea visõe bt̃a. q̃
ipsa ipleta et repleta ẽ tpalia
ule oĩs scis. Ipa ei ẽ puritatis
vas i quo iacuit panis ag̃elorũ:
et i q̃ est oĩs dulcedo ⁊ pulchritu
do. Hos septẽ lapides posuit fi
lius eiꝰ mr hec septẽ lilia: q̃
erãt i cõna eiꝰ. Ipsa ergo o spõ
sa filij eiꝰ hõra ⁊ lauda toto corde:
q̃ vẽ ipa est oĩ laude ⁊ hõre digna.

audet

Quiatur sponsa amonicõe dei
quenta elegit sibi paupertatẽ et
venuit diuicias. et de tribz mi
rabilibz a xpõ sibi ostensis. Ca.

Quid debes ee sic. xxxij.
homo q relinquit: et sicut
gregat. Debes et
relinquie diuicias et congregare vir
tutes? relinquie caduca et cõgregãe eter
na: relinquie visibilia et congregãe
invisibilia. Quabo ei tibi p delectã
one carnis aie exultacionẽ? pro
iocunditate mundi iocunditatẽ celi?
p honore mundi honorẽ angelo
rũ? p visione prtii visionẽ di:
p possessioe bonoz meipsũ da
torẽ et creatorẽ oim. Dic michi
tria q quero a te. Primo si vis
ee diues in hoc scło an pauper?
Et illa rndit. Onẽ volo ee magis
pauper: qz diuicie nichil boni fa
ciũt m nisi quãda sollicitudi
nẽ: et retrahũt me a seruicio tu
o. Dic m scdo. Tuenisti vbis
meis q audisti de ore meo ali
qd reprehensibile scdm cor tuũ
vel falsũ? Et illa. No certe. qz
oia st scdm vacionẽ. Ceras. dic
m. utrũ tibi placet delectacio
carnis quã prius habuisti? an
delectacio spũs quã nũc habes?
Et illa rndit. Pudor e in cor
de meo cogitãe de illa carnis
delectacõe pore. et e m nũc qz
venenũ: et eo amarior nũc
quo prius dilexi ea feruẽcius
Malle ei mori: qz ngz in illa
redire. Et nulla e isti spũal'
delectacois ad illã comparacio.

Ergo inquit pbas i te ipa qia
ee vera q dixerã tibi. Ad ea
go times vl' cur sollicitaris?
qz pterito ea q facta tibi dixi
Cõsidera pphas. sidera aplos
et scos doctores? nugd venerat
i me aligd nisi vicitẽ? Ideo
no turbauerit de mũdo: nec de
eo incipiscencia. Aut cur pphe
tã longe vaticinati sut de fu
turis? Nisi qz volut deus q
uba prius inotescerẽt? deinde
venirẽt opa: et ut ad fidẽ eni
dirent ipenti. Quia nẽpe multi
tudo tribulacois mee antea in
notuerũt pphis. Etiã stella q
precedebat magos: q credentes o
bus pphe meruerũt vide qd ce
dideriũt. Et visa stella ciaus
tificati sut. Dic nũc uba me
a prius debẽt anunciari: et post
ea cũ venerũt opa eudẽcius
credet eis. Tria ostẽdi tibi.
Homo vnus scias: cuius pars
cũ manifestaret signis eude
tissis pbaui. Et quare? Nugd
no possem eũ itrifice psonali
ter? aut no possem eũ deingẽ
i puncto si vellem? Vtiq posse.
Et ad eruditionẽ aliorũ et evi
dencia uborũ meorũ: ut ostẽdã
qz iustus sim et pacies: et qz in
felix e cui dnat' dyabol': ideo
suffero eũ usq adhuc. Tria ex
voluntate qua habet ee i pcõ
et ex delectacõe illi sic aucta
e in eũ prius dyaboli: gener le
nitas uborũ nec austeritas
minarũ nec timor gehenne pt eũ

reuocare. Et bene dicit: qa
cū semp habet voluntate pecca
di etiā si nō pderet i opus: me
rito ēderet i etnū drabolo. Qa
mimū peccā quicūq; i eo de
lectat' nec emendat: sacris ē
ei ad pdicone. Duos alios on
di tibi: quoz alteri corpi vexa
bat drabolus sz nō erat m aīa:
alterius ascām obūbrabat fal
lacia sua: nec tn in eius aīa e
rat. nec potestate habuit sup
illā. Sz forte potes qre. Quid
dē fuit ascā et aīa: Quid nō
tuc ē m aīa: cū ē in ascā: Re
quaq;. Sz sicut corpi habet di
os oculos quibz videt: et licet ab
eis vsus auferat' corpi tn ni
chilomin sanū ee pt: sic i aīa
ē. Qa licet intellectus et ascā
quq; pturbāt' animū ad penā:
nō tn sp ledit' aīa animū ad cul
pā: et ideo pualuit drabolus i
ascā vnius nō i aīa. Certū os
tendā tibi i cuius aīa et corpe
totalit' dnāt' drabolus: qui n
potencia mea et gra specialu
reacty nūq; ab eo expellet' nec
ab eo exibit. Ab aliqbz qppe
hoibz exit drabolus libēt' et ca
to: et ab aliqbz nō. n tuto et co
acte. Qa in aliquos intrat dr
abolus vl' ppt' delictū pmū. vl'
aliqd occultū iudiciū dei: utpu
ta i pueros et i insipientes. In a
liqs, ppt' infidelitate vl' aliqd a
liud pcm. Ab hijs libēt' exit:
si erat' ab hijs q; scim' ieiunan
ones vl' arte tale exercedi deo
nes: si ipi fecim' tale exercitio
nē, ppt' vanā gloriā vl' ppt' ali
qd lucr' tpale. qz drabolus habz
ptate ingrediedi i illū q; exerat
et i illū iterz a quo exectus ē:
qz i neutro dina caritas fuit
Ab illo at quoz aīam et corpus
totalit' possidet nūq; exit: n
p mea potenciā. Licuit ei acetū
si vino dulcissimo misceat' tota
vini dulcedine et nūq; ab eo iuisint
sepat': sic nec drabolus ab alicui
aīa quā possidet exit n p mea
potenciā. Quid ē at hoc vinū.
n aīa: Que in fuit dulcissima
sup oēm creaturā: q in sic cam
fuit ut nepeos meos teneri et
carnes meas lacerari usq; ad
costas faceret p ea. Et anq; ea
carere: etiā morte recepi p ea.
Hoc vinū asemabat in fece: qz
ipsā aīam posui i corpe i q tan
q in vase clauso clauso custodie
bat ad mea voluntate. Sz huic
dulci vino mixtū ē pessim ace
tū: id ē drabolus cuius malicia ē
in actoz et abhoīabilioz oi a
ceto. Hoc acetū p mea potenciā
ab hoīe isto cuius nomē tibi dico
sepabit: ut i isto ondā meā mi
sdiā et sapiam: i pozi vo audi
tū et iustitiā. Verba amici
cois dni ad sponsam de vera et
falsa sapiencia et qualit' boni a
geli bonis sapientibz et drabo
li malis sapientibz assistit. Cap.m

Hec mei ali xxxiij.
qui. sūt qui scolares
mei: q habet tria.
Primo ascām intelligē sup na
turā cerebri. Scdo sapiencia sine

hoīe: qꝑ pſonaliꝫ docēs eos mtꝰ
Terao pleni ſuꝫ dulcedīe et dī
na dilcone. q̄ vicent dyabolū.
Sz extrio nūc addiſcūt hoīes.
Primo volūt ēe ſcīētes ꝓpter
iactātiā: ut dicāt bonī clerici.
habeant et
Sedo volūt ēe ſcientes. ut obti
neāt diuicias. Tercio volūt ēe
ſcīētes ut obtineāt hoīes et
dignitates. Ꝓtēa adeunt ſco
las ſuas et īgrediūt ego exeo
ab eis: qꝑ ipī addiſcūt ꝓpt ſup
biā: et ego docui fugē ſuꝑbiā.
Ipī ingrediūt ꝓpt cupiditatē:
et ego nō habui ubi caput me
ū reclinarē. Ipī īgrediūt ut ha
beāt dignitates. Iudēces alijs ēe
ſe ſupiores: et ego iudicabar a
prlato et ab herode deridebar.
Ideo exeo ab eis: qꝑ nō addiſcūt
doctrīā meā. Sz tm qꝑ mitis ſū
et bonꝰ: do vnicuiq; qđ petit.
Q̄ ei petit a me panē: ipē ha
bebit. Q̄ aūt ſtramē: dabit ei.
Amici aūt mei petiūt panē: qꝑ
ſapiēciā dīnā ī qua ē mitis
mea q̄rūt et addiſcūt. Sz alij
petiūt ſtramen id ē mūdialē ſa
piam: qꝑ ſicut ī ſtramīe nulla
ē utilitas et cibꝰ animalū ita ea
onabiliū ē: ſic ī mūdi ſapīa
quā ipī querūt nulla ē utilitas
aīe. nulla refectio. n̄ tm nomen
modicū et labor vacuus: qꝑ cū
hō morit ois ſapīa eiꝰ ānichi
latꝰ: et a q̄bz laudabat nō pt vi
deri. Vn̄ ego ſū q̄ magnꝰ dnꝰ
habēs multos ſeruos: qui diſ
pēſat ex pte dnī q̄ oibz ſuꝫ nēcia.
Sic angeli boni et mali ſtāt ad
ipsum meū. Qui aūt ſapiēciā
meā id ē ſeruire m̄ addiſcunt
hijs admiſtrāt boni angeli re
ficētes eos ꝯſolacōe et delecta
bili labore. Sapiētibz aūt mūdi
aſſiſtūt angeli mali: q̄ eis qđ
volūt īſpirāt. et īformāt eos ux
ta voluīatē eoꝝ et īſpirāt cogi
tacionē cū labore magno. Ve
rūptn̄ ſi ad me reſpicēt. ego
ſufficerē eis dare panē abſq;
labore et mūdū ad ſacietatē: de
quo nūq; ſaciāt qꝑ dulce vīuit
ſibi ī amarū. Tu aūt ſpōſa me
a debes ēe q̄ oſeus. corpꝰ tu
um q̄ formella: ī qua oſeus
donet figuā formelle habuit
formabit. Sic aīa tua q̄ ē m̄
dulcis et delectabil' ſicut oſeus
ta diu ꝓbari et purgari debet
ī corpe: donec corpꝰ et aīa m
vnū ꝯcordēt et vnā formā cō
tinēcie ambo tenuerīt: ut nō
obediat ſpū: et ſpūs regat cur
ſū ad oēm vīuē. Doctrīna
xpī ad ſponſā de mō vuēdi.
et q̄lit' dyabolꝰ xpō faceꝫ ſpō
ſa ipm xpm ſup oīa dilige. et
de q̄ſtiōe facta ꝑ dyabolū xpō
cur tm ipſa diliget. et de cau
tate ꝑ dyabolū patefacta quā
xp̄s habet ad ſponſā. Ca.m

Edo ſū creā xxxiiij
tor celi et tre: q̄ in
vētre vīgīs verꝰ dꝰ
et verꝰ hō fui: q̄ mortuꝰ fui
et reſurrexi et aſcendi ī celū.
Tu noua ſponſa mea veniſti
ī ſtiorū locū. Oportet ergo te
habē q̄tuor. Primo ſcire loquelā

loci: sedo habe vestes debitas:
tuo scare et dispone dies t tpa
uxta ꝛsuetudinē loci: qrto no
uis cibis assuescē. Sic tu q de
mundi istabilitate uenisti ad sta
bilitatē: ideo oportz te hīe log
la nouā id ē abstinēcia ab in
utilibz uobis: et qnz ecīa alia
tis ꝑpē fructuē silēcij t tacit
nitatis. Vestes tue debēt esse
humilitas mtior et extior: ut nec
extollas te qī alijs sanctiorē m
tuus: nec erubescas cora hoīb
extus exhibē te humilē. Tertio
moderacio tpis tui ē. ut sicut
ad corpis ncitatē habuisti pla
tpa: sic nūc unū temp9 habeas
ad aiam. ut sez nūq3 ꝛr me vel
peccare. Qrto nouꝫ obz ē: ab
stinēcia a gula et delicacoibz
cī oi discrecōe. put natā ferre
possit. Qcqd ei fit abstinēcia ex
possibilitatē natē: m̄ nō placz.
Duia racionabilia requo: ut
voluptas edomet. Cui i eodē
mometo appuit dyabolꝰ. Cui
dixit dns. Tu fuisti creatꝰ in
me: et uidisti oēm iusticiā i me.
Vnde m̄ si ista noua spōsa
ē legitime mea: t cū appbata
iusticia. Dmitto ei te vidē cor
ei9 et intellige: ut scias t tn
deas m̄. Nūq3 ipa diligit aliq
d̄ sicut me. a vellet aliq3 cā
bij recipe ꝑ me. Cui demon
strauit. Nichil diligit sicut te:
et aliq3 careret te. oē supplicū
magis patēt. si dares ei utu
tē paīe. Ego video qī q3dam
ardēs uiculū descendē de te i
eā: qd̄ sic alligat cor ei9. ut ni
chil aliud cogitet uł diligat ñ te.
Cui dns ait ad dyabolū. Dic
m̄. quo sedet i corde tuo: a quo t
placet ista tacta dilacō mea qua
habeo ad eā? Et dyabolꝰ. Ego
habeo inqt duos oculos: unus
corpalē licz nō sim corpal. quo
tempalia cerno ita clare q nī
chil ē adeo occultū michi. sic
tenebrosū: qd̄ occultare se pos
sit a me. Alter oculꝰ ē spūalis:
cui nulla ē pena tn modica qua
nō video et intelligo ad qd̄ pertn
ptineat: et nullū pertn ta leue
et modicū qd̄ penitēcia nō pur
gatū ē qd̄ nō uideo. Hz licz nul
la mēbra passibiliora sit ocu
lis: libētissime tn paterer. ut
due ardētes faces penetrent
oculos meos sine ītermissiōe:
ad hoc ut ipa ocul spūalibz
nō uidēt. Ego ecīa habeo du
as aures: unā corpalē. q nul
lus loquit sic secrete qd̄ nō au
dio t scio. Alter ē spūalis: q nul
lus cogitat uel affectat ad ali
qd̄ pertn ta occulte qd̄ nō au
diā ñ pnia deletū sit. Una ē
pena iferni ebulies qī torrēs:
emanās ardore vehemētissīo.
Hac libēt paterer influe et si
ne cessacōe i aures meas effluē:
ad hoc ut nichil audiz spūali
bz auribz. Ego ecīa habeo spū
ale corpꝰ. qd̄ libēt paterē i frus
ta sine cessacōe ītdi t sp reno
uari ad supplicū: ad hoc ut ei

cor fingeret i amore tuo. Quid ait
qz tu iustus es: qro a te unū obū
ut rndeas mi. Dic mi. qre tu i
tm diligis eā: et a quare nō ele
gisti tibi sactiorē. dnatorē et pul
chriorē? Cui rndit dns. Ita sic
exigebat iustitia. Tu qppe fius
ti creatus i me: et vidisti oem
iustitiā i me. Dic mi ista audi
ere. q fuit iustitia ut sic male
cadēs: a qlis fuit cogitatio tua
tui recidisti: Rndit dyabolus.
Ego vidi in te tā. Ego vidi glo
riā tuā et honorē sup oia: et co
gitabā gloriā meā. Ideo superbi
es ppositu nō tm tibi ee par: sz
eā sup te. Credo vidi te ee potē
atiorē p oibz: ideo cupiebā adh
te ee potentior. Tertio vidi que
futura erāt: et qz gloria tua et
honor ē sine pncipio et eet sn
fine. Invidebā tibi et cogitabā
qp libenter cruciarer oi sp pena
amarissia: ad hoc ut tu moreris.
Et i tali cogitatiōe rendi: ideo
unfirmus ē factus. Rndit dns. Tu
assisti a me: qre sic ista dilexi.
Certe qz oem malicia tua inmu
to i bonū. Tu ei qz superbus facti
es et noluisti me creatorē tu
um habē parē: ideo ego humiliabs
me i oibz colluctor patiorēs et me
eis xparo dando eis gloriam
meā. Et qz tu tā pua cupidi
tatē habuisti ut velles ee po
tentior me: ideo ego patiorēs po
tentes facio sup te. et potentes
meos. Tertio qz tu invidisti m
qp ego sic caritatiuus sū. ut me
p oibz offerre. Deinde dns ait
Quid dyabole illuminatus ē te
nebrosus cor tuū. Dic ista au
dientē qle caritatē ego habeo ad
illā? Et dyabolus Si possibile
eet inqt libenter esse pateris in
quolibet membro tuo una pena
tali specialit qle i cruce semel
i oibz membris es passus: an
ea careres. Cui rndit dns. Si
ergo sic misericors sū ut nulli
petenti venia deneget: pete hu
lit et tu misericordiā a me. et dabo
tibi. Cui dyabolus rndit. Neqq
hoc facia. Nā qm credi ad qd
libet potem. sine cogitatu inutile.
sine dictu statum ē pena: et o
nullusqz de spiritibz q credederūt pe
nā suā habebit. Ignit animus cu
rē genu meū coram te. magis
velle oēs penas gluttire i me
qm diu os aperi et claudi possz:
im ut sp renouatus eem ad pe
nā. Cui aut dns ad sponsā suā.
Erre optimū indurauit ē pceptis
mundi: et qm potes dicit me ex or
culta iustitia mea. Ego quippe
possem delere eū ex potentia mea
i uno puncto: sz nō facio maiorē
tuum qm angelo bono in celo.
Cui aut tempus eius venit qd nup
appropiquat: uidebo eū cum
sanctis suis. Ideo sponsa mea
prede sp i bonis op̄ibz. Dilige
me toto corde: nichil timeas in
me. Ego ei sū dns sup dyabo
lū: et sup oia quicqz fuit. Tuba
virginis ad sponsā, primū dolo
rē in xpi passione explicatiua.

et ihūt p adā t euā mūdꝰ fuerit venditꝰ et p xpm et eiꝰ mrem fuit redemptꝰ. Caplm

Maria loqbat. xxxv.

Cōsidera filia passionē filij mei: cuiꝰ membra fuerūt in qⁱ mēbra mea et qⁱ cor meū. Mā ipe sicut alij filij i uisceribꝰ mris solet esse: sic fuit i me. Sz ipe accepꝰ ē ex feruēti caritate dine dilōnis: alij at ex accipia carnis. Unde bene dicit iohes frat ꝺ sobrino eiꝰ. Verbū caro factū ē. Mā p caritatē ipe venit i me. Ipe ēpe eat in qⁱ cor meū: ꝓtea cū nascēt ex me. sensi ego q qⁱ dimidiū cor meū nascēt t exiuz de me. Et cū ipe patēt: sensi q qⁱ cor meū patiebat. Sicut ei illud qđ dimidiū ē ext t dimidiū int. et si illud pūgit qđ ext est. eque sentit dolorē qđ intꝰ ē: sic ego cū flagellaret t pūgeret filiꝰ meus. qⁱ cor meū flagellabat t pūgebat. Ego ē cā fui ꝓpinqor ei i passiōe: nō sepabar ab eo. Ego stabā uidens crucē eiꝰ: t sicut hoc grauius pūgit qđ uicinius ē cordi: sic dolor eius ꝺ filiꝰ erat p cētis m. Cūqz respexiss ad me de cruce et ego ad eū: tūc de oculis meis qⁱ de uenis lacrime exibāt. Et cū ipe me cerneret dolore affectā. in tm amaricabat de dolore meo: q oīs dolor uulnerū suoꝝ erat qⁱ sopiꝰ sibi p dolore meo quē in me uidebat. Ꝓtea audacter dico? q dolor eiꝰ erat dolor meus: q cor eiꝰ cor meū. Sicut ei adam t euā uēdiderūt mūdū p uno pomo: sic filiꝰ meus et ego redemimꝰ mūdū qⁱ ei uno corde. Ideo filia mea cogita qlis ego erā i morte filij mei: et nō erit tibi graue reliquē mūdū. Cōsio dni angelo orāti p sponsa q sponse corpis t aie tribulacōes cōcedit et q magis p fectis maiores tribulacōes tribuat. Caplm xxxvj.

Angelo orāti p sponsa dni sui: respondit dns. Tu es qⁱ miles dni qⁱ nūqꝫ deposuit galeā suā ꝓpter tediū: et qⁱ pre timore nūqꝫ auertit oculos a plio. Tu es stabil t ardes qⁱ flama. Tu es sic mūdꝰ. ut nulla sit i te macula. Tu petis misedia sponse mee. Licet oīa sa as et uideas i me: tn ista audiēte dic. qlē misedia petis ei. Triplex ē eni mia. Una q corpus pūgit t perᵗ aie: sicut famulꝰ meus iob. cuiꝰ caro data ē oīb doloribz. t aia seruata ē. Sēda mia ē qua perᵗ corpi t aie a pena: sicut rex ille qui i omīb uoluptatibz fuit. et nullū dolorē nec ad corpꝰ nec ad aiam in mūdo dū uixit habuit. Tertia mia ē. q pūgit corpꝰ t aia: ut et tribulacionē habeat in carne et dolorē i corde: sicut petrus apls t paulus et alij sci. Mā ts fuit status homīs i mūdo. Unus eoꝝ qui cadit i pcm t iterū

surgit. Hos p̄mitto q̄nz tribulari
ad corp⁹ ut salu fiāt. Sed⁹ est
eoz qui i etnū libent vuerēt
uit et i etnū peccaret: q̄ tota
voluntatē habet ad mūdū. Et
si q̄nz aliq̄ facuit p̄ hac iten
cōe facuit ut tpalia eis suppe
cāt & pficiat. Hijs nō dat pe
na corpis nec dolor magn⁹ cor
dis: sz i ptāte ppa & voluntate sua
dimittit. Quia p̄ mimo bono
qd̄ fecerūt p me recipiēt hic
mercedē suā. ut i etnū cruciēt:
sz cui voluntas ē etna ad pēm
pena etna erit eis. Certq̄ stat⁹
ē eoz qui plus timēt peccare
dē me et offendē voluntatē me
ā q̄ de aliq̄ pena: magisq̄ i
etnū cruciarēt pena etiā in
tolerabili. q̄ me sciēt ad iram
puocarēt. Hijs dat tribulacio
cordis & corpis: ut petro & pau
lo & alijs scis: ut q̄cūd in hoc
mūdo deliquerūt i mūdo emē
dēt: vl̄ ad maiorē gloriā vel
ad aliox exēplū purgant ad
p̄sens. Hāc tplicē misēdiam
fec cū tribus i regno isto: q̄z
nōia nota sūt tibi. Sunt ergo
angele seruc meus q̄le mīaz
petis sponse mee: Et ille. Alie
inq̄t & corpis: ut q̄cūd hic de
liquit i mūdo emēdet: et ut
nullū pēm eiq̄ veniat i iudi
cū tuū. Respondit dns. Fiat sēm
voluntatē tuā. Deinde loqbat
ad sponsa. Tu mea es: ideo si
cut m̄ placz facia tecū. Sufficit
diligc sicut me. Quida te in
grē a pcō oi hora: cū psilio eo
rū quibz te miserā. Nullū pec
catū cela: nullū dimitte indis
cussū. Nullū pēm puta leue:
nullū negligendū. Nā oia q̄
cūq̄ tu neglexeris: ego reducā
ad mēoriā & iudicabo. Nullū
pēm tuū i iudicio meo veīet:
qd̄ i vita tua p̄nia erit pū
tui. De quibz aūt p̄nia facta
nō ē. vl̄ i purgatorio purga
būt. vl̄ alio occulto iudicio me
o: n̄ satisfactoe hic emēdent.

Verba mīs ad sponsā. excel
lētā filij sui ponētia. et q̄lit
xp̄s nūc actus ab inimicis mal
xp̄ianis crucifixi⁹. et p̄ sequēs
q̄ tales actus & amarus pūt

Capt. cxxxvj.

Loquebat. Filij mei
habuit hic tā bona
Primo q̄ nullus sic delicatū
corp⁹ habuit sicut ipe: q̄ erat
de duabz naturis optimis di
uinitate. scz. & humanitate xpo
sitū: et ita mūdū q̄ sicut in
oculo clarissimo nō inuenit ma
cula: sic nec i ipi⁹ corpe aliq̄
deformacio inueni potuit. De
cūdū bonū fuit q̄ nunq̄ pec
cauit. Nā alij filij portat q̄z pēm
p̄nā suoz & ppria: iste ei nū
q̄ peccauit. i tñ oim pcā por
tauit. Tertiū erat q̄ aliq̄ mo
uūt ppt deū ad maiorē i mu
nēacionē: ipe aūt moriebat
sic ppt inimicos suos. sicut ppt
me et amicos suos. Sz q̄ i

imici eius crucifixerunt eū: q̄ruor
ei fecerūt. ¶Primo cōnauerūt
eū spinis: sed̄o manꝰ et pedes
eiꝰ pforauerūt: tcio ꝓpinauerūt
ei fel: qrto pupugerūt latꝰ eiꝰ.
Hz nūc requeror q̄ filiꝰ meus
ab ūmicis suis qui nūc sūt in
mūdo amarꝰ crucifigit: q̄ tē
uidei crucifixerūt eū. ¶Nā licet
deus q̄ ipassibil' sit nec mori pos
sit: tñ cū ꝓpriis viciis crucifigūt
eū. Dicet ei aliquis hō ymagini
alicuius ūmici sui iniuriā faceꝝ
licz ymago nō sentiret illata:
ꝓpt̄ tñ malā voluntatē ledendi
lesa q̄ p ope arguēt̄ & diui
dicaret. Sic eoꝝ vicia q̄bz spūs
alit' crucifigūt filiū meū & ab
hōnabiliora & q̄uora sūt ei: q̄
illoꝝ qui crucifixerūt eū i corpe
Hz forte tñ potes q̄rē. quō crucifi
gūt eū? ¶Dicit̄ ꝑmo ponūt eū
i cruce quā sibi ꝓparauerāt. q̄n
de p̄ceptis creatoris sui & dñi
nō curāt? et dehonestāt eū q̄n
ip̄e monet eos p seruos suos ser
uire sibi: et ipi hoc ꝛtēpnētes
facūt q̄ sibi placet. Deinde
crucifigūt dexteꝝ manū: q̄n te
nēt iustitiā p iniustitia dicētes.
Parū nō est sic graue & odio
sū deo sicut dicat. ¶Nec deus
i etnū afflictt quiēq̄: Hz ꝓpter
tiorē iminatꝰ ē. Quare ei re
dimēt hoīem? si vellet eum
perire? ¶Nō attēdētes q̄ mi
nꝰ ꝑtm si hō delectat eo: sa
tis ē ei ad supplicū etnū. Et
q̄ nō mūnꝰ ꝑtm dimittit
deus ipunitū. sicut nō mūnꝰ
bonū sine remuneracōe? ideo sē
pitnū erit eis supplicū q̄ sem
pitna habēt voluntatē pecta
di: qua filiꝰ meus qui respicit
cor: reputat ꝙ ope. Nā sicut ha
bēt voluntatē sic eā ope xple
rēt: si pmittēt filiꝰ meus. Deīn
crucifigūt sinistrā manū eiꝰ:
q̄n vtute iuuāt i vicia volētes
usq̄ in finē pectare dicētes. Si
dixerimꝰ i fine semel miserē
mei deus: tāta ē mia dei q̄ ha
bebimꝰ veniā. ¶Hoc nō ē vtus
velle pectare & e nō emēdare?
velle p̄mū habē sine labore:
nō erēt contrio i corde q̄ libent'
vellet emendare si posset. ꝙ im
mutate nec aliquo alio i pedi
mēto. ¶Postea crucifigūt pedes
eiꝰ? q̄n delectāt in faciēdo pec
catū et nō semel cogitāt ama
rā penā filij mei: nec refri
anē ei semel de intō corde dicē
tes. ¶Q̄ amara erat passio
tua deus: laus ē sic ꝙ morte
tua. ¶Hoc nūq̄ ꝓdit de ore eo
rū. Cōnāt eū deinde cōa de
risoīs? q̄n deridēt seruitores
eius: & reputāt vanitatē ser
uire ei. ¶Pungūt latꝰ eiꝰ: q̄n
voluntatē habēt ꝑseuerādi i
pcō. Vē dico tibi et hoc amu
cas meis dicē potis: q̄ tales
sūt ante filiū meū iustiores
udi cātibz eū? & ūimicatores
crucifixoribz eiꝰ. ipudētiores
vēditoribz eiꝰ: et maioꝝ pēa
debet istis ip illis ¶Prlatꝰ q̄ppe

sciunt bene filiū meū nō pertas
se nec dignū aliq̄ morte: tn̄
q̄ timuit amissionē tpal' pn̄a
tis ⁊ sedicionē iudeoꝝ: iudica
uit q̄ uniq̄ filiū meū ad mor
tē. Qđ aūt haberet isti timē si ei
seruiret? Aut q̄d de honore suo
et dignitate amittent si ipsū
honorarēt? Ideo grauis isti iu
dicabāt: et deteriores sē pyla
to ī aspectu filij mei. Qui pylā
tus iudicauit ei ꝑ petitionē ⁊ vo
lūtatē aliox cū timore quodā:
isti aūt iudicāt eū ꝑ utilitatē
ꝓpriā absq̄ timore: q̄n ihonorat
eū ꝑ patrē. a quo si vellent
abstinē posset. Ꝫz nec a pcō
abstinet nec p pcō facto vere
cūdāt: q̄ nō attendūt q̄ indigni
sūt bn̄ficijs eius cui nō seruiūt.
Deteriores sūt iuda. Qui iu
das timore dnō sciut bn̄ ipsum
ee deū: et ꝙuis dē eū pertasse
Ꝫz desperauit seipm ⁊ ꝓperauit
dies suos ad ifernū: credēs se
indignū viuē. Isti aūt bene sci
unt pcm suū. et tn̄ psenerāt
in eo: nulla ꝓhoc ī corde xpi
tione habētes. Ꝫz volūt cū vo
lētia q̄da sumē regnū celoꝝ?
q̄n hoc nō opibz fi ꝓpt spem va
nā habē cogitāt: q̄d nulli da
bit ni opanti ⁊ paciēti aliq̄d
p deo. Deteriores sūt etiā cruci
fixorubz. Quia illi cū videret
opa filij mei bona sez q̄ resus
citauit mortuos. leprosos mū
dauit: cogitabāt apud se. Hic
facit laudita ⁊ mirabilia īū
sitam. Nā ꝓsternit q̄s vult v
no vbo: scit cogitacōes nostras:
facit q̄cūq̄ vult. Si ꝓcessū suū
habuerit: oēs subiciem' ptāt
eius et sb̄dit erim9 ei. Ideo ne
subiciāt ei crucifixerūt eū ꝓpt
inuidiā. Si ei seruisset q̄ fuisset
rex gloue: nūq̄ crucifixissēt
eū. Isti aūt videt eius opa corda
et magna mirabilia: utiū
bn̄ficijs eius: et audiūt quō ser
uire ei debēt ⁊ ad eū venire.
Ꝫz cogitāt apud se. Si oīa tpalia
a relīqueda sūt. si volūtas eius
et nō nra facēda ē: grue ē hoc
⁊ intolerabile. Ideo ꝛrepnētes
volūtatē eius ne sit sup volū
tatē eoꝝ crucifigūt filiū meū
p inductionē: addētes ꝛria
sciam suā pcm sup pcm. Isti
aūt peiores sūt crucifixorubz eius.
Quia iudei fecerūt ꝓpt inuidiā
q̄ nesciebāt ipm ee deū: isti
aūt sciūt eū ee deū. et ex mali
cia sua et ex psumptiōe causa
ꝓprie cupiditatis crucifigūt
eū amarus ꝓpualit' q̄ illi cū
nalit'. Qui isti redēpti: illi nō dū
redēpti erāt. Ergo sponsa obe
di filio meo ⁊ time eū: q̄ sicut
ē misericors sic etiā est iustus.

¶ Collocutio gratie dei pātis ⁊
filij ad inuicē. et q̄ut' p̄ dedit
filio nouā sponsā et filius eam
gratiat' ī suā recepit. et quomō
sponsa iformat sponsā de pa
cētia p exemplū.

Pater Cap̄m. xxxvij.
loquebatur ad filiū.

Ego veni cū caritate ad vḡine:
et ipsi verū corp9 nr̄m ex ea.
Ideo tu ī me et ego ī te. Sicut ig/
nis ⁊ calor nūq̄ sepant: sic
deitatē ab hūanitate ipossibi/
le erit separari. Rndit filius.
Otis honor ⁊ gloria sit tibi pr̄:
fiat voluntas tua ī me: ⁊ mea
ī te. Rndit iterū pr̄. Ecce fili
hāc nouā sponsā assignio tibi
q̄ ouē ad regendū ⁊ nutriendū:
de q̄ tang9 possessor ous ha/
bebis caseū ad reficiendū. lac ⁊
ad bibēdū. et lanā ad vestiēdū.
Tu āt sponsa debes obedire ei.
Ad te ei pt̄inet tā. Oportz te
ee patiētē. obediētē. ⁊ libentē.
Tuī aut filius ad prem. Tua vo/
luntas cū pt̄ate: pt̄as cū humili/
tate: humilitas cū sapiētia: sa/
piēcia cū misdia. Fiat volū/
tas tua: q̄ erit sine p̄incipio et
sine fine ī me. Ego assumo
eā m̄ ī meā caritatē ⁊ ī tu/
ā potēcia. et ī ips̄ sc̄i reflumie:
qui nō tres dij. sz vn9 ē deus.
Tuī ait filius ad sponsā suā.
Audisti quō pr̄ assignauit te
m̄ q̄ ouem? Oportet te ergo
ee simplicē ⁊ patiētē q̄ ouē:
et fructuosā ad nutriendū ⁊
vestiēdū. Tres ei m mūdo st̄.
Primus ē totus nudus: secūdus
sicc̄s: tertius esurieṡ. Primus
significat fidē ecc̄ie mee que
nuda ē. q̄ oēs erubescāt log
fidē ⁊ mādata mea: ⁊ si st̄
q̄ loquūt. increpnūt ⁊ mēda
cij arguūt. Ideo vba mea q
de ore meo p̄cedūt: vestire de
bēt hāt fidē q̄ lana. Sicut ei
lana aversat ī corpe ous ex
calore: sic de calore deitatis
mee et hūanitatis vba me
a p̄cedūt in cor tuū: q̄ vestiēt
fidē meā scām testimonio vita
tis ⁊ sapie: et phabūt eā ee
verā q̄ nūc velut ianis repu/
tat: ut qui usq̄ adhuc tepi/
di fuerūt vestire fidē opibz ca
ritatis. audita caritate vboz
meoz iutant: et reactēdant
ad loquēdū fiducialit̄ et age/
dū fortit̄. Hōs significat ami/
cos meos. q̄ desiderāt morē si/
cūs p̄fica honorē meū: ⁊ e/
bant ex ihonoratōe mea. Hij
ex dulcedie vboz meoz audi/
ta tebriabūt caritate mea ma/
iori: et alij cū eis nūc mortu
acrēdent ad amorē meū: au/
dito q̄le gr̄aiā facā cū p̄cori/
bus. Tertius signat illos qui
rofitāt sic ī orde suo. Si scire
iquiūt voluntatē dei et quō vi/
uē possem9 et bene istruem
de vna bona: libēt faceṁ9 q̄d
possem9. Hij sūt q̄ esurietes
scire viā meā ⁊ nullus saciat
eos: q̄ neo p̄ferte ostēdit eis
q̄ agenda sūt: et si ostendit
nullus secm̄ eā vnit. Et ideo
vident eis vba q̄ mortua: q̄
nullus secm̄ ea vnit. Ꝑtēa ego
ipe ostēdā eis q̄ faciāt: ⁊ saṁa/
bo eos dulcedie mea. Ista tpa
lia q̄ vident ⁊ nūc fere ab oi/
bz appetūt saciare non possūt

hoīne: ꝫ exaūat magis ac ma
gis desiderīū ad q̄rendū. Ꝓba
at mea et caritas sanabit ho
mies: et replebit eos ꝟsolaci
oe habūdāti. Ergo tu ſposa
mea q̄ es ous mea: pacīa
et obediēcia cura seruare. Tu
ei mea ex oi iustīa facta es:
et ideo opꝛt te seq̄ uolūtate me
a. Qui aūt seq̄ uult uolūtate
altīus. debet habe tā. Pmo cū
eo unū ꝟsensū: sdo filia opa
cio recede ab īimicis eius. Q̄
aūt sūt īimici mei: n̄ ſupbia et
omīa pcā: Ab hijs ergo debes
discede: si cupis uolūtate sequi
mea. ¶ Qualit' in xpō tpe siue
mortis fides spes ⁊ caritas fu
erīt pfectibilit'. ⁊ īnob' muse
rus sūt ipfectibilit'. Cap'm. xxxix.

EGo habui tā ī morte
mea. Pmo fide q̄m
flecteba genua ⁊ o
raba: sciēs q̄ posꝫ me pr ein
pe de passioe. Sdo spem. q̄n
tam ꝟstant' expectaba: et di
ceba. Mo sicut ego volo. Tio
caritate q̄m dicēba. Fiat uolū
tas tua. Ego eā habui an
gustias corpis ex tioꝛe nāli
passionis: q̄m sudoꝛ sanguis ex
uit de coꝛpe. Ideo ne amici
mei putarēt se relictos cū m
stat eis tbulacio: ego eis ostē
di ī me q̄ cuꝛo infirma semp
refugit molestiā. Ꝫ potes
scire: quo sudoꝛ sanguis exuit
de coꝛpe meo. Utiq̄ sicut san
guis infirmi ī oibz mēbris
sicut et ꝟsumit in uenis: sic
ex tioꝛe nāli mortis sanguis
meus ꝟsumebat. Pater deniq;
uolēs ostēde uia p quā cēlū
aperiret et hō exclusꝰ īgre
dēr. tradidit me ex caritate ī
passione: ut coꝛpꝰ meū ꝟsum
matū passioe ꝯglorificaret in
gloria. Nō ei humanitas mea
in gloria uenire posset ex iu
stīa: licꝫ potuissem ex potēa
deitatis mee fecisse. Quo ergo
illi merēt intrare ī gloriam
meā: q̄ modicā habēt fidem.
spem uanā. caritate nullā:
Si deniq; habēnt fide ꝯfudij
etiu et supplicij horribilis: ni
chil scrupiscēnt n̄ me. Si crede
rēt q̄ ego oīa uideo ⁊ scio ⁊ e
ciā oīa potēs sū. et de oībz iu
dicū requiro: uile scēt eis mū
dus et timerēt magis coram
me peccare ꝓpt' tioꝛē mei q̄
p hoībz. Si habēnt spem firmā:
tūc tota mens ⁊ cogitatio coꝛ
cet ad me. Si habēnt caritatē
diuinā. cogitarēt sālte ī aio
q̄d feci p eis: q̄nty n̄ labor ī
pdicacōe. q̄nty dolor ī passioe.
q̄nta (multi) caritas ī morte: ꝫ q̄
prius uolui mori q̄ eos reli
quē, Ꝫ fides eoꝛ ē infirma.
⁊ q̄ pendet ī eis ictus minaꝝ
ī sū: q̄ credūt absente tēp
tacois īpulsu: diffidūt aūt ac
cedēte aliquo ictu, Spes coꝛ
ē uana: q̄ sperāt pcm sine
iustīa ⁊ ūitate iudicij dimit
ti: regnū celoꝝ ꝟfidūt obtinē

gratis. nullā meā absq; tpa/
mēto iustitiae obtinē cupiūt.
Caritas eoꝝ ad me tota ē fri/
gida: q; nūq; attendūt ad quē
dū me n̄ tribulacōe cōfantur.
Quō cū talibz possū calefierī:
qui nr̄ fidē habēt rectā n̄ spē
firmā. nec caritatē ad me fer/
uētē? ℣ Ideo cū clamauerīt ad
me et dixerīt miserē mei deꝰ
nō mēt audiri. nec intrare glo/
riā meā: q; nolūt sequi dn̄m
suū ad passionē. ideo nec se/
quūt eū ad gloriā. ℣ Nullo ēī
miles placē pt dnō suo et in
gratiā suā post lapsū recipi:
n̄ prius aliquā humilitatē fecit
ei p̄ ꝛeptū suū. ¶ Verba q̄lit̄
creator ꝓponit sponse tres benig/
nas q̄stiones. Prima de mariti
seruitute ⁊ dnio uxoris: scda
de uiri labore et uxoris ꝛseruā/
cōe: tria de ꝛeptis Dñi seruī ho/
nore. Cap. xl.

EDo fili creator tuus et
dns: dic m̄ tria q̄
quero a te. Quō stat in illa
domo. ubi uxor vestit sicut
dna. et maritꝰ eiꝰ sicut ser/
uus? ℣ Quid decet sic? Cui illa
rndit mulꝰ i ꝛsona sua. ℣ Nō do/
mine nō decet sic. Et dns.
Ego sū dns oīm et rex ange/
lorū. Ego vestiui seruū me
um ad ē humanitatē meā non
n̄ ad utilitatē ⁊ necessitatē.
℣ Nichil q̄sui i mūdo: n̄ so/
lumō tenue victū ⁊ vestitū.
Tu aūt q̄ es sponsa mea tu vis
ee sicut dna: habē diuicias et
honores et honorifice īredert.
Ad q̄d valēt ei oīa ista? Certe
oīa ista vana sūt: et oīa re/
liquent. ℣ Homo q̄ppe nō be/
atus fiūt ad tuā supfluitatē:
ꝫ ad necessitatē nature. ℣ Hāt
q̄ppe supfluitatē iuenit sup/
bia: q; nūt habet ⁊ diligitur
p̄ lege. Sed dic m̄. ℣ Numquid
decēs ē ut vir laboret de ma/
ne usq; ad vesperā? ⁊ uxor
eiꝰ in una hora ꝛsumat oīa
que ꝛgregata sūt? Cui illa
rndit. ℣ Non decet sic: ꝫ iuxta
voluntatē uri viuē ⁊ facē te/
net uxor. Et dns. Ego fea si
cut vir: q; a mane usq; ad ves/
perā laborat. Ego ēī a iuuē
tute mea usq; ad passionem
meā laborauī: ostēdēs viā
eūdi ad cēlū p̄dicādo ⁊ ope
rādo p̄dicata. ℣ Huic oēm la/
borē meū uxori id ē aīa q; de
bēt ee mea q̄ uxor tuū ꝛsu/
mit: q̄n luxuriose viuit ut ni
chil ei p̄sit q; ego fea. ℣ Nec m
ueio i ea aliq̄d vtilis: m qua
possū cū ea delectari. Tertio
dic m̄. In q̄uis domo dns nō
tēpnit et seruꝰ honorat: nū
q̄d nō indecēs ē ⁊ abhoiabile?
Et illa. Vere sic. Et dns. Ego
sū dns oīm. Domꝰ mea ē mū/
dus: et homo seruꝰ meus de
iure debēt ee. Sz ego dns nun/
q̄ mūdo ꝛtēpnor: et homo ho/
norat. Et ideo tu quā elegi
cum facē voluntatē meā: q̄

oīa q̄ in mūdo fiūt. nō fiūt nisi
quedā ſpūma maris et q̄dā vi
ſio vana. ¶ Verba creatoris pre
ſentibz celesti exercitui et ſponſā.
q̄liter ide creator inquirit de quib
viris. ſcz de papa cū ſuo clero.
et de malis laycis. et de iudeis
et de paganis. et de auxilio miſ
ſo amicas ſuas p q̄s oēs homes
intelligūt. et de crudelissīa ſnīa
et īmicos illata. Caplm. xlj.

EGo ſū creator oīm.
Ego ante lucifer ū a
pre genui et ſepa
bilit in pre et pr̄ i me: et vn̄ ſpūs in ambobz. ℣ deo vn̄ deꝰ
pr̄ et filiꝰ et ſpūs ſcs: et non treſ
dij. Ego ſū qui abrahe promiſi
hereditate: et p moyſen eduxi
ppl̄m meū de egipto. Ego ide
ſū qui i ꝓphetis loqbar. ℣ Pater
miſit me i viſceribz vgīs non
ſepans ſe a me. ℟ manēs iſe
pabilit' mecū: ut homo a deo
recedēs ad deū p caritatē me
ā rediret. ℣ Huc at pnte exer
citu meo q̄ oīa videtis et ſci
tis i me. tū ꝓpt̄ inſtructione et
inſtructione iſtiꝰ aſtātis ſpoſe
q̄ ſpūalia nō pt̄ pcipe nisi p
corpalia: inquirit coram vobis
ſup quib viros iſtos hic aſtā
tes. q̄ multiplicat' me offendit.
Sicut ei p nomē iſrl' olim in
lege intelligebā totū ppl̄m iſ
raheliticū: ſic nūc p q̄ viros
iſtos intelligo oēs i mundo.
℣ Ego ē eccl̄ie rector et eiꝰdē
ſedis ē. malis laycis: ꝓmus iudeis
q̄ntus paganis: q̄ntus amicis
meis. ℟ de te iudee excipio oēs iudeos q̄ occulte ſunt xp̄i
ani: et ſeruiūt mihi ſincera ca
ritate et recta fide et ope pfecto
in occulto. De te at̄ pagane
excipio oēs q̄ libent incederent
p viā mādatoꝝ meoꝝ ſi ſci
rēt quo et ſi inſtrueret: qui
et ope faciūt q̄ntū ſciūt et poſ
ſunt. ℣ Hij nullateng vobiſcū
iudicabūt. ℟ Huc at̄ inquiro
ſup te caput eccl̄ie mee: q̄ ſe
des in ſede mea qua petro et
ſucceſſoribz eiꝰdē dedi ad ſedendū
in ea tripli dignitate et auctē.
℣ Primo ut pnātē habeat lic̄am di
ciās et reſoluēdi a pctō: ſcdo
ut aperiāt celū pēitentibz: tēo
ut claudereāt celū maledictis
et impēnitentibz. ℟ tu q̄ debēs ſol
uere aias et ad me pſentare: tu
vē es aiaꝝ interfector. Ego ei
inſtitui petrū paſtorē et obſer
uatorē ouiū meaꝝ: tu at̄ es
diſſpſor et lacerator earū. Tu es
at̄ peior es lucifero. ℣ pē enī
habebat ad me iuidiā: et nul
lū inquirit occidē in me. ut p
me dnaret. Tu at̄ tanto detio
es. q̄ nō ſolū occidis me remo
uendo me a te p mala opa tua:
℟ et aias occidis p malū exē
plū tuū. Ego redemi aias ſā
guine meo: et dimiſi eas tibi tā
q̄ fideli amico. Tu at̄ tdis eas
iterato īimico a quo redemi eas.
Tu es īuſtior pilato: q̄ nullū
iudicabat ad mortē nisi me: tu

ãt nõ solũ iudicas qĩ nullũ dñã
torẽ qĩ nullũ boni dignũ. pmo
et aũas ĩnocẽtes ꝺẽpnas & no
cẽtes dimittis. Tu es ĩmicacor
iuda. q̃ me solũ vendidit: tu
ãt nõ solũ vendis me-ꝫ aũas
elcõz meoz p tpi lucro tuo ⁊
vano noĩe. Tu es abhoma
bilior iudeis? ipi crucifixerũt
corpꝰ meũ solũ: tu ãt crucifi
gis ⁊ punis aũas elcõz meo
rũ. quibz malicia tua ⁊ tũs
gressio amarior ẽ oĩ gladio.
Et ideo quia silis es lucifero.
et ĩustior pylato. ĩimicacor
iuda ⁊ abhoiabilior iudeis:
ideo mito ꝟqroz sup te. Ad se
cũdũ ãt. id ẽ laycos. aut dñs.
Pro utilitate tua cõa creauĩ
tu ꝟsensisti ĩ me et ego in te:
dedisti ĩ fidẽ tuã ⁊ ꝓmisisti
cũ iuramẽto tuo te in seruũ
tuũ. Quĩ ãt discessisti a me
qĩ homo ignoras deũ suũ?
vba mea habes p mẽdacio.
opa mea p vanitate: volũ
tatẽ meã ⁊ mãdata mea di
as nimis grauia. Tu facto
es violator fideĩ ꝓmisse: tu
fregisti iuramentũ tuũ et
reliquisti nomẽ meũ. Tu dis
sociasti te a numĩo sctoz me
oz ⁊ venisti ad nũm demo
niorũ: et coz facto es socius.
Tibi videt neminẽ laude et
honore ẽe dignũ ĩ te ipsũ.
Oĩa q̃ mea sũt et q̃ mihi
facẽ teneris sũt tibi difficilia:
q̃ ãt tibi pi placẽt sũt facilia.
Et ideo mito ꝟqroz sup te: q̃ fre
gisti fidẽ tuã qua ĩ in baptis
mo ⁊ dãceps dedisti. Insup et
p auritate mea qua vbo ⁊ ope
tibi mostraui auxilius me mẽ
dacẽ: p passioẽ mea diabolme
factũ. Ad tuũ ãt id ẽ ad iude
os aut. Ego vobiscũ ĩcepi cari
tatẽ meã. elegi vos in ꝑpl'm
meũ. eduxi vos de seruitute.
dedi vobis legẽ meã et intro
duxi vos ĩ terrã quã pribz
vrĩs ꝓmisi: misi vobis ꝓphãs
ĩ cõsolacionẽ: deinde ex vob
elegi vĩginẽ ñi ex q̃ suscepi
humanitatẽ. Quĩ ãt ꝟqueroz
sup vos: q̃ adhuc nõ multis
credẽ dicẽtes. Nondũ venit
xps: ꝫ adhuc venturꝰ ẽ. Ad
q̃rtũ vo id ẽ ad gẽtile aut dñs.
Ego creauĩ te et redemi sicut
xpianũ: et oĩa bona feci ꝓpt
te. Tu ãt es qĩ homo amens.
q̃ nescis qd facis: qĩ hõ reus.
q̃ nescis quo vadis. Colis ei
creaturã p creatore. falsũ p
vero: et curuas genu tuũ ãi
inferiorẽ tuũ. Ideo ꝟqroz sup
te. Ad q̃ntũ ãt aut. Pœde a
mice vicinius. Et statĩ ait
ad exercitũ cẽleste. Amici dilẽ
ego habeo vnũ amicũ: per
quẽ intelligo plures. Ipẽ ẽ
qĩ hõ ĩclusꝰ mẽ malos: ⁊ cap
tiuatꝰ duxit. Si loq̃r vera:
ipi lapidat os eiꝰ. Si facit
bona: lãceã mittũt ĩ pectꝰ
eiꝰ. Ecce amici mei ⁊ õnes
sũcti: eꝰ dui pastoz istos. q̃

diu sufferā talē ātēptū: Rndit scūs iohānes baptista. Tu es qui speculū mūdissim. In te ei qui in speculo videmꝰ oīa sn̄ vbo & scimꝰ. Tu es dilectꝰ in cōpnbil': in q̄ oē bonū sapit nobis. Tu es qui gladius acutissimꝰ: qui iudicas i eōtate. Cui rndit dns. De amice mi tu dicis verū. In me ei elti mei videt oē bonū & oēm iustitiā: et extā spūs malignitez nō in luce fi i ascia sua. Sicut ei homo posit i carcē qui pius didicerat lras. q̄ licet in tenebras sit nichilominꝰ tñ scit ea q̄ didicit q̄uis non videat: sic dēones q̄uis non videāt iustitiā meā in luce claritatis mee. tñ sciūt & vidēt in ascia sua. Ego extā sū qui gladiꝰ dixit duo. Hic ego vnicuiq; do sicut mēt. Dein subiuges dns ait ad btm̄ petrū. Tu es fundator fidei et ecclie mee: dic audiēte extitu meo iustitiā meā de hijs q̄nz pius. Rndit petrꝰ. Laus et honor tibi sit dne: p caritate tua quā facis cū tra tua. Benedictꝰ sis tu ab oī extitu tuo: q̄ facis nos vidē & scire i te oīa q̄ facta sūt & fiūt. In te ei oīa videmꝰ & scimꝰ. Iter ē vera iustitia. ut p̄mꝰ q̄ sedz i sede tua et opa lucifer ha bet. amittat cū ātēptū sedē in q̄ psiēpsit sedē: & ptiēps sit pene lutifer. De sedo est iustitia. ut q̄ recessit a fide tua descendat ad ifernū capite i ferrus & pedibz surſū: q̄ tēp sit te q̄ debēs ee caput suū & dilexit semꝑ. De tio ē iustitia. ut nō videat faciē tuā & puniat iuxta malitiā suā et cupiditatē: q̄ p fidi nō meret vidē visionē tuā. De q̄rto ē iustitia ut sicut homo a mēs recludat: et i lonis tenebrosis deputet. De q̄nto ē iustitia: ut ei mittat auxiliū. Quibz auditis: rndit dns. Juro p deū p̄tem cuiꝰ voc̄ in iordane iohes baptista audiuit: iuro p corpꝰ qđ iohes i iordane baptizauit vidit & attractauit: iuro p spm̄ q̄ in columbe spē i iordane apparuit: q̄ facia iustitiā sup istos q̄nq;. Cui deinde addēs dns dixit ad p̄mū hoīnē de supdictis q̄nq;. Gladius meꝰ senectutis corpꝰ tuū intrabit: q̄ a supiori pte capitis ingrediet: et sic p fundē & valet' ingredi et ut nū q̄ extinguat. Sedes tua demergetꝰ q̄ lapis ponderosꝰ: qui nō subsistit aīaꝑ venit i nouissim̄ p fundi. Dignū nū id ē assessores ardebūt igne sulphureo & inextinguibili. Brachia tua id ē merarij qui ad aiarū p fectū extēdi debent & extēdūt ad utilitate mūdi & honorē: iudicabūt pēna q̄ dicit dauid. Fiat filij

eū
eorū orphanū. et uxor eius uidua: et alieni rapiēt substāa ā eius. Que ē uxor eius n̄ nia? Que relinquet a gloria celesti: et erit uidua a deo. Filij eius idē ūtutes qs habē videbāt et simplices mei qui sub ipis erāt sepabūt ab eis: et dignitas eoꝝ et bona ad alios deuoluent: et ipi p dignitate etnā ofusionē hēditabūt. Qemdo ornatꝰ capitis eorūdem iget in luctū infernū. a quo nūq̄ resurget? ut sicut hic p honorē et superbiā sup alios ascēdert: sic in inferno p alijs demergatur. ita profunde q̄ impossibile sit eis assurgē. Membra eoꝝ et oēs seqces eoꝝ et fautores de terra abscādent ab eis: et disiungent sicut murꝰ destructꝰ ubi nō reliquit lapis sup lapidē. nec cemētū adhēbit lapidibꝫ. Nec veniet sup eos mia: q̄ caritas mea nūq̄ calefaca et eos nec edificabit eos in etnā mansionē in cel: ꝫ sine fine cū capitibꝫ suis dissoluti ab oi bono. cruciabūt. Ad sdm at dico: q̄ nō vis tenē fidē m promissa. nec caritatē ad me habē. mittā ad te animal q̄d deuorēte impetuoso. precedit. t absorbebit te: et sicut torrēs sp ad inferiora diuat. sic aīal illud deducet te ad inferiora in ferm: et sic impossibile ē tibi ut torrēte impetuosū ascendē: sic difficile erit tibi ab inferno

iumq̄ assurgē. Ad ea dico: qa tu iudee ia nō vis credē me venisse: ideo cū veno ad sdm iudicū videbis me nō in gloria mea ꝫ in ascia tua: et probabis q̄ oia erāt vera q̄ dixerā t: tūc restat tibi pena iuxta merita tua. Ad q̄rtū dico: q̄ ia nō curas credē nec vis scire. iacebūt tibi tenebre tue t cor tuū illustrabit: ut scias iudicia mea ee vera. nec tn venies ad luce. Ad q̄ntū dico: ta tibi faciā. Primo iplebo te mro ca lore meo. Secdo faciā os tuum durius oi lapide t stabilius: im ut lapides in te iacētes te deāt. Tercio armabo te sic armis meis q̄ nulla iacea nocebit tibi: ꝫ oia molleret ante te q̄ retra a facie ihūs. Ergo confortare t esto virilit. Sicut ei miles q̄ in bello sperat auxiliū dni sui tam diu pugnat q̄d deus aliquis liquor in eo: sic tu esto firmus t pugna. q̄ dns deus tuus dabit tibi auxiliū cui nullꝰ pt resistē. Et q̄ pauca habes numera: honorabo t multiplicabo te. Ecce amici mei sic tu videtis in me t scitis: t sic stant ante me. Verba mea q̄ nūc dicta sunt explebūt. Illi at nūq̄ imbuūt in testu meū. q̄d deus ego sū rex n̄ emendauerit: nullis ei dabit relū n̄ se humiliātibꝫ et petētibꝫ. Et vindit eis exacta. Laus t honor deo: q̄ es sine principio t sine fine.

Verba exhortacois vñis ad spōsā. q̄lit̄ suū filiū debeat dilige sup oīa. et q̄lit̄ in vñe gloriosa oēs vtutes & grē ꝯcludūt.

Mater loq̄t Caplm xlij. bat̄. Ego habui tria quibz placui filio meo. Humilitatē: ut nulla c̄atura nec hō nec angel⁹: eet humilior me. Sedo habui obedīcīā: qua studui obedire filio meo i oīb⁹. Tercio habui p̄pua c̄itatē. Ideo t̄plicit̄ honorata sū a filio meo. Nā p̄mo facta sū angel⁹ & hoīb⁹ hōrabilior: ita ut nulla sit vtus in deo q̄ nō fulgeat in me. Licet ip̄e sit fons & oīm c̄ator: ego aūt sū creatura eius cui ſgenciā suā ꝯcessit p̄ oēs. Sedo p obia tanū p̄mīrem obtinui: q̄ nullus tā inūdus pāt⁹ ē si ad me cū emēdacois ꝓpō to ꝯuertit̄ et cū corde ꝯrito. q̄ nō habebit veniā. Tercio ꝓpt̄ c̄itatē sic deus appropiquat m. q̄ qui videt deū videt me: et qui videt me. deitatē & hūanitatē vidē p̄t i me q̄ i speculo & me i deo. Quilibz ei videt deū videt i eo tres ps̄os: & q̄libz videt me, videt q̄ tres psonas. Nā deitas ꝯclusit me i se cū aīa & corpe: & ipleuit me oī vtute. ut nō sit vtus i deo q̄ nō splendeat i me: q̄ nullus ip̄e deus sit p̄ & dator oīm vtutū. Sicut ei duo corpa ifimi' ꝯiuncta q̄libz vnū recepit recipit aliud: sic fecit deus m. Nā non ē dilectio q̄ nō ē in me: quēadmodū aliq̄s habēs nucleū. et p̄tē alt' c̄itat. Aīa & corp⁹ meū puriora fuerūt sole: & mundiora speculo. Un sicut i speculo vident tres psone si astaret: sic i puritate mea videri p̄t p̄r & filius & spūs sc̄us. Ego ei habui filiū in utero meo cū deitate. nūc ip̄e videt in me cū deitate & hūanitate q̄ i speculo: q̄ gloriosa ita sū. Ergo sponsa filij mei studeſequi hūilitatē meā: et nichil diligas n̄ filiū meum.

Vba filij ad spōsā. q̄lit̄ ex modico bono hō ascendit ad p̄fectū bonū. et ex modico malo hō descēdit ad sūmū sup plicū. Ca.m xlij. loq̄t bat̄. Ex modico bono orit̄ q̄nq̄ magna merces. Gattulus misia odoris ē. et i fructu eius lapis si ponit̄ in pīgui tra pīgue fit & fructificat. et crescit i magna arborē: si aūt ponit̄ in arida tra arescit. Arida nimis est tra illa a bono q̄ delectat̄ in pāt: n q̄ si semen vtutū seritur nō pīgue fit. Pinguis aūt ē tra mētis illius q̄ agnoscit p̄ēm: et gemit se peccasse. In q̄ si ponit̄ lapis Gattuli id est fuerit' seueritas districti iudicij mei & potēcie mee: radicat' ibus i mēte radicib⁹. Primo cogitat se nichil posse fac̄e sine auxilio meo: ideo aperit os

ad rogandū me. Deō etiā incipit modicū dare eleēmosynā p̄ nōie meo. Tertio exoccupat se a negociis suis ad seruiēdū michi. Deīn incipit abstinēre ī ieunio et ī abdicatōe voluntatis ppe: et hoc ē corpꝰ arboris. Post ea crescit caritatis ramus: qñ oēs qs̄ pt̄ tīnt ad bonū. Deinde crescit fructus. qñ etiā alios docet ingnitū fūt: et totā deuocōē mītedit quo hōrem meū possit ap̄liare. Tal' fructus michi sūme placet. Sic ign̄it ex modico bono accrēdit ad pfectū. qñ p̄mo radicat p modicā deuocionē. crescit corpus p abstinēciā. mltiplicat ramus p caritatē: pīgnescat fructus p p̄dicationē. Sili modo p modicū malū descrēdit ad sūmā maledictionē. et ad sūmū supplicū. Nūqd̄ scis qd̄ ē grauissim̄ de hijs q̄ crescūt: Certe hoc ē infans q̄ venit ad partū et nō pt̄ nasci sī int̄ uiscera matris moriꝰ: et ex hoc et mr̄ ruptꝰ et moriꝰ. quā pr̄ cū filio defert ad sepulchrū et cū putredīe sepelit. Sic dyabolꝰ fuit aīe. Nā q̄ppe uiciosa ē q̄ uxor dyaboli cuiꝰ ī oībus sequit̄ uolūtatē: q tūc incipit ex dyabolo qñ p̄mū placet ei et gaudet ī eo. Sicut ei mr̄ ex modico sēine qd̄ nō ē nisi putredo incipit et fructificat: sic et aīa cū delectat̄ in p̄cō mīstrū fructū facit dyabolo. In format̄ membra et robur corpis: qñ p̄mū sup p̄mū addit et cotidie augmēnt̄. Augmētatis aūt p̄cīs mater intumescit uoles parere sī nō ualet: q̄ assupta natura ī p̄cō tedio habet̄ uita: et libenter uellet plꝰ peccare sed nō pt̄ nec p̄mittit̄ a deo. Tūc adest tīor q nō pt̄ pficere uolūtatē suā. Tūc abest fortitudo et leticia: undiq̄ est dolor et sollicitudo. Tūc ruptꝰ uent': qñ desperat se posse facere bona. Tūc q̄ moriꝰ: qñ blasphemat iudiciū dei et reprehendit. Et sic ducit a dyabolo p̄ce ad sepulchrū īferni: ubi cū putredīe p̄cī et filio delectatōis p̄aue sepelit sine fine. Ecce quō ex modico augetur p̄cm: et crescit ad dāpnacionē. ¶ Verba creatoris ad sponsam. q̄ltr̄ nūc despicat et uituperat ab hoīb; nō attēdendo q̄d fecit ex caritate monendo ī ꝑphis et etiā ipē patiendo p ipīs. nec curātes de ei; ira quā sē obstinatos exciunt crudeliter corrigendo. Capl'm xlmj.

Ego sū creator oīm et dns. Ego feci mundū: et mundꝰ spnit me. Ego audio de mundo uocē q̄ apis maioris: q̄ in tra ꝺgregat mel. Nā sicut apis maior cū uolat statī ad tra se itez deprimit. et nimis rauca uocē emittit: sic ī mundo nūc audio uocē illā rauca dicēte. Nō cio.

Qs sequit post hec? Des ppe
ia clamat. nō curo. De hō non
attēdit nec audit. qd fecī ex ca
ritate monēdo ī ppīis. pdicā
do p memetipsū: paciēdo p
ipīs. Nō curat qd fecī ī ira
mea: corrigēdo malos ⁊ īo
bedientes. Videt se mortales
et ītertos de morte ⁊ nō cu
rat. Audiūt ⁊ videt iustitiā
meā qua exerui ppt' pcta in
pharaone et Zodomitis: qua
fecī ī regibz et alijs pncipibz?
qua pmitto cotidie fieri ī gla
dijs et alijs tribulacōibz: et hec
sūt eis qi cetera oia. Ideo sicut
apes maiores volāt ad qdcūz
volūt. Volat ppe qmqz qi sal
tādo ꝙ superbia sua se eleuāt:
⁊ depmūt se citius qn ad lux
uriā et ydula sua reuertūt.
Congregāt ⁊ dulcedinē: ⁊ sa
nipīs in tia. Qa hō laborat
et ītendit ad utilitatē corpis
nō aie: ad honorē tēporis nō
etnū. Pertūt sibi tpale ī pe
nā: illud qd ad nichil ē utile
ī supplicū sempitnū. Ideo pp
ter pces meas mittā a
pibz ihs. a quibz exēptus sū a
mici mei q nō sū in mūdo ni
corpe vocē meā clarā q pre
dicabit misēdiā: qua si audi
erūt saluabūt. Ihū respōsio
nis et āgelox ppharū aplox
et demoniox ad deū pnīe spō
sa. testimādo eius magnificētiā
ī creatōe et ī incarnatōe ⁊ re
dēptōe. ⁊ qlit nūc homēs ihs
oibz cōtradicūt. et de seuero
eorū iudicio. Caplm. xlv.

Later loqbat. Vesti te
spōsa filij mei et sūe
stabilis: ⁊ appropi
quat tibi filius meus. Caro eius
fuit pressa qñ ī torculari. sicut
ī oibz membris hō deliquit: sic
ipe filius meus ī oibz satisfe
cit. Crines filij mei erāt ex
tenti. nervi distēti. nūcture ex
trahēte de spatijs. ossa lami
nata. manus ⁊ pedes ofixi. mēs
turbabat. Cor dolore affice
bat. intestina ad dorsū ītra
hebāt. qz ī oibz membris pecca
uit hō. Deiū loqbat filius ca
tātē celesti exercituz aut. Licet
oia sciatis ī me: tū ppt' istā
astitē spōsa mea loqr. Ego
a vob' angeli dicar mi. Qd ē
hoc qd fuit sine pncipio ⁊ erit
sine fine? et qd ē hoc qd oia
creauit ⁊ a nullo creatū ē?
Dicite ⁊ phibete testoniū.
Rnderūt angeli qi una vo
ce dicētes. Dne tu es ille. Plu
bem⁹ ei tibi testoniū de tbz.
Pmo ei. qz tu es creator mi:
et oim q sūt ī celo ⁊ ī terra.
Scdo. qz tu es sine pncipio ⁊ eris
sine fine: dnatio tua ⁊ ptās
tua eterna. Sine te ei nichil
factū ē: et sine te nichil fi pt.
Tercio testificam⁹. qz oem iu
stitiā ⁊ oia q facta sūt ⁊ futura
sūt videm⁹ ī te: et oia sūt ī
pncipio tua sine pncipio ⁊ sine
fine. Deinde dixit ad ppīas

et pharthas. Quere a vobis
qs deduxit vos de seruitute
in libtate? Qs duxit eos a vo
bis aquas? Qs dedit vobis
legē? Qs dedit vob pphis spm
loquedi? Rndert ei. Tu dne.
Tu dedisti legē? tu eduxisti
nos de seruitute: tu suscitas
ti spm nrm ad loquedū. Dns
ait ad mrem. Dic testimoniū
veritatis qd scis de me? Rnd.
illa. Antequ angelꝰ missꝰ a te
veniret ad me: fui sola cum
corpe et aia. Dicto aut verbo
angeli corpꝰ tuū fuit in me cū
deitate et humanitate: et sesi in
meo corpe corpꝰ tuū. Ego por
taui te sine dolore: peperi
sine angustia. Ego nolui te
panis: paui te lacte meo: e
go fui tecū a natiuitate usq
ad modū. Dns ad aplos a
it dicēs. Dicite. qs ē ille quē
vidistis? audistis et sensistis?
Rndert illi. Nos audiuimꝰ
vba tua: et sepsimꝰ ea. Nos
audiuimꝰ magnalia tua cū
dedisti nouā legē? cū verbo
prepisti deonibz et exierūt:
cū vbo resuscitasti mortuos
et sanasti infirmos. Nos vi
dimꝰ te in humano corpe: nos
vidimꝰ magnalia tua in diui
na gloria cū humanitate. Nos
vidimꝰ te tradi cū et pdere
in ligno: nos vidimꝰ in te
passionē amarissimā et in
sepulchro positū. Nos sen
simꝰ cū resurrexisti: attrac
tauiq lora vulnerū tu
orū et membra tua. Tu dnē
disti nobis cū: et dabas collo
quia tua. Tu vē es filiꝰ dei et
filiꝰ hois. Sensimꝰ etiā cum
ascēdisti ad dexterā pris cū
humanitate: ubi es sine fine.
Deinde dixit dns ad spūs in
mūdos. Licet in ista vita cē
latis vitatē: propio tñ vob
dicē. qs minuit ptatē viam.
Rndert ei. Sicut fures in
ligno duro figuent pedes eoꝝ
nō dicūt vitatē: sic nec nos
nisi coacti dina et terribili po
tētia tua nō dicēmꝰ vitatē.
Tu es qui ad infernū cū for
titudie tua descēdisti: tu minu
isti ptatē nram in mūdo: tu
ius nrm de inferno suscepisti.
Cui aut dns. Este oēs q habet
spm et nō vestiūt corpe phi
bet in testimoniū vitutis: qui
aut habet spm et corpꝰ scz hoī
nes dicūt in. Quida aut sci
ūt fz nō curāt? qda aut nesci
ūt ideo nō curāt: fz dicūt oia
ee falsa. Iterū ait ad āgelos.
Ipi dicūt testimoniū vrm esse
falsū. q nō sit creator nec oia
scīt in me: ideo diligūt crea
turā plus q me. Ad pphas aut
ait. Vobis dicūt. dicētes legē
ee vanitatē: fortitudie vestra
vos ee liberatos et sollertia:
spm fuisse falsū. et vos ppria
voluitate locutos ee. Ad ma
trē aut ait. Aliq dicūt te non

tamiq crimes tuos et facie tua.

fuisse vginē: alij me nō suspi
se corpꝰ de te: alij sciūt. ꝙ nō cu
rāt. Ad aplos aūt air. Vobis aūt
dicūt. qui dicūt vos ee mēdaces:
legē nouā ad nichil utilē et
sine racione. Alij sūt qui credūt
ee verū: ꝙ nō curat. Nunc igi
quero a vobis. Quis erit iudex
istoꝝ: Rndeūt ei oēs. Tu ds
qui es sine p̄ncipio et sine fie.
Tu iheſu xp̄e qui es cū p̄re
tibi datū ē oē iudiciū a p̄re:
tu es iudex istoꝝ. Rndit dns.
Ego qppe nō rēbar sup eos nē
sui iudex eorū. ꝙ luce oīa pos
sim et nouerī: tū vos dicite
iudiciū sup eos. Rnderūt ei
Sicut totus mūdꝰ in p̄ncipio
mūdi aquis diluuij periit:
sic nūc ē dignꝰ mundus iste
perire: qui habūdat nūc ma
gis iniusticia qꝫ tūc. Rndit dns.
Quia sū iustꝰ et misericors
ner iudiciū facio sine misēdia.
nec miam sine iusticia: ideo
ad huc semel qpt̄ pces mris
mee et scoꝝ meoꝝ mittā mi
do misericordiā meā. Si aūt
nolucrīt audie: tūc seueriꝰ
sequet iusticia. ¶ Verba lau
dis mris et filij ad iuuē p̄nte
sponsa. et qūt nūc xp̄s ab hoī
bus inhonestꝰ tpissimꝰ et vilis
simꝰ reputūt. et dicit. et de
etna talium dāpnacōe. Cap. xlij.

Maria loqbat ad fili
um dicēs. Benedictꝰ
sis tu: q̄ es sine p̄nci
pio et sine fine. Tu habuisti
corpꝰ de cētissimū et honestissi
mū. Tu fuisti vir strēnuissimꝰ
et vtuosissimꝰ: tu fuisti dignis
sima creatura. Rndit filius.
Verba tua q̄ pcessit de ore tu
o sūt m̄ suauissia: et delectāt
intima cordis tanq̄ pomꝫ sua
uissimꝫ. Tu es m̄ p̄ oī creatura
suauissia. Sicut ei in speculo
diuse facies ꝙsideratꝫ: ꝙ nulla
magis placet qꝫ ꝓpria: sic ego
luceꝫ scos meos diligā. te tn̄ p̄
cipua dilacōe diligo: qꝫ de cor
ne tua gēnatꝫ sū. Tu es quasi
mirra cuiꝰ odor ascēdit ad de
itatē: et dedūxit eā i corpus tu
um. Hic idē odor traxit corpus
tuū et aiam i deitatē: ubi nūc
es cū corpe et aia. Benedicta
sis tu: qꝫ exhilarāt tua gaudet
et ex vtute tua oēs. qui mundi
cāt te sincero corde liberant.
In luce tua oēs dēones itue
misceūt. nec audēt ad tuū fil
gorē subsistē: qꝫ semp volūt
ee in tenebris. Tu dedisti michi
t̄plicē laudē: qꝫ dixisti me hīe
honestissim corpꝰ: sēdo vnū
strēnuissim: tno dixisti me
dignissim creaturaꝝ. ꝙ hijs
t̄bꝰ ꝓtradicūt illi solūmodo q̄
habēt corpꝰ et aiam. Dicūt ei
me habē corpꝰ inhonestū: viri
ee abiectissim: et creaturā vi
lissimā. Quid ē inhonestas a
liud qꝫ aliquos puocare ad pēm:
Sic dicūt corpꝰ meū trahē ad
pēm. Dicūt qppe pēm nō ee
sic deforme vt dicit: nec tm

displicé deo. ℣ nō ent inquit cet
aliqđ n deus vellet. nec aliq
ē sine ipo creatū. Quare ergo
nō debeg uti hijs q facta sut?
Fragilitas natē sic exigit: et
sic oēs ante nos vixerūt et
uiuūt. Sic loquūt nūc mi
chi hoies. ℣ humanitatē at me
ā m q verus deus mr hoies
apparuit qr dissuasi parcim et os
tēdi q ifue ē dicit ihonestu
tē: qi suaseri iutilitatē t iho
nestatē. ℣ Nichil qppe dicūt ho
nestū n parcim: et qđ placz vo
lūtati eoz. Dicūt eciā me vi
tū ee tpissimū. Quid ē ei illo
tpius qui cū loquē vitatē os
eig strundit lapidibz? et i fua
e credit? ℣ Insup et audit obpro
briū dicēciū. Si eet virilis vi
diauz se. Sic facūt m. Ergo lo
quor eis p doctores t scām scp
turā: ꝑ dicūt q logr mēdaciū.
Cotūdit os meū lapidibz et
pugno: qn facūt adulteriū.
homicidiū t mēdaciū. Et dict.
Si eet virilis si eet deus potē
tissig: videamuz tñ sgressionē ta
lē. Ergo at suffero p pacīeciaa
mea? et audio cotidie eos di
cētes q pena nō est etna nec
amara sicut dicit? t iudicāt
vba mea mēdaciū ee. Tercio
iudicāt me vilissimā creatūm
Qđ ei abiectius ē in domo q
canis t muriegus? ℣ quibz
q mutuare vellet libēter re
cipet equū. Iz homo habz me
detiorē cane. Ad hoc ei ut ca
rēt anne nollet me recipe: et an
q caret pelle poci me abiēt
et abiuriz. Que at res tam
modica mēti alludes cotemt t
despiscit? Si ei me plus q ali
ā creatura estimarēt: plg me
diligent q alia. ℣ Ipi nichil ha
bēt tā modicū qđ nō diligunt
pt me: de oibz dolēt pter de me.
Dolēt dāpna ppa t amicoz.
dolēt lesionē vnig vbi: dolēt
q offenduūt alios hoies se ex
cellētiores: ꝑ nō dolēt q offen
duūt oim creatorē. Quis est
hō tā abiectg q si peret non
auduret? si daiz nō retbueret
aliqđ ei? Ego at sū abiectissig
et vilissig i ospcu eoz: qr me
milig boni reputāt diffuū q
oīa bona dedi eis. Ergo mat
mea qr tu plus de sapīa mea
ꝑsumpsisti. et nuq de ore tuo n
vitas pcessit: sic de ore meo nū
q n vitas pcedit. Ergo excusa
bo me i ospcu oim soz. Coīa
pmo qui dixit me corpg habē
mdecētissim. pbabo me vēa
ter habē corpg honestissim sine
deformitate t pcō: et veniet
in opprbriū sempitnū qđ oēs
vndebūt. ℣ Ille at qui dicebat
mea vba mendaciū et nes
cire utz deus sim a nō pba
bo me vacit' ee deū: et ipse
qi lutū defluet in ifernum.
Terag at qui iudicauit me
vilissimū. ego iudicabo eū ad
etnā dāpnationē: ut nuq vi
deat gaudiū meū t glaz meā.

Deinde ait ad sponsā. Ista firmit' in seruicio meo. Tu ves-
ti qī in quendā muriū: in quo
clausa nō potis fugē nec fodē
fundamētū. Suffer ergo mo
dicā tribulacionē voluntarie:
et senties etnā requiē in bra
chio meo. Tu nosti voluntatem
prīs? tu audis ba filij: et se
tis spm meū. Tu habes solla
cionē et delacionē i allocu
cōe meis mee et scōz meoz.
ergo sta firmit'. Aliqū sen
ties iustiā meā: p quā cogē
ris facē q nūc moneo benuole.

¶ Verba dñi ad sponsā. de legis
none adiectōe. et qlit' nūc ipa
lex repbat' t abrēpnit' a mūdo.
et q mali sacdotes nō st' dei
sacdotes sz dei pditores. t de
maledīcōne ritū et dāpna
cōe. Caplm. xlvij.

Ego sū deus ille qui
olim dicebat' deus
abrahā deus ysaac. et deus
iacob. Ergo sū deus q dedi le
gē moysi. Vsec erat qī vestis.
Dic ei mater q habet infātē
i ventre ppat vestes puero?
sic deus ppauit legē: q non
erat ñ vestis t ūbra t figūa
futoz. Facēdoz. Ergo āt ves
tiui me et inuolui me i istis ves
tibz legis. Deinde sicut ēstrēte
puero mutat' habitū antiqū
t assumit' nouū? sic ego apleta et depositis veste antique
legis assūpsi nouā vestē id
ē nouā legē: et dedi oībz qui
voluerūt habē vestes meas.
Vestis āt ista nō est stricta
vl' difficil': sz vnicuiqz mode
rata. Nō ei pcipit nimis ieiu
nare vl' laborare vl' se oībē.
vl' aliqd ultē possibilitatē facē:
sz pficua ē ad aiam t ad cor
pus moderādū et castigādū
apta. Corpꝰ ei cui nimiū per
catū adheret: ipsū pcm corpꝰ
assumit. In lege ergo nona du
o iueniūt. Primo districta ē
pancia. et rectꝰ usꝰ oim rerū
aiē et corpis. Secdo facilitas ser
uādi legē: q qui nō pt stare
in vno pt in alio. Vbi ueit'
ep q nō pt ee vigo: licate pt ē
in iugio. Qui cadit: potest
resurgē. Sz lex ista nūc repbat' et abrēpnit' a mūdo. Di
cūt ea legē ipsā stricta ee. q
uē t deformē. Stricta dicūt
ea: q: lex pcipit abstinari ne
cessariis et necessariis t fugē
supflua: ipi āt volūt habe
oīa extīracione qi iumēta
sup vires corpis. ideo stricta
ē eis. Dicūt ea sēdo ee q uē:
q: lex dicat voluptatē cūra
cōe habē t tpibz ostitutis:
sz ipi volūt pfice suā volup
tatē plus ep expedit: t plus
ep ostitutū ē. Tertio dicūt e
am ee deformē: q: lex iubz
diligē humilitatē et deo ome
bonū assēbē: ipi āt volūt
de donis a deo datis superbie
et se extollē. ideo ē eis defor
mis. Extē sic abrēpta ē vestis

mea. Ego dia ꝑ pozra xpleu
t ꝛcepi noua: qz antiq̃ numꝰ
erãt difficilia ut durarent
usq̃quo venirẽ ad uidiciũ.
ꝟ vilit' pcesserũt veste q̃ tegi
t' aiã. id ẽ fidẽ rectã. Insup
et pcm pcõ addit: qz me
volũt etiã pdẽ. Quid da
uid dicat i psalmo? Qui e
debat panẽ meum: cogi
tauit adiuſu me pdicionẽ
In ill' obꝛ volo te duo no
tare. Primo qz nõ dicit co
gitat ꝟ cogitauit. Sed q
nõ notat ubi ñ uenit hoiem
q̃ pdidit. Ego ãt dico q ipi
ſut pditores mei q̃ ſut i p
ſenti: nõ qui fuerãt vl' qui
futuri ſut. ꝟ qui iã viuũt
Ego etiã dico q nõ ſolũ v
nus hõ: ꝟ qz multi ſut. Sed
tu forte potes q̃rẽ a me.
Nõne duo ſut panes. vnꝰ
inuiſibilis ⁊ ſpuãl' q̃ viuũt
angeli ſci? ſ3 de tra quo
veſcũt hoies? ꝟ angeli et
ſci nichil aliud volũt. ñ iuxta
tuã voluntatẽ: et hoies nichil
aliud pnt. ñ ſicut tibi placu
erit. Quo ergo pnt te pdẽ?
Audeo tibi audiẽte celeſti etiam
meo: qui dia ſciũt ⁊ videt i
me. ꝟ ꝓpt' te ut ſcias. Vẽ du
plex ẽ panis. vnꝰ ãgelorũ
qui comedũt i regno meo
ut ſacient' inefabili gloria
mea. Ipi eni me no pdũt. qz
nichil aliud volũt ñ ſicut ego.
ꝟ illi me pdũt q̃ comedunt
panẽ meũ in altari. Ego vẽ
ſũ ille panis. In pane illo vi
dẽt tria. Figura ſapor ⁊ ro
tũditas. Ego vẽ ſum panis.
Ego nãq; ſicut panis habeo
i me tria: ſaporẽ. figurã ⁊
rotũditatẽ. Sapore? qz ſicut
ſine pane dis cibus ẽ q̃ in
ſipidꝰ et q̃ nullis ꝛfortacoĩs:
ſic ſine me oẽ qdcũq; ẽ. e iſi
pidũ et oẽ infirmũ et ĩane.
habeo
Ego etiã figurã panis. qz de
tra ſũ. Ego ei ſũ de mrẽ vgine. ꝛ de tra.
mr̃ de adam: ada'. Habeo etiã
rotũditatẽ ubi nec ĩuenit'
finis nec pncipiũ: qz ego ſũ
ſine pncipio ⁊ ſine fine. Vl'
ius pt ꝛſideraꝛe vl' ĩuenire
finẽ vl' pncipiũ in ſapẽcia
mea potẽcia vl' caritate. Ego
ſũ inc' dia et ſup dia ⁊ extra
dia. etiã ſi aliqs volaret q̃ſi
ſagitta ſine ceſſacõe i ꝓpetuũ:
nũq; ĩueniꝛ finẽ vel pfidũ
i potẽcia ⁊ vtute mea. Ꝓpt'
iſta ergo tã ſcã ſapiẽtẽ ⁊ figu
rã ⁊ rotũditatẽ ego ſũ panis
ille q̃ in altari panis videtur
⁊ ſentit: ꝟ i corpꝰ meũ qd cru
cifixũ ẽ dicit'. Sicut ei aliqd
aridũ cito arſurũ ſi igni ad
mouet'. cito ꝛſumit ⁊ nichil
remanet de figura lignoꝝ.
ꝟ totũ ẽ ignis: ſic dictis vb
illis ſcã hoc ẽ eni corpꝰ meũ.
qd ꝓus fuit panis fit ſtatim
corpꝰ meũ: nec ĩcendit' ſicut
ligna igne. ꝟ deitate mea. Sed
q̃ comedũt panẽ meũ pdũt

me. ¶ Quis ait potuit ee abjor
nabilior mrfecto? qp illa vbi
aligs mtficat scrpm? ¶ Aut q
deterior pdicto? qp vbi duo i
dissolubili vinculo nicti: alig
aliu pdit. utputa uxores? ¶ Q
ait fuerit dsors? cui pdc voluit
dsorte? ¶ Dc dicat ea sub simula
coe. Eamq ad locu illu: ut i
plea tecu voluntate mea. ¶ Illa
ait in vera simplicitate pata ad
oem voluntate dsortis: vadit
cu eo. ℟ cu oportunu tep⁹ &
locu inuenit: pdit st ea tra
strumeta pdictis. ¶ Aut enu
habet aligd ita ponderosu qd
uno ictu ficat ea? aut ita acu
tu. qd statu intrat i viscera:
a aligd quo suffocat et intclu
dit statu spus vitalis. ¶ Cu at
mortua fuit cogitat pdictor
apudse. ¶ Quid male fecim? si a
ptu et publicu erit factum me
um: codepnabor ad mortem.
¶ Deo vadit et posuit corpus illd
dsortis sic mortue i occulto
loco: ne detegat pcm suum.
Dic faciut nunc sacdotes m:
qui pdictores mei fuit. ¶ Ipi ei
et ego uno vinculo ligtam. Cu
sumut panes & pferendo vba
faciut inde corpus meu verum:
qd de vgine ipsu. ¶ Hoc no pnt
oes angeli face: qp sacdotibz
solis illa dignitate dedit: & ad
simos ordines ipos elegit ℟
ipi faciut m sicut pdictores.
¶ Ma ostendit m facie leta &
blada: et ducit me i occultu
locu ut pdat. Sacdotes ipi os
tendut tuc m facie leta: ci
vident esse bonu & siplices du
cut me i Dclaui ci predunt
ad altare: tuc ego patus su
qi sposa face oem voluntate
eor. ℟ ipi pdidit me. ¶ Imo
adhibet mihi ponderosu:
qn diuinu officiu qd diant
m. & eis onerosu & grue. ¶ Ma
gis ei loquit centu vba p
mudo: qp p honore meo vnu.
¶ Magis daret centu marcas
auri p mudo: qp vnu denarium
p me. ¶ Magis cenaes la
borare p ppria utilitate et
mudi: qp semel p meo honore.
¶ Hoc one depmit me: quasi
mortuu sim a cordibz eoru.
Sedo punguit me qi ferro acu
to qd intret i viscera: ipi sa
cerdos accedit ad altare et
cogitat se peccasse & peitet
habes furna voluntate non
peccandi. ¶ Verum pacto officio
cogitando secu bene penitet de
pcto & no reliquia illa a me
ci q peccauit: ita qp no aplius
faciat. ¶ Sti qi ferro acutissimo
me punguit. Tercio qi suffocat
spus: cu cogitat sic. Bonu & de
lectabile e ci mudo ee? bonu
& luxuriari & no possu otinere:
facia voluntate mea i iuuen
tute? cu at senuerit tuc absti
ne volo: et me emendare. Et
ex ista pessima cogitacoe suf
focat spus. ℟ quesit quo u
tiq; cor eor sic frigidat et re

pesat aīa ab oī bono ut nūq̄
aliquē posſit: ā resurgē ad
meā curtatē: Sicut ēi ex gla
cie ecīa ſi adhibeat ignis nō
ſurgit flāma ſ̄ liquefat: ſic
iſti ecīa ſi dedero eis grām
meā et audierīt vba āmoni
cōis nō tn exurgūt ad viam
vite: ſ̄ arent t deficiēt ab oī
bono. Dic ergo pdūt me ex
eo ſcz q̄ ostendūt ſe ſiplices
et nō ſūt: et q̄ grauāt vel
tbant ex honore meo quo de
bent delectari: et ex eo ecīa
q̄ habēt voluntatē peccādi:
et q̄ pmittūt ſe uſq̄ i finem
peccaturos. Tūc ecīa q̄ abſcō
dūt me. et ponūt me i loco
occulto: q̄n cogitāt apud ſe ſic.
Deus me peccaſſe: ſi abſtineo
a ſacrificio: ꝛfundor t diuidor
ab oībz. Et accedūt ad altare i
pudēt. et ponūt me ante ſe
et tractāt me verū deū t hoī
nē: cū quibz ſū q̄ in occulto
loco: q̄ nullo ſcit nec ꝛſiderat
q̄ prauū t deformes ſūt ātē
quos iacēo q̄ i occulto deus.
Quia ecīa ſi peſſimo hō fuerit
ſacrdos et dixīt vba illā hoc
ē corpo meū. ipē ꝛſecrat ve
rū corpo meū: et iacēo ante
eū verus deus t homo. ſ̄z cū
ipē applicuerit me ad os ſuū
tūc ego deſū p grām cū dei
tate t hūanitate mea ab ip
so: forma āt panis t ſapor
remanet ſibi: nō q̄ nō vēa
cit ſim ibi ita cū malis ſicut
cū bonis ppt ſacmēti īſtitua
onē: ſ̄ q̄ ſilem effectū nō hnt
boni t mali. Ecce tales ſacdo
tes nō ſūt mei ſacdotes: ſ̄ ve
ri pditores. Ipi ēi me vēdūt
q̄ iudas et pdūt. Ergo ꝛſpicio
paganos et iudeos: ſ̄ nullos
video eis detiores: q̄ ipi ſacer
dotes ſūt i pcō eodē quo ecīa
dixit lucifer. Tūc ecīa dico tibi
iudiciū eoꝝ: t cui ſiles ſūt. Io
cū iudiciū ē maledictio ſicut
maledixit dauid eos q̄ nō obe
diūt deo: qui cū eēt iuſtus ppha
et rex nō maledixit ex ira vl
mala voluntate vl' īpatiētia:
ſ̄ ex iuſticia. Sic ego q̄ meli
or ſū dauid maledico eis q̄ ſt
ſacerdotes nō ex ira vl' mala
voluntate: ſ̄ ex iuſticia. Male
dictū ſit ergo oē q̄d de tua ad
utilitatē ſuā receperīt: q̄ nō
laudāt deū creatorē ſuū q̄ de
dit eis her. Maledictꝫ ſit ab
et potꝫ eoꝝ q̄ intrat i os eo
qui pauit corpꝫ i cibū vermiū.
et aīam ad īferni. Maledēm
ſit corpꝫ eoꝝ q̄d resurget i mf
no ſine fine ārſurū. Maledī
ſint āni eoꝝ: quibz vixerīt i
utilit. Maledicta ſit hora que
ceperit eos i īferno t nūq̄ fini
et. Maledicti ſūt oculi eoꝝ:
quibz viderūt lumē celi. Male
dicte ſūt aures eoꝝ: quibz au
dierūt vba mea t nō curabāt.
Maledictꝫ ſit gluſtꝫ eoꝝ: quo
gluſtauerūt dona mea. Male
dictꝫ ſit tactꝫ eoꝝ: quo tractauē

rūt me. ℣ Maledict⁹ sit odorat⁹ eor̄ quo odorauerūt delectabi
lia: et me neglexerūt delectabiliorē sup oīa. ℟ Quer̄t. quo
maledicent? Vtiq; maledict⁹ erit vis⁹ eor̄: qr̄ nō videbūt
visione dei in se: ꝫ tenebras et penas inferni. ℣ Maledict⁹
sūt aures eor̄ qr̄ nō audiet vba mea: ꝫ clamorē t horro
rē in īferno. ℣ Maledict⁹ ē gust⁹ eor̄. qr̄ nō gustabūt de bonis
meis etnis t gaudiis: ꝫ amaritudinē etnā. ℣ Maledict⁹ ē
tact⁹ eor̄: qr̄ nō tractabūt me.
ꝫ ignē ppetuū. ℣ Maledict⁹ ē
odorat⁹ eor̄. qr̄ nō odorabūt
odorē suauissim illius in tēplo
meo extendentē oīa aromata:
ꝫ fetorē in īferno habebūt ama
rioē felle. et peioē sulphure.
℣ Maledict⁹ sit a celo t tra t ab
ōibus creaturis īsensatis! qr̄
ipi obedīūt deo et laudant:
et isti sprenerūt me. ℟ Precā
iuro ī vitate mea q̄ sū vitas:
qr̄ si sic moriāt et ī tali dispo
sicōe q̄ nūc ostitutū sūt: nūq̄
caritas mea nec vīg excludet
eos in se. ꝫ sine fine dāpna
bunt. ¶ Qualit̄ celi exercitꝰ
t sp̄osa p̄ntabꝫ deitas loq̄t
hūanitati cont̄ xp̄ianos sic
deus moysi et ℣ plm. et q̄t
maledicti sacerdotes diligūt
mūdū t despiciūt xp̄m. et
de eor̄ maledicōne
t dāpnacōe. C. xlviij.

¶ Debat exercitus

magnꝰ ī celo: ad quē dixit dñs.
Exte audientēbꝫ amicus meus q̄
oīa scitis et ītelligitis t videtis
ī me loquor. ℟ ppt̄ ista sponsa
mea q̄ hīc astat. Exte q̄admo
dū aliqs ad semetipm: sic de
itas mea loq̄t ad hūanitatē
meā. ℣ Moyses fuit cū dño in
mōte q̄draginta diebꝫ t noctibꝫ:
quē cū ꝑplis abēe tam diu vidis
sent recepūt auriū t precepūt
ī ignē: et inde cōflatꝰ ē vitulꝰ
quē vocauerūt deū suū. ¶ Tūc
dixit dñs ad moysen. ℣ Plus
peccauit: ego delebo eū sicut
aliqd abradit de libro. Rñdt
moyses. ℣ Non dñe mi Recor
dare q̄ fecisti eis mirabilia:
et eduxisti eos de mari rubro.
Si deleueris eos! ubi ē tua p̄
missio tua: ℟ Ne ḡsso facias hec:
qr̄ tūc dicēt īmica tua. ℣ Ma
lus ē ds isrl: q̄ eduxit plm de
mari. t īterfecit eos in deserto.
Et placatꝰ ē de vbis istis. Ego
sū moyses ille ī figura. Deitas
mea loquit̄ ad hūanitatē: q̄
ad moysen dicēs. Vide q̄d ꝑplis
tuus fecit! quo ītep̄sit me.
Oēs xp̄iani īterfiaēt: t de
lebit̄ fides eor̄. Rñdit hūa
nitas mea. ℣ Ro dñe. Recorda
re q̄ eduxi plm p mare ī sa
guine meo: qn̄ a plāta pedis
usq; ad vticē lacerat⁹ sum.
Ego p̄misi eis vitā eternā.
Miserē eis ppt̄ passione mea.
His auditis placata ē ds
et vbis istis: et ait. Fiat vo

lūtas tua: qz tibi oē iudicium
datū ē. Ecce amica mea: qlis
auritas. Zz nūc coā vob amī
cis meis ſpūalibz ſcz angelis
t ſcīs. et coā amicis meis cor
palibz qui ſut ī mūdo q tñ
nō ſut ī mundo ñ corpe. Zq
cor: qz pplus meus collegit lig
na et incēdit ignē t piecit i
eū aurū. et inde ſurrexit eis
vitulꝰ quē adorāt ut deū. Ipe
ſtat qī vitulꝰ ſup qtuor pe
des: habēs caput cū gutture
et cauda. Moyſe aūt tardāte
in monte: dixit pplꝰ. Neſcim
qd acciderit ei. Et diſplicuit
eis q eduxit eos de captiuita
te: dicētes. Quera) aliū deū:
qui nos pcedat. Sic nūc faciūt
mīſti maledicti ſacerdotes. Dicī
ei Iuv nos magis auſtiorē vi
tā agim) qz alij: aut q mer
ces nrā? Neligē nob ēē in
pace nrā t voluptate. Dilu
gam) ergo mūdū: de q ceca
ſum). De pmiſſiōe ei ev'ti
ſum). Deiñ collegūt ligna:
id ē oēs ſenſꝰ ſuos applicāt ad
amorē mūdi. Incēdūt ergo
ignē: cū voluntatē pfectā hā
bēt ad mūdū. Ardēt aūt cum
voluptas feruet ī mēte: et
pcedit ī actu. Poſtea placuit
aurū id ē oēm caritatē t hono
rē quē ñ deberēt facē fecerūt
qz mūdi honore. Inde ſurgit
vitulꝰ: id ē xpletꝰ amor mūdi.
Quia habet qtuor pedes: ſcz ac
tiuā. ipatientiā. gaudiū ſup
fluū. et auaritiā. Ipi ei ſacdo
tes qui debēnt ēē mei. accidi
oſi ſut ad honorē meū: ipati
ētes ad ferendū: nimij cū gau
dio: et nūqz ptentāt de obtē
tis. Iſte vitulꝰ habet caā ca
put t gutturis. id ē voluntatē
ad oēm gulā: ut nūqz ſaciari
poſſit etiā ſi influerz totū mare.
Cauda vō huiꝰ vituli ē ma
licia eoꝝ: qz nulli pmitteret
poſſidē bona ſua ſi poſſet. Vol
uūt t ſubūtūt oēs q ſeruiūt
m exēplo ſuo pūo t ptēptu.
Talis amoris vitulꝰ ē ī cordi
bus eoꝝ: ad talē gaudēt t de
lectāt. De me ſicut illi de mo
ſe cogitāt. Diu iquiūt defuit?
vba ſua vidēt vana et opa
onerosa: habeam) voluptatem
nrām. Poteſtas nrā t volup
tas ſit deus nr. Met ī hijs cō
tētant ner ex toto me obli
uiſcūt: ſz hūt me p ydolo.
Gentiles colebāt ligna t la
pides: t hoīes mortuos. Int
quos colebāt vnū ydolū nōie
beelzebub: cuiꝰ ſacdotes offe
bāt ei thus et faciebāt ei ge
nuflectiōes et clamores lau
dis. Totū etiā qđ de ſacrificio e
oꝝ eāt inutile cadit ī terrā:
et aues t muſce comedebāt
illud. Dia aūt q utilia erāt: ſa
cerdotes reſeruabāt ſibi. Ipi
aūt dauſerūt portā ſup ydolū
ſuū: et pſonalit ſeruabāt da
uē. ne quis alius ingredēt. Sic ſa
cerdotes faciūt m iſto tēpore.

Ipm offerūt m̄ thus. id ē loquū
tur: t pdicāt ōba pulchra ad lau
dē ppria: et ad habēdū aliqd tē
porale nō ex caritate mea. Ido
sicut odor thuris nō capit. Fz se
tit t videt: sic ōba eoz nō ve
niūt ad pfectū aiārū. ut tradi
ci vel teneri pnt corde: sed
audiūt solū ōba et ad tēpus
delectari videt. Offerūt pces
fz nullomō m̄ placabiles: sicut
illi qui clamāt ore laudē et si
lēt corde. Stat qi iuxta me ore
clamātes: fz corde cōmaculant
mundū. Si ei deberēt loq hōi a
liquo dignitatis: cor haberēt
cū loquēdē ne deuiarēt in lo
quēdo. ne forte i aliqbz nota
rent. Apud me at orāt sacer
dotes qi hoīes qui sūt i extasi
qui aliud loquūt ore t aliud
habēt in corde: de quoz ōbis
auditor nulla pt habē cōtradi
cēdi. Flectūt genua m̄ idē hūi
litatē t obediēcia pmittūt m̄.
fz vē hūiles sūt qi lucifer: obe
dientes sūt desideriis suis. non
m̄. Claudūt ecia sup me: et
psonaliter habēt clauem. Cui
aperūt sup me t laudāt: qn
dicāt. Fiat voluntas tua: sicut
i celo t in tra. Sz claudūt sup
me qn voluntas eoz pficitur.
mea at qi clausi hōis t nulli
potētis. q nec audiri nec vi
deri pt. Sernāt psonaliter cla
uē: cū ecia alios qui voluta
tē meā facē voluēt retinūt ex
emplo suo: et si posset. libēt
ecia phibent ne voluntas mea
egrederēt t pficēt ni iuxta vo
luntatē eoz. Dem in sacrifio
custodiūt ocia q̄ sūt eis nocia
et utilia: et oem honorē t de
bitū suū exigūt. Sz de corpe
hōim qd cadit in tra p mortē
p quo potissim sacrificiū offer
re tenēnt. qi iutile iudicāt
tradētes muscis id ē vmbz.
De debito at eiq id ē de salute
aie m̄ minū curāt nc attendūt.
Sz qd dictū ē moysi. Interfice
eos q̄ hoc vdolū fecerūt. Ubi
si aliqu sūt interfecti: nō tn oēs.
Sic nūc veniēt ōba mea q̄
occidēt eos: alios ad corpus
et aiam p etnā dāpnatione.
alios ad vitā ut juvāt et
vivāt: alios ad celerē mortem
qr xpi sacdotes sūt m̄ oino odi
osi. Et cū eos similabo. Ipe
vē sūt sil'es fructu spine. q ex
ternus et rubicūd: intus vō ple
nus ē imūdicia et aculeis. Sic
xpi accedūt ad me qi hoīes cu
pidi caritate et mūdi videt
hoībz: fz intus pleni sūt oi spur
cicia. Sic fructy si ponat in
tra: in tempalie spine sucrescūt.
Sic xpi i corde qi in tra occul
tāt pcā sua t malicias: et sic
tradūt in malo q ecia nō e
rubescūt foras pdire t gloria
ri de pcō suo: vnde alij nō
solū sumūt occasionē pcādi.
fz ecia q̄ sūt vulnerāt ad aiā
mā. cogitates sic fecīt. Si sac
dotes hoc faciūt: mlto magis

(ē pulch)

nobis ē locutū. ℣ Ipi qppe nō solū fructui. ℟ Sz ecia spine silues sut: qz dedignat tagi correcti oibz et amonicoibz: et nullos reputat serpis sapiētiores. ℟ oia posse facē q̄ voluit. ℣ Deo uuo i deitate et humanitate mea angelis oibz audiētibz. ap fra ꝯam ostiū qđ clauserit sup voluntate mea et nra xplebit: et voluntas eoz anichilabit: et claudet sine fine i pena. ℣ Ptea sicut atiquitꝰ dictū ē: ita pia udiciū meū in clero et ab altari meo. ¶ Verba xpi ad spōsa. q̄ndo xps assilat moysi in figa educēti pplm de egipto. et q̄ndo maledicti sacerdotes qđ loco pphaꝝ in maiores aicos elegit nūc clamat discede a me nob. Caplm xlix.

Audite me insule et attendite populi de longe. Dns de uulo meo recordat est nois meis. Et posuit os meū quasi gladiū acutū. In umbra manus sue protexit me. Et posuit me sicut sagittā electā. In pharetra sua abscondit me. Et dixit mihi. Seruus meus es tu israel: quia in te gloriabor. Ego aut dixi. Frustra laboraui. Sine causa et uanitate fortitudinē meā consumpsi. Quapp iudicium meum cū dño: et opus meum apud deū meū. Et nūc dicit dns formans me ex utero seruū sibi. Ut reducā iacob ad eū: et israel non congregabit. Et glorificabor in oculis dni: et deus meus factus est fortitudo mea. Et dixit. Parum est ut sis mihi puer suscitare tribus iacob: et fecem israel conuertere. Ecce dedi te in lucem gentium ut sis salus mea usq; ad extremū terre. Hec dicit dns redemptor israel sanctus eius. Ad eū qui despicitur a hoīe: et abominatione gentis: seruientem dominorum. Reges uidebūt et consurgent principes: et adorabūt dnm qm fidelis est: et sanctus israel qui elegit te. Hec dicit dns. In tempore placabili exaudiui te: et in die salutis auxiliatus sum tui. Et custodiui te: et dedi te in fedus populi. Ut suscitares terrā: et possideres hereditates desolatas. Ut dicas his qui uinciti sunt. Exite: et qui in tenebris. Reuelamini. Super uias pascentur: et in omnibus planis pascua eorum. Non esurient neq; sitient: et non percutiet eos estus et sol. Quia miserator eorum reget eos: et ad fontium aquarum potabit eos. Et ponam omnes montes meos in uiam: et semitę mee exaltabuntur. Ecce isti de longe uenient: et ecce isti de aquilone et mari: et isti de terra australi. Laudate celi et exulta terra: iubilate montes laudem. Quia consolatus est dns populum suum: et pauperum suorum miserebitur. Et dixit sion. Dereliquit me dns: et dns oblitus est mei. Numquid obliuisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit ego tui non obliuiscar dicit dns. Ecce in manibus meis descripsi te. Muri tui coram oculis meis semper. Festinauerunt edificatores tui. Destructores tui et dissipatores tui de te egredientes. Leua in circuitu oculos tuos et uide omnes isti congregati sunt uenerunt tibi. Uiuo ego dicit dns quia omnibus his uelut ornamento uestieris et circumdabis te quasi sponsa gemmis. Quia deserta tua et inhabitabilia et terra ruinarum tua nunc angusta erit habitatoribus: et procul recedent deuorantes te. Adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tue. Angustus mihi est locus habita mihi ut habitem. Et dices in corde tuo. Quis genuit mihi istos? Ego sterilis et non pariens: transmigrata et captiua: et istos quis enutriuit? Ego derelicta remansi: et isti ubi erant? Hec dicit dns. Ecce eleuabo ad gentes manum meam: et populis exaltabo signum meum. Et adducent filios tuos in ulnis: et filias tuas super humerum portabunt. Et erunt reges nutricii tui: et regine nutrices tue. Uultu in terram demisso adorabunt te: et pulueres pedum tuorum lingent. Et scies quia ego dns: qui non confundentur qui sustinent me. Numquid tollitur a forti preda? aut quod rapuit iustus saluus fiet? Quia hec dicit dns. Etenim captiuitas fortis auferetur: et quod rapuit tyrannus saluum fiet. Et cum iudicio ego iudicabo iudicium tuum: et filios tuos ego saluos faciam. Et cibabo eos qui te deuorant consilio meo: et quasi mustum sanguine suo inebriabuntur. Et scies omnis caro quia ego dns saluator tuus: et redemptor tuus fortis iacob. Hec dicit dns. Quis est iste liber repudii matris uestre in quo eam dimisi? aut quis ex creditoribus meis est cui uendidi uos? Ecce enim propter iniquitates uestras uenditi estis: et propter scelera uestra dimissa est mater uestra. Quare uenientibus mihi non erat homo: uocantibus non erat qui audiret? Numquid abreuiata est manus mea quasi non possim redimere? aut non est in me uirtus ad liberandum? Ecce in increpatione mea deserta faciam flumina: et corruent pisces eorum eo quod non sit aqua: et mortui fuerint in siti. Uestiam celum caligine: et saccum ponam operimentum eorum. Dns dedit mihi linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lassus est uerbo. Mane mane erigit mihi aurem ut audiam eum sicut magistrum. Dns aperuit mihi aurem: ego autem non contradico: retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus: et genas meas uellentibus. Faciem meam non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dns deus auxiliator meus: propterea non sum confusus. Propterea posui faciem meam ut petram durissimam: et scio quia non confundar. Iuxta est qui iustificat me: quis contradicet mihi? Stemus simul: quis est aduersarius meus? Accedat ad me. Ecce dns deus auxiliator meus: quis est qui condemnet me? Ecce omnes sicut uestimentum conterentur: tinea deuorabit eos. Quis ex uobis timens dnm audiat uocem serui sui? Qui ambulat in tenebris et non habet lucem: sperabit in nomine dni et sustentabit se super deum suum. Ecce uos omnes accendentes ignem circumdati flammis uestris: ambulate in lumine ignis uestri et flammis quas succendistis. De manu mea factum est uobis: in dolore dormietis. Audite me qui sequimini quod iustum est: qui quęritis dnm. Respicite in petram unde excisi estis: et in cauernam lacus de qua effossi estis. Respicite abraham patrem uestrum: et sarā que peperit uos. Quia unum uocauit eum: et benedixit ei et multificauit eum. Consolatus est ergo dns sion: consolatus est omnes ruinas eius. Et posuit desertum eius quasi delicias: et solitudinem eius quasi hortum dni. Gaudium et letitia inuenietur in ea: gratiarum actio et uox laudis. Attendite populus meus ad me: et gens mea ad me me audite. Quia lex a me exiet: et iudicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est iustus me: egressus est saluator meus. Et brachia mea populos iudicabunt. Me insule sustinebunt: et brachium meum super eos sperabunt. Leuate in celum oculos uestros: et uidete subtus terram deorsum. Quia celi sicut fumus liquescent: et terra sicut uestimentum atteretur: et habitatores eius sicut hec interibunt. Salus autem mea in sempiternum erit: et iustitia mea non deficiet. Audite me qui scitis iustum populus meus lex mea in corde eorum. Nolite timere opprobrium hominis: et blasphemias eorum ne uincamini. Sicut enim uestimentum comedet eos tinea: et sicut lanam uermis consumet eos. Sicut autem uestimentum erit in sempiternum: et sicut lana uermis erit. Iustitia mea in sempiternum erit: et salus mea in generationem generationis. Exurge exurge induere fortitudine brachium dni. Exurge sicut in die antiquitatis generationes seculorum. Nonne tu percussisti superbam uulnerasti draconem? Nonne tu siccasti mare aquas abyssi magnę? Qui posuisti profundum maris uiam ut transirent liberati. Et redempti a dño reuertentur: et uenient in sion laudantes: et letitia sempiterna super capita eorum. Gaudium et letitia obtinebunt: fugiet dolor et gemitus. Ego ego sum qui consolor uos. Quis tu ut timeas ab homine mortali: et a filio hominis quasi fenum dabitur? Et obliuiscaris dnm factorem tuum qui tetendit celos: et fundauit terram? Et timuisti assidue tota die a facie furoris eius qui tribulat te et parat perdere? Ubi est furor tribulantis? Festinat ut aperiat captiuus: et non interficiat usq; ad interitum: neq; deficiet panis eius. Ego autem dns deus tuus qui conturbo mare: et sonant fluctus eius. Dns exercituum nomen meum. Et posui uerba mea in ore tuo: et in umbra manus mee protexi te. Ut figam celos: et fundem terram: et dicam sion. Populus meus es tu. Excitare excitare consurge hierusalem que bibisti de manu dni calicem ire eius. Usq; fundum calicis bibisti et uacuasti. Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos genuit: et non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutriuit. Duo hec uenerunt tibi: quis contristabitur super te? Uastitas et contritio et fames et gladius: quis consolabitur te? Filii tui proiecti sunt: dormierunt in capite omnium uiarum sicut oryx illaqueatus plenus furore dni increpatione dei tui. Propterea audi hec paupercula et ebria non a uino. Hec dicit dns deus tuus pugnabit pro populo suo. Ecce tuli de manu tua calicem ire eius: fundum calicis indignationis mee non adicies ultra ut bibas illum. Et ponam eum in manu calcantium te: qui dixerunt anime tue. Curua ut transeamus: et posuisti ut terram corpus tuum et quasi uiam transeuntibus. Exurge exurge induere fortitudine tua sion: induere uestimentis glorie tue hierusalem ciuitas sancti. Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus et immundus. Excutere de puluere consurge sede hierusalem: solue uincula colli tui captiua filia sion. Quia hec dicit dns. Gratis uenditi estis: et sine pecunia redimemini. Quia hec dicit dns deus. In egiptum descendit populus meus ut peregrinaretur ibi: et assur absque causa calumpniatus est eum. Et nunc quid mihi est hic dicit dns quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt dicit dns: et iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propterea sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce adsum. Quam pulchri super montes pedes annuntiantis et predicantis pacem annuntiantis bonum predicantis saluti dicentis sion regnabit deus tuus. Uox speculatorum tuorum leuauerunt uocem: simul laudabunt quia oculo ad oculum uidebunt cum conuerterit dns sion. Gaudete et laudate simul deserta hierusalem: quia consolatus est dns populum suum redemit hierusalem. Parauit dns brachium sanctum suum in oculis omnium gentium: et uidebunt omnes fines terre salutare dei nostri. Recedite recedite exite inde pollutum nolite tangere: exite de medio eius mundamini qui fertis uasa dni. Quia non cum festinatione exibitis: et cum fuga non ibitis. Precedet enim uos dns: et congregabit uos deus israel. Ecce intelliget puer meus: exaltabitur et extolletur et sublimis erit ualde. Sicut obstupescent super te multi: sic inglorius erit inter uiros aspectus eius: et forma eius inter filios hominum. Sic admirabitur gentes multas super eo continebunt reges os suum: quia quibus non est narratum de eo uidebunt: et qui non audierunt contemplabuntur. Quis credidit auditui nostro: et brachium dni cui reuelatum est? Et ascendet sicut uirgultum coram eo: et sicut radix de terra sitiente. Non est aspectus ei neq; decor: et uidimus eum et non erat aspectus: et desiderauimus eum despectum et nouissimum uirorum uirum dolorum et scientem infirmitatem: et quasi absconditus uultus eius et despectus unde nec reputauimus eum. Uere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portauit: nos autem putauimus eum quasi leprosum percussum a deo et humiliatum. Ipse autem uulneratus est propter iniquitates nostras attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostre super eum: liuore eius sanati sumus. Omnes quasi oues erauimus: unusquisq; in uiam suam declinauit: et posuit dns in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse uoluit: et non aperuit os suum. Sicut ouis ad occisionem ducetur: et quasi agnus coram tondente se obmutescet et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? Quia abscisus est de terra uiuentium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura et diuitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit neq; dolus fuerit in ore eius. Et dns uoluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam uidebit semen longeuum: et uoluntas dni in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborauit anima eius uidebit et saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos: et iniquitates eorum ipse portabit. Propterea dispertiam ei plurimos: et fortium dispertiet spolia. Pro eo quod tradita est in mortem anima eius: et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit: et pro transgressoribus rogauit. Lauda sterilis que non paris: decanta laudem et hinni que non parturis: quia multi filii desolate magis quam eius que habet uirum dicit dns. Dilata locum tentorii tui: et pelles tabernaculorum tuorum extende non parce: longos fac funiculos tuos et clauos tuos consolida. Ad dexteram enim et ad sinistram penetrabis: et semen tuum gentes hereditabit et ciuitates desertas inhabitabit. Noli timere quia non confunderis: neq; erubescas quia non te exprobrabunt. Confusionem enim sempiternam obliuisceris: et opprobrium uiduitatis tue non recordaberis amplius. Quia dominabitur tui qui fecit te dns exercituum nomen eius: et redemptor tuus sanctus israel deus omnis terre uocabitur. Quasi mulierem derelictam et mestam spiritu uocauit te dns: et quasi uxorem adolescentie que abiecta est dicit deus tuus. In momento modico dereliqui te: et in miserationibus magnis congregabo te. In modico indignationis mee abscondi faciem meam parumper a te: et in misericordia sempiterna misertus sum tui dicit redemptor tuus dns. Sicut in diebus noe istud mihi est cui iuraui ne inducerem aquas diluuii ultra super terram: sic iuraui ut non irascar tibi et non increpem te. Montes enim commouebuntur et colles contremiscent: misericordia autem mea a te non recedet et pactum pacis meę non mouebitur dicit misericors tibi dns. Paupercula tempestate iactata et absque consolatione ecce ego sternam pro lapidibus tuis antimonium et fundamenta tua saphiris. Et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos: et omnes terminos tuos in lapides pretiosos. Et omnes filios tuos doctos a dño: et multitudinem pacis filiis tuis. Et in iustitia firmaberis: recede a calumpnia et non timebis: et a pauore quia non accedet ad te. Ecce accolę congregabuntur: absque me ruent. Qui congregauerit aduersum te: propter te cadet. Ego creaui fabrum flantem in prunis: et proferentem uas in operationem suam. Ego creaui ad interficiendum: omne uas quod factum fuerit contra te non prosperabitur: et omnem linguam resistentem tibi in iudicio condemnabis. Hec est hereditas seruorum dni: et iustitia eorum apud me dicit dns. Omnes sitientes uenite ad aquas: et qui non habetis argentum properate emite et comedite. Uenite emite absque argento et absque ulla commutatione uinum et lac. Quare appenditis argentum non in panibus: et laborem uestrum non in saturitate? Audite audientes me et comedite bonum: et delectabitur in crassitudine anima uestra. Inclinate aurem uestram et uenite ad me: audite et uiuet anima uestra. Et percutiam uobiscum pactum sempiternum: misericordias dauid fidas. Ecce testem populis dedi eum principem et preceptorem gentibus. Ecce gentem quam nesciebas uocabis: et gentes que te non cognouerunt ad te current propter dnm deum tuum et sanctum israel quia glorificauit te. Quęrite dnm dum inueniri potest: inuocate eum dum prope est. Derelinquat impius uiam suam et uir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dnm et misereatur eius: et ad deum nostrum quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes mee cogitationes uestre: neq; uie uestre uie mee dicit dns. Quia sicut exaltantur celi a terra: exaltate sunt uie mee a uiis uestris et cogitationes mee a cogitationibus uestris. Et quomodo descendit imber et nix de celo et illuc ultra non reuertitur: sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit: et dat semen seminanti et panem comedenti. Sic erit uerbum meum quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me uacuum sed faciet quecumq; uolui et prosperabitur in his ad que misi illud. Quia in letitia egredimini et in pace reducemini: montes et colles exultabunt coram uobis laudem et omnia ligna regionis plaudent manu. Pro spinis ascendet abies et pro urtica crescet myrtus: et erit dño in nomen et in signum sempiternum quod non auferetur. Hec dicit dns. Custodite iudicium et facite iustitiam: quia iuxta est ut ueniat saluare meum et iustitia mea ut reuelem. Beatus homo qui faciet hoc et filius hominis qui apprehendet istud: custodiens sabbatum ne polluat illud: custodiat manus suas ne faciat omne malum. Et non dicat filius alienigena qui adhesit dño dicens. Separatione separabit me dns de populo suo: et non dicat eunuchus. Ecce ego lignum aridum sum. Hec enim dicit dns eunuchis. Qui custodierint sabbata mea et elegerint quę ego uolui et tenuerint fedus meum: dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen melius a filiis et filiabus: nomen sempiternum dabo eis quod non auferetur. Filios autem alienigenarum qui adheserunt dño ut colerent eum et diligerent nomen dni ut essent ei in seruos omnes custodientes sabbatum ne polluant illud et tenentes fedus meum: adducam eos in montem sanctum meum et lętificabo eos in domo orationis mee. Holocausta eorum et uictimę eorum placebunt mihi super altare meum: domus enim mea domus orationis uocabitur cunctis populis. Ait dns deus qui congregat dispersiones israel. Congregabo ad eum congregatos eius. Omnes bestie uenite ad deuorandum uniuersę bestie saltus. Speculatores eius cęci omnes nescierunt uniuersi canes muti non ualentes latrare. Uidentes uana dormientes amant somnia. Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: et ipsi pastores ignorauerunt intellectum. Omnes in uiam suam declinauerunt unusquisq; ad auaritiam suam a summo usq; ad nouissimum quisq;. Uenite dicebant sumamus uinum et impleamur ebrietate: et erit sicut hodie sic et cras et amplius. Iustus perit et non est qui recogitet in corde suo: et uiri misericordie colligentur quia non est intelligens a facie malitie. Uenit pax: requiescent in cubilibus suis qui ambulauerunt in directione sua. Uos autem accedite huc filii auguratricis semen adulteri et fornicatrix. Super quem lusistis? super quem dilatastis os? et eleuastis linguam? Nonne uos filii scelesti semen mendax? Qui consolamini in diis sub omni ligno frondoso: et immolantes uictimas paruulis in torrentibus subter ruinas petrarum? In partibus torrentis pars tua ipsa sors tua: et ipsis effudisti libamen fudisti hostiam. Super his non indignabor? Super montem excelsum et sublimem posuisti cubile tuum: et illuc ascendisti ut immolares uictimas. Et post ostium et postem posuisti memoriale tuum: quia recedens a me discooperuisti cubile tuum et ascendisti: dilatasti illud et pepigisti tibi fedus. Et dilexisti lectum eius: et respexisti manum. Et ornatus ad regem: et multiplicasti unguenta tua. Et misisti legatos tuos procul: et humiliata es usq; ad inferos. In multitudine uiarum tuarum laborasti: non dixisti quiescam. Uitam manuum tuarum inuenisti propterea non infirmaberis. Quam uerebaris et pertimescebas quia mentita es et mei non recordata es neq; posuisti in corde tuo: quia ego tacens et quasi non uidens et mei non timuisti. Ego annuntiabo iustitiam tuam et opera tua non proderunt tibi. Cum clamaueris liberent te congregati tui: et omnes eos auferet aura tollet uentus. Qui autem sperat in me possidebit terram et hereditabit montem sanctum meum. Et dicam edificate edificate parate uiam tollite offendicula de uia populi mei. Hec dicit excelsus et sublimis habitans eternum sanctum nomen eius: excelsus et sanctus habitabo et cum contrito et humili spiritu ut uiuificem spiritum humilium et uiuificem cor contritorum. Iniquitatem auaritie eius percussi eum et abscondi me et indignatus sum: et abiit uiolenter auersus in uiis cordis sui. Uias eius uidi et sanabo eum et reducam eum et reddam consolationes ei et lugentibus eius. Creo laudem labiorum pax pacem longe et procul dicit dns et sanabo eum. Quasi mare fluctuans quod quiescere non potest: et reuertuntur aque eius eiicientes cęnum et lutum. Non est pax impiis dicit dns deus meus. Clama ne cesses quasi tuba exalta uocem tuam: et annuntia populo meo scelera eorum et domui iacob peccata eorum. Me enim die sollicite requirunt et uias meas scire cupiunt quasi gens que iustitiam fecerit et iudicium dei sui non dereliquerit: interrogant me iudicia iustitie accedere deo cupiunt. Quare ieiunauimus et non aspexisti humiliauimus animas nostras et nescisti? Ecce in die ieiunii uestri inuenitur uoluntas uestra et omnes debitores uestros repetitis. Ecce ad lites et contentiones ieiunatis et percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut usq; ad hanc diem ut audiatur in excelso clamor uester. Numquid tale est ieiunium quod elegi? per diem affligat homo animam suam? Numquid contorquere debet quasi circulum caput suum et cilicio et cinere stratum suum? Numquid hoc uocabis ieiunium et diem acceptabilem dño? Nonne hoc magis est ieiunium quod elegi dicit dns? Dissolue colligationes impietatis solue fasciculos deprimentes: dimitte confractos liberos et omne onus discute. Frange esurienti panem tuum et egenos uagosq; introduc in domum tuam. Cum uideris nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas tua citius orietur: et anteibit faciem tuam iustitia tua et gloria dni colliget te. Tunc inuocabis et dns exaudiet: clamabis et dicet adsum. Si auferas de medio tui uinculum et nolueris extendere digitum et loqui quod non prodest. Si effundas esurienti animam tuam et animam humiliatam repleueris: orietur in tenebris lux tua et tenebre tue erunt sicut meridies. Et requiem tibi dabit dns semper et implebit splendoribus sanctorum animam tuam et ossa tua liberabit: et eris quasi hortus irriguus et sicut fons aque cuius non deficient aque. Et edificabuntur in te solitudines seculorum fundamenta generationis et generationis suscitabis: et uocaberis edificator sepium conuertens semitas ad habitandum. Si auerteris a sabbato pedem tuum facere uoluntates tuas in die sancto meo: et uocaueris sabbatum delicatum et sanctum dni gloriosum: et honoraueris eum dum non facis uias tuas et inuenitur uoluntas tua ut loquaris sermonem: tunc super dnm sustentaberis et ascendere te faciam super excelsa terre et cibabo te hereditate iacob patris tui. Os enim dni locutum est hec. Ecce non est abbreuiata manus dni ut saluare nequeat: neq; aggrauata est auris eius ut non exaudiat. Sed iniquitates uestre diuidunt inter uos et deum uestrum: et peccata uestra auertunt faciem eius a uobis ne exaudiat. Manus enim uestre pollute sunt sanguine: et digiti uestri iniquitate. Labia uestra locuta sunt mendacium: et lingua uestra iniquitatem loquitur. Non est qui loquatur iustitiam neq; est qui iudicet uere. Confidunt in uanitate et loquuntur mendacium: concipiunt dolorem et pariunt iniquitatem. Ouum eorum comederit morietur: quod autem confractum est erumpet in regulum. Tela eorum non erunt in uestimentum neq; operientur operibus suis: opera eorum opera iniqua et opus iniquitatis in manibus eorum. Pedes eorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem innocentem: cogitationes cogitationes inique uastitas et contritio in semitis eorum. Uiam pacis nescierunt et non est iudicium in gressibus eorum: semitas suas prauas fecerunt omnes calcantes eas ignorabit pax. Propterea longe facta est a nobis iustitia et non apprehendet nos pax: expectauimus lucem et ecce tenebre: splendorem et in obscuro ambulauimus. Palpauimus parietem quasi cęci et quasi sine oculis palpauimus: impegimus in meridie quasi in nocte in obscuris quasi mortui. Rugiemus omnes quasi ursi et quasi columbe meditantes gemitum: expectauimus iudicium et non est: saluum fecit et longe factus est a nobis. Multiplicati sunt enim coram te delicta nostra et peccata nostra responderunt contra nos: quia iniquitates nostre nobiscum sunt et delictum nostrum cognouimus. Iniquitatem et mentitus est et auertimus retrorsum a deo nostro: locuti sumus calumpniam et discessimus concepimus et eructauimus de corde uerba mendacii. Et retrorsum abiit iudicium et iustitia longe stetit: quia corruit in platea ueritas et equitas non potuit intrare. Et facta est ueritas in solitudine: et qui recedebat a malis prędatus est. Et uidit dns et displicuit in oculis suis quia perijt iudicium. Et uidit quia non erat homo et miratus est quia non erat qui occurreret: et saluauit sibi brachium suum et iustitia illa confirmauit eum. Et induit se iustitia sicut lorica et galea salutis in capite eius: induit se uestimentis ultionis et opertus est quasi pallio zelo. Quasi ad uindictam quasi ad retribuendum indignationem aduersariis suis et inimicis suis uicem. Insulis retribuet ut ab occasu solis timeant nomen dni et ab ortu solis gloriam eius. Cum uenerit quasi fluuius inimicus: spiritus dni in fugabit eum. Et uenit redemptor sion et ad eos qui reuertuntur ab iniquitate in iacob dicit dns. Et ego hec fedus pactum meum cum eis dicit dns. Spiritus meus qui est in te et uerba mea que posui in ore tuo non recedent de ore tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui dicit dns amodo et usq; in sempiternum. Consurge illuminare hierusalem que uenit lumen tuum et gloria dni super te orta est. Quia ecce tenebre operient terram et caligo populos: super te autem orietur dns et gloria eius in te uidebitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos et uide omnes isti congregati sunt uenerunt tibi. Filii tui de longe uenient et filie tue de latere surgent. Tunc uidebis et afluebis: et mirabitur et dilatabitur cor tuum quando conuertetur ad te multitudo maris fortitudo gentium uenerit tibi. Inundatio camelorum operiet te dromedarii madian et epha omnes de saba uenient aurum et thus deferentes et laudem dño euangelizantes. Omnes greges cedar congregabuntur tibi arietes nabaioth ministrabunt tibi: ascendent placentes super altare meum et domum orationis mee decorabo. Quę sunt isti qui ut nubes uolant et quasi columbe ad fenestras suas? Me enim insule exspectabunt et nauis tharsis in principio ut adducant filios tuos de longe argentum eorum et aurum eorum cum eis in nomine dni dei tui et sancti israel quia glorificauit te. Et edificabunt filii alienigenarum muros tuos et reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussi te et in misericordia mea misertus sum tui. Et aperient portę tue iugiter die ac nocte non claudentur: ut afferatur ad te fortitudo gentium et reges eorum adducantur. Gens enim et regnum quod non seruierit tibi peribit et gentes solitudine uastabuntur. Gloria libani ad te ueniet abies et buxus et terebinthus simul ad ornandum locum sanctuarii mei: et locum pedum meorum glorificabo. Et uenient ad te incurui filii eorum qui humiliauerunt te: et adorabunt uestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi et uocabunt te ciuitatem dni sion sanctum israel. Pro eo quod fueris derelicta et odio habita et non esset uir per te ponam te in superbiam seculorum gaudium in generationem et generationem. Et sugens lac gentium mamilla regum lactaberis et uber regis: et scies quia ego dns saluator tuus et redemptor tuus fortis iacob. Pro ere afferam aurum et pro ferro argentum: et pro lignis ęs et pro lapidibus ferrum. Et ponam pacem principem tuum et iustitiam exactorem tuum. Non audietur ultra iniquitas in terra tua uastitas neq; contritio in finibus tuis. Et uocabis salutare tuum muros tuos et portas tuas laudem. Non erit tibi amplius sol in lucem per diem neq; splendor lune illuminabit te: sed erit tibi dns in lucem sempiternam et deus in decorem tuum. Non occidet amplius sol tuus et luna tua non minuetur: quia dns erit tibi in lucem sempiternam et complebuntur dies luctus tui. Populus autem tuus omnes iustus in sempiternum hereditabit terram germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum me. Minimus erit in mille et paruus in gentem robustissimam ego dns cum tempus fuerit subito uelociter faciam illud. Hec dicit dns. Celum sedes mea terra autem scabellum pedum meorum. Quę domus quam edificabitis mihi et quis locus requietionis meę? Omnia hec manus mea fecit et mea sunt omnia dicit dns. Ad quem autem respiciam nisi ad pauperculum et contritum spiritu et trementem sermones meos? Qui occidit bouem quasi qui interficiat uirum: qui immolat uitulum quasi qui excerebret canem: qui offert sacrificium quasi qui sanguinem porci offerat: qui recordatur incensum quasi qui benedicat idolo. Hec omnia elegerunt in uiis suis et in abominationibus suis anima eorum uoluit. Ego quoque electurus eorum illusiones et quę timebant adducam eis: quia uocauit et non erat qui audiret: et locuti sunt quę malum erant coram me et quę nolui elegerunt. Audite uerbum dni qui tremitis ad sermonem eius. Dixerunt fratres uestri odientes uos et abicientes uos propter nomen meum. Glorificetur dns et uidebimus in letitia uestra ipsi autem confundentur. Uox populi a ciuitate uox de templo uox dni retribuentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret peperit: antequam ueniret partus eius peperit masculum. Quis audiuit unquam tale et quis uidit huic simile? Numquid parturiet terra in die una aut parietur gens semel? Quia parturiit et peperit sion filios suos. Numquid ego qui alios parere facio ipse sterilem ero dicit dns? Si ego qui generationem ceteris tribuo ipse uulvam clausam habebo dicit dns deus tuus? Lętamini cum hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete gaudio cum ea uniuersi qui lugetis super eam. Ut sugatis et repleamini ab uberibus consolationis eius: ut mulgeatis et deliciis affluatis ab omnipotentia gloriosi eius. Quia hec dicit dns. Ecce ego declinabo super eam quasi fluuium pacem et quasi torrentem inundantem gloriam gentium: et sugetis. Ad ubera portabimini et super genua blandientur uobis. Sicut cui mater blanditur ita et ego consolabor uos: et in hierusalem consolabimini. Uidebitis et gaudebit cor uestrum et ossa uestra quasi herba germinabunt: et cognoscetur manus dni seruis eius et indignabitur inimicis eius. Quia ecce dns in igne ueniet et quasi turbo quadrigę eius reddere in indignatione furorem suum et increpationem suam in flamma ignis. Quia in igne dns dimicabit et in gladio suo ad omnem carnem et multi interfecti a dño. Qui sanctificabantur et mundabantur ad hortos post ianuam intrinsecus qui comedebant carnem porcinam et abominationem et mus pariter consumentur dicit dns. Opera autem eorum et cogitationes eorum ego uenio ut congregem cum omnibus gentibus et linguis: et ueniant et uideant gloriam meam. Et ponam in eis signum et mittam ex eis qui salui fuerint ad gentes in mare in affrica et mosoch qui tendunt sagittam in fulua in italiam et grecia ad insulas longe que non audierunt de me neq; uiderunt gloriam meam: et annuntiabunt gloriam meam gentibus. Et adducent omnes fratres uestros de cunctis gentibus munus dño in equis et in quadrigis et in lectica et in mulis et in dromedariis super montem sanctum meum hierusalem dicit dns: sicut si filii israel offerant munus in uasculo mundo in domum dni. Et assumam ex eis in sacerdotes et in leuitas dicit dns. Quia sicut celum nouum et terra noua quę ego facio stare coram me dicit dns: sic stabit semen uestrum et nomen uestrum. Et erit mensis de mense et sabbatum de sabbato: uenient omnis caro ut adoret coram facie mea dicit dns. Et egredientur et uidebunt cadauera uirorum qui preuaricati sunt in me: uermis eorum non morietur et ignis eorum non extinguetur et erunt usq; ad satietatem uisionis omni carni.

Hieremie prophete liber primus.

Uerba hieremie filii helchie de sacerdotibus qui fuerunt in anathoth in terra beniamin. Quem factum est uerbum dni ad eum in diebus iosie filii amon regis iuda in tredecimo anno regni eius. Et factum est in diebus ioachim filii iosie regis iuda usq; ad consummationem undecimi anni sedecim mensium sedecie. Et factum est uerbum dni ad me dicens. Priusquam te formarem in utero noui te et antequam exires de uulua sanctificaui te: prophetam in gentibus dedi te. Et dixi. A a a dne deus ecce nescio loqui quia puer ego sum. Et dixit dns ad me. Ne dicas puer sum quia ad omnes quos mittam ad te ibis et uniuersa quecumq; mandauero tibi loqueris. Non timeas a facie eorum quia ego tecum sum ut eruam te dicit dns. Et misit dns manum suam et tetigit os meum et dixit dns ad me. Ecce dedi uerba mea in ore tuo. Ecce constitui te hodie super gentes et regna ut euellas et destruas et disperdas et dissipes et edifices et plantes. Et factum est uerbum dni ad me dicens. Quid tu uides hieremia? Et dixi. Uirgam uigilantem ego uideo. Et dixit dns ad me. Bene uidisti quia uigilabo ego super uerbum meum ut faciam illud. Et factum est uerbum dni secundum ad me dicens. Quid tu uides? Et dixi. Ollam feruentem ego uideo et faciem eius a facie aquilonis. Et dixit dns ad me. Ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores terre. Quia ecce ego uocabo omnes cognationes regnorum aquilonis dicit dns: et uenient et ponent unusquisq; solium suum ante portas hierusalem et contra omnes muros eius in circuitu et contra uniuersas ciuitates iuda. Et loquar iudicia mea cum eis super omnem malitiam eorum qui dereliquerunt me et libauerunt diis alienis et adorauerunt opera manuum suarum. Tu ergo accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia que ego precipio tibi: ne formidas a facie eorum ne forte ego te confundam coram eis. Ego enim dabo te hodie quasi ciuitatem munitam et quasi columnam ferream et quasi murum eneum super omnem terram regibus iuda principibus eius sacerdotibus et populo terre. Et expugnabunt te et non preualebunt aduersum te quia ego tecum sum dicit dns ut liberem te. Et factum est uerbum dni ad me dicens. Uade et clama in auribus hierusalem dicens. Hec dicit dns. Recordata sum tui miserans adolescentiam tuam et caritatem desponsationum tuarum quando secuta es me in deserto in terra que non seminatur. Sanctus israel dño primitię frugum eius. Omnes qui deuorant eum delinquent mala uenient super eos dicit dns. Audite uerbum dni domus iacob et uniuersę familię domus israel. Hec dicit dns. Quid inuenerunt patres uestri in me iniquum quia elongauerunt a me et ambulauerunt post uanitatem et uani facti sunt? Et non dixerunt ubi est dns qui eduxit nos de terra egypti qui traxit nos per desertum per terram inuiam et inuium per terram siti et mortis umbram per terram per quam non transiit uir neq; habitauit homo ibi? Et introduxi uos in terram fertilem ut comederetis fructum eius et bona illius: et ingressi polluistis terram meam et hereditatem meam posuistis in abominationem. Sacerdotes non dixerunt ubi est dns et tenentes legem nescierunt me pastores prauaricati sunt in me et prophete prophetabant in baal et post inutilia ambulauerunt. Propterea adhuc iudicio uobiscum contendam dicit dns et cum filiis filiorum uestrorum disceptabo. Transite ad insulas cethim et uidete et in cedar mittite et diligenter attendite et uidete si facta est huiusmodi. Numquid mutauit gens deos suos et ipsi non sunt dii? Populus autem meus mutauit gloriam suam in rem que non prodest. Obstupescite celi super hoc et portę eius desolamini uehementer dicit dns. Duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aque uiue et foderunt sibi cisternas cisternas dissipatas que aquam continere non ualent. Numquid seruus israel fugitiuus est? aut numquid uernaculus natus est? Quare ergo factus est in rapinam? Super eum catuli leonum rugierunt et dederunt uocem suam: et posuerunt terram eius in solitudinem. Ciuitates eius incense sunt absque habitatore. Filii quoque nophe et taphnes pauerunt te uerticem. Numquid hoc non tibi accidit quia dereliquisti dnm deum tuum tempore quo ducebat te in uia? Et nunc quid tibi uis in uia egypti ut bibas aquas turbidas? Et quid tibi uis in uia assyriorum ut bibas aquam fluminis? Corripiet te malitia tua et prauaricationes tue increpabunt te. Scito ergo et uide quia malum et amarum est reliquisse te dnm deum tuum et non esse timorem meum apud te dicit dns deus exercituum. Quia a seculo confregisti iugum tuum rupisti uincula tua et dixisti non seruiam. Quoniam super omnem collem excelsum et sub omni ligno frondoso tu prostibulum prostituta. Ego autem plantaui te uineam electam omne semen uerum quomodo conuersa es mihi in amaritudinem uinea aliena? Quia si lauata fueris nitro et multiplicaueris tibi herbam bor

gredi p potēcia. tñ dictāte uſ
tcia non ingrediōr ñ ad eos
qui bona uolūtate me tanq̄
uerū deū nō q̄ hospitē ſuſci
piūt: et q̄ uolūtatē ſuā i ma
nib⁹ meas relinquūt. ¶ Verba
mris ⁊ filij bñdcionis ⁊ laudis
ad tuicē. et de gtia a filio mri
ꝓcessa i purgatorio exentibz.
et i iſto mūdo manētibz. Cap.

Mater loqbat ad. I.
filiū dicēs. Bene
dictū ſit nome tu
ū fili mi ſine fine: cū deita
te tua q̄ ē ſine p̄incipio ⁊ ſñ
fine. In deitate tua ſt̄ tua
mirabilia: ſtz potēcia. ſapia
⁊ vtus. Potēcia tua ē q̄ igne
ardētiſſimo: ante cuius faciē oē
qđ ē firmū ⁊ forte tanq̄ ſtra
mē deficiūt i igne reputa
tur. Sapia tua ē q̄ mare qđ
p̄ magnitudinē exhauriri non
pt̄: qđ ecia cū exterſat ⁊ ef
fluit. valles ⁊ mōtes operit.
Vir ſapia tua ꝓhendi et m
uestigari nō pt̄: q̄ ſapiēter
creaſti hoīem ⁊ ꝓſtituſti eū
ſup oem creaturā tuā: qua
ſapiēter diſposuiſti aues m
aere. beſtias in tra. piſces i
mari: et vnicuiq̄ dediſti tē
pus ſuū ⁊ odinē: qua mira
biliē das oibz vitā ⁊ auferes.
qua ſapiēt̄ nō ſuperbientibus
das ſapiam ⁊ auferes a ſu
pbis. Virtꝰ tua ē q̄ lumen
ſolis qđ lutz in celis: ⁊ terrā
ſua luce replet. Vir vig tua
ſuperat ⁊ miſera ſaciat: et
oia replet. Ideo ſis tu bñ
dictꝰ fili mi: q̄ es deus meꝰ
⁊ dñs meus. Rndit filius.
Rima mr mea ꝓba tua
dulcia ſuit mi: q̄ de aia tua
ꝓcedit. Tu es q̄ aurora
ꝓcedēs cū ſerenitate: tui ra
diaſti ſup oēs celos. Lux tu
a ⁊ ſerenitas tua exceſſit oēs
angelos. Tu attraxiſti
ad te ſerenitate tua ſolē ver
id ē deitatē meā. in tm q̄
ſol deitatis mee venes i te.
fixit ſe i te: ex cuius calore
es calefacta ſup oēs creatu
ras caritate mea. Ex cuius ſplē
dore illuminata es plus oibus.
ſapia mea tenebre tue fugate
ſuit. et oēs celi illuſtrati ſuit p
te. In vitate mea duo q̄ petie
tas tua q̄ m ſup oēs angelos pla
cuit traxit deitatē meā in te:
ut ex calore ſps iflāmaretis.
quo deū verū ⁊ hoīem i utō
tuo cluſiſti. quo illuminatꝰ ē
hō ⁊ angeli letificati ſuit. Ido
bñdicta ſis tu a bñdco filio tu
o. ꝑtea ⁊ nulla erit petiq̄
tua ad me. q̄ nō exaudiat. Et
p te oēs qui petūt miſdiā cū
voluntate emēdādi. gratia ha
bebūt. Quia ſicut predit calor
a ſole: ita p te oīs mia dabit.
Tu ei es quaſi fons largiflu
us: de quo mia miſeriē fluit.
Rndit mr uterii filio. Oīs
vtus ⁊ gloria ſit tibi fili mi.
Tu ei es deus meus ⁊ mia:

a te ē oē bonū qđ habeo. Tu
es ḡi sem̄ qđ non ē semiatū:
et tn̄ creuit et dedit ex se fruc
tū cētesimū, et mille sim̄. De te
p̄cedit oīs mia. q̄ qr̄ inūabil̄
et idcibil̄ ē bn̄ signari pt̄ i
cētenario nūo in quo notat̄
pfcō: qr̄ a te ē oīs pfcs̄ et p̄
fectio. Rndit mr̄ filiꝰ. De
mr̄ bene simulasti me semi
qđ nō seminabat̄ et tn̄ creuit.
qr̄ cū deitate veni i te et hu
manitas mea nō ex mixtiōe
semabat̄: et tn̄ creuit in te.
ex q̄ oībz̄ pfluxit mia. Sdo bn̄
dixisti. Fiat ergo qr̄ p dulcissia
ba oīs tu tris mīam a me:
pete qđcūq̄z vis et dabit tibi.
Rndit mater. Fili mi. qr̄ mi
sdia a te ꝓsecuta sūt: ideo mi
sdia et auxiliū peto miseris
Quatuor q̄ppe sūt loca. Dmg
ē celū: in quo āgeli et sc̄oz̄ aie
nullo ūrget quē habet. In
te ei habet oē bonū. Sdus
locus ē infernꝰ: et habitātes
in eo ipleti sūt malicia. et ex
clusi sūt ab oī mia: ideo nichil
ad eos pt̄ āplius intrare de
bono. Tertiꝰ locꝰ ē pḡtoz̄.
Ipi ei mdiget tplicā mia: qr̄
tripliciat̄ afflictūt. Turbātur
q̄ppe auditu: qr̄ nichil aliud
auduit n̄ dolores pene et mi
serie. Afflictūt visu: qr̄ nichil
videt n̄ miseriā suā. Affli
gūt tactu: qr̄ sentiūt dolorē
ignis intolerabilis et grauis pe
ne. Da eis dne mi et fili mi

in te

miam ꝓpt̄ p̄ces meas. Rndit
filiꝰ. Libenter ꝓpter te dabo eis
tplicē mīam. Primo auditꝰ
eoz̄ alleuiabit et visꝰ mutaba
bit: pena remissioz̄ et mitior
erit. Insup̄ quicūq̄z ab ista
hora sūt in sūma pena pur
gatorij. veniet ad mediā: et
qui sūt i media veniet ad le
uissimā penā: qui at̄ sūt i le
uissima pena tūsiet in regē.
Rndit mr̄. Laus et honor tibi
sit dne mi. Et statī mr̄ subiūxit
ad filiū. Octus locꝰ ē mūdꝰ
et habitatores eiꝰ: q̄ mdiget
tribz̄. ꝓmo structōe ꝓ petis:
sēdo satisfactione: tertio fort
tudie ad faciēdū bona. Rndit
filiꝰ. Oīs qui īuocauerit no
men tuū et spem habet i te
cū ꝓpōito emendādi ꝑmissa.
ista tā dabūt ei: insup̄ et req̄
nū celeste. Cōata ei ē mī dul
cēdo i verbis tuis. ut nō possi
negare qđ petis: qr̄ nō aliud
vis n̄ qđ ego. Tu denicz̄ es q̄
flāma luās et ardēs: q̄ lūma
via extincta acēdūt. et acē
sa ꝺualescūt. Oz̄ ex cuntate
tua q̄ ascēdit i cor meū et at
traxit me ad te reminiscūt q̄
i p̄cis sūt mortui: et tepidi
q̄ fumꝰ nigri i cuntate mea
ꝺualescēt. Tuba bn̄dc̄onis
matris ad filiū audiēte sposa.
et qualit̄ filiꝰ gliosꝰ figurat
plicherrīe sue dulcissime ma
trem per florē natū in val
le. Capitulū. lj.

Mater loquebat ad filiū dicēs. Benedicē sit nomē tuū fili mi ihū xpē. Honor sit humanitati tue sup oīa q̄ creata sūt. Gloria sit deitati tue sup oīa boā. q̄ ē cū humanitate tua vnūs Christus filius. Mat' mea tu es silis flori qui creuit i valle vna: circa quā vallē erāt q̄ndā alti montes. Et flos xpē creuit de tribz radicibz recto hastili: qđ nullos habebat nodos. Hic habebat q̄ndā folia plena oī suauitate. Vallis āt excreuit cū floze suo sup istos q̄ndā montes: et folia floris dilatauerūt se sup oēm altitudinē et sup oēs chorос angelorū. Tu dilecta mat' mea. tu es vallis illa p̄pter humilitatē tuā. quā p̄ alijs habuisti. Hec excessit q̄ndā montes. Primus mons erat moyses ppt' ptātē. Ille enim lege habuit ptātē sup populū meū: at si fuisset ocluso in pugno suo. Tu āt oclusisti oīm legis dīm in utero tuo: ideo tu altior es illo. Heli mōs erat helyas: q̄ sic scs fuit q̄ cū aīa et corpe fuit assūptus in sēm locū. Tu āt lāma mīr mea. aīa tua assūpta fuit sup oēs chorос angelorū ad thronū dei. et cū ea mundissimū corpus tuū: ideo tu altior helia. Tertius mōs erat fortitudo sāpsonis. quā habuit sup oēs homines: tm̄ vicit cū diabolo fallacia sua. Tu āt vicisti diabolū fortitudine tua: ideo tu fortior sāpsone. Cirtus mōs fuit dauid. q̄ fuit vir scd̄m voluntatē meā et cor meū: tm̄ cecidit i p̄cm̄. Tu āt mat' mea semp̄ bris oēm voluntatē meā: et nūq̄ peccasti. Quartus mons ē salomon q̄ fuit plen⁹ sapiā: tm̄ fuit ifatuat⁹. Tu vo mīr mea plena fuisti oī sapiā et nūq̄ fuisti ispiēs nec decepta: ideo altior salomone. Flos āt p̄dixit de tribz radicibz: qz tu a iuuētute tua habuisti ita: sz obedientiam, caritatē. et dīna intellectiua. De hijs ēi tribz radicibz fuit hastile rectissim̄ sine oī nodo: id ē voluntas tua q̄ nūq̄ flectebat n̄ ad velle meū. Flos ecia iste habuit quīq̄ folia: q̄ excreuerūt sup oēs chorос āgelorū. Dē tu mat' mea flos istorū q̄ndā foliorū tu es. Primū folii ē honestas tua. m tm̄ q̄ angeli mei q̄ fuit honesti ante me ꝓsiderātes honestatē tuā viderūt eā sup se ee: et eminētiorē illorū sctitate et honestate ꝑdo tu altior es angelis. Scd̄m folii ē misericordia tua q̄ tāta fuit. q̄ cū videres oīm aīaz miseriā placebaris eis: et passa es maximā penā in morte mea. Angeli pleni sunt mia: tm̄ nūq̄ pauit dolorē.

Dz tu pissia mater misericordia es miseris qñ sentiebas oẽm dolorẽ de morte mea: et ꝓpter misericordiã voluisti magis pati dolorẽ qꝫ exẽpta ee ab eo: et ideo mia tua excessit oim angelorũ misericordiã. Tercium foliũ ẽ mititas tua. Angeli mites sũt et cupiũt oibz bonũ. Dz tu mr mea kima aĩ morte tu ã habuisti in aĩa tua et corpe. voluntatẽ qꝫ angeli et fecisti oibz bonũ: et nulli adhuc negus q̃ tractabilit petit suã utilitatẽ. Ideo mititas tua excellentior est ãgelis. Quartum foliũ ẽ pulchritudo tua. Angeli ei ꝑsiderãt alĩ altius pulchritudinẽ: et pulchritudinẽ oim aiarũ ãmirãt. Dz aĩe tue pulchritudinẽ videt ee sup oẽ nia q̃ creata sũt. et corpis tui honestatẽ excellẽ oẽs homines q̃ creati sũt: sic oẽs ãgelos et oĩa q̃ creata sũt excellit pulchritudo tua. Quintũ foliũ erat diuina delectacio tua: qꝫ nichil delectabat te nisi deus. Sic nec delectat angelos aliud ñ deus: et quilibet eorũ sentit et sentiebat delectacionẽ suã in se. Cum ãt viderũt delectacionẽ tuã ĩ te ad deũ: videbat eis ĩ conspecta qꝫ delectacio eorũ ardet in eis qñ lumẽ in diuina caritate. Videres ãt tuã delectacionẽ ee tanꝫ ardentissim rogum ardere feruentissiõ igne et sic alio. qꝫ flama eius appropiquabat deitati mee. Et ideo mr dulcissia bñ ardebat delectacio tua diuina sup oẽs choros ãgelorũ. Hec flos q̃ licet q̃nqꝫ folia habuit. sz honestate. misericordia. mititate. pulchritudine et suma delectacione: erat pleno oĩ dulcedie. Quicuqꝫ voluerit gustare suauitatẽ: debet appꝛopiquare suauitati et recipe eã ĩ se. Sic et tu fecisti bona mat. Tu ei fuisti sic dulcis pr̃i meo qꝫ ipe recepit te totã ĩ spm suum: et dulcedo tua sup oẽs placuit ei. Flos eciã portat semen: ex calore et ex vtute solis ex quo crescat fructꝰ. Dz bñ dictꝰ ille sol sz deitas mea q̃ suscepit humanitatẽ ex vgine is tuis visceribz. Nã sicut semẽ ubicuqꝫ seminat: tales flores germinat qlẽ semẽ fuit: sic membra mea ꝺformia fuerũt membris tuis ĩ forma et facie: tñ ego fui vir et tu vgo femina. Hec vallis exaltata ẽ sup oẽs montes cũ flore suo: qñ corpꝰ tuũ exaltatũ ẽ sup oẽs chorosꝰ ãgelorũ cũ scissima aĩa tua.

Verba mris bñdcionis et rogacionis ad filiũ ut vba sua dilatet ꝑ mundũ et tradicet in cordibz amicorũ suorũ. et qlit ipa vgo ꝑ florẽ ĩ orto natũ mundũ designat. et de vbis xpi ꝑ sponsã tñsmissis ad papã et alios prelatos ecclie. Capitulũ. liij.

Bam ergo loqbat ad filiū dicēs. Benedicta sis tu fili mi & deus meus: et dns angelorū & rex glorie. Rogo te ut verba mea q̄ locutus es radicēt in cordibz ac cor tuor: et ita firmit' mētibz ihēant sicut bitumen quo arcta noe linita ē: quā nec pcelle nec ventī dissoluē potuerūt. Dilatēt' ecā p mūdū sicut tramu & flores suauissimi: quor odor late spergit. Fructificēt insup & dulcescāt sicut dactulus: cui suauitas nimiū delectat. Rndit filg. Benedicta sis tu karima mr mea. Gabl angelg meus dixit tibi Benedicā sis inqt tu mulierib. Et ego phibeo tibi testionīū. q̄ tu benedicta & sclissima es sup oēs angelorū choros. Tu es q̄ flos in orto: quē licz diuersi odoriferi circūstent flores: tm ipe oēs excellit i odore. i pulchitudie & virute. Flores isti fuit oēs electi ab ada usq̄ ad finē mūdi: qui i orto mundi plātati diuersis virtutibz nituerūt et floruerūt. Rz int' oēs q̄ fuerūt & q̄ post futuri sūt. tu excellētior fuisti i odore bone vite & humilitatis. i pulchitudie gratissimē vīgitatis. i virute abstinētie. Testionīū ei phibeo tibi q̄ tu i passione mea plus fuisti q̄ martir: i abstmētia tua plg q̄ aliq̄s cfessor: in mia & bona voluntate plg q̄ angelg. Ideo pter te verba mea radicabo quasi bitumē fortissim in cordibz amicor meor: dilatabit' q̄ flores odorifer: et fructificabit q̄ dactulg suauissg & dulcissimg. Deinde loqbat' dns ad sponsā. Dic amico tuo ut pāt suo cuig cor ē sedm cor meū. q̄ per verba discepta exponat diligēt' archiepo: & postea alio epo assignabit. Quibzdā ligēt' informatis. postea trāsmittat ad rcīū epm. Dic ei ei exprte mea. Ego sū creator tuus & redēptor aiar. Ego sū deus. qui p̄ cetis diligis & amas. Considera & vide q̄ aie q̄s redemi sanguine meo sūt q̄ aie illor q̄ ignorāt deū: et sūt captiue a dyabolo tā horribiliter. q̄ in oīb mēbris punit eas q̄ in plo arto. Ptēa si vulnā mea tibi sapiūt i ano. si flagellacionē mea & dolorē alicuig reputaciones habes. ostēde opibz tuis q̄nāt me diligis: et verba mea q̄ppo ore locuig sūt i publicū venire facias: et ad caput ecclie psonalit' defer. Do. ei tibi spm meū. ut ubiūq̄ fuerint duor dissensio. i nōie meo et virute data tibi sidiare possis si crediderint. Insup ad maiorē eius dcīa verbor meor. eor testionīū tercii ad pōtificē deferes: cui verba mea sapiūt & delectāt. Verba ei mea sūt q̄ aruina. cui q̄nto maior calor mētis fuit tāto ciciis li

quesat: ubi aũ calor nõ fuerit. reiciũ & nõ puenit ad ũtiora. Sic ẏba mea sũt: qz q̃nto pi⁹ homo fuerũs caritate mea mãdũ ea et teneat? tãto plus ĩ pfruat ex dulcedie celestis desiderij & meiu amoris: & tãto plus tardesat ĩ amorẽ meu. Quibz aũ nõ placẽt ẏba mea q̃ arruna habẽt in ore: qua defustata statiũ eiciũt ab ore & oculeat. Sic ẏba mea ab aliquibz despiciũt: qz dulcedo spualiũ nõ sapit eis. Præceps aũ tibi que ĩ mẽbriũ meu elegi et ẏ meu fea. uiriliũ adiuuabit te: & ne cessaria p uia de bonis bñ acq sicus mustrabit tibi. Verba meis et filij bñdictõis & laudis ad ũuerẽ. et q̃liẽ ẏgo figuraũ p arthã. ĩ qua erãt ẏgamana & tabule legis. in qua figura multa mirabilia ptinent. Caplin. liij.

Maria loqbat ad filiũ. Bñdictus sis tu fili mi deus meus & dñs angelorũ. Tu es ille cuius voẽ pphẽ audierũt? cuius oculi pphẽ uiderũt: quẽ in dei & ĩimici tui senserũt. Tu es cũ deitate & hũanitate & spũ scõ vnus deus. Hã spm audierũt pphẽ? deitatẽ viderũt apli: hũanitate tua crucifixerũt iudei. Deo sis tu bñdictus sine pncipio & sine fine. Bñdixit filius. Bñdicta sis tu q̃ ẏgo es & mr. Tu es archa illa q̃ erat ĩ lege: in q̃ erãt tabule & ẏga mana et tabule. Cũ ẏgo facta sũt tria. Primo mutata ẽ in serpẽtẽ q̃ erat sine veneno? scdo p eã diuisũ ẽ mare: tio de petra eiuctata ẽ aqua. Ego sũ ẏgo illa mfigura: qui ĩ ventre tuo iacui. et hũanitatẽ de te acepi. Ego pmo sicut serpes morsi. sic & ribil' sũ ĩimicis meis. Qui q̃ppe fugiũt a me: q̃ a spũ serpẽtis. Pauẽt a me & abhoriãt q̃ serpẽtẽ: cũ tñ ego sim sine veneno malicie. plenitudo mia. Ego pacior me teneri ab eis si voluerit. Ego reuitor ad eos si me q̃sierit. curro ad eos q̃ me ad filiũ pditiõ & ruinã. Si me ĩuocauerit exhibeo eis mã mea: et dimitto pcã eoz si damauerit ad me. Dolor facio eis & adhuc abhoriãt me q̃ serpentẽ. Sedo p ẏga ista diuisũ ẽ mare? q̃ via ad cẽlũ q̃ clausa erat p pcm: p sanguinẽ & dolorẽ meu apiebat. Tuũ cte rupebat mare et ĩ uium factũ ẽ via: q̃ dolor oĩm membroz meoz accessit ad cor. et cor p violẽcia doloris ruptũ est. Postea ẽducto pplo p mare non duxit eos morses statiũ in tra ẏpmissionis: & in desertũ ut ibi pbaretur et ĩstrueret. Sic & nunc acepta fide & mãdato meo nõ statiũ mtroducat' pplus in celũ: & ncẽ ẽ ut ĩ deserto id ẽ ĩ mũdo pbent hoies quo diligant deũ. Sz p tria puocant

ppls deū in deserto. Primo quia
fecerūt sibi ydolū & adorauerūt
ipm: scdo qz cupierūt carnes
qs habuerūt in egipto: tcio p
supbiā. qn sine voluntate dei
ascendē voluerūt et pugnare
ad īimicos. Sic nūc eaā peccat
hō strā me ī mūdo. Primo colit
ydolū: qz plus diligit mūdū
et q in eo sūt: qz me qui eorū
creatorē sū. Sz mūdꝰ ē deus e
oz. nō ego. Ego ei dixi ī euā
gelio meo. Vbi ē thezaurꝰ hō
mis: ibi ē cor eius. Sic thezaurꝰ
hoīs ē mūdꝰ. qz ad hūc habet
cor suū. nō ad me. Ideo sicut
illi in deserto corruerūt gladio
in corpe: sic isti cadēt gladio
etne dāpnacois ad aiam. ī qua
sine fine muet. Scdo peccaue
rūt p concupiscē aā carnū. Ego
ei dedi hoī oīa necaria ad ho
nestatē & moderatā: sz ipse
oīa vult habē ī moderate & ī
discrete. Ppē ei. si sufficēt na
tura sine cessacōe vellet emis
ceri. sine refrenacōe bibē: sine
modo concupiscē. Q̄ diu possꝫ
peccare. nūqꝫ cessaret a pcō.
Et ideo mittet eos sicut illos ī
deserto: qz moriēt subitanea
morte. Q̄d ē enī vita ista cō
pta: n qz puctus ad etnitatē?
Postea qz subitanea morte mo
riēt in corpe ppē brevitatē
huius vite: & muet ī pena ad
aiam sine fine. Tercio pecca
bāt ī deserto p supbiā: qz sine
voluntate dei voluerūt ascen
dē in pugna. Sic hoīes p su
pbiā suā volūt ascendē in celū
et nō videūt in me sz in se: fa
cietes voluntatē suā & meā
reliquētes. Postea sicut illi ab
hostibz. sic isti mittent a deo
mbz et ī aīa: et cruciatꝰ eoz
erit sempiternꝰ. Sic ergo au
diūt me qi serpētē. colūt p
me ydolū. affectāt p me ex
cellētia suā plus qz me: diligūt
supbiā suā p humilitate mea.
Descripti ad hūc sic misericors
sum qz si ānsi fuerit ad me
cū vtro corde: ego mito me
ad eos sicut pr pius & suscipi
o eos. Tercio p vīsa ista per
dedit aquā. Petra her. ē cor
durū hoīs. Hoc ei si penitē
tiore & amore meo. statī ef
fluūt lacrime ex oculis & pie.
Nullꝰ sic indignꝰ. nullꝰ sic
malus si ānitat se ad me. si
passionē meā videt mtime.
si potētiā meā attendit. si bo
nitatē meā qualit̄ ista fructi
ficat et arbores pendit: qz
nō fluūt ora eoꝝ lacrimis & o
nia membra eoꝝ ad deuotionē
excitāt. Scdo in aretha iacu
it mana. Sic ī te nīl mei
& vīso iacuit panis angelor
& scāz aiāz. et uiuētiū ī ter
ra: quibz nil placz n̄ dulce
do mea: quibz mundus oīs
mortuus ē: qui libēt si eēt
voluntatis mee. ecent sine cor
pali cibo. Tercio ī aretha illa
erāt tabule legis. Sic ī te ia

tuit dñs oim legfu. ¶ Deo bñ dicta sis tu p oibz q̄ fuit i ce lo et in tra creata. ¶ Postea loquebat ad sponsa dicens Dic amicis meis tā. Ego cū corporalit' in fabar in mūdo sic tepau vba q̄ boni fiebat ex ipis feruentiores t fortiores. mali fiebat meliores ut pa tuit i magdalena. matheo. t alijs multis. Sic ecia tepau vba mea: q̄ inuida mei non posset infirmare ea. ¶ Ptea laboret illi feruet' quibz vba mea mittit'. ut boni ex vbis meis fiat ardentiores i bono. mali resipiscat a malo: t ab inimicas meis caueat ne vba mea impediat'. Ego q̄pe nō maiore iniuriā facio dya bolo. q̄ angelo i celo. Si enī velle possem loqui vba mea. ut totq mūdus audiz. Ego suf ficere apire i fernū ut oēs vident penas eiq: fz hoc nō eet iustica. ¶ Qa tūc homo seruirz mi ex timore: fz ex cari tate debet mi hō seruire. ¶ Qa nullq n qui caritatē habet i trabit i regnū celoz. Tūc de nigz iniuriā facere dyabolo: si uri eiq macipatū recipere ab eo sine bonis opibz. Angfe lo ecia in celo facere iniuriam: si ea q̄ mūdus e et caritate fer uentissimq. sps hois i mūdi recipiet'. ¶ Deo nullq mebit i celū n qui q̄ aurū i igne purgatoriō pbatq e. ac bois opibz sic diuina pbatde i mū do exercitatq e: q̄ nō sit i eo macula q̄ debeat purgari. Si ignoras quibz mitti debeat v ba mea: ego dicā tibi. ¶ Ille dig nus e habe vba mea q̄ primi vult opibz ut veiat ad regnū celoz: vl' q̄ opibz bonus p̄decē tibz. p̄me tuerat. ¶ Illis apiet' vba mea: et i illis ingredie. ¶ Qa illi qbz sapiūt vba mea. et qui nomē suū hauire speratt scptū i libro vite: hij tenet vba me a. Quibz at nō sapiūt a sidez rāt quidē vba: fz statī pcipiūt et euomūt. ¶ Verba āgeli ad sponsa de spū cogitacionū suarū ad bonq vl' malus sit. et q̄ duo sit spūs. vnq tāeā tus t alius creatq. et de eoz ḡlitatibz. Capl'm. liiij. cc

¶ Angelus loq̄bat' ad sponsa dicēs. Duo sūt spūs. Vnq tāeatus. alter creatq. Increatq habet tā. P̄mo e calidq: sēdo dulcis: tēio mūdus. Primo calefacit nō de aliquibz rebz creatq. fz a seipo: q̄ ipe ei pē et filio e oim creator t oia potēs. Calefacit at: q̄n aīa to ta ardet ad amorē dei. Sedo e dulcis: q̄n aīe nichil pla cet. nichil dulce sit n deus: et recordacio opm eiq. Tēio e mūdus: ut nullū patm i eo inueniri possit: nichil de forme nichil corruptibile. ni chil mutabile. Calefacit at

nō sicut ignis mat̄ialis a sicut
sol visibilis aliq̄d liquefaciens:
ꝫ calor eius ē amor ēternꝰ ⁊ de
siderū replēs et absorbēs ai
mā in deū. Dulcescit eciā aie
nō sicut vnū desiderabile aut
voluptas vl' aliq̄d' aliud mūda
nū: ꝫ dulcedo illa spūs ē ineffabil'
oīb⁹ dulcedinibz tpalibz et ēxco
gitabil' nō sapientibz eā. Tercio
ē spūs ille sic mūdꝰ q̄ admodū
radij solis. ī quibz nulla macu
la ēuenire possit. Sedꝫ spūs q̄ ē
creatꝰ sili' habet ēa. Est ei ar
dēs: ē amarꝰ: ē ⁊ īmūdꝰ. Primo
ē ardēs ⁊ cōsumēs q̄si ignis:
q̄ aiam quā possidet tota in
cendit igne luxurie ⁊ prave
cupiditatis: ut aīa p̄ter eius ex
pletionē nichil aliud cogitare
nichil aliud desiderare possit:
in tātū q̄ q̄nq̄ p illā amittit
vita tpalis ⁊ oīs honor ⁊ cō
solacio. Sedꝫ ē amarꝰ q̄si fel: q̄
aiam sic sua delectacōe inflam
mat. q̄ gaudia futū videnti
ei ēe nulla. ⁊ bona eterna fa
tuitas. Oīa q̄ q̄ de deo sūt ⁊
q̄ tenet' facē amare scīt ei: ⁊
abhominabilia st' ei q̄ vomitꝰ
⁊ q̄ fel. Tercio ē īmūdꝰ: q̄a
aiam sic vilē facit et prona
ad ad p̄am. ut de nullo pēcō
erubescat: et de nullo pēcō de
sistēt si nō plus hōm vēcūdiā timeret q̄ deū. Et ideo ē
spūs ille ardēs: q̄ rpe ardet
ad iniquitatē ⁊ alios secū ad
dit. Ideo vō amarꝰ: q̄ oē bonū
amarū est ei. et alios secū a
mare scē vult. Ideo ād ē īmū
dus: q̄ rpē delectāt' in īmun
diciis. et alios sibi sēcū habē
q̄rit. Sz nūc querē potes et
dicē īn. Nūq̄d nō tu es eciā
spūs creatꝰ sicut ille? q̄re ergo
tu nō es talis? Rndeo tibi.
Dē ego creatꝰ sū ab eode deo
quo ⁊ rpe: q̄ nō ē n̄ vnꝰ ds.
deus p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs:
et hij tres nō dij. ꝫ vnꝰ ds.
Et ambo bn̄ creati sumꝰ et
ad bonū: q̄ deus nichil n̄ bo
nū creauit. Sz ego sū q̄si stella
q̄ ī bonitate ⁊ caritate dei q̄
creatꝰ sū steti. Rpe ād ē q̄si car
bo. q̄ a caritate dei discessit.
Ergo sicut stella nō est sine
claritate et splēdore nec carbo
sine nigredine: sic angelꝰ bonꝰ
q̄ est q̄si stella nō ē sine splen
dore idē spūs scō. Oē ei q̄d ha
bet. hoc habet a deo: p̄r ꝫ et
filio ⁊ spū scō. Huius amore in
cale scit. huius splēdore nitet et
et ei ingrit' inhērz et ād volun
tatē eius se āformat: nec unq̄
vult n̄ q̄d deus: ideo ardet. ād
et mūdus ē. Dyabolꝰ ād ē q̄si
carbo deformis et oīm creatu
rarū deformior: q̄ sicut pul
chrior ceteris. sic deformior
debēt aliis fieri. q̄ creatori
suo se opposuit. Sicut angelꝰ
dei splēdet et ardet caritate
eius īcessant': sic demon mali
cia sua sp̄ iardescit et ād fusca
at: et eius malicia ē insanabil':

y aliud

sic et bonitas ꝑ̄s sc̄a ⁊ ḡtia ei⁹ m
enarrabil'. ℣ Nā nullꝰ ē i mun
do sic radicatꝰ cū dyabolo: cuꝰ
cor nō ꝺmoueat et visitet ꝑ̄s qui
bonꝰ. Sic ecia nullꝰ ē sic bonꝰ:
quē dyabolꝰ nō apponit tāq̄
libent' tēptacōe. ℣ Multi q̄ppe
boni ⁊ iusti tēptant' ex ꝓmis
sione dei a dyabolo: hoc nō ē
ꝓ malo eoꝝ. sꝫ ad maiorē eoꝝ
gloriā. Dei q̄ppe filiꝰ vnꝰ in
deitate cū ꝑ̄e ⁊ spū sc̄o. i assu
pta humanitate tēptatꝰ est.
q̄tomagis electi ei⁹ ad maio
rē eoꝝ remuneracionē? ℣ Ml'
ti ecia boni q̄ꝫ in pcā cadūt.
et obūbrat' ꝺs ecia eoꝝ fallacia
a dyaboli: sꝫ vtute ꝑ̄s sc̄i ro
bustus surgit ⁊ fortius stat.
℣ Deriptū nullꝰ ē qui i ꝺs cia
sua nō intelligat utꝝ sugges
tio dyaboli ducat ad deformi
tatē pcī an ad bonū: si dili
gent' cogitare ⁊ examinare
voluit. ℣ Deo tu sponsa dn̄i mei
nō habes dubitare de spū co
gitacionū tuaꝝ: utꝝ bonus
sit an malꝰ. Cōscia ei tua
dicit tibi. q̄ omittēda sūt et
q̄ eligēda. Qd ait faciet ille?
cuiquo plenꝰ ē dyabolꝰ? ℣ Nō
ei in eo ingredi pt ꝑ̄s bonꝰ:
q̄ plenꝰ ē malo. Tua ei sūt
faciēda ei? sꝫ q̄ habeat pu
rā ⁊ integrā pcōꝝ ꝺfessionē:
q̄ licꝫ in cōtrito corde non
stati potuit ee ꝓpt' obduratiō
coꝝ. tñ ꝓdest tñ q̄ dyabolꝰ
ꝓpt' hāc dat q̄ quādā cessacī
one et saltū spū bono. ℣ Ideo
habeat humilitatē. sꝫ q̄ ponat
emēdare pcā q̄ ꝺmisit et face
bona q̄ pt: et tūc ita pt egredi
dyabolꝰ. Tercio ut obtineat ite
rū spm bonū humil ꝑ̄ supplicie
debet deo et ꝺcari de pcīs factis
cū caritate vera: q̄ animꝰ ad
deū int'fiat dyabolū. ℣ ꝑ̄e deni
q̄ mallet centies mori. q̄ homo
munū bonū caritatis exhibet
deo suo: sic inuidus ⁊ malicioſꝰ
ē. ℣ Postea loq̄bat bta vgo ad
sponsā dicēs. Sponsa nouā fibj
mei idue te vestibꝫ tuis. ℣ Impo
ne tibi monile tuū: id ē passi
one filij mei. Cui illa ꝛndit.
℣ Impone tu dn̄a mea. Et illa
Ego vtiq̄ faciā. Ego volo tibi
dicē quō filiꝰ meus ꝺspositꝰ
erat: et quare a ꝓbꝫ sic fe
uēt' desiderabat? ℣ ꝑ̄e stabat
q̄ hō in medio duaꝝ vrbiū
interstitiis: et vox de prima
urbe clamauit ad eū dicēs.
Tu hō qui stas i media via
int' urbes tu es hō sapiens:
sas ei caue ab īminētibꝫ pitu
lis. Tu q̄ fortis ad pacē dū ma
la tā benigna. Tu es ecia mag
nanimꝰ. et nichil times. ℣ Nos
ei desideramus te et expectamus
te. ℣ Aperi ergo portā nrām.
Inimici ei obsidēt eā ne ape
riat. Vox de sēda urbe audie
bat. Tu homo humanissime ⁊ fo
tissime audi q̄monia nrām
et gemitū. ℣ Nos sedem⁹ i te
nebris ⁊ patim⁹ sitim ⁊ famē

mtolerabile. Cōsidera ergo miseriā mēam. et penuriā miserabilē. Sum⁹ enī prussi qui fenum exarsū falcastro. Aruim⁹ ab oī bono: et defecit oē robur nrm. Veni ad nos t salua nos: qm te solū expectauim⁹ te liberatorē nrm speraui⁹. Veni et dissolue penuriā nrām: cōuerte planctū nrm in gaudiū: tu es tu auxiliū nrm t salus. Veni o dignissim et bñdictū corpus: qđ de vgine pura processit. Duas duas vores audiuit filius meus de duabz urbibz. celo scz t inferno. Ideo miserti apperuit p amarissimā passionē suā et p effusionē sāguinis sui portā inferni: et eripuit amicos suos. Aperuit t celū: et letificās angelos. introduxit in id ereptos de iferno. Iter filia mea cogita. et habeto semp p oculis. ¶ Qualit xps assilat potēti dnō edificanti magnā ciuitatē et optimū palatiū p q mūd⁹ et ecclia designāt: et qualit iudices t defensores et laboratores i ecclia dei diuisiūt in arcū pratium.

Eo su Caplm. lv.

Filis potēti dnō: qui edificās ciuitatē imposuit ei nomē ex suo noīe. Deinde dstruxit i ciuitate palatiū: in quo māsiuacule diuise p nctarijs expendis erāt. Cōstructo vō palacio et rebz suis ordinatis: pplm suū disposuit in tres ptes dicēs. Vie mee sūt ad remotas ptes: state t laborate viriliter p honore meo. Cōstituā ei vobis necessaria et vā victualia. Habetis et iudices qui vos iudicet: habetis et defensores q vos ab iimicis defendat. Cōstituā t laboratores qui vos pascāt. et de laboze suo decimā pte mi psoluat. et utilitati nee et honori reseruabūt. Intecto aūt tpe. nomē ciuitatis oblitū e. Cui dixerūt iudices. Dns nr ad remotas ptes pfecto est Iudex⁹ rectū iudicū et iustā: ut redeunte dno nro no arguam⁹ t reportem⁹ honorem et bñdictionē. Cui dixerūt defensores. Dns nr sedit i nobis: reliquit nob custodiā dom⁹ sue. Abstinea⁹ a supfluitate sopni: ne incautr deripiam⁹. Sim⁹ et bene armati t ptinue vigilates: ne venientbz hostibz iparati inueniam⁹. In nobis ei honor dni nri maxie pendet. et sal⁹ ppli eius. Cui et laboratores dixerūt. Magna e gloria dni nri: et remuneratio ei⁹ gloriosa. Laboze⁹ ergo fortit et dem⁹ ei decimā pte laboris nri: t qcqđ ult vtiū nrm supfuerit offeram⁹ ei. Cato ei gloriosioz erit merces nra: qnto maioze caritate nrām fecerit. Post hec prędete iterū aligto tpe: obliuioi dat⁹ dns ciuitatis t palacij e. Cui dixe

Abstineam⁹ ergo a supfluitate cibi t potꝰ: ne ad pugnā ineptꝰ sim⁹

rūt iudices ad semetipsos. Longa ē
mora dñi mei: et nescimus utrū
veritat' an non. Iudicemus ergo
sēm voluntatē nrām: et qđ
nobis placuerit faciam⁹. Quem
de dixerūt defensores. Fatui
simus qz laborem⁹: et nescimus
ppt' quā mercedē. Confortemus
nos potius inimicis: dormiam⁹
et bibam⁹ cū eis. Nō enī ē
timēdū nobis cui⁹ fuerit in
imici. Postea dixerūt labora
tores. Quare seruamus aurū
nim alti? et quis reportet illū
p nō ignora⁹? Melius ē ergo
ut utamur eo nostri. dispo
nēdo ad voluntatē nrām. De
mus ei iudicibz decimā ptē:
et placatis eis possum⁹ facē
qđ volum⁹. Ego vē sū similis
illi potētī dnō: qui edificauit
in civitatē idē iudicī: in q⁹
ostitu palatiū idē ecclesiā.
Nomē iudicī fuit dina sapi
entia. Hoc nomē venerabat
ab oībz: et laudabat deus a
creatura sua i sapia sua et
mirabiliter pdicabat. Nunc at
honoratū ē nomē civitatis
et mutatū: et accessit nomē
nouū. idē humana sapia. Iu
dices ei qui plus iudicabāt i
iustitia et timore dni: nunc di
si sunt ad superbia et homes sim
plices supplantat. Appetunt eē
eloquētes: ut habeāt laudes
hom. Loquunt placentia: ut
obtineāt favores. Verba le
nitet ferūt: ut boni et mites

nrās

diant. Recipiūt munera. ut
pervertat iudicium. Sapientes sunt
p tpali utilitate sua et volun
tate ppria: sz multi p laude me
a. Triplices audiunt sub pedibz:
et obmutescē facit. Cupidita
tē sua dilatat ad oēs: et de rec
to facit falsū. Hec sapia nē
diligit: mea at data ē obli
uioni. Defensores vō ecclie q
curiales et milites sunt. videt
inimicos meos et impugnatores
desie mee: et dissimulat. Audi
it vba ipperij eor et nō curat.
Intelligit et sentit opa impug
nator mandator meor: et in
pacē ferūt. Aspicit eos cot
die lucte ppetre oīa pcā mor
talia. et non expūgunt: sz dormi
unt et delectant cū eis et alligat
se iuramēto ad societatē eor.
Laboratores vō qui sunt cōmu
nis tota. respuit mādata me
a et retinet dona mea et dec
mas meas: offert dona iudi
cibz suis et eis reuēcia exhi
bet: ut eos benivolos et placa
biles habeat. Vē audacē di
cē possit: qđ gladius tioris me
i et ecclie mee i mundo abrec
tus ē: et p eo assumptus ē sacer
dus peccūe. ¶ Verba qualiter
deus capitulū supius dictū
mediate declarat. et de sūia
cont tales illata. et quē deus
ad tēp⁹ ppt' bonos sustinet

Dixi malos. Cap. lxj.
Tibi pius qz gladius
ecclie abrectus ē: et p

Abstineam⁹ ergo a
abi et pon⁹: ne ad

eo assumpt̄ sacculus pecunie. Q̄.
ex una pte aptꝫ ē et ex alia p
te sic pfundꝫ: q̄ q̄nd̄ ingredi
nudꝫ cepit fundū. nec umꝫ
iplet. ¶ Hic sacꝫ ē cupiditas.
q̄ oēm modū t mēsurā excedit
et in tantū tualuit: q̄ stepto
dn̄o nichil desiderat̄ n̄ pecu
nia t ppria voluntas. ¶ttamē
ego sū sicut dn̄s q̄ et pr̄ t iu
dex ē: cui euti ad iudiciū dict̄
cōstitues. Dne prede nanus. et
fac iudiciū. Quibz ūndit dn̄s.
Expectate modicū usqz ad
cras: q̄ forte filiꝫ meus adhuc
mteri emendabit se. Veniēte
aūt eo altera die. dicūt ei ppli.
¶Prede t fac iudiciū. Usqz quo
ptūs iudicau? et nō iudicas no
tentes? ¶ūndit dn̄s. ¶Adhuc mo
dicū expectate si filiꝫ meus e
mēdet se: et tūc si nō rēspue
rit faciā q̄d ustū est. Sic ego
pacīēt̄ suffero hoīem usqz ad
nouissim pūctū: q̄ pr̄ t iudex
sū. ¶Deruptū q̄ ustitia mea
cōmutabil' ē. et q̄nus diu pr̄
hit: tū aut punia si nō emen
dauerit se pcōres. ¶ā mīam fu
tā in ducētos. ¶Dixi ecia tibi
pius q̄ pl'm diuisi m tres ptes.
sc̄z iudices. defensores t labo
ratores. ¶Qs enī signficat isti
iudices? qui diuina sapiēcia
uterūt in puā sapiaz t vanā.
Sicut illi clerici solēt facē qui
recipiūt vba t exponūt i pau
ca: et illa pauca vba sonāt
idē. q̄d illa multa. Sic clerici
hui? tpis recepert̄ dece mā
data mea. et exposuert̄ i v
nū vbū. ¶Qd ē hoc vnū ver
bū? ¶Porrige manū: t da pe
cūiam. ¶Hec ē sapia eoz. loq̄
pulchre: t agē male. ¶Simula
re se meū ce: t agē nequiter
ctra me. ¶Ipsi deniq̄ p mune
ribz pecūtes libent' pacūt̄
m pcīs? simplices exēplo
suo pcipitat: insup eūtes p
uiā meā oduit. ¶Sedo defenso
res ecclie id ē curiales sūt in
fideles. q̄ freg̃erūt pmissionē
suā t iuramētū: et pcīāt̄
ot fidē scē ecclie mee t ostitu
cionē libent' tolerāt. ¶Tertio
laboratores id ē cōitas. sūt si
cut tauri ēdomiti: q̄ habet
tra. ¶Effodiūt ei tra pedibz:
sedo iplet se ad sacietatē: mo
iplet voluptatē suā iuxta de
sideriū suū. ¶Sic omūtas nr̄
toris affectoibz q̄ ilyat tpalibz:
iplet se imoderata ghula: et
vanitate mūdi absqz tarde
iplet animus suc delectatiōnē.
¶Sz licz multi sūt ūimia mea
tm int' eos habeo multos a
micos licz occultos. Sic dice
bat ad helyam qui nullum
putabat sup̄ee amicū meū
n̄ se solū. ¶Habeo mḡt septē
milia virozū: qui nō flecte
bāt genua ante baal. Sic e
go. licz mlti sūt ūimici habeo
tm occultos amicos int' eos:
q̄ cotidie plorat q̄ ūimici me
i pualuerūt t nomē meū

despicit. ¶ Prea ppt' pces eoꝝ
sicut rex ciuitatiꝫ et bonus
faciēs opa ciuitatis mala paa
ent' tolerat habitatores t mit
tit lras a nucis suis faciēs eos
cautos de piculo suo: sic esto
ba mea mitto amicis meis:
q nō sic obscura sūt sicut apo
calipsis quā ostendi iohāni sb
obscuritate. ut a spū meo m
suo tpe cū m placet explana
rent: nec ita occulta sūt ut
nō āntiarent. sicut paul⁹ vi
debat de misterijs meis q nō
licebat loqui: ꝫ sic apta sūt. q
oēs tā parui q magni itelli
gāt. tā leuia. ut oēs q velint
possit capere. Ergo amici mei
ba mea venire faciāt ad i
micos meos. si forte dilitant:
et inoescat eis piculū t iudi
ciū eoꝝ ut xp̄ūgūt de factis
suis. Quoḡ iudiciū erit ciui
tatis: et sicut ītrupt̄ murꝰ
ubi nō reliquit lapis sup la
pidē nec i fūdamēto duo lapi
des mutuo sibi adhēbūt: sic
ciuitati id ē mūdo fiet. Iudices
ꝺ ardebūt ignē ardētissimo.
¶ Nullꝰ at ignis ardētior ē: q
qui aliqua nutrit pfuedīe.
¶ Isti iudices pfigues fuerūt: q
plus occasionē habuerūt xp̄ē
di uolūtate sua. pl⁹ alijs exce
debāt honore t habūdātia rē
palū. plus alijs habūdabāt
malicia t ūgitate: ideo i sancta
ſne ardētissīa ardebūt. Dese
sores ꝺ suspēdent i altissīo
patibulo. Hoc patibulū cū duobꝫ
lignis ē pena eoꝝ sensissīa: q ostat
ꝙi ex duobꝫ lignis. Primo q non
sperabāt pmiū meū etnū: nec
p eo opibꝫ laborabāt. Secdm lign
nū est. q diffidebāt de potētia
t bonitate mea: q nō oīa pos
se. nec velle dare eis ad suffi
ētia. Lignū at ex trinsuerso est
dscia eoꝝ p̄ua: ex eo videlicꝫ
q intelligebāt bene t faciebāt
male. nec vetūdabāt facere
dt dsciam suā. Trinciū aute
patibuli ē ignis etnꝰ: q nō extī
guit aqua. nec resūdit forpi
bꝫ. nec finiet nec trupet vetus
tate. In hoc patibulo ubi ē pe
na seuissima et ignis īextin
guibil' pēdebūt. t habebūt cō
fusionē sicut ꝓditores: sentiet
miserias q fuerūt infideles:
audiēt obprbria q displicuerūt
eis ba mea. Erit ve i ore eo
rū: q laus t honor ꝓprius dī
cis fuit eis. In hoc patibulo
lacerabūt eos corui uui id est
demones q nūq̄ satiēt: sed
nec lacerāti dsumēt. Sine fi
ne uiuēt cruciati: t sine fine
uiuēt cruciatores. Ibi erit ve
qd nūq̄ finiet: miseria q nul
quā mitigabit. Ve eis q nūq̄
nati fuerūt: ve eis q uita e
oꝝ plōgata fuat. Tercio iusti
cia laboratoꝝ. ē qual' tauroꝝ.
Taurꝰ habēt pellē t carnem
minus duā: ideo iudiciū eoꝝ
ē ferri acutissīm. Hoc ferri
acutissimū ē mors infernī:

q̄ cruciabit eos q̄ me ꝛtēpserūt: et ꝓpriā voluntatē ꝓ mādato me o dilexerūt. Ira igit' id ē ꝟba mea scīptura ē. Laboret ami/ca mei ut ad īimicos meos sa/piēt' & discrete veniāt: si for/te audire velit & resipiscē. Si āt aliq̄ auditis ꝟbis meis dix/erit: expectē adhuc modicū tēp9. nodū venit. nō dū est tēp9 eius: ego uero i deitate mea q̄ adā expulit de padi/so. pharaoni decē plagas im/misit. q̄ venio eis ciuis q̄ are/dūt. Ego uero i humanitate me/a quā de ꝟgine assūpsi sine pec/cato ꝓ salute hoīm. in q̄ tribula/cionē habui i corde. penā su/pplij i carne. mortē ꝓ vita ho/minū in q̄ resurrexi. ascēdi. et sedeo ad dexterā pūs verus deus & verus homo in una p/sona: q̄ xplebo ꝟba mea. Ego uero i spū meo qui sup aplos in die pēthecostes ē missꝰ & in flāmauit eos ut oīm gētium liguis loqrent: q̄ n' cū emē/datōe ad me redierit q̄ seruu & fragiles: vindicabor i eos in ira mea. Cuī ve erit eis m/corpe & i aīa. Ve q̄ viui in mundū venerūt: & i mundo vixerūt. Ve q̄ modica fuit eoꝝ voluptas & adhuc illa vana: et cruciatꝰ eoꝝ erit ꝑpetuus. Cuī sentiet q̄d nūc credē ꝛtēpnit: q̄ ꝟba mea fu/erūt caritatis. Cuī intelliget q̄ sicut p̄r monui eos: & me noluerūt audire. Ergo si ꝟbis noluerīt credē benivolētie: credēt opibz cū venerint.

Verba dñi ad sponsā. q̄liter ipē sit i xpianoꝝ aiabz cibus abhoīabilis et despectꝰ. et per totum mundū i eis sit delectabil' et dilectꝰ. & de iudicio tribulat' tales illato. Capl'm. lvj.

Iesus loquebat' ad sponsā. Sic facta/m' xpiani nūt: sicut uidet fecerūt mi. Ipī eiecerūt me de tēplo: et habebat pfec/tā voluntatē intfiaēdi me. Iz q̄ nōdū venerat hora mea: exiui de manibz eoꝝ. Sic xpi/ani fecerūt mi nūt. Ipī eiecerūt me de tēplo suo id ē de aīa e/oꝝ que tēplū meū ēe deberet: et libēt' occidēt me si posset. Ego sū in ore eoꝝ q̄ caro pu/trida & fetēs: et videor eis q̄ ho loquēs mēdacia. & ni/chil curat de me. Ipī vertūt ad me dorsū. et ego vertā ad eos occiput: q̄ i ore eoꝝ ni/chil ē n' cupiditas. i carne lux/uria q̄ iumēti. i auditu eoꝝ placet sola sup/bia. i visu de/lectabilia mundi. Passio vō mea & caritas mea ē eis ab/hoīabil': et vita mea ꝛtraus. Quātea ego faciā sicut fecit aīal illud q̄d habet multa latibula: q̄d cū venatores ꝑsecuti fuerīt de uno latibulo fugit i aliud. Sic ego faciā: q̄ xpianū ꝑsequū/t me malis opibz suis. et cruci

me de latibulo verbis suis: ideo in
gredi volo ad paganos. i quor
ore suo nunc amaro & ispido. &
ero in ore eorum dulcis super mel.
Attn ita sua misericors adhuc.
q quoties peccauit venia & dix
erit. dne ego agnosco me sepius
peccasse. et libenter volo me e
mendare p gram tuam: miser
mei ppter amaram passionem tuam:
ego gaudet suscipio eum. Qui
autem psteterit in malo suo. veni
a eis sicut gygas. qui habet tri
tribulacone. asperitate & forti
tudine. Sic ego venia xpia
nis tribul: ut no audeat mi
mum digitum move ad me. De
nua & sic fortis: q qui culex e
rit ante me. Tercio venia
eis sic aspere: q ve sentiet in
pnti & ve sine fine. Verba
mris ad sponsam & mris et fi
lij dulcis ad matrem. et qlis ini
quis xps et amaris. amarior.
et amarissimus. et bonis dulcis
dulcior & dulcissimus. Ca.m lxvij.

Mater loquebat ad
sponsam. Considera
nouam sponsam passi
onem filij mei: cuius passio. cum
sceris passione & amaritudine
superauit. Sicut ei mr si filium suum
vnicum ingredi videt amarissime
flebaret: sic ego in passione filij
mei visa amaritudine eius tur
babar. Deinde loquebat ad fili
um. Benedictus sis tu fili mi: q
scs es sicut cantat. Scs. scs.
scs. dns deus sabaoth. Bndcs
sis tu: q dulcis es dulcior & dl'
cissimus. Tu scs cum an incarna
cone? scs in utero: scs post in
carnacionem. Tu etiam dulcis fu
isti an mundi creacionem? dulci
or angelis: dulcissimus in incar
nacone. Benedict filius. Bndicta
sis tu mat' p oibz angel'. Sicut
eciter. ut nunc dixisti filium dulcis
simum: sic malus sum amarus ama
rior amarissimus. Amarus sum
illis qui dicunt me mltm creasse
sine causa: q blasphemant me
creasse ad morte & no ad vitam.
O misera & insensata cogitacio.
Numquid ego iustissimus et virtuosis
simus angelos creauit sine ratio
ne. Numquid ego tanta bonitate
ditasset hoiem? si creasset eum ad
dampnacionem? Nequaquam. Ego
quippe cuncta bene feci. et ex caritate
de bonum dedi hoi: ipse aut de
bonum virtutis sibi in malum: no q
ego aliquid malum fecerim: sed ipse
homo aliter q tenet' secundum diuinam
institucionem mouet voluntate
sua. hoc e malum. Hijs aut sum
amarior qui dicunt me liberum
arbitrium dedisse ad peccandum &
no ad bonum: qui dicunt me in
iustum ee eo q alios dampno alios
iustifico: q imputat michi q
malum fit q subtraho eis gram.
Hijs vo sum amarissimus. qui di
cunt legem & mandata mea difficilima et neminem posse implere
ea? q dicunt passionem meam ni
chil eis vale: ideo & nichilo re
putat eam. Prea nuo in vita

mea sicut olim iurabã pphetis. q̃ excusabo me cor̃a angel' t oĩbz scis meis? et pbabũt hij quibz amarg sũ me oĩa racionabiliũ t bene creasse. t ad utilitatẽ t eruditionẽ hoĩs nec mimũ vermẽ sine causa subsistẽ. Hij vo q̃ me amariore habẽt. pbabũt me liberũ arbitriũ p bono hoĩs sapiẽt' dedisse: scient t me ee iustũ q̃ bono hoi do etnũ regnũ. malo vero supplicũ. Illo ei decẽt drabolũ qui a me bene factꝰ ẽ t ex malicia sua lapsus: ut cũ bono soc etatẽ habẽt. Pbabũt eciã mali hoies nõ ee ex mea culpa q̃ ipi mali sũt: ꝛ ppr' culpã suã ppriã. Ego ei si possibile esset libent' p vnoquoq̃ hoie talem penã accipem q̃le semel i cruce p oĩbz recepi: ad hoc ut ad pmissa hẽditatẽ rediret. ꝛ hõ voluntatẽ suã semp habẽt mortiferã. Cui ideo dedi libertatẽ ut seruiꝛ mi si vellet. et haberet etnũ pmiũ. ꝛi at nollet: habẽt supplicũ cũ drabolo: pter cuius malicia t eius sectes iferni iuste facti sũ. Ego enim q̃ caritatiuꝰ sũ. nolo ut homo seruiat mi ex timore vl' coactꝰ q̃ animal irracionale: ꝛ ex diuina caritate. Quia nullꝰ pt videre facie meã q̃ iuitus seruit mi vl' ex timore. Illi vo quibz amarissiꝰ sit. intelliget in oratione sua a lege mea fuisse lenissima. t iugũ meũ suauissimũ? et dolebũt ꝛ cõsolabiliꝰ q̃ spreuerũt legẽ meã: et q̃ dilexerũt magis mundũ cuius iugũ ẽ grauius t difficilius multo q̃ iugũ meũ. Cui ꝛndit mr. Benedicꝰ sis tu fili mi: deus meus et dns meus. Rogo te ut q̃ tu mi fuisti dulcissimꝰ: alij p tempes fiat dulcedo mee. Cui ꝛndit filiꝰ. Benedicta sis tu kima mater. Verba tua dulcia sũt t caritate plena. Ideo quicunq̃ de dulcedine tua cõsumpserit et pfecte tenuerit: pfruet ei. Cui at receperit t reiecerit: tanto amariꝰ supplicũ habebit. Cui ꝛndit vxo. Benedicꝰ sis tu fili mi: p oĩ dilectione tua. ¶ Verba x. pñte sposa. scz q̃liter xps pncipes. boni sacerdotes p bonum pastorẽ. mali sacerdotes p malũ pastorẽ. et boni xpiani p uxorẽ figurãt t designãt. m q̃ figura multa utilia tinet

Ego sũ Caplm. lix. q̃ nunq̃ dixi falsũ. Ego reputor i mundo q̃ rusticꝰ: cuius nomẽ videt reprobile. Verba mea reputant fatua: et domꝰ mea reputat turpitudinẽ vile. Iste rusticus habet uxorẽ q̃ nichil volunt n̄ uxta voluntatẽ eius: q̃ possidebat oĩa cũ viro t habuit eũ p dnõ suo. obediẽs ei i oĩbz q̃ dnõ suo. Iste rusticꝰ habuit eciã multas oues: ad quaꝝ custodiã adiuxit sibi

pastore p quas aures: et ut
mistrauit ei vite necessaria sue.
Iste pastor qz bonus erat auro
utebat ad sua utilitate: victu
alibz ad vite necessitate. Post
istu pastore tñ seute aliq tpe
venit alius deterior: qui am
auro emit sibi uxore. ad qua
et detulit cibaria sua, stinue
regesces cu illa: no curas oues
q a miserabilibz bestijs crude
libz dispgebat. Tuc rusticus
videns dispsione ouiu suaru cla
mabat dicens. Pastor meus
e mi infidel: oues mee dissp
se sut et a bestijs ferocissimis
aliq deuorate penuq cu corpe
t velle: aliq mortue sut: corpo
ra iomesta. Tuc dixit mulier
uxo viro suo uxori. Dne mi
corpa q deuorata sut certu
e qz no rehabebuq. Ergo cor
pa illa q remanet intacta
quus sme spu sint deferaq
domu t utam eis. Si eni ex
toto caruerig: intolerabile erit
nobis. Rndit ei maritus.
Qd ergo faciemq? Qia aia
lia venenata erat deribz:
auro ouiu silit infecta vene
no mortifero: pellis corrup
ta e. lana dsflobata i vnu.
Rndit uxor. Si oia maculata
sut t oia auferut: un
tuc viuemq? Rndit mait.
Ergo video i tbz locis viue
tes oues. Queda sut sil es
mortuus ouibz: q p timore
no audet respirare. Secude
iacet in loco pfundo: nec suf
ficit eleuare se. Terne stat
in latebris: nec audet pcede.
Ergo uxor mea veni et ei
gtumq oues q conat surgere t
absq auxilio no sufficit:
et utam eis. Ecce ego dns
sui ille rusticus: qz abhoiabil
reputor qz asinq nutritu in
cubili suo uxta modu t mo
res suos. Nomen meu e sce
ecclie dispositio. Vet reputa
tur detptibil: qz sacmeta
ecclie scz baptismq. crisma.
unctio. penitencia. et suffiu.
recipiut qi p derisione: t da
tur alijs p cupiditate. Verba
mea iudicat fatua: qz vba
q ppio ore loquar cu silitu
dinibz utunt de spuali in
telligentia ad corpis alleu
atione. Domq mea videt
detptibilis: qz terrena diligu
tur p celestibz. Q pastorem
istu primu que habui itelligo
amicos meos. id e sacdotes
quos olim m scta ecclia ha
bui: qz p unq vocabulu i
telligo plures. Hijs comisi
oues meas id e corpq meu
dignissim scificadu: et aias
electoz meoz gubnandas
et defendendas. Quibz ecia
dedi quas bona psessiora oi
auro. Primo sciencia intelli
gete sup oia irracobilia: ut
discerent iter bonu t malu.
iter veru t falsu. Deo dedi
eis spualiu rez itelligecia

et sapiēcia: q̄ nūc obluuiōi data ē. et diligit p̄ ea hūana sapiēcia. Tercio dedi eis castitatē. Quārto pēnanciā oīm rerū et abstinēciā. ad corp̄is moderacionē. Quinto stabilitatē in bonis moribz ūbis et opibz. Post istū p̄mū pastorem id ē cūctos amicos qui antiq̄ erāt in ecclia mea sb̄straxerī nūc alij pastores iniquī. qui p̄ auro emerūt sibi uxorē: id ē p̄ castitate & illis q̄nq̄ bonis assūpserūt sibi femineū corp̄s id ē ieiūnia ꝑ quā sp̄us meus discessit ab eis. Qui ei uolūtatē habēt xp̄leta peccandi & saciādi iugē suā id ē uolūtatē suā ad libitū suū: ꝛ sp̄s meus abest ab eis: q̄ nō curat de oīū dāpno si possit uolūtatē suā p̄ficere. Oues at que ex toto sūt deuorate. illi sūt quor aīe i inferno sūt: et corp̄a ēdita i sepulchris. expectācia resurrectionem dāpnacōis eterne. Oues uō quarū carnes remanēt et sp̄s ablatꝰ ē sūt illi. q̄ nec diligūt me nec timēt: nec aliqua cura ē deuocōe afficiūtur erga me. Ab illis ei longe ē sp̄us meus: q̄ auro eor ex venenatis bestiaꝝ dēbz venenata ē: id ē aīa eor et cogitacōes q̄ designāt i carne oīū ꝛ festinus sic amara sūt michi et abhōinabilia ad delectandū in eis. q̄dmo dū auro venenata. Pellis eor id ē corp̄s eor aridū est ab oī bono: ꝛ ab oī caritate ā nullū usū aptū in regno meo: ꝛ dēbet ignī ꝑpetuo i inferno post iudiciū. Lana eor id est opa eor sic ex toto cutilia sūt: ut nichil ueniat in eis ꝑ quibz caritatē meā ꝛ grāz dignī sint habē. Quid ergo nūc o uxor mea. id ē boni xp̄iani quos i uxore intelligo: q̄d faciēs? Ego uideo in cūctis locis uiuētes oues: quedā sūt sīles mortuis oūbz: q̄ p̄ timore nō audēt respirare. Hij sūt ifēriles qui libent̄ uellēt habē rectā fidē si scirēt quo. ꝛ ign̄ nō audēt respirare. id ē nō audēt p̄ timore fidē dimittē quā habēt: nec audēt rectā. Inde oues sūt q̄ stant i latebris: nec audēt p̄cēdē. Hec sūt uidelicet qui stant sub velamine: q̄ libent̄ p̄cēdent si scirēt meme natū. Occultāt at se q̄ sub velamēto: q̄ i figuris & in signis q̄ me i lege signific abāt. et i me ueritatē xp̄leta sūt sperat salutē: et ex illa uana spe timēt ad uiam rectā p̄cēdē. Tercie oues que i luto stāt: sūt xp̄iani i mortalibz peccis obstituti. Ipi ei ꝑ timorē supplicij libent̄ surgerēt. ꝛ nō p̄mūt. ꝑ p̄cā q̄ nia: et q̄ nulla hūt caritatē.

Ego uxor mea id est bonū xpianū uuate me. Nam sicut uxor et vir vna cāo et vnū mēbrū ēē tenent: sic xpianꝰ mēbrū meū ē et ego suū: qr ego ī eo et ipse in me. Ideo o uxor id ē boī xpiani ērte meū ad oues q̄ adhuc habēt spm: et erigas eas et refoueam⁹. Cōpatimū m̄ qr multū caāe emi oues: recipe meū et ego tuū. Tu ī dorso: et ego ī caput gaudē ter duco eas int' manꝰ meas Ego portaui eas oēs semel ī dorso meo: qn erat totū sauciatū et stipiti affixū. O amici mei sic tenere dilecto oues stas: qr si possibile eēt adhuc mori ppt' qualibet oue spāli morte ēlē in cruce semel passꝰ fui: magis redimere q̄ eas caārē. Ergo clamo ad amicos meos toto corde: nō parcāt laborī p me nō bonis. Et si m' de vbis ipse ij nō parcebat dū erā ī mūdo: nō pcāt ipi vitare loqui de me. Ego nō erubui illā ptēptibilē morte p eis: ego sicut natꝰ fui stabā nudus an̄ oculos īimicoꝝ meoꝝ: ego fui pcussꝰ cū pugno īdentes: ego tractꝰ ī crinibz cū dīgitis eoꝝ: ego flagellatus flagellis eoꝝ: ego affixus ligno cū īstrumētis eorū: et pendebā cū furibz et latronibz ī cruce. Ppēa aūt mei nō pcans laborare ppter me: qui talia sustinui ex caritate ppt' vos. Laborate viriliter: et ferte ouibz īdigentibz auxiliū. Ego uiuo ī humanitate mea q̄ ē m pr̄ē et pr̄ in me. et p deitate que ē m spū meo et sps in ea. et ide sps ī me et ego ī eo. et hij tres vnꝰ deus in tribz psonis. q̄ q̄cūq; laborauerit et portauerit oues meas: octuplā eis ī mercedia mea ad sustinendū: et dabo eis stipēdiū pciosissimū. id ē merpsū ī gaudiū sempiternū. ¶ Verba filij ad sponsā de tribz gradibz xpianoꝝ fidelium quas p iudeos ī egipto existentes. et qualit' istis ad sponsā reuelata sunt trāsferēda tesselata p dei amicos psonis ignorantibz Caplm. lx.

Filius loquebat' ad sponsā dicēs. Ego sū deus israel: et ille qui cū moyse loquebatur. Moyses cū ad pplm meum mittēbat: petijt signū dicens. Nō credet m alit' populus. Si ergo erat pplus dni ad q̄ moyses mittebat: q̄re diffidebat: Dz scire debes q̄ in pplo illo tria genera hoīm erāt. Q̄ dā credebāt deo et moysi: sed erat qui credebāt deo et diffidebāt de moyse. reputates ne forte ex aduentōe ppria et p suptōē talia loquī psumeret et facē. Terci erāt. qui nec

deo nec moysi credebat. Hz nr
tria gnia hoim fuit int xpia
nos: qui i hebreis significat.
Aliqui fuit qui bene credt do
et vbis meis. Aliqui fuit qui
bene credit deo fz diffidit
de vbis meis: qz nesciunt
discernere int spm malu et
bonu. Tertij fuit qui nr cre
dit in nec tibi: cui q verba
mea locuty fu. Hz sicut dixi
mus hebreoz quida diffidebat
de moyse: tn oes cu eo mae
rubru trnsierut in hemum.
Vbi qui diffidebat. colebat
colebant vdola. et quocuq
rut deu ad ua: ideo dsupti
sut museria morte. Hz hoc no
fecerut n illi soli qui fidem
no habuerut. Ppea qz hu
mang aiam tard e ad crede
du: ideo amicq meus trnsfe
ret vba mea ad eos q credt
ei. Spi postmodu diffundet
ad alios: qui nesciut discrne
nt bonu spm t malu. Hi at
audietes peccerit signu:
ostendat eis vga sicut moy
ses fecit: id e verba mea ex
planet eis. Sicut ei virga
moysi recta erat. et tribulis
ppt imutatione in serpete:
sic vba mea recta sut ut nl
la ueniat in eis falsiens:
tribulia sut: qz iudiciu rec
tu sonat. Ponat et testifi
cent: q ad sonu t vbu vnq
oris cessit t recessit dyabo
lus a dei creatura. Qui n
potestate mea refrenaret:
ecia move possit motes. Q
lis tut eq potecia cu pmissi
one dei: qui ad vnq vocis
sonitu fugabat. Ppea sicut
illi hebrei q nec credidert
deo nec moysi. pcessert de
egipto in terra pmissois q
contrado se cu alijs: sic nuc
mlta xpiani qui uiuu. predt
cu electis meis. qui no ofi
dut de potecia mea q salua
re eos possu. nullate nq credt
vbis meis: fz falsa spem ha
bet ad vtute mea. Attn vba
mea sine volutate eoz xple
buit: et qui artabit se ad p
fectione: usqquo veniat ad
locu qui in placuerit.

Explicat liber pmus celestis
revelationu dei bte Brigide
principisse nerwie de regno
swecie diuitis revelatus. de gs.

Incipit capla libri sdi.

Informacio filij ad spon
sa et dyabolu. et trnsio
filij ad sponsa quare
no subtrahit malos
anq veniat ad pcm. et q
lit baptizatis morientbz ihm
anos discretois dat refugiu re
Filij qrto || loziu. Ca. p.
nia de qda aia dapnada p
sente sposa. et trnsio xpi ad
dyabolu cur pmisit ista ai
ma t pmittit malos sui ve
ru corpus stufe t sume vl re
Verba mris || cipe. C. ij.
dei ad muracois ad sponsam

et qualit' in hoc mūdo st' qnz
dom' qūm habitatores st' qnz
status hoim. scz i fideles xpi
ani. iudei iduratī. paganī
p se. iudei et pagani fil' t
amici dei. et nota i isto ca
plo multa utilia. Ca^m iij.

Q Verba mris dei ad filiū
p sponsa. et qlit' xps p salo
monē figurat'. t de crudeli
tia et falsos xpianos. iiij.

Q Verba dni pnte sponsa
de sua magnificētia. t i figu
mirabili qualit' xps p da
uid. et iudei t mali xpiani
t pagani p tres filios dauid
designat'. et qlit' ecclia sub
sistit i septē sacmētis. C. v.

Q Verba filij pnte sponsa
de quōdā rege exnte i cāpo
cū amicis ad dextraz t ini
cas ad sinistrā. et qlit' p talē
regē xps habes xpianos ad
dextraz t paganos ad sinistrā
designat'. et qlit' electis s'
anis suos mittit predicato
res ad paganos. Ca^m vj.

Q Verba ihu xpi ad sponsa
qualit' eius deitas cōne xpat'
et quō status clicor et laicor
per petrū t paulū designt'.
t de modis et ūmicos tenē
dis. et de cōditionibz penes
milites sclares hndis. C. vij.

Q Verba xpi ad sponsa de
cui'da militis retrocessioe
de vera milicia. id ē ab hu
militate. paca. obia t fide. ꝛc.
ad falsa. id ē ad superbia t ꝛc.
p straru. et de sue dapnacō
nis experiencia. et de dapna
tis incursu p malā volun
tatē sicut ppt' opp'. Ca^m vij.

Q Verba xpi ad sponsa ca
pli' īmediate p̄dictis decla
racionē inferēcia. et de oc
cisu dyaboli ad p̄dictū militē.
t de eius tribli' dapnacōe p us

X pi loqla ad Tricia. ix.
sponsa sicut ad moysen de
rubo. et qlit' p pharaonē dy
abol'. et p pplm isrl'iticū mo
dni milites et p rubū corp'
bis designat'. et qlit' milites
et modni epi modnis tribz
parat mansiones dyabolo. x.

Q Verba melliflua xpi ad
sponsa de gloria t honore bo
ni t veri militis ac de occisu
angelor murisco ad ipsū.
et qlit' gloriosa tnitas piis
sime ad idiabilē requie p
quo labore venit' t assut. xj.

Q Verba xpi ad sponsa de sue
iustice īmutabilitate t etnitate
et qlit' assupta hūanitate talis
iustitia fuerit per ipm i cau
tate illuminata. et quō pie sua
miam exertz i dapnatis et
dulciter admisc'ia monet
milites plibatos. Ca^m xij.

Q Verba potēcie xpi ad spo
sa. cont' hius tpis milites. et
de forma teneda i militibus
p̄creandis. et quō deus talibz
robur et auxiliū i offendis
prestat et admistrat. C. xiij.

Qualit' xps p fabrū t dei

verba p auri designat. et quo
talia verba caritate diuina.
ostiam recta. sensu ordinatos
habentibz sut pponenda. et quo
dei pdicatores debet ee sollici
ti et no desidiosi ad auri ve
dendu id e ad vbu dipponendu.

Q erba xpi ad sponsa. C. xiij.
de via padisi i su aduetu a
ptu. et de ardeti eius caritate
nob onsa. multas passiones a su
natitate usq ad mortem p no
bis sustinendo. et qlit nut vi
a iferni e lata et padisi stricta,

Q erba xpi ad spo C. xv.
sa. quare ei magis loquit p
alijs rpa meliorubz. et tribz
a xpo sponse preptis et de tbz
plibitis. et de tbz pmissis.
et de tbz osultis optimu doctu

Q erba xpi metu. C. xvj.
ad sponsa qlit vtus dentis ve
racit e nuciupanda. et de mlt
plici supplantacoe hois p dy
abolu mstrisata. et de multi
plici remedio hois aduto
p xpm addito et suppleto. xvij.

De tribz mirabilibz q xps
fecit su sponsa. et quo visio
angelorz ppt pulchitudine et
visio deoru ppt tpitudine e
tolerabil i sua ecia. et q
re dignatus e xpus tale vi
diam hospitari. Cam. xviij.

Q erba xpi ad sponsa. qlit
deus loquit amicis suis p
suos pdicatores et tribulacoes.
et quo xps p apu possesso
re et ecia p alueolu. et xpi
ani p apes designat et qre ma
li xpiani int bonos mue pmit

Q erba primo fiut. Cam. xix.
nie dei de tribz q nut p midu
tu seut. et qlit ds elegit tres
status ab ticio scz clicoz defen
soz et laboratoz. et de pena
mistratis horibz pata et de gla
ijs horibz illata et dessa. xx.

Q erba vgis gloriose ad
filia. de mo deponendi xpm
de cruce. et de sius amaritu
die et dulcedie m filij passioe
et qualit aia p vgine et a
mor mudi et dei p duos iu
uenes designat. et de ordi
bz gs aia debz hre tp vgo. xxj.

Q erba doctine vgis gliose
ad filia de spuali et tpali sa
pientia. et qua rpaz qs deat
imitari. et qlit spualis sapia
post paucos labores ducit ho
mine ad ppetua xsolacione
tpal vo ad etna dapnacoez. xxij.

Q erba vgis gliose sue hu
militatis declaracois ad filia
et qlit humilitas p matellu
designat et de ordine ve hu
militatis et de effectu miabili,

Q erba exhortacio C. xxiij.
nis vgis ad filia querentia
inopia de paucitate suoz actu
u. et qlit xps loquit sponse in
quies ip p flores itelligit eius
sac vba. et i qubz talia vba
habeat fructificari. Cam. xxiij.

Q erba amonicois xpi ad
sponsa. de pmissione in tbz dor
bus facieda. quo bona volu

tas p pane. pmeditacio dina
p potu. sapia dina p edulia
designat. et qlit' sapia dina
nō est in natura sz i corde
et vita bona. Capm xxv.

Q Verba amonicois vite
purgis ad filiā et xpi ad spo
sa de vestimetis habedis i
seda domo. et qlit' p talia ves
timeta pax dei et pax primi et opa
mie et abstincia pura design
nat'. et oim istor declaracio

Q Verba xpi Joptia xxvj.
nd sponsa. de istrumetis in
tria domo reponedis. et qliter
p talia mstrumeta bone cogi
tacoes. sensq disciplina et vea
ffessio designāt'. et oim isto
rū optia declaracio. et de dau
sia istay domoy i finali. xxvij.

Q Verba xpi ad sposa de
sui imutabilitate. nec nō et
de suoy vboy pfacione ipius sta
ti opa nō sequāt'. et quō vo
lūtas nra ammitteda e i oibz
diuine voluntati. E. xxviij.

Q Verba monicois Johis
baptiste ad sponsa. i figura
i qua deus p ane pcā. aia
p pullos. corpa p nidū. mudi
delacoes p alia forcia. sup
bia p aues rapaces. et mudi
letaa p laqum designt. xxix.

O Epcatio miris dei ad fi
lū p sposa. et p alio sco. et de
acceptacoe miris a xpo. et
de crificacoe vē et falsc scia
tis hois i hac vita. Cam xxx.
Explicit Capitula.

Incipit liber celestis revela
cionū dei secūdus.

Q Formacio filij ad sponsam
contra dyabolū. et mssio filij
ad sposam qve nō subtrhit
malos anteq veniant ad per
catū. et qlit' baptizatis mo
rientibz ann anos discretois. da
tur regnū celoy. Capm primū.

Illius loqba ad sponsa
dicens. Cm dyabolq tēptat te:
dic ei ista tria. Verba dei non
pnt ee nisi vera. Sedo. deo ni
chil e impossibile: q; oia potest.
Tercio. q et tu dyabole nō po
teris m dare tale feruore ca
ritatis: qualē dat michi deus.
Ite aut dns ad sponsa dicens.
Ego vides hoiem tplicat. Primo
corpa ext: qualit' dispositū e.
Sedo aiam eiq: ad qd tendit
et qliter. Tercio cor eiq: qd de
sidet. Sicut ei alius vides pis
ce in mari sidentē pfundita
te. attendit ecia. procellas: sic e
go vias oim scio et sidero: et
qd vnicuiq debet attendo.

Quia pspicacior⁹ vis⁹ et cō
sideracionis sū ad sciendū q
sit cēa hoiem: qꝫ ipē sit ad ag
noscendū se. Ergo qꝫ sic oia
video t sao: potes querē qre
nō subtrahō malos: aīq; ve
nerit in pfundū pcī: Ad qđ
ego psonalit' qui qrēba vndeo
nbi. Ego sū creator oīm et oia
sunt in pnīa mea: et q facta
et futura sunt oia sao t video:
Sz licz oia possit t sao: ex iust
cia tn nō facio magis cont
natāle dispōsicōē corpis. q
dr dispōsicēz aīe. Dis quippe
homo. scdm nāle dispōsicōnē
corpis q est i pscīa mea et
erat ab euo subsistit. Qz aūt
vnꝰ longior⁹ et alt' brevior⁹:
hoc ē scdm fortitudinē t infir
mitatē nature: et scdm qꝫ cor
pal' dispōsicio habet se. Qz at
vnꝰ cea alt' dauꝰ effīat' vel alī
qđ hmōi: hoc nō ē ppt' pscī
cīā mea: tū oia ita pscio qꝫ nl'
lus fiet ex ea deterior vl' alīq
bus obsit pscīa mea. Nec fit
ex: elemētor⁹ cursu t stacione:
Sz ex occulta dispōsicōe t iust
cia et cōservacōe natē. Per
aūtū eni t idispōsicio natē:
multiplicat' adduxit deformi
tatē mēbror⁹. Nec ideo fit qꝫ
volo: Sz ex iustcia pmitto fieī
Quāuis eni oia possim: iust
cie tē nō resisto. Ergo qꝫ a
liqs pl⁹ vl' min⁹ viuit. hoc ē
scdm nature infirme vl' for
tis dispōsicōem: cōt quā nll⁹
q in pscīa mea est

vite erit

venire potest. Dilit' p silitudi
nē intelligē potes. Dato qꝫ es
set due vie. t ad quas vna so
la via duceret: i illis aūt viis esset
innūabiles fosse: vna scz alia
t sup alia. Finis vō vnꝰ illa
rū duar⁹ viar⁹ directe rendebat
in ifimū: et finis altꝰ tendebat
sursū. In xpetis vō viar⁹ sic
erat scptū. Quicūq; vadit
p istā viā incipit ea cū delea
cōe. et timinat ea in
magna miseria t confusione.
Qui aūt vadit p istā aliam
viā. incipit ea cū modico t to
lerabili labore: et timinat cū
magno gaudio et cōsolacōe.
Ille vō qui ītendebat pmo p
illā viā vnā: ceꝫ ex toto e
rat. Sz cū venissz ad xpeta
viatrū. aperiebat' oculi eiꝰ
et videbat scptūra illā: vq
connebat' finis illar⁹ duar⁹
viarū. Quia quide scptura ei
ille attendēt et secū deliberauz:
apparuerūt statī duo viri iux
ta ad quor⁹ custodia ptine
bat ille due vie. Qui ꝺsidē
tātes vnatorē i xpetis: loquē
tes mt' se direxerūt. Cōsidem
diligēt' p quā viā magis
ītendē voluit: et eiꝰ cui⁹ via
magis elegerit xpus erit.
Dnator aūt ꝺsiderās secū fiēs
varīū t mūtā: prudēti usus
cōsilio eligebat magis via
cui⁹ pncipiū ē modica do
lor⁹ t finis gaudiū: ip illa
q in gaudio ītipiebat t ter

et volu
tate

mūabat in dolore. Tolera
bilius enī credebat et sani
us fore modicū fantasiando
bore i pncipio: et in fine
quieste secure. Quid sas
tu qd ista significet? Ego
te dicā tibi. Due iste vie
sūt bonū et malū: qd ante
hoiem ē. qd magis eligē
velit i ptate et libero arbi
trio suo cstitutū ē: cū venit
ad ānos discretois. Ad has
duas vias scz elatonis boni
et mali vna via ducit: scz e
tas adolescētie dueūs ad an
nos discretois. Qui hāt p
mā viā ābulat qī cecg ē. Ab
ab adolescētia usq; quo homo
venit ad ānos discretois qī
cecg ē: ne scaēs dist'nē int' bo
nū et malū. int' pcm et vtu
tē. int' mādata et phibita.
Ergo hō ambulās in vna
sola via scz i etate puerili:
silis ē cecō. Cū āt venerit
ad xpeta vaa id ē ad ānos
discretois: tūc aperūt' eius
oculi intellectuales. Nā tūc sat
cstderare q sit melg modicū
habē dolore et etnū gaudiū:
q modicū gaudiū et etnum
dolore. Et tūc quilibz via e
legit: nō decrūt' illi qui tresg eig
dilugent' nūabūt. In istis āt
viis multe sūt fosse. vna āt
alia et vna ante aliā: qī
etate iuuētutis et i etate se
nectutis vng morit' cicus.
alt' tardig: vng i iuuētute.
alius in senectute. Ergo finis
huiusmte bene in fossis signi
ficari pt: quē habebut oēs,
vng sic alig vō sic: put nātus
dispositio exigit: et put i psti
tia mea ē. Si enī aliquē āt
nāle dispositionē corpis sb
traherē: statī āt me occasio
nē habēt dyabolg. Et ideo nō
magis facio āt dispositionem
corpis q̄ aie. Attn cstdera
bonitatē et miam meā. Ego
enī sicut dicit magist'. facio
illis vtutē. qui nō habēt vti
tutē. Ego ex multa caritā
te dīcz illis q̄ baptizati sūt
et infra ānos discretois mo
riūt': do regnū celoz sicut
scribit'. Complaciut patri
meo talibz dare regnū celoz.
Adhuc ecia ex pietate mea
facio cū pueris paganoz
miam. Nā quicūq; eoz i
fra ānos discretois moritur:
q̄ ad cfnicionē faciei mee
venire nō pnt. veniēt i lo
cū quē dā nō tibi licitū sci
re: ubi sine cruciatu mora
bunt'. Qui āt ab vna via
pgressi veniūt ad illas du
as. id ē ad ānos discretois
boni et mali: tūc in ptate e
oz ē elegē qd magis ei pla
cuerit. Et scdm qd tūc flec
tūt voluntatē suā: tal' eoz
sequet' remuneracio. Nā
scribāt legē scptura scpta
in xpetis viri: scz q̄ me
lius eet modicū habē dolore

in ꝓncipio et i ꝑcussu ꝯsudi
u: ꝙ i ꝓncipio ꝯsudiū ⁊ in
fine dolore. Veruptñ stigit
quoq; ꝙ ante nāle corpis dis
posicōne aliq subtrhūt: utpu
ta ꝓpt homicidiū. ebrietate.
et aliq huiꝰmoi. Qa dya
boli malicia tāta ē ꝙ min⁹
longa ꝑcor ille habēt pena:
si diucius ꝑseueraūt i mūdo.
Et ideo exigente iustitia et
ꝑcis aliqui ante natāle dis
posicōne corpis subtrhūt:
Que quidē subtractio ab e
uo in ꝑscia mea fiunt: cōt
quā aliquē venire ipossibile
ē. Dic etiā quoq; boni ante na
tāle dispositōne corpis sub
trahūt: qr ex nimia curita
te quā ad eos habeo. et ipi ex
feruore dilōnis et ex labōe
refrenacōis corpis quā hnt
ad me: sicut i pscia mea
ab euo fiāt. exigēte iustitia
quoq; subtrhūt. Ergo nō ma
gis facio cont natāle dispo
sicōne corpis ꝙ anime. ¶
Alij queriōnia de quadā aīa
dapnanda ꝓnte sponsa. et in
sio xpi ad dyabolū cur ꝓmisit
ista aīam et ꝓmittit malos
suū ueru corpꝰ stigē. Ca. ij.

Videbat deus uarꝫ.
et ait. Oꝙ mā
um meaꝝ hoꝝ
me plus ꝺtepnit: qd i homo
rē maiorē ꝺsthtu. Ista aīa
tui oem curā adhibu cur
tutis mee: tria m̄ fecit. A
uertebat oculos suos a me:
et vtebat ad īimicū: volun
tatē suā firmauit ad mūdū:
fiduciā sibi posuit ꝙ libenter
posset ꝺt me peccare. ꝓterea
qr nō curauit respicē me: ego
feci ei iustitiā meā subtam.
Quia vō firmauit velle suū
ꝺt me ⁊ fiduciā posuit sibi fal
sā: ego abstuli ei desideriū
suū. Tūc quidā dyabolꝰ ex
clamauit dicēs. Iuder hec aīa
mea ē. Rndit iudex. Quid
causē habes cōt ea? Rndit
ille. ꝓposito tue ꝙōnis. mea
ē actiōsacio: ꝙ sr̄ ꝺtepsit te
creatorē suū. ꝓpt ꝙd facta ē
ancilla mea. Et qr sbito sb
lata ē. quo subito potūt te pla
care? Nā et cū in mundo
vixisset sano corpe. nō tibi
seruiuit sincero corde: qr di
lexit feruēcā creaturā. Nō
patient tulit egritudinē:
et qr nō ꝺsideraūt opa sua
ut debuit. In fine vō nō ar
sit caritatis igne: et qr subi
to abstulisti ea ideo mea ē.
Rndit iudex. Nō dapnarꝫ
subitꝰ finis: n̄ discordaret o
pera. Nec sine diligenti de
liberacōe voluntatis. ꝓpetuo
dapnat. Tūc mr dei venies
ait. Fili. seruꝰ negligēs ꝙ
habet amicū familiarissimū
dnō? nūqd ille fallaciss̄imꝰ
nō astabit ei? Aut nō debꝫ
ꝓpt eū si peccauit saluari? Re
spondit iudex. Dis iustica.

debet cē cū misdia et sapia. Cū mia. ad remittēdū cūsti ditate: sapiēcia. ut tn̄ seruetur eḡtas. Bz si talis fuit tn̄s gressio q̄ nō ē digna remitti ꝓpt̄ familiaritatē: tn̄ salua iustica poterit mitigari. Ce ait mr. Bndicte fili mi. hec aia ꝙtinue habuit me i me moria. et exhibuit m̄ reuerēcia: et p me solepnitatē sūmā afficiebat facē. q̄nus frigida erat ad te: ideo misere ei. Rndit iterū filius. Bas mr̄ bndicta. et vides oīa in me. Nec aia q̄nus i meoria te habuit: plus tn̄ ꝓpt̄ tpale bonū faciebat: q̄ ꝓpt̄ spūale. Na corpus meū mūdissimū nō sic tractabat ut debuit. Os nāq̄ fetidū: ꝓhibuit me e caritatis dilacōne. Amor mūdi et dissolucio: abscondit ei meā passionē. Psuptio ninia venie et īconsideacio finis sui: acteleiauit vitā suā. Et q̄nus me suppsit ꝙtinuē: nō tn̄ ex hoc multum meliorabat: q̄ nō se ꝓpauit ut deauit. Cum ei colligere vult hospitē bonū et dñm: ꝓpare debet nō solū hospitiū: bz et oīa utensilia. Hic nō iste. Cum et si mūdauit domū: nō tn̄ sropauit eam reuēnt' et diligent': nec paumentū straunt vtutū floribus: nec utensilia membroz suoz ipleuit abstinencijs. Ido q̄d ei faciendū sit satis videt: et q̄d ꝑ meruerit. Cūus ei īcōprehensibil' sim et īmobilis et ubiq̄ su ꝑ deitatē meā: tn̄ certe cū hoīe mūdo ē mi delectacio: licz et cū hoīe mūdo īgrediōr et cum dāpnato. Na boni suscipiūt corp̄s meū hoc q̄d crucifixū ē et ascēdit i celū: q̄d pfigurabat m̄na et in farina vdie: silr et mali. Bz boni ad sfortacionē maiorē: mali vō ad maiorē iudicij iustica: q̄ nō timet īdignū accedē ad tanta dignitatē. Rndit dyabol's. Si accessit ad te indigne. et iudiciū sūm ex hoc augebat: cur ꝑmisisti eū accedē ad te. id ē cōtingē te tā dignū: Rndit iudex. Non q̄ris ex caritate quā nō habes: bz q̄ ex vtute mea cōpelleris ꝓpt̄ ista sposa mea q̄ hec audit. Sic ei in hūanitate mea et boni et mali tetigerunt me ad ostendēdā verā hūanitatē et pacē hūilitatē: sic boni et mali comedūt me i altari. boni ad maiorē pmiōnē. mali aūt ne credāt se cē dāpnatos: id ē eo q̄ possūt ex hoc meo corpe sūpto si voluīt mutare voluitatē et cōuerti. Et quia caritatem maiorē possū ego ostendē: q̄ q̄ mūdissimū ingrediōr etiā ad īmundissimū vas. Cū

ius sicut sol materialis a nllo
possit inquinari. Dat ei ca
ritatē tu & amia tua stepni
tis: qz vos cont̄ auritatē af
firmastis. Tūc ait mr. O bo
ne fili quocūqz accessit ad
te tm timebat te: licz nō ut
debuit. Penituit ei te offē
disse licz nō pfecte: hoc fili
mi pficiat sibi ppt̄ me. Rndt
iterū filius. Ego sū sicut dixit
pphā sol verus: & tm loqre me
cū sole nālu. Sol nālis nō
penetrat mōtes nec mētes:
& ego possū utrūqz. Si ergo
mons obsistit soli ut nō
tāgat tre ppriqutatē: quid
m obsistat vt̄ pctīa ne het
aīa afficiat̄ auritate mea?
Qz & si pars aliq̄ montis
moueat: necesse tm ē ut qd
vicinius ē a calore euacue
tur. Ego at̄ si mtuero i pte
vna mētis mee: q m̄ solo
lacio erit si ex pte alia sen
tiat fetor? Ideo depelli de
bet qd sordidū ē: et tunc
post plēitudinē subsequet̄
dulcedo. Rndit mr. Fiat
voluntas tua: cū oī misedia.
¶ Verba mris dei āmira
cois ad sponsā et q̄ in hō
mūdo fuit q̄qz dom̄ q̄ru hi
tatores fuit q̄qz status hom
ūz infideles xpiani. iudei i
durati pagani p se. iudei fil'
& pagani. & amia dei. & no
ta in isto caplō multa uti
lia. Capitulū tertium.

Dixit loqbat̄. Quā
na res ē q dns oī
ū et rex yhesus
contepto ē. Ipe q̄ pegrin
fuit in tra vades de loco ad
locū q̄ viator pulsas ostia
multoz: ut suscipi meret̄.
Mundo ei q̄ quida fundus
erat: in quo q̄qz dom̄ erat.
Ad pma at̄ domū cū filio
meus i habitu pegrini ves
set: pulsas ad ostiū ait. A
mice. aperi m̄ et introduc
me in requiē et cohabitaci
onē tuā: ne forte fere noc
at̄ m̄: ne ymber ne pluuie
veniat sup me. Da m̄ de ves
tibz tuis? quibz frigidū caleſi
am: nudus cooperiar. Da m̄
de cibo tuo. quo esuries refi
ciar? de potu tuo quo sitiens
refocillari meam: et recipe
mercedē a deo tuo. Tūc in
dit qui erat mtū. Tu nimis
es ipacies: ideo nō potes te
cordare & habitare nobiscum.
Tu nimis loqsus es: ideo nō
sufficiam vestire te. Tu nimis
cupidus & fastidiosus: ideo nō suf
ficiam saciare te: qz cupiditas
tua nullū habet fundū. Rn
dit iterū xps pegrinus. qui erat
ext̄. Amice induc me hylari
ter & voluntarie: qz i modico
cludor loco. Da m̄ de vestibz
tuis: qz nō ē tam parvū ves
timetū in domo tua. quin ad
calefaciēdū me sufficiat. Da
m̄ de cibo tuo qz̄ mica me sa

care pt: et stilla aque da
bit m refrigeriū et fortitudi
nē. Rndit iteriū qui erat itꝰ
Nos bene ognostimꝰ te. Tu
es hujus i ꝓbis: et iportu
nus ad rogandū. Tu vide
ris modestꝰ ad stentandū:
ſz tn insatiabil' es ad iplendū.
Frugidissimꝰ et difficilimꝰ ad
cooperiendū: vade et non
colligā te. Tūc venit ad se
cūdā domū: et ait. Amice
aperi: et vide me. Ego ei da
bo tibi quibꝫ indigueris: ego
defendā te ab īmicis tuis.
Rndit qui erat intꝰ. Oculi
mei debiles sūt: noceāt eis si
videro te. Ego habūdo i ōibꝫ:
et nō indigeo tuis. Ego po
tēs et fortis sū. qs m nocē pt:
Tūc venies ad tuā domū:
ait. Amice eleua aures tuas
et audi me. extēde manus
tuas et ꝓtracta me: aperi os
tuū et gusta me. Rndit ha
bitator domꝰ. Clama alterius
qz bene audiā te. si lenis fu
eris attrahā te: si dulcis
fueris recipiā te. Tūc iuit
ad qrtā domū: aug porta qī
ad dimidiū apta erat. et ait.
Amice. si ꝓsiderares tepus
tuū iutilit' expesū colligēs
me: si intelligēs et audires q
ego fer ꝓ te xpater̄is m':
si attenderes qntū offendisti
me: ingemiscēs et petēs veni
ā. Rndit ille. Nos sumꝰ
qī mortui i expectacōe et
desiderio tui: ōpatē ergo mise
re nrē: et libētissīe damꝰ nos
tibi. Respice miseriā nrām.
et ꝓsidera corpis nri angustia
ā: et ad oīa que vis pati eri
mꝰ. Tūc venit ad qrtā domū
que ex toto apta erat: et ait.
Amice hic libent' ingredi vo
lo. ſz scio q requiē quero mol
liorē qī plume prestare solet:
calorē feruētiorē ꝙ qui fieri
solet ex lana: refectiorē abū
ꝙ caro cerēs aialis pstare
poterit. Rndit qui erat
intꝰ. Malleus iacet an pedes
nros: hijs libētissīe ofrigeꝰ
pedes et manus nras: et me
dullā de hoc fluētē dabimꝰ
tibi i requiē. Viscera nra et
intiora oīa tibi libēt' apiemꝰ:
et ingredē i her. Dicit ei me
dulla nra nichil ē melius
tibi ad requescēdū: sic visce
ribꝫ nris nichil ē tibi melꝰ
ad calorē. Cor nrm refectio
nis ē int' ālia: hoc scindeꝰ
libent' in cibū tuū: tm mo
ingredē. Dulcis ei es ad gus
tandū: delectabil' ad fruendū.
Quīqz domoꝝ inhabitatores
hij sūt qnqz status hoīm i mū
do. Primi sūt infideles xpia
ni: qui iudicia filij mei dicūt
iusta. promissa eiꝰ falsa: et ma
data eiꝰ intolerabilia. Isti sūt
qui ad ꝓdicatores filij mei
dicūt cogitacōe. dicūt itellectu:
dicūt blasphemia. Quipotēs
si vē eēt. logissimꝰ ē et nō

pt attingi: latissig et altissimg ē
etnō pt vestiri: ¶ saciabilis ē
et nō pt refia: ¶ pacientissimg
ē ⁊ nō pt cohabitari. ¶ Logissi
mū eū dicit. qz pusillis ē oppe
et caritate: et nō conat' ad eiꝰ
bonitatē assurgē. ¶ Latissimū
eū dicit: qz cupiditas eoꝝ
nesat modū. ¶ Causant' semp
defim: suspicat' malū anq̄
venerit. ¶ Insaciabile qz arguit:
qz celū et tra nō ei sufficiat. qn
et ab hoīe dona pciosa exi
gitꝰ oia dari p aiā sdm pcp
tu fatuissim reputat: p coꝝ
pe pauciosa graue dāpnū.
¶ Impacientissim qz eū dicit: ⁊
qz odit vicia et imittit cōt
ria voluntati eoꝝ: nichil re
putates pulchrū et utile. nec
q̄ suggerent eis voluntas corpa
lis. ¶ Quit at filiꝰ meus ē oī
potes in celo ⁊ in tra: cātoꝝ
dim et a nullo creatꝰ: ante
oia manes. ⁊ post eū nllus
futurꝰ. ¶ Ppe qppe ē logissimg
altissimg et latissig: int̄ oia
et sup̄ oia ⁊ ext̄ oia. ¶ Quius
at sic potes ē. tm ex cārita
te misterio hoīs vestiri de si
derat: q̄ vestimēto nō mdi
get qz oia vestit: vestituꝰ ipe
etnaliꝰ ⁊ imutabiliꝰ. honōe
ppetuo et gloria. ¶ Refia cari
tate hoīs desiderat: qui pacis
ē angelorꝫ ⁊ hoīm oia refia
es: et ipe nullorꝫ indigens. ¶ Da
ri petit ab hoīe: qui pacis re
formator ē ⁊ cōditor. ¶ Ergo q̄
cuqz ipm recolligē volūt hy
lari mēte: eū saciare potēt
cōa mica panis: si voluntas
fiat bona: vestire eū sufficit
filo si voluntas fuerit ardes:
potare eū potit stilla si affec
fuit recta. ¶ Recipe eū valet
cor et loqui cū eo: si deuo
cio fuit fervens ⁊ stabil. ¶ Ipse
ei est deus. ¶ Ideo et spualia
volunt mutari in carnalia
et in etnalia q̄ sunt casura.
¶ Illud qz sibi pficeri et exhibe
ri reputat: qd exhibet suis
mēbris. ¶ Nec opus et facultā
te solū attendit. sz fervētē volū
tatē: et qua opus factū fuit
mēte. ¶ Verū ista quo plus
filiꝰ meus ad eos occultus m
spuriosoribz clamat. quo plus
i pdicatoribz suis eos admo
nuerit: eo plus mēte sua ⁊
eū affirmat: nec audiuit. nec
ei p voluntatē ostiū aperuit.
nec oribz caritatis introduxit.
¶ Ideo cū tempꝰ eoꝝ venerit
falsitas cui initiū anichila
bit: veritas exaltabit: ⁊ sta
dei erit manifestata. ¶ Secundi
sunt iudei indurati. ¶ Hij sibi pris
videt in oribz ee racionales:
sapiam suā habet p legali
iustitia: opa sua pdicat ⁊ te
net cetis honorabiora. ¶ Ista si
facta filij mei viderit reputat
detestibilia: si ba ⁊ mādata
eiꝰ audierit dedignat: ymo
et pciosos ⁊ maculosos se ex
istimat si cōsiderat ⁊ audiit

que ptinet ad filiū meū: infe
liciores quoq; t miserabiliō
res si eis imitarēt opa. Qm
diu ei mūdus eis afflauerit
reputāt se felicissimos: q diu
sani fuit verbis reputāt se for
tunatissimos. Ideo spes eoꝝ ca
det i nichilū: et gloria eoꝝ
in confusionē. Cerui fuit pasha
ni. Horr quida deridendo cla
mat cotidie. Quis ē ille xp̄s?
Si dulcis ē dando p̄nāa. libē
ter recipiēs eū: si mutis ē in
donādo p̄cā. libentius honōra
bunq; eū. Sz isti clauserūt ocu
los itelligēcie sue: ne itelligāt
iusticiā t misericordiā dei. Obtu
rāt aures suas: et nō audiūt
q̄d filiꝰ meus fecit p eis t pro
eis. Cotrahūt os suū: t nō
inquirūt q̄d futurū eis erit
et q̄d expedit. Coplicāt ma
nus suas et laborare renūn
ciāt ad p̄quirendū vitā: quo fu
giāt mendacium et inueniāt
veritatē. Ppterea q nolūt in
telligē et cauē cū p̄nt t tē
pus habēt: cadēt cū habi
tacōe sua et i tēpestate re
uoluēt. Quīti sūt illi inde
et parsani qui libēter essent
xp̄iani: si scirēt quo t q̄d
filio meo eēt placitū: t si
habēnt adutorē. Hij au
diūt cotidie a cīuitatibus
et intelligūt ex clamore in
tino amoris sui ignis q̄m fe
cit filiꝰ meus t passus ē p
eis. Ideo i ysaia sua clamat

ad filiū meū dicētes. O dne au
diuimq; q promisisti te nobis da
turū. Ideo expectamq; te ve
ni t xple promissū tuū. Intel
ligimq; ei t videq; de his qui
dū colūt. q i eis nulla ē de
itatis vtis: nulla aiazzanta
tis: nulla castitatis p̄dicā
da magnitudo. Sz inueniq;
i eis corpa aiamalia honōris
p̄ntis mūdi dilatiōnē. Intelli
gimq; q̄z de lege tua: et audiq;
opa magnalia i oi misericordia
et iustitia. Audimq; de ppha
tuoꝝ dictis: q te quē ppte
tauerūt expectabāt. Ergo
piissime dne veni: libenter eū
nosmet pos dabimq; tibi. Qa
itelligimq; q in te ē aiarū
oīm caritas: oīm veri dis
creti vsus: p̄fecta puritas
et vita sempit̄na. Ergo ve
ni actius q̄ mortui sumus
p expectatiōnē tui: et illu
na nos. Sic igit̄ isti clamat
ad filiū meū: et ideo q̄ ad
diuidietatē aptū ē ostiū
eoꝝ: q̄ xpletam habēt vo
lūtatē ad bonū. Sz nōdū p
uenerūt ad effectū. Isti sūt
qui merent habē gram fi
lij mei t cōsolatiōnē. In q̄n
ta domo sūt amici mei et
filij mei: quoꝝ metis osti
ū ad plenū aptū est filio
meo. Isti filiū meū vocāte
libenter audiūt: pulsāti nō
solū aperiūt. Sz et venien
hylarit occurūt. Isti fruūtur

malleis duinor̄ p̄ceptor̄u.
q̄q̄d̄ ē in eis distortū. et p̄
parat filio meo requiē nō i
pluribus annis. ſz i scordia vir
tutū. t in refrenatōe mala
rū affectionū: q̄ ē medulla o
nīs vtutū. Iſti ecia filio me
o exhibēt calorē nō qui fit
de lana: ſz i caritate tā fer
uēti q̄ nō solū tribuit ſua
filio meo ſz t ſeipſo. Inſup re
fectionē ei p̄parāt recētiorē
ō carne: q̄ est i corde pfec
tissio. quo nichil desiderāt.
nichil diligūt n̄ deū ſuū. In
ſtor corde habitator celi dns
est: et ex istor caritate deus
oīa reficies ſuauit refocat.
Iſti ſp̄ oculos habēt ad ostiū
ne intret inimic̄: aures ad
dn̄m: man̄ ad pugnandū
ctra inimicū. Hos tu filia in
q̄ntū potes imitare: q̄ fu
damētū eor̄ ē in petra fir
missima. Alie vō domꝰ fūda
mētū habēt in luto: et ideo
veniēte vētō ꝺcidentur.

Verba matris dei ad filiū q̄ sponsa. et qualit̄ xp̄s p̄ salomo
nē figūrat: t de crudeli ſnīa ꝺ
falsos xp̄ianos. Caplm. iiij.

Mater dei loq̄batur ad
filiū dicēs. Frater fili
sponsa tua ploratꝰ:
q̄ pauci ſunt amici tui. t inimi
ci multi. Rndit filiꝰ. Verū ē.
q̄ filij regni eiciēt: et filij nō
regni accipiēt hēditatē. Dic
ecia ſcribit: q̄ q̄da regina
de ultimis finibꝰ venit vidē
diuicias salomonis: t audie
ſapiam ei⁹. Que cū vidit:
mx p̄ admiratōe habuit ſpm.
Qui āt erāt in regno ei⁹
nō attendebāt ſapiam ei⁹: nec
admirabāt diuicias ei⁹. Ego
ſū ille salomon i figura: ſed
longe dicior t ſapiēcior salo
mone: q̄ a me ē oīs ſapia: t
ſi q̄s ſapiēs ē. Diuiae mee
ſunt vita etna: t gloria indi
cibil. Has ego p̄miſi xp̄ianis
et p̄bui tanq̄ filijs: ut ſi me
imitarēt et vobis meis credē
rēt: ſine fine eas possiderēt.
Vos iſti ſapiam meā nō attē
dūt: opa despiciūt: p̄missiones
meas t diuicias habēt p̄ nichi
lo. Qd ergo faciā eis: Vtiq̄
q̄ filij nolūt habē hēditatē:
extranei. id ē pagani recipiēt.
Ipſi ei ſicut regina extranea
p̄ quā intelligo fideles alias.
veniēt et mirabunt diuicias
glorie mee t auritatis: in tm
q̄ a ſpū infidelitatis ſue cadēt
et ſpū meo replebunt. Qd
āt facia filijs regni: Iacta
eis ſicut ſapiēs figulꝰ: q̄ ma
teria q̄a de luto prius fecit
cū nō p̄ſpexit ea honesta t
apta: deprimit ea ad tra t ꝺ
minuit. Sic ergo xp̄ianis fa
cia. Qui cū mei ee ꝺbēret
q̄ eos ad ymaginē meā for
mauī. et p̄ sanguinē meū
redemi: ſz deformati ſunt ꝺtri
buit: p̄ptea ſicut tra ſcul

cabunt. et i inferni deprimet.

¶ Verba dni pñte sponsa de sui magnificencia. et i figura mundi qui xps p dauid et iudei et mali xpiani et pagani p tres filios dauid designant. et qui ecclia subsistit i septē sacrāmētis. Caplm quintū

Ego sum deus nō lapideus nō lignеus nec aliquo creatꝰ: sz oīm creator manēs sine principio et sine fine. ¶Ego sū q̄ veni i virginē et fui cū v̄gine: nō tn amittēs deitatē. Sz ego qui erā p humanitatē i virgine manēte deitate: ego idē cū p̄re et spū scō regnabā i celo et i tra p deitate. Ego eadē spū meo inflamabā v̄gi nē: nō q̄ ips meus q̄ inflama bat separet a me: sz idē qui inflamabat idē erat i p̄re et i me filio: et i eo p̄re et filio: et hij vnꝰ deus nō tres dij. ¶Ego sū filius dauid regis: q̄ ha buit tres filios. ¶Vnꝰ eoꝝ vo cabat absolon: q̄ q̄rebat vitā p̄ris. Sed's eoꝝ q̄rebat regnū p̄ris sui: sz adonias. Tercius obtinuit regnū: sz salomon. Primꝰ notat iudeos. ¶Hij sꝯ q̄ vitā meā et mortē meā q̄ rebat: et despiciebat filiū meū. ¶Prēa nūc cognita ver bi dei eoꝝ: possū dicē sicut dix it dauid de filio suo mortuo. ¶Fili mi absolon. ¶Idē o filij iudei ubi ē nūc desiderii v̄m et expectacio? ¶Filij mei: ubi ē nūc finis vester? ¶Cōparebar vobis ex eo q̄ me desideras tis venturū: quē tot fugis au distis venisse. ¶Cū desideraſtis fugitiua. q̄ oīa ia fugerūt. Sz nūc magis xpatioꝝ sicut da uid: veteras v̄bū p̄mū. q̄ vi deo finē v̄m i miseria mor tis. ¶Ideo adhuc ex maxia ca ritate dico: sicut dixit dauid. ¶Fili mi. q̄s det ut moriar p̄o te? Dauid ei bene sciuit se nō posse morte sua renouare fili um mortuū: sz ut ondēt affēm caritatis p̄me et voluntatis bone pmptissim: si possibile fuisset libent. licz sciret ee im possibile. morte susceptisset p filio. Sic ego nūc dico o fi lij iudei. q̄ licz malā voluntatē habuistis ad me. et i q̄ntum potuistis fecistis p̄ me: tn si possibile eet et p̄ri sic placet: libēt adhuc morerer p vobis q̄ xpatioꝝ miserie v̄e: quia vobis exigētē iustica vos pri fecistis. Dixi ei vob faciēda v̄bo et ondi exēplo? p̄ssi vos q̄ gallina alis caritatis fouē do: sz oīa spreuistis. ¶Ideo oīa q̄ desideraſtis fugiēt? finis v̄r ē miseria: et labor oīs cua cuatꝰ. ¶In sēdo filio dauid notā t̄ mali xpiani: qui t̄ patrē suū in senectute deliquiūt. Co gitat ei secū sic. ¶P̄r meus se nex ē et deficit viribꝰ: si sinis tra ei locutꝰ fuero aliq̄ nō ref

pōdet: si fecero aliq̄ ⁊tria non
vidicabit. Si attēptauero ⁊tra
eū aliq̄ pacīet' sufferet: ꝓptea
facia q̄ volo. Hic cū q̄busda
seruus dauid prūs sui ascēde
bat i lucū ubi pauce erāt ar
bores ut regnaret. Ez appen
te sapia ⁊ voluntate prūs imu
tatu ē cōsiliū eiꝰ: et ipi q̄ cū eo
erāt dehonestati sūt. Sic fa
ciūt m̄ nūc xpiani. Ipi cogi
tāt apud se sic. Iustia dei et
vidicia: nō sūt nūc apta ut
pus. Nos possum⁹ loqui q̄d vo
lum⁹: q̄ miserior ē ⁊ non
attēdit. Facia⁹ q̄ nob placet:
q̄ facilī indulget. Ipi diffi
dūt de potēcia mea: q̄ nūc
ifirmior sim ad faciēdū que
volo q̄ prus. Ipi cuitatē me
a minorē arbitrāt: q̄ nolu
erī ia eis ut prib⁹ eoꝝ mise
ri. Ipi ⁊ vidiciū meū repu
tāt ludibriū ⁊ iustiaā meā
vanitatē: ꝓptea ⁊ ascēdit m
lucū cū q̄busda seruus da
uid ut regnēt fiducialiē. Ds
ē iste lucꝰ ubi pauce arbores
stare solēt: n̄ scā ecclia q̄ ex
septē sacm̄etis q̄si ex paucis
arboribz subsistit: In hanc
ecclīā mtrat: Ez cū aliquibz
seruis dauid. id ē cū paucis
opibz bonis: ut fiducialiē
obtineat regnū dei. Ia ipi
fecerūt modica opa bona ex
quibz cōfidūt q̄ i quocūq̄ pcō
fecerīt. et q̄lecūq̄ pcm fecerīt:
nichilomin⁹ regnū cæleste q̄
hēditario iure habē possīt. Ord si
cut filius dauid q̄ cōtr voluta
tē dauid regnū obtinē volue
repulsꝰ ē cū dedecore. q̄ ābi
uit iuste ⁊ iustꝰ erat. ⁊ da
batur sapiēciori ⁊ meliori. Sic
ipi a regno me expellēt: et da
bit' eis q̄ voluntatē dauid fa
ciūt. Ia nullꝰ n̄ q̄ caritatem
habūt. regnū meū obtinē
potīt: nec n̄ mūdus ⁊ sēm
cor meū se dirigēs. n̄ mun
dissiō potīt appropiquare.
Tercio filiꝰ dauid erat salo
mon. Hic significat pagnos.
Cū audiūt betzabee q̄ alter
q̄ salomon cui dauid ꝓmisit
post se regnaturū. a q̄busda
electꝰ cēt: mtiūt ad dauid
et ait. Dnē mi tu iurasti m̄
q̄ salomō post te regnarz: nūc
at alter electꝰ ē. Ih sic stigit
et sic habebit. præsūt: tūc e
go q̄ adultera iudicor ad ign̄e:
et filiꝰ meus erit illegitimꝰ.
Quibz auditis: dauid erexit
se et dixit. Iuro p deū q̄ salo
mon in sede mea sedebit: et
post me regnabit. Et præpit
seruis suis ut salomonē ex
altaret in sede regni sui: et
p̄dicaret regē quē dauid ele
gisset. Qui præptū dn̄i sui
xp̄lēres. cū ptāte magna exal
tauerūt salomonē: et oēs alij
qui frēs suo ⁊senserūt fugati
sūt ⁊ i seruitutē redacti. Hec
ē ista betzabee q̄ se p adultēa
si alīꝰ rex eligīt reputabat:

n fides paganoꝝ. ¶ Nullū ei
peꝯ adulteriū ē. qꝫ fornicari
a dō et a fide recta: et aliū
deū credē qꝫ creatorē oīm. Hz
tanꝯ berzabee quida genti
lis cū hūilī corde ⁊ cōtrito ve
nit ad me: dicētes. Dnē nos
m futurū ee xpianos. promisi
sti: ꝓfice ergo promissū tuū. Tu
alioꝝ rex. Si alia fides qꝫ tua su
p nos surrexit. Si tu sepabis
te a nobis: in tēdem miseri.
et qī adultera q. p legitimo
susceptū adulterū morietur.
Et licz tu i etnū vivas: tu tn
moveris a nobis ⁊ nos a te:
cū tu p gram tuā eloīgas te
a cordibz nris et nos p diffide
cā nrām opponimꝰ nos tibi.
¶ Prēa xple promissū tuū ⁊ cō
forta i fumitate nrām: ⁊ illu
mia tenebras nras. ¶ Nā si
distuleris. Si te a nobis elon
gaueris: peribimꝰ. Quibz
auditis: ego qī alter dauid
volo nūc erigē me p gratiā
meā ⁊ miscdiā. Juro igit p
deitatē meā q est cū humani
tate mea: et p humanitatem
meā que ē in spū meo. ⁊ p
spm meū qui ē in deitate me
a et humanitate mea. et hij
tres nō tres dii sz vnꝰ: qꝫ cō
plebo promissionē meā. Mit
tā ei amicos meos q salomo
nē filiū meū id ē paganos
introducat in lucū id ē i eccle
siā: q ex septē sacmētis qī
ex septē arboribz subsistit:
sz baptismo. confirmacōe.
cirmate. sacīmēto altaris ⁊ sa
cdotij. unctione. Et
requiesceret in sede mea: id est
fide recta scē eccle. Xpiani
at mali. fient eoꝝ seruī. Illi
gaudebūt de hēditate ꝑpetua
et dulcedie qua eis ꝑparabo: isti
at in miseria ingemiscēt: que
capiet eis i pna ⁊ i ꝑpetuū
durabit. Ergo amica mea qꝫ
tā tēpꝰ ē vigilādi nō dormi
rēt nō attendiēt: nā meretes
gloriosa sequit laborē eoꝝ.

¶ Verba filij ꝑmte sponsā. de
quoda rege existēte m campo cū
amicis ad dextrā ⁊ inimicis ad
sinistrā. et qlit ꝑ talē regē xps
habēs xpianos ad dextrā ⁊
paganos ad sinistrū designat.
et qlit reiectis xpianis. suos
mittit ꝓdicatores ad paganos.

Filius log Capl'm. vi.
bat. Ego sū qī rex
qui stabat i campo:
ad cuius dextrā stabāt amici
et ad sinistrā inimici. Quibz
stātibz: vox vna clamantis
venit ad dextrā: ubi oēs bn
armati stabāt. Galeas habe
bāt lucētas: et facies vsas
ad dnm. Clamabat at vox
sic. Vertite vos ad me ⁊ cre
dite m: ego habeo aurū dare
vobis. Quo audietes: vterūt
se ad eū. Quibz versis. dixit
vox sdō. Si volueritis vide
aurū solute galeas vras:
et si possidē desideratis: ego

uetru ⁊ ufabo galeas vras ad vo
luntate mea. Quibz fauentibz
ei. ligauit galeas eoz ex tm
uerso: ita q̃ aterioza foraī
na p q̃ vidē debebāt erāt m
occipite: et postioza galee ob
ūbrabāt oculos ne viderēt.
Et sic ille clamās duxit eos
ceos post se. Quibz gestis.
nūciauerūt quida amia regi
dño suo: q̃ homines sui ab imi
cis suis ceēt supplātati. Qui
ait ad amicos suos. Exite ī
eos: et clamate sic. Soluite
galeas vras: ⁊ videte q̃ decep
ti estis. Coūtimi ad me: et
ego recipiā vos ī pace. Qui
noluerūt audire: ꝫ habuerūt
p derisu. Que serui audietes.
nūciauerūt hec dño suo. Qui
ait. Ergo q̃ decepserūt me ip
si: ato; prēdite ad sinistrā: et
dicite eis qui ad sinistrā stāt
hec tā. Via q̃ ducit ad vitā
pata ē vob: et porta apta
est: et dns psonalit cū pa
ce vult occurrē vob. Ergo
credite firmit' viā ēe patā:
sperate stabilit' portā ēe a
ptā: et vba eis ēe vera. Do
cumite cū caritate dño: et ip
se cū caritate et pace suscipi
et vos: et ducet vos ī ppetu
ā pacē. Qui audietes vba
nūcioz: crediderūt: ⁊ suscep
ti sūt in pace. Ergo sū ille rex
q̃ xpianos habui ad dextera
q̃ eis etnū bonū ppauit: q̃z
galee tue ligate ⁊ facies ad
me verse erāt q̃n pfectam
voluntatē habuerūt facē vo
luntatē meā. obedire mādā
tis meis: et desiderū totū e
rat ad celū. Tandē vox dya
boli id ē superbia sonuit in
mundo: q̃ ostendit mūdi diui
cias. et carnale voluptatē.
Ad quā vocē tue se vterūt
cū affectu: et superbie sensi
dederūt p quā nūc et galeas
deposuerūt: cū affm ope cō
pleuerūt. et spūalibz tpalia
ppposuerūt. Depositis ergo ga
leis diuine voluntatis ⁊ armis
vtutū: tm nūc superbia pua
luit ī eis et tm sibi eos obli
gauit: q̃ libent' usq; i finē
volūt peccare: et libent' vel
let in etnū vuē: ut ī etnū
posset peccare. Que ecia sic
obūbrauit eos. q̃ foramia
galeaz. p que vidē debent
stat in occipite: et i fronte
tenebre sūt. Que ei sūt fōa
mia galeatū: ñ ꝓsideratio
futuroz: ⁊ puida circūspectio
pricū: ꝑ pmū foramē de
beret ꝓsiderare pmia etna
q̃ delectabilia sūt. et futura
supplicia q̃ horribilia: ac iu
dicia dei q̃ tribilia sūt. Per
sēm foramē debēnt ꝓsidera
re q̃ ceēt pcepta a deo et
q̃ phibita: q̃tū excedēt a
mādatis dei et quo emēda
rēt. ꝫz hec foramia stāt in
occipite ubi nichil vident.
q̃ ꝓsideratio celestiū dita ē

obliuiõi. ¶Amor dare fugiut: amor aũ mũdi tã suauiter ꝓsiderat et ãplectit: ꝙ eos ducit tãꝙ vota bñ vncta ad qũꝙ velit. ¶Deruptñ amici mei videtes dehonestatiõ nẽ meã. aiarũ casũ ⁊ dyabo li dominiũ: cotidie ad me pro eis pcibz suis clamãt. ¶Quo riũ pces penetuerit celũ: et trauerit aures meas. ¶Et flexis pcibz eoꝝ misi eis cotidie pdicatores meos: ostendi sig na: ⁊ multapliciui eis gñaz meã. ¶Z oia spnetes: pcia peris addiderũt. ¶Ptea dicã nũt seruis meis: et ĩ verita te xplebo. ¶Procedite serui mei ad sinistrã id ẽ ad pfanos: ꝙ tanꝙ ad sinistrã. id ẽ in ꝛceptiu hucusqꝫ fuerũt. Procedite iquã ⁊ dicite sic. ¶Dñs celi et creator oiũ: facit vo bis dia. ¶Ha celi apta ẽ vob: habere volutatẽ intrãdi cũ firma fide. ¶Porta celi stat vobis apta: sperate firmit' et itrabitis ĩ eã. ¶Rex celi ⁊ dñs angelorꝝ vult psonalit' ocre vobis: et dare pacẽ ⁊ ppetuã bñdiõnẽ. Occurrite ei et suscipite eũ cũ fide eiꝰ quã vob' ondit: ꝙ via celi pa rat'. ¶Suscipite eũ cũ spe qua speratis: cũ rpe habet iã vel le dare vob' celũ. ¶Diligite e ũ toto corde ⁊ ope xplete et ũfredimi portas dei: a qbz xpiani ꝙ eas ũfredi nolũt. et se indignos ꝓ opa sua fa cũt. repellẽt. ¶In vitate me a dico vobis: ꝙ xplebo vba mea et nõ dimittã. ¶Suscipiã vos ĩ filios et ero vob' ĩ pa trẽ: quẽ xpiani ꝛceptibilit' ꝛcepserũt. ¶Vos ergo amici mei qui estis ĩ mũdo ꝓdite securi: et clamate ⁊ ãnun ciate eis volutatẽ meã: et mutate ut possit xpleri. ¶Ego ero ĩ corde ⁊ in ore vro: et ego ero dux vr in vita ⁊ seruato: in morte. ¶No reliquã vos ꝓ tedite audact': qz ex labore et tet gloria. ¶Dia ei posse in v no pucto ⁊ vbo: ¶Z volo ut ex tamiẽ crescat vobis merces: et ex virtute vra crescat ho nor meus. ¶Nec miremi qd loquor. ¶Na si sapiẽtissim in mũdo posset ꝛsiderare qt aie descendũt in ifernũ: plures es set ꝙ arena maris miam et lapilli riparũ. ¶Per ei ẽ ustia: qz se a deo ⁊ dño suo se pauerũt. ¶Ptea ut diminua tur nũs. dyaboli sciat' piculũ et ipleat' exercitꝰ meus logr: si forte audierit ⁊ resipiscat.

¶ Verba ihesu xpi ad spõsã. qualit' ei deitas cõe xpat'. et quo sancti dicor ⁊ lavcorũ ꝓ petrũ et paulũ designãt'. ⁊ de modis ꝛt ñmicos tenẽdis. et de ꝛdicoibz penes milites se cl̃ares tenẽdis. Cap'm vij.

Ilius loqbat' ad spõ sã dicẽs. Ego sũ rex

corone. ¶ Nūqd scis tu q̄re dixe
rī rex corone? Certe deitas
mea sine p̄cipio erat: & sī
fine erit. ¶ Hec deitas merito co
rone assilat: q̄ sine ūio & sine
fine ē. Sicut i regno cōna ser
uat' regi fitō: sic deitas mea
seruabat' humanitati mee qua
q̄a coronaret'. Ego aūt habui
duos familos: unus erat clicus
et alt' laicus. ¶ Primus erat pe
trus habes officiū: paulus
aūt q̄ laicus. ¶ Petrus fuit alli
gatus iugio: q̄ vides iugiū
cū officio clici nō posse cōue
nire: et rectitudinē meritis sue
i mōtinēcia pclitatis p̄decēs:
sepauit se q̄ritus ad uxorio
nē a iugio q̄uis licito: et p
fecta mēte adhesit m. ¶ Paulus
aūt castitatē seruauit: & se i
maculatū a thoro custodiuit.
Certe q̄le caritate cū istis du
obz fca. Primo ei id ē petro
dedi claues celi: ut q̄cūq; li
gaūz & soluēt in tra: ligata
& soluta erūt i celo. Secdo id
ē paulo dedi: ut petro fiēt si
milis i gla & honore. Sicut e
nī in tra patres fuerūt & cō
uicti: sic mūt in celo i gloria
p̄petua iuncti sūt & gloriosa
ti. Uz licz istos duos expresse
nōiauerī: tn cū eis & i eis
alios amicos meos intellexo.
quos gloria mea & caritate
replebi. ¶ Predete aūt aliquo
tpe ceperūt mala multipli
cari et cuo ifirmari: & pcli
nior solito ad malū ee. ¶ Pcea
utriq; statu dicor et laicor
quos i petro & paulo intelle
xo. miserico rdit' ihūles. pmi
si dicos bona ecclie ad utili
tatē corpis moderate habē:
ut eo feruētiores & fregno
res eent in seruicio meo.
¶ Pmisi et laycis iugiū:
iuxta uirtū ecclie. ¶ Int' dicos
erat quida bonus homo: qui
cogitabat apud se. Caro t̄
hūt me ad prauā voluptā
tē: mundus ad nocuū usū:
dyabolus ponit m multipli
cī insidias. ¶ Deo ne supplā
ter a carne et a voluptate:
ponā modū in ōibz actibz
meis. ¶ Moderabo me in re
fectioē & quete: seruabo
tēpus debitū in labore & ora
ne: refrenabo carnē ieuni
is. Secdo ne mundus trahat me
ab amore dei: ona q̄ mundi
sūt q̄ caduca sūt reliquē
volo: paupiatē xpi sequ
tus ē. Tercio ne dyabo
lus decipiat me qui semper
falsa ondit p̄ vero. subicia
me regimini et obie altius
oēm voluntatē p̄priā abnia:
et patium exhibebo me ad
oīa q̄cūq; m ab alio fuerit
ipetata. ¶ Hic ē qui primo
instituit monasteriū: et lau
dabilit' m eo pseueras. alios
vita sua imitanda deliquit.
Statu laycor bene erat ad
tēpus dispositū. Quida cor

excolebat tra: et labori agro
rū vurlit' instabat. Alij ve
lificabāt naubz: et mercō
nia alijs regionibz deferē
bāt: ut vnūq regionis fertī
litas altius sublenarz mo
pia. Quida instabat opi
manuū. et dūsarū artiū.
Int' istos erat quida defē
sores ecclie mee q nūt dici
tur curiales: q assūpserūt
sūb arma ad ultionē ecclie
scē. ad expugnationē īmi
corū. In istis curialibz appa
ruit quida bonus homo t a
micus meus: q cogitabat ap.
se: Ego excolo tra ut agricō
la: nō desudo i fluctibz ma
ris ut mercator: nō insisto
labori manuū ut opator
egregius. Qd ergo faciā:
Aut quibz opibz placabo
deū meū? Sz nec vurlus sū
m labore ecclie. Corpus meū
debile ē et molle ad pacī
dū vulnera: manus remissa
ad ferendū īimicos: mēs
fastidiosa ad cogitādū celes
tia. Qd ergo faciēdū ē mī?
Certe scio qd faciā. Surgā
et obligabo me cū iuramē
to stabili sub tpali pncipe:
q defensurus sim vurbz meis
et sanguīe fidē scē ecclesie.
Veniēs ille ait amicus meus
ad pncipē. ait. Dne ego sū de
defensoribz ecclie. Corpus
meū nimis molle ē ad pa
ciēdū vulnera. manus remissa
ad feriēdū: mēs instabilis ad
cogitādū bona et expandū:
voluntas mea placz pprīa: reg
es nō sinit me fortit' p do
mo dei stare. Ideo astringo
me cū iuramēto publico sub
obtia scē ecclie et tua o prin
ceps: q ea defensurus sim o
mnibz diebz vite mee: ut si for
te tepida mēs t voluntas fu
erit ad étandū: ppt' iuramē
tū teneor et expelli possū ad
laborandū. Cū vidit pncepS.
Vada tecū ad domū dni: et
ero testis iuramēti tui et p
missionis tue. Venietes ante
abo ante altare meū: amicus
meus flexo genu añ altare
meū dixit. Ergo nimis infirmus
sū in carne mea ad paciēdū
vulnera. voluntas pprīa nimis
ē mea cara. manus tepida ad
pugnandū: ideo in psenti p
mitto obedientiā deo t tibi q
caput es: cū iuramēto meo
firmit' astringes me scām et
desponsatā īimicos eius defen
surū: amicos dei defensaturū.
vduas orphanis et fidelibz
dei benefacturū: contēptū dei et
desponsatā et fidē eius nūquā aliqd
contrarū acturū. Insup obli
go me correctioni tue si er
rare me contigat: ad hoc ut ob
ligatus ad obedientiā tā to ma
gis cauē possim peccā t vo
luntatē pprīa: et tāto fervēcius
et facilius īsistē voluntati dei
et tue: sciamus in tanto esse

dāpnabilius et ɔtēptibilius si
violata obīa mandatis tuis
contīue p̄sūpsero. Facta at̄ p̄
fessioē ista ad altare meū:
p̄ceps sapiēt̄ ɔsideras dis
posuit sibi habitū ab alijs se
cularibz distinctū. i signū ab
dicacois ꝓprie voluntatis: t ut
scirz se superiorē habē t debē
ei obtēperare. Dedit etiā sibi
p̄ceps gladiū in manu eis di
cens. Hoc gladio timicos dei
ɔminues: et ītrfaces. Dedit
et in brachiū eis clipeū dicēs.
Hoc clipeo defende te cont̄ in
imicoz iactula et pacīet̄ tole
ra illata: ut ꝑius crepat cli
peus q̄ frustras. Iste amicus me
us hec oīa audiente dico me
o qui p̄sens erat: firmit̄ seruā
turū se p̄misit. Qui dicto fir
p̄missione dedit ei corpus meū
in robur t fortitudinē: ut a
micꝰ meus p corpus meū m
nitꝰ nuq̄ separet̄ a me. Ta
lis fuit amicus meus ihesu
stus: t plures alij. Tales de
beret ee milites: q̄ nomē de
beret habē ꝓpt̄ dignitatē: ha
bitū ꝓpt̄ opationē et defēsio
nē fidei sancte. Audi nūc q̄
timici mei fecīt cont̄ me:
q̄ amici mei ꝑius fecerunt.
Denuq̄ amici mei ingrediēba
tur mōasteria: ex discreto
timore et diuina caritate. Ex
hij qui nūc sunt in mōsteriis
vadūt in mūdū ꝑ superbia et
cupiditate habētes ꝓpria vo
luntatē: facientes corpis sui de
lectamenta. Istoz qui i tali
voluntate moriūt iusticia ē.
q̄ nō sentiāt nec obtineāt
celeste gaudiū: sz penā in
iferno sine fine. Dico etiā
q̄ claustrales qui cogūt ad
voluntatē ꝓpriā ex diuina ca
ritate fieri plati: nō sunt m
eoz nuō ꝛputādi. Multes
q̄z qui mea arma portabāt
fuerūt pati dare aiam pro
iusticia et effudē sanguinē
ꝓpt̄ fidē stam: indigētes pro
mouēdo ad iusticiā. malosq̄
deꝑmē et humiliare. Ex nūc
audi quo auersi sunt. Placz
q̄ppe eis nūc magis mou m
bello ꝑ superbia cupiditate et
inuidia iuxta drabolicas sug
gestiones: q̄ sīm mādata
mea viuē: ad obtinēdū gau
diū sēpiternū. Ergo oēs q̄ i ta
li voluntate moriūt: dabūt
eis stipēdiū ex iudicio iusti
cie: sz aiabz eoz i eternā
drabolī damnatioē. Hij vō qui
mī seruiūt: tenēt̄ habē sti
pendiū cū celesti exercitu
sine fine. Uer vba ergo ihū
xps locutꝰ fuit verꝰ deus et
hō: vnꝰ cū p̄re t spū sācto
semp deus. ¶ Verba xpi ad
sponsā de cuiusdā militis ret
ractioē a vera milicia id est
ab humilitate pacia obia t fide
etc. ad falsa id ē ad superbia ir
ꝑ strui. et de sue dāpnacois
experiencia. et de dāpnacois in

Cursu ꝑter malā voluntate sicut ꝑ opus. Caplm. viij.

Ego sū verꝰ dns. Nullꝰ ē dns est me excellētior: nec ante me fuit nec post me erit. Ideo ego sū verꝰ sū dns: nec alīꝰ vē dns dr̄eāt⁹ ē n̄ ego solꝰ: qz oīs ptās a me ē. Dixi tibi ꝓus q̄ duos habui famulos. quoꝝ alt⁹ vitā laudabilē virilit assūpsit et vultus ꝛsumauit: quē inuūabiles postea in cadē vita z milicia seqbāt. Nunc dicā tibi qs de pfessioe milicie īstituit ab amico meo ꝓmo recessit. Nomē eiꝰ nō dico tibi. qz nō ꝛgnoscas eū ex nomīe: ꝫ ītētionē eiꝰ et affectū tibi ostendā qualis erat. Quū dā voles fieri miles: veni ad tēplū meū. Qui ingredies audiuit vocē. Si tu vis fieri miles: oportet te habē ista tā. Primo debes credē panē qui videt⁹ in altari ee verū deū et hoīem: celi et tre creatorē. Sedo debes habē maiorē abstinētiā a voluptate tua post assūptā militiā: q̄ antea ꝛsueuisti. Tuo nō debes curare de honore mūdi: et dabo tibi delectationē dīnā. z honorē sēpiternū. Quibz auditis. z ipo secum hec tā deliberāte: audiuit i mēte sua aliā vocē pessimā: tbz ꝓmus ta dīra sonā re. Si inq̄t voluis misereme: dabo alia tria. Dabo tibi posse fidē q̄ vides: audie q̄ delectat: obtinē q̄ appetis. Qui audiēs ista: cogitauit apud se. Iste dns ꝓmo iubet me credē q̄ nō video: ꝓmittit que ne scio: iubet abstinē a delectabilibz q̄ video z desidero. iubet sperare incerta. Alter ꝓmittit m̄ mūdi honorē quē video: delectationē quā appeto: auditū delectabiliū et visum nō ꝓhibet. Certe melius est m̄ sequi eū et habē q̄ video: uti hijs de quibz certus sū: q̄ sperare incerta. Iste hō sic cogitās: cepit ꝓmo de vera milicia retrocedē. Ipe abnegauit pfessionē veā: z ꝓmissione irritauit. Clipeū patrocinīe ꝓcat ante pedes meos: gladiū defensionis fidei recedat de manibz suis: et sic exiuit de tēplo meo. Cui dixit vox illa pessima. Si sicut dixi volueris ee meus: nunc debes precedē cū oī supbia i capīo et i plateis. Ut sicut ille dns ꝓcepit suis habē humilitatē i oībz: sic nullū sit nullū sit gen⁹ ostentatiōis et supbie q̄ te fugiat. Et sicut ille mitra uit cū z obia. et oī se subdit obie: sic nullū patē te ee superiorē. Nulli curues p humilitatē cervicē tuā: gladiū assume i manibz ad hoc ut effundas sāguinē ꝓximi tui:

ppt̄ acquisitionē possessionis
eiꝰ. ¶ Clipeū pone in brachio.
ad hoc ut libent̄ des vitā tuā
p acq̄sitōe honoris. ℣ fide quā
ille habet tu dilige tēplū cor
pis tui: ut a nulla volupta
te que te delectat abstineas.
¶ In talibz ergo hoīe illo firma
te voluntate sua ⁊ intentione
pnceps suus ꝯposuit collo eiꝰ
manū suā. i loco ad hoc ꝑsti
tuto. ¶ Locus ei qualiscūq; nō
obest alicui si voluntas fuerit
bona: nec ꝓdest. si fuit iten
tio ꝑua. ¶ Dictis at vbis ꝑfec
maciis milicie sue. recessit
ille militiā suā exercēs ad
oēm mūdi superbiā: nō ppen
dēs miser q̄ ad maiorē q̄
pius. et ad austeriorē vitā
fuerat oblatꝰ. ¶ Huic militē
infinite militie sequūt̄ in su
pbia: et ꝑfundius ppt̄ milicie
e pfessionē descēdūt i abissū.
¶ Z potes q̄rē q̄ multi volūt
exaltari in mūdo et vocari
magni: ⁊ nō tn̄ ꝓualet. ¶ Cui
q̄d isti ppt̄ voluntatē malā
eque punient̄? sicut hij q̄
oēm ꝓcessū iuxta desideriū
habebūt? ¶ Ad q̄d ego rndeo
tibi. ¶ Quicūq; xpleta habet
voluntatē. et facit q̄ntū pt ut
exaltari possit in mūdo. et
i mūdi honore et nōie vano
vocari. nec tn̄ ppt̄ occultum
iudiciū meū ꝓmittit effatus
voluntati? ꝙ certo dico tibi. ꝙ
ſcdm voluntatē illā malā
puniet̄ sicut ille q̄ xpleuit
opē: n̄ penitētia voluntas
corrigat̄. ¶ Tale de duobz sanc
notis pluribz dico tibi exem
plū: quoꝝ vnꝰ iuxta volū
tatē suā. ꝓsperabat̄ et fere ō
nia q̄ cupiuit obtinuit. al
ter eandē voluntatē habuit.
⁊ nō obtinuit posse. ¶ Quis
obtinuit honorē mūdi. dilex
tēplū corpis sui i oī volup
tate: dnābat̄ ut voluit. ad
oīa ad q̄ misit manū ꝓsperā
bat. ¶ Alt̄ eoꝝ voluntate ꝑfilis
minorē habuit honorē: qui
libent̄ centies fudiſſ sāgui
nē ꝓximi sui ut cupiditatē
suā ꝓsequi potuiſſ: q̄t fecit
q̄d potuit. et voluntate suā
iuxta desideriū suū adiplenit.
¶ Isti duo pares fuit in suppli
cio horrēdo: q̄ licz nō vno tpe
et vna hora mortui sūt am
bo: tn̄ sic loquor de aīa vnꝰ
sicut de ābabz: q̄ ābaz e
vna dāpnatio: vna etiā vox
ābarū erat in sepacōe corpis
aieq; egressu. ¶ Egressa ergo
aīa de corpe: ipa loquebat̄
ad corpꝰ sic. ¶ Dic m̄ nūc ubi
est visio odoꝝ delectabil̄: quā
m̄ ꝓmisisti? ¶ Ubi voluptas
quā m̄ ostēdisti? ¶ Ubi verba
delectabilia? quibz me uti pre
posti? ¶ Affuit mox demon
et rndit. ¶ Visio ꝓmissa non
est n̄ pulvis. ¶ Verba nō sūt nisi
aer? voluptas nō est n̄ luti ⁊ pu
tredo: hec ad nichilū tibi va

let. ¶ Luc clamabat aia. ¶ Heu heu q̄ miserabilit̄ decepta sū. Ego video tā. ¶ Video enī illū qui ī silitudinē panis m̄ pmittebat. ¶ Pē ē vex rē gū ⁊ dns dnanciū. Ego vi deo qđ̄ pmisit: et hoc ē mdi cibile et ī excogitabile. Audi o iā abstinēciā. quā fuisse suasit utilissimā. Dem alā us clamabat cū tribz ve. De mgt̄ qz natꝰ sū: ve qz tā lō ga fuit vita sup̄ tra: ve qz victura sit ī morte ꝑpetua: q̄ nūq̄ pt̄ trāsiuit. Ecce qñ tā miseriā miser habebit p ꝓceptu dei sui: et p trāsi toria felicitate. ¶ Deo sponsa mea reſtaure m̄ qz vocauī te de tāta miseria: obedi spi tui meo ⁊ electis meis. ¶ Verba xp̄i ad sp̄osā. applī imediate p̄cedētis declaraci onē ī sēncia. et de ortu dya boli ad sup̄dictū militē ⁊ de tribulacōne p̄nacē p̄ iustriaā.

Ogne tē Cam. ix. Opus vite hui⁹: nō ē n̄ vna hora ap̄d me. ¶ Deo qđ̄ dico tibi nūc: hoc sēp fuit ī p̄ncia mea. Dixi tibi p̄us q̄ vn⁹ erat q̄ cepit veā militiā: alē qui misere discessit ab ea. ¶ Ille vō qui discessit a via militia p iecit clipeū an̄ pedes meos. gladiū ad latꝰ meū: qñ sez fregit p̄missionē et p̄fessio nē sām. ¶ Id aī notat clipeꝰ quē p̄ieat: n̄ fides recta qua contra īmicos fidei ⁊ aie sue se defendēt. ¶ Id vō sūt pe des mei: n̄ diuina delecta cō q̄ hoiem m̄ attrahō. et pacia mea q̄ eū suffero pa cienter. ¶ Hūt aī clipeū p̄e cat: qñ mgredies tēplū meū cogitabat apud se. ¶ Hūt dnm sequi volo qui ꝑsulit m̄ nul la abstinēcia: q̄ dat m̄ q̄ desi dero: q̄ p̄mittat m̄ audire q̄ delectāt aures. ¶ Dic ergo p iecit clipeū fidei mee: qñ ma gis seq̄ voluit voluntate ꝑpa q̄ me: qñ plus dilexit trea turā q̄ creatorē. ¶ Si ei habu isset fidē rectā. si credidisset me oportere: si iuste iudicāte et datorē etne gloriē: nichil n̄ me desiderasset. nichil n̄ me turbuisset. ¶ Iz fidē meā abie cit et hoc an̄ pedes meos: qñ spreta fide mea ⁊ p ni chilo reputata. nec gaudiū meū querebat: nec paciam meā attēdebat. ¶ Deinꝑ iect gladiū ad latꝰ meū. ¶ Quid notat gladiꝰ n̄ tiorē dei: quē vergz miles dei debet ha bē ꝯtinue ī manibz id ē m opacōibz suis. ¶ Quid vō sig nificat latꝰ meū: n̄ custodia et p̄tectionē meā. sub q̄ fi lios meos sicut mater pul los suos. foueo. et defendo ne dyabolꝰ noceat eis: ne pcla itolerabilia adueniant eis. ¶ Iz ille abiecit gladiū timoris

mei qñ nō curauit cogitare
potēciā meā: nec attēdebat
caritatē meā et pacīciam.
Dicit aūt ad latꝰ meū: qsi
dicat. nō timeo nec curo de
defensiōe tua. Ex industria e
nī mea: ē t nobilitate quod
habeo. Fregit enī ꝓmissionē
mi factā. Que ē ꝓmissio ve
ra: quia homo tenet vouē dō:
Utiqꝫ opus caritatis: ut qcqd
fecerit hō: hoc ex caritate dei
faciat. Hz hāt irritauit. qñ ca
ritatē dei vertit ad amorē
ꝓpriū: oēm voluntatē suā ꝓpo
suit delectatōi future t etne.
Ecce sic sepabat a me: t exi
uit de tēplo humilitatis mee.
Qua qppe xp̄ianoꝝ corpa in
quibz regnat humilitas. tēplū
meū fuit: in qbz aūt regnat su
pbia nō tēplū meū fuit hz dy
aboli. qui eos iuxta voluta
tē suā regit ad mūdi appeti
tū. Expresso aūt de tēplo humi
litatis mee et reiecto clipeo fi
dei scē t gladio tōrtis mei as
cēdit in capū cū supbia: ex
eruit se ī oī voluptate et
appetitu voluntatis ꝓpe: ī tēp
to tōrte meo. pficies ī pcō
suo t voluptate. Qū aūt ve
nisset ad extremū vite sue t
aīa exiret de corpe: demōes
occurerūt ei cū impetu: cont
quē tres voces de iferno sonu
erūt. Prima dixit. Quid
nō iste ē q recessit de humi
litate? et segbat nos in oīa
supbia? Et si adhuc duobus
pedibz alcuns ī supbia sup
nos ascendē posset ut extede
ret nos t pmatū habēt ī su
pbia: libent fecisset. Cui aīa
rndit. Vere ego sū. Cui vnd:
iustitia. Hec ē ret bucao tue
supbie: ut de vno dēone ca
das ad aliū. usqꝫ ad vltimas
nouissim iferni. Et sicut nl'
lus dēoniū erat qui nō scie
bat ētā penā suā t supplia
ū ꝓ oī cogitatu inuidi t ope
ifligendi: sic nullig suppli
cii effugies quin oīm mali
tiae t nequie pticeps sis. Seda
vox damabat dicēs. Quid
nō iste ē qui de milicia dei p
fessa se sepauit? et adhesit mi
licie mē? Rndit aīa. Ve ego
sū. Et dixit iustitia. Hec ē sors
ꝑmiꝫ tui: ut oīs qcūqꝫ sequit
milicia tua. malicia sua t pe
na. dolorē trui t penā aug
mētabit: et ī aduētu suo ad
te qi letali vulnē pcussit te.
Sicut ei ille qui habēt vulng
seuū. si ei vulng supvolnus
usqꝫ ad corpꝰ vulneribz plenū
eēt infertet. intolerabilit af
flugēt t damaret ve sup ve:
sit miseria sup miseriā vei
et tibi: dolor tuus sup oēm
dolorē renouabit. pena tua
nūqꝫ deficiet: et ve tuū nū
qꝫ minuet. Tercia vox cla
mabat. Quid nō est iste q vē
didit creatorē ꝓ creatura: ca
ritatē creatoris ꝓ amore sui:

Respondit iustiaa. Utqz ipe est. Ideo aperiet ei qi due aperture: p vna ingrediet ei ois pena ostituta p mimo pcto usqz ad maxim: qr vendidit cãtorẽ suũ p voluptate sua. Per sedam ingrediet ei ois dolor et ofusio: nec iqz ingrediet ei caritas diuina: et solacio: qr dilexit se p creatore suo. Ideo qr sine fine durabit vita. sine fine durabit pena: qr ab eo oes scr facie sua aiutt. Ecce sponsa mea q mi seri erut q me stepuit: et qr tu dolore emut p modica voluptate. Cxpi logia ad spõsa sicut ad moysen de rubo. et qlit p pharaonẽ dyabolꝝ et p ppl'm isr'liticu moderna milites et p rubu corpꝰ vgis designat. et qlit milites et moderni epi parut modernis tpibz masioes dyabolo. Ca. x.

Scribit in lege mop si. q moyses custo dies pecora i deserto cu videt rubu qui iflama bat et non ardebat: timuit et velabat facie sua. Ciu dix. vox de rubo. Afflictio ppli mei i egipto: et audiui clamorẽ eoꝝ a facie exactorũ eoꝝ. Scio enim fortitudinẽ eoꝝ. Descendi ut liberem eos de manu egyptiorũ. Ecce ego mittam te ad pharaonẽ. et educas populum meum filios israel de egipto. Dixit moyses ad deum. Quis ego sum ut vadam ad pharaonem et educam filios israel de egipto. Dixitq deus. Ego ero tecum. et hoc erit tibi signum quia ego misi te. Cum eduxeris populum meum de egipto sacrificabis deo super montem istum. Dixit moyses ad deum. Si venero ad filios israel et dixero eis deus patrum vestrorum misit me ad vos. dixerint mihi quod nomen eius est. quid dicam eis. Dixit deus ad moysen. Ego sum qui sum. Sic dices filiis israel. qui est misit me ad vos. Rursum dixit deus ad moysen. Hec dices filiis israel. dominus deus patrum vestrorum deus abraham deus isaac deus iacob misit me ad vos. hoc nomen mihi est in eternum. et hec memoria mea in generationem et generationem. Vade et congrega seniores israel. et dices ad eos. dominus deus patrum vestrorum apparuit mihi deus abraham isaac et iacob dicens. Visitans visitaui vos et ea que accidunt vobis in egipto. et dixi ascendam vos de afflictione egipti ad terram chananei. et hetthei. et amorrei. et pherezei. et hethei. et iebusei. ad terram lacte et melle manantem. Et audient vocem tuam. et ingredieris tu et senes israel ad regem egipti. et dicetis ei. dominus deus hebreorum vocauit nos. Ibimus igitur viam trium dierum in solitudinem. et immolabimus domino deo nostro. Ego autem scio quod non dimittet vos rex egipti ut eatis. nisi cogente manu fortiori. Extendam igitur manum meam. et percutiam egiptum in cunctis mirabilibus meis que facturus sum in medio eius. Et post hec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic coram egiptiis. ut cum egressi fueritis non vacui egrediamini. Postulet mulier a vicina sua et hospita sua vasa argentea et aurea et vestes. et ponetis super filios vestros et filias vestras. et spoliabitis egiptios. Respondens moyses ait. Non credent mihi neque audient vocem meam. sed dicent. non apparuit tibi dominus. Dixit ei dominus. Quid est quod tenes in manu tua. Qui respondit. Virga. Dixitq ei. Proice eam in terram. Que cum proiecisset in terram versa est in colubrum. ita ut fugeret moyses eum. Dixitque dominus ad eum. Extende manum tuam. et apprehende caudam eius. Qui extendit manum suam et tenuit serpentem. et reversa est in virgam. Ut credant inquit. apparuisse tibi dominum deum patrum eorum deum abraham deum isaac et deum iacob. Dixit quoque dominus ad eum. Mitte manum tuam in sinum tuum. Qui cum misisset manum in sinum suum. et extraxisset eam. vidit manum leprosam quasi niuem. Rursum ait. Mitte manum tuam in sinum tuum. Qui rursum misit manum in sinum suum. et extraxit eam. et ecce reversa est ut caro eius erat. Si non crediderint tibi neque audierint vocem prioris signi. credent verbis posteriori. Si autem nec duobus quidem signis credent tibi neque audient vocem tuam. sume aquam de flumine. et effunde super aridam. et fient sanguis quas hauseris de fluuio. Dixit moyses ad dominum. Obsecro domine non sum eloquens ab heri et nudius tertius. ex quo locutus es ad seruum tuum. sed impeditioris et tardioris linguae sum. Dixitque dominus ad eum. Quis fecit os hominis. aut quis fabricatus est mutum et surdum. videntem et cecum. nonne ego. Nunc ergo vade. et ego ero in ore tuo. et docebo te quid loquaris. Dixit moyses. Obsecro domine mitte quem missurus es. Iratusque dominus contra moysen. ait. Aaron levites frater tuus. ego scio quod eloquens sit. ipse egredietur in occursum tuum. et videns te letabitur corde. Loquetur ad eum. et ponet sermones meos in ore eius. et ego ero in ore tuo. et in ore illius. et docebo vos quid facere debeatis. Ipse loquetur pro te ad populum. et erit os tuum. tu autem eris ei in ea que ad deum pertinent. Virgam hanc sumes in manu tua. in qua facies signa. Abiit igitur moyses. et reversus est ad iethro socerum suum. dixitque ei. Vadam et revertar ad fratres meos qui sunt in egipto. et videbo si adhuc vivunt. Dixitque iethro moysi. Vade in pace. Dixit ergo dominus ad moysen in madian. Vade et revertere in egiptum. mortui sunt enim omnes qui querebant animam tuam. Tulit ergo moyses uxorem suam et filios suos. et imposuit eos super asinum. reversusque est in terram egipti. tollens virgam dei in manu sua. Dixitque dominus ad eum. Cum reversus fueris in egiptum. vide ut omnia prodigia que posui in manu tua facias coram pharaone. ego autem indurabo cor eius. et non dimittet populum. Et dices ad pharaonem. Hec dicit dominus. filius meus primogenitus israel. Dico tibi. dimitte filium meum ut sacrificet mihi. Si autem nolueris dimittere eum. ecce ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via in statione. obviavit ei dominus. et quesiuit occidere eum. Tollens autem sephora acutissimam petram circumcidit preputium filii sui. et tetigit pedes eius. dixitque. Sponsus sanguinum tu mihi es. Et dimisit eum. Tunc dixit. sponsus sanguinum circumcisionis gratia. Dixit autem dominus ad aaron. Vade in occursum moysi in desertum. Qui abiit. et occurrens ei in monte dei osculatus est eum. Cumque narrasset moyses aaron omnia verba domini pro quibus miserat eum. et signa que mandauerat ei. abierunt simul. et congregauerunt omnes maiores natu filiorum israel. Et locutus est aaron omnia verba que dixerat dominus ad moysen. et fecit signa coram populo. Et credidit populus. audientes quod visitasset dominus filios israel. et respexisset afflictionem eorum. et procidentes adorauerunt. Postea ingressus moyses et aaron pharaonem dixerunt ei. Hec dicit dominus deus israel. dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto. Qui respondit. Quis est dominus ut audiam vocem eius et dimittam israel. nescio dominum. nec israel dimittam. Dixerunt ei. deus hebreorum vocauit nos. Ibimus igitur viam trium dierum in solitudinem. et sacrificabimus domino deo nostro. ne forte occurrat nobis pestilentia aut gladius. Dixit eis rex egipti. Quare moyses et aaron auertitis populum a factis suis. Ite ad onera vestra. Dixitque pharao. Ecce multus est modo populus terre. et vos cessare facitis eum ab operibus suis. Precepit quoque pharao in die illa exactoribus populi et magistris eius. dicens. Nolite ultra dare paleas populo ad faciendos lateres sicut heri et nudius tertius. ipsi vadant et colligant sibi stipulas. Sed et numerum laterum quem prius faciebant. ponite super eos. nec minuetis ex eo. Otiosi sunt. propterea clamant dicentes. Vadamus et immolemus deo nostro. Opprimantur operibus. et faciant ea. nec acquiescant verbis mendacibus. Egressi ergo exactores populi et magistri eius locuti sunt ad populum dicentes. Hec dicit pharao. Non dabo vobis paleas. Vos ite et colligite sibi ubicumque inueneritis. nichil enim minuetur ex operibus vestris. Dispersus est igitur populus per omnem terram egipti. ut colligerent stipulas pro paleis. Exactores autem instabant dicentes. Complete opera vestra. quotidianum sermonem. sicut cum paleas habebatis. Cesi sunt quoque magistri filiorum israel. quos constituerant super eos exactores pharaonis. et dicebatur eis. Cur non implestis latericium numerum sicut heri et nudius tertius. Venerunt ergo magistri filiorum israel. et clamabant ad pharaonem dicentes. Quare sic agis cum seruis tuis. Paleas non datur seruis tuis. et latericium numerum quem prius faciebamus. ecce nunc seruis tuis imperatur. et flagellis cedimur. cum ipse populus tuus delinquat. Qui respondit. Otiosi estis. otiosi. propterea dicitis. Eamus et immolemus domino. Ite ergo et operamini. paleas non dabitur vobis. et latericium numerum reddetis. Videntes igitur magistri filiorum israel quod in malum res verteretur. dicebantque eis. Nequaquam minuetis de latericio numero per singulos dies. Occurrentes moysi et aaron qui stabant ex aduerso. dixerunt. Videat dominus et iudicet. quia fetere fecistis odorem nostrum coram pharaone et seruis eius. et dedistis gladium in manu eorum ut occidant nos. Reuersus moyses ad dominum. ait. Cur domine afflixisti populum hunc. ut quid me misisti. Ex quo ingressus sum ad pharaonem ut loquerer in nomine tuo. afflixit populum hunc. et non liberasti populum tuum. Dixit dominus ad moysen. Nunc videbis quanta facturus sim pharaoni. Manu enim forti dimittet eos. et manu forti eiciet eos de terra sua. Locutus est autem deus ad moysen. et dixit ei. Ego dominus qui apparui abraham isaac et iacob deus omnipotens. et nomen meum adonay non indicaui eis. Pactum meum pepigi cum eis. ut darem eis terram chanaan. terram peregrinationis eorum in qua aduenerunt. Audiui gemitum filiorum israel quos egiptii sub ditione premunt. et recordatus sum pacti mei. Dic ergo filiis israel. Ego dominus. et educam vos de afflictionibus egiptiorum. et liberabo de seruitute. Redimam vos in brachio extento. et in iudiciis grandibus. Et assumam vos mihi in populum. et ero vobis in deum. Et scietis quia ego dominus deus vester qui educo vos de afflictionibus egiptiorum. et introducam in terram pro qua leuauit manum meam ut darem eam abraham isaac et iacob. et dabo eam vobis in possessionem. Ego dominus. Locutus est moyses ad filios israel. Et non audierunt eum prae angustia spiritus et opere duro. Dixit autem dominus ad moysen. Ingredere et loquere pharaoni regi egipti. ut dimittat filios israel de terra sua. Qui respondit coram domino. Ecce filii israel non audiunt me. quomodo audiet me pharao. praesertim incircumcisus labiis. Locutus est autem dominus ad moysen et aaron. et precepit eis ad filios israel et ad pharaonem regem egipti. ut educerent filios israel de terra egipti. Hi principes familiarum in domibus patrum suorum. filii ruben primogeniti israel. henoch et phallu. hesron et charmi. hec cognationes ruben. Filii autem simeon. iamuel et iamin. et ahod. et iachin. et sohar. et saul filius chananitidis. hec cognationes simeon. Hec nomina filiorum leui per cognationes suas. gerson et caath et merari. Anni autem vite leui centum triginta septem. Filii gerson. lobni et semei per familias suas. Caath autem amram et isaar et hebron et oziel. Anni autem vite caath centum triginta tres. Filii merari. moholi et musi. hec cognationes leui per familias suas. Sumpsit autem amram iochabed patruelem suam uxorem. que genuit ei aaron et moysen. Anni autem vite amram centum triginta septem. Filii isaar. core et nepheg et zechri. Filii oziel. misahel et elisaphan et sethri. Sumpsit autem aaron elisabeth filiam aminadab sororem nahasson uxorem. que genuit ei nadab et abiu et eleazar et ithamar. Filii core. aser et elcana et abiasaph. hec cognationes core. Eleazar autem aaron accepit uxorem de filiabus phutihel. que genuit ei phinees. Hi principes familiarum leuitarum per cognationes suas. Hic aaron et moyses quibus dixit dominus. Educite filios israel de terra egipti per turmas suas. Ipsi locuti sunt ad pharaonem regem egipti. ut educerent filios israel de egipto. Hic moyses et aaron. Et fecit dominus sicut locutus est ad moysen et aaron. Moyses autem octogenarius erat. et aaron octogenarius et tercio. cum loqueretur ad pharaonem. Locutus est autem dominus ad moysen et aaron in terra egipti. dicens. Mensis iste vobis principium mensium. primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum cetum filiorum israel. et dicite eis. Decima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Si autem minor est numerus hominum ut sufficere non possint ad agnum. assumet vicinus domui sue proximus iuxta numerum animarum. quas cum viderit posse sufficere ad agnum. comedent. Agnus absque macula. masculus. anniculus. Tollite autem de ouibus et capris. Et seruabitis eum usque ad quartamdecimam diem huius mensis. Immolabitque eum omnis multitudo filiorum israel ad vesperam. Et sumentes de sanguine ponent ex utraque parte postis et in superliminari ostiorum domorum in quibus comedent illum. Et comedent carnes nocte illa assas igni. et azimos panes cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quicquam nec coctum aqua. sed tantum assum igni. caput cum pedibus et intestinis. Non reseruabitis ex eo quicquam usque mane. Si quid autem residuum fuerit. igni comburetis. Sic autem comedetis illum. renes accincti. calciamenta habentes in pedibus. tenentes baculos in manibus. et comedetis festinanter. Phase est enim domini. Et transibo per terram egipti nocte illa. et percutiam omne primogenitum in terra egipti. ab homine usque ad pecus. et in cunctis diis egiptiorum faciam vindictas. Ego dominus. Et erit sanguis vobis signum in domibus in quibus eritis. Videbo sanguinem. et transibo vos. nec erit in vobis plaga disperdens quando percussurus ero terram egipti. Erit autem dies iste memorabilis. et celebrabitis eum festum domino in generationibus vestris. Cultu perpetuo celebrabitis illum. Septem diebus azima comedetis. Verumtamen in die primo eicite fermentum de domibus vestris. Quicumque comederit fermentatum. peribit anima illius de israel. a die primo usque ad diem septimum. Dies autem primus erit sanctus. et similiter septimus. Nichil operis fiet in eis. preter ea que ad esum pertinent animarum. hec tantum facietis. Et obseruabitis azima. quia in hac ipsa die eduxi exercitus vestros de terra egipti. Obseruabitis diem hanc per generationes vestras. cultu perpetuo. Mense primo. quarta decima die mensis ad vesperam. comedetis azima usque ad diem vicesimam primam eiusdem mensis ad vesperam. Septem diebus fermentum non inueniatur in domibus vestris. Quicumque comederit panem fermentatum. peribit anima illius de cetu israel. tam aduena quam indigena terre. Omne fermentatum non comedetis. in cunctis habitaculis vestris comedetis azima. Vocauit autem moyses omnes maiores natu filiorum israel. et ait ad eos. Ite et tollite vobis animalia per familias vestras. et immolate phase. Tollens autem fasciculum hysopi intingite in sanguine qui positus est in lumine. et aspergite superliminare et utrumque postem de sanguine qui est in lumine. Vos autem non egrediatur unusquisque ostium domus sue usque mane. Transibit enim dominus percutiens egiptios. et videns sanguinem in superliminari et in utroque postium. transibit ostium illud. et non sinet percussorem ingredi domos vestras. et percutere. Obseruate hec verba. et custodite ea tam tu quam filii tui usque in sempiternum. Cum ingressus fueris terram quam dominus daturus est tibi sicut pollicitus est. obseruabis ritum hunc sacrificii. Et cum dixerint ad vos filii vestri. Quid sibi vult ritus iste. dicetis. Victima phase est domini. qui transiit domos filiorum israel in egipto. percutiens egiptios. et domos nostras liberauit. Inclinatusque populus adorauit. Et abeuntes filii israel fecerunt sicut preceperat dominus moysi et aaron. Factum est autem in nocte media. percussit dominus omne primogenitum in terra egipti. a primogenito pharaonis qui sedet in solio eius. usque ad primogenitum captiui qui erat in carcere. et omne primogenitum pecoris. Surrexit pharao nocte. et omnes serui eius. et vniuersus egiptus. Et facta est clamor magnus in egipto. Non enim erat domus in qua non esset mortuus. Vocauitque moysen et aaron nocte. et dixit eis. Surgite. egredimini de medio populi mei. tam vos quam filii israel. Et abite. sacrificate domino sicut petistis. Oues vestras et armenta tollite sicut locuti estis. et abite. benedicite et mihi. Urgebat autem egiptus populum. ut cito de terra egrederentur. dicebant enim. Omnes morimur. Tulit ergo populus conspersum farina adhuc fermentum. ligans sindone in humeris suis. Filii autem israel fecerunt sicut preceperat moyses. et postulauerunt a vicinis suis vasa argentea et aurea et vestes. Et dominus dedit gratiam populo coram egiptiis. et commodauerunt eis. Et spoliauerunt egiptios. Profecti sunt autem filii israel de ramesse in soccoth. sescenta milia virorum peditum. absque paruulis. Sed et vulgus promiscuum infinitum ascendit cum eis. oues et armenta et animantium diuersa genera. Et coxerunt azima panes de farina quam tulerant de egipto. Nec enim fermentari potuit. eiecti de conspectu eorum. nec moram pati. Sed ne cibaria quidem sibi parauerant. Habitatio autem filiorum israel qui habitauerunt in egipto. fuit quadringentorum triginta annorum. Et post quadringentos triginta annos. egressus est omnis exercitus domini de terra egipti. Nox dominationis. et obseruationis domino pro egressione eorum de terra egipti. Hanc ipsam nocte dominus obseruandam omnibus filiis israel in generationibus suis. Dixit autem dominus ad moysen et aaron. Hec est religio phase. Omnis alienigena non comedet ex eo. Omnis seruus emptus pecunia circumcisus illo vescetur. Advena et mercennarius non comedent ex eo. In domo una comedetur. Non efferetis de carnibus eius foras. Os non comminuetis ex eo. Omnis cetus israel faciet illud. Si quis autem aduenarum habitare voluerit apud vos. et facere phase domino. circumcidetur prius omne masculinum eius. et tunc accedet. et erit quasi indigena terre. Omnis incircumcisus non comedet ex eo. Lex una erit indigenae et aduenae qui peregrinatur in medio vestri. Fecerunt igitur omnes filii israel sicut preceperat dominus moysi et aaron. Et ipsum diem eduxit dominus exercitus eorum de terra egipti. Locutus est dominus ad moysen. dicens. Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vulvam in filiis israel. tam de homine quam de pecore. Mea sunt omnia. Dixitque moyses ad populum. Mementote diei huius in qua egressi estis de egipto. de domo seruitutis. quia eduxit vos dominus de loco isto per fortitudinem manus sue. Panes azimos comedetis. Hodie vos egredimini mense nouorum. Cumque introduxerit te dominus in terram chananei. et hetthei. et amorrei. et hethei. et iebusei. quam iurauit patribus tuis ut daret tibi terram lacte et melle manantem. Celebrabis hunc morem seruitutis in mense isto. Septem diebus vesceris azimis. Et die septimo festum domino. Azima comedetur per septem dies. Non videbitur apud te fermentum. nec in cunctis finibus tuis. Narrabis filio tuo in die illa. dicens. Hoc facio propter ea que reddidit mihi dominus quando egressus sum de egipto. Et erit quasi signum in manu tua. et quasi memoriale ante oculos tuos. ut lex domini semper sit in ore tuo. In manu enim forti eduxit te dominus de egipto. Custodies ergo legitimum hoc tempore suo. de die in diem. Cumque introduxerit te dominus in terram chananei. sicut iuravit tibi et patribus tuis. et dederit eam tibi. Separabis omne quod aperit vulvam domino. et primogenita animantium que tibi nascuntur. Masculini erunt domini. Primogenitum asini mutabis ove. Si non redimis. occides. Primogenitum hominis de filiis tuis redimes. Cumque interrogauerit te filius tuus cras. dicens. Quid sibi vult hoc. dices ad eum. In manu forti eduxit nos dominus de egipto. de domo seruitutis. Cum indurasset pharao dimittere nos. occidit dominus omne primogenitum in terra egipti. a primogenito hominis usque ad primogenitum pecoris. Propter hoc ego immolo domino omne quod aperit vulvam masculini sexus. et primogenita filiorum redimo. Erit quasi signum in manu tua. et quasi appensum quid ante oculos tuos. eo quod in manu forti eduxerit nos dominus de egipto. Dimisit autem pharao populum. non per viam terre philistiim que vicina erat. Putauit enim deus ne forte penitentia tactus. si viderit bellum. reuertatur in egiptum. Sed circumduxit eum per viam deserti que est iuxta mare rubrum. Armati ergo ascenderunt filii israel de egipto. Tulit autem moyses secum ossa ioseph. Qui adiurauerat filios israel dicens. Visitabit deus vos. efferte hinc ossa mea vobiscum. Profecti igitur de soccoth. castrametati sunt in ethan. in extremis finibus deserti. Dominus autem precedebat eos. ostendens viam per diuersa itinera. Die quidem per columnam nubis. ducatum prebens itineris. Nocte autem per columnam ignis. illuminans eis. ut utroque tempore gradi valerent. Non recessit columna nubis die. nec columna ignis nocte. a facie populi. Locutus est autem dominus ad moysen. dicens. Loquere filiis israel. ut reuertantur et castrametentur ante phihahiroth. inter magdalum et mare. contra beelsephon. Ipsi enim dicent de filiis israel. Errant. conclusit eos terra deserti. Indurabo cor pharaonis. et persequetur eos. et glorificabor in pharaone et in omni exercitu eius. Et scient egiptii quia ego dominus. Qui fecerunt ita. Nunciatum est autem regi egipti quod fugisset populus. Et mutatum est cor pharaonis et seruorum eius super populo. Et dixerunt. Cur hoc fecimus. ut dimitteremus israel ne seruiret nobis. Iunxit ergo currum suum. et populum suum assumpsit secum. Tulitque sexcentos currus electos. et omnes currus egipti. et duces exercitus. Et persecutus est filios israel. qui egressi fuerant manu excelsa. Persecutique sunt eos egiptii. omnes equi et quadrige pharaonis. et equites. et exercitus eius. Et apprehenderunt eos castrametantes iuxta mare. in phihahiroth. contra beelsephon. Cumque appropinquasset pharao. eleuantes filii israel oculos. et aspicientes egiptios post tergum. timuerunt nimis. Et clamauerunt ad dominum. Dixerunt autem moysi. Quare non erant sepulchra in egipto. tulisti nos ut moreremur in deserto. Quid hoc facere uoluisti. ut educeres nos de egipto. Nonne iste est sermo quem loquebamur ad te in egipto. dicentes. Recede a nobis. seruiamus egiptiis. Melius enim est seruire egiptiis. quam mori in deserto. Dixit autem moyses ad populum. Nolite timere. state et videte salutare domini quod facturus est hodie in vobis. Nam quos vidistis egiptios hodie. non addetis ultra videre eos usque in sempiternum. Dominus pugnabit pro vobis. et vos tacebitis. Dixitque dominus ad moysen. Quid clamas ad me. loquere filiis israel. ut proficiscantur. Tu autem eleua virgam tuam. et extende manum tuam super mare. et divide illud. ut gradiantur filii israel per medium mare sicco vestigio. Ego autem indurabo cor egiptiorum. ut insequantur eos. et glorificabor in pharaone et in omni exercitu eius. in curribus et in equitibus eius. Et scient egiptii quia ego dominus. cum glorificatus fuero in pharaone. curribus et equitibus eius. Tollens autem angelus dei qui ibat ante castra israel. abiit retro. Abiit quoque columna nubis de conspectu eorum. et stetit post eos. Et venit inter castra egiptiorum et castra israel. Et erat nubes tenebrosa. illuminans noctem. et non appropinquauit hic ad illos tota nocte. Extendit moyses manum super mare. et retrorsum abire fecit flante vento vehementi. et siccauit mare. Et diuisa est aqua. Et ingressi filii israel per medium mare sicco vestigio. Et aque eis erant quasi pro muro a dextera et a sinistra. Et persecuti sunt eos egiptii. Et ingressi sunt omnes equi pharaonis. quadrige et equites eius per medium maris. Factum est autem in vigilia matutina. et ecce respexit dominus super castra egiptiorum per columnam ignis et nubis. et interfecit exercitum eorum. Et subuertit rotas curruum. ferebanturque in profundum. Dixerunt egiptii. Fugiamus israelem. dominus enim pugnat pro eis contra nos. Dixit autem dominus ad moysen. Extende manum tuam super mare. ut reuertantur aque ad egiptios super currus et equites eorum. Extendit moyses manum contra mare. et reuersum est primo diluculo ad priorem locum suum. Egiptii autem fugientes occurrerunt aquis. et involuti sunt fluctibus. Et persecutus est dominus egiptios in medio maris. Reuersaque aqua operuit currus et equites cuncti exercitus pharaonis. qui secuti fuerant filios israel in mari. Ne unus quidem remansit ex eis. Filii autem israel perrexerunt per siccum mare. et aque eis erant quasi pro muro a dextera et a sinistra. Liberauit ergo dominus in die illa israel de manu egiptiorum. Et vidit israel egiptios mortuos super litus maris. Et manum magnam quam exercuit dominus contra eos. timuit populus dominum. et credidit domino et moysi seruo eius. Tunc cecinit moyses et filii israel carmen hoc domino. et dixerunt. Cantemus domino. gloriose enim magnificatus est. equum et ascensorem deiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dominus. et factus est mihi in salutem. Iste deus meus. et glorificabo eum. deus patris mei. et exaltabo eum. Dominus conterens bella. dominus nomen eius. Quadrigas pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Electi duces conmersi sunt mari rubro. Abyssi operuerunt eos. descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua domine magnificata est in fortitudine. dextera tua domine percussit inimicum. Et in multitudine gloriae tue deposuisti aduersarios tuos. Misisti iram tuam. que deuorauit eos quasi stipulam. Et in spiritu furoris tui congregate sunt aque. Stetit unda fluens. congregati sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus. Persequar. comprehendam. diuidam spolia. implebitur anima mea ex illis. Interficiam gladio meo. dominabitur manus mea. Flauit spiritus tuus. et operuit eos mare. Submersi sunt quasi plumbum in aquis uehementibus. Quis similis tui in fortibus domine. quis similis tui. magnificus in sanctitate. terribilis atque laudabilis. et faciens mirabilia. Extendisti manum tuam. et deuorauit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti. et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum. Ascendit equus pharaonis cum quadrigis et equitibus in mare. et reduxit super eos dominus aquas maris. Filii autem israel perrexerunt per siccum in medio mari. Sumpsit maria prophetissa soror aaron tympanum in manu sua. egressaeque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris. Quibus respondebat maria. Cantemus domino. gloriose enim magnificatus est. equum et ascensorem deiecit in mare. Et castrametatus est israel in asmonam. Profectus autem moyses de mari rubro. venit in desertum sur. Et ambulauerunt tribus dierum in solitudine. et non inuenerunt aquam. Venerunt autem in mara. et non poterant bibere aquas de mara. eo quod essent amare. Vnde et congruum loco nomen impositum est. Murmurauitque populus contra moysen. dicens. Quid bibemus. Qui clamauit ad dominum. Et ostendit ei lignum. quod cum misisset in aquas. conuersae sunt in dulcedinem. Ibi constituit ei iudicia et iustificationes. et ibi tentauit eum. Et ait. Si audieris vocem domini dei tui. et quod rectum est coram eo feceris. et auribus percepta mandata eius custodieris. omnes infirmitates quas posui in egipto non inducam super te. Ego enim dominus sanator tuus. Venerunt autem in helim. ubi erant duodecim fontes aquarum. et septuaginta palme. Et castrametati sunt ibi super aquas. Profecti de helim. uniuersa multitudo filiorum israel venit in desertum sin. quod situm est inter helim et synai. quinto decimo die mensis secundi postquam egressi sunt de egipto. Murmurauit autem omnis congregatio filiorum israel contra moysen et aaron in solitudine. Dixeruntque filii israel ad eos. Quis det nobis carnes ut comedamus in solitudine hac. recordamur ceparum egiptiorum. et allii. et porrorum. Nunc anima nostra arida est. nichil aliud habemus ante oculos nisi ad manna. Dixit autem dominus ad moysen. Ecce ego pluam vobis panes de celo. egredietur populus et colligat quotidie rem diei. ut temptem eum utrum ambulet in lege mea an non. Sexta autem die parent quod inferant. et sit duplum quam colligere solent per singulos dies. Dixerunt autem moyses et aaron ad omnes filios israel. Vespere scietis quod dominus eduxerit vos de terra egipti. et mane videbitis gloriam domini. audiet murmur vestrum contra dominum. Nos enim quid sumus. quia murmurationem vestram non contra nos facitis. sed contra dominum. Dixit quoque moyses. Dabit dominus vobis vespere carnes edere. et mane panes in saturitate. eo quod audierit murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum. Nos enim quid sumus. non contra nos murmuratio vestra est. sed contra dominum. Dixit moyses ad aaron. Dic uniuerso cetui filiorum israel. Accedite coram domino. audiuit enim murmurationes vestras. Cumque loqueretur aaron ad omnem cetum filiorum israel. respexerunt ad solitudinem. et ecce gloria domini apparuit in nube. Locutus est dominus ad moysen. dicens. Audiui murmurationes filiorum israel. Loquere ad eos. Vespere comedetis carnes. et mane saturabimini panibus. et scietis quia ego dominus deus vester. Factum est igitur vespere. ascendit coturnix. et operuit castra. Mane quoque ros iacuit per circuitum castrorum. Et operuit superficiem terre. Apparuit in solitudine minutum et quasi pilo contritum. sicut pruina super terram. Quod cum vidissent filii israel. dixerunt ad inuicem. Manhu. quod significat. Quid est hoc. nescierunt enim quid esset. Dixitque moyses ad eos. Iste est panis quem dedit dominus vobis ad vescendum. Hic est sermo quem precepit dominus. Colligat ex eo vir quantum sufficere possit ad vescendum. gomor per capita iuxta numerum animarum quas habet unusquisque in tabernaculo suo. Fecerunt ergo filii israel sicut preceperat moyses. et collegerunt alius plus alius minus. Et mensi sunt gomor. nec qui plus habuit abundauit. nec qui minus habuit inuenit minus. Unusquisque iuxta quod edere poterat. collegerunt. Dixitque moyses ad eos. Nullus relinquat ex eo usque mane. Qui non audierunt moysen. sed reliquerunt ex eo homines usque mane. et scatere cepit vermibus. et computruit. Iratusque contra eos moyses. Colligebant autem mane singuli quantum sufficere poterat ad vescendum. Cum autem sol ardere cepisset. liquescebat. Die autem sexto collegerunt cibos duplices. id est duos gomor per singulos homines. Venerunt autem omnes principes turbe. et narrauerunt moysi. Qui ait ad eos. Hoc est quod locutus est dominus. Requies sabbati sanctificata domino cras. Quodcumque operandum est. operamini hodie. et quod coquendum est. coquite. Et quicquid superfuerit. reponite in vesperum. Qui reposuerunt sicut precepit moyses. et non computruit. nec vermes inuenti sunt in eo. Dixit moyses. Comedite illud hodie. quia sabbatum est domini. hodie non inuenietis in agro. Sex diebus colligite. septimo die sabbatum est. in quo non inuenietur. Septimo die egressi quidam de populo colligere ceperunt. et non inuenerunt. Dixitque dominus ad moysen. Usquequo non vultis custodire mandata mea et legem meam. Videte quod dominus dederit vobis sabbatum. et propter hoc tribuat in die sexto escas duplices. Manete unusquisque apud se. nullus egrediatur de loco suo die septimo. Et requieuit populus die septimo. Domus autem israel vocauit nomen eius manna. Erat autem quasi semen coriandri album. et gustus eius quasi similae cum melle. Dixit moyses. Hoc est quod precepit dominus. Impleatur gomor ex eo in custodias futuras. ut videant panem quo alui vos in deserto. quando eduxi vos de terra egipti. Dixitque moyses ad aaron. Sume urnam unam. et mitte ibi manna quantum capere potest. et repone coram domino in custodias futuras. Sicut precepit dominus moysi. Aaron reposuit illud in tabernaculo testimonii. ut custodiretur. Filii autem israel comederunt manna quadraginta annis. donec venirent in terram habitabilem. Manna comedebant donec egressi sunt fines terre chanaan. Gomor autem decima pars est trium modiorum. Profecta est omnis congregatio filiorum israel de deserto sin per itinera sua. iubente domino. Et castrametati sunt in raphidim. Non erat autem aqua ad bibendum populo. Et litigauit populus contra moysen. dicens. Da nobis aquam ut bibamus. Dixitque moyses ad eos. Quid litigatis contra me. cur temptatis dominum. Sitiuit ergo ibi populus aquam. et murmurauit contra moysen. dicens. Cur hoc fecisti ut educeres nos de egipto. et interficeres nos sitientes. liberos nostros. et uxores nostras. et iumenta. Clamauit autem moyses ad dominum. dicens. Quid faciam populo huic. adhuc modicum et lapidibus me obruent. Dixitque dominus ad eum. Transi ante populum. et tolle tecum de maioribus natu israel. et virgam qua percussisti flumen tolle in manu tua. et vade. Ecce ego stabo ibi coram te super petram horeb. Percuties petram. et egredietur ex ea aqua. ut bibat populus. Fecit ita moyses coram senibus israel. Et vocauit nomen loci illius. Temptatio. propter iurgium filiorum israel. et quia temptauerunt dominum. dicentes. Estne dominus in nobis an non. Venit amalech. et pugnabat contra israel in raphidim. Dixitque moyses ad iosue. Elige nobis viros. et egredere. pugna contra amalech. cras ego stabo in cacumine montis. habens virgam dei in manu mea. Fecit iosue sicut ei imperauerat moyses. ut pugnaret contra amalech. Moyses autem aaron et hur ascenderunt super verticem collis. Cumque leuasset moyses manus. superabat israel. Sin autem paululum remisisset. superabat amalech. Manus autem moysi erant graues. Tulerunt ergo lapidem. et posuerunt subter eum. Sedensque super eum. sustentabant manus eius aaron et hur. vnus hinc. et alius inde. Et fuerunt manus eius firme usque ad occasum solis. Et imbelles fecit amalech et populum eius in ore gladii. Dixit autem dominus ad moysen. Scribe hoc memoriale in libro. et tradi in auribus iosue. quia delens delebo memoriam amalech de subter celum. Et edificauit moyses altare. et vocauit nomen eius. Dominus exaltatio mea. et ait. Manus ad thronum domini. et bellum domini erit contra amalech de generatione in generationem. Iethro autem sacerdos madian cognatus moysi audiuit omnia que fecerat deus moysi et populo suo israel. quod eduxisset dominus israel de egipto. Tulit ergo sephoram uxorem moysi quam remiserat. et duos filios eius. Quorum nomen unius gersam. dicens. Aduena fui in terra aliena. et alterius eliezer. dicens. Deus enim patris mei adiutor meus. et liberauit me de manu pharaonis. Venit ergo iethro cognatus moysi. et filii eius. et uxor eius ad moysen in desertum. ubi castrametatus fuerat in monte dei. Et nuntiatum est moysi. Ecce cognatus tuus iethro venit ad te. et uxor tua. et duo filii tui cum ea. Egressus moyses in occursum soceri sui. adorauit. et osculatus est eum. Salutauerunt se mutuo. et intrauerunt tabernaculum. Narrauitque moyses cognato suo omnia que fecerat dominus pharaoni et egiptiis propter israel. uniuersum laborem qui accidisset eis in via. et quod liberasset eos dominus. Gauisus est iethro in omnibus bonis que fecerat dominus israel. quod liberasset eum de manu egiptiorum. Et ait. Benedictus dominus qui liberauit vos de manu egiptiorum. et de manu pharaonis. qui liberauit populum de manu egiptiorum. Nunc cognoui quia magnus dominus super omnes deos. eo quod superbe egerint contra eos. Et obtulit iethro holocausta et victimas deo. Venit autem aaron et omnes seniores israel. ut comederent panem cum eo coram deo. Altera autem die sedit moyses ut iudicaret populum. Qui stetit apud eum a mane usque ad vesperum. Quod cum vidisset socer eius. omnia scilicet que agebat in populo. ait. Quid est hoc quod facis in populo. cur solus sedes. et omnis populus adstat tibi a mane usque ad vesperum. Cui respondit moyses. Venit ad me populus querere sententiam dei. Cumque acciderit eis aliquod negotium. veniunt ad me. et iudico unumquemque inter proximos. et ostendo precepta dei et leges eius. Dixit socer ad eum. Non bonam rem facis. Stulto labore consumeris tu. et populus iste qui tecum est. Grauius enim negotium est quam ut tu solus possis illud sustinere. Sed audi consilium meum. et consulam tibi. et sit deus tecum. Esto populo in his que ad deum pertinent. ut referas ea ad illum. Et ostendas eis ceremonias et ritum colendi. viam per quam ingredi debeant. et opus quod facere. Prouide autem de omni plebe. viros potentes et timentes deum. in quibus sit veritas. et qui oderint auaritiam. et constitue ex eis tribunos. centuriones. quinquagenarios. et decanos. qui iudicent populum omni tempore. Quicquid autem maius fuerit referant ad te. et ipsi minora tantummodo iudicent. Leuius er

sionis et assumptione sce carnis tis. ¶ Nunc aut milites isti misse rabili seruitute dyaboli oppmu t: ita q vulnat eos dyabol letali vulne. Insup et detru dit eos in supplicium et dolore. Cpi ecia ecie edificant ei si cut filij isrl duas urbes. ¶ Ima urbs e labor corpis et supua cua sollicitudo acquirendi mu dialia: sda e inquietudo et turbacio metis: q ab appeti tu mundi nunq sinunt quiesce. Exterius e labor et interius inquie tudo et anxietas: spualia fa cies onerosa. Sz sicut phara o no ministrabat pplo meo ne ssaria ad sfaciendu latere. nec areas dabat plenas frumento. no vinu no alia utilia: sz cu dolore et afflictione spus pplus sibi psonalit acquirebat. sic nunc facit eis dyabol. Cu ius ipi laborat et totis medul lis cordis inhiant mundo. no tn pnt plene qd cupiut: nec possiut saciare siti cupiditatis sue. Ideo uruntur dolore i terius: et exterius labore. Ob qd xpiani afflictiones corpis: q milites mei et pplus meus edificat dyabolo masiones et laborat indesinenter: et q no pnt adimplere qd arripiut: et q angustiat in supuacuis. et p ipa angustia non reportat fru tu bndictionis. Sz retributione co fusionis. ¶ Preta cu moyses mi teret ad pplm: dedit ei dns signu triplex de causa. Primo qz omnis qsq i egipto colebat deu suu singulariter: et innu merabiles erat qui dicebat dij: et ideo dignu erat fieri signu: ut in so mirabili sig no et potencia dei. unq deus et unq oim creator ee p sig na crederet: et ydola cia vana ee pbarent: Scdo dabat moy si signu: in figa et repsenta cone corpis mei futuri. Quod eni rubus ardes et no ibustus designabat: n vgine de spu sco fecundata et sine corrup tione parere: Ego cte de ru bo illo processi: ego de vginea carne marie assumpsi humani tate. Silr cia serpes moysi in signu datus: significabat corpus meu. Tercio dabat sig nu moysi ppter veritate astruc enda faciendo. et p figura signoru iplendor: ut vitas dei tato certior ee pbaret: quo ea q signa significabat tpe suo eu decius fuisset ad ipletu. ¶ Nunc aut mitto verba mea ad filios isrl et ad mili tes: quibz ia no e nce fieri signu triplex de causa. Primo. qz ia colit et scit unq deus oim creator: ex scriptura sca et multiplicibz signis. Scdo. qz ia no sperat me nasciturum: qz sciut me vacit natu: et sine corruptione incarnatu. Tercio. qz scriptura ois impleta e. nec melior fides ut certior

signu triplex de causa. Primo qz omnis qsq i egipto colebat deu suu singulariter: et innumerabiles erat qui dicebat dij: et ideo dignu erat fieri signu: ut in so mirabili signo et potencia dei. unq deus et unq oim creator ee p signa crederet: et ydola cia vana ee pbarent: Scdo dabat moysi signu: in figa et repsentacone corpis mei futuri. Quod eni rubus ardes et no ibustus designabat: n vgine de spu sco fecundata et sine corruptione parere: Ego cte de rubo illo processi: ego de vginea carne marie assumpsi humanitate. Silr cia serpes moysi in signu datus: significabat corpus meu. Tercio dabat signu moysi ppter veritate astruenda faciendo. et p figura signoru iplendor: ut vitas dei tato certior ee pbaret: quo ea q signa significabat tpe suo eu decius fuisset ad ipletu. ¶ Nunc aut mitto verba mea ad filios isrl et ad milites: quibz ia no e nce fieri signu triplex de causa. Primo. qz ia colit et scit unq deus oim creator: ex scriptura sca et multiplicibz signis. Scdo. qz ia no sperat me nasciturum: qz sciut me vacit natu: et sine corruptione incarnatu. Tercio. qz scriptura ois impleta e. nec melior fides ut certior

habere et credi debet: q̄ que
nūc a me & a scīs p̄dicatōribz
meis ē. ¶ Deruptū tria fec
tū: quibz credi pt. ¶ Primo.
q̄ v̄ba mea vera sūt: et nō
discrepāt a vera fide. ¶ Scdō.
q̄ ad v̄bū meū exiuit ab hoī
ne obsesso dēoniū. ¶ Tertio.
q̄ vni dedi. dissidētia corda
ad caritatē mutuā reforma
re. ¶ Ideo nō dubites de hijs q̄
creditur sūt m̄. ¶ Quī ei cre
dūt m̄: credūt & v̄bis meis.
¶ Quibz ego sapō: et sapiūt v̄
ba mea. ¶ Ptēa scr̄bit q̄ moy
ses ex collocutōe dei velabat
faciē suā. ¶ Ego q̄ppe aperui
tibi oculos spūales: ut vide
as spūalia. ¶ Aperui tibi au
res: ut audias q̄ spūs sūt. ¶ Ego
demq̄ ostēdā tibi corpis mei
effigiē. quale fuit ī passiōe
et ān passionē: q̄le fuit p̄ q̄
resurrectionē. q̄d magdale
na et petrq̄ et alij viderunt.
¶ Audies eciā vocē meā q̄ lo
quebat in rubo moysi: her
eadē nūc loquit ī aiā tua.

¶ Verba melliflua xp̄i ad
spōsā. de gl̄ā & honore boni
et veri militis. et de occursu
āgelox mirifico ad xp̄m. et
qualit̄ xp̄m gl̄oriosa t̄nitas
pijssime ad īcribilē requiē
p̄ parvo labore recepit & as
sumpsit. ¶ Dixit sūmitcā.m xj.

Obi p̄us de fine & pe
na militis. q̄ p̄mo
uersūs a milicia m̄ p̄fessa.

¶ Nūc dico tibi p̄ similitudinē q̄
aliq̄ spūalia nō potis ītelli
gē. de gl̄oria et honore illig:
qui vurlit̄ militiā veram īce
pit. et viriliter assumauit. ¶ Ste
amicq̄ meus cū venit ad fi
nē vite sue et aīa de corpe
exiret: quīq̄ legiones ange
lox mittebāt in occursū eiq̄:
nē quos venerūt īmūnabiles
demones ut aliq̄d sui iuris
tuenirēt? q̄ pleni malicia
sūt: et ab ea nūq̄ cessāt. ¶ Tūc
vna vox clare et lucide sonu
it ī celo dicēs. ¶ Nūq̄d nō iste ē
o dnē p̄r? qui se ad voluntatē
tuā alligauit. et eā p̄fecte cō
plenit? ¶ Tūc ipe p̄sonalit̄ vn
dit in aīa sua. ¶ Dē ego sum.
¶ Deinde tres voces audiebāt:
vna ex pte deitatis dicēs. ¶ Nū
q̄d nō ego te creaui? et dedi
tibi corpus et aiam? ¶ Tu es fi
liꝰ meus: et voluntatē p̄ris fe
cisti. ¶ Veni ergo nūc ad me po
tētissim̄ creatorē tuū: et dul
cissim̄ p̄rem. ¶ Tibi ei debet
etna hereditas q̄ filiges: tibi
debet hēditas p̄ris q̄ obedis
ti ei. ¶ Veni ergo dulcissim̄ ad
me: ego recipiā te cū honōe
et letcia. ¶ Scdā vox audiebat
ex pte humanitatis dicēs. ¶ Frat
mi: veni ad frem tuū. ¶ Ego
ei obtuli me p̄ te ī bellū: ego
fudi sanguinē meū p̄ro te.
¶ Veni ad me q̄ sēbaris volū
tatē meā? veni ad me q̄ re
pēdisti sanguinē p̄ sanguinē:

qui pat⁹ fuisti dare morte ꝓ
morte, vitā ꝓ vita. ℣ Deo tu q̄
sequebaris me i vita tua. vel
nūc in vitā meā et gaudiū
meū qđ nūq̄ finiet: veracit'
ei te ꝓfiteor ee frem meū. Ita
vox audiebat ex pte ſpūs: q̄
nō tres dij ſz vn⁹. ℣ Deus inq̄t
miles meus: qui fuisti sic de
siderabil' int⁹. q̄ scripui habi
tare tecū. Tu fuisti sic virtl'
ext: q̄ dign⁹ eras ut defen
dere te. ℣ Deo ꝓ corpis tui in
quietudē mea in requiē:
ꝓ metis tue tribulacōē mt in
ꝺsolacionē ineffabilē: ꝓ ca
ritate tua et virtl dilectacōē.
int in me ipm. et habitabo
i te et tu in me. ℣ Veni ergo
egregie miles ad me q̄ nichil
desideransti n̄ me: veni et re
pleberis diuina volūtate.
℣ Postea q̄nq̄ lectiones anteſ
lor⁹ q̄ q̄nq̄ vocabz ſonuerut.
℣ Prima loquebat dicēs. ℣ Pre
cedam⁹ egregiū militē istū
et feram⁹ ante eū arma ſua
ꝝ: id ē ꝓsentem⁹ dō nr̄ fi
dē ſuā quā ī concussā ſeruā
uit. et ab īmicis defensauit.
℣ Secūda vox ait. ℣ Feram⁹ ante
eū clipeū ſuū: id ē demōſtre
m⁹ deo nr̄o pacias ſuas: que
q̄nus deo nr̄o nota fit. gloria
ſior tn erit ex nr̄o testimonio.
℣ Per patiēcā ei nō ſolū ad
uſa ſuſtinuit pacaēt': ſz et
ꝓ aduſis gras deo refebat.
℣ Tercia vox ait. ℣ Precedam⁹
eū et ꝓsentem⁹ aſpectui dei
nr̄i gladiū eius. id ē demōſtre⁹
obiam ei⁹: q̄ m duris et leui
bz uxta modū ꝓfessionis ſue
obediuit. ℣ Quarta vox ait. Ve
nite et oſtendam⁹ deo nr̄o e
quū ſuū: id ē testionū pbi
beam⁹ humilitatis ei⁹. ℣ Sicut ei
equus fert corp⁹ hoīs: sic hu
militas ei⁹ predēs eū et subsequ⁹
ad oē op⁹ bonū febat eum.
℣ Nichil q̄ppe in eū inuenit ſu
pbia ſua: ideo ſecure eq̄ta
bat. ℣ Quinta vox ait. Venite
et ꝓsente⁹ deo nr̄o galeā ei⁹:
id ē testionū dem⁹ de diuio
desiderio ei⁹ qđ habuit ad deū.
℣ Ꝑē denīq̄ oī hora media
bat eū in corde: ipm habe
bat i ore. ipm in opibz. ipm
sup oīa desiderabat: ꝓ ei⁹
honore et amore exhibuit se
mortuū mūdo. Ergo ꝓsente⁹
hec dō nr̄o: q̄ dign⁹ ē iste ꝓ
modico labore etna ꝑcipere: et
cū dn̄o ſuo letari quē toto cens
et tm desiderabat. Cū talibz
vocabz et mirabili chorō ange
lor⁹: ferebat amic⁹ meus i
requiē. ℣ Que vides aīa ex
ultas intime ait. ℣ Felix ego q̄
ī um⁹ creata fui: felix ego q̄
deo meo seruiui: quē nūc vi
deo. ℣ Felix ego q̄ gaudiū ha
beo et gloriā: q̄ nō finiet. Ecce
talis amic⁹ meus venit ad
me: et tali ꝓmio remunerat⁹
ē. Et q̄nus nō oēs fuderint
sanguinē ꝓ nōie meo? tn

candē mercedē habebit si
habēt voluntatē dare vitam
suā p me. tpe sic se offente:
et nctate fidi ingruēte. Ecce
q̄ tu bona voluntas fecit.

¶ Verba xp̄i ad sponsā de sue
iustitie imutabilitate & etnitate. & q̄lit assūpta hūanitate talis iustitia p tpm fuerit illūinata. et quō pie suā misericordia exerct i dāpnatis. & dulcit ad misericordia monet milites prelubatos. Caplm. xij.

Ego sū verus deus & rex. Nullī ē dignū vocari rex n̄ ego: q̄ a me ē oīs honor & ptās. Ego sū q̄ iudicauī p̄mū angelū: q̄ cecidit p superbiā. cupiditate & inuidiā. Ego sū q̄ iudicauī adam & cayn & totū mundū: inuitē do. ppt̄ peccā hoim diluuiū. Ego idē sum q̄ promisi pplm israeliticū in captiuitate venire: et eum mirabilit̄ i signis mirabilibz eduxi. In me ē oīs iustitia et erat et ē sine p̄cipio et sine fine: nec aliq̄n iminuit apud me: ꝛ vera i me p manet & imutabil. Et q̄uis nūc isto tpe iustitia mea videt aliq̄tulū mitior & dūs q̄ in iudicādo nūc pacientie: hoc tn̄ nō est imutatio iustitie mee q̄ nūq̄ imutat: ꝛ ostensio maior caritatis mee. Eadē q̄ppe iustitia. & eadē vitate iudicij nūc mundū iudico: qua tūc cū pplm meū eripuit seruire promisit & q̄ in deserto afflixi. ꝛ ante q̄ arcā oīē meā occultabat dilectio quā i iustitia habui: q̄ lux abscondita seu aliq̄ nube obūbrata. Assūpta vō hūanitate luce mutabat lex data in nō mutabat iustitia: ꝛ euidēcius apparuit et copiosius illūinabat in caritate p filiū dei: & hoc tplicit. Primo. q̄ mitigabat lex q̄ erat dura ppt̄ iobedientes & indurātos: et difficilis. ppt̄ domādos superbos. Secdo. q̄ filius dei passus & mortuus est. Tercio. q̄ iudicauī q̄ longius q̄ antea ex mia ptiit: et videt mitius nūc ce i peccātes. Multū q̄ppe rigida & stricta videt fuisse iustitia i p̄mis ptribz. in vnda diluuij. in morte i deserto p̄stratoz: et eadē iustitia nūc mecū est et etnaliter fuit. ꝛ nūc magis mia et caritas apparet q̄ tūc racionabilit̄ in iustitia occultabat et misericordit̄ ꝛ occultius exhibebat: q̄ nūq̄ iustitia sine mia fecit nec facio. nec sine iustitia pietatē. Sed at̄ potes q̄rere. Si mei iustitia habeo miam: q̄ mō misericors sū in dāpnatos: Respondeo tibi p exemplū. Quasi aliq̄s iudex sedēt in iudicio: et frat̄ eius venit ad iudicium iudicandū. Cui dixit iudex. Tu frat̄ meus es & ego

iudex tuus? et iuz te ītime di
lgo: tñ nō potero nec debeo
facē xtra iustitiā. Tu vides
oēm iustitiā in xscia tua se
cūdū merita tua: sēdm hāc
ergo oportz te iudicari. Si ei
possibile eēt venire xt iustia
ā: libēt p te portare. Ego sū
sicut iudex ille: hic fē meus
ē p humanitatē. Quo veien
te ad iudiciū meū: xscia eius
dicat culpā suā: et itelligat se
cūdū quā iudicādꝰ ē. Ego vō
qui iustꝰ sū vndeo aīe p sili
tudinē: dicēs sibi. Tu vides o
nē iustitiā in xscia tua: dic er
go qd mēreris. Rndit in aia.
Judiciū meū dicat in xscia me
a t ipm ē. pena digna p me
reris: qz nō obedīui tibi. Cui
ego vndeo. Ego iudex tuus sus
cepi oēm penā p te t notū
feci tibi periculū tuū: et viam
eundi ne tu venires i penā
Justicia qppe erat. ut añ sa
tisfactionē culpe celū nō mt
res: hāc ego sustinui p te: qa
psonalit ipotēs eras ad pati
endū. Ego ondi tibi p pphās
q in futura erāt: et nec mi
mū pūctū de quo pphē vatici
nabāt preteriui. Ego ondi
tibi ōnē dilectionē quā poterā:
ut vteres te ad me. Sz qz aū
fugisti te a me. ideo iustitia nūc
es digna: qz miam xtemplisti.
Deuptñ adhuc ita misericors
sū. p si possibile eēt me itāto
mou. magis eadē penā qua
in cruce semel patiebar iterū
magis paterer p te: q tali
iustitia videre te iudicari.
Sz iustitia dicit. impossibile ee
me iterato mou. Misia vēo
dicit. Si possibile eēt: libēter p te
morerer. Ecce quo miserꝰ
sit in dāpnatos. et q carita
tis. Ctrā ei facio: hoc fac
out ostēdā caritatē meā.
Ab ūcio qppe dilexi hoiem:
erā cū vrat videret. Sz dilā
onē meā nullꝰ curat. nec at
tēdit. Quit ergo qz iustꝰ et
misericors sū moneo eos q
dicūt mulires ut grāt miaz
meā. ne veniat eos iustitia
a mea: q ē stabilis sicut mōs.
ardēs sicut ignis. horribilis
q tonitruū: subita q arcꝰ
extēsꝰ ad sagittandū. Ego
moneo eos t plicēt. Primo sic.
pr filios ut reuertant ad me:
qz ego pr et creator eoz sū.
Reūtant et dabo eis primo
niū: qd primo iure debet ē
is. Reuertāt. qz iuz stepty
sū: attame cū gaudio suscipi
ā eos t occurrā eis cū carita
te. Sdo rogo eos sicut frat:
ut recordent vulnez meo
rū et opm. Reūtāt: t susci
piā eos sicut frat. Tercio.
rogo ut dnis. ut reūtant ad
dnm suū cui dederūt fidē: cui
et obsequiū tenēt et utramē
to se obligauerūt. Ergo o mi
lites reuertimi ad me prem
vestrū: qui cū caritate educa

ui vos. ¶ Cōsiderate me frem
vrm: p vobis: t vobiscū frm
simile. ¶ Reuertimī ad me pi
ū dnm: ihonestas qppe est
magna alij dño dare fidem
alij obsequiū. Vos enī mi
chi dedistis fidē q defendetis
ecclām meā: q miseris sb
ueniretis: et ecce inimico me
o datis obsequiū. ¶ Deponitis
ecclām vexillū meū: et vexil
lū inimici mei erigitis. ¶ Ergo
o milites redite ad me cū ve
ra humilitate: qui a me cū su
pbia discessistis. Si durū vide
tur aliqd p me vobis pati:
cōsiderate qd et ego fec p vo
bis. ¶ Ego nū causa vrī sāgui
nolētis pedibz ad crucē: ego
habui manꝰ t pedes p vob
pforatos. ego nulli mēbro
meo pepci p vobis: t tn hō
totū refugistis. recedēdo a
me. ¶ Redite ergo: et dabo
auxiliū tā. ¶ Primo fortitu
dinē: contra inimicos corpales
et spuales. Scdo magnani
mitatē q nichil ñ me time
bitis: q delectabile videbit vo
bis p me laborare. Tercio.
dabo vob sapiam: q intelli
gētis veram fidē et dei volun
tatē. ¶ Ergo redite: et state vi
tulit. ¶ Ego ei q moneo vos sū
ille cui angeli seruiūt: t pa
tres vros obedientes liberauī.
inobedientes iudicauī: et sup
bos humiliauī. ¶ Ego fui pmꝰ
in bello: pmꝰ i passione. Se
quimī ergo me: ne sicut cera
ab igne dissoluamī. ¶ Cur re
sanditis pmissionē vestrā:
Cur iuramētū ꝛeprimitis:
Nūqd ego minor sū amico
vro tpali: cui si datis fidē sol
uitis: ¶ Michi at datoꝛ vite
et honoꝛis. ꝛseruatoꝛ sanita
tis. nō redditis pmissū. p
terea boni milites solute
pmissū: et si non sufficitis
ope. saltim conamī voluta
te. ¶ Ego ei ꝛpacies seruituti
vre q dyabolꝰ oppmit vos: vo
luntate recipia p ope. Si redi
tis ad me cū caritate. labora
te p fide ecclie mee: et ego
qꝫ plus pꝛ cū oi exercitu
meo occurrā vob: dabo qꝫ vob
p pmio q̄ꝫ bona. ¶ Primo ho
noꝛ etnus: nūqꝫ recedet ab auditu
vro. Scdo facies et gloria dei
nūqꝫ recedet a visiōe vra.
Tercio laus dei nūqꝫ recedet
de oꝛe vro. ¶ Quinto oia vra ha
bebit oia q desiderabit: et ni
chil aliud desiderabit ñ qd ha
ber. ¶ Sexto nūqꝫ sepabimī a
deo vro: qꝫ sine fine durabit
gaudiū vrm. et sine fine in
gaudio viuet vita vra. ¶ Ecce
milites. talis ē retributio. si fi
dē meā defenditis: et si p ho
noꝛe meo plus qꝫ p vro labo
ratis. ¶ Recordamī si utellos est
vobis. qꝫ ego pacies ī vos sū:
et q̄ inferetis m̄ tale ꝛtueliam
qlem vos ipi a vris nō vul
tis pati. Qz licet oia ex potē

aia mea possiū: et licz iustitia
mea clamet sup vos vñdictā: adhuc tñ mia mea q est
m sapia et boritate patrit
vobis. ¶Prēa q̄rite miam:
ex caritate ei pheo ea que
rosfuit debere. ¶Verba pō
tētie xpi ad sposā cont hui⁹
tpis milites. et de forma te
nēda in militabz pceadis.
et quō deus talibz robur et
auxiliū in agendis pstat et
admīstrat. Caplm xiij.

EGo sum cū prē et
spū. vn⁹ deus ī tbz
psonis. Vn⁹ non
sepatur ab alio. nec diuidi
tur. Iz pr̄ a filio et spū: et sps
ī ābobz. Deitas misit vbū
suū vgini marie: p angelū
suū gabrielē. Luctilomi⁹
tñ idē deus mittes et miss⁹
a serpo erat: cū angelo erat:
cū gabriele et ante gabrielē
in virgine. Dicto aī vbo ab
angelo: vbū caro fm a in
vgine. Hoc vbū ego sū: qui
loquor tecū. Pat' misit me
p scripta cū spū sca in vētre
virgis. nō sic q angeli caru
erūt vnione dei: ℟ ego filius
q fuit cū prē et spū sco in
vētre vgineo idē erat ī ce
lo cū prē et spū in vnione
angelox oīa gubernās oīaq;
sustētās: licet hūanitas mea
a me solo filio assūpta rec⁹
euit in ventre marie. Ego
gre in deitate et hūanita
te vn⁹ deus. ad ostēsionē cōi
tatis mee et robur fidei scē:
nō dedignor loqui tecū. Et
licet hūanitas mea videat
ee iuxta te. et loqui tecū: ve
rsimilius ē tn q aīa tua
et ꝺsca tua mecū ē et ī me:
nichil ei ī ꝑpossibile est: et
nichil difficile i celo et in tra.
Ego qppe sū q̄i rex potēs: qui
cū exercitu suo veniēs ad cui
tatē oīa loca īplet oīa occu
pat: sic gra mea oīa mēbra
tua replet oīa fortificat. E
go denuq; sū in te et extra te.
Ego q̄nus loquor tecū: idē tñ
sū in gloria. Nō ī difficile
est qui potēcia mea oīa sustē
to: sapia mea oīa dispono.
vtuositate mea oīa supero:
Ego cū prē et spū sco sine pri
cipio et sine fine vn⁹ deus:
qui p salute hoīm in hūani
tate assūpta deitate illesa
pmanēte vē passus sū. re
surrexi et ascēdi: nūc vera
cit' loquor tecū. Dixi tibi p
us de militia q in quonda
grauissia fuit: qp vitulo cal
tatis in colluctata fuit. La
voto suo obligabāt se dare cr
nē suā p carne mea: sāgui
nē suū p sanguine meo. Ido
et ego ꝺsensi ī eos: duxi e
os in vnū vitulū: et in
vnā societatē. Iz nūc q̄ro
sup ipos milites qui tenēt
ee mei: qp ausi sūt. Ego qppe
sū creator et redēptor: ego et

auxiliator. ℭEgo creaui eis
corpꝰ et mẽbra: ego oĩa q̃ĩ
mũdo sũt ad utilitatẽ eoꝝ
fec. ℭEgo redemi eos sãguĩe
meo: ego emi eis hẽreditatẽ
etnã passione mea: ego ĩ
oĩbz pculis defendo eos.
ℭEgo do eis fortitudinẽ ad a
ffendẽdũ et laborãdũ. ℣Hec
at ipi aũsi sũt a me. ducũt
p nichilo passionẽ meã:
negligũt ẽba mea quibz aũa
eoꝝ pasa et delectari deberet
ℭCõtẽpnũt me eligẽtes aũo et
toto affectu carnẽ suã dare
et lacerare p laude hoim: sã
guinẽ suũ fundẽ ppt̃ expleri
onẽ cupiditatis sue: libenter
mori ppt̃ mũdana et ẽbadp
abolica et ĩania. ℭAdhuc tñ
licet sic aũsi sũt: mĩa mea
iustitia ẽ in eos. ℣Nã p mi
sdĩã custodio eos ne tradã
t̃ dyabolo: p iustitiã tolero
eos pacient̃. Et si adhuc ẽuer
si voluerit: ego ffaudẽt̃ sus
cipio eos et octõo eis letãter.
Dic ergo illi qui milicia ad
me ꝛuertẽ vellet: q̃ sub hac
forma m̃ de nuo placẽ pos
set. ℭQuandoq̃ ẽi miles fieri
vellet. debeꝝ cũ equo suo: t
appatu ad cimiteriũ prẽdc̃
et eũ ibi relinquẽ: q̃ equus
nõ ẽ creatꝰ ad supbiã hoĩ
nũ: sz ad vite utilitatẽ et
defensionẽ. et ĩmicoꝝ dei
expugnationẽ. ℭDeinde as
sumat cũ lugatura ponẽda
mantellũ

ẽ sup frontẽ: ut sicut dyacꝰ
assumit stolã in signũ obie
et pacie diuine: sic ipe as
sumit mãtellũ et lugaturã
ponit sup frotẽ in signũ pro
fesse milicie et obie p cruris
mee defensiõe assumẽde. ℭHuc
eciã pcedat vexillũ ptãis se
cularis: ut sciat se ptãi mũ
dane in oĩbz q̃ nõ sũt cot̃ dñi.
debẽ obedire. ℣Ingresso at eo
cimiteriũ dicti occurrũt ei cum
vexillo eccie: in quo depicta
sit passio mea et vulnera
mea: in signũ q̃ eccĩam dei
defendẽ debet. ℭQuãt ingredit
eccliã. vexillũ tpal̃ potẽcie
foras eccliã remaneat: et
vexillũ dei pcedat eũ in ec
clesiã: in signũ q̃ diuina po
testas pcedat secularẽ: et q̃
de spualibz plus curãdũ est
q̃ de tpalibz. Dicta vo mis
sa usq̃ ad ofiũ dei. platis sz
vex vel alig pcedat ad militẽ
circa altare: et dicat. Vis tu fi
miles? Quo ẽndente volo:
subiũgat ℣Mutte mgt̃ deo.
et m̃ fidẽ te scę eccie defẽdẽ:
et platis eiꝰ in oĩbz q̃ ad deũ
sũt obedire. Quo ẽndente
volo: tradat gladiũ ĩ manu
eiꝰ: et dicat. Ecce trado tibi
gladiũ in manꝰ tuas: ut nõ
pareas vite tue p eccĩa dei:
ut ĩimicos dei depmas: et
ut amicos dei defendas. ℣Pos
tea ꝛmittat clipeũ: et dicat.
Ecce do tibi clipeũ ut defen

et eiꝰ platis eciã obtempare

das te ꝺra ĩmicos ꝺei: ut vi/
duis et orphanis ꝓuas aux/
ilium: ut honore ꝺei ĩ omibz
augmẽtes. ¶ Postea manũ ĩ
ponat collo ei⁹: ꝺicẽs. Esto
obediẽcie subiectus es ⁊ ptã/
ti: vide ergo ut sicut lugas/
ti te ꝓfessioe sic ĩpleas ⁊ ope.
¶ Post hec mãtellũ adaptet
sibi ad lignatuꝝ. ut cotidie
habeat ĩ mẽoria qꝺ deo vo/
uit: et ꝙ ad ecclie ꝺei ptecti
onẽ plus ꝙ alij se ꝓfessioe
ĩ facie ecclie obligauit. ¶ Hijs
ergo pactis et dicto agnus
ꝺei sacerdos qui missã cele/
lebrat tradat sibi corpꝰ me
ũ: ut fideꝝ sãe ecclie ꝺefendat.
Ego ero in eo: et ipe in me.
Ego mostrabo ei vobur ⁊ aux/
ilium: ego mẽꝺa eũ flãma ca
ritas mee: ut nichil velit ñ
me: nichil timeat ñ me ꝺeũ
suũ. ¶ Qꝺ si forte fiũt ĩ capo
et ibi ꝙ honore meo et fide
mea ꝺefendẽꝺa suꝑsent mi
licia: nichilominꝰ ei ꝓꝺest si
tencio fiũt recta. Ego demꝫ
in oi loco sum ꝙ potenciam
meã: et oẽs ñ mitẽtioe recta
et volũtate bona placẽ pnt.
Ego ãt sũ aurifas: et null⁹
ad me venire pt. ñ qui ha/
bet caritatẽ. ¶ Ideo nullis pci
pio hoc facẽ. qꝫ tũ ꝺeruirent
ñ ex timore. ¶ Sz quicuꝫ vellet
sic assumẽ milicia. ñ placẽ
possent. ¶ Dignũ qꝫpe essz ut
sicut ꝙ superbia a vera ꝓfessi/
one milicie exterũ ẽ: sic per
humilitatẽ ad vẽ milicie cultũ
se reꝺire velle ostẽderẽt. ¶
Qualit⁹ xps ꝙ fabrũ et ꝺei ꝝ/
ba ꝙ aurũ ꝺesignat. et quo ta
lia ꝝba caritate ꝺiuna. ꝺsaꝝ
recta ⁊ sensꝰ ordiatos ĩtabz
sint ꝓponeꝺa. et quo ꝺei ꝓꝺica
tores ꝺebẽt ẽe sollicati et non
ꝺesidiosi ad aurũ vendẽꝺũ. id
ẽ ad ꝝbũ ꝺei ꝓponendũ. Cam.

Ego sũ sicut xuꝭ.
bonꝰ aurifaber qui
mittẽs famulũ suũ
ad vendẽꝺũ aurũ suũ ꝙ tra:
ꝺicat ei. ¶ Tra ꝺebes facẽ. ¶ Pri
mo nõ ꝺebes ꝓmittẽ aurum
meũ nisi eis qui sẽnos et lua
ꝺos habẽt oculos. ¶ Sꝺo non
ꝓmittas eis qui nullã habẽt
ꝺsaam. ¶ Tercio habe aurum
meũ venale: ꝙ ꝺeẽ talẽtis
ponꝺeris ꝺuplicati. ¶ Sz ĩmi
cus meus tria habet aꝺuer
sus te: ꝙ quibz tibi cauendũ
ẽ. ¶ Primo vult facẽ te ꝺesi/
ꝺiosũ in ꝓferẽꝺo et ꝺemõs
trando aurũ meũ. ¶ Secuꝺo ꝺe
siderat platare et ĩferẽ ali
qꝺ vicioſũ in aurũ meum: ut videntes et ꝓbates aurũ
acꝺat aurũ meũ ẽe luteũ
et putreꝺinẽ. ¶ Tercio ponit
in os amicoꝝ suoꝝ quo ꝺeſſ
tuat tibi: et ꝺicat ꝺstanẽ au
rũ meũ nõ ẽe bonũ. Ecce
ego sũ quasi aurifex iste. E
go oia ꝙ sũt celo ⁊ tra fabrica
ui nõ malleis et ĩstrumẽtis

ꝫ poēna mea et vtute Et oīa
quecūq; sūt et fuerūt t futa
sūt: oīa in ꝑscīa mea sūt. Nā
nō mīm⁹ vermis et nō mimū
ḡnū sine me ē neq; sine me
subsiste ꝑt: nec tā mimū.
qđ se a ꝑscīa mea occultāe
possit: qz oīa a me sūt. t oīa
in ꝑscīa mea. Int oīa tn q
fec verba mea q ꝑpo ore
locuti sū digniora sūt: tāq;
aurū cētis metallis. Ideo fa
mulis meis cū quibz aurū
meū p tras mitto: tria faāe
da sūt. Primo nō ꝓmittant
aurū meū illis: q nō habēt
lucidos et claros oculos. Sed
potes q̄rē. Qđ sibi vult ha
bē clarū vsū? Utiq; ille cla
re videt: qui habet diuinā
sapiām cū diuina caritate
ꝫ quō hoc cognoscēdū est?
Certe hoc manifeste patet.
Ille enī qui scđm hoc qđ ītel
ligit viuit. q se a mūdi vā
tate et curiositate subtrahit.
q nichil sic q̄rit sicut deū su
um: hic habet clarū vsū: hu
ic ꝓmittēdū ē aurū meū.
Ille at qui habet scīām sed
nō diuinā caritatē in opan
do qđ intelligit? ipē similis
ē cēco. q quidē videt habē
oculos ad deū ꝫ nō habet:
qz vtit eos ad mūdū t occa
put ad deū. Sedo nō ē cōm
tendū aurū meū ei: q non
habet scīām. Qđ habet cō
scīām? nī qui disponit tpa
lia ista et cōducā in eterna?
Qui habet īcelo aīm: et cor
pō in tra. Qui cotidie cumi
nat quō exeat de tra et trāde
at deo de factis suis: huic cō
mittat aurū meū. Tercio
debet habē aurū meū vena
le. p decē talētis bis pōdera
tis. Quod notat in statera
in q̄ pōderat aurū? nī scīa?
Qđ vō mang q̄ pōderare de
bēt? nī voluntas bona et desi
derū? Qđ at sūt pondera
ponenda? nī spiritualia t cor
poralia opa? Aurū ergo meū
id ē vba mea qui habē et ē
mē voluit? debēt in scīe sue
statera examiāre et sideria
re cū bona voluntate: ut red
dant. p eo decē talēta ad vo
luntatē meā bene pōderata.
Primū talētū est vsus hoīs
bene modestus. ut hō cogitet
q̄ntū int corpale vsū distat
et spuale: que utilitas i pul
chritudine et vsu corpali?
et que honestas in pulchri
tudiē et honore āgelor et v
tutū celestiū. q vīcit splēdo
re oīa sidera celi: que dulcedo
et q̄le au ḡnudū in mādatis
dei et honore. Hoc talētū cor
palis scz vsus et spualis qđ
est i mādatis dei et predicīa
nō equa lance appēdi debēt?
ꝫ spualis vsus corpali ꝓpon
derz: et plus i statera appēdz.
Qđa ad aīe utilitatē t corpo
ris nūtatē apēdi st' oculi:

ad tanta vo et scurrilia sunt
claudedi. Sdm taletu e au
dity bonus. Cosideret ergo ho
ad qd valet ba scurrilia:
ad qd inepta et risoria. Certe
no fuit nisi vanitas: et qsi
aer pnsies. Ergo audire de
bet homo laudes dei et cata
ca eig: audire debet facta et
dicta scoz: audire debet ne
cessaria aie et corpis i bono
edificatoria. Iste audity plg
appedet in statera: qp audity
scurrilu. Iste bong auditus
cu alio appesus i statera to
tu pondg strnet: alig vero
qi vacuus ascendes euanes
cat. Certu talentu e talen
tu ous. Appendat en homo
in statera sce sue ba edi
ficatoria et modesta: qntu
sint utilia et honesta. Attē
dat eta ba vana et oao
sa qntu sint nocua et uti
lia: et diminuat ba vana
et diligat bona. Qrtu ta
letu est gfusty. Qd en est
gfusty mudi: n miseria in
pncipio ingressios labor m
pgressu. dolor t amaritudo
in fine: Ergo appendat homo
diliget spuale gfusty cu tpali:
et spualis gfusty tpali ponde
ret. Quia spualis nuq timia
tur nuq tminat nuq tedio
habet: nuq minuit. Hic gfus
ty incipit in pma refrenacoe
voluptatis et modesta dispo
sicoe vite sue: et ducat sine
fine in celis in fruicoe et dulce
dine dei. Qntu taletu est talen
tu tacty. Appendet ei homo
qntā sollicitudinē et miseriā
sentit ex corpe: qntā ingetu
dinē a mudo. qntā straie
tatē a pximo: et ubiq sentit
miseria. Appendat eta qlis
requies e aie et ai bn disa
ciplinati: qntā dulcedo non
sollicitari i supuacuis: t tūc
ubiq sentiet asolacionē. Qd
ergo bene pderare voluerit
appēdat in statera tactu spua
le et corpale: et sic appēdat
ut spualis plus appēdat et
ponderet qp corpalis. Hic tac
tus spualis incipit et pfredit
in paia striaz reiu: in pse
uerania madatoz dei: et du
rat et nalit in gaudio t pa
ce getissia. Qui at plus ap
pēdit corpale reqē et tactu
mudi et eig gaudij qp eter
nu: no e dignus tangē aurā
meū: sinu leticia mea. Ter
tiu taletu e opg hoib. Appē
dat ho diligent in asca sua
spuale opus et corpale. Illud
ducat ad celestia: et istud ad
mudi: Illud vero ad etna
vita sine supplicio: istud ad
tribulacionē magnā cu sup
plicio. Iz q aurū meū desi
derat. appēdat plus spuale
opg qd e in dilcione mea:
qz spualia manet. corpalia
a at cassura sut. Septimu
taletu e dispositio tempis.

¶ Aliud tēpꝰ accepit homo ad so
lā spūalia rerū vacatione: a
liud ad corpis nāritatē sine qua
nō pt ee qđ mē spūalia, si ra
onabilit' fit reputat'. aliud
ad corpis utilitatis exercita
tionē. Et qz hō racionē tpis
suis sicut et opm reddituꝝ
ē: ideo rpe corpali labori spū
ale tēpꝰ ꝓponđet: et sic dispo
nat' tēmpꝰ ut spūalia plus
reputēt qꝫ tpalia: et nullū
repus sine discussione et eq
iustice librac̄oē ptēnsure per
mittat'. Octauū talentū est
equa dispēsacio tpaliū bono
rū ꝺcessoꝝ: ut qui dues ē
ingntū facultas se extēdit
tū caritate diuina pauprbz
tribuat. ꝫz potes quere. Cđ
debet paup dare: q nichil ha
bet: ¶ Qnqz habeat voluntatē:
et ꝺsidet sic secū. si haberē
aliqđ: libēs largiť dare. ¶ Hec
ei voluntas: reputat' ei p̄ro
ope. ꝫ si at talis fuit volun
tas pauris qꝫ libēt' haberet
tpalia sicut' et cēteri. nō tn
vellet dare pauprbz ñ mo
dicū et abiectora'. tal' volū
tas reputat' ei p modicis ope.
Ergo homo dues qui habet
bona faciat opa cū caritā
te dei: qui vō nō habet. ha
beat voluntatē dandi et pro
derit ei. Qui at plus appē
det tpale qꝫ spūale. ut q̄ vnū
denariū dat m̄ et centū mū
do et sibi mille nō eque mē
surat: et talis mēsurator m
dignꝰ ē habē aurū meū. qz
ego qui oīa dedi. et oīa pos
sū auferre. dignior pte dignꝰ
sū. ¶ palia at ad utilitatem
hois et necessitatē data sūt:
nō ad superfluitatē. ¶ Nonū ta
lentū est dilectes ꝺsideracio
tpis sui tn̄sacti et pteriti.
Cōsidet ei homo facta sua
q̄a fuerūt et q̄nta: et quō
emēdata sūt et qꝫ digne at
tendat etiā ne forte opa bo
na miora fuerit qꝫ mala:
qꝫ si ueniat mala sua mao
ra qꝫ bona: assumat sibi vo
lūtatē pfectā emēdādi. et cō
tricionem veram de ꝺmissis.
Et hec si vera fuerit et fir
ma: plus ponderabit cora
deo qꝫ oīa pcta sua. Decim
talentū ē ꝺsideracio t dispo
sicio tpis sui futuri. ꝫ si homo
habet tale voluntatē qꝫ nichil
vult dilige ñ q̄ deū sicē. ni
chil desiderare ñ q̄ placē no
uerit deo. ōnē tribulacionē li
bent' et pacient' ꝟplecti. t in
ferni penas si deus mde ha
bēt ꝺsolationē et si sic esset
voluntas dei ferre: hoc tale
tū oīa excedit. ¶ Per hoc ta
lentū oīa venientia facile
vincant'. Quicuqz ergo hec
decē talenta dederit: ipe ha
bebit aurū meū. ꝫz eos qui
aurū meū deferet ꝟplicater
sicut dixi vult ipe dire nimi
tius. ¶ Primo vult facē eos de

sidiosos. ¶ Alia ei est desidia cor/
palis: alia spūalis. Corpal'
est: qn corpꝰ attediat ad la
borandū et surgendū ⁊ hmoi.
Spūal' desidia ē. qn hō spūa
lis sentiēs spūs mei dulcedi
nē et ḡiam magis vult in
illa dulcedīe quiescē solus q̄ ad
alios egredi et alios secū in
uare. ut et illi de dulcedīe su
a ptic̄parēt. ¶ Nūq̄d petrus
et paulꝰ habuerūt dulcedi
nē copiosā spūs mei? Ꝛ si
in fuisset acceptabile. magis
tū dulcedīe mtna quā habu
erūt in pfundissio loco terre
nacuissēt abscondīti: q̄ exis
sent i mundū. ¶ Attn ut alij
fierēt ptices dulcedis cor
et alios secū edificare posset?
magis elegerūt egredi ad
alioꝝ pfectū et maiorē eoꝝ
gloriā: q̄ soli cē. et nullos
de ḡiā eis data ꝺportare. Ez
ecā amica mei nūt q̄uis li
bēt' soli vellēt cē et letari
de dulcedīe quā habēt: attn
egredi debēt. ut alij ptices
fiāt ḡtandij eoꝝ. Sicut ei tpa
libꝫ aliq̄s habūdas. nō unit
eis solus ſ ꝺmittit alijs? sic
ecā vba et ḡia mea nō oc
cultari debēt: ſ diffundi in
alios ut rpa edificēt. Tribꝫ
enī ḡnacōibꝫ hoīm amica mei
succurrē pnt. Primo dāpnatis.
ſdo pcōribꝫ ſꝫ cadētibꝫ m
pcā et resurgentibꝫ: tertio
bonis stantibꝫ. Ez potes q̄re.
Quo pnt succurrē dāpnatis?
cū indigni sūt ḡia et impossi
bile ē eos redire ad ḡiam? Rñ
dē q̄d ego volo tibi rndē p exem
plū. Sicut ei si i pfundissimū
aliq̄d puteū ceēnt infinite
fosse. p quas qui i pfundum
cadēt necesse eēt q̄ descendēt.
si at aliq̄s obstruerꝫ aliquā
illaꝝ fossaꝝ. nō tam pfun
de. q̄ obstructionē descēdēt:
sicut alit' si nulla eēt fossa
obstructa. Sic ecā in dāpna
tis ē. Quis ei ex iustitia me
a et malicia eoꝝ indurata
pfinito tēpe et pfecto dāpnā
di sūt: leuius tn supplicium
fieret eis si p aliquē a malis
aliquibꝫ refrenarēt et ītā
rēt ad aliq̄d bonū. Erre
q̄ miseriores sū in dāpna
tos? quibꝫ et si mia dicēt p
cē: iustitia tn et eoꝝ mali
cia ꝛtradicat. Sedo pnt succ
rē cadētibꝫ et resurgētibꝫ si
docēt eos quō resurgāt? pre
cautos faciūt ꝛtra ipsū: ſtru
ūt quō pficiāt et cupidita
tibꝫ suis resistāt. Tertio pfi
pnt iustis et perfectis. ¶ Nūq̄d
nō et nūc pnt cadūt? Unꝺ. Ez ad ma
iorē eoꝝ gloriā et dyaboli cō
sionē. Sicut ei miles leuit' pos
sus i bello āplius meritat ex
pugnatione. ad bellū fortius ex
arcitat? sic electi mei ex tēp
tacōe dyabolice adiuuantes am
plius crescūt ad spūale labo
rē et humilitate: et eo fernē

caus ꝓficiat ad cōnā ꝙle acq
renda. Ergo ūba mea ab a
micis meis nō occultēt: qz au
dita ꝙra mea ꝗplius ad de
uocionē meā ꝑnt exaltata.
De sōdo ꝙz ūmicꝰ meus la
borat ut aurū meū videat
lutū ꝑ aliquā ꝓfidelitatē?
ideo cū ꝭscribūt aliq̄ addu
cat scīptor ī testiōnū duos
fideles vel vnū ꝗbate ꝺsae:
et examiato ab eo qđ scīptū
ē. ꝭsmittat ad quos velit?
ne forte si absq̄ testiōnio in
manꝰ ūmicorꝫ venerit adda
tur eis aliqđ falsitatis: ex quo
ūba vītatis apud ſiplices
possit denigrari. De tio ꝙz
ꝙ ūmicꝰ meus ponit ī os ai
corꝫ suoꝝ ut resistat auro ꝛ
meo: ideo dicat amica mea cō
tradicētibz ista ūba. In auro
ūboꝝ ostensoꝝ nō fuit ꝓ qz
tria ūba. Docēt ei timē cē?
diligē pie: desiderare celestia
sapiēt. ꝗbate ūba ꝛ videte:
et si alit' uenerītis ꝛdicite.

¶ Verba xpi ad sponsā de vi
a padisi in suu aduētu apta
et de aduētu eiꝰ caritate nobis
ōnsa. mltas passiōes a siu na
tiuitate usq̄ ad mortē ꝑ nobꝫ
sustinēdo. et qlit' nūt via ifer
nī ē lata et padisi est stricta.

Mirabis ipe Cam. xo.
talia loquoꝝ: ꝛ tāta
ostendo tibi. Nūqđ
ꝓpt' te sola? Nō utiq̄: ꝙz ꝓpt'
aliorꝫ edificatione ꝛ salutem.

Nā mūdus erat qz quedā so
litudo in q̄ non erat nī una
via: q̄ deducebat ad maximū
abissū. In abisso aūt erāt duo
receptacula: vnū erat sic pro
fundū ꝙ nullū habebat sub
se fundū: in qđ qui descēderāt
nūq̄ ascenderūt. Sedm vō nō
erat sic ꝓfundū ut ꝑmū net
ita horribile? ꝙz quicūq̄ desce
derūt in ipm ꝙperabāt sibi
auxiliū. desiderū et dilatio
nē quādā habebāt nō miseri
a: tenebras exp̄iebāt nō pe
nas. Iste aūt qui habitabāt in
isto secūdo receptaculo clama
bāt cotidie ad ciuitatē quādā
optimā ꝑpe iacētem: q̄ plena
erat ōib̄z bonis et delectatoib̄z.
Clamabāt aūt valent': qz scie
bāt uiā ad ciuitatē q̄ iuent?
ꝙz solitudo et silua sic desa e
rat. qz ꝑ densitate nec tūsmi
grare nec ītrē valebat: ꝙz
nec fortitudīnē ad ꝑtrandam
uiā habebāt. Ꝙz qđ clamabāt?
Dē clamabāt sic. O deus ve
ni et da auxiliū: monst' uiā:
et illūina nos qui expectamꝰ
te. In alio aūt nō ē nobis salꝰ
nī in te. Iste clamor ascēdebat
ī celū ad aures meas: iste
traxit me ad mūam. Ego aūt
mitigatq̄ clamore tanto ve
ni in solitudiē sicut dīctum.
Ꝙz anq̄ incrēdē et laborare
incipere: vox ante me sonuit
q̄ dixit. Securis iā posita ē
ad arborē. Que fuit vox ista.

n iohānes baptista qui ān me
in hemo missus clamabat: Se
curis ad arborē posita ē. Qui
ret. Homo iā patu sit: q̄ iam
securis pata ē. Et venit ille
q̄ viā ad ciuitatē ꝑparādo: et
extirpabat oīa obstacula. Ego
at veniēs. ab ortu solis usq̄ ad
occasū laborauī: et ab īcarna
cōe mea usq̄ ad mortē crucis
opatus fui salutē: fugies m
principio ingressionis in solitu
dinē istā ꝑpt̄ inimicos meos
scz herodē ꝑsequentē. Ceptatus
a dyabolo fui: et ꝑsecutiones
passꝰ ab hoīb̄z. Dein labores
multiplices passꝰ. comedebā
et bibebā: et alias natē ne
cessitates explebā absq̄ ꝓcō
ad fidei īstructionē et ve na
ture assūpte onīonē. Deinde
viā ad ciuitatē scz celestē ꝑpa
rās et dira suborta extirpās
aculei et spine acutissie pu
pugere latꝰ meū: et acerbi
dauī vulnerauerūt manus
et pedes meos: dentes mei ⁊
gene mee male tracte sunt.
Ego at patiēt' sufferēs nō re
trocessi: sz eo feruentius ꝓcessi
tanq̄ aial q̄d īedia ꝑfectū cū
ꝺspicit hoīem ꝺt̄ se lancea ten
dentē irruit in lanceā ꝓpter
desideriū vite: et quo plus hō
lancea in viscera aialis in
truserit: tāto plus aial ꝓpter
desideriū hoīs serpm econtra
intrudit i lāceā: donec viscera
⁊ totū corpꝰ ꝑfodiūt. Sic ego tā
ta cruditate arsi ad aiam: q̄ cū
vidērē oīa acerbissima tormēta
et experiret. quo magis homo
voluntarius fuit ad occidendū
me: tanto plus ardebā ad
ad patiendū ꝓ salute aiarū.
Sic ergo ego in solitudīe ista
mūdi cū miseria et labore
pcessi: et ꝑpaui viā in san
guīe ⁊ sudore meo. Qui q̄dē
mūdꝰ bene solitudo dic̄ pt̄
q̄ ab eo oīs virtus defecerat:
et solitudo vicior remanebat.
In quo nō erat n̄ vna via:
p quā oēs ad infernū descē
debāt. Iz dāpnati ad dāpna
cionē: boni at ad tenebras
solas. Longū igit̄ future sal
uacois desiderīū misericordi
ter audiēs veni sicut pegrīꝰ
ad laborādū: et mcognitus scām
potētiā et deitatē meā. ꝑpaui
viā que ducit ad celū. Hanc
viā amici mei videtes et dif
ficultatē laborū mei et ala
critatē animi ꝓsiderātes: ꝓfi
dentes secuti sūt multi ⁊ ml̄
to tpe. Iz nūc vox īmutata
ē que clamabat: estote pa
ti. Via mea īmutata ē et
succreuerūt ītēp̄ frutecta et
spineta: cessauerūtq̄ ītēdē
tes p eā. Via at inferni a
perta ē et lata: et trāseunt
p eā plurimi. Attn̄ via me
a ne cēt oblita oīno ⁊ neglec
ta pauci amici mei p̄ desi
derio celestis ptie p eā. Sic trāseunt
aues trānsmigrātes de ruibo i

hois

rubū. qi occulte p tiōze ſeruū
entes: qz p vnā mūdi triſtitie
oibz videt felicitas et gau
diū. Ptea qz vna mea fac
ta ē arta et vna mūdi lata:
clamo nūc ad amicos meos
in ſolitudie id ē in mūdo: ut
a via que ducit ad celū extur
pēt ſpinas et tribulos. et ppo
nāt viā meā ire dētibz. Sa
ſicut ſcptū ē. bti ſūt qui no
uderūt me et crediderūt: ſic
felices ſūt illi qui nūc credūt
vbis meis et ope ea xplēt. Ego
ppe ſū qi mater occurres fi
lio ſuo errāti: q in viā pozti
git ei lumē ut videat iter:
obuiat ei p amoze i via ab
breuiādo viā ei9: et appropi
quās aplectit eū et gratula
tur. Dic ego oibz reūtētibus
ad me et amicis meis occur
rā cū cuitate: et illūinabo
cor et aiam eoz ad diuinā
ſapiam. Amplecti eos vo
lo cū oi gloria et celesti cu
ria ubi nō eſt celū ſubtꝝ vl' t'
ra iferus. ſz dei viſio: vbi
nō cibz vel potus: ſz dimadelec
tacio. Malis aūt aperiatur
via ad iferū: in qē ingre
diētes nūq̄ aſcedēt. Gau
dēt ei gloria et letitia: et i
plebūt miſeria et obpbrio
ſempiterno. Ideo logr vba iſta
et oſtēdo cuitatē meā: ut
reūtant ad me q auerſi ſūt:
et recognoſcāt me creatorē
ſuū quem obliti ſunt.

¶ Verba xpi ad ſponſa qre
ei magis loquit q̄ alijs ipſa
meliozibz. et de tribz a xpō
ſponſe p̄ceptis et de tribz pbi
bitis ⁊ de tribz promiſſis et de tribz
ofultis. optim documētū. Cap.m

Quant multi xvj.
cur tecū loquoz. et
nō cū alijs q̄ meli
orē habēt vitā: et longioꝛ
tpe m̄ ſeruierūt. Cibz p exē
plū rndeo. Eſt dns qui habz
plures vineas: et i pluribz
tras locis: et vniuſcuiꝰq̄ vi
nū ſapit de tra illa i q̄ plā
tatū ē. Cū vo vinū expſſū
fuit: dns vineaꝝ quīq̄ bib
de vino mediocri et leuioꝛ:
et nō de meliozi. Qui ſi forte
videntiū aliqs et aſtantium
dixit ſic dno. cur ſic facis vo
luit? rndebit dns: qz hoc vi
nū magis ſapuit ſibi ⁊ dlcius
fuit tūc tpis. Ideo ideo dns
meliora vina effundit ⁊ cō
repnit: ſz et ea ad honorē ⁊
utilitatē ſuā tpe oportuno refer
ſeruat: vnūq̄dq̄ ad qd̄ tūc ē
aptū. Dic ego feci tibi. Ego ml'
tos habeo amicos quoꝝ vita
dulcioꝛ ē m̄ melle: delicabi
lioꝛ oī vino: et lucidioꝛ in cō
ſpectu meo ſole. Attn qz m̄
ſic placuit. elegi te i ſpm̄ me
ū? nō q̄ tu illis es melioꝛ ā
eis xpanda vl' meritis eoꝝ
dignioꝛ: ſz qz ſic volui. qui de
iſipientibz facio ſapientes. ⁊ de
peccatoꝛibz iuſtos. Ideo qz tecū

tale gratia facio ideo stepno. fz magis eos ad alia utilita
te mea et honore, p ut tuā
iustitia exiget te seruabo. Sdo
humilia te i oibz: et nō turbe
ris n̄ de pcis tuis. Dilige e
ā oēs q̄ te odire vident t
tibi detrahē: qr ipi maiorē
occasionē dāt tibi ad cōna.
Primo pcipio tibi tā facē:
scz nichil desiderare n̄ deū
tuū: Sdo abicē abutē oēm
supbiā et arrogātiā: tio o
dire i ppetuū carnis luxu
riā. Tria mādo tibi nō facē.
Pmo dilige vba vana t fe
rilia: Sdo excessū ciboz et
aliaru vetū superfluitatē: t
rio fugē mūdi gaudiū t le
uitatē. Tria pmitto tibi fa
cē. Pmo moderatū sopnū
ad habitudinē bonā: Sdo te
patus vigilias ad corpis ex
ercitationē: tio moderatū
cibū ad corpis fortitudinē
et sustētationē. Tria Sulo
tibi facē. Pmo laborē i te
nijs t opibz bonis q̄bz p
mittit regnū celoz: Sdo ea
q̄ habes ad honorē dei dispo
nē: tio Sulo tibi cogitāe duo
stinue i corde tuo. Primo q̄
fecā p te: pacedo t morie
do p te. Hec cogitatio exci
tat caritatē ad deū. Sdo Sul
dera iustitiā meā: et futurū
iudicū. Hec scripsit tiozē in
alio. Qrto demū ē qd̄ pci
pio et mādo. et Sulo. t pcc
mitto: Hoc ē obedire ut tene
ris. Hoc pcipio qr deus tuus
sū: Hoc mādo ut nō alie fiā
as: qr dns tuus sū. Hoc per
mitto tibi qr et sponsa tuus
sū. Hoc t Sulo: qr amicus tuus
sum. ¶ Verba xpi ad sposā
qlē deitas vīg veracit nāctu
pāda ē. et de multiplia supplā
tatōe hoīs p dyabolū isti
gata. et de multiplia reme
dio in hoīs adiutoriū p xpm
addito t supplēto. Cap. xvij.

Illus logbat ad spō
sā dicēs. Credis tu
firmit qr hꝫ qd̄ pbz
tenet in manibz sit corpꝫ
dei: Rndit illa. Ego credo f
mitē: qr sicut vbū missū ma
nie factū ē in vētre eiꝫ caro t
sanguis: sic hoc qd̄ nūc vide
o i manibz sacerdotis. credo ēe
verū deū t hoīnē. Cui rndt
dns. Ego sū idē qui loquor
terū eternalit manēs: et in
uto vginis humanatꝫ nō tn a
mittens deitatē. Deitas me
a merito pt vocari vnus: qr
i ipā duo sūt: scz potēa po
tētissia a q̄ est oīs potēcia:
sdo sapia sapientissia: de q̄ et
in q̄ ē oīs sapia. In ipa qppe
deitate oīa quietiꝫ sūt: rea
onabilit t sapiēt ordiata st.
Hā non ē vna tytella i ce
lo q̄ non ē in ea et p ea sti
tuta t puisa: nō vn̄ atōmꝫ
in tra. nō vna sintilla i infer
no ē qpie eiꝫ stitutionē exe

dat. et qđ ab eis pñcia se pos
sit occultare. Quigđ mirabis
si dixi vnã stellã i celo?
Deniqz sicut stella ẽ pfcio
obi glosata: sic vbũ pfcio ẽ
oim. et i honore oim instituti
tũ. Quare ãt dixi vnũ actho
mũ in tra? n qz trena oia
tñsitoria sũt? Nec tñ illa
qñtũcũqz modica dispositio
nẽ dei et pudẽtiã excedit.
Quare ãt dixi vnã scintil
lã m iferno? n qz i inferno
nichil ẽ ni iudia? Sicut enĩ
scintilla predit ab igne: sic ab
iudis spũbz predit ois in
udia et malicia: ut sp ipi et
eop fautores habeãt iudiã.
caritatẽ vo nullã. Ergo qz i
deo ẽ pfecta saã et pacifica? ido
vnũqđqz sic dispositũ ẽ ut
potẽcie dei nichil pualeat.
nec irracionabilit aliqđ cau
sari pt factũ: sz oia racionabili
ter facta sũt: sicut vnicuiqz
rei cõgruebat. Deitas igit
qz veraciť vtus nũcupari pt:
vtutẽ suã maximã ostẽdit
i creatõe angelor. Creauit
eos qppe sibi in honorẽ et si
bipsis i delectationẽ: ut et ca
ritatẽ habẽt et obedientiã? ca
ritatẽ q nichil diligẽt nisi
deũ: obedientiã qua deo i oĩ
bus obedirẽt. Cõtra hec duo
quidã angelor male errãtes.
male moverũt voluntatẽ suã.
Verterũt qppe voluntatẽ suã
directe ẽtra deũ: ita qđ virtq

erant eis odiosa. Et ideo qđ deo
erat ẽtrũ: eis erat extrũ. Et
ex isto iordinato motu mouerũt
casũ? nõ qđ deitas eũ ipis cre
asset: sz qz ipsi ex iordinatõe
sue sibipis eũdẽ casũ procu
rauerũt. Cũ ergo vidisset
deus i suo exercitu celesti di
minutionẽ ex pprio vitio ipo
rũ facta: fecit iterũ deitas vir
tutẽ suã. Nã creauit hoiem
cũ corpe et aĩa. Eidẽ vo dedit
duo bona: libertatẽ sz faciẽdi bo
na: et nõ mittẽdi mala. Qa cũ
plures angeli creari nõ debe
rẽt: ustũ fuit ut hõ haberet
libertatẽ ascẽdendi si vellet i
dignitatẽ angelor. Alie hoĩs
dedit deus duo bona: sz ratio
nẽ discernẽdi ẽtria a ẽtriis.
et meliora ab optimis. Sedo de
dit ei fortitudinẽ in bono sta
di. Cuiqz istũ caritatẽ ad hoĩ dei
nẽ videz dyaboly: cogitauit
secũ ex iudia sic. Ecce deus
qđda nouũ fecit qđ in locũ
nrm pt ascendẽ: et pugnando
pcẽ qđ nos neglugẽt deligmꝰ.
Si potem illud supplãtare et
decipe deficiet a pugna: et
tũc ad tãtã dignitatẽ nõ ascẽ
det. Deinde excogitato astuto
decepcionis. deceperũt ex ma
licia sua pmũ hoiem: et m
eũ ex iusta pmissione mea p
ualuerũt. Sz quo vl qn vic
tus ẽ homo? Quigz qn dimi
sit vtutẽ et fecit phibitũ: qn
magis delectabat pmissio

serpẽtis q̃ obia mea. ℣Pter
hãc ĩgit̃ nobedieãã nõ de
bebat ĩ celo eẽ q; ꝛtẽpsit de
ũ: neãã ĩ iferno: q; aĩa succ̃
rente caꝛõe ꝯsideꝛabat q̃d fe
cit diligent̃. et assũpsit sibi
ꝛtionẽ p̃ amisso. ℣Pꝛea vꝛtu
osus deus ꝯsideꝛãs miseriã
hois disposuit ei q̃ vmã cus
todiã ⁊ locũ captiuitatis: ut
in eo homo experiret̃ infirmi
tatẽ suã: donec meꝛet̃ ascen
dẽ ad dignitatẽ quã amisit.
℣Per interi ꝑpendẽs dyabolus
voluit interficẽ aĩam hois p
ingratitudinẽ: et ĩmittens
sꝛtꝛus suũ in aĩam sic obũ
bꝛabat ĩtellectũ illi9: q̃ nec
habebat dei caritatẽ nec ti
morẽ. Obliuiscebat̃ ĩppe iu
stitiã dei et iudiciũ ei9 ꝛtẽpne
bat̃. et ideo nõ timebat̃: et
dabat̃ obliuioni bonitas dei.
et donũ ei9. et ideo tũc nõ di
lꝯebat̃: ꝫ sic obũbꝛata ꝯscia
miserabiliꝛ stabãt hoies et
miserabilibus ceciderũt. Quibus
võ sic dispositis fuit homo. nõ
tñ adhuc defuit vtus dei: ymo
ondit miam suã ⁊ iustitiã.
℣Misdiã ostendit hoibz sꝛa
de et aliis bonis: q̃ tꝛpe pfimi
to obtineꝛet̃ auxiliũ: p q̃d fer
uoꝛ et dilão ad deũ excitabat̃.
Ostendit ⁊ iustitiã sꝛa ĩ dilu
uio sub noe: p q̃d timoꝛ dei ce
dibz ĩfundebat̃. ℣Post hec aũt
dyabolus nõ destitit adhuc ite
rũ iquietare hoiem: ꝫ duabz
malicijs aliis aggꝛessus ẽ eũ.
℣Primo ĩmisit ei pfidiã: scõo
desꝑationẽ. ℣Pfidiam: ne ꝛce
deꝛet hoies verbo dei et ut
mirabilia ei9 fato deputaꝛet̃:
desꝑationẽ võ. ne ꝑeꝛarent
salutẽ ⁊ gloꝛie amisse adepti
onẽ. Cont̃ hec duo deus vtu
osus nõ destitit alia duo ꝛme
dia oppone. ℣Nã ꝛtra desꝑa
tionẽ dedit ꝑem. nõiãs no
mẽ abrahe: et ꝑmittes ei de
semie ei9 nasciturũ. q̃ ad amis
sã hẽditatẽ ꝛduceꝛet eũ et fidei
ei9 segꝛes. ℣Insup et istituit ꝓꝓ
tias: quibz modũ ꝛdeꝑois ⁊ lo
ca ⁊ tꝑa passionis ondit. Cõt̃ sue
scõm scꝛa ꝛtra pfidiã loq̃batur
deus moysi: et ondit ei legem
et voluntatẽ suã. et vba sua signis
et opibz adiplebat. ℣Hijs ipletis. nec adhuc malicia dyaboli
desciuit: ꝫ hoiẽ ad detioꝛa sꝑ
istigns ĩmisit coꝛdi ei9 alia
duo. ℣Primo scꝛa cogitauit legem
nimis ĩtolerabilẽ: et iquietũ
in ei9 obseruatõe. Scõo ĩmisit
ei ꝑ q̃ incꝛedibile videt̃ et ni
mis difficile: ad ꝛcredẽdũ q̃ d̃s
ex caritate vellet moꝛi. et ex
caritate ẽbulaꝛi. Cont̃ hec duo
deus iterũ alia duo ꝛmedia
dedit. ℣Primo ne hõ ingꝛederet̃
in legis duꝛicia misit filiũ su
ũ in vꝛis uteꝛiũ: q̃ assũpta hu
manitate cõpleuit ea q̃ legis
erãt: deinde ipãm legẽ mitiga
uit. Cont̃ scõm ondit deus vir
tutẽ maximã. ℣Nã mꝛtuus

et haberet ĩobe
dientiã suã

ē creator p creatura. iustꝫ p
iniꝰ? tribulatꝫ ē mores usqꝫ ad
ultim pictu: sicut p pphetas
fiut pphatū. Nec adhuc cessa
uit negcia dyabol: Heresiarch
se adiuc cont hoīē alia duo
inuttedo. Primo ei cordi eꝫ. ut
vba mea habent p derisione:
scdo ut opa mea qi darēt ob
liuiō. Cont hec duo vtus dei
uerū incipit demōstrare alia
duo remedia. Primo ut vba mea
reducāt in hoīe: scdo ut opa
mea ad imitationē assumāt.
Ideo dixit te deus i spm suū:
ondit t p te voluntatē suā in t
in sua amicis suis spealit ppt
duo. Primo ut mia ondat q
renouari addisc hoīes ad me
moriā caritatis t passiois dei:
scdo ut iustitia dei attēdat
et seueritas iudicij mei time
at. Ptea dic isti. ut qꝫ mia
mea iā venit pferat eā i lu
cē: ut discat hoīes qrē miam
et de iudicio sibi ptaue. Insup
dic ei. q̄ licz verba mea scripta
sint: tn pius amoniari debent
et sic venire i opa. Sicut per
exēplū intelligē potis. Cum
moyses acceptiuꝫ erat legem
ppata erat vīga et dolate tabu
le: nō tn miracula fecit cum
vīga anꝫ neritas erat t tēpꝫ
requirebat. Veniēte at tpe ac
ceptabili: tūc onsa fuit mira
cula t vba mea opibz decla
rata. Sili et veniēte noua
lege pmo corpꝫ meū crucifi
bat ad etatē debitā: deinde v
ba mea audiebāt. Attn licet
vba audiebāt: tn nō habebāt
in se vim t fortitudinē anꝫ
veniret opa: nec ꝛpletione ha
bebāt anꝫ p passionē ꝛpleta
oia q̄ de me erat pphata: sic e
tiā nūc ē. Sīc licz vba mee
tatis mee scripta sit et portari
debeat in mundū: nō tn vim
habē potuit anꝫ in lucem
plenariā venerit. ¶ De tbz
mirabilibz q̄ xps fecit cum
sponsa. et quō visio āgelorū
ppt pulchitudinē et visio de
moniorꝫ ppt turpitudinem
ē intolerabil' i sua ccentia.
et q̄re dignatꝫ ē xps talem
viduam hospitari. Ca. xviij.

Quia mirabilia fecit
cū. Vides ei spialibz oculis? audis e
tiā spialibz auribz: tu sentis
corpali manu spm meū in
tuo viuēta pectore. Visio quā
vides nō videt tibi sicut est.
Si ei vides spialē pulchitudi
nē angelorꝫ t aiarꝫ sanctorꝫ cor
pus tuū nō sufficet vidē: sed
rumpet qī vas corruptū t pu
tridū ppt gaudiū aie ex visiōe.
Si at vides demones sicut sūt.
aut vives cū ni mio dolore: a
morieris p subitaneā morte
ppt tribilē visionē eoꝝ. Ideo m
dent tibi spialia q̄ corpalia.
Angeli t aie videt tibi m sili
tudinē hoīm q̄ habēt vitā et
aiam: qr āgeli vnūt cū spū

sno. Demones vident tibi ī for
ma q̄ est ad morte ⁊ mortalis:
ut in forma alialiū vl' aliay cuiuz
Illa cui habet mortale spm:
q̄ moriēte anime mozit spūs
Oraboli ei mozuit in spū: sū
fine ei mozuit et sine fine vi
uit. Spualia ei vba cū silitu
dine tibi ondit? Int' oia aut
ē istud mirabilius: q̄ spūs me⁹
m corde tuo sentit' mouet.
Cui illa rndit. O dne mi et
filiq̄ vḡinis. q̄re dignat' es tu
tam vilē vidua hospitari? que
pau⁹ sum ī oibz bonis opibz.
et modica m ascie intellectū ⁊
assumpta in oi paū longitudina
te temp̄is? Cui ille rndit. Ego
habeo tn. Primo. ego possū
pauperē ditare? īsipiētē et
modica intellectū et fidē sufficiē
tē et intelligentē: ego sufficio
ecīa antiquū ad iuuētutē
renouare. Sicut ei fenix cō
portat ī vallē stipulas siams.
int' ḡs oportet stipulas vnq̄
arboris q̄ extius ē siam ex na
tura et mtq̄ calida? in quam
p̄mo venit calor radij solis
et ītendit? deinde exp̄ā oēs
stipule accendit? sic oportz
te ostregere oēs vtutes. q̄bz
a pcīs renouari possis? Int'
ḡs vnū lignū habē debes q̄d
mtius calidū et extius ē sic
cū? id ē cor q̄d purū sit ⁊ sic
mtū extius ab oi mūdi de
lectōe: et ītius plenū oi a
mitte. ut nichil velis nichil
desides ī me. Cui in hoc p̄
mo venit ignis caritatis
mee? et sic ītendens oibz v̄
tutibz: in q̄bz accensa ⁊ a
pcīs purgata. resurges ḡsi
aus renouata deposita pel
le delictōis. Verba xp̄i ad
sponsā q̄ui⁹ deus loquit amicꝰ
suus p̄ p̄dicatores et p̄ tribu
lōes. et quō xp̄s p̄ apl̄os pos
sessorē et ecīa p̄ alueolum
et xp̄ianū p̄ apes designat'
et q̄re mali xp̄iani int' bonos
viuē p̄mittūtur. Ca⁹ xix.

Ebo sū deus tuus ⁊ ps
meus introduxit te
audire et vidē et sē
tire. Audire vba mea? vidē
silitudines: sentire spm̄ meū
cū gaudio et deuocōe aie. In
me ē oīs mea cū iustitia: et ī
iustitia mia. Ego sū sicut ille
qui videt amicos suos ambe ī
via ubi calcos hozredū ē: de q⁹
impossibile ē assurge. Quibz a
micis loq̄r p̄ eos qui habent
intelligētiam scīpture: loquor
p̄ flagella. p̄mneo eos de p̄
culo eoz: ⁊ ipi erunt. Ad a
micū meū vadit: nō curates de v̄
bis meis. Verba mea nō sūt
n̄ vnū vbū. Hoc ē. conuerte
mīoz ad me. Vadis ei pau
lose q̄ ī side sūt in via: et a
te ⁊ p̄ tenebras cordis tui ḡles
sūt abscōdunt. Hoc vbū meū
accepit? hec mea mea neg
ligit. Verū ptn̄ ignis sic me
liozis sū q̄ eos precantes

moneo? tñ ita sit iustus q̄ etiā
si oēs angeli trahent eos nō
posset auerti: nisi ipemet me
uerit voluntē sua ad bonum.
Si vō ipi voluntatē auerterit
ad me et affectu i me offense
rit: nō oēs demones eos re
tinē posset. Est vnus quida
qui dicit apis in possessione
dñi sui. Que apes regi suo
dē asilo triplicē reuēcia ex
hibēt: et ab eo triplicē vtilē
habēt. Primo apes portant ad
regē suū oēm dulcedinē: quā
pnt acquirē. Secdo stant ad nutū
eius et exeunt: et quocūq; vo
lat et quocūq; p̄cesserit: sp
caritas et amor earū ē ad re
gē. Tercio sequunt eū: et sta
bilitē mlēndo obsequunt. Pro
hijs vtilitatibz habēt apes a rege
suo triplex bonū. Primo ex
voce sua habēt vtilitatē tempis ex
eūdi et laborādi: secdo habēt
ab eo regimē et mutuā cari
tatē. Ex eius q̄pe p̄nia et p̄
patu et ex eius caritate quā
ipē habet ad eas et ipē ad e
as: vnaquēq; alterā caritate
cū alia. vnaquēq; de alia et
altis pfectū gratulat. Tercio
ex caritate mutua et gau
dio capitis sui fructifere fi
unt. Sicut enī pisces i mari
colludēdo emittūt ova sua
q̄ cadēcia in mari fructifi
cāt: sic apes ex caritate mu
tua et dilcōne et gaudio ca
pitis sui fructifē fiunt. Ex q̄
tū caritate mirabilit vtilitatē
mea pgredit q̄dā semen q̄
mortuū: et bonitate mea
habebit vitā. Oīs vō vtilitatis
sessor apū solliciti de eis: log
tur seruo suo. Serue inq̄t me
us nō videt: q̄ apes mee q̄dā
infirme sunt et nichil volātes.
Respondit seruus. Huius infirmita
tis nō habeo intelligēciam.
Sz si sic ē: quero quō hoc pos
sit fieri. Respondit dñs. Ex tribz
signis. Harū infirmitatē seu
defectū colligē poteris. Primo
q̄ tenuiter sunt et desides in
volatu: et hoc puenit q̄ a
miserunt regē suū a quo fir
mitatē et solacū habē debu
issēt. Secdo. q̄ tarditas et idis
positis exeūt horis: et hoc
ē q̄ de voce capitis nullū
sonū sentiūt. Tercio q̄ nullā
caritatē habēt ad alueolū:
ideo vacue redeūt sacietates
se. et nichil dulcedis vnde
futurū vitā reportātes.
Apes vō q̄ sunt abiles et sane. st
stabiles i volatu et fortes: tē
pus exeūdi et redeūdi habēt
debitū: reportātes cerā ad
structēdū loca sua. mel vō ad
fruendū. Tūc vndit seruus dño.
Si ergo inutiles sunt et infirme?
cur diucius pateris eas: et nō
mortificatur? Respondit dñs. Ego
pmitto eas vtilē triplicē de causa:
q̄ triplex fertur modus: si
nō vtilitate sua. Primo occupat
pata ne venētes bruta occi

pet loca vacua: arbado alias bonas apes. Sdo ut alie apes fructifere. fiat ex malaz apū malicia fructuosiores & sollicitiores in laborādo. Qñ enī fructifē apes videt ifructuosas & malas apes laborare ppē solā repletionē: tāto fuit in agregando ad vesē suū sollicitiores: quo malas viderit ad solā cupiditatē ferventiores. Tercio valet bonis apibz ad mutuā defensionē. Est ei vmis quida volas. solitz comedē apes: quē apes intelligētes venire. oēs coīt' oduīt eū. Et licz male apes ipugnet et oduīt eā: hoc tn ē ex īuidia et vita sua tuēda: bone vo ex caritate & iustitia. Mutuo tn ad expugnationē vermus laborāt: et bone & male. Quoīn si oēs male apes subtracte essent: bone vo sole remanerēt: ciclus meas vmis q̄ pauciores essent pualet. Et ideo iquit dns suffero apes inutiles. Veruptn cū autūpn̄ veniet, puidebo apibz bonis et separabo eas a malis: q̄ si tuc ext alueolū relinquerēt: morerēt frigore. Si vo int fuerit et nō agregauerit: fame pereclitabit: q̄ neglexerit agregare cū potuerit. Ego sū deus oīm creator: ego sū possessor et dns istius apī. Ego ex intima caritate & sāguine meo. fundaui m̄ alueolū apī id ē scam ecclīa: in q̄ xpiani per vnitatē fidei et mutue dilōnis agregari debēnt & mōari. Hoc loca sunt cor corda. in quibz dulcedo cogitationū bonaz et affectionū bonaz habitare debēt: q̄ tristh deberet ex desiderio cē caritatis mee in creādo. et redemptōe mea et pacīa in supportādo: et ex mia mea i renouādo. In hoc alueolo sez scē ecclie duo sunt genia hōm: tamq̄ duo genera apū. Primi sunt mali xpiani q̄ no agregant n̄ sibi pīs: q̄ vacuu rede unt et nescunt caput: q̄ stimulū habēt p dulcedie & cupiditatē p caritate. Bone vo apes boni xpiani sunt. Qui exhibēt in tplicē reuēcia. Primo habēt me p suo capite et dnō: offentes m̄ mel dulcedis id ē opera caritatis: q̄ in sūt suauia et sibi pīs utiliora. Sdo stant ad voluntatē meā. Hoc voluntas ē sdm meā: cogitatio tota ad meū passionē: operatio tota ad meū honorem. Tercio sequunt me et obediūt m̄ in oībz obicuq̄ fuerit. sive int sive ext. sive i tribulatōe sive i leticia: semp cor eoz ē cū corde meo. Ideo tplicē vtutē habēt a me. Primo ex voce vtutis et ispiratois me e. tēp̄ debitū et ctū habēt: sez nocte tpe noctis. & luce tē

pore lucis. ¶ Necnō et nocte mu
tāt in lucē: et gaudiū mudi
in etnū gaudiū: et gaudiū
casuru ī ppetua stabilitate.
¶ Hij in ōibz sūt rationabiles
qr pūtibz utunt ad necitate:
stabiles in adūsitatibz. cau
ti ī pspitate. moderati ī cu
ra carnis: solliciti ⁊ cūspec
ti in agendis. ¶ Sdo sicut bo
ne apes mutuo habēt cari
tatē. ita et ip̄i oēs cor vnū
habēt ad me: et primū di
lexūt tanq̄ se. me aūt supoia
et sup seipsos. ¶ Tercio fiūt
a me fructifere. ¶ Qd vo est
fructificare: n spm meum
scm̄ habe et eo ipleri: ¶ Qui
cūq̄ ei cū non habet. ⁊ qui
cūq̄ eis carz dulcedie. ifruc
tuosꝰ ē ⁊ ūtilis: ipe cadit
et anichilat. ¶ Ips vo sacto
accedit illū quē inhabitat:
caritate diuina aperit in
telligēcie sensū: extirpat
supbiā ⁊ incōtinēcia: exa
tat mentē ad dei honorem
mūdiq̄ stēptū. ¶ Sūt spm
apes infructifē nescūt: et
ideo stēpnūt vesume. et re
fugiūt vnitatē et caritatis
societatē. ¶ Vacue sūt m bōis
opibz: mutāt lucē in tene
bras. ¶ Solationē in luctū
gaudiū in dolorē. ¶ Veruptn
tn̄ ppt̄ tria patior eas vnē,
¶ Imo ne ī spacia ppata in
grediāt bruti id ē ifideles.
Si ei mali hoies ī simil sub
trahēt: pauci remanerēt bo
ni. ¶ Pt̄ quor paucitatē infi
deles qr plures sūt mfrede
rēt ad eos: et cohabitantes e
is nimiū molestarēt. ¶ Sdo
tolerāt ad bonor pbationē.
Ex malicia qppe malor p
bat bonor sciā. ¶ Nā in ad
ūsitate oēdit qntū qsq̄ pa
ces ē: ī pspitate vo qntum
qsq̄ stās est ⁊ moderatus.
Quia ergo vcia qnq̄ sbre
pūt iustis et vtutes qnq̄ ex
tollūt: ideo pmittūt mali vi
ue cū bonis: ne boni dissol
uant nimia letcia vel dor
mitet accidia: et ut fregter
habeāt ad deū oculos. ¶ Ubi
ei minor ē pugna: minor
dat mercs. ¶ Tercio tolerant
ad auxiliū: ne gentiles vel
timici alij ifideles noceāt:
qz timeāt magis quo plures
fuerit qui vident boni. ¶ Et
sicut boni resistūt malis ex
iustitia et diuina caritate:
sic ⁊ mali p sola vita tuē
da et ira dei vitanda. ¶ Et sic
oēs boni et mali aduniūt
se ad iuicē ut mali ppter
bonos supportent: boni vo
ppt̄ malicia malor sblimi
ius cōsent. ¶ Custodes vo a
pū hij sūt plati ecclāz et
pncipes tre: sue boni sue
mali. ¶ Ad bonos vo custode
loquor: qs et ego deus ⁊ cus
tos eor amoneo. ut custo
diat apes meas. ¶ Cōsideret

cū exitu eaꝝ et ingressu: at
tendāt si infirme fuerit vl'
sane. Qd si forte nesciunt
discrne: ecce ex tbz signis di
co eis quō agnoscāt. Hec a
pes inutiles sūt. q sūt segnes
i volatu? indisposite debito
tpe: vacue i assportacōe dl'
cdis. Segnes i volatu sūt
illi q plus curāt de tpalibz
qꝫ de etnis? plus timēt mor
tē corpis qꝫ aīe: q sic loquūt
secū dicētes. Cur debeo ha
bē inq̄etudinē? cū possū ha
bē quietē? Cur debeo me
dare morti? cū possū viuē?
Nō cōsiderātes miser q ego
rex glorie potētissim assūpsi
in me ipotētiā? sū etiā qui
etissim & ipā vera q̄es: & tn
assūpsi p eis inquietudinē q̄s
et morte mea liberaui. Illi
vō indisposite sūt tpe quoꝝ
affectus querit trena? quoꝝ
locutio ad scurrilia. quoꝝ
opus ad ꝓpriā voluntatē:
quoꝝ tēpus tale ē quale q̄
rit corpꝰ. Illi āt caritatem
nō habēt ad alteruꝝ nec
agregāt dulcedinē. qui opa
quedā fecūt in bona sz ex
tīore simplicit? q̄ bz opa q̄
dā pietatis habēt. nō tame
relinquūt ꝓpriā voluntatē &
ptem: qui sic habē volunt
deū ut tn nec mundū relin
quāt. nec aliquē defectū &
ptrbationē patiāt. Iste ta
les vacuis pedibz curūt in
domū. Curūt: sz indiscrete.
Volāt: sz non caritate debita.
Prēa cū autūpnꝰ venit et
tempꝰ separacōis: apes inutiles
separābūt a bonis. Que amo
re sitiu et cupiditate fame et'
na cruciabūt. Pro ꝛeptu vo
dei et tedio boni: nimio frigo
re dissoluent. sz nō assumēt.
Deruptū amici mei de tpli
ci malicia apū malarū sibi
cauē debēt. Primo ne putre
do earū veniat in aures eoꝝ:
qꝫ venenate sūt. Ablato q̄p
pe melle vacue sūt a dulce
dīe: p qua habundāt amari
tudie venenata. Sdo caue
āt pupille oculoꝝ suoꝝ pro
alis earū: qꝫ acutissīe sūt
sicut acus. Tertio seruent
corpꝰ suū ne nudū sit p cau
das earū: habēt ei aculeos
quibz amare nimis pūgūt.
Qd āt significāt ist. sapi
entes scrūt exponē: q mo
res eaꝝ attendūt et affectus.
Qui vō nescūt intelligē:
timeāt periculū. fugiāt exem
pla eaꝝ et exēpla: aliq̄n ad
discrēt expendo. q nō nouc
rūt audiendo. Oemde loq̄
bat mater. Benedicta sis tu
fili mi: qui es et q̄ eras & et
nalit' eris. Sīa tua dulcis
ē: et iusticia tua magna.
Multa videt fili mi p silitu
dinē loquēdo qꝫ sic tecū nūc
ē: qi qꝫ quedā nubes ascen
det in celū. Hāc vō prēdet

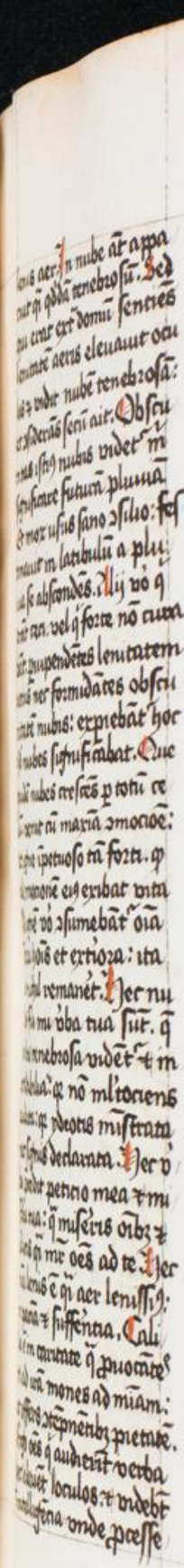

lenis aer. In nube aūt appa
ruit qī qddā tenebrosū. Sed
qui erat extra domū sentiēs
lenitatē aeris eleuauit ocu
los & vidit nubē tenebrosā:
et siderās secū ait. Obscu
ritas istiꝰ nubis videt mi
ſignificare futurā pluuiā.
Et mox usus sano cōsilio: fes
tinauit in latibulū a plu
uia se abscondēs. Alij vō q
erāt ceci. vel q forte nō cura
bāt. pupendētes lenitatem
aeris nec formidātes obscu
ritatē nubis: expiebāt hoc
qd nubes ſignificabat. Que
quidē nubes crescēs p totū ce
lū. venit cū maxīa cōmocōe:
et ignē impetuoso tā forti. q
ad cōmocionē eiꝰ exibat vita
Ad ignē vō cōsumebāt oīa
intiora hoīs et extiora: ita
ut nichil remanēt. Hec nu
bes fili mi vōba tua sūt. q
mltis tenebrosa videt & in
credibilia: qr nō mltociens
audita: qr vdeotis mīstrata
nec ſignis declarata. Hec vō
ba prēdit petrus mea & mi
ſcōia tua: q mīseris oībz &
allicis qī mr oēs ad te. Hec
mīa lenis ē qī aer leniſſiꝰ:
in pacīa & ſuffētia. Cali
da ē in caritate q puocāte
te ad vrā mones ad mīam:
et offers ītēpnētibz pietatē.
Ergo oēs q audierīt verba
hec: eleuēt oculos: & videbt
intelligēcia vnde pcesſe
rit vba. Inquirāt ſi ſonuerit
miſcōia et hūilitate. Attēn
dāt ſi sonāt prīcia an futā.
vitatē an falſitatē: et ſi vā
uenerīt fugiāt ad latibulū
id ē ad verā hūilitatē cum
diuina caritate. Nā cū iuſ
ticia venit: tūc p timore se
pabit āia a corpe. Nam vō
claudet in se ignis: et arde
bit iterius et extius. Arde
bit quidē: ſz nō cōſumet. Pte
rea ego regina mīe clamo
ad habitatores mūdi: eleuēt
oculos et videāt miſcōiam.
Ego moneo et rogo qī mr:
cōſilio qī dīna. Cū ei venit
iuſticia: impoſſibile erit reſiſ
tē. Ergo credite firmit & vi
picite: pbate in cōſcīa vitale
et mutate voluntatē: et tūc
qui audit vba caritatis. os
tēdet & opa & ſigna caritā
tis. Deinde filiꝰ in loqbat
dicēs. Audi tibi sup de api
bus qꝰ habet triplex bonum
de apiaſtro ſuo. Dico tibi nē
qꝰ tales apes deberēt ēe il
li cruciferi: quos in illis fi
nibz tirarū posui. Sz iā ipſi
pugnāt ītē me. Nā de aīabz
nō curāt: nō cōpatiūt corpo
ribz risoꝝ ad fidē catholi
cā. et ad me de errore. Oppri
mūt eni eos laboribz: puāt
libertatibz. In fide nō inſtru
ūt. sacmentis puant: et cū
maiore labore mittūt eos
ad īfernū. qꝰ ſi starēt in

sno ꝯsuero paganismo. ¶ Nec
cia pugnat ñ ut dilatent
superbia sua: et augeat cupi
ditate sua. ¶ Ideo veniet eis
tep9 quo afrigent pedes e
orũ: manꝰ dexta mutila
bit: et subneruabit dexter
pes eoꝝ ut viuat ⁊ seipos
agnoscat. ¶ Verba ḡrimo
nie dei de tribꝰ q̃ nuit p mũ
dũ tñ seuit. et q̃lit deus ele
git tres status ab uno sz cle
ricoꝝ. laboratorũ ⁊ defesoꝝ.
et de pena ingratis hoibus
pata. et de gloria ḡratis ho
mibꝰ illata ⁊ ꝯcessa. Cam. xx.

¶ Videbat exercitus
magnꝰ celestis: ad
que deus locutꝰ e
dicẽs. Audi oia satis ⁊ vide
tis i me: tñ q̃ m sic placz
aqueroz coꝛa vobis de tbz.
¶ Primo q̃ apiana illa sua
uissia que i celo ab eterno
edificata fuit. de q̃bz apes
ille iutiles exierut: vacua
fuit. Scdo. q̃ abissꝰ illa insa
ciabilis cui nõ arbores nõ
lapides resistit: semp apta
e. ¶ In qua aie descendit
sicut nix de celo in tra: et
sicut a facie solis nix dissol
uit in aqua: sic aie a mgt
nitudie supplicij dissoluũt
ab oi bono. et renouat ad
oem penã. Tercio aqroz.
q̃ pauci sut qui attendũt lo
coꝝ vacuitate de quibꝰ pre
uaricati sut angeli mali ⁊
niarũ ꝯsi: ideo merito aque
roz. Ergo ei ab uno electi tre
muos: p quos itelligo tpliẽ
statũ in mũdo. ¶ Primo electi
clericiꝰ: q̃ clamaret voluntem
mea voce: et oñdet ope. Scdo
defensoꝛe electi: qui amicos me
os defendet vita sua: et paty
cet p me ad oem laborem.
Tercio electi laboratore qui
laborarz manibꝰ suis: ut pas
cet coꝛpa labore suo. ¶ Primꝰ
sz dictus. nuc factꝰ e lepsus
et mutꝰ: q̃ ois qui ḡrit i di
co vide pulchritudine mozu
et vtuti. recurit retro. t bat
visu: et abhoꝛret accede ad
eu ppt lepra superbie ⁊ cupidi
tatis sue. Si vo querit eu au
dire. mutꝰ factꝰ e dicꝰ a lau
de mea: et garrulꝰ ad laude
ppria. Quo ergo tuc apiet
via ad tam suauitate acqui
renda? Si ille debilis e qui
debet p̃cede. et si ille mutꝰ
e qui debet clamare? quo
tuc audiet suauitas illa ce
lestis? Scdꝰ sz defensor tre
pidat i corde. vacuus e ma
nibꝰ: q̃ trepidat p scandalo
mudi ⁊ amissione honoꝛis
eiꝰ. ¶ Vacuus e manibꝰ? qa
nulla diuina opa facit: q̃
oia q̃ facit. facit p mundo.
Quis ergo defendet ppm me
um? si ille qui caput deberet
ee timet? Tercius e velud a
sinꝰ qui caput iclinat ad ter
ra: ⁊ stat q̃uor pedibꝰ iuctis

Vere sunt asinus e
stulti: qui nulla desiderat
celestia: q̃ negligit celestia
et querit caduca. ¶ Spi q̃ qua
tuor pedes habet. s. modicã
habet fidẽ ⁊ vacuã spem:
et nulla opa bona: q̃to
uis̃ plectã ad peccatu:
tanto magis stulte et cupiditatis
et ingni est. Ere amica mea
et columba mea: et speciosa mea
et veni. Quo fume
ste ipleri? Cui credit mi
chi dictus sis tu fili mi.
Ceremonia tua uisa e.
Ere amica tui nõ habemꝰ
hic q̃ p iuano gene aliquã
similitudine ñ unu ubi mq
dicit pr: hoc e misere ihu
fili dei uiui. ¶ Hoc ego da
ere amica mei et tu.
Filia. Verba tua sut
mihi auribꝰ meis? sapi
entissime in oze: intrãt
suauitate i coꝛ. Ergo habeo
ihi amicã? unu defensoꝛe:
et unu custodiẽ. ¶ Primꝰ e de
uita fame sponsa: qua spõ
sus amauit diuina toto
corde desiderat. ¶ Huiꝰ voꝛ
est vox q̃ ex clamoꝛe ⁊
cantu resilebat in silius.
Quid erit patris dare vtã
ei q̃ me: nõ timebit mũdi
potentia. ¶ Iuxta ergo armabo
manus sps sci. Cerus habe
at in manu fide: q̃ dicet sic:
In manu credo q̃ ipi videa
tur: spero eria oia que

simul. Vere sicut asinus ē
ꝑplus: qui nulla desiderat
n̄ trena: q̄ negligit celestia
et querit caduca. Ipi q̄ qua
tuor pedes habēt. q̄ modica
habēt fidē ⁊ vacuā spem:
terno nulla opa bona: q̄to
voluptatē xpleā ad peccatū:
inde os gule et cupiditatis
sp aptū est. Ecce amica mei
quō p tales pt abissꝰ illa in
saciabilis minui? quō famē
potit ipleri? Tuit rndit mi
hi. Benedictus sis tu fili mi.
Querimonia tua iusta ē.
Ego et amica tui nō habem⁹
ad te p hūano gen̄e aliqua
excusationē n̄ unū vbū inq̄
saluari pt: hoc ē miserē ihu
xpe fili dei viui. Hoc ego cla
mo: hoc ⁊ amica mei et tua.
Rndit filij. Verba tua suꝫ
suauia i auribz meis: sapi
ūt delectabiliꝫ in ore: intrat
aī caritate i cor. Ego habeo
unū clericū: unū defensorē:
et unū rusticū. Primꝰ ē de
lectabil' sicut sponsa: quia sp̄o
sus cū caritate diuina toto
desiderio desiderat. Huiꝰ vox
erit sicut vox q̄ ex clamore ⁊
collocutōe resiliat in silua.
Beatus erit patus dare vitā
suā p me: nō timebit mūdi
obprobriū. Huic ego armabo
armis spūs scī. Tercio habe
but tā firmā fidē: q̄ dicet sic.
Tā firmit' credo q̄ q̄ videā
q̄d credo: spero etiā oīa que
pmisit deus. Voluptatē habe
bit faciēdi bona ⁊ pfaciēdi
m bono: et omittē mala. In
os primi hois dictor̄ tū ponā
tua vba q̄ clamabit. Primo
clamabit: qui habet fidē. fa
ciat ope q̄ credit. Secdo. qui
sperat firmit': stabilis sit i
oī bono. Tercio. qui diligit
pfecte ⁊ caritatiue: desidēt
feruēt' videt̄ q̄ diligit. Secdus
erit q̄ leo fortis in laborādo:
i insidijs pauēdis sollicitus:
stabilis i pseuerādo. Tercius
erit sapiēs sicut serpēs: qui
stabit i cauda et caput leua
b' ad celū. Iste xplebit volū
tatē meā: hos sequēt alij.
Et licz tres nōino: p eos tñ
plures itelligo. Deinde log
bat' ad sponsā dicēs. Stabi
lis noli sollicitari de mūdo:
nō de obprobrio. Tā q̄ oīa
obprobria audui: ego sū dēs tuꝰ
⁊ dñs. ¶ Verba ōginis glo
riose de modo deponendi
xpm̄ de cruce. et de suis ama
bilitudiē ⁊ dilectiē in filij pas
sione. et q̄liter aīa p ōginē
et amor dei et amor mū
di p duos iuuenes designā
tur. et de xdicionibz q̄s aīa
debet habē tangꝰ virgo.

Maria lo Cap̄m xxj.

Quebat. Quis cogi
tare debes filia me
a. Primo q̄ oīa membra filij
mei i morte diriguerūt: et
frigescebāt. Sanguis qui de

pulneribz eiꝰ in passione efflux
it: mẽbris oibz adhesit coagu
latus. Hõo qꝫ i corde pũctus
erat tã amare et ĩmiserior
dit? qꝫ pũges nõ destitit do
nec lancea attigit costã: et
ãbe partes cordis ceẽt m
lancea. Tercio cogitꝫ quõ
deponebat de cruce. Hij duo
qui deponebãt eũ de cruce:
tres applicabãt scalas. Una
ptendebat ad pedes? scda sb
tus ad ascellas et ad bracht
a: tcia ad medietatẽ corpis.
Primꝰ ascendebat et tenebt
eũ p mediũ? scds ascendes
p alĩã scalã excussit pmo
vnũ clauũ de vno brachio:
deinde applicata scala ex
cussit clauũ altius manus.
Quu quidẽ clauꝰ longe ult
stipitẽ crucis, ptendebãt. Des
tendẽte itaqꝫ illo qui sustẽ
tabat onus corpis paulati
et modice qnt poterat? ille
alꝰ alius ascẽdit scalã que
tendebat ad pedes: et excus
sit clauos de pedibz. Cuiꝫ
appropiquatꝫ ad tiã? vnꝰ
cor tenuit corpꝰ p caput:
et alius p pedes. Ego vo q
mater erã tenu p mediũ.
Et sic nos tres portauimꝰ
eũ ad quandã petrã: q lin
theo mũdo p me operta e
rat. In quo inuoluimꝰ cor
pus: sz nõ consui lintheum.
Scieba ei p cto: qꝫ nõ in tu
mulo putresceꝫ. Postea ma
ria magdalena et alie sacte
mulieres venerũt? necnon
et angeli ml'ti qĩ athomi so
lis affuerũt: obsequiũ ex
hibẽtes creatori suo. Qlẽ
at tristiciã tũc tpis habu:
nõ ẽ qui valeat dicẽ. Erã
eni sicut mulier parẽs cu
ius oĩa mẽbra post partũ
tremula sũt: que licz p dolo
re vix respirare possz? tamẽ
gaudet intius gñtũ pt eo
qꝫ scit filiũ suũ natũ: et ĩ
eandẽ miseriã de q̃ exiuit
nũqꝫ rediturũ. Sic ego licz
ex morte filij mei ceẽm ĩcõ
pabilit' tristis? tñ qꝫ scauit
liũ meũ nõ ãplius moritu
rũ sz ĩ etnũ victurũ. gnũ
deba m aĩa mea: et cũ ts
ticia mea q̃dã letricia mis
cebat. Vẽ dicẽ possũ qꝫ se
pulto filio meo: qꝫ duo cor
da ĩ vno sepulchro fuerũt.
Quid nõ dicit. ubi ẽ the
saurꝰ tuus. ibi ẽ et cor tu
um? Sic ĩ sepulchro filij
mei semp cogitatꝰ mea et
cor meũ versabat. Deinde
addicies mater dei dixit.
Dico tibi de illo tali p mo
dũ exẽpli. quõ et in q̃sta
tu positus erat: quõ et nũc
stituty ẽ. Quasi q̃dã vi
go cuidã desponsata essz:
et ante ipsã duo iuuenes i
starẽt. Quoꝝ vnꝰ a vsque
vocatꝰ: dixit ei. Consulo tibi
ne credas ei quẽ desponsasti.

spē rigidus ē in opibz: tardꝰ
in remuneracōe: auarꝰ in
donis. Crede ergo magis m
et vbis q̄ tibi dico: et mōstra
bo tibi aliū q̄ nō ē diuꝰ ꝯ
lenis in oibz: qui dat tibi
statī que desideras: q̄ dat
eciā tibi copiose que placēt
et delectāt. Quibz auditis:
vgo cogitās secū vndit. Ver
ba tua dulcia sūt ad audiē
dū: tu psonaliꝫ lenis et pul
cher ad sentiēdū: ꝯsultū tre
do vba tua sequi. Et cū ex
traheꝫ anulū de digito ut
porrigeꝫ iuueni: vidit supe
rius vnā scīptūrā in q̄ erat
tria vba. Primū erat. Cum
veneris ad carumē arboris
caue ne apphendas arīdū
ramū arboris ad sustētādū
te: ne forte cadas. Scdm vbū
erat. Caue ne rapias ꝯsi
liū ab īimico. Tertiū vbū
erat. Nō ponas cor tuū int̄
dentes leonis. Cuīq vgo vi
dēt hec retraxit manū: t re
tinuit anulū: cogitās secū
sic. Vet tā q̄ video forte no
tāt q̄ iste q̄ me i sponsā ha
bē cupit: nō est fidelis. Rā
chi videt q̄ vba sua st̄ va
na: pleng ē odio. et īt̄ficiet
me. Et cū sic cogitaret: as
pexit t vidit aliā scīptūrā:
in q̄ eciā erāt tria verba.
Primū vbū erat. Da ei qui
tibi dedit. Scdm vbū erat.
Da sanguinē p sanguine.
Tertiū vbū erat. Nō alienē
possessori qđ suū ꝓprīū ē. Cibz
visis t auditis: cogitauit ite
rū sic vgo. Prima tā verba
informāt me quō fugiā mor
tē: sequetia tā quō obtineā
vitā. Ergo iustū ē q̄ sequar
magis vba vite. Tūc vgo
sapiēs usā ꝯsilio: vocauit
ad se seruū illiꝰ q̄ eā ꝓmo dēs
pōsauit. Et eo appropiquāte:
ille qui eā decipe voluit se
ab eis elōgauit. Talis ē aiā
illiꝰ despōsata deo suo. Quo
uuenes qui ante eā stabāt:
sūt amicicia dei et amicaa
mūdi. Nā amici mūdi ma
gis et vicinꝰ appropiquant
ei usqz nūt: qui loqbāt ei de
diuiciis et honore mūdi: ad
qs pene extēdisset anulum
amoris sui: et eis i oibz ꝯsen
sisset. Dz sucrēte ytrā filij mei
vidit scīptūrā quādā t audi
uit mīe eiꝰ vba: in quibz i
tellexit tā. Primo q̄ caueꝫ
sibi ne dū alcius ascendēt
et vbz casuris nitrēt: q̄ sui
or ei casū īmineret. Scdo in
tellexit nichil ēe i mūdo: n
dolorē t sollicitudinē. Certo
q̄ mala ē dyaboli retributio.
Deinde aliā scīptūrā vidit:
id ē audiuit vba eiꝰ ꝯsolatoia.
Primo. ut daret sua deo: a q̄
habēt oiā. Scdo. ut redderet ei
seruicii corpis sui: q̄ sāguine
fudit p eo. Certo. ut nō ali
enarz aiam suā a deo suo:

qui eā creauit et redemit. ¶ His auditis ⁊ diligēt' ꝯsideatis. appropiquāt ei nūc seruꝰ dei et placēt: et elōgāt se ab eo seruꝰ mūdi. Dz nūc aīa eiꝰ ē qī vngo. q̄ de brachio spōsi sui nouit surrexit: q̄ tenet habē ta. ¶ Primo vestes decoras ne forte derideat a famulis regis: si ī vestibz deprehendit aliq̄ deformitas. Scdo debet ee moderata iuxta voluntatē spōsi: ne si aliq̄d ī actibz suis īuenat inhonestū dehonestetur sponsꝰ ppt' eā. Tertio debet ee mundissima. ut nō inuenat in ea spōsus vnā maculā: p q̄ stēpni vel repudiari possit. Deinde habeat ductores ad cubiculū spōsi sui: ne forte ī ambitibz vl' ī subtili aditu errare ꝯtingat. Q̄ vō ductor ee debet: duo habeat. ¶ Primo ut videat a sequēti: scdo ut audiat q̄d doceat: et quo itur. Ille aūt q̄ sequit aliquē p̄decēt. tria tenet habē. Primo ut nō sit segnis et piger in sequēdo. Scdo ut nō abscōdat se a p̄decēte: tcio ut diligēt' eius attendat ⁊ ꝯsideret vestigia p̄cessoris ⁊ cū sollicite sequat. Ergo aīa eiꝰ ut ad cubiculū spōsi ꝑueniat necesse ē ut a ductore ducat': qui eā ad sponsū suū deū felicit' ꝑducat. ¶

Verba doctīe vīris gl̄ose ad filiā de spūali et tpali sapīa et qua ipaz q̄s debeat imitari. ⁊ q̄liť spūalis sapīa post paucos labores ducat hoīem ad ꝑpetua ꝯsolationē. tpalis vō ad etna dāpnationem.

Maria lo Saplm. xxij. quebat. Scribit q̄ q̄ sapiēs vult ee: addat sapiēcia a sapiēte. Vnde p exēplū dico tibi. Si eet vnꝰ q̄ voles discē sapiam: vidit duos ante se stare mgros. Ad q̄s aut. Libētissime addiscere sapiēcia: si scirē quo me ducer. et q̄lē haberē vtilitatē ⁊ qualē finē. Rndit alt' mgrōz. Si meā sapiēcia sequi volueris. ducet te in altissim mōtē: sz ī via dura ē sub pedibz: difficultus ⁊ p̄ruptū ē in ascēsu. Si laborauer is ī ista sapiēcia: habebis q̄d extra est tenebrosū sz mgo fulgidū. Si tenueris eā. habebis q̄d vis fruit'. sz q̄ oculus cōmoliet tur et attractet te sibi magis ac magis dulcit' et dulcius: donec letcia ab oī pte tpe suo pfundaris. Scds mgr aut. Si sapiam meā secutꝰ fueris: ducet te ī vallē floridā ⁊ ex oī pte amenā. ¶ Mollicia ē in via sub pedibz: et ī descensu modicꝰ labor. Si pstiteris m ipa sapia habebis q̄d ext' est fulgidū: sz cū eo frui volueris fugiet a te. Habebis etiā q̄d nō ducat. ⁊ statī finiet': et cū liber plectꝰ fuit: siml' ⁊ liber

et lectura ānichilat⁹ t vacuus
reliquer⁹. Quibz auditis: cogi
tauit ille secū. Audio hic duo
mirabilia. Si ascēdero ī mōtē:
debilitāt⁹ pedes t grauat⁹ dor
su. Si vō obtinuero qđ ext⁹ est
obscurū? qđ m̄ pdest? Si at
laborauero ī eo qđ nullū ha
bebit finē? qn̄ tuc erit ꝺsola
cio? Alt' qz mgr⁹ pmittit qđ
ext⁹ ē fulgidū ꝑ nō mānsurū:
sapiam cū lectura finitura.
Que ergo m̄ in istis utilitas?
si careret stabilitate? Cuiz
sic cogitabat ī aīo? affuit ex
impulso quda hō mr duos
magros: et ait. Licet mōs al
tus sit t difficil' in ascensu:
tn̄ sup̄ montē nubes ē cadi
da ex q̄ habebis refrigeriū.
Si nt qđ pmittit⁹ extrius est
tenebrosū. frāgi quide pt⁹:
et sic obtinebis aurū qđ itz
latet qđ cū letitia et naliter
possidē potis. Duo ista mgrī
duplex sapia ē: spūalis scz
et carnalis. Spūalis ē volū
tatē ꝓpriā deo relinquē: t to
to desiderio t ope in celestia
suspirare. Hō enī veraciter
sapā dicī pt⁹: n̄ cui verbis
cordat opus. Hec sapiēcia
ducit ad vitā beatā. Scz ista
sapia ē petrosa ī pueriēdo:
ꝓrupta in ascēdendo. Durū
ppe ē t petrosū videt⁹: affec
tionibz resistē. Preruptū est
ꝺsueta delectabilia calcare: mū
di honorē nō amare. Quis
at sic difficile ē. attn̄ quiz
cogitat secū qz rep⁹ breue ē
t mūdus finitur⁹. aīmaz cō
stant' firmauerit ad deū:
huic sup̄ montē appebit nu
bes t ꝺsolacio sps scī? eius
deiz erit digna ꝺsolacōe: q̄
nō aliū ꝺsolatorē q̄rit n̄ deū.
Quo ei mcepisset tā ardua
et amara oēs electi? n̄ bone
voluntati hois tanq̄ bono in
strumēto coopatq̄ fuiss⁹ sps
dei? Huic at spm adduxit eis
bona voluntas? īmutauit cari
tas diuina quā habebāt ad
deū: qz laborabāt voluntate
et affectu donec ope fiebāt
fortes. Adepta vō ꝺsolacōe
spūs. obtinebāt⁹ et mox au
riū dine delectationis t caritā
tis? q̄ nō solū patiebāt⁹ mlta
ꝺtraria: ꝑ ī patiendo ꝺsidē
rata retinēdo delectabāt⁹.
Hec delectacio videt⁹ mūdi
amatoribz tenebrosa: qz dili
gūt tenebras. Dei vō amato
ribz lucidior ē sole t fulgētior
auro? qz frangūt tenebras
viciorz et ascēdūt in montē
patiētie. rēplātes nubē cō
solationis. q̄ nō finit⁹ ꝑ ī cipit
ī pnti: et qñ oculus ītuiol
uit⁹. donec venit ad pfectionē.
Mūdi vō sapia ducit ad val
lē huiꝰ miserie: q̄ florida vi
det⁹ in habūdācia veri. ame
na ī honoribz. mollis ī vo
luptate. Ista sapia cecus fi
niet⁹: nec aliqđ plus utilitatis

habet. ñ qđ solūmodo videbat
et audiebat. Ergo filia mea ī
quire sapiētiā a sapiēte: id ē a
filio meo. Ipē qppe ē sapiā: a
quo ē oīs sapia. Curtulꝰ ille
ipē est: qui nūqꝫ timiat. Ergo
clamo ad te: qī mat ad filiū.
Dilige sapiam q̄ mtꝫ ē qī au
rū: ext stēptibilis et mtꝫ fer
uēs caritate: ext laboriosa ⁊
ope fructuosa. Et si turbaūs
ex onē: spūs dei erit ꝛsolator
tuus. Credē et cōnare: tāqꝫ
hō pgrediēs donec assuescat.
Non retrocedas: donec ueī
as ad mōtis sūmitatē. Nichil
ei tā difficile ē: qđ in cō
tinuatōe stabili et cationa
bili nō erit facile. Nichil tā
honestū in p̄cipio aggressi
oīs: qđ ex ipfectioē ꝛsummati
onis nō obfuscet. Ergo acce
de ad spūale sapiētiā? hec
ducet te ad laborē corpis.
ad mūdi stēptū: ad modicā
tribulationē et ppetuā ꝛsola
tionē. Mūdi vo sapia. sapi
ētia fallax ē ⁊ pūgitiua:
hec ducet te ad tpaliū aggre
gationē. et p̄tē honorem:
ꝫ ī fine ad maximā infeli
tatē ñ sollicite pūdeat et
caueat. Verba vīs glose
sue hūilitatis declaratōis ad
filiā. et qlit hūilitas p mā
tellū designat. et de ꝛdatōe vē
hūilitatis. ⁊ de eiꝰ
fructu mirabili. Ca.m
Ultī muratur xxiij.

caur loquor tecū. Certe ideo:
ut hūilitas mea ōndat. Sic
ei cor de mēbro corpis ifir
mo nō gaudet anteqū iterū
receperit sanitatē. et recepta
sanitate plus letat? sic
ergo q̄tūcūqꝫ hō peccat. si
toto corde ⁊ vera emēdatōe
ad me reūsus fuit: statī pa
ta sum recipe reuertētem.
Nec attēdo q̄tūcūqꝫ pecca
uit: ꝫ cū qlī intētōe et volū
tate redit. Ergo vocor ab ho
mūbz mater mie. Vere filia.
misēdia filij mei fecit me
miserationē: et visa misēdia
eiꝰ placatē. Ideo miser ēt:
qui ad misēdiā cī possit nō
accedit. Ergo tu filia mea:
veni et absconde te sub mā
tello meo. Hic ecia ē extus
stēptibil: mtꝫ vō utilis ppt tā.
Primo obūbrat ab aere tēpes
tuoso? sēdo munit a frigore
urente: tcio defendit ⁊ra nu
biū ymbrē. Hic mātellus. hu
militas mea ē. Nec videt a
mūdi amatoribz valde stēp
tibil: et superstitiosa ad imitā
dū. Qđ enī stēptibilius est
q̄ vocari fatua? et nō irasci
vel vba reddē? Ad despecti
us? q̄ oīa relinquē et oībz in
digē? Ad vō doloroſus ap.
mūdiales? q̄ iuriā suā dis
simulare. et oībz se credē et
tenē indignioꝛē ⁊ hūilioꝛē?
Talis o filia erat hūilitas
mea? hoc gaudiū meū. hec

voluntas tota: q̄ nulli ñ filio meo placē cogitabā. ¶ Deruptū ḥec humilitas mea valet ad tā. sequētibz me. ¶ Primo p aerē corruptuo ⁊ itēpestuo: id ē p obprobrio hoim ⁊ despectione. ¶ Sicut ei aer fortis et ipetuosꝰ ab oi pte ipellit hoīē et ifrigidat: sic hoiez ipatientē ⁊ furoz iconsideratiū obprobria facilit̄ deicit: aīm a caritate mea remittit. ¶ Qz quicūq; ad humilitatē meā sedule attēdit: cogitet q̄lia ego dña oīa audiui: querat laudē meā nō suā: ꝛ sideret q; vba nō sūt ñ aer: et mox habebit refrigeriū. ¶ Vt qd ei mūdiales tā ipacientes sūt ad vba et obprobria: ñ q; plus q̄rūt ppria laudē q; dei. et humilitas i eis ē nulla. q; obscuria tū habēt oculū a peccatis? ¶ Ergo q̄uis scriptura dicat, vba stumeliosa nō debē audiri sine causa vel sustineri: vtus tñ ē et meraēs. ¶ Illata pacienter ppt̄ deū audiuisse vl sustinuisse. ¶ Ergo humilitas mea defendit a frigore urente: id ē ab amicicia carnali. ¶ Est ei queda amicicia q̄ diligit hō ppt̄ pnām istā: sicut illi qui loquit̄ sic. ¶ Iba tu me et ego te in pnām: qa nō curo qs te ibabit post me te. ¶ Honora me ⁊ ego honorabo te: nā p mimos ē in q̄bus scripturis honor fictus. ¶ Nec ei ē amicicia frigida absq; calore dei: et dicit q̄ nix gelata in amore et passione proximi infructuosa ad pmiū. ¶ Disuncta eni societate et deposita mēsa: statim dissoluta ē oīs amicicie utilitas ⁊ fructꝰ euacuatꝰ. ¶ Quicūq; vō meā humilitatē imitat: ipē bñfacit oībz ppt̄ deū tam amicis q; inimicis. ¶ Amicis: qz in honore dei stabilit̄ psistit: inimicis vō. qz creatura dei sūt et forte futuri boni. ¶ Tercio defendit humilitatis mee assiduitas ab ymbribz et imundicia aq̄: q; predixit de nubibz. ¶ Unde ei predicte nubes ñ de hūore et de vaporibz predictis de tra: q̄ ei calore ascendētes i celū desant in stipionibz: et sic fiūt i tra sq; pluuia. grando ⁊ nix. ¶ Nec nubes corpꝰ hois significat: qd de imundicia predixit. ¶ Habz at corpꝰ tā secū: sicut ⁊ nubes secū. ¶ Habet ei corpꝰ audire vidē ⁊ sentire. ¶ Ex eo ei q; habet vidē. ¶ Cupiscit ea q; videt: cupiscit bonas ⁊ pulchras facies: cupiscit latas possessiones. ¶ Qd at sūt oīa ista. nisi q̄da pluuia predes de nubibz maculas aīm in affectu offregatois: ingetas p sollicitudines descendes p inutiles cogitatꝰ et pturbas in offregatoz amissioē? ¶ Ex eo ei q; corpꝰ habet audire li

benter audit honorē ꝓpriū: mūdi amicitiā: audit q̄cūq; corpi fuit delectabilia. aieq; nociua. Hec oīa q̄d fuit aliud ñ nix actus dissoluendā. frigida facies aiam ad deū et obturatā ad humilitatē: Ex eo vō q̄ corp⁹ habet sentire: sentit libenter suā voluptatē et corpis quietudinē. Hoc q̄d aliud ē ñ q̄ grando ex aqua imūdicie gelata: infructifera reddēs aiam ad spūalia. forte ad mundalia. et molle ad corpis oblectamēta? Ergo quicūq; ab hac nube defendi desiderat: cōfugiat ad humilitatē meā et imitent eā. Ꝑ hāc enī defendit a cupiditate visus ne capiat illicita: defendit a delectacōe auditꝰ ne audiat cōtra vitatē: defendit sensꝰ a voluptate carnis ne succūbat i illicitis motibz. Vē dico tibi. q̄ humilitatis mee ꝯsideratio ipsa ē tangꝰ bonꝰ mantellꝰ calefaciēs portātes se: eos scz qui nō solū eū portāt cogitacōe ꝟ ope. Nō enī calefacit matellꝰ corpalis ñ portat: nec humilitas mea ꝓficit eā cogitātibz. ñ ꝓ modulo suo vnusq̄sq; eā studeat imitari. Ergo filia mea indue te hāc humilitatē ꝓ viribz tuis. Quia mulieres mūdi mātellos portāt q̄ ext̄ habēt superbiā: int⁹ vō modicā utilitatē. Has vestes oīno fuge: q̄ nisi vilescat tibi prius amor mūdi. ñ itinue pēsaueris cōa te dei miscdiā et tuā cōa eū infinitudine. ñ cogitaueris ea semp q̄ fecisti et facis et quale sentencia iudicij ꝓ hijs méris: nō potis apphēdē mātellū humilitatis mee. Ut q̄d ei ego me tātū humiliabā. à vnde tāta gracia ꝓmeruī? ñ cogitaui et scāui me nichil a me ee vel hre? Et ideo nolui laudē meā: ꝟ solius dei et creatoris. Ergo filia fuge ad mātellū humilitatis mee. et cogita te peccatrē sup alios: q̄ et si aliquos vides malos. nescis q̄d eis cras futurū sit. Nescis eciā qua itencōe et scia faciūt: utr̄ infirmitate an industria faciūt. Ideo nullis te ꝓferas: nullosq; i corde tuo debes iudicare. ¶ Verba exhortacois vīs ad filiā. querimonia inuecta de paupertate suoꝝ amicoꝝ. et q̄m xp̄s loquit sponse iguis ꝓ p florez irelligūt ea q̄ verba et in quibz talia ꝓba habeāt structificare. Cā. xxiij.

Maria loquebatur. Vbi magnꝰ exercitꝰ eet. quicūq; predet iuxta eū habēs dorsū nimis grauati aliquo mēbro ponde et brachia sūiter.

et oculos plenos lacrimis respi
cet ad exercitū. si forte eet a
liquis qui xparet et relevaret
onus: talis ego erā. ¶ Nā ego
fui plena tribulacōe: a natiui
tate filij mei usq; ad mortē et
Ego in dorso meo portaui mx
imū onus cū labori diuno
ugit' instabā: et oīa aduenie
ca m portabā pacier'. ¶ Int' bra
chia mea portabā onerosū
pond9: cū tribulacōne ⁊ dolo
rē cordis ult' oēm creaturā
pacebar. Ego oculos meos
plenos habui lacrimis: qn cō
siderabā i mēbris filij mei
loca clauor et passionē eq
futurā: et cū videre in eo oīa
xpleri q audiebā a pphetis va
cinata. ¶ Iz nūc respicis ad o
nes qui i mūdo sūt. si forte sit
aliqui q xpaciat' michi. et
recogitet dolorē meū: ⁊ val
de paucos inuenio qui cogi
tet tribulacionē meā et dolo
rē meū. ¶ Ideo filia mea liz
a multis oblita ⁊ neglecta
sim: tu tn nō obliuiscar' me.
Vide dolorē meū ⁊ imitare
qntū potes. Cōsidera dolo
res meos ⁊ lacrimas: et dole
q amia dei pauca sūt. ¶ Ista
stabilis: ecce filius meus ve
nit. Qui stati veniet. aut.
Ego deus tuus ⁊ dns: qui lo
quor tecū. Verba mea sūt q
flores arborus bone. Et qm
oēs flores de vna radice ar
borus pdeūt: nō tn oēs flo
res venūt ad effectū fructꝰ. ¶ Sic
vba mea sūt qi quida flores:
de radice caritatis dine pdeū
tes. Que quidē multi suscipi
unt: nō tn in oibz faciūt fruc
tū ner i oibz maturescūt. Na
quida susceperūt et retinēt ad
tps: et sic postea reciūt q
spūm meo igrati sūt. Quida
susceperūt et retinēt q cari
tate pleni sūt: et in hijs faciūt
fructū deuocionis et bone opa
cois. Tu ergo sponsa mea q
nure diuino mea facta es: o
portz nos habe tres domos. In
pma debet ee necessaria que
intrāt in corpus: i scda, ves
tes q vestiat corpꝰ extius:
in tria mstrumēta necessa
ria ad utilitatē domus. In p
ma debet ee tia. Primo pais:
scdo potus: tcio eduliū: In se
cūda domo debet eiā ee tia.
Primo vestimētū lineū: se
cūdo laneū: tcio qd fit de ope
vermiū. In tcia domo eiā de
bet ee tria. Primo ustrumēta
q implenda sūt liquore: se
cūdo mstrumēta vnēcia
quibz pmouet' corpalia aut
puta equi ⁊ asini ⁊ similia:
tcio istrumēta p que vina
mouētur. Vba āmonicois
x' ad spōsa. de pmissoe i tbz do
mibz fēda. quō bona volūtas
p panē. pditacio dina p potū
sapia dina p edulū designāt'.
⁊ qlit' sapia dina non ē i trā
tura sz i corde ⁊ vita bona.

Dixpse Cap. xxv.

Qui loquor tecū sum creator oīm et a nl'lo creatus. Ante me nichil erat: nec post me aliqd esse poterit: qz ego semp eram et semp sū. Ego eciā sū dns cuius potēcie nullus resistere poterit: et a quo oīs potestas et dnacio. Ego loquor tibi: sicut vir loquit' ad uxorē suā. Uxor mea nos debe habē tres domos. In una debet ee panis t potus: et eduliū. Hz potes querē. Qd notat panis iste? Quid noto panem qui ī altari ē? Hic utiqz ante verba illa sez hoc ē corpz meū: panis ē. Hz dicto illo vbo nō panis ē. sz corpus meū: qd de vgine suspsi et ī cruce veracit' crucifixū ē. Hic ego nō noto hic. Hz panis quē in domū nrām assregare debem: ē voluntas bona et sincera. Corpalis panis si purus et mūdus ē: duo bona habet. Primo afortat: et dat venis et arterijs et neruis fortitudiez. Secūdo recipit ad se oēm putredinē interiorē: et cū hac discedit et in secessū vadit: et hoīnē mundat. Sic voluntas pura pmo afortat. Nā si hom nichil velit n q dei sit. nichil laborat n ad honorē dei. toto desiderio desiderat exire de mūdo et ee cū dō: hec voluntas afortat hoīem ī bono. augmētat amorē dei: facit mūdū vlesce. pacienā fortificat: et spem gloie ad pisce de roborat in tantū qz oīa aduenēcia hylariā apleritit. Sedo voluntas bona oēm putredinē extinxit. Que ē putredo nocēs aīe? n superbia cupiditas et luxuria: Hz cū putredo superbie vel alicuius alterius vicij venit in mēte tuā discedit: sic homo cogitat sic. Superbia vana ē: qz non decet aīa pīetē laudari de bonis datis sz datorē. Cupiditas vana ē: qz oīa trena relinquit. Luxuria nō ē nisi fetor. Prēa nolo ea. sz magis sequi voluntatē dei mei: cuius pmiū nūqz finiet. cuius bona nūqz veterascūt. Cui oīs superbie et cupiditatis tēptacio discedit: et voluntas bona in bono pseuerat. Potq quē debem habē in domo nrā: ē diuina pmeditacio m oīb' attendis. Corpalis eni potus duo bona habet. Primo facit bonā digestionē: Quicūqz eni aliqua bona facē ponit. sideratū secū et diligent' reuoluet priusq faciat: quis honor dei ex hoc proueniet. q utilitas ad primū. q modus ad iam: et no lueriit facē nisi aliquā utilitatē diuinā in ope suo ppe dert ee: tūc opus illud habebit ptessū bonū. qz bona

digestionē. Tuc si qua indi-
crecio in ope faciēdo occ̄re
potit: ocius deph̄endit. Tuc
si qđ distortū fuit ocius cor-
rigit: et opus suū rectū ⁊ ra-
cionabile et edificatiuū co-
rā hoīb; erit. ¶ Nā qui i ope
suo diuinā pmeditacionē nō
habet. nec utilitatē querit
aīe ⁊ honorē dei: etiā si o-
pus suū pcessū habebit ad
rēpus: in fine tn. n corrigat
intēcio erit in nichilū. Sedo
potus extinguit sitim. Que
e sitis peior: n pām pue
cupiditatis ⁊ ire? Et si hō
pmeditat q̄ inde puenit u-
tilitas. q̄ misere finit. q̄
remuneracio si resistit: mox
p gr̄iam dei extinguit illa si-
tis p̄ua. accredit ardor dine
caritatis ⁊ boni desiderij:
surgit leticia ex eo q̄ non
fecit ea q̄ venerūt in mē-
tē eiꝰ. Inquirit occasionē
quō ea de cetō potit cauē
quibꝫ supplātatꝫ fuisꝫ nisi
succurrisꝫ pmeditacio: et
sollicitor fiet de cetō in ca-
uendo talia. ¶ Hic spōsa me
a ē potꝫ: qui i fisci nrm
debet ingredi. Tercio de-
bet ibi cē eduliū. ¶ Hoc tia
facit. Primo facit in ore
meliorē saporē: ⁊ melius
conuenit corpi q̄ si eet solꝫ
panis. Sedo facit delicati-
orē carnē ⁊ meliorē sangui-
nē: q̄ si eet solus panis.

Dic etiā spūale edulium fiat.
Qđ est edulium hoc? Utiqꝫ di-
uina sapia. Quicūqꝫ ei ha-
bet bonā voluntatē. nichil
voles n̄ que dei sunt. dinā
pmeditacionē. nichil facie-
do nisi pius ingemuit ibi ho-
norē dei: huic sapit valde
bene sapia. ¶ Huc potes ire.
Que ē diuina sapiencia?
Multi sunt simplices q̄ nes-
ciūt n̄ unū scꝫ pr̄ nr: ⁊ hoc
vix rectū. Alij sunt magne
litature: et pfunde scientie.
¶ Nūqd hoc est diuina sapi-
encia? ¶ Nequaq̄. Dina ei
sapia nō pīse est in litera-
ra: ſ in corde, et bona vita.
Quicūqꝫ cogitat sedule u-
sq̄ ad mortē. q̄litatē ipius
mortis. iudiciū post mortē:
hic sapies ē. Quicūqꝫ abi-
cit a se vanitatē mundi ⁊
superflua: quicūqꝫ stentat de
solis necessarijs. et laborat
in amore dei q̄ntū pt: hic
habet edulium sapie quo vo-
lūtas bona et diuina pre-
meditacio sapuit melius.
Qñ ei homo cogitat mor-
tē ⁊ in morte iuditatē. q̄n
ppendit iudiciū dei tribule
ubi nec occultat nec dimit-
tit ipunitū. et cogitat mū-
di instabilitatē et vanita-
tē? nūqd nō tuc gaudet ⁊
dulcat sapit in corde reliqsse
voluntate sua dō ⁊ abstinu-
isse se a peccīs? ¶ Nūqd non

tuū ꝺfortat caro ⁊ ſanguis me
liorat? id ē oīs infirmitas aīe
ſeq accidit ⁊ mox diſſolutio
ꝙpellit? ℣ Sanguis diuine ca
ritatis fit refector: qꝫ ꝺſideat
rationabilius fore diligeda
ea q̄ etna ſuit q̄ q̄ caſura. ℣ Er
go diuina ſapia nō ē ꝓfe
in lr̄atura: ℟ i bono ope. ℣ Da
multi ſapiētes ſēm mundū
ſuit et ad deſideria ſua? ℟ oi
no inſipiētes ſuit ad dei mā
data et voluntatē eiꝰ ⁊ refre
nationē corpis ſui: ⁊ hij nō
ſuit ſapiētes. ℟ inſipiētes et
ceca: qꝫ ſcuit ea q̄ caſura ſt
et ad momētū utilia: etna
vō deſpiciūt et obliuiſcūt.
℣ Alij ſuit inſipiētes ad mūdi
delectabilia et honores eiꝰ
ſapiētes ad ꝺſideradū que
dei ſuit: feruētes i obſequio
eiꝰ. ℣ Hij veraciꝰ ſapiētes ſt:
qꝫ ſapit eis ꝓceptū dei et
voluntas eiꝰ. ℣ Iſti veraciꝰ il
luminati ſuit et aptos habēt
oculos: qꝫ ſemp ꝺſiderant
quo veniāt ad verā vitā
et verā lucē. ℣ Ideā ſpōſa
mea ꝺgregem⁹ in domos
nras hec tria: ſcz bona vo
luntatē? ꝑmeditatione diui
nā: et diuinā ſapiam. ℣ Hec
ei ſuit ex quibz letari debe⁹
Licet at te moneo? attn
oēs electos meos in mūdo
in te noto: qꝫ aīa iuſta ſpō
ſa eſt mea. ego eiꝰ cre
ator ſum et redēptor.

¶ Verba āmonitoris vite vir
ginis ad filiā et xpi ad ſponſā.
de veſtimētis habēdis i ſēa
domo. et q̄liter ꝑ talia veſtimē
ta pax dei ⁊ pax primi ⁊ opa
mie et abſtinētia pura de
ſignāt. et oīm iſtoꝝ decla
ratio optima. Capl'm. xxvj.

Dicta loquebat. ℣ Im
pme tibi monile
paſſionis filij mei:
ſicut iſte ſactus lauretanus
ipreſſit ſibi. ℣ Pē ei cotidie i mētē ſua
cogitabat. Deus meus ipe
ē dns meus: ego vō ſeruus.
℣ Pē dns ihesus xps fuit nu
datꝰ et derſus? quo ergo
decet ut ego veſtiar delica
tioribz? ℣ Pē fuit flagellatꝰ
et affixus ligno? nō ergo de
cet ut ego qui ſeruꝰ ſui ſi vē
ſeruus ſit: ſim abſq; dolore
et tribulacōe. Cui igit ſup
primas extēderēt et cū adeps
liquidꝰ i igne decurreret. et
oia mēbra eiꝰ ignis i flā
maret: reſpexit oculus i ce
lū dicēs. Benedictꝰ ſis tu
deus meus et creator me⁹
ihesu xpe. Ego agnoſco me
in diebz meis nō bene vixiſ
ſe: agnoſco eciā me i honore
tuo modicū feciſſe. ℣ Deo qa
miſcdia tua maxia ē: rogo
te ut facias mecū ſēm mi
ſcdiā tuā. Et cū iſto vbo a
nia a corpe ſepam ē. Ecce
filia mea q̄ tm filiū meū
dilexit? q̄ talia ꝑ honore eiꝰ

passus ē: adhuc indignū se dx
it obtinē cēlū. Quo ergo illi
sūt qui sēm voluntatē suā
uiuūt: ꝓtēa semp ꝺsidera
passionē filij mei: et scōrū
eius. Nō enī sine causa tāta
passi sūt: ꝫ ut alijs exēplū
uiuēdi daret: et ut ondēret
ḡntā districtionē filius meus
a pcīs exigit: qr nō mūnū
pārem vult sine emēdatōe i
ultū ire. Deinde filius meus
veniēs loquebat sponse di
cēs. Dixi tibi plus q̄ debet
ee in domibz nris. Int' cetā
eius debēt ibi ee vestes: sub
tplici ḡrie. Primo vestimtū
lineū qd nascat' t crescat de
tra: sēdo pelliceū qd' fit de
aialibz: tcio sericū qd' fit de
vermibz. Lineū vestimētū
habet duo bona. Primo mol
le ē et lene ad nuda corpis:
sēdo nō pdit colorē suū: sed
quo frequētius ablut' tanto
fit mundius. Sēm vestimē
tū scz pelliceū habet etiā
duo. Primo cooperit turpi
tudinē: sēdo calefacit ꝺ frigo.
Tertiū vestimētū scz sericū
habet etiā duo. Primo vide
t' ee valde pulchrū t delica
tū: sēdo valde carū ad eme
dū. Lineū vō indumētū qd
ad nuda corpis abile ē: no
tat pacē et concordiā. Hāc de
bet devota aīa habē ad deū:
ut pacē habeat cū deo suo.
Nichil aliud vel aliter volēdo
q̄ qd deus. nō exacerbādo eū
p pcīm: qr int' deū et aiam
nō est pax ñ pectare desista
tur et cupiā refrenet'. Debz
etiā pacē habē ad ꝓxim. scz
nō inferēdo mala: sed ferēdo
ei si habet: sufferēdo si itrā
eū pectauerit. Qd ei infeli
cius distēdit aiam q̄ semp
pārem appetē et nūq̄ eo ꝑple
ri: semp desiderare t nūq̄
quiescē? Qd vō amarius
pūgit aiam? q̄ ꝺ ꝓximū
uasci et bonis eius inidē?
Ideo pacē debet habē aīa ad
deū et ad proximū: qr nichil
quietius ee pt q̄ quiescē a p'
cato: t nō sollicitari de mūdo:
nichil etiā lenius q̄ gaudē
de bonis ꝓximi: et ei velle
qd sibi ipi. Hoc q̄ lineū īdu
mentū debet ee ad nuda cor
pis: qr cordi in quo deus qui
escē vult pax vicior inter
ceteras virtutes ꝓpinquius t pn
cipalius īherē debet. Hec ei
ē virtus q̄ deū introducit i cor:
et introductū tenet. Et pax
tanq̄ linū crescit nascit' de t'
ra: qr vera pax et pacīa ori
tur de ꝺsideratōe infirmita
tis ꝓxie. Homo ei qui de tra
ē ꝺsideret mfirmitatē suā.
scz q̄ statī ruscit' si offendit':
q̄ statī dolet si leditur. Et
si sic cogitauerit: nō faciet
alteri qd nō pt psonalit' fer
re. cogitādo secū. Quia sicut
ego: sic et ꝓximus meus i fir

mus ē. Dicit ergo nolo para-
lia: sit nec ipse pt̄. Sic pax
nō amittit colore suū id est
stabilitatē suā: sz eo fit cō
statior. Sīa cōsideratio ifir
mitatis ppīmi in seipo: fa
cit hoīem benivole tolerāe
illata. Si at̄ p ipacietiam
pax denigrat̄ aliquo mō.
tanto fit candidior apud de
um. qp frequētius & citius
lauat̄ p penitētiā: fit etiā
tanto lenior et cautior ad
ferendū. quo plus exaspa
tus et frequētius abluit̄:
qz gaudet de spe retributōis
quā sibi speraat futurum?
ppterea & eo sollicitius cauet
sibi: ne p ipacietiā cadat.
Sedm vestimētū sz pelli
ceū. notat opa mie. Que
quidē vestimēta pellicea
fuit de pellibz mortuoz ai
malū. Qd fuit aialia? nī
sci mei. tanqp aialia sipli
ces? Horū pellibz debet te
gi aia: id ē opa mie eorū
debet imitari et facē. Hec
fecerūt duo. Primo cooperiut
turpitudinē aie peccatis:
et emūdat ea ne ī dspcū
meo maculosa appeat: sedo
aiam calefaciūt ira frigus.
Qd ē frigus aie? nī mdūra
cio aie ad amorē meum?
Cont̄ hoc frigus valet opa
mie: q vestiut aiam ne fri
gore dissoluat. Q hec ei in
firmat deus aiam: & ipa deo
semp vicinius appropiquat.
Tertiū vestimētū sz sericū qđ
fit de vermibz qđ videt̄ valde m
rū ad emendū: notat abstinen
tiā puram. Hec ei est pulchra
in dspcū dei. et hoīm & angē
lorū. Ipa ē enī cara ad̄ men
dū: qz durū videt̄ hoī roare
os suū a vaniloquio & multi
loquio. Durū videt̄ refrenāe
carnis sue cupiditatē ac sup
fluitatē et delectabilitatē suā.
Durū etiā videt̄ st̄ suā vo
lūtatē ire: sz licz durū sit. tn
utile oīno ē & pulchrū. Sponsa mea p quā intelligo
oēs fideles dsregem q ī sedz
domū nrām pacē ad deū et
ppīmū opa mie xpacīedo
et subueniedo miseris: ab
stinētiā a dcupiscētijs. Hec
licz cautior sit ceteris. sic etiā
pulchrior ē alijs: m tm qp sn
ea nulla alia vtus videt̄
ēe pulchra. Que quidē abstī
nētia trahī debet de vmbz.
id ē de cogitatōe exæssuum
suoz st̄ deū suū: de humilita
te et abstinētia mea. q frō
sū silis vermi ppt̄ hoīem.
Cōsidet nāqz homo quo & q°
ties st̄ me peccauerit. et
qualit̄ emendauerit: et ne
niet in se qp nulla abstinē
tia et nullo labore suo suf
ficēt emēdare quoties rōt
me peccauerit. Pendat e
tiā pena mea et soz meoz
quare talia passi sum⁹. et itelli

ger veracit' qp si tanta distric
tione exegi a me & scis meis
q̄ m̄ obedierut: quito districti
or̄e exigā ab eis ultionē q̄
m̄ nō obediūt. Ergo bona
aīa assumat sibi abstinēciā
libēter? et recordet' pcā sua
qp mala sūt. q̄ q̄ vermes co
dūt aīam: et sic de vinis v̄
mibz pciosū sericū asperabit.
id ē abstinēcia pura in oīb
mēbris suis? de q̄ deus gau
det et oīs celi exercit'. & p q̄
egregias mēbr' etnū gaudiū:
qui n̄ rpa subuenirz habēt
etnū luctū. ¶ Verba xp̄i ad
sponsā. de instrumētis m tua
domo reponēdis. & q̄lit' p ta
lia instrumēta bone cogitati
ones sensꝰ disciplinati et vā
assessio designāt'. et oīm istoz
optima declaratio. & de clau
sura istaz domoz i gñali.

Hec dicit Caplm. xxvij.
loqbat' ad sponsam.
Dixi tibi pius q̄ i tua
domo deberēt ee instrumē
ta sub tplici gñe. Primo instru
mēta in quibz fuderēt liquo
res? scdo instrumēta quibz t'
ra fossa ppararet'. ut rastri
securis. et hui⁹mōi quibz cō
fracta restaurarēt: tcio instru
mēta viua. sicut asin. equi
et silia quibz viua & mortua
a pmoverēt. In pma autē
domo i qua sut liquores: de
bēt ee duo instrumētoz gña.
Primo instrumēta i quibz ifu
dant liquores fluidi & dulces:
sicut aqua. oleū. vinū. & hmōi
Scdo instrumēta in quibz in
fudāt liq̄res amari & spissi:
sicut synapis. farina & silia.
Quid potes intelligē q̄d
ista significāt? Liquores cte
significāt cogitacoēs aīe bo
nas et malas. Cogitacio em̄
bona ē sicut oleū dulce & sic
vinū delectabile. Cogitacio
mala ē sicut synapis amara:
qz amarā facit aīam & turbi
dā. Et sicut hō q̄nq̄ habet ne
cesse de liquoribz spissis. q̄ luz
nō multū pficiāt ad corpis sus
tētacoēm. psūt tn̄ ad cerebri
purgacionē et sanacionē? sic
ecia cogitacoēs male sūt. et
q̄nus nō ip̄pguāt et sanāt aī
mā. ut oleū bonaz cogitacoēs
nū: tn̄ pficiūt ad aīe purgati
onē. sicut synapis ad pgnacoēm
cēbri. Posset ei q̄nq̄ intuenti
cogitacoēs male. tūc hō ee
angel⁹ et nō hō: et putaret
ei hō habē a serpō. Deo
ut hō intelligat infirmitatem
suā quā habet a serpō? et fo
titudinē quā habet a me. ne
cesse ē ut pmittat ex magna
mia q̄nq̄ tēptari cogitacoēbus
malis: quibz si hō nō assentit
purgatio fit aīe et custodia v̄
tutū suaz. Et luz amare sint
q̄ synapis ad ferendū: tn̄ sa
nāt multū aīam & ducit eā
ad etnā vitā & sanitatē: que
nō pt̄ haberi sn̄ amaritudinibz.

Ergo vasa aie ubi cogitaciões
bone reponet: sedule ꝓparet
ꝺ ē stinue mundet: q utile
ē ut ecia cogitaciões male ad
ueniat. ꝓpt ꝓbationē & mag
meritū. ¶laboret at aia dili
gent' ne ꝺsentiat eis vl' deler
tet' in eis: aliqn dulcedo et
incremētū aie effundet': et
sola amaritudo remanebit.
¶In scḋa domo debet ee instru
mēta ecia sub duplica ꝛne.
Primo instrumēta exteriora q̄bz
tra sous ꝓparet ad semē: &
spine eradicet': ut puta aratz
et rastrū. Scḋo instrumēta
utilia ad necessaria interiora
et exteriora: ut puta securis
et silia. ¶Instrumēta at q̄bz
excolit' terra significat' sensꝰ
hoīs: q̄ ad utilitatē primi tā
q̄ aratrū ad tra ordmādi st'.
¶Mali ei hoīes sut sicut tra:
q̄ terena semp cogitat. ¶ps
nāq; sut duri a xpiāctiõe ꝓp
ꝑcis suis: q̄ prim̄ suū nichil
reputat. ¶pi sut frigidi i di
uina caritate: q̄ nichil nisi
sua voluntatē querut. ¶pi st'
pōderosi ad agendū bona: q̄
alacres sut ꝓ honore mūdi.
¶Deo vr bonꝰ istos excolē de
bet p sensꝰ exteriores: sicut &
bonus rusticus tra excolit
p aratrū. ¶Primo ei debet ex
colē p os suū: loquendo eis uti
lia aie. et informādo ad vi
tā vite. Deinde ope faciendo
bona que poterit: ut primꝰ
informet' p vba: et exatet' ad
faciēdū bona p exẽpla. Dein ex
colat' ceteris mēbris ꝓprium suū.
ut fructifer fiat': sꝫ oculus si
plicibz ne videat iꝑudica: ut
primꝰ iꝑudicꝫ videat i oibz
mēbris modestia. Auribz su
is excolat ne audiat iepta:
et pedibz. ut alacer sit ad o
pus dei. ¶Huic tre sic excolte
ego deus pluuia ꝛne mee
p laborē excolētis ebria: et
ꝛnudebit laboras de fructu
terre pus aride ai ceꝑit ger
minare. ¶Instrumēta vo que
ad interiora ꝓpanda necessa
ria sut sicut securis & silia.
significat discretā mētionē
et diuinā discussionē opis
sui: et q̄cqd boni hoīo fcat
nō debet facē ꝓpt honore &
laudē hoīm: sꝫ ex dina cari
tate et etna retributõe. ¶Deo
examinet homo diligenter
opa sua. q̄ intencõe et q̄ mer
cede hec faciat: et si uene
rit i ope suo aliqua supbia
abscidat' stati securi discre
cois: ut sicut sous excolit
ꝓprium suū qui q̄ ext' domꝰ
est. ad ē ext' societatē ami
cor meor p opa mala:
sic et ipse p diuinā caritatē
fructificet sibi. Ita sicut o
pus rustica qui nō habuit i
strumēta quibz reparet des
tructa ciclus erit i vacuū:
sic n discreta discretiõe homo
examinet opa sua quo al

leuent si laboriosa videt: quo reparent si frangut: nō puenuet ad effectum. ¶Prēa nō solū laborādū ē efficacit' extius: sz ⁊ intꝰ sollicite cōsiderādū quō et q̄ intēcōe laborat. ¶In cia domo debēt ee instrumēta viua q̄ promoueāt mortua et viua: scz equu et asinu et alia aialia. ¶Hec īstrumēta sut: cōfessio vera. ¶Pā ei est q̄ ⁊ viua ⁊ mortua promouet. Qđ notat viuū? n aiam que de deitate mea creata ē et ī et' nū viuit? ¶Pā ei p cōfessiōnē verā cotidie magis ac magis appropiquat deo. ¶Dicut enī aial quo frequētius et melius nutrīū fuerit: tāto fortius ē ad portādū et pulchius ad ītuendū? sic cōfessio q̄nto frequētius ītrita fuit et q̄nto diligētius tā de mīnus q̄ de maxīs: tāto magis aiam promouet. et in tantū deo placet: q̄ etiā aiam ī cor dei īducit. Qđ aūt significat mortua que eaā cōfessio promouet? nisi opa bona q̄ p mortale peccatū mouūtur? ¶Tā ipsa opa bona ī pcīs mortalibꝫ mouētia mortua sut apud deū: q̄ nullū bonū placē potīt deo n̄ pus prīus vl' voluntate pfecta corrigat vel ope. ¶Nec in vno vase suauia ⁊ fetēcia bene sue nire poterūt. ¶Si aūt aliquis opa bona mortalibꝫ pcīs mortificat et veā cōfessiōnē de amissis assūpserit cū voluntate emēdādi et cauendi de cetō: mox p cōfessiōnē ⁊ vtutē humilitatis retinuisaūt opa bona q̄ pus fuerūt mortua. et pficiūt ei ad salutē etnā. Q̄z si mō tur nō facta cōfessiōe? opa ipsa bona q̄ mori et ānichilari nō pnt n̄ tn p mortale peccatū etnā vitā mereri poterūt. pficiūt ei ad leuiorē penā vel alij ad salutē: si tn ipē fecit opa bona cū diuīa intēcōe et ad honorē dei. ¶Si vō fecit ipā ad honorē mūdi. et ad ipius utilitatē: tūc ipsa opa mortēte factore morīūt: q̄ mercēdē suā recepit de mūdo p quo laborauit. ¶Prēa sponsa mea p quā intelligo oēs amicos meos: introducam ī domos nras illa vnde spūaliter deus vult delectari cū aīa scā. ¶Primo in domū pmā scz panē sincē voluntatis: nichil volēdo n̄ q̄d deus vult. Scdo potū vine p meditacōis: nichil agendo n̄ ubi cogitet dei honor. Tcio eduliū vine sapie: cogitādo semp q̄ futura sut. et quo p sentia ordināda sut. ¶In secūdā domū introducam pacē a pcīs ad deū: et pacē a vitia ad prīm. Scdo opa mie: q̄bz

ecia ope utiles simus prio. Tercio abstinecia pfectum: qua coarctamꝰ ea q̄ volunt turbare pacē. In tcia domū ogregemꝰ racionabiles et bonas cogitacões: ad ornā dū domū nrām intius. Hō sensꝰ benedisciplinatos t tē patos: ad lucēdū amicis nr̄is extius. Tcio sfessionē veciā: q̄. si ifirmamᵉ. reuinᵐ cere possimꝰ. Hz q̄uis domꝰ habeāt. nō tm̄ pnt observan ogregata i eis. n̄ habeāt ostia? nec ostia pnt pendere sine cardinibz: nec observari sine seris. Ideo ut ogta maneāt salua. ponat i domo ostiū scz spes firma: ut nullis frangat ad ūsitatibz. Que spes habeat q̄ duos cardines? scz ut nō desperet hō de adipiscenda gloria. nec de fugiēdo supplicio: ꝫ i oi adūsitate semp de mia dei sfidēs speret meliora. Hera aūt ostij debet esse diuina caritas: quia muniat ostiū ne ingrediat ūmicꝰ. Hd ei pdest habe ostiū sine sera? Hd spem sine caritate? Hi ei quis speraꝝ pmia et na. et de dei misdia. nō tm̄ diligit deū et timet? ostiū quidē habet q̄ sine sera: p qd̄ ūmicꝰ capitalis ingredi pt cū voluit et occidē. Hed spes recta ē. ut q̄ speint faciat ecia bona q̄ pt: sine q̄bz nō pt obtinē celestia. si sciuit et potuit facē bona t noluit. Si vō excessisse se q̄s itel ligit vl' nō fecisse cū potuit? habeat volūtatē bonā faciē di bona q̄ pt et q̄ facē nō potuerit: ꝫ speret fumit' se ad deū posse accedē. ecia p bonā volūtatē et diuinā caritatē. Ergo ostiū id ē spes. muniatur diuina caritate. Et sicut sera habet intꝰ multa retinacula ne hostis aperiat? sic in diuina caritate sit q̄dam sollicitudo ne deus offendat? sit caritatiuꝰ tiōr ne discedat ab eo? feruōr ecia ignei us quō deus diligat? t cura quō imitet? Sit ecia dolor. eo q̄ nō sufficiat hō tm̄ facē sicut vellet: et sic obligatū se intelligit. Humilitas q̄: q̄ hō q̄d̄ agit reputat nichilū ē̄spectu pciōr suoꝝ. His retinaculis muniat sera: ne dyabolꝰ faciat sera caritatis aperiat. et imittat amorē suū. Claus vō q̄ apiat et claudit sera debet ee de sideriū solius dei cōuenies cū diuina caritate et dino ope? ut scz nichil velit habe homo ecia si posset n deū: et hoc ppt maximā caritatē eiꝰ. Hoc ei desideriū claudat deū in aiam et aiam i deo: q̄ vna utiusq̄ voluntas. Hāc clauē uxor et vir debet hre soli id ē deus t aia? ut quo

ries deus voluit ingredi et delectari in bonis scz aie vtuti bz: liberu habeat accessu p clauē stabilis desiderij. Quocies eaā aiā ingredi voluit ad cor dei. libe posz: qz ipa nichil desiderat ni deu. Hec claus custodit p aie vigilacia et hui litatis sue custodia: q deo assc̄ribit oe bonu qd habet. Et custodit eaā hec claus p dei potecia et dei caritate: ne aiā a dyabolo supplaret. Et re sponsa mea: qualis caritas dei ad aiam. Ergo sta firmit: et fac voluntate mea.

Oba x. ad spōsa de sui īmutabilite. nō de suoz vboz p fōne ipius stati opa nō scd̄ t. et quo voluntas nra intēda ē i orbz dine voluntati. Ca. xxviij.

Hlius loquebat ad sponsa dices Cur sic taurus ex eo qp ille dixit vba mea ee falsa. Quid sit ego eo detior ex vituperio eius: aut fierē eo melior ex laude eius. Ego nepe īmutabil' sum. nec minui nec augeri possu: nec laude indigeo. Bz homo me laudas ex laude mea pfic̄: nō in me sibi pl. Nec iuxta de ore meo qui sit veritas. falsitas predit vel predē pt: qz oia que locutus sit p pphas vl alios amicos meos aut spū alit a corpalit sicut tuit itel lexi pficiēt. Nec ideo erant falsa qz vnu dixi semel aliud scdo. vnu expressius aliud obscurius: qz ad pbanda fidei mee stantia et amicoz meoz sollicitudine. multa ondi q scdm diuisos effectus spus mei diuersimode a bonis et malis itelligi bene et male pnt: ut haberet in diuisis statibz unde diuersimode exerceri posset in bono. Sa sicut in deitate mea assupsi humanitate i vna psona: sic et quicq loquebar ex pte humanitatis in quitu subiecta erat deitati. quicq ex pte deitatis inquitu creatrix erat humanitatis: ut patz ex euāgelio meo. Et sic quis diuisa videat a caligniatibz t nesciētibz: tn vera erat vba scdm vitate. Nec eaā sine causa erat qp obscure tradidi aliqua. qz sic erat iustitia ut occultaret asilu meu aliquitulu a malis: ut undiqz bonoz fruet speraret gratiaā mea. et p expectacione obtinet pmiu: ne si cito spe asilu meu insinuatu fuisset: oes ab expectacoe et caritate ppt legitimitate tpis desistēret. Plurima eaā pmisi: q tn a psentibz ppt ingratitudine subtracta sut. Si ei a malicia sua destitisset: ego utiqz qd pmiseram pstitissem. Ideo no debes turbari: qp vba mea arguit medacij. Qd ei ipossibile videt apud homes: hoc

possibile ē apud me. Quāt
ecīā amici mei: cur nō post
ba sequūt opa. Hoc ei nō ē
sine causa. Quid nō mors es
missus erat ad pharaonē? nō
tn̄ statī seqbant signa? Qua
re? Quia si signa statī venis
set in opa. nō manifestata
fuiss3 duricia pharaonis: nr
potēcia dei nec mirabilia os
tēsa. Luctulomin3 tn̄ phara
o ꝓpt malicīā suā dāpnare
tur ecīā si nō venuss3 mos
ses: q̄uis duricia eig nō fu
isset ita mānifesta. Sic ecīam
nūc fiet. Ꝑtēa state vrūlit.
Arctz quippe q̄uis a bobus
traḥit: tn̄ sc̄dm volūtatē re
gentis regit. Sic ecīā q̄uis v̄
ba mea audiatis et scatis?
nō tn̄ vadit vl̄ ꝓficiet sc̄dm
volūtatē vrām: 3 sc̄dm meā.
Ego ei scio quō tra disposita
ē et quō excolēda: vos at ō
nē volūtatē vrām in mittī
te et dicite. Fiat volūtas tua.

Verba monicois iohānis
baptiste in figura q̄ deus p
auē puā. aīa p pullos. corp̄
p nidū. mūdi delāc̄ōes per
aīalia fortia. superbia p aues
rapaces. et mūdi letīcia p la
queū designāt. Cap̄m. xxix.

Ohānes baptista loqbat ad spō
sam xpi: dicēs. Dns ihesus vo
cauit te de tenebris i lucē? de
īmūdicia ad pfectā mūdicīā?
de āgustia i latitudinē. Nn
tn̄ ergo sibi p hijs resistamus

tenebris? q̄s explicare valet aut
q̄n̄ sufficies? Veruptn̄ facto
q̄ntū vales. Est aūs q̄ dicat
pica. Hec ei dilexit pullos: q
onia vnde ꝓcesserūt pullu fue
rūt in vētre eius. Hec aūs fe
cit sibi nidū de rebz ūuetera
tis et attritis: ppt̄ tra. Primo
ppt̄ requiē: sc̄do ppt̄ latibulū
a pluuia et nimia siccitate:
tcio ut nutrīat pullos suos q̄
fuit ex ouis. Que aūs ex
caritate ꝓponēdo se sup ea:
fouet pullos. Cū vō pulli na
ti fuit: mat̄ allicit eos ad vo
landū p tra. Primo p cibi ad
ministratiōnē: sc̄do p sedulā vo
cē: tcio p volatus sui exēpla
tionē. Pulli vō q̄ dilexūt ma
trē assuetī cibo matris ferūt
se primo paulati p̄cedēte ma
tre sup̄ nidū: inde iuxta vi
res ꝓgrediūt ultrius donec
ex usu et arte fuit pfecti. Hec
aūs deus ē q̄ et nūtrit et nū
q̄ īmutat: et ex eius deitatis
nutō oēs aīe rationales ꝓgredi
unt. Quilibet vō aīe patuit
nudus de rebz attritis? q̄ cor
pus de tra ꝟsociat aīe: in q̄
deus aīam nutrit cibo bona
rū affectionū: defendit ab a
nubz malarū cogitationū:
et dat requiē a pluuijs ma
larū actionū. Quelibet vō
aīa q̄ tali de causa nūq̄t
corpi ut ipa corp̄ regat et
nequaq̄ ab ipo regat. et ut
corpus ad laborē exaret et

ei rationabilit' prudeat: ido deus tanq̃ mr̃ bona docet aiam ꝓficẽ in meliora: dotz erure de arto ī latiora. ¶Primo p cibũ. dando ītelligẽciã & racionẽ uxta capacitatẽ uniuscuiusq̃: indicãdo mẽta q̃d eligẽdũ sit. q̃d ve fugiẽ dũ. ¶Dz sicut mr̃ ꝑmo edut pullos sup̃ nidũ: sic hõ ꝓmo addiscet cogitare celestia. ¶Cogitare ecia q̃ artus & tenuis sit nidus corꝑis: q̃ lucida celestia et q̃ delectabilia et na. ¶Educit ecia deus aiam p vocẽ suã: qz damat. ¶Qui seq̃t me habebit vitã: qui diligit me nõ morietr̃. ¶Hec vox ducit ad celũ? hãt qui nõ audierit: aut surd⁹ ẽ aut in gratã dilcõni mũs. ¶Tercio deus educit aiam p volatũ: id ẽ p hũanitatis sue exemplũ. ¶Hec hũanitas gloriosa habuit q̃ duas alas. ¶Prima. qz ī ea erat oĩs mũdicia: et nichil q̃ inquinatũ. ¶Ido qz oĩa bona fecit. ¶Hijs alis duabz volabat hũanitas dei in mũdo. ¶Has ergo seq̃t aia q̃ntũ ꝓt: & si nõ ꝓt ope. saltẽ conet̃ voluntate. ¶Cũ aũt volat pullus: caueda sũt sibi tria. ¶Primo ab aialibz ferocibz. ne resideat uxta ea sup̃ terrã: qz ipse pullꝰ nõ ẽ fortis sicut illa. ¶Ido caueat ab auibz cupidis. qz ipe pullꝰ adhuc nõ ẽ celer euolare sicut ille auis sũt: et ideo in latibulo tutius ẽ morari. ¶Tercio caueat ne decipiat ꝑdã. in q̃ ẽ laqueus. ¶Talia ista ferocia: sũt delectões & cupiditates mũdi. ¶Ab hijs ei caueat sibi pullus? qz dulces vident̃ sentire. bone ad possidẽdũ. pulchre ad vidẽdũ: sz cũ putant teneri euadũt celerit̃. ¶Cũ vo credũt̃ delectari mordẽt īmisericordit̃. ¶Ido caueat ab auibz cupidis: hec sũt superbia et ãbicio. ¶Iste enĩ sũt que semp altius et altius desiderũt ascendẽ: et alias aues predẽ et odire iferiores. ¶Ab hijs aũt caueat sibi pullꝰ et desidet in latibulo hũilitatis morari ut nõ superbiat de data gracia: nõ despnat iferiores & minores gracie: nõ cogitet se aliqbz meliorẽ. ¶Tercio caueat a ꝑda in q̃ ẽ lagus. ¶Hꝰ ei ẽ letitia mũdi. ¶Nã bonũ videt̃ habẽ cũ sit ore: et delectionẽ ī corꝑe. ¶Dz latz ī hijs aculeus. ¶Adducit ei īmoderatꝰ risus īmoderatã letitiã: voluptas corꝑis ostãciã mentis. ¶Ex quibz seq̃t̃ tristicia vl' ī morte vel ante: seu ī tribulacõe. ¶Festina igit fili a et tu egredi frequẽt̃ de nido tuo: p desiderũ celestiũ. ¶Caue tibi a bestijs cupiditatũ: et ab auibz superbie: caue a ꝑda vane letitie. ¶Deũ logbat̃ mr̃ ad sponsam: et aut. Caue ab aue q̃ tincta ẽ pice: qz oĩs q̃ tangit̃ ea maculat̃. ¶Hec ei

est amicicia mūdi īstabilis ut aer: feda ī acāsicōe fauoris t societate mala. ¶ Nō cures de hoīb3: nō attende ad fauorē: nō respicias ad laudē vel vitu/ periū. ¶ Nā ex hijs ꝓuenit in cōstācia aī: et diminucio di/ uine caritatis. Sta igit stabi/ lis. Deus ei qui te īcepit ex thē de nido: pascet te usq3 ad mortē. ¶ Post mortē vō nō ha/ bebis famē. Custodiet eā te a dolore: defendet te ī vi/ ta: et post mortē nichil trib. ¶ Depcacio mris dei ad fili/ ū ꝓ spōsa t ꝓ alio scō. et de acceptacōe depcacois mris a xpō. et de ctificacōe vē et falsē sctatis hoīs ī hac vita.

Maria Capl'm. xxx.

Loqbat filio dicens. Da fili mi noue spō/ se tue. ut corp9 tuū dignissi/ mū tradiret in corde eig: ut ipa mutet in te tuaq3 delica/ tioē repleat. Deinde ut hic scūs ciū corpalit vixit fuit in fide scā sicut mos stabil: que nō fregit adūsitas. nulla retraxit delicio. ¶ Fuit t flexi/ bilis ad volūtatē tuā sicut a/ er mobilis: quocūq3 eū spūs ipetus tui traxit. ¶ Fuit i su/ p in caritate tua ardēs ign̄i/ ignis: calefaciēs frigidos et ꝺsumēs iniquos. ¶ Nūc at aia eig tecū ē in gloria. Vas enī istrumēti eig depssū est: et ī humiliori loco iacz q̄ dez. ¶ Ideo

fili mi da corpi altrōē cte/ uatione. ¶ Honora illud q̄d/ te ꝓ modulo suo honorauit. Eleua illud: q̄d te labore suo quo potuit eleuauit. ¶ Rndit filius. Benedicta sis tu, que nichil reliquis ītactū: q̄d ad amicos tuos ptinet. ¶ Nō de/ cet mē ut vides: ut lupis det cibz optimo. ¶ Nō ꝺcuit ut saphyrꝰ membra aserias sana et ꝺfortas infirma: po/ nat in luto. ¶ Non etiā decet: ut cecis attendat lumē. ¶ Ste q̄ppe hō sicut ī fide fuit sta/ bilis et ī caritate feruētis/ simꝰ: sic et ī ostinēcia optīe fuit ad volūtatē meā dispo/ situs. ¶ Ptēa sapuit mī sicut a/ bus optimꝰ. optime decretꝰ ī oī pacia t tribulacōe: dila/ denicz et bonꝰ ī bona volū/ tate et affectu: melior ī o/ natu et viriliꝓfressu: optꝰ et dulcissimꝰ ī laudabili ꝺsu/ matōe. ¶ Ptēa nō decet ut ā te lupos talis exaltet cibz: quoꝝ cupiditas nesciat sacie/ tatē: quoꝝ delicio refugit herbas vtutū et sitit animē/ pudas: quoꝝ vox et astu/ cia ē ouibus nocua. ¶ Fuit etiā q̄ saphyrꝰ ī anulo ꝓ fa/ me t vite claritatē: ꝓ qua se ostēdit ēe ecclie sponsū/ dñi sui amicū: fidei scē ꝺser/ uatorē et mūdi ꝺceptorē. ¶ Ptēa mat kima nō decet ut tāte bonitatis amatoꝝ

tamq; mūdus sponsq; tāgat
a tam īmūdis: tāteq; hūiuta
tis amicq; ab amatoribz mūdi
dūgat. Fuit etiā trio tangq; lu
men positū sup cādelabr p
oēm mādatoz meoz execu
tionē: p bone vie doctrinā. p
hāc muniuit sētes ne cade
ret: p hāc eleuauit cadētes:
p hāc etiā futuros post se
ad me extraxit. Hoc lumē
indigni sūt vidē obcecati a
moze suo: hoc lumē discrē
nescīt qui habēt albugine
supbie. Hoc lumē attrectare
nō valēt scabrosi manibz: qa
hoc lumen cupidis et suam
volūtatē amātibz ē nimis
odiosū. Ideo pūsq; eleuetur
ustū est ut illi q; īmūdi sūt
purgent: et q; cēci sūt illūi
nent. Illū vō hoīem quem
hoīes tre dicūt cē sēm: tria
ostendit eū nō cē sēm. Primo
qz ante mortē nō imitabat
scoz vitā: Secdo qz volūtatē
nō habuit pacīedi martiriū
p deo: tercio qz nō habuit
caritatē audētem & discretā
sicut scī. Tria qō sūt ppt' q
qs a pplo videt' scs. Primū
ē mendaciū falletiū & placē
voletiū: Secm fiducias credu
litatis īsipietiū: tertiū ē cupi
ditas & tepiditas platoz & ex
āmatoz. Vtrū at ē ipse in
īferno vl' i purgatorio nōdu
ē tibi lucidū scire: sz cū tēpo
fuerit loquendi.-

Explicit liber secūd' reue
lationū dei bte brigide pū
cipisse nepcie de regno sue
cie diuinitus reuelatus -

Do gracias -

Incipit capla libri tertij.

Monicio et īformatio ad
epm de modo tenēdo
in victu & vestitu et oīone.
et q̄lit' se debeat habē ante
mesā. i mensa. & post mesā.
et hoc idē de dormitōe. & q̄lit'
in oībz exerceat officiū epis
copale. Capitulū primū.

Verba dīi ad filiā de re
medio oportuno ad difficul
tatē epō occurrentē in via ar
ta. et quō pacia p vestes de
cē pcepta p decem digitos.
et desiderū etnoz & fastidi
ū mūdanoz p duos pedes
designat. et de tbz limitas in
via dr epm exūtibz. Cap. ij.

Declaracio plenaria vir
ginis ad epm q̄lit' ut deb ho
noret' p ipm exerceat epale
officiū. et de duplici fructu
vera dignitatē subsequēte. et
de duplici cfusione falsa dig
nitatē csequēte. & de occursu
ihu xpi et oīm scoz ad vetū
et rectū epm. Caplm. iij.

Verba mris ad filiā de
occupīa malor epor & quō
ppt' volūtatē bonā multi dig
nitatē obtinēt spūalē. quā
sordidati epi attēptāt q; ad ea
corpalit' se' vōti p latū exē
plū inducit. Caplm. iij.

Verba ambrosij ad sponsa. de pce bonoꝝ p ꝓlo. & quo p gubernatoꝛe. domꝰ sciares et ecclie & p pcellã supbia ꝛc. et p portũ intũ veritatis designant. & de vocatõe spose in

Verba eiꝺẽ ‖ spm. Ca. v. ambrosij ad sponsa. qñda filitudinẽ viri & uxoris & aquille dispontia. & qualit' p adultriu eps malꝫ & p uxoꝛẽ ecclã et p aquillã mũdi amoꝛ designant. & de crudelissiã snia ꝛc adhẽtes magis mũdo q̃ ec

Verba vgis ‖ clie. Ca. vj. ad sponsa qualit' eps mundu diligẽs flabello pleno vẽto et testudi iacẽti i pcedine xpatur. et quo talis abrosio epo xtianus iudicat. Ca. vij.

Verba vgis ad sponsa de singlꝝ pfectõe & excellẽcia. & de inordinato mgroꝝ modnoꝝ appetitu. et de eoꝝ falsa rnsione ad gliose vũ gis gstionẽ sibi ipis fmã. C. viij.

Verba vgis ad sponsa. qlit' videtes & audietes ꝛc fugiunt picula vtute solis ꝛc aduenie cia & occitia & ceris & fundis.

Loquit vgo ad Ca. ix. filiã securitatẽ de verbis sibi dictis. inducẽs & de pculo et de approiacõe ruine ecclie. et qlit' ut i pluribz nũc attẽdt ecclie psonas pdolor ad vitã mẽtalẽ et pcuie cupiditatẽ & bonoꝝ ecclie p supbia p difalitatẽ. et de ira dei contra tales excitata. Capl'm. x.

Verba fidei sponse ad xpm et qualit' iohes baptista iducit sposẽ cꝛitudinẽ xpi sibi alloquentis & de boni diuꝰ felicitate. & qualit' indiscretꝰ epꝰ ꝓpt' suã fatuitatẽ & pessimam vitã assilat' simee. Ca. xj.

Loquit' sposa xpi. pces effundẽdo p supdicto epo. & de rnsionibz xpi et vgis & sce agnetis sponse factis. Ca. xij.

Verba mris ad filiã. qlit' verba & opa xpi p thesauꝝ et deꝰ p castꝝ et pcã p serras. & vtutes p muros. & pulchꝝ tudo mũdi et delcõo aiaꝝ p duas fossas mirabilit' designãt et exponit. & qlit' se deat habẽ eps cũ cura aiaꝝ. Cxij.

Verba mris ad filiã sb figura mirabili de quoda epo. qualit' scz eps i papilionẽ vmem. et humilitas & supbia epi p duas et tres spes mala epi palliates p tres vmis colores. epi opa p spissitudinẽ coloꝝ. duplex voluntas p duo cornua papilionis. cupiditas p os. modica caritas p pui corpꝰ designat & expmit. Ca. xiij.

Verba mris ad filiã sub figura de alio epo. et qlit' talis eps p brucu vmẽ. vbo sa eloquẽtia p evolatu. due cõsideratões p duas alas. vba placẽtia mũdo p morsu designat. et de virgis amicitiõe de vita istoꝝ duoꝝ epoꝝ

et pdicatoribz. Capl'm. xv.

Verba filij ad spōsā. q̄ deo nō placet aiāz dapnatio et de mirabilibz qstionibz eiⁿ mōrus ad senē. et de inſtoi/bz sens ad iuniorē. Cap'm xvj.

Verba v̄ginis ad filiā vi/tā ⁊ ordinē ſcā dn̄ica ⁊ medā/tia. et q̄liē tpe mortis xp̄i ſus/ē ad v̄ginē. et q̄liē moderni⁹ tpibz pauca de suis fr̄ibz sequū/tur signū xp̄i passionis p dnī/cū eis datū. et multa vadit p signū ioſionis p dyabolū eis oblatum. Capl'm. xvij.

Verba mr̄is ad filiā q̄ a/cuⁿ fr̄es nūc audiret ⁊ au/diūt vocē dyaboli q̄ sui prⁿs dn̄ica. ⁊ quō nūc pauca imitā/tur vestigia eiꝰ. et q̄liē epatⁿ desideratōes ꝓpt̄ mūdi honorē et sui q̄etē ⁊ lubitatē nō st' in regula ſcā dn̄ica. et de tribꝰ li sentēcia st' tales. et de exp̄ē/na dāpnatōis p tli epatu. xviij.

Rep̄osio spōse ad xp̄m q̄li/ter diuſis cogitatōibz et inutili/bus afficit. ⁊ quō eas remo/uē nō potit. et inſio xp̄i ad spōsā quare istud p̄mittit a deo. et de magna utilitate co/gitationū cū detestatōe ⁊ ti/mōrus au discretōe ad coronā habita. ⁊ q̄ p̄cm veniale nō debet ꝛtēpni ne iducat mōrē.

Mater loq̄t ad filiā quō rex. p taletū dona ſcī spūs designā/t. ⁊ q̄liē ſcs benedictꝰ donū spūs ſcī sibi datū multiplicauit. et p q̄ spūs ſcs vl' spūs dyabolicꝰ aiam hoīs ingredit. Cap'm xx.

Verba mr̄is ad filiā facta benedicti vite magnificētiā et p̄fectionē p exēplū ostēdētia. et quō aia mūdo fructificans p lignū infructiferū. superbia mē/tis p silicē. ⁊ aia frugida p cr̄/stallum designat. et de tribꝰ scr̄istallis valde notādis ab hiꝰ tribꝰ scz cristallo silice ⁊ lig/no ortis. Capitulū. xxj.

Verba mr̄is ad filiā de monachio habēte cor mētē/tricē in pectore. et quō p̄ appā volū/tatē ⁊ scrupulāz subt' fructū ab ang̃elica vita adō apostōlat'. xxij.

Rīnsio di p̄ris ad p̄ces spō/se p p̄dictōribz. ⁊ quō tres sunt g̃ testimoniū dāt in tra sicut ts in celo. et q̄liē tota trinitas plu/bet spōse testimoniū. ⁊ qualit' spōsa sua sit p fidē etām scē ecclesie. Capl'm. xxiij.

Rīnsio ihu xp̄i ad p̄ces spō/se p infidelibz. scz q̄ deus ex ma/licia malox hoīm honorat' licz nō ex v̄tute eox ⁊ volū/tate. q̄d sibi p̄bat p exēplū in quo ecclia vl' nia p v̄ginē. no/uē ordines ang̃elox p nouem fres v̄tis. xp̄s p regē. tres stat⁹ hoīm p tres filios regis designantur. Capl'm. xxiij.

Verba q̄rimonie mr̄is ad filiā qualit' ag̃ns inocētissim⁹ xp̄s ihesus neglig̃it modꝰ tpibz a c̄atura sua. Cap'm xxv.

Verba xp̄i ad spōsā ineffa/

bil' et nitatis mistiu declarata
t quo dyaboli ptores p stra
one t voluntate emendadi obti
net dei iam. t de insione xpi
glit' miset' obz scz ta iudeis &c.
t de duplici iudicio dapnador
scz et saluador. Ca^m. xxvj.

Oeptatio sponse ad dnam
p roma. t de multitudie inua
bili scor mirm rome gescetiu.
et de tbz gdabz pfonis xanor.
t de gda vsione ipi^s sponse. t
glit' xps ei appares pdicta vi
sione sibi exposuit t declau.

Informatio ugis. C. xxvij.
ad sponsa de mo faciedi di
lige. t de gtuor ciuitatibz in
quibz gtuor ciuitates tenent.
et q istaz debet ppe caritas
nutupari t pfecta. Ca^m. xxviij.

Laus sponse ad ugine stine
tepli salomonis silitudine et
deitatis unitate cu huanitatis
itate inexplicabile t glit' sac
dotu tepla st' uaitate depicta.

Uerba sce agne. Ca^m. xxix.
tis ad sponsam de dilcone habe
da ab ipa sponsa ad ugine sb
florus figa. t glit' ugo loques
declarat imesam et etna pi
etate diuina st' nitm ipie
tate t ingratitudine. t quo a
mica dei non debet in geta
ri in tbulacionibz. Ca^m. xxx.

Uerba xpi ad sponsa opti
mu explu de medico t de ve
ge ponenda. t glit' xps p tale
medicu designat. t quo frequ
ter saluat scom hoies dap
nadi. t dapnant saluadi se
cudu hoies vl' nudu. C. xxxj.

Uerba ugis ad sponsa
sub figura ponenda qualit'
deus pm ipsa inc'cetos scos
elegit in matre et i portu
saluis. Caplin. xxxij.

Uerba filij ad sponsa. t q
lit' p duoz hoim exemplu
ostendit se iudicare scom in
teriora t no scom exiora.

Uerba mris. Ca^m. xxxiij.
ad filia sub figura in q aia
in anulo t corp^s i panno
designat. t qualit' aia p dis
cretione debz purgari t cor
pus p abstinecia debz mu
dari t no iterfia. Ca^m. xxxiij.

Explicit capitula.

Incipit liber celestis reuelatus
reuelationu dei bte brigide
principisse neruie de regno
suecie diuinitus reuelatus.

Monicio et informatio
ad epm de modo tenendo i
pictu et vestitu et ozone t
qualit' se debeat habe ante
mesam. in mensa. et post
mensa. et hoc ide de dormi
tione. et qualit' in omibz
exerceat officiu epale.
Capitulum primu huius
tercij libri.

Hec ꝛps mus et homo

qui venit ad tram assumẽ hu/manitatẽ saluare aiãs sãgui/ne suo. q̃ viã veritãtis illuminauit. aperuitq; portã celi: ipe me/misit ad vos. Audi tu: cui da/tũ ẽ audire spualia. Hic eps/iste ꝓponit ire p viã artã p/quã pauci ãbulãt et ee vn9/de pauris? deponat pmo o/nus ĉrũstras et oneras eũ/hoc ẽ mũdi cupiditatẽ: ha/bẽdo mũdũ ad sola necaria/sua sc̃dm epalẽ humilẽ sustẽta/tionẽ. Sic fecit ille bon9 ma/theus. qui vocatꝰ a deo reliq̃t/onus graue mũdi: et ĩuenit/onus leue. Sc̃do sit pcinctus ad/viã sicut dicit sẽptã: q̃ thobias/patus ad viã ĩuenit ãgelũ/precinctũ stantẽ. Qd̃ significat/q̃ angelus stetit pinctus? ñ q̃/ois eps pinctꝰ debet ee cingu/lo dine iustice et dine caritã/tis. Paratꝰ ire p illã viã quã/ille iuit q̃ ait. Ego sũ bon9 pas/tor: q̃ pono aiam meã p ouibz/meis. Paratꝰ eciã cũ verbis/loqui vitatẽ? patus cũ opibus/facẽ iustitiã tam ĩ seipo q̃ in/alijs: nõ dimittẽdo iustitiam/ꝓt̃ minas seu obprobria. non/ꝓt̃ falsã amicitiã seu vanũ/timorẽ. Ois igit̃ eps q̃ talit̃/apparz pinctꝰ ad eũ veniet/thobias id ẽ hoies iusti et se/quẽt̃ vitã eius. Tercio debet/comedẽ panẽ et aquã anteq̃/ingrediat̃ viã. sicut legit̃ de he/lya: q̃ excitatꝰ a sõpno ĩuenit/ad caput panẽ et aquã. Cuius/ẽ iste panis datꝰ ꝓphẽ? ñ bo/nũ corpale et spũale qd̃ amis/trabat̃ ei? Nã ꝓpabat̃ ei ĩ he/mo panis corpalis ꝓt̃ exẽplũ./Licet ei deus potuiss̃ sustẽtas/se ꝓphãm sine cibo corpali? vo/luit tñ ꝓpari ei panẽ corpalẽ:/ut ĩtelligẽt homo deo ee pla/citũ q̃ utat̃ bonis dei donis/ꝓpter ad ꝛsolationẽ eurnis./Infusio q̃z spualis ĩspirabat̃/ꝓphẽ: q̃n q̃draginta diebz nuit/in fortitudiẽ cibi illi9? Nisi e/nũ intrna quedã vnctio gr̃ẽ/ĩspirata fuiss̃ mẽti ei9? de/fecissz utiq; m q̃dragita die/rũ labore: q̃ homo ĩfirm9/ex se erat. s̃z ex deo ad tantũ/pficiedũ iter fortis. Ergo qa/in oi vbo dei viuit homo. mo/nem9 epm sumẽ buccellã pa/nis: hoc ẽ diligẽ deũ sup oia./Hãc buccellã ũenit ipe ad/caput suũ. id ẽ q̃ ratio sua di/cet ei deũ suũ sup oia et pre/oibz diligendũ? tũ ꝓpter crea

tionē ⁊ redeptionē: tū ꝑpt lo/
gā pacientiā ⁊ suā bonitatem.
¶ Rogam⁹ etiā eū bibē paux/
illū aque: hoc ē intīē cogitīe
passionis xpi amaritudinē.
¶ Quis ei digne sufficit cogi/
tare angustias xpi humanita/
tis qs tūc patiebat qn pecūt
a se trāsferri calicē passionis?
qn gutte sanguis decrebāt
in tra: ¶ Bibat ergo eps aquā
istā cū pane caritatis: ⁊ tūc
ꝛfortabit ad ꝓfendū in via
iheſu xpi. ¶ Incepta igit via sa/
lutis. si eps ultra ꝓgredi vo
luerit: utile ē ei a ꝑma hōa
diei refractari deo toto cor/
de: cogitare sollicite actꝰ su/
os ⁊ petē auxiliū a deo ad
faciēdū voluntatē eiꝰ. ¶ Dein
cū indut se vestibz: oret in
hūt modū. ¶ Unus tenet esse
cū cinē: et tra cū tra. ¶ Uerꝑ
tm qz ex prudētia dei eps sū. i
duo te corpꝰ meū vestibz que
ex tra sut. nō ꝓpt pulchitudi/
nē ⁊ supbiā. nꝫ ꝓpt opimē
tū: ne nuditas tua appeat.
¶ Nec curo utrū indumentū
tuū melius ſit an vilius. ſꝫ tm
ut ad reuentiā dei epal' agꝰ
nosat habitꝰ: et ex habitu
discat epalis auctoritas.
ad correctionē ⁊ iformatio
nē aliox. ¶ Deo rogo te pijſſi/
me deus ut tbuas m̄ in aio
stabilitatē ne supbiā de cine
tis et tre ꝑcio: nec tanū gslo
riet de colore puluereo. ¶ Sed
presta fortitudinē ut sicut ha
bitꝰ epalis discretꝰ ⁊ honora
bilis ē ꝑ alijs ꝓpt auctoritatē
diuinā: sic habitꝰ aie mee ꝑ
piciat apud deū: ne ꝓpt' aucto
ritatē indiscrete et idigne ha
bitā depmat ꝓfundus: seu
ꝓpt' habitū laudabilē manuter
portatū denudet ignominiosꝰ
ad meā dāpnationē. ¶ Deide
legat vl' decāter horas. ¶ Uno
ei homo ad altiorē gradū as
cēderit: eo maiorē honorē
tenet deo reddē. ¶ Ittn cor pu
tū ita placet deo in silētio si
cut i cātu: dūmodo alijs usꝰ
tis utilitatibz occupat homo.
¶ Post dictū missā exerceat epā
le officiū suū: cuēdo sollicite
ne plus attendat ad corpalia
op̄ ad spualia. ¶ Cū vō accedet
ad mēsā: cogitationē habeat
talē. ¶ Dne ihu xpe qui corpꝰ
qd' corruptū cibo corpali sus
tentari ꝑcipis: da m̄ auxiliū
sic corpi meo dare nāria.
ut nō impbe ꝫt aiam ſsoles
cat caro ex cibox supfluitate:
nec lēteſcat i seruitio tuo ex
idiscreta ꝑcitate. ¶ Uz inspira
moderātiā ꝛtrinā: ut cū tra
de trenis sustētet: dns terre.
tra sua ad uā nō mouet. ¶ Cū
vō in mēsa fuit. ꝓmittit ei
moderata ꝛsolatio ⁊ colloqui
o i qua euitet scurrilitas et
vanitas. ¶ ne tale vbū ꝓferat
vel audiat. quo audietes ha
beāt occasionē ad petrandū:

ꝫ oīa sint honesta ⁊ salutāi
a. Sicut ei in mēsa corpali de
fractibz pane et vino oīa sūt
insipida? sic i mēsa spūali et
cpali deficiēte bona doctrina
et exhortacōe: oīa apposita in
sipida sūt aīe. ¶ Et ideo ut eui
tet vanitatū occasio: legat
vel recitet aliqd i mensa tale
vnde edificēt assidentes. ℣ Post
vō refectiōe ⁊ redditis i bn
dcōne de gestis. iquirat aggēda:
vl cte reuoluat libros ex qbz
trahi pt ad aīe pfectionē. ℣ Post
cenā vō solari pt cū fāliaribz
suis. ¶ Vltīn sicut mater
ablactās infantē pungit ube
ra sua cinē vel aliq̄ alia arma
tutē. donec infans dissue
cat a lacte et assuescat cibis
solidioribz? sic epūs attēdat dō
familiares suos talibz verbis
quibz timeāt dnm ⁊ diligāt:
ut ēt ipōz et sic pr̄ p dīnā
auctoritatē. et eōz mator
p spūalē eductionē. ℣ Si vēo
scat scientē aliquē suoz fāli
arūm pectare ad mortē aīe
qui auditis āmonitionibz nō
resipiscat: remoueat eū a
se. ¶ Quē si retinuerit ꝓpter
modū et solationē tpalē:
nō erit imunis a pcō eius.
℣ Ipse vō ad lectū suū exa
minet diligēter facta et effec
tus illi⁹ diei iā p̄tice: cogitā
do talia. ¶ O deus creator corpis
mei et aīe. vide me mīa tua
et pūsta gr̄am tuā: ut ex sōp
no habūdācia nō repesā in ser
uicio tuo. ℣ Si modera sōpnū me
ū ad honorē tuū. quē ad corpis
alleuationē habere p̄cepisti. et
da m̄ fortitudinē ut īimicus dya
bolus nō ingetet me: nec abstra
hat a tua pietate. ℣ Surgēs āt a
lecto diluat confessione si qs neg
ligēcias caro passa ē: ne sequē
tis noctis sōpnus cū p̄terite de
lictis oriatur. ¶ Verba vīs
ad filiā de remēdio oportuno
ad difficultatē epō occurrentem
i via arta. et quō pacia p ves
tes. decē p̄cepta p decē digitos.
et desideriū etnoz ⁊ fastidiū
mūdanoz p duos pedes desig
nāt. et de tribz īimicis i via
cont̄ epm existēntibz. Cap̄m. ij.

Item loquit dei mr. dic
epō. q si īcesserit p viā
dictā: tūc tā difficul
tia occurrent ei. ℣ Primo
q via ē arta? sēdo q i ea sūt
spine p̄figitiue: tīo q ē via
petrosa et īequalis. ¶ Cōr ī ter
tia dabo tibi tria exilia. ℣ Primū
ē q induat se epūs vestibz for
tioribz et subtilior̄ usitatis: ita
viā artā. ℣ Secūm ē. q habeat
decē digitos ante oculos suos
int̄ quos respiciat tanq̄ per
cācellos ne pungat a spinis.
¶ Tertiū est q caute ponat pe
des suos: et i quolibet vestigio
attēptet si pes positus subsis
tat solide. ℣ Nec p̄cipitāt̄ po
nat āb⁹ pedes simul: n̄ p
us ētificatus fuit de qualitate vie.

Qđ vō significat via arta ñ
malicīā hoīm ꝓuoꝛ dr iustos:
qui deridēt opa iusta ⁊ depra
uāt vias ⁊ monita iustoꝛ ītā
et qđ hūle et pietatis ē p
uipendūt? Cont tales hoīes
indūat se eps veste paacēcie et
dstātie? qꝫ pacīa ꝯfuia facit ēe
suauia: et illas ītuelias ꝯfudē
ter tolerare. Qđ vō significat spine?
ñ adūsitates mūdi? Cont has
habēdi fuit digtu decē ꝓceptoꝛ
dei: et dsiliꝛ eiꝰ. Vt cū pupu
gerit spina adūsitatis ⁊ pau
ptatis: dsidēt passio ⁊ pauper
tas xpi. Cū vō pūgit spina
ire et īuidie: dsideret caritas
dei quā nobis seruare ꝓcept.
Caritas ei vera nō querit q
sua sūt: ſ se totā exponit ad
honorē dei et ꝓximi utilita/
tē. Qz vō debet ēe cauto ī po
nēdis pedibꝫ: significat qꝫ u/
bigꝫ debet rationabilit timē.
Nā bonꝰ homo tenet habē
duos pedes. Primꝰ ē desidei
ū etnoꝛ: scđs ē fastidiū mū/
di. In desiderio etnoꝛ debet
ēe discretio ne desidēt etna
sibi soli tangꝫ digno: ſ totū
desideriū suū ⁊ voluntatē et
remunatiōnē ponat ī ma/
nus dei. In fastidio vō mūdi
debet ēe cautio et timoꝛ:
ne fastidiū sit ꝓpt adūsita/
tes mūdi ⁊ vite ꝓsentis? ne
ne sit etiā ꝓpt vite ꝓsentis
amaritudinē quietē et laboꝛis
alijs ꝓficui exoneratiōnē:
ſ solūmodo fiet ꝓpt pcī ab
hoīnatiōnē ⁊ desideriū vi/
te etne. Hijs ight difficulta
tibꝫ vie supatis: adhuc pe
cauco epm de tribus īimicis
q̄ sunt in via sua. Primꝰ qppe
hostis nitit sibilare ī aures
epī: ut obstruat auditū eiꝰ.
Scđs stat ante eū: ut pūgat
oculos eiꝰ. Tertiꝰ ē an pedē
clamās alte: et habēs laqū
quo pedes eiꝰ illaqet qn ele
uat eos de tra. Primꝰ hostis
sunt hoīes illi siue īsusiones
ille q̄ nutūt epm trahē a vi
a recta: dicēres. Cur tantū
tibi assumis laboꝛē? et p
gis p viā tā artā? Diuerte
igtur magis ī viā floridā:
p quā vadūt plures. Quid
ad te quō ille vel illi viuāt?
Qđ ad te offendē vl obiuꝛ
gare illos? a quibꝫ honora
ri ⁊ amari possis. si nō offē
dūt te vl tuos? Qđ tibi cure
ē quō viuūt? aut si offendūt
deū? Si vō turpe bonꝰ es. qđ
ad te iudicare alios? Da ma
gis munera et actipe: uere
aīicicia hoīm ut laudeꝛis et
bonꝰ voceꝛis in vita tua.
Scđs hostis desiderat exerca
re te: sicut philistei sapsonē.
Hijs sūt pulchitudo ⁊ posses
sio mūdi. fluxus vestiū ⁊ di
uersꝰ apparatꝰ rerū: honoꝛes
hoīm ⁊ fauoꝛes. Cū eni ista
offeruūt et placēt oculis. exer
cat tacio. tepescit amoꝛ mā

datorū dei? pcm ꝑpetrat luce
cus: et amissā lenigat. ꝑpte
a cū eps nīa moderata ha
buerit atentet. Nā nimis
multis videt nūc dulcius ee
stare ad molā cupiditatis cu
sapsone: q̄ diligē ecclam scdm
laudabilē dispositionē cure
pastoralis. Certe hostis cla
mat alte habes laqueū et
dices. Cur inḡt sic vadis cau
te et iclinato capite? Cur ī
tantū humilias teipsū? q̄ a
pluribz debes ⁊ posses hono
rari. Esto magis sardos: ut
sedeas cū pmis. Esto epis:
ut honorari possis a plūbz.
Crede ad maiores dignitates?
ut maiora obtineas seruiendo:
ut maiori fruaris q̄ete. Cōgre
ga thezauros quibz alios tecū
ab alijs ysolari possis: ⁊ ubiq̄
ee letus. Cuiq̄ aīm talibz icli
nato fiūt affectibz ⁊ suggestī
onibz? mox affectu eleuat q̄
pede quoda pue delectatois ad
tiena cupiditatē: q̄ ita nūol
unt laqo cure mundialis q̄ vix
surgit ad ysolationē sue mi
serie et pmiorū seu supplicioꝝ
eternoꝝ. Ner miru. Septā enī
diat. Cui epatū desiderat
bonū op9 desiderat: ad honore
dei. Nūc at plerisq̄ desiderat
honorē dei: et refugiūt labo
rē in quo ē aīe salus eterna.
Ptea eps iste stet ī gradu quē
habet nec appetat altiorē: do
nec deo placuit ei alt' puidē.

Declaratio plenaria vſinis
ad epm. q̄liter ut deus honore
t̄ p rpm exeat officiū epāle.
et de dupla fructu vera dig
nitatē subsequēte. et duplici
confusione falsa dignitate sequē
te. ⁊ de occursu ihu xpi ⁊ o
niū scoꝝ ad verū et rectū
epm. Capl'm. iij.

Loquebat mater dei.
Ego exponē volo
epō q̄d tenet facē deo: ⁊ q̄d ē
honor dei. Dis q̄ppe eps de
bet infulā in brachijs suis bn
custoditā nō vendē ea ꝑ pe
cunia? nō dēde alijs ꝑpt' ami
ciā carnalē: nō ꝑdē ꝑpt' negli
gētiā ⁊ tepiditatē. Qd vō
significat infula epālis? nisi
ptātē ⁊ dignitatē? Ordinare
scz clerū. confice crisma. corrige
errātes: exturare exēplo suo
negligētes. Qui vō ī brachijs
debet habē infulā bene custo
ditā? sicut q̄ sedule debet cogi
tare. quō et qualit' acceperit po
testatē epāle. quō eā tenuit.
q̄s vō sit fructꝰ eiꝰ. q̄s ve finis.
Si eps attendē velut quō acce
perit ptātē? attendat ꝓmo si de
sideranit epatū ꝑpt' se: an ꝑpt'
deū. Si at ꝑpt' se: tūc sine du
bio desiderū suū erit carna
le. Si ꝑpt' deū id ē ad honorē
faciendū deo: tūc desiderū suū
erit mitoriū. et spūale. Dein
si eps cogitat ad q̄d recepit e
piscopatū: ēte ut elt̄ pat' pau
perū. ysolatoꝝ ⁊ mediatoꝝ aiāꝝ.

¶ Nā bona epālia sūt aiārum? q̄ si ifructuose comedūt ꝑ/ digalit' expēdūt: aiē ille cla/ mabūt vīdictā sup̄ iustū dis/ pēsatorē. Qualis vō erit fruc/ tus epālis dignitatis: dicā tibi. ¶ pē ippe erit duplex sicut di/ cit paulꝰ: corpalis scz ꝑ spūa/ lis. Corpalis. q̄ ī terris ē vi/ carius dei: et ideo ob honorē dei q̄ deus ab hoīb hōorat'. ¶ In celis erit corpalis ꝑ spūa/ lis ꝓpt' glorificationē corpis et aiē: q̄ ibi erit seruꝰ ei⁹ dnō: tū ꝓpt' vitā epālē quā gessit in terris: tū ꝓpt' exēplū hūili/ tatis quo alios secū ad glām puocauit. Qui vō q̄ vestē et dignitatē habet epālē ꝫ refu/ git vitā: duplici cōfusione erit dignꝰ. Qui vō prās epālis nō debet vēdi: sigt̄ q̄ epūs nō de/ bet eē scient' symoniacꝰ: nc exeitē officiū suū ꝓpt' pecu/ niā vel hoīm fauorē: nec p/ mouē illos ꝓpt' hoīm pces qs scieūt eē male vite. Qui vō ifula nō debet alijs cēdi ꝓp/ ter amicitiā hoīm: signat q̄ epūs nō debet dissimulare pec/ cata negligētiū: nec dimit/ tē illos impunitos qs pt̄ ꝫ debz corrigē? nō silere pcā aiorū ꝓpt' carnalē amicitiā. nc ī po/ nē dorso suo pcā subditorū: q̄ epūs ē speculator dei. Qui vō epūs nō debet pdē infulā ꝓpt' negligētia? significat q̄ epūs nō debet illa cmittē alijs ad faciendū ad q̄ ipē pſonalit' tenet'. et pt̄ fructuosius facē: nec ꝓpt' quietē carnis illa di/ mittē alijs q̄ ipē pfectus da/ lēt ipsē: qā officiū epi nō ē quietis ꝫ laboris. ¶ Nec epūs ignorare debet vitā et mor/ eoꝝ q̄bus ꝛmittit officia su/ a: ꝫ scire et iquirē quo ser/ uāt iusticiā. et si prudēt' et nō cupide gessērit se ī agēdis. ¶ Insup scire te volo. q̄ epūs. q̄ pastoris vices habet. tene/ tur habē fasciculū florū sub brachijs suis: quo oues vici/ ne et remote illecte currāt gaudēt' post odorē eiꝰ. ¶ Iste vō fasciculꝰ florū signat p̄dica/ tionē diuinā: quā epūs tene/ t habē. ¶ Brachia vō duo quib⁹ fasciculꝰ p̄dicatōis diuine in/ nitit'. sūt duo opa necessaia epō: scz bona opa ī pblico ꝫ bona opa ī abscondito. Ut o/ ues viciane ī epātu eiꝰ vidē/ tes caritatē epi in opib⁹ et audiētes ī vbis. glorificēt de/ ū in epō: oues vō remote audiētes famā epi desidēt illū ad sequendū. ¶ Nā iste ē su/ mus sacerdos nō erubescē/ vitatē et humilitatē dei? doce/ bona. et eadē que docet fac/: eē humilē in honore. ꝫ deuo/ tū in abiectiōe. Cuiꝫ epūs ꝑpleuerit mā istā ꝫ pueniet ad portā: necesse ē ei aliquid habē in manu q̄ ꝑsenter su/ mo regi. Et ideo habeat in

manu vas sibi aurū et hoc va
cuū: offendo illud regi sūmo.
¶ Vas istud vacuū offendū ē
cor suū: qđ ut vacuū sit ab
oī voluptate et appetitu lau
dis tñ sit oue. laborādū ē ei
die ac nocte. ¶ Cū introduc
dus ē talis epūs i regnū glo
rie: occurret ei ihūs xp̄s deus t
verꝰ hō. cū oī scōꝝ exercitu.
¶ Tūc audiet angelos dicentes
O deus nr. gaudiū nr̄m et
oē bonū: iste epūs mūdus fuit
i carne: virilis i opatōe. ¶ Vere
ergo nos p̄mitare eū tibi. De
sideravit ei cotidie nr̄am so
cietatē: ideo xp̄le desiderū ei⁹
et augse ex aduētu ei⁹ gau
diū nr̄m. ¶ Tūc qz dicturi sē
et ceti scī. O deus gaudium
nr̄m ē de te et i te: nec idi
gem⁹ alio. ¶ Attn gaudiū nr̄m
exultat ex gaudio aīe hui⁹ epi:
q̄ dū potuit desideravit te. ¶ Por
tavit ei flores suauissimos i
ore quibz augmētavit nūm
nr̄m: portauit in ope quibz
habitātes de ppe et alongse
refocillabat. ¶ Ideo da ei gaudē
nobiscū. et tu simili⁹ gaude
de eo. quē mortēdo p eo tm̄ de
sideraſti. ¶ Ultiō dicturꝰ ē ei ex
gloue. O amice venisti p̄sen
tare m' vas cordis vacuū a te.
a voluntate ppria. ideo ego i̇ple
bo te delatione et gla mea. le
titia mea erit tua. t gla
tua nūq̄ finiet a me. ¶ Vbi
mris ad filiā de cupiscētia
malox epox. et quo ppr̄ volū
tatē bona multi obtinēt dig
nitatē spūalē qua i̇ordinati
epi stremuit qui ad eā corpa
liter fuit vocati p latū exēplū
induit. Capl'm. iiij.

Mater dei loq̄bat ad
spōsam filij dicens.
Tu ploras q̄ caritas dei ad ho
mies ē maxia: et ecōtra caritas
hoim ē ad deū modica. ¶ Vē sic
ē. Dīs ei est dns vl' epūs q̄ nō
magis cupisat dominiū ob
tinēdū ad honorē mūdi vel
diuicias? q̄ ad subueniēdum
pauperibz suis pprijs manibz?
Et ideo q̄ dni et epi nolūt
venire ad nuptias oibz ppatas
in celo: veniēt pauperes et infir
mi. sicut p exēplū tibi ondē
volo. ¶ In ciuitate quada erat
quida epūs sapiēs et pulchet
et diues: qui de sapia sua lau
dat⁹ nō refrenabat deo ut
debuit. qui dedit ei ipsā sa
pietiā. ¶ Laudabat q̄ et hora
bat de diuiciis suis: et ideo
dedit multa ppr̄ mūdi fauo
rē. ¶ Plurima q̄ cupiuit ut
largius daret: et āplus hō
raret. ¶ Iste epūs habebat quē
dā clericū tractū in epatu su
o: q̄ talit' secū cogitabat. ¶ Iste
inquies epūs diligit deū min⁹
q̄ expedit: vita ei⁹ tota ten
dit ad sclaria. ¶ Ideo si placet
deo libenter desiderare epatū
ei⁹: ad faciendū honore dei.
¶ Nō desidero ppr̄ mūdū: qa

honor mūdi nō est n sicut
senū. ℣ Nō ppt' diuicias: q st'
gnes tanq̄ ons gnussim. ℣ Nō
ppt' quete carnis mee t mo
dū pprū: q nō teneor ee i
quiete, n inclobili sic q cor
pus stare possit i seruicio
dei. Sz ppt' solū deū desidō
Et q̄uis indignissim⁹ sim
honore: tn ut plures lucfa
cere deo et plibz pficere vbo
et exēplo. plures q̄ sustenta
rē de bonis ecie: lubet' susci
pere epale onus. ℣ Nā deus
scit q̄ carior ē m mors du
ra. et dulcius ad feredū ama
rū supplicū: q epalis dig
nitas. Nā licz passibilis sit
sicut ceti: tn q epatū desideat
bonū opus desiderat: ideo li
bent' desidero honorē epi cū
onē epali. ℣ sicut morte. Ho
norē quidē ppt' salute plurīm:
onus vō ppt' salute mea t a
morē dei et aiāz. Ad hoc solū
ut bona ecie possim distribuē
pauplbz largius: aias īstruē
liberius. errātes īstruē fidu
cialius: vexare carnē meā
habūdātius: moderare meip
su solliacius i exēplū alioz.
℣ Iste āt canonic⁹ increpauit epm
suū et prudent. Eps vō este
feres vba. ℣ Audit clericū apte
et īprudēt: iactās se ad omia
sufficiente t moderatū. Ca
nonic⁹ āt plorauit excessū
epi: pacietēr feres illata. Sz
eps dereles caritatē t patiē
tā canonica. obloqbat' ei in
tm. q canonic⁹ arguebat' et
reputabat' fatuū t mendax:
eps vō iustū t circūspectū. Nā
dē vō pcedēte tpe. eps t ca
nonic⁹ mutuo fuerūt: et vocati
sūt ad iudicū dei. ℣ In cui⁹ cō
spcu et pntia ātelox posi
ta videbat' quedā sedes au
rea: et an sedē infula epal'
et tot⁹ eiū ornat⁹. ℣ Nulla q̄
dēones sequebat' canonicū
cupietes īuenire i eo aliqd
mortiferū. q̄ de epo sic erat
cti sicut cete qui int' pcellas
seruāt catulos suos vivos i
vētre suo. ℣ Positis vō multis
q̄stionibz ita epm: cur sz et
qua intencōe susceptisz epatū:
cur superbiuit de bonis aiāz:
quo aiās sibi īmissas vexāsz:
q̄d vō deo p facta sibi gracia
rndisset. Cui⁹ eps nil iustū
habet ad pposita: rndit iudex.
℣ Ponat' inquies in capite epi
fex p ifula. i manibz eiū pir
p cyrotecis. lutū in pedibz p
scādalijs. p camisia et lintheo
epali pānus metricalis: pro
honore suscipiat dedecꝰ: pro
lata familia habeat seruiētē
turbā demoniū. Deinde addi
dit iudex. ℣ Ponat' in capite
canonici cōna fulgida sicut
sol: in manibz eiū cyrotece de
aurate: calciate pedes eiū so
tularibz: insup mduat' habi
tu epali cū oi honore. Qui
statī veste epali cōdat⁹ ē:

*occulte

et ab oī exercitu pīntatꝰ iudi/
ci tangī epūs cum honore. E/
piscopꝰ vō descendit sicut fur
habēs in collo funē: a cuiꝰ cō
spectu uidere abūtebat oculos
miē sue. et oēs sā cū eo. Ecce
quō ꝓpt̄ voluīatē bonā ml'
ti obtinēt dignitatē spūalē:
quā illi cōtēpnūt qui ad eam
corpalit' sūt vocati. Qđa hec
fiebāt in vno pūcto apd deū:
& ꝓpt̄ vbis plata sūt: qz mille
āni apud deū sūt qī vna hora.
Cotidie qđ stūgit q exqº epī &
dnī nolūt tenē officiū suum
ad qđ vocati sūt. deus elegit si
bi paupes sacdotes & cāpana
rios: q viuētes iuxta meliorē
sciam suā. ad honorē dei libē
ter pficiēt aīabz si possēt. et
facūt q possūt: ideo ingredūt'
loca epīs ꝓpata. Qđa deus filiꝰ
ē illu q suspēdēs cōnā aureā
ante fores domus sue: clamat
sic tīsecūtibz. Oīs cui deūgz sta
tus fuit. ꝓmēti pt̄ corona
istā: et quicūgz nobilius ves
tigū fuit obtinebit illā. Decp
tū sacdo q si epi et dnī sapiē
tes sūt carnali sapiā: deus
sapiētior ē illis. ecia spūalē
qui exaltat humiles. et nō agn
bat sībētes. Dato ecia q ca
nonicꝰ iste laudatꝰ nō curauit
psonalit' equū suū cū vet ad
predicādū vl' ad opꝰ suū stra
uit: et psonalit' extruxit fo
cū suū cū comestuꝰ ecē. Sed
habuit familiā suā et nēcia
ad sustētationē rationabilē:
habuit ecia pecūias & non
ad cupiditatē. Qđa ecia si af
fluxiss̄ sibi tota mūdi substā
cia non dedissē vnū denariū
ad hoc ut fierꝰ epūs: nec p to
to mūdo dimisissē epātū si dō
placuissē: & totā voluīatē suā
posuit ad deū? patus honorari
ad honorē dei: et patus deica
p amore et timore dei. ¶ Verba
āb̄osij ad spōsam de p̄re bono
rū p ꝓpl̄ō. et quō p gubernato
rē dni sclārēs et ētie. & p pro
cellas superbie ⁊c. & p portū
introitꝰ veritatis designāt. &
de vocacōe spōse i spm̄. Cap̄m. v.

Scriptū ē. q amici de
i olim clamabāt vo
ces dei diuīpere
celū: et descēdē ad liberādum
ꝓpl̄m suū isrl̄. Qđ et ī istis tē
pbz amici dei clamāt. dicētes.
O benignissime deus nos vide
ꝓpl̄m inuiabilē in periculosis pro
cellis petre. quē gubnatores
audi sūt illis tīs iugit' appli
care volētes: ubi subitis maꝯ
luctū tpale existimāt puenie.
Illuc se et ꝓpl̄m ducētes. ubi hor
ribiliores sūt iactꝰ undarū.
nesciēte ꝓpl̄ō securitatis portū:
et ob hoc infinitꝰ ꝓpl̄s miserabi
liter pereat. nimis paucis ve
nientibz ad portū bonū. Ideo te
gamꝰ te oīs gloriose rogo. ut por
tū illūinare dignēris: qtenꝰ
ꝓpl̄s vitare sua pericula valeat.
& ūquis gubernatoribz nō pare:

ꝫ ad portū rectū ꝓduca lumine
tuo benedicto. ¶ Istos vō qui-
natores intelligo oēs ptātes ha-
bētes corpalit' vl' spūalit' i mū-
do. Plerīq; ei eoꝝ in tm dilīgt
voluntatē ppā: qꝫ de aliaꝝ utili-
tate et suoꝝ etiā subditoꝝ nō
attendūt: seuissīs mūdi ꝓcellis
videlicz superbie. cupiditatis im-
mūdicie se voluptuose uolue-
do: quoꝝ acta miserabiles imi-
tat' cōitas. credēs se p illā tenē
uiā rectā: et sic ipi se ona ai
subditis ꝑmittūt: sequēdo sue
voluntatis quē libet appetitū.
¶ portū vō intelligo mētrum
vitatis. q̄ nūc corā multis
sic obstruatꝫ ē: qꝫ dū aliquis
dixerit uiā ad portū celestis
ptie q̄ est sactissīm xpi ecā
gelīū: tūc ipm mētiri dicūt.
eoꝝ opa magis sequētes qui
ꝑceptis quibuslibet se ingerunt:
qꝫ eoꝝ vbis credētes q̄ euāge
lica ꝑdicat vitatē. ¶ Lucē qm
amici dei petebat intelligo
aliquā diuinā reuelationē
fieri i mūdo ad hoc ut cāuta
dei reuocari valeat i cordibz
hoīm: et eiꝫ iusticia nō obliuis
ci nec neglegi. Et idō placu
it deo ꝓpt' suā misericordiā et suoꝝ
amicoꝝ petitionē. vocare te in
spm scām: ad videndū. audi
endū et intelligendū spūalit':
ad hoc ut ea q̄ audieris in spū.
debeas alijs reuelare scdm di
voluntatē. ¶ Verba ābrosij
ad sponsā. quādā similitudinē
viri et uxoris et ācille dispo-
nētia. et qlit' ꝑ adulterū eps
malus t ꝑ uxorē ecclīā t per
ācillā mūdi amor designat.
et de crudelissīa sua ꝛt adhe-
rētes magis mūdo qꝫ ecclie.

Ego sū am Cant' vi-
brosius eps qui tibi
appareo. loquēs tecū
p similitudinē: qꝫ cor tuū nō pt
capē intelligentiā spūalīū sine
similitudīe aliq̄ corpali. Vir qui-
dā erat habēs uxorē legiamā
venustā valde t prudētē: qui
tm ancilla plus placebat qꝫ ux
ori. Et ex hoc tra stingebat.
Primū est: qꝫ vba et gesta ācil
le magis eū letificabāt qꝫ uxo
ris. Scdm qꝫ ācillā vestiebat no
bilissīs indumētis: nō curās q
uxor pānosa eet. à qꝫ cōmuni
pāno vestiret. Tertiū ē. qꝫ ne
nouē horis morari solebat cū
cū ancilla: decima vō solum
cū uxore. Nā ꝑma hora erat
cū ancilla vigilās: et eiꝫ pul
chritudinē aspiciēdo iocūdabat
Secūda hora int' rpm̄ brachia dor
miebat. Tertia hora ꝓ ācille
modo corpalē laborē libenter
sustinebat. Quarta hora ꝑ
tē corpis ai ipa habebat: p
corpis lassitudinē. Quinta ho
ra inquietudinē mētis t curā
sup eiꝫ ꝓuisioē habebat. Sex
ta hora mētis quietē cū ea
habebat: qꝫ iā videbat se de
sua ꝓuisioē ei plenit' ꝓlacē.
Septīa hora itrabat i eū ar-

dor carnalis cupiscẽcie. ¶ Tertia hora exhilarabat eũ ea sue voluntatis appetitu. ¶ Nona hora aliq̃ omittebat facẽ: q̃ tñ ea libebat pficẽ. ¶ Decia hora faciebat aliqua q̃ tñ nõ delectabat eũ facẽ: et hec hora manebat tñmodo cum uxore. ¶ Deinẽs võ quidã de ꝑniquus uxoris: adulteriũ grauit' ferẽs increpauit eũ dicẽs. ¶ Ad legitimã tuã mẽtis tue caritatẽ ꝑtinẽt' ipsã diligẽdo et sicut decet uestiẽdo. nouẽq̃ horis cũ ipsã manẽdo: et sola decia hora cũ ancilla. Alioqñ: sciias te mortẽ pessimã subituri. ¶ Iste vũ adulteriũ intelligo istiq̃ ecclie prui sorẽ: habẽtẽ quidẽ epale officiũ ꝑ vitã adulterinã. ¶ Ipse q̃pe sce ecclie spũali copulauit ẽ. q̃ ipsa eiꝰ sponsa castissimã ee debẽt: qui tñ caritatẽ suã ab ipsa retraxit. multo plꝰ diligẽs seruilẽ mũdum q̃ dñam sponsamq̃ tã pclarã. Et ido tria facit. ¶ Primũ ẽ q̃ de mũdi fraudulẽta adulatione plus gloriat: q̃ de sancte ecclie moriferosa dispositõe. ¶ Scdm ẽ. q̃ oẽm mũdi ornatũ diligit: de defectu võ ornatꝰ et desiastici corpalis vl' spũal' mũme curãs. ¶ Tertiũ ẽ. q̃ nouẽ horas expẽdit ꝑ mundo: et solã decimã ꝑ scã ecclia. ¶ Prima hora cũ mũdo vigilat hylarit': eiꝰ pulchritudinẽ mentes delectabilit'. ¶ Secũda hora ine' brachia mũdi ꝑsunt altitudo murorũ et vigilãtia hoim armatorũ dormit suauit': corpis sui securitatẽ se ꝑ hec tenẽ' sidẽs feliciter. ¶ Tercia hora ꝑ mũdano modo. corpis laborẽ sustinet gaudent': ut ex hoc cũ mũdo letet' corpalit'. ¶ Quarta hora ꝑ corpalem laborẽ actripit q̃ de tẽ corpis libent': et q̃q̃d expleret ibi habet sufficiẽt'. ¶ Quinta hora mẽtis iquietudinẽ habet multiplicit': ut mundanis rebꝫ ꝓuidẽ videat' sapiẽter. ¶ Sexta hora mẽtis q̃ de tẽ habet iocũdialit': ꝓuisionẽ suã placẽ videns mũdanus hoibus vniuſalit'. ¶ Septima hora audiẽdo et videdo mũdi delectabilia. i voluptatẽ suã trahit delectabilit': ex quibꝫ i corde accrediit' ipacienter et intolerabiliter. ¶ Octaua hora ꝑficit actualit': que ꝑius desiderabat audiẽt'. ¶ Nona hora aliq̃ sibi placita ꝓpt' mũdũ omittit ũtilit': ne videat' eos offendẽ q̃s diligit carnalit'. ¶ Decia hora aliqua bona ꝑficit ꝑ nõ delectabilit': timens q̃ ifamis haberi' ꝓteptibilit' et diuidicatiui miserabilit'. si ea ex aliq̃ causa omiserit totalit'. ¶ Et ista hora decia solitmodo cũ scã ecclia solet morari: bona q̃ facit nõ ex caritate faciẽs ꝑ ex timore. ¶ Imet ei supplicũ

ignis infernal⁹: qui si posset cū
sospitate corpis et mūdanarū
rerū habūdātia etnaliter viuē:
de carēna supne felicitatis nō
curaret. Ideo dico ēt̄ssīē in
trās p dñm q̄ caret principio ⁊
erit sine fine: q̄ n̄ se cito ad
eccl̄iam scām dirigit. cū ipa
nouē horas ducēdo. cū ancilla
vō id ē mūdo decimā. nō tm
eū dilegēdo. sz iuxta eiꝰ diuicias
et honores sēdm epale of
ficiū habēdo. oīa ad dei hono
rē humiliter et racionabiliter dispo
nēdo: ipē in aīa sua p̄cussio
nē spūale tā graue habebit
sicut ille p similitudinē corpale
loquēdo habē videt. qui tam
horribiliter p̄cutēt in vtice q̄
plāta pedis cū tota corpis carne
dissoluēt: vene et nerui
rupēt: ossa stringēt: ⁊ me
dulle miserabiliter undiq; efflu
erēt: et sicut amarissīē cor il
lius corpis cruciari videt. si
vertex et viamora mēbra p
cuterēt: dū ecl̄ia plāta pedis q̄
remotior ē ledēt? sic et mise
rā aīa diuine sūie ꝓpinquissīa.
ā torquēri existimabit amaris
sime: dū ꝺscīa se videt ubiq;
intollerabiliter sauciari. Tuba
vltimis ad sponsā. qualiter epūs
mūdū dilegēs flabello pleno
vēto et testudi iacēti i putre
diē xpat: ⁊ quō tal' abrosio
epo oppōit; iudicat.

Scriptura Cam. vij.
dicit. Qui dilegit a

nimā suā in hoc mūdo: pdet
eā. Iste vō epūs dilegit aiam
suā iuxta oēm voluntatē suā:
et spūalis delectatio nō ē i cor
de eiꝰ. Ideo bene xpus pt fla
bello pleno vēto iuxta sfla
torium. Nā sicut carbonibus
sūptis et ere ignito fluēte
adhuc remanet vētus i fla
bello? sic ipe q̄rius nature sue
tribuit oē q̄ appetit sumens
tēpꝰ sui iutilit': tm remanet
eadē delectatio sicut vētꝰ i fla
bello. Nā voluntas eiꝰ ē ad su
pbiā et cupiditatē mūdi: ex
quibz induratis corde dat oc
casionē et exēplū peccādi: qui
sūpti i pcīis defluūt in infer
nū. Nō sic dispositꝰ fuit ille
bonꝰ āb̄rosius epūs. Cuius de
nigz cor plenū fuit diuina vo
luntate: eiꝰ ore ⁊ sōpnus rac
onabil': q̄ exsufflās pcī volū
tatē. tēpus fuit sūpsit iutilit
et honeste. Ipē q̄ppe bene vo
cari pt flabellū mutuū. Sana
uit enī vulnā pcī vitatis. in verbis
cendit fiducios diuina caritate
bonoꝝ opm suoꝝ exēplo: fer
uētes q̄z voluntate pcī refrigu
erūt ex eiꝰ mūda vita. Et sic
ipe multos iuuit ne ītraret
in mortē inferni: q̄ diuina di
latio in eo pmānsit q̄ diu vixit.
Iste vō epūs silis ē testudini: q̄
iacēs in īnata putredie tra
hit caput i tūā. sic iste iacz
et delectat in pcīo abhominati
one: tralges aīm ad terena. nō

ascensurus. Cum redisset sibi ad
mentem. plures quo venerunt of
ficio sacerdocij: sed q̄ sufficatibus
euangelij. ne semet ipos fruit omnū
ministros ac sue impij reparare:
ne nec ea q̄ nulla fuit tm for
te i rede creator vo aīm fa
bat ē i corde eiꝰ. Verba
epī ad sponsam de suis pfus
tione ⁊ excellēcia. ⁊ de ior
rum mōrū. modernoꝝ epoꝝ
cia. ⁊ de eoꝝ falsa tūfione
sūs glose assione. sibi p
sertū. Capm. vij.

Audier loquit. Ego
sū illa q̄ ab ētno i
carnatione dei fui. ab
origine mea ips sciūs pfecte
ipm nouī. Et sicut de nuce
q̄ habē potis. q̄ dū cres
cendo se testa q̄ extūse
dilatat et circūdat eccl̄iā
ne qui ītrinsecus ē: ita
ego mox sic plena. nichil
mundi. q̄ capax sit alī
cuius extrinsecus. Dilē et ego
ordinata mea plena erā
q̄ sic et iuxta corpus et ea
que circūstātia tam affiu
enti mea repleuit ips scīs:
vbi i me vacuū reliquit
in aliquo ītrorsū. Et ideo
vbi scīa nichil pcīm īmisi
vbi nec mortale. Ego q̄p
dilectione dei tū ardēs erā:
vbi n̄ placuit n̄ pfectio
nem dei. Veniebat enī
ad me meo ignis dīne cā
ritatis q̄z sup oīa bn

ad sempitna. Tria reduxo sibi ad
memoria. Primo quo tenuerit of
ficiu sacdocij? Secdo qd significat illd
euangelij. Vestimenta fuit omiu
intinsecu at fuit lupi rapaces:
tnio cur ea q tpalia fuit tm fer
uet i corde creator vo oim fi
gidus e i corde eiu. Verba
uultus ad sponsam de suii pius
pfone et excellentia. et de ino
dinato mistoz modernoz op
petitu. et de eoz falsa intione
ad vtus gllose qstione. sibi p
ipsa facta. Capm. viij.

Mater loquit. Ego
fui illa q ab etno i
caritate dei fui: ab
infantia mea spus stus pfecte
erat mecu: Et sicut de nuce
explu habe potis: q du cres
cit dilatate se testa q extinse
cus e. dilatat et crescit eciam
nucleus qui intinsecus e: ita
ut semp nux sit plena. nichil
i ea vacuu. qd capax sit alu
cuius rei extioris. Sibi et ego
ab infantia mea plena erã
spu scõ: et iuxta corpis et eta
tis mee accrescentia tam afflu
ent me totã replenit spus scs:
q nichil i me vacuu reliquit
ad petendi alicuius itroitu. Et ido
ego illa sui: q nuq petm amisi
veniale nec mortale. Ego qp
pe i caritate dei tã ardes eciam:
q nichil m placuit n pfcto
uolutatis dei. Feruebat eni
in corde meo ignis dine ca
ritatis. Deus q sup oia bn
dictus q me sua potencia cã
uit et spus scõ utute replenit.
ad me ardete caritate habu
it: et ex hui caritatis feruo
re misit nuciu suu ad me vo
lutate sua intellige ut vide
rez fiere mr eius. Qd du no
ui ee volutatis diuine. stati
ex igne caritatis qua i corde
ad deu habui p os meu exibat
ve obie vbu: p qd nucio sic est
podi. Fiat inquies m secdm
vbu tuu. Et in eode pncto
vbu factu e caro i me: et dei
filius factus e filius meus. et sic
abo habebam3 unu filiu qui
utriq3 e scz deus et hõ: et ego
filie mater et vgo. Cuiq3 hui
filio me3 qui e vir sapietissi3
et deus verus ihesus xps ua
reret i utero? tantu ab ipso
adepta sui sapiam. q nõ so
lu magistroz valeã intelli
ge sapiam veru eciam i corde
bz eoz cerno utru vba eoru
ex diuina caritate a ex solis
litature astucia predut. Ergo
tu q vba audis nucia mistõ
illi: q ego tua i tergo ab ipõ
pmu. utru maig e sibi desi
deriu ad habendu fauore et
amicicia epi corpalie: vl an
desiderat plus aiam eius pse
ntare deo spualit? Secdo. utru
ex pluriõz florenoz ppa et
singulari possessione m aio
plus delate an ex milloriu?
Tertio. qd sibi de hijs duobz ma
gistis videt placere. vocari felicz

magistru et mr̃ honorat̃os ī
p̃mis p mũdana ꝙ gloria resi/
dere? aut simplex frat̃ vocari
et int̃ ultimos residẽ? ℣ Hec
tũ diligent̃ pscrutet. ℣ In ei epm
corpalit̃ plus ꝙ spũalit̃ dilig̃t.
tũt sequit̃ ꝙ magis dicat ei
illa q̃ delectat eũ audire: ꝙ
oĩa pctũnosa phibet q̃ de/
lectat eũ agere. ℣ In vó de plũ/
mor florenor ꝓprietate plg
ꝙtulat̃ ꝙ nullor̃. tũt diuĩa/
as plus pauptate dilig̃t: et
videt̃ tũt amicis suis ꝙsule
ꝙ magis teneãt q̃q̃d possit
acq̃rẽ. ꝙ dimittãt quo carẽ
lubentius potuisset. ℣ In vero
delectãt̃ noĩe mgr̃ ꝓpt̃ hono/
rẽ mũdi et mr̃ honorat̃os lo
cari. tũt superbiã plus hũili/
tate dilig̃t: et ex hoc simili
or corã deo apparz asino ꝙ
mgro. tũt vacua stmina
masticat. q̃ literature vl̃ scie
sine caritate xp̃at̃: et deest
optim̃ tritici q̃d xp̃at̃ auritu.
¶ In caritas diuina ī superbo
corde nũq̃ fumari pt̃. ℣ Post
excusationẽ magistri excu/
santis se ⁊ dicẽtis. ꝙ manus
ẽ sibi desiderũ p̃sentare aĩ
mã epi deo spũalit̃. ⁊ ꝙ plg
delectãt̃ in nullis florenis. tãq
ꝙ nichil curat de noĩe mgr̃i:
rndit iterũ mater. ¶ Ego sũ
q̃ vitatẽ de ore gabrielis ar/
chãgeli indubitat̃ credidi.
vnde ⁊ veritas de meo corpe
sibi carnẽ assũpsit et sangui/
nẽ: et mansit in me. ℣ Illã eadẽ
vitatẽ ego genui de me: qui
utriusq̃ scz deus et homo ẽ ex
se. ¶ Et q̃ vitas q̃ dei filiꝰ est
ad me venire. et ī me habi
tare ī meis nasci voluit: ideo
plenissime intellego utrũ ī ore
hoĩm sit vitas an nõ. ℣ Veri
ego tũ a magistro q̃ssiui. q̃ mi
hi rndisse ꝓbauẽ: si ī verbis
suis fuisset vitas. Que q̃a in
eis nõ erat: ideo de aliis tbz
upm̃ ꝓtaceo. ℣ Dmũ ẽ. ꝙ ali
qua sũt q̃ corpalit̃ dilig̃t et
desiderat: et illa nullo modo
obtinebit. ℣ Idm̃ ẽ. ꝙ illud q̃d
mũt habet cũ mũdana lea/
cia: cicius amittet. ¶ Cernũ ẽ.
ꝙ pusilli ītrahũt colũ: mas/
ni at̃ strahũt forus. qm̃ porta
ẽ angusta. ¶ Verba virgis
ad sponsã. q̃ videtes ⁊ au
dietes ⁊c. fugiũt prcula vtu
te solis ⁊c. occrentia ⁊ adue
nientia et ceus ⁊ surdis. Cam.

¶ Quit̃ mater. ix.
Quãus ceq̃ nõ in
det̃ nichilomin̄g
tñ ipõ cadẽte ī pariẽ sol
resplẽdet ī sue claritatis splẽ
dore et pulchitudĩe: quã cla
ritatẽ videtes hoĩes itinerã
tes clarũ visũ habentes gra
tulant̃. itineris sui prcula fugi
ẽdo. Et q̃nus surdus nõ audit̃
tñ torres cũ strepitu sui ipe
tus sup eũ ab alto cadit hor
ribilit̃: eo q̃ audire potũ ad
loca tuciora fugiẽte. Et q̃

ius mortuus gustare nō po
terit? tn̄ rpō in verbis pu
tre sæte bonus potꝰ dulcedi
nē sui saporis retinet: quā
vinus degustās in corde suo
letificat. et audax ad q̄lib̄ꝫ
opa virilia efficiet. Loqt
vrgo ad filiā. securitatē de
vbis sibi dictis īducēs. t de pi
culo t de apprīacōe ruine et
clie. et q̄lit ut i plurib̄ attēdt
ecclē. pniosos ad vitā proch
dolor mētale. t pecūe cupi
ditatē t bonoꝝ ecclē p sup
bia. pdigalitatē. et de ira dei
ira tales exacerbata. Cap. x.

Loqut mater. Ne
timeas ea q̄ nūc
videbis a spū ma
lo cē existimās. Quēadmo
dū ei cū solis appropīqua
tiōe duo venīt. scz lux et
calor. q̄ caliginosā umbrā
nō sequīt: sic cū spūs scī
aduentu duo venīt: scilz
ardor dīne caritatis. t fide
i pfecte illūinatio. Hec at
duo nūc sentis. Hec at duo
dyabolū qui caliginose um
bre xpi nō sequīt. Mutte
ergo quē tibi nūciī meū. Quis at ego sa ad illū
o cor et vīsionē eius finē q̄ꝫ
vite eius celere: tn̄ debes mit
tē ei vba ista sequētia. Ego
deniq̄ ei notū facio q̄ i dex
tra pte scē ecclie fūdamē
tū tā vehemēter dilapsū ē.
Sūma testudo pluves cup
turas habet dans ex se casus
periculosos: ita q̄ multa de sub
eūtibus pdūt vitā. Pluves q̄ꝫ
eius cōlūpne q̄ in altū tendē
debent: usq̄ ad tra se inclinat.
Totūq̄ ecclā pauimētū tam
suffossū ē: q̄ ea īcedentes ca
dūt periculose. Idq̄ int dū
stingit clare videres vna cū
cecis cadē grauit causa pcu
losa fossarū eiusdē pauimēti.
Et ppt istas causas stat ni
mis periculose ecclā dei. Et q̄d
sibi sic stāti vicinus ē q̄ ru
ina? Certissime dico tibi, q
nisi reparetur iuuamē habue
rit: ipsius ruina tā grandis
erit q̄ p totā xpianitatem
audiet. Ego at illa vbo sū
in cuius utero filius dei veni
re dignatus ē: exclusa q̄lib̄ꝫ
carnis stagnosa voluptate.
Ille vō ide dei filius de meo
clauso utero natus ē: cū max
ima ysolacōe t sine alio pe
na. Ego iuxta crucē steti q̄n
cū vā potētia infernū victo
riose vincebat: t sui cordis sā
guine celū aperiebat. Ego erā
i monte: q̄n dei filius qui ē t
meus filius i celū ascendit. E
go ecclā catholicā fidē clarif
icē nouī: qua ipē euāgeli
zando. oēs celū ingredi volē
tes docuit. Ego utiq̄ illa ea
dē tā sto sup mūdū stinua
oōne: sicut arcus celi sup
nubē qui ad tra inclinari vi
det. et ābobus suis finibus eam

tagé. ℣ celestē arrū itaq; me ipam intelligo: q̄ ad habitatores mūdi me idigno: ut in his q̄ sūt ecclīa p̄cipit stabilē efficiat. ℟ Ad malos vō ne in malicia sua p̄ssū habeat ut fiat detiores. ℣ Notū itaq; facio isti q̄ tibi nōiaui: q̄ exurna pte tre horribiles nubes surgūt atra claritatē arcus. ℟ Per quas nubes ītelligo illos q̄ in carne vitā mēt̄rcalem habēt. et sūt insatiabiles. sil̄es voragini maris ad cupiditatē pecuīē: bona q̄ irrationabilit̄ et p̄digalit̄ & p̄fūdigalit̄ sicut torres in ipetu suo aquā fūdēs. p supba largūt. ℣ Nec itaq; tra plenīq; nūt exceret ecclīe puisores: quor̄ pcā i celū ascendūt horribilia ante ospm̄ dei atra mea oīonē: sicut teterrime nubes at̄ claritatē arcus. ℟ Sicut ecclīa illi q̄ ira dei metū placare deberēt ira dei excitāt: & tales i ecclīa nō deberēt exaltari. Quicūq; ergo curā adhibē voluīt ut fundamētū ecclīe fiat stabile et vinea illa bñdicta quam deus fūdauit sanguīe suo renouet. si se isufficiētē videīt. ego regina celor̄ cum oīb; angelis ei i adiutoriū venire volo: tabulosas radices extirpādo. sterilesq; arbores i ignē p̄cipiēdo: at in earū locis ramusculos fructuosas iserendo. ℣ Per vineā vō intelligo ecclīa dei: i qua duo scz humilitas & caritas diuina debēt renouari. ¶ Verba fidei spōse ad xp̄m. et qualit̄ iohānes baptista introducat spōse c̄titudinē xp̄i sibi loq̄tis. & de boni dnitis felicitate. & q̄lit̄ indiscretꝰ eps p̄pt̄ sui fatuitatē et pessimā vitā assilāt̄ symee. Cap̄m. xj.

Sponsa loq̄bat̄ xp̄o humilit̄ in oīone dicēs. ℟ Dñe mi ihu xp̄e. sic firmit̄ credo tibi: q̄ ecclīa si serpēs iacēt ante os meū: nō mouēret. n̄ te p̄pt̄ bonū meū p̄mittēte. ℣ Rndit iohes baptista. Ille qui apparz tibi. ipē ē naturalit̄ dei filiꝰ: cui p̄ me audīēte phibuit testimoniū dicēs. Hic ē filiꝰ meus. iste ē a quo spūs scūs p̄cessit q̄ me baptizāte sup eū in colūbe spē appuit. Ipē est sēm carnem verꝰ filiꝰ vīginis: cuiꝰ corpus manib; meis attrectaui. Ire de ergo firmit̄ ei: et ingrēdē viā eiꝰ. Ipē ei est q̄ viā ad celū demōstrauit: p quam pauꝑ et dues p̄t ingredi celū. Hz querē potes. quō dues dispositꝰ ee debet qui ingressurꝰ ē celū: cū deus p̄sonalit̄ dixit. q̄ facilꝰ ē camelū p foramen acus trāsire. q̄ dnum ingredi celū? ℟ Ad hoc ego rndeo tibi. Ille dues qui sic dispositꝰ ē q̄ timet aliq̄d secū ee male actū. q̄ solli

ctg ē ne bona sua ītutlit' ⁊ cō
tra deū expēdant. qui ītute
possidēs possessionē ⁊ honorē
mūdi. libent' desiderat sepa
ri ab eis? turbatiꝫ de dispen
dio aiarū et īhonoratōe dei:
et q̄ius ex dispēsatōe duīa
cogit' quodāmō habē mūdū:
tota tñ intētōe vigilat cīa a
morē dei. Hic talis dues fuit
tuosꝫ et felix dues ē. et carꝫ
deo. Sz nō ē sic dues iste epūs.
Iste q̄ppe filis ē symee: habē
ti q̄tuor adiacēs. Quarū p̄ma
ē. q̄ ꝑpauit ei vestes tedētes
ad īferiorē p̄tē et anteriora
velātes: ꝫ vēcundiora eiꝰ ap
parēt tota nuda. Scda adiac
ē: q̄ digitis suis tāgēs feten
tia. applicat ori suo. Tertia a
dicio ē: facīē quidē habet hu
manā. ꝫ colorē et spēm re
liquā bestialē. Quarta est.
q̄ licz habet manꝰ et pedes:
attñ aī digitis ⁊ manibz cal
calcat lutū. Sic iste epūs facīē
ē q̄ symea. curiosꝫ ī mūdi va
nitate: deformosꝫ a laudabi
li opatōe. Nā habet vestes
et ordines epales. q̄ sūt val
de honorabiles ⁊ p̄iose ap
deū? ꝫ vēcundiora sua appa
rēt nuda: q̄ leuitas morū
suoꝝ et affectꝰ carnal'. ostē
dit hoīb ad aiarū destructi
onē. Cont̄ que dicit miles
ille egregius. q̄ vēcundiora
hoīs maiorē honestatē hnt?
notās ꝑ hoc. q̄ motꝰ bestialeꝰ
dicor

celari debēt bonus opib: ne
exēplo eoꝝ infirmi scandali
zent'. Symea q̄ tangit et
odorat fetētia. Qd facit di
gitꝰ? n̄ demōstrationē rei vi
se? Sic ego vdēs deū ī hūa
nitate: demōstriū eū digito.
Ecce īquiēs agnꝰ dei. Quid
ergo sūt digiti epi? n̄ moreꝰ
laudabiles quib demōstrāe
debēt iustitiā dei ⁊ eiꝰ carī
tatē? Huīc ī opib suis demō
strat. q̄ ē gen'osꝫ et dues: sa
piēs mūdi ⁊ pdigosꝫ peccatoꝝ.
Qd aūt sūt oīa? n̄ tangꝫ digi
tos īmittē ad fetēcia? Nam
gloriari de carne ⁊ lata fa
milia? q̄d aliud ē q̄ gloriari
de īflatis factis? Tertio sy
mea faciē habet hūanā: sed
colorē ꝫ reliquā spēm bestia
lē. Sic iste aiam quidē habet
signaculo dei īsignitā: ꝫ p
ꝑpriā cupiditatē deformatā.
Huīto sicut symea calcat et
tāgit cū pedib ⁊ manib lu
tū? sic iste affectū ⁊ ope terēs
īhiat aiātēs vultū suū a ce
lestib: īclinās ad terrā tan
q̄ aīal oblīuiosū. Nūq̄d ta
lis mereat uīā dei? Neq̄q̄.
Sz magis ꝓuocat ītra se iu
stitiā dei. Loquit sponsa x
ꝑces effundēdo q̄ supdicto e
piscopo. et de vīsionib xpi ⁊
virgīs ⁊ sce agnetis sponse fac
tis. Cap. xij.

Omī scis q̄ nemo īgre
dit celū: nisi patet

traxerit eū. ℣ deo p̄ pissime
trahe istū mſiemū ep̄m ad
te. ℟ tu vō fili dei adiuua co
nāte: tu vō ſps ſcē imple ca
ritate tua ep̄m frigidū ⁊ ex
inanitū. ℟ ndit deus p̄. Di
trahēs ē fortis. res vō q̄ tra
hit ponderosa nimis: ait⁹
diſſipat op⁹ et ānichilat. ℟
vō qui trāt ligatus ē: nō pt ad
uuare ſep̄m nec trahente.
Et ſi īmūd⁹ ē qui trahit: ab
hōnabil ē ad trahēdū ⁊ tan
gendū. ℣ hic iſte ep̄s diſpoſitus
ē ſicut q̄ ſtat ī dūſorio: deli
berās ſecū q̄ via ſit tenēda.
℟ ndit ſponſa. O dñe mi.
nūq̄d ſcīt⁹ ē. q̄ nemo ſta
bilit⁹ ſtat ī hac vita? ⁊ a va
dit ad meliora aut ad peio
ra. ℟ ndit p̄. Utrūq; dicta
pt. ℣ nā q̄ſi ſtat mē duas vi
as gaudij ſcz ⁊ doloris. Tur
bat⁹ de horore ſupplicij etni.
affectat obtinē celeſte gau
diū. ⁊ tm a ſpū vid⁹ ſibi p
viā que tēdit ad gaudiū per
fecte ābulare: vadit vō q̄n
ſequit⁹ illa ad q̄ frequētiorem
habet volūtatē. ℣ ce loquit⁹
beata agnes. ℣ iſte ē diſpoſi
tus ſicut ille qui ſtaret īt⁹
duas vias. vna earū ſcoret
artā ⁊ in fine gaudioſam:
alia ſcīz delectabile ad tēp⁹
⁊ ī fine habētē pfundū miſe
riabile ⁊ doloſū. Cuiq; via
tor cogitās de iſtis vijs delec
taret in eūdo vna ī p̄cipio

*in p̄cipio

delectabile. timēs tm de īſana
bili pfundo: ītendit talis cogita
tio. Eſt inq̄t expendiū quedā
in via iſta delectabili: ſi inueno
illud. diu ābulare poſſū ſecur⁹.
Et cū appropiquauero fini et
pfundo: ſi inuenero expendium
nichil m̄ nocebit. Et ita am
bulās ſecur⁹ ī via. cū ꝑueniſſ
ad pfundū cecidit miſerabili
ē: q̄ expendiū ut cogitauit
nō inuenit. Talia cogitationū
viri inueniūt hodie multi: q̄
cogitātes talia ſecū. Onerū
ē m̄q̄ ire via arta: dura ē
relinq̄ voluptatē ꝓpria et ho
nores. ℣ Idcirco ponūt ſibi ſpē
falſā et periculoſā. Longa in
quiūt ē via nra: miſeria dei
ē maxia. Delectabil ē mund⁹
iſte: et ad delectationē creat⁹.
℣ deo nil obē ſi ad tēpus utar
mūdo ſcīm velle meū: q̄ ī
fine vite ſequi volo deū. Eſt
ei expendiū q̄dā vie hui⁹ mū
di: ſtricta ⁊ aſſeſſio. Hāc ſi ob
tinuero. ſalu⁹ ero. Talis cogi
tatio ſcz velle peccare uſq; ī
finē et tūc ſteri. ē valde de
bilis ſpes: q̄z ne ſciūt an ip̄
caduūt. Quibz et ī extremis
inſpiraūt⁹ q̄nz tanta dolor et
ſubita finis: q̄ nullo mō pote
rūt inuenire fructus ſā ſtric
tionē. Et merito. ℣ Voluerūt e
nī ꝑuidē fieri mala cū potu
erūt: ⁊ in arbitrio ſuo et lumi
tacēdo posuerūt tēpus mi
dei. ℣ Nec ꝓponebāt finē fa

cē pcō: aīq; pcīm nō potuīt
eos delcāri. Vidit et ēps iste
tit inē ītas duas vias. Quit
āt appropīquat ne delcābilio
ri carnis: et habet ante se ōsi
tā folia q̄ legit. Primū folium
legit dulcē et tunue: scdm ipm
q̄ ē nō cū delectōe: tm folium
raro & hoc cū dolore. Primū
vō fuit diuitie et honores quib;
delcāt: scdm ē timor gehēne
et futuri iudicij quo turbat:
tm est amor dei & timor fili
alis qui raro reuoluit. Si enī
attēdēt qd p eo fecit deus. quid
ne ei īpendit: nūq; amor dei ex
tīguēt in corde ei9. Rndit spō
sa. O dnā. rogta p illo. Et tūc
beata agnes ait. Qd facit iuſ
ticia ñ iudicū: qd ue miscēra
ñ ut alliciat: Mat dei loqt:
Hic dicēt ēps. Deus licz omīa
pt facē. tm hō psonalit coope
rari debet ut pcīm fugiatur:
et caritas dīna obtineat. Mā
tria sūt q̄ inducūt ad fugiē
dū pcīm: et tā inductiua ad
obtmēdū caritatē. Tria q̄b;
fugit pcīm sūt. pnia pfecta:
scdō intēco nolle ea iterū cō
mittē: tio emēdare se iuxta
ōsilia illoz quos videt ītēp
fisse mūdū. Tria vō coopan
tia ad obtinēdū caritatē sūt:
humilitas et labor caritatis.
Mā quicūq; nō legēt ñ vnū
pr nostēr p obtinēda caritā
te: actus appropīquatz ei ef
fectq caritatis. De alio ēpo de
quo dixi tibi pus. cludo nūc:
q̄ fosse videnē ei nimis late
ad saltandū: muri nimis alti
ad scādendū: sexe fortes ad fu
gendū. Ideo sto ego et specto
eū: & ipē ūgit caput suū ad
opa tum tbarū: q̄s delectabili
ter videndo ōsident. Prima
eaz chorizat: huic ipē dicit.
Placz m̄ audire vos: expecta
te me. Secda stat ad speculādū:
huic ipē dicit. Placz m̄ vidē
q̄ videtis: q̄ delectat me ml'
tū. Terria letat & quesat: &
cū hac quert ipē quietē & ho
norē. Hz qd ē chorizare in mū
do? ñ ab vna tpali letaa tm
sure ī aliā. ab vno appetitu
honoris ī aliū? Qd ē stare
et cogitare? ñ a stē placōe di
uina aīm subitē. et de egrega
tōe et erogatōe tpaliū cogita
re? Qd vō quiescē ñ curas q̄
etē habē? Has utiq; tres tur
bas ōsiderando iā ascendit in
mōtem illū: & de sibi tm̄missis
vbis meis nichil curat. nec de
clausula vboz curat: scz si te
net ipē pmissionē suā. tenebo
et ego meā. Rndit sponsa.
O benignissia mater: noli
discedē ab eo. Cui mater. Nō
discedo donec tia suscipit ter
ra: imo magis si disregerit se
vas obuiabo ei sicut agilla. &
adiuuabo sicut mater. Et ad
didit mr. Tu filia cogitas q̄
fuisti remuneratio canonico
illi aurelianesi: si epūs suus

fuisset diuersus. Rndeo tibi. Sicut tu vides q̄ tra pfert herbas et flores diuerse spei et diuisi generis? sic si oīs homo laudabiliē stetisset ab origine mūdi in īstitutōe sua oēs obtinuisset excellētem meritedē: q̄ alius qui i deo ē. ab vna letitia i aliā nō q̄ tediū in aliq̄ sit. ꝛ q̄ stinue augeret delectatio delectabilior et gaudiū ieffabile stinue inouat. Vba mitis ad filiā qualit̄ vba vita pena xp̄i p thezaurū et deuas p castrū et pcā p feras. et virtutes p muros. et pulchitudo mūdi et delectatio amicor p duas fossas murabilit̄ designat et exponit̄. et qlit̄ se debeat habē eps cia curā aiarum.

Alter loq̄t Caplm. xiij. ad sponsā filij dicēs. Ille eps petit me in suā caritatē: ideo debet hō facē qd ē in carissim. Ego q̄ppe scio thezaurū q̄ qui possedit nūq̄ erit miser? qui vidz eū. nūq̄ sentit tribulatiōnē et mortē: quicūq̄ desiderat illū habebit q̄cqd appetit cū exultatiōe. Iste vō thezaurus clausus ē in bono castro q̄ruor seris? qd castrū habet ext̄ se muros altos spissos et grossos: ext̄ vō muru sūt due fosse p funde atq̄ late. Ideo rogo ip sū ut insiliat ābas fossas vno saltu. descendat ad muros vno passu? cōfringat oēs seras vno ictu: et sic p̄sentet me rē pciosissimā. Huic at q̄d ista significat dicā tibi. Hoc vobī cū vocat thezaurus: qd raro sumit̄ in usu et raro monet. Hic thezaurus fuit vba filij mei carissimi. et eius pciosissima opa: q̄ in passiōe et an passionē fecit. Necnō illa mirabilia opa q̄ tūc fecit qn vbū factū ē caro in corpe meo: et q cotidie i altari panis. eadē fit caro ad vbū dei. Hec oīa sūt pciosissima thezaurus q̄ ita ia neglecta et oblita sūt: q̄ pauci ssimi sūt qui reolūt et eis utūt ad pfectū suū. De ruptū corpus istud gloriosū filij dei iacet i castro munito: id ē in deitatis vtute. Dicit ei castrū defendit et inimicos: sic filij mei deitas potēcia defendit humanitatis sue corpus. ut nullus ei noceat hostis. Here vō q̄tuor. q̄tuor sūt pcā: q̄bus excludūt multi a pticipatōe vtutis. bonitatis corpis xp̄i Primū ē supbia et cupiditas honoris mūdi: secdm ē cupiditas ad possessiōes mūdi? tertiū ē voluptas feda ad corpus īmoderata repletionē et eius fetidissimā expletionē: q̄rtū ē ira et inuidia et neglegētia p̄prie salutis. Ista q̄tuor diligūt et i consuetudine habēt nimis mlti: pterea elongant a deo. Ita videt corpus dei et recipiūt? sz ana

vno ictu: et sic p̄sentet me rē pciosissimā. Huic at q̄d ista significat dicā tibi. Hoc vobī cū vocat thezaurus: qd raro sumit̄ in usu et raro monet. Hic thezaurus fuit vba filij mei carissimi. et eius pciosissima opa: q̄ in passiōe et an passionē fecit. Necnō illa mirabilia opa q̄ tūc fecit qn vbū factū ē caro in corpe meo: et q cotidie i altari panis. eadē fit caro ad vbū dei. Hec oīa sūt pciosissima thezaurus q̄ ita ia neglecta et oblita sūt: q̄ pauci ssimi sūt qui reolūt et eis utūt ad pfectū suū. De ruptū corpus istud gloriosū filij dei iacet i castro munito: id ē in deitatis vtute. Dicit ei castrū defendit et inimicos: sic filij mei deitas potēcia defendit humanitatis sue corpus. ut nullus ei noceat hostis. Here vō q̄tuor. q̄tuor sūt pcā: q̄bus excludūt multi a pticipatōe vtutis. bonitatis corpis xp̄i Primū ē supbia et cupiditas honoris mūdi: secdm ē cupiditas ad possessiōes mūdi? tertiū ē voluptas feda ad corpus īmoderata repletionē et eius fetidissimā expletionē: q̄rtū ē ira et inuidia et neglegētia p̄prie salutis. Ista q̄tuor diligūt et i consuetudine habēt nimis mlti: pterea elongant a deo. Ita videt corpus dei et recipiūt? sz ana

eorū tam longe a deo ē: sicut fures qui furari volūt. ꝫ apprīquare nō valēt ꝑ fortes seras. Et ideo dixi q̄ cōfrīget seras cū uno ictu. scto vō sīgt zelū aīārū quo ipē episcop⁹ confrīgē debet p̄dōres aīarū istrae opibz ex dīna caritate: ut confractis vicior seris. p̄dōr attingē valeat ad p̄ciosū hūc thezaurū. Et q̄mus non possū oēs p̄dōres p̄dare. faciat ut tenet q̄ possit: et potius sine hijs qui sūt sub manu sua nō p̄endo paruo vl' mīno. ꝓpinquo vl' ignoto: amico vl' īmico. Hoc fecit ille scs thomas de anglia q̄ passus ē multas tribulacōes p iustitia. et i fine occubuit diuina morte: q̄ nō pepcit p̄dare corpa cū ecclīastica iustitia ut aīa mīorē penā pateret. Cuiꝰ vitā imitet iste epūs. ꝗtenꝰ oēs audiētes intelligat q̄ odit p̄cā ꝓpria et aliorū: et tūc talis ictus zeli diuini audiet sup oēs celos in cōspectu dei et angelorū: et ml'ti gaudent et meliorabūt dicentes. Nō inquiet odit nō: ꝫ p̄cā nīra. Hic respiscamꝰ ergo: et erimꝰ amici dei et sui. Tres vō muri q̄ ābuit castra: sūt tres vtutes. Prima ē dimittē delēabilia carnis: et facē voluntatē xpi. Secūda ē magis velle patri obprobria et dāpna ꝑ vitare et iustitia: q̄ habē honores et possessiones mūdi dissimulādo vitatem. Tercia ē nō p̄ē vite vl' bonis: ꝑ salute cuiuslibet xpiani. Ꝫ attēde q̄d nūt facat homo. Deniq̄ sibi videt q̄ muri isti p̄dicti ita sūt alti: q̄ nullomō possit tīnscēdi. ꝓpterea corda eorū nō appropiquāt illi ꝯgloriosissīō corpi cū p̄manētia: nec aīe eorū. q̄ longe sūt a deo. Et ideo p̄cepi amico meo q̄ tīnscēdet muros vno passu. Hoc enī vobiscū vocat passꝰ: q̄n pedes lōga a se sepant distātia. ad tīnscendū celeriter corpus. Hic ecīā ē spūalis passus. Cū ei corpꝰ ē in tra et caritas cordis i celestibz. tūc tīnscendit tres p̄dicti muri: q̄ tūc placet hoī ex cōsidāde celestiū dimittē ꝓpria voluntate ꝓpter repulsam et p̄secutionē ꝑ iustitia: mori ecīā libenter ꝑ honore dei. Que vō fosse ext muri: sūt pl'ctudo mūdi et delātio amicorū mūdi. In hijs fossis ml'ti libētissīe quiescēt: et nūq̄ i celis curarēt vidē deū. Et ideo fosse iste sūt late et p̄fūde late q̄ talium hoīm voluntates. longe lateq̄ sūt a deo. Pfunde q̄ sūt: quia pluimos detinēt i pfundo infernali. Ꝓptea fosse iste tīnscendi debēt uno saltu. Ad ea est saltꝰ spūalis? nisi

separe totū cor suū ab hijs
que vana sūt. et de trenus
salure ī regnū celi: ¶ Tre nt
ostensū ē quō ꝓfingere st
sere: et tñ siliendi mutu. ¶ Nt
ostendendū quō ꝑsentare de
bet iste eps rē ꝓciosissimā
que ūqꝫ fuit. ¶ Deitas qppe ab
etno ⁊ sine ꝓncipio fuit et
ē: qz nō est ūuenire in ea
ꝓncipiū siue finē. ¶ Huāni
tas vō fuit ī meo corpe: et
susceꝑit de me carnē ⁊ san
guinē. ¶ Deo ipā ē res ꝓcio
sissiā: que ūqꝫ fuit et est.
¶ Ergo qñ uisty cū caritate
recapit corpꝰ dei ī se et cor
pus dei ꝑplet aiam: tūc ibi
ē ꝓciosissiā res q ūnqꝫ fu
it. ¶ Nā licz deitas est in tbz
psonis sine ꝓncipio et sine
fine in se: tñ qñ misit filiū
suū ad me cū deitate et spū
sco. tūc suꝑsit bndictū corpꝰ
suū ex me. ¶ Nūt vō ostendā
eidē epō: quō ꝑsentāda est
dnō ꝓciosissiā res illa. ¶ Ubi
cuqꝫ ei amicꝰ dei ūenit per
catorē in cuqꝫ vbis ē mod
ca caritas ad deū et magna
ad mundū: ibi aia vacua
ē ad deū. ¶ Et ꝓtea amicꝰ
dei habeat caritatē ad deū:
dolendo q aia redepta sā
guine creatoris ūnita est
dei. ¶ Condoleatqꝫ miseē aiē:
habēdo ad ea quasi duas
voces. ¶ Una q rogęt deū mi
serē aiē: alia qua ostendat
aiē periculū suū. ¶ Di at istū de
o deū scz et aiam recordare
potit in unū: tūc manibz
dilectionis sue pntat deo ꝓ
sissimā rem: q qñ corpus
dei qđ fuit ī me et aia ho
mis a deo creata ueniūt
in unā amicitiā: hoc ē in
carissim. ¶ Net mutu. Ego
ei pns era qñ miles ille e
fregꝰ filiꝰ meus exiuit
de ihrlm rene ctamen: qđ
tā forte fuit et durū q oēs
nerui eiꝰ extendebāt. Dorsū
erat lividū ⁊ sanguinolē
tū. pedes pforati clauis. o
culi et aures pleni sangui
ne. collū qz inclinabat qñ
tradidit spm: cor scindeba
t a cuspide lācee. Et sic
cū maxio dolore uocat aiā:
qui nūc residēs in gloria
extendit brachiū ad hoies.
Dz tñ paucissimi ueniūt
qui ꝑsentēt ei sponsā: ideo a
micꝰ dei nō parcat ute ⁊ bo
nis uuiādo alios seāi. eosqꝫ
filio meo pntando. ¶ Beato
adiut eidē epō. qz qđ npe pe
tit a me in sua ara amicam:
ideo volo dare fidē meā ei. ⁊ li
berare me cū eo ī unū vinculū.
¶ Nā corpꝰ dei qđ fuit ī me: re
cipiet aiam eiꝰ ī se cū mag
na caritate. ut sicut pr cū fi
lio fuit ī me q corpꝰ meū et
aiam habuit ī se. et sicut spūs
scūs q ē in pre ⁊ filio fuit ubi
qꝫ mecū qui et filiū meū

habuit int̄ secū: sic ⁊ fāul⁹ meus habitat cū eode spū. ¶ Nā qñ ipe dilexit passione dei ⁊ corp⁹ eius habet i corde carissim̄: tūc habebit humani tatē q̄ int̄ ⁊ ext̄ se habet diuinitatē: et ē deus i eo ⁊ ipe i deo. sicut ē ⁊ i me deus ⁊ ego i deo. Cuiꝰ vō fāul⁹ meus et ego habe⁹ vnū deū: tūc habebit⁹ et vnū vinculū caritatis id ē spm̄ scm̄: qui ē cum pre ⁊ filio vn⁹ deus. Adde ad huc vnū vbi. Si eps iste tenet promissionē suā mecū: ego seruabo eū dū vult. In fine vō vte volo seruire ⁊ astare ei: pntando aiam eius deo et dicēdo sic: O deus meus iste seruiuit tibi et obedit̄ mihi: ideo pnto tibi aiam eius. O filia q̄d cogitat homo qui detēpnit aiam suā? ¶ Nūqd deus pr cui incōprehensibilis deitate sua dmittit filiū pati i humanitate cū dura pena? n fuisset illa vtuosa delectatio quā habet ad aias et illa eterna gloria quā eis pparauit?

¶ Verba mris ad filiā sb̄ figura mirabili de quodā epo qualit̄ sez eps i papilionē vermē. et humilitas ⁊ superbia epi p duas alas. et tres spes mala epi palliates p tres vmus colores. epi opa p spissitudinē coloris. duplex voluntas p duo cornua papilionis. scipsum p os. modica caritas p parui corp⁹ designat. Cap. xiij.

Mater loquit̄ ad sponsā filij dicēs. Tu es vas q̄d possessor ipleat: et mgr euacuat. Attn vnū et idē est q̄d ipleat et euacuat. ¶ Nā sicut qui infunderet vasi simul vinū et lac et aquā: dicet̄ mgr si vnūq̄dq; istor⁹ m simul coagulator⁹ separet et reducet̄ in pprias naturas: sic ego mater ⁊ magistra oī ū facio et fec̄ tibi. ¶ Nā ante annū et mēsem dicta fuit tibi plura negocia: et oia q̄ coagulat̄ in aia tua: q̄ si statī effundent̄ simul. vide ret̄ abhominabile cū ignorāret̄ eor⁹ finis. ¶ deo paulatim distinguo ea: sicut mihi placz. ¶ Nūqd vecolis q̄ misi te ad quēdā epm̄: quem vocaui seruū meū? ¶ vō nos similamq; eū papilioni vermi: qui habet alas latas. coloze albo. rubio ⁊ blaueo respersas. Cui vō tangit̄ color eius spissus. manet i digitis: tangēti cinis. ¶ Hic vnus modicū habet corp⁹ ꝫ ffl sit os: cornua duo i fronte et occultū locū in vētre p quē inunda ventris emuntūt. Ille vō hui⁹ vermis id ē epi: sut humilitas eius et superba. ¶ Nā humilis apparet ext̄ in verbis et i gestibz. humilis i vestibz et opatōe.

ſ̄ mtꝰ eſt ſuꝑbia qua ē magꝰ
nꝰ in ſpū ſuo. tumidꝰ de ho
nore. ābitioſꝰ de fauore hoīm:
et arrogās aliis ſua ꝓpēdo
et aliena. ¶ In hijs igit duabꝫ
alis volat. ꝑ humilitatē appa
rentē cōrā hoībꝫ ut ſīgulis
placeat et ī oīe ſit oīm: per
ſuꝑbiā vō ſibiꝑ q̄ ſe exiſti
mat nullis ſanctiorē. ¶ Tres
vō colores alarū: tres ſt̄ ſpe
cies palliātes mala eiꝰ. ¶ Rā
color rubeus ſigſt q̄ ſtinue
de paſſiōe xp̄i diſputat et
miraculis ſcōꝝ ut vocetur
ſcūs: ſ̄ ītelonge ſuit a cōrde
xp̄iꝰ q̄ mīme ſapuit ſibi.
¶ Color vō blaueus ſigſficat
q̄ extīus videt nō curare
de tꝑalibꝫ ſ̄ mortuꝰ ēe mū
do et totꝰ celeſtis: ſic̄ blaue
a habet ſpēm celū. ¶ Iꝫ certe
color iſte ſecundꝰ nō maiorē
cōrā deo ſtabilitatē et fruc
tū affert: q̄ ille p̄mꝰ. ¶ Color
vō albꝰ indicat ep̄m ī veſti
bus religioſū: ī moribꝫ ſuꝑ
laudabile. ¶ Iꝫ tāta dilectio
et ꝓfectō ē in colore tuo: ſi
cut in duobꝫ p̄mis. ¶ Sicut ei
color papilionis ſpiſſꝰ ē ꝑ ad
herz manibꝫ nichil tñ reli
quēs manibꝫ in q̄ cineret?
ſic opa ſua videt̄ admira
da q̄ deſiderat ēe ſolꝰ: ſ̄ ad
utilitatē ꝓpriā vacuā et in
fructuoſa ſuit. q̄ nō ſinere
q̄uit nec dilexit diligendū.
¶ Cornua vō duo. duplex eſt
voluntas eiꝰ. ¶ Rā deſiderat
habē vitā ſine icōmodis in
hoc mūdo. poſt mortē vēo
vitā etnā: ut et honore i
magno nō fraudet in tris:
et ī celeſtibꝫ ꝓfectus coro
net. ¶ Iſte epūs ſilimꝰ ē papa
lioni qui cogitat portare
celū in vno cornu et celū i al
tero: q̄ tñ ſi poſſet nō ſuſti
neret modicū q̄d ad honorē
dei. ¶ Dic iſte eccl̄ie dei credit
et cogitat ꝓfice vbo ſuo et
exēplo tanꝰ ſine illo nō ita
poſſet: ī venoſaꝫ hoīes per
merita ſua ꝓfectū ſpū
alit̄ ſuſpicat: et ideo tanꝰ
miles qui ītenderat cogitat.
¶ Cū mquies vocor devotus
et humilis? ad q̄d extendā ad
altiora vitā meā? ¶ In per
co in aliqbꝫ delictis cōibꝫ ſi
quibꝫ nō delectabilit̄ vivo:
maiora mita et opa mea
me excuſabūt. ¶ Cū ei celū
ꝑ hauſtū eruā aq̄ frigide ob
tinere potit? q̄d nītē ē ultra
meſurā laborare? ¶ Papilio
q̄ habet latū os. ſ̄ maiorē
habet latitudinē cupidita
tis: in tantū q̄ ſi muſcas o
nes vorare ꝑet vnā: ad
huc illā ſolā ſcrupiſcet ꝑ de
vorare. ¶ Sic iſte ſi vnū dena
rium obtinē poſſit cū mlīs
tali mō q̄ nō notaret et
eet occultū. recipet q̄dē: ſ̄
nūq̄ fames cupiditatis ex
tinguet. ¶ Papilio q̄ habet q̄

cultū exitū īmūdicie ſue:
ſic īprobe ipē effūdit irā ſuā
et īpacietiā: ut ⁊ latetia ſua
alijs nō oſtendat. ¶Itē ſicut
papilio modicū habet corp⁹:
ſic iſte modicā caritatē. ℭQa
qđ deficit ſibi ī magnitudi
ne caritatis: totū ſuppletˢ in a
larū latitudiē et expletione.
℟ndit ſpoſa. di aliquā ſan
ctā caritatis habet: ſp ſpes
ē vite ⁊ caritatis ⁊ ſalutis.
Et mater. ℭQualē caritatē
habuit uidas cū tradendo
dnm dixit? pectauī ꝑdendo
ſanguinē iuſtū? ¶Voluit qđ
pe videri habē caritatē: ꝫ nō
habebat. ℭVerba mris ad
filiā ſub figura de alio epō.
et ꝙ talis epūs ꝑ bruchū ver
mē. vbosa eloquetia ꝑ eno
latū. due ꝟsidacōes ꝑ duas
alas. vba placetia mūdi ꝑ
morſū deſignat. et de vgis
amuacōe de vita iſtoꝝ duoꝝ
epōꝝ ⁊ ꝑdicatoribz. Cap. xvi.
℟Tem loquit mater ad ſponſa
dicēs. ℭVidi epm oſtendi tibi:
qđ vocauī paſtorē gregis.
¶Hic ſimilamꝫ bruchū q̄ terre
ū habet colorē? cū ſomnū mit
no euolat: et ubicūqz reſedit
mordet ītollerabilit⁹ ⁊ cum
dolore. ℭHic iſte paſtor tetrū
habet colorē: qr cū ad paup
tatē vocatꝰ ē. magis deſideat
ee dues qđ paup⁹? magis ꝑ
eſſe qđ ſibria? magis habē vo
lūtatē ꝓpriā qđ alioꝝ obedia
diſciplinari. ℭVolat qđ cū ſom
nū magno: qr de diuinis ſer
monibz habūdat vbosa eloq̄
tia qđ doctina ſpūali diſputat
de mūdi vanitate: et ꝑ ſacti
ordis ſiu ſiplicitate laudat ⁊
imitat⁹ mūdi vanitate. ¶Ha
bet īſup duas alas: id ē duas
ꝟsideratiões. ¶Prima ē qđ o
bz vellet dare vba pulchra
et placetia: ad hoc ut ab oībz
honorarēt. ¶Scđa ē: qđ vellet
qđ oēs ſe inclinarēt ei ⁊ obedirēt.
¶Itē bruch⁹ mordet īcōſolabilit⁹:
ſic iſte mordet dāpnoſe ad
aiam. ¶Qā cū ſit aiarū me
dicꝰ. nō dicat accedētibz ad ſe
ꝓpīqua eaꝝ et ſimilitate⁹: ner
uire reſecatiois ferro: ſz loq̄t
eis placetia ut placeāt mris:
et ne ab aliquibz deuitet⁹.
ℭEce ī iſtis duobz epūs mira
bile magnū ē. ℭAlter eni⁹ ap
paret ext⁹ paup ſolitariꝰ et hu
milis ut videat⁹ ſpūalis: alioꝰ
deſiderat poſſidē mūdū ut vo
cet⁹ miſericors ⁊ largus. ℭAlioꝰ
iterū vellet videri poſſidere
nichil: et tñ ſcrupſat oīa poſ
ſidē occulte. ℭAlter vult poſ
ſidē in apto pluria: ut tbu
at mlta ⁊ honorat⁹ multū.
¶Ptea ſcđm vulgare ꝓbiū
qr ipē ſeruiuit m̄ talit. qđ nō
video qđ nō approbo: ideo re
muneraboꝫ eos talit⁹ qđ nō vi
debūt. ¶Quarto⁹ aut tales laū
dant⁹ de ꝑdicatōe ſua? ℟n
deo tibi. ℭNūqz malꝰ loquit⁹

bonis quibz infundit ꝑs dei
bonꝰ nō ꝓpt' bonitatē doctois:
ꝫ p vba doctoꝝ i quibz ꝑs
dei bonꝰ ē ꝓpt' bonū audiēti
ū. ℭ Qnqz bonꝰ loq̄t' malus
qui efficiūt' boni ex auditu:
et ꝓpt' ꝑm dei bonū et ꝓpt'
bonitatē docētis. ℭ Qnqz eā
ā frigidꝰ loquit' frigidis: ut
frigidi auditores diu referunt
audita ad absentes feruētes.
ipi audiētes fiāt feruētiores.
ꝓtea noli turbari: ad qđ mit
taris. Deus ei mirabilis qui
sternit auru sub pedibz: ⁊ lu
tū collocat int' radios solis.
ℭ Verba filij ad ꝑsōā. q dō
nō placz aiāx dāpnatio. et
de mirabilibz q̄stoibz epi
minoris ad senē. et de vnſi
onibz senis ad minorē. ℭ Am
Hlus loq̄t' ad ꝑsōā xvj.
sā dicēs. ℭ Quid credis:
quare isti duo ostendū
tur tibi: ℭ Aliqđ qz vtruꝫ
eoꝝ ⁊ dāpnū placz deo: ℭ Ab
sit. ℭz ideo fit ut pacia dei ⁊
honoꝝ manifestioꝝ fiat: et
audiētes timeāt iudiciū dei
ℭz veni: et audi mirabile. ℭ Et
ecce quidā iuniꝰ epūs q̄suit
senioꝝ dicēs. ℭ Audi frat': et
rnde m. Cū ad obedīe iugū
fuisti obligatꝰ: cur deseru
isti illud: ℭ Cū pauptatē ⁊ re
ligionē elegisti: cur reliqsti
illa: ℭ Cū p religionis ingressū
ostēdisti te mortuū seculo: ⁊
desideraſti epatū: ℭ Rndit
senioꝝ. ℭ Obedīētia q̄ me sub
ēē docuit erat m onosa: i
deo affectau libtatē. ℭ Iugū
qđ deus dicit suaue erat m
aniarū: ideo q̄sui et elegi
m corpis q̄ete. ℭ Humilitas e
rat i me ficta: ideo recupiui
honorē. Et qz melꝰ ē mi
nare q̄ trahe: ideo desidera
ui epatū. Quesiuit sēdꝰ iu
nioꝝ. Cur nō honorabas se
dē tuā mūdi honore: Cur
nō acq̄sisti diuicias p mun
danā sapiam: Cur nō dis
pēsasti ea q̄ habebas sēdm
honorē mundi: Cur tantū
extuis te dereciſti: et nō ma
gis iuxta mūdialē ābitionē
ꝓcessisti: ℭ Rndit senioꝝ. Qđ
nō straui sedē meā cū mū
di honore: qz sperabā ap̄lꝰ
honorari si apparerē humil
et spūal': q̄ si viderer tpal'.
Et ꝓptea ut ab hoibz mūdis
laudarer. videbar q̄ oīa stēp
nē: ut vō dilugerer a spūa
libz. humilis et deuotꝰ appare
bā. Ideo vō nō acq̄siui diui
cias cū mūdana sapia: ne
spūales viri noturet me et
stēpnent ꝓpt' tpale. Ideo vō
nō dedi largit' dona: qz ma
gis placebat m ēē cū pau
cioribz ꝓpt' quietē meā q̄ cū
pluribz. Et plus delabar si
aliqđ habebā in arcta: ꝑsi
tribuissem aliqđ manu me
a. Ite q̄siuit iuniꝰ. Dic
m. cur dedisti asino dulce ⁊

senioꝝ. Obedīētia q̄ me sub
ēē docuit erat m onosa: i
deo affectau libtatē. Iugū
qđ deus dicit suaue erat m
aniarū: ideo q̄sui et elegi
m corpis q̄ete. Humilitas e
rat i me ficta: ideo recupiui
honorē. Et qz melꝰ ē mi
nare q̄ trahe: ideo desidera
ui epatū. Quesiuit sēdꝰ iu
nioꝝ. Cur nō honorabas se
dē tuā mūdi honore: Cur
nō acq̄sisti diuicias p mun
danā sapiam: Cur nō dis
pēsasti ea q̄ habebas sēdm
honorē mundi: Cur tantū
extuis te dereciſti: et nō ma
gis iuxta mūdialē ābitionē
ꝓcessisti: ℭ Rndit senioꝝ. Qđ
nō straui sedē meā cū mū
di honore: qz sperabā ap̄lꝰ
honorari si apparerē humil
et spūal': q̄ si viderer tpal'.
Et ꝓptea ut ab hoibz mūdis
laudarer. videbar q̄ oīa stēp
nē: ut vō dilugerer a spūa
libz. humilis et deuotꝰ appare
bā. Ideo vō nō acq̄siui diui
cias cū mūdana sapia: ne
spūales viri noturet me et
stēpnent ꝓpt' tpale. Ideo vō
nō dedi largit' dona: qz ma
gis placebat m ēē cū pau
cioribz ꝓpt' quietē meā q̄ cū
pluribz. Et plus delabar si
aliqđ habebā in arcta: ꝑsi
tribuissem aliqđ manu me
a. Ite q̄siuit iuniꝰ. Dic
m. cur dedisti asino dulce ⁊

¶ Cur soluisti alios & suis tripm̃ vēo lugubas spedibus

delectabilē potū de mundo ba se? ¶ Cur tribusta epō siliqs de ara porcū? ¶ Cur corona tuā strausti sub pedibz? Cur expusti tritcū? et mādu cast zizaniā? ¶ Cur alienis vol neribz apposuisti sanatua? et tuis mortificatua? ¶ Ait dit senior. ¶ Ideo dedi asino dulcē potū de imūdo & des pecto vase? qr cū eēm lrat placuit in ppt' mūdi hōrē ma gnificare sacmēta dīna al taris: qp vacare cure sedāt. Et qr occulta mea erāt in gnita hōibz deo vō nota? assumpsi p suptionē nimiā. et auxi in iudicij tribl' gra uionē & gratē. ¶ Ad scdm dico. qp dē epō siliquas de ara por cū? qr natē mee ītentua effundedo placebā: nec i eo ercēdo stabulis pmanebā. ¶ Ad tcū. ideo cōnā epale posui sub pedibz? qp placuit in magis facē miscdiā ppt' fa uorē hom: qp iusticiā p hōrē et amorē dei. ¶ Ad quartū. ideo expues tritcū mastica bā stramiā? qr vba dei no loquebar ex amore dei: nc delectabat me illa facē q alijs pponebā. ¶ Ad qntū. ideo alios solues merpsū lugabā? qr venientes ad me cū xtōē absolueba: et illa q illi penitēdo deflebāt. et flendo relinquebāt. hec me delcābat adiplē. ¶ Ad sextū. ideo alios vnxi vngento sana tuo et merpm mortifero: qr docēdo vite puritatē alios emēdaui et merpm deteri oraui. ¶ Ita illa q pcepi alijs hec ipe nolui mouē digito? et vnde alios vdi pfice. in ipē deficiēdo tabescebā: ita me delcabat magis submissus pcīs meis sarcinā addē. qp ea emēdādo alleuiare. ¶ Post hec audita ē vox q̄dā dicēs. ¶ Resistiare deo. qp nō es cū illis venenosis vasis: q cū dissoluēt. vadit ad ipm ve nenū. Et sic statī alt' istor epor mortuo nūciabatur. ¶ Verba vīs ad filiā. vi tā et ordinē sā dnīci emēdā cia. & qlit' ipe mortis vsq ē ad vsinē. & qlit' modus tribz pauci de suis fribz sequūtur signū & passionis p dnīcū eis datū. & mlti vadūt p signū tristicie p dyabolū eis obla

¶ Le logē tū. Cap. xvij. mr ad sponsa dicēs. Dixi tibi hesi de duobz q erāt de regula scī dnīci. ¶ Le ipe dnīcq filiū meū habuit p suo carissio dnō. & matrē eiq dilexit plus qp cor suum. Huic scō inspirabat filius me us tā ee i mūdo q displicebat eidē filio meo: superbiā scz cupi ditatē. & concupiscētia carnis. ¶ Ad qrtū triū diminutionem scē dnīcq ipetuit maxis sus pitijs auxiliū & medicamtū.

Cuiꝰ deus ꝑpassus lacrimis? et
lege mſpirauit et regulā vi
uendi: m q̄ ipe ſcs ſtra tā ma
la mūdi tria bona īſtatuit.
Nā ſtra victū ſcupiſcētie ī
ſtatuit nil possidē: ñ cū licē
aa ꝓpris ſui. Cont̄ carnis
īſatiabilē voraginē īſtituit
abſtinētiā: et tēpꝰ debitū ad
ſe regiladū. Cont̄ ſuꝑbiā.
mſtatuit hre humilē habitū ⁊
ſimplicē. Priorē q̄ ꝰſtituit
fribz ſuis: ad obſeruationē
pacis et custodiā vnitatis.
Dein voles q̄dā ſpiale ſig
nū dare fribz ſuis. ꝑpressit
q̄ ſpiale crucē ⁊ rubeā in ſi
niſtro brachio eoꝝ iuxta cor:
hoc p doctrinā ⁊ exēplū ſui
efficaciā q̄ ñ docuit ⁊ monu
it eos ſtanue recordari paſſio
nē dei? ꝓdicare frequēt verba
dei: nō ꝓpt̄ mūdū. ſꝫ ꝓpt̄ amo
rē dei et aiaꝝ. Docuit ſuꝑ
illos magis ſubia q̄ peſſe? vo
lūtatē ꝓpriā odire. ſtūelias
pacētes ferre: nil ꝑter victū
et veſtitū deſiderare? vitatē
corde diligē et ore ꝓferre: lau
dē ꝓpriā nō querē ſꝫ diuinā?
verba ſp ī ore habē et docē.
et illa nō ꝓpt̄ pudorē dimut
tē: nec ꝓpt̄ fauorē hoim re
citare. Cuiꝰ ī ſtatu tēpꝰ re
ſolucois eiꝰ q̄d filiꝰ meus in
ſpū ondit ei: iuit ad me ma
trē eiꝰ cū lacrimis dicēs. O ma
ma regina celi. quā ipē deus
pelegit ſibi ī matrē deita
tis et humanitatis? tu es illa ſin
gularis vgo et ſingularē mē
dicamentiſſima: tu es illa poten
tiſſima de q̄ ipe potēs prodijt.
Audi me rogātē te. Nā cū
ſcio te potentiſſimā: ideo ꝓſuo
de te. Suſcipe frēs meos q̄s
educaui et foui ſub ſtricto ſca
pulari meo: et defende eos
ſub lato mātello tuo. Recipe
eos ⁊ refoue ne hoſtis anti
quꝰ ꝓualeat eis: et ne diſ
cipet vineā nouellā quam
plantauit dext̄ filij tui. Ad
vō nota dna mea aliud per
ſcapulare ſtrictū. q̄d palliolū
vnū habet an̄ pectꝰ et aliud
retro? ñ duplicē ꝰſideratio
nē quā ad frēs meos habuit?
Sollicitabar q̄ppe nocte ac die
p eis: quō m laudabili et ra
cōbili deſeruirēt deo tpāaa.
Orabā eaā p eis ne q̄d de mū
do ſcupiſcent: q̄d vel deū of
fendēt à fama humilitatis de
nigraret. et pretans. Nunc
igit̄ q̄ tēpus mee remunāa
onis mſtat: aſſigno tibi mē
bra mea. Dorē ergo eos ſicut
filios: et porta eos ſicut mē.
Cū hijs ei vbis et alijs: vo
cati ē dominicꝰ ī gloriā dei.
Cui ego p ſilitudinē loq̄do
tndi talit. O dnīce amice di
lōe. q̄ dilexiſti me plꝰq̄ te.
ergo ſub lato mātello meo de
fendā et regā filios tuos:
nec nō et oēs q̄ ī regla tua
pſeuerāt ſaluabūt. Nam

tellꝰ vō latus meus mīa me
a ē. quā nulli felicit' petēti
denegō: ſz oēs q̄ q̄uīt. ſb mi
ſtdie mee ſinu pregrūt. ℣z
q̄d credis tu o filia mea q̄
regula dn̄ica ſit. utuꝫ hiuſ
tas ſtinetia et ſcepꝫ mūdi
℟ña oēs q̄ hec tā ſumūt ⁊ p
ſeuerādo diligūt: nuꝫ dāp
nabūt. Et hij ſūt q̄ tenent
regulā ſcī dn̄ici. ℣z audi mi
rabile. Dn̄icꝫ aſſignauit filioſ ſu
os ſub mātello meo lato?
et ecce pauciores ſt' nūc ſb
mātello meo lato: q̄ erant
tūc ſub ſcapulari ſuo ſtīcto.
℟Nec tn̄ oēs vnētē adhuc
ipō dn̄ico habuerūt ouina
vella et dn̄icos mores: ſic
melꝰ p exēplū oſtēdo tibi
mores eoꝝ. ℣n dn̄icꝫ deſcen
dēt de altitudiē celeſti ⁊ di
cēt furi q̄ pdit de valle et cō
ſiderat oues ad mactādū et
pdendū? cur inquies vocas
et abducis oues meas quaſ
ex ſignis euidētiſſimis cogſ
noſco ēe meas: vnde poteſt
fur. Cur dn̄ice appꝛopꝛias
tibi illa q̄ tua nō ſūt? ℟ña
ſubꝛeptio noleta ē: aliena
uſurpare ſibi. ℣n vnde vo
luit dn̄icꝫ. ſe enutriſſe eaſ
et domuiſſe et pceſſiſſe et
docuiſſe: dicturꝰ ē fur. ℣n
tu enutriſti eas ⁊ docuiſti:
tūc ego bladiēdo reduxi
eas ad voluntatē ꝓpꝛiā. ℣n tu
lenitatē cū auſtitate miſce
bas eis: et ego allitiebā eaſ
bladius et tūdebā q̄d delec
tabat eas ſuauius. Et ecce
plures cōcūt ad paſtū et vo
cē meā? et ideo oues q̄ ſequū
t' me feruētius cognoſco ēe
meas. q̄ libeꝛ ābitꝛiū hnt
ſequēdi allitiētē. ℣n vnde vt
ꝛerū dn̄icꝫ. q̄ oues ſue ſig
nate ſūt ſigno rubeo i cor
de: dicturꝰ ē fur. Oues me
e ſignate ſūt ſigno meo:
ſigno ſcz īciſioīs in dextā
aure. Et q̄ manifeſtus et
euidētius ē ſignū meū
ſigno tuo: ideo cognoſco ouēſ
meas. Fur ergo iſte drabolꝰ
ē. q̄ de ouibz dn̄ici pluves
ſibi īcorpauit? q̄ inciſe ſūt
in dextē aure: q̄ nō audiūt
vba vite dulcētis. Arta ē via
q̄ ducit in celum ℣z ſola de
lectabilit' audiēdo pficiūt:
q̄ eas delcat adimplere. Oueſ
vō dn̄ici paucē ſūt q̄ ſignū
habēt rubeū i corde? qui
paſſionē dei cū caritate vꝰ
colūt: et vba dei pdicātes fer
uent' vitā beatā ducūt i omi
caſtitate et pauptate. ℟ña hec
ē regula dn̄ici: ſicut i vulgo
dicit. Dia ſua portare i dor
ſo: nichil velle poſſidē. n̄ q̄d
regula pmittit. ℟ño ſolū dimit
tē ſupflua: ſz a vicijs ⁊ nocū
tijs q̄nq̄z carnis motus tpare.
¶ Verba mris ad filiā q̄ a
cuis nūt fres audiēt ⁊ au
diūt vocē drabolꝰ q̄ ſui pris

dñica. et quo nūc pauci imitant vestigia eius. et qui' epā ti desiderātes ppt' mūdi honorē et sui q̄etē et libertatē nō sūt in regula sc̄i dñici. et de tribulationib⁹ sc̄ē tales et de experiētia dāpnatis p tali

Dāt epātu. Cā. xxvij. mat' ad sponsā dicēs. Audi tibi. q̄ oēs sūt i regula dñica: sūt fīl' matello meo. Nūt audituta es q̄ mīti sūt tales. si descēdēt dñici de loco delicia felicit' vē est. clamaret talit. O frēs dilect' segmī me. q̄ vobis reseruant q̄tuor bona. scz honor p humilitate. diuitie ppetue p paupertate. sacietas sñ fastidio p abstinētia. vita etna p dēptu mūdi: vix audiret. scz si econtra stanti a sēdēt dyabolus de sualle: clamaz alia q̄tuor dissilia. Vobis dominus iquies ꝓmisit q̄tuor: videte me. Ego ei vobis q̄ desideratis ostēdā manu: nā ecce honorē offero: dicas habeo i manu: voluptas i pmptu ē: mūdi erit delectabil' ad fruendū. Inscripte igit' q̄d offero: utamī hijs q̄ eta sūt. Iuuite cū gaudio: ut post obitū sil' gaudeatis. Hec ste due voces nūt sonarēt in mundo: plēs cr̄ent ad voce latronus dyaboli: q̄ ad voce dñici amici mei tā pclari. Et q̄d dicā de filijs dñici? Certe pauci sūt qui ste in regula eius: et pauciores sūt qui imitādo sequūt vestigia eius. Nā nō oēs audiunt vnā voce: q̄ nō sūt oēs de vno genē: nō q̄ nō sūt oēs a deo. et nō q̄ oēs saluari nō pnt si volunt: scz q̄ nō oēs audiūt voce filij dicētis. Venite ad me et ego reficiā vos: scz dādo meipm. scz q̄d dicā de illis filijs? q̄ ppt' mūdi desiderāt epatū? Nūd sūt de regula dñici? Nequaq̄. Nec hij qui acceptāt epatū rationabili de causa? nūq̄d excludunt a regula dñici? Non utiq̄. Nā beatus augustinus regulariter vixit ante epātū: scz i epātu nō reliquit regulā vitā. q̄uis ascendēt ad maiorē honorē. Assūpsit ei honorē ūuitus et nō m̄ q̄etē: scz ēte ad maiorē laborē. Nā vides se posse pdesse aiabz libenter ppt' deū reliquit voluntatē ppriā et quietē carnis: ut plures lucrifacēt deo suo. Ideā qui sic desiderāt et assumūt epatū ut aiabz eo magis pficiat? ipi sūt i regula dñici et merces eoꝝ duplicabit: tū ppt' regule dulcedinē a q̄ abstracti sūt. tū ppt' onus epatus ad q̄d sūt vocati. Ideā uno sup eū dñm sup quē iurabāt ppter: q̄ nō iurabāt ppt' impatientia. scz q̄ recte perūt dñm i testionū vbo

ru suoz. Hic ego dico et uero
sup eũdẽ dnm. q̃ veniet fur
bz illis q̃ stẽpserit regulã
dñi venator de ptãte cũ
effrenatis canibz: tangẽ si
serug dicẽt dnõ. Multe iq̃
ens oues ĩtrauerũt ortũ
tuũ? q̃ũ carnes venenate
sũt. et vellera sordibz ogio
bata: q̃ũ lac ũtulis ẽ & las
cuia nimis ĩsolescẽs. Jube
mẽ eas absẽdi ne pascu
a p̃ouibz deficiãt: et ne bo
ne oues ex insolẽcia malop̃
turbẽt. Cui rndit dns.
Claude foramĩa ne aliqe
ĩgrediãt. n̄ qs m̃ bene nu
rit et expedit educãe & pas
cẽ: et q̃ sũt pacifice & hoẽs
te. Hic ego dico: q̃ p̃us clau
dẽt aliq̃ foramĩa bz nõ cia.
Post veniet venator cum
canibz? q̃ nõ p̃cẽt velleribz
a sagittis. nõ corpibz a vul
neribz: ad hoc ut vita fini
tur. Deĩ veniẽt custodes
q̃ diligẽt & siderabũt & atten
dẽt: de quo gẽe fuerũt oues
q̃ ad pastũ dñi intmittũt.
Rndes sponsa dixit. O dña
ne ĩdigneris si quero. Cui
papa mitigauit eis austẽ
ritatẽ regule? nũqd vephẽ
dẽdi sũt si comedũt car
nes vl̃ cetera q̃ apponũtur?
Rndit mr̃. Papa sideras
infirmitatẽ nature hũane
simul et defectũ quẽ quidã
p̃posuerũt. rationabilit̃ p̃

misit comedẽ carnes? ad
hoc ut abiectores et fervẽ
tiores eẽnt ĩ p̃dicãdo & la
borãdo: nõ ut desidiores
et dissolutiores apparẽrẽt.
Et ideo excusa3 papã de
hac p̃missioẽ. Dicat iterũ
sponsa. Dñicus ĩstituit habẽ
vestes nõ de optimus nec
de vilissĩs pãnis bz de medie
tatis? nũqd vephẽdẽdi sũ
si melioribz idiũt? Rndit
mater. Dñicus q̃ regulã de
spũ filij mei dictauit. p̃cepĩ
habẽ vestes nõ de melioribz
et p̃ciosioribz: ne forte argue
rent et notarẽt de pulchro
habitu et p̃cioso & sic superbi
rẽt. Instituit eciã nõ habere
vestes de vilissĩs et durissĩs:
ne p̃p̃ duriciã vestis ĩquie
tarent nimiũ in capiendo
sopnũ post laborẽ. bz istitu
it habẽ vestes medie tpatas
et necessarias: de quibz nõ
superbiret et ĩquibz nil vã
tatis habẽt. bz p̃ eas frigus
carnis expelleret: et ad vi
tutũ pfectũ itinuũ se muni
rẽt. Et ideo laudam9 dñicũ.
in ĩstitutõe sua: bz fres suos
vephendi9. videlicz q̃ habitũ
suũ ad vanitatẽ ĩnsformẽt
nõ ad utilitatẽ. Dixit iterũ
sponsa. Nũqd vephẽdẽdi sũ
illi fres qui filio tuo edificãt
ecclias altas & suptuosas?
Aut vituperandi & diiudicãdi
sũt. si ad tales structuras p̃

fiendas pluu mediant. Rñdit mr. Qñ ecclia in tantu lata ē q capit ingredientes. qñ muri tantu i altu extenu erit q no coartat itroeuntes. qñ murop spissitudo tā fortis ē q no aliquo vēto dissoluat. qñ tectura tā firmiter xpacta ē q no stillat: sufficit eos edificasse. Nā placz deo magis cor humile i humili ecclia: q altu murū in quibz corpa tot sunt q corda ab ext. Phrea no habet unde iplere archas argento z auro ppt edificia: qz no profuit salomoni edificasse tā superbu osa edificia. exquo neglexit deu diligē ppt quē edificabat. Hijs dictis et auditis. statī senior quda eps q sup nutiabat mortuq: clamabat dicēs. O. o. o. ablata ē mitra: et ecce appatz q latebat subtq. Ubi ē nūc honorabil eps. Ubi ē nūc sacdos venerandus. Ubi paup frater. Certe abē eps. q unctq fuit oleo m officiū aplicā: t in puritatē mte: remanet vō seruq. sterq̄liniū pfluedie maculatq. Absit enā sacdos q̄ electq fuit vbis scis ut mutaret iaiatū et mortuū panē in ministeriū deū. remanz vō pdītor fallax q vēdidit eū ppt cupiditatē q redemit oia ex caritate. Absit q̄ sit paup. qui cū iuramēto ab negauit mūdū. Hz nūc p superbia et ostētacōe mea sū iudicatq. Veruptn nūc apellor dictē vitatē. q ille iustq iudex qui iudicauit me magis voluisse liberare tā amara morte: sicut tūc patiebatur cū starz i ligno crucis. Hz iustica cui obuiare no potat. t dicebat: q̄ q talit fuisse sic nunc exprobrabatis. Rñsio spōse ad xm. ḡlut duisis cogitacōibz et iuctis libz afficit. t quō eas remouē no pt. t rñsio x ad sponsam ḡre istud pmittit a deo. t de magna utilitate cogitationū cū detestacōe. t tōtis cū discretōe ad cōnā habita. t q̄ pcm veiale no debet trepidi. ne inducat mortale. Cam.

Diquit filius. xix. ad sponsā. Qd turbaris t sollicita es filia. Rñdit illa. Nua diuersis cogitacōibz t inutilibz afficior q̄s remouē no possū: et uidtij tui tribul audicio me turbat. Rñdit filiq. Uer ē vera iustica. Sicut ei plus delectabaris i affectionibz mūdi t velle t meū: sic nūc pmittit tibi cogitacōes varie t velle tui. Veruptn time cū discretōe et side fortit i me deo tuo: scies p certissimo q̄ q̄n mens no delectat in cogitacōibz pcm. Hz detestat eas

reluctando eis: purgatio fiat
aīe et cōna. ¶ Si vō modicū
pcīm qđ intelligis ee pcīm de
lectat te facē: ⁊ facis ex ofi
dētia abstinere ⁊ psuptioe
ffrē. nec assumis pnām n⁹
alīā facis emēdatione: scito
illud posse fieri mortale. ¶ Q
tēa si ī mēte venit aliqua
delcātio pcī ālīscuīs fuit: cō
sidera statī ad qđ tēdit ⁊ pe
nitē. ¶ Nā postq̄ natū hōis
debilitata ē: ex ifirmitate
ei⁹ plures pcedit pcīm. ¶ Nō
ei est homo. q̄ nō pcčat sal
tē venialit. Ez deus misericor⁹
dedit hōi remediū. dolē ſcz
de oī pcīo: nec nō ⁊ emēda
ta timē ne forte nō bene
emēdata sint. ¶ Nā nichil
ita odit deus sicut scire pec
catū nec curare: ā ex me
ritis aliq̄bz p̄sumē q̄ deus
ideo tolerabz aliq̄d pcīm tu
ū: q̄ sine te nō posset hono
rari. Aut ideo licite pmitteret
tibi facē vnū malū q̄ feceris
plura bona: cū maioris ecīā si
ceres fecisses bene. p vnoq̄
q̄ malo nō sufficēs repedē do
p caritate et bonitate sua. ¶ Q
tēa time racionabiliter: et si co
gitacōes phibē nō potis salte
fer patient: et cōnare ⁊ eas
volūtate. ¶ Nō ei dāpnaberis
p eas si ingrediūt: q̄ nō ē tu
ū phibē n̄ ī eis delcābis. Ti
me ecīā q̄nis cogitacōibz nō
cōsentis: ne forte ppt̄ sup̄bia
cadas. Oīs ei qui stat: solius
dei virtute stat. ¶ Deo timor in
troductorius qđdā ē in celum.
¶ Nā multi ī pcīm ideo lap
si sūt. ecīā in morte ppriā. q̄
tioze dnī abiecerūt a se: et
ibi erubuerūt ⁊ fieri cozā hō
nibz. ubi nō erubescebat p⁹
cate cozā deo. ¶ Deo q̄ p mo
dico pcīo nō curat peiē ver
am: huic et ego dignabor
relaxare pcīm. Et sic ex ēti
ficacōe auctis pcīs. illud qđ
ex natiuitate remissibile ⁊ ve
niale erat: ex negligencia ⁊ cō
tēptu fiet valde grue. Sicut i
hac aīa iā iudicata ppendē
potis. ¶ Postq̄ ei veniale ⁊ re
missibile ⁊misit. auxit p cō
suetudinē: ⁊ fidēs de bonis
suis aliquibz op̄ibz. q̄ mio
ra nō attendendo q̄ iudicarē.
Et sic irretita aīa p ⁊suetudine
delcācōis inordinate nō cor
rexit nec ⁊pescuit voluntatē
pcī: donec iudicū erat in
foribz ⁊ ultimo⁹ pūct⁹ appro
piquabat. ¶ Deo appropiqua
te fine ⁊uoluebat subito ⁊
scīa ei⁹ miserabiliter: ⁊ dolu
it q̄ cito moret. timēs sepa
ri ab illo modico tpali qđ di
ligebat. ¶ Nā deus usq̄z ad ul
tim⁹ pūctū suffert hoīem et
expectat: si forte hō pcčor vo
luntatē suā quā habet liberā
move volūt ab effcū pcī.
Ez q̄ voluntas nō corrigit. ido
aīa sine ⁊finito ⁊struit⁹

qa dyabolꝰ scīes qꝫ vnuſqſq; ſe
audīū ꝟſciam ⁊ voluntatē iudi
cabit. laborat maxīe i fine
ut aīa ludificet et nō reūta
t ad mītē cōis vītitudinē: qđ ⁊
et fieri ꝓmittit deus. qꝫ aīa
cū debēt tenuit vigilare.
¶ Noli ītuꝑ ꝟsidē ⁊ ꝑſuere ma
nū. ſi quē dico amicū et
ſeruū ſicut vocauit iſtū ꝑius:
qꝫ et iudas vocatꝰ ē amicꝰ.
et nabugodonoſor ſeruꝰ. ¶ Nā
ſicut dixi ꝑſonauit vos aīa
mei eſtis ſi feceritis q̄ ꝓcepi
vobis: ſic dico nūc. Amicꝰ ſe
cū me imitat: inimicꝰ fuit. cū
me ⁊ mādata mea ītēpnē
do ꝑſequit. ¶ Nūqđ nō da
uid. poſtq̄ dictū ē qꝫ inueni
hoīem ſcđm cor meū. exteſ
ſit ꝑ homicidiū. ¶ Salomon
cui tā mirifica data ⁊ ꝓ
miſſa ſuꝫ exceſſit a boitate.
et nō ē ꝛpleta i eo ꝓmiſſio
ꝓp̄ ingtitudinē eiꝰ: ꝟ i me
filio dei. ¶ Prēa ſicut i dicta
mīe tuo ponit clauſula cū
finali: ſic ego i locutōe mea
clauſulā iſtā pono ⁊ ſalē.
Si qs fecit voluntatē meā
et dimiſerit ſuā: hēditatē
habebit vitā etnā. Qui nō
audierit nec faciēdo ꝑſeue
rauit: erit ſicut ſeruꝰ inutī
lis ⁊ ingratꝰ. ¶ Nec debes
diffidē ſi quē dico inimicū:
qꝫ ſtatī ut inimicꝰ mutauit
voluntatē ad bonū: ēit aīa
dei. ¶ Nūqđ nō iudas erat
de duodecī vnꝰ qn̄ dixi: Vos
amici mei eſtis q̄ ſecuti q
tis me: et ſedebitis ſup ſe
des duodecī. Erat qđē tpꝰ
ſeqbat me iudas: nec tn̄ ſe
debat cū duodecī. Quo ergo
ꝛpleti ſunt ſermones dei.
Rndeo tibi. Deus q̄ videt
corda et voluntates hoīm:
ſcđm illa iudicat et remu
nerat q̄ videt. Homo vēo
ſcđm qđ videt i facie iudicat.
Ideo ne bonꝰ ſuperbiat vl̄ ma
lus diffidat. vocauit deus ad
aplatū ita bonos ſicut et
malos: ſicut corde vocat ad
dignitates bonos ⁊ malos.
Ut oīs q̄ officiū tenet cū vi
ta. gloriet in etna vita: qui
vō honorē habet ſine onere.
gloriet ad tēpus. i etnū pe
riturꝰ. Ergo qꝫ iudas nō ſe
cutꝰ ē me corde ꝑfecto. nō
ꝓtinuit ad eū, qui ſecuti q
tis me: qꝫ nō ꝑſeuerauit uſq;
ad remunerationē: ꝟ ad e
os q̄ ꝑſeuaturi erat: tā ꝑſentes ⁊ fu
turos q̄ futuri. Qā dns i cō
ſpectu cuiꝰ ſunt oīa qnq; loq̄
in ꝓnīa q̄ ad futā ꝓtinet:
et de faciēdis tanꝙ iā ſint
facta. Qnq; ecīā ꝓteritū
futuriq; ꝓmiſcet. ⁊ ꝓtō
utit ꝑ futuro: ut nullus
ꝑſumat diſcutē ſiliū imꝑ
mutabile trinitatis. Audi ad
huc vnū vbū. ¶ Nulla ſunt
vocati: pauci vō elī. Sic iſte
vocatꝰ ad epatū ꝟ nō elīs:

Deo
ꝓpitiatꝰ ſpiritui dei. Deo
ſpiritꝰ ſanctꝰ h̄ multo deteſtabi
lior ſpiritꝰ q̄ deſeruit ⁊ nō
ſtendit ſpiritui. ¶ Mater
domini ad filiū. quo ꝑ maleta
ſpiritꝰ ſanctꝰ deſignat. ⁊ quo
ꝑ ſpiritꝰ domini ſpūs ſc̄i ſibi da
ri multū optauit. ⁊ ꝑ q̄ ſpūs
ſc̄i ſit dyabolicꝰ aīam hꝺo
minis ingredi. Cā. xx.
Dixit loquit filia
ſeptē ē: ip q̄ quiꝫ
dicta accipiat. alia q̄nq;
ſūt. Quid ei eſt talentū?
rū ſpūs ſc̄i? ¶ Nā alij ac
cipiāt alij duo: aa
apud diuites familiarem
ē nō dēs ponere debēt
ſibi lucrū: ſcz de ſcīa. vi
delicet ſibi. et alios i
ſcīa: de diuicijs ⁊ ceteris
ſuꝑfluis ꝛdo racionabiliē. ⁊
ſuſtēdo ſubueniēdo.
Ait dns abbas bñdictꝰ
q̄ accepat multiplī
cē nō dēt ſtēpſit qđ tñ
habeat: qn̄ caute ſua
ſint negotia aīe. qn̄ nichil
ſit diuine voluntati. Q
dēs ne aures ma
lū audiāt. oculi iāni
ſi detractaliū. fugit in
imicū illū qui nō
ceſſat exultare int dos
matrīa. ignouit ad
ſa pessimi redēpto
Quo quidē benedicto
ſpe hēmo obtinuisset
ſi mūdi ei erat mor

qa inflatq; gratie dei. ¶ deo
noie epūs ꝑ mito defene
trās: cū hijs q̄ descēdit ⁊ nō
ascendit xputat. ¶ Mater
loquit ad filiā. quō p talēta
dona spūs scī designāt. ⁊ quō
scs bndictq; donū spūs scī sibi da
ri multiplicauit. ⁊ p q̄ spūs
scs vl' spūs dyabolicq; aiam ho
mis ingredit. Cā. xx.

Mater loquit. ¶ filia
septū ē: qp q̄ quāq;
talenta accepat. alia quāq;
lucrū ē. ¶ Quid ei est talentū?
ñ donū spūs scī. ¶ Nā alij ac
cipiūt sciam. alij diuicias.
alij apud diuites familiarita
tē: et tñ oēs portare debēt
dnō suo lucrū? scz de scia. vi
uendo utilit' sibi. et alios ī
struēdo: de diuicijs ⁊ cetis
donis utēdo racionabilit'. ⁊
alijs mīstēdo subueniēdo.
¶ Dic ille bts abbas bndictq;
donū q̄d accepat multipli
cauit'. qn oē ītepsit q̄d tñ
sicoꝝ erat: qn carnē suā
seruire coegit aīe. qn nichil
pposuit diuine voluntati. ¶
insip timēs ne aures ma
cularet' auditu. oculi ānī
visioē delitabiliū. fugit in
hēmū: imitās illū qui nō
dū natq; exultauit mt' vis
cera matna. ignouit ad
uētū suū pissimi redēpto
ris. ¶ Qui quidē benedictq;
etiā sine hēmo obtinuisset
celū? qr mūdq; ei erat mor
tuus: et cor eiq; totū erat ple
nū deo. ¶ Iz placuit dō vocāe
benedictū in mōtē? ut cū
pluribz ī notescēt: plures eiq;
exēplo ad pfectionis vitā īci
tarent. ¶ Huiq; bti viri corpq;
erat q̄si tēpl' ī quo clau
debat' ignis spūs scī: q̄ exclu
sit ab eiq; corde dyabolicū ig
nē. ¶ Sicut ēi corpalis ignis
a duobz accēdit' ex aere
scz ⁊ flatu hoīs? sic spūs scs
ingredit' aīam hoīs. vl' per
ispiratiōnē psonalē. aut p
aliquā opationē hūanā:
seu p locutionē dīnā mētē
excitat ad deū. ¶ Dilit' spūs dya
bolicq; visitat suos: ꝑ differt
ideo pabilit'. ¶ Nā spūs scs cale
facit aīam ad q̄rendū deū:
ꝑ nō iburit carnalit'. ¶ Lucet
etiā puritate modestie: sed
nō offuscat mētē malicia.
¶ Spūs vō nequā iburit mē
tē ad carnalia et amaricat
ī tolabilit': offuscat q̄ aīam
p īconsideratiōnē sui. et depri
mit eā īcōsolabilit' ad trena.
¶ Ergo ut iste ignis bonq; qui
erat ī benedicto ignitq; plēq;
vocauit deus bndictū ī mō
tē: q̄ iuocatis ad se pluribz
scintillis. fecit de eis p spm̄
dei maxim̄ rogū. ¶ Et xpositi
eis regulā p spm̄ dei: p quā
multa pfecti facti sicut bn' sūt
dictus. ¶ Fuit aūt multe faces
piecte de rogo scī bndicti ra
cēt ubiq; dispse? habetes p

calore frigiditatē p luce tene
bras: que si ī igne iacerēt
deflobate. dauēt utiq; ex se flā
mā ⁊ calorē. ¶ Verba ma
tris ad filiā. vite sc̄i benedi
magnificentiā ⁊ pfectionē p
exēplū ostendentia. ⁊ quō aīa
mūdo fructificas p lignū in
fructiferū. superbia mētis p
silicē. et aīa frigida p cri
stallū designāt. et de tribz sc̄i
bus valde notandis ab hijs
tribz sociis cristallo. silice ⁊ ligno

LOquit mr. Dixi tibi p
us q corpꝰ bti bndā
erat qui sacrꝰ qui disciplinaba
t et regebat: ꝫ nō regebat.
Deniq; eius aīa erat qi angelꝰ
luces: dedit ex se calorē magt
nū et iflamationē: sicut per
exēplū ondo tibi. ¶ Si si essent
sex tres ignes: quor̄ pmꝰ sucre
sus ī mirra. dedit ex se odorē
suauitatis: sedꝰ sucrē sus in a
rido. q dedit ex se carbones
ardētes ⁊ splendorē fulgentē:
tertiꝰ sucrendebat in oliua.
qui dedit ex se flāmā. lumē
et calorē. ¶ In hijs tribz ignibz
itelligo tres psonas: et in
hijs tribz psonis tres statꝰ
ī mūdo. ¶ Primꝰ statꝰ erat e
or̄ qui desiderata caritate di
reliquerūt voluntatē ppriā
ī manꝰ aliox̄. q p vanita
te et superbia mūdi assumpse
rūt paupertatē et abiectionē:
p intemperantia dilexerūt cō
tinentiā et puritatē. ¶ Isti ha
buerūt ignē in mirra: qa
sicut mirra amara ē ꝫ tam
fugat dēonia et extinguit
sitī: sic abstinētia eor̄ ama
ra erat corpi. ꝫ tm extingue
bat iordiatā concupiscētia ⁊
oem ptatē deōnū euacua
bat. ¶ Secūdꝰ statꝰ erat eor̄ q
cogitabāt secū taliter. Ad qd
diligim̄ honorē mūdi: cum
nō sit aliud ñ q aer verberās
aures? Ad qd diligim̄ aurū?
cū nō sit ñ tra rubea? Qd
vō finis carnis? ñ putredo
et faulla? Ad qd vō nob̄
pdest concupiscē trena? cū oīa
sint vanitas? ¶ Ptēa ad hoc
solū vnē et laborare volu.
ut deus honoret a nobis:
et ut alij ex vbis nris et
exēplis ꝛgniant. ¶ Isti tales
ignē habuerūt in arido:
qr amor mūdi fuit eis mor
tuꝰ: et q libet eor̄ dabat ex
se ardētes carbones ustio
es. ex fulgore diuine pdica
cois. ¶ Tertiꝰ statꝰ erat illo
rū qui de amore xpi passi
onis feruētes: toto desiderio
affectabāt mori p xpo. ¶ Isti
ignē habuerūt in oliua.
sicut ei oliua in se habet pi
guedinē et feruētiorē calo
rē cū ītendit: sic isti totaliter
pinguati fuerāt diuina gra:
ex q dederūt ex se lumē diue
scie. ardorē feruētiorus cari
tatis. robur honestissime vi

ad 8a

sacris. ¶Isti tres ignes. longe
lateq; se dilatauerut. ℂQuor
pmg actes fuit i hemitis &
religiosis sicut describit bts
iheronimꝰ: qui vitas eorū
ispiratq; spū sco ducunt mi
rabiles et mto imitādas.
Scds ignis succensq; fuit in
cōfessoribz et doctoribz. ℂ
cius i martiribz: q; carnē
suā ppt deū extēpserūt. & a
liꝭ qui extēpsissēt si a deo aux
iliū habuissent. Ad quos dā
gitꝰ istor trū statuū et ig
nū missq; fuit beatꝰ bndcs.
qui xflauit tres ignes in v
nū: in tm. ut q; ispietes e
rāt illūinabāt: & frigidi in
flamabāt. qui feruētes e
rāt. feruētiores efficiebāt.
Et sicut cū hijs ignibz icep
religio benedicti: q; vnusq;
q; iuxta dispositionē & ca
pacitatē sensꝰ sui dirigebat i
trā salutis et felicitatis et
ne. ¶Fuit at sicut de sacro bū
benedicti spirabat dulcedo
spūs sci p quē milta monaste
ria inoabāt? sic de sacro i
mltor fim eiꝰ discessit spūs
scs: q; calor cineres extinctꝰ
ē. et faces iacēt. Dispse nec
dātes ex se calorē nec splen
dorē. ꝫ fumū ipuritatis &
cupiditatis. ¶Deruptī ad so
lacū multorū dedit mꝫ deus
scintillas tres: in qbz itelligo
plures. ¶Prima extracta ē de
cristallo p solis ardorē et splē
dorē: que ita in arido fixit q
se ita in arido ut fiat ex ea
magnꝰ ignis. ¶Scda extracta
ē de duro silice. Tertia de lig
no ifructuoso: qd creuit cum
radicibz suis et folia sua dila
tauit. ¶Cristallū vo q; est
lapis frigidꝰ & fragilis. sig
nat aiā illa q; licz frigida sit
in amore dei: cū voluntate &
affectū conat ad pfectionē. et
rogat deū sibi i adiutoriū.
¶Deo voluntas ista portat eū
ad deū et mēt ut attrectat
ei tēptacões p quas frigefecit
a tēptacōe prauaꝫ donec dꝰ
irradiās cor. sic figit i se. i aiā.
a voluptate vacua. ut iā no
velit viuē n ad honorē dei.
¶Per silicē vo significat sup
bia. ℂAd ei durus ē supbia
metis illius. q; oēs desiderat
laudes & tm̄ cupiscat videri
humilis & deuota. ℂAd abho
minabilius aiā illa. q; oibz i
cogitacōe se pfert. et a nullis
patit obiurgari vl docer.
¶Deruptī multi sic supbi pe
tūt humiliē a deo: ut ab eorū
cordibz auferat supbia et
abitio. ¶Prēa deus cooperante
voluntate bona. amouet a
cordibz eoꝝ strīa et q̄rē ī
utilia: qbz et a mundialibz re
trahit et ad celestia iritat.
¶Lignū vo ifructuosū sig
nificat aiā illa q; nutrita i sup
bia fructificat mundo: & desi
derat habē mundū ad oēm

lionore suu. Attn qz timet
morte etiã multos serpentes
pcii extirpat: q alit' si nõ ti
merz ppetrarz. Ppea deus pp'
istu tiore appropinquat aiã t
ispicat grãm suã: ut lignu
iutile fiat fructuosu. Itagz cu
talibz scitillus religio sci bene
dicti renouari debet: q mo
mlt'is videt desolata et ab
iecta. ¶ Verba mris ad spõ
sã. de monacho habẽte cor me
triciu in pectore. t quõ p ppã
volũtatẽ t caupisticã et sb
terfugiu a deo agelica vita
Cẽ mater apostatau. Cã. xxij.
loquit sponse. Qd vides in
isto qu astat rephensibile: Rn
dit illa. Qz rarissime dicit
missã. Cui mr. Ideo est ideo
udicãd. Aut ei mlta q fror
suor meores racionabiliter
abstinet: et nõ minꝰ m' sut
accepti. Hz q vides i eo alia.
Et illa. Qz nõ habet veste
a bto bndicto institutas. Cui
mater. Cõtingit mlt'oies q
suetudo qda ichoat: et oes
qui sciut ea ee mala t imi
tant. rephendedi sut. Qz vo
ignorat istituta laudabili
a. eentr libent' stet de ab
iectionibz. si nõ suetudo lo
tiqua pualet: tales nõ sut
facilit' t ipbe udicãdi. Hz
audi t idicabo tibi qz i tbz
alijs rephendedꝰ e. Primo
q cor ei' i q. deꝰ qesce debet
e in pectore mẽtricu. Secdo
q dimisit modicu suu: t eo
cupisat. multa aliena. pmu
sit abnegare sepm: et septꝝ
rotã mẽte ppã volũtatem.
Tercio. q deus creauit aiaz
eiꝰ pulchrã qi agelu. et ob
hoc debet habe agelica vi
tã: hz mõ aia eiꝰ ymagine
habet illiꝰ ageli: qui p sup
bia adeo aposteauit. Hoc
apud hoies magnꝰ e: hz qlis
apud deu. nouit deus. Ipse
ei deus e sicut ille q clausu
aliqd habẽs pugno absco
dit illud ab alijs: dom' apit
pugnu. Hic deus i furma ele
git et cõnas eoz i pntia ab
scondit: donec vnicuiqz rdi
dit scdm opa sua. ¶ Rnsio
dei pris ad pces sponse p pcõ
ribz: t quo tres sut q testimoniu
dãt m tra sicut tres i celo. et
isti' rota tnitas phibet spõse
testimoniu. et qualit' spõsa sua
sit p fidẽ rectã scẽ eccie vnitã.

Sermo dul Cã. xxiij.

Occasiõe deus rogo te
p pcõribz i quoz
osortio ego sũ: ut eis misera
digneris. Rndit deus pr.
Audio t scio volũtatẽ tuã:
ideo pficiet oõ caritatis
tue. Ppea sicut dicit iohã
nes in epistola sua hodie.
pmo ego p iohem: tres sut
q testimoniu dãt m tra. spꝰ
aq et sanguis. tres i celo.
pater et filiꝰ t spꝰ scꝰ: sic
tres dãt tibi testimoniu.

Ma ſps q̄ cuſtodiuit te ī vijs
cerbz mīs teſtificat aīe
tue: q̄ dei es p̄ fidē baptiſmi
quā pfitebāt ex pte tua
parētes. Teſtionū pīhibet tibi
pā aq̄ baptiſmatis: q̄ hua
nitatis xp̄i es filia p̄ renoua
tionē et emēdationē p̄me
tiſgreſſionis. Teſtionū q̄z
pīhibet tibi ſanguis ih̄u xp̄i q̄
redēpta es q̄ deitatis es filia:
et a p̄tate dyabolica p̄ ſac
mēta eccīe ſegregata. Nos
q̄ p̄r et filius ⁊ ſps ſcs tres
ī p̄ſonis et vnū ī ſubſtāa
et potēa: teſtionū tibi pīhi
bem⁹ q̄ nīa es p̄ fidē. Dilit
et dēs: qui fidē rectā ſcē eccīe
mitāt. Et ī teſtionū vel
cē volūtatē nr̄am. p̄cede et
recipe de manu ſacerdotis
corp⁹ et ſanguīē h̄uanitatis
xp̄i. ut teſtionū pīhibeat ta
bi filius q̄ ei⁹ es: aug corp⁹ ſu
mis ī robur aīe. Teſtionum
pīhibet tibi p̄r q̄ ē in filio: q̄
p̄ius es et filius. Et ſps ī ut⁹
q̄z: q̄ trū et vnius es p̄ fidem
vera et dilcōnē veram.

Reſſio ih̄u x̄. ad ſp̄oſe p̄ces p̄
fideliū. ſcz q̄ deus ex mali
cia malox hoīm honorat licz
nō ex vtute eox et volūtate.
q̄d ſibi pbat p̄ exēplū. ī quo
eccīa vl aīa p̄ vgīnē ⁊ nouē
ordies āgelox p̄ nouē frēs v
gīnis xp̄s p̄ regē. tres ſtatꝰ
hoīm p̄ tres filios regis deſig
nantur. Caplm. xxiiij.

Dnē ih̄u xp̄e rogo te
ut fides tua dilatet
ſup̄ ifideles? boni
vo attendāt caritate tua am
plius: mali vo meliorēt. Rn
dit filius. Tu turbaris ex eo:
q̄ deus mīorē habet honorē.
Deſideras ei toto corde: ut p̄
ficiat honor dei. Deo do tibi
vnū exēplū quo ītelligē po
teris q̄ deus eccīa ex malicia
malox honorat: licz nō ex
vtute et volūtate eox. Na
vgo queda erat ſapies ⁊ de
cora. diues et morigerosa:
q̄ habebat nouē frēs. quox
quilibet diligebat ſororē ſu
a ſicut cor ſuū: et vnius cor
erat qui in illa. In regno
vo ubi vgo erat tale erat ſta
tutū: q̄ quicūq̄ honoraret ho
raret? q̄ depdaret depda
ret: q̄ vo violarz decapita
ret. Rex vo regni habebat
tres filios. Quox p̄mus dili
gebat vgīnē et p̄ntauit ei
calcios deauratos cū rigulo
aureo: anulū ī manu et co
ronā ſup̄ caput. Sed⁹ vo co
cupiuit poſſeſſionē vgīs: ⁊
depdauit ea. Tertius ſcupiu
vgītate vgīs: laborās ut e
a violarz. Iſti vo tres filij
regis capti ſut a nouē frib
vgīs: et p̄ntati regi. Cui
dixerūt frēs. ſororē noſtrā
ſcupierūt filij tui. Dumq̄
q̄ dē honarent ea et dilexit co
corde: ſed⁹ ſpoliauit eam:

tetcaus dedisſ vnā ſuā habet
ſi valuiſſ violare ea. In illo
vō pūcto ſut capti: quo volū
tatē ꝑpleta habuerūt ad iſta
ia dicta ꝓfaēda. Quibzam
ditis: vndit rex. Oēs mīens
filij mei ſut: et oēs eqliē di
lugo. Veruptn̄ ītra uſtica
facē nō poſſū nec volo: ſz
ita de filijs ſicut de ſeruis
iudicare itendo. Itaq; tu fili
mi q honoraſti vginē: veni
et accipe honorē t coronā
cū prē tuo. Tu vō fili q ſcu
piſti poſſeſſionē vginus et
rapuiſti: intrabis quidē cer
cere donec reſtituat ablata
Iudiu ei teſtionū ſup te:
ꝙ penitēs de ſco tuo. voluiſti
reddē ablata. Iz qz puentꝰ
celeri et iopinato iudicio. nō
ꝓfeciſti: ideo manebis ītra
cerat donec reſtituat qua
drās. Tu vō fili mi q ad vio
lādū vginē oēs adhibuiſti
conatꝰ. nec de ſco tuo penitu
iſti: ideo qē modes adhibu
iſti ad dehonestationē vgi
nis: tot modis affligabit pe
na tua. Rnderūt oēs frēs
vginis. Laus tibi rex ſit: p
uſtica tua. Fluſi ei vtꝰ fuiſ
ſz ī te, et ī uſtica tua eqtꝰ.
in eqtate vō tua caritas:
nuqꝫ talit iudicaſſes. Hec at
vgo ſignificat ſcam eccliā:
cuius diſpoſicio ē excellēs in
fide. pulchra ī ſeptē ſatīm
tis. amabil ī fructu: qa de
laudabilis ī moribz t vtutibz.
mōſtrat veā vīa ad ēm
tate. Hec ſca eccīa qī tres hr
filios: in quibz ſignificatur
plures. Primꝰ fuit illi q dilexit
deū toto corde. ſcdꝰ fuit illi q
tpalia dilexit ad honorē
ſuū: tīus fuit illi q ꝓposuit
deo voluntatē ſuā. Virgines
vō eccīe. aīe ſut hoim. a ſo
la deitatis potētia create.
Primꝰ filiꝰ pīmat calceos
deauratos: qn̄ ītione ſuſ
capit ꝑ amiſſis neglectis
et paris. Pīmat vō veſtes:
qn̄ pcepta legis attedit. qn̄
ſpiritꝰ eu ītelligentia ſeruat: in
qntū pt. Coponit capitulū: qn̄
ī ītinētia t caſtitate ꝓpōit fir
mit ꝓſeuare. Anulū qz mittit
ī manū: qn̄ firmit credit qđ
ꝓcipit catholica eccīa. iudica
ū ſcz futōz. et vīa ſēpiēna.
Lapis vō anuli ſpes ē. ſperās
ſtant nullū ee prem̄ nā ab
horabile: qđ pnia t voluntate
emēdādi nō deleat. Cōna
vō iponit capiti: qn̄ caritā
tē veā habet. Sicut ei diſi
lapides ī cōna: ſic diſe vtu
tes ſt ī caritate. Caput vēo
aīe ſiue eccīe corpꝰ ē meū:
hoc quicqꝫ diligit t honorat
mito filiꝰ dei appellat. Ergo
quicqꝫ tali mō ſcam eccīam
et aīam ſuā dilexit. hic no
uē habet frēs: id ē nouē or
dies āgelorū. qī eoz pticeps
t ſocius eīt ī vita eterna.
Ipi ei angeli ſcam eccliā

toto amore ãplectit: qñ in
corde cuilibet eor cet. ¶ No
ei scã ecclã saxa et petres
sut ẽ aie ustor: et ideo de
earũ honore et pfectu tanq̃
de ppo. angelu ẽ gratulat. ¶ Ds
at filꝰ significat illos q̃ stitu
one scẽ ecclie stepnentes
uiuut ad hore mudi ⁊ amo
rẽ carnis: q̃ ututu pulchtu
dine trisfortes. uiuut scdm
uolũtatẽ suã. ¶ Ettñ ecclã finẽ
peniret: ⁊ steruit de factis sui
malis. ¶ Sts debet purgatio: dom
opibz ⁊ oronibz ecclie deo re
cõsiliet. ¶ Tertiꝰ sigt illos q̃
aiam suã scandalizates. no
curat si etnalit peat: du
mõ pficẽ possit uolũtatem
suã. ¶ Sup tales. nouẽ ordies
angelor petit ustitiã: q̃
p pniam iuti stepserut. ¶ Er
go cũ deus fit ustitiã lau
dat eũ agelꝰ: ppt̃ eqtate in
flexibile. ¶ Cũ vo pfiat hor
dei. gaudet de utute eiꝰ: q̃
ecclã malor malicia uitatur
ad hore suũ. ¶ Ideo cũ uidis
puos xpatẽ eis: gaude vo
de hore di etno. ¶ Ita deꝰ qui
nichil mali uult q̃ cator o
niũ et ve ex se solꝰ bonꝰ. p
mutat tñ mlta fieri tanq̃ ius
tꝰ iudex: de qbz i celestibz
⁊ tris ppt̃ eqtate suã ⁊ occl
tã bonitate horat. ¶ Uba grio
rie mis ad filiã qñ agñ inocẽ
tissi xps ihs neglexit modꝰ
tpibz a cãtura sua. Cam. xxv.

LOquit mater cõ
gror primo q̃ agñ
ille inocẽtissimꝰ
hodie portabat: q̃ optime
sciebat iure. ¶ Hodie puer ille
tacebat: qui optie sciebat lo
qui. ¶ Hodie inocentissiꝰ cũctisꝰ puer
ẽ: q̃ nullꝰ peccauit. Et ideo
quus uirgo non possũ tñ ui
deor urata: ex eo q̃ dns mꝰ
mꝰ factꝰ puer modicꝰ. obli
uiscit ⁊ neglexit a creatã
sua. ¶ Uerba xpi ad sponsã
meffabil' tinitatis mistiũ de
clarãtia. et quõ dyabolica pto
res p ortionẽ ⁊ uolũtatẽ e
mendãdi obtinet dei miscdiã
⁊ de inflioe x. q̃ut' miset oibz
sztã udeis ⁊c. et de duplici
udicio. dãmandor sztꝰ ⁊ sal
uãdor. Cam. xxvi

¶ Alius loquit. Ego sũ
creator celi ⁊ tre q̃
nus cũ pre et spũ scõ ver ds:
qr ds ẽ pr. ds ẽ filiꝰ ds ẽ spꝰ
scꝰ. ¶ Nõ tres dij: ⁊ tres psone ⁊
vnꝰ deus. ¶ Aut at qre poteris.
Si tres sũt psone? qre nõ tꝰ dij?
¶ Rndeo tibi. q̃ nõ ẽ aliud deus.
n ipa potetia. ipa sapia. ipsa
bonitas: a q̃ ẽ oĩs ptas infra
celũ ⁊ sup: oĩs sapia ⁊ oĩs pi
etas q̃ potit cogitari. ¶ Itaq̃ ds
tinus ẽ ⁊ vnꝰ: trinꝰ i psonis.
vnꝰ i natã. ¶ Ita sapia ⁊ pote
cia ẽ pr a quo sr oĩa: et qui ẽ
añ oĩa potes ⁊ nõ aliude. ⁊
a seipo. ¶ Potecia ⁊ sapia ecclã
filiꝰ equal' pri. nõ a seipo po

tes ꝫ a ꝑē. potētēv ⁊ ineffabi
lit' genit9: ꝑncipiū de ꝑncipi
o ⁊ a ꝑē nūq̄ sep̄atū. ¶ Po
tētia et sapia etiā sps scūs:
a ꝑē ⁊ filio ꝓcedēs. etn9 cū
ꝑē ⁊ filio: equalis i māiest
tate ⁊ ptate. ¶ Un9 ergo deus
et tres psone: q̄ vna natura
triū. vna opacio et volūtas.
vna gloria ⁊ ptās: q̄ ita ē
vnū in eētia. q̄ etiā sc̄t dis
tincta ꝓpietate psonaꝝ. ¶ Nam
totꝰ pr̄ ē in filio ⁊ spū sc̄o: ⁊
filiꝰ i ꝑē ⁊ spū: et spūs in
uterq̄ in vna diuinitatis na.
¶ Nō sicut ꝓius ⁊ postius. ꝫ
ineffabiliꝰ, ubi nichil ē ꝑius
aut postius. nichil alio maꝰ
à minꝰ. vl' altius. ꝫ totū ineff
fabile et eq̄le: ꝓpt̄ qđ bn̄ scīp
tū est. q̄ deus ē mirabilis
et laudabil' multū. ¶ Quis at
dq̄ri possit. q̄ laudabil' sit pa
uū ⁊ multū ignotꝰ: q̄ oēs que
runt ꝓpā volūtatē ⁊ pauci me
ā. ¶ Tu vō esto stabilis ⁊ hūi
lis: nec te extollas i cogita
tu cū alioꝝ tibi ondo ꝓcla.
¶ Nec eoꝝ ꝓdas noīa: ñ tibi
ꝓpiat. ¶ Nō ei ad cōfusionē
eoꝝ. ostēdūt tibi eoꝝ pcla:
ꝫ ut iuuant et cognoscāt iu
stīa ⁊ nusc̄dia dei. ¶ Iz nec eos
fugē debes tanq̄ iudicatos?
q̄ etiā si dixero hodie q̄ aliq̄s
pessimꝰ ē. si inuocauerit me cū
ītōe cras. et cū volūtate e
mēdandi: patꝰ sū indlgē ei.
Et q̄ heri dixi pessim. hodie
amicū dico kīmm ꝓpt ītōnē
in tm q̄ si ītio fuit stabilis.
dimitto ei nō solū pcm ꝫ ⁊
penā pcī: sicut ꝑ exemplū
noscē potis. ¶ Quasi si essent
duo frusta argēti vnu. et abo
scīent festinādo iuicē. si in
eoꝝ iuictōe nō eēt residuū
n' vnꝰ athomꝰ: adhuc potēs
eēt deus facē ne iuenirent
sit si aliq̄s pcoꝝ eēt ita radi
catꝰ in dyabolicis opib̄ q̄ sta
ret i ipō pūcto ꝓdicois? adhuc
obtinēt venā et miām: si dēs
inuocaret cū ītōe et volūta
te emēdādi. ¶ Huic at cū ita sim
misericors. q̄rē potis. Cur nō
miserear gentilibꝫ ⁊ iudeis?
quoꝝ aliquis si eruditēt fide
recta. libent' ꝑ deo morientur.
¶ Undeo tibi. q̄ oīb̄ facio miam
tā iudeis q̄ gentilibꝫ: nec rēli
quit aliq̄ creatura sine mia
mea. ¶ Nā quicūq̄ audiuit
q̄ fides eoꝝ nō est recta ⁊ des
derat veram? aut q̄cūq̄ credit
hoc ee optimū qđ tenet. q̄
nō ē eis aliud umq̄ ꝓdicatū
factūq̄ toto tp̄e q̄ pnt.
hoꝝ iudiciū erit i lenioꝝ mia.
¶ Nā duplex ē iudiciū: damp
nādoꝝ scz ⁊ saluādoꝝ. ¶ Ip
anoꝝ eni dāpnādoꝝ eīt sn
mia? quoꝝ erit pena eterna
et tenebre: et volūtas furia
ta ꝛt deū. Saluādoꝝ vō erit
visio dei et gloriatio i deū: et
velle deo bonū. ab hijs exclu
si sūt gētiles ⁊ iudei. ⁊ mali

et falsi xpiani. q̄ quis nō ha
buerit fidē rectā. habuerit
tñ iudicē ꝺsciam suā: credē
tes eiusdē ee deū q̄ voluerit
et offenderit. ¶ Illi at quor vo
luntas et actio erat et ē sēm
iustitiā ⁊ st pcm: hij habe
bit cū mīno malus xpianus
iudiciū mie i supplicijs: ꝓpter
dilationē iustitie ⁊ odiū pcī.
Qz nec habebit ꝺsolationē in
fructū gl̄orie et visionis dei:
quē nō videbit ꝓpt baptismi
caretiā: q̄ aliq̄ ꝺpale à oculi
tñ iudicij dei retraxit eos in
querēdo verū deū ⁊ baptizā
do. nō timor à labor. nō dis
pēdiū bonor à malor: sed
impedimēti solū humanā fra
gilitatē supans. ¶ Sic vos ego qui
cornelij et centurionē vidi
nōdū baptizatos. altius et
pfectus remunāre fac: sicut
eor exuit fides. Q̄ua alia
ē ignorātia malicie: alia pi
etatis et difficultatis. Siliter
et alij ē baptismo aq̄ ⁊ alij
sanguis: alij pfecte voluta
tis. Que oīa nouit pēsare
deus: q̄ oīm nouit corda. ¶ Ho
rea ego q̄ sine pncipio natꝰ
sit etnaliter de pncipio. q̄ ⁊ item
sine tpe natꝰ sit tpaliter: ab
uno nouit remunāre merita.
et do minimis iuxta merita
sua. ¶ Nec mīmū bonū qd fit
ad honorē dei: tñ siet sine re
munatōe. ¶ Deo teneris tu
multū refrenari deo q̄ de xpi
anis nata es et in tpe salu
tis: q̄ multi desiderabāt hoc
obtinē et vidē qd offert xpi
anis. et nō obtinuerunt. ¶
De pcatio spōse ꝑ roma. ⁊ de
multitudie innūabili sanctor mi
nistrā rome q̄escentiū. ⁊ de tri
plicibz gradibz pfectionis xpianor. ⁊ de q̄
dā visiōe ipius spōse. ⁊ qlit' xps
ei appares. pdictā visionem
exposuit ⁊ declāuit. Ca. xxvij.

O Maria luce imitis fue
rā: tñ te iuuo ī adiu
torium meū. Et rogo te
ut rogare digneris ꝑ excellentis
sīa et sanctissima illa urbe roma.
Video ei corpalit q̄ q̄dā eccie ī
quibz corpa sanctor quiescūt deso
late sūt: quedā vo habitant.
Qz corda ⁊ mores vitiorū eorū
longe st a deo. Impet ergo eis
caritatē: q̄ audiui ex scripturis
q̄ roma quolibet die ī anno sep
tē milia stanet mīm. Et ideo.
q̄uis aīe nō maiore honore ob
tinēt in celis luce ossa eor con
tēpnant in tris: tñ rogo te ut
tuis ⁊ sanctor tuor reliquijs am
plior honor exhibeat: et sic de in tris
uocio ꝑpli exurget. ¶ Rndit mi.
Si mesurares trā cētū pedū
in longitudie et totide ī latitu
die: et seminares plenā pugnū
granis tritici ꝺprecisse q̄ non
eet distātia grani et grani n̄
q̄ articuli digiti vnī q̄libet
vo granū daret fructū cētuplū:
adhuc eent plures mrēs ⁊ cō
fessores rome: a tpe illo quo

petrus veīt rome cū hūiuta
te. usq; quo celestin⁹ discessit
a sede supbie: et veiſ⁹ ē ad
suā solitariā vitā. De illō vō
ɔfessorib⁹ et mīrib⁹ loquor q̄
fidē verā p̄dicabāt ɜ diffidē
tiā. et hūilitātē ɜ ſp̄biā: et
q̄ p̄ vītate fidei mortui ſunt.
vl' pati voluītate erāt mori.
Nā petr⁹ et plures ſic caluit
erāt et feruētes ad p̄dicādū v̄ba
dei: q̄ ſi potuſſēt mori p̄ vnoq;
q̄ hoīe libent' fecīſſēt. Ītam
timidi fuerūt ne a ſp̄ūbz
eor⁹ quos v̄bo ſolacijs ⁊ pre
dicacijs fouebāt repbarent:
q̄ ſalutē eor⁹ pl⁹ desiderabāt
q̄ vītā p̄p̄ām et honorē. Fuerūt
quoq; cauti. et ideo p̄cesserūt
occulte in p̄secutione: p̄p̄ lu
crū ⁊ collectionē plurimarū
aiārū. Īgit' int' istos duos ſcz
petrū et celestinū. nō oēs fu
erūt boni: sicut nec oēs fue
rūt mali. Ecce ponam⁹ tē
grad⁹ sicut tu xp̄o ſuiſti posi
tiuū. xpatiuū. et ſuplatiuū:
id. ē bonos. meliores. ⁊ opti
mos. In p̄mo gradu fuerūt
illi: quor⁹ cogitacio fuit ita.
Nos crēdi⁹ q̄d ſcā p̄cepit ec
clia? neīnē defraudare volu⁹
ſz defraudata reddē: dō ſeruē
desidām⁹ toto corde. Cōsilēs e
cā fuerūt tpe romuli fūda
toris rome. ſēdm fidē ſuā: q̄
cogitabāt talit'. Nos ītelligi⁹
⁊ scim⁹ ex creaturis q̄ deus ē
creator oīm: hūic ergo diligē
volu⁹ p̄ oīb⁹. Ē plures vō
cogitabāt. Nos audiu⁹ ab
hebreis q̄ deus ver⁹ se ondē
eis p̄ miracula manifesta:
et ideo si seruem⁹ in q̄ nos ma
gis fidare debem⁹. libēt fa
cem⁹. Ista oēs q̄ fuerūt i p̄mo gradu. Tpe vō placito
veīt petr⁹ roma: q̄ alios ele
uauit i gradū posuīt: alios
i xpatuū: alios i ſuplatū.
Illi vō q̄ fidē receperūt ve
rā. q̄ in augmto ⁊ alia dispo
ſitōe laudabili ſteterūt: ista
fuerūt in positiuo gradu. Ē vō
ſua dimiſerūt p̄p̄ caritatem
diuinā. q̄ alijs bona exēpla
vuēdi ostēderūt vbis ⁊ ex
ēplis ⁊ op̄ib⁹. n̄ nō q̄ nichil
xp̄o p̄posuerūt: ista fuerūt i
xpatiuo gradu. Qui vō carnē
ſuā dederūt p amore dei: ſi
ti fuerūt in ſuplatiuo gradu.
Hz q̄ram⁹ i istis gradib⁹ sup
dictis: ubi nūc ītenit' cari
tas dei feruētior. Queram⁹
i mulīb⁹ et doctoribz? q̄ra⁹
i religiosis ⁊ mūdi ſēptor⁹
bz. q̄ tenēnt' in xpatuo et
ſuplatuo gradib⁹: et ēte nis
pauci ītenīūt? Nā nō ē ita
aust̄ior q̄ vita milita
ris: si i ſua vera ī ſtitutōe
ſtaret. Si ei monacho p̄ci
pit' habē cucullā: militi p̄a
pt' grauꝫ ſcz lorica. Si vēo
ē graue monacho pugnāe
ɜ voluītate carnis: militi ē
grauius int' armatos hoſte⁹

pcede. ℣i vo ordinat mortio
durq lectq: grauiq militi in
armis quiesce. Et si mortq
turbat ⁊ affligit abstine
tia: durus ē militi afflicti
otinuo tioze vite. ℣o ei mi
licia xpianiti cepta ē ꝓpter
mudi possessione et cupidi
tatē: q ad ꝛfortada vitutē
et dilatada vera fidē. Et ido
grad militaris ⁊ religiosita
tis i suplatio gdu vl xpato
ē tenent. ℣z oes grad a sua
laudabili dispositoe aposta
uerūt: q caritas dei vsq
ē in cupiditate mudi. ℣i eni
offerret vn florenq magis
de tbz taceret plerq vitatē:
q loquēdo amitteret illum.
℣nc at loqt sposa iter di
ces. Vidi q multos ortos in
tia: rosasq et lilia ꝛspexi in
ortos. ℣n quoda vo loco spa
cioso terre vidi agtu centu
vestigioz i logitudie: et toti
dē in latitudie. ℣n quolibz at
vestigio erat septe grana t
tica seminata: et qlibet gnu
dabat fructu cētuplu. ℣post
hec audiui vocē dicētē. O ro
ma roma. muri tui sut di
ruta: ideo porte tue sut sine
custodia. Vasa tua vēdit:
ido altaria tua desolata sut.
matutinū
Vnu sacrificiu icensu ꝑbu
ut in atō: ido no egrediet
de sca scoz scs odoz suauissq.
Et statī appares filq di. dixit
sponse. Hoc itelligēdū q vidi
ti: indico tibi. Terra qua vidi
ti. sigficat oem locu ubi nūc
ē fides xpiana. Qrti vo sigfi
cat loca illa. ubi sci dei rece
perūt cōnas suas. Vericqtn
i paganismo scz i ihrlm et a
lijs locis. multi fuerūt elōq
dei: quoz tn loca tibi modo
no sut demōstrata. Ager vo cē
tu pedu in logitudie ⁊ toti
dē in latitudie: sigficat romā.
℣bi si oes oīa de mūdo suīt
ti ecclie rome: ecce roma ecce
eque magna de martibz i car
ne loquor: q iste locq electq ē
ad amoze dei. Fructu vo qd
iter vestigia vidisti: sigficat
illos. q p carnis maceracio
nē ⁊ abstinoē et vitā ino
cētē intuerūt celu. ℣bi vo
pauce. sut mōres rubicūdi sā
guis su effusioē in diuīsis lo
cis. Lilia vo cōfessores sut: qui
fidē scām vbis et oībz ꝓdi
cauerūt. et ꝛfirmauerūt. ℣nc
at ego possu loq de roma: si
cut loqbat ꝓpha olī de ihrlm.
Olim mgens habitauit i ea
iustitia: et ꝓnceps eiq ꝓnceps
pacis. ℣nc at vsq ē in stroīa:
et pncipes eiq homicide. O
si ognosces dies tuos o roma:
fleres utiqq ⁊ no gaudes. Ro
ma qppe in diebz aīqs. erat
qñ tela colorata oī colore pul
chrimo: ⁊ textra nobilissimo
filo. Terra qq eiq erat colorata
colore rubeo. id ē sāguīe mar
tiruī: et textra id ē mixta scōz

ossibz. Muri aūt porte desolate
sūt: qr custodes et defensores
earū ieiunari sūt ad expedita
te. Muri eiꝰ depressi sūt ⁊ si
ne custodia: qi iā nō curat a
niarū dāpna. Clerꝰ ⁊ ppls
q̄ sūt murꝰ dei dispḡūt ad
ad faciēdū utilitatē earnis.
Vasa dīna vēdūt ⁊ reptabilit:
qr sacm̄ēta dei ꝓpt pecūiam
et fauorē mūdanū dispēsāt.
Altaria vō desolata fiūt: qr q̄
celebrāt cū vasis. manꝰ ha
bēt a caritate dei vacuas et
oculos ad offertoriū. Et licet
vē deū habeāt int' manꝰ. cor
tn̄ vacuū ē a deo: qr mūda
nis vanitatibz ē repletum.
Dom ergo scōr ubi olim sū
mū sumebāt sacrificiū. sig
ficat desideriū diuine frui
cōis ⁊ vīsiōis: de quo ascēdē
debēt caritas ad deū et pxim
et odor tocꝰ stinēcie ⁊ vtutꝫ.
Muri aūt sacrificiū sumūt m
atrio id ē m mūdo: qr tota dīna
caritas vsa ē ad istinēcia ⁊
mūdi vanitatē. Tal' ē roma
corpalit' sicut vidisti. Nā
altaria plura desolata sūt.
offerentes vacāt plꝰ mūdo q̄
deo. Verūptn̄ saas ꝙ a tpe
petri hūius. usq; dū bonifacꝰ
ascēdit sedē superbie: inuabile
ascēderūt i celū. Adhuc tn̄ ro
ma nō ē sine amicis dei. qui
si habēnt adutoriū clamaret
dnō: ⁊ ipe miserēt eisdem.

¶ Informacio vīgis ad sposā
dē modo faciēdi dilige: ⁊ de q̄
tuor ciuitatibz i quibz q̄tuor
caritates inueniūt. et q̄ istaꝝ
debet ꝓpe caritas nūcupari.
⁊ ꝓfīa. Cap. xxviij.

Alter loquit ad sponsa
dicēs. Quid filia di
lectis me? Rndit illa. Dorce
me dna dilige? qr aīa mea
fedata ē dilāone falsa. sedu
ta veneno mortifero: p quo
nō valet apphendē dilāone
vera. Et mater. Ego igēs
docebo te. Nā q̄tuor sūt ciui
tates i quibz inuenīt q̄tuor
caritates: si tn̄ oēs caritat's
nūcupari debēt. Qa nō ē
ꝓpie dicēda caritas: n̄ ubi
deus et aīa i vera vtuti
vnitate ꝑfederāt. Prima
igit' ciuitas. ē ciuitas pba
cōis. q̄ ē mūdus. i quo pōt
hō ut ꝓbet si dilexit deū an
nō: ut expiat infirmitatē
suā. ut acq̄rat sibi vtutes
quibz redeat ad gaudiū: ut
purgatꝰ i terra. glōsq; i celo
cōnet. In hac ciuitate inuēit'
dilcō' ordiata. cū dilexit' car
plus q̄ aīa: cū desiderat' tē
pale feruētius q̄ spuale. aī
honorat' vtuū ⁊ despicit vi
tus: cū plus dulcescit pec
nacio q̄ pia. cū plꝰ timet'
et honorat' morituꝰ homū
cul'. q̄ i etnū regnaturus
deus. Scda ciuitas. ē ciuitas
purgacōis: i qua abluunt'

sordes aie. ¶ Placuit enī deo talia loca ordinare in q̄bus cōnando q̄ purgaret: qui ī lib tate nēglectēs īsolescebat. ℔ tn̄ cū tīore. ¶ In hac ciuitate uenit dilcō ipfecta: qr dilīgit deus ex ſpe ſoluēde captiuitatis. ℔ nō ex feruore affectois: ꝑ tedīū et amaritu dine ſatiſfaciēde culpe. ¶ Ista ciuitas ē ciuitas dolorus: ubi ē inferno. ¶ In hac uenit dilcō oīs malicie ⁊ īmūdicie. et uudie ⁊ obduracois ¶ In hac ciuitate ecīa regnit deus p ordinatā ſuā uſticiā. p meſurā ſuppliciop debitā. p malicie refrenatiā: p libra tā mitis hoīm eqtatē. ¶ Nā alij dāpnādop pectat plꝰ alij minus: ita et pene et cruciatois ādigne ſtituta ſunt tranſu. ¶ Nā et ſi oēs dāpnādi ſcludūt tenebras: nō tn̄ oēs uno eodēq modo. Differūt enī tenebre a tenebris. honop ab honōre: ardop ab ardore. Ubiq; denīq; diſponit deus ī uſticia et mīa ecīa ī inferno: ut alie puniāt ḡ hij q̄ peccauerūt ex induſtria. alie q̄ ex infirmitate. alie q̄ ſola noxa originalis pcā tenebāt: quop plaga ⁊ ſi ī cauēna dīne viſois et lucis eloop ſiſtit. mie tn̄ ⁊ ꝯfugio ꝑ hoc appropiquat: q̄ ad honorē ſuppliciop nō pueniūt: cū puop opm affectū nō habebat. Alioq̄n n̄ deus ordinaret ī nūo ⁊ meſura: dyabolꝰ nūq; meſurā habēt ī puniendo. ¶ Quarta ciuitas. eſt ciuitas glorie. ¶ In hac ē ꝑfecta dilcō ⁊ ordinata: q̄ nichil deſidāt n̄ deus ⁊ ꝓpt̄ deū. Ut ergo ad iſtā ciuitatis ꝑfectionē puenias. q̄druplice te oportz habē caritatē: ſcz ordinatā. mūdā. veracē ⁊ ꝑfectam. ¶ Ordiata vō caritas ē. q̄ cāt dilīgit ad ſolā ſuſtētationē. mūdꝰ ad nullā ſuꝑfluitatē. primꝰ ꝓpt̄ deū. amicꝰ ꝓpter pte puritatē: ūmicꝰ ꝓpt̄ remunatiōnē. ¶ Mūda vō caritas ē. q̄ vicia nō dilīgit cū vīrute: q̄ aſſuetudo pua ſtēpnit: q̄ pcm̄ nō lenīgat. ¶ Vera aūt ē dilcō. q̄n deus toto affectu et corde dilīgit: q̄n honor et timor dei p̄fitat in oībz actibz. q̄n ex fiducia bonop opm̄ mīmū pcm̄ nō mittit: q̄n ſapiēt moderat q̄s ſeipm̄ ne ex numio feruore defīciat: q̄n ex puſillanitate et ignoratia tēptationū. nō declinat ad pcm̄. ¶ Pfecta vō ē caritas: q̄n nichil dulceſcit hoī. ſicut deus. ¶ Her ī pncipio ichoat: ℔ ī celo conſumat. ¶ Ergo dilige iſtā ꝑfectā caritatē et verā: qr oīs q̄ ea nō habuit ꝑgrabit. ſi tn̄ fidelis. ſi feruens. ſi venatꝰ. ſi puilꝰ fuerit: alioq̄n tn̄ ſiet ad ciuitatē honorus. ¶ Nā ſicut unꝰ eſt

deus. sic vna ē fides in ecclia petri: vnū baptisma: vna gle & remuneracois pfectio. Utra q̄ ad vnū deū puenire desiderat. debet vnā voluntatē & vnam caritatē cū vno deo habē. Do miseri sūt illi q̄ sic dicūt. Suf ficiat si ero i celo mūg: nolo ee pfectg. O insensata cogitacio. Quo eūt ibi pfectg: ubi sūt pfti oes: Alij ex inocencia vi te: alij ex inocencia puericie: alij ex purgacōe: alij ex fide et bona voluntate.

Claus spōse ad vginē atrnēs tēpli salomonis similitudinē et de itatis vnitatē cū hūanitate vitatē inexplicabilē. et q̄liter sacdotū tēpla sūt vanitate de/

picta. Ca^m. xxix.

Bene dicta sis tu maria mē dei tēpli salo monis: cuiꝰ parietes fuerūt deaurati. cuiꝰ tectū pfulgeꝫ. cuiꝰ pauimētū pciosissimis istructū lapidibꝫ: cuiꝰ xposi cio tota refulgēs: cuiꝰ circūda cia redolencia & delectabilia ad intuendū. Deniq̄ p oēm modū similaris tu tēplo salomonis: qui fecit int' deū & hoīem pa cem quo verꝰ salomon sedit. In qd̄ induxit cherubin gle: & ca delabrū ad lucēdū. Sic tu bn dicta vgo tēplū es illiꝰ salo monis qui fecit int' deū & hoi nē pacē: q̄ reconciliauit reos. q̄ vitā dedit mortuis: & pau pes ab exactore liberauit. Cor pus tuū appe et aia sca sunt deitatis templū. i quibꝫ erat tectū dine caritatis. sub quo filiꝰ dei egressꝰ a pre ad te. gaudet habitauit tecū. Pa uimētū vo tēpli fuit tota cō posita vnta tua: et exercitacio vtutū assidua. Nulla ei tibi defuit honestas: qr totū i te stabile. totū hūile. totū deuo tū: totūq̄ pfectū. Parietes vo tēpli fuerūt q̄dragruli: qa nullo pturbabaris obprio. de nullo superbebas honore: ex nulla inquietabaris iparā cia: nichil q̄ n honore & a more dei affectabas. Picture vo tēpli tui fuerūt. iflama cio atrnua spūs sci: q̄ in tm eleuabat aiā tua ut nulla eet vtꝰ q̄ no aplior & pfior eet in te. q̄ in aliq̄ alia creatā. Itaq̄ i hoc tēplo tuo spaabat deus: qn mētibus tuis i fudit sue visitacois dulcedinē. Irrigauit vo: qn deitas socia batur hūanitati. Benedicta ergo sis tu brissia vgo: i qua deus magnꝰ factꝰ ē puer par uus. atq̄ ssim' dns. factꝰ ē pusillꝰ filius: sapiēs deus et creator inuisibilis. factꝰ ē creatā visibl'. Itaq̄ qpiꝰ sima & potentissima es dna: vo ro te respice i me & misere mei. Mater ei salomonis es. nō illiꝰ q̄ fuit filiꝰ dauid. sed q̄ ē pr dauid & dns salomois: q̄ edificauit tēplū illud mun

fiat qđ te vocat pfigurabat. ¶ Fi
lius ei exaudiet matrē: ⁊ ta
lē ac tantā matrē. ¶ Impetra
ergo ut puer salomon qui fuit
q̄ dormies in te, sit vigilans
mecū: ut nullig pcī delectatio
me pungat: ℔ dēo remissor
sit stabil⁹: et amor mūdi sit
mī mortuꝰ: pacīcia pseue
rās. pmia fructuosa. ¶ Nō ei
habeo aliqđ vtutis p me nisi
verbū vnū: hoc ē miserē ma
tra: qi tēplū meū structū omo
ē tēplo tuo. Est ei tenebrosū
vicijs. lutosū luxuria. cupi
ditatis vmibz corruptū: ¶ Sta
bile ex superbia: labile ex vani
tate mūdanoꝝ. ¶ Rndit mat.
Benedictꝰ sit deus q̄ corda tua
ō ispirauit hāc salutationē:
ut intelligēs q̄nta i deo sit bo
nitas. q̄ntaq̄ dulcedo. ℟ cui
xparas me salomoni ⁊ tēplo
salomonis? cui mat' sim illig
cuiꝰ q̄macio nō habet pncipi
ū. nec finē. et illiꝰ q̄ legit nec
habuisse priem nec mrem. hoc
ē melchisedech: ¶ Ipe enim describit
fuisse sacdos: et ad sacdotes
ptinz tēplū dei. Et ideo ego
sū mr sacdotis sūmi. atq̄ vgo.
Vē dico tibi q̄ utriusq̄ sū: ℟
mater regis salomōis. ⁊ mat'
pacificatis sacdotis. ¶ Nā filius
dei q̄ ē et filiꝰ meus. utriusq̄ ē:
sacdos et rex regū. Qui ingrs in
tēplo meo induet se vestibz sa
cdotalibz spualit': i quibz obtu
lit sacrificiū p mūdo. ¶ In civitate
vō regali. cōmorabat cōsors regis:
℔ aspera. Ext' vō tanq̄ pu
gil fortissiꝰ. captū ⁊ pugna
dētinebat. ¶ Nūt at inquit pos
sū q̄ obliꝰ et neglectꝰ ē ide filiꝰ
meus: a sacdotibz et regibus.
Reges q̄pe ꝯfidūt de pala
cijs suis. de exactu suo ⁊ pcessu
et honore mūdi: sacdotes vō
superbiūt de bonis ⁊ possessionibz tpalibz
aiarū. ¶ Nā sicut dixisti tēplū
depictū auro: sic tēpla sacdo
tū depicta sūt vanitate ⁊ cu
riositate mūdi. Regnat enī
symonia i carpite: archa testa
mēti sublata ē: lucēne vtutū
extincte. mēsa deuocois desolata.
Rndit sponsa. O mr mie mi
sēre eis: et roga p illis. Cui mr.
Ab initio sic deus dilexit suos.
ut nō solū in pcibz exaudiat
ipi p se: ℔ et alij sentiat petī
cois effm. q̄t' eos. ¶ Ptēa ut
pces exaudiāt. p alios duo sūt
necaria: voluntas defendi pa
et voluntas pficiēdi i bono. Dis
ci q̄ licet duo habuit: pficiet
illi pces mee. ¶ Verba scē agnetis ad sponsū. de dilcōne ha
bēda ab ipa sposa ad vginē.
sub flōris figura. ⁊ q̄lt' vgo
glōsa loquēs declarat imēsā
et etnā pietatē diuinā contē
nēam ipietate ⁊ ingratitudinē.
et quō amica dei nō debēt inq̄
etari tribulacoibz. Cap. xxx.

Beata agnes loqt' spō
se dicēs. ¶ Filia dilige
mvem mie. ¶ Ipa enī

silis ē flozū sine corpo: cui⁹ figā
silis ē gladio. ¶ Qui quidē flos
habet duas extremitates acu/
tissimas: et cuspidē gracilem:
altitudie vō et latitudiē sup
alios flores se extēdit. Sic ma
ria flos ē flozū: flos q̄ creuit i
valle: et sup oēs mōtes se di/
lataut. ¶ Flos mḡ q̄ nutēbat in
nazareth: et i libanū se diffu/
debat. ¶ Sic flos sup oīa habuit
altitudinē: qr bēdicta vegina ce
li sup oēm creaturā extēdit
dignitate et ptate. ¶ Habuit e/
tiā ipa maria duas acies si
extremitates acutissias. ¶ Tribu
latione scz cordis i passione
filij: et astacia ētamus cōtra
taursiones dyaboli: qr nullḡ
pcto assentiebat. ¶ Verū ei p
plīabat senex ille q̄ dicebat.
¶ Tuā ipsiꝰ aiam. ptrāsibit
gladiꝰ. ¶ Nā q̄ tot ictus gladij
sustinuit spūaliē. qr i filio
suo vulnera et plagas puide
bat et videbat. ¶ Habuit isup
maria latitudinē extēdētē:
hoc ē miam. ¶ Nā sic pia et
misicors ē et fuit: q̄ maluit
oēs tribulatoēs sufferre: q̄ q̄
aīe nō redimerēt. ¶ Nuq̄ at
tincta filio nō obliuiscit ina
te bonitatis sue: sz ad oēs ex/
tēdit miam suā etiā ad pes
simos. ut sicut sole illumīa/
tur et illuīat et celestia et
terrestria: sic ex dulcedīe mārē
nullus ē q̄ nō p eā si petit
sentiat pietatē. ¶ Habuit ma
ria etiā cuspidē gracile id est
humilitatē. ¶ Hāc ei placuit
angelo vndes se ee anellā:
que eligebat in dnām. ¶ Per
hāc accepit filiū dei: qr no
luit placē superbis. ¶ Hāc as
cēdit ad sumū thronū: qa
nichil dilexit n̄ deū. ¶ Prēde
gre canalis et saluta mrem
mie: qr ia venit. ¶ Cui appa
rēs maria. vndit. Dixisti ag
nes substātiuū: addē t adiec
tiuū. ¶ Cui agnes. Si dixero
pulchrima vl̄ vtuosissia:
hoc nulli de iure apetit nisi
tibi. q̄ es mr saluris oim. Et
vndit mr dei btē agnetī. Dic
ista verū: qr ego potēcior su
oim. ¶ Ideo adda adiectiuū t
substātiuū: canalis scz sps
sci. Sz veni canalis: t audi
me. ¶ Tu doles ex eo q̄ pībū
istud vtiē mr hoies: viuaꝰ
sēm lubitū nrm: qr deꝰ fa
ciliē placat. ¶ Vtamr mūdo et
honore eiꝰ du possuꝰ: qr ppt
hoiem factꝰ ē mūdus. ¶ Per
filia talis locucio nō prēdit
de caritate dei: nec tendit a
trahit ad caritatē dei. ¶ Verū
tn deus ppt hec nō oblui
scit caritatis sue: sz oī hora
p ingratitudie hoim. ondit
pietatē suā. ¶ Nā ipe silis
ē fabro fabricāti opꝰ solep
ne: qui q̄nḡ ignescat ferrū
q̄nḡ infrigidat. Sic deus fa
ber optimꝰ q̄ mūdū fecit ex
nichilo: ondit suā caritatem

ade et posteris eiꝰ. Ꝟz refugi
erūt in tm hoies: qꝫ deū qñ p
nichilo reputātes. enormia
plurima cōmiserūt. ℣ Pterea
mia ostensa et āmonitōe be
nigna prędēte: ondit dñs iusti
cia p diluuiū. Post vo di
luuiū posuit deus fedꝰ suū
cū abrahā. et ondit illi sig
na dilōnis sue: et duxit pro
genie eiꝰ ī signis et mirabi
lbz maxīs. dedit pplo legē de
orepprio et vba sua et pcepta
signis eudētissīs confirmauit
Cuiꝰ iterū predēte tpe fi
gesset pplꝰ. et ī tantā vesani
ā prupet ut ecīā ydola cole
ret. pius deꝰ volēs iterū ig
nive frigidos misit mundo
filiū ppriū: q̄ verā vnā ad oē
lū docuit. et hūlitatē verā
ad imitandū demōstrauit.
Nūc at a mltis nimiū ob
lusꝫ negligꝫ ē: Ꝟz tn adhuc
ondit et exhibet vba mē
sue. Nō at oīa pficiet sīml.
magis nūc qꝫ prius. Nam
aiꝰ veniret diluuiū pius
āmonebat pplꝰ ad pniam.
Ꝟz et isl' aiꝰ tīa pmissio
nis īgredēt pius pbatꝫ ē:
et ad tēpꝰ ptracta pmissio.
Bene qppe valuisset dñs edix
isse pplm ī q̄draginta diebz:
et nō in q̄draginta ānos p
traxisse. Ꝟz iustitia dei exige
bat ut īgratitudo pplī on
dēt et mia dei māifestaret:
pplsꝫ futurꝫ tātomagis hu
miliaret. Nūc at si qs cogi
tare vellet cur sit deus afflix
it pplm suū. aut cur pena ali
qua debet ee etna. cū vita
ad pcandū nō possit ee et
na: magna eet audacia. Nec
ille audax ē q̄ cogitatōe ꝫ ra
tōe itelligē ꝫ sphēde nitit:
quō deus ē etnꝰ. Deniqꝫ dñs
etnus et īsphēsibil' ē: et ī eo
etna iustitia ꝫ retributio est.
mīaꝫ īexcogitabil'. Alioqn
si deus ostē dissꝫ iustitiā ī pri
mus āgelus. quō seruet iusti
tia eiꝰ. q̄ oīa iudicat ī eqtate.
Et si fecisset iterū mīam suā
cū hoīe. creando eū et liberā
do ī infinitis signis. quō tāta
bonitas eiꝰ scīret et caritas e
ius tā īmēsa et tā pfecta.
Igit qꝫ sempitnꝰ ē deus sempi
tna ē in eo iustitia: ī qua nō
ē addicio nec diminucio sicut
in hoīe q̄ pōgitat opꝰ suū fa
cē tali mō et tali die. Deus
vo cū facit iustitia sua vel
mīam. pficiēdo māifestat
eā: qꝫ ab etno pncia. ptita
futā fuit apud illū. ℣ Prea aia
dei paatē debēt stare ī amōe
dei: et nō mq̄tari q̄nus vi
derit mūdiales pspari. Q̄ia
deus ē sicut optia lotrix. que
pānū īmūdū ponēs inter
pcellas ut ex motiōe aque
fiat mūdior ꝫ cādidior: dili
diligent' cauet iactꝫ vndaꝝ
ne sb'mergat pānꝰ. Hic deꝰ
ponit ī pnti amicos suos int'

pcellas pauptatis et tbulatiõis quibz ad etnã vitã pgentur: custodies eos diligent' ne vel nimia tristicia vl' tbulacõe intolãbili submgant'. Vba xpi ad sposã. optim exẽplũ de medico et de rege ponẽtia et q̃liẽ xps p talẽ medicũ designat'. et quõ frequẽt' saluat' dãpnãdi sc̃dm hoies. et dãpnat' saluãdi sc̃dm hoies vl' mũ

Filius dũ. Cap'. xxxj. loquit' ad sposã dicẽs. Medicꝰ venit i regiõe longiquã et ignotã': in q̃ rex nõ regebat ꝫ regebat': qz cor habebat leporinũ. Et ideo sedẽs in throno q̃si cõnatꝰ asinꝰ apparebat': pplis võ suus vacabat ymessacõibz: t honestatis et eq̃tatis oblitꝰ. de futuris bonus zsulẽtes odiebat. Cuiꝰ medicꝰ se pntaret regi et de tra voluptatis se ee dicẽt': causaqz cognitionis ifirmitatũ hoim se affirmaret venisse: rex ãmiratꝰ hoiem et loqlã eiꝰ. t̃ndit. Ego habeo duos in carcẽ: t̃as decollãdos'. Alt' eoz respirare nx pt': aliꝰ võ robustior et corpulẽtior ẽ q̃ cũ carcere ingredẽt'. Ingrede ergo ad eos et cõt̃plare vultꝰ eoz: q̃s eoz melioris sit xplexionis. Cuiꝰ ingressus fuiss̃ medicꝰ et vidiss̃ eos: dixit regi. Homo quẽ robustũ dias silimꝰ mortuo ẽ: nc̃ viuẽ potit. De alio võ: spes ẽ bona. Cui rex. Unde mq̃t nosti hoc'. Et medicꝰ. Quia mq̃t aliꝰ ipletꝰ ẽ hũoribz et vẽto nocuo: nec curari potit. Alt' võ exinanitꝰ: facilit' me diãte lenitate actus saluari pt. Cui aut rex. Cõuocabo nobiles meos et sapẽtes: ut visa sapiã tua et industã. gloriosꝰ appareas i ocul' eoz. Cui medicꝰ. Neq̃q̃ mq̃t hoc facto. Deus ei pl'm tuũ iudi esse gloriue: et quẽ nõ potit ope. psequit' et depuat vbo. Sed expecta: et ondã tibi soli in oclaũ sapiam meã. Sic enĩ instructꝰ sũ et doctꝰ sapiam meã: plurimã habẽ i secto et modicã in apto. Ner q̃ro gloriã in tenebris tuis: cũ in luce p̃ue mee gloriet. Dz nec tẽpꝰ sanitatis adiuc ẽ. donec vẽtus australis aflauit: et sol i meridie appebit. Cui rex aut. Quõ pnt's ta fieri in tra mea'. Inea naz sol rarissie orit': qz ext' clima ta sumꝰ. et vẽtꝰ aq̃lonaris sp dnat' nobis. Dz qd m' sapiã tua pdest'. et tãta mora sanitatis'. Video te satis verbis habudare. Rndit medicꝰ. Sapiẽtis ẽ nõ ee subitũ. Dz ne tibi suspectꝰ et ingratus apparea': da m' istos duos homiẽs. et ducã eos ad fines regnu tui ubi aer ẽ xpetendor: et tũc videbis q̃ntũ opa q̃ntũ ve valebũt vba. Cui rex.

Altoribz mgt & utilioribz oc
cupati sum⁹: qđ nos distra
hys aut qđ affert nobis ma
gisterii tui. In pntibz ei
bonis delam⁹ q̄ videm⁹ & p
possidem⁹: ad futa at & in
cta nō aspiram⁹. Verūptn
suscipe hoies illos ut petis:
et si ostēderis i eis aliquid
magnificū et dignū amia
coe: pdicabi⁹ te et pdicari
facie⁹ te gloriū. Suscepts er
go hoibz illis et ad tēperiem
aeris deportatis: alij tñ si
ut ad mortē: alij vo blādi
mēto aeris refocillatj iuxt
Medicj iste ego sū: q̄ mede
ri cupies hoibz vba mea mu
si in mūdū. Quāmus at infi
mitates multoz vidi. duos tñ
ostendi tibi: in qbz ustricia &
miam potis admirari. Vnū
ei ostendi tibi q̄ dyabolj pos
sedit occultre ꝑ ethalit pue
endū: cuj tñ opa ab hoibz
videbant et laudabāt tā
q̄ usta. Alterū vo ondi cui
apte dnābat dyabolj: ꝑ sa
nandū dixi tpe suo luz non
hoibz apte ut tu credebas.
Fuit ei iustricia diuina. ut
sicut spūs maligns paulati in
eū dnāri cepat: sic eade usti
cia dictabat ut paulati egrede
ret: sic & egressj ē donec aia
carne soluta. puenit cū ea
dyabolj ad iudiciū. Cui dixit
iudex. Tu purgasti eā & cru
bas q̄ trahit: nūc ptinet
ad me duplicia cōna. pfessioe
sua cōnave eā. Recede igit
ab ea: quā tāto purgasti tpe.
Veni o felix aia: et vide sessi
spualibz gloriā meā et iocū
ditatis meā. Ad altām vero
aiam dixit. Qđa fides vā nō
fuit ītre. et tñ qī fidelis gloria
baris et laudabaris: et q̄ opa
iustoz pfectā nō fuit in te inue
ta: pptea mees illa fidelium
nō erit in te. Tu qz i vita tua
q̄siusti. cur volui mori p te:
et cur humiliauu me tm p te.
Ideo vndeo tibi nūc qđ fides
ecclie sce vera ē q̄ suffert tra
hit aias: passio mea & san
guis meus introduxit eas in
celū. Ido ifidelitas tua et a
mor tuus vanj deprimēt te
ad nichilū: et nichil eis ip
pertu spualiū et noz. Qz
vo dyabolj nō egrediebat
videtibz cūctis: vndeo. Mū
dus iste ē qī vnle tuguriū
respcū tabnaculi qđ habi
tat deus. pplusq̄ deū exaspe
ras: ideo paulatim sicut i
gredebat: egrediebat.

Verba vgis ad sposā. sb fi
gura ponēda. qlit pr ipsa
nt cetos scos elegit. i mrem
et i portū salutis. Cap. xxxij.

Mater log ad sposā
dicēs. Quāda qvens
lapide reppit mag
netē: qua eleuas manu pp
a custodiuit i thesauro suo.
et p eū deduxit nauem ad

portū. Dic filij meus mlīos que
rēs lapides sōz. me specialit
elegit ī mrem sibi: ut p me
hoīes reducent ad portū celi.
Sicut ergo magnes attrh ferrū: sic ego dura corda attraho
deo. Ido tbari nō debes si qz
cor tuū induratū: qz hor ē ad
maiorē cōna. ¶ Verba filij ad
spōsam quō p duoz hoīm exē
plū. ondit se iudicare fdm in
tiora et nō fdm exteriora. Cam
Filius dei lo. xxxiij.
quit spōse. Mu
ris de duobz: vnq
erat qz lapis qdratus. alij pe
grinj ī sraelimitanj: fz neu
ter puenit ad id qd tu spabas.
Primus itaq ad quē tu fuisti
missa fuit lapis qdratus firmus
ī receptibz suis et tn qz thomas
pie dubitas: ideo qz nodū erat
tēpus quo xplete fuit malicie.
pbauit vnū fz nō bibit. De
fdo dixi qz ī sraelimitanus
erat comes itineris: hor ideo
factū ē ut qz fama iusti et
fm dixerat. scietis statū
suū. Nā ipē ē religiosus ha
bitu et pfessiōe monachus fz
moribz apostata: dignitate
sacēdos fz seruus pcti: pegrinus
fama fz intrōe gyrouagus:
ī sraelimitanj opione. fz ma
gis babilonicus. Insup et cōtra
obiam et aplica ī stituta est
egressus. totusqz ē infectus hēsi
ta qz se credit et dicit pōtifice
futurū. cuius et libū hec testat:
ideo subito mouet. et ñ cauerit
sibi: pri mēdacij sociabit. Ideo
nō debes turbari si aliq obscu
re dicit. a si pducta nō fiet se
cūdū cogitatū tuū: qz vba
dei duplicē debet intelligi pnt: et q
rīces hoc astrīgit. vīate eoz m
dicabo. Aliter aūt ego vere deus
sraelimitanus sū: ideo ego
ipe comes itineris ee volo.
¶ Verba vīginis ad filiā sub
figā in q aīa ī anulo corpus
ī pāno designat. et qlr aīa
p discretionē purificata et cor
pus p abstinētiā debet mū
dari et nō intrōfica. Cam xxxiij.
Alter loqt. Si dat ali
cui anulus q nimis
strictus ē digito: iqui
rit ab amico qd faciēdū sit.
Rndit. Presūdat digito: et
sic anulus ei adaptabit. Cui a
micus. Neqq inqt: fz magis
anulus cū malleo extēdat.
Si vō aliqs velit potū ponē
tis dnī p imūdū pānū abstu
tice et colare et qrēt a silū ab
imico: ille rndit. Presūde
de pāno oē qd imūdū ē: et
ubi aliqd mūdū inuenis ibi
tice potū dnī tui. Cui amicus.
Nullo mō sic fiat. fz magis
pius mūdificatus et lauād ē
pānus: et postea potū ticiēdus.
Sic etiā ē in spūalibz. In a
nulo itaq intelligit aīa: ī pā
no vō corpus. Ergo aīa q in
digito dei ee debet: extēdi
malleo discretionis et purifica

cois debet. Corpꝰ no mꝰtificꝫ mudari p abstinetiã: ut ꝓba dei p illud diffundatur.
Explicit liber celestis t'ous reuelationũ dei. bt̃e brugide dinitꝫ reuelatꝫ. Deo gr̃as.

Incipit capl'a libu quarti.

Verba iohannis euãgte ad sposã. qlit̃ nullum opꝰ ẽ sine remunãcõe. t quõ biblia excellit oẽs scripturas. t de rege pdone t pdicõe et pdigo t̃. et de visio ipi regis sco iohe sibi dato et qlit̃ debeat ꝛtepnẽ diuicias et honoẽs ꝓpt̃ deum. Capl'm. primũ.

Visio mirabil' et notãda sponse. et qlit̃ deus ipsã visionẽ exponit i q exposicõe baptizati p aiãl. gentiles p piscẽ et di aiãi p tres tẽmas designãt.

Collocucio mirabilis Cam. ij.
bilis p modũ interrogacois et vnsiois mt̃ dei et sposã. de rege et de iure hẽditario de regno et suoꝝ successoꝝ. et qlit̃ qdã a successoribz regni repetẽda fuit et qdã no. iij.

Verba dei ad sposã. de duobz spiritibz scz bono et malo. et de mirabili et utili bello i mẽte cuiꝺã dnẽ orto ab ispiracõe boni spꝰ. et a tẽptacõe maligni spꝰ et qd i istis sit eligẽdũ. iiij.

Verba scꝫ petri ad sponsã. de desiderio qd habuit ad saluãdas gentes. t qlit̃ in fort̃ sposã ad meoriã obtinẽdã. t de mꝫ nus mirabilibz q adhuc i urbe debẽt adimpleri t expleri. Cam. v.

Narracio optia bti pauli ad sposã. qlit̃ pribz scꝫ stephani fuit a deo vocatꝫ et de lupo agnꝫ effectꝫ. et qlit̃ ẽ bonũ orare p

Visio mirabilibz. Cam. vj.
et notãda de qdã aia iudicata et de dyaboli accusacoribz t viris gl̃ose aduocatoribz. et de expositõe ipi visois i q̃ celũ p palatiũ xps p solẽ. vgo p mulierẽ dyabolꝰ p ethiopẽ et ageꝰ p mulierẽ designãt. t i q duo loca penaꝝ ir remediabilia et tria remediabilia xputãt. t mlta alia mirabilia et maxiẽ suffi. de

Verba ageli gl̃iis. Cam. vij.
ad sposã de itencõe pene aie a deo i supioꝝ capl'o iudicate et de remissõe pene ipꝰ qn̄ morte eꝰ tẽmas pepẽrit. Cam. viij.

Verba ageli ad sposã de iudicio dei iusticiae t̃ quam supdicta. et de satisfactione fieda i hac vita pro existẽte in purgatorio. Capl'm. ix.

Verba qrimonie xpi de iniq̃s romanis ad sposã. et crudelitia t̃ eos a xpo illata. si in peccatis suis moriãt. Cam. x.

Verba scꝫ agnetis ad vgine gl̃osã xpm laudãtia et bñdicẽtia. et qlit̃ rogat vgine p filia. et de vnsiõe dni t vgis dilcte et solatoria ad sposam t qlit̃ iste mudꝰ p olla designãt.

Verba vgis matris Cam. xj.
ad filiã de reuolutõe dei aiaꝝ

in hoc mūdo nūc in tribulacōi
bus spūalibz nūc in ꝟsolacōibz
et q̄d sit tribulacio spūalis & ꝟso
lacio. et q̄liť amici dei debent
gaudē & ꝟsolari tpaliť. Ca^m. xij.

Verba xp̄i ad sp̄osā q̄ lacme
suť deo accepte et q̄ nō. & de
quibz fienda c̄ et erogāda ele
mosina pauperibz & p aiabz de
fūctor. et de ꝟsilio & de roga
mīe xp̄i ad sp̄osā. Ca^m. xiij.

Verba ꝟfortitudinis xp̄i ad
sp̄osam i tremore posita. q̄
nō debet timē de hijs q̄ vidit
et audiuit q̄ sps sc̄i suť. & q̄
liť dyabol⁹ p serpēte et leonē
et ꝟsolacio spūs sc̄i p ligurā
designat. et q̄liť sit opponen
dū dyabolo. Ca^m. xiiij.

Verba xp̄i ad sp̄osā. cur
boni i hac tribulāt & mali
pspāt. et quō deus pbat p
exēplū q⁹ q̄nḡ pmittit tpa
lia in quibz subitelligitur spū
alia. et q̄re deus nō pdixit
singula ad c̄tas horas cū oēs
horē & mometa sit ei nota
Verba vḡinis Ca^m. xv.
ad filiā quō dyabol⁹ frequēter
astute seduat sub deuocōis pe
le aliquē vl aliq̄s mi seruos
dei ut ipos prēbet. & q̄bz idul
gēcie largiunt. & quō dispo
sicio eccie p anserē & ds per
gallinā designt. & q̄ st digni
dei pullī vocari. Ca^m. xvj.
Exhortacio optīa ad filiā sc̄e
agnetis ad bene et laudabi
liť vuendū. & ad malā vitā et

vita

deo ingratā pcauendū. in qua
fortitudo & pacia p currū
p quatuor vō rotas designt
iste q̄tuor vtutes. sc̄z pfē oia
reliquē ppt deū. humilē se exhi
bē et deū sapiēť diligē. cauēē
q̄z discrete refrenare. & ponū
t q̄da alia religiosis. Ca^m. xvij.
Verba filie laudis ad vḡinē
gl̄osā et mīsio ḡta vḡis ad fi
liā in q̄ filie ḡras plurimas
de se p vḡinē et aplōs sc̄or
ꝟcedūt. & mīta alia bō. Ca^m. xviij.
Verba filie ad dnām de vtu
te & laude sue pulchitudis. et
de mīsioe vḡis sui laudē ꝟfir
mate. et q̄liť filiq̄ vḡinē mīez
xp̄at auriſubro. Ca^m. xix.
Exhortacio sc̄e agnetis ad fili
am de nō retrocedēdo. & de nō
plō debito pcedēdo. et mō ab
stinēdi i abstinētijs ītapien
dis vl inceptis. & q̄ ītinēcia
sit dō acceptabilis. Ca^m. xx.
Verba sp̄ose ad deū de eq̄
vtute et magnificētia. & mī
sio vḡis ad filiā ipam ꝟfortās
et q̄liť boni serui dei nō debēt
cessare a pdicacōe & monicōe
gentiū suie ītant sū non.
qđ pbat p exēplū. Ca^m. xxj.
Qualiť modus tpibz hoī
nū malicia pcedit dyaboli
astucia. & quō hoies nūc pmp
tiores sūt ad pcedū q⁹ dyā
bolo ad tēptandū. et de sīlia
dr tales ullata. & q̄liť dei ama
i pdicādo debēt laborare vi
liť. & celeriť. et de sc̄e ihsuoe

Verba amicicie. Ca^m. xxij.
Verba vḡinis ad filiā sc̄e
q̄da dēones ad hoī
pcipitādū. ḡdā ad ītri
q̄da ad ītardandū
Verba mīs ad filiā q⁹ p
Verba mīs ad filiā q⁹ p

in suos amicos. Ca.m xxij.

Verba ihu xpi euāgeliste ad vginē gloriosā de quoda mero et liquo. et vnsio vgis qlit talis sit constituti et de dyabolu illusionibz ad ipm et quo ex se septē signus spūs bonū agnoscat. et ex totidem malis spūs dinoscat. Ca.m xxiij.

Verba vgis ad filiā q modus tenēdus sit int seruos dei et ipatetes. et qlit superbia p dolū designat. Ca.m xxiiij.

Verba monitionis mris ad filiā qp hō no debet curā facē in desideriis carnis. sz bn refoue corpus i modatis necessariis et qlit hō stat ux corpus suū et nō i corpe. xxv.

Verba amonitionis vgis ad filiā. scz q opa virtuosa mentur vitā eternā. et q nō. et de maxīo obīe mito. Ca.m xxvj.

Verba admonitionē vgis ad filiā de quoda suo facto deuoto ppando ipm ad armiferi bello corpali male arma

Verba vgis ad filiā de tribz modis tribulationū. q p tres modos panū designant. Ca.m xxviij.

Verba mris ad filiā q lit sint quida dēones ad hoīes perpitādū. quida ad vexandū quida ad retardandū qdā ab stinētijs ad reptādū et de mō tenēdo istō. xxix.

Verba mris ad filiā qp prosperā et plicā mundi seruis dei nō nocebūt quus talibz utant dūtaxat ad honorē dei et hoc p exēplū pauli. xxx.

Verba mris ad filiā p exemplū pbāna qp pdicatores amici dei nō mingnāt in aspū dei si gētes nō iuuāt ad eoz pdicationē vra irrecōe facta qp si iuuant. Ca.m xxxj.

Verba mris ad filiā de infinita sui mia erga pcores et erga eā laudates et hōrate. xxxij.

Verba sponse nōnda de urbe rōna sub foz qstionis ppone da ysolatione et deuotione et ordinatione antiquitus olim romanorū scz tā laycorū qp dicoz tē. qre mult pch dolor oia ista ni sa sunt in desolatione et iordinatione et i abhoiatione. sicut patz i oibz supdictis qp infelix fuit corpalit et spualit. xxxiij.

Visio sponse de penis diuisis q ppabant ciuda aie adh i corpe exīti. et qlit oia illa genera penaz si nisa erit aia an mortē iuti debebat i mximū hōre et glām. Ca.m xxxiiij.

Verba sponse ad ihm xpm de desiderio saluacōis aiarū. et de vnsione sibi i spu scta qp excessū et superfluitas hoim impotū et abo resistat visitacōibz sps sancti — Caplm. xxxv.

Verba di ad sponsa qlit religiosi antiqui i mōsterijs tiore et dina caritate ingrediebat. et qp inimici dei falsi religiosi exeūt in mūdū p superbia et

inquia cupiditate rē. ⁊ sic de mi
luribz ī sua mulcta. Cam. xxxvj.

Q erba xpi ad sposa inqui
rentia ab ea qlit' mud⁹ stat.
et de spōse rnsione' q⁹ stat si
cut facto expass⁹ ad q⁹ oes c'
rut indiscrete et de crudelis
sima xpi sua et iusta xtra
tales. Caplm. xxxvij.

Q erba ihu xpi ad sponsa
de fide nō habeda m sopnijs
ymo pcauēda qntūcūz leta
vl' trista. et quō dyabol⁹ falsi
tatē admisz vitati ppt' q⁹ insur
gūt ī mūdo mlti errores ⁊ q⁹
pphe dni nō errauerūt q⁹ sup
oia vāit' deū dilexert. xxxviij.

Q erba mris ad filiū de
sponsa ⁊ de rnsioe filij xpi ad
mrem ⁊ trez vba mris ⁊ qd de
signat' p leonē ⁊ p agnū ⁊ q
lit' ds ppt' igtudinē ⁊ ipacie
cia hoim pmittit euenire que
alit' nō euenirēt eis. xxxix.

Q erba xpi ad spōsa decla
rātia q⁹ sit xpiana mors ⁊ quō
ho bn mout. vl' male ⁊ quō a
mici dei nō debēt tbulari si
videat seruos dei corpalit' mo
ri et crudelit'. Caplm. xl.

Q erba mris ad filia q⁹ sa
cerdotes rite habētes absoluti
ois officiū qntūcūz pōres
sint pnt absoluē a pcis ⁊ sic
de sacro eucharistie. Cam. xlj.

Q erba mris ad filia qlit'
mores bom ⁊ opa iustitie p
postes ī amicis di designāt'
⁊ quō seruus dei debēt cauē
a detractione. Cam. xlij.

Q erba mris dei ad filia
qualit' mali pastores assilare
permu corrodēti arbores radi

Q erba x̄ ad ecs. Cam. xliij.
sponsa qlit' corp⁹ p nauē et
mud⁹ p mare designāt. ⁊ q
lit' voluntas ē libera ad alas
pducēdas ī celū vel ī infernū.
et qlit' terrena pulchitudo
vitro xpat'. Cam. xliij.

Q erba qrōnie spōse cōra
dna maiestate ex eo q⁹ qtu
or sorores filie regis ihu xpi
fez humilitas. abstinēcia. xten
tacio et cauitas nūc pcisdlez
anichilat'. et sorores filie re
gis dyabolu. fez supbia. delā
tio superfluitas symonia vo
cant' dnē. Caplm xlv.

Q erba monacis spōse
ad qūeda dnm de restitucoe
faciēda de iniuste actis. ⁊
de voce āgeli sniam dr ipm
pferētis crudele. Cam. xlvj.

Q erba filij ad spōsa quo
a dyabolu ceptacoibz debeāt
pcauē. et qlit' dyabol⁹ p hostē
deus p gallinā. eiꝰ poteāa ⁊
sapia p alas. eiꝰ mia p pēnas ⁊ hores p pullos designāt.

Q erba filij ad Cam. xlvij.
sponsa de quoda rege qlit' de
beat augre dei hōrem ⁊ cari
tatē ad alias et de snia cont
ipm si nō fecit. Cam. xlviij.

Q isio spōse sub figra ecie
de eiꝰ exposicoe in q⁹ stinet
mod⁹ et stat⁹ q⁹ papa tenē

debet respcu suu & respectu
aliox platox scē miris ecclie.
& q̄ maxīe i statu humiliatis.

Visio reprehensi Cap. xlix.
bilis sponse de iudicio militaru
psonax adh̄ duraturu. i qua
audiunt. si hoies emendauerint
pcā & ego iudicū mitigabo.

Visio admirabil Cap. l.
et tribul sponse de q̄da aia an
iudicē pncta. et de oppositoi
bz dei & libru & iudicij dei &
aiam. & de tribulationibz aie &
ipsa. & de duris penis stupē
dis sibi ad pfationē latis. li.

Visio tribul sponse de q̄da
hāe & de q̄da muliere. & de
expositōe mirabilu visioīs
sponse sibi ab angelo frē i qua
plta mirabilia ostenditur. Cap. lij.

Verba dīgis ad sponsa q̄dā
pata ē ad defendēda oem vi
dua et oem virgine & oem q̄
iugata qs videt i iusto ppo
sito stare & suu filiu sicp o
nia diligentes. Cap. liij.

Verba miis ad sponsa de
felici natitate cuiusda i pcis
mutis pessis. qua natitatem
pcibz & lacrimis seruoru dei
obtinuit. Caplm. liij.*

Verba miis ad filia de q
da q̄ no debet tristari de
correptione. Caplm. lvj.

Verba miis ad filia q̄dā
roma debet mutari a zyza
nia pmo acuto ferro. scdo ig
ne. tio iugo boū. Cap. lvij.

Verba x̄ ad sponsa sb figra

Verba miis ad filia qualiter
pcibz seruox dī vult diligē q̄
da puer et ipm armus spūa
libz armare. Caplm. lv.

et exposītōe ubi xps p dīm pe
grinante. corpus suū p thesauru
ecclia p domū. sacdotes p christo
des designat. quos sacdotes tang
vere dns septēplici honore ho
norauit. et q̄dā dr agrie q̄ ip
sacdotes unqu septēplici utu
pio ipsu utrupant. & q̄dā sep
tē vestes scz septē virtutes qs
deberet habē vtut in septē vi

Verba x̄. ad cās. C. lviij.
sponsa q̄dā sacdos tenet hre
tria p̄. corpus xpi. sacrificare. scdo
mundicia animis & sps habē trio
proxime sue prudē. & q̄ tenet
habē libz et oleū & quo sacdos
angelus dñi ē. vmo q̄ eis officiu
ē maius q̄ angeli. Cap. lix.

Verba sponse ad deū de ifto
mo effudēdi pces cora dō. C. lx.

Qualit̄ diabolus appuit spō
se in elevatōe corpis x̄. loques
et p tractōes pbas ei q̄ illud q̄
elevabat no eet corpus x̄. Cui
angelus dñi statī appuit & for
tas ea et dicēs noli credē &c.
et q̄dā xps statī appuit & coegit
diabolū ut dicat vīmē cora
filia &c & q̄dā corpus x̄ sunt
sic a malis sicut a bonis & de
remedio oportuno i tptacōibz
de corpe xpi. Caplm. lxj.

Verba increpatōis dñi ad
quēda sacdotē sepelientē q̄da
qui i pactēia mortuus ē pnte
sponsa. & q̄dā ei septē plagis
spualibz et ei septē corpalibz
veniet ad unquos sacdotes & q̄dā illa
aia pp. pacias & obtinet glaz. lxij.

Qualit' drabolꝰ appuit spose
poles ipsa p racões apntes de
tpe i sacro corpis xpi. t qlit' x̄s
i aditorii affuit spose dra-
rogēdo ad vitate dicēda. ora
spōsa et de ꝯfirmacōe t iforcōe
utilissia x̄ ad sponsa de suo glo
so corpe i sacmeto. Ca'm. lxiij.
Qerba miis ad filia qlit' fi
lig suus assūat paupi rustico
t qlit' tbulacões et psecucões bo
nus a malis illate suit bonis ad
pfationē t cōna in paca im-
Qerba amonicōis Ca'm. lxiiij.
miis ad filia et p exēplu pba
tia qlit' amica dei nr̄ attendiarū
ner cessare debēt a pdicacōe t
de mag̃ talū i'minacōe. lxv.
Qerba x̄ ad spōsa suupig
mag̃ficētia ondentia. et qlit' o
nia sdm eig ordiationē pseue
rat. pterq; misera aia pcozis.
et hoc ia inducit p exēplum
t qlit' voluitas in agendis est
custodieda. Capl'm. lxv.
Qerba miis ad filia de vul
pe t qlit' drabolꝰ vulpi silat.
t qlit' dra' subdolꝰ tang vul
pis vario t mltiplici mō tep
tacionū decipit hoies et cona
t decipe p maxie qs videt i
bonis pficē. Capl'm. lxvj.
Qerba x̄ ad spōsa qlit' boi
mozes t bona opa dicoz p da
tis aquas. t mali mozes t ma
la opa p tpes t lutosas desig
Qerba mal nat' Ca'm. lxvij.
tris ad filia. passione filij bn
dicti p ordinē narracōa t de
for̄ t plchitudie ei' de filij. lxvi.
Questiões a xpo spose ppone
t rnsiões hiules spōse ad xpm
facte. t qlit' xpc subiugit p
elacōne filie spōse tres lauda
biles statꝰ. scz statū vgiale cō
iugale t vidiale. Ca'm. lxx.
Qerba x̄ ad spōsa de sozbz
t lazaro resuscitato. t qlit' spō
sa t eig filia p soores. t aia p
lazaru t mudꝰ p iudeos desig
nant'. et quō deus cū isto fe
cit maiorē miam ip cū sozbz
lazari. t qlit' mlta loq; t pau
ca opantes idignat' ītra be
nefacientes. Ca'm. lxxj.
Qerba vgis ad spōsa q
lit' nō debēt turbari de mu
lte denuciato mozuo quasi
et ostenso. Capl'm. lxxij.
Qerba xpi ad spōsa t io
hannis bap'te ad xpm ipm
laudādo et i aspū eig pces
deuotas fundēdo. p xpianis
et ip maxie p quoda mulie
cuig pcibz ipe miles p ma
nus xpi t vgis glose t pe
tri t pauli e armaturis sp
ritualibz id e vtutibz arma
tꝰ t honoratꝰ t qd p oia ar
ma corpalia figillan desig
net'. t de boīs oīonibz. lxxiij.
Qerba spose pcantia
ad xpm et ad vgine lau
des optimas īducēdo t rn
sio vgis osolatoria ad filia
pbas p exēpla exposita p
deꝰ iusto iudicio fregit de me
dicio drabolꝰ pmittit ut

verus dei manifestioꝛ sit et
quo tribulacões inductiua sʒ
ad spualia bona. Cam. lxxiij.
Verba vgis ad filiã on
dentia q̃ sut amici dei ʒ quo
pauca ueniũt modus ipi
bz. assignãdo oẽm statũ tã
dicoꝛ q̃ laycoꝛ. ʒ q̃ ẽ causa
q̃re deus diues dilexit pau
ptatẽ. ʒ q̃re elegit paupes
ʒ nõ diuites et ad quẽ finẽ
diuiae dcesse sut ecclie. lxxiiij.
Verba sponse ad xpm mg
nifita miam quã ai ea fe
ceꝛat o manifestacia. ʒ vba x̃i
ad sponsã eandẽ miam i spõ
sa affirmacia et q̃lit ipsam
elegit i vas iplendi uino ʒ
p ipsã dei seruoꝛubz ꝓpinã
do et de grata itiogacõe et
huiu modi sponse ad xm. lxxv.
Verba sponse diuitj reuela
ta, ymo ab oꝛe dulcissio vgis
gnose clare absq; ãpendio
sponse directa et ꝓmulgata.
ipsã monẽdo ʒ affirmãdo q̃
tenꝫ dlia vba oĩmode vita
nõ dni pape debẽt tnsmittẽ.
i quibz vbis ecclie ruina mi
Bohemiã nat. lxxvj.
notabile iformacois utilis
uisedi facte a xpo sponse ad
quẽdã dictu sibi deuotu i quo
mlta bona tinẽt. lxxvij.
Informacio discreta ʒ util ad
quẽdã dictu de mõ uisedi ta
ctpalit q̃ spualit a x̃ sponsa
edita sibi a do ispiata. lxxviij.
Rnsio ut ẽdo vgis ad sponsa
de tbz hoibz ꝑ q̃bz sponsa ad dr
ii intrẽdebat. q̃ sut lacrime me
ritoꝛie ʒ q̃ no. ʒ q̃lit caritas dei
augmẽtat ob meditacionẽ xpi
hiuli tatis. et quo timoꝛ q̃uis
nõ filial nr̃ initial sit bonꝫ. lxxix.
Xps loquẽs sponse dicit ei q̃
aiã deuotã debet habẽ sicut
sponsa os delectabile. aures mi
das. oculos pudicos et coꝛ stabile.
exponẽs oia dicta mẽbra spi
rualit valde pulchre. lxxx.
Xps loquẽs sponse dicit ei
q̃ ipsa debet diligẽ eu sicut ser
uus bonꝫ dnm suũ. sicut filiꝫ
bonꝫ ꝓrem suũ. et sicut uxoꝛ
fidel maritu suũ q̃ muꝝ debz
ab eo separi. et exponit oia
spualit et utilit. Cam. lxxxj.
Xps loqꝫ sponse dicat q̃ tres
fuerũt supplãtati ꝑ mulieres.
quoꝝ unꝫ assilat asino cõna
to. aliꝫ habuit coꝛ leporinũ.
ʒ tꝛiꝫ assilat basilisco. ʒ ideo
mulier debet ẽ subdita viꝛo
suo semper. Cam. lxxxij.
Xps loquẽs sponse dicit ei
q̃ an eu sut duo folia libꝛi.
in uno ẽ scpta tplex mia et
i alio ustica mones ea q̃ du
tẽpꝫ habz initat ad miam.
ne postea punat a ustis. lxxxiij
Mat dei loqꝫ dices q̃ ipsa
ẽ lilis flos a quo apes tra
hut dulcedinẽ. Apes ei sut
serui et elci dei q̃ stimule ab
ea trahut dulcedinẽ gre ʒ hnt
spuales alas. et pedes et a
culeum. Cam. lxxxiij.

Xpc loqr sponse dicens. q ipa debet hre membra pulchra et sine macula xpans oia membra spualit' pfecte dilcoi dei et prioz et pserti amicoz dei adiudit ecia q debeat face spualit' sicut fenix facit corpalit'. q colligit ligna et ibide seipsa adurit. C. lxxxv.

Xpc logis sponse dicit ei q oia creata sut ad voluitatem sua pr' hoies. Dicit ecia q st' tri gna homm in hoc mudo. q apant tbz naubz abulatibz in mari qru prima pclitatur et perit. tria bene regit. scda

Xpc loquē fluctuat. lxxxvj. sponse dicit ei modu q debet tenē mules spual' i plio scz q confidat in do et no i viribz ppis. datq ei duas oiones breues qs cotidie dicat. t dicit ecia q debz ee armatq armis spualibz hre

Xps loques pcepis. lxxxvij. dicit q amica dei sut sicut bra chia ei ex eo q ipe sicut bon medicq abscidit ab eis carne putrida et oia nociua et reuiuificat carnē bona eis trisformando eas. Cam. lxxxviij.

Xps amonet sponsa q debeat se humiliare quadrupliciter videlicz cora potetibz mundi et cora peccatoribz et cora aiabz dei spualibz et cora miabz pauperibz. Cam. lxxxix.

Xpc amonz sponsa q psiare diat et pseuerz in vtutibz imitando scoz vita. ut efficiat bra chia ei. pbat ei q sa trisformatiue efficiat brachia x. C. xc.

Xpc loquit sponse papiem tria. scz q nichil defidet nisi vestitu t vestitu. q spualia no curiat habe n ad voluitate dei t de nullis cotristet ni de pcis suis et alioz. dicit ecia q illi q in hac vita pcia sua no emendauerit. grauissie in diuno iudicio puniet. Cam. xcj.

Xpc docz sponsa oiones pchras qs debz dicē qn iduit. t qn vadit ad mesa. t qn vadit ad dormiendu. mones ea q i oibz vestimentis suis sit humilis et i membris suis honesta et moderata. Cam. xcij.

Xps loqs sponse declarat ei q t qua sut arma iiquoz q si gloriauerit i pcio cum voluitate i eo pseuetadigladio seuerritatis diuine usq tribulit assumet. Cam. xciij.

Oeciat sponsa sponse qd sit distacia duoz pedu t extio gladij de qbz dixat sup i pximo capite. Cam. xciiij.

Xpc loqs sponse de qda plato dicit ei q aia deuota q pdidit deuocois et sce meditacois calore p superbia et ambitione sua et iplicatoes mudi. humiliando se pfecte do et prime recuperabit diuinu calore t lume. t sentiet dna dulcedine. Cam. xcv.

Xps loqs sponse dicit q qruor iacubus. id e qruor in

Xpc loques sponse de mde

crepacōibz hīc stētis sagitta
di sut pcōres ⁊ tepidi ut
ꝑpugnāt ⁊ ad emēdatiōnē
vīe humilit' reducāt ¦ Cā. xcvj.

X pc loquēs spōse de inde
is crucifixoibz ꝙrit ecīa de
xpianis stēpnētibz eū ⁊ ca
ritate ei⁹ ⁊ ussticiā peccātes
ꝑsuptuose ⁊ sciēt' ꝺ madatis
ei⁹ ⁊ spnētes sīas exortā
tiōis ecīe. sub ꝓtextu mie
dei ꝓpt' qđ ꝺminat' eis cum
ia ⁊ furore ussti⁹ sue. xcvij.

X pc logs spōse dicit ei q
ipa ē qi fistula spūs sc̄a per
quā ipa dulcē faciet sonū
in mūdo ad hoīē suū ⁊ uti
litatē gētiū ꝓpt' qđ ipe vult
eā ab ext' detrgētare bonis
moribz ⁊ sapīa. abitq; vo de
aurare humilitate vera ⁊ cor
dis mundicia ¦ Cā. xcviij.

M at' dei logt' ad spōsā di
cēs q cor filij sui ē suauissim
ꝛc. et tāta caritate habudat
ꝙ si pcōr staz ad portas ꝑ
dicōis ⁊ si clamarz ad eum
cū voluntate emēdādi se. sta
ñ eripēt' ⁊ q̄ ꝓuenit' ad cor
dei p humilitatē vē stōis ⁊ per
uenit ad sidatiōnē passionis ē. xcix.

O stēdit spōse i visiōe iudi
ciū uni⁹ aīe ciuīdā religiosi
cōtā xpo iudice iudicāte ꝑ q⁹
dā vīgo intpellat. q̄ ꝺ diabol⁹
de ḡtibz peccis crudeliter ac
cusat ¦ Caplm. cēresimū.

O ratē ꝛ spōsa vidit i visi
one ḡlie bt⁹ dyonisius ꝺcēbat
ꝑ regno frācie ad vgine ma

M ater dei Lnā ¦ Cā. cj.
erat cū bō dyonisio ⁊ alijs
scīs ad cūdē filiū suū ꝑ reg
no frācie ⁊ sup guerra isto
ꝝ regū qui assilant ꝺna
bus bestijs ferocissis ¦ Cā. cij.

X pc logs spōse dicit ei mo
dū ꝑ quē debet fi' pax int'
reges frācie ⁊ anglie. q̄ si ipi
reges nō obedierīt. gnissime
puimentur ¦ Caplm. ciij.

X pc dicit spōse q̄ nō time
at frāgē abstinēcia ꝑ obiam
pūs spūal' q̄ nō ē pcām ⁊
ecīa mons spōsa q̄ stet sta
bil' ⁊ q̄ resistat tēptacōibz cō
tinue ⁊ q̄ habeat voluntatē
firmā pseuerādi i bono. ex⁹ .....
vgis maie ⁊ dauid ⁊ abhe. civj.

X pc indicit spōsā id est
aiam ad seruandā diligent'
actionē pūā. caritatē ꝺuinā
⁊ obedīcia firmā ꝺdepnat
ecīa illos qui stepnūt obiaz
⁊ abstinēcia ⁊ bonā pacīaz.
aimat q̄ hoīem spūale ne
paulatine sub spē lucis pm'
tat īgrossare ⁊ obtrectare cō
scīam suam ¦ Cā. cv.

X pc logs spōse dicit q̄
tres sc̄i ei ꝑ cetis placuerīt
scz vgo maria bt⁹ iohes bap
tista ⁊ maria magdalena
laudat q̄ discretionē absti
nētie quā isti tenebāt i ci
bo sōpno ⁊ vestimēto ¦ cvj.

M aria logt' dicēs q̄ homo
spūal' posth' ꝺmūt' labore

pnie ⁊ ceteris bonis operib. redi
me debet pena tpa p̄dicta.
ad hoc ut vacuas nuces no
offerat deo. Cam. cvij.

X pc istruit sponsa qual'
e differentia int' spm bonu
⁊ illusione diaboli ⁊ quo int
dedi e utrisq. Cam. cviij.

X pc loqt sponse de tribz le
gib. scz eccie ipatoris ⁊ ciu
tatis ꝫ mons ea q ipa vi
uat sdm q̄rta lege scz spu
ale. id e. i humilitate ⁊ cari
tate oia postponendo ꝓpter
deu q̄ p ista acquirit vita

X pc loqt etna. Cam. cix.
sponse dicens q̄ caueat diligē
tes a vicio superbie. ne extol
lat de pulchritudie membro
rum aut de bonis seu de pgenie
na supbz sicut papilionis q̄
habet alas latas et mo
dicu corpus. Cam. cx ✠ ∧

X pc mons sponsa q̄ caue
at a iusticie mundialiu que
e q̄si assaltum diaboli. docto
eccia maria istruit ea q̄ in
oib⁹ operib⁹ suis habeat intētio
nē rectā. ut scz honor dei ag
geat. q̄ mlta seruiunt do ope
ꝫ intentio eor corrupta offus
cat oē bonum. Cam. cxj.

X pc loqꝫ sponse de modo
liberacois anīe da diaboli. di
cit ei q̄ sicut corp⁹ habet mē
bra exā corpalia. sic aia ha
bet membra eciā mtā spualia.
et declarat illa dns val
de pulchre. Cam. cxij.

X pc spūs sponse de gentibz
⁊ iudeis et p̄ maxie de mal'
xpianis ex eo q̄ scā sacmēta
no suscipiut deuote ⁊ mūde
sicut decz. et ex eo q̄ negligūt
creationē ⁊ redēptionē eor
⁊ dinā ꝫsolationē. Cam. cxiij.

Quod nūc desiderabz dm
spe stati oscitat ⁊ ꝫsolat eos
q̄ pius p̄z ⁊ difficilia fa
cit eis facilia. Cam. cxv.

X pc loqt sponse dicēs q̄
illos tūt p̄z ad se eor volū
tate pficiedo i bono q̄s vidz
voluntate mala mutare li
bent' i bonā cū desiderio e
mendandi missa. Cam. cxvj.

Mater narrat septē bona
que suit in xpo ⁊ septē ira
q̄ repedebat ei ab hoīb⁹. cxvij.

X pc dicit sponse q̄ due sūt
delectacões scz spuales ⁊ car
nal'. spual' delectio e q̄n aia
delect' in bnficijs dei. cxviij.

Quod no habitu ꝫ vtu obie
et observacie regulaꝝ fiat
mōchū. et q̄ vā cordis intē
cū ꝓpōto emendādi eripit
aiaz de manu diaboli licz
no pfrē peiteat. Cam. cxx.

Quod vita hoīs tepidi et
dissoluti e q̄si pons artꝰ ⁊ pi
culosꝰ. de q̄ si no vitat se ci
to saltando i naue vite pnie
⁊ virtutū. pcipitabit ab ūmi
co demone i damps pfūdi.

X pc defendit spō
sa sua bugida et aiaz ꝫsa
de mūdo ad vita spualem

∧ ✠ X pc mons sponsa q̄ humilit' viuat n' curet de magn fama ⁊ noīe q̄
pe ad pdicandū eua. no elegit magnos doctores ꝫ humiles piscatores.
nā q̄ laborat ad acquirendū sibi magnū nomē i hoc mūdo. grut i
inferno puniet. Caplm. cxj.

quā pr̄ & mater sororē & fr̄ co
nabāt̄ revocare ab amore eius
& casto matrimonio. Cap̄m cxxi.

Quō bn̄ agnes ponebat
spōse xp̄i cōnā de vij lapidib⁹
pciosis sc̄z pacē i tribulacōi
bus dei loqt̄ libz ic̄. cxxij.

Mat̄ dei loqt̄ filie spōse xp̄i ponēs figām
pulchrā de vij ālibz p quas
quor̄ gr̄ia vitioso⁹ & tā gr̄a
vtiosor̄ hoīm notabiliter de
signat̄. Caplm. cxxiij.

Virgo maria loqbat̄ cui spō
sa filij sui de quoda epō p quo
ipa deote orabat. & dat hic
notabile doctrā & formā vti
ossima sedm quā veri epi vi
uē et se ac subditos suos regē
debeāt spialit̄ & deote. cxxiij.

Virgo maria notificat spō
se dēati p quoda amico suo hō
mita tūc mortuo q ānā cor
pus eius sepeliat in tra aia
eius introducat̄ i gl̄a. cxxv.

Rnsio vgis matis ad spōsa
filij orātē p quoda hēmita
in dubitacōe posito an accep
tus dō eēt q ipē finiēt̄ me
tal̄ dsolacōis dulcedie non
recredēdo umq̄ de hēmo. an
q descendēt aliqn ad edifica
du aias pximor̄. Cap̄m cxxvj.

Post duos anos a tpe quo
visionē de pfse & ālibz ha
buit. de q̄ supi dict̄ libro iiij
cō. ij. xps appares ei expo
nit ei dictā visionē obscu
simā valde clare dicēs q ālia
& pisces p pcordē & gen
tiles. capētes vero p iustos et
bones vtiosos designāt. cxxvij.

Post multos anos postq̄
sponsa habuit illā visionē
de septē ālibz q̄ continet̄ s.
eodē libro. cā. xxv. exponit ei
ei xp̄s aliq̄ que deficiebant
exponenda in dicta visione
ut sequit̄. Caplm. cxxviij.
Explicāt Capitula.

Incipit liber quartus re
velationū dei. Beate Brigide principisse. & c̄
diuinitus revelatus.

Verba sancti iohānis
euangeliste ad spon
sam. qualiter nullū quis
est sine remuneracōe. Et
quō byblia excellit oēs scp
turas. Et de rege pdone &
prodītore et prodigo. & c̄
et de exilio ipi regis a rō
iohāne sibi dato. Et qualit̄
tempnē debeat diuicias
et honores pter deum.
Capitulū primū huius
libri quarti sequentis.

Apparuit spōse plō

queda cui⁹ cries videbat cir cūasi cū obprio: corp⁹ ptē tū erat oleo totūq; nudatū: ſz nichil erubescēs. Que spō se dixit: q; nullū op⁹ erit ſi ne remuneracōe. Scripta qua vocatis scam̄ē illa q; apud hec vos biblia vocat. ſz apud nos ē fulgida q; sol. resplendens ceo pabili⁹ auro. fructa ferens q; sēmē q̄d cētuplū ex se fert fructū. Habet ei auri cētū p cellit metalla: sic scīpta qua vos diatis scīgnos vo vocā ea aurea. Precellit eaā oēs scīptuas q; ī ipa honora t̄ ꝓdicat verꝫ deus: ꝓtiarū claruū replicat opa: ꝓphārū explanat infusiones. Ergo q; nullū op⁹ sine remuneracōe ē: audi q; loquor. Rex iste cora deo ꝓdator ē et ꝓdictor aiaz: ꝓdigusq; effusor diuciarū. Itaq; sicut nullꝰ ē peior illo. q; dilegēdo se ꝓdit q; sic iste mī tos spūaliter ꝓdidit carnaliter dilegēdo iniustos: iuste exal tādo ipios: iustos ꝑmendo: exercēdo correctos dissilādo. Sēdo nullꝰ predo ē peior illo q; ꝓdit illū qui i sinu eius caput suū reclinat. Sic corā tibi q; in sinu suo erat. qua iste rex misabiliter depdatꝰ ē: aliorū bona auferri p mut tēdo. alijs itolabilia ponēdo: aliorū iniurias dissimulādo: iustitiā sp remisse credo. Tertio nullꝰ fuit peior est illo q; creditis sibi ōibz ac ceptis clauibz furat. dnō i nuto. Sic iste acepit claues ptātis et honoris: qbz iniu ste ꝓdigaliter usꝰ ē no ad ho norē dei. Ergo q; alīq; sibi pla cita dimisit amore dei: ſpi lo sibi tā. Primo. q; sit sicut ille euāgelicꝰ q; relictis filijs porcoꝝ redijt ad prem: sic ipe stepnet diuicias t̄ hono res: q; respcu eternoꝝ no fuit n porcoꝝ filique: cū humilita te t̄ deuocōe regredīdo ad prem suū deū. Sēdo. dimit tat mortuos. mortuos suos sepelire: et seqū arta uia cru cifixi dei. Tertio reliquat q; ue pondus peccatoꝝ suoꝝ: et i gredīat p uā illā q; in pma pte ē arta t̄ in fine gaudio sa. Tu q; q; vides me ītelli ge q; ego sū ille qui septuā aurea plenius agnoui: t̄ ag nosco ꝺo augmentu. Ergo nu nudatꝰ ignominiosissime: ſz q;

sustinui pacier deus vesti
ut aiam meā veste īmorli.
Ego eaā fui īūctus oleo: ido
eaā nūc gaudeo oleo letīcie
sempiterne. Ego insup post
matrē dei lenissima morte
tīsiui de mūdo qr custos ma
tris dei fui: & corpꝰ meū ē in
loco quietissīo & securissimo.
¶ Visio mirabilis & nōnda
spōse. et q̄t' dō ipsā visionē
expōit. ī q̄ exposicōe baptiza
t p aiāl. gentiles p pisces.
& dei amici p tres turbas de
signāt. Caplm. ij.

Post hec vidēbat spō
se q̄ due state stā
tes iuxta tīā: quaꝝ
sūmitates et ligature aste de
bāt nubes: ōculi vo ipius pe
netrābāt celū. In pma ei state
ra erat pisces cuiꝰ squame a
ute erāt q̄ rasorii: vsq ei⁹
basiliscī: os q̄ vnicorniꝰ effī
dentis venenū: aures aute
q̄ acutissīe lācee et q̄ lami
ne ferree. In alia statera e
rat aiāl q̄dā cuiꝰ pellis q̄ si
lex: os ingens erat effūdens
flāmas ardētes. Cuiꝰ palpe
bre q̄ durissīmi gladiī. cuiꝰ
aures durissīe erāt emitte
tes sagittas acutissimas tā
q̄ de aere duro et extenso.
Post hec apparuerūt tres t̄
be pl̄one in tīa. Pma erat
modica: scda minoꝝ: tīa mi
nima: q̄bꝫ vox vna de celo
sonuit dicēs. O amici egone
hemeter sīam cor aīalis istius
mirabilis: si q̄s eēt q̄ ex carita
te pīnaciꝫ in illud. Ego fe
rientissīe scupiscō sāguīnē pis
cis: dūmodo inueniret homo
q̄ q̄ē afferꝫ in. Rndit vox
vna de turba: loquēs q̄ ex ore
oim. Audi īquit o cōditor nr.
Quo poterit tibi pīnare cor
aīalis tanti? cuiꝰ pellis dur
or ē silice? Si appropīquare
voluerit oru ei⁹: incēdet flā
ma ignis ei⁹. Si viderit oculos
ei⁹: tīsfodiēt scintillis sagit
tarū ei⁹. Et si forte spes alīq
eēt de aīali īmdo? et q̄s po
terit apphendē piscē? Cuiꝰ
squame acutiores sūt cuspidi
bus? cuiꝰ oculi extīguūt ūsi
nem: cuiꝰ os diffīdit in nos
venenū īsanabile. Rndit
vox de celis dicēs. O amici
aīal et pisces vident vobis i
mutabiles: & apud oīpotētē e
facile. Ergo quicūq̄ queret
vīa ad īpugnādū aīal? ego
de celo īfunda sapiaz: fortitu
dinēq̄ tribuā. Quē vō patiꝰ
ē p me mori: egoipe me dabo
ei remūnatione. Rndit tba
pma. O sīme pr tu es datoꝝ
rerū bonū: nos vō fīra tua.
Libenter dabiꝫ tibi cor nrm ad
honorē tuū: cetā vō que ext
cor sūt disponemꝫ ad sustēn
tationē et refectionē carnis
carnis nre. Et q̄ mors vi
det nob dura. īfirmitas car
nis onōsa. scīa modica? ideo

rege nos ītus et extus: ac
apeq; ḡstant' qđ offerim⁹. et
repende qđ tibi placz. Rnd⁹
turba scđa. Recognoscim⁹ i
firmitates nr̄as. et attēdim⁹
mūdi vanitates ⁊ vanetat⁹:
ideo lubent' dabim⁹ tibi cor nr̄m
oēmq; voluntate nr̄am relīq
mꝰ in manꝰ alioꝝ: qz subee
magis alijs desideram⁹ qz mi
ma de mundo possidē. Dix⁹
turba tua. Audi dnē tu q desi
deras cor aīalis: et sitis san
guinē piscis. Lubent' dabim⁹
tibi cor nr̄m: et pati sum⁹ mo
ri p te. Cui tbue sapiam: et
nos q̄em⁹ vīa ad inueniendū
cor aīalis. Post ista sonuit
vox vna de celo dicēs. O aice
si uenire desideras cor aīalis.
p̄fora cū terebro acuto manꝰ
tuas in modo: deinde sume pal
pebras cete et suge palpebs
tuis cū fortissio bitumie. Ac
ape qz lāmina calibis et al
ligabis ea cordi tuo: ita ut la
titudo ⁊ planicies calibis sint
cordi tuo ꝑpiquora. Claude e
ia intstīa naris attendo
spm tuū in collū: et sic clau
so ore et iclusso spū prede au
dacter cont' sentia aīal'. Cuq;
ꝑuenis ad aīal ipm. apphende
ambabz manibz aures eiꝰ:
cuiꝰ sagitte nō nocebūt tibi.
sz exibūt p apta foramīa ma
nꝰtue. Insup ocīe aīali clau
so ore: ⁊ appropiquādo suffla
i illud totū spm tuū: ad cuiꝰ
aduentū flame aīalis nō no
cebūt tibi: sz regrediēt' i aī
mal ipsū et ardebūt illud.
Nom qz diligētissīe cuspides
gladioꝝ q exibūt de oculis
aīalis: quibz suffige oculos ei
os munitos palpebris cete:
ex quoꝝ mutua et valida
cōiunctione flectent' glady aīa
lis vl' ingredīēt' in cor eiꝰ. vocula
Attēde ecīa pulsū aīalis: ⁊
ibi ifige acīē calibis pualī
de ꝛfodiēdo silicē pellis aīa
lis. Et tūc fractꝰ silex: scito
qz morietꝰ aīal ⁊ cor eiꝰ erit
meū. Cāđ si vnū taletū pō
derabit: ego laborāti dabo
centū. Si vō nō frangit' et
aīal nocuerit hoīi: ego cīa
bo illū hoīem sanctū: ⁊ mor
tuū suscitabo. Qui vō volu
erit in pnture piscē vadat
ad lutꝰ lindo rectīe manibz:
qđ dextrū sit nō filis sz de e
re ꝓfossissio. Ingrediat ita
qz aqua sz nō plꝰ qz ad ge
nua: ne forte nocēat pcelle.
Et pedē i illo loco figat u
bi solidū est: et arena abs
luto. Deinī extrahat sibi vnū
oculū qz extractū ꝓtat ad
piscē: cuiꝰ visꝰ ē qz basiliscꝰ
et nullo mō tūc adiuꝰ hoīem
ꝓualebit. Humat qz clipeū
de calibe i ea brachiū suū:
tūc nō nocebit sibi morsꝰ
serpentiꝰ. Postea extendat
rectīe suū d sup piscē ita cau
te ⁊ valide qz piscis rasoriꝰ

ſus nō valeat diſcēdē rethe
vl' rūpe: nec euadē aliq̄ fo
rtitudine vl' īpulſu. ℣ Si itaq; ſē
tr piſcē extēdat rethe ſup eū
ſurſū: quē ſi decē hoīes tenu
erit ſup aḡs nō mouet. ¶ Quē
portās ad luc̄ reſpiciat eū il
lo oculo quē nō excecauerat:
et apponēdo manū aperiat
eū in dorſo ubi plus ē de ſa
guīe: et ſic p̄mat eū dño ſuo
℣ Si vō piſcis euaſerit aut na
uauit ad luc̄ aliud nocēs hoī
veneno ſuo: ego potēs ſū ſa
nare īfectū: nec minor eſt
remuneratio p ſāguē piſcis
q̄ p corde aīalis. ℣ Tē loquit
deus. ℣ Stateram iſtā ſignat tā
tū: q̄ qui dicēt. ℣ Parce t pa
tē: expecta t miſerē. ¶ Si
aliq̄s vides iuſticiā altius:
et ſemp ut a malo deſiſtēt
eū admonēt. ℣ Dic ergo ds et
creator oīm q̄nq; more ſtatē
deſcēdo ad hoīem ad monēdo
eū t pcendo ei: et tribulacōibz
eū pbando. ¶ Q̄nq; aſcēdo mē
tes hoīm: illuſtrando t flāmā
do. q̄nq; ſolutā viſitādo. Q̄
tature ſtatē aſcēdētes nubes
ſignāt q̄ ego oīm deus oīs
tam gentiles q̄ iudeos tā ami
cos q̄ īmicos ſuſtēto. t gratia
meā mſtro t illuſtro. ℣ Si tñ i
ueniret q̄ gre mee vndē vel
let: voluntē ſuā et affectū ſu
ū a malo auertendo. ℣ Animal
vō ſigt illos q̄ ſcīm baptiſma
ſuſceperūt? t p̄cenerūt ad
anos diſcretōis: t vba ſcī euāge
lij nō imitātes. ¶ Quor cor et
os ad tirena plapſū eſt: t ſpū
alia mīme attendūt. ℣ Piſcis
ſigfīcat gētiles: i p̄ceps ſeu
piſcēte vagantes. ¶ Quor ſan
guis id ē fides modica ē: t itel
lēs ad deū p̄ius. ℣ Deo deſidero
cor aīalis t ſāguīē piſcis: ſi
tñ ueniret qui ex caritate eo
narēt mī illa p̄mare. ¶ Tres vō
turbe: ſūt amici mei. ℣ Primi
illi q̄ mūdo uīūt racionabiliter?
ſed illi q̄ ſua reliquūt obediēdo
alti humiliter: trij qui mortui p deo
pati ſūt. ¶ Colloquutio mirabi
lis p modū mirogracōis et vi
ſionis int' deū et ſpōſā de vefe
et de unc hereditario regis i rḡ
no t ſuor ſucceſſor. et q̄ liter
queda a ſucceſſoribz regni ve
peteda ſūt t q̄da nō. Cap̄m. iij.

O Dne mag̃r ſpōſa: ne in
digneris ſi q̄ro. Audi
ui ex ſcīptura q̄ nichil
acquirēdū ē cū iniuſticia: nec
tenēdū aliq̄d q̄ſitū ſtin iuſtica
ā. Nūc āt rex iſte habet tirā
nidā quēdā dicūt eū hre ex iuſ
ticia. alij vndēt ſtrariū? et ido
mirū ē ſi in iſto hoc tolerās:
q̄d i aliis repbat. ℣ Rndit ds.
Poſt diluuiū nulli hoīes re
maſerūt: n̄ q̄ erāt i arcta
noe. Et ex eis vna p̄genies
nata ē q̄ venit ad orientē: de
q̄ ecia quēdā exorti venerūt
in ſuetia. Et alia gnatio ve
nit ad occidentē: de q̄ quēdā

exorti venerūt in dariam. Dz q̄
pmū reperiūt colē tīa nō occi
uallatā aqua. nichil appropia
bāt sibi de tīa eor q̄ habitabāt
ultē aquas i insulis. Z uñ ex
stentabāt de eo qđ uenerat:
sicut scptū ē de loth et abraha.
Si mgt tu ad dextrā vadis e
go sinistrā tenebo: q̄ dicēt. Q̄
qđ tu tibi appropīas: hoc erit
tuū ⁊ hereditū tuor. Dein pro
cedēte tpe venerūt iudices et
reges qui extenti tmīs suus. nō
occupabāt tīa eor q̄ i insulis
et ultē aquas habitabāt: sed
stabat vnusquisq; i tmīs ⁊ limi
tibz antiquor. Rndit illa.
Qđ si ps aliq̄ regnū donatiōe
aliq̄ alienaret a regno. nūqđ
a successore nō repetendum
eet? Cui deus. In regno qđa
mgt seruabat cōna ptines
ad regē: ppls itaq; cōsiderās se
nō posse stare sine rege. elegē
runt sibi regē: tradētes regi
electo cōnā custodiēdā ⁊ recog
nignādā regi futo. Si igit iste
rex sic electꝰ aliquā ptē de cō
na alienare vl' minuē vellet:
ēte rex futs repetē possit et de
bēt q̄ nulla diminutio debet
ee in cōna. Nec rex alienare
vl' diminuē pt cōnā regni:
n forte rabiōbili causa ad dies
suos. Qđ enī ē cōna regni? n
potēna regalis? Qđ vō regi
nū? n ppls ei subiectꝰ? Qđ vō
rex. n mediator ⁊ obseruator
regni ⁊ ppli? Ergo obseruator
et defensor cōne: nequaq; debet
dimidiare cōnā in prudiciū re
gis futuri. Rndit sponsa. Qđ
si rex ex necitate vl' violēa
cogēt alienare ptē corone?
Cui ds. Si mgt duo hoies eent
discordātes. alteꝝ potēnor
nollet dare gratiā n abrideē
dignitꝰ alterius? cui eet dignitꝰ
abcisa n ex q̄ dāpnū passo
ē? Sic ē etiā de regno. Si rex
aliqs de necessitate ⁊ capti
uitate diminuet ptē aliq̄m
de regno. ēte rex futuꝰ re
petē possit: q̄ rex nō dns cō
ne ē sz rector. nec necitas
facit legē. Rndit illa. Qđ
si rex alicui dnō accessisset
ad dies suos ptē aliquā cō
ne. mortuoꝝ rege dns ille
et successores sui detinerēt
accessa tanq̄ ppria. nūqđ re
petēda eet? Cui dns. Utiq;
tīa illa redire debet ad le
gitimū possessorē. Rndit il
la. Qđ si ps cōne ipignora
ta eet alicui ppt debita illoꝝ
leuatis fructibz ml'tis ānis
q̄ mortuo. tīa postea veniet
in manꝰ alteriꝰ q̄ nulla iusti
tia habēt ad tīa. ex eo q̄ n
accessa ei fuisset nec ipignorata.
si ostensioē quadā occupassi
ea nec dimittē vellet. nisi
acceptā pecuniā. qđ facere di
eet? Cui dns. Si mgt aliqs
habēt globū aureū i manu
sua: ⁊ diceēt astāti. Globus
mgt iste tuus ē: si rehabere

mēdis da m̄ tot libras. ¶ Certe
sibi dari debēt tot libre. ¶ Ita
ubi ptātue aliq̄ tra occupa
ta ē & pacifice possessa: sapi
ent repetēda ē: & xputatis
dāpnis reducēda. ¶ Aut at si
cut rex electꝰ eleuatꝰ sup la
pidē quēdā ad spectaculū po
puli: desigt dn̄ū se habē in
ptibz regni suprioribz & posses
sionē: ita ecā tra ista in pti
bz isfioribz et iure hēditario &
ēptiōe ptinz ad regnū. ¶ Ideo
rex obtenta cōseruet: ne forte
si aliē fecit. et dn̄ū pdet: et
sub cōna reducet. ¶ rex indut
illa. ¶ Odnē ne indigneris: si ad
huc gra semel. ¶ Iste rex habet
duos filios & duo regna. ¶ In al
tō regno eligit rex iure hēdi
tario: i altō sedm fauorē ppli.
¶ Aut at xtrū factū ē. ¶ Nam
filiꝰ minor assumptꝰ ē in rēgnū
hēditariū: maior vō in rēgnū qđ
p electionē debet. ¶ Rndit ds.
¶ In electoribz eoꝝ tā erāt ēque
mēria: et qrtū superexcellit. ¶ In
ordinatꝰ amor: prudēcia simu
lata: adulacio stultoꝝ: & diffi
dēcia de dō et cōitate. ¶ Ideo el
to eoꝝ fuit & iustitiā. cont
deū. ctra bonū rei publice: &
utilitatē cōitatis. ¶ Ptēa ad
prudendū pacē et cōsiliēdū uti
litati cōitatis. nrē ē q̄ senior
filiꝰ recipiat regnū hēditariū
ū: minor vō ad electionē ve
at. ¶ Quocūq̄ n̄ retractēt pōra
facta. regnū pacīet dispen

dij. cōitas affliget. discordia
oriet: dies filioꝝ erūt i ama
ritudīē: regnaq̄ eoꝝ iā non
erūt regna. sicut scptū est.
¶ Dotētes tūsmigrabūt a sedibz
suis: et qui ābulāt in tūs ē
leuabūt. ¶ Ecce dico tibi exēplū
de duobz regnis. ¶ In vno ē elā
o: i alio ē hēditas. ¶ Primū ubi
ē elcio destructū & afflictū
ē qz verꝰ heres nō eligebat:
et hoc fecerūt ptes eligentiū:
et cupiditas regnū ābientis.
Ergo deus nō affligit filiū p
ctīs prīs. nec i ētnū vastat:
sz iustitiā facit et seruat i ter
ris et i cēlis. ¶ Ideo regnū illud
nō vētet ad pōrē glām et feli
ciorē statū. donec verꝰ heres
cōsurgat: aut ex prīna succes
sione vl̄ materna. ¶ Verba di
ad sponsā de duobz spūtibz scz
bono & malo. et de mirabili & u
tili bello i mēte cuiꝰdā dnē orto
ab ispiratōe boni spūs & a repūtatōibz
malignī spūs. et qđ i istis sit eli
gendū. Caplm. iiij.

DEus loquit sponse
A duobz spūbz fugge
runt et ifundūt cogitatōes et
ifusiones i cordibz hoīm: a bono spū
scz et malo. Bonꝰ spūs suadet
hoī celestia. iustā cogitare: & tpa
lia nō amare. Spūs malꝰ suadz
dilige q̄ videt. leuigt pcā. al
legat infirmitates: ꝓponit exē
pla ifirmoꝝ. Ecce tibi dico exē
plū: quō uterq̄ spūs iflāmet
coꝝ illiꝰ dnē tibi note. Spūtꝰ

ꝯpe bonꝰ suggerat ei ista in cogitacoibz suis. Diuicie igr st onerose. honor mudi qꝫ aer. de labilia carnis qꝫ sompnꝰ: letitia trsitoria ⁊ oīa mudialia vanitas: iudiciuꝫ futm ītolerabile ⁊ tortor nimis diurꝰ. Deo videt m ee nimis diuꝝ. stricta tenē ꝓputatione ꝑ diuicijs trsitorijs: spuale dedecꝰ reportare ꝑ aere. logam tribulatione sustinē ꝑ delcamento momētaneo: eiꝫ ratione redde ciu oīa nota sut ⁊ ingꝝ fiat. Dstra tuaꝰ e dimitte multa ⁊ face miorem ꝓputatione: qꝫ multis uolui multuꝫ ꝓputare. Rndit est ispiratoibz hmōi spūs malꝰ. Dimittes mgr tales cogitatiōes qꝫ deus mtis e ⁊ facilr placat. bona posside audacter. da q possides largr: ad hoc eni nata es. ut habeas diuicias. Deoqꝫ tibi diuicie date sut. ut lauderis. ⁊ tuas te putēta. Si ei dimittas seruies hijs qui tibi seruierūt. minuetur honor tuus ⁊ augebit despectio: qꝫ paup vadit sine ꝛsolatioe. Diuꝝ e tibi nouus assuescē ꝛsuetudibz? alienus domare carnē moribz: ⁊ sine seruicio vuē. Deo stabil' es to i honore acepto. tene statū regalr. Dispone domū tuā laudabilr. ne si mutaueris statū tuū arguaris in ōstātie: ꝑ mane i meptis. ⁊ eris apud deū ⁊ hoīes gloſa.

Iterū spūs bonꝰ suader mētī illiꝰ dne: ita dicēs. Deo duo ē etna: celū scz et infernū. Dilēti q deū diligit supa oīa: nō intrbit i infernū. Qui vo nō diligit deū: celū nō habebit. Ꝑ uiā igr ad celū inuēsit p se deus factꝰ ho: ⁊ furmauerūtꝫ ea signis ⁊ morte. Gloſa eni sut celestia? amara diabolica malicia: ⁊ vana oīa trena. Ipsiuꝫ deū imitari sut mater eiꝰ et oēs scī? q oem penam sustinē. oīaꝫ amitte magis volueruṫ. ymo etiā seipos cō tēpserūt: ne pdēt celestia ⁊ etna. Deo tucius ē dimittē honores et diuicias tēpestiue q̄ ī fine eas tenē: ne forte acrescrente dolore i extimis. decrescat memoria delectoꝝ? illiꝫ rapiat q ingregruerūt: q̄ de salute mea nichil curat. Rndit ei ecōtra mala ifusio. Dimitte mgr ista cogitare. Nos sumꝰ hoīes ifirmi. xpc vo deus et hoꝰ? nō debeꝰ eq̄pare opa nra ad opa scoꝝ: quibz ⁊ maior gr̄a ⁊ familiaritas erat cū deo. Sufficiat nob spare celi: et iuxta ifirmitatē nrāz viuē: et pcā nra eleosinis et oronibz redimē. Dicente nāz e ⁊ isipientiū isolita assumē: et ea nō posse ꝛsumare. Rndit bona ifusio. Indigna sū mgr assimilari scis: ꝑ tn tu tu e valde conari ad pfectionē paulati. Cd nāꝫ obest

ſtrū ſpūs bonꝰ ſuadet mētī illiꝰ dñe: ita dicēs. Deo duo ſūt etna: celū ſcz et infernū. Dilēti q deū diligit ſupa oīa: nō intrbit i infernū. Qui vo nō diligit deū: celū nō habebit. Ꝑ uiā igr ad celū inuēsit p ſe deus factꝰ ho: ⁊ furmauerūtꝫ ea ſignis ⁊ morte. Gloſa eni ſut celeſtia? amara diabolica malicia: ⁊ vana oīa trena. Ipſiuꝫ deū imitari ſut mater eiꝰ et oēs ſcī? q oem penam ſuſtinē. oīaꝫ amitte magis volueruṫ. ymo etiā ſeipos cō tēpſerūt: ne pdēt celeſtia ⁊ etna. Deo tucius ē dimittē honores et diuicias tēpeſtiue q̄ ī fine eas tenē: ne forte acrescrente dolore i extimis. decrescat memoria delectoꝝ? illiꝫ rapiat q ingregruerūt: q̄ de ſalute mea nichil curat. Rndit ei ecōtra mala ifuſio. Dimitte mgr iſta cogitare. Nos ſumꝰ hoīes ifirmi. xpc vo deus et hoꝰ? nō debeꝰ eq̄pare opa nra ad opa ſcoꝝ: quibz ⁊ maior gr̄a ⁊ familiaritas erat cū deo. Sufficiat nob ſpare celi: et iuxta ifirmitatē nrāz viuē: et pcā nra eleoſinis et oronibz redimē. Dicente nāz e ⁊ iſipientiū iſolita aſſumē: et ea nō poſſe aſumare. Rndit bona ifuſio. Indigna ſū mgr aſſimilari ſcis: ꝑ tn tu tu e valde conari ad pfectionē paulati. Cd nāꝫ obeſt

aggredi i solitā? Potes ei ē dē:
dare adiutoriū. Repe at aliqt
q via dñi poteris et diuitis
sequi paup aliqs? et luc dns
cū puenit ad hospitiū delica
tis cibis fruat & i molli qesit
lecto: paup tn ad idē hospiti
ū puenit luc tarde. tn ibidem
reliqis ciboꝝ dñi pticipat. Si
n via dñi secuꝝ fuissē hospi
cuiqz regnissē: cibis dñi usus
nō fuissē. Sic & ego dico nūc.
q quis i digna sim assilari
scis: tn volo aggredi mā post
eos. ut saltem possim pticipa
miis coꝝ. Ma duo sūt q solli
citāt me i aio. Primo q si ma
sero in prīa superbia dnat m?
amor pnū deprimit mentē
meā: superfluens vestiū et frī
lue ē m onosa. Deo delectat me
et assultius ē descendē de sede
superbie et pegnādo humiliāe coꝝ
pḡ meū: q manē in honoris
statu & pria patis accumulāe.
Sedo sollicitat me pauptas po
puli et coꝝ clamoꝝ: q ubi iu
uare debēm cotidie pntia mea
suo. Deo natiuū ē m assilū
bonū. Rndit mala infusio.
Pegnari inqt nō ē n icosta
tis ai. Via eni ē acceptior ei
bnficio. Si ei recedis de pria
cupidi homes audita fama tua
spoliabūt et capiēt te: et tūc
p libitate senaes captiuāt? p
diuicis pauptatē. p honore
dedecoꝝ: p quiete tribulationē.
Rndit itm ispiratio spūs boꝝ.
Audiui inqt quēda captiuū
positū in tūri: qui maiore aso
latione habuit i tenebris q
inq pius in habundātia & aso
lacōe tpali. Deo si placz deo
me tribulari: erit m i maiq
mitū. Ppe ei pius ē ad asolā
dū: et pmptq ad subueniendū.
Maxīe si nō egredior de pa
tria mea: n ppt pcā mea et
ad pmendā diuinā cauitatē.
Rndit itm mala infusio. Ad
inqt si digna fuis asolacōe di
uina? cui nō suis paties ad
pauptatē et humiliatē? Tūc
eni penitebit te assupsisse
rigorē? tūc habebis baculū
i manibz p anulo. paniculū
i capite p cōna: et vile sacū
p purpureo idumēto. Rndit
uterū bonq spūs. Audiui inqt
q scā elizabeth filia regis
ungarie delicate nutta & no
bilit nupta. magnā sustinui
it pauptatē et deiectionē?
q maiore asolationē habuit
i pauptate a deo & sublimio
re cōna: q si māsissē in or ho
nore mūdi & eiq asolacōe. Itm
indit mala infusio. Ad iqt
facies si tradiderit te ds i ma
nus hom. suisq violata in
cōpe? nūquid p pudore sub
sistē potis? Quid nō iconso
labilit dolebis de ptinacia tu
a? totiēs ignacio lugebit scāda
lizata? Tūc ēte assurget tibi
ipacia? tūc anxietas i corde
et ingratitudo ad deū: tunc

optabis finiri dies tuos. Et cū
in ore oīm fieris diffamata:
nūq̄ audebis apparē. Item
rndit bona cogitacō. Iudiciū
ex scptura q̄ btā lucia ducta
ad lupanar sstās in fide et
sfidēs de bonitate dei. dixit.
Quicquid q̄ vexat corp̄ meū
nichilomin⁹ vīgo sū: et dupli
cabit̄ m̄ corona. Cui⁹ fidem
respicies deus: seruauit eā
ille sā. Dic ergo dico. Deus qui
neminē pmittit tēptari sup
vires: custodiet aīam meā. fi
dē. et voluntatē meā. Ergo ei
totā me et oīa mitto: fiat volū
tas ei⁹ de me. Ergo q̄ dna
illa hijs pulsat̄ cogitacōibz:
ido amoneo eā de tbz. Primo.
q̄ reducat ad mēoriā ad q̄le
honorē ē ela. Secdo. qualem
caritatē ei deus i diuicio suo
onderat. Tcio. q̄ benigne i
hac mortalitate ē seruata.
Item. pcauco eā de tbz. Primo.
q̄ rationē redditura ē do de
oībz bonis suis tpalibz: eciā
de quolibet obulo. quō scz
leuat⁹ ē et erogat⁹. Secdo. q̄
tēp⁹ suū valde ē breue: et
ne scriet aīq̄ cadat. Tercio.
q̄ deus nō plus parcit dnē
q̄ ancille. Ido ysulo ei tria.
Primo penitē de omissis:
emēdare fructuose cfessa:
deū dilige toto corde. Secdo
ysulo racionabilit̄ fugē penā
purgatorij. Sicut ei qui non
diligit deū toto corde dign⁹
e magno supplicio: sic q̄ nō e
mēdat pcā sū pt dign⁹ est
purgatorio. Tercio ysulo dim⁹
tē carnales amicicias ad tēp⁹
ppt deū. et venire ad locum
ubi spendiū ē int celū et mor
tē ad fugiendā penā pga
torij. q̄ ibi fiut indulgēcie
q̄ fiunt elemosinē et cedēpcōes
aīarū: q̄s scā potifex dedit
et sā dei sanguie suo pme
ruerut. Verba sā petri ad
spōsam de desiderio q̄d habuit
ad saluādas gentes. et q̄le m
formā spōsa ad mēoriā obti
nēdā. et de magnis mirabili
bus q̄ adhuc i urbe romana
debēt adipleri vl' spleri. Cā.

Beaty petr⁹ loq̄t. v.
spōse xpi. Tu filia
xpasti me arauo q̄d
facit sulcos latos et extirpat
radices: q̄d utiq̄ verū fuit.
Nā sic feruēs zt̄ mea fui et
ad mozēs acrē sē. q̄ si totum
mūdū potuissem addeū cō
uertisse: nullatenꝰ pepercissē mi
mee nec labori. Ipē q̄ppe dul
cis m̄ fuit i cogitatu. dul
cis in locucōe. dulcis i opacōe:
in tm q̄ oīa erāt m̄ amara
ad cogitandū ptēr deū. Tm
pē ds m̄ amarꝰ eciā fuit nō
ex se sz ex meipo. Nā q̄ens
cogitaba q̄ntū q̄ deliqui et quō
eū negligenter fleui amare. q̄
nouerā ita pfecte amare: et fu
erūt m̄ lacrime mee delectabiles
tanq̄ cibus dulcis. Qui vo to

gas me dare tibi meoziã: resp̃ deo tibi. ℣ Quid nõ audis
q̃ obliuios̃ ego fui? ℭ Ego
vo plene ifructo vĩa dei ui
rameto me obligaui: ad stã
dũ & mouedũ cũ deo. Oz int'
rogato a' vbũ mulieris negfa
ui vitatẽ. Et q̃re? ℭ Ne tuũ
reliq̃t me ds mi'pi: & egoipe
meipm nõ agnoscẽba. Oz q̃d
fec ego tuũ? ℭ Cõsideraui q̃pe
meipsũ q̃ nichil erã ex me:
et exuirexi & cucurri ad vita
tẽ dnĩq̃ tm meorũ nõis sui
cordi meo ipressit: q̃ nec mt'
tyrãnos nec int' flagella seu
i morte poterã eũ obliuisca.
Dic igit' fac & tu. Surge per
hũilitatẽ ad mgrm meoziã:
& pete ab eo meoziã. ℣ Spe enĩ
e sol⁹ q̃ oĩa pt. ℭ Ego vo uina
bo te: ut pticeps fias granoz
q̃ ego posui sup tĩã. ℣ Insuper
dico tibi q̃ ciuitas ista vome cita
erit pugilũ: cuiꝰ platee stra
te auro & argẽto. ℣ Huc at la
pides eiꝰ saphiri vsi st' i luctũ:
habitatores eiꝰ paucissĩ q̃z dext'
oculs eruty e. Dext' man⁹ ab
cisa: busones q̃z & vspe hĩtat
cũ eis. ℣ Pro q̃z veneo aialia
mitia nõ audẽt appare: nec
pisces mei eleuare caput. ℣ Do
adhuc i ea pisces agregabũt:
et si nõ ita multi ut oĩ. erũt
tm eque dulces & audaces:
in tm q̃ ex eoz collusione des
cẽdẽt busones & rane & ser
pẽtes in agnos mutabunt:
et leones erũt ut colũbe ad fe
nestras suas. ℣ Ite addidit. Dico
tibi q̃ adhuc m diebz tuis audiet.
uuat uicariꝰ petri: & videbis
eũ oculis tuis. ℣ Odia enĩ mo
te deliciarũ: et descẽdet sedẽ
tes i eo. ℭ Qui at benuole no
luerit descẽdẽ veniet apulsi
õt spem oẽm: q̃ exaltari vult
deus cũ veritate & misẽdia.

℣ Carmina optima bt̃ pauli
ad sponsã. q̃ue pabz bt̃ stephani
fuit a deo vocatꝰ & de lupo agꝰ
essꝰ & q̃ue ẽ bonũ orare p

Dqt' oĩbz. Cam. vj.

beatꝰ paulꝰ sponse
xpi dicẽs. Tu filia
apasti me leoni q̃ mt' lupos
nutrius fuat: & de lupis mia
bilit' ereptꝰ e. De filia lupꝰ
rapax ego erã: & de lupo ds
fecit me agnũ. & hoc ppt' duo.
Primo ppt' magnã suã caritã
tẽ. q̃ de ĩdignus fuit vasa sua:
et de petrobz amicos suos.
Secdo ppt' pces bt̃ stephani. p
thomãs. ℣ Nã ondẽ tibi volo
quo & in qua intẽcõe tuũ fui
q̃n lapidatꝰ fuit bt̃s stephanꝰ:
& q̃re meruĩ pces eiꝰ. Ego ipe
pe nõ gaudeba nec delectabar
de pena bt̃ stephani: nec tm
deba gloie eiꝰ: & tm cupie
ba eũ mori eo q̃ mx ĩtentionẽ
mea nõ videba ipm habe
vera fide. Cupiꝰ videre eũ
ulẽ modũ feruentẽ ad pas
sionẽ ferẽdã pacienter. vehe
mẽter dolui ipm ee infidele.

cū tenera ipē cēt fidelissimꝰ
et ego tot⁹ cecus et infidelis:
et ꝓpacedo ei. rogauit ex to
to corde qꝫ pena sua amara
ꝓficēt ei ad cōna et gloria.
¶ Dēa cū ꝑmus ꝓfecat m
oratio eiꝰ: qꝫ p orōne ipius
ereptꝰ sū de multis lupis:
& factꝰ sū māsuetꝰ agnꝰ. ¶ Do
bonū ē orare p oīb⁹: qꝫ ꝓfi
cat illi⁹ orō usq; q ꝑpiquiores
& aptiores sūt ad ꝓpiedum
gria. ¶ Dz nūc ꝙqueror qꝫ vul
iste tā eloquēs int' doctores
et tm̄ pacies int' lapidates
nimis oblitꝰ & neglectꝰ est
a cordibz multoꝝ: & maxie
ab hys q̄ ei nocte et die tene
ret̄ assiste. ¶ Vij ei portāt ei
vasa sua ꝙfracta & vacua: lu
tosa & abhoiabilia. ¶ Deo sic
ꝙceptū ē. ¶ Induct ꝙfusiōe du
plici & rubore: et erubet̄ a do
mibz voluptatis. ¶ Visio mi
rabilis et notāda de q̄da aīa
iudicāda et de dyaboli accusa
cōibz & vīs gloſe adiōcōibz.
& de eppositōe ipi⁹ visionis. & q̄
celū p palaciū. xp̄c p sole.
vīgo p mulierē. dyabolꝰ p ethyo
pē. angelꝰ p militē designat.
et & q̄ duo loca penarū ire
mediabilia ꝙcipiēt. & mlta a
lia mirabilia. & q̄ maxīe de

Qui suffragijs. Ca. m. vij.

ꝑsone vigilari & orōe
et nō dormiēti. vide
bat in ſpiali visione q̄ vi
dēt palaciū icōprehēſibilis
magnitudis. ¶ In quo erāt in
numabiles vestiti vestibz albis
et fulgidis: quor quilibet vi
debat' hīe sedē ꝓpria. ¶ In pala
cio vō ꝓncipalit' stabat una
sedes iudiciaria: in q̄ erat q̄
sol. Et ſplendor q̄ de sole pcede
bat erat icōprehēſibil' & loquen
die. ꝓfunditate & latitudie. ¶
Ego qꝫ una stabat nix sedē hns
ꝑciosa cōna & capite. Oēs qꝫ
seruiebāt soli sedēti & sedēi lau
dātes eū & vnis et cātus.
Dem̄ videbat' quida ethyops
tribulis & aspcu et gestibz: qꝫ
pleng iudia et accēsꝰ ira mg̃
na. Cui⁹ loquēdo clamauit.
O iuste iudex. iudica m̄ hāc ai
mā: et audi opa eiꝰ. Modicū
ia restat de vita eiꝰ. ꝓmitte
m̄ qꝫ corpꝰ punire cīt aīa. & d
nec ab unite separēt. Quibz
dictis videbat' m̄ q̄ vnꝰ stabat
cora sede q̄ miles armatis
pudicꝰ et sapiēs in vbis mo
destisqꝫ & gestibz suis: q̄ dixit.
O iudex certe hic fuit bona opa
eiꝰ q̄ fecit usq; ad hāc horam.
Et statī audiebat' vox de sole
sedēte & sede. ¶ Sic mēt' meū
mal⁹ē q̄ viꝝ? nec ē iustica:
qꝫ vicia sūme vtuti nūgat.
Rndit ethyops. Ergo ē iusta
aia: ut aīa nūgat' m̄. Dicit
ei ipa vicia aliq̄d habet & se:
sic & me negcia ē oīs. Rndit
miles. ¶ Sua dei q̄libet ꝑsona
sequit usq; ad mortē. et usq;
ad ultim̄ puctū: & postea

fit iudicium. In isto vo hoie de quo loqm adhuc incerta sut ai ma et corpꝰ: et discretio manz i eo. Rndit ethyops. Scptuta diat que metiri nō pt. Dili ges deū sup oia: et pximū tuū sicut temetipm. Vide er go q oia opa istiꝰ facta sut ex timore non ex caritate sicut debuit. Oia q̄ pcta eiꝰ de q̄bz cfessꝰ e. inemes cfessa cu mo dica dctione. Ideo pmerut ifernū z demerut regnū ce lorū. Et ideo eiꝰ pcta sut hnt mānifesta a pīd iustica diui nā: q nūq obtinuit cōtione er diuina caritate pcatoz su oz. Rndit miles. Ipe iut q̄ speraut et credidit obtine dctione vera an morte. Cui e thyops. Tu mḡt cgregasti oia q bn fecit: oiaq̄ vba et cogita tua ad salutē aie eiꝰ nosti. Oia mḡt ista q̄aq̄ sut nō pnt as similari ḡre illi q̄ e dctio ex diuina dilatione cū scā fide z spe et mīa delē pnt oia pcta sua. Nā iustica ab etno i deo est q nulli pcatoz ingredie ce lū qui nō habuit pfecta dcti one: et ideo impossibile e q dō iudicz dctionē pfecta ab etno. Ergo aia ista iudica da e ad infernū z merū ad etnā penā sustinenda. Quibz dictis miles tacuit: nichil vi dēs ad eiꝰ vba. Post hec vide bant inūabiles deones siles discretibz scintillis ex feruēti igne: et clamabāt vna voce di cētes ei qui sedebat i sede q̄ sol. Nos inquiunt scimꝰ q tu vnꝰ es dō in tbz psonis: et eras sine principio et es sine fine: nec aliꝰ deus ut tu. Tu vē es ipa caritas: cui iuncta st mia z iustica. Tu fuisti i te ab nīo. nichil habēs diminu tū in te nec tñ mutabile: sic dexz deū. Extra te nichil ē: et ni chil extra te qd gaudiū habeat. Deo caritas tua fecit āgelos ex nulla alia matia nisi a deitatis tue potētia: et feci sti sicut mia dictabat. Ex postq̄ nos iteꝝ actēsi fuimꝰ superbia et inuidia et cupiditate: tua ca ritas dilectēs iustica eiecit nos de celo cū igne malitie nrē: in abissū incōprehēsibi le z tenebrosa q̄ vocat mō mfernꝰ. Sic fecit caritas tua tūt q̄ nec separabit adhuc de iustitie tue iudicio: sine fiat sedm mia sine sedm eqtate. Plus dicit si res illa qua pre oībz dilectis q̄ e vgo q te genui it et q nūq̄ petrauit. si iquit illa petuisset mortalit z sine cō tēde diuina mortua fuisset. sic dilectis iustica q̄ oia eiꝰ nūq̄ obtinēt celū: q̄ cet nobis cū in ifernō. Post ista audie bat sonitꝰ q̄ tube: que q̄ au diebat tacuerut: et stati q̄da vox loqbat dicēs. Exlete z au sculcate oēs vos angeli z aie et demonia: q̄d mō deꝰ loquit.

Ergo o iudex cur nō iudicas aī mā ista nobis. ut puniamꝰ ipsa sedm opa sua?

Et stans ipa vgo ante sedem
iudicij apparēs et habēs sb ma
tello suo qi occulte res aliquas
magnas. dixit. O. o. ītimici vos
pseqmi misdiaz: et cū nulla
caritate dilig'tis iustitiā. Iuz
in opibz hr appareat defect9
p quibz hec aia nō pt obtinē
celi: videte tm qd ego habeo
sub mātello meo. Cuiz vgo
ābos aperuiss finū mantelli:
apparuit sub vno qi qda mo
dica ecclia. in q aliqui mōch
videbāt. Sub alio vō sinu ap
pariert mulieres t viri. a
micis dei religiosi et alij: et
oēs vna voce clamabāt dicē
tes. Miserē miserioz dne.
Deinde factū ē silētiū: t vu
go loquebat dicēs. Scpta dic
Qui habet fidē pfecta: pt
p eā mōtes trāsferre i mudo.
Qd ergo hic pnt dic nūc
voces istoz facē q et fidē ha
buerit: et seruierit deo cū
feruenti caritate? Qd vō illi
amici dei facturi sūt qs ista ro
gauit orare p se ut possit se
parī ab īferno t obtinē re
ni? Nec p bonis opibz suis
alia remuneratiōē qsunt:
ñ celestia. Nūqd nō pnt et
valēt oēs eoz lacrime t pces
apphendē et elevare eū ut
obtineat aīa morte sua diui
nā īspirationē. cū caritate? Im
sup et ego adda pces meas
cū orōnibz oīm sctoz qui in
celo sunt: qs iste spāliter hōrabat.

Et itm adiecit vgo. O inqt
demones pcipio vob ex pte
iudicis. attendē ad illa q
i iustitia nūc videris. Tūc
oēs vnderūt qi in vno ore.
Nos inqt videm9 qi i mūdo
modica aqua t aer magn9
placent ira dei. Sic t tua orō
ne placet deus ad mām aī
caritate. Post hec audiū ē
vox de sole dicēs. Qdt pces
amicoz meoz obtinebit ia
ille diuina īspiratiōē aīa mor
tē in tm qp nō veniet ad in
fernū. Sz purgabit cū ill' qui
sīnoē pena hnt i purgato
rio. Purgata vō aīa mede
habebit i celis cū ill' qui i
tris fidē t spem habuerūt
cū mima caritate. Quibz
dictis demones fugerūt. De
inde spōse videbat qp qi loc9
quida tribulis et tenebros9
apiebat. in quo apiuit for
nax ardēs intq: et ignis ille
nichil aliud habebat ad abuē
du ñ demones et mortes a
nimas. Sup vō fornace appa
ruit aīa illa. cui9 iudiciū ia
in superioribz audit ē. Pedes
vō aie affixe fuerūt fornac.
et aīa stabat erecta qi psōa
una. nō at stabat i altissio
loco. nec in ifimo loco: sz qi
i latere fornacis. Cui9 forma
erat tribulis t mirabil. Ig
nis vō fornacis videbat se
the surrexit infra pedes aie: si
cut qn aqua trahit se sursū

pfistulas. ⁊ violent' ap̄m̄edo se
assēdebat p caput: mtm̄ qp po
nebāt sic' vene crentes cū
ardēt igne. Mures at videbāt
q̄ sufflatoria fusor: q̄ crebra
tonū cū assiduo flatu emone
bāt. Oculi vō euersi appare
bat cecā imersi: ⁊ videbāt ad
occiput mtm̄ ee. Os q̄ erat
apti ⁊ lingua extēta p apti
tas natiū et dependebat ad la
bia. Dētes at erāt q̄ clauu
ferrei affixi p palatū. Bra
chia vō erāt ita tosta qp tēde
bāt ad pedes. Manꝰ q̄ habe
videbāt hre ⁊ aprime quada
pigredine cū ardēt pice. Cru
ris vō q̄ apparebat sup̄ tibiaz
videbāt habē formā pellis su
p corpꝰ: et erat q̄ linea ves
tis crustosa spmate. Que q̄de
vestis sic erat frigida. qp oīs qui
videbat eā extremuit. et de illa
pdebat sicut sanies de ulcē
cū corrupto sāguine: et fetor
ita malꝰ qp nulli pessiō fetori
possit assilāre. Visa imag̃ istā ⁊
hilarē audiebat vox de illa a
mīa q̄ dixit q̄q̄z vicibz ve. cla
mās cū lacrimis totis viribz su
is. Primo mat̄ ve m̄i qr sic modi
cū dilexi deū. p maximis vtu
tibz eiꝰ ⁊ gr̄ia m̄i data. Secdo ve
m̄i. qr nō timui iustitiā dei sic
debui. Tcio ve m̄i. qr dilexi cor
pus ⁊ animus mee peccatis vo
luptates. Quarto ve m̄i. qr nūq̄ vidi vos
ludentes et iocantem. Et ꝛr dix'
āgelꝰ m̄i. Ego mat̄ volo t' expo
nē visionē istā. Palacū qd vi
disti ē silētiū celi. Multitudo
vō illoz q̄ erāt i sedibz vestiti
vestibz albis et fulgidis. st' āgelī
et sororū aīe. Sol vō sīgnificat
deū in deitate sua. Mulier at
virgine q̄ deū genuit. Ethyops
vō drabolū qui aīam accusat.
agnes āgelū qui bona opa aīe
dicit. Fornax vō notat infernū.
q̄ ē intꝰ sic ardēs qp si totꝰ mū
dus ardet cū oībz q̄ in eo sunt.
nō eēt silē magnitudi fornā
cis illiꝰ. In isto vō fornace audi
iunt voces diuse oēs loqntes st'
deū. oēsq̄ ichoates voces suas
cū ve et silit' finientes. Appa
retq̄ aīe q̄ psone q̄rū membra
extendūt insolabilit' nūq̄ hīn
tes regem. Scito ecā qp ignis
qui videbat' in fornace ardet
in etnis tenebris. et aīe ardē
tes i eo nō habet eqle pena.
Tenebre vō q̄ appuerūt i cen
tru fornacis. vocat limbꝰ. ⁊
predit de tenebris q̄ sunt in for
nace et sunt trī ambo vnꝰ lo
cus et vnꝰ infernꝰ. Quicūq̄
illuc venit. nūq̄ habet cū dō
māsionē. Sup̄ vō tenebras is
tas ē pena maxīa purgatōis
quā aīe pnt sustinē. Et ult' lo
cū istū ē locꝰ aliꝰ ubi minor
ē pena. q̄ nō ē alia n̄ defectꝰ
virtū i fortitudie et pulchitudie
et aspectibz. Sicut p silē dico. q̄
si aliq̄s eēt infirmꝰ. ⁊ cessāte

infirmitate vl' pena nichil habet de vbz ſ̄ donec vires paulatim recuparz. Certꝫ vō locꝫ ſuprior ē, vbi nulla pena ē n̄ deſiderii̇ pueniēdi ad deū. Et ut melius i ſcīa tua itelligas. dico ē p ſilitudinē. q̄ ſi es muſcet et ardet cū auro in igne ardētiſſimo. et tm̄ diu debet depurgari donec es ſumet et aurū remanet purū. Quīto vō es fortius & ſpiſſius eet. tāto ardētiori igne diget donec aurū eet q̄ aqua curres et totū ardes. Dein mgr eris pfert aurū ut obtineat veā formā i viſu et tactu. Poſtea mittit in trīū locū. vbi cuſtodiat & pīnet poſſeſſoꝝ. Hic ē & ſpualit. In primo loco ſup tenebras ē maxia pena purgatorij. vbi vidiſti illā aiam ſupdictā purgari. Ibi ē demonū tactꝫ. vbi p ſilitudinē appa ret q̄ venenoſi vmes et ſilitudo aialiū ferotū. Ibi calor ē et frigꝫ. ibi tenebre et ofuſio q̄ pcedit de pena q̄ ē in iferno. Ibi qda aie habet maiorē penā qda minorē iuxta q̄ pcā emēdam erat vl' nō eo tpe quo aia cū corpe mā ſit. Dein mgr id ē iuſticia dei pfert aurū id ē aīas i alia loca. vbi nō ē n̄ defls viri ui. In qbz aie tā diu demorabit donec refrigerii habebt vl' de ſpualibz amicis ſuis. vl' de ſcā eccīa primus opibz bonis

Nā aia quo maiꝫ auxilium habuit de amicis. eo citius valeſcit et libabit de illo loco. Poſt hec aia fert i loc̄ trīū. vbi nō ē pena n̄ deſiderii̇ pueniēdi ad deū et q̄ bēam viſionē. In hoc loco morat mltꝫ & minus diu. pt illoꝝ qui i hoc mūdo dī vixerūt pfm̄ deſiderii̇ pueniēdi ad dī pnīa et eiꝰ viſionē habebāt. Dato eciā q̄ multi moriūt in mūdo ita uſti et inocētes qa ſtati pueniūt ad pnīa dei et eiꝰ viſionē. Quida vō pres ſius cū bonis opibz ſic emēdatis q̄ aie eoꝝ nulla ſentient pena. ſ̄ pauci ſūt q̄ nō veniāt in locū vbi ē deſiderii̇ pueniendi ad deū. Ideo oēs aie in iſtis locis tbz amorātes. ptcipant ſcē eccīe pcibz & bonis opibz q̄ fiunt in mūdo pīpue q̄ facit dī vixerūt et eoꝝ q̄ fuit ab amicis eoꝝ pꝰ morte. Dato eciā q̄ ſicut pena ſt mltiformis et diuſa. ſic & pene ſūt mltiplices et diuſe. Ideo ſicut eſuriēs gaudet de paſcūlo veniēti ad os eiꝰ. ſicies de potiſtis de gaudio. nudꝰ de veſte. infirmꝰ de veniēdo ad lem. ſic aie gaudet & ptcipāt hiſ bonis q̄ fiunt pꝰ eis in mūdo. Deinde ſubiūxit angel⁹. Benedicta ſit ille q̄ in mūdo iuuat aīas oīonibz et bonis opibz. labore reqꝫ corpis ſui. Dīa uſticia dei mētui nō pt q̄ dicit. q̄

aie aut purgari debet p̄ mor
tē pena purgatorij: ā opib̄
bonis amicor̄ citius soluī.
Post hec de pgatorio audiebā
t̄ mlte voces dicētes. O dne
ihū xpe iuste iudex. mitte ca
ritatē tuā hijs q̄ spialit̄ peā
tē hnt̄ i mūdo. tuc plꝰ pti
cipari potimꝰ q̄p nūc de eor
ātu. lōne et oblacōe. Sup
vō spacū istud de quo clāor
iste audiebat. videbat q̄ dom
in q̄ mlte voces audiebāt di
cētes. Mertes sit ille a deo qui
mittit nobis auxiliū i defti
bz nris. In ipa q̄ domo vide
bat q̄ aurora p̄cedē. Rubrus
vō aurorā appuit nubes que
nichil habebat de luce aurore.
de q̄ nox maxīa p̄cessit dicēs.
O dne deus da de tua ineffa
bili pietate vnicuiq; cē
resimā remūnatiōnē i mū
do hijs q̄ nos eleuāt cū bonis
opib̄ i tue deitatis luce et tu
e faciei vsione. ¶ Verba ā
geli ad spōsā de itencōe pene
aie a deo i supiori caplō indi
cte et de remissōe eiā pene
ipi. q̄ an ei⁹ mortē inimicis
cē loquit̄ pepat. Cā. viij.
angelꝰ dicēs. Illa cuiꝰ dispo
sitionē vidisti et iudiciū au
diū audisti. ipa ē in ifinissi
ma pena pgatorij. Et hoc
ideo ē q̄ non itelligit utru
veiet ad requiē pḡ purgati
onē an dāpnata sit. et hoc
iustitia dei. q̄ ipe habuit dis
tretionē magnā q̄ utebat̄ ad
mūdū corpaliū et nō ad aiaz
spialiū. q̄ nimis oblīs est
et neglexit deū q̄p diu vixit.
Ido nūc aia eiꝰ patit̄ audo
rē de igne. et remissat de
frigore. Ipa ē cēa de tenebꝝ.
et de deoꝝ visu tediosa. sur
da de clamore dyaboli. esuri
ēs et sitiēs intꝰ. et ab extꝰ ves
tita cū confusione. Tm̄ deus
dedit ei vnā gram̄ p̄ morte.
scz q̄ nō veniz ad metū deo
rū. Quia ppt̄ solū honorē
dei pepcit et dimisit q̄uia
delictū capitalibz inimicis su
is. et fecit āicitiā cū capita
li inimico suo. Scdo etiā q̄ q̄c
q̄d boni fecit et q̄cq̄d promisit
et dedit de bene acq̄sitis diui
cijs. et maxīe pces amicorū
dei. minuit et refrigerāt pe
nā eiꝰ. iuxta q̄ diffinitū ē in
iustitia dei. Alia vō bona mi
nus bn acq̄sita q̄ dedit. hijs p
ficuit spialit̄. q̄ iuste ātea
possidebāt ea. a corpalit̄ si
sit dignū iuxta dispositionē dei.
¶ Verba āgeli ad spōsā de iu
dicio dei iustitie et supdaz
aiaz. et de satisfactiōne fieda pro
pā i hac vita existēte i pḡa
¶ Tē loqt̄ tertio. Cā. ix.
angelꝰ. Tu prius audisti
q̄ ppt̄ pces amicoꝝ dei il
le obtinuit diuinā mi
tionē ex caritate p̄ patris mo
dicū an̄ mortē. q̄ citio sepa
ret eā ab infirmo. Ido post

morte iudicauit iustitia dei q
debet p sex etates arde i pur
gatorio quas habuit ab illa
hora q primu fecit mortale p
catu fecit. usq; du ex dina caritate
peruit fructuose. n de mudo et
amicis dei auxliu obtineret.
¶ Prima itaq; etas fuit q no
dilexit deu ppt nobil corpis
eius morte. t ppt tribulacões ei
multiformes qs ipe xps tole
rauit no ppt alia causa nisi
ppt salute aiaz. ¶ Secda etas fu
it q no dilexit aiaz ppa sicut
xpian debet. n regimabat
deo p baptismo suo. t ex eo
q no erat iudeus vl pagã
nus. ¶ Tercia etas fuit q bn
sciuit q deus pcep facé t ad
hec pficeda modica habuit
voluntate. ¶ Quarta etas fuit
q sciuit bene q ds phibuit
hijs q ad celu vellet ire. et
audacter fecit et illa sequens
no ofecie sue stimulos. fs suu
carnale affectu t voluntate.
¶ Quinta etas fuit q no e usq
finé t ofessione. sicut ad illu
ptinebat cui habuit tam lon
gu tepus. ¶ Sexta etas fuit. q
modicu curabat de corpe t
noles illud frequeter tripe. q
a peto se ptine noluit. nec
cautelé habuit i tripe corpis
xpi. antequ i fine vite. ¶ Post
ista apparuit quida homo mo
desto valde i vestitu. cuius vestis
erat albe t fulgide qui alba
sacerdotis. circus Zona linea
et stola rubea ad collu t sub
tus brachia eius. ¶ Qui dixit
aut verba sua isto modo. ¶ Tu q
hec vides attende et nota.
t meorie tue mmeda q vides
t q dicuntur tibi. ¶ Vos qppe qui
estis i mudo viuetes. no po
testis eo modo itelligere poten
tiam dei et eius an tpa ostitu
tione. sicut nos q cum eo sumus.
¶ Ea illa q apud deu fuit in
unico puncto apud nos. ppre
hendi no pnt ni cum verbis t si
militudinibus iuxta mudi dispo
sitione. ¶ Ego itaq; fui unus
de illis qui ho iste iudicauit ad
purgatoriu horauit eum do
nus suus i mta sua. ¶ Sed de
dit m deus ex gra sua. q
si aliqs velit facere q moneo.
tuit istius aia trasferri poss
ad sublimiore locu. ubi ob
tineat veram suam formam. t
nulla alia pena sentiet. n
sicut ille patet q magnu
morbu habuisset et oes dolo
res abesset. iacetq; qui homo
sine viribus. ¶ Attn ex hoc ghau
det. q p citissio surgit se ad vi
ta puenturu. ¶ Idcirca sicut tu
audisti q aia istius clamauit
quinques ve. ideo dico quatuor
solatoria sibi. ¶ Primu ve
fuit. q deu modicu dilexit.
¶ Sed ut ab isto libet. dent p
aia eius regmina talibus i qbus
sanctus dei offerut. t ipse
deus magis honoret. Secm
ve fuit. q deu no timuit.

Ideo p̄ isto absoluēdo. eligūt̄ tḡinta sacdotes deuoti. audi
no hoīm. quoz q̄libet dicat
tḡita missas q̄n pnt. nouē
de mr̄ibz. nouē de cfessoribz.
nouē de scis oibz. vicesimā
octauā de āgelis. vicesimā
nonā de scā maria. tricesimā
de scā trinitate. et oēs intrēt
orēt p aīa isti⁹. ut ira dei mu
tḡet & iustitia ad miaz flectā
t. Tertiū ve fuit p superbia et
ai⁹ cupiditate. Ideo p isto abo
lendo recipiāt tḡinta pauperes
quoz pedes lauent̄ cū humilita
te. et dent̄ eis cibaria. et pe
cūa. vestesq; q̄bz solent. q̄z
quilibet tā qui lauāt q̄ q̄ la
uāt roget deū humilit̄ ut ppt̄
humilitatē suā & amaīa passi
onē suā. dimittat aīe isti⁹ cu
piditatē & superbiā quā amisit.
Quartū ve fuit luxuria car
nis sue. Ideo q̄tuoz dauz vnā
vḡinē in mōsterii. vnā vi
duā silr. vnā vḡinē i nupci
is veris. dādo cuilibet eis de bonis
un sufficiēt̄ ad victū & vesti
tū subsistāt. tuū ptm aīe ist̄i
qd i carne amiserat dimit
tet deus. q̄ hec sūt tres mite
q̄s ds ussit i mundo stare & e
legit. Quintū ve fuit q̄ ml'ta
amisit i plimoz tribulatōe. scz
q̄ totas vires adinuit. q̄tenꝰ
illi duo p̄us nōiati ad ueniret
i nupcias qui nō minꝰ quadā
sanguinitate erāt nuptui q̄ si fi
isset abo de p̄ria patrela.

Et hāc admonitionē penitauit pl⁹
ppt̄ seipm q̄ ppt̄ regnū & sine
regis de dñi papē. & laudabilē
sce ecclie dispositionē. Pro isto i
tanḡ fco multi fuerūt mīes ne / facti
stra dei & scam ecclīaz seu xpi
anos mores talia tolleret. Si
q̄s ergo tale ptm abolē voles
ret ad papā dicās. hō quidā tale
ptm amisit. nō exprmēdo psonā.
attn in fine penituit & obtinuit
absolutionē nō emēdato ptō.
Imponite m ight̄ pnias q̄lēcūz
vultis et tolle posse. q̄ patꝰ
su p eo tale ptm emēdare. Ve
si nō eet isti ipposita maior pe
nitētia n̄ unū pr̄ nr. valeret
illi aīe ad diminutionē pene in
pḡatorio. Verba q̄rimōie xpi
de iuḡs romanis ad sposā & de
crudeli sna & eos a xpō illata
si i pctis suis moriat. Cap̄. x.

Ihūs dei loq̄t̄ hec ubā
dicēs. O roma tu m
p ml'tis bnficiis malā
retributionē rependis. Ego sum
ds q̄ oia creaui. meaq; maxiaz
caritatē p corpis mei durissi
mā mortē manifestaui. quā
pia voluntate p aīarū salute sus
tinui. Tres utiq; vie sūt quibz
te adire volui. & ve i oibz eis
tu pdē me voluisti. In pma
ei via lapidē magnū suspēdis
ti sup caput meū. ut me ate
rēt. In scda via acutū laqeū
posuisti q̄ nō me pcedē ad te
pmittit. In tcia via foueā m
fodisti ut i ea icaute cadens

suffocarer. Hz ista q̃ iã dico non
corpalit̃ fz spũalit̃ debet intelli
gi. Ego quidẽ ad habitatores
rome q̃ talit̃ fecit loquor. fz
nõ ad amicos meos q̃ eor opa
nõ sectant. Prima itaq; via
q̃ venire solet ad cor hois
ẽ ve timor dei. sup quẽ homo
ingentẽ suspendit lapidẽ. hoc
ẽ magnã psũptionẽ cordis su
i. nõ timẽs iudicẽ cui nemo
resistẽ pt. fz ita i corde suo dicẽs.
Hi venit ad me tior dei. Itez
eũ psũptio cordis mei. Secũda
via q̃ venio ẽ diuini oſilij in
fusio. q̃ etiã sepius aduenit p
dicatoribz & doctibus. Tuc nẽpe
in hac via hõ lanceã ponit
cont̃ me. dũ delectabiliẽ pectat
& pcepta mea ꝓponẽs firmit̃
i malis suis pseuerare. donec
nõ potit ea ãplius usitare.
Hec ctissime illa lãcea ẽ q̃ non
simit ad eã venire ctiaz dei.
Tercia at via ẽ illuminatio sci
spũs i cuiuslibet hois corde. p
quã hõ intelligẽ pt & pẽsãe
que & qñta p eo fecerã. & q̃
lia p ipo passõ fuerã i me
ipo. In hac via hõ fodit m̃
foueã ꝓfundã sic dicẽs i corde
suo. Quid m̃ libet hoc m̃ sua
caritate suauiẽ. Sufficit ei
m̃ de hijs q̃ in hac vita me
delectãt cogitare. & sic diuina
caritas una cũ oribz meis
q̃ i ꝓfunda foueã ab eo suf
focat. Vẽ habitatores rome
hec oia m̃ fecit. & ctissime
vbis et oribz hec ostendit. Vba
& opa mea ꝓ nichilo reputã
tes. m̃q; & mihi mee ac scis
meis in loco & seno. leticia et
ira maledicẽtes. & detrahias p
ctaz actionibz offendites. Illi q̃
dẽ nõ viuit iuxta assuetudi
nẽ xpianoz sicut scã ecclia
ꝓcipit. qz maiorẽ caritatẽ nõ
habẽt ad me q̃ demones. q̃
magis miserias suas sustinẽ
volũt et malit. suaq; malicia
retinẽ q̃ me vidẽ. m̃q; phẽ
ni gla adhere. Sic utiq; sũt
illi qui corpꝰ meũ accipe nolẽ
tes de pane i altari sicut e
oribz assitu assectãt. Cuius
ꝓcepto iniuriat maxime & dya
bolica tẽptamẽta. O q̃ miseri
sũt q̃ tale inimicũ plꝰ dium
sani sũt q̃ venenũ respuit
& abhorret. qz nolũt se a pec
catis refrenare. Huc igit̃ p
vnã viã eis incognitã veniã.
p potẽciã deitatis mee. vidic
tã mee humanitatis & tẽptoribz
ifendo. Et sicut ipi m̃ tria
obstacula i vijs suis ne ad
ipos ingrediar ꝓmouerũt. ita
et ego alia tria ipis paboq;
amaritudinẽ vnu et mortu
sentiet & ꝓstrabũt. Lapis itaq;
meus. mors ẽ subtilmea et
ꝓpinqua. q̃ sic eos stet q̃ oia
que habẽt ad iocunditatẽ hic
remanebũt. & sola aia ad iu
dicium meũ venire xpellet.
Lancea mea ẽ iustitia mea. q̃
ita a me eos remouebit. q̃

nūq̄ ḡfiſtabūt bōitatē meam
q̄ eos rēdemi. et nūq̄ vidēbt
plēitudinē meā q̄ eos cāui.
Fouea āt mea ē inferni te
nebroſa obſcuritas. in quā
ipſi cadēt. viuēdo ibi ī miſe
ria ſempitna. Oēs angeli
mei ī cēlo ⁊ oēs ſci adēpna
būt eos. oēs q̄ dēones ⁊ oēs
aīe ī inferno maledicēt eis.
Hz illos noto et de ill' dico qui
ita diſpoſiti ſūt ſicut ē dictū
ſupius. ſiue fuerūt religioſi
ſiue ſeclāres. clīci ſiue layci.
ſiue mulieres ſiue ꝓpōr filij
et filie. q̄ ad tāta dēuenerūt
etatē q̄ ītelligūt dei oīa
ꝑcta vetuiſſe. ⁊ nichilomin⁹
tñ ꝑctis ſe īplicāt voluptuare.
dei amore excluſo eiuſq̄ tīo
re ꝑuꝑeſo. Verūptñ michi
adhuc ē voluntas q̄lis fuit m̄
pendēti ī cruce. Dē ei ſum
mō q̄ tūc fui q̄m latroni mi
ſcdiā petēti oīa ꝑcta dimiſi.
et cēli portas apetui. Ille
trīq̄ latroni me ītēpnēti in
ferni clauſtra patefeci. ubi
q̄ ꝑctis ſuis etnalit' criat'.

¶ Verba ſcē agnetis ad vḡi
nē ⁊ hōſa ipſa laudātia ⁊ bn
dicēna ⁊ qualit' rogat vḡinē
p filia ⁊ de vnſioē dn̄i ⁊ vḡis
dilā ⁊ ſolatoria ad ſponſā.
et q̄lit' iſte mūd⁹ p ollā deſiꝝ

Hūnes nat'. Ca'm. xj.
loq̄t'. O maria m̄r.
⁊ vḡo vḡim. tu mi
to vocari potis aurora qua
ſol verus ihs xp̄s illuminauit.
Hz nūq̄d voco te auroꝝ ꝓpt'
ꝓſenie regale. a ꝓpt' diuicias
et hōres. Nequaq̄. Hz mito
dicēda es aurora ꝓpt' humilita
tē. ꝓpt' fidei illūnationē. ꝓpt'
ſingulare votū caſtitatis. Tu
ei es veri ſolis nūcia ⁊ pro
ductiua. Tu iuſtoꝝ letīcia. tu
dēonū expulſio. tu ꝰſolatio
peroꝝ. Ergo rogo te ꝓpter
nuptias iſtas q̄s deus fecit
tecū. ora ut filia tua ſtare
poſſit ī hōre ⁊ amore filij tui.
Rndit m̄r. Quo intelligis
nuptias iſtas. edocto ꝓpt' iſtā
q̄ hec audit. Rndit agnes.
Tu vē utrūq̄ es. ⁊ m̄r ⁊ vḡo
et uxor es. Nā pulchrē facte
ſūt in te nuptie hora iſta cū
deus hō in te ſuūctus ē. abſq̄
cōfuſioē ⁊ diminutōe deitatis.
vḡinitas q̄ ⁊ maternitas ſocia
te ſūt illeſo pudore vḡinitatis.
ſimulq̄ facta es m̄r ⁊ filia
tui creatoris. Illū q̄pe tu ge
nuiſti hodie tpaliter qui a ꝑē
etnaliter ḡenitꝰ oīa cū ꝑe op̄a
tꝰ ē. Nā ſps ſcs fuit ī te et
exī te ⁊ cōcupiauit tecū. q̄ fecū
dauit te nūcio dei. ꝰſentiēte
te. Ipēq̄ filiꝰ dei q̄ hodie natꝰ
ē ex te. ecclā fuit in te. antēq̄
nūcius ꝑueniꝛ ad te. Ideo fac
miſcdiā cū filia tua. Ipa ē filiꝰ
illi pauꝑcule mulieri q̄ in cō
uallī nichil habebat n̄ modiū
viuidi. utputa ḡallinā vel
anſerē. Que ad dñm qui in

mōte vallis habitabat. tm̄ af
frāta ē. q̄ q̄ds habebat viui
dū. dnō in mōte offe'bat ex
auritate. Cui rndit dns. Sup
habūdo ī ōibz. nec tua st' mi
nūa. Hz forte pua tibus. ut
t' maiora tribuāt. Cui illa.
No ideo ingt. hec offero q̄ t'
sūt nūa. Hz q̄ me aūlā pau
perūla fenēstri mōnti tuo habitare. a
ſeruusq̄ tuus honorata sit. Ideo
tātillū q̄d m' ē tn̄ solatoriū
offero tibi. ut ꝓbes q̄ facere
maiora si valerē. t ne gr̄e
tue sim ingrata. Rndit dns.
O'a me tanta auritate diligis.
ego eleuabo te ad mōte me
ū. t dabo tibi t tuis victū et
vestitū ānuale. Dic nūt ē fi
lia tua despōsata. Ipa ei so
lū q̄d habebat viuādū idē a
more mūdi t filioz reliquit
tibi. ideo tue pietatis ē pui
dē ei. Rndit mr ad spōsa
filij dicēs. Filia esto stabilis.
Ego vocabo filiū meū. q̄ da
bit tibi victū ānuale. t col
locabit te ī mōte ubi milia
miliū seruiūt āgelor. Na
si xpūtarēt' oēs hoīes q̄ na
ti sūt ab adā usq̄ ad nouis
simū q̄ nasciturq̄ ē in fine
mūdi. pl' q̄ decē āgeli tue
nūt' ꝓ vnoquoq̄ hoīe. st Nū
dus q̄ppe nō ē nisi q̄dā olla.
Ignis vō subtꝰ ollā et cinis.
sūt amici mūdi. Hz āia dei
sūt q̄ optimꝰ abus ī olla. Er
go q̄n̄ mēsa pata fuit tūc ei
bus dulcis ꝓntabit' dnō t de
lectabit' in eo. Olla vō franget'.
Hz tn̄ ignis nō extinguetur.
¶ Verba vḡis mis ad filiā
de reuolutōe dei āiaꝝ ī hoc
mūdo. nūt ī tribulatōibz spūa
libz nūt in ꝰsolatōibz. et q̄d sit
tribulatio spūal' t ꝰsolatio. t q̄liē
āia dei debēt gaudē t ꝰsolari
tpaliter. Capl'm. xij.
Mater dei loq̄t. Anima
dei debet volui ī mū
do nūt ī ꝰsolatōe spū
ali. nūt in tribulatōe spūali. Co
solatio vō spūal' ē infusio spūs
scī. ꝰsidatio magnaliū opm dī
admiratio pacie eius. t q̄n hꝰ oīa
delectabilit' ope adiplent'. Tribu
latio vō spūalis ē illa q̄n t'
voluntatē cogitatiōes īmunde
et īportune t'bat mētē. q̄n
mens āgustiat' de īhonorati
ōe dei. et de dispēdio āiaꝝ.
q̄n āim̄ ex vocabili causa
cogit' tpalibz sollicitudibz ī
plicari. Sic ecia amici dei q̄nq̄
pnt ꝰsolari ꝰsolatōe tpali. si
cut de vbis edificatorijs. de lu
do honesto. seu de aliis opibz
ī quibz nichil dett̄oriū sit ā
īhonestū. Sicut p exēplū in
telligē potis. Si ei pugnus
sp tenēt' clauso. ā strahēnt'
nerui ā manꝰ debilitaret'.
Sic ecia ē in spūalibz. Si ei
āimꝰ sp starq̄ ī stēplatōe.
aut obliuiscēs seipsū euacu
cēt supbia. ā minuet' cōna
tūs sue. Ideo āia dei q̄nq̄

solat spūs scī infusione. qnz tribulat dei pmissione. ¶ Ita p tbm lacrās extirpat radices pcor & fructū iustīe radicat. Verūp tm deus q̄ mdet corda & itelligit oīa. modat tptacões aī cor suar ut sit eis ad pfectū. Quia oīa facit & pmittit iuste i ponde & mesura. Ergo tu q̄ vocata es i spm dei noli sollicitari de lōganimitate dei qz scīptū ē q̄ nēo venit ad eū nisi pr traxerit eū. Iuxta enī pastor cū fasciculo flor attrahit et allicit ones in domū. postea diligent' claudēs domū licz ones discurrāt p āmtū nō tm habebit egressū qz dom9 munita ē pietrīs. tectū altū. ianue q̄z clause. ppt' qd' ones assuescūt comedere fenū. in tm q̄ frete masuete ecīa comedūt fenū de manu pastoris. Sic ecīa fm̄ est tecū. Illa ei q̄ ante vdebāt tibi ipossibilia & difficilia iā facta sūt leuia. in tm q̄ te iā nichil delectat sicut deus. ¶ Verba x̄ ad spōsā q̄ lacrime deo sūt acceptē & q̄ nō. et de q̄bz fieda seu erogāda ē eleōsina pauperibz & p aīabz defūctor & de ydolio & de roganūe xp̄i ad spōsū.

Illo tp̄e. Cām. xiij. q̄t. Miraris cur illū nō audio q̄ vides habē multas lacrimas. & plima largiri pauperibz p honore meo. Rndeo tibi. Vbi duo fontes decurrūt. frequēt' cōtīgit q̄ in vnū veniētes altius aqua q̄ turbida ē et luteosa maculat & detpat aquā fontis puriss̄i. Quā facta luteosa. q̄s poterat bibē? Sic ē ecīa de lacrimis mētor. Quorūdā ei lacrime pcedūt ex humiliacōe ydonacōis nature. q̄nq̄ ex mūdi tribulacōe et tīore infern̄i. Talīū ei lacrime luteose sūt et fetide. qz nō pcedūt ex caritate dei. Ex ille lacrime sūt m̄ dulces q̄ pcedūt ex cōsideracōe bñfactor dei. et ex cōsideracōe pcor suor & a more ad deū. Tales lacrime eleuāt aīam a terrenis i celum. et regenerāt hoīem ad vitā et nā. ¶ Nā duplex ē gnacio. carnalis & spūalis. Carnal' gnacio gnāt hoīem de īmūdicia ad īmūdicia. plorat dāpna cārnis. sustinz grauēt' labores mūdi. Talīū filij nō ē filij lacrimar. qz p tales lacrimas nō acquirit vita etna. Ex illa gnat filiū lacrimar q̄ plorat dispēdia aīe. q̄ sollicita ē ne filij offendat deū. Talis mr̄ ppter filios ē q̄ q̄ gnat carnaliter. qz p talē gnacionē acquirit vita bta. Ad cōm q̄ scīz tenūt eleōsinas pauperibz. i nōco t. Si emēs tunica filio tuo ex pecunia serui tui. nūq̄ de ipa nō eēt tunica ei9 q̄ possidebat pecuniam? Esset utiq̄. Sic ē ecīa spūaliter. ¶ Nā quicūq̄ gubernat subditos suos & proximos

ut ex eoꝝ pecuia sustint aiã
bꝝ earoꝝ suoꝝ plꝰ me ad itꝝ
cundiã puocat q̃ mitigat. ¶ Ca
ablata iuste ꝓderit hijs qui
bona iuste ãtea possidebãt.
et nõ ꝑ quibꝫ dant. ℣ Deꝰp
tñ qz iste bñfecit tibi. bñfa
ciẽdi ẽ ei ℟ spualit ℟ corpa
lit. ℣ spualit fiendo ꝑ eo pre
ces ad deũ. qz nullꝰ credit qñ
tũ deo placet ꝑces hũiũ sic
ꝑ exẽplũ onda tibi. ℣ qs offꝛ
ret regi magnũ pondꝰ argẽ
ti. diceꝫ a cristãtibꝫ. hec ẽ mꝫ
na pntatio. ℣ vo leget vnũ
pr nr regi. dicẽdũ. hic ẽ ecce
apud deũ. ¶ Quicuq; ei offert
ret. ꝑ aia alteriꝰ vnũ pr nr. ac
ceptius ẽ deo pondꝰ magno
auri. ℣ Sicut patuit i illo bono
gregorio. q̃ oꝛone sua ecia in
fidelẽ cesarẽ eleuauit ad alti
oꝛẽ gradũ. ℣ dõ dicte ei hec
vba. ¶ Qa bñfecisti m rogo de
ũ oim remuneratoꝛẽ. ut rẽdat
tibi scdm gratiã suã. ℣ te dic
ei fic. ℟ me vnũ osulo ℟ v
nũ rogo. ¶ Consulo ut apias
oculos cordis tui ꝺsidãdo in
stabilitatẽ ℟ vanitatẽ mũdi.
recogitãdo q̃ntũ refrigueꝛat
caritas dei in coꝛde tuo. ℟ q̃
gnus pena ℟ q̃ hoꝛꝛedũ mũdi
ciũ futuriũ. ¶ Erat the caritã
tẽ dei i coꝛ tuũ. disponẽdo oia
tpa. tua bona tpalia ℟ opa
affectꝫ ℟ cogitacões ad hoꝛã
dei. ℣ Filiosq; tuos trade ordi
nacõi ℟ dispositõi dei. nichil
ꝓpt eos de amoꝛe dei minuẽdo.
℣ dõ rogo ut in oꝛibꝫ tuis i
petres q̃tenꝰ deꝰ q̃ oia ꝓt do
net tibi pacianm. ℟ ipleat oꝛ
tuũ sua bñdicta caritte. ¶
Verba ꝺsortatiua x̃ ad spõ
sã. in tremoꝛe posita. q̃ nõ de
beat timẽ de hijs q̃ audit et
audiuit. qz sps sã fuit. ℟ quõ
dyabolꝰ ꝑ serpẽtem ℟ leonẽ.
ꝺsolatio sã sps ꝑ ligua desig
natꝰ. ℟ q̃liter sit opponẽdũ dya

Fluꝰ lo bolo. Caᵐ. xuij.

quit. ¶ Cur times et
sollicitaris ex eo q̃
dyabolꝰ imittit aliq̃ vba spus
sci? ℣ Nũq̃d audisti illũ ꝺseruae
ligua sua sana. q̃ ea mihi mit
dentes leonis ꝺmoti? ℣ ut nũ
q̃d aliq̃s suxit mel dulcissimũ
de cauda serpentis? ℣ Nequaq;.
℣ qs ẽ leo vel serpes. nisi dya
bolꝰ? ℣ Leo ꝓpt malicia. serpes
ꝓpt astucia. ¶ Qd vo ligua. nisi
ꝺsolatio sps sci? ¶ Qd nisi est.
ligua mit dentes leonis pone.
ni vba sca sps q̃ in spe ligue
apuit ꝓpt fructoꝛẽ ℟ laudem
humana dicẽ? ℣ Ergo q̃cuq; lau
des dei ad placẽdũ hoibꝫ logꝰ.
hic utiq; mordet ℟ decipit a
dyabolo. ¶ Qa vba illa q̃nus
sint dei. nõ ꝓcedit de oꝛe ca
ritatis dei. ℟ ligua scz ꝺsolatio
sps sci ausert ab eo. ¶ Vo ni
chil in deũ oiaq; mundialia st
ei molesta. nec coꝛpꝰ spectat
vnde nec audire nisi q̃ st dei. aia
q; eiꝰ ifusioe sps sci letat. hic

ꝓpt eos de amoꝛe dei minuẽdo.
℣ dõ rogo ut in oꝛibꝫ tuis i
petres q̃tenꝰ deꝰ q̃ oia ꝓt do
net tibi pacianm. ℟ ipleat oꝛ
tuũ sua bñdicta caritte. ¶
Verba ꝺsortatiua x̃ ad spõ
sã. in tremoꝛe posita. q̃ nõ de
beat timẽ de hijs q̃ audit et
audiuit. qz sps sã fuit. ℟ quõ
dyabolꝰ ꝑ serpẽtem ℟ leonẽ.
ꝺsolatio sã sps ꝑ ligua desig
natꝰ. ℟ q̃liter sit opponẽdũ dya

talis decipi nō ꝓt qꝫ ſpūs malꝰ
redit ſpūi bono nec audz ei ap
ꝓpiquare. Qđ vō ſigt mel de
cauda ſerpentis ſugere. ñ aſola
none ſpūs ſcī de ſuggeſtionibz dy
aboli ſeparet? Qđ nequaqꝫ fi
ꝓt. qꝫ dyabolꝰ ſe magis octidi mi
lies ꝓmitteꝫ. qꝫ vinū vbi aſola
tenuī darz aīe cuiꝰ exitꝰ tederet
ad finē vite. Ergo noli timere. dꝰ
ei q̄ incepit bonū tenū ꝓficiet
uſqꝫ in finē. Unptū ſcito qꝫ dy
abolꝰ ē q̄ canis dimiſſꝰ a copu
la q̄ te nō videt ee in ſuſpicōe
ſpūs ſc̄i. ſed ad te cū ſeptuagibz
& ſuggeſtionibz ſuis. Dz ſi oppoſu
eris te ei aliqđ diuti qđ dētes ſiu
ul' doleāt ul' obſtupeſcāt. ſtatī
reſiliet a te nec nocebit tibi. Qđ
vō ē diuti opponē dyabolo. niſi
curitas dīna & obia mādatoū
dei? Que cū vidit dyabolꝰ i te
ſtatī dētes eiꝰ id ē conatꝰ eiꝰ
& voluītas fruſtabit. qꝫ aſſidebat
te oīa tēpa magis velle pati
q̄ mādatis dei ītuere. ¶ Verba
xp̄i ad ſpōſā cui bona i hac
vita tribulāt & mala ꝓſpant. et
quō dꝰ ꝓbat p exēplū qꝫ qnz
ꝓmittit tpalia i q̄bz ſubintelligūt
t. ſpūalia. & q̄e dꝰ nō ꝓdixit
ſingla ad ētna horas. cū oēs hōe
& memēta ſit ei note. Cap. xv.

Hilo loqt. Quamuis cui
amicū dei honorandū
audiſti tribulari. tamē
cū vō dei audiſti honorari quē
credebas flagellādū. ſicut tibi
i alia dīna viſione dictū fuit?

Hndeo tibi. Verba mea et
ſpūalit & corpalit intelligi debēt.
Qđ ei eſt tribulatio mūdi. ñ ppa
tio q̄dā & eleuatio ad cōna? Qđ
vō ꝓſpitas mūdi hoīs alienet gr
cia? ni ſi deſcenſio quedā ad pdi
tionē? Ergo tribulari i mūdo
ē vere exaltare ad vitā. ꝓſpe
tas vō i mūdo hoīs iuſto ē vere
deſcenſio ad ifernū. Ideo ad iſtru
endā pacīaz tuā i vbis dei. dico
tibi vnū exēplū. Qđ mr vna
eet habēs duos filios. quoꝝ u
nꝰ natꝰ fuit in obſcuro carcere. nu
chil ſcies nec audies ñ tenebras
et lac mris. Alterꝰ vō natꝰ fuit
i pulcro tugurio habēs tibi lpia
nū. regem i lecto. ſeruicū ab a
cilla. Et vō q̄ in carcere natꝰ fuit
dixit mr. O fili ſi volueris eſſe
di de tenebris habebis tibi deli
ciorē. lectū molliorē. & tuti
orē locū. Qđ audies puere
ſtreſſꝰ ē. qꝫ ſi mr ꝓmiſiſſet ſub
limiora ſcz ul' crentes equos.
ul' domū eburneā aut latā fa
miliā. nō credidiſſes qꝫ michil
nouāt ñ tenebras & lac mat
ris. Sic & deus q̄nz pulcra ꝓmit
tit in q̄bz altiora intelligit. ut
hō ꝓ tpalia diſcat celeſtia cogi
tare. Alter vō filio dixit mater.
O fili. qđ tibi utilitatis ē moza
ri i iſto vili tugurio? Audi ig
ſiliū meū qđ do tibi. Ego ſcio
duas ciuitates. In pma ē mi
habitātibz gaudiū intimabile
& īdicibile honorabz ſine fine. In
ſcda ē exercitū pugilū. ubi oēs

q̄ pugnat fuit reges. oēs q̄ vi
cit vicit. Qd̄ puer audies t
egredies ad stadiū. dixit mr̄i.
regress⁹. Vidi mḡt mirabile
ludū in stadio. Alij pstrebāt
t nudabāt. alij denudabāt
t mortificabāt. attn̄ oēs tace
bāt oēs ludebāt. null⁹ q̄ cont
pstrientes se leuauit caput
seu manū. Rndit mr̄. Ciui
tas ista quā vidisti. nō ē nisi
suburbiū ciuitatis gle. In is
to ei suburbio expiat vult dō
minus illos q̄ fuerit apti itra
re i ciuitatē glorie. Et q̄s vide
rit vigilatores ad ctamina.
hos i gla sublimius cōnabit.
Et ppter in ipo suburbio re
sidet hij qui pbatur fuit illos
q̄ in gla st cōnādi. Qz vō vi
disti pstratos nudari vberaq̄
et tacē. hoc dō ē q̄ vestes nr̄e
maculate fuit ex tenebr⁹ tugu
rij nr̄i. q̄ ut subtilius mūdent
opt̄ē magno ctamie t labōe.
Rndit puer. Grauē ē scala
ri et tacē. ac̄eli⁹ ei iudico redi
re ad tugurū meū. Cui mater.
Si mḡt maseris i tugurio nō
oriet ex tenebris nr̄is et feto
ribz vermes et serpētes. Quor
auditu horresces audity tuj.
q̄z morsu infrigidabit oīs vi
tua. quor cohabitatiōe malles
nō fuisse natj. Qd̄ puer au
dies et cor pale appetes bonū.
qd̄ tn̄ nūq̄ intellexit spualit̄.
factq̄ ē aiequor. t cotidie ita
bat ad cēna. Dic fuit t deus

Qā q̄z ꝓmittit t dnūt cor
palia. q̄z carnalia in quibz sp̄
itelligit spualia. ut ad t aij
p acceptā munā iacet ad fer
uorē dei. t p̄ itellēm spuale hu
miliet ne de se p̄sumat. Sic fe
cit ds israeli. Imo nāq̄ ꝓmisit
t dedit eis tpalia et cū eis fe
cit etiā mirabilia. ut p talia e
rudirēt ad inuisibilia t spualia.
De in fra in eor itellū maiō
dictis ostendē. cū pphis deus
loq̄bat obscura vba et difficilia
ad intelligendū. intimsres q̄dā
solatoria t gaudiosa. q̄n sz p
misit pplo reditū ad p̄riam. pa
cē ꝑpetuā. oīaq̄ ruinosa redi
ficanda. Que oīa ꝓmissa lic
pplus carnalis intellexit et ea ha
bē voluit carnalit. ds tn̄ q̄dā
carnalit q̄dā spualit adiplē
da p̄scivit t pfinivit. Hz poris
q̄rē. Cur ds cū oēs horez mo
mēta nota sit. nō ad ctas ho
ras dixit singula. ac̄ cur alia
dixit. alia notauit. Rndeor.
Fil' carnal' erat et carnalia
sola desiderabat. nec inuisibi
lia n̄ p̄ inuisibilia ꝓpe potuit.
Ido placuit dō multis modis
erudire pplm suū. ut credu
ꝓmissionū dei sublimiꝰ cōna
rent ꝑpt fidē. ut pficietes in
bono feruent aplius. ut disci
osi accedent ad deū feruētius.
ut tn̄ egredietes desistent p̄ma
re liberius. ut tribulati tolaret
miserias sua paciētius. ut la
borātes subsistent delabiliꝰ.

et ut expectates p obsuā
pmissionē sublimius cōna
rent. ℟ Si ei deus carnalibz so
la spūalia pmisisset. oēs re
pussēt ab amore celestiū. si
vō sola carnalia pmisisset. q̄
tūr differentia fuisset hoīs ⁊ ru
mēto? ℟ puis ⁊ sapiēs deꝰ
ut hō modāte tangꝰ mouetu
rꝰ iuste gubnaretꝰ corpꝰ suū.
dedit ei corpalia. ut āt ap
petēt celestia ondit bnficia
et miracula. Ut vō tierz pec
care. ondit sua iudicia tribi
lia ⁊ imissiones p āgelos
malos. Ut etiā illuiator p
missionū ⁊ dator sapie exp
taret et desideraret. obscura
et dubia eū osolatoriis itimis
cabāt. ℟ Hic etiā adhuc hodier
na die deus p silitudies cor
pales idicat indicia spūalia.
et loq̄do corpale hoīem itel
ligit spūale. ut soli dō oē ma
gisteriū tribuat. Quid ei ē hō
nor mūdi. n̄ ventꝰ et labor
⁊ diminutio dine osolatois?
Qđ vō ē tribulatio. n̄ ppatio v
tutū? Ergo pmittē iusto hō
re mūdi. q̄d aliud ē. q̄ puatio
modi spūal? Pmittē veo
tribulatiōes mūdi. q̄d ē. ji me
dicamētū ⁊ antidotū magne
ifirmitatis? Postea filia vba
dei multiplicit intelligi pnt.
nec tñ ob hoc in deo aliq̄ mu
tabilitas ē osiderāda. sz sapi
entia eiꝰ amirāda ⁊ formida
da. ℟ Sicut i ꝑphis multa
dixi corpaliter q̄ ⁊ corpaliter
ficiebāt. multa eciā dixi cor
paliter q̄ spūaliter pficiebāt. vl
intelligebāt. sic ⁊ nūc facio.
⁊ q̄n hec pcipiēs. causā cor i
dicebo tibi. ¶ Verba vēris ad
filiā quō dyabolꝰ fregit. astute se
duat. sb̄ deuocōis pelle aliq̄ vel
aliqs int̄ seruos dei. ut nos pt̄
bet. ⁊ q̄bz indulgēe largiūr. ⁊
quō dispositio ecclie p anserē ⁊
dñs p gallinā designāt. ⁊ q̄ sūt
digni dei pulli vocari. Ca. xvj.

Mater dei loq̄t spōse ꝛ.
Cur collegistis istū cuꝰ
lingua magnaloq̄. vita
ignota. mores mūdiales? Ipa
pōdit illa. Ne inq̄t offundere
si hō lingue note despicēt. q̄a
credebat bonꝰ. Unptn̄ si deo
displicuisse pscire. nō magis
eū q̄ serpētē collegisse. Cui
mr. Nec inq̄t voluntas tua bo
na custodiuit et refrenauit
linguā eiꝰ et cor. ne vos ad p
turbatiōē cōmouēt. Dyabo
lus q̄ppe astutꝰ adduxit vob̄
lupū in vellē ouis ut ueniēs
occasiōē sollicitādi vos ⁊ in
vos sturiendi. Rndit illa. ℟ Vo
bis apparz q̄ sit deuotꝰ ⁊ peni
tēs. ⁊ q̄ visitet sepōs. ⁊ dicat se vel
le abstinē a pcīis. Rndit mr.
Ubicūq̄ anser ē cū pēnis. dic
utz cōmedit curo an pēne?
℟ Nōne pēne ablōinabiles st̄
stomacho. curo vō cibat ⁊ ofor
tat. Hic ē ⁊ spūaliter dispositio
⁊ institutio scē ecclie. Est enī

qi anser. in q̃ e corp9 xpi tp̃
caro recretissima. Sacmeta ste
qi intiora anseris. Ille vo sig
nat virtutes & actꝰ mimi & cõ
fessoꝝ. Plume vo nont caũ
tate & pacias scoꝝ. Hz pene i
dulgẽcias signat qs̃ sc̃a viri
pmeruert & acquisiuit. Ergo
ois qui venit ad idulgẽcias
ea intẽde ut a pcis p̃oribz
absoluat & tm̃ ut remaneat
i p̃ore victosa ꝺsuetudie. Hic
quidẽ habet pẽnas anseris de
de q̃bz nec cibat nec ꝺfortat a
nia. Hz solumodo sumat ad rec
tionẽ. Qui vo eo aio veiunt
ad idulgẽcias ut deinceps fugi
at pcm. ut iuste ablata resti
tuat. ut lesis iuste satisfa
at. ut vni obuli cũ turpi luc̃o
nõ acq̃rat. ut ad vnũ die viue
nõ velint n̄ ad volũtatẽ dei.
ut i aduersitate & pspitate deo
volũtatẽ submittat. ut h̃oẽs
mũdi & amicicias fugiat. Hic
quidẽ habebit remissionẽ pec
coꝝ. silisq̃ ẽ angelo dei in
aspcũ dei. Ecce q̃ gnudet de re
missione pcoꝝ puoꝝ. nec tñ
habet volũtatẽ delinquẽdi p̃o
res vanitates & iordinatas mẽ
tis sue affiones. Hz iuste ac
q̃sita vult retinẽ. mũdu i se
et i suis diligẽ. De humiliante e
rubescẽ. ꝺsuetudies p̃nas non
fugẽ. carnẽ suã a superfluis nõ
restrigẽ. Hic quidẽ valet pẽne
id ẽ idulgẽcie ad reiectionẽ. id ẽ
ad actionẽ obtinẽda & ꝺfessionẽ

Quibz eicit pcm & acquirit gr̃a
dei. euolabitq̃ qi pẽnis q̃busdã
de manu dyaboli in dei sinũ. si
tm̃ ad hec obtinẽda psonaliẽ
cũ bona volũtate velit coopa
ri. Rndit illa. O mr̃ mie. ora
p isto. ut gr̃am iueniat in aspcũ
filij tui. Cui illa. Ipse scs̃ mat
visitet eũ. Hz aliq̃d qi petra in
cet an̄ cor eiꝰ p̃hibẽs ne gr̃a dei
ingrediat. Deus q̃pe ẽ qi galli
na calefaciẽs ouа. de q̃bz fiunt
viuẽtes pulli. Qñ itaq̃ ouа q̃
subtꝰ gallinã sunt recipiũt calo
rẽ eiꝰ nõ at aliа timẽtia. Ver
mat fingit testa oui in quа pul
lus accipit. Hz ipe pullꝰ rostro suo
tẽptat frangẽ. Qd̃ videns mater
pullo illi calidiorẽ locũ p̃parat.
ubi subsistat. Hic ds̃ oes cũ sua
gr̃a visitat. Eos vo q̃ sic cogitat.
nos inquit abstinẽ volũta p̃ua.
et in q̃ritu possuꝰ conari volũ
tati ad pfectionẽ. hos visitat spũs scs̃
frequẽtius ut pfectius viuere
possint. Qui vo oẽm volũta
tẽ suã amittit do. noletes n̄
mima fiat & voluntate di & ad
re. Hz sequit eos q̃s viderit tẽ
dẽ ad pfectionẽ & stat humilis hoi
nũ ꝺsilio reluctantiũ discrete
motibz animus sue. hos q̃ galli
na pullos subiciat sibi deus fa
endo eis iugũ suũ leue. & ꝺso
lando eos i difficultatibz suis.
Qui vo p̃pa sequit volũtatẽ
cogitantes modica bona q̃ faciũt
ee digna apud deũ mercede.
nec conat ad maiorẽ pfectio

nē. ꝫ stant in hijs q̄ mentē de
lectāt excusates fragilitatem
suā exēplis aliorū. ⁊ leuiates
culpas suas p̄sumptoribꝫ aliorū.
tales nō fuit pulli dei. q̄ vo
luitatē nō habēt frāgē diuitij
ā suā ⁊ vanitatē cordis sui.
ꝫ si posset vellet magis diu
uitē. ut i p̄cō diu posset p̄se
uerare. ¶ Nō fecit sic ille bonꝰ
zacheus. nō sic magdalena.
ꝫ q̄ ī oībꝫ mēbris offenderāt
deū. oīa mēbra dederūt ad sa
tisfactionē p̄ p̄cīs ⁊ offensis.
Et q̄ ad mūdi honores aspē
derāt mortalit. despexerūt ad
eīꝰ ꝛceptū humilitē. ¶ Nīa difficile
est deū ⁊ mūdū sīl diligē. nō fuit
sicut cāal illud q̄d habebat o
culos añ et retro. et tal' q̄ntū
cūq̄ sollicitꝰ ē. tribulat' tm. Quā
at tales fuit sicut eusmodi za
cheus ⁊ magdalena. tricorē
pte elegerūt. ¶ Jnformatio
optīa scē agnetis ad filiā ad
bene ⁊ laudabilit' viuendū et
ad malā vitā ⁊ dō ingratā p
uenīdū. In q̄ fortitudo ⁊ pa
tiētia p̄ cīm. p̄ q̄tuor vō rotas
designāt. iste q̄tuor virtutes. p̄fē
dīā relinquē ꝓpt' deū humilit ⁊
deū sapiēt diligē. carnēq̄ dis
crete refrenare. ⁊ ponūt q̄dā
alia de religiosis. Cā. xvij.

Dīnes loq̄t' sponse x.
Vidisti inq̄t dnam
superbiā in cīu superbe
hodie. Cui sponsa rndit. Vidi
inq̄t ⁊ tabescebā q̄ cauo ⁊ sa
ctus. pulsus ⁊ stercꝰ se ibi lau
dari q̄rit. ubi mitto se debēt hu
miliare. Nō ei ē tal' ostētatio.
ñ p̄digna honor dei assūptio. vul
gi āmiratio. iustoꝝ tribulatio. pauꝑm desolatio.
dei p̄uocatio. sui pīꝰ oblīuio. iu
dicij futuri ꝯtuor diiudicatio.
et dispēdiū aīaꝝ. ¶ Rndit ag
nes. Gaude filia q̄ a talibꝫ e
repta es. ꝓpterea ⁊ describē tibi
volo cīm quēdā. in quo te secure
potis reclinare. Curꝰ utiq̄ in
quo sedē debes ē fortitudo ⁊ pa
tiētia in tribulatiōibꝫ. Cū ei hō
uūnē refrenare cepit ⁊ tota
voluitatē suā deo ꝛmittē. aut
sollicitat mētē superbia q̄ eleuat
hoīem a se ⁊ sup̄ se. q̄ silis sit
deo et hoībꝫ iustis. à cte frāgit
cū ipatiā ⁊ indiscretōe. ut vel
redeat ad solita vl' deficiat ī in
tribꝫ. ut ꝛeptꝰ sit ī labore dei.
ꝓpterea ē opꝰ patia discreta. ut
nec ipatiēs retrēdat nec indiscre
te p̄seuēt. ꝫ in utrīq̄ ⁊ tpibꝫ se
ꝓformet. Prima vō rota curꝰ
istiꝰ ē voluntas p̄fecta oīa relī
quēdi ꝓpt' deū nichilq̄ deside
rare pt' deū. ¶ Nā sūt mlti q̄ tē
palia reliquūt eo fine ut ad
iustatibꝫ careāt. ⁊ tm nichil eis
desit ad utilitatē ⁊ volupta
tē. Quoꝝ rota nō ē bn ductil.
et ꝛsatilis. q̄ cū pūgit pau
ptas desiderāt sufficiētiā. cū
q̄ fuat adiūsitas reꝑtūt. p̄spa.
cū ꝛeptat eos deiecto. mīnu
rāt de dispositōe dīna et affec
tāt hoīes. cū paupūt ītra.

qnit ꝑpas lib̃tates. Cꝛto illa
volũtas ẽ deo placita. q̃ nichil
de suo hõe desidat. nec ĩ pspe
tate nr̃ ĩ aduersitate. Beda rota
ẽ hũilitas q̃ hõ reputat se in
dignũ ad oĩa bona. Ponens
añ oculos suos oĩ hora ꝓcã
sua reũ exĩstimãdo se in ospũ
dei. Certa rota ẽ diligẽ deũ
sapiẽt. Ille plane sapiet di
ligit q̃ seipm cũspiacẽdo odit
uicia sua. q̃ ꝺtestat de ꝑcis ꝑpr
mor̃ ꝙ pnr̃ũ suor̃. letat deo
de spũali eor̃ ꝓfectu ad deũ. q̃
amicũ suũ nõ optat uuẽ ad
utile ꝙ modũ suũ ꝓpriũ ꝑ ut
seruat deo. timeatq; ei plus
de mũdano ꝓfectu ne forte of
fendat deũ. Tal' ei ẽ sapiens
dictũ. odiẽdo uicia nõ fouẽdo
ꝓpr̃ hõrẽ vl' fauorẽ. eosq; pl9
diligẽdo q̃s ĩ amore di uideit
feruẽtiores. Certa rota ẽ re
frenatio discreta carnis. Cuiz
ĩ augro ẽ ꝙ cogitat sic. ecce ĩ
ꝺst tĩuit me caro iordiate. si uix
ero sedm carnẽ scio ꝑ ẽtissiõ
q̃ ꝺitor carnis urascit. q̃ plagare ꝑt ꝙ infirmare. q̃ occidz
ꝙ udicabit. Ideo ob amorẽ ꝙ ti
morẽ dei refrenare uolo beni
uole carnẽ meã uuẽ mõ de
bito et ordinato ad hõrẽ dei.
Cuiuscũq; talit cogitat petes
aduitoriũ ei9 rotã acceptã ẽit
deo. Si uõ religios9 ẽ ꝙ cogitat
sic. ecce tĩuit me caro ad delicto
sa. offert se eãdẽ loc9 ꝙ tpꝰ ꝙ
bona ętas ad delandũ. attñ
aduitoriũ dei nolo petere ꝓpt
ꝓfessionẽ sanctã ꝙ mometanne
ũ delectacois bonũ. Magnũ q̃p
pe ẽ qđ uoui deo. pauꝑ ingress9
sũ. pauꝑior egrediar. udicũ
de oĩbz sũ strict9. Ideo ne offe
dã deũ meũ. ne scãdalizẽ ꝓxi
mũ meũ. ne meipm faciã puni
rũ abstinẽ uolo. Talis abstinẽ
tia digna ẽ mẽde magna.
Si uõ alĩqs ĩ honore ẽ ꝙ delica
is ꝙ cogitat sic. ecce ego habũ
do ĩ oĩbz et pauꝑ defiat. et tñ
vn9 de9 ẽ oĩm. Qđ ꝓmeruit e
go ꝙ qđ demeruit ille? Qđ uõ
ẽ caro n̄ cibz vnũ? Qđ sũt
tot delicie. n̄ nausee. ꝙ occasio
ĩfirmitatis. ꝑditio tpis. ꝙ ꝑcl
idicrũ? Ideo refrenabo carnẽ meã ne ĩ ea ũmes lasciuiat. ne ĩiuus udicũ subeã. ne
tẽp9 pniẽ ianit' expẽdã. Et si
forte caro male edicata nõ po
tit facilit' flecti ad ĩfirmora
ut pauꝑ. sũbtilia ei tñ paula
tiue delicioza alĩq; fine quibz
bñ ꝑt subsistẽ. ut necessitate
habeat. nõ superfluitate. Cuiz
ergo sic cogitat. et facẽdo o
nat. ĩnitiũq; potestatẽ eãdẽ et
ofessor ꝙ martir uocari ꝑt. qa
martirij gen9 ẽ delicias habẽ ꝙ
delicijs nõ uti. ĩ hõrẽ ee ꝙ hõ
rẽ ꝺtẽpnẽ. magnũ ee apud ho
mies. et seipm mĩnũ seipso de
sentire. Itaq; tal' rota mĩti pla
cet dõ. Ecce filia cũi figauui
tibi cui9 ãgel9 tui9 auriga ẽ. si
tñ frenũ ei9 ꝙ uultũ a collo

tuo nō excusseris. id ē si ispira
cōes eius salubres nō dimiseris. se
sus tuos ⁊ cor tuū ad rapina ⁊
scurrilia lapsādo. ¶ Nūc etiā etiā
in q̄ dna illa sedebat dicē tibi
volo. Curg plane i pacia eius ē.
scz ar deū. ⁊ ar primū ⁊ ar se
ipsā. Cont deū. iudicādo occul
ta iudicia eius. q̄ nō pfuat ad
votū. ¶ Aliq̄ndo ar primū. q̄a
nō seq̄t bona eius. ¶ In pacies q̄
i sepsā ē. occulta cordis sui m
pacier ondendo. ¶ Huius erg rota
pma superbia ē. pfrendo se alijs
⁊ alios iudicādo. ⁊ tepmēdo hui
les ⁊ hōres ābiendo. ¶ 2da rota
ē mobia mādatoz di. q̄ mducat
i cor eius excusationē i fumuta
tis sue. leuiationē culpe sue. p
suptionē cordis. malicieq̄ defē
sionē. ¶ Tercia rota ē cupiditas
mundialiū. q̄ mducit eū pdiga
litatē in expendendo q̄ habet. neg
ligētia ⁊ obliuionē sui et futu
roz. anxietatē cordis te pdita
rē ad amorē dei. ¶ Quarta rota est
sup̄bi amor p quē excludit a
se dei sui reuentia. et tiorē finē
q̄ sui ⁊ iudicii nō attendit. ¶ Hy
carg auriga ē dyabol. q̄ ea ad
oia q̄ ipe miserit in cor eius frēt
hylare ⁊ audace. Duo vō equi q̄
trahit cūm spes ē lōge vite. et
voluptas pāi usq̄ i finē. ¶ Frenum
vō pudor pfessionis ē. qui quidē
pudor sic p spē lōge vite ⁊ vo
luptate petendi ⁊ psequendi i p
cato trahit aiam a tuo timore
⁊ in peccō sic onerat q̄ nec timore
nec pudore nec amonicōe surg
gē pt. q̄ ei stare firmit se cred.
ñ admittat gr̄a dei cadet i pro
fundū. ¶ Verba filie laudis ad
vginē gl̄osa. ⁊ vnsio gr̄a vgis
ad filiā. i q̄ filie p vginē gr̄e pli
me de se. ⁊ aplor scor credit
⁊ multa alia bona. Cap. xxvij.

O Dulcis maria mat̄ spō
sa. bndcā sis tu etiā
bndcōne. q̄ vgo ante
ptū vgo p̄ ptū. vgo cū sponso.
virgo indubitata. dubitāte spō
so. ¶ Ptea bndicta sis tu q̄ mr
⁊ virgo. q̄ solu do carissia. q̄ p
oibz angel' puritia. q̄ sola cū
aplis fide plenissia. q̄ sola cor
dis dolore amarissia. q̄ p assi
soubz abstinetia clarissia. q̄ p
vgibz oibz excellētissia strictia
⁊ castitate. ¶ Ideo bndicat te oia
supiora ⁊ inferiora. q̄ p te deus
creator factus ē ho. p te usq̄ ine
nit gr̄am petor indulgētia. mor
tuis vitā. exul rediit ad patriam
suā. ¶ Rndit vgo. Verū ē. q̄ pe
tro reddēte testimoniū filio meo
q̄ cēt filius dei. rnsit ē ei. Bts
es symon barriona. q̄ caro et
sanguis nō revelauit tibi sz
pater meus ego nūc. ¶ Hāc salutationē
nō revelauit tibi carnal' ata
tua. sz ille q̄ erat sine p̄cipio
⁊ ē sine fine. ¶ Ptea tu esto hu
milis et ego cito tibi misericors.
iohēs baptista ut p̄misit tibi
dulcis. petrus vō erat tibi mitis.
paulus at fortis q̄ gigas. Tunc
sz iohēs dictum ē tibi. filia sede

in genu. petrꝰ vō dicet. o filia aperi os tuū ⁊ cibabo te cibo dulcedīs. Paulꝰ idiet te ⁊ armabit te armis caritatis. Ego vō q̄ mīr ſu pn̄tabo te filio meo. Verūptn̄ filia iſta potis ecīā intelligē ſpualit. Na in ioſie qui intēptat gīa dei nōtur obia. Ipe q̄ppe fuit et ē dulcis pn̄tibꝫ ꝓpt̄ mira bilē gīam. dulcis hoībꝫ ꝓptē ſingularē pdicationē. dulcis deo ꝓpt̄ vite ſcīitatē ⁊ obiaz. Obediuit deniq; i iuuētute. obediuit i ꝑſpūs. obediuit in adūſis. obediuit ⁊ hūlit. ſtet. cū honorari poſſit. obediuit et i morte. Ergo dicit. ſede in genu. id ē deſcende ad hūlia. et habebis ſublimia. relinque amara et habebis dulcia. relīque ꝓpā voluitate ſi vis ee puula. ſtēpne trena ⁊ eris celeſtis. cōtēpne ſupfluа ⁊ habebis habūdāciā ſpūalem. In petro vō notat fides ſcā fides ſcē ecīie. Sicut ei petrꝰ ſtabilis ꝑmāſit uſq; i finem. ſic ⁊ fides ſcē ecīie ſine fine ſtabilis ꝑmanebit. Ergo petrꝰ id ē fides ſcā dicit. Aperi os et habebis cibū optimū. id ē api intellectū aīe tue. et i ſcā ecīia īueies cibū dulciſſimū. id ē corpꝰ dn̄ici in ipo ſacro altaris. noua q̄ lege ⁊ vetem. explanacōes doctoꝝ. paciam mīm. ⁊ hūlitatē ꝛeſſoꝝ. vgīm caſtioniā. oimq; vtutū fūda mētū. Itaq; fide ſcām q̄ve i ecīa ſcī petri. q̄ſtā mēoꝝ retine. ⁊ oībꝫ ꝓſūma. In paulo vō notat pacia. Ipe ei fuit fer uēs ⁊ tra impugnātes fidē ſcām. ⁊ fundēs i tribulacōibꝫ. lōgāimꝰ in ſpe. pacies i infirmitatibꝫ. ꝓpaſſiuꝰ ei dolētibꝫ. hūlis in vtutibꝫ. hoſpitalꝰ ad paupes. miſericors ad peccātes. magr ⁊ doctor oīm. ꝑſeueras uſq; ad finē in caritate dei. Ergo pau lꝰ id ē pacia armabit te armis vtutū. q̄ pacia vā fidata et roborata exēplis ⁊ pacia xpi ⁊ ſcoꝝ eiꝰ. actēdit caritate dei i corde. ſuccēdit aīm ad aſcēda fortia. reddit hoīem hūlem mitē. miſericordē. feruētē ad celeſtia. ſollicitū ſuiipiꝰ ꝑſe uerātē in iceptis. Itaq; gīa dī hoīē oemq; obiam nutrit i genu hūlitatis. fides cibat ci bo dulcedīs. pacia veſtit armꝰ vtutū. Huc ergo mat' miſeriē introduco ad filiū meū. q̄ ei cō nabit cōna dulcedīs ſue. In ipſo ei ē fortitudo ineſtigabilis. ſapia inēſtimabil'. vtuoſitas i dicibil'. caritas admirabil'. Idē et nullꝰ rapiet eū de manu ſua. Verūptn̄ filia ei⁹ tibi loquoꝝ ꝓpte tm̄ oēs intelligo q̄ fidē ſcām ſequūt oībꝫ caritatis. Sicut ei in vno hoīe iſrael oēs iſraelite itelligebat. ſic ꝓpte oēs veri fideles itelligūt. ¶ Vba filie ad dnām de vtute ⁊ laude ſue plēctudis.

et de tribone vñis ſui laudē
ſhimāte. ⁊ q̄lit filiꝰ vginē ma
trē ꝓpat aurifabro. Cā. xix.

O Dulcis maria. noua
pulchritudo clariſſima
veni i aduitoriū mi.
ut deformitas mea depuret.
caritasq; accēdat. Tria ei dat
pulchritudo tua capiti. Purgat
ꝑmo meoria ut vba dei ſua
ut ingrediat. ſcdo ut audita de
lectabilit teneat. tcio ut ad ꝓxi
mū ardent defundat. Tria
ecia pulchritudo tua ꝑſtat cordi.
ꝑmo aufert onꝰ duriſſim acri
die. ſi tua aſidet caritas ⁊ hu
milis. ſcdo dat ocul lacrimas ſi
tua attēdit paupt̄as ⁊ pacia.
tcio dat cordi fernoꝛē mtīu
dulcedis ſi ſincerit recolit me
moria tue pietatis. Vē dna
tu es pulchritudo ꝑaoſiſſia. pul
chritudo deſideratiſſia. Cā ifir
mus data es i auxiliū. tbula
tis i ſolatiū. oibz i mediatricē.
Ergo oēs audierūt te naſcitu
rā. et q̄nq; ſcuit te ia natā bn
clamare poſſūt. Vei pchritudo
clariſſia illumina tenebꝰ nras.
Vei pchritudo ꝑoſiſſia ⁊ au
fer obꝓbriū nrm. Vei pul
chritudo ſuauiſſia ⁊ mitiga a
maritudīne nrām. Veni pul
chritudo poteriſſia ⁊ diſſolue
captitatē nrām. Vei pchritu
do hoeſtiſſia ⁊ dele ſedentem
nrām. Ergo bndicta ⁊ vena
bil ſit tal ac tanta pchritudo.
qua oēs vndē optabāt ꝓuar
chie. de q̄ oēs teinerūt ꝓphie. de q̄
oēs eli gnudet. Bndit mater.
Bndicta ſit ds pchritudo mea.
q̄ dedit tibi talia vba loq; ꝓtea
dico tibi q̄ pchritudo ārōſſima
etna ⁊ pulchra q̄ fecit ⁊ creā
uit me. aſortabit te. Pulchritu
do vetuſtiſſia ⁊ noua. i noua
oia. q̄ fuit i me ⁊ preſſit de me
docebit te mirabilia. pchritudo
deſideratiſſia delcans ⁊ letifi
cās oia. iflāmabit aiam tuā
caritate ſua. ꝓtea aſide i deo.
Cū ei pulchritudo celeſtis appa
ruerit. tūc oīs pulchritudo tre
na aſundet et reputabit ut
ſterc. Dein ait filiꝰ di ad ma
trē. O bndicta mr tues filiꝰ
aurifabro q̄ ꝓpat opꝰ pulchru.
oēs q̄ viderūt opꝰ agtulāt.
⁊ tūc lapides ꝑciosos ā auri
offerūt ut opꝰ pficiat. Sic tu
dilcta mr oi tenāti ſurge ad de
ū tibus auxiliū ⁊ neminē re
liquis vacuū a ſolacē tua.
ꝓtea bn vocari potis ſagtus
cordis dei. Sicut ei ſagtue vi
uificat ⁊ roborat oia mēb
corpis. ſic p te viuificāt oēs
a pcto. ⁊ fructuoſiores fiunt
ad deū. ¶ Inſoꝛcio ſce agnetis
ad filiā de nō retrēdēdo ⁊ de
nō plꝰ debito ꝓcedēdo ⁊ de nō
abſtinēdi i abſtinēcijs iceptis
vl iceptis. ⁊ q̄ abſtinētia ſit deo
acceptabilis. Cā. xx.

Agnes loqt. Filia ſta
bil eſto ⁊ nō retrēdas
a deo. q̄ ſerpēs mordēs iacet

aīm talos tuos. Nec eciā debito
plus predas q̄ cuspis lācee a
cute aīm te stat. a q̄ si pl⁹ iusto
pcussis vulnabis. Qđ vō est
retrēdē n̄ penitē i tēptacoibz
assūpsisse austēra et salubē
ora ⁊ velle ad ꝺsuetā redire.
delectari i mēte i sordidis cogi
tacoibz? Alia si mēti placet
obscurat oīa bona paulatiq̄
retrahit ab oī bono. Nec eciā
debes pl⁹ debito predē. idē vl
t̄ vires te affligē. a aliōs supnā
tiz tuā in bonis opibz imi
tari. Qia ab ēterno dispositū ds
opibz caritatis ⁊ humilitatis a
petre petrozbz celū. seruata i
oībz mēsura ⁊ discretōe. Nūq̄
aūt dyabol⁹ iudus suggerit hoī
ipsū supēr vires ieiunare. ꝑmut
tē ꝺsuetā ⁊ portabilia velle
imitari. ꝑfectora nō ꝺsidatis vi
ribz ꝓpīis ⁊ infirmitatibz. aut de
ficiētē roboze vl̄ hō ꝺtinuet i
male ceptā ꝓpt̄ roborē hoīm
pl⁹q̄ ꝓpt̄ deū. vl̄ deficiat aq̄
ꝓpt̄ indiscretiōnē ⁊ infirmitatē.
Ꝓtēa mēsura terpsa i terpa
id ē scdm fortitudinē ⁊ debili
tatē tuā. q̄ alij sūt a natīa
fortiores. alij debiliores. alij
gr̄ā dei feruēciores. alij ꝺsuetu
dē bona alacriores. Ideo scdm
ꝺsiliū timētiū deū gubna vi
tā tuā. ne ā p̄ indiscretiōnē
mordeat te serpēs. ā cuspis
gladij venenosi id ē suggestiō
o dyaboli veneōsissia deludat
mētē tuā. q̄ vel videri qđ nō
nō es. ā cē appens qđ ē sup̄
vires ⁊ vtutē tuā. Nā st̄ qui
dā q̄ meritis suis obtinē celū
putāt. q̄bz deus pcat a dyaboli
tēptacoibz ex occulta dispōsi
one sua. Alij sūt q̄ l⁹ opibz suis
satisfacē deo putāt ꝑ exessibz
suis. Quoz oīm error oīno
dāpnabil⁹ ē. q̄r eciā si q̄libet
hō cēties corp⁹ suū ꝺsideret.
nō possz dō vnū p̄ mille iniq̄
dē. Qa ipē dat posse ⁊ velle.
ipē tpa ⁊ sanitatē. ipē explz
i bonis desideriū suū. ipē dat
diuicias ⁊ glāz. Ipē ē q̄ morti
ficat ⁊ viuificat. exaltat ⁊ hu
miliat. ⁊ oīa st̄ i manu eiꝰ.
Ideo ei soli oīs hōr exhibēd⁹ ē.
et nulla mīta hoīm alicuiꝰ
reputacōis sūt apud deū. Qz
vō mirabaris de dīna q̄ ad in
dulgētias veniēs corrupta ē.
rndeo tibi. Sūt q̄dā mulieres
q̄ ꝺtinēciā habet ꝙ nō dilīgt.
quibz nec delectatio magna n⁹
tēptatio ē st̄ molesta. quibz si
nuptie hōrande pbēnt. susci
pēnt quidē. ꝺz q̄r nō offerūt
magna dedignāt ꝓpt̄ ia. Et ideo
ex ꝺtinēcia q̄nz nascūt superbia.
⁊ psumptio ꝓpt̄ quā ꝺtingit ex
ꝓmissioē diuina cadē sicut iā
audisti. Si vō aliq̄ ēet talis in
tēcoīs q̄ nec ꝓpt̄ totū mūdū
si ei pbēt vellet semel macu
lari. impossibile ēet talē relīqui
ad tpia. Veruptn si deus per
mittet ex occulta iustitia sua
talē cadē. pl⁹ficrz ei ad cōnā.

q̄ ad p̄m. dūmo eēt ꝛ̄ eiꝰ volū
tatē. ℣ Ptēa p̄ cto fato q̄ ds ē q̄si
aquila q̄ ab alto ꝓspiat ifima. q̄
si aliq̄ vidit aſcēdē de tra. statī
q̄ funda deicit illa. ℟ Si vō aliq̄d
venēos sū ꝓspiat ꝛtrū sibi. q̄ sa
gitta trāsuerberat. ℟ Si āt distillat
aliq̄d īmundū de supioribz supī
ipsa. q̄ anser fortit excutit a se
et elongat. ℟ Sic eccā facit deus.
℟ vidit corda hoīm ex fragilita
te carnis et tēptacoibz dyaboli
ꝛ̄ voluntatē ſpūs erigē se ꝛ̄ de
ū. statī q̄ funda p̄ ī ſpiacdem
xpūcioīs ⁊ pnē illud āmchilat
⁊ facit hoīem redire ad deū et
ad ſerpm. ℟ Si vō venenū cupidi
tatis carnis vl' diuiciaz mtūeit
cor. statī ds trāsuerbat mentē
sagitta caritatis sue ne hō ꝓse
ueras ī pāo a do sepet. Ex si
aliq̄d īmundū superbie vl' luxu
rie fedauit aīaz. mox q̄ aſcēt
p̄ fidei ⁊ spei ꝛstātiā deicit. ne
vl' aīm̄ obdurēt in vicijs aut
aīa victa deo dāpnabilit̄ macu
let. ℣ Ptēa filia ī oīb̄z affōīb̄z
tuis ⁊ opib̄z ꝛsidā iustiaā dei.
⁊ mīaz. sp attende finē. ¶ Uba
spōse ad deū de eiꝰ vtute ⁊ mīt
nificētia. Et vnsio vīgīs ad filiā
ipsā ꝛsortās. ⁊ q̄liꝫ bonus seruus dī
nō debēt cessare a predicatione
⁊ monicōe gētiū si valēt sue nō
q̄d̄ pbat p̄ exemplū. ¶ Caplm xxj.

Benedicꝫ sis tu deꝰ meꝰ
q̄ es tm̄ ⁊ vn̄. tm̄ ī ꝓso
nis. vn̄ ī natā. Tu es
ipa bonitas ⁊ ipa sūma sapia
tu es ipa pulchitudo ⁊ ipa ptās.
Tu es ipa iustitia ⁊ vitas. p q̄m
st' oīa. viuūt ⁊ subsistūt. Tu vē
silis es flori crescēti singlariꝫ ī
tāpo. de quo oēs q̄ approp̄quāt
flori obtinēt suauitatē ī gustu
alleuationē ī cēbro. delītionē
ī visu. fortitudinē in reliq̄s mē
brīs. Sic oēs approp̄quātes tibi
fiūt pulchiores reliquētes p̄cā.
fiūt sapētiores seqtes tuā vo
lūtatē. ⁊ nō carnis. fiūt iustio
res sequēdo utilitatē aīe ⁊ hono
rē dei. ℣ Ptēa pūssīe ds da m̄ id
amare q̄d̄ te delēat. tēptacoibz
vilit' resistē. mūdana oīa ꝛtēp
nē. ⁊ te iugit' ī mēoria mea vti
nē. ¶ Rndit mr. Ista salutatio
nē ꝓmeruit tibi ille bonꝰ ihero
nimꝰ q̄ recessit de falsa sapīa ⁊
īuenit sapiaz vera. q̄ ꝛtēp sit
honorē trenū et lucty ē ipsum
deū. ℣ Felix talis iheronimꝰ. fe
lices q̄ eiꝰ imitāt doctrinā ⁊ vi
tā. q̄ fiūt amatoz viduaz. spe
culū pficiētiū. doctoz totꝰ viri
tis ⁊ puritatis. ℟ Dic filia. q̄d ē
q̄d̄ te sollicitat ī corde tuo? Et il
la. Qcūt ingit cogitacio dicēs.
℟ Si bona es: suffiat tibi bonas
tua. Q̄d ad te iudicare ⁊ pnōre
aliosq̄ docē meliores. q̄d nec
tui stat̄ nec ordis ē. Ex q̄ co
gitacōe ita obdurat aīꝰq̄ et
suiipiꝰ obliuiscit. totꝰq̄ refu
gesc̄it a dei caritate. ¶ Rndit mr.
Hec cogitacio multos etiā puer
tos retrahit a do. ℣ Ita dyabolꝰ
ipedit bonos ne logāt malis

ne forte rpugent. Impedit ecia
ne loquat bonis forte eleuaret
ad altiora statu locu. Na bona
audita doctina bonor eleuat
(+ mitis) ad altiora loca. Hi eunuchi ille
leges ysaiam uenisse ade ad mi
norē pena infernī. Et philippus
ostēdit doctis eū intendū ad celū
eleuauit eū ad felicē locū. Sic
etiā petrō mittebat ad cornelī
ū. Si cornelius prius fuisset mortuus
uenisset ppt fidē ad refrigeriū
Et aduenit petrus et ptulit eū ad
portā celi. Sili etiā paulō uenit
ad dyonisiū. et duxit eū ad bea
tā remunerationē. Ergo amici
dei nō debēt attediari i seruī
tio dei. Et laborare ut ho malus
fiat melior. et ho bonus ueniat
ad pfectora. Na quisq habet vo
lūtatē sibilādi in auces oīm
tñ seruiū q ihs xpc erat verus dei
filius. et facēdo conaret quecūq
possit ad alios iustionē. Et nullu
vl' pacū cōtēnat. nichilo' eāde
mtedē obtinēt ac si oēs iuuent.
sicut p exēplū dico. Si duo mi
nistri ex pcepto dñi sedent
i montē durissim et alius ueni
ret auctū eleuā alius vō nichil.
isti ppt' laborē et voluntatē dig
ni erūt eqli mede. Sicut paulus
q plēs iuuit. alij apli q pauca
res iuuebat. oēs tñ unus erant
voluntatis Et despesatio dina or
dinata. Ppterea nō ē cessandū quis
pauca vl' nulli recipiat uba di.
Na sicut spina pfert roscā
rosa et asinus dñm suū tñsfert
sic dyabolus spina pcī p tribulati
ones pficit eius tanq rosis ne
p pceptionē cordis dissoluāt
mentē. et q asinus pduat eos ad
dei ostolationē et maiorē remunā
tionē. Qualit' modus tpis
hoim malicia pcedit dyabolus ad
tēptandū. et quo hoies nūt pmp
tiores sūt ad peccandū q dyabolus
ad tēptandū. et de ista et tales
facta et qlit' dei amica i pdicādo
debēt laborare uilit' et de fac in
fusione i suos auos Ca.m xxij.
Hus logt. Si turbā pos
se. mitto nūt dicē pos
se. Penitz me fecisse
hoiem. Na ho mō ē sicut aial
qd spōte cūrit in retia quātu
cūq iclamat. nichilo' sequit
sua voluntatē. Nec ia dīno im
putandū ē dyabolo q voluit tra
here hoiem. Imo ho ipe pcurat
malicia eius. Sicut canes uena
tici q primo ducūt copula. deīn
assueta capē et deuorāt alia
ecia i actelerādo ad pdā pue
nit ductorē. sic ho ia assuetus et
fascinatus i pcō. pmptior ē ad
peccandū q dyabolus ad tēptandū.
Nec mirū ē. diu ei ē q nō pla
cauit deū sedes aplica caput
mundi. i scientē vite et exēplo suo
sicut pmittit faciebat. et ido reli
q membra facta sūt debilia et la
guida. Nec ostidat cui ds diues
factus ē egenus et pauper. sz ut pe
rfecta ostēpneda docēt et celestia
amanda. Et q ho pauper natura
liter ē dnes falsis diuicijs hoc

oēs imitari appetūt paucīq̄ ĩue
nīūt alij q̄ nō imitant. ¶ Ido ve
nit arator a potētissīo eracua
tq̄ a sapiētissīo q̄ nō q̄rit tuas
et corpm pulchitudiem nō uētur
fortitudinē fortiū ner timz mi
nas pīncpū. sz ner acrīpit psōs
hoīm. Qui seiabit carnes hoīm
et duriet dom⁹ spūū. Q̄ corpa
rdet ūmibz. aiasq̄ rdet illē q̄bz
seruierūt. ¶ Ido amici mei ad q̄s
te mittā laborēt vilit atq̄ cele
rit. q̄r nō erit istud q̄d ī nouis
sīs diebz ut dixi ꝑus. sz ī diebz
istis. Et mlīoz vuietū mdebt
hoc oīli. ut ꝑleat q̄d scptū
ē. fiāt uxores eoz vidue et
filij sine ꝑībz. Oēq̄ desidabile
hoīm aufet. Verūptn q̄cūq̄ ad
me cū hūilitate venit. ego deus
misericors eū suscipio. Q̄ veo
fructū iustīe oībz ꝑpleuit.
hijs ego dabo meipsū. q̄ iustus
ē ut dom⁹ ꝑfet in q̄ rex ifrēs
surg ē. vitiū mdebt ut dāes
cat. gnū forīt ateīat ut ab
ab atrista separet. illudq̄ q̄d
ī formella claudit vehemēt
apmat. donec formelle silitu
do obtineat. Actn sicut post
hyemē venit estas. sic ego p̄
tribulationē dabo ꝟolationē
hijs scī q̄ cupiūt ee ꝑpuli. et
q̄ celestia pōderāt pl⁹ q̄ trēa.
Verūptn sicut hō nō nascit
et morit vno eodēq̄ tpe. sic oīa
nūc tpibz suis ꝑpleūt. Scito
eīa q̄ cū aliqbz volo facē iux
pūbū cōe. ponte eū ī collo et
curiz. et tribulatio acteīare cogit.
Cū alijs fīaā sicut scribt. Q
peri os tuū. et implebo illud.
Ad tīos vō dicā ꝟolādo et in
spīrādo. Venite pdiote et sīpli
ces. et dabo vob os et sapiam
quibz et līguosi nō potetūt re
pugnare. Sicut fca ia diebz ist
tis. sīplices ipleui sapiēcia me
a. et resistūt doctis. cuilsī magī
nilogs et potētes et subito decer
serūt. Nec mirū. Precepi ei sa
pietibz ut ꝑscindent līguas ser
pētū sicut audisti et nolūerūt.
Nec mir q̄ fuit vgo cōtatis no
luit extīguē ora ut ignē extin
guēt cupiditatis sucessū ī cordibz
filioz ut monui. Ideo ego tpe fe
licitatis eoz sucrdi eos. et ꝑsidi
līguā eoz. ¶ Verba iohānis
euāgelīste ad vgīnē glōsā de q̄da
mōcho et iuuo. et īnsio vgīs q̄
let talis sit ꝟstituy et de dyabolī
illusionibz ad ipm et quo ex sep
tē signis spūs bonꝰ agnosat. et
ex totidē malꝰ spūs dinosat. Ca⁰

Iohānes euāgelista xxiij.
dixit mīi dei. Audi tu vgo
et mater vnīꝰ filij nō plu
rium mr vnigeniti filij
dei plasmatoris oim et redepto
ris hoīm. Audi inquā sicut et au
dis q̄ntū iste delusꝰ ē a dyabolo.
q̄ntū laborat ut obtineat ipos
sibile. q̄ntū informatꝰ ē et q̄ntis
rebz mēdacij. q̄ntū eīa elōgat
se a dō ī spē ouina. et corde leo
nino. Ego docui q̄ tres sūt q̄ tes
timoniū dāt ī celo et ī tra. pr et fi

lij. ⁊ spūs scūs. Iste vō testimoniū p
hibet spūs maligni? totq; ē fuctq;
scīs. q; pī nō fortificat sua potē
cia. filij nō vsient sua sapīa.
spūs scs nō inflāmat caritate su
a. Nec mirū. Aspirat ei ad po
tētiā ⁊ potētiā prus. vult ee sa
pies ⁊ sapīaz filij. habet iflam
matiōnē ꝑ alie' q; sint iflāmat
spūs scs. Ideo togn filiū tuū. ut a
ciem? abstinhat ne pdant plures.
a hūliet celeriq; p errata. Rndit
mr. Audi tu vgo. ꝑ tn virilē nō
fēinea psona. Tu es q; deo placu
it vocare leuissīa morte de mū
do ꝓpīquus m̄. Ego ei q; obdor
miui in separōe aīe et corpis. ⁊
vigilaui i gaudio ꝑpetuo. Nec
mirū. Ego qppe p̄ cetis amātus
i morte filij mei dolui. ido placu
it deo de mūdo me cū leuis
sīa morte separe. Tu vō me' a
plos viaiq; m̄ appropīquasti.
maioraq; signa dilcionis ēpti
es. p̄ alijs. et amatior tibi pas
sio filij mei facta ē. quā ceteris
clarius aspexisti. Et q; p̄ cetis
fribz lōgius vixisti. q; i ipor? ō
nīū morte martir fuisti. Ideo
placuit deo vocare te de mūdo
leuissīa morte. q; vgi vgo fuit
ꝛmedata. Ido fiet q̄d petisti ⁊ nō
plōgnbit. i Vtīn filie mee onde
volo. quō iste de q; loq̄m ē ostē
tum. Ipe qppe ē sicut seruus mo
netarij id ē dyaboli. q; aflat et
pcutit moetā suā id ē seruietq;
sibi suggestionibz ⁊ tptacōibz su
is. donec pficat eū ad velle suū
Cuiq; voluntate corrupit hoīs. et
ad delectionē carnis et amorē
mūdi iclinauit. mox q; formā
⁊ sup̄scriptionē ei ipmit. q; tūc ex
signis exterioribz satis appet quē
diligit toto corde. Cū vō hō ꝛc
plet affrm̄ mētis sue et pl'ꝫ vult
ꝑplicare mūdo q; suus stat? i q̄e.
plāq; faceret et vellet si possz. tūc
ꝑfecta moneta dyaboli ꝙbat.
Veruptn̄ scīto q; alia ē moneta
dyaboli. alia dei. Moneta dei
ē aurea fulgēs. ductilis ⁊ pon
sa. Hec oīs aīa q; habz i pressiōes
dei. ē fulgēs di̇na caritate. duc
tilis pacīa. ꝑmosa. boni opis ꝛ
nuacōe. Ergo aīa bona ꝛflamat
vtute dei. et ꝙbat' mītis tptaz
oībz. p̄ qs aīa ꝛsideīas origīnē et
defrīosītates suas. deiq; cōa se pi
etatē ⁊ pacīam. tāto fit ꝑmosi
or deo. q̄nto hūlior ⁊ pacētior.
et sui sollicitior īuenit. Nonc
taq; dyaboli ē cuprea ⁊ plūbea.
Cuprea. q; habet silitudīnē au
ri. habet et ductīā. Plūbea. q;
habet flexibilitatē. ꝑ nō sicut
aurē. Hec aīa īusti videt sibi
ee iusti. oēs iudicat. oībz sua p
fert. iflexibil' ē ad opa hūlita
tis. mollis i suis opibz. difficilis
reuocāb? a suis tptibz. ama
bil' mūdo tptibil' deo. Et q;
moneta dyaboli plūbea. q; defor
mis q; mollis ⁊ flexibil'. q; pō
derosa. Hec aīa iusti ē deformis
i voluptuosis affrionibz. onero
sa i cupiditate mūdi. flexibilis
q; ardo. ad q̄cūq; dyaboli ꝛspi

int mẽti ymo qñq; celerior ad fa
ciẽdũ qꝫ dyabol9 ad tẽptandũ. Hic
ecia iste seruꝰ monetarij ẽ dispo
situ. q; attediatꝰ stare i obseruãti
is regularibz sicut vouat. cogita
uit vias q;bz hoibz placet p sila
tã scitatẽ ad lauciꝰ nutẽdã
carnẽ suã. Et mor dyabol9 imi
sit mẽti sue q;dã medacia noct
nalia. q;bz delusꝰ credebat ipoꝰ
sibilia q; no eueniet. ꝛ vita eiꝰ
abbreuiabit. et honorẽ quẽ ei
piet no ꝛsequet. Deinptũ ubiq;z
aliq; moneta noua iueniẽt mit
tẽda ẽ ad aliquẽ sapiẽtẽ. q; pon
deris ⁊ forme scãz habz sufficie
ter. Ꝛz ubi iueniem9 illũ? Et ſi
iuenty fuit modicũ ymo utrũ
moneta sit vã an falsa. Ido in
talibz vnicuiq; ẽ ꝛsiliũ sicut p
exẽplũ dico. Si cam pourgẽtur
vn9 florenꝰ. no attẽdẽt ad ter
piẽdũ eũ. Si vo pimety eet ali
q; pigniedie no dubiũ quin ab
eo ꝛigeret. Hic ecia ẽ nũc. Si acce
det ad aliq; sapiẽtẽ. dicẽdo sic.
ille talis hẽtic9 ẽ. tũc no attẽdẽt
qꝫ cauitas dei refriguit tota. Si
vo dicẽt. florenos habet multos.
tũc oes sil festinaret. Propẽa ẽit
cito qd dicit aplus. Amichila
bo sapiam sapiẽtiã ⁊ humiliabo.
⁊ inules exaltabo. Attn filia ex
septẽ potis agnoscẽ spm scm ⁊
spm imũdũ. Primo sps di fuit
vilescẽ hoi mũdũ. cuiꝰ honor
repitat i corde qi aeũ. Sedo fa
cit deũ caui aie. ⁊ gis delectato
cauus refrigescat. Tco ispirat
pacia. et i deo sola gloriatio
nẽ. Quito incitat mẽtẽ ad pxi
dilcionẽ. et ꝛpassionẽ inimicoꝝ.
Quito ispirat ad oimoda cas
titatẽ. ymo ecia rex luctatꝝ.
Sexto facit ꝛfidẽ in deo i oibz
tribulacoibz. et i eis gliatꝝ. Sep
tio donat desideriũ velle dis
solui ⁊ ee cũ xpo magis ip̃m
mũdo pspari ⁊ iquinati. Ido
ecot mal9 sps fuit alia septẽ.
Primo fuit mũdũ ee suauẽ ⁊ te
lestia fastidire. Secdo fuit appe
tẽ horẽ. et suupi9 obluuscit. Tco i corde iuitat odiũ ⁊ ipacia.
Quito fuit ꝛ deũ audacẽ. ⁊ i
ceptibz ai sui ptinacẽ. Quinto
fuit lenigare et excusãe pcta
sua. Sexto ispirat leuitatẽ ai.
oẽmq; ipuritatẽ. Septio ispiat
spem diu vuedi. vecudiaq; ꝛ
fitedi. Ideo sollicita esto ecia co
gitatões tuas ne a spũ isto de
cipiaris. Verba ẽgis ad filiã
q; modꝰ tenẽdꝰ sit ũ seruus dei
ꝛ ipacẽtes. ⁊ qualit superbia p
doliũ designat. Caplm xxiiij.

Mater logit. Vbi doliũ
vini icalescit et intu
mescẽdo extrescit. ascẽ
dũt quẽda exalacões ⁊ spume
q;nq; maiores q;nq; miores. et sic
ito itm decrescit. Oes ãt cristã
tes doliũ ꝛsiderãt tales exalati
ones cito detumescẽ. ⁊ q; tales
exalacões veniũt ex fortitudie
vini. ad vniendũ colorẽ ei. Ido
pacẽt spectãt finẽ. ⁊ vini sen
cuisse pfectionẽ. Oes ãt cristã
tes doliũ q; nimis applicãt na

res ad feruorē dolij. ⁊ tiget eꝰ
duo. ⁊ nimia extermutatio pl'
motio. ⁊ cēbꝝ ḡiuꝰ pacietē. hic
ē ecia ⁊ spūalit'. ¶ Da ⁊tigrita
ligñ q̄ quozda corda ītumes
cūt et aſcēdūt ex ſuppbia mē
tis ſue. ⁊ īpacia. Que aſcēſu
uir vtutis attēdētes. ⁊ſideraī
a ex īſtabilitate aī. a ex mo
tu carnalitatis p̄cēde. ¶ Do pa
cietē vba ſuſtinēt et attēdūt
finē. ſciētes q̄ poſt tēpꝰ ſiet
tñquillitas. et q̄ pacia maior
ē expugnatore uirtutū. q̄ vīcit
hoīem ī ſeipo. q̄d difficilīm eſt.
¶ Illi vō q̄ nimiꝭ īpacietes ſt. ⁊
bagꝫ reddūt eppolletia. nō at
tēdētes retributionē gloſa pacie.
nec q̄ ⁊tēptibilē ē fauor hūa
nus ⁊ mūdanꝰ. iſta ītuitus ī
firmitatē mētis ſue ī tēptati
onibꝫ ꝑpt' īpaciam. q̄ approp̄i
quāt nates ad motionē do
lij. id ē vba q̄ nō ſuīt n̄ aeti
nimus apponūt cordi ſuo. ¶ Do
q̄n viditis alīq̄s ee īpacietes
ponite cuſtodia ori vro. nec di
mittatis bona ītepta via ꝑpt'
vba īpacie. ſz diſſimulate īſpi
tu uſtri ē audita tanq̄ non
audita. donec illi q̄ inuenie volt
occaſionē exp̄mat vbo q̄ſq̄d
notāt corde. ¶ Verba monitoꝝ
mris ad filiā. q̄ hō nō debet cu
rā facē ī deſidijs carnis ſz bn' ē
foue corpꝰ ī modatis nāturijs.

Quiet hō ſtat mīx corpꝰ
ſuū ⁊ī corpe nō. Cā.
xxxv. Iter loq̄t. Unde xxv.

bes ee ſicut ſpoſa. q̄ ſtat an an
tpeduū. q̄ mox ut vocuerit eā
ſponſꝰ. pata ē ad voluntē ſpō
ſi. Ergo antpeduū ē iſtud cor
pꝰ velas aiam q̄d ⁊tinue ablu
endū eſt. ꝓbandū eſt et tēptandū.
Corpꝰ ē q̄ azimꝰ indigēs vbo
moderato ne luxuriet. labore
diſcreto ne ſuppbiat. flagello ⁊
tinuo ne laceſcat. ¶ tagꝫ ſta mīx
antpeduū. id ē mīx corpꝰ tuū. nō
ī corpe fruēdo cum carnis in
deſideriis. ſz corpꝰ modatis re
fouēdo nāturijs. Ita ille ſtat
iuxta corpꝰ nō in corpe. q̄ cor
pus ſuū a voluptate refrenat
ciboꝝ. nō a nātē. Sīn q̄z poſt
antpenduū. ⁊tēptēdo voluptā
tes carnis. faciendo ḥonorē di
et te tota ꝓ dō ipendēdo. Hic
fecerūt illi q̄ corpa ſua q̄ veſ
timēta ſtrauerūt ꝓ deo. q̄ eciā
oī hora pati erāt ad voluntē
q̄n deo placuit vocare eos. ſīa
nō erat eis logū itet ad eū q̄
ſemꝑ habuerūt p̄nte. nec gra
uia onera depmebāt colla coꝝ.
q̄ oīa ⁊tēpnētes ſolo corpe e
rāt ī mūdo. ¶ deo libē euolaue
runt ⁊ ſine impedimēto ad cēlū.
q̄ nichil impediebat eos n̄ q̄dā
aridū indumētū. diſciplina
tū optime. quo exuto obtine
bāt q̄d deſiderabāt. Hi iſte ecia
derūt periculoſe ſurrexit ſapiēt'
defendit ſe uiliť. pugnauit cō
ſtāt'. pſiſtit pſeuerāt'. ¶ deo ia
cōbit'. et nalit' ⁊ ī ſpēi dī ē.

Verba āmoitoīs vēris ad fi

lia. Sz q opa uiuosa mēnt vita
etna ⁊ q non ⁊ de maxiō obē

Multa sūt mito. Cap. xxvj.
Flores arbous. tn nō
oēs ueniūt ad effm.
Sic multa sūt uiuosa opa non
tn oia mēnt mede celeste nisi
discrete fiat. Na ieiunare ora
re. visitare scōz lom uiuosa opa
sūt. Sz n fiat eo ciō ut credat se
hō humilitē penetre celū. scr
uisp iutile ad oia. ⁊ discretionē
habeat in oibz. modicū valet
ad etna. Ecce si vdis duos hoi
nes. alius ē sub obia. alius ē in li
bera ptate. Si ille q liber ē ieiu
net. simplicē habz mede. Si at
ille q sub obia ē comedit illo die
carnes. scdm institutionē regule.
⁊ ppt obiam attn libentius ieiu
nat. si nō obsisteret obia. iste ha
bebit duplicē mede. una ppter
obiam. alia ppt violationē desi
derij sui. ⁊ nō ipletionē ppe vo
luntatis. Ptea esto sicut sposa.
q pus ppat thalamū q veneit
sposus. Sdo sicut mr. q ppat ves
tes anq nascat puer. Tio sicut
arbor. q pus portat flores q ve
niat fructus. Qrto esto sicut ma
mudū. ad recipiendū potū ap
tū pusq ifundat. Verba q
rionis vgis ad filiā de quoda
suo ficto deuoto. xpando ipm
ad armigerū in bello "male ar
matū" corpali. Cap'm. xxvij.
Mater loqr. Ille ē q dic.
se me diligē. Sz uenit
ad me postioza qn ser
uet m. Cū vo loqr qd dicis tu. a
iutrisq oculos suos a me ⁊ respicit
ea q ei pl delectant. Iste ē mi
serabilit armatus sicut ille q ēt
posit i corpali bello cui gnalee
foramia ecent i occipite cui cli
peus ponebt i brachio pederet
i huerus. cui vagine vacue gla
dio abiecto remanēret. cui clipe
us q corpi ⁊ pectori defendē debēt
iacēt subtus eū in sella. cui selle
ligature i equo solute esset. Sic
armatus ē spialit armatus corā
deo. et ideo discrete nō sat. nr
amicū ⁊ inimicū. nec scit facē dāp
nū hosti. Ipse vo q cū eo ē sicut
ille qui talit cogitat. Ego volo ēe
ultimus i pugna. q possū mde tu
bet. si pmi pdiderit bellū. Si vo
uicerit. uenia ei velocit q cō
putabor cū pmis. Ideo q emsit
bellū fecit scdm sapiam carna
lē. et nō ex caritate dei. Verba
vgis ad filiā de tbz modis tbu
lationū q p tres modos panis
designāt. Cap'm. xxviij.
Mater loquit. Unicuiq
cōspso panis ē debet
fortit laborat. Si dns apponit panis tritic⁹. cōitati
appōit panis dētior. Cui vo
panis adhuc peior. dat canibz.
p cogitatione intelligit tbu
latio. q spūal hō ex co maxie
tbulat. q ds nō habet hoiē a
creatū sua. ⁊ q modica caritas
ē i ea. Deus ergo q isto mō tbu
lāt. ipi sūt tritic illud. de quo
ds ⁊ oīs electi celi gaudet.

Dis vō q̄ turbat de aduſario mūdi. hij ſunt q̄ panis detior. attñ valz multis ad obtinēdū relū. Q̄ vō tribulat̄ ex eo q̄ nō valet oīa mala facē q̄ vel let. iſti ſunt panes canū illoꝝ qui ſunt in iferno. ¶ Verba mris ad filiā q̄ lut' ſunt quida dēones ad hores p̄cipitādū. quida ad re tardādū. quida i abſtinēcijs ad tēptandū. q̄da ad irritādū. ⁊ de modo tentādo iſtos. Cap̄m.

Alter logt̄ Des xxix. Iſtos q̄s vides crūſtā re nos. hij ſunt ſpūa les hoſtes viri ſcz ſp̄s dyaboli. Nā qui habet ptēs in quibz cruit laq̄. hij ſunt q̄ vos p̄cipita re volūt in pēm moꝛtia. Q̄s vō vides habe manos i mānibz. hij ſt' q̄ vos cupiūt retrahe a ſeruī cio dei. ut ſitis ad bona actiuoſi. Q̄ vō habet inſtrumēta den tata quibz attingūt ⁊ p̄mouet q̄d ho deſiderat. hij ſunt q̄ tēptāt vos ut aſſumētis aliq̄ bona ſu p̄ vires mās. ſcz i ieunijs. i vi gilijs. i oꝛonibz et i laboꝛibz. a i irracōbili expēſioē pecunie. Q̄a ergo iſti ſp̄s ſic cupidi ſunt ad nocēdū vobis. vos tene te volūtatē iſtā. ſcz nolle offen dē deū. et petite auxiliū dei. q̄a crudelitatē eoꝝ. tūc nō no cebūt vobis coꝝ mine. ¶ Verba mris ad filiā q̄ p̄cioa ⁊ pl'ci oza mūdi ſuis di nō nocebūt q̄us tlibz utāt. dūtaxat q̄ ad hoꝛē di utāt. ⁊ h° p ex^m pauli. Cap̄m. xxx.

Scribit' q̄ paul' ille boꝛ apls dixit ſe ee ſapiē te quēda coꝝa p̄cipe illo q̄ petrū captuauerat. et petrū vocauit viriſ nō per cauit in hoc. q̄ vba ſua erant ad hoꝛē dei. Dic ē ecia cū illis q̄ vba dei volūt ⁊ deſidāt loq. Quia ſi pnt intrare ad dnos ut habeāt indutas veſtes ꝛpeten tes nō peccāt induēdo eas. dū mō aurum ⁊ veſtes nō reputarēt p̄cioſiozes i coꝛde ⁊ volūta te q̄ aſſueta veſtimēta ātiqua. q̄ oīa q̄cūq̄ appaiāt p̄cioſa. ſt' terra. ¶ Verba mris ad filiā p ex^m p̄bāta. q̄ p̄dicatoꝛes et aīa dei nō min9 cōnāt in ſp̄u dei ſi ſēētes nō ꝺutant ad coꝛ p̄dicatiōē vēā ītencōē facta. q̄ ſi cōutant. Cap̄m. xxxj.

Alter logt̄. Qui ꝺduat opaiū ad opandū di cēdo ei. porta avenā de hoꝛto ⁊ iquire in quolibet one ſi forte ibi ꝺuenire potis ſ̄ginū auri. nō minoꝛ erit mes eis ſi nichil ꝺueniꝛ. q̄ ſi multū reperiꝛ. Dic ē ecia cū illo q̄ vbo et ope ex dīna caritate laboāt ad p̄fem aiaꝝ. Nō ei minoꝛe erit mes illi ſi nullos ꝺuerit. q̄ ſi mltos. Dic magr dat ex emplū. Ille mgt bellatoꝛ q̄ ad p̄cepta dn̄i ſui egredies ad bellū. ⁊ hns velle fortiter dimicādi rediꝛ ſauciat9 nullū hns cap tiuū. nō minoꝛē mēdē obtine ret omiſſo bello. p̄p̄ voluntē

bonā. ꝙ si victoria fuissē secuty. Dic ē ⁊ cū amicis dei. ℣ la p ꝙlibz
vbo ⁊ ape qꝫ fecit ꝓpt' deū ⁊ ut
aiē emendent. necnō p ꝙlibz ho
ra tribulacois quā passi sūt ꝓpt'
deū cōnabit'. siue mlt̄ siue
tant' siue nullā. ¶ Verba ma
tris ad filiā de infinita sui mia
cia pcōres ⁊ ecīa cīa cā lau
dātes ⁊ hōrantes. Cā. xxxij.

Mater loqt'. Pūbui ē vo
bisci. Cū tali re pt̄ me
educē de pria. Dic nt̄
dico ego. ℣ Nulli ē talis ac tāty
pctōr i mūdo q̄ dicit corde ꝙ filiꝰ
meus cātor ⁊ redēptor oim est
sibi amicissimꝰ i corde ⁊ itimꝰ
qz nō timeī si pata vēire ad eū
sicut mater caritatis ad filiū ā
plectēdo eū ⁊ dirēdo. ℟ Ad fili
placz tibi? ℣ Et si ꝓmeruissē p
fundissimā i ferni penā. habet
tn nichil curare de hōrubz mū
di voluptāt. nec de cupiditate
eiꝰ et voluptate carnis quā de
testat' ecīa. nichilqꝫ de fidā vet
n̄ sola sustētatione sua. ~~si ꝓpter
laudē illiꝰ q̄ ꝓpt' oīa opa sua
oī laude ē digniꝰ. tūc ipe et ego
ecīam statī bn̄ ꝛordes~~. Dic igit'
qui scribit cantū ⁊ laudē meā
nō ꝓpt' laudē suā ⁊ mercēde suā
sē ꝓpt' laudē illiꝰ q̄ ꝓpt' oīa opa su
a oī laude ē digniꝰ. qz sicut ꝓma
pes mūdi tūc laudatorubz suis
mercēde mūdi. sic spūalit' ego re
munabo eū. Quia sicut una sil
laba hab̄ sup se mlt̄as notas sta
placz do cōnas dare i celo ei ꝙ
q̄libet sillaba q̄ est i cātu Et di
cet' de eo. Ecce venit laudator.
q̄ ꝙ nullo tpali bono dictauit cā
tū. n̄ ꝓpt' solū deū. ¶ Verba spō
se notāda de urbe romana sub
forma q̄stois ꝓponēda. ⁊ solati
onē ⁊ deuotionē ⁊ ordiationē
ātiquity oim rōnoz scz tā lap
coz q̄ clicoz. tē. qve nūc ꝓch
dolor oīa ista sūsa sūt in deso
lationē ⁊ tordiationē ⁊ abhoi
nationē. sicut patz i oībz supdic
tis q̄ infelix sit corpalit' ⁊ spū
℣ Dmine alit'. Cā. xxxiij.
Reuēnde mt̄ alias ⁊so
latiões intimet' dnō.
q̄ flebilis ē statꝰ urbis q̄ quōda
extitit felix corpalit' ⁊ spūalit'.
ℨ nūc infelix ē corpalit' ⁊ spūa
lit'. Corpalit'. qz eiꝰ sclaves ꝓnci
pes qui eiꝰ defensores ista sūt eiꝰ
senissimi raptores. Et idō domꝰ
eiꝰ destructe sūt ac mlt̄e ecīe pe
nitꝰ desolate. i quibz ossa bn̄dicta
scōz stmēt'. que gl̄osis mīraculis
clhoz sunt. quoz aīe i regno dei
sublimit' cōnant'. Cepla ecīa
ipoz tectis destructis ⁊ clausuris
ablatis. i latrinas mutata sūt hoī
nū. aīaū ⁊ bestiaz. spualit' ife
lix ē urbs ista. qz mlt̄e ⁊statuci
ones q̄s scī pape ex infusiōe scī
spūs ad dei laudē ⁊ aiaz salutē
i ecīa statuerūt. ita delete sūt ꝙ
quibz, pch dolor mlt̄e nouē abu
siões ex maligni spūs infusiōe ad
dei iniuriā ⁊ aiaz pditionē
sūt assūpte. Cōstituto ꝙpe scē
ecīe fuit. ꝙ clia q̄ ad sacros oz

ēe debēnt.

dines, p̄cedēt beatā vitā hūndo
deo ut̄ seruiēdo. aliisq; vitā
celestis p̄mia bonis op̄ibz ondēdo.
et talibz dabāt ecclē reddit̄. Hz
dt̄ hāc ecclē assuetudinē orta ē
abusio grūs. i hoc q̄ laycis eccle
bona donāt. Qui uxores nō du
cūt ppt̄ nomē canonicale. sz ip̄u
dent̄ habēt scrubinas suas i do
mibz suis p̄ dies ⁊ i lectis p̄ noc
tes dicētes audact̄. Nobis non
licz ē in dnico. q̄ canonici su
mꝰ. Ubi ecia ⁊ diacon̄ ⁊ sub
diacon̄ olī infamiā i mūde vite
maxiē ablorrebāt. nūc at̄ ꝯdā
eoꝝ manifeste letant̄ ex eo q̄
mētrices eoꝝ i trumscētē ven
tre cnūt̄ int̄ alias ābulare. Nō
ecia pudet eos si ab inimicis e
oꝝ dicāt̄ eis. ecce dñe cito ēt
nat̄ vob filiꝰ vl̄ filia. Ido tles
ustrius vocandi sūt leones di
abolī. q̄ ordinat̄ clia sūmi dei.
Hēi ecia p̄res videlicz hūs bñ
dict̄ ⁊ alij ordinauerūt r̄gu
las ex licētia sūmoꝝ pōtificū.
dstruētes mōsteria i quibz ab
bates cū fribz residē solebant.
horas nocturnas ⁊ diurnas de
uote celebrādo ⁊ mōchos ad
bñ viuēdū sollicite iformādo.
Cui ēte iocūdū fuit monastia
visitare. q̄n die noctuq; agebat̄
honor ⁊ gla deo i monachoꝝ
cātu. Crimiosiq; hores eoꝝ
gebāt̄ ex eoꝝ pulchritudine vite ⁊
boni dformabāt̄ ex diuina ifor
macōe platoꝝ. necnō nūc i mul
gutturio exītes ppt̄ eoꝝ deuotas
orōnes beatū regē obtinebāt̄.
Cui ecia ille mōchꝰ in maxīo hō
re habebat̄ qui regulā suā op
time seruabat̄. ⁊ venabat̄ a dō
et hoibz. Qui vō regulā tenē
nō curabat̄. sciebat mdubitāt̄
se scandalū ⁊ dāpnū icurrisse.
Cui ecia oīs hoīs discernē ⁊ agnos
cē potuit ex habitu cē aliquē
mōchū. Hz dt̄ ista honestissi
mā assuetudinē orta ē detesta
bilis abusio i plerisq; abbatibz.
Nā fregēt in castellis suis ⁊ u
bicūq; eis placz intra urbē vl̄
extra urbē morāt̄. Ido dolosū
ē ia visitare monastia. Paucis
simi ei mōchi nūc i choro cē vi
dent̄ horaꝝ tpe. ⁊ aligēs nulli.
Ubi ecia parū legit̄. ⁊ q̄z ni
chil cātat̄. ⁊ adhuc multis diebz
misse nō dicūt̄. de quoꝝ mala
fama boni molestāt̄. ⁊ mali
de eoꝝ mala assuetōe gaudēt̄ pe
morāt̄. Timēdū q̄s ē q̄ pauce
aīe ex taliū orōnibz i penis
suis aliq̄d solatiis obtineant.
Multa ecia habitacula mōchoꝝ
sūt in urbe. ⁊ quilibet habet dō
mū suā p se. q̄z alīq amicis ve
nētibz filios ppos ap̄lerāt̄ cū
gaudio dicētes. ecce filij meus.
Vix ecia agnosca pt̄ monachꝰ
nūc in habitu. Nā tūica q̄ olī
pedes solebat attigē. vix nūc
opire pt̄ genua. Manice poꝝ
nūc arte sūt ⁊ nodate (tolate). q̄ olim
solebāt cē honeste ⁊ late. Cla
dusq; appēdet latere p̄ stilo et
tabula. ⁊ vix repit̄ in ei⁹ uncu

vestimētū in quo mōchꝰ itelligi possit. ꝓter scapulare. Quod multoꝝ occultat ut a nēmine videat. tangꝰ scādalū sit aliqđ portare monachale vestimētū. Alii qđ ecīa nō puder loricā & alia arma hīre sub tūicis. ad hoc ut post crepusculū facē possit qđ eos delectat. Fuerūt ecīa sc̄i qui magnas reliquiāt. ieiuates regulas cū paupte q̄ oēm cupiditatē ꝺtēpserūt. & ideo aliqđ ꝓpriū habē noluerūt. abhorrebāt oēz superbā & mūdi pompā opietes se pauperibz vestimētis. cinis & cilicia sūme detestātes. et ido puritatē tenuerūt. Isti nāq; cor fres dicūt medicātes. q̄ regulas sūmi pōtifices confirmauerūt. gaudētes q̄ aliq̄ ad hōrē dei & modū aiaz talē vitā assumē voluerūt. Et ia ēstricta ē eoz ecīa regulas ēnē mutatas. ī detestabiles abusiōes & mīme tenerī. sicut augustinꝰ. dnicꝰ & fr̄ancisc⁹ ex ispiratōe sp̄s sc̄i dicituerūt. q̄s multi diuites & nobiles lōgo tpe optime tenuerūt. Multi quidē iuenūt hoīes qui diuites vocant. qui tn̄ de nodis & pecuijs pauperes sūt illis q̄ paupte pfessi sūt. sicut utiq; volat de eis fama. Et ido pleriq; eoz habet ꝓpriū qđ eoz regule. vetuerūt. plq; gaudētes de ꝓpo ex ēbulo q̄ de pauptate gloriosa. Gloriāt q̄ in habitu suo habēt pānū eque caurū & pciosū. sicut diuites epi in suis vestibz.

Item quedā monastria p̄ bīm̄ gregoriū & p̄ alios scōs ad hoc sūt cōstructa ut sit ī eis mulieres recludēt. quatenꝰ vix ī diebz videri posset. Nūc at abusiōne ī se stinet nimis gruem. eo q̄ porte indiffēt clicis & laycis q̄bus placz sororibz introitū dare. ecīa ī ipsis noctibz sūt apte. Et ideo talia loca silicea sūt lupanaribz q̄ sc̄is clausteris. Cōstituto ecīa erat ecclie q̄ nulli p audiētia cōfessionū pcīū recipet. Sz p lr̄as sicut ē usitū de psonis lr̄az testimonijs ī dgētibz. bene licuit penitēciarijs pecuniā acceptare. Sz at̄ ista icepta ē abusio p hūc modū. q̄ diuites psone q̄ntū eis placz facta afessione offerūt. sed pauper aīaꝫ audiāt. cū penitētiario pactū facē apellūt. Et cte dū penitēciarij oēs teng absoluūt. nō vēcūdāt manibz suis sibi pecuniā imbursare. Item ī ecīa statutū fuit ut qlibet psona pcīa sua confitēt. & ad minꝰ semel ī āno accipet corpꝰ xp̄i. & hoc quo ad pl̄m laycale. nā clici & claustrales hoc sepiꝰ faciūt in āno. Ido fuit statutū. q̄ q̄ nō p̄nt ee ītrinētes. viuēnt ī augio. Item fuit statutū. q̄ oēs xp̄ianꝰ ieiunaret ī q̄dragesima. & q̄tuor tēpibz & aliaꝝ festiuitatū vigilijs. q̄ pene oībz ꝑmanet satis note. nisi illi q̄ gsui ī simplicitate à in magna āgustia eent cōstituti. Q̄rtū fuit cōstitutū q̄ ī diebz festiuis ab oīm mūdialiū la

hore vn dieꝫ abstinet. Quintū fuit statutū qꝫ nullꝰ xpiaꝰ pecuniā siue aliqd aliud tale lucri debet p usurā. Hz dt hec qnqz statuta optiā. orte sūt qnqz abusiões inhoneste ⁊ grauit nocue. Prima ē. qꝫ centū psone q ad ānos discretiois venerūt in roma sic moriūt qꝫ nuqꝫ fecerūt confessionē nec corpꝰ xpi acte perūt magis qꝫ veri ydolatre. qꝫ qlibet psona q confessionē fuit ⁊ corpꝰ xpi recepit. exceptis sacdotibꝫ ⁊ religiosis ⁊ fēmis aliquibz. Hecda abusio ē. qꝫ multi legitimas uxores accipiūt. q si cū uxoribz habēt discordias. deseruīt eas qꝫ diu placz aūcte ecclīastica mūme req̄sita. sumentes adultas p uxoribz. eas qꝫ hōre habētes ⁊ diligētes. Aliqui ecīā adulterā cū uxore i eadē domo habē nō abhorret. grauētes qꝫ i eadē domo eas audiūt simul ptractre. Tercia abusio ē. qꝫ multe psone sane i q̄ dragesia vescūt carnibz ⁊ de mltitudie pauca sūt q ꝑna cōfessione i die stemnt. Ecīā iue mūt qui in die se a carnibus abstinēt utētes alis q̄dragesi malibz. fz i nocte i ꝑuatis hospicijs carnibz saciāt. Querte dica cū laycis licet exerret qnqz. q saracenus sūt silēs. q in die ieunāt ⁊ i nocte saciāt carnibz. Quīta abusio ē qꝫ qꝫ⁹ aliqui oparij a labore p dies festiuos abstinēt. tn diuites aliq̄ mcenarios suos ad laborādū i vineis. ad arandū i agris. ad excidē dū ligna i siluis. ad defendī illa i sua domicilia. p dies festos mittē nō desistūt. Et sic pauper nō maiorē quiete diebz festiuis. qꝫ feriatis gratulāt. Sexta abusio ē. qꝫ xpiani sicut iudei exercēt usurā. Et vē xpianoꝝ usurarij cū pdictis sūt iudeis. Itē statutū ecīe fuit. qꝫ tales hoies q̄les ia mīati sūt. anathē te demeātent. Cont qꝫ tal' abusio i ecclīa inoleuit. Multi qppe non magis abhorret bñdictionē qꝫ maledictionē. q ecīā sepbus excōicatos sciūt ecīe introitū vl' salutationē hoīm seu colloqa nō curāt euitare. Pauci ei pbi excōicatis ecīe ingressū ꝓhibent. pauci ecīā excōicatoꝝ salutatiōne ⁊ colloqa abhoīnāt. si eis amicabilitate iūcti sūt. Nec ecīā excōicatis si diuites sūt. sac sepultā denegāt. Igit dīe nō miremī. si nouiss romam urbē infelicē. ppt tales abusiões ⁊ mlta alia ecīastras statuta ꝑfuit ꝓtria. Quare timedū ē catholicā fidē in breui deperire. n talis venit. q deū sup oīa ⁊ ꝓxim suū sicut seipm diligat. fide nō ficta. abusiões oēs abolēdo. Cōpatimī ergo ecīe ⁊ eius clero q toto corde diligūt deū abhorrētes oēs malas ⁊ suetudines. q ppt' absētiā pape q̄ orphan fuerūt. tn filialit' prius ꝺ sedem defederūt. ꝓditoribꝫ q sapiēt

resistere. in multis tribulationibus perseverando. ¶ Visio spō se de penis duissis q̄ habebat cui dā aīe adhuc i corpe exīti & q̄liter oīa illa gña penaꝝ si ꝯfessa eet aīa morte dūti debebat i maxīm hōrē & gl̄az. Cā. xxxiiij.

Videbat in q̄ videm lioies stātes & ppantes fines. Alij vō stabat ppātes equos. alij fabricabat fornices. alij aute patibulū edificabat. Cūq; hec videre. appiuit vīgo queda q̄ tbata q̄rēs si hec itelligere. Et me videre nō. respondit. Hec oīa q̄ vidisti pena est spūalis q̄ pat aie illi. q̄ cū cognoscis. Fines sut alligande equo q̄ aīam ē tractur. Forcipes vō ad discerpēdū manū oculos nares & labia. Patibulū ad suspendēdū. Cūq; ego de hijs tbarer. rndit iterū. Noli tbari. adhuc ei ē tēp; q̄ si velit pt destruere fines. subuere equos. forcipes sicut cera liquescere. pt̄q; patibulū remoue. Insup & sic ardentem caritate pt habe ad deū. q̄ ista signa penaꝝ erūt ei ad maxīm hōrem. itantū q̄ fines q̄bz ligatur tenēt. vtent ei i cōnas aureas. p eqs vō quibz p plateas trahi debebat mittēt ei angeli ducētes eū an aspectū dei. p forcipibus q̄bz debuit discerpi. dabūt narībz meliorē odoratū. oculis pulchriā visionē. auribz delectabilissimā melodia.

¶ Verba spōse ad dīlm xp̄m de desidero salutaris aīaꝝ. et de vnione sibi i spū fīā. q̄ excessū & superfluitas hōm i potu & cibo resistat visitatoribz spūs

Dulcissīme ihesu. creator oīm eoꝝ q̄ creata sut. utinā isti agnoscēt & itelligēt calore spūs tui sc̄i. Plus ei tuū appetēt celestia. & tepida fenerētur abhominaret. Et statī vnitus est m i spū. Eoꝝ iquit excessū & superfluitas restrict spūs sc̄i visitatoribus. Nā excessū i cibis & potibz & i amictuū mutatoribz obsistit ne spūs sc̄s dulcescat eis. q̄ sanāt de mūdi delectatiōe. Excessū vō i auro et argēto i vasis & vestibz & i reddit̄bz. obsistit ne spūs caritatis mee īflāmet corda eoꝝ. Excessū vō i famulis in eqs & aīalibz resistit ne spūs sc̄s appropiquet eis. ymo elongat se ab eis seruitores eoꝝ āgeli mei. & appropiquat pditorēs dyaboli. Vō ignorat dulcedinē illā & visitationē. q̄ ego q̄ dūs sū visito aīas sc̄as & amicos meos.

¶ Verba dī ad spōsā. q̄liter religiosi aīaꝝ in mōstys hōre et diuina caritate īgrediebāt & nūc q̄ inimici dei & falsi religiosi exeūt i mūdū p superbia & iniqua cupiditate. ꝛc. & sic de militibz i sua milicia. Cā. xxxvj.

Vdi nūc q̄d inimici mei fecerūt ꝯtra me. q̄ aīa mea oli fecerūt Deū. amica mei itrediebāt mōstia

ex discreto timore & diuina cari-
tate. Ez hij q̄ nūc sūt i mostijs
vadūt i mūdū p̄ superbia & cu-
piditate hītes p̄priā voluntatē
facientes q̄z corpis sui delectōnē
ta. Isaac ergo q̄ in tali volūta
te moriūt iustricia ē. q̄ nō senti
ūt nec obtineāt celeste gaudiū.
sz pena i inferno. Dato etiā q̄
claustrales q̄ cogūt & velle p
priū ex diuina caritate fiei plati.
nō sūt i eode nūo reputādi. Mi
lites q̄z q̄ olī portabāt arma.
erāt pati dare vitā p iustricia.
& fundē sanguinē ppt fidē scaz.
idigetes p̄monēdo ad iustricia.
malosq̄z faciēdo de p̄mie & humi
liare. Ez nūc audi quō aliter sūt.
Placz q̄ppe nūc eis magis mo
ri p superbia cupiditate & inuidia
iuxta dyabolicas suggestiões.
q̄ scdm̄ mādata mea viuē ad
obtinēdū gaudiū sempiternum.
Ergo oēs qui i tali volūtate mo
riūt. dabit eis stipēdiū ex diuina
iustricia. hoc ē q̄ dabūt dyaboli
aiabz eoz i stipēdiū i etia eoz
nuctione. Hij vō q̄ m̄ seruiūt.
tenēt habē stipēdiū cū celesti
exercitu sine fine. ¶ Verba xpi
ad sponsā inq̄etia ab ea q̄d mū
dus stat. & de spōse risioe sz q̄
stat sicut facta expānsus ad quē
oēs cūrūt idiscrete. & de crudelissia
xpi sponsa ecclia tales. Cap. xxxvij.

Hij loq̄t. Quō filia
stat mō mūdi? Et il
la. Sicut sacta expansa
ad quē currūt oēs. & sicut homo
curres nō curās q̄d sequat. sic
podit dns. Ido iustricia ē. ut vadā
cū aratro meo sicp mūdū. sup ge
tiles & sic xpianos. nō parcēs se
ni & iuueni. paupi & diuiti. sed
vnusq̄sq̄z iudicabit & mouet in
pcto suo. & reliquet dom̄ sine
habitatorbz. nec in facia adhs
osūmatione. Et illa. O dne ne
mq̄t indigneris si loq̄r. Alīquos
mitte de amicis tuis q̄ p̄moneāt
& p̄moneāt eos de periculo suo.
Et dns. Decptū ē inq̄t. q̄ diues i
ifermo desperās de salute sua
ppa petijt ut aliq̄s mitter ad p̄
cauēdū frēs suos. ne sibi p̄uēt.
Et vnsq̄ ē ei. Negāt fiet hoc. qa
habent moysen & pphas. a q̄bz p̄nt
doceri. Sic ergo dico nūc. Habent
euāgelia & dicta pphaz. habent
exēpla & vba doctoz. habēt mo
nē & intelligētia. Vtant ergo
eis & saluabūt. Nā si misero te
nō ita alte clamare potis ut au
diaris. Si misero amicos meos
pauci sūt. & si clamauerit vix
audient. Decipt̄n mitta aiaz
meos ad q̄s m̄ placuit. & pabit
via dno. ¶ Verba ihu xpi ad
sponsā. de fide nō hīnda i sopnis.
imo pcauēda ōptiq̄z leta vel
tristia. & quō dyabol? i talibz fal
sitatē admiscz vitari ppt q̄ istur
gūt i mūdo multi errores. & q
pphe dni nō errauerūt q̄ sup oia
deū vacat dilexerūt. Cap. xxxviij.

Hij loq̄t. Cur te sic ele
uat sopnia leta? Cur
sic vō te dep̄mit sopnia

tristia? ¶ Quid no dixerā tibi. q̄ dyabol⁹ mūd⁹ ē. & q̄ sine p̄missione dei plus facē no potuit q̄ stramen añ pedes tuos? ¶ Dixi eciā q̄ ipe p̄r & mentor mēdacij. & q̄ i oīb⁹ falsitatib⁹ suis admiscz vitatē. ¶ Ptēa dico tibi q̄ dyabol⁹ non dormit. ſ̄ circuit ut ueniat aliquā occasionē. ¶ Do cauendū ē tibi q̄ dyabol⁹ q̄ ex subtilitate scie sue ex motib⁹ exteriorib⁹ deprehendit maiora. no decipiat te. ¶ Ita q̄nqz immittit cordi leta ut ianit' gnudeas. q̄nqz tristia. ut dolendo dimittas aliq̄ bona q̄ potuisses facē. & ut a te miserias frias misera & dolosa. Q̄nqz eciā dyabol⁹ immittit cordi deluso & volēti placē multo mil' tas falsitates p q̄s decipit multos sicut falsi ꝓphe. & hoc intendit hoī q̄ plus aliud diligit q̄ ipm deū. ¶ Do intendit q̄ i multis falsis vbis ueniūt multa vera. q̄ dyabol⁹ nunq̄ deo pē posset sīc falsitati i miscē vitatē. sicut patuit i illo aucepticio q̄ vidisti. Qui licet placēt vnū deū. i pudicū tn gestu & vba alia extrinseca. ondebat q̄ dyabol⁹ erat i eo possessor. et inhabitator. ¶ Nūc at queres potes. cur p̄mitto dyabolo mētiri. Tn deo. Hoc p̄misi & p̄mitto ꝓpter ꝓna ꝓlixa & clarā q̄ illa scire voluerūt q̄ deus noluit eos scire. & ibi ꝓsperi desiderabāt. ubi ds videbat saluti eoz no ꝓficere. ꝓp tēa ds multa p̄mittit ꝓpt' ꝓna. q̄ no intendent si ho no abuterē tra & vacue. ¶ Illo vo ꝓphe q̄ nichil desiderabāt n̄ deū nec vba dei loq̄ voluerūt n̄ ꝓpt' deū. isti no decipiebāt. ſ̄ vba dei loqbāt & dilexerūt. Veruptn sicut oia sopnia no sūt recipienda. sic nec oia sūt rep̄nāda. ¶ Ita q̄nq̄ deus eciā malis ispirat bona & exitū suos. ut ēsi piscat a petris suis. q̄nq̄ eciā bonis bona i sopnijs. ut ap̄lo ꝓficiat ad deū. ¶ Do q̄n & q̄res tibi aliq̄ talia ocurrūt no apponas cor tuū. ſ̄ podera & discerne illa cū aīcis tuis sapientib⁹ spūalib⁹. a dimitte et excludē illa de corde tuo q̄ no visa. q̄ q̄ talib⁹ delectat. frequ tuus illudit & ꝓbat. ¶ Ergo esto stabil' i fide scē trinitatis. dilige dm toto corde. ¶ Esto obediēs tā i ꝓtrijs q̄ in ꝓsp⁹is. nulli te ꝓferas. sed q̄ tuos sensib⁹ aliox. voluntatē q̄ tuā tm̄ mitte deo. ¶ Para te ad oia q̄ velit ds tuus timē no habes sopnia. si ei leta fuerit no credas eis vl' no appetas n̄ ibi ꝓpē dat hoc deo. Si vo tristia fuerit no ꝓtesteris. ſ̄ pone te tota ad deū. Deiū loquit' mihi. Ego sū mater mea. q̄ filie dormiēti ꝓparo vestē. filie idigēti ꝓparo cibū. filie labozāti ꝓparo cozonā & oē bonū. ¶ Vba mris ad filiū de spōsa & de īnsione xpi ad matrē. Item vba mris & q̄d desiderē p leonē & p agnū. & q̄ut ds ꝓmittit ꝓpt' i gr̄itudinē & ipatiaz hoīm euenire q̄ eis alit' no eueniret. Ca. m

Later loqr ad si xxix. liū ilm dicēs. Filia una ē q̄ arsit q̄ ponit caput

sui in os leonis. Cui rndit filius. Melius ē q ponat agnus caput ī os leonis ut fiat cū leone vna caro ⁊ vnus sanguis. q̄ q agnus fugat sanguinē de caine leonis vnde ⁊ leo idignaret. ⁊ agnus cui⁹ cibus ē fenū. ifirmaret. Veruptm̄ mihi kima q̄ ocz sapiaz ⁊ plenitudinē tocius prudētie portasti ī uterō tuo. fac istā itelligē q̄d sit leo ⁊ q̄d sit agnus. Rndit mater. Rndicto fis tu fili mi. q̄ etnaliter manes cū prē desce disti ad me. ⁊ tm̄ te a prē nūq̄ sepasti. Tu deniq̄ es leo. ꝑ de tribu iuda. tu agnus sine macula. q̄ ihesus digito demostrauit. Ille ergo ponit caput ī os leonis. q̄ oēm voluntatē suā ꝛmittit deo. ñ cāeciā si possit pficē vellet. ñ tibi sciuz xplacē. Ille vō sugit sanguinē de ozs leonis. q̄ de iustitia ⁊ dispositiōe tua ipacies optat ⁊ nititur ad alia obtinēda q̄ tu ei ostitueras. velletq̄ ī alio statu existē q̄ tibi placet ⁊ sibi ipi expediuz. De talibz ei nō placuit ds. ꝑ ad iuā. pnocat. Sicut ei agni cibus ē fenū. sic ihs de humilibz rebz ⁊ statu ꝛtētari debet. Et ido ꝓpt̄ ingratitudinē ⁊ ipacietiā hoim si pacietes eēnt nō euenirent. Ideo filia da voluntatē tuā deo. ⁊ si minus cpiz fuis pacies. surge p pniam. Cia pnia ē sicut bona lotrix maculaz. ꝛtrio vō ē bona cādidatrix. Verba xpi ad sponsā declārtia q̄ sit xpiana mors. ⁊ quō ihs bn̄ mouit

* mista ymitur deꝝ que saluti hoim

vel male. et quō amia dei nō debet tbulari si videat seruos dei mori corpaliter ⁊ crudeliter.

Ihs loquit. Cap. xl.

Noli timē filia. non moriet ista ifirma. q̄ placet m̄ opa eius. Cuiq̄ illa eēt mortua. itm̄ dixit filiis. Ecce filia vestra ē q̄d dixi tibi. Nō ē ista mortua. q̄ gla eius magna ē. Nā sepatio corpis ⁊ aīe iustoz non ē ni sopnis. q̄ vigilat in etna vita. Illa vō dicēda ē mors. qua aīa a corpe sepata tmit ī etnā morte. Multi q̄ppe nō attēdentes futā. optāt ut moriāt xpiana morte. Cui ei ē xpiana mors. ñ mori sicut ego mortua sū. innocentes. volūtarie ⁊ paciēter. Nūq̄d ego ido ꝛtepnēdis sū. q̄ mors erat ꝛtepribilis et dura. Aut ideo electi mei futui. q̄ ꝛtepribilia pacieb̄ant. aut hō voluit fortuna ⁊ opabat cursus stellaz. Nequaq̄. Sz ideo ego et electi mei pacieb̄am ducatu onēdis vbo ⁊ exēplo viā ad alia ee duram. ⁊ ut assidue cogitaret q̄ta op̄ē mūdicia malis. si tā aspa passi sut ela ⁊ inocētes. Ergo scito q̄ ille morit ꝛteptibiliter ⁊ male. qui dissolute viues morit in voluntate peccādi ⁊ nescit regitari do. Qui vō deū diligit toto corde. ⁊ tbulat ino cent despecta morte ad longa ifirmitate q̄uat. ille ⁊ viuit ⁊ morit feliciter. q̄ mors aspera minuit pcm̄ et penā pcī.

augetur cōna. Ecce reduco t ad
memoriā duos. q despectu amara
morte iudicio hoīm mouebāt. Et
n mle morā ex mīa mea obti
nuisset. saluari nō fuisset. Sz qa
dns nō punit bis ītos corde. ido
venerūt ad cōna. Prēa amica di
nō debēt ītstari si flagellāt tpa
liē. à si amari morte moriant
Cla felicissim lugē ad horā t ē
bari in mūdo. ne veniat ad pgra
tionē ihūs. ubi nō erit fuga n
tēp laborādi. Verba mīs ad
filiā q sacdotes vite habētes ab
solucōis officiū q̄ncūq; peccāt
sit pnt absolue a pcīs. t sic de
sacīo eucharistie. Cap. xlj.
Mater loq ad eū q offi
ciū absolucōis habet
Quicūq; eū offendimus leprosū
ē. nichilōi pt aperire portā si ha
ber claues. sicut sanctus hic ecīa est
de absolucōe t sacīmēto altaris.
Qualiscūq; ei mīster ē. si tn vite
habet officiū absolucōis pt absol
uē a pcīs. ido nulli ītēpnendū ē.
Verumptn pmoneo eū de duobz
Unū ē. q illud qd carnalit diligt
et optat nō habebit. Aliud ē. q
vita eius breuiabit acutus. Et sicut
formica portās die ac nocte ifinū
aliqn cū approprīquat foramī
endit t morit i introitu. remā
nēte ifno ab ext. sic ipe cū ītrepu
erit adfructū laboris sui mori
et t pquacuo labore suo ifi
det t punget. Vba mīs ad
filiā q̄lit mores boni t opa iust
nae p postes i aīas dei designāt.
et quō seruu di debēt cauē a de
Mater loquit. Cap. xlij.
q̄t. Amica dei dicit esse
duo postes. p qs ingressus
sunt alij. ido cauēdū ē diligēt ne
qd asperū vl durū obsistat ingredien
tib; à nimiū rpimant. Qd at significat
postes n mores apositos opaq;
iustīcie t vba edificatoria. q appa
rē debēt i amicis dei. ido cave
at diligēt ne qd durū id verbū
detractoriū à faucibz ineat
i ore aīarū dei. à i oprib; eoz a
liq mūdialia notēt. ppt q mgre
di volētes refugiāt t ingredi ab
hoīnarēt. Verba mīs dei
ad filiā. q̄lit mali pastores as
similant vmi corrodēti arborus ra
Mater loquit. dices. Cap. xliij.
Misti sunt sibi vmi. q vi
des semē optim non
curat q̄ncūq; fructū peat vl
endat. dū radices vl primora
tie capē possit. Sic istr nō curat
qt aie peant. si luc sua t bona
temporalia ipsequat. ido veniet eis
ultricia filij mei ut cicī sbtrahā
tur. Rndit illa. Qd tēp apud
deū nō ē n momētū stare. q̄n
tūcūq; apud nos ē loqū. ideo
pacia filij tui magna ē ecīa si
iuquos. Rndit mr. Vē dico tibi.
nō pdebet iudicū eoz si veniet
eis horribile. id ē rapient a de
liciis ad ifossionē. Vba x ad spō
sa. q̄lit corpa p naue t mūdi p
mare designāt. t volūms ē liba q̄lit
ad aīas pducendū i celū vl i if
nū. t q̄lit viena pulchitudo

Aditus xpat. Ca. xliij.

Alloq. Audi tu q̄ desideras portū pacis mūdi & p̄cellas. Dīs q̄ cū in mari ē nō debet timē aliq̄d si ille cū eo stat q̄ plūbē pt̄ vētos ne flant. q̄ oīa corpa q̄ nocē volūt iubet abcedē. scrupulosq̄ molestē. q̄ p̄cellis i pat̄ ut nauē p ducāt ad q̄etū portū. Hic corpa lūt aliq̄ i mūdo sūt q̄ nauis p̄ducēs corp̄ sup aquas mūdi alijs i dsolatione. alijs i tribulatione. q̄ voluntas hoīs lubrica. quasdā nias p̄ducit i celū. q̄sdā i p̄fundū inferni. Illa ergo voluntas q̄ nichil desidāt feruētius audire q̄ honorē dei. n̄ ad aliud viuē q̄ ut possit dō seruire ipa placet dō. q̄ i tali voluntate gaudē & morat dns. & mittat oīa p̄dicātie. scrupulosq̄ q̄erat i ḡbz aīa multotiēs p̄diuitē. Sed at̄ st̄ scrupuli. n̄ desiderū malū? Nā delectabile ē mdē possessiones mūdi & possidē. gaudē de corpis sui hōre & substātie q̄ntū delectat cārnē. In talibz mlt̄otiēs p̄diuitat aīa. Hz q̄n deus i naui ē oīa ista molestāt. et aīa oīa istā reputat. Dā oīs pulchitudo corpea & trena filis ē vitro depicto ab extr̄ & intꝰ pleno tra. Fracto at̄ vitro nō habet plus utilitatis q̄ tra nigra q̄ ad nichil aliud creata ē q̄ ut possideat. n̄ p eā emat celū. Itaq; oīs hō q̄ nō plus desiderat audire nomē suū seu mūdi q̄ nocuū acrē. q̄ omia membra corpus sui mortificat. et voluptatē exitū cupus sue abhorabilē detestat. Hic q̄ret̄ vē esse pt̄ & gaudēt euāgliē. q̄a deus ē cū eo oī hora.

Verba q̄ōnis sponse coram diuina maiestate. ex eo q̄ quatuor sorores filie regis ihū xpi. scz humilitas. abstinētia. ptētatio & caritas nūt̄ pchydolor anichilāt. & sorores filie regis dyaboli vocāt.

Dnq; dne. Ca. xlv.

Vor. nō solū ex pte mea. sz ex pte multorū electorū dei coram maiestate vra. q̄ erat q̄tuor sorores filie regis potētis. q̄rū q̄libet habebat sedē regis & ptātē i primonio suo. Quicuq; ei volebat ipsā pulchitudinē istarū sororū obtinebāt dsolationē ex pchitudine earū. & bona exēpla ex earū decore. Prima vocabat soror humilitas i oīm agēdarū rerū dispositione. Tertia vocabat soror ptētatio. sine oī sepfluitate. Sexta vocabat soror abstinētia. ab oī vāgtatis vsatione. Quinta vocabat soror caritas. i p̄ioz tribulatione. Iste at̄ q̄tuor sorores sūt iā i primonio suo anichilate. & q̄ ab oībz ptēpte. In q̄rū sedibz. sue q̄tuor illegitie sorores. istitute. q̄ a formicario p̄sentie sūt. & vocāt ia dne. Quaz p̄ma vocat dna superbia. q̄ ē ad placē dū mūdo. Sexta vocat dna delectatio. secdm oem cursus apparentiū. Tertia vocat dna superflui

Jdne. vos de gremio

tis. Sup eam mittite. Dicta:
vōt dnā symonia. a cuius decep
noē se qi nullī custodire pt. qa
utrū qd iuste vl' iniuste acq̄situ
sit nescipit. tm rescipit cū cupi
ditate. Iste vō q̄tuor dnē loquū
tur ꝛ p̄cepta dei volētes ea
anichilare. ꝛ tribuit omnē ml'
tis aiabz ad etnā dāpnationē.
Ppterea fratres. p̄ caritatē quā
deus vobiscū fecit. ꝛ imitamini
istas q̄tuor sorores q̄ vocāt v
tutes. q̄ p̄cesserūt de regā vtute
ihū xp̄o sūmo regi. atque ꝛ in
despse fuit in scā ecclā q̄ ē p̄cū
monitū xp̄i. ut exaltēt ecclā. Et
ut mēia q̄ vocāt dnē i mundo
deprimant. q̄ fuit p̄ditrix aiāz
q̄ natē fuit de rpō dyabolo p
ditorē. Verba mōitoris sp̄ō
se ad quēdā dnm de restituēdo
faciēda de iniuste acq̄sitis. ꝛ de
voce āgeli sniam. ꝛ ipm. pse
cutis crudelē. Ca. xlvj.

Domie. vos de periculo
aie vē p̄cauco. r̄ du
cendo ad mēoriā quō rex q̄dā
i veti testamēto legit' vnī ho
mīs vineā desiderasse. et p vi
nea plenū pcū p̄buisse. Iz q̄
possessōr nō placuit vineā vē
dē. indignatꝰ rex. vineā sibi p
iustitiā ꝛ violētā usurpauit
Ad quē postmodū sp̄s scs p os
vni⁹ p̄phe loqbat. iudicās regē ꝛ
reginā p illa iniustitia ꝛ pissima
morte debē mori. Qd' i eis cō
pletū ē. Ipōr liberi de p̄dicte
vinee possessione neq̄q̄ st' leta

ti. Nā cū vos nūc xp̄iana⁹ esti
et fidē integrū habetis ꝛ scitis
ctissīē cūdē deū nūc ee qui tūc
erat. ꝛ ita potentē ꝛ iustū sicut
tūc. ideo sine oī hesitatōe scie po
testis. q̄ si aliq̄d possidē desi
deraueris iuste. a cogēdo possess
orē ad vēdendū ꝛ velle suū
a nullū p̄cū p eo exhibēdo. iudex
erit ille potēs et iustꝰ iudex.
Vos q̄ in doloribz timē habetis
tale iudiciū sup vos venire. q̄le
sup illā reginā legit' puenisse.
vosq̄ libōs de male acq̄sitis nō
dimittit. Iz iopia tribulari. Le rgit'
p ih̄m xp̄m q̄ tuā aiam suo p
cioso sāguīe redemit. hortor ꝛ
admoneo. ut aiam tuā p aliq̄
bz tm̄ sitorijs p̄sonalit' nō disp
das. Bz oribz iuste a te vl' ab
tui causā dāpnificatis. plene
satisfacias. et q̄cq̄d iniuste acq̄
fisti. restituas illis ad solatio
nē q̄ nūc dolorē paciūt. atq̄
alijs i exēplū. si aliciā dei vo
luīs obtinē. Deus ē m̄ testis.
q̄ t' ista nō scribo a me cū tui
notitia nō habeā. Iz illud qd' v
ni p̄sone accidit. hoc me cū di
uina xpassiōe aie tue xp̄ulit
ad scribendū. Illa ei p̄sona nō
dormiēs Iz vigilās. audiuit in
oronibz suis voce angeli dicēt⁹.
Vrse. urse. q̄ nimis audax es
ꝛ deū ꝛ iustitiā. tua voluntas
vicit i te sciam tuā. ita ut cō
scia tua oīno tacz. ꝛ voluntas
loq̄t ꝛ opat. Ido cito veies in
iudiciū et ante iudiciū dei ꝛ vo

lutas tua silentiū tenebit et con
scia tua loqt̄. ⁊ tenpm sedm̄ iust
tie veritudine iudicabit. ¶ Uba
filij ad sponsā. quō a dyabolo tēp
tacōibz debeā⁹ pcauē. ⁊ q̄liē dy
abol⁹ p hostē. ds p gallinā. ei⁹
sapiā p alas. ei⁹ mia p pēnas
et hoies p pullos designant.

¶ Ih̄u loqt̄. Cap̄m xlvij.

Si hostis pulsat ad
ianuā. nō debetis ee
sicut caprē crētes ad murū. nr̄
sicut aietes. q̄ eleuātes se pe
dibz aciorubz mutuo se impugnāt
cornibz. ⁊z estote sicut pulli. q̄
vidētes i aere aue volētē no
ce eis. fugiūt sub alas mris ut
absc̄dant. ¶ Ita ecia si nō plus
q̄ vna pēna mris valet app
hendē. sub illa se otegē gaudet.
¶ Qs aūt hostis vr̄. n̄ dyabol⁹. q̄
oibz bonis actibz inuidet? Cuj⁹
pulsare e mentē hois amouē
tptacōibz. Pulsat q̄ q̄nz una
detrōne. q̄nz i pacia ⁊ diui
dicatē iudicio dei. qn̄ oīa sz
no succedūt ad votū suū. Imo
ecia frequētius pulsat ⁊ iquie
tat vos i mimis cogitacōibz
ut a seruicio dei absthami. ⁊
ut opa vra bona apud deum
offuscent. Ido q̄les cūq; fuerīt
tptacōes vre. no debetis dim
tē locū vr̄m. nec ee sicut caprē
crientes ad murū. id e habē du
ricia cordis a iudicatore opa a
liena i cordibz vrīs. q̄a sepius
q̄ hodie mal⁹ e. cras bon⁹ e. ⁊z
debetis submittē cornua vra.
et stare. id e. auscultare ⁊ sub
liare vos ⁊ timē habēdo pacē
nā. ⁊ confido deū. ut mala in
cepta i meliora p̄uitanē. Ter
cia debetis ee sicut aietes ve
tulates cornibz. id e vba dare
p vbis ⁊ ipperijs iugē ipperia.
⁊z stare debetis q̄ stāt sup pe
des ⁊ silere. id e fortit reprhen
dē affrōnes carnis. ut i loqdo
⁊ indedo habeatis pmeditatio
nē ⁊ voleta quāda cū pacia.
¶ Qa vir iust⁹ e vinē sepsit.
et a licitis ecia locucōibz ppt̄
vitandū mlīloquiū ⁊ offensam
abstinē. Ita qui ip̄m more ai.
effundit nimis q̄d sentit. vide
t quodamō vindicasse sepm ⁊
vindicasse le ultatē ai sui. Et ido
pacifer erit a cōna q̄ noluit ha
bē pacia ad tēp⁹ ppt̄ quā pa
cietia ⁊ fiem offendēte lucrū
fuisse. et sepm ad maiore cō
nā ip̄passet. ¶ Id vō sūt ale gal
line. n̄ potētia ⁊ sapia dina.
Ego q̄ppe sū q̄ gallina. q̄ ppul
los aurētes ad vocē mea ⁊ de
fideratēs obūbratione alaz me
az ⁊ potēt defendo a dyaboli
laqs ⁊ sapiēt i sp̄uacōibz mei⁹
puoco ad salutē. ¶ Id vō e pēna
n̄ mia mea? Qua q̄ obtinuerit.
ita secur⁹ ee p̄t sicut pull⁹ q̄ sb
alis mris refouet. Ergo estote
sicut pulli crētes ad voluntatē
mea ⁊ i oibz tptacōibz ⁊ tri⁹
dicite voce ⁊ opibz. Fiat volūtas
tua. ¶ Qa ego confidētes i me defe
do potētia mea. ⁊ confido mia

et ſtare. id e. auſcultare ⁊ ſubli
liare vos ⁊ timē habēdo pacē
nā. ⁊ confido deū. ut mala in
cepta i meliora p̄uitanē. Ter
cia debetis ee ſicut aietes ve
tulates cornibz. id e vba dare
p vbis ⁊ ipperijs iugē ipperia.
⁊z ſtare debetis q̄ ſtāt ſup pe
des ⁊ ſilere. id e fortit reprhen
dē affrōnes carnis. ut i loqdo
⁊ indedo habeatis p̄meditatio
nē ⁊ voleta quāda cū pacia.
¶ Qa vir iuſt⁹ e vinē ſepſit.
et a licitis ecia locucōibz ppt̄
vitandū mlīloquiū ⁊ offenſam
abſtinē. Ita qui ip̄m more ai.
effundit nimis q̄d ſentit. vide
t quodamō vindicaſſe ſepm ⁊
vindicaſſe le ultatē ai ſui. Et ido
pacifer erit a cōna q̄ noluit ha
bē pacia ad tēp⁹ ppt̄ quā pa
cietia ⁊ fiem offendēte lucrū
fuiſſe. et ſepm ad maiore cō
nā ip̄paſſet. ¶ Id vō ſūt ale gal
line. n̄ potētia ⁊ ſapia dina.
Ego q̄ppe ſū q̄ gallina. q̄ ppul
los aurētes ad vocē mea ⁊ de
fideratēs obūbratione alaz me
az ⁊ potēt defendo a dyaboli
laqs ⁊ ſapiēt i ſp̄uacōibz mei⁹
puoco ad ſalutē. ¶ Id vō e pēna
n̄ mia mea? Qua q̄ obtinuerit.
ita ſecur⁹ ee p̄t ſicut pull⁹ q̄ ſb
alis mris refouet. Ergo eſtote
ſicut pulli crētes ad voluntatē
mea ⁊ i oibz tptacōibz ⁊ tri⁹
dicite voce ⁊ opibz. Fiat volūtas
tua. ¶ Qa ego confidētes i me defe
do potētia mea. ⁊ confido mia

mea. teneo pacia mea. ⁊ vnio
solacõe mea. ⁊ illumino sapiẽcia
mea. remunero i cẽtuplũ ca
ritate mea. ¶ Verba filij ad
sponsã de quoda rege. qui debe
at augẽ. hõrẽ dei et caritatẽ ad
aiãs ⁊ de sna st eũ sino fecit.

Hillo Cap. xlviij.

Qt. Si iuste velit me ho
rare. minuat ꝓmo de
cus meũ. ⁊ augeat hõrẽ meũ.
Deo⁹ qppe meũ ẽ. q̃ pceptis
mea q̃ precipi. ⁊ vba q̃ psonaliꝫ
locutꝰ fuit. ꝛtẽpnuit. ⁊ qꝫ a plibꝰ
p nichilo reputat. Si iuste ve
lit me diligẽ. habeat amodo ma
iorẽ caritatẽ ad aiãs oim. p q̃bꝰ
ego aperui celũ cũ sanguine cor
dis mei. Si aũ plꝰ desiderat re
quiẽ que ẽ cũ deo q̃ dilatare
pmonuũ suũ habebit ꝓfecto
maiorẽ delatiõnẽ id ẽ auxiliũ
a deo remittẽ locũ illũ ihrlm in quo
iacuit corpꝰ meũ mortuũ. Dic
insup tu q̃ hec audis. Ego deus
promisi eũ coronari. ideo ad rpm
pertinet plus sequi voluntatẽ me
am. ⁊ me sup oia honorare et
diligẽ. Qd si nõ feceris breuiabũ
t dies eiꝰ. Hij qꝫ q̃ carnaliter
eũ dilexit seppabũt ab eo cũ
tribulacõe. regnũq; eiꝰ i plures
ptes diuidet. ¶ Visio sponse sb
figũ ecclie de eiꝰ exposicõe. in q̃
dicit. modꝰ ⁊ status qꝫ ppa de
bet tenẽ i spẽ suã et respectu
cardinaliũ et aliorꝫ platorũ
sce matris ecclesie. ⁊ q̃ maxie
i statu humilitatis. Cap. xlix.

Ui plone videbat qꝫ
q̃ cet i magno choro
et apparuit sol magnꝰ
et luces. Duoq; sedes q̃ pdicatorꝫ
i choro erãt. vna a dextris ⁊ a
lia a sinistris. distãtes a sole longo
spacio ⁊ itinallo. duoq; radij a
sole ad sedes ꝓcedebãt. Cui vox
vna audiebat de sede q̃ ad sinis
tra ptẽ erat dicẽs. Aue rex i et
nũ creator et redemptor. iustusq;
iudex. Ecce veniens qui sedet
i sede tua i mundo reduxit iam
sedẽ suã in antiquũ ⁊ ꝓprio locũ
ubi (scdo) ꝓmꝰ ꝓpa petrꝰ qui fuit pri
ceps aploꝝ. Rndit vox de dex
tra sede dicẽs. Quo mõt potes i
trare i stam (ecclia) i q̃ foramia cardi
nũ sunt plena rubigie ⁊ tra. Ido
et postes inclinari sunt ad tra q̃ i
foramibꝫ nõ ẽ locꝰ ubi vnam
ipmat. qui postes debẽt sustẽ
tare. Vnctni q̃ sunt extesi ad ple
nũ. nichilq; curuati ad postes te
nendũ. Pauimẽtũ vo totũ effos
sũ est. ⁊ infusũ in foueas ꝓfun
das ad modũ puteoꝝ ꝓfundissio
riũ. q̃ nullũ oino habẽt fundũ.
Tectũ vo ẽ linitũ prue et nudꝫ
de igne sulphureo stillas qi plu
uia desa. De nigredine vo ⁊ spꝰ
situdine fumi q̃ de abisso fossaꝝ
et de stillicidijs tecti ascendit. oes
pietes maculati sunt et intus defor
mes i colore ad teuedũ. qi sa
nguis amixtꝰ putredo fimo. Ideo
aditũ dei nõ decꝫ habẽ mãsionẽ
i tali templo. Rndit vox de sede
ad ptẽ sinistra. Expone mõt

ſpualit. q̄ dixiſta corpalit. Luc
ait vox. Papa deſignat i poſti
bus. i foramibz vō cardinū. de
ſignat hūilitas. q̄ ſic vacua de
bet ee ab oi ſuppbia. ut nichil
appeat i ea. n̄ qđ ptinz ad offi
ciū hūle pōtificale. ſicut fora
men debet ee vacuū totalit
a rubigine. Hz ia foramia id ē
hūilitatis i ſtigmia ſut ita ēple
ta ſuppfluitatibz ⁊ diuiciis ⁊ fa
cultatibz q̄ ad nichil aliud cuſto
diūt niſi ad ſuppbia. ⁊ nichil
appatz hūile. q̄ tota hūilitas
uſa ē ad mūdana pōpa. Jdō
nō mirū q̄ papa q̄ ſilāt poſti
bz ichnatꝫ ē. ad mūdialia que
ſufficiāt in rubigie ⁊ in tra-
Pōtea papa iapiat veā hūili
tatē in ſcipo. in appatu ſuo. in
veſtibz. i auro ⁊ argēto ⁊ va
ſis argenteis. i equis ⁊ alijs
uteſilibz. ſegregādo decis oībz
ſola neceſſaria ſua. alia vō ero
gādo pauprib. ⁊ ſpāliť hijs q̄s
nouit ālios dei. Deiñ modāte
diſponat familiā ſuā. ⁊ neceſſā
rios habeat famulos q̄ vitā ſuā
cuſtodiāt. Quilibz i manu di
ē qn eū velit vocare ad iudica
ū. uſtū tñ ē q̄ habeat famulos
ppť roborāda uſticiā. ⁊ ut eos
qui ſē ſt̄ deū. id ē ſcam eccliā
erigūt valeat hūiliare. Jn un
cinis vō q̄ poſtibz diuigūt. ſig
ſficiāt cardiales. q̄ extēſi ⁊ ef
fuſi ſut i q̄ritū valēt ad oem
ſuppbiā. cupiditatē ⁊ carnis
delectāmētū. Jdō recipiat papa
malleū et forpicē ⁊ flectat car
dinales ad velle ſuū. nō pmittē
do eos habē pluta de veſtibz et
familia ⁊ uteſilibz. n̄ q̄ritū requi
rit neceſſitas ⁊ uſꝰ vite. Flectitꝫ for
pice id ē vbis lenibz ⁊ aſſiduis di
uino. primatꝫ auctōitate. Qui ſi
noluerit obedire. recipiat mal
leū. ondes ſcz eis ſeueritatē ſu
ā. fracē dogꝫ q̄ſq̄ potūt. q̄ tñ nō
ſit ⁊t uſticiā. donec flectant
ad velle ſuū. Jn pauimēto āt
ſignificāt epi et clia ſclāres. q̄s
cupiditas nullū habet fūdū. de
quoꝝ ſuppbia ⁊ vita luxuriosa
pcedit fumꝰ ob quē abhoīnāt oēs
ātelū i celis. ⁊ aīa dei i tra.
Jſta ei emēdare pūt papa i mul
tis. ſi mūquēꝫ pmittat habē
nēcaria nō ſuppflua. ppiatꝫ
vniuſq̄ epo attendē ſui vitā.
Et oīs q̄cūq̄ noluūt emēdāe vi
tā ſuā ⁊ ſtare i ſtrictā puer
oīno pbenda ſua. Cla curuus ē
deo q̄ i illo loco nō dicat miſſa.
q̄ſ q̄ manꝰ mētricis tāgat corpꝰ
xpi. Viſio ico pnēſibl' ſpō
ſe de iudicio mlt̄ax pſonarū
adhuc vuētia. i q̄ audiunt ſi
hoīes emēdauerit pcā. ⁊ ego
iudiciū mitigabo. Caplm. l.

Michi videbat. q̄ vn
rex ſedēt i ſede iudi
ciaria. et q̄libet pſona
viues ſtabz ante illū. q̄libetꝫ p
ſona habebat duos ſtātes iux
ſe. quoꝝ vnꝰ appebat q̄ miles
armatꝰ. alt' vō q̄ eſſet ops miſ.
Ante iudiciū vō ſtabat pulpitū

in manu

in quo iacebat liber eo modo di
posito sicut vidi ꝓius cū ante eū
tres reges videstare. Vidi eaꝫ
q̄ si totꝰ mūd⁹ staret ante pulpi
tū. Et audiui tūc iudicē dicentē
ad militē illū armatū. Voca in
ḡt ad iudiciū illos quibꝫ tu ser
uisti cū cuitate. Et mox illi qui
nominabāt ceciderūt. quoꝝ quida
uiuerūt loḡtoꝝ mora. q̄da bre
uiꝰ. aīaꝫ aīe se pareꝫ a corpe.
Oīa aūt quecūqꝫ audiui tūc nō
valeo aplendē. q̄ tūc audiui in
dicia mltoꝝ viuentiū adhuc. qui
tūc vocabāt. Attn sic dictū est
m a iudice. Si mḡt emēdauerūt
ꝑtē hoies. et ego iudiciū mitiga
bo. Multosꝫ vidi tūc iudicari.
quosda ad purgatoriū. alios ad
ignē sempiternū. ¶ Visio admi
rabilis et terribil' ꝑsone. de q̄dam
aīa an iudicē ꝓmtata. et de op
positoribꝫ dei et libro et iudicij di
et aīaꝝ. et de īnsultoribꝫ aīe extra se
ipsā. et de diuisis penis stipēdis.
sibi ad ꝓgationē latis. Cap. lj.

Johēs videbat. q̄ si vna
aīa ꝑ militē et ethyo
pē quos viderā ꝓius
ante iudicē ꝓmtabat. Dictū est
m. Hoc igit q̄d tibi nūc videt.
hoc totū factū e supꝑ aīaꝫ istā
eo tpe q̄ a corpe soluebat. Cuꝫ
iā ꝓmtata fuisset iudici. stabat
sola. q̄ i neutris manibꝫ erat e
ox q̄ eā ꝓmtabāt. Stabat q̄ nu
da et dolōsa. ignorās ad quē de
uenirꝫ. Deīn videbat m q̄ q̄d
libet vbi i libro videbat ꝑ se
ipsū ad oīa q̄cūqꝫ loḡbatur. Sic
audiēte iudice et oī exercitu ei⁹.
miles ille armatꝰ loḡbat ꝓmo
sic. Nō e mḡr iusticia. q̄ illa ꝑ
cam replicat aīe ad obꝓbriū.
q̄ ꝑfessioē emēdata fuit. Deīnꝑ
tri ego q̄ ista vidi. bn et ꝑfecte itel
lexi. Tūc nouꝰ q̄ miles ille q̄ loq̄
bat oīa nouit in deo. sic ut ego
itelligere loḡbat. tūc de libro iusti
tie īnsum e. Cui ꝓpria sua fuit
ab ipsa aīa. nō sequebat ꝑtio dig
na talibꝫ ꝑcis. nec vā satisfac
tio. Ido dolē debet nūc q̄ hijs que
tūc cū potuit nō emēdauit. Q̄
bus dictis aīa cepit plorare ita
vehemēt' q̄ q̄ tota ꝑfrigēt. at
tn lacrime videbāt. et vox nō au
diebat. Deīn rex loḡbat aīe
dicēs. Cognita mḡt tua declarat
mō illa ꝓcta q̄ satisfactio digna
nō sequebat. Tunc aīa extulit
vocē suā ita alte q̄ q̄ posset au
diri ꝓtoti mūdi dicēs. Me mḡt
m q̄ nō feci iuxta mādata dei
q̄ agnoui et audiui. Et accusas
seipsā. addidit. Ego nō timui
iudiciū dei. Cui īnsui e de libro.
Ido nūc timē debes dyabolum.
Et statī aīa times et ꝑtremiscēs
ac si tota soluēt. dixit. Ego q̄
nullā caritatē habui ad deum.
modica ꝑfecte bona feci. Īnsui
e statī ei de libro. Ideo iusticia e
te vicinius appropinquare dya
bolo q̄ deo. q̄ dyabolꝰ te ad se
ꝑtractoribꝫ suis allexit et illexit.
Et aīa rndit. Ja mḡt intellecto
q̄ oīa q̄cūqꝫ feci erat ꝑdm dya

bolicas inhiscēs. Nīsi ē de libro. Justicia dicit. q̄ iuris dyaboli ē retribuē tibi sēdm ea q̄ egisti cū pena & tribulacōe. Ita dixit. Nichil fiat a vōbis capitis mei usq̄ ad calcameū. q̄d nō cū superbia a vestris. Queda enī vana et superba portamēm ego de nouo adiueni psonalit. q̄da vō seqbar sēdm p̄ae cōsuetudinē. Iauit q̄ manū et faciē. nō ut solū mūdaret. sē ut pulchra ab hoibus laudaret. Nīsi ē de libro. Justicia dicit. q̄ iuris dyaboli ē retribuē tibi p̄ meritis. q̄ te ornasti et cō posuisti. sicut tibi ipe īspirabat et dictabat. Iterū dixit aīa. Os meū sepe apiebat ad fabulia q̄ alijs placē volui. et aīa mea mē oīa illa desiderabat q̄ pudor et obprbriū nō sequebat. Nīsi ē de libro. Ideo līgua tua extēdi et extēdi debet deresq̄ tui ieiunare. & illa tibi apponēt q̄ oīno tibi displicēt. oīaq̄ illa tolli debet a te q̄ tibi placēt. Dixit aīa. Ego vehemēt̄ gaudebā ex eo. q̄ multi reperiūt exēpla et occasionē de hijs q̄ ego fecī multi imitabāt mores meos. Nīsi ē de libro. Ido ē iustitia. q̄ cis q̄ deplensq̄ fuit in tali p̄to p̄ quo tu punieris. eade ipe faciet. & ipe ad te ducet. Et tuū p̄pter adiectū cuiuslibet q̄ imitabat adiuentiones tuas. pena tua augmētabit. Quibz dictis. vi debat mi. q̄ viculū q̄da eēt al ligatū in capite aīe ad modū cōne. et strigebat ita fortit. q̄ occupiut & frons ingebāt simul. Oculi vō deciderūt a se dibz suis. dependentes p radices suas ad genas. Crines q̄ q̄ abs tu ab igne arruerūt. Cerebr at rigebat p̄ nares defluēs & p aures. Līgua extēdebat. dēte q̄ opmebāt. Ossa vō i bracchijs cōfrigebāt. & q̄ fimes strāg bāt. tam q̄ eaā decoriate ad collū alligabāt. Pecty vō & vē ter ita fortit dorso ingebant. q̄ costis cfractis. cor cū oibz in testinis eius cruciat. Femora vō pedebāt ad latera. Ossaq̄ cō fracta exhibebāt. eo modo quo filū tenue solet i globū cglobari. Hijs visis ethyops iudit. O iu dex. pcta aīe ia sūt plagata sēdm iustitiā. cōfige ergo nos ābos. ne sez & aīa mea q̄ nūq̄ separem. Miles vō ille armatꝰ iudit. Audi iudex. Tu q̄ scis oīa ad te ia pertinet audire ultima affectionē & cogitacōem q̄a ista aīa habebat cra finē vite sue. Ipa q̄pe i ultio taliē cogitauit. O si ds vellet mi dare spa cium vite. vellē utiq̄ libēt emē dare pcta mea. oiaq̄ tpe vite mee seruire ei. nec iūq̄ ipm ā plius offendē. Talia o iudex cogitabat & volebat. Memento cra dne q̄ psona ista nō tāto tpe vixit. q̄ obtinēt plene & tel ligibile sciaz. Ido dne cogita mi sericordiā cui & facito miam. Tuū at sic inuisi ē de libro iustitie.

Iudicandū sine nō debet
[illegible] & audiat ait tue. Ut possit
[illegible] aīe reddi
[illegible] recepta.
[illegible] ob
[illegible] de bonis ap
[illegible] Quasi
[illegible] de quada hore & de
[illegible] de exposicōe
[illegible] spūs. spūs spūalit
[illegible] i qua multa mu
tabilia. Nīsi. Ca. liij.
[illegible] m tm ihō. au
[illegible] erat. si de
[illegible] ad mansiones cū duo
[illegible] habebat aures
[illegible] nares sicut equus.
[illegible] manū
[illegible] bonus. pe
[illegible] Una q̄ mu
[illegible] m iuxta cū stare.
[illegible] sicut reptes. in
[illegible] aures aperte.
[illegible] & puerde. la
[illegible] serpēs. In lin
[illegible] venenosi. ma
[illegible] die mude pul
[illegible] duo scorpiones.
[illegible] dēm. no dormies
[illegible] Q̄d istud ē. Et
[illegible] dissona loqbat ad
[illegible] exclamans. erat. q̄ o
[illegible] Dies. Tu q̄
[illegible] existimas illa
[illegible] Ignoras. utrū ista q̄s
[illegible] an bestie de ter
[illegible] ingrediat. sue eaā
[illegible] formam. Vox tue
[illegible] sue dyaboli. q̄ ipsi

Talibꝫ cogitacionibꝫ finē nō debet
ifferꝫ. Et iudex air tuꝰ. Ꝑ passi
onē mea iquit apiat aie celu
purgacōe ꝓius ꝙ pcīs rerepta
tuꝰ tpe qīto tenet ꝓpati. ñ ob
tinuerit auxiliū de bonis op
bus alioꝝ viuentiū. ¶ Visio t
tribꝰ ſpōse de quada hoīe ⁊ de
quada muhere. ⁊ de exposicōe
mirabili visoīs. ſpōse ſpualiꝰ
ab āgelo facte. ī qua mlta mi
rabilia ꝛtinet. Cāmliij.

Videbat mr vnꝰ hō. cuiꝰ
oculi eruti erāt. ⁊ de
pendebāt ad maxillas cū duo
bꝫ neruis. Hic habebat aures
sicut canis. nares sicut equus.
os. sicut ferocissiꝰ lupus. manꝰ
ad modū pedis maxi bouis. pe
des sicut vultuꝝ. Una q̄ mu
lier videbat mr iuxta eū stare.
cuiꝰ ḡnes erāt sicut vepres. in
ore ei erāt oculi. aures abcise.
nares plene sanie ⁊ putredie. la
bia sicut dētes serpētis. In lin
gua erat aculeus venenosꝰ. ma
nꝰ erāt sicut unge crude vulpi
ne. pedes sicut duo scorpiones.
Dñe hec ego videm nō dormies
⁊ vigilas dixi. Q̄ q̄d iſtud ē. Et
ecce vox dulcisona loqbat ad
me q̄ tam ꝛsolatoria erat. ꝙ o
nis timor abscessit a me. dicēs. Tu q̄
ista vides. q̄dnam existimas illa
ee. Ego rndi. Ignoro. utrū ista q̄s
videos sit dyaboli. an bestie de ta
li bestiali nā ꝓgenite. siue etiā
hoīes a deo sic formati. Vox tuꝝ
rndit mi. Nō sunt dyaboli. q̄ ipsi
nō habēt corpa sicut isti habē
tes. Nec sunt de ḡne bestiali q̄
de stirpe adā sunt geniti. nec etiā
a deo taliter sunt creati. Sz tota deo
apparet a dyabolo ī aiabꝫ suis
taliter deformes facti. et hec tibi
videt q̄ corpaliter. Ego tibi onda
tibi q̄d significet spualiter. Illius
hois oculi vident tibi eruti depē
dentes cū duobꝫ neruis. Ꝑ duos
eni mios. duo ītelliges ꝑmū ee.
ꝙ credit deū etnaliter viuē. Sedz ē.
ꝙ credit suā aiam post mortem
corpis. siue ī bono siue ī malo et
naliter mansuꝝ. ꝑ duos etiā oc
los. duo etiā ītellige. ꝑmū ē ꝙ
debet ꝛsidare q̄liter ꝓtim uiuere
possit. scdm. quō valet bona op
ꝑficē. Isti duo oculi ideo eruti sunt.
qr nō fecit opa bona ꝑ desiderio
celestis glie. nec fugit pena ꝑ to
re gehenalis pene. Habet etiā
caninas aures. Nā sicut canis
nomē suū dñi neq̄ alterius tm cu
rat q̄ntū nomē suū ꝓpriū. si hoc
noiari audierit. ita etiā iste nō
tm curat de hoīe dei q̄ntū de hō
re nois ꝓpij. Habet etiā eqnās
nares. Nā sicut equus q̄ solutus ē
et certo strictore suo delectat naes
illi apponē. siliter iste. Nā ꝓpter
pcīa qd̄ cōtra deo multū ē sterq.
de ipi fetore dulce sibi videt eo
q̄itare. Habet etiā os sicut lupus
ferocissiꝰ. q̄ ventre ac ore suo re
pleto. ex illis q̄ videat adhuc a
liq̄d desiderat. Ita et iste. si ona
possidet q̄ oculis vidat. adhuc cō
cupiscet illa q̄ alios possidē an

dierat. Habet eciã manꝰ ad modũ pedũ fortissimi bouis. q̃ cũ uncꝰ fiat. aũal cui ꝑualet cũ pedibꝫ suis diuiꝫ pt ꝓpt̃ ire vehemẽtiã. nõ curãs de ĩtestinis vl̃ de cruribꝫ eiꝰ diumõ uitã illi abstulerit. Sili iste. Nã q̃n ẽ in ira. nõ curat q̃ aia ĩmica sua ĩ infernũ descendẽt. nec q̃lit corꝑ eiꝰ torq̃ret morte. si uitã eiꝰ auferre possit. Habet eciã pedes sicut uultur. Nã sicut uultur aliquid habẽs inter ungues q̃d sumẽ eũ delect. pedẽ sup illud tã fortit strĩgit. q̃ uribꝫ pedis deficientibꝫ. ꝑdolorẽ q̃ nescies dimittẽ cadẽ q̃d tenebat. Ita et iste. Nã illa q̃ ĩuste habet ĩtendit te nẽ usq; ad mortẽ. q̃n oĩbꝫ uiribꝫ deficientibꝫ illud dimittẽ coartabit. Mulieris vo illiꝰ ẽnes uidebãt sicut uepres. In ĩnibꝫ vo q̃ sut i sumitate uitalis ornatꝰ facie hois. sigfficat illa uoluntas q̃ sumẽ. sumo do placẽ desiderat. hec eũ aiaꝫ corã deo adornat. Dz q̃ huiꝰ mulieris uoluntas ẽ sumẽ huic mũdo placẽ pl9 q̃ sumo deo. Do su capilli apparẽt sicut uepres. Oculi vo eiꝰ apparẽt i occipite q̃ mẽtales oculos auerit ab hijs q̃ bõitas sibi fecerat. i creando eã. in redimẽdo. et i diuisis sibi utilit impẽdendo. Illa vo q̃ tñ sit ozoza sut mẽte respicit. a quibꝫ cotidie discedit donec a spũ eiꝰ eua nescãt. Aures igitur abscise spualit appt. Nã mime curat doctrinã sci euãgelij sed ꝑdicatoes audire. Nares vo plene putredie sut. Q̃m sicut ꝑ nares suauis odor ad cerebꝝ delectabiliter trahit. ut cerebꝝ inde fortificetur. sic ipa ꝑ affectionẽ q̃d putrescibile corꝑi delectat. ad ipsius fortificationẽ. trahit. delectabiliter ad effm. Labia vo illiꝰ sicut dentes serpẽtis. uidebãt. et lingua aculeus venenosꝰ. Nã dñ serpẽs dẽtes fortissie strĩgit. ꝓpt̃ defensionẽ aculei ne ab aliquo cuĩtu frangat. tñ squalor de ore eiꝰ effluit mt̃ dẽtes. q̃ separati sut locati. Sili et ipa claudit labia a confessione vẽa. ne frangat delectatio ꝓpria. q̃ ẽ aie sue aculeus venenosꝰ. squalor tñ ꝓpri cuidenter apparẽs corã do et scis eiꝰ. ¶ Verba ꝑfis ad sponsã. qualit̃ pata ẽ ad defendẽdã oẽm uidua et oẽm uirginẽ et oẽm iniustã. qs uidet i iusto ꝓposito stãtes et suũ filiũ sup oĩa diligentes. Cap̃ liij.

Audi tu inq̃t mr dei q̃ toto corde rogas deũ. ut filij tui placeat do. Vere talis oro placita ẽ do. Nõ ei ẽ mr q̃ filiũ meũ diligit sup oĩa. et illud ide petit filijs suis q̃n nõ stati pata sũ uuare eã ad effm petitionis eiꝰ. Ner ẽ cia ẽ aliq̃ uidua. q̃ stabiliter rogat auxiliũ a do stadi i uiduitate ad horẽ dei usq; ad mortẽ q̃n nõ stati pata ꝑficẽ uoluntate eiꝰ cui ea. Cia ergo sũ q̃ uidua eo

qꝫ habuit filiū in tris qꝫ nō ha
buit carnale prem. ¶ Dō ē etiā
aliq̄ virgo q̄ virginitate sua deside
rat seruare deo usq; ad mortē
qꝫ nō patā sū ea defēdē ⁊ asser
tare. qꝫ ego sū vē ipa virgo ¶ Nec
murari debes cui dico ista. Scp
tū ē em. qꝫ dauid desiderauit fi
liā saulis. qn̄ fuit virgo. ¶ Ipe ea
ā recepit ea qn̄ fuit vidua. ¶ In
sup ⁊ habuit vxorē iuve qn̄ mu
eiꝰ uxit. ¶ Itn̄ concupia dauid
nō fuit sine pcō. qꝫ delectano il
la spūalis filij mei. q̄ ē dns da
uid ē sine oī pcō. ¶ Dō sicut iste
tres vite sc̄e virginitis. in diuitis
et diuciis placuerūt dauid cor
palit. ita filio meo placeas ihc
in sua delectatiōe castissima spū
alit. ¶ Dō nō murū qꝫ iuuando
ihm ea delectatiōe spūalē in
delectationē filij mei. qꝫ eiꝰ delec
tatio ē ad ipas. ¶ Verba mris
ad spōsā de felici natiuitate spū
ali cuidā i pctis pessimis nu
tti. quā natiuitate pcibz seruo
rū dei obtinuit ⁊ lacrimis. Cap.m

¶ De filiū lacrimax liiij.

Q̄ nūc ē recent natꝰ de
mūdo spūalit. q̄ pius
natꝰ fuit de mre sua i mundo
carnalit. Sicut ei fēia illa q̄ exti
hit puer de vētre mris p̄mo cu
put tiuit. deīn manꝰ. deīn totū
corpꝰ. usq; q̄ cadit i tra. sic ego
feci illi ppt lacrimas. ⁊ pces ami
corū meor. Extri illū de mūdo
in tm qꝫ ia spūalit ē sicut puer
nouit natꝰ. ⁊ ideo educari debet
spūalit ⁊ corpalit. ¶ Ia ille ad
quē te miseria eū debet pcibz et
bonis opibz custodire. ¶ Illa vēo
fēia de q̄ tibi dictū ē rogabit p
eo ⁊ custodiet spūalit. attēdēdo
etiā ut habeat nutrica sua cor
palit. qꝫ ipe utr. pfunde cadit i
petrā mortalia. qꝫ oēs dēones in
ferno de eo dixerūt. ¶ Quiamꝫ
os. si forte venit ut pmiamꝫ eū
dentibz mris. et deglutiaꝫ. Extē
damꝫ manꝫ. ut durupedo lacē
mꝫ eū. ¶ Habeaꝫ q̄ pedes pmp
tos. ad sculcādū ⁊ calcitrādū
eū. ¶ Dō dictū ē tibi qꝫ nūc spūa
lit natꝰ fuit. qꝫ ia de pnte deō
nū ē lubatꝰ sicut bn̄ colligē po
tis de vbis illis q̄ audisti. qꝫ dm
corde ⁊ corpe diligit sup oia.

¶ Verba mris ad filiā q̄ lit pa
bz seruoꝝ dei vult diligē q̄da
puer. ⁊ ipm armis spūalibz

Recor armare. Cap.m lv.

dare qꝫ scribit de moy
se. qꝫ filia regis ihesu
eū sup ags et dilexit eū p fi
lio suo. Scribit qꝫ i scolasticis
hijstoriis qꝫ idē moyses venit t'
ra p aues. q̄ sup̄scrūt serpen
tes venēosos. ¶ Ego sū filia re
gis de pgenie dauid. q̄ volo pu
erū istū diligē qꝫ iuenu i pcel
lus lacrimaꝝ q̄ effuse sūt ppt sa
lutē aīe eiꝰ. q̄ iclusa fuit i arctia
corpis eiꝰ. quē educabit illi
de quibz dixi. donec ad etatem
venit. in q̄ armare eū volo et
mittē ad tirā nutriendū regi te
li. Dz quō hoc fiet. tibi ignotū

e. ⁊ in notu. Ra ego ipabo ta
lē cū qp de eo dicet. Iste mor
ſicut mr. ⁊ mortuꝰ ē ſicut qꝫ
gas. venit ad iudiciū meū ſic
bonꝰ miles. Verba matris ad
filiā. q nō debet ſtriſtari ꝓpter
le mater correptione. Ca. lvj.
loquit. Cur turbat ille? Pater
quippe peccat filiū qnqꝫ cū le
uibz ſtramibz ⁊ ideo nō ē ſtri
ſtandū. Verba matris ad fi
liā. qualit roma debet mūdari
a zyzania. ꝓmo ferro acuto.
ſcdo igne. tio iugo boū. Ca.
Mater loqt. Tho lvij.
ma ē qđ ager. ſup qꝫ
zyzania extreuit.
Ideo pus debet mūdari acuto
ferro. deiñ igne ꝓgari. poſtea
arari cū iugo boū. Ideo facia
vobiſcū. ſicut q̄ miſſert plāctus
in aliū locū. Illi ei iurbi ꝓpat
talis pena q̄ iudex dicet. Exoria
ingt tota pelle ex the totū ſan
guine de cutne. exinde oem cr
nē i frusta. ⁊ confige oſſa. ita ut
defluat oīs medulla. Verba
xpi ad ſponſa. ſub figū et expo
ſicōe ubi xps p dnm pegnatem.
corpꝰ ſuū p theſaurū. ecclia per
domū. ſacerdotes p cuſtodes deſig
nāt. quos ſacerdotes tanq̄ verus
dns ſeptēplia honore honora
uit. ⁊ qlit ds aqeuit q ipi ſac
dotes ⁊ qui ſeptēplici vitioꝝ
ipm vituperant. ⁊ qlit ſeptē veſ
tes ſcz vij vntes qs deceꝑt
ſpe vtut i vij vicijs. Ca.
Filius loqt. Ego ſum lapi
ſilis dno q fidelit decertas i tra
pegnationis ſue regrediebat i te
rā natiuitatis ſue cū gaudio.
Hic dns habebat theſaurū pcio
ſū valde. cuiꝰ intuitu clarifimbat
lippientes oculi. tſtes aſolabāt. in
firmi qualeſcebāt. mortuꝰ ſuſcita
bat. Ut theſaurꝰ at honeſte ⁊
tute cuſtoderet. facta ē domus
gdā in magnificētia ⁊ glā. hns
altitudinē decētē. ſeptēq̄ gdus
q̄bz ad domū ⁊ theſaurū aſcēde
bat. Hut itaq̄ tradit dns ſeruis
ſuis videndū ⁊ tractandū. fideliꝫ
⁊ mūde cuſtodiendū. ut ⁊ caritas
dni pharet ad ſeruos. fidelitas q̄
ſeruoꝝ ad dnm videt. Predēte
vo tpe deſpici cepit theſaurꝰ ra
ro frequētabat dom. tepueruntq̄
cuſtodes. ⁊ caritas dni negligē
bat. Cui dno aſuete fraudare
ſuos q̄d faciēdū ecclt ſup tota in
ſtitutōe. audit vnꝰ eoꝝ dicēs.
Septū ē. q̄ iudices ⁊ cuſtodes
ppli negligētes. iuſſi ſunt ſuſpē
di ad ſole. ſ. tuū ē mia. ⁊ iudi
ciū. qui pcis oībz ⁊ tua ſt oīa.
⁊ oīm miſeris. Ego ſū i figura
dns ille. q̄ q̄ pegrinꝰ p humani
tatē apparui in tra. cū tm i celo
⁊ i tra potes eem ſcdm ditate.
Ego q̄ppe tm forte ctame habui
in tris. q̄ oēs neruꝰ ⁊ pedum
manuūq̄ meoꝝ vigebāt ꝓpter
aiarū zelū et ſalutē. Deiecti
tus itaq̄ mūdi ⁊ aſcēſurꝰ i ce
lū. a quo tm ſcdm ditatē nuq̄
defui. reliqui mūdo meū ſale
dignissim. ſcz corpꝰ meū ſcſſi

mu. ¶ Vt ait lex vet⁹ gl̃oriabat de archa. mãna. et tabulis testamẽti cerimonijsq; aliꝭ. sic nos ut⁹ homo gl̃iet de noua lege. et nõ ut olim de umbra. sz de veritate. sz de corpe meo ẽ crucifixo. qđ i lege figurabat. ¶ Vt at corpus meũ ceet i gl̃a. et honore. ĩstituit dominũ scã ecclẽ ubi seruaret et ẽ crucifixo. sacdotes q; spuales custodes eiꝰ. q; quodãmo ecclã officio sunt sup̃ angelos. Cla que ip̃m timet. stigẽt cioze reuerentie. huic sacdotes tractãt manibz et ore. ¶ Honorauit q; sacdotes septẽplici honore tanq; i septẽ gradibz. ¶ mo debẽt ee significi et spuales amici mei p mundicia mẽtis et corpis. qa mundicia ꝑmꝰ locꝰ ẽ apud deũ. que nichil straight nec decz coinq natũ. ¶ Da si legalibz sacdotibz pmittebat admixto tpe quo nõ sacrificabãt. nõ mirũ fuit. quia ip̃i portabãt testã nõ nucleũ. ¶ Nc at veniẽte vitate et figura figura sume studẽdũ ẽ mundicie. tanto copiosius q;nto dulcioz ẽ nucleus testa. Et i hꝰ modi. stinctiõe signũ capilli ꝑmo tũdunt. ne voluptas aiꝰ seu carnꝭ dñet. ¶ In scõ gradu ĩstituit clia. q; sit vir angelici p oẽm hũilitatẽ. qz hũilitate mẽtis et corpis penetrat celũ. et vicit dyabolꝰ superbz. Et i huiꝰmõi gđu signũ ĩstituit clia ad expellẽdos dẽones qz hõ hũilis eleuat in celũ. vnde p superbiã corruit demon elatꝰ. ¶ In tercio gđu ĩstituit clia. eo q; debẽt ee discipuli dei p cõtinuã diuine scripture lectionẽ. qbz et ideo i manꝰ ab epis tdit liber. sicut et militi gladius. ut et sciat que agenda sunt. et meditatõe et ozõne placare studeat ũa deo p pplõ dei. ¶ In qrto gradu ĩstituit clici custodes tẽpli et speculatores altarii. quibz et ideo tdunt claues ab epo. ut solliciti sint cũ salutẽ fim. ꝺbisq; et exẽplis pro moueat et ĩcitet infirmos ad p fessionẽ. ¶ In qnto gđu ĩstituit dispẽsatores et cumtores altaris et mũdialiũ rez. ꝺceptores. ut dũ altari deseruiũt de altari viuãt. et i trenis negocijs nõ i hijs q; decet gđu coz. occupẽt. ¶ In sexto gđu ĩstituit q; sit vir aplicꝰ ꝑdicãdo vitãt euãgelicã. moribzq; se ꝑdicãdi aformãdo. ¶ In septimo gđu ĩstituit q; sit mediatores int̃ deũ et hoiem. p imolatione corpis mei. ¶ In hoc gđu q̃dãmo sũt sacdotes sup̃ angelos dignitate. ¶ Nũc at aqueoz q; gradus isti sunt dissipati. qz superba dilatãs p humiliatẽ. ipuritas exoret pro immundicia. ¶ Lectio dei nõ attẽdit. sz liber mũdi negligẽtia apparet i altaribz. sapia dei reputa fatuitas. salꝰ aiaꝝ nõ curatur. ¶ Nec sufficiũt eis ista. sz adhuc ecclã vestes meas pciũt et stẽpnuit arma mea. Ego qppe oste di i monte moysi vestes qbz sacdotes letis utẽt. nõ q; i celesti

dei habitacõe aliqđ matiale sit. ſz
qz ſpualia nõ p corpales filitu
dines nõ capiunt. ℣ Ideo ſpug
le p corpale ondit: ut sciat qñ
ta reuentia & mudicia opꝝ ẽ
hijs q habẽt ipsa vitatẽ ſz cor
pus meũ. ſi tãta mudicia habe
bãt hij qui portabãt umbrã et
figurã. Sz ad qđ ondi mouſi ta
ta veſtiũ matialiũ pulchitudiez.
nõ ut p eas addiſcẽt & ſuffice
tiũt ornatꝰ & pulchitudo aie?
Sicut ei veſtes ſacdotis ſũt sep
te. ſic aie accedẽtis ad corpus
dei septẽ debẽt ẽe vtutes. ſine
quibz nõ ẽ ſalꝰ. ℣ Prima ergo ves
tis aie ẽ ɔtrio & ɔfeſſio q tegit
caput. Secda ẽ affectꝰ ad deũ. et
effectꝰ caſtitatis. Tercia ẽ labor
pro honore dei. et patia i adꝛ
ſis. Quarta ẽ. nõ attendẽ ad lau
des et obpbria hoim. ſz ad hõrẽ
ſolꝰ dei. Quinta ẽ abſtinẽcia cr
nis. cũ vera humilitate. Sexta ẽ
recognitio bnficiorũ dei. & tiõr
iudiciorũ eiꝰ. Septima ẽ caritas
dei sup oia. et pſeuerantia i bo
nis inchoatis. ℣ Nunc at veſtes
iſte imutate ſũt & ɔcepte. Di
ligit⁹ ei p ɔfeſſiõe excuſatio et
leuigatio culpe. p caſtitate ſt
rilitꝰ stinuatio. p labore ſaluꝰ
aie labor utilitatis corpis. pro
honore & amore dei abicio mu
dialiũ & ſuperbia. p parcitate lau
dabili ſuperfluitas i oribz p tiõre
dei ꝓſcriptio & diuidentio iudi
ciorꝝ dei. p dilcõne sup oia in
ſtauratio cleti sup oes. ℣ Ideo ut
dixi p ꝓphã. venia indigna
cõe. et tribulatio dabit eis intellm
Cur mr mũe aſtus vndit. De
nedicty sis tu fili p iuſticia tua.
loquor ad te q oia fas ꝓpt ſpõ
ſa iſta. qua tu vis intellige ſpũ
alia. q tñ nisi p ſilitudies capi
nõ valet ſpualia. Tu eppe dic
iſta i deitate tua anteq ſuſcepiſ
ſes hũanitatẽ de me. q ſi deũ
vti uſu inuenirẽt i ciuitate mi
ſeri velles tot cuitati ꝓpt deũ.
℣ Nunc at infiniti ſũt ſacdotes.
q te oblacõe corpis tui placãt.
Ergo miſerẽ ꝓpt eos hijs q pau
bom habẽt. Hoc ego q te ſcã
du hũanitatẽ genui rogo. hoc
oẽs ela tua. q petũt meꝛi. Vñ
dic fili⁹. Vndicta ſis tu & bndem
vbũ oris tui. Tu vides q tpli
cat' patro ꝓpt tplex bonũ qđ ob
lato corpis mei habet. Sanitatẽ
ex ꝓſumptõe inde tã onſa ſt bona
i me. ſic ex oblacõe ſacrifij hui⁹
tã venũt aiabz. Denuq patia
mea laudat. q ſcies. pditorẽ me
ũ. nõ reppuli ãſationẽ eiꝰ. Sedo
q aſtate. pditore cũ ſuis. oẽs ex
vnico vbo meo crederẽt in tram.
ubi potẽcia mea ondebat. Tao
q oẽm malicã eiꝰ et dyaboli
ad d aiaz ſuerti ſalutẽ. ubi ſa
pia & caritas dina maiſeſtabat.
Sic ecia oblacõe ſacdotũ. tã ve
niũt bona. ℣ Primo laudat' ab
oi celesti exatu patia mea. qa
idẽ ſit i manibz boni & mali ſac
dotis. Qa apud me nõ ẽ pſonaꝝ
acceptio. nec mitꝛa hoim ſtruit

hor sacīmenti. Sz ūba mea. Ideo
q̄ hec oblatio pdest oībz. a q̄uis
sacdote ē oblatū. Tertio q̄ pdest
eccīa ipis offentibz q̄ntucūq; ma
lis. Ca sicut ex uno ubo quod
dixi. scz ego sū. corruerūt hostes
mei corpalit in tra sic dō ūbo meo uz
hor ē corpꝰ meū fugiūt demoēs
a tēptando aīas offentū. nec au
derēt redire ad eos. cū tanta au
dacia. si affectꝰ peccandi nō sequēt.
Itaq; mia mea patit oībz. et
oēs sufferit. Sz nūstria clamat ūn
dicta. q̄ clamo cotidie. et q̄ mlt
ti rīdet sacīs tu vides. Detrup
tū adhuc mitta ūba oris mei. et
q̄ audierīt adhuc xplebūt dies
suos i letitia illa q̄ nec dia nec
cogitari pt̄ p dulcedie. Qui uo
nō audierīt. vetient eis sicut sep
tē ē septē plage i aīa. et septem
i corpe. Cās ꝺsiderādo et legē
do. ea q̄ gesta fuerīt inuenient.
ne expiendo atre mouit. Tūba
xp̄i ad spōsa. q̄ut sacdos tenet
hec tā. primo corpꝰ xp̄i ꝺficīre.
2º mūdicia cornus et sps hec.
Tāo prodie sue pūdē. eccīa q̄
tenet habē libz et oleū. et quō
sacdos āgelꝰ dñi est. ymo q̄ eꝰ
officiū ē maiꝰ q̄ āgelū. Cap.m

Hlius loqt. Sac lix.
dos tenet habē tā.
Primo ꝺficīre corpꝰ
xp̄i. sēdo habē mūdicia cornis
et sps. tio pūdē pm prodie
sue. Sz potes q̄re. Cās pdest
habē ecclīam. Si nō habet pro
dia? Rndeo tibi. Sacdos hmis
uolūtatē oībz pdesse et pdicare
ppt̄ amorē dei. ille habet tā la
tā prodiā. q̄ si habēt tot mū
dū. q̄ si posīt tot loq mūdo. mi
me parcēt labou suo. Ideo uolū
tas bona reputat ei p ope. Ma
deus ppt̄ infīnitudinē audietiū
multoties patit eccīas sius a la
bore pdicādi. nec tñ fraudāt
mercede ppt̄ affectū bonū. Ubi
eccīa tenet hec libz et oleū. libz
ad istruēdū ipsos. oleū sem ad
ifirmos liniendū. Sicut ē i libro
trinet doctīna spūalis et corpal.
sic i sacdote sit scīa ad septm.
moderādo carnē ne dissoluat
luxuria q̄ scādalizāt prodi
ani. fugiēdo cupiditatē mūdi
q̄ uilipēdit decor ecclīe. deuita
do mores sclārū. q̄bz dignitas
clicalis dehonestat. Spūal uo
scīa ē. istruē ignipetes. corripe
dissolutos. attendē pficietes. In
oleo uo notat dulcedo oīonis et
exēpla bona. Sicut ei oleū pi
guius ē pane. sic oīo cautna
et exēpla bone vite efficaci
ora sūt ad ēlendū hoēs. et pm
guiora ad placandū deū. Ue di
co tibi. q̄ magnū ē sacdotis no
mē. q̄ āgelꝰ dñi ē et mediator.
Uz maiꝰ ē officiū eius. q̄ tractat
ma pbensibile deū. ymaq; celes
tibz i manu eius diūgit. Tūba
spōse ad deū. de isto modo effi
dedi pces coram deo. Cap.m lx.

Benedictꝰ sis tu creator
et redemptor meꝰ. Ue i
digneris si loq̄r ad te.

Sicut vulnatꝰ ad medicū. Sicut
tribulatꝰ ad ꝛsolatorē. Sicut pau
per ad diuite et habūdāte. Vul
neratꝰ qppe dicit. O medice no
li abhominari me sanctū. qꝝ fe
es. O ꝛsolator optīe noli me des
pice qꝝ anxius sū. Sz da cordi e
meo requiē. sensibꝫ meis ꝛso
latione. Pauꝑ vō dicit. O tu
diues ⁊ nullꝰ egēs respice m
me. qꝝ pditor fame. idue me qꝝ
nudꝰ sū. et da mi vestes quibꝫ
calefiā. Sic ego dico. O dne oī
potētissīe ⁊ optīe. ego ꝛsidero
vulnā pcorꝝ meorꝝ. qbꝫ ab in
fantia vulnāta sū. et ingeisco
qꝝ tēpus ꝛsumpti ē inutiliꝫ, vireꝫ
nō sufficiūt ad labores. qa ex
hauste sūt m vanitatibꝫ. Idoꝫ
qꝝ tu es fons oīꝫ pietatis et
mie. rogo te miserē mei. Tāge
cor meū manu dilcōnis tue.
qꝝ medicꝰ es optimꝰ. Cōsolare
aiam meā. qꝝ ꝛsolator es boꝰ.

¶ Qualit' dyabolꝰ appuit spōse
in elevatōe corpis xpi. loquēs ⁊
p racōēs pbās ei. q illud qđ ele
uabat' nō cēt corpꝰ xpi. Cui ā
gelꝰ dnī stanti appuit ꝛsortans
eā ⁊ dicēs. noli credē. ꝛc. ⁊ qlit'
xpō stanti appuit ⁊ coegit dyabo
lū ut diceꝝ vitatē corā filia ꝛc.
⁊ qlit' corpꝰ xpi sumit' sic a ma
lis sicut a bonis ⁊ de remedio
oportuno i temptacōibꝫ de cor

Hba pe xpi. Cap'm lxi.
ruit spōse i elevatōe
corpis xpi qđa tere
rimꝰ et ait. Quid credis tu fu
tua q hec tortella panis dē?
Qui de nigr ꝛsumpt cēt. cui si
mons motū fuisset. Nullꝰ qppe
sapiētū uideor quibꝫ a deo da
ta ē sapia hoc credit. Sz nec ali
qs credat q dꝰ ab imūdissimo
sacdote qui cor habet caninū. tā
gr dignat ⁊ amari. Et ut pbes
qđ dico. iste sacdos meus ē. quē
cū voluero cito moriet' auferē
ad merpm. Cui statī bonꝰ an
gelꝰ appares. dixit. O filia nō
rideas stulto nexta stultitia su
a. Ipe enī qui appuit tibi pr ē
mendacij. Sz esto pata. qꝝ spon
sꝰ nr iā qppe ē. Qui sponsꝰ iheſ
veniēs. aut ad dyabolū. Cur igr
turbas filiā meā et sponsā?
Ideo dico filiā. qꝝ creaui eā. ideo
sponsā qꝝ redemi eā ⁊ caritate
mea copulaui eā m. Erūpit
demon. Ideo loquor. qꝝ pmissꝰ
sū. ⁊ ut ipa refrigescēt i serui
cio tuo. Et dns. Vigilat. mgt. noc
te ista expta ē. qn ⁊ oculos et
reliq membra xpi essistis. ⁊ ma
iora fecisses. si fuisses admissꝰ.
Sz quoties ipa resistit immissio
nibꝫ tuis. toties ei duplicabitur
cōna. Veruptn tu dyabole. qꝝ
tu dixisti me diu fuisse cōtesti
ecia si fuissē mos. dicito mihi
audiēte filia mea q corpal' ē.
Scriptura dicit. q pcutiēte ipō
erigebat' serpes eneus. q viso.
ois pcussꝰ a serpēte sanabat'.
Utrū ista vtꝰ sanatiua erat ex
eiꝰ fortitudie aut spē serpentꝭ.
ā de moysi bonitate. seu vtute

occulta diuina? Respōdit de
mon. Hec vtq; sanacōis a nullo
aut. n̄ ppa & sola vte dei. & fide
pli credētis. et obedīētis. Q̄ sic
firmit credidit deo. q̄ dīs qui ex
nichilo fecit oīa. etiā oīa possit
facē q̄ nō erāt prius. Iterū dixit
deus. Dicto demon. Q̄n vīga
facta ē serpēs. utrū factū ē
papiētē moyse an iubēte dō.
aut q̄ moyses ses fuit. an q̄
vbū dei sic dixit? Cui demon.
Q̄d iquit erat moyses n̄ hō
ifirm⁹ ex se. sz iust⁹ ex deo?
Ad cui⁹ vbū q̄d iussit et ptulit
deus. facta ē vīga serpēs. deo
veracit' iubēte. & moyse tanq̄
mīstro obsequēte. Nā an pre
ceptū & vbū dei. vīga erat vīga.
papiēte vō deo veracit' vīga
facta ē serpēs. ita ut & moy
ses formidaret. Tūc dn̄s aut
ad sposā ista videtē. Hic est
etiā nūc in altari. Ante ei vī
ba sacrāmēti. panis posit⁹ i alta
ri panis ē. Dicto vō vbo. hoc ē
corp⁹ meū. panis fit corp⁹ x̄i.
Que sumit et tinctūt ita bo
ni sicut mali. ita vn⁹ sicut mul
le. eadē vitare. sz nō eōdē effectu.
q̄ bon⁹ ad vitā. mal⁹ vō ad iu
dicīū sūm. Q̄ vō demon dixit.
deū sedan ex īmūdicia offen
tus. hoc verissimē falsū ē. Sicut
ei si seruus leprosus mīstrat dño
claues. aut si ifirm⁹ offerret
forissiaz herbaz afectiones.
nichil hoc obest ei cui mīstrāt.
cū eadē vtq; ē in eis p̄ q̄letuaz
offerret. Dic deus ne ex mali
cia mīst⁹ malus fit mal⁹. nec ex
bono fit melior. q̄ sp̄ īmūtabilis
ē. & sp̄ idē. Q̄ vō dixit demon
eū etiā⁹ moritur. hoc nouit ex
nature sue subtilitate. & ex cau
sis exterioribz. Item auferre eū nō
potit n̄ me pmittēte. Verūptn
iste sacerdos suus ē. ppriis n̄ se
cōtexit. & hoc ppter tā. Ideo
idē demon dixit eū habē mē
bra fetētia & cor caninū. Vere
fetidū ē et febricitās. q̄ habet
calorē exteriorē. sz itiorē frigidi
tatē. sitī intolerabilē. lāguiorē
mēbroz. panis fastidiū. et oīs
suauitatis ablīonatiōnē. Ca
lefact ei ad mūdū frigescēs est
ad deū. Dicit voluptate carnis.
fastidies vtutū pulchitudinē. In
sipiēs ē ad mandata dei. ferue
ad oīa que sūt carnis. Ideo nō
mirū q̄ nō sapit sibi corp⁹ me
ū. n̄ sicut panis cocti i clibano.
q̄ nō cogitat nec sapit ei spi
tuale opp⁹ sz carnale. Ideo dicto
agn⁹ dei et sūpto corpe meo
i corp⁹ suū. discedit ab eo prīus
potētia. abcedit et filij dīcissia
prētia. Depositis vō sacris ves
tibz rededit sp̄s sēi benignitas
qui ē vitulū auctōis. Sola at
forma & recordatio panis ī ma
net ei. Nō tn̄ cogitare debes
q̄ ipe vl' alīq; q̄tūcūq; mal⁹
sine deo fit. sz redidit deus ma
iorē cōsolationē nō infundēdo.
p̄mauz vō tolerādo eū et a
dyabolo defendēdo. Q̄ vero

drabolꝰ dixit nullū sapientū
uideor hoc velle credē. ideo.
Xpi iudei fuē ita dispositi sicut
qui dextros oculos amiserūt. Io
claudicāt utroqz pede spuali.
ppt' qd ⁊ ipi pterē fuē ⁊ erūt usq
in finē. Ergo nō mirū q drā
bolꝰ exterat et iduerat corda e
orū. et suadet eis ipudicā ⁊ ea
q sūt xp̄i fidē. Itaqz quotiescūz
aliq cogitatio talis de corpe
xp̄i occurrerit nēti tue refer
ad spuales āicos tuos et sta
bilis i fide. q absqz dubio scīa
q hoc corpꝰ q de vgine carne
suꝑsi. qd crucifixū ē ⁊ regnat
in celo. hoc idē est i altari. et
hoc sumūt boni et mali. Ita
sicut oīdi me discipul' eūtibz i
emaus i aliena forma cū tm esse verus
deus ⁊ verꝰ hō. ingredīes ad dis
cipulos ianuis clausis. sic sub a
liena forma oīdo me sacerdotibz
ut fides habeat mitū. ⁊ hoīm
apparcat ingratitudo. Iacet mizz.
Ego ei idē nūc sū. qui oīdi de
ritatis mee potētiā p signa et ꝑ
tribilia. et adhuc dicerūt tūc hoī
nes. fiant nr̄i deos q nos p̄cedant.
Ego etiā oīdi uideis uerā hūa
nitatē meā. ⁊ crucifixerūt illā.
Ego idē comedi i altari sū. et di
cit nausea ⁊ tēptatus ē nob' sb
cibo isto. Que ergo maior ingr
titudo ee pt. q velle racōe xp
hendē deū. eiusqz occulta iudicia
⁊ misteria q in manu sua ꝓpa
possidet audē iudicare. Idō in
doctis ⁊ humilibz oīdē volo tm

sibili effectu ⁊ tm̄ sibili forma
qd sit visibil' forma panis sine
pane ⁊ sine sba. qd vō sba in
sua forma. qd vō dmūs i forma
sine suba. aut cui tāta indigna
et tanta deformia ꝓfuit i cor
pe meo. et ut humiles exaltēt.
superbiqz confundant. Verba itaqz
patris dni ad quēdā sacerdotem
sepelientē quēdā q in patria
mortuus ē ꝑnte spōsa. et aliis
cū septē plagis spualibz ⁊ sep
tē corporalibz xp̄c veniet adinqs
sacerdotes. ⁊ qualit' illa aīa ꝓ
patiaz ⁊c. obtinuit gloriā. Ca.m

Cum quidā sac' lxij.
dos sepeliret quēdam
mortuū. q tribz āīs
cū dimidio iacuit in lēc. tr au
diuit spōsas aliis dixit spūs. Ami
ce qd facis? Cur psumis tāge
mortuū. cui manꝰ tue sanguis
lētē sit? Cur clamas pec ad di
potētē. cui vox tua ē qi rana? Cur
psumis placare p eo iudicē.
cui gestꝰ tui ⁊ mores silīores sit
ioculatori q̄ deuoto sacerdoti? pp
tea verꝰ uborꝰ meorꝰ ⁊ nō op
tuū pficiet mortuo. fidesqz sua
⁊ pacia loḡn introducēt ipm ad
coronā. Ite dixit spūs spōse. qa
nr̄i fuit sāguinolēte. q oīa
opa eius fuit carnalia q̄bz tāge
nō valz mortuū. q uniuare cui
nō potuit mitis suis ꝑ dignitate
sacmēti. Ita boni sacerdotes du
plicat' ꝓfuit aīabz. scz uiue cor
pis dnici. ⁊ ꝓpa q audēt ministare
Vox qz eius ē qi rana. q tota

ē de luto⁹ op⁹ z tota ad volup
tāt̄ carnis. ¶ Deo nō ascendit ad
deū q̄ placuit desiderat voce hu
milis confessiōis. et ꝛc. ¶ Horres
cētā fuit qui oculatorū. Cūd
ei fuit oculator. n̄ q̄ formatur
se moribz mundialiū? Cūd vō cā
mus n̄ comedam⁹ et bibam⁹ finia
mus ī hac vita delicijs? Dic fa
cie ista. Cōformat ei se voce et
actu cū oīb⁹. ut oīb⁹ placeat. oēs
q̄ suo exēplo et expressiu ad sup
flua īuitat dicēdo. Comedam⁹
et bibam⁹. q̄ gaudiū dn̄i ē for
titudo nr̄a. Sufficiat nob⁹ ve
re ad portā gl̄ē. et si phibeat
ab ingressu. sufficiat m̄ residere
iuxta portā. nolo ee pfecta. ¶ Hec
nor et vita gnis ē. q̄ nēo venit
ad portā gl̄ē n̄ pfecte. a pfecte
purgat⁹. Et nēo appendet glo
riā n̄ pfecte desiderādo eā. aut
pfecte cū potuit p ea laborādo.
Ultīo ego dn̄s oīm ingredior ad
sacdotē istū. sz nō ieludor et cō
maculor. Ingredior ut sponsꝰ.
egredior ut iudex iudicaturus cō
tēptꝰ a sumēte. Ptēa sicut dixi
venia sacdotibz cū sepē plagis.
Plenabūt ei oīb⁹ q̄ dilexerūt.
eiciēt a aspcu dei et trādet de
mōibz ꝑpacēt alios q̄ requie. et ēp
nēt et egebūt bonis oīb⁹. malisq̄
oīb⁹ habūdabūt. Dilit et alijs sep
tē corpalibz malis. sicut isrl fla
gellabūt. ¶ Dō nō debes mirari
si malos tolero. aut si aliq̄ indig
na ostendūt ī sacmēto meo. Ca
ad ondendā pacīam meā et ī
gtriudine hoīm suffero usq̄ ī fi
nē. ¶ Nec cogitare debes q̄ tal' in
dignitas sicut audisti de vomitu
fit ī corpe meo. sz spes ille sēsua
les ondit q̄ suū ē. sz defraudo
Et tm̄ tm̄ sparedo manifestat hoī
nū ingratitudines. et pdit hoīes
ad tā sanctam sūptionē reos et indig
nos. ¶ Te vides dixit sps ad aiam
mortuū. O aia gaude et exulta
q̄ fides tua sopauit te a dyabo
lo. sūplicatus tua abbreviabit via
loga purgatorij. pacia tua dixit
te ad portā gl̄oie. mia mea ī
troducz te et cōnabit te. Dilit
dyabolꝰ appuit spōse volens
ipsā p racōēs appetes decipe
ī sacmento corpis xpi. et q̄liter
xpc ī adiutoriū affuit spōse
cogēdo dyabolū ad vitandē dicē
dā cōia spōsa et de afirmacōe
et iformacōe utilissīa x̄ ad spō
sā de suo gl̄ōsissīo corpe ī sa

Le appa cmēto. Cap. lxiij.
uit spōse quida demō lo
go vētre et ait. Cūd credis
tu mulier. et q̄d magna co
gitas? Ego etiā multa sao et
apta voe pbare dicta mea. Dz
asilo tibi dimitte cogitare īcredi
bilia. et crede sēsibz tuis. ¶ Nō tu
vides oculis et auribz carnis tue
audis sonū fractoris hostie ma
terialis panis? Vidisti eū enorm
tāgi ihoneste. deū ī tra. plāgi
digna fi. q̄ ego ī me nō tolera
rē. Et si deū ī ore iuste possi
bile ēet ee. quō descēdit ad iustos quoz animas ē sine fundo

ab oīb⁹

et iudicabunt in via eius.

et sine modo. Rndit illa ad
huanitatē xpi q̄ statī appuit p̄
tēptatōes dicēs. O dne ihesu
xpe vestior tibi p̄ oibz. et spe
cialit p̄ tbz. Primo q̄ vestis ai
mā mea ispirādo sibi peiten
cia & attionē. q̄ oē diluit pcm
q̄ntūcūq; fuc. Secdo cibas aiaz
ifundēdo caritatē tuā. & meo
via passiōis tue. q̄ aia q̄ optio
cibo delcāt. Tercio. solaris
oēs te iuocātes i tribulacōe. Et
go dne miserē mei et adiuua
fidē mea. Quis ei digna sim
tāi illusioibz dyaboli. credo tm
q̄ sine p̄missioe tua xpe nichil
pt. nec p̄missio tua ē sine ꝺso
lacōe. Cur ait xpc ad dyabo
lū. Cur iquit loqris sposē me
e noue? Cui dyabol? rndit. Ea
inq̄t collīgata erat m̄. et spēo
adhuc ea interēdā rethe
meo. Cur at collīgata erat
m̄. q̄n ꝺsentiēdo m̄. pl? placu
it & placē studuit ꝺsiliis me
is. q̄ tibi creatori suo. Ira cus
todiui vias eius. & nodi ex
ciderūt a mēoria mea. Rndit
dns. Ergo negociator es tu.
et oim malz explorator? Cui
dyabol? Ne explorator sū. fz
i tenebris q̄ tenebrosū me fe
cisti. Et dns. Qd inq̄t audisti.
et quō tenebrosū factū es? Vi
di inq̄t demon q̄n creasti me
pulchrum. fz q̄ tamen ut nō
splēdorē tuū. tanq̄ basiliscus ex
tremū sū a splēdore. Vidi te cū
desiderabā pulchitudinē tuā.

Nouī etiā te in carne assūpta.
et feci quod p̄misisti me.

Vidi te i intellīgētia mea. et
noui q̄n decepisti me. Noui e
tiā q̄n resurgendo spoliasti me
captiuis tuis. Nosco tamen po
tētia tua. q̄ me illudis & sfu
dis. Et dns. Si inq̄t nosti & sā
de me vitatē. cur metuis eius
meis. ubi scis vitatē de me?
Non ego dixi. q̄ q̄ māducat
mea carnē viuet ietnū? Et
tu dicis q̄ mēdacū ē. et q̄ ne
mo māducat mea carne. Ergo
ppls me? plus ydolat ē. q̄ q̄ o
lit lapides & ligna. Veriptm
q̄ oia sao. rnde m audīte is
ta q̄ hic astās spualia n̄ p sūpli
tudinē itelligē nō valet. Tho
mas q̄ tetigit me p̄ resurrec
tionē. utz erat corp? q̄d ta
gebat spuale. an corpale. Et
si erat corpale quō intrabat ia
nuis clausis. Si nō spuale. q̄
mō mīsibile fuit oculis corpo
reis? Rndit dyabol? Grauc
e ibi loq ubi loquēs omibus
ē suspect? et iuuq cogit loq
vitatē. Veriptm spūalit loqr.
q̄ resurgēdo & corpalis & spi
tual' eius. Et ideo ppr etiā de
itatis vitatē & ppr spāle car
nis glificate p̄mittua ubiq;
ingrederis. & ubiq; ee potes. Vi
dit etiā ihesu? Virga moysi cū
uertebat in serpētē. die utru
silitudo fuit serpētis. an totū
mtq; & ert serpes? Aut sponte
ille panūs dit utz vere panis
fuit totq;. an silitudo panū?
Rndit dyabol?. Totū erat i

: seu fragmenta panum.

ypa serpes. totū in portis pa
nis. Et totū vnite tua. totū po
tēcia tua fuit ē. Et dns. ¶ Nūqt
mīt difficilis ē m nūc opari
p tuū miraculū isīe. à mira
bilis si placz m. Aut ex q tuū
mīo glorificata potuit manus
clausis ītrare ad aplos & ītre
nūc in maibz sacdotū ee nō va
let. Aut forsan labor aliqs ē
deitati mee vma soctate celes
tibz. trenagz simis. ¶ Nequagz.
Sz vē pr mendacij sicut mali
cia tua maīa ē. sic caritas i
mea ē & erit siep oēs. ¶ Nā etiā
si sacmentū illud vn vidēt cō
burē alit terē sub pdcis. ego
sol scio fide oīm. et i mesura
& pacia dispono cīa. q de nichi
lo facio aliqd. et de visibili nū
sibile. Qui et i signo et forma
aliqd visibile onde. qd tn i sig
nato aliud vacat. aliudqz videt.
Rndit drabolo. Hui rei ve
tatē ego cotidie experior. qn hoīe
amici mei elogiat se a me. et
fuit amici tui. Sz qd dicā am
plius? Verug dimissis sibi ipsi
sanis ondit voluntate. qd facet ac
tu si pmitet. Tūc iterū loquit
filio dei. Crede filia q ego sū x
reparator vite & nō pditor. ve
rax & ipa vitas & nō medax.
ptasqz etna sine q nichil fuit
neqz erit. ¶ Nā si habueris fide
q ego sū in maibz sacdotis etiā
si sacdos dubitatz. tn ppt fidē
credentiū & astantiū. & ppt verbū
qd ego pe psonalit istitui et
dixi. ego vacit su in manibus
eius. Et ois q sumit me. sumit
diuitē & humanitatē & formā pa
nis. Qd ei est ds n vita & dl
cedo. lux illuīnas. bonitas delec
tās. iustitia uidicās. mia saluās?
Qd vo & humanitas mea. n cīo
agilissia. iunctio di & hois. caput
oīm xpianoz. Ergo ois q cred
in deū & accipit corpus eius. ipse
sumit diuitatē. q sumit vitā. Su
mit & humanitatē. qua deus & ho
mo iungit. Sumit & formā panis.
q sb alia forma sua sint ipse
qui latet sub forma sua ppt fi
dei argumētū. Bni & mali sus
capit eāde deitatē. sz iudicāte
no demulcētē. Sumit & humā
tatē. sz minus placibile sibi. Su
mit & forma visa recipit latē
tē vitatē. sz nō dulcescētē sibi
suauitatē. ¶ Nā qn applicuit
me ad os suū & dētes. xpleto
sacmēto ego recedo cū deitate
& humanitate. & sola forma panis
remanet sibi. ¶ Vo. q nō vēn
erit ibi sū ita cū malis sicut cū
bonis ppt sacmēti istitutionē.
sz q silem effectū nō habet bo
nus & malus. Denuq in sacrificio
ipo offert hoi vita ipa deus.
& ingredit vita. sz nō pmanet
cū bo malis. et ido remanz se
sibi eoz sola forma panis. ¶ Vo
tn q forma illa panis q ē sb
stā panis aliqd sit eis effectuū.
sz q de suptione illa nichil re
cognint. n qi si videret & senti
ret forma panis atqz vini.

* fructū panis. q sb

* q malū nō relīquit.

Cum ꝯ dns potes ingredet dmꝰ alicuꝰ. et spes quide ei remisset. sz pria bonitas ei negligeꝫ. ¶ Verba miis ad filiã. q̃liꝫ filiꝰ suus assilat pauperi rusticꝰ ⁊c. Et q̃liꝫ tbulatões ⁊ psecutões bonis aꝫ malis illate. sint bonis ad pgatione ⁊ cõnã in pacia tm. Cap. lx

Mater loqꝫ filiꝰ iuj. meus ẽ qi pauꝑ rusticꝰ. q̃ nõ hns bouẽ nec asinũ psonaliꝫ lignia portabat de silua. et alia istrumẽta ad opa sua nctia pficieda. Cui int alia istrumẽta ⁊ vgulas apportabat. q ad duo st̃ necessaria. sz ad flagellãdũ filiũ inobedietie. et ad frigidos calefaciẽdũ. Dic filiꝰ meus oĩm dns ⁊ creator factꝰ ẽ pauꝑrimꝰ ut etnis nõ tñ sit oꝝ ijs diuicijs. oẽs ditaret. Cui i dorso suo grauissim pondꝰ sz amaram ciuitẽ pctas oĩm pcia sanguĩe suo purgauit ⁊ delevit. Cui eciã int cetã opa sua elegit istã vtutũ id ẽ mꝛos vtutũ p quos opante spũ dei multoꝝ corda ad caritatẽ dei sũt inflamata viaq vitntis mãifesta. Elegit quoq; vgulas. q̃les sũt amatoꝛes mũdi. p quos filij ⁊ amici dei flagellãt ad eoꝝ eruditionẽ ⁊ purgationẽ ⁊ maiorẽ caute la ⁊ rmunationẽ. Virgule e eciã calefecerũt frigidos ⁊ filios ⁊ deus eciã ĩcalescit ex eoꝝ ictꝰ ne. Sz quoꝫ utiqꝫ q̃n mũdani tbulãt amicos dei ⁊ illos qui solo tꝛore pene diligũt deũ. Q̃ tribulati fortiꝰ meritꝰ se ad deũ. a desidia vãitate mũdi. Quoꝝ tbulatoꝛ pacẽs dns. imittit eis ꝛsolationẽ ⁊ caritatẽ. Sz qd fiet de vgulis filijs flagellatis? Vnꝰ p ignem ĩ ignẽ abutẽde. Nõ ei despicit dns pplm suũ. q̃n eũ in manibꝫ ipoꝝ tradit. Sz sicut pr erudit filiũ suũ. sic deus malicia ipoꝝ utit ad suoꝝ cõnationẽ. ¶ Verba admonicois miis ad filiã et p exẽplũ pbãna. q̃liꝫ amici dei nec attediare nec cessare debẽt a labore pdicois. et de magna mlti remunacõe.

Mater lo Cap. lxv. quit. Tu debes ee sicut vas vacuũ ap tũ ad ipplendũ. qd nõ sit latꝰ ne defluat i posita. nec sit ita ꝛfundũ. ut careat fido. Vas aũt istud corpꝰ tuũ est. qd tũc vacuũ ẽ. cũ ab appetitu voluptatis extrnei ẽ. Tũc aũt maxime rate ẽ latꝰ. q̃n mꝛo discrete affligit. ut ãia sit habilis ad intelligẽdũ spialia. ⁊ corpꝰ robustũ ad laborãdũ. Tũc vꝛo vas ẽ sme fido. q̃n mꝛo nlla coartat abstinẽcia. sz q̃dã ai mꝰ appetit. hoc corpi nõ negat. Sz audi q loquor. Deꝰ meus pmulti vbi ipenatis dicẽs. Ecce ad me loquẽde hꝰ, que nõ timuit statui mei.

Verbū tale nō dez ſenū di. Nā oīs qui audit et ſcit ver tatē. ſi meuerit eā. reus ē niſi ōino ateptat. Nā dns q̄da cent habēs caſtrū forte. i quo erāt q̄tor bona. ſez cibus ēpu tridꝫ pelles oēm famē. aqua ſalutaris extīguēs oēm ſiti. odor odoriferꝫ depelles oīa veneōſa. arma nīa debi litāna oēm īimicū. Tandē dno ītēdente alijs obſeſſū ē caſtrū. Qđ itelligēs dns aut ꝓmi fraudo ſuo. Vade in ḡt & clama alta voce milita bi meis ſic. Ergo dns libeabo caſtz meū. Quicūz me ſeq̄t bona voluntate erit meū i gloria & hōre aſſis. Q̄ vo i pugna ceciderit. ſuſcambo eū ad vitā q̄ nō habet de fectū nec anxietatē. dabo3 ei honorē ꝑmanētē et habi dāna indeficiēte. Heriꝫ itaꝫ acepto mādato clamauit ſez min⁹ ſollicitꝫ fuit. i clama do in tm̄ q̄ clamor ad ſtren nuiſſim militē nō ꝑuenit. et ideo miles deſtitit a labo re. Qđ ergo factuꝫ ē dns milti q̄ libent⁹ voluit labora re. ſz nō audiuit voce ꝓ nis? Vtiq; remunabit⁹ pro voluntate. Sz ꝓ tepidꝫ nō īmunis erit a correptiōe. Itaq; caſtrū iſtud ē ecīa ſm fundam ſanguīe filij mei. In q̄ ē corpꝫ ſuū. qđ depellit oēm famē. aqua ſapie eua gelice. odor exēplor ſcōz ei⁹ & arma paſſionis eiꝰ. Hoc caſtrū nūc obſeſſū eſt ab hoſtibz. Anima i ecīa mlti repūt⁹ qui voce ꝓdicāt filiū meū. ſz moribz nō ꝑdicāt. Imo & ſi voce dicūt. volun tate ꝑtradicūt. nō curates p mia. ſi voluptate ſua poſſet adipiſci. Ergo ut mīmiat hoſtes dei. attēdiam nō de bēt amia dei. q̄ remunacio nō erit talis ſz illa q̄ ne ſcit finē. ¶ Verba mīs ad filiā. qualit̄ bona tpalia diſcrete poſſeſſa nō nocēt. n̄ affectꝫ poſſidēdi fuit iordiatꝫ Cā. xvi.

Alter logit. Qđ nocz ſi q̄s actu vl' ferro pu gnt i pallio. Dimo nō ledit⁹ auro? Sic nec tpalia bona diſcrete poſſeſſa nocēt. n̄ affectꝫ poſſidēdi fuit iordiatꝫ. Ideo obſerua cor tuū ut ītē rio bona ſit. q̄ p te vba dei diffundi debēt in alios. Nam ſicut cetē meulū aque mole dinarie retinet aquā. & iteꝝ diſcurrē facit quotiēs expedit. ſic tu īfluētibz cogitatōibz va nijs & ꝛeptatōibz ſollicite obſ tare debes. ut q̄ vana ſunt et ſcelera dimittant. q̄ vo dīna ſunt ſtanue remeōrent. Sicut ſcriptū eſt. q̄ aque īferiores defluebāt. ſuperiores vo ſtabāt q̄ mur⁹. Aque vo iſtiores ſt cogitatiōes carnis & cupiditā tes inutiles. q̄ defluē debēt &

nō attēdi. Duplices vō aq. fiūt
ifusiones dei et ōba scōr. que
stabiles sūt i corde t sicut mu
rus. ut nullis tēptacōibz a cor
de diuellant. ¶ Verba x ad
sposā. suupi magnificētia
ostēdētia. t qlit oīa scdm eiq
ordinationē pseuerāt ptq
misera aīa pcōris. t de oībz
indutūt. et qualit volūtas i
agendis ē custodiēda. Cap.

¶ exēplū

Hlig loqt ad lxvij
sposam. Ego sū oī
pte t spū scō vn
deus. In deitatis nce pudē
cia oia ab ūcio pulsa t sta
bilita sūt. t oīa tā cor palia q
spualia ētā dispositionē t or/
dinationē habēt. oiaq stant
t curūt scdm qd i psaā mea
ē ordinatū t pfectū. Sicut p
exēplū intelligē potis ex tbz.
Primo ex hijs q vnā habent.
sicut illud ē qd fēina parit et
nō homo. Scdō patz ex arbōibz
q dulcia portāt dulcē fructū
t amara suū fructū. Tertio pz
ex sideribz. nā sol t luna t oīa
celestia cursū suū pagūt scdm
qd i deitate mea ē pfinitū. Sic
et aīe rōnāles psentē sūt i di
uīte mea. q̄les fuē erūt pgri
nite. Quibz tn psāa mea in
nullo obfuit vl obest. q dedi
eis liberā voluntatis sue mo
tionē. id ē libez arbitriū. et
ptātē eligēdi q̄d eis delectat.
Ergo sicut fēina parit t non
hō. sic aīa bona uxor da pa

¶ et aīa scīa

rē debet auxilio dei. Ca aīa
ad hoc creata ē ut vtilitbz pro
ficiat. t semē vtilitū fēnda ēt
cat t vēiat mē bractha dīne
caritatis. Aīa aūt q degenāt
ab ortu suo t creatore suo. nō
ei fructificat. fructū dispōsi
onē dei. t ideo indigna est
dulcedīe dei. Scdō apparz īmu
tabilē dispositio dei i arbōrbz.
q dulces arbores portāt dul
cia t econt q amara sūt. Sicut
i dactilo duo sūt. dulcedo sc t
lapis duri. sic ab etno pulsū
ē. q ubi spūs scō habitator ē.
ibi oīs mūdana delectatio mlest
at. ibi oīs mūdanā honor est
onerosū. Tantaq i illo corde
ē fortitudo spūs dei. id ē duri
cia. q nulla frangīt ipatiēna.
nulla deiect adiūctate. nulla. pl
pate sup se eleuat. Sic t ab
etno pulsū ē. q ubi ē spīna
diaboli. ibi ē fructus ab ext im
beus. sz ibi plen imūdicijs
et aculeis. Sic i delectōe di
aboli mētem nea t apparē
ē dulcedo sc plena sentibz et
tribulatōibz. q quo plus qs i pli
cat mūdo. tanto grauiori one
spūmcōis onerat. Imagi sic
oīs arbor mlē pfert fructū
qualis ē radix et truncus. sic
oīs hō ex intentōe opis uidi
cat. Tercio oīa clemēs sūt
i cordīe suo t motu sicut ab et
no pulsū ē. t mouēt scdm
factoris voluntē. Sic oīs ir
nalis creatura. mouet t pa

ē debet auxilio dei. Ca aīa ad hoc creata ē ut vtilitbz proficiat. t semē vtilitū fēnda ēt cat t vēiat mē bractha dīne caritatis. Aīa aūt q degenāt ab ortu suo t creatore suo. nō ei fructificat. fructū dispōsi onē dei. t ideo indigna est dulcedīe dei. Scdō apparz īmutabilē dispositio dei i arbōrbz. q dulces arbores portāt dulcia t econt q amara sūt. Sicut i dactilo duo sūt. dulcedo sc t lapis duri. sic ab etno pulsū ē. q ubi spūs scō habitator ē. ibi oīs mūdana delectatio mlest at. ibi oīs mūdanā honor est onerosū. Tantaq i illo corde ē fortitudo spūs dei. id ē duricia. q nulla frangīt ipatiēna. nulla deiect adiūctate. nulla. pl pate sup se eleuat. Sic t ab etno pulsū ē. q ubi ē spīna diaboli. ibi ē fructus ab ext im beus. sz ibi plen imūdicijs et aculeis. Sic i delectōe di aboli mētem nea t apparē ē dulcedo sc plena sentibz et tribulatōibz. q quo plus qs i plicat mūdo. tanto grauiori one spūmcōis onerat. Imagi sic oīs arbor mlē pfert fructū qualis ē radix et truncus. sic oīs hō ex intentōe opis uidicat. Tercio oīa clemēs sūt i cordīe suo t motu sicut ab etno pulsū ē. t mouēt scdm factoris voluntē. Sic oīs irnalis creatura. mouet t pa

ntm debet ee sdm creatorꝰ i
stitutione. Cu aĩ fuit ĩtimꝰ
pspicuꝰ e qꝫ arbitrio libero ab
uit. Et ubi irronabilia cus
todiit metas suas ubi racionl
hõ degenat. t agnoscat iudi
ciũ suũ. qꝫ nõ utat uacue. Ita
qꝫ custodieda uoluntas hois.
qꝫ nõ maiore ĩiuria fiat d
abolo qꝫ angel' meis. Sic si
cut deus exigit a sponsa sua
castã dilectionẽ illã indiuidi
lẽ. sic dyabolꝰ qrit a sponsa su
a spinas t aculeos. Vbi in
aliquo priale ponit dyabolꝰ.
ñ uoluntas faciat uoluntatem.
Verba mris ad filiã de vul
pe. t qlit dyabolꝰ uulpi assila
t. t ecia dyabolꝰ subdolꝰ trꝫ
vulpis uarro t mõ multipli
ci teptationũ decipit hoies
t conat decipe qꝫ maxie qõs
uidet i bonis pficere. Cap. lxvij

Qualter loquit. Est qd
da ual qd dicat vul
pis. sollicitis i peti
randis oibz necessitatibz suis
t subdolis. Qui fingit se qnz
dormire et qꝫ mortuꝰ. ut a
ues sedetes sup se eo liberꝰ
capiat t deuoret quo ĩcau
tiores fuit in sedendo. Cosi de
rat qꝫ volatu auiũ. t qõs p
lassitudie uidet i tra qescẽ
tes sub arbore illas rapit et
deuorat. hz q duabz alis e
uolat. ille confundit eũ t frus
trat in laborando. Vulpes ist
a dyabolꝰ e. q amicos dei
semp ĩsequit. t maxie eos q
felle malicie t veneno se eꝫ
negare cogit. Qui fingit se qñ
dormire t mortuũ qꝫ qnz di
mittit hoiem liberꝰ a teptati
oibz quotidianis. ut cautꝰ i mũdo
eo liberius decapiat t fruatur.
Quotꝫ ecia uitiũ facit videri
vtute t erunt vtute vitiũ. ut
hõ uoluptꝰ iredat i uitiũ. t ñ
discretione subueniẽte pereat.
Sicut p exẽplũ itelligẽ potes.
Ira misedia qnz uitiũ e. qn
sz fit ad placendũ hoibz. Iusti
cie rigor e iustitia. qñ sz exer
cet ppt cupiditatẽ. ppt ipa
tiam. Humilitas vo superbia est
qñ sz fit ppt ostentationẽ. et
ut videat ab hoibz. Pacia v
tus ondit. t nõ e. qñ se vidi
catz si possꝫ de iniuria sꝫ tñ to
lerat. qꝫ aptũ tempꝰ nõ inue
nit ad vindicandũ. Quotꝫ ecia
dyabolꝰ submittit tribulacões
t teptacões. ut hõ nimia ĩsol
uat tristicia. Quotꝫ ecia dyabo
lus imittit anxietates t sollici
tudies i cor. ut hõ tepescat in
seruitio dei. aut diu hõ icau
tꝰ e i mundus. ruat i maiora.
Hic iste de quo loquor supplan
tatꝰ e a vulpe. Cu ea in sen
tute habet ora ad votũ. t ua
dicẽt se ee felice. optatꝫ ui
nẽ. raptꝰ e absqꝫ sacramentis
t racociniis opm t veri su
arũ. qꝫ qi formica congrega
bat nocte t die. sꝫ nõ i hor
reũ dni. Et cu puenissꝫ ad

foramen cumuli ubi introducet gnū mortuū ē. reliquies aliis labores suos. Ita q̄ nō congregat tpe messis fructuose de semīe nō gaudebit. Ideo felices sūt aues dñi. q̄ nō dormitant sub arborib⁹ desidioz ce lestiū. Quas si apprehenderit temptatio vulpis ñiqui diaboli. cuiq⁹ duabz alis. scz humilitate confessionis. & spe celestis auxilij euolabūt. ¶ Verba xpi ad sponsā. q̄libz boni mores & bōa opa dicūt p claros aḡs & mali mores & mala opa p tepes & lutosas aquas designant.

Aliglo Cap. lxx.

Aquit. Ex tribz ppendi pt. si aqua fontis nō ē bona. Primo si nō habz debitū colorē. Secō si ē lutosa. Tcio si aq̄ ē otinue stans & nō i motu. recipies scz nō eiciēs oēs sordes aduenientes. Per istas aquas itelligo mores & corda doctorū. qui tanq̄ fontes reputant ee dulces ad potandū p fluxum mortis. Ergo ppus color dicit vera ē humilitas. ut tāto plus se humiliet cogitatōe & ope. quāto obligatorē se aspiat p deo debē laborare. Ubi ei superbia est ibi color ē diaboli. Quia sicut magn⁹ leprosi haurīes aquā de fonte q̄ abhominabilē reddet aquā intuēti. sic ipa superbia opa dīa monstrat maculosa. Tunc vō ē aqua lutosa. q̄n dicit crepdō ē. nec attēdit de necessarijs.

Quia sicut hūmpi intrō ē et anxius. sic alijs p exēplū aspiditatis fuit ē nocturn⁹. Tcio aḡ imunda ē. q̄ recipit sordes & nō eicit. & hoc pueniet exindiuso meatu. & q̄ nō habet motū. Sic dicit imundꝰ ē. q̄ voluptate carnis amat in corde & corpe. & nō p veram attionē eicit a se q̄d imundū attrahit. Ita sicut macula in corpe ubiq⁹ deformis ē. scz maxīe in facie. sic imundicia oīb⁹ odiosa debet ee. scz maxīe hijs q̄ ad excellētiora sūt vocati. Ergo hij dicūt ad opus meū eligendi sūt. qui nō habūdāt verbosa scīa. scz humilitate & paciētie. qui et sibi ipsis vilescit. & alios erudiūt ubo & exēplo. Quia etiā leprosa manꝰ ad opus meū ē utilis. dūmō mēs bona sit. & manꝰ nō desit spūalis. ¶ Verba matris ad filiā passionē sui filij p ordinē narrātia. & de forma & pulchitudine eiusde filij. Cap. lxx.

Alter loqt. Imminente passione filij mei lacrime erāt in oculis eius. & sudor i corpe p timore passionis. Et mox a aspectu meo abstinuit. nec eū ulle vndi doneret educēt ad flagellandū. Tunc at ad tēpa ita erāt & ipulsine prosternūt crudelit. ut crinissimē capitis dētes collidēt. Et ad collū & ad maxillā pcutiēt ita fortit. ut sonꝰ percussionis ad aures meas pueniret.

Deinde iubente lictore ei pm
vestibz exuit. colūpnā sponte
āplectēs. reste ligat. et flagel
lis aculeatis ifixis aculeis et
retūs nō auellendo fi sulcādo
totū corpꝰ eius lacerat. Ad p
mū igit ictū ego qui corde p
tusso sensibz abduct. et post
tempꝰ eiulatus corpꝰ eius lace
ratū video. Toto ei corpe nu
dꝰ erat cū flagellaret. Tunc
vnꝰ inimicoꝝ eius assistētibz licto
ribz dicebat. Vultis hōiē hūc
sine iudicio occidē. et causā mor
tis eius vānā facē? Et hoc di
cēs secauit ligamē. Et ia solu
tus filius meus a colūpna ad
vestimēta sua se vtit. Nec tū
spatiū indutui se ei dedit. Sz
adhuc dū trahēt. brachia sua
manicis iseruit. vestigia qꝫ eius
in quibz ad colūpnā stetit ple
na sanguīe erāt. talit' qꝫ ego
bñ potui oia vestigia eius q
iuit signo sanguīs agnosce. Cū
tūc vultū suū sanguīe mana
tē deformē tūc. Deīn iudicatꝰ
crucē portās egredit. fi in via
portās alius substituit. Ducto
igit ad locū crucifixionis. erec
malleus et quatuor clauī acuti
i promptu sūt. Et mox iussꝰ ves
tes deponit. pannūq; lintheū ven
dis prexit. qd et ipe inde qui co
solatꝰ admisit ad ligandū. Erat
at crux fixa et brachia crucis
elevata. in ut nodꝰ crucis int
scapulas eet. nec illū capiti
reclinatorii pberz. Et tribula
tus utriq; brachio huc caput
eminēti affixa erat. Ad crucē
igit iussꝰ dorsū vtit. et manū
postulatā primū dexterā exte
dit. Et inde alia manꝰ ad re
liquū cornu nō attingēs diste
dit. Et pedes sulit' ad foramīa
sua distendit. cācellatisq; qui
infra a tibiis distēti. duobz cla
uis ad crucis stipitē p soliduꝝ
os sicut et manꝰ erat affigunt.
Ad primū igit ictū feretris mal
lei ego ex dolore i extasi fio.
et eiulatus filii mei cōfixi
video. Colloquētes etiā homes
alter ad altū audio. Ad hūc
fecat. furtū. rapinā vl' meda
cium? Aliis rndētibz qꝫ medax
eet. Et tūc cōna spinea capi
ti eius artissīe iposita fuit. q ad
medium frontis descendebat. pli
mis cruis sanguis ex aculeis i
fixis decurentibz p facē et eius
et oculos et barbam repletibz.
ut qui nichil n sanguis totū vi
dēt. Nec ipe me astāte cū vi
de potuit n sanguīe expresso
p ciliox oppressionē. Me igit
discipulo suo amedatū p eū.
voce ex imo pectoris erecto ca
pite. oculis in celū directis et
lacmātibz. emisit dicēs. Ds deꝰ
meus. ut qd delinquisti me? i
Quā voce. ego nunqꝫ donec ad
celū veni oblitus fui potui. qua
plꝰ ex passioe mea qꝫ sua p
motꝰ protulit. Cui color mortis
i ptibz quibz p sanguīe aspi
potuit accessit. Dentibz maxille

unhe scrīt. Coste pō attenuate
diminuāt potērat. Vent' autē
ꝯsuptis hūorībz iā dorso appli
cābat. Et iā narībz attenua
tis eīū cor ꝑpe sessionē ꝛ totū
corp9 eī9 ꝯtremuit. Et tūc bar
ba eī9 sup pectꝰ rectdit. Tūc
ego exinanita cōrtu ī tiram.
Igit ore apto sicut iā expira
uerat. līgua dētes ꝛ fāgius ī
ore ab aspicētibz vidēri po
terāt. Et oculi semiclausi:
deoꝛsū uersi erāt. et corpus
iā mortuū demissū pēdebat.
Genibz aūt ī ptē vnā iclīa
tis. pedes ad ptē alterā sup
clauos qī cardines declinabāt
Interī vō alij hoīes astātes
qī insultādo dicebāt. O ma
ria. iā filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē. Alij
quibz altioꝛ sensꝰ erat dicebāt
O dnā iā pena filij tui ad et
nā suā gloriā solum ē. Modi
co aūt tpe post apto latē et ex
tracta lancea. fāgius ī cuspide
qī brunei coloris appārut. ut
ex hoc itelligēt cor trīssixū. Ā
pectum cor meū penetrāt et
murū fruit q ꝛ ihm nō ꝯcepu
it. Alijs igit recedētibz ego re
cedē nō potui. Ꝫz iā qī asola
ta sū. q corpꝰ eī9 iā de cruce de
positū ītuērī potui ꝛ ī sinu re
cipe. vulnā explorare ꝛ ext'
gē sanguinē. Deinde os eī9 di
gīti mei clausērut. ꝛ oculos pa
rit' ꝛposui. Brachia vō rigen
tia flectē nō potui ut se sup
pectꝰ ꝛponerēt. Ꝫ sup ventrē
Genua q̄ extēdi nō potuerūt.
Ꝫ eminebāt sicut ī cruce obti
gerūt. Ite loquit mater. Filiū
meū q̄lis ē in celo vidē nō po
teras. Ꝫ q̄lis erat sēm corpis
dispositionē in mūdo ꝛgnosce.
Ipē enī tā pulcher ēt ꝛ q nl'
lus videbat eū ī face q nō ꝛ
solabat in aspū eī9 ecīā si p
cordialit' dolorē habēt. Iusti
vō spūali ꝛsolatē ꝛsolabant.
Ꝫ ꝛ mali a tristīa sēl tanto tpe
quo eū vidēbāt releuabāt.
Unde et dolentes dicē ꝛsueue
rūt. Eam9 ꝛ filiū matre vide
am9. ut saltem tanto tpe releue
mur. Anno igit ꝛfectō etatis
sue ī magnitudīe ꝛ fortitudīe
virili pfecte erat. int' medios
moderni tpis magn9. nō cur
nosꝰ Ꝫ nervus ꝛ ossibz corpulē
tus. Capilli eī9 ꝛ supcilia ꝛ bar
ba ꝯtorte brunea erāt. lōgitu
do barbe palmo p trīsusū ma
Frons vō nō pminēs vl' mer
sa. Ꝫ recta. Nasꝰ equalis nō p
nus ner nimis magn9. Oculi
vō eī9 erāt tū pulcr. q ꝛ timua
eī9 delectabant eū aspicē. Labia
vō spissa Ꝫ clara rubēa. Mē
tū nō erat pminēs ner nimis
lōgū. Ꝫ pulchro modo mīe ve
nustū. maxille carnibz modes
te plene. Color eī9 erat addꝰ
claro rubeo pmixtꝰ. Statura
eī9 recta. ꝛ in toto corpe suo
nulla macula erat. sicut ꝛ il
li testabāt q eū totalit' viderūt
nudū ꝛ ad cotupnā lugentum

flagellabat. Cum hec eis ver-
mis venit. nō ꝓlexims ā imū
dicā ī capillis. Questiões
ḡtuor a xpo sponse ꝓposite. et
vnsiones hmles sponse ad xpm.
fē. et q̄lit xp̄c subiūxit p el-
tiōē filie sponse tres laudabiles
status scz statū v̄ginale viduale
lem et viduale. Caplm. lxxj

Filius dei loq̄t sponse.
Rnde mi ad ḡtuor
q̄ quero. Si iquit a
liquis dat amico suo palmitē
fructiferū. q̄ tū dator retinēt
ꝓpt dom̄ū suā eo q̄ licet ex ei⁹
visu ⁊ odore ꝛsolatiōne. q̄d rn
dē debēt dator si is cui palmes
datꝰ eēt. petēt palmitē ad tūs
plādū eū in alū locū ubi u
beriꝰ fructificiz. Rndit illa.
Si amicꝰ dedit ex mutuo ⁊ eēt
sapiēs. q̄ petit amico suo bonū.
pmittēt utiq; amico fucē de
palmite q̄cūd vellet. dicēdo ei.
O amice licet ego ex vicinitate
palmitis habeo gaudiū. tū q̄
nō multū fructificat m. gau
deo q̄ ipm tūsferre possis si vo
lueris ī locū uberiozē. Que
siuit dns sēdo. Si parētes de
disset alicui iuueni filiā suā
v̄ginē. v̄gineq; ꝛsentārēte ī iume
nē. si puer introgatꝰ a parēti
bꝰ. utr ipē habē vellet v̄ginē
vel non. ⁊ nichil rndēt. utrū
v̄go eēt despōsata vl̄ non.
Rndit illa. Quia puer non
expressit velle suū. vt m̄ appaz.
v̄go nō ē despōsata. Dixit dns

trio. Iuuenis nobilis tūs mē tre
v̄gines ꝓposuit eis. q̄ q̄cūq; illaz
trū tale v̄bū ꝓferꝛ q̄d ei ad
ferētiozē. puocriz caritatē. illa
obtinēt illud q̄d iuuenis ferue
tius adamatꝛ. Tūc rndit p̄ma.
Ego sic feriēt dilecto iuuenē
hūc. q̄ angō iquinari velle cū
alio magis mozerer. Dixit scda.
Angō mihi pferē ⁊ velle
suū. a. q̄d ei offendēt. magis
paterer eē pena. Rndt tria.
Priusq; videre minimum . . . ei⁹
ꝺtepti seu dāpnū. magis ca
pere m̄ oē dāpnū. penāq; ama
rā pati. Ergo mq̄t dns. dic m̄i
q̄ istaz trium v̄gini plus dilex
uuenē. ⁊ q̄ pfēdā ē ī amoze
ei⁹? Rndit illa. Vt m̄ videt.
oēs eque feruēter dilexerūt.
q̄ oēs erāt vni⁹ cordis ad eū.
ideo et oēs eque digne erāt ad
habendā ei⁹ caritatē. Dixit do
min⁹ q̄rto. Amicꝰ mq̄t erat q̄
ꝛsiduit alū. Ego inquit habeo
ḡranū ētia valde fructiferū. si
seminet in tūa fructificat in
magnā segetē. Si q̄ valde ēs
ries sū. q̄d tibi videt ꝛsultius.
comedē illud. an seminare ī ter
rā? Rndit amicꝰ. Palā oc
casionē istā p̄ extinguī esuri
es. si ē utilꝰ tibi. ut ī terra
seminet. Tūc dns subiūxit. Sō
ne filia et tibi silit appaz. ut
fames pacīet sustineret. ⁊ q̄
nū multis ꝓfuturū semētiū.
Iterū dixit dns. Ista ḡtuor dā
ptinēt ad te. Filia nāq; tua

ē q̄ palmes. quā m̄ vouistī
dedisti. ℣ Nūc at̄ q̄ aptiorē lo
cū scio p̄ ea. tñ splāmre cā vo
lo ubi m̄ placz. ℣ Nec ex hoc t̄
bari debes. q̄ i tñ splatacōe
cōsensisti. ℣ Tm dixit dñs. Tu
m̄ dedisti filiā tuā. sz ego non
ordi tibi q̄d m̄ acceptius eēt.
vgīnis ei⁹ an iugū. pl'utrū
placet m̄ sacrificiū tuū an nō.
℣ Deo nūc cogīta ēt studiē ea q̄
negligēter facta sunt corrigi pos
sunt ⁊ mutari. ℣ Iterū dixit deus.
Virginitas bona ē ⁊ sūma. q̄a
angelis silis ē. si tñ rōnabilit'
obseruet ⁊ honeste. ℣ Si vō v
nū sine alio defuerit. sz vgīnitas
tām ⁊ nō vgīnis meritis. defor
mata ē vgīnitas. ℣ Nā acceptior
ē m̄ iugata deuota et humilis
q̄ vgo sup̄ba et impudica. Equa
lisq̄ mīa ē p̄mīt iugata nō
lasciuiēs et iux̄ regulā suā
i timore dñi viuēs. ⁊ vgo pu
dica ⁊ humilis. Quia luc̄ mīs
nū ē in ignē p̄bacōis eē ⁊ nō
ardē. tñ eque magnū ē ext̄
ignē religiōis. et i igne vel
le libētius eē. ⁊ maiori ardo
re feruē ad deū ext̄ ignē.
q̄ qui ē i igne. Ecce de tbz po
no tibi exēplū. Tres q̄ppe fu
erūt. Susanna. iudith ⁊ thecla
vgo. Prima fuit iugata. sēa
vidua. tria vgo. Iste iequalē
mītā ⁊ intētionē habuerūt. ⁊
tñ ex mito actionis sue i pre
mio se iformāt. Susanna deiq̄
ci a sacerdotibz falsē culparet
ex diuina caritate maluit mōi
q̄ ītra regulā suā mīnari.
Et q̄ me tanq̄ ubiq̄ p̄tē ti
muit. ideo ⁊ saluari meruit
⁊ ex saluacōe gl̄ificari. Judith
vō cū inhonoratione meam
videt et ppli sui dispendiū. tm
t̄ habat. q̄ nō solū obp̄bio et
dāpno se exp̄suit ex diuina
caritate. sz ⁊ pata erat p̄ me
pēnā pati. Thecla vō q̄ virgo
fuit. licet amaras passiones
maluit pati. q̄ unū vbū at̄
me loqui. Hec tres luc̄ non
habuerūt mā actionē. tñ in
merito acordāt. ℣ Deo sive vgo
sive vidua oēs m̄ placē eque
potuerūt. dūmodo desideriū cor
totū ad me fuit et vita bona.
℣ Ite dixit dñs. Filia tua sive ste
terit i iugio sive i vgīnitate.
eque acceptū ē m̄. dūmodo ad
velle meū ordinet. Qd ei p
desset ei. si forte ēludēt cor
pe. ⁊ foris eēt mēte. An glo
riosius ē sibi upi viuē an aliis
p̄desse. Sz ego q̄ oīa scio ⁊ p̄
uideo nichil frustra sine causa.
℣ Deo nō venit ad loci statu
tū cū primo fructu q̄ ex nō
re ē. nec cū sēdo q̄ ex tepidi
tate ē. Sz i medio veiet. qa
medium habet calorē amoris.
⁊ fructū honestatis. Qui vō
ea receptur⁹ ē habeat tria.
domū. vestes. ⁊ abū quo ea
recipiat. ¶ Verba x̄ ad sponsā
de sororibz ⁊ lazaro r̄surgēte
to. ⁊ q̄lit̄ sponsa ⁊ ei⁹ filia ut ēdo

¶ Sorores ⁊ aīa ꝑ frēm lazari
⁊ mūd⁹ ꝑ iudeos designāt. ⁊
quō dō cū ⁊ sīs fecit maiorē
mīam q̄ cū sororibz lazari.
⁊ q̄lit' faciēs mīta loq̄ ⁊ pau
ca opantes ꝺignāt' cont' bn

Illi⁹ faciēs cā. lxxij
loquit'. Due erāt so
rores martha ⁊ ma
ria. q̄ habuerūt frēm lazarū.
quē eis de morte ſuſcitauī. Q̄
ſuſcitat⁹ pl⁹ m̄ seruiuit postea
q̄ antea. Sic ⁊ eiꝰ sorores q̄ luz
ſāluares ⁊ ſedule ī mīſtrando
multū aī frīs ſuſcitatione. mlto
cū magis ſollicitiores ⁊ deuo
tiores postea ꝙueniebāt. Quu
ſili modo vobiſcū fec mūt ſpūs
alit'. Nā ſuſcitauī vobis frēm
vīm id̄ aīam vīam. q̄ ꝑ q̄tuor dies mortua, alienauit se
a me. trīſgreſſiōe mādatoꝝ
meoꝝ. ꝑua cupiditate. dulce
die mūdi. ⁊ pēaꝝ delectatione.
Q̄ q̄tuor erāt. q̄ me ad reſuſ
citandū lazarū mouebant.
Primū. q̄ amicꝰ erat dñi vi
uens. Sēm. dilectio sororū. Ter
cū. q̄ hūlitas marie tantū
meruit ī lauacōe pedū meoꝝ
vū. et ſicut ī ſpōſa Iuuan
cū ſe deiecit ꝓpt' me. ſic in
aſpectu multoꝝ letaret ⁊ hono
raret. Iſta vō q̄tuor nō fue
rūt ī vobis. q̄ diligitis plus
illis mūdū. Ideo maior eſt
mīa mea ī vobis. q̄ nullī me
rītis mīam meruiſtis. q̄ in
illis sororibz ⁊ tāto plane ma

ior q̄nto mors ꝑnalis periculo
ſior ē corꝑali morte. ⁊ reſurrec
tio aīe gloriosior reſurrectione
corꝑali. Ergo q̄ mīa mea pre
ceſſit opa vīa. colligite me ſic
sorores ille ī domū mētis vīe.
cū cautate feruētiſſīa. nichil
diligēdo ſicut me. totā fidu
cīā habēdo ī me. hūiliādo vos
cū maria. cotidieq̄ plorādo p̄
cauta vīa. nō cruciſīxēdo hūiliter
viuēdo mīt' ſuperbos. ītinētes cū
ītinētibz. oſtendēdo aliis exte
rius q̄ me amatis. Debetis
q̄q̄ cē ſicut sorores ille. cor vnū
⁊ aīa vna. fortes ad mūdi cō
tēptū ⁊ ꝓmpte ad dei laudē.
Et ſi ſic fecerītis. tūc ego q̄
reſuſcitauī vobis frēm vrm
id̄ aīam vīam. defendā. eā
ne a iudeis īterficiat. Q̄d enī
ꝓfuiſſē lazaro ſurrexiſſe a p
ſenti morte. ī viuēdo hones
tius ī ꝓpēi vita. gloriosius q̄
ſurrexiſſē in sēdam ⁊ ꝓmanē
tē vitā? Sz q̄tu fuit iudei qui
lazarū q̄rēbāt īterficē. ī illi qui
ex eo īdignāt' q̄ meli⁹ illis
viuēbāt? Quu ſublimia dicē
rūt loq̄ ⁊ modica facē. q̄ fauo
res hoīm ſequētes. tanto ītēp
tabili⁹ ītēpuit facta ꝓdecēſ
ſoꝝ ſuoꝝ. q̄nto mīus dedignā
tur vera ⁊ alnora ītelligē. Ma
les fuit. multi q̄ de ītrībz ſci
ūt diſputare. ſz nō eas viue
do viuendo vtuoſe ſeruare.
Ideo ⁊ eoꝝ aīe pīculū. q̄ vba
plūma fuit ⁊ facta nō apparēt.

Vītā. ut gl̄a hūanitas mee mā̄feſtaret.

Nūqd sic fecerūt pdecessores mei? Sequaꝯ. Ipsi ēt monebāt pīores nō vbis sublimibꝫ sz pauis ⁊ humilibus patri dare aīas suas p aīabꝫ eoꝝ. Deo ppt̄ caritatē eoꝝ alij obtinuerūt diuinā caritatē. Sz ardor doctis plusq̄ vba. aīm audiētis informabat. Sūt aūt plerīqꝫ loquūt̄ de me ardua. sz nullū sequūt̄ fructū. q̄ flatꝰ solū nō accēdit ligna. nī ignis cuiꝰ scīntille coopet̄. Ego ab istis udeis custodiā ⁊ protegā vos. ne p vba vl̄ eoꝝ fraudē a me discedatis. Nō tñ ita defendā vos q̄ nichil paciamī. sz me p ipacientiā succūbatis Vos aūt adhibete voluntatē. ⁊ ego cū caritate mea intendā vīm velle.

¶ Verba ihū ad sponsā. q̄ nō debēt turbari de milite denūciato mortuo q̄ ⁊ onso.

Omnes qui Cap. lxxiij. dā iuuenis nūciabatur mortuꝰ. q̄ etiā in spūali vīone ondebatur sponse q̄ mortuꝰ petēs auxiliū. De cuiꝰ morte cū dicta dna turbaret. dixit mater misdie ad eā. Filia. utꝝ mortuꝰ ē iste miles vl̄ nō. scies tpe suo. Sed nos volumꝰ opari. q̄d melius uat.

¶ Verba x̄ ad sponsā ⁊ iohānis baptiste ad xpm ipsū laudādo ⁊ i aspectu eiꝰ pces deuotas fundēdo p xpianis ⁊ q̄ maxīe p quodā milite cuiꝰ pcibꝫ ipe miles p manꝰ ipius et

vgines gl̄ose ⁊ pet̄ ⁊ paulꝰ est armatus spūalibꝫ ⁊ virtutibꝫ armatus ⁊ honorat⁹. et q̄d p oīa aīma corpalia figillari desiḡnet. ⁊ de bonis oīonibꝫ

Filius dei Cap. lxxiij. logbat sponse dicens. Tu exposuisti hodie. q̄ meliꝰ eet p̄uenire. q̄ p̄uenire. Hic ego p̄ueni te dilectā mee. ne drabolꝰ dnaret aīe tue. Et statī apparēs bīs iohes baptista dixit. Benedictꝰ sis tu deus q̄ es aīa oīa. cū qꝰ nullꝰ iimꝰ fuit deus ⁊ p̄ter quē nullꝰ ⁊ post q̄ nullꝰ erit. q̄ tu es ⁊ eras etnaliter dē⁹. Tu es vitas p̄missa a pphīs. de qꝰ ego nondū natꝰ exultaui. ⁊ quē demonstrādo plenꝰ agnoscēbā. Tu es grandis mīa ⁊ gla. tu desiderabile nimis et finitio. q̄ vidē te replet nos suauitate ineffabili. quā nemo agnoscat nī qui degustat. Tu q̄ es sola dilcō nra. Per misti q̄ diligim⁹ te. q̄ tu cū sis ipa caritas. nō solū diligis. sz etiā cū oīm sis creator. etiā hijs facis caritatē qui te dedignāt scire. Sūt ergo dne mi. q̄ditates sim⁹ de te et i te. rogam⁹ te. ut des de nris diuicijs spūalibꝫ hijs q̄ nichil diuicaꝝ habēt. ut sicut nos gaudem⁹ te nō nris mītis. sic plēs pncipent̄ bonis nris. Dñe xpe. Tu vē es sīmus membrū cū capite ⁊ iuxta caput. Verū

tū fauces ſut ꝓpiquiores t exte
riores. Hic ego cū caput ſu
mat' vō mea/q̄ fauces. deinde
angeli. Tu vō t apli mei ſſi
ſponsalia dorsi. q̄ nō ſolū di
ligitis me. ſz t diligētes me pro
mouēdo honoratis. Ideo fixū
ē ꝑ dixi. Opa q̄ ego facio vos
facietis. t volūtas vra ē volū
tas. Sicut ei nō monet caput
carnale ſine mēbris. ſic i vra
ſpuali iunctiōe t vnōe aliq̄d
ēſt velle t nō poſſe. ſz totū ēſt
poſſe q̄d vnusquisq; vult velit.
Ideo fiat q̄d petis. Quibz dictis
iohes quēdā militē q̄ ſe mimor
tū ꝓduxit i mediū t dixit
Ecce dñe. ecce iſte q̄ huc aſtat
deuouerit tibi milicia. q̄ cona
t' ad pugnādū ſz nō ꝓualet.
q̄ ītermis ē t ifirm⁹. Ego vō
duplicē de causa iuuare eū te
neor. tū ꝓp' merita ꝓpria. tū
eāā ꝓp' caritatē q̄ affiat ēra
honorē meū. Ergo ꝑ ſe metipm
da ei veſtes milicie. ne appeat
dſpſio nuditatis ſue. Dixit dñs.
Da ei inq̄t q̄d vis t veſti eū
ſicut placz tibi. Tūc iohānes.
Veni fili t accipe a me ꝓpria
veſtimēta milicie tue. q̄ ad
cepto facilius accipe t tolāre
potis reliq̄ militaria idumēn
ta. Ad milicē itaq; ꝑtinet ha
bē manus ad cēnē hoc q̄d
molle ē t leue ſz dyploidem.
Hāc ergo induā te. q̄ ſic pla
cet deo. Sicut ei corpalis dyplo
is mollis ē t lenis. ſic ſpūal'
ē dyplois habē deū caritī in aīa.
t ſuauē in affectu. Dulcedo q̄p
pe ad deū ꝓuenit ex dulcz ſz
ex conſideratōe bnficiorū dei. t ex
recordatōe ꝑcorū remiſſorū. Hec
duo ego puer habui. Cōſidera
ui q̄ppe. q̄ali gra me ꝓuenit
deus nondū nati. q̄ntis bndā
one bndixit me poſt natiuita
tē. Et conſiderādo ingemui. q̄d poſ
ſim digne reddē deo meo. Con
ſideraui etiā iſtabilitatē mūdi
et ideo cucurri in hēmū. Vbi tūc
dulcescebat mi dñs ihs xps. dns
meus. q̄ oia deſiderabilia mū
di erāt mi i faſtidio ad cogitādū.
t onerosa ad ꝓpiſcendū. Dei
ergo t idcirco iſta dyployde. q̄ re
liqua dabit tibi ꝑ ſe ſuo. Deus
apſtor bēs petrū apls dicēs. Jo
hānes dedit tibi dyploydē. ego
aūt q̄ ſitiui credi. ſz fouit ſiluā
i ꝑbo tibi locuta. id ē diuinam
caritatē. Sicut em locuta ex mil
tis ēē celis aſtat ferreis. ſic
muris defendit ꝛ tela īmi
ci. aequiorē reddit hoiem ad
tolerāda mala īgruentia t a
gliorē efficit ad honorē dei.
ac feruentiorē ad diuinos labo
res. iunctū i adiūctis. lōgā
nimē in ſpe. ꝑſeuerātē i ꝛcepti.
Hec itaq; lorica fulgē debet
ut auri. fortis ēē ut calibs t
ferrū. Quia oīs hō caritatē
habēs ductilis debet ēē ut au
ri ꝑ patiam ꝛ adiūctis. ful
gēs ꝑ ſapiam t diſcretionē
ne hereſim recipiat. q̄ ītegritate

fidei. dubitaz p̄ certis. Dic q̄ loz
ca fortis ut ferrū. ut sicut frm̄
domat oīa. sic hō ustes dīna ca
ritate studeat humiliare eos q̄ re
sistūt fidei ⁊ bonis moribz. Nō
retrocedat ppt̄ allocutiones. nō
flectat̄ amicicijs. nō trepidet
ppt̄ moda sua tpalia. nō dissi
mulet ppt̄ quietē carnis. nō ve
at ppt̄ mortē. q̄ nemo pt̄ au
ferre vitā. n̄ p̄mittēte deo. Ve
rūptn̄ q̄ius loricā ex mltis cō
stat ee cruds. tn duo sūt p̄nci
pales cruds q̄bz lorica stringit̄ ca
ritatis. Prim⁹ itaq̄ caritatis
cruds. ē ofnicio dei. ⁊ freques cō
fessionis diuinor̄ beneficior̄.
⁊ p̄ceptor̄. ut sciat hō q̄d facie
dū sit deo. q̄d p̄ximo. q̄d ve mū
do. Secūs cruds. ē refrenatio p̄pe
uolūtatis ppt̄ deū. Qis q̄ppe q̄
deū p̄fecte ⁊ integre diligit. nil
sibi p̄ri de uolūtate sua q̄ stri
deū est reseruat. Ette fili. hāc
loricā dat tibi deus. et ego pro
merui tibi p̄uenty caritate di.
Dein apparuit beato paulus
dicēs. O fili petry sūm⁹ pas
tor ouiū dedit tibi loricā. Ego
vo ex caritate dei dabo tibi tho
racē. q̄ ē caritas ad p̄ximū.
velle scz̄ p salute p̄ximi libēt̄
oppone dei gr̄iā morti. Dicut ei
in thorace mlte sūt lamine
cōbinate ⁊ clauu infigentes.
sic i caritate p̄ximi mlte cō
stitūt vtutes. Qis q̄ppe q̄ dilig
p̄ximū tenet̄ p̄mo dole. q̄ oēs q̄
sūt redepti sanguine ihu xpi.
nō rependit̄ deo dilatione. Deo
dolendū ē. q̄ sca ecia sponsa dei
nō stat i sua laudabili dispos
cōe. Tertio. q̄ passi sūt q̄
passione dei recordāt̄ cū amā
tudine ⁊ caritate. Quito atten
dē debet. ne p̄xim⁹ suus cruc̄
pat̄ aliquo exēplo suo pio. Ul
to. dare p̄ximo suo bona sua hy
larit̄. et orare p eo deū. ut in
oī bono p̄ficiat ⁊ p̄ficiat omē
bonū. Clauꝰ vo infigentes lami
nas sūt vbra diuina. Nā hō
crucifixus mihi vidit p̄xim tri
bulatū. debet eū asolari vbis
caritatis. impugnatū vo de iusti
cia defendē. infirmos visitare.
captiuos redimē. paupes nō
cribescē. caritatē semp amare.
caritati dei nichil p̄ponē. a iusti
cia nūq̄ declinare. Hāc ig̃
thoracē ego fui idm̄. q̄ infirm⁹
fui cū infirmis. q̄ i despcū regū
⁊ p̄ncipū nō cruciui vitatē log.
⁊ p salute p̄ximi mori pat⁹ fui.
Dein apparuit mr dei ⁊ dixit
illi militi. Qd igit̄ fili adhuc
tibi deest. Et ille. Dna mea.
capiat igit̄ nō habet galeam.
Tūc mr mie dixit ad āgelū
custodē aie eius. Qd inq̄t pfec
it aie istius militis custodia tua.
⁊ q̄d habes p̄stare dño nro.
Respondit angel⁹. Habeo aliqua
lucz modica sit. Nā q̄dq̄ fec
eleosinā. et legit alios ociones
ex caritate dei. q̄dq̄ ecia dimi
sit p̄xiā uolūtate ppt̄ deū. co
gnans deū sincerit. ut ei vles

cet mūdū. ⁊ deus fiet ei sup oīa
cum. Rndit mr. Bonū ē aliqua
apportare. Ergo volūs facē sic
bonꝰ aurifaber facit. q̄ faciens
ap̄ grande de auro. si necessita
t̄ ⁊ deficit i auro. petit auxiliū
ab amicis habētibz. quē oēs au
rū habētes uuāt. ut pficiat
op̄ eiꝰ. Q̄ vō facit op̄ luceū.
quis dabit ei de auro suo. cū in
dignū sit. aurū miscere luto?
Ergo oēs sī diuites auro p̄mē
buīt tibi meū galeā. quā habi
turꝰ es. Ista āt galea ē volun
tas placēdi soli deo. Sicut enī
galea defēdit capuciū iaculis et
ictibz. sic volūtas bona ⁊ sola
ad deū. defendit aīam ne tēp
tacōēs dyabolice p̄ualeāt. ⁊
eā. deinꝯ in aīam introducat.
Hāc habuit ille bonꝰ georgiꝰ
⁊ mauricius ⁊ plēs alij. ꝑmo ē
cā latro pendēs in cruce. sine
q̄ nemo fundametū bonū ia
cet nec p̄uenīet ad cōnam.
In hac q̄ galea debēt eē duo
foramīa āt oculos. q̄bz p̄uide
ant̄ aduenīetia. q̄ sūt discre
tio faciēdoꝝ ⁊ cauto obmittē
doꝝ. q̄ sine discretiōe ⁊ p̄me
ditatiōe multa sūt in fine ma
la. q̄ in p̄ncipio uident bona.
Ite loquit̄ deꝰ mat̄ ad militem.
Q̄d adhuc tibi deest fili? Et
ille rndit. Manꝰ mea nude sūt.
et nō habēt armaturā. Cui mr.
Ergo muabo. ut manꝰ nō sint
nude. Ergo sicut duc sūt manꝰ

pules. Dextra āt manꝰ q̄ te
nendꝰ ē gladiꝰ. sīgnificat op̄a iu
stitie. i qua debēt eē q̄ntꝰ vir
tutes q̄ q̄ntꝰ digiti. P̄ma ē iu
nis iusti ꝑmo sit iusti sibiꝑ
cauēdo scz. ne q̄d i locutiōe seu
op̄atiōe aut exēplo appareat.
q̄d ꝓxim possit offendē. ne q̄d
ex iustitia reꝑhendit vl' doctꝝ
in alijs destruat moribz ꝓxi
manis. Secūda ē. nō facē iustitia
ā. seu op̄a iustitie ꝓpt̄ fauorē
hoīm seu cupiditatē mūdi. sz
amorē solius dei. Tertia ē. nō tē
re aliquē ⁊ iustitiā. nec dissilī
re ꝓpt̄ amiciciā. nec flecti a iu
stitia ꝓ paupe. vel diuite. amico
seu īimico. Q̄rta ē. velle libēt'
ecīā mori ꝓ iustitia. Q̄nta ē.
nō solū facē iustitia. sz sapiēt'
diligē iustitiā. ut ⁊ in iudicio
sit mīa ⁊ iustitia. ⁊ ut alit' cauti
gnat̄ qui mīus peccat. ⁊ alit' q̄ ef
fugiūs. alit' q̄ peccat ex ignorāīa.
et alit' q̄ peccat ex iduſtā seu
malignitate. Quicūq; āt isto
digitos q̄ntꝰ habuerit. cauē de
bet ne gladiū exacuiet i ipsa
ētia. ne delectatio mūdana hebe
tet ne ip̄udētia exequiet. ne
leuitas aī deneget. Ministra
vō manꝰ ē oīo diuina. q̄ etiam
q̄ntꝰ digitos habebit. P̄mꝰ ē fir
mit' credē articulos fidei de de
itate ⁊ hūanitate. oīaq; op̄ando
credē q̄ scā mater ecclīa sponsa
dei ꝑficet. Secūs ē nolle scient'
peccare ⁊ deū. velleq; amissa
oīa ꝑdōē ⁊ satisfactiōe emēdare.

Tera ē orare deū. ut amor ā
nis aūtat in amorē spūalē.
Nūq ē. nō ad aliud vnē i mē
do ñ ut dō faciat honorē. ⁊ ut
minuat pēn. Nūq ē. nichil
de seipō presumē. ꝫ sp timē
deū. mortēq; oī hora expectare.
Ecce fili. hec sūt armature
manq; quas habē debes. Dex
tera scz q̄ vibrādq; ē gladius
iusticie. ⁊ tūsfressores iusti
cie. Sinist vō oīonis q̄ petē
dū ē auxiliū a deo. ut nūq;
confidas de tua iusticia. nec in
solemnis ⁊ deū tuū. Itez bta
maria apparuit. ⁊ dixit mi
liti. Qd adhuc deest t̄ fili?
Rndit ille. Armaturā inqt
pedū. Et illa. Audi inqt mile
oīū mūdi ꝫ iā nūc meus. Dīa
q̄q; sūt in celo ⁊ in tra cūct
deus. ꝫ it oīa infiora digniora
⁊ plēniora creata ē aīa. q̄ filis
ē ymaginacōbz suis. voluntati
bone. Sicut ei de arbore. mille
predūt. predūt palmites. sic
de aīe spūali exercitacōe ⁊ o
pacōe. oīs predūt vūtū pfcō.
Ergo ut obtineat spūalis ar
maturā pedū. voluntas bona
mediāte gra dei debet ee ini
cū. in q̄ debet ee duplex asside
ratio. tanq; duo pedes sup ba
ses aureas. Primꝰ itaq; pes a
nie ē asidatio hꝫ mōi. scz q̄ nol
let peccare ⁊ deū ecia si non
seqret pena. Secūs pes ē. bona
opa facē ecia si sciuz se dāpnā
dū. ppt̄ magnā pcias ⁊ cari
tē dei. Genua vō aīe sūt hy
laritas et fortitudo boē volū
tatis ⁊ Dicit ei genua iun
uant ⁊ iflectūt ad usū pedū.
sic voluntas aīe flecti ⁊ refre
nari debet. secūm ratōez ad vo
le dei. Septū ē enī q̄ sps ⁊ ca
o sibi ad unicē adiuuant. Ideo
t paulꝰ dicit. Nō q̄d volo bonū
hoc agō. sī dicēt. Queda bo
na volo secūm aīam. ꝫ nō pua
leqpt̄ ifirmitatē carnis. Sz ⁊ si
q̄q; potō facē. ꝫ nō cū hyla
ritate. Qd ergo? Nūq̄d ideo
pdabit apls mercēde. q̄ volu
it ⁊ nō potuit. aut q̄ facit bo
na. ꝫ nō cū hylaritate? Negq;.
Sz magis augebat ei cōna di
plicē. Primo. q̄ ab exōne ho
mīe erat ei laboriosa opacio.
ppt̄ carnē reluctātem bono.
Secdo ab hoīe intōne. q̄ nō cāt
ei solacio sicp spūalis. Ideo
multi sclares laborāt tpaliū
ꝫ nō p hijs cōnant. q̄ labo
rāt motu carnis. Cui q̄dē la
bor si ceet p̄ceptū dei. necsp
sic fermeret in laborādo. Isti
utriq; duo pedes aīe. scz nolle p̄
care ⁊ deū. ⁊ velle bona opa
facē ecia si segret dāpnatio.
Arma dūt duplia armatā
scz discreto usu tpaliū ⁊ dis
creto desiderio ad celestia appe
tēda. Discretꝰ aūt usꝰ tpaliū.
ē habē bona ad moderatam
sua sustētationē nō ad sup
fluitatē. Discretū aūt deside
riū celestiū. ē celestia bonus
opibz ⁊ labore ē ⁊ velle pmeri.
Homo appe p ingratitudinē t

desidiā auersus ē a deo. ideo p
labores ⁊ humilitatē ad deū ē re
deūdū. Ergo fili q̄ ista nō ha
buisti. rogem⁹ scōs mr̄es ⁊ cō
fessores qui talibz diuiciis ha
būdabāt q̄ tibi auxiliēt. Cui
simi inuabiles sc̄i apparētes
dixer̄. O dna benedca tu por
tasti dn̄m mundi. ⁊ tu dna oīm
es. Cui ē q̄ nō potis? Od ei
tu ms hoc fm̄ ē. voluntas tua
sp ē nr̄a. Tu mito mr̄ caritā
tis es. q̄ oēs mundas caritate.
Ite appuit mr̄. ⁊ dixit militi.
Fili adhuc deficit clipeus nob.
Imago ad clipeū duo ptinēt. scz
fortitudo ⁊ signū dn̄i sub quo
militat. Ergo clipeus spūalis
significat assiderationē amare
passionis dei. q̄ debet ee i sinis
tro brachio nr̄e cor. Ut q̄cies
aīm delect̄ voluptas carnis.
assident lunores ihu xp̄i. Quo
cies vo pūgit ⁊ attristat aīm des
pectio ⁊ adiūctas mūdi. tūc eo
rent paupt̄as ⁊ obprium xp̄i.
Quocies vo delect̄ honor et
longa vita carnis. recogitet a
mara mors ⁊ passio xp̄i. Tal
clipeus debet hre fortitudine
pseuerātie i bono. latitudine q̄z
caritatis. Signū vo clipei debz
ee de duobz coloribz. q̄ nichil
clarius ⁊ longius pspicat. q̄ q̄d
de duobz coloribz fulgentibz est
xpactū. Duo aūt colores quibz passiōis
clipeus assidcōis diuine de
corat. sūt astinētia affectionū
iordiatarū. puritas q̄z ⁊ refre
natio motuū carnis. Hijs ei du
obz illustrat celū. ⁊ agelu vide
tes agtulādo insudēt dicentes.
Care signū puritatis ⁊ societatis
nr̄e. adiuuare tenem⁹ militē istū
Dēones vo videtes militē hijs
signis clipei decoratū. clamabāt.
Qd facie⁹ o socij? Iste miles t
tribulis ē in agressione. decorē
armis. In lateribz eius sūt ar
ma ūtutū. in tergo castra an
gelor. A sinistris vigilātissim
habet custodē. scz deū. In cru
tu plenē oculis. quibz ispicit
malicia minime. Impugnare ei
quide possūt ⁊ offensionē nūz.
q̄ nequaq̄ p̄ualebim⁹. O q̄ fe
lix ē tal' miles. qui ē angelis hono
rāt. ⁊ cum tristicia dēones atteri
mūt. Deripiē fili. q̄ istū clipeū
nōdū obtinuisti. rogem⁹ scōs an
gelos pūritate spūali nitētes. ut
te iuuēt. Iterū loq̄t mr̄. Fili ad
huc deficit nobis gladius. Imago
ad gladiū duo ptinēt. Primo q̄
habeat duas acies. Secūdo. q̄ sit
bn̄ exactus. Gladius q̄ spūal'
ē ofidētia in deo. ad pliandū p
iustitia. Licet aūt ofidētia duas
debet hre acies. scz rectitudine
iustitie i pspis tanq̄ a dextris.
⁊ grāz actione in adūsis tanq̄
a sinistris. Talē gladiū habuit
ille bonus iob. qui i pspis obtu
lit sacrificiū p filijs. q̄ pr̄ erat pau
pis. ⁊ ostiū eius viatori patuit.
Et in vanitate nō ābulauit.
nec dolum⁹ aliena. sē timuit
deū. sicut sedes sup fluctus maris.

Habuit q̄ gñz actionē in adiss. q̄n pdns filijs ⁊ bonis. q̄n amicis ab uxore. ⁊ pauss illæ pessimo. sustinuit pacīēt' dicēs. Dns dedit. dns abstulit. sit ipē bn dictū. Hic q̄ gladiꝰ debet ee bn exactuarꝰ. 2terēdo ipugnātes iustitiā. ut moyses ⁊ dauid. habēdo zelū legis ut phinees. loquēdo astāt' ut helyas ⁊ ioh̄es. O q̄ mltoz gladi nūc nimis hebetatꝰ ē. q̄ si loquūt' verbo. digito nō mouēt. queritēs aūcīā hoīm. et gl̄az dei nō attendūt. Ergo q̄ gladiū nō habuisti. rogemꝰ pīarchas ⁊ pphās q̄ talē assidētiā habuerīt ⁊ dabit' nobis assidēt. Iterū appuit mīr. dicēs militi. Adh̄. fili nctuꝝ ē tibi coopturū sup arma. quo arma defendūt a rubigine ⁊ ne a pluuia maculēt. Hoc aūt cooptorū ē caritas velle mori p deo. ⁊ caā si possibile ēēt separari a deo p salute fr̄m. Hec caritas opit oīa pcā. 2seruat uirtutes. mitigat irā dei. oīa facit possibilia. detinet dēonia. grandiū est angelox. Hoc vō opimentū debet ee intꝰ albū ⁊ ab extra fulgēs q̄ aurū. Ca ubi diuini amoris ē caritas ibi utiq̄ mūdicia nō ē neglecta. Hac itaq̄ caritate habūdat apli. ideoq̄ rogandi sūt ut tibi auxiliēt. Iterū appuit mīr dicēs. Adhuc fili tibi nctatus ē equꝰ ⁊ sella. Itaq̄ p equū spūalit' itelligit baptīsma. Dicit ēi equus pro uehit hoīem ad aliquā pfectā uiā habēs q̄tuor pedes. sic baptīsma. q̄ p equū mtelligit. pro uehit hoīem aīa spōm dei habens q̄tuor effectꝰ spūales. Pmꝰ ē. q̄ baptizati liberāt' a diabolo. ⁊ obligant' ad mādata ⁊ seruitia dei. Secūs ē. q̄ purgāt' a pcō originali. Tertiꝰ ē. q̄ filij dei efficiūt' ⁊ cohēdes dei. Quartꝰ ē. q̄ celū eis apit'. Sz heu multi sūt qui cū ad āños discretiōis puenīūt. ipronūt equo baptīsmatis frenū. ⁊ abducūt eū p uiā falsā. Cui q̄ppe uia baptīsmatis recta ē ⁊ tenet' recte. q̄n homo infra āños discretiōis īstruit' ⁊ seruat' in bonis moribꝰ. Et q̄n hō peruenit ad āños discretiōis ⁊ cogitat sedule q̄ i fōte baptīsmatis promīssa ē. teneteq̄ fidē ⁊ caritatē dei īmolata. Sz tūc abducit' a uia rīa ⁊ ipōit frenū. q̄n mūd⁹ ⁊ caro ꝓponūt deo. Bella vō equid ē baptīsmi. ē effectꝰ amāre passionis. ⁊ mortis ihu xpi. p quē baptīsmꝰ obtinuit effm̄. Qd ei ē aqua. n̄ elementū. Postq̄ vō effusꝰ ē sanguis ē sanguis dei. venit ad elemētū ubū dei. et uto effusi sanguis ihu xpi. Et sic aqua baptīsmi p ubū dei fīt ē reconciliatio hoīs ⁊ dei. porta mie. expulsio dēonū. uia celi. uenia pcōꝝ. Ergo q̄ i utute baptīsmi gloriari uoluit. cogitet primo amaritudinē ihesu

nōis baptismalis effectꝰ Ut cū
mes hūana ꝛ dei ītimuerit.
cogitet qꝫ amare redēptꝰ sit. Q°
ciēs etiā votū baptismi nōsſſ
sū est. qđ vō p tanta recidiua
cōe pmēt. Itē ut hō fiumꝰ
ī cella baptismalis effectꝰ sede
at. necessaie sūt due strigiles.
scz dipler cōsideratio in ozōne.
Primo orare debet deū t̄plicit.
O dnē deus opt. bndictꝰ sis tu.
qꝫ me creasti ⁊ redemisti. Et
cū dāpnacōe digna ee. ī pcis
me toleraſti. ⁊ ad pniam me
reseruasti. Recognosco dne cō
tā maiestate tua oīa qcūqꝫ de
disti m̄ ad salutē. īcitiꝰ ⁊ dāp
nabiliꝰ me expēdisse. videlicꝫ
tps pne mee ī vanitatibꝫ cor
pis ī superfluitatibꝫ gulam bap
tismi in superbijs. Et oīa dilexi
plꝰ qꝫ te creatorē ⁊ redēptorē
⁊ nutritorē meū. ⁊ obseruatorē.
Et ideo peto miscdiā tuā qua
miser sū ex me. ⁊ qꝫ nō agno
uu benignā pacīam tuā ī me.
nō timui ihorrēdā eqtatē tuā.
nō attēdebā qđ tibi p īmūabi
libz bonis tuis tnderē. sz eor
de die ī die te mal meis puo
cabā. Ptēa nō habeo n̄ pnu
cū vbum ad te. scz. miserē mei
ds scdm magnā miam tuā.
Itē scdā oīō sit talꝫ. O dnē ds
opt. scio me oīa habē de te. et
sine nichil ee nec posse n̄ so
lumodo hoc qđ ego ipemet fe
a sz pcīm. Ideo deprecor ihū
lue pietatē tuā. ut nō scdm

pcīa mea iudicas m. sz scdm mi
iā miam tuā. Et mitte m
spm scm tuū qui illūmet cor
meū ⁊ obsumz ī via mādatoꝝ
tuoꝝ. ut ī hijs q̄ te ispiratē ig
noui pseuare valeā. nullisqꝫ tēp
tacōibz a te separi. Ergo fili qꝫ
ista deficiūt tibi. rogem⁹ illos
qui passionē dei amarius fixe
rūt in corde suo. ut tibi tribuat
de cruentis sua. Q̄ubz dictis.
statī appuit qī vno eqi⁹ pare
cū ornamētis deauratis. Et
tradit mr. Iste igit ornatꝰ equi.
sūt dona spūs scī. q̄ in baptismo
largiūt. In baptismo q̄ppe. siue p bonū siue
p malū mūstret mūstꝫ. tmue
rit pīnū delictū. augetꝫ gra.
dimittit qđcūqꝫ pcīm. dat spūs
scs ī pugnā. āgeli ī custodia. re
gnū in hēditatē. Ecce fili. hec sūt
ornamēta spūalis militis. q̄bz
q̄ idoneꝰ fuit acquiret stipēdiū
illud īdicibile quo emit delec
bile ꝑpetuū. honor q̄tissimꝰ.
etnalis habūdātia. vita sn̄ fine.
Verba sponse pānia ad xpm
⁊ ad vigilē laudes optias īducē
do. ⁊ vīsio vgis ysolatoria ad fi
liā. phās p exēpla expōit qꝫ
ds iusto iudicio fieḡt de mēda
cio diaboli pmittit ut vox dei
sit mānifestioꝝ ⁊ quō tribulacōes
īductiua sūt ad spūalia bona.

Benedic Cam. lxxii.
tus sis tu deus meus
creator meus. Tu es
stipendiū illud quo a captiui
tate redēpti sumꝰ. quo ad salu

maria cuncta dirigim⁹. quo vnita
ri et vnitati sociam⁹. ¶Dica et
si de feditate mea erubesco. e
gaudeo tñ. qz tu q semel pro
salute nra mortuꝰ es nūqz a
plius moueris. Tu ei vé ille
es. q erā añ scā eras. Tu es
qui ptāt habes me ⁊ mortis.
Tu solꝰ es bonꝰ ⁊ iustꝰ. tu solꝰ
ops ⁊ metuendꝰ. ¶Dō sis tu tēt
nū bñdictꝰ. Sz qd de te dicā o be
nedicta maria mūdi tota salꝰ?
Tu es filis illi q amico dolenti
de pdita re fecit videri qd pdi
tū erat. Quo mutabat dolor
subito
treuit gaudiū ⁊ mēs tota ac
tendebat leticia. Sic tu dilaf
siā mr. ondisti mūdo deū suū.
quē hoīes pdiderāt. genuisti qz
eū in tpe. qui añ tpa genitꝰ est.
ex tuis natiuitate celestia ⁊ t̄
restria sr̄ gaudisa. ¶Deo dilcissia
mr. vogo te adiuua me. ne gau
deat īmicꝰ meꝰ de me. nec
pualeat a diusu me fraudibz
suis. Rndit mr. Ego iuuabo
te. Sz cur t̄naris. qz aliud oñ
debat tibi spūalit⁹ ⁊ aliud au
diebat corpalit⁹? ¶In eo sz qz ille
miles q vinit corpalit⁹. oñebat
tibi mortuꝰ spūalit⁹ ⁊ spūali
auxilio indigē. Sz nūc audi ci
tudinē. Dis nāqz vitas ex deo
ē. ocīqz mēdacij ē. ¶Deo qui⁹ vitas
ex deo ē. tñ de dyabolo malicia
⁊ mēdacio qd dis qnqz pmit
tit occulto iudicio. vt in dei sit ma
nifestior. sicut p exēplū idica

bo tibi. ¶Dirgo quedā fuit q spō
si sui tenerrime dilexebat. ⁊ si
milit spōsꝰ vrginē. Ex quoꝝ di
lōne deus glificabat. ⁊ pa
rētes ābos letabat. Cū īmi
cus eoꝝ assideras. cogitauit tlr.
Deo īquies qz spōsꝰ ⁊ spōsa p
tā ueniūt. scz p līas. p mutu
a colloqa. aut p corpm vniōē.
Ergo ne nūcij ⁊ portatores li
terarū aditū obtineat. i plebo
vias oēs sr̄pentibz spūs ⁊ vncis
¶Ne vō. appropiquet ad mutua
colloqa fracā clamores ⁊ stre
pitꝰ quibz distrahēr a colloqdo.
¶Ne vō ueniat nudi i lō. statu
a custodes tales q̄ qualibet ri
mā obseruabūt. ne aliquā oc
casionē obtineat ueniēdi.
Sponsꝰ itaqz astutior hoste. tel
ligēs ista. dixit seruis suis. ¶Inf
tis me⁹ posuit m̄ insidias i tā
libz. ⁊ vos illis locis attēdite. Ad
si itn ūenitis. sinite eū labora
re donec posuerit lagos. Et
postea assurgētes ne iterfia
tis eū. sz deludēdo īclamate e
ū. ut aperte vīi vdētes astuci
as hostis. efficiat sollicitiores
ī vigilādo ⁊ custodiēdo. Sic
modo ē erā ī spūalibz. ¶Dam
nāt quibz spōsus ⁊ spōsa. ad ē
deus ⁊ aīa bona ueniūt. ni
chil aliud sūt. n̄ orōes ⁊ suspi
ria bonoꝝ. Sicut ei hē corpa
les īdicat assensū ⁊ voluntatem
mittētis eas. sic orōes bonoꝝ
ingredit⁹ ad cor dei. ⁊ iungit
aīam deo ī vnū vinculū cari

tatis. Dz drabolꝰ impedit quãꝫ corda hoim ne rogẽt ea q̃ salutis aie sut. aut qđ carnali uoluptati seruiũ ẽ. Impedit q̃ ne rogantes p alijs patroꝝbz exaudiant. qui patrones p se utiliora aie nõ petut. nec rogut ea q̃ sut ad utilitatẽ sempitnã. Cõ võ sut multa colloq̃a q̃bz spõsus & spõsa efficiũt cor unũ & aiã una. n̄ pnã & strictio? In q̃bz q̃ꝫ drabolꝰ tantũ facit clamorẽ. q̃ ad iuicẽ nõ auditur. Cõd aũt ẽ clamor eiꝰ n̄ suggestio eiꝰ pua suggerẽs cordi fructuose volẽti petẽti. dicẽs i spiraculis suis? O aiã iquies delicata. diuiũ ẽ aggđa insueta & insolita. Nũq̃d oẽs put ee pfui? Sufficit tibi unũ ee de mulieris. Cõd maiora aut reptas? Cur facis qđ nemo? Pseuare nõ potis. Derideris ab oibz. si te nimis humilias & submittis. Talibz rigit aiã de lusa ispiraculis. cogitat secũ. Graue ingꝰ ẽ insueta religiõe. Ideo facia confessionẽ de pctis. Sufficiat ei n̄ sequi uiã pluũ. nõ valeo ee pfecta. Deus qui pe misericors ẽ. nec redeiſſet nos. si pure nos uoluiſſz. Talibz clamoribz impedit drabolꝰ aiam ne audiat deus. Nõ q̃ nõ audit ds oiã. ſz q̃ i audiendo talia nõ delectat ds. q̃n aiã consentit magis delectationi sue q̃ pe ratõi. Cõd võ ẽ q̃ deꝰ & aiã iuſtificẽ nudi. n̄ deside rium celeſte & caritas pura. q̃bus aiã flagrare debet oi hora? Dz licet caritas impedit qđ rogemus. Primo ifligit drabolꝰ aiam aliq̃d facẽ & deũ qđ licz nõ reputet q̃ ue tñ delectat aiam et huiꝰmodi delectio q̃ lenigit nec curatiue odiosa ẽ apud deũ. Deinde ispirat drabolꝰ aie aliq̃ bona facẽ ꝓpter placentiã hoim. & obmittẽ q̃ꝫ bona que possẽt facẽ ꝓpter honorẽ & timorẽ mundi. Tertio immittit drabolꝰ oblitionẽ faciendoꝝ bonoꝝ aie & tedium. p q̃ aiã absorpta nõ attendat in faciendo bona. Quarto drabolꝰ sollicitat aiam aut i curis mundialibz. aut i ſtimulo & dolore supuacuo. seu i moꝛe dispendioso. Pmittit itaq̃ impediunt lectionẽ id ẽ oiones iuſtoꝝ. et meditia colloq̃a sponsi atq̃ sponse. Dz licz drabolꝰ astuciꝰ sit. tñ deus sapientioꝛ atq̃ fortioꝛ ẽ deminuẽ laqos hostis ut lectionẽ misse puelle valeant ad sponsũ. Cuꝰ finem ſtituit laqueꝰ. q̃n deꝰ immittit cogitare q̃ bona sũt. & cor desiderant ut obtineant voluntatẽ fugiendi q̃ pua sũt. & faciendi q̃ placita sũt deo. Dissipat etiã clamor hostis. q̃n aiã displicẽt penitz. habẽs velle confessa nõ iterandi. Scito etiã q̃ drabolꝰ nõ solũ facit clamorẽ & strepitũ hijs qui sũt inimici dei. ſz etiã amicis dei. sicut p exemplũ intelligẽ potis. Quasi eẽt vigo. cui cũ loquẽtur uir. apparuit qđda ampendiũ int eos. qđ qdẽ uir uidit. ſz non vigo.

Sinita aĩt locutõe vĩso elevatis
oculis vidit aĩpendiũ. ⁊ timẽs
cõfestim fecit. Videat inq̃t
deus. ne forte laqueis hostis sim
decepta. Xpõs vỏ vidẽs vĩsiẽs
ĩstinta removit antependiũ.
et ondit ei oẽm vitatẽ. Sic
etiã sc̃i hoies visitãt ⁊ spũa
cõibz diuinis. Quibz dyabolꝰ
facit tũc clamores. q̃n vel e
leuãt subita sup̃bia. à deiũ
int nimio tiorẽ. seu iordina
te et ꝺdescẽdendo tolerãt alioz
pcã. à nimia letitia vl' tsti
cia dissoluũt. Silit' factũ ẽ ⁊
tẽũ. Dyabolꝰ q̃ppe ĩstagnbat
q̃ssda. sẽrbẽ tibi mortuũ illũ
ee q̃ vivebat. vnde magnũ
cõe pisti dolorẽ. Xz ds ondit
tibi sp̃uale mortẽ ee ut qd̃ scp̃
tores dixerũt corpaliter ee fal
sũ. hoc deus ꝺsolando te. sp̃u
aliter ondit ee. Ideo vere ẽ ad
dicat. q̃ tribulacões ĩductiue sũt
ad sp̃ualia bona. q̃ n̄ ꝓpt̃ me
daciũ auditũ fuisses ĩstanta.
tãta vĩa ⁊ pulchritudo aĩe os
tẽsa tibi nõ fuiss. ꝓpt̃ea ⁊ ut
itelligẽs occultã dei dispẽsati
onẽ. q̃ qd̃da aĩpendiũ erat
int aĩam tuã ⁊ deũ loquẽte.
Quia aĩa apparuit i speae
ĩdigentis anxiẽs. Et ds i oõ
locutõe sua. istã observauit
ꝯclusionẽ. Vere inq̃t mortuꝰ
ẽ vel muit scies tpe suo. Ost
ẽsa vỏ pulchitudie aĩe ⁊ or
natu quo aĩa pfici debet ad
ĩgressũ celi ablatũ ẽ aĩpen
diũ. ⁊ onsa vitas. q̃ sz hõ iste
corpaliter vivebat. ⁊ sp̃ualiter
erat mortuꝰ. Et talibz vtutibz
animã debet. quicũq̃ pũam
celestẽ ẽ ingressurꝰ. Veruptñ
dyaboli ĩtẽcio fuit ista. ut sz
probaret te p̃ mẽdaciũ ⁊ tbu
laret. ⁊ ut dolẽdo de subtractõe
tã cãe amice distraheret te ab
more dei. Xz postq̃ dixista. qui
deat deus ne forte sit illusio.
⁊ dixisti. deus adiuua me. abla
tũ ẽ velame. ⁊ ostẽsa ẽ t vitã
a deo. tã corpalis q̃ spualis.
Ideo ergo p̃mittit dyabola. e
tiã tbulare iustos. ut eoz co
na augeat. Verba vĩsis ad
filiã ostendẽda qui sũt amici di.
⁊ quõ pauci ĩueniũt modnis
tpibz assignado oẽm statũ tã
dicoz q̃ laicoz. ⁊ q̃ est causa
q̃re deus dines dilexit paupe
tatẽ ⁊ q̃re elegit paupes et
nõ diuites. ⁊ ad quẽ finẽ diu
cie ꝺcesse sũt ecie. Cap̃m lxxvi

Mater loquit sponse
xpi. Cur turbaris
filia? Ola timeo i
quit mitti ad idoneos. Et mr.
Vnde ĩtelligis inq̃t indoneos.
aut amicos dei? Et filia. Ves
tro discretiõe nec de aliqbz udi
tare audeo. q̃ duo hoies oñsi
m̃ ꝓpus sũt. quoz alt' humil
⁊ sapiẽs iudicio hoim appe
bat. alt' vỏ largꝰ ⁊ abundosꝰ.
Quoz cũ intẽcio ⁊ voluntas
discordabat ab ope vehemẽt
terruerũt intellẽm meũ. Fnd.

mater. Ex hijs q̄ apte vident
mala iudicare p̄mittit. uō ſz
ꝑacēdi ⁊ cōgredi. De dubijs
vo q̄ quo aīo fiūt ⁊ nō ſt certa
iudicare nō eſt tutū. Ꝓtēa
idicare tibi volo. qui ſūt ami
ci dei. Scio itaq̄ illos ee aīcos
dei qui i acceptis donis dei ti
midi ſūt. et p hijs oī hora reg
rant deo. et ſuperflua nō requi
runt. ſz de datis ꝛtentāt. Sz ubi
ĩuenīūt illi tales? Inquiram⁹
p̄mo i cōitate. Quis ē q̄ dicat
ſufficit. maiora nō req̄ro? In
quiram⁹ in mulieribz et dīs alijs.
Quis eoz cogitat talia? Do
na q̄ habeo hēditate acq̄ſiui
et de hijs oībz ſuſtētamētū
meū modātū uxi ſtatū me
u deo ⁊ hoībz ꝑueniēt req̄ro.
ctā vo deo ⁊ pauperibz cōfe
bo. Si vo bona iſta hēditaria
ſicē acq̄ſita male. aut reſti
tuēe ā dimittēm. ſi filio eccl
ū ſpūaliū ſeruoz dei. O fi
lia talis cogitatio ꝛara ē in
tra. Inquira⁹ etiā i regibz et
in ducibz. Quis ſtat i laudabi
li ſuo ſtatu? Ille q̄ppe ē rex.
q̄ i moribz ſuis ē ſicut iob.
in humilitate ſicut dauid. in
zelo legis ſicut phynees. ut
moyſes i māſuetudīe ⁊ lōga
nimitate. Ille q̄z ē dux q̄ ce
teris exēplū regit ⁊ iformat
ad plia. qui fiduciā habet in
deo ⁊ noīe ut ioſue. q̄ uitulta
tē dn̄i ſui pl⁹ q̄rit q̄ ꝑpā ut
ioab. q̄ zelū legis ⁊ modū
primoz diligit ut iudas machā
beus. Talis dux ſilis ē unicorno.
q̄ acutū habet cornu i fronte ⁊
ſub cornu lapidē p̄ciosū. Qd ē
ait cornu ducis. ñ cor humile du
cis quo pugnādū ē forte. hoſ
tesq̄ fidei feriēdi. Lapis vo
ſub cornu ducis. ē caritas dni
na q̄ micat in corde eiꝰ manēs
reddit eū ad oīa agile ⁊ iuictū.
Sz nūc duces filioꝛes ſūt eoꝝ
laſciuus q̄ unicornijs. q̄ ubiq̄
pugnāt. ꝑ carne. nō ꝑ aīa nr
ꝑ deo. Inquiram⁹ ergo i regibz.
Quis eoz nō q̄uat ſubditos ſu
os ꝓpt̄ ſuperbiā ſuā? Quis tenet
ſtatū ſuū iuxta reddituū cōne?
Quis reſtituit ea q̄ cōna detinz
iuſte? Quis ē q̄ exoꝛtupet ſe ad
faciēdā iuſticiā ꝓpt̄ deū? Ut
nā filia tales i mūdo reges
appareāt. ut gl̄ificet deus. In
q̄ra⁹ inſup in clero. quoꝝ eſt
dilige ⁊ tinētia. pauptate et
deuotione. Et cte hij etiā a
via receſſerūt. Qd aūt ſunt
clia. ñ pars ⁊ eleoſinarij dei.
ut uiuētes de oblacōe dei tā
to ceēt humiliores ⁊ ad deū ſer
uētioꝛes. q̄nto a curis mūdi
plus debēt ee ſegregati. Ido
⁊a tribulacōe ⁊ pauptate ꝑmi
ſit surrexit etiā. ut deus eſſz hē
dinis eoz. ⁊ ut nō in mūdo.
nec i carne ſz i deo gl̄iaret. Sz
mūd filia nō potuiſſz ds ele
giſſe reges ⁊ duces i aplos.
⁊ tūc ꝑ eos hēditate tirena di
tata fiuiſſz ecclia? potuiſſz q̄dē.

Sed dues deus venit ī mūdū
paup. ut tīena ondēt tīsito
ria cē. ⁊ ut hō exēplo dnī su
addiscēt nec erubescēt paup
tatē. ſz ad veras diuicias celes
tes festinarz. Ideo cū paupe
pscatore ichōannē pulchrimā
dispōsiōnē ecclīe ⁊ posuit eū
in locū suū. ut de sorte de hēdi
tate viuet ī hoc mūdo. Itaq;
a tbz bonis cēpit ecclīa. Primo
a feruore fidei: scdō a paupta
te: tcio ab effectū vtutū ⁊ mīra
culoz. Nec ꝙ tā fuerūt ī bto
petro aplō. Nā habuit feruo
rē fidei. qn libera voce deū
suū cfessꝰ ē. ⁊ p eo mori nō
dubitauit. Habuit ecclīa pau
ptatē. qn curriendo mēdica
bat ⁊ laborādo manibz se pas
cebat. Scriptū ī spūalibus
erat dues qđ maiꝰ ē. qn ſz
claudo dedit gressū qđ nullꝰ
pncipū potuit. cui vnde aurū
⁊ argentū darz nō habebat.
Sz nūqđ petrꝰ nō obtinuisset
aurū ꝙ suscitauit mortuos si
voluissꝫ? Utiq; ſz exonerauit
se ab onē diuiciaz. ut expe
ditꝰ itraz celū. Et ut magīs
oniū. humilitatis exēplū daret
onibz. qz humilīs ⁊ pauptꝰ
ā spūalis ā corpal' ingressꝰ ē
in celū. Tercio fuit ī eo effīs
miraculoz. qz pmissis alti
oribz miraculis. ecclīa ad um
brā petri ī fumi fuit sanati.
Ergo qz petrꝰ habuit secū per
fectionē vtutū ꝙ ē stētuꝝ de

// dnī. non

ncciuis ideo lingua ei⁹ claus
celi facta ē. ⁊ nomē ei⁹ ī bn
dictione ē ī celis ⁊ ī tīs. Q̄ vo
noīa sua voluerūt ī terris
⁊ stercora id ē tīena dilexerūt.
neglecti sūt terris. ſz ī libro
diuine uisionis horribiliē sūt
descripti. Scriptū deus ondē
voles ꝙ nec pauptas petri
nec aliox scoz coacta erat
ſz spōtanea: ideo iactabat a
nimos mltoz ad largiendū
eis. Sz ipi plus ī pauptate.
ꝙ ī pntibz diuiciaz gloriabāt.
Prēa ⁊ q̄ pl⁹ habūdabat in
eis pauptas. tāto deuocio cu
mulatius augebat. Et quid
mirū? Qui ei⁹ prē suā ⁊ gau
diū suū posuerūt deū. quō
poterat eis abē deus? Qui
vo delicias mūdi appetebāt.
quō potāt eis dulcescē deus?
Imo pegrinꝰ erat ī ocul' coz.
Pressū vo tpis. ut amica dei
feruētiores ⁊ expeditiores eſ
sēt ad pdicādū vbū dei ⁊ ut
scirēt ꝙ nō diuicie male cēnt
ſz abusus eaz. ideo sub silues
tro ⁊ alijs bona tpalia ecclīe
data sūt. Que viri sci logo
tpe ad sola necessitē suā ⁊ au
ctoz dei ⁊ pauper sustētatione
dispēsabāt. Ergo tales sancto
amicos dei ꝙ stētant de dis
positōe dei. Quī ⁊ si nibi nō
sūt ignoti filiꝰ meꝰ subtilius
videt eos. Nā in duro metal
lo mltocies uenit aurū ⁊ de
duro silice exilit scintilla ignis.

Vade itaq; secura. q; prius cla
mandū ē. ⁊ postea faciendum.
Nā nec filius meus i carne ma
nēs oēm simul videā uiuit. nec
apli simul ⁊ semel tā felicitatē.
Et tpa lōgiora habenda sūt ad
pficiēdū op⁹ dei. Verba spō
se ad xpm magnificam. miaz
quā cū ea fecerit mānifestātia.
⁊ vba x̄ ad spōsā eādē mām
i spōsa. sue mācia. ⁊ q̄liter ipaz
elegit i vas īplendū mno. ⁊
p ipsā dei seruitorib⁹ ppinādo.
⁊ de ḡta ītroductōe ⁊ hūlitate
sōe spōse ad xpm. Cap. lxxxvij

Dnor sit oī potēti dō
p oīb⁹ q̄ creata sūt.
laus sit ei p oīb⁹
suis vtutibz. decꝰ ⁊ seruitū
reddat ei p oī caritate sua. Ē
go īdigna psona q̄ a iuuētu
te mea multa zt̄ te deū me
ū deliḡtam. rectoꝝ tibi dul
cissīe deus meꝰ. ⁊ ppt̄ hoc mꝫ
time. q; nullꝰ ita crimiosꝰ ē. q;
ei misdiā tuā denegas. q̄ cū
caritate ⁊ vā hūilitate miaz
a te postulat cū ꝓpōito emē
dādi. O carissīe deus ⁊ oīm
dilectissīe. mirabile oīb⁹ audīē
tib⁹ ē illud q̄d fecisti mecū. Nā
q̄n placz tibi tūc sopis corpꝰ
meū. nō cū sopore corpali. sz
q̄ete spūali. aiaz aūt mea tū
q̄ a sōpno excitas. ad viden
dū. ⁊ audiēdū atq; sentiendū
spūalit̄. O dnē ds. o q̄ dl̄cia
sūt oꝰ tua vba. Videt̄ vē
m quoties vba spūs tui audio
q; aīa mea i se illa degustat cū
quoda sentimēto ineffabilis dulce
dis. sicut suauissim tibi q̄ eadē
videt̄ in cor corpis mei cū mg̃
no gaudio ⁊ ineffabili ꝺsolatōe.
Mirabile tm̄ hoc est. videt̄ q; dū
vba tua audio tūc utriusq; effici
or sez famelica ⁊ saciata. Postea
aūt saciata. q; tūc nichil aliud
m̄ libet i illa. ppt̄ hoc vō fāe
lica. q; semp auget̄ appetitꝰ
meus ad illa. Benedc̄s igit̄ sis
tu deus meus ihū xp̄e. Da ergo
m̄ dnē auxiliū tuū. ut oīb⁹ die
bus vite mee. q; tibi placita sūt
valeā pficē. Xp̄c aūt vndit diēs.
Ergo sit sine pncipio ⁊ sine fine.
⁊ oīa creata sūt ex potētia me
a. ⁊ ordinata ex mea sapīa.
Oīa etiā regūt ex meo iudicio.
nichilq; m̄ ipossibile ē. Et vē
oīa opa mea cū caritate dispo
sita sūt. Et ideo nimis durū ē
cor illud. q̄d nō mult diligē me
net timē me. cū sim utriusq; sz
oīm hoīm nutꝰ ⁊ iudex. Dy
abolus aūt q; luctor meꝰ ē. ⁊ ipōz
hoīm ꝑditor qui voluntate sua
facuit. ipē deniq; ta pestifer
virg i mūdo ꝓpinauit. ut vuē
nō possit aīa illud delectabiliꝫ
ꝑgustās. sz mortua i infernū
cadit i miserijs cū eo et̄nalit̄
victura. Hoc aūt vnq; patī est.
q̄d luce multis dulcit̄ sapit i fi
ne tm̄ horribiliꝫ amaresc. Hoc
etissīe venenū de manu dya
boli bibit̄ cū delectatōe oī hora.
Et q̄s talia audiuit ⁊ ip̄. a mali

mirū? Prebet enī hōibz vita
⁊ ipi morte eligūt ⁊ volūtarie ā
plectūr. Ego aī qui sū potes sup
oīa xpiaor eoz miserie ⁊ agrū
tie magne. Ego ei feci sicut ir
diues ⁊ carnalius. q̄ mittes fa
mulianbz seruitoribz suis p̄cioſū
vinū dicēt ita. Vinate vinū
plōbz ꝯ vobis solis. qm̄ valde
salubre ē. Hoc ei egris sani
tatē reddit. mestis ꝟsolationē.
⁊ sanis hōibz cor pulde. Vinū
eaā nō mittūt sine vase. Vē
sic ego fea in hoc regno. Ego q̄tē
seruitoribz meis nisi vba mea
q̄ vino optimo xpant. ⁊ ipi alq̄
ea dabūt qm̄ salubria sūt. P va
aī intelligo te q̄ vba mea audi.
Na tu utriq̄z feristi q̄ vba au
disti ⁊ ptulisti. q̄ tu es vas me
ū p̄riū. q̄ ī plebo dū voluero.
⁊ ex quo dū m̄ placuerit exhau
ro. Et ideo ſps meus mōstrab
tibi quo pḡe debeas ⁊ q̄d loq̄ris.
⁊ neminē timeas ñ me. Hz ſtu
dent quocūq̄z volūo debēs pḡe.
⁊ intrepida dicē q̄d tibi mādā
uero. qm̄ m̄ nichil pt̄ resistē.
⁊ ego tecū volo mane. Deinde
loq̄bat sponsa. Ego īgt q̄ audi
ui hāc vocē. cū lacrimis rndi sic.
O mi dne deus. ego q̄ sū q̄si
mima culex ī p̄tūre tua. ro
go ut des m̄ lucernā rndē tibi.
Vox rndit dicēs. Ego īmissione
tuā nouī p̄ius q̄ tu eā cogitas
ti. Verūptm̄ do tibi loq̄di lucē
tiā. Tūc mḡt sponsa ego rndi.
Quare tu. o. oīs gloriē rex et

oīs sapiē mitior aut̄ oīm vēn
tū opator. ⁊ ipa vīr. ad tale of
ficiū me vis assume. q̄ corpus
in p̄cis ꝟsup̄sera. que quo ad
sapiētiā sū filis asino. ⁊ ad
vīrtū operatiōe defectuosa. Ro
li m̄ dilaxsie ds ihū xp̄e ꝓp̄t
hoc ingressa. q̄ sic te ītiogauī. Nu
chil ei mirādū ē de te ipm̄ fiē
potes q̄cūq̄ volueris. De me aī
tomūt miror. qm̄ ī multis te
offendi. ⁊ parū e mēdau. Vox
q̄z vīndit dicēs. Ego tibi p̄ sili
tudinē rndeo. Si regi diuta et
potēti diūse monete p̄senta
rent. q̄s postea rex ꝟplacifa
cēt. ⁊ q̄cūq̄ sibi placēt ex eis fa
bricari. ut puta cōnas ⁊ anu
los de moneta aurea. scutel
las ⁊ vasa bibitoria de mone
ta argentea. lebetes ⁊ sartagi
nes de moneta cuprea. Hīs
q̄z oībz rex ut̄ēt ad suū ꝟmodū
⁊ honorē. vnde tm̄ murmureris
q̄ ipe sic facēt. Ideo t̄ nō ma
gis mirandū sit. q̄ ego amicu
rū meoz corda p̄ rp̄os m̄ p
sentata libēs accipio. de eis
q̄d m̄ placz fiēdo. Et q̄ibus
aliq̄ maiorē sensū habeant
aliqui aī minorē. tm̄ dū ipi
mētu corda sua p̄mūt. tūc a
liquibz utor ad vīnū. aliqbz ad
aliud. oībz aī ad meā ꝟgloriā
⁊ honorē. q̄m̄ cor iusti ē mone
ta m̄. sūme placēs. Et ideo ea
q̄ mea sūt ordinare possū sic
volo. Et tū tu mea sis mira
ri nō habes de hīs. q̄ tecū fuē

voluero. Dz astans et stabilis
esto ad sustinendū et voluntaria
ad faciendū q̄cq̄d tibi p̄cepero.
In oīb⁹ ei locis sū potes oīa
tibi dare necessaria. ¶ Verba
sponse diuinitus reuelata. p̄mo ab
ore dulcissīo vīgis q̄ hīc et absq̄
an pēdio sponse directa. et p̄mul
gata ipsā monendo et confirmando
q̄tinꝰ talia vba oī modo vitādo
dn̄i pp̄e debēt trānsmittē. i q̄bꝰ
vbis ecclie ruina minat. Cap.

¶ Estre hono lxxviij
rāde p̄nitatis. ego ti
dua quedā significo.
q̄ mulierē cuidā in sua p̄ria
existenti. multa valde mira
culosa fuit reuelata. Que dili
gēti examinatōe epoz et ma
gistroz claustraliū ac sclarū
dictoz ꝓbata fuit ex pria et mi
rifica spūs scī illustratiōe et nō
aliūde p̄cessisse. Ad' ecclā illiꝰ
regni rex et regina nouerunt
ꝓbabili ratiōe. Eadē itaq̄ mu
lier ad vrbē rome pedestre pro
fecta ē. Que die quadā in ec
clesia maiori bte marie vīgis
oīoni vacans. in spūali visiō
ne rapta ē. corpe tanꝝ i grue
die ducto. sz nō tm in sōpni gr
uedine. In illa denīq̄ hora ap
paruit ei q̄dā reuendissīa vīgo. Mulier at ꝑdicta āmira
cōe visionis turbata. fragilita
tē suā recognoscēs. diaboli ti
mebat fraudulētia. diuine pi
etati ītime supplicās. ne pmit
teret eā in diabolica cadē tēp
tatiōe. Virgo igit q̄ apparebāt
ei. ait. Ne timeas ea q̄ nūc
videris seu audieris a spū ma
ligno fore existimās. Quadmo
dū ei tū solus appropiquāde
duo venīt lux videlicet et calor
hec at caligīnosa vmbra nō
sequūt. Sūli modo tū scā spūs
aduentu i cor hoīs. hec duo ve
nīt. ardor videlicet diuine caritā
tis. ac catholice fidei pfecta illu
minatio. Hec at duo i te ipsa
nūc sentis. ita q̄ nichil dilectis
sicut deū. et ex catholice fidei i
tegritate tibi nō deficit vnꝰ pūc
tus. Sz hec duo malignū spm
qui vmbre caligīnose patrīm
nō sequūt. Deinde eadē vīgo
subiunxit dicēs eidē mulieri.
Tu debes vba mea mittē tūli
plato. ad ē summo pōtifici ex pte
mea. Cui cum magno metu
re mulier vndiq̄ dicēs. Ad dna
mea reuēnda vīgo. nō credet
michi. Sz magis sicut estimo
habebit vba mea p̄ deritu. q̄
p̄ diuina vitate. Cui vīgo in
dit dicēs. Quāuis ego cordis
eius dispositionē ac vīsionis pro
lationē suiq̄ vite tīminationē
nūc bn̄ nouerī. nichilominꝰ
tū vba mea illi mittē debes.
Ego q̄dē illi notū facio q̄ i pte
dextā scē ecclie fidamēti ve
hemēt' dilapsū est. in tātū q̄
suma testudo plures i se rup
turas habet. dās ex se casus
tū periculosos. q̄ multi de subē
tibꝰ pdent vitā. Plereq̄ eius

uolupne q̄ in alteꝝ tendē debent
usq; ad tra se iā ītimāt. Totuꝫ
pauimētū ipi⁹ tā fossā ē. q
ea īuocātes periculose caduit.
Et adhuc medū stigit claue
videntes una cū ceteis ḡuiter
cadē cā periculosa fossaꝝ e
iusdē pauimēti. Et ꝓpt' has
causas stat nimis periculose cāta
dei. et qd' sibi ex hoc eueniet sta
ti ꝓpiquas ee dinoscit. Nam
ruinā ciuitatis patet. ni ce pa
tias ītimē habuerit. et ipa
ruina tā grandis erit. q p totā
xpianitatē audiet. Et hec debet
spūaliter itelligi. Ego aī illa ego
sū. in cuius utero dei filius venire
dignatus ē. cū deitate et spū scō.
excluſa q̄libz strangiosa corpis
delectatōe. Et ille de dei filius de
meo clauso utero natus ē. cū dei
tate et humanitate et spū scō. cū
maria ꝓsolatōe mei et sine pe
na. Ego ceā unxta crucē eius
steti. qn ipe tū ueru patiēa
ī ferno victoriose demitebat. ac
sua cordis sāguīe celū aperiebat.
Ego q̄ppe ī mōte ceā. dū idem
dei filius q̄ quide ē meus filius celos
ascendebat. Ego denicz totā ca
tholicā fidē clarissime noui. quā
ipe euāgelizādo. oēs celeste
regnū īgredi volētes edocuit.
Ego ita iā sto sup mūdū cū
oōne mea assidue ad meum
carissim filiū. sicut aues sup
nubes celi. q ad tra īclinari
videt. et ābobz finibz suis eā
tangē. Pauci ei meipsa itel
ligo. Nā ad habitatores mūdi
me īclino. sez tāgendo utrosq;
bonos et malos ītima oōne
mea. Ad bonos nāq; me iclio
ut ipi ī hijs q̄ scā mater ecclia
ꝓcipit stabiles effinat. Admo
los vo. me ī malicia sua habe
at ꝓcessū. ut detioēs se. Illigt
cui hec vba mitto notūfacio.
q ex una pte tetre ac horribles nu
bes surgūt et arcu claritate. p
qd illos ītellecto qui ī carne
sua vitā mētalē habet. et st
ī saaabiles ac sine fūdo sicut
vorago maris ad cupiditatē
pecūie. bona q̄q; irracōbilit
ac ꝓdigaliter. sicut toures ī im
petu suo aquā suā effūdit. p
tirena pōpa et superbia largiūt.
Hec itaq; tā nūt exāt scē ec
clie pleriq; ꝓuisores. q̄ꝫ pcā
ī celū ascendūt abhoīabilia ac
terra aī aspcm dei cōt meā
oōnē sicut teterīe nubes et
clarū aliū celi. Et sic hij qui
una mecū deū placare debent.
ipi ira eiq; et serpos q̄ssie ex
citāt. Et tales ī scā ecā exal
tari nō debent si depmi. Et
cāq; igit cura apponē volui
ut ecclie fidamētū stabile fi
at. ac pauimētū ad plenū
renouare cupies unea illa
bñdicta qua ipe ds plātauit
ac sāguīe suo irrigauit. si se ad
hoc modicū seu īsufficiēte esse
crediderit. ego regina celi cū o
nū angelor exercitu sibi ī adiu
toriū venire volo. Fabulosas

lugo.

mdices extirpādo. Sterules ar
bores ad obtinēdū in ignē ei
ēdo. ac ī eaz locis plātando
ramusculos fructuosos. Vine
ā aī itelligo scām dei ecclīam
ī q̄ duo videlicz humilitas ⁊ dīna
caritas renouari debent. Hec
oīa illa gl̄osa ego q̄ mulierem
apūt mitti p̄cepit vobis ī
scripīs. Vñ nouerit mā p̄
nitas. q̄ ego q̄ hāc līām vob
misi. nec p ullū vez ⁊ ap̄o
tātē deū ⁊ p eiꝰ dignissimā
matrem mariā voles ut me
ita admittet ad utrūq; scz ad
corp⁹ ⁊ aīam. sicut hāt līām
ppt̄ aliquē mūdi honorē siue
ppt̄ cupiditatē a ppt̄ humanū
fauorē nō misi. Hz qm inter
plura alia vba q̄ eidē mulieri
ī spūali reuelacōe dicta sūt. oīa
q̄ hec cartula ī se tenet iussa
sūt vīe dignitati ītimari.

¶ Prohemiū notabile īfor
macōis utilis viuēdi. frē a
xpō spōse ad quēdā dicti sibi
deuotū in quo mlta bona cō
tinētur. ¶ Caplm. lxxix.

Laus et gl̄oria sit
oīpotēti deo p oīa
suis opibz. Sue ⁊ ipi
honor ꝑpetuꝰ. q̄ terrā inchoa
uit gl̄iam facē. Nos vide q̄
dū terra coopta fuit nīue et
frigore. gerūq; semina ī cam
pania fuerūt. certū ē q̄ germi
nare nō pūt nī ī locis pau
cissīs q̄ ex radijs solaribz ca
lefiūt. ubi et būficio solis
gramia ⁊ flosculi oriūt. ex quibz
agnosci poterit cuiꝰ generis sit
aut cuiꝰ vtutis. Dē sili modo
toti mūdo īm videt superbie et
cupiditatis atq; luxurie frigo
re tā durū ⁊ iā coopti existē.
q̄ heu paucissimi sūt. quoꝝ
vbis atq; opibz intelligi pos
sit. dei p̄fectā caritas ī pozū
cordibz habitare. Vnde sāe
dñi ē. q̄ sicut dei amici inde gā
uisi sūt. q̄ lazarū a morte re
suscitatū viderūt ad dei gl̄az.
ita et nūc dei amici gaudere
pūt q̄n aliquē resurgē vide
rūt a p̄dictis tribz pricis. q̄ sūt
peiissīē mors etna. Ite est
notandū. q̄ sicut lazarꝰ re
suscitatꝰ post resurrectionē
suā duplex odiū incurrit. nā
quoīdā corpales hostes hēbat
scz hoīes q̄i erāt īimici dei.
et hij lazarū corpaliter odierūt.
quoīdā eciā habēba habebat
hostes spūales scz demones
qui nūcq; desiderāt amici dei
fieri ⁊ illi eū odierūt spūa
liter. ita eciā quicūq; nūc a vi
cijs mortalibz resurrexerit. seu
uare volētes castitatē ⁊ fugē
superbiā ⁊ cupiditatē. duplex
odiū incurrit. Nā duplicat
hoīes qui dei īimici sūt. eis
nocē volūt corpaliter. et dya
boli eciā duplici modo eos
dānare seu nocē conat spi
rialiter. Primo nāq; hoīes mū
dani vbis suis vituperant eos.
Sedo eciā si pūt libent eos

opibz ſuis moleſtat. ut ſic eos
ſibi ⁊ mūdi ⁊ actibz ſilēs faciat.
reūendo eos a bonis ūceptis.
Bz hō dei ſic nouit ād̄ſq; ad vi
tā ſpūalē iſtos tales malig
nos hoīes optīe vīcē pt. ſi ꝛ
ba ſibi ⁊ūra pacīz habuerit.
Et ſi tūc frequētius et feruē
tius opa bona ſpūalia ⁊ di
uina ipſis vdētibz exerqueāt.
Demones ēcia aliis diobz mo
dis ipm deſpe nitūt. Pmū
qđ ſūme deſiderāt. ut ipm
nomiū ſeruū dei readiuū fi
at ad pcā. Cū ſi hoc neq
uerit. tūc ipi demoes ad hoc
ſollicite laborāt. ut irracionа
bilit ⁊ diſcrete ille ſua bona
opa pficiat. ſcz i vigilādo vl
abſtinēcias indiſcretas ultra
debitū modū indiſcrete faci
endo. ut ſic eiq; vires ciciꝰ ecia
cuēt. ⁊ in diuinis laboribz ſit
infirmior. Cōt pmū ē op
timū remediū. ipa frequēs
⁊ pura ſuoꝝ pcōꝝ cōfeſſio.
⁊ p deductis vā cordis intīa
ōtricio. Cont ſēm optimū
remediū eſt. talis hūiliacio
ndeliez ut magis velut alicui
ſenioꝛi ſpūali obedire. q; ſe
pſonalit recte i ſuis opibz ⁊
pnijs faciēdis. Et vē hec me
dicina ē valde pficua ⁊ opti
ma. in tm q; ecia ſi adhuc i
digniꝛ ē dator ālij q; acceptoꝛ. et tūc ctiſſīe ſperādū
ē. q; ipa diuina ſapīa que
deus ē p ſuū adiutoꝛiū eo
opabit datoꝛi ālij ad illa cō
ferēda ālia que utiliꝰ ſci
ret acceptoꝛi. ſi ābo ad dei
honoꝛē ⁊ glām pfectā volun
tatē habuerit. Tūc igit aīe
dilecte. qm ambo ſcz tu ⁊ ego
de pmis fuerez. Deprem deū
ut nob diuinū adiutoꝛiū ābobz
donare dignet. m in dicēdo
⁊ tibi i obediēdo. Et tuto ma
gis ſiqp hoc deus rogād̄ eſt
ex eo q; vos q; eſtis diues. ſa
pies ⁊ nobilis dignatꝰ fuiſti
me indigna ⁊ modicū itelligē
tē ālile. atq; ignoīa. Et vere
ſpero q; deus vīm hūilitatē
velut reſpicē. ⁊ ad coꝛpoꝛ ūaz
vobis utile facē. qđ ad ſuū ho
noꝛē vobis ſcribo. ¶ Inſtruo
diſcreta ⁊ utilis ad quēdā di
cū de modo vuēdi tā coꝛpa
liū q; ſpūaliū. a xpi ſpoſa di
ta ſibi a dō iſpirata. Cā. lxx.

Primo igit vobis
ālilo. ut maneatis
in hoſpicio mō ꝑpe
ecclīa vrām ſcē matīe ecclīe.
Vnū famulū tm tecū habeaꝭ.
Et totū illud qđ deductis ne
ceſſarijs expēſis de tuis red
ditibz ſupfluerit. ſtuti redda
tuis creditoꝛibz eiſdē de debi
tis plenarie ſatisfacīedo. Cūm
nō eſt licitū nec rationabile.
multas pecūias dare pau
bus ſeu diuitibz. amicis ⁊ pa
rentibz puſq; oīa debita ple
ne fuerint ꝑſoluta. Et q; de
bita tua totalit ꝑſoluta fu

cent. tuc oia que tibi ⁊ familie tuo deducetis expesis suppfuerit. ad dei honore distribue pauperibus ⁊ indigentibus. Clericale habeas habitu honestu ⁊ utile. diligēter attendendo ne q̄ i q̄litate pāni seu i forma vestimētor tuor aliq̄ pōpa seu vanitas notari possit. ꝫ sola honesta necessitas ⁊ utilitas corpalis. Duobz ei paribz vestimētor tm modo sis utent. vnū sēz p diebz festiuis. ⁊ alterū p reliquis diebz cotidianis. Nec ea plura q̄ duo paria caligarū seu calceor habeas. ⁊ q̄d de tuis vestibz sup̄ emittes i alios usus tuos. ā in solutiōe tuor debitorum. Vestimēta linea oīno depones tu noctibz q̄ diebz p hūc ānū. Etiam tua sēz bīe mane p hūc ānū habeas p ea desia claustrali. ppt̄ tua. Primo p eo sēz q̄ si forte plus i ea uq̄ stetisti ppt̄ aliqua sup bia. sic i ea de cetō resideas ad honorē hūilime vigilis mane p dīna obia. Et si forte p canonicos ⁊ bnficiatos illi⁹ ecclie a seruicio dei iho nestis vbis thebaris ad mala scupiscētia. sic comare mō p dei adiutoriū diuinis ⁊ spūalibz vbis tu aliquē a mala scupiscētia trahe. ad delatiōnē amoris dei. Et si forte aliqbz te videntibz p aliqs tuos illatos mores malū exemplū dedisti. sic amodo cures p bona opa tua ⁊ honestos mores tuos aliis ipor pficuum ⁊ virtuosū dare exēplū. Deinde aūte dilecte oportz q̄ nor tna tpa ⁊ diuina ad dei laudē racionabilit ordines et discrete. Ego ei attendi. q̄ cappane vie ecclie satis statutis tpibz pulsant. Et ideo tibi ut statim cū ipas de nocte audieris a loco tuo surgas. ⁊ cū q̄nq̄ genuflexionibz ⁊ q̄nq̄ vicibz p̄ nr̄ et aue maria. recorderis q̄nq̄ vulnerū ih̄u xp̄i. ⁊ dolor⁹ sue dignissīe matris. Post hec ad tres primas matutinū de bīa v̄gie. ⁊ alias orones deuotas tibi placitas dicas. Donec audiant ad nocti in choro ad psallendum. Et melius ē q̄ tu cū p̄mis ad ecclīa venias q̄ cū ultimis. Deuote igit cantādo matutinū de tpe et honeste usq̄ ad finē stare debes ⁊ inēdum sedē sicut decēs est. ꝫ mīme loquendo ñ aliq̄d a te itiosa tū fuerit. et tuc cū paucissīs vbis tndeas ⁊ nō clamorosis exclusō quolibet uacādie atq̄ tpacie signo. si fieri poterit. Multū ei te ordinares hoeste si esses i p̄ntia alicuius dñi tpalis ⁊ tremi. et idcō debes multomagis cū oi hōestate ⁊ modestia. ⁊ humili reuerentia intīa et eīa exteriora stare i p̄ntia et seruitio etēni regis celor. sēp ⁊ ubiq̄ p̄ntis ⁊ oīa videntis.

Et si forte necessitate expulsus fueris sup magnis rebus te aut alios tangentibus ad loquendum in ipis mediis horis tuis de choro exeas & qđ tibi videt extra chor paucis vbis vndeas sn clamore. sine mora ī tuum stallū chori redeūdo. Et si potis ordina ut illud negocium ad expediendū in alio loco & tpe suspendat. ne cultus diuinus & honor dei diminuat & impediat. Caue etiā ne vadas gyrouagando p ecclīa qī spaciando hinc & illinc ābulando dū cantant horē. Hor ei ē in stans ai & gyrouagans ai & tepidi spūs & modice caritatis & deuocōis. Tpe at intuali si qz int horas. tuis ora vel lege aliqua utilia aie & deuota vl' alijs pficua. hor iugit' obseruando. q ab hora q surgis a loco tuo ad matutinū. nullis te libent' opibz impedias. ni canti. lectur. oroni vl' studio. donec sūma missa fuit finita. nisi forte ī explōratiō int vos de aliqbz sit tractandū. sl' rebus ecclie. seu meliorū statu et ordiacōe faciendū. Deinde celebrata sūma missa de cor palibz utilitatibz & modis atq honestis psolacōibz utuo sis loqui & fabulari bn conuenit. Cū at intratis ad mensa. legant' benedictiones mese. Et siue tu fueris hospes alicui siue tu hospites habueris ā tepias int' fercula pmū immensa loqui de deo vl' de sua dignissima matre. à de aliq sc̄o p edificacōe & utilitate mentis aliū & ecclīa seruitoz mense. ad minus vnū vbū vel duo. aut ecclīa aliq de deo vl' de sua matre. aut de scīs dei ab alijs ītrogta. Et adhuc dū solus fueris in mēsa astāte tuo famulo silit' facias. et hor habeas p lectōne q aliescētibz fr̄ibz ī monasterijs solz legi. fr̄ā at comestioe & gracijs deo redditis p benefactoribz. & tūc de rebz seu negocijs te tangentibz cū qbuscūq psonis honestis tibi placz p aliquā breuē horā loqui. Et postea surgi in gredē cubiculū tuū & flexis q̄nques genibz legis q̄ q̄nques pr̄ nr̄ & q̄nq; vicibz aue maria. ppt' virginea dū nr̄i ihū xpi & ppt' dolores sue matris. Deinde mediante tpis qđ ē usq ad vespos ad studēdū à legendū atq ad qescēdū aliqū tulit habeas. ni forsitan ab actis tuis ppt' aliq eos tangentia fuis impedim. Et alia medietē tpis pdicti ad spaciādū habeas p solacōe honesta corpali. ut fortior efficiaris ad laudē dei. Deinde cū pulsat' ad vespos surgi ad officiū decantandū ad chor ecclie memorata te habendo ī choro sicut pius suprdictū est. Et dicto expletorio oī die p mortuis

vigilias legas cū tbz leonibz
ante cenā. ¶ Facta aūt cenā ex
ercita te ī talibz moribz sicut
dictū ē de prandio. ¶ Post gīas
vō ad spaciādū vadas. loquē
do utilia ⁊ solatoria vba do
nec dormitū ire volueris.
Et tūc cenā aīq; ad lectū va
das pone te ante lectū tuū.
⁊ ibi deuote dicas q̄nq; vicibz
pr̄ nr̄ ⁊ q̄nq; aue maria. pro
passiōe ih̄u xp̄i. ⁊ postea mī
lectū tuū. Et cū pr̄i tuo de
sopno ⁊ q̄ete tm̄ tribue q; no
urgeatis vigilie tpibz ꝑterī
gens ⁊ sopni breuit̄ē dormi
tare. Oī aūt sexta feria legas
deuote septē psalmos cū le
tania. Et illa die tribue q̄nq;
denarios q̄nq; paupibz indi
gentibz. p mēoria q̄nq; vul
neruꝫ xp̄i ih̄u. ¶ Pretēa finē
⁊ auce cauisse ꝺsulo tibi ut ī
fin septīa abstinētiā habē ve
lis p hūc ānū p pr̄is ꝑpis ¶
mo totā quadragesimā ieiu
nes oī die ad vnā comestionē
ī pisabz. et silēt in adiēto do
mi. Oēs vigilias bt̄e marie
ī pane ⁊ aqua. Vigilias apos
tolor ī pisibz. Oēs q̄tuor fe
rias ad vnā comestionē in
mēso ⁊ ouis ⁊ pisabz. Oī sexta
feria ī pane ⁊ vino tm̄. et si
forte magis libuerit aquā q̄
vinū cū pane habē. hoc tibi
nō dissuadeo. Oī die sabbati
ī pisibz ⁊ oleo ad vnū prā
diū. Omīo aūt die ⁊ die lu
ne ⁊ die martis ⁊ die iouis. bis
in die comede de cunctis. dū
tm̄ ab esca nō precipiat̄ ieiu
nare. ¶ Nota frater dilē. q; ꝑpt̄
tā hec oīa tibi scribē ⁊ ꝺsulere
decreui. ¶ Primo. ut īuidia dy
aboli ⁊ eiꝰ astucia te ad hoc nō
trahēt q; tēpm subito ita to
tū ꝺsumeres. q; sensꝰ tui atq;
memoria to deficeret. ⁊ postea to
ta vita tua mihi seruires q;
oportēt. Dēde. q; si mūdanis ho
mīes ī tuis sensibz aut viribz
ex nimio labore defectū aliq;
in te notauerūt. aut esca in
laboribz ceptis te attēdere
ꝺsperēt. abhorrēt ⁊ ptimes
cēret diuinis laboribz se sub
icē. Tertio. q; ꝺspero opa tua
magis deo placē q; pocius eli
gis altius ꝺsilio hūiliē acq̄escē.
q; tēpm psonaliē tuo ꝑpio
iudicio regē. ¶ Ēt īnsio ut ēdo
vōgis ad sp̄osam. de tbz hoibz ꝑ
quibz sp̄osa ad deū īt̄tedebat.
q; sit lacīme mītorie ⁊ q; nō. et
qualiē caritas dei augmētet
ob meditationē xp̄i hūiliatiꝰ
⁊ quō tīor q̄uis nō filialē nr̄m ini
cialis sit bonus. Cāᵐ lxxij.

Ille hō ē q; sacrꝫ plenus
aristis. de quo si vna a
rista auferret. apponēt
ī eo decē. Talis ē ille hō
ꝑ quo rogas. ip̄e dimittit
vnū pr̄īm ex tīore. ꝺs addit de
cē ꝑpt̄ honorē mūdi. De al
tero vō hoīe ꝑ quo postulas.
īndeo tibi. q; nō ē ꝺsuetudo

putridis aquis plosa falsamē
ta apponē. ℣ Rogns q̄ppe sibi da
ri corpales tribulacōes ꝓpt̄ uti
litatē aīe sue. fz voluntas sua
ōtria ē petitōi tue. ℣ Ipē q̄ppe
appetit honores mūdi. ma
gis q̄z desiderat diuicias q̄ spi
tualē paupt̄atē. & voluptas ē
ei dulcis. ꝓpt̄ qđ aīa eiꝰ ē put
da & fetēs cor̄ me. & ideo nō
ptinēt ei plosa falsamēta.
que sūt iustitie tribulacōes. ℣ De
terno q̄z hoīe i cuiꝰ oculis vidē
lacīmas. rīndeo ecīā tibi. q̄
tu vides corpꝰ & ego ītueor cor.
℣ Sicut ei tu vides q̄ aliq̄n tene
brosa nubes p̄cedit de tra. &
traīt se in celū subtꝫ solem.
& ista nubes ꝓducit de se tpli
tē hūorē. scz pluuiā. niuem
latā & grandinē. postea vō
euanescit nubes q̄ de īmun
dicia de tra orta ē, sic tali nu
bi xpat oīs hō q̄ i peco & vo
luptate nutritus ē usq̄z ad seni
ū. ℣ Veniēte at senio īcipit ti
mē mortē & cogitare p̄culū
suū. fz tm̄ i aīo est ei delectabile
ꝑcm. ℣ Ergo sicut nubes tīnt
se de īmūdicia tre i celū. sic cō
scia talis hoīs tīnt se de corpis
īmūdicia id ē pcīi. ad ꝑsideta
tionē sui. & dat de se tpluces la
crimas. ℣ Lacrime xpant aque. que
sūt p hijs q̄ carnaliter dilexit hō
ut puta si amittit aīcos & bōa
tpalia vl̄ salutē. & q̄ trīt ama
rīcat̄ de dei dispositōe & pmis
sione. ideo effundit mlīas lac
mas īdiscrete. ℣ Dē lacīme xpa
rant̄ nūi. q̄ q̄n hō īcipit co
gitare p̄cula corpis sui īminē
tia. penāq̄z mortis & īferni mi
serias. trīt̄ īcipit plorare. non
ex cupidite fz ex timore. & ido si
cut nix cito dissoluit. sic ecīā
cito tales lacīme dissoluūt. ℣ Ter
cie lacīme assilant grandini. q̄
q̄n hō cogitat q̄ dulcis ē & fue
rat sibi voluptas carnalis. & q̄
amissurꝰ ē eā. q̄nta ecīā ꝑsola
tio ē i celis. īcipit plorare dis
pēdiū dāpnatōis & amissionis
sue. nō curas plorare de īhono
rate dei. si dꝰ amittet aīam
quā redemit sāguine suo. nec
curas utrꝫ deū videt post mor
tē an nō. dūmodo vnā mās
onē obtinēt i celo vl̄ i terra.
ubi nō sentiūz penā. fz habēt
etīnalit̄ suā voluptatē. ℣ Ideo ta
les lacīme bn̄ silant grandini.
q̄z cor lōis nimis durū ē & nl̄
lū calorē carnalis ad deū habz.
℣ Dō tales lacīme net. tīnt aīaz
i celū. Sz nūc ondē tibi volo
lacīmas q̄ traīt aīam i celū.
q̄ silant rori. ℣ Nā aliq̄n va
por quida p̄cedit de dulcedie
tre. & ascendit i celū. tīnes se
subtꝫ solē. qui de calore solis
factꝰ hūidus. iterū descendit
i tra. & oīa trena fecūdia fruc
tifera facit. Et istud vobis cū
vocat̄, ros. Nīc patꝫ de folijs
rosarū. que apposita ad calorē
ꝑmū dāt ex se hūorē. & postea
descēdit humor. Hec ē & de vio

spūali. Dis ꝗppe ꝙ cogitat tra illā bndictā que ē corp⁹ xpi r membra illa ꝙ xpc orē ꝓo quebat. qualēcꝫ ꝙmuꝫ fecat in mūdo. r ꝙ amarū penā pti lit. ꝑmoꝫ amoris ardore pro aiabz nris. tūc caritas quam habet ad deū tā magna dul cedē vadit ad cerebrū. qđ sila tur celo. Cor ꝙ eiꝫ qđ ꝛpatur soli ꝛpletū diuino calore. ocu liꝫ eiꝫ lacrimis ꝛpletur. ploras se offendisse tā infinitū bonū r benignū deū. magis nā vo lēs oēm penā pati ad hono rē dei. ꝙ oīa delectāmēta habē r carē deo. Istaꝫ lacrime bene ꝛpant rorī cadenti. qr tribuunt virtutē faciēdi bona opa r fruc tificāt in ⁊spū dei. Et sicut flo res crescētes tīnit in se rorē ca dentē r flos tīcludit in rore. sic ecia lacrime ꝙ ex diuina caritā te fundūt. claudūt deū in aiaz et deus aiaz in se tīnet. Ueꝝ tū bonū est timē ꝑpt deum. ꝑ mo qr tanta possēt ee bona o pa facta ex rore qr tīnet ꝑ ea aliqua scintilla qrē in ror ad obtinendā caritatē. Hec p silitudinē intelligē poteris. Cī eēt vn⁹ aurifaber ꝛponēs au rū stateris mūdū. Ad quē ve nies carbonarius dixit. Dne carbones ad op⁹ tuū habeo. da m̄ pecū ꝙntitatiz valent. Rndit ille. Carbones taxati sūt ꝙntū valeāt. Et dato auro illi ꝑ ꝑcio. aurifaber disposuit carbones ad opus suū. aurū vō ille ad victū suū. Sic ē em in spūalibz. Nā opa facta ⁊ caritate silant carbonibz. cari tas vō auro. Ideo oīs ꝙ facit o pa bona ex rore habēs tantū desideriū acquirendi sibi salutē aīe cū eis. iste licet nō desidet deū i celis ꝑz timet hospitari i inferno. nichilomiꝰ habet o pa bona ꝑz frigida. r apparet ꝙ carbones in ⁊spū dei. Dis vō ꝛpat aurifabro qui scit i spi tuali iustitia quibz modis bona opa remunerāda sūt. vl' quali iustitia caritas dei acquirit. Ipe ecia prudētia sua sic ordinat. ꝙ ꝑpt bona opa ex rore fūi homi dat caritas quā homo postea disponit ad salutē aīe sue. Ergo sicut caritatiuꝰ au rifaber utit carbonibz ad op⁹ suū. sic deus frigidis opibz uti tur ad honorē suū. Dedo bonū ē timē. qr qr ꝑtm homo dimit tit ex rore. a tot pcti penis liberabit in inferno. Attn qr caritatē nō habuit. ideo nec iustitia habet ad ascēdendū i celū. Nā cuiꝰ voluntas talis ē. ꝙ si posset vellet eternaliter viuē in mūdo. in eiꝰ corde ca ritas dei negꝫ est. et factū dei ꝙ ecia sūt ante rpm. Ideo mor talit' pecat. r iudicabit' i in fernū. Attn ardē nō tenet in penis ꝑz sedē in tenebris. qr o misit ptm ex rore. ꝑz nō se tiet gaudiū celi. qr nō deside

inbat illud ꝙ dñs vixit. ¶ Ideā se debit sicut ecc̄a ⁊ multꝰ ⁊ sicut hō sine manib; ⁊ pedib; qa eiꝰ aīa intelliget malū ifernu. ⁊ modicū de gaudio qđ ē i celo. ¶ Xp̄c loquēs sp̄ōse. dicat ei qꝰ aīa deuota debet habē sicut sponsa os delectabile. aures mundas. oculos pudicos ⁊ cor stabile. exponēs oīa dā mēbra spīaliť valde pulchre. Cap̄m

¶ Hllius loqť. Tu lxxxij debes habē sicut spō sa os delectabile. aures mundas. oculos pudicos. cor stabile. Dic ⁊ aīa debet ee dis posita. Ejus enī mens mūda erit. ut ibi nichil interet n̄ qđ m̄ placet. Dit ꝙ os id ē mēs delectabilis ex odore bone cogitacois. ex sedula memoria mee passionis. Dit ecīa mēs sicut os imbrīda id ē ferues diuina caritate. ut q̄ intelligit opet. Nā sicut os pallidū nullꝰ osculari desiderat. sic nec aīa n̄ fruat bona opa ex bona voluntate sola nequaq̄ m̄ placz. ¶ Mēs ecīa sicut os habē debet duo labia id ē duas affectiones. vna q̄ desidet celestia. alia q̄ abstinet aīa vana. Palatū vō aīe iferius debet ee tuor mortis. q̄ sepat aīa a corpe ⁊ qualiꝰ tuc tenetꝫ ee astituta. Palatū vō superius sit tremor iudicij tribulis. Int̄ hec duo lingua aīe vsain debet. Que vō est lingua aīe nisi frequēs asidāo misdie mee? Ergo qn̄ asidua misdia mea. quō te creaui et redemi. quō te pacor. cogita ecīa ꝙ districtꝰ iudex sim qui nichil dimitto ipunitū. ⁊ co gita ꝙ incerta ē hora mortis. Octāa aīe sit simplices sicut columbe. q̄ iuxta aquas tribulacois accipitre. id ē cogitatio tua sit sp̄ ecīa caritate ⁊ passione mea. et ecīa opa ⁊ vba electoꝝ meoꝝ. In quibꝫ intelliges quō dyabolꝰ te decipe potit. ut nūq̄ de te sis secura. Aures tue sit mūde. ut scz nō affertes audire scurrilia vl̄ risu digna. Cor vō sit stabile ut nō treas mortē seruādo fidē. nō erubescas de obprio mūdi. nō turberis de dāpno cor pali ꝓpt̄ me deū tuū. ¶ Xp̄c loquēs sp̄ōse dicat ei qꝰ ipa debet dilige eū sicut seruꝰ bonꝰ dīm suū. sicut filiꝰ bonꝰ patrē suū. sicut et uxor fidelis maritū suū. q̄ nūq̄ debet ab eo separi. exponēs oīa spīaliť et utiliter. Cap̄m lxxxij

¶ Hllius loquit. Ego dilecto te. sicut dñs bonꝰ seruū suū. ⁊ sicut patet filiū. ⁊ sicut vir uxorē. Dñs ei dicat seruo. Dabo t vestes victū ofruū. ⁊ laborē modatū. Ad filiū āt dicat pr̄. Oīa mea tua sut. Uxori vō dicat vir. Preces mea. reces tua. ⁊ solacia mea. solacia tua ē. Ad ut ista tres rspō

debūt p tanta dilcōne? Vnūq̄ serug si bonꝰ ē. dicturꝰ ē dño. Cla seruilis sit cō dicois magis tibi seruiā. q̄ alteri. Filiꝰ vō dicturꝰ ē pri. Cla de bonū habeo a te. ideo a te separari nolo. Vxor āt dicet marito. Cla de labore tuo sustentor. calorē de pectore tuo habeo ⁊ dulcedinē i vbis. ideo magis mori volo. q̄ a te separari. Ego āt deus sū vr ifte. anima vō ē spōsa mea. que solari debet in requie mea. refici cibo deitatis mee. Id q̄m ptinet oīa tormēta magis sustinē q̄ se a me separe. q̄ sīc me nec habet solationē nec honorē. Dz ad unūq̄ duo ptinēt. ꝑmo bona vnde sustentēt cōuuges. scdō filiꝰ q̄ recipiat eius hereditatē. Seruꝰ vō sit ad obsequiū faciedū. Sicut legit de abraha. q̄ ex eo q̄ nō habebat filiū ebabat. Itaq̄ aīa tūc habet bona sustētacois q̄n vtutibꝫ plena ē. Habet etiā filiū. q̄n habet rationē discretionis. scz discernēdi vtutes a vicijs ⁊ q̄n discernit secm deū. Habet ⁊ seruū id ē carnale affectū. q̄ nō viuit secm scripturas. ⁊ q̄d expedit corpi. ⁊ secm q̄ aīa ꝓficiat. Igit diligo te sicut me uxorē q̄ requies mea vestes tua. Idoneū ē. oēm tribulationē magis libent sustinē. q̄ me ad iram prouocare. Diligo q̄ te sicut pr filiū. q̄ dedi tibi discretionē et liberū voluntatē. Diligo q̄ te sicut dns seruū. cui precepi habē necessaria moderata ⁊ laborē tpatū. Dz hic seruꝰ id ē corpꝰ itn insensatū ē. q̄ magis velit seruire dyabolo q̄ michi. qui dyabolꝰ nūq̄ dat ei requiē a sollicitudibꝫ mūdi. Cxp̄c logꝰ spōse dicit. q̄ tres fuerūt supplātati ꝑ mlieres. q̄r vnꝰ asilat asino cōnato. alius habuit cor leonīnū. ⁊ tꝛiꝰ assilat basilisco ⁊ ideo mlier debet ee subdita viro suo sp. Cam lxxxiij

Ihūs loquit. Tres legit supplātati ꝓpter mulieres ꝑmꝰ erat rex que amasia sua ꝓuisit i facie q̄n nō arrisit sibi. q̄ fatuꝰ erat et nō refrenabat eā. nec auferabat de honore suo. Iste erat filius asino cōnato. asino ꝓpter fatuitatē. cōnato ꝓpter dignitatem. Sedes erat sampson. qui licz eet fortissimꝰ tn a muliere victꝰ ē. Iste habuit cor leonīnū. q̄ nō potuit domare vnā mulierē. Terꝰ erat salomon. q̄ fuit q̄ basiliscꝰ. q̄ visu interficiat ⁊ speculo interficit. Dic salomonis sapia oēs excedebat. attn fatue mulieris occidit ipm. Ideo oportet q̄ mulier subdita sit viro. Cxp̄c logꝰ spōse dicit ei q̄ an eā fē duo folia libi. in vno ē septa ⁊ plex mia ⁊ i alio iustitia monet eā q̄ dū tpc hic habitat ad miaz ne ꝑdea priuat a iustitia. Cam lxxxvi

Filius loquit ad sponsā. Ego sū creator oīm. Ante me fuit q̄ duo folia. In uno scripta ē mīa. in alio iustitia. Itaq; q̄cūq; auerterit de p̄cīis. t apponit ille nō facē. Hinc dicat mīa q̄ sps meus accendet eū ad faciendū bona opa. Q̄cūq; vō se vellet libēr separare ab istis vanitatibz mūdi. hinc sps meus feruētiorē faciat. Eū vō qui paty ē etiā mori p me. hinc sps meus i tm̄ iflāmabit q̄ totꝰ sit i me t ego i eo. In alio aūt folio scripta ē iustitia. q̄ dicit. Q̄uicūq; se nō emēdat oīa ꝓpt habet. t sciēt se auērtit a deo. hinc pr nō defendit. nec ꝓpiabit ei filiꝰ. nec iflamabit eū sps sc̄us. Ideo cū tēpꝰ ē diligent assideā foluī mūe. q̄ a aq̄ aut igne purgabit oīs q̄ saluat. id ē a modico pn̄e labore i pn̄a tē pe. a igne purgatorio i futō donec ꝑgatꝰ fuit. Deinde etiā q̄ ostēdi pn̄i hoī q̄ tu nostꝝ ista duo folia libri mīe. t iustitie. Hz ia ipe deridet folia mi sedie mee. et q̄d simstrū ē reputat ee dexterū. Et sicut herodius sup aues. sic ipe ascēdē q̄si sup oēs. Et ido timēdū ē sibi. q̄ n̄ diligēt cauerit. q̄ irridēdo moriet. t cū bibētibz. t ludētibz de mūdo auferet. Dic etiā p̄ hoc euenit. Fugerit ei a mē sa letus. et nocte ab inimicis interfectus est.

Mater dei loq̄t dicēs q̄ ipa ē filia flori a q̄ apes thuī dulcedinē. apes ei sūt serui t electi dei. q̄ otinue ab ea thuī dulcedinē ꝙrē. t hnt spūales alas t pedes t aculeū. Ca.

Mater loquit lxxxvi

Ego sū regina t mīe. Filius me creator oīm tāta cīa me dulcedinē affectus ē. q̄ oīm q̄ creata sūt spūale m dedit itelligeīa. Ideo ego similima sū flori de quo apes maxīe traīnt dulcedinē. a quo q̄ntūcūq; colligit. nichilominꝰ ei dulcedo remanet. Sic ego oībz gr̄iam ipetrare possū. t ego sp habūdo. Verū etiā electi mei filēs sūt a pnbz. q̄ tota deuocōe cīa honorē meū laborāt. in hoc sollicite opando que pnt. Habet t duas alas. scz repntādo se idignos laudare me. sedo obediēdo oībz q̄ sūt ad hoīs rē meū. Habet etiā aculeū. q̄ si defecit eis moriūt. Sic a mīa dei habet tribulacōes mūdi. q̄ ante finē vite. ꝓpt veritū custodiā nō auferūt ab eis. Hz ego habūdas solacē. solabor eos. Xp̄t loq̄t sponse dicēs q̄ ipa debet hre membra plchra t sn̄ macula. spans oīa membra spūalia ꝓxīe dilcōi dei t ꝓxīoz t pserti aūtoz dei ad d eaā q̄ deat facē spūaliter sic se mr fūt corpaliter. q̄ colligit lignā et ibidem combuit seipsam. Capitulum. lxxxvii

Alius loq̃t̃ sp̃ōse. Dixi tibi ꝑius q̃ debeas hꝫ̃ oculos sc̃os ut vide as mala q̃ feristi ⁊ bona q̃ o misisti. Os tuū id ē mes tua sit ab oī malo mūda. Labia vo sūt duo desideria habēda sc̃z de sideriū relīquēdi oīa ꝑ me. et volūtas manēdi sp̃ meū. Et hec labia sūt de colore rubeo. q̃ decētior color ē. ⁊ logius vi det. Color sigt pulchitudinē. et oīs pulchitudo ē i virtutibz. Cla illud acceptius ē deo q̃n hō ei offert q̃d hō magis diligit et vnde alij possit plꝰ ad aiam edificari. Ergo hoc dādū ē dō q̃d hō carius habet siue affectu si ue ope. Ideo legit. q̃ deus oꝑ bus suis ꝑfectis letatꝰ ē. Hic et letat deus q̃n hō se totū offert ei. volēdo ee in supplicio ⁊ gau dio ad volūtatē dei. Brachia vo dicūt ee flexibilia ⁊ leua ad honorē dei. Ergo brachiū sinis trū ē assidatio bonoꝝ ⁊ bnfi ciorū meoꝝ q̃ tibi feci. sc̃z ere ando te ⁊ redimēdo ⁊ ignati tudo tua ad me. Brachiū vo dextꝝ ē dilēio tā ferues ad me. q̃ malles tormēta ferre. q̃ me pdē ⁊ ad iniā puocare. Int̃ hec duo brachia iubent q̃ esco. Et cor tuū erit cor meū ⁊ Coste vo defendētes cor. sc̃t pa rētes tui nō caumales. sc̃z elei mei. q̃s tu teneris diligē sicut me ⁊ plus q̃ pntes caumales ꝓ pōsse pntes tui. q̃ te refena

uerūt ad etnā vitā. Pellis vo vel cutis aīe debet ee sic plēna q̃ nō habeat macula. Ꝑ pelle vo intelligit oīs ꝓximꝰ tuus. q̃ si sicut teipsū dilexis. amoꝝ me ⁊ scoꝝ meoꝝ illesus seruat. Si āt odis. ledit cor ⁊ coste erūt denudate. id ē amoꝝ scōꝝ meoꝝ in te minoꝝ erit. Ideo pellis nl̃ la habeat macula. q̃ ꝓxim tu ū odire nō debes ꝫ oēs diligere sc̃dm deū. q̃ tūc est cor meum sanū cū corde tuo. Ste dixi tibi ꝑius q̃ ego volo feruēt diligi. q̃ sūt ignis quida diuine dilcōnis. In igne q̃ppe meo sūt tria mi rabilia. Primū. q̃ ardet ⁊ nūq̃ ip̃ incēdit. sc̃dm. q̃ nūq̃ extin guit. tciū. q̃ sp̃ ardet ⁊ nūq̃ cōsumit. Sic caritas mea ab ī cio erat ad hoīem i deitate me a. q̃ in assūpcōe hūanitatis mee aplius ardebat. et ardet i tm̃ q̃ nūq̃ extinguit. ꝫ ferue tē facit aiam nec cōsumit ea. ꝫ aplius semꝑ fortificat. Sicut in fenice colligē potis. q̃ senec tute ꝓpria colligit ligna in monte altissio. ⁊ illis ex calōe solis succēsis picit se in igne. ⁊ sic ex illo igne mortua re uiuiscit. Sic aīa q̃ ex igne caritatis diuine succēdit. de eo q̃ fenix melior ⁊ fortior cōsurgit. Ꝙ Ꝑc logꝰ sp̃ōse di cit ei. q̃ oīa creata. sūt ad vo lūtatē suā ꝑ hoīes. dicit ecā q̃ sūt tā grā hoīm i hoc mūdo q̃ apant tribz nauibz in mā

Quia ego sū quasi ignis quida diuine dilcōnis. et ideo volo ibi feruenter diligi.

quaꝝ ꝓma ꝓcluat ⁊ perit. ſc̃da fluctuat. tꝛia bñ regit. Cap̃ lxxxviij

Illi⁹ loq̃t. Ego ſũ creator oĩm ſpũũ bonoꝝ ⁊ maloꝝ. Ego ecĩa oĩm ſpũũm moderator ⁊ rector ſũ. Ego q̃ creator ſũ oĩm illoꝝ aĩaliũ et rez q̃ ſũt ⁊ hñt vitã. nec nõ ⁊ oĩm eoꝝ q̃ ſũt ⁊ nõ habẽt vitã. Itaq; q̃cũq; ſũt ĩ celo. tꝛa ⁊ mari. oĩa ſũt ad voluntatẽ meã ꝑ hoĩem ſolũ. Dicto igit̃ q̃ hoĩes quidã ſũt ſicut nauis q̃ amiſerat gubernaculũ ⁊ malũ id ẽ arboꝛe. et hũc illuc̃ vagat̃ int̃ ꝓcellas maris. donec venit ad ripas ĩſule mortis. Iu iſta nauĩ ſũt illi q̃ deſperantes ſe. tẽdũt aĩm voluptati. Alij ſũt ſicut nauis q̃ adhuc habet malũ id ẽ arboꝛe ⁊ gubernaculũ ⁊ vnã anchoꝛã cũ duabꝫ ſumibꝫ. ſz capitalis ancꝫoꝛa fracta eſt. ⁊ gubernaculũ cicũq; ſolut̃. ſi impetꝫ aquaꝝ intꝛauerit int̃ nauẽ ⁊ gubernaculũ. Ideo caue at̃. q̃ ꝙ diu gubernaculũ ⁊ nauis cohereãt. ꝓpt̃ ſuctionẽ mutuã. q̃ quidã calorẽ habẽt int̃ ſe. Tercia nauis habet pañ̃ta ⁊ armatum ſua oĩa. ⁊ ẽ parata ꝛelifitare cũ fuit tempꝰ. Et ꝓma anchoꝛa q̃ ẽ capitalis de q̃ ſup̃ dixi ẽ diſciplina religioꝛis dicta ⁊ leuigata ꝑ pacias et feruoꝛẽ diuine dilectionis. Iſta ecĩa nũc diſſoluta ẽ. q̃ inſtructio ꝓm̃ ꝓiecta ẽ ſub ꝑdictis. et vnuſquiſq; q̃d ſibi videt̃ vtile habz ꝓ religione. ⁊ ſic fluctuat ſicut nauis ĩt fluctꝫ. Sc̃da anchoꝛa q̃ ẽ adhuc ſana ut ſuꝑdixi. ẽ voluntas ſeruiẽdi deo. lignũ duabꝫ fumibꝫ. fides ſcz ⁊ ſpes. q̃ credit me deũ. ⁊ habẽt ĩ me ſpem q̃ velim ſaluare eos. Quoꝝ gubernaculũ ego ſũ. q̃ ꝙ diu ero ĩ nauĩ fluctꝫ ꝓcellaꝝ nõ intꝛabũt. ⁊ q̃ quidã calor ẽ int̃ me ⁊ eos. Ita at̃ ego ds adheꝛeo nauĩ eoꝝ. q̃n ꝛp̃ nichil diligũt ſicut me. Quibꝫ ego affigor q̃ tꝛibꝫ clauis ſcz tiꝛoꝛe. humilitate ⁊ ꝑſidacõe oꝝ meoꝝ. Duabꝫ ſumibꝫ ipi aliq̃d plus q̃ me diligũt. tũc ingredit aq̃ diſſolutiois. tũc diſſoluit clauũ. tiꝛoꝛ ſcz ⁊ humilitas ⁊ diuina ꝑſidacio. Tũc fꝛãgit̃ anchoꝛa voluntatis bone. ⁊ tũc ꝛiꝛpiunt fines fidei ⁊ ſpei. Duabꝫ q̃ in iſta nauĩ ſũt. nimis inſtabiles ſũt. ideo tẽdũt ad loca periculoſa. In tꝛia nauĩ quã dixi q̃ erat parata ꝛelifitare. ſũt aĩci mei.

Ꝙ Ẽpt̃ loq̃ſ ſpõſe dicit ei modũ q̃ debz tenẽ miles ſpũalis ĩ prelio. ſcdm q̃ confidat ĩ deo ⁊ nõ ĩ viribꝫ ꝓꝛijs. datq; ei diuoꝛones breues q̃s cotidie dicat. ⁊ dicat ecĩa q̃ debet ẽe armatus armis ſpũalibꝫ hui⁹ mõdi.

Illi⁹ loq̃t. Cap̃ lxxxix.

Quicũq; velit pugnare ſit magnanimꝰ ꝛeſurgẽdo ſi cadat. confidẽs non de ꝓꝓꝛijs viribꝫ. ſz de mia mea Quã ei diffidit de bonitate

mea cogitas secū talit. Si aliq̄
attēptauero vel refrenādo car
nē remissis vl laborādo vigili
is nō potero ꝓseuāre nec absti
nē a vicijs q̄ ds me nō adiu
uat. iste merito cadet. Ergo
q̄ pugnare spūalit velit. ꝯfidat
de me. & q̄ possit ꝓficē cooper
te grā mea. Deiñ habeat vo
lūtatē faciēdi bona. & omittē
di mala. & refurgēdo quocies
cadit. istāq̄ oronē legēdo. Do
mīe deus ops q̄ oēs ducis ad
bonū. ego pecōr nimis lōge
recessi a te p facinora mea.
gras ago tibi q̄ reduxisti me
ad vīa rectā. Ideo rogo te pi
issīe ihū ut miseatis mei qui
in cruce stetisti sāguineus et
dolōsꝰ. et rogo te p q̄nq̄ vulnā
tua. & p dolorē qui de venis
tuis ꝓfluxit ad cor ꝓcessit.
gtenꝰ ꝯseruare digneris me
hodie ne cadā in pcā. Ad hoc
at q̄ pugnās possit ꝓseuāre
in bonis. orat isto modo. O
dne deꝰ cui nichil ē ipossibile. et
q̄ oia potes. da m fortitudinē
faciēdi bona opa. & i bonis pos
se ꝓseuāre. Post hec assumat
gladiū in manū ad ē ꝯfessionē
puā. q̄ debet ee bene limata
& splēdēs. Limata. ut diluāt
discutiat ꝯsciam suā. quo. & q̄n
tū. & ubi deliquit. & q̄ de causa.
Sit ecīa splēdēs. ut nichil eius
bescat. nichil occultꝫ. nec aliꝰ
diat q̄ sicut pectauit. Hic gla
dius debet habē duas acies
acutas. scz voluntatē ult nō pec
cādi. & voluntatē amissa emē
dandi. Cuiꝰ gladij cuspis sit co
tra q̄ dyabolꝰ occidit. q̄n homo
sicut prius i pcō gaudebat. sic
nūt ꝓterat. & ingemiscat ex eo
q̄ me deū ad ira ꝓuocauit.
Hic gladius ecīa debet habē
capulū id ꝯsidationē magne
mīe dei. cuiꝰ mia tāta ē. q̄ nl
lus talis nec tātus pcā dī est
q̄ nō habeat venia si ea peti
erit cū voluntate se emēdādi.
Cū hac igit ītētōe scz q̄ ds est
misericors sup oia tenendꝰ ē
gladiꝰ ꝯfessionis. Ne forte ex
aciebꝫ vulnēt manꝰ obsistat
ferrū qd ē int acies & capulū.
Et ne forte gladiꝰ cadat de ma
nu. plnbeat tolus. Sili q̄ habz
gladiū ꝯfessionis spēcīas p mi
sdiā dei remitti & purgari
pcā. caueat ne cadat p psūp
tionē venie. Ideo obsistat tolus
scz timor dei metuēdo ne deus
auferat gram. & ifferat uram
ppt nimia psūptionē. Ne forte
vulnēt & minuat manus
opationis p nimiū feruorē la
borīs & indiscretionē plnbeat
ferrū qd ē int manꝰ & acies.
id ē ꝯsidatio ętatis dei. Ęta
tez iustꝰ sim in tm q̄ nichil
dimitto īdiscussū & īpunitū.
ien tñ misericors sū & equus.
q̄ nō vegro ult q̄ mata bene
ferre possit. Et ꝓpt bona vo
lūtatē dimitto maxīm supplī
ciū. & pcm magnū p pua

emẽdacõe. Lorica vò militis ẽ abstinẽtia. Sicut ei lorica cõstat ex multis carthenulis. sic abstinẽcia ẽ ex multis vtutibz scz a pũo visu. & sic i reliquis sensibz. & a gula & luxuria & habitu superfluo & a multis aliis q̃ bẽs benedicty p̃cipit non agenda. Verũ hãc loricã nõ pt̃ psonalit' aliq̃s adaptare sibi sine adiutorio alt̃ius. Ideo mater mea vgo mat̃a uocãda & honorãda ẽ. q̃ i ea fuit oĩs modꝰ vite & oĩs forma vtutũ. Que stabilit' uocatiõ nẽ pfectam abstinẽtiã mẽti indicabit. Galea vò ẽ spes pfectã. q̃ habeat q̃ duo foramina p̃ que miles respiciat. Primũ foramen ẽ cogitacio facẽdoꝝ. sẽm ẽ assidua omittẽdoꝝ. q̃ oĩs q̃ sperat in deo cogitet sp q̃d sit ei sẽm deũ faciẽdũ. q̃d ve omittendũ. Clipeus vò sign̄at pactiã. q̃ oĩa aduenientia libent' patiant'. ¶ Ept̃ logꝰ & sic dicit q̃ amici dei sũt brachiũ eiꝰ. ex eo q̃ ipẽ sicut bonꝰ medicꝰ absc̃idit ab eis carnẽ putrẽ & oĩa nociua & inducit carnẽ bonã eis trãsformãdo eos.

Hilloq; Cap̃. xx. tur. Amici mei sũt q̃ brachiũ meũ. In brachio sũt q̃tuor. scz pellis seu cutis. caro. sanguis. ossa. & medulla. Ita ego sũ sicut sapiẽs medicꝰ. q̃ primo abscidit oĩa superflua. p̃ ea vnit carnẽ carni & os ossi. Inde apponit medicamẽtũ sanitatis. Dic ego feci fe eisdem amicis meis. Primo abstuli ab eis oẽm cupiditatẽ mũdi. et illicita desideria carnis. Induxi medullã meã medulle eoꝝ. Que ẽ medulla mea. nisi potẽcia deitatis mee? Sicut ei sine medulla oĩs hõ mortuꝰ ẽ. sic omnipotẽcia deitati mee mõit. Hãc igit̃ ego tuũ inuxi infirmitati eoꝝ. q̃n sapia mea sapit eis. & fructificat i eis. q̃n aũ e oculũ intelligit faciẽda & omittẽda. Ossa vò significãt fortitudinẽ meã. Hãc ego inuxi fortitudi eoꝝ. q̃n facio eos fortes ad agendũ bona. Nãgus vẽo significãt voluntatẽ. Hãc ego inuxi voluntati eoꝝ. q̃n voluntas eoꝝ ẽ sẽm velle meũ. & q̃n nichilde sideratꝰ nec q̃rit ñ me solum. Caro significãt pactiã meã. Hanc ego inuxi pactiõe eoꝝ. q̃n pactiões sũt sicut ego fui. q̃ a plãta pedis usq; ad vticẽ nõ habui sanitatẽ. Pellis vò significãt dilatiõnẽ. Hãc ego m̃ inuxi q̃n nichil tm̃ diligit̃ sicut me. & libent' cũ adiutorio meo cita voluntatẽ mori p̃ me. ¶ Ept̃ ãmonet sponsam q̃ debeat se humiliare quadruplicit'. videlicz coram potẽtibz mũdi & coram amicis dei spualibz & coram mundi & coram pãupibz. Cap̃. xxi

Hilloq;t. Tu debes te q̃druplicit' humiliare. Primo coram potẽtibz mũdi. q̃

erquo hō ꝛtẽpſit obedire deo.
dignū ẽ ut obediat hoi. Et q̃
ſine ꝛtroubz hō ſtare nō pt. ideo
defendi ẽ ptati. Dedo coīa ſpū
alibz pauꝑibz id ẽ coīa ꝓtoū
bz. oīādo p eis. ⁊ reſtīādo do.
q̃ forte nō fuiſti ner es talis.
Tercio coīa ſpūalibz diuitibz.
id ẽ coīa amicis dei. cogitando
te indigna ſeruire eis id ẽ diſpa
ri cū eis. Quīto coīa pauꝑibz
mūdi. iuuādo ⁊ veſtiēdo eos.
⁊ lauādo pedes coꝝ. ¶ Ēpt
āmonz ſpōſā q̃ ꝓgrediat ẽt
pſeuerz ī ōnibz imitādo ſcō
rū vitā. ut efficiat̃ brachiū
eiq̃ ꝓbat ei q̃ ſci tñ ſſortiue
efficiūt̃ brachiū xp̄i. Cā. xcij

Hīc loquit̃. Dixi tibi
pus q̃ aīa mei ſūt b̄
chiū meū. Vē ſic ẽ
in eis. Eſt ei p̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſp̄s
ſc̄us ⁊ mater mea cū oī celeſ
ti exercitu. Deitas q̃ppe ẽ q̃
medulla. ſine q̃ nemo viuit.
Oſſa ſūt hūanitas mea que
fortis fuit ad passionē. Ꝑpus
vō ſcs ẽ ſicut ſanguis. q̃ ꝑplet
⁊ letificat vniūſa. Mater vero
mea ẽ ſicut caro. ī q̃ fuit deitaſ
⁊ hūanitas ⁊ ſp̄s ſc̄us. Pelliſ
aūt ſeu cutis ẽ oīs celeſtis exer
citꝰ. Sicut ei pellis tegit cūcte
ſic mater mea oēs ſcōs ꝓtegit
vtute. Sīa lucꝫ āgeli mūdi ſt.
mūdoꝝ tñ eſt ipa. Et lucꝫ ꝓphe
ꝑpleti fuerūt ſpū dei. mūtues
q̃ multa paſſi. plenior tñ ⁊ fer
uētior fuit ī mee mea ſpūs.
ipa q̃ꝫ plus q̃ꝫ martiꝝ fuit. Cō
feſſores coīa ⁊ ſi ſe ab oīb⁹ abſti
nuerūt. ꝓfectione tñ abſtinētiā
habuit mater mea. q̃ ī ipa fu
it deitas mea cū hūanitate.
Ergo aīa mei cū me habēt in
eis ẽ deitas q̃ aīa viuit. ẽ for
titudo hūanitatis mee. q̃ forteſ
fuit uſq̃ ad mortē. et ſāguis
ſp̄s mei quo voluntas coꝝ fit mo
bilis ad oē bonū. Caro q̃ꝫ coꝝ
tuū ꝑpleta ẽ ſāguine meo ⁊ car
ne mea. q̃n noluīt īquinari ſer
uātes ſe ī caſtitate coopante
gra mea. Pellis q̃ꝫ mea ẽ ſimi
lis pelli coꝝ. q̃n mores ⁊ vitā
ſcōꝝ meoꝝ imitant̃. Dic ergo
ſci mei bñ vocant̃ brachiū me
um. quoꝝ ⁊ tu effica debes mēbꝝ.
p voluntatē ꝓgrediēdi ī bono. et
eos in q̃ntū potis imitādo. Di
cut ei ego iūgo eos mi p coꝝ
pis mei iūctionē. sic tu eis cō
iūgi debes ⁊ mi p idē coꝝpus
meū. ¶ Ēpt̃ loq̃t̃ ſpōſe ꝑcipu
ēs tā. ſcz q̃ nichil deſidet niſi
victū ⁊ veſtitū. q̃ ſpūalia nō
curiat habē nī ad voluntatē
dei. ⁊ de nullo ātſtet nī de ꝑtis
ſuis ⁊ aliox. Dicit coīa q̃ illi
q̃ ī hac vita ꝑtā ſua nō emē
dauerūt. q̃uſſiē in diuino iu
dicio puniēt̃. Cā. xcij

Hīc loquit̃. Dixi pci
pio tibi. ſcz nichil de
ſiderare ꝑt victū et
veſtitū. Dedo ſpūalia nō acq̃
piſce nī ad voluntatē mea. Cao
de nullis ātſtari nī de ꝑtis tuis

et alios. Di ei dole volueris. ꝯsideva distrone iudicij mei, qua ꝑpende & time potis i quo da hore ia iudicato. Cr igress monasteriu. ta habuit i aio. sc, ut eet sine labore. & ut habeit victualia sine sollicitudie. Tcio cogitauit. si apphendet me tep tacio cuius euade potero p aliqua ocasione sine ꝺmixtio ne. Pdt q triplicit affluctq est. Ca ei volut ee sine labore. ideo ubis & ubertibz coactq e ad laboiadu. P sedo patiebat defectu i victualibz. & nuditate. Terao fuit despectq ab oibus. i tm qp no poterat i luxuria de labi. Instate vo tpe ꝓfessio nis. cogitauit secu sic. Ca i qt no potero ee in mudo sn labore. ideo melius e m ee in monastio & laborare pro deo. Ptea cooperante tali volutate. venit ad eu mia mea cu iusticia. ut purgatq veniz ad gloia sepna. Na facta p fessioe. stati insurmitate qui pcussq e. & in tm tbulatq e qp oculi p dolore exierut. aures nichil audierut. Et i oibz me bris destitutq e. qz voluit sine labore ee. Paciebat & nuditate maiore qz in scło. Et cu habet delicatiora no potat ea comede. & cu nata illa vegre bat. no ea habebat. Dic qz na eis ꝺsumpta fuit qn morte. qz fr e qz inhabilis trius. Qz tuus vo veit ad iudiciu ass fuit. qz voluit ee m religioe ad volutate sua. no ad melius ve nendu. Dz tn no debuit iudi cari ut fuit. qa licz puer & fa tuus fuit i vocoe & scia. attn fide & spem habebat i me de u suu. et ideo ad maiz iudi catq fuit. Cuius pena corpali ad plenu purgari no potuit. ideo aia eius adhuc ita fuit punit in purgatorio. ac si quis extito esse i plo ponet. ut medulla meliq extorq ret. Cid igit passus fuit illuq oem ꝓcessu vite sue i pcto habet. et nichil utilis habent nec habe volut. Ve eis. qa ipi m dicut. Quare moriuq e deus. a q utilitas i morte eius. Hoc m expedit qz redemi eos. qz seruo eos. qz do eis sanitate & naturia eoz. Et ideo exqra ab eis iudiciu. ex eo qz fregerut fide qua vouerut in baptismo. et ex eo qd rotudie stepnedo deliquut ma data mea. Nec aliqd mimi ad qd obligant in religioe di mittia ipunitu. Expt docet sposa pulchras ozones qs debz dice qn iduit & qn vadit ad mesa & qn vadit ad dormiendu. mones ea qp i oibz vestimetis suis sit hyulus. & in membris suis honesta & mode rata. Ca. xviij

Et dei loqt ad sponsa di ces. Pulchitudo exti oz sigt pulchitudine itrioe

quā ho debet habē. Ideo cum
ponis tibi mitrā vel velū ca
pitis q̄ strigunt capilli. dicito.
O dñe deus. gr̄as tibi ago. q̄a
supportasti me i pcō meo. Et
q̄ ppr̄ inōtinētiā meā nō sū
digna vidē te. ideo velo capil
los meos. Et adiūxit dns. In m
tū eni abhōnabil ē m ōtinē
cia. q̄ etiā q̄ugz vgo si voluntē
habet luxuriādi. nō ē apud me
vgo muda. n̄ pnia correxeit
illā voluntē. Cūn velas fr̄o
tē dicito. O dñe deus qui oīa
bene creasti et hoīes excellē
tius p̄ oīb; ad ymaginē tuā
creasti. miserē mei. Et q̄ nō
seruau pulchitudinē faciei me
e ad honorē meū. ideo velo
fr̄otē meā. Cū vō atthis cal
ceos. dicito. Bēnedict⁹ sis tu de⁹
meus. q̄ pcipis n̄ habē calce
os. ut sim fortis et nō tepida
i seruicio tuo. Cōforta igit̄ me
ut i mādatis tuis possim ā
bulare. In cetis etiā vestimē
tis tuis oīb hūilitas sit. et in
oīb; mēbris tuis hoestas mo
deratā. Cū vō accedis ad mē
sā. dicito. O dñe ds si velis sic
potes nos sine cibo subsistē.
libēter vosmetipm̄ te. Dūt at q̄a
pcipis nos cibū sumē cū dis
cretē. rogo te da m abstinētiā
i cibo. ut p̄ gr̄am tuā possi
comedē sēm natē nr̄itatē.
et nō sicut cupiditas carnis
petit. Cū at accedis ad sōp
nū. dicito. Bēnedict⁹ sis tu deus.
q̄ tpis matutinis dispones no
bis ad alleuiationē et solacīū
aīe et corpis. Rogo te da cor
pi meo requiē in hac nocte. et
serua me illesā a pcūte et illu
sione inimici. Cxpc loqs sponse
declarat ei q̄ et q̄lia sint arma
unuquor. q̄ si q̄liati fuerint i pcō
cū voluntate in eo pseuandi. q̄la
dio seruitutis diuine ustricē cō
fli simēt. Ca m xcv
loqt. Ego sto q̄si vex
illifer ad pugnam.
Drabol⁹ at stat at me cum
exercitu suo. Verūm itenao
et stabilitas ppositi mei ē talis.
q̄ anq̄ a ustitia discedere ad
vnū pūctū. pus telū et tra et
oīa que i eis sūt cadere. Dy
aboli vō itenao ē tal⁹. q̄ pus q̄
se hūiliarz. pus vellet ce tot m
fernos. q̄ sūt actionū i sole.
Ieaq; inimici alij appropīquat
ia ad iudiciū. et nō est dista
cia int nos pl⁹q̄ ad duos pe
des. Vexillū eor erectū est:
clypeus ē in brachio. man⁹ ad
gladiū. q̄ nodū extēsū ē. Cāta
q̄ ē paga mea. q̄ n̄ i pi pus
pcussert nō pcūtia ego. In ver
illo at inimica tua sūt. tpla
cupiditas et luxuria. Quoz
galea ē duricia cordis eor. q̄
nō attendūt pena infernī.
ner attendūt q̄ abhōnabile ē
n̄ pcm. Loramia galee sūt
voluptas animis et voluntas
placē mūdo. p talia ei discur
rūt crūciatq̄. et videt nō videda.

Clipeus vō cor̄ ē ꝓfidia q̄ excusat pcm̄ ⁊ ipuetū fragilitati cr̄nis. ideo ꝑ nichilo ducūt peté venia ꝑ pcīs. Gladi⁹ cor̄ ē voluīas ꝓseuerādi in pcō. q̄ nondū extītus ē. q̄ nō dū ꝓpleta ē malicia cor̄. Cuī vō extīt⁹ gladi⁹ q̄n voluīt tā diu pectare. q̄ diu viué ꝓpt. Cuī vō pcussit q̄n gl̄ant de pcō ⁊ optat in statu pcī permané. Cū igit⁹ sic ꝓpleta fuerit cor̄ malicia. tūc vox in extītu meo clamabit dicens. Pcutite nūc. Et gladus seueritatis mee ꝙsumet eos ⁊ q̄libet sicut armatꝰ ē sustinebit. Quor aīas rapiet dēones. q̄ sicut rapaces aues nō q̄rūt bonū tpale. sz aīas q̄s sine cessacōe laniabit ¶ Declat spōsꝰ spōse. q̄d sig̃ficet distāna duor pedū ⁊ extītio gladij de q̄bz dixit s. Ca.m xcvij

Filꝰ loq̄t ꝑ spōsā cui dā plato. dicens ei. Dixi tibi pius q̄ int̄ īmicos ⁊ me nō ē n̄ distācia duor pedū. Ja ei mō ad iudicū ipi alio pede appropiquat. Vng illor pedū ē remuneratio illor bonor opm̄ q̄ ꝑ me fecerūt. Ideo ab isto die augebit⁹ infamia. amaresq̄ delatio cor̄. auferet⁹ gaudiū. augmētabit⁹ tribulatio atq̄ dolor. Sed⁹ vō pes ē malicia cor̄ q̄ nōdū ꝓpleta ē. Sz sicut dicī solet. q̄ q̄n aliq̄ res plena ē tūc crepat. sic q̄n aīa ⁊ corꝑ⁹ sepant. dapnant⁹ a diuinatore.

Gladi⁹ vō ē voluīas pectādi. q̄ ad dimidietatē extītꝰ ē. q̄ decrescēte hōie ⁊ atrijs succrēte tribz pl⁹ angustiāt⁹ et mardes cuīt ia ad pcm̄. Prosperitas ei ⁊ honor nō multū sinebat eos cogitare de pcō. Nunc at ut voluptatē sua ꝓficiāt optat diutius viuē. ⁊ lr̄eius iam apponūt pectare. Ve eis. q̄ n̄ se emēdauerīt. pdicto cor̄ ia appropiquat. ¶ Ꝑpe loq̄s spōse de quoda plato. dicit ei. q̄ aīa deuota q̄ pdid⁹ deuoacōis ⁊ sc̄e meditacōis calorē ꝑ supbiā ⁊ abitionē sua ⁊ īplicacōes mūdi. humiliādo se ꝓstrē deo ⁊ ꝓprio recuperabit diuinū calorē ⁊ lumē. ⁊ sentiet diā dīrectionē. Ca.m xcvij

Filꝰ loq̄t ꝑ spōsā cui dā plato. dicens ei. Tu filis es rote molendini q̄ īmobilis ē. q̄ cū sint fixa se nō mouēs. tūc ḡna īmolēdino nō ꝙsequit⁹. Rota itaq̄ hec sig̃ficat voluptatē tuā. q̄ debēt ee mobil' nō ad voluptatē ⁊ desidiū tuū. sz ad desiderū meū. totūq̄ reliquē te debes in manꝰ meas. Sz hec rota nimis īmobil' ē sedn̄ velle meū. q̄ aḡ trene cogitacōis nimus sollicitat mentē tuā. Cōfidātio vō opm̄ meor ⁊ passio mea q̄ mortua ē i corde tuo. ꝓpt̄ q̄d cibus aīe nō sapit tibi nec sentit. Et ideo tu ir

ūpe tñsitū aque obstructū ut
defluat aq̄. qua tñseūte rota
fiet mobilis. ⁊ gna facilit' cō
terent'. Obstaculū at̄ qđ de
tēnt aquā. ſuꝑbia mentis et
alienatio ē. q̄ adiect' ſpūs ſc̄i ob
struit'. ⁊ oē bonū quo aīa fruc
tificare debet ipedit'. Ideo aſ
ſume verā hūilitatē in mēte
tua. Hāc ei influet dulcedo ſp̄s
mei in aīam tuā. et defluet t'
rena cogitatio. Hāc etiā vo
luntas tua mobil' ⁊ pfecta erit
ad velle meū. ⁊ tūc ꝛtinues opa
tua tang̃ gratia diuidicare.
⁊ opa mea ꝑ magno reputa
re. Que at̄ ē vā hūilitas. Cer
te nō aurure fauores ⁊ oblu
ctōes hoīm. viā meā q̄ ob
lita ⁊ neglecta ē ꝛcrēdē. ſup
flua nō querē. ſiplicioribz
te ꝛformare. In hāc viā dili
gis tūc ſapuit tibi ſpualia.
tūc passio mea ⁊ vna ſcōrū
meoꝝ dulcis ē mēti tue. tūc
ꝛtelliges q̄ntū ei debitor aiabz
q̄s vegē ſuſcepiſti. Ergo q̄ ia
in ſimilitate vote aſcendiſti du
obz pedibz ſcz potētia ⁊ honōe.
ideo ex potētia ē tibi cupidita'.
⁊ ex honore ē tibi ſuꝑbia. Hēa
deſcēde nūc hūliādo teipſū
mēte. ⁊ hūiles rogādo ꝑ te oā
re. Hā mitta t' iuſticiā meā
q̄ fluuiū rapidiſſim. ⁊ exiga
ſitiam a te uſcz ad nouiſſimū
quadrātē. et rationē. ſcz ꝑ affec
tu. cogitatu. ꝑ locutiōe. ⁊ ꝑ ope.
Exiga q̄ aīas q̄s prudentie
tue imiſi. q̄s egoīpe ſanguīe
meo redemi. Ꝓpē loq̄t's ſp̄ō
ſe dicat q̄ q̄ntuor iaculā. id ē q̄tu
or ꝛtie paciōibz hūit ꝛtētis. ſagit
tādi ſūt pōres ⁊ tepidi ut cō
pūgāt'. ⁊ ad emēdationē vite
hūilit' reducant'. Ca'. xcviij

Hūlogt'. Ergo dabo
amicis meis q̄tuor
iacula. Ꝓmo ſagit
tandꝰ ē iſte q̄ alēo oculo cēcꝰ eſt'.
ſēdo. q̄ altō pede claudꝰ ē'. ꝛtio. q̄
alia aure ſurdꝰ ē. q̄rto. q̄ ꝑſtīn
iacz ꝛtepta. Ille igit' alio oculo
cēcꝰ ē. q̄ mādata dei ⁊ opa ſcōꝝ
videt. ⁊ nō attēdit. videt vō de
lectabilia mūdi ⁊ ꝛcupiſcit. Hic
talis ſagittandꝰ ē iſto mō. dicēdo
ſit. Tu filis es luciferi q̄ vidit
ſūmā pulchitudinē dei. ſz q̄ tūſ
te deſidauit qđ nō debuit. ideo
deſcēdit ī infernū. Id quē et
tu deſcēdes ñ ꝛreſpuēris. Ex eo
q̄ ꝛtelligis p̄cepta dei. ⁊ ꝑ oīa
tñſitoria ſūt in mūdo. ideo ꝛſul
tiſſim ē tibi tenē ctū ⁊ dimit
tē tñſitoriū. ne deſcēdas ī infer
nū. Ille vō alio pede claudus ē.
q̄ penit' ⁊ ꝛterit de p̄cīis ꝛmiſ
ſis. ſz laborat ad acq̄rendū ꝛtie
na ꝛmoda ⁊ lucra q̄ mūdi ſūt.
Hic ſagittādꝰ ē talit'. Tu labōꝝ
ꝑ ꝛmodo corpis qđ vermē' cōeſ
tuū ſūt cicꝰ. idō labora fructu
oſe ꝑ aīa que ꝛtet'nū ē victūa.
Ille vō alia aure ſurdꝰ ē. q̄ audi
re deſiderat vba mea ⁊ ſcōrū
meoꝝ. ſz aliā aurē habet ap
tā ad ſcurrilia ⁊ ad ea que ſūt

mūdi. Ideo dicat ei. Lu silis es
unde. qui audiuit vna aue
ūba dei ⁊ p alia exierūt id̄o
nō ꝓfuit sibi sermo auditus.
Ꝓtea claude aures tuas a va
no auditu. ut ad ag̃elicas cā
tus possis puenire. Ille vēo
iratꝰ tocꝫ in tua. q̄ tremis ipli
cat. sz tn̄ cogitat ⁊ vellet sci
re uiā p quā se emēdare pos
set. Isti dicat talit. Cēp̄ ist.
breue ē q̄ pūctꝫ. pena vō in
ferni etna. ⁊ gloria scōz ꝑpe
tua. Ideo ut ad vitā verā p
ueniās. nō sit tibi molestum
aliq̄d assume ḡue ⁊ amarū.
q̄ sicut deus pius ē. sic ē et
iustꝫ. Quāq̄ igit sic sagitta
tus fuit. si sagitta de corde e
ius exierit sāguinea. id ē q̄
iste vē xp̄icolat ⁊ ꝓponat se
emēdare. Iuit ergo īmittā o
leū gre mee. q̄ oīa mēbra
eiꝰ tualescet. Cēpt loquēs
sponse de iudeis crucifixoribꝫ.
aḡit eccā de xp̄ianis ꝑtēpnē
tibꝫ eū ⁊ caritatē eiꝰ ⁊ iusticā
pectātes p̄sūptuose ⁊ scēt' x̄e
mādata eiꝰ ⁊ ꝑnētes suas
excōicatōis ecclē. sub ꝓtextu
misēdie dei. ꝓpt' qd' ꝛminat' eis
cū ira ⁊ furore iustice sue.
Ad' loq'. Ca'm xcv.
Isto tpe patiebat'
filiꝰ meus. q̄ appro
pinquāti iuda ꝓditore suo ī
dinauit se ad eū. eo q̄ iudas
brenis statuere erat. dans ei
osculū ⁊ dicēs. Amice. ad qd
venisti? Et stricti alij rapuerūt
eū. alij traxerūt eū p agnes
alij sputis deꝛpabāt eū. Deꝰ
loqbat' filiꝰ dicēs. Ego repuer
q̄ vmis. q̄ q̄ mortuꝰ i hyeme
iacet. i q̄ē trīsentes expuit
⁊ calcāt in dorso eiꝰ. Sic fecer
nt hodie iudei q̄ vetmi. quia
abiectissiꝰ ⁊ īdignissiꝰ ab eis
iudicatꝰ sū. Sic ⁊ xp̄iani ꝑtēp
nūt me. q̄ oīa illa q̄ꝓ caritā
te eis feci ⁊ ꝓtuli. reputāt ꝓ
vanitate. Calcāt q̄ q̄ in dorso
meo. q̄ñ plꝰ timēt ⁊ venant'
hoīem q̄ me deū suū. q̄ñ iusti
tiā mea reputāt ꝓ nichilo.
⁊ ī arbitrio suo ꝛstituūt tēp' et
modū misericordie mee. Deuti
ūt q̄ me q̄ñ in dentes. q̄ñ au
ditis ꝓceptis meis ⁊ passiōe
mea dicūt. Faciaꝫ in p̄nti q̄t
q̄d nos delectat. ⁊ nichilomiꝰ
habebiꝫ celestia. Si ei ꝓd' aut
ietnū punire nos vellꝫ. deus
nō nos creasset. ⁊ nō redemisset
nos tā amare. Ido sentiēt iu
sticiā meā. q̄ sicut nec mūmū
bonū erit ūremunerātū. sic
nec mūmū malū erit īpūnitū. Cōtēpnūt eccā me q̄ cō
culcātes me. q̄ñ nō attendūt
iudicia ecclie sz excōicationē.
Ideo sicut excōicati publice de
uitant' ab alijs. sic ip̄i sepa
bunt' a me. q̄ excōicatio q̄ñ sci
tur ⁊ ꝑtēpnit. ḡuius nocꝫ ip̄
gladiꝰ corpalis. Ideo ego qui
q̄ vetmus videor nūt. veni
usce volo p tribule iudicium

Ideo Ca'm redēptōis
ad sponsā. Tu debes
ē q̄ fistula spōs sci.
ꝓ fistulatore. dulcē facer
ꝓ. Et ar possessor fistule
ꝓfert ea extrūs ut vi
ꝓ ꝓfessor. ita vō deaucto
ꝓ ꝓfectū. Dic ⁊ tu de
ea debes ē bonis mōbꝫ
ꝓ sapia. ut itelligas
ꝓ deus deꝰ. q̄d ve. ꝓrio tuo.
ꝓ expedit aīe. q̄d ve. cor
ꝓ ea salutē. Mens autē
ꝓ ea deaucta. p humilita
ꝓ ſ nulli placē appetit
ꝓ nec displicē horūz tie
ꝓ me. Deinde fistulator
ꝓ fistule fue. Primo in
ꝓ ea symone ne macu
ꝓ fiat ei cooptoriū in
ꝓ fundat. trio cooptorio
ꝓ a fure auferat. Dic
ꝓ debes mūdicia. ut
ꝓ ſ nec delectāde ve
ꝓ mignain. Sz labora
ꝓ ſ possis ē sola. q̄ cor
ꝓ mos mozes misacio
ꝓ Secta vō ē dilectens

meū. Et venā ſic tribulis. q̄
q̄ videres dicēt mōtibz. Cadi
te ſup nos. a facie ire dei.
Cēpit loq̄s ſpōse dicit ei. q̄
ipā ē q̄ fiſtula ſpūs ſcī. p̄ quā
ipā dulce facit ſonū i mūdo.
ad honorē ſuū et utilitatē gē
tiū. ppt̄ qđ ipe vult eā ab ext̄
deaurēare bonis mōrbz et
ſapiā. ab itꝰ vō deaurare vā
hūilitate et cordis mūdicia.
Alloq̄t Cā. cēteſimū
ad ſponſā. Tu debes
ee q̄ fiſtula ſpōs ſcī.
p̄ quā fiſtulator dulce facit
ſonū. Qđ aūt poſſeſſor fiſtule
ē deaurēat eā extꝰ ut vi
deat p̄oſior. itꝰ vō deaurat
auro p̄ſeuerāti. Dic et tu de
aurēā debes ee bonis mōrbz
et hūana ſapiā. ut itelligas
qđ debeas deo. qđ ve p̄xio tuo.
qđ vō expedit aīe. qđ ve cor
pi ad etnā ſalutē. Intꝰ aūte
debes ee deaurata p̄ hūilita
tē. ut ſoz nulli placē appetas
i mihi nec diſplicē hōibz tīe
as ppt̄ me. Deinde fiſtulator
tā facit fiſtule ſue. Primo in
uoluat eā ſyndone ne macu
let. ſcdo facit ei cooptoriū in
quo cuſtodiat. tcio cooptorio
ſerā ne a fure auferat. Dic
tu uolui debes mūdicia. ut
nec affectu nec delectatōe ve
lis ap̄lius ingnaui. Et labora
libenē ut poſſis ee ſola. q̄ cor
rūpit bonos mores ꝛſatio
malos. Dera vō ē diligens
cuſtodia ſenſuū tuoꝝ et ītioꝝ
oīm. ut i oībz actibz tuis atte
das ne aſtucia dyaboli decipi
aris. Clauis vō ē ſpūs ſcī. q̄ cor
tuū aperiet ppt̄ m placūt
ad honorē meū et hoīm utili
tatē. Cagat̄ dei loq̄t̄ ad ſpō
ſā dicēs. q̄ cor filij ſui ē ſuauiſ
ſim. et c. et tāta caritate habū
das. q̄ ſi p̄cor ſtatz ad portas
p̄dicoīs et clamatz ad eū cum
uolūtate emēdādi ſe ſtati eri
pet. et q̄ p̄uenit̄ ad cor dei p̄
hūilitatē vē ītois. et p̄ deuotā
ſidātionē paſſiois eiꝰ. Cā.
Mater dei la cēteſimū p̄mū
q̄t. Cor filij mei ē ſu
auiſſim q̄ mel. et mū
diſſim q̄ fons puriſſimꝰ. q̄ ab
ipo q̄ſq̄ ē ꝓuus et boītatis q̄
a fonte p̄cedit. Ipē eciā ē dlciſ
ſimꝰ. Qđ ei ē dulcius hōi ſe ſa
to q̄ ꝓſideratē caritatē eiꝰ q̄ ac
acōe. i redēpcōe. i labore. et dor
mīa. in q̄ra eiꝰ et pacīa. Eius
ipe caritas nō ē fluida ſicut
aqua. ſz extēſa et durabil. q̄a
caritas eiꝰ uſq̄ ad nouiſſimū
manz cū hōe. in tm. q̄ ſi pec
cator ſtatz ad fores p̄dicoīs.
adhuc ſi inde clamatz cū vo
lūtate emēdandi ſe. eripetur.
Ite ad p̄uenīdū ad cor dei ſūt
due vie. p̄ma ē hūilitas vē
ītois. et hec īducit hoīem i cor
dei. et i colloquiū ſpūale. Secūda
ē ꝓſideratio paſſiois filij
mei. q̄ remouz duriciā a corde
hois et facit hoīem curretē

gaudenter ad cor dei. Hoste dit sponse i visione iudicium unius alie cuiusdā religiosi coram xpo iudice iudicante p quo beata ego interpellat. que dyabolus de quibz peccatis crudeliter accusat. Cui mater dei loquit filio dicens. Queritonia me a magna et luctuosa sciasti. Respondit istā q astat presentī. Respondit filius. Michi est iudicium datum et oportuit me de singulis iudicare. Verum ad iudicem iustum nonne bona pertinet. Primo attende audire. secundo discrete proposita. tertio voluntas velle iudicare iuste. quarto. inquire q de causa litigat. quinto. inquire quanto tempore lis duraverat. quia cuius dampnum est de iudicij dilatione. Sexto. inquire quales testes. si probati. si affirmative quieta. aut si alter litigantium habuit plures testes. Octauo. non curare preces seu dona alicuius. Nonum est equum in iudicando. sic iudicare pauperi sicut diuiti. ita filio et filio sicut extraneo. non facere ut vitetur propter aliquod delectabile mundi. Ergo mater carissima dicito quod vis. Respondit mater. Duo erant inter se et in eis sunt duo spūs. Unus bonus. alius malus. Certat vero de ereptione sanguinis tui. alter ad occidendum. alius ad vivificandum. In uno est obedientia et dilectio. in secundo odium et superbia. Fac igitur iudicium. Respondit filius. Ut sint testes cum animo tuo. et quot cum alio.

Respondeo. non esse precipitanter nec timidus in iudicio. nec timere propter aut dampnum seu deshonestationem propter veritatem.

Respondit mater. Amicus meus habet paucos testes. alter vero multos. quia sciunt veritatem et audire contempnunt. Respondit filius. Facias iudicium iustum. Et mater ait. Amicus meus non acquirit sibi sola sui corporis substantia. Sed ego quia domina sua acquirit ne malicia prevaleat. Respondit filius. Facias quia vis. Sed sicut scias. iudicium corporale precedere debet spirituale. Et si fuerit excommunicatus propter. non debet aliquis iudicari. Et mater. O fili dilecte nos omnia sciamus tamen propter astantes quero. Quod et quale iudicium in isto fit corporale quo ad spirituale. Et filius. Iudicium matris corporale est. ut anima eius celerius discedat a corpore et manus eius fiet mors eius. Judicium vero spirituale est. ut anima eius suspendatur in patibulo infernali quod non est ex fimibus sed ex igne ardentissimo. quia omnis degenerans est de genere suo. Cui unus de religiosis sancti augustini. loquebatur ad iudicem dicens. Domine. nichil tibi constito. Tu vocasti eum ad penitentiam. et propter ea obliti sunt. omnia sua facta sunt. nomen eius ablatum est. et opera eius nulla. Respondit iudex. Anima eius non est presens in iudicio ad respondendum. Cui dyabolus dixit. Ego volo vindicare. Si tu vocasti eum a pellis mundi ad penitentiam. ego vocavi eum de altissimo vertice seu cacumine in profundissima fossa. Omnia eius opera mortua sunt. nomen eius apud me est gloriosum. Cui iudex. Ex

pone mgt̄ q notas. Et demon
dixit. Facia. liez ūiū. Tu vocas
ti eū de pcellis curaꝝ mūdi.
ad requiē vite spūal' q̄ ad por
tū bonū. Ipe reputat hec
q̄ p nichilo. q̄ magis appetit
solliatudies mūdi. Altissīo vō
vtex ē ītio bona ⁊ confessio.
Hac q̄ pfē tenet ipe loq̄t te
cū q̄ es potētissīq ⁊ attīgit ad
tuā maiestatē. De hoc vtice
seu cacumīe altissīo ego pci
pitauī eū. q̄n ipe petrare p
ponit usq; ī finē. q̄n petra re
putat p nichilo ⁊ iusticia p
vanitate. Profūdissīa vō fossa ē
gula ⁊ cupiditas. q̄ sicut fos
sa pfūdissīa nō de facili īple
t̄. sic īsaciabl' ē cupiditas sua.
Nomē aūt eiꝰ erat monachꝰ.
et nomē monachi ē custodia
sui. et abstinētia erā a licitis.
Ipse ī eo abolita fuit ⁊ vo
cat' saul. Dic' ei saul recessit ab
obīa sic ⁊ iste. nā obedīētia
sua fracta ē. Qa sicut die ex
tremitates ligni fracti nō cō
ueniūt ppt' putredinē eiꝰ. sic
nec desiderīū celeste nec dīna
caritas q̄ fuit tanq̄ die extīmi
tates ⁊ vniōes obīe q̄uere
pnt ī obīa sua. q̄ nō obedit
ī ad mūdanā utilitatē ⁊ vo
lūtatē suā ppā. Et opa sua. sī
scd̄m opa mea. Qa liez ego
nō legā missas nec cātē nec
faciā reliq̄ sicut ipe. tū q̄n opa
ista facis scd̄m velle meū. tuū
facit opa mea ⁊ dica pnt opa
mea. Qa cū celebrat missas.
ex pūsiptiōe accedit ad te ⁊ ex
pūsiptiōe illa īplet maiori ma
licia mea. Cantat etiā p lau
de hoīm. et cū ego ostēdo ei
dorsū meū ipe dorsū suū vtit
ad me. et q̄n ego volo vtit vē
trē suū ad vētrē meū. idē. oēz
voluptatē suā pficit scd̄m vo
lūtatē meā. Et oīa q̄ facit. cau
sa pūsentis vite ⁊ ppe voluntas
facit. Ideo opa eiꝰ sūt opa mea.
Orāte spōsa vdit ī visione
q̄lit' bēs dyonisius orabat pro
regno frācie ad bēatā vīginem

Dum mariā. Cū eiꝰ
esse orādo. vidi q̄lit'
ad vīginē mariā bēs
dyonisius loq̄bat dicēs. Regi
na mīe. tu es cui data ē oīs
mīa. ⁊ mīr dei facta es ppt' mi
serorꝫ salutē. Miserē igit' regi
no frācie. tuo ⁊ meo. Tuo q̄dē.
q̄ habitatores eiꝰ te p modu
lo suo honorāt. Meo aūt. q̄ pa
tronā eorꝫ sū. ⁊ ī me habet fi
duciā. Tu q̄ppe vides q̄ītē aīe
pīclitāt' oī hora. ⁊ hoīm cor
pa q̄ bestie pstruūt. ⁊ q̄d gra
uius ē. aīe q̄ nix descēdit in
ifernū. Cōsolare ergo eos ⁊ ro
ga p eis. q̄ dīna es ⁊ oīm ad
uitrix. Vīndit mater dei. Pce
das ad filiū meū ⁊ audiā ppt'
ista q̄ astat. q̄d ipe vīndebit.
Mater dei orat cū bēo dyoni
sio et alijs scīs ad eūdē filiū suū
p regno frācie. et sup guerra
istorꝫ duorꝫ regū q̄ assilāt dī

abz bestijs ferocissis. Cap. cviij

Mater loqt ad filiū. dicēs. Benedicto sis tu fili mi. Scribit. q ego dicebar benedicta q te portaui i vtero. Tu vo benedisti. q iste ecia benedicto q vba tua audiui et obseruaui ea. Ergo fili. ego sū illa q verba tua meoruit in cor de meo seruaui. Ideo reduco vnū vbū qđ dixisti scz petro querenti si dimitteret peccātī usq; septies. Respondisti dimittendū usq; ad septuagies septies. notāns p hoc. q quoties alīs se humiliat cū voluntate emendādi. toties tu pmptus es dare misedia. Respondit filius. Testimoniū tibi phibeo q vba mea fuerūt indicata i te. sicut semen qđ seminat in pīguī tra. dās ex se fructū cētesim. Sic ecia vtriosa opa tua ōibz fa ciūt letīe fructū. ideoq; pete qđ vis. Respondit mr. Rogo te cū dyonisio et alijs scīs tuis q̄r corpa in hac tra ist9 regni fiāt ne sut. aīe vo i celo. misceāt isti regno. Ego ei p similitudinē loquēdo ppt̄ istā que pcēs ē spūs. vidco q̄ duas bestias fe rocissimas. quālibet de gñe suo. Alia ei cupidissia ē deglutire q pt̄ habē. et quo plꝰ comedit. eo magis esurit. nec saciat̄ fames eius. Bestia vo sedā ni tit̄ sup oēs ascendē. Iste bes tie habēt in mala. Primo. tūbilē vocē. Secdo. st̄ plene picu loso igne. tcio. qlibet desiderat altius cor i se glutire. et vna in quit in dorso altius. voles ibi mqre ingressū ad cor. Vox tribu lis istaz bestiaz audit̄ longe. et oēs bestie q apto ore veni unt erunt ardētes. Istarū bestia rū. ideo cadet̄ i mortē. Ille vo bestie q clauso ore veniūt. pua bunt̄ vellē. et discedet̄ nude. In istis duabz bestijs intelligunt̄ duo reges. scz francie et anglie. Rex alt̄ no saciat̄. q̄r belli sui ē ex cupiditate. rex alius nitit̄ ac cēdē. Ideo abo pleni sunt̄ igne ne et cupiditatis. Vox bestiaz ē talis. Recipe animā et diuicias mūdi. ut no partas sagū xpianoz. Quelibet istaz bes tiaz desiderat altius mortem. et ideo quilibet querit alicui locū ad nocēdū. Ille vo querit i dorso nocē. q iustitiā sua desidat au diri ee iusta. et ut alt9 iustitia a dicet̄ ee iusta. Alius at querit i pectore nocē cordi. q̄r sat se habē iustitiā et ideo facit ml' tū dāpnū no curās de pdi tōe et miseria aliorz. nec i sua iustitia habet diuinā caritā tē. Ideo ergo i pectore querit i gressū. q̄r ipe maiorē iustitiā habet ad regnū. et cū ipa iusticia habet superbiā et ira. Alius vo habet minorē iustitia. ideo ardet cupiditate. Bestie q̄ alie q apto ore veniūt. Ihs sunt q ppt̄ cupiditatē veniūt ad eos. Vox ora apta ipletur ihs qui

vocãt reges. ꝟ fuit vere ꝑditõis?
Periit nãq; pecunias habuda
tet & dona i ora rpoz. et sic fa
cãt eos ardẽ ad bellũ ut cadat
i morte. Quoz bona ẽmanẽt
et corpa recipiũt in tra & cor
rodũt vermes. dyaboli eoꝝ
aias. Et sic isti duo reges pro
dũt multas aias de filio meo.
q̃ eas redemit sanguine suo.
Ille vo bestie q̃ puant vellẽ.
fuit hoies fplices et q̃ stetãt
de bonis suis. qui hac ttõe ꝑ
cedũt ad bellũ qz credũt se hẽ
iusticiã et bellũ ee iustũ. Ido
puant vellentbz idẽ. corpibz
p morte. aie vo recipiũt i ce
lũ. Ido fili mi miserẽ. Respondit
filius. Ora oia vides i me. dic
ista audiẽte q̃ astat. q̃ ẽ iusti
cia. ut reges istu exaudiãt.
Et mr rndit. Ego ingt audi
o tres voces. Prima ẽ istoꝝ
regũ. quoz vnus cogitat sic.
Si habeẽ mea. nõ curarem
habẽ alia. et timeo carẽ oibz.
Et ex isto tnoze scz q̃ timet ob
prbriũ mũdi. vnit se ad me.
dicẽs. O maria rogꝫ p me. Al
ter vo rex taliter cogitat. Vtinã
esse in statu ꝑni. fessus sũ. Ido
et rpe se etiã vnit ad me. Secũda
vox ẽ comitatus. q̃ cotidie rogat
me ꝓ pace. Tercia vox ẽ cleroꝝ
tuoꝝ. q̃ clamat dicẽtes. Non
plorama corpa mortuoꝝ. non
dãpna. nõ pauptatẽ. ꝟ aiaꝝ
casũ q̃ cotidie pclitãt. Ideo
o dña rogꝫ filiũ tuũ. ut aie
saluent. Pdica o fili. miserẽ eis.
Respondit filius. Est septũ. q̃ plsaci
apiet. vocãti indendũ ẽ. & pe
tenti dabit. Sz sicut oĩs q̃ pul
sat extra ostiũ ẽ. sic & isti reges
extra ostiũ sũt. q̃ me nõ habet
i se. Ido ꝓpter te peteribz ẽ ape
riendum. Expe loqꝫ sponse
dicat ei modũ p quẽ debet fi'
pax int' reges frãcie & ãglie.
Et si ipi reges nõ obedierit. ẽ iussiõ
filius puniet. Ca'm. Et
loqt'. Ego sũ rex metuẽdus & ho
norãdus. Ido ꝓpter preces
matris mee mittã eis vba me
a. Ego sũ pax vera. et ubi pax
ẽ. ibi p'cto ego sũ. Si igit' isti du
o reges francie & ãglie habẽ
voluerit pacẽ. ego dabo eis ꝓpe
tuã pacẽ. Sz pax vã haberi nõ
potit. ñ veritas & iusticia di
ligat'. Ideo q̃ alter regũ habet
iusticiã. placet mi q̃ p mrimo
niũ fiat pax. & sic regnũ ad le
gitimũ hẽdẽ potit puenire.
Sed volo q̃ sit cor vnũ & aia
vna. i augẽdo fidẽ xpianam
ubi modus fieri potit ad ho
norẽ meũ. Tercio deponãt to
lerabiles exactiones & fraudu
lẽtas adiuẽtiões suas. & dilugat
aias subditoꝝ suoꝝ. Si ãt ille
rex q̃ nũc tenet regnũ obedire
nolueit. sciat p certissiõ q̃ non
ꝓsperabit in factis suis. Sz i dolo
re finiet vitã suã. et regnũ di
mittz i tribulacõibz. Et filius et
tyrannus sua erit i ira & obpbio.
et ꝛfusioe. ita q̃ oẽs admirabũt.

Si aũt rex ille q̃ iustitiã habz obe
dire voluit. admonebo eũ. et
pugnabo p̃ eo. Si vo nõ obedi
erit. nec ipe puerit ad dexte
riũ suũ. sz p̃uabit obtẽtus. et
p̃cipuũ gaudiosũ dolosq; exitꝰ
obscurabit. Verũptñ qñ hoies
regni francie assumpserit ve
rã humilitatẽ. regnũ puerit
ad legitimũ hered̃ & veram
pacem. ¶ Epc̃ dicat spose q̃
nõ timeat frãgẽ abstinẽciã
p obiam p̃ris spũal' qñ nõ
est pcm̃. & eciã monz spõsã
q̃ stet stabilis & q̃ resistat tẽp
tacoibz strenue & q̃ habeat
voluntatẽ firmã pseuãndi in
bono. exẽplo dñi nr̃i maire et
David & abĩe. Cam. cvj
Hlugloqt. Cur times.
Nã eciã si q̃rer i die
comederis. nõ tibi putabit ad
pcm̃. si p̃ missioẽ eiꝰ feceris cui
teneris obedire. Stã ergo sta
bilis. Tu debes ee sicut miles.
q̃ pcussꝰ i bello diuersis vulnibz
reddit inimicis vulnã multo ac
riora. et eo ad pugnãdũ ẽ fer
uẽtior. qꝰ plꝰ ab hostibz appetit.
Sic & tu inimicũ tuũ repcute.
et ee stabilis. et voluntatẽ ra
tionabilẽ debes habe. i bono
Cur aũt repcutis dyabolũ. q̃
tẽptacoi nõ assentis sz viriliter
resistis. utputa opponẽdo hu
militatẽ xp̃i superbiã. strenuam
xp̃i gulã. Cur vo es stabil'. cũ
i tẽptacoe xp̃i deũ nõ murmuras.
sz cũ hylaritate oia suffẽndo.
et pcis tuis oia i putãdo. regra
tiaris deo. Cur vo voluntas tua
ẽ rationabil'. cũ nõ desideras
pmiũ n̄ ad voluntatẽ meã. cũ
te totã reliquis i manꝰ meas.
Primũ itaq; bonũ sz repcutẽ
hostẽ nõ habuit lucifer. q̃ sta
tiũ assensit cogitacoi sue. Ido ce
cidit irrecupabiliter. q̃ sicut nl'
lũ malicie sue habuit instiga
torẽ. ita eciã nullũ habebit re
cupatorẽ. Secm̃ bonũ sz stabi
litatẽ nõ habuit iudas. sz factꝰ
desp̃at? serpm̃ suspendit. Tertiũ bonũ sz voluntatẽ bonã nõ
habuit pylatꝰ. q̃ feruẽtiorẽ vo
luntatẽ habuit ad placẽdũ iu
deis. et ad honorẽ suũ. q̃ ad
me liberandũ. Sz pmũ bonũ
sz repcutẽ hostẽ. habuit mat̃
mea. que q̃ habuit tẽptamẽ
ta. tot reddidit & recopposuit
cõtraria. Secm̃ vo bonũ habu
it dauid. q̃ i aduersitate Fiat
pacies. & i casu suo nõ desperas. Ter
tiũ bonũ sz voluntatẽ p̃fectam
habuit abrahã. q̃ relicta p̃ua
eciã filiũ vnicũ imolabat.
Hos igit & tu iuxta vires tu
as imitare. ¶ Epc̃ iduat spõ
sã id ẽ aiam ad seruãdã dili
gẽt' strenue pura. curritẽ di
uinã. & obiam firmã. decpt
eciã illos q̃ strepit obiam et abstinẽ
bonã pacem. aimatꝰ hoi Ina et
nẽ spũalẽ ne paulatim sub
specie lucis pmittat ingres
sare et obcecare cõscientia
suam. Capitulũ. cvij

Apparuit ag̃elus q̃dã mire spẽ. ad quẽ a/
lij ag̃eli visi sũt loqui./
dicentes. O aũe cur offers/
deo nr̃o nutẽ vacuã? Rndit/
ille. Luz oĩa sciatis. tñ ppt̃ ista/
q̃ astat loquor. Ego ex p̃tria/
dei nr̃i nuq̃ exstor. q̃ sic volũ/
tati ei⁹ deseruio ad pfectũ aĩa/
rũ. q̃p nuq̃ ei⁹ careo p̃tria./
Cui ꝛ si nõ offero nutẽ dulce/
dñs. offero tñ aliq̃d delectabile./
scz clauẽ de auro purissiõ. ua⁹/
argenteũ. ꝛ cõnã de lapidibz p/
ciosis. Clauus võ sigt̃ extrionẽ/
ꝛ confessionẽ puram p̃ petrũ. q̃ a/
perit cor dei. et introduxit p̃tõ/
rẽ in cor dei. Vas võ ẽ dina/
delectatio ꝛ cunctas. i q̃ deus cũ/
aĩa suauit̃ refecit. Cõna ẽ/
obia firma ꝛ hylaris. Her ei/
tã regrit dñs meus ab aĩa scã./
Sz luz her aĩa custodie mee/
deputata her tã spreuit. rep/
sentu tñ iter deo illa q̃ ei ob/
tulit ꝛ nichilomiꝰ honor sum⁹/
erit. Hã clauus extrioꝛ est ei/
onosa in tm. q̃p nec cogitare/
de ea velit. Vas võ dilcionis/
dine ẽ ei sic amatũ. q̃d nllatẽ/
nus illud odorare pt̃. Cuius ei/
ei dulcescẽ possũ suauitas spũ/
alis. ubi radicata ẽ voluptas/
carnis? Nõ ei duo extra bene/
uenerũt i uno vase. Corona/
eiã obie ẽius ẽ ei ad portã/
dñi. q̃p ppa voluntas tm ei pla/
cet q̃p dilaꝰ ei videt̃ scq̃ volũ/
tatẽ ppã. q̃p dei. Cũt angelꝰ/
uites se ad deũ dixit. Ecce dñe/
uas et clauus et cõna q̃bz aĩa/
ista fecit se indignã. Et ideo cũ/
testa crepuit. et inde plena ẽ/
luto. q̃ debuisse ee plena melle/
suauissio. In medio vo teste ia/
cet serpes. Testa igit̃ est cor./
q̃d cũ p mortẽ crepuit. plenũ/
ẽ desideriis mundi. q̃ se q̃ lutũ./
serpes ait ẽ aĩa. q̃ lucidior de/
bet ee sole. feruentior flama./
sz fta ẽ serpes pleno veneno/
nulli nociuo. in sibi rpi ad pdi/
tionẽ. Dns ait tũc locutꝰ ẽ spo/
se. dicẽs. Ego dico t̃ p filitudinẽ/
q̃ndã. quo ille extitꝰ ẽ. Quasi/
si vnꝰ hõ staꝝ. ꝛ alt̃ eũdo agp/
piquatꝝ ei. Cinabo faces ha/
bent alt̃ ad altez. dixit ille q̃/
ibat. Dñe q̃ vniu int̃stitiũ ẽ/
int̃ nos. onde m̃ uiã p quã ꝙ/
diat. q̃ video te potẽtissim abss/
spacõe. suauissim absq̃ ysidã/
tiõe. optim tanq̃ illũ a q̃o est/
oĩs bonitas. ꝛ sine q̃ nullꝰ ẽ bo?/
Rndit ille. Amice mostrabo/
ubi ẽplicẽ uiã. q̃ tñ ad vnũ tẽ/
dit. Hãc si secutꝰ fueris. petro/
sa ẽ in p̃cipio. sz i fine planis/
sia. obscura ẽ i capite. sz luci/
da ẽ i pgressu. amara ad tẽ/
pus. sz suauissia i fine. Rndit/
ille. Tm onde m̃ uiã. ꝛ libẽt̃/
seqr̃ eã. Video ei pcl'm ee in/
mora. dapnũ i errore me fuis/
se maxim si secutꝰ fuero uiã./
Ido ẽple desiderii meii. ꝛ on/
de m̃ uiã uerã. Ego igit̃ ce/
ator oĩm. ego sũ ille q̃ sto imu

tabilis et inuet'nū stabilis. Luc
ille talis appropiquat m̄. qn̄
me diligebat ⁊ nichil sicut me
ḡrebat. Ego q̄ vti facie meā
ad eū. qn̄ i aiam eiꝰ misi diui
nā ꝯsolationē. ⁊ mūdi gau
diū erat ei odio ⁊ oīs volup
tas carnis. Ego eciā oñdi ei
tplicē viā nō loq̄do voce cū
nis. ꝫ ispirādo aīe sue occul
te eo mō quo nūc ispiro aīe
tue i apto. Dmū igit' oñdi
ei. q̄ eet obediēs m̄ deo suo.
et patris suis. ꝫ xp̄c vndit m̄
intꝰ. cogitādo sic in mēte sua.
No faciā inq̄t q̄ durꝰ ē platꝰ.
et nō caritatiuꝰ. et idō nō va
leo ei obedire voluntate. Oñdi
ei eciā secūdā viā. scz fugē vo
luptatē carnis. ⁊ seq̄ meā vo
luntatē diuinā. fugē crapulā
⁊ seq̄ abstinenciā. Hec ei vie st.
q̄ ducit ad obiam veram. Sed
xp̄c vndit m̄. Neq̄q̄. Natura
q̄ppe mea infirma ē. idō come
dā ⁊ dormiā ad saturitatē.
loquar ad habēdū gaudiū. et
videbo ꝑ solaciū mūdi. Oste
di eciā ei eciā viā. scz habe
pacīam bonā ꝑ me deū suū.
q̄ bet ē que ducit ad abstinen
tiā. ⁊ iducat ad obiam scām.
ꝫ xp̄c vndit m̄. Nō faciam.
Si ei illa ꝓtuelosa m̄ suffero.
angariat q̄ sū fatuꝰ. Si des
pectior ceteris fuero i habitu.
ofīdor ab hoīb. Et si i mēbꝝ
meis ē deformitas. nōne ē ut
op̄ aliq̄d placidū hoīb hoc
supleat ⁊ recōpēset. Dic igit' air
dns. ego et cōscia sua cruciamꝰ.
usq̄quo elōgns se a me vrebat
ocupiut ad me. ⁊ nō faciē. Sed
quō vrebat? Qm̄ scz volut obe
dire i hijs tm̄ q̄ sibi placuerūt.
et sic voluit ee pacies ut ni
chil minuet' de amicicia mūdi.
Nūc at dyabolꝰ laborat ut fa
ciat ei totū cetū ⁊ mutū. q̄po
nēs ligare manꝰ eiꝰ ⁊ pedes
inuolue. ⁊ ducē ad tenebras i
ferni. Luc at facit ipm cecū.
q̄n̄ cogitat sic. Deus videt
me passioē sua. nō ꝑdet me
q̄ misericors ē. Nec sic dist'
te deus exāinat ꝓcm. sicut
hō offendit oi hora. Ex istis
ꝓbat' q̄ fides sua nō est stabi
lis. Ideo inquirat i euāgelio me
o. q̄ ego rationē q̄rā de vbis.
q̄ntomagis de opib? Inq̄rat
eciā. q̄ diues nō ꝑ rapina se
pulꝰ ē in ifemo. ꝫ q̄ abutreba
t' dcessis. Luc vō facit dyabo
lus eū mutū. q̄n audiēs exē
pla aucꝝ meoꝝ ⁊ vba dicat.
Nemo potit sic nūc viue. Ex
isto ꝓbat' q̄ habet modiā ſpē.
Ego ei q̄ dedi amicis meis sic
apte ⁊ caste viuē. ego ⁊ potēs
sū dare isti filia si i me spem
habet. Luc vō dyabolꝰ ponit
hamū ubi minꝰ ꝓcauet'. Luc
eciā inectit pedes. q̄n cogita
cōes ⁊ affectiōes suas nō at
tēdit. q̄n modū tēptationum
suaꝝ nō ꝑsiderat. q̄n sic utili
tati ꝓximi ⁊ carnis attēdit

qp de salute aie sue no attedit. ꝓpea cogitet qd dxi i euangelio. qp hō ponēs manū suam ad aratrū. nō respiciat retro. et q magis utile ichoauit: nō retro cedat. Cui qz dyabolus viculū ponit sup cor eius. qn voluntē eius sit ad mala iclinat. ut cogitet & velit i seli honore ee & tali dispositōe ꝓseuare. Ducat ecia eū ad tenebras qn cogitat. tnlit. Utrū gloria habea vel suppliciū. modicū e m cure. Ve ei. q tales tenebs incurrit. Veruptn si vre se voluit ad me. occīa ei qi pt. Dz quō? Habēdo scz voluntatē sua qntūcūq potit. Sicut ei nō luz filio hois recipe aliquā in augiū st voluntatē ꝓpam. sic nec filio vgis luz. Voluntas ei e qdā instrumētū. p qd caritas dina introducit in aiam. Sicut ei moledinarius volens ꝓscīdē lapides ꝓmo iqrit vimas ubi ꝓmo iponit gralio ra instrumēta. inde grossiora donec lapis dissoluat. sic ego ꝓmo qro voluntatē bona. in q infudo gram mea. Deinde crescēte ope & voluntate pficiente. actrescit & maior gracia mea. donec cor lapideū mutat. et crescat i cor carneū. & cor carneū i cor spuale. Xpc lo qs spōse dicit. qp tres scī ei p cetis placuerūt. scz ego maria. bts iohes baptista & maria magdalena. Laudat qs discrecionē abstinēcie qua isti tenebāt i cibo. sopno & vestimēto. Cm

Hec loqt. tres. e vnus scī fuit. q m̄i p ceteris placuerūt. scz maia mater mea. iohānes baptista. & maria magdalena. Mater genit mea. qn & postq nata fuit. sic erat pulcra. qp nulla eāt i ea macula. Qd bene ꝓgnos cētes deones sic egre tulerūt. p similitudinē loqdo. qñ ep queda vox deonū tuc sonuisset de iferno. dicēs. Una vgo tā vtuose et mirabilit gredit. qp oēs superauit ira & i celo & puenit usq ad sedē dei. Dz et nos si ꝓcedim⁹ st ea cū oibz lagis nris. oēs ipa dissoluit. & sicut stuppe rupunt. & sicut funes vetere dissoluūt. Si vo veni⁹ st ea cū oi malicia nra & imudicia. oia vesidit sicut fenū. qd vesidit a falcastro. Si at imittim⁹ ei voluptatē & mūdi delectatiōnē. facili⁹ oia extinguit. qp sa tilla a torrēte aquar. Nato vo iohāne baptista & ipe displicuit deonibz. i tm. qp qñ vox queda tuc sonuit de iferno dicēs. Natus e puer mirabil. qd facie⁹? Si ꝓcedim⁹ st ei ai superbia st ꝓpit audire nos & minus mult suggestiōi nre obedire. Si ꝓtendim⁹ ei diuicias. vt ad nos octupit & renuit vide. Si voluptatē. qi mortuus e & nō pt sentire. Cm vo maria magdalena ꝓsa e. dixerūt

dēones. Quō reducem⁹ eam? Pīgue ei preda ꝓdidit. Ipsa q̄ppe rā in tm se aḡs lacrimis lauat. q̄ nō audet⁹ aspectū nostrū in ea rigere. Sic tegit se bōis opibz. q̄ nichil accedit ad eam de macula. Sic feruēs ē et ca lda i dei seruicio et sātate. q̄ nō audet⁹ ei appropiquare. Itaq; isti tres sic habuerūt aiam suā q̄ dīm. corp⁹ vō suū q̄ seruū. Quor aīa tā habuit. Primo. nichil dilexit nisi me deū suū. Secūdo nichil facē voluit ꝑ me. tāo nichil amittē voluerūt q̄ erāt dei. Ergo q̄uis isti talem habuerīt aiaz nō tn spreuerūt corp⁹ suū. nec dederīt ei venenū p cibo nec spinas p vestimēto. nec iacuerūt in tumulo formicarū. Sz habuerūt modāta refectionē ad honorē mei et aie utilitatē. vestimētūq; ad corpis operimētū nō ad superbia. sopnū vō ad q̄etē et lectū ad alleuiationē. Veruptn si xpi scriuisset in placuisse et ego dedisse eis gram. libēt' oīa amarissima recepisset in cibu. et spinas p veste. et i tumulo formicarū iacuisset. Sz q̄ sidabāt me i oīb⁹ iustū et misericordē. vdo sicut ad corp⁹ fuerūt usti p refrenationē motuū illicitor sic et miserecordes et racionabiles fuerūt ad idulgēdū corpi me violētia laborus corp⁹ trueret. et ne laborus vehemētia solue ret. Nūc igit' potis q̄rē. Cum sā hēmite et antiq illi prēs tātā gram habuerūt q̄ q̄dā eor nō comedert n semel in septimana. alij usq; sūt cibo et mīsterio āgelorū. q̄re istis nō dedit gram talē? Rīndeo. Illi sā prēs tale ieiuniū obtinu erūt tplici de causa. Primo ad manifestandū gram et potēcia mea. ut sciat hoies q̄ sicut aīa sine corpali cibo sustēto. sic ecia corp⁹ sine cibo si michi placet valeo sustētare. Secdo ꝑpt' exē plū ostendendū. ut ex eor exē plo discāt hoies q̄ corpalis la bor et tribulatio trahit aiaz in celū. Tercio ꝑpt' pcīi mtatiōnē. q̄ voluptas carnis nō refrenata trahit hoiem ad pnā. Ergo ut hoies addiscent abstinēcia et modū viuēdi. ego ipē deus et hō. q̄uis sine cibo viuē potuisse in mūdo. tn cibo et necessarijs corpalibz usq; sū. ut hō in oīb⁹ restrainet mdeo suo. et solacia modāta hret i mūdo. et pfectā libtatē aīe sās in celis. ¶ Maria loq̄t' dicens. q̄ hō spūalis postp̄ sūit labore pnē et actis opibz bonis re dimē debet ꝓpria tpa pdita ad hoc ut vacuas nuptias nō offat

At' loq̄t. deo. Cū ego Ubi pmittit dño nu ces. q̄nq; mīt' eas ali que iuenīt vacue. q̄ ut ac ceptabiliores fiāt dño. ipleri debēt. Sic ecia i spūalibz op

bus ē. ℣ Multi faciūt opa bona
ppt̄ q̄ diminuit pcm̄ ut nō
ieuīat infernū. attn̄ aīa illa
opa bona + int̄ ea nīlta fu/
erūt tpa vacua. q̄ nāt ē ut ī
pleāt. ℣ si tps laborādi fuerit.
℣ m at ītio + caritas oīa sup
pleat. ℣ ir maria magdalēa
obtulit nuces deo id ē opa bo
na. int̄ q̄s nuces q̄da erāt va
cue. q̄ lōga tpa habuit ad per
andū. ℣ z oīa illa supplebat in
uāte tpe pacīa + labore. ℣ z +
ioh̄es baptista obtulit nuces d̄o
q̄ plenas. q̄ a iuuētute seruiu
ut deo. offerēs ei totū temp̄
suū. ℣ pli vō obtulerūt d̄o nu/
ces q̄ semiplenas. q̄ aīa in
sionē suā plā tpa habuerunt
ipfecta. Ego vō q̄ sū mater d̄i
obtuli nuces plenas + dulcio
res melle. q̄ a iuuētute mea
ipleta fui gr̄ā + in gr̄ā ꝺseruā
ta. ℣ deo dico. q̄ quis pcm̄ di
missū sit hoī. tū tpa pus va/
cua dū hō tps habet redimi
debēt pacīa + labore cūtatis.
¶ Exp̄ istruit spōsā. q̄lis est
differēcia int̄ spm̄ bonū + illu
sionē dyaboli. + quō vīndendū
+ ¶ Alig ē utr̄q̄. Cā. c. x.
loq̄t. Quo ītelligēdꝰ
ē spūs meus cū duo
sint spūs. sc̄z bonꝰ + malꝰ. ego
dicā tibi. ℣ spūs meus cālidus ē.
+ facit duo bō. ℣ primo facit nichil
desiderare ni deū. ſēdo dat su
mā hūilitatē + mūdi ītēptū.
℣ ps vō malꝰ ē frigidꝰ + calidꝰ

℣ frigidꝰ q̄. oīa q̄ dei sūt facit a
mara. ¶ Calidꝰ ideo ē. q̄ hōinem
ad carnis īclinat voluptatē +
mūdi superbiā. et ad laudē ꝓpriā
īstigat affectū. ℣ pē q̄ppe venit
blandꝰ q̄ amicꝰ. ℣ z ē q̄ canis
mordēs. vēit q̄ q̄ dulcis ꝺsola
tor. ℣ z ē pessimꝰ illaqator. ℣ deo
cū venit. dicto ei. ℣ Nolo te. q̄ fi
nis tuus malꝰ ē. Cū vō spūs boꝰ
venit. dicto. Veni dñe q̄ ignis
+ mētē cor meū. ℣ nā licz ego
īdigna sim habē te. q̄ tu nō eis
meliꝰ ꝓpt̄ me. tū ego ex mea
pte īdigeo te. nec īdigēs meis.
℣ z ego ero meliꝰ p te + sine te
sū nichil. ¶ Exp̄ loq̄t spōse de
tribz legibz sc̄z eccie. ī patoris +
cōitatis. ſi monz eā q̄ ipā vi
uat sc̄m q̄tū legē sc̄z spūalē.
id ē in hūilitate + caritate. oīa
postponēdo ꝓpt̄ deū. q̄ p ista
acq̄rit vita eterna. Cā. c. xj
¶ Alig loq̄t spōse dicens.
Tres leges sūt. Una
ē eccie. ſēda ē ipatoris. tēia ē cōitatis. ℣ iste oēs le
ges scribūt ī pellibz aīaliū mor
tuor. ℣ z ē alia lex spūalis. q̄ nō
scribit in pellibz ſi ī libro vite.
q̄ nūq̄ pdit nec vetustate cor
rūpit. nūq̄ habet tēdio n. cū
difficultate possidet. Oīs itaq̄
lex bona ordinari debet ad sa
lutē aīe. + ad p̄cepta dei ꝓfici
enda. + ad desiderīa mala fugi
ēda. et ad bona opa q̄ desiderāri
discrete debēt q̄renda. ℣ Huic aī
ī lege q̄ scribit ī pellibz ē unū

verbū qđ dicat obtinē aliqđ. Ergo ut aliqs obtineat aliq. vnū de q̄tuor ē necesse. Aut ei dat alicui aliqđ donū ppt̄ caritatē & fāliaritatē exptā. aut ppt̄ hēditatē. aut ppt̄ diuisionē. aut ppt̄ humilitatis et seruitutis opa i pēsa. Dilc ē de lege spūali. Nā lex spūalis ē deū itelligē & diligē & eo firui. Et i hac lege ē hono & spūales diuitie. scz creatoīa mittere i cretore voluntatē ppā. p deo eligiē. vtutes diligē. & p celo dare miđiū. Itaq; iste diuitie obtinēt q̄duplicat. primo p caritatē. Sicut ei dns tpalis alicui tribuit dona ex caritate licz nō p̄edat mita. sic ego ex bonitate mea creauī hoīē & redemi & supporto cotidie & sī ignorantiā diez ei honoro eū. In sup et q̄tuq; me diligit toto cor de & nichil n̄ me desiderat. habebit vitā ēternā. q scribit i cor de digito dei. & hoīē in celo q̄ scribit i libro vite q ē vita eterna. Secdo obtinet honor spūal ppt̄ hēditatē. Ego q̄ppe p humanitatis mee assūptionē & passionē hoīem emi celū. et aperui celū hēditario iure. Sicut ei hō hēditatē diuinā quodāmō vēdidit dyabolo recipiēdo pomū modicū i pmutatione p delectatoē etna. sibi vetitū p lignū vite. falsitatē p vitate. Sic ego obediēdo pri discerpsi hiam in obie. p amaritudinē cordis mei. satisfeci p dulcedie pomi. p mor tē mea. pmeritū hoīs lignū vite. p fidē humanitatis mee redixi hoīnē et i statū dēm vitatem. Ergo q̄cuq; credit vbis vitam mee & imitat me. hic p hēditatē obtinebit diuitias spūales et gīam meā. Tercio obtinet honor spūalis ppt̄ diuisionē. scz qm̄ hō diuidit & sepat se ab oī delectatoē delicia & carnaliū. & aufert voluptatē carnis i abstinētia. diuitias i paupiatē. honorē in abiectionē. pntes vt nos in amicoz dei collocatione. visionē mīdi p visioē dei. Quarto obtinet hōr spūal ppt̄ humilitatis opa & seruitutis. scz qm̄ hō in seruicio dei & patia militat q̄ miles validꝰ i bello. seruit i humilitate & fidelitate q̄ seruꝰ. dispēsat sibi cmissa misēdi et iuste sicut bonꝰ dispēsator. & mitigat & tēptatoēs sicut bonus speculator. hic ē dignꝰ habere honorē & spūales diuitias. que nō scribūt in pellib; aialiū sz i aīa. Quia gradꝰ tpalis legis scpre utilis ē ad pficiēdā iusticiā. sz lex spūalis suauis ē ad fructū papiēdi. Ergo filia q̄ppe honorē spūalē obtinē p caritatē. scz nichil diligēdo sicut me. Quere p hēditatē. scz credēdo firmit illa q̄ pmittit ecclia. Ter p opa humilitatis. aia scz faciendo p honore meo. In lege q̄ppe mea tu vocata es. ideo & legē meā seruare teneris. Lex vō mea ē viuē scdm volū

Dilectꝰ ad sponsā. Pro li tibus de sapia ipsius q̄ caro cōsiscet. Est dilectꝰ meꝰ mihi et ego illi. qui pascitur inter lilia donec aspiret dies et inclinentur umbre. Cāt. cviii

tatē mea. Dicut ei bonꝰ clitus
viuit sēm legē ecclie. sic & tu
viue sēm legē humilitatis mee.
sformādo te aīcis meis. Nam
oīs lex tpalis ptim tēdit ad hō
rem mūdi. & parti ad septū
eū. Mea vō lex sola tēdit ad ce
lestia. qz aīa me et post me nl'
lus itelligit plene q̄lis & q̄ glo
riosa ē celestis regni suauitas.
sicut ego. & ille cui voluero rue
lare. Tēpē loquit spōse dicēs.
q̄ caueat diligent' a vitio sup
bie. ne extollat' de pulchitudi
ne mēbroꝝ. ā de bonis seu de
pgenie. nā superbꝫ xpat' papy
lioni q̄ habet alas latas et
modicū corpus. Cap'm. cxij.

Hlig loq̄t' ad spōsā. No
li tbari de superbia isto
rū q̄ cito trāsiet. Est
ei q̄dā gen9 muscaꝝ q̄d vocat'
papilio Hoc habet latas alas
& modicū corp9. Sēdo habet ml'
tiplices colores. Tercio volat
alte ppt' subtilitatē suā & leui
tatē. sz a scēdēs in aerē q̄ mo
dicū habet fortitudis i corpe.
cadit citius i q̄dcuq̄ ē viciniꝰ
siue ad lapides siue ad ligna.
Istud gen9 muscaꝝ sigt superbos.
q̄ habēt latas alas & modicum
corp9. q̄ mēs eoꝝ itumescit su
perbia q̄ pellis inflata vētō. cre
dūtꝫ se oīa habē p mitis suis.
& pferūt se cetis arbitratores se
cetis digniores. & nomē suū ex
tēdēt p totū mūdū si posset.
Sz q̄ vita eoꝝ brevis ē q̄ vn9
puncty. ideo cū nō recogitat cadē.
Sēdo superbi habēt multiplices
colores sicut papilio. q̄ superbi
unt de pulchitudie mēbroꝝ. de bo
nis & de pgenie. & iuxta oēm su
perbie sue aduentionē mutant
statū suū. sz cū moriūt. non
sunt in viua. Tercio superbi cū in
altissim̄ gradū superbie ascēde
rūt. pcidose & i momēto cadūt
in mortē. Ideo caue tibi a sup
bia. q̄ subtrahit facē dei ab ho
mie. Ner gra mea ingredie ad
eū quē ipa possidet. Tēpius
monꝫ spōsam q̄ humilit' viuat
nec curet de magna fama &
nōie. q̄ ipē ad pdicādū euan
gelū nō elegit magnos doctō
res sz humiles piscatores. nā qui
laborāt ad acq̄rēdū sibi magꝝ
nū nomē in hoc mūdo. cruit'
i mferno punient'. Cap'm. cxiij.

Hlig loq̄t'. Legat septūs
q̄ voluit. & inueiet q̄
de pastore fecit pphām.
& spūs pphie repleuit iuuenes
& ydiotas. Verū q̄uis nō oēs
repetit vba mea salutis. m ut
inoresceāt carnis mea. ad ple
rosq̄ vba mea puenerūt. Silit'
ad pdicādū euāgelū nō elegit
doctores sz piscatores. ne gloriā
rēt' de sapia sua. Et ut itelli
gāt oēs. q̄ sicut ds i se ē mira
bilis & inexcogitabil'. sic et opa
eius insrutabilia sūt. & i mi
nimis maxia opat'. Dis itaq̄
hō q̄ vadit post mūdū ad habē
dū gloriā ei9. & voluptatē suā

pfiaenda. hic talis magnū on⁹ imponit sibi. Et dico tibi exēplū de vno viro. Ipē toto desiderio ibat post mūdū. q̄ nomē mīg nū acq̄siuit sibi a mūdo. & mīxi mū on⁹ pēn ipposuit dorso suo. Ideo magnū nomē nūq̄ habet in īferno. maxīm vō on⁹ pro pmio. excellēcio rēq̄ loci ī supplicio. Nā in locū illū quidam descenderūt an eū. alīq̄ cū eo. alij post eū. Illi vō an eū descē derūt. q̄ eū ad malicīā suā dilatādā ꝛfortabāt auxilijs & cō silijs suis. Cū ipo vō descēderēt rēbucōes opm suoꝝ. Ez illi des cēdēt post eū. q̄ exēplā eis mi trabūt. Ido pmi clamāt ad eū q̄ de plio & dicūt. Cur obedisti ꝛsilijs nr̄is. ideo ardētius arde⁹ de pn̄cia tua. Ppēa maledīs sis tu. & suspēdio illo dignꝰ ubi finis nō cūpit. Ꝑ ignis manet ppetuꝰ. ꝛfusio q̄ sit tibi pessima p superbia & abicōe tua. Ppa vō eis clamāt & dicūt. O miser. t̄ra nō potuit pascē te cū fructu sio. ideo acquisti oīa. Aurū et argētū nō valuerūt ipl̄e de siderīū tuū. ideo vacuꝰ reluc⁹ es ab oīb⁹. Ppēa vīuētes cōmi dilaniabāt aiam tuā. q̄ discerpe tur & nūq̄ minuet. Ligscet et tū muet. Illi vō q̄ post eū des cēdūt clamāt. Ve tibi q̄ nat⁹ es. voluptas tua vtet tibi in odiū dei. in tū q̄ nolis vnū v̄ bū loq̄. quo deus possit ꝛsolari. Itaq̄ sicut ī amore & honore et honore dei ē ois ꝛsolacio & de lectio bona & gaudiū ineffabile. quo & nos ꝙt tui imitatiōe sum⁹ idigni. sic tibi sit t̄stitia et discordia ex dēonū societate. deformitas p honore. ardor p libidīe. frigus p tui amore. nulla req̄es p cursus ꝛsolacōe. Insup & p magno nōie q̄d in digne posuisti sit tibi maledic tio. p sēde vō glōsa sit tibi desper tatiꝰ locus. Ecce p filitudinē loquēdo talia meūt. q̄ talib⁹ ult̄ ꝛstitutionē dei ī plicant.

Ēpē monz spōsā q̄ caueat a ꝛsatōe mūdialiū. q̄ ē q̄ assatura dyaboli. Ego ecia maria ꝛstruit eā q̄ ī oīb⁹ op̄ib⁹ suis habeat ītēcionē rectā. ut scz honor dei augeat. q̄ mlti seruiūt deo ope ꝛ ītēno cor̄ of fuscat oē bonū. corupt. Cam

Filius loq̄t. Ait. cxiiij. tende tibi de assatā dyaboli. qua dyabo lus igne luxurie & cupiditatis decoquit. Vbi ei pīguedo ap plicat ignī. nec ē ut aliq̄d īm distillet. Hic ex ꝛsatōe & soae tate mūdialiū p̄cedit pēn. Ozius aūt oīm ignoras ꝛsci ēaas. tū exteria signa p̄dunt q̄d ī aīo latet īnt⁹. Ite loquit mater. Oīs actio tua sit ratiō bil & mtēcio tua rēta. ut oē q̄d agis ea ītēcōe facias ut hōr dei p̄ficiat. & utilitas aīe delēcā cor̄pis p̄feat. Nā mlti fuūt d⁹ ope. ꝛ ītēno corrupta offuscat

ōe bonū. Dicit p exēplū ītelli
gē potis. Est quodda aīal qđ
vocāt vrsus. Hoc cū ſedēa af
ficit & videt pdā deſidāta. v
mū pedē infigit pde & cū alio
ſpit ubi figat eūdē pedē fortit.
ne pda ſibi euadat à forte ſub
trahat. donec comedat & vtat
eā ad ſuā voluntatē. Hic urſus
ſine ītermiſſiōe reſpicit pdā nec
ſpit aurū nec rēdolētes herbā
& arbores. ſz ſolūmō loci abſcō
ditū et ſecurū. ſeu obſtaculū qđ
dā: ut ſecurꝰ & fiducialius te
neat pdā quā acte pt. Sic mł
ti ſeruiūt m oīonibz et ieuniis
ex tīore quoda. qī aſſidēt pe
nā horribilē & miſeriā meā mīt
nā. ſpiūt me opibz exteriorib
aliquib. ſz voluntate faciūt ītē
mādata filij mei. Nā ſic. urſꝰ.
ſic & iſti totā ītentionē habēt ad
caruis voluptatē. & cupiditā
tē mūdi. Nā qī timēt amiſſio
nē vite & ſupplicīū futurū. ideo
ſeruiūt m ea ītentiōe ne amit
tāt grām & ne ītrāt penā.
Et hoc bn patet. qī nullꝰ aſſide
rāt paſſionē filij mei. q ē tanꝰ
auri pcioſiſſim. nec imitāt
vitas ſcōr q ſūt tanꝰ lapides
pciosi. nec attēdūt dona ſpūs
ſcī. tanꝰ herbas odoriferas.
nec velingres ppā voluntatē.
ut faciāt voluntatē filij mei.
Nz ſolūmō ūniti . . . volūt ut
fiducialius pcedāt & ut pſpent
ī mūdo. Quor verbum breuis
erit. qī de frigido corde eor qī
ceſſit opus. Et ſicut urſus aſſi
ſit pdā nō curat de firmamēto
pedū qđ habuit. ſic veniēte hora
finis & ꝑpleta voluptate carnis.
modicū eis valet firmamētū
meū. qa nō reliqūt voluntatē
ſuā ut faciāt meā. nec cūtate
me ꝓſicerūt. ſz tīore. Deſcriptū ſi
pfecte corrigit voluntas opꝰ cia
renouabit. et voluntas bona ſi
opꝰ defecerit. p ope reputatur.

¶ Expē loḡs ſpōſe de modo li
beracōis cuiuſdā dyabolici. di
cit ei qđ ſicut corpꝰ habz mēbra
exā corpalia. ſic aīa habet mē
bra eiā intḡ ſpūalia. et declārat
illa dñs valde pl'chre. Ca^m.

Hlius loq. Tu. qui
es qī queda voca q
pcedētē ſeq. ſic tu
voluntatē meā ſeq debes. Dixi
tibi pus de quoda cuiꝰ aiam dy
abolꝰ poſſidet. nūc dicā tibi in
quo mēbro captiuata ē. Ego
ſū filius hoīs qui dicit lictori ſuo.
Cites ſūt in domo tua cuſtodie.
In pma ſūt illi q dignu ſūt ca
rē vita. ī ſcda ſūt illi q ꝑuandi
ſūt aliquo mēbroꝝ. ī tīa ſtat
illi. q flagellādi ſūt & ꝑuādi
cute. Cui dicit lictor. Dñe ſi a
liq ꝑuādi ſūt vita. alij mutilā
di & flagellādi. cui differt iu
diciū? Si ei cia iudicaret. ob
luiſcēt eoꝝ dolor. Rīndit dñs.
Illa q ego facio. ſine cauſa nō
facio. Nā q ꝑuādi ſūt vita ex
pectādi ſūt ad tēpꝰ. ut boni vi
dētes miſerias eoꝝ meliores

fiat. et mali timeat. & de cetō
fiat cautiores. Q' vō muti
lādi sut. necesse ē ut tribulēt
pius. ōtenḡ retractēt i corde
suo mala q̄ fecerūt. & doleāt
de amissis. Qui āt flagellādi
sut. eciā debēt dolore pbari.
ut agnoscāt se i dolore q̄ se in
letcia neglexerūt. & tāto sol
licitius talia ꝫ mittē caueāt.
quo laboriosius sut libāti. Ego
ḡit sū dns iste. q̄ drabolum
habeo tanḡ lictore ad vīdictā
malor. uxta merita sīgulor.
Cui pīus sup aīam istī⁹ dnatē.
Bz i quo mēbro idicabo t nūt.
Sicut ei corp⁹ p mēbra dispo
sitū ē ext. sic aīa disponi debz
into spūali. Nā sicut corp⁹
habet medullā. ossa & carnē.
i carne vō sanguinē & carnē
i sāguine. sic aīa debet hre tā.
scz meoriā. ꝫscētiā & itellectm.
Sut ei quedā q̄ sublimia de
scīptuis itelligūt. scz nullā ha
bēt rationē. hijs defīat vnū
mēbrū. Alij vō sut q̄ rationāle
habēt ꝫsciam. scz nullā itelligē
tiā. Alij vō habēt intellectm sed
nō meoriā. Et isti ḡiunt infir
mant. Bz illi sani sut in aīa q̄
rationē habēt sanā & meoriā
et itellectū. Itē corp⁹ habet tā
receptacula. Primū est cor.
sup q̄d ē vna mēbrana ḡtalis.
defendēs ne aliq̄d īmundū actī
gat ad cor. Si ei mīma macla
ad cor attigerit. statī hō mor
ret. Scdm receptacula ē sto
machus. Tertiū sut viscera p q̄
purḡūt nociua. Sut eciā aīa spūs
alit debēt tā hre receptacula.
Primū ē desiderū diuinū. tp
cor. ut aīa melius feruētius de
sidēt q̄ me deū sciū. Alioq̄n si
aliq̄s affectus mūdi q̄pus itrierit. pius
statī aīa maculat. Scdm est
stomachus. q̄d ē discreta dispositio
tpm & opm. Sicut ei oīs cibus
ligsit & degerit i stomacho. sic
oē tēp⁹ & cogitatus & op⁹ scdm di
uinā cōstitutionē disponat. cr
dīāte & utilit et sapiēt. Tertiū
receptaculū. sut viscera. q̄d est
dina ptio p quā purḡāt īmū
da. et abz dine melius sapit. Itē
corp⁹ habet tā quibz p mouet se.
scz caput. manus & pedes. Caput
notat diuinā caritatē. Sicut ei
i capite sut oēs q̄nq̄ sensus. sic.
(diuina) caritate dulcit sapit aīe q̄cq̄d
dicit & audit et videt de deo.
q̄cq̄d eciā ubet. & stat implet.
Itaq̄ sicut sine capite hō ē mor
tuus. sic sine caritate mortua ē
aīa ad deū. cuius vita est deus.
Manus vō aīe sunt fidē. Sicut
ei in manu plures sut digiti.
sic i fide multi articuli. ꝫpus
vna sit fides. Itaq̄ p fidē oīs
diuina voluntas pficit. et oī op
bono ipa cooperari debet. Sicut
ei p manus opus fit ad ext. sic
p fidē spūs scūs operat intra. Ipsa
q̄ppe fides ē sustētamētū oīm
virtutū. q̄ ubi fides nō ē aīa chri
stī carens & op⁹ bonū. Pedes
vō aīe sut. spes. p hāc ei aīa

credit ad deū. Sicut ēi corp⁹ p
credit pedibz. sic aīa passibz di
uini desiderij ⁊ spei deo appro
piquat. Cuius vō q ē sup oīa
mēbra sigt ꝺsolatione dīnā
q aīam ī perturbabilē ꝺsolatur.
Et q̄nus dyabol⁹ q̄nz p mitta
perturbare meā oīa. q̄nz manꝰ
et pedes. tn̄ deus sp defendit
aīam q̄ pugnā ⁊ ꝺsolat eā q̄
pius pr̄. ⁊ q̄ medicꝰ medet ne
moriat. Itaq; aīa istiꝰ hois de
quo tibi dixi. tūc captiuata
fuit. q̄n digna fuit p̄uari ma
nibz ꝓpt̄ fidei īstabilitatē. q̄ nō
habuit fidē rectā. Dz q̄ iā est
tempꝰ miserendi. duplici de cau
sa. p̄mo ꝓpt̄ caritatē meā. scdo
ꝓpt̄ p̄ces aīarū meaꝝ. ideo aīa
meus legat sup eā p̄ius dicta
ba. Tria vō iste factur⁹ ē p̄ri
mo restituat male acq̄sita. Scdo
petat sibi absolutionē de vā
na cura. de iobia sua. Tertio
q̄ an̄ absolutionē nō recipiat
corp⁹ meū. ī sacr̄mēto oīonis.

Cēpe ergo ⁊ spōse ꝺ gētilibz et
iudeis ⁊ p maxīe de malis xp̄i
anis ex eo q̄ sca sacr̄mēta nō
suscepiūt deuote ⁊ mūde sicut
decz. et ex eo q̄ neglexūt creā
tionē ⁊ redēptionē eoꝝ ⁊ diui
nam consolationē. Ca.m xxvj

Filius loq̄t. Ego loquor
tibi p similitudinē. q̄ es
sēt tres hoīes. Primꝰ
dicēt. ego nec credo te deū esse
nec hoīem. et hic tal⁹ ē gentilis.
Scds id ē iudeus credit me ēe
deū sz nō hoīem. Tertiꝰ id ē x̄
anꝰ credit me ēe deū ⁊ hoīez
sz nō credit ꝝbis meis. Ego
sū ille sup quē vox p̄ius audi
eliat dicēs. Hic ē filiꝰ meus di
lectꝰ ⁊ c̄. Ideo q̄roꝝ ex pte de
itatis mee. q̄ hoīes nolūt me
audire. Ego clamaba et dixi.
Ego sū p̄ncipiū. si credideris m̄
habebis vitā. sz ꝛc̄epserūt. Ip̄i
viderūt potēciā deitatis mee.
q̄n suscitabā mortuos. ⁊ mlta
alia. et tn̄ nō attēdebāt. Coque
roꝝ eciā ex pte hūanitatis. q̄
ta q̄ in sca ecclia īstitui. nllꝰ
curat. Ego q̄ppe posui ī eccliā
q̄ septē vasa. q̄bz oēs purifica
rēt. Īnstitui ēi baptisma ī p̄
gationē ouginaliū pcatoꝝ.
crisma ī signū diuine vncōsi
onis. oleū scm. in robur ⁊ tri
moniū. p̄niam ī remissionē oīm
pcatoꝝ. verba sca. q̄bz sacr̄mēta
scificarēt et īstituerūt. Sacēdoci
ū in dignitatē et recognitio
nē et remēoratione diuine ca
ritatis. cōiugiū in cordiū vni
onē. Hec recipi debent cū
humilitate. custodiri cū puēta
te. erogari sine cupiditate. Dz
ea suscipiūt cū supbia. custo
diūt in vasis īmundis. erogāt
cū cupiditate. Congroꝝ eciā.
q̄ p salute hom̄ nat⁹ ⁊ moꝛ
tuꝰ fui. ut si hō nollet me dili
gē q̄ creauī eū. saltē dilegeret
me q̄ redemi eū. Dz nūq̄ hoīes
eiciūt me de corde suo q̄n lep
sū. et abhominat me q̄ p̄ānū

imundū. Cōgrōr ecīā ex pte de
ītatis. q̄ ꝺsolatiōnē cuiꝰdē ꝺcta
tis hoīes nolūt. et cauitatē eiꝰ
nō attendūt. Cq̄ nūc deside
rātibꝫ deū ipe statū octīnt ⁊ cō
solat eos q̄i pius pr̄. ⁊ ꝺfficia
lia facit eis facilia. Cap. cxxvij

Qꝺdā legēte pr̄ nost.
audiuit sposa quō tē
aut spūs. Amice. tīdo
tibi ex pte deītatis mee. q̄ ha
bebis hēditatē cū pr̄e tuo. Scdo.
ex pte hūanitatis. q̄ tēplum
meum. Tertio ex pte spūs. q̄
nō habebis tēptacōēs sup̄ id qꝺ
possis fere. Pat̄ ei defendet te.
hūanitas astabit tibi. spūs te in
flāmabit. Sicut ei mr̄ q̄n au
dit vocē filij sui octīnt ei grau
dent. et sicut pr̄ videꝫ filium
opantē octīnt illi ī media vi
a ⁊ subleuat cū eo onꝰ. sic ego
amicis meis octīno. et oīa dif
ficilia facio eis facilia. ⁊ por
tare cū hylaritate. Et sicut a
liq̄s videꝫ aliq̄ꝺ delectabile non
ꝺsolat̄ ni vicinius appropin
quet. sic ego desiderātibꝫ me
appropīquo. Cēpē loq̄t̄ spōse
dicēs. q̄ illos tīnt pr̄ ad se eoꝝ vo
lūtatē pfectōdo ī bono q̄s videt
volūtatē malā ꝛmutāe libent
ī bonā cū desidio emēdādi cō

Hīq̄ missa. Cap. cxxviij
loq̄t. Cq̄ m̄ sociari vo
luerit. debet volūtatē
suā ꝛdītē ad me. ⁊ penitē de cō
missis. ⁊ tūc tīnt ad pfectōnē a
pr̄e meo. Illū q̄ppe trahit pater
qui volūtatē malā mutās ī
bonā. libēt desiderat emendāe
amissa. Sz quō tīnt pr̄? Certe
volūtatē bonā pfectēdo ī bono.
Nisi ei affectꝰ eēt bonꝰ. pr̄ nō
habēt qꝺ trahēt. Sz q̄busdā su
ta frigidꝰ q̄ via mea nullo
mō placz eis. Alijs vō ita cali
dus. q̄ si aliq̄ bona debēt fa
cē. vidēt q̄ sit in ire. Alijs
sū ita dulcis. q̄ nichil n̄ me de
siderāt. Hijs ergo dabo letitiā
nūq̄ finitūrā. Cq̄ater nar
rat septē bona q̄ fuit in xpō. et
septē ītria q̄ repēdebāt ei ab
aliīs hoībz. Cap. cxxx.

Qloq̄t. Filiꝰ me habz
septē bona. Est ei
potētissimꝰ. q̄i ignis oīa consu
mēs. Scdo sapiētissimꝰ. cuiꝰ sa
piam nullꝰ valet ꝺprehendē. si
cut nec haurire mare. Tertio
fortissimꝰ. q̄i mons ī mobilis. Qr
to vtuosissimꝰ. sicut herba a
prata. Quinto ē pulcherrimꝰ.
q̄i sol splēdens. Sexto iustissimꝰ
q̄i rex nulli pcēs ꝺ iustitiam.
Septīo piissimꝰ. sicut dns dans
scīpm p vita seruū sui. Ceterū
hec ipe ptulit alia septē. Na
p potēcia factꝰ ē q̄i vermis.
p sapīa reputatꝰ ē ispiētissimꝰ.
p fortitudīe q̄i puer fasciolis
ligatꝰ. p pulchritudīe q̄i leprosꝰ.
p vtuositate stabat nudꝰ et li
uidꝰ. p iustitia reputabat mē
dax. p pietate mortuus est.
Cēpē dicit spōse q̄ due sūt de
lectōēs. scz spūalis ⁊ carnalis.

Spūalis delcāc̄o ē. qñ aīa de
lectat' in bñficijs dei. Cā. cxx.

Aug loq't. Int' me z il
lū ē queda mēbrana.
p q nō delectat illum
dulcedo mea. q aliq̄d delect eū
pt' me. Et spōsa q tyet audie
bat. ait ad dñm. Aug̃d aliqua
delcāc̄one habē unq̄ potit?
Rñdit dñs. Duplex ē delcāc̄o.
spūalis z cārnalis. Carnalis
vl' nālis delcāc̄o ē. qñ nrīte
reg̃rēte refectio sumit. i q̄ sic
debet hō cogitare. O dñe. qa
refici iussisti nos ad sola necēs
sitatē. laus tibi sit. z da m̄ gr̃az
ut i suptuōe nō subrepat m̄
pcm. Si vō tpalīū bonorū
delcāc̄o ouat? cogitet hō talr̄
O dñe oīa trena nō sut n̄ tra
z trīsitoria. ideo da m̄ ea sic
dispone. ut de oīb; tibi sciam
tionē reddē. Spūal' delcāc̄o
ē. qñ aīa delcāt̄ in bñficijs
meis. et tpalib; utit' z occupat
iuuīg. et ad sola necītatē. Sz
mēbrana tuit franchit. qñdo
deus ē dulcis aīe. et tīor eīg
ptinuīg in mēte. Qñ habitū nō
sī vīm obie z observāncia regu
larū facit mōchū. et q̄ vera
cordis ītīo cū ppōsito emēdādi.
eripit aīam de manu dyabo
li licz nō pfīē penitcat. Cām.

Appatuit dyabo. cxxi
lus et dixit. Ecce duo
lauit monachī. et
sola remanz effigies. Et dñs
ait ad eū. Expone īgit̄ q̄ no
tas. Rndit dyabol'. Hoc facia.
sz iuuīg. q̄ monachus ē custos iu.
uīs habitū ē obia z observāncia
pfessionis sue. Sicut ei corp' regit
veste. sic aīa vīrutibz. Ergo nō va
let habitus exterior. n̄ interior seruet.
q̄ monachū nō facit vestis. sz v̄
tus. Hic mōchus auolauit. qñ
cogitauit sic. Ego ignoscā pcm
meū. et emēdabo de cet̄o. nīi
q̄ ā plus peccaturus gr̃a dei. Ex
ista ei voluītate recessit a me.
et iā ē tuus. Cui dñs. Quo in
īgit remanz effigies? Et demon.
Qñ inq̄t nō reduxit ad meo
ria pcā amissa. nec pfecte ut
debēt penitz de amissis. Qui
vita hoīs tepidi z dissoluta est
qī pōs arto z periculosa. de quo
si nō vīrat se cito saltādo i na
uē vite pnīe et vīrutū. p̄cipita
bit' ab ūmico dēone i chaos

Ille est pfundū. Cām. cxxii
meus capitulis īimicū qa
deridet me i loco. oēm
voluptatē et cupiditatē
suā. i plet put pt. Ipe ē sicut il
le q̄ iacet i pōte arto. i cui' pte
sinistra ē chaos maxīm. ultr̄
q̄ descendet nō surget. i dex
tera vō ē nauis. i qua si sal
tauit laboriose euadet. attn̄ ē
spes vite. Iste pons vita sua
est lamētabilis et breuis. i q̄
nō stat ut hō vilit' dectās. nec
sicut hō pegrīn' q̄ pfrediēs con
die et pficiēs i via. sz stat ia
cēs ut actiuosus. desidans bibē
aīs voluptis. Duo itaq̄ sūt ei.

di ei surrexit de pōte. à veniet
ī abissū id ē ad infernū pfunda
si vult se ad sinistrā id ē ad opa
carnis. Aut si saltauit ī naue
laboriose euadet. qz si assumpsit
certe scē regule et īstitutionē.
laboriosū sibi ē. attn̄ p̄ter sal
uabit. Ergo vnat se ciclj. ne ī
imicū p̄cipitet eū de pōte. qa
tūc damabit. et nō audiet. sī
ī etnū puniet. Iste defendit
sponsam suā brugidā id ē aiam
diuisa de mūdo ad vitā spūalē.
quā p̄r. et mr. sororē et frat̄ cona
bāt revocare ab amore ei⁹ et
casto matrīonio. Cap. cxxiij

Hilg loqt̄ sponse. Ego
sū sponsꝰ q̄ desponsa
uit sibi sponsā. quā
pater et mater. sororē et fratrē
repetūt. Pater ei dicit. Redde
mi filiā meā. qz desagruit me
o nata ē. Mater dicit. Redde
filiā. qz lacte meo nutrita ē. So
ror dicit. Redde sorore. qz mecū
educata ē. Frater dicit. Rdde
sorore. qz mecū ē refte eā. Cui
rndit sponsus. O p̄r. si de san
gruē tuo nata ē. nūc sāgruie
meo repleri debet. O mater. si
tu pauisti eā lacte tuo. sic nūc
ego pascā eā delectōe mea.
O soror. si sdm̄ assuetudinem
tuā educata ē. sic nūc tenebit
assuetudinē meā. O frat̄. si tu
rexisti eā usq; mō. ita nūc me
cū ē refte eā. Sic tercij factū est.
Nā si p̄r id ē voluptas carnis
repetit te. mecū ē replē te cari
tate mea. Si mr id ē cura mū
di repetit te. mecū ē pascē te
lacte solatōis mee. Si soror id
ē assuetudo mūdane visatōis
repetit te. potius teneris face
assuetudinē meā. Si frat̄ repe
tit te id ē voluntas p̄pa. tu obli
garis facē voluntatē meam.
Quō bta agnes īponebat
spōse x cōnā de septē lapidib⁹
pciosis scz pacie ī tribulacōib⁹.

Hnes lo Cap. cxxiij
qt̄ ad sposā x. dicēs.
Veni filia. et īpone
tibi coronā factā ex septē la
pidibz pciosis. Ad vō ē corona
ñ pbacio pacie. q ex tribulacōibz
oflat̄. et a deo coronis adorna
tur. Primꝰ iqt̄ lapis cōme
tue ē iaspis. Quē apposuit ti
bi ille q̄ atrueliose tibi dixit. se
nescire quo spūs loqbaris. et cē
tibi utilius mulieris more. sub
tilit̄ filare. q̄ de scripturis dispu
tare. Ideo sicut iaspis acuit
visū. ita accēdit gradū aī. sic
deus ex tribulacōe accēdit gra
dū in aīo. intellm̄ illūinat
ad spūalia. mortificat aiam
a motibz ī ordinatis. Secūs
lapis ē saphyrus. Et iste ap
posuit tibi ille q̄ fauorabilia lo
quebat̄ m facie tua. et ī dorso
detrahebat de te. Sicut ergo
saphyrꝰ ē celestis colorꝰ et ser
uat mēbra ī sanitate. sic hom
malicia pbat usū. ut fiat ce
lestis. et seruat mēbra aīe ne
superbia eleuet. Tercijꝰ lapis est

smaragdus. ℣ Hūc apposuit tibi ille q̄ dixit te dixisse ea. q̄ nec cogitabas nec loḡbaris. ℣ Ideo sicut smaragd⁹ ē fragilis ex se ꝫ tñ pulcher et viridis colo/ris. sic mēdacū citius ānichi/latur. ꝫ tñ pulchrā facit aiaz ꝑ pacīe remuneratiōnē. Q̄rī/tus lapis ē margarita. ℣ Hunc apposuit tibi ille. q̄ amicū de/ te pmīte vitupauit. ex cui⁹ vi/tupio. plꝰ q̄ de tuo turbabaris. ℣ Ideo sicut margarita ē alba et pulchra et alleviat cordis passionē. sic dolor caritatis ī/troducat deū in aiam. ꝑpes/atiz passiōes ue et ī pacīe. Q̄rtꝰ lapis ē topazius. ℣ Hūc apposuit tibi ille q̄ amara lo/q̄bat tibi cui tu cōtrio bñdix/isti. ℣ Ideo sicut topazius ē au/ri colorīs et seruat castitatē. et pulchitudinē. sic nichil pul/chrius et acceptius ē deo. q̄ le/dētē se diligē. ⁊ p ꝑsecūtibz exo/rare. Dexty lapis ē adamas. ℣ Hūc apposuit tibi ille. q̄ fecit tibi corpale dāpnū. qd̄ pacīēt/ tolerasti et noluisti eū dehoes/tare. ℣ Ideo sicut adamas non frangit tum sīcibz ꝫ sāguīe hyrcano. sic placz deo oblīuisca hoīez et neglige ꝑpt̄ eū corpale dāp/nū. et cogitare semp ea q̄ deus ꝑpt̄ hoīem fecit. Septꝰ lapis ē carbūculꝰ. ℣ Hūc apposuit tibi q̄ falsa ānūciauit tibi. ꝫ filiū tuū karolū ee mortuū. ⁊ pa/cīēt tulisti. ꝓmittēs voluntatē tuā deo. ℣ Ideo sicut carbūculus luz ī domo. ⁊ ī anulo ē pl'chez/rim⁹. sic q̄ pacies ē in amissiōe alicui rei carissīe sibi. ꝓuocat deū ad dilacōnē sui. et ī aspectū suo hi/cet et placz sicut lapis ꝓcīosus. ℣ Octauꝰ lapis ē smaragdus. ℣ Hūc apposuit tibi ille. q̄ fecit tibi corpale dāpnū. qd̄ pacīēt/ tolerasti et noluisti eū dehoes/tare. ℣ Ideo sicut smaragd⁹ ē fragilis ex se ꝫ tñ pulcher et viridis colo/ris. sic mēdacū citius ānichi/latur. ꝫ tñ pulchrā facit aiaz ꝑpt̄ pacīe remuneratiōnē. Q̄rī/tus lapis ē margarita. ℣ Hunc apposuit tibi ille. q̄ amicū de/ te pmīte vitupauit. ex cui⁹ vi/tupio. plꝰ q̄ de tuo turbabaris. ℣ Ideo sicut margarita ē alba et pulchra et alleviat cordis passionē. sic dolor caritatis ī/troducat deū in aiam. ꝑpes/atiz passiōes ue et ī pacīe. Q̄rtꝰ lapis ē topazius. ℣ Hūc apposuit tibi ille q̄ amara lo/q̄bat tibi cui tu cōtrio bñdix/isti. ℣ Ideo sicut topazius ē au/ri colorīs et seruat castitatē. et pulchitudinē. sic nichil pul/chrius et acceptius ē deo. q̄ le/dētē se diligē. ⁊ p ꝑsecūtibz exo/rare. Dexty lapis ē adamas. ℣ Hūc apposuit tibi ille. q̄ fecit tibi corpale dāpnū. qd̄ pacīēt/ tolerasti et noluisti eū dehoes/tare. ℣ Ideo sicut adamas non frangit tum sīcibz ꝫ sāguīe hyrcano. sic placz deo oblīuisca hoīez et neglige ꝑpt̄ eū corpale dāp/nū. et cogitare semp ea q̄ deus ꝑpt̄ hoīem fecit. Septꝰ lapis ē carbūculꝰ. ℣ Hūc apposuit tibi q̄ falsa ānūciauit tibi. ꝫ filiū tuū karolū ee mortuū. ⁊ pa/cīēt tulisti. ꝓmittēs voluntatē tuā deo. ℣ Ideo sicut carbūculus luz ī domo. ⁊ ī anulo ē pl'chez/rim⁹. sic q̄ pacies ē in amissiōe alicui rei carissīe sibi. ꝓuocat deū ad dilacōnē sui. et ī aspectū suo hi/cet et placz sicut lapis ꝓcīosus. ℣ Octauꝰ lapis ē smaragdus. ℣ Hūc apposuit tibi ille. q̄ fecit tibi corpale dāpnū. qd̄ pacīēt/ tolerasti et noluisti eū dehoes/tare. ℣ Ideo sicut adamas non frangit tum sīcibz ꝫ sāguīe hyrcano. sic placz deo oblīuisca hoīez et neglige ꝑpt̄ eū corpale dāp/nū. et cogitare semp ea q̄ deus ꝑpt̄ hoīem fecit. Septꝰ lapis ē carbūculꝰ. ℣ Hūc apposuit tibi q̄ falsa ānūciauit tibi. ꝫ filiū tuū karolū ee mortuū. ⁊ pa/cīēt tulisti. ꝓmittēs voluntatē tuā deo. ℣ Ideo sicut carbūculus luz ī domo. ⁊ ī anulo ē pl'chez/rim⁹. sic q̄ pacies ē in amissiōe alicui rei carissīe sibi. ꝓuocat deū ad dilacōnē sui. et ī aspectū suo hi/cet et placz sicut lapis ꝓcīosus.

℣ Do filia stabilis esto. q̄ ꝓ am/pliāda corona tua adhuc alia lapides sūt necessarij. ℣ Ñā abra/ham et iob. meliores ⁊ magis noti seu famosiores fcī sūt ex ꝓbacōe. et iohēs sanctior ex testīonio vitatis. Q̄ Qui/ater dei loquit' spōse xpi. ponēs figūram pulchrā de septē aīalibz. ꝑ q̄ septē ḡnā uiroz et tñ ḡnā vtuosoz hoīm notabilit' defig/

De legnat⁹. Ca⁹. cxxv.

Septē sūt aīalia. Primū habet cornua īgētia ex quibz ītumescēs ⁊ se alia aīalia bellū facies aia⁹ morit. q̄ ꝑpt̄ ī/gentia cornua nō habet velocitatē cūrendi. ꝫ a sentibz ⁊ stipi/tibus retinet. Secūm aīal ē ꝑcū habēs vnū cornu et sub ipō ꝑpo/sīti lapidē. Hoc aīal nō capit/ nisi ꝑ vīginē. q̄ visa cūt in sinu eiꝰ et sic ab ipa intīcat. Tertiū aīal nō habet ūcturas. et ido q̄escēdo stat iugit' ad arborē q̄ndā. Q̄uā venator attēdēs secat usq; ad mediū. quo facto cū aīal more suo q̄rit q̄escē. ca/dit arbor et aīal capit'. Q̄rtū videt' māsuetissīm et nulle no/cet nec pedibz nec cornibz. Sed q̄cūq; senserit flatū eiꝰ efficit' lepr⁹oꝰ. q̄ illud aīal ex nā sua

totū est mēbr̄ lepros̄. Quintum aīal ubiq; timet. et ysidias p̄uidet et suspicat. Sextū aīmal nichil timet n̄ seipm̄. et si viderit se ī umbra sua ūrit quasi usq; ad mortē. et sp̄ ī tenebr̄s et occulte dēsiderat morari et cōuersari. Septīm aīal nichil timet. nec ecīā mortē. q; nō sentit mortē aīāl̄ veniat.

Hoc aīal habet q̄tuor mirabilia. p̄mo ysolationē habet in terīs indicibilē. Secdo. nō sollicitat de cibo q; comedit vilia tīe. Tercio. nūq̄ stat s̄ sp̄ currit. Quarto. q; incedēdo quiescit et moderatū ē p̄gressū suo.

Primū itaq; aīal assilat hoīem q; ex dig̃tate sua ītumescat. Sz q; tardū ē ⁊ p̄derosū ad ēsus bonoz opm̄. ecīā deplendet. n̄ sibi caueat. Secdm aīal sup̄bies ex lapide p̄cioso quē habz sub cornu. sigt hoīem q; ysidēs et plumēs de se ex lapide pretioso castitatis. dedignat monitoribz tāgi. et p̄fert se alijs. Et ideo ne a sup̄bia capiat q; facē habet d̄ginēā. s̄z p̄ugit acutissē. solliciate se attēdat.

Tertiū aīal q̄d nō habet iūcturas. assilat hoīem q; nō habet nūcturas sp̄ualiū affectionū. Et ideo cū secure credit q; esce. capit in hijs ī quibz delectat.

Quartū aīal q̄d ē totū ītus leprosū. sigt hoīem qui ex sup̄bia totꝰ ē leprosꝰ. Et ideo q; cūq; ei ysuetudo adhēt efficit maculosꝰ.

Tria alia aīalia sequētia. manifestabūt tp̄ibz suis. Prīmū aīal ē quasi thomas pic dubitās. et q̄si lapis polus et q̄dratꝰ. Secdm aīal ē q; fistula deauīata. et ī optīo custoditꝰ. Tertiū aīal ē q; tabula depicta et apta ad suscipiēdos colores nobiliores. Itaq; si illi viciosi hoīes q; designāt p illa supdcā q̄tuor aīalia uerterēt se ad me. ecīā illis ī via et alleuiabo onꝰ eoz. Mīn aūt. mittā ad eos aīal velocꝰ tygre. et assumet eos. Et sicut scptū ē. fiat dies eoz pauci. ⁊ filij eoz vidue. hoīesq; eoz ad̄utent in obp̄briū ⁊ pudorē. Quarto maria loq̄bat cū sp̄osa filij sui de quodā epō p quo ipa deuote orabat. et dat hic notabilem doctinā et formā vtuosissimā. secdm quā veri epi viuē. ⁊ se ⁊ subditos suos regē debēat spūaliter ⁊ deuote. Cap. cxxvj

Mater muscdie loq̄bat sp̄ose xp̄i. Ecce facies ista ecce epō. Sp̄e ei habet tanquā laborat q̄ppe ut placeat hoīb; plus q̄ deo. Diligit thesaurū nō quē angeli custodiūt. s̄z quē furari p̄nt fures. Diligit ecīā plus se q̄ p̄xim suū. ⁊ plus q̄ deū suū. Et ecce ī eodē mōēto vidit sp̄osa q; stateras. q; tres p̄derose erāt. q; deprimēbāt a pondē. alie vō tres ita leues erāt q; ex toto eleuabāt

ad sup̄ora. qz ī eis nichil esse
videbat. n̄ leue q̄dā qz pluma.
Et dixit matri. Ecce iste epūs
licz habeat tā mala p̄us dicta.
tñ timet semp̄ ꝑ quē tñe.
q̄ ī inductiū q̄dā caritatis. da
tū ē tibi videre statū eius. Nā ille
tres p̄derose stare signe opa
eius tria deo. q̄ deplmūt aiam eius.
Que ido videt ee tres qz affer
tōe. locutōe et opatōe more
stare descēdit ad mūdū. Ideo
vō tres alie stare leues videt
tibi ascēdē. qz nūc cogitatōe. nūc
voluntate. nūc ope ascēdit ad de
ū. Sz tñ mūdialia ꝑponderāt
spūalibz. qz ī hijs ip̄licat feruē
tius et copiosius. ī tm qz iam
dyabol⁹ tligit eū ꝑ pedes. Laq
us ē pat⁹. Respondit spōsa. O
dña pietatis ip̄one tu aliq̄d
stateris. Cui mr. Agnes et ego
expecta⁹ si forte eps recognoscere
voluit caritatē nr̄am. sz nō mlt
tū attēdit sollicitudinē nr̄am.
Attn̄ face ei volu⁹ sicut tres aūci
sedētes ī via. et sc̄ēes viā oste
dere aīo eoz eādē viā. Quor
ꝑm⁹ dicēt. O aīce via qua vā
dis nō ē recta nec tuta. Si cōti
nuas viā istā latrones ecā t̄
nocebūt. et cū secum te credide
ris moueris. Sedēs dicēt. Via
ista qua vadis delectabilis vide
tur. Sz q̄d ꝓdest tibi illa delec
tio. si amaritudo mētalis ē in
fine. Tercio vō dicēt. O aīce
video ifirmitatē tuā. ideo nō
displiceat tibi si do tibi asilū.
nec sis ingr̄tus si fecero tecū spūa
lē. Sic face volu⁹ ego Agnes
isti epō. Si audierit ꝑmū. scdus
mōstrabit ei viā. tcius vō introdu
cet eū in regionē lucis. Postea
ondebat sp̄ōse ea. q̄ mittebāt
diuinitꝰ ad īformatiōē dicti epī
ut sequit. Ite loquit mr. Sic di
cet epō. Deus licz oīa possit fa
cē. tñ hō psonalit cooperari debet
ad hoc ut p̄tim fugiat. et caūtas
diuina obtineat. Tria nāq; st
inductiua ad fugiēdū p̄tm. et tria
cooperatiua ad acq̄rendā caritatē.
Tria ꝑma q̄bz vitare p̄tm sūt
ista. sc̄z p̄teritē fideliē de oībz q̄
remoꝛdet ꝛsciam. nolle ea itm
voluntarie ꝛmittē. cōmissa cōfes
sa stabilit emēdare iuxta ꝛsilia
eoz q̄ mūdū ꝛcepserūt. Alia vō tria
cooperatiua ad acq̄rendā caritatē
sūt hec. Rogare ꝑmo deū ī ad
utoriū. ut auferat ꝑua delectā
tio. et det voluntas faciēdi ea q̄
placet deo. Nā caritas diuina
nō obtinet n̄ desidet. nec desi
derū erit rationabile n̄ ī dei
caritate stabiliat. Et ideo tria
sūt in hoīe aūq; ingrediat ca
ritas. et tria alia ingrediūt. q̄n ī
fundit caritas diuina. Nā an
ifusionē caritatis dei t̄bat hō
de aduētu mortis. t̄bat de dimi
nucōe honoris et aūciaū. de
mūdi adūsitate et carnis in
firmitate. Obtēta vō caritate
gaudiū ingredit in aīa de tri
bulatōibus mūdi. qs patit. aūgusti
at. mēs possidē mūdū. et gaudz

facē honorē deo et p honore dei
thidam. Sedm vō inductiuū ca
ritatis ē facē cleōsinā de sup flu
is. Cū ei eps habet vasa ⁊ ves
tes sicut hūi ostruit plato ad
nēcitate nō ad ostētationē et su
pfluitatē. cōtēnet de illis. et
de residuis faciat cleōsinā. Nā
aī de bonis ⁊palibz et possessio
nibz aīaz dīāt paupes doesti
ca platonz et lasciuiūt. tūt pfu
sius alij veri paupes damabt
vīdictā sup eos. Tertiū vō idu
ctiuū caritatis ē. labor caritatis.
Nā q̄cūq; legēt n̄ vnū p̄ nō
p obtinēda caritate placēt deo.
et caritas diuina ei ciō approo
pīquatz. Ite aut mū ad xp̄m fi
lium ei⁹. Bñdicto sis tu ihu xp̄e
optīe ⁊pugnas. q̄ celerius fuisti ad
curredā viā. et fortissiō ad tenē
dū pugnā. Debuit ⁊ppē q̄ dauid
fuit ⁊pugnas ⁊ fortis. si nullo mō
silis tibi. Dauid de rugz a lōge
frendo iactauit lapidē at hostē.
tu vō appropīquasti inimīcū. et
cōfregisti dorsū ei⁹. Dauid quoq;
hostē ⁊pstrato abstulit ei gladi
ū. ā putādo caput ei⁹. Tu vō
ab hoste stāte abstulisti gladi
ū. vīcens hostē vīnū pacta tua
et cōfringēs robur robusti hūi
litate tua. Ptēa tu pugil pu
gilū es. cui nullus fuit nec erit
similis. De robusto ei⁹ p̄ie surrexit
filius fortissiō. q̄ p̄iem et frēs li
berauit. Ergo o pissīe ⁊pugnas.
rogo te ut isti epō sciam pugnā
di donare dignēris. et fortitudi
nē curredi ī stadio pugilū. ut se
deat cū veris ⁊pugnātibz q̄ vīcā de
derūt p vita ⁊ p sāguīe suo ob
tulerūt sanguīnē suū. Vīndicat fi
lij. Ozo caritatis nō negligit.
Nā scīptā dicit. q̄ nemo venit
ad me. n̄ p̄ pr̄ meus t̄hxerit eū.
Et ido si thēs ē fortis illud vēo
q̄d thūt ē poderosū nimis. cicius
ānichilabit op⁹ et dissipabit.
Si vō illud q̄d thūt ligatū ē. ni
chil innare p̄t trahentē. nec serp
sū si crediderit. Si vō īmūdū fuit.
abhōiabile ē ad thendū. Ptēa
q̄ thi debet et thi desidat. nec
ē ut mūdet ⁊pius et ⁊paret de
cent. donec thibile delcābile
fiat ad thendū manibz. Verūp
tn ⁊ppt̄ pīces mūis mēe. cū iste
eps q̄sierit viā. demōstrabit ei
via rēa. Deiñ subiūxit mat di
cēs sponse. Audi tu; cui datū est
audire spūalia. Dixi tibi ⁊pius q
qñ eps q̄sierit viā. demīrabit ei.
Ideo nūc dico tibi viā. Si epūs
iste voluit ire p viā qua eua
gelium logit. et esse vn⁹ de pauc⁹.
debet habē tā añ aggressionem
vie. Debet ⁊mo deponē om̄ cū
cūstās ⁊ onerōs eū. hoc ē mū
di cupiditatē. et sacrū petere.
nō diligēdo mūdū ad aliquam
cupiditatē et sup fluitatē et su
pbiā. si habēdo ab eo necessaia
sua iuxta epāle mōigerosā
et humilē exigentiā. Oīa vō a
lia disponēdo ad honorē dei.
Dic eni secut ille bon⁹ mathe⁹.
deposuit ei pōd⁹ q̄ue cupidi

nus. qđ tñ nō intellexat ee o
neroſū. añ assūpſit oñs dei
leue ⁊ ſuaue. Sēdo debet ee p
fect⁹ ⁊ paty ad ābulādū. ſicut
ſcptm dicit. Qz cū thobias mitte
ret a prē p pecūia. iuenit āgel
lūſuctū ad uiā. Quē ſigt an
gelū ſte nſacdotē dñi et epm q
tenet ee mundū ī cume et affec
tioe. Quia iuxta ꝓphām. ſac
dos ē angel⁹ dñi exercituū. q
eūdē deū recipit et ſcrat. q
angelū videt et adorāt. Cui vō
angel⁹ appuit thobie pfect⁹ ad
uiā. ñ q oīs ſacdos et epūs pfe
ctus debet ee exēplo diuine iuſ
tie. paty aiam ſuā dare p om
bz ſuis ꝓpatus ī vbis log⁹ do vi
tē. paty in opibz. oñdendo ī
ſcpō uiā iuſtie. paty ad pa
tiēdū p iuſtiaa et vitate. nō
diminuēdo eā ꝓpt minas et
obpbria. nō tacēdo ꝓpt falſā
amiciā. nō diſſiliendo ꝓpter
aliquor diſſuaſionē. Oīs ergo
epūs qui talē induty ē uſtitia
ofidēs nō in ſe ſz in dō. ad eum
vēiet thobyas id ē homo uſty.
et hōies uſti ſequēt eū. q pl⁹
ꝓfiaut exēpla bona et opa q
vba nuda. Tertio debet come
dē panē et aquā. ſicut legit de
helya. q uenit ad caput ſuū
pāē. et monebat ꝑ āgelum
comedē. q ꝑādis restabat via.
Qđ ē iſte panis quē comedit
helyas unde tm ꝛfortat⁹ ē. niſi
bonū corpale et ſpuale qđ da
bat ei. Nā ꝓparabat panis
corpalis ꝓpt exēplū alior. ut
ſciret placitū ee deo habē mode
rata neceſſaria. ad refectionē cor
pus. Dabat ecia ꝓphie ihūſio et
fortitudo ſpualis qua ꝙdragīta
diebz laborauit. ut ſciret q
nō in ſolo pane viuit hō. ſz oī
vbo dei. Nisi ei deus ihudiſſz ꝓphie
ſolationē. ete defeciſſz ipē ex i
firmitate ꝓpria. q hō erat ei
firm⁹ ex ſe. ſz fortis ex deo. Qđ
oīs q ſtat et fortis ē. ex deo for
tis ē et virilis. Ꝑtēa q eps iſte
ifirm⁹ ē. diſponi⁹ ei buccellā pa
nis hor ē diligē deū ſup oīa ordi
nate. pure. veracit et pfecte. Or
dinate. ut mūdū diligat ad nl'
lā ſuperfluitatē. Pure. ut nullū
pcīm nec i ſe nec i ꝓxio diligat.
nec ſuetudinē ꝑuā velit imita
ri. Veracit. ut nullū pcīm ex
ofidētia bonor opm admittat.
ſz ſapiēt tēpet ſeipm ī ſcpo. ne
ſuccūbat ex nimio feruore. aut
forte declinet ad pcīm ex pu
ſillanimitate et ex prauor imitatōe.
et leuigtatōe culpe. Pfecte ut
nil ei tm dulceſcat. ſicut deus.
Monem⁹ ecia eū habē aquā
⁊ panē caritatis. Quē ē iſta
aqua. ñ cogitare ꝛtinue ama
ritudinē paſſionis xpi. Qđ ei
digne cogitare poſſet ā ſuſti
as humanitatis xpi q̄s patieba
tur q̄n ro⁹ſnuit triſſeum a ſe ta
lice paſſionis. et q̄n ſuctē ſāguis
exiebat de corpe eius. Bene ꝙdr
ſudor ille ſanguine⁹ erat. q ſā
guis humanitatis dei ſumebat

er nãli tñore qñ̃ pacebat. ut
ondeꝛz se ee verũ hoiem. non
fãtastñ. nec imũnẽ a passi
one. Ergo bibat eps aquã ista
cofitãdo scz. ꝙlit deus stetit an
herodẽ et pylatũ. q̃ dolosꝰ et
otẽptibilis i cruce. et quo latꝰ
eiꝰ lãcea aperiebat. De quo exi
ut sãguis ⁊ aqua. Cũq̃ eps
habuerit ista tria dicta. tuc
ẽ utile ei scire disposicoez. tẽ
pora suoꝝ a pñcipio diei usq̃
ad nocte. Nã cũ ꝓmo epus
euigilauit de nocte. statim de
bet regtriare deo p caritate eiꝰ
i creatioẽ. p passioẽ eiꝰ i re
demptioẽ. p patia q̃ supportauit
diu pena ⁊ mores eiꝰ. Deinde
cũ surgit de lõ dicat sic. Ter
ra tenet vestiri tra sua et a
nis ee cũ cine suo. Verũptñ qz
ex pudicia epale habeo offi
tũ m speculũ aliorꝝ. ideo ido
o te afnũ q̃ es corpꝰ meũ in ca
nere et tra nõ ꝓpt superbia sꝛ
opimetũ ne nudꝰ appareas.
Nec curo utrꝝ idumetũ tuũ me
liꝰ sit an vilius. ni tm ut ꝓpter
honorẽ dei epalis agnoscat
habitꝰ. et i habitu discernat
ab aliis epalis auctoritas ad
correptionẽ ⁊ iformationẽ
ifiumoꝝ. Ppea rogo te pissie
deus q̃ vocasti me ex gra tua.
da m̃ astãciã in aiõ ne superbiã
ex magno cineris ptõ. nec ia
nitet gloiet de colore. Sꝛ tbue
m̃ fortitudinẽ vtutũ. ut sicut
habitꝰ epalis honorabilis ẽ p
alijs ꝓpt auctoritatẽ diuinam
sic habitꝰ aie vtuosioꝝ sit apud
te. ne vel ꝓpt auctoritatẽ idis
crete habitũ de ꝓmat ꝓfudius.
vel ꝓpt habitũ laudabilẽ idis
ne portatũ. de nudet ignominio
sius ad dãpnacionẽ. Post hec e
pisꝯ legat horas vel cãtet si
pt. Quo ei aliꝙs altius honora
tus ẽ. eo maiorẽ obligat face
honorẽ deo. Attñ cor purũ et
hũile ita placz deo i silẽcio. sic
et i cantu. Deinde dicta missa
vel ante faciat epale officium
suũ. siue corpale siue spũale.
Et m õibz opibz suis habeat mi
sedã et sidet honorẽ dei. ne
ab ifirmis videat plꝰ curare
de bonis tpalibz q̃ de spũalibz.
Cũ ãt attendit ad mesã. dicat sic.
O dñe ihu xpe q̃ vis q̃ corpꝰ
sustẽtet de cibo corpali. rogo te
da m̃ auxiliũ sic dare corpi me
o necessaria sua. ut nõ attedi
et ex nimietate ciboꝝ nec defi
ciat ex penitate. Sꝛ ispira m̃ mo
deratã abstinãciã. ut cũ tra de tra
vinat. dñs tre a tra sua non
priuet ad iram. Postea i mesa
sedẽs habeat moderatũ solati
ũ cũ sedẽtibz. si tm ẽ decẽs ca
ueat et scurrilitas. Si i ope q̃
caueat ne talia loq̃t vñ alij
corroborẽt m vicijs suis vel
otatiõnẽ habeãt ad ptm. Nã
q̃ lucre debet alijs tenet sidere
qd decet. et qd lucet apud deũ.
q̃d edificat alios. qd expedit ad
salutẽ. Verũptñ sicut i mesa

corpali cibꝰ ibꝫ insipidꝰ ē si deficiat
panis et vinū. sic ī mēsa spūali
li aīa erudīt insipida aīe. si deficiat
vinū spūalis leticie et pāis doc
trine dei. ¶ Ideo epūs loq̄t aliq̄d ī ho
nore dei ī mēsa. quo corroborēt
ꝯsedētes ī aīa. aut legi faciat a
liq̄d edificatoriū. ut ī vnā eadē
refectiōe corpaliter corpꝰ refici
at. et aīa spūaliter instruatur.
¶ Post refectionē vō lectis q̄tijs
loq̄t epūs illa q̄ expedīt. et agat
agenda ꝯsdm epāle officiū. aut
capiat sōpnū si expedit natūe
vl certe reuoluat libros in q̄bus
ad spūalia ēfn possit. ¶ Post re
nā vō gaudē pt cū familiaribꝫ
suis honesto modo et ꝯsolari e
os. ¶ Na si aīoꝝ nimis extēdit ci
tius frangit. ideo modāta leti
cia ppt infirmitatē carnis pla
cet deo. ¶ Verēptū sicut mat ab
lactās filiū. punget p̄mo ubera
crine vel aliqua amaritudine
donec filiꝰ cibis assuescat solidi
oribꝫ. sic epūs discretꝰ debet ee ad
suos et cautꝰ. ut et ī leticia sci
uet modestiā. et ī refrenācia
pietatē. ¶ Quatenꝰ p̄mo attra
hat suos deo p̄tiosus verbū diuini et
humilitatis. inde reuēti doceat
deū et dilige. ut et suoꝝ familia
riū p̄sit p diuinā auctoritā
tē. et coꝝ mr et nutrix p in
formationē benignā. ¶ Si vēo
aliquē suoꝝ scit peccare p̄cm
ad mortē q̄ nec p vba aspa
nec p vba lenia resipiscit. se
paret et expellat eū a se. ¶ Aliqn
si retinuerit eū ppt utilitatē et
fauorē carnalē et tpalē. nō e
rit īmunis a pcō eius. ¶ Postea
vō ingredies lectū. oret sic. ¶ Do
mine deus meꝰ q̄ creasti corpꝰ me
um. vide me mia tua. et presta
auxiliū tuū ut nō ex nimie
tate sōpni actidioꝰ fiā ad serui
cia tua. nec ex defectu sōpni de
fiam ī seruicio tuo. ¶ Moderā
sōpnū meū quē ꝓpis habē ad
tpm et corpis relevationē. ut in
imicꝰ nō noceat corpi. nec ex
oculto iudicio tuo in aīa dñet.
¶ Postea surgēs de lō si aliq̄ illici
ta de nocte ītigat. diluat cōfessio
ne. ut sequētes noctis sōpnoꝝ cū
p̄cedētes noctis delictis nō īnpi
at. sicut scptū ē. ¶ Vol nō occidat
sup uacuitatē mām. sic nec su
p̄ cogitacōes et illusiōes mās.
¶ Quia q̄nq̄ p̄cm qd veniale et
modicū ē. fit mortale p neglī
gētiā et ītēptū. ¶ Cōsulo ecīa q̄
die sexta feria peniteat. faciēdo
humiliē cōfessionē suā sacdoti. cū
voluntate emēdādi. ¶ Aliqn. cōfes
sio nichil valet. ¶ Dein addidit
dei mater. ¶ Si epūs incerit p mā
scam p̄cauco eū de tribꝫ. ¶ Primo
q̄ via erit arta. scdo spinosa et
pugnitiua. tcio īequalis et pe
sa. ¶ Cōtē ista vō dabo ei tria re
media. ¶ Primū ē. q̄ vestiat se
vestibꝫ. ¶ Scdm q̄ teneat deū di
gitos ante oculos. mē qs respiciat
tangq̄ p cacellos. ne spine sbito
et facilē penetrēt oculos nu
dos. ¶ Tertiū ē. q̄ ponat caute

pedes ī trā. et ī quolibet vestigio
sollicite tēptet si pes subsistat soli
de. nec nimis pcipitē ponat
ābos pedes sil. nī ptis ctus fuerit
de via. utrū lubrica sit an eqlis.
Cd vō sigt qp via ē arta. nī ma
licia malox et adustatē mūdi
q̄ ī pedit et sollicitat iustū ī via
iustie. Ideo xp̄s ista induat se
epūs vestibz pacē ⁊ stacie. qa
sglā magna ē pati obpbria pro
iustica et vitae. Cd vō sigt
decē dignū habendi añ oculos:
nī decē pcepta. In quibz iustus
hō speculari debet cotidie. ut
quocies pupugit spina obpbri.
respiciat dilcō dei. quocies pu
pugit spina malicie opponat
dilcō primi. Quocies vō delec
tat amor mūdi et caēnis. respi
ciat qd scptū ē. Nō incipisces.
q̄ incipie tue pone frenū atq;
modū. Ubi ei caritas ē diuina.
ibi ē pacia ī tribulacoibz. gaudiū
ī infirmitatibz. dolor de superflu
itatibz. tīor de honore. humilitas
ī prāte. desiderū ad celiquen
dū mūdū. Cd vō sigt q̄ ī quo
libet vestigio debet cēptare si
pedes stat solide. nī qr ubiq; te
net racionabiliter timē. Nā iustus
debet habē duos pedes spūales.
desiderū scz etnox ⁊ fastidiū
mūdanox. In pmo debet ee
discretio. ne desidet etna ad ho
norē suū solū plus q̄ dei. Ido to
tū desiderū suū ponat ad utili
tatē et honorē dei. In scdo
debet ee cautio. ne fastidium
mūdi sit irracionabile. vel ppt̄ im
pacian vite et casq; adiscos. vel
ppt̄ acidia laboris diuini. Ideo ī
isto sit cautio. ut fastidiū mūdi
sit ppt̄ desiderū melioris vite. ⁊
ppt̄ abhōinatiōē pcox. Ergo
si epūs habuerit istos duos pedes
timēdo etiā qp illa q̄ emēdauit
qp forte nō sūt bene emēdata.
et pcesserit ī ista via arta ⁊ spi
nosa. tūc pcauco eū itex de ēbz
timicis q̄ sūt in via. Primꝰ qp
pe hostis sibilat ī aures eiꝰ. Se
cūdꝰ stat añ eū paty pūgē in
oculos eiꝰ. Tercius iacz añ pedes
eiꝰ clamās alte. et hūs laqueū
ut illaqet pedes eiꝰ si ad clamo
rē xpi ī altū eleuent. Primꝰ
imaꝯ hostis sūt hoīes illi vl' in
spūcoēs ille dyabolice q̄ suggc
rūt epō talia. Cur sic vadis hu
milit' et arte? Nūqd vis tu sap
tior ee alijs? Cur tantū assūs
laborē? Vt facis illa q̄ nēo fa
cit. Dūce potiꝰ ī via floridā
p qua ābulāt plures. ne forte
ītēptibilis' deficias. Cd ad te si
hoīes viuāt bñ vel male? Cd
pdest tibi offendē illos a quibz
honorē ⁊ seq̄ poteris ⁊ amorē.
si nō offendt te nec tuos? Cd
ad te si offenditur deꝰ? Da po
tius eis dona ⁊ accipe. utere
honore tuo et ātia hoīm.
ut eque possis honorē hoīm
habē et celestia obtinē. Ecce
talis hostis sibilat et sibilauit
ī aures multox. et ideo lucē
multe q̄ lucē debēt tenebs fē

sūt ipe tenebre. et aurū opti
mū mutatū est ī luteū. Sēds
hostis q̄ pūgit oculos ē plēnū
mūdi et possessiōes trene
appatq; rerū et vestiū. fauōes
hoīm et honores. Cū ei oīa ista
appetūt. et offerūt. sic excae
cāt oculos aīe et rationis. q̄ dul
cius videt stare cū sāpsone ad
molā cure mūdialis. q̄ cū spō
sa ecclīa ad dispēsationē cure
pastoral. Insup et caritas dei
si qua fuit. tūc magis tepescit.
pcīm ītermittit fiducialit. et cō
missū ex ptātis fiducia leui
gat. Ptēa cū epūs habet ne
cessaria sua. ī statuto familie
sue nūo quo honestatē suam
et auctoritatē seruare possit.
tentet. sicut scptū ē. Sit mo
res vr̄i sine auaricia. ptenti
moderatis rebz. Q̄a nēo mili
tās deo toto corde. īplicat se se
cularibz. n̄ vt voluntatē suam
ad honorē dei. Terrā hostis.
habet laqueū. q̄ clamat talit.
Cur sic humiliaris. q̄ p alijs ho
norari potis? Labora ergo ut
ascēdas supius. et tūc habun
dare et dare potis ābplius. Es
to ūgit sacdos. ut sedeas cum
pūs. Esto epūs et postea ar
chiepūs vl̄ altior. ut maiorem
obtineas q̄tē. maiꝰ seruicīū.
et maiorē honorē. Tūc alios
adiuuare potis. et ab alijs plꝰ
timeri. et a plūbz ysolari. Cuz
aīmꝰ talibz illudit fugitiuis
mox ītraute extēdit pes ad
cupiditatē. et iquitatē mod⁹ ascen
sionis ad sublimiorē statū. Et tūc
aīmꝰ sic ītrectat laqs cupiditatis
et sollicitudīs talis. q̄ vix cō
surgit. Nec mirū. Deceptus enī
erat. q̄ qui epātū desiderat. bo
nū opꝰ desidat. vel sacdotium.
Q̄d ē illud bonū? Certe labo
rare p aīa et p honore dei. la
borare p eternalibz. t nō p caduc?
Tūc at oēs desiderāt honorē.
& nō laborē. qui tn nō ē honor
& afflictio. Vbi enī nō ē onꝰ la
borus dīni. ibi nō subsequit honor
aīe apud deū. Ptēa epūs non
appetat altiorem gradū vel
alīū q̄ quē habet. q̄ laqus ab
scōdug ē in tra et decipula sup
semitā ābulātis. Et ideo utile
ē ei stare īstatu quē habet. do
nec deo placuerit ei aliꝰ prudē.
aut plato superior ecclie prepiat
aliud ad honorē dei. Studiam
dectū ē & silīū et cautiō quedā ca
ritatiua. Tūc at dicē volumꝰ
q̄d epūs facturꝰ sit scdm deū. Pē
d imagꝰ tenet habē epāle ī fula
ī brachijs suis stricte custodiēdī
nō vēdē ea p pecūia. nō dādē
alijs ppt amicicia. nō pdē ea
p negligētia et tepiditatē. Q̄d
enī sigt cōna seu īfula epālis.
n̄ ptātē epāle? Ordinare scz
clicos. corrigē errātes. īstruē v̄
bo et exēplo suo ignorātes? Q̄d
vō ē custodire stricte īfulā. n̄ se
dule cogitare quō acceperit ipsa
ptātē. ad q̄d obtinuit ea. quō e
a tenuit. q̄s erūt eius fructus?

Dicergo cogitare voluit quo ob
tinuerit eā. attēdat ꝓmo si de
sidauit eā ꝓpt' se. an ꝓpt' deū.
Si ꝓpt' se tēat vacōbilit'. si vēo
ꝓpt' deū. mitoriū ē et spūale.
Si vō attēdat ad qđ obtinuit
ptātē ⁊ dignitatē. ētte ego dicā
ei. Ad hoc scz ut ēēt cōsolator
aiārū et liberator mītis suis de
quarū cleōsinis viuit. ut ēēt
nutritor pauꝑm. diuitū qz patet.
aduitor dei i spūalibz ⁊ ꝓ deo
emulator. Si vō scire voluerit
fructū ptātis. hoc bñ declarat
paulus. Qui ēqt bñ mīstrāuit.
duplicē habebit honorē. corpa
lē scz ⁊ spūalē. Qui vō epālē
habet vesbē sz nō vitā. q̄ qrit
honorē sz negligit laborē. hic
duplicē cōfusiōē dignꝰ erit. Qđ
vō sqt q̄ ptās nō debet vendi.
ñ q̄ epūs nō debz scienter symoniacꝰ
nec i aliis tolārē si sciuerit. Nō
ordinare aliqs nec ꝓmouē ꝓpt' pe
cuniā. nō exercē officiū suū ꝓpter
honorē hoīm et fauorē. nec ꝓpt'
pces carnales exaltare illos qs
indignos nouit et vite male. Qđ
vō ē q nō debet aliis cedē suam
ptātē ꝓpt' āicitiā. ñ q̄ debet dis
simulare pcā aliox ꝓpt' falsa
mūam. nō tacē ꝓpt' amicitiā. nō
portare i dorso suo pcā aliorū.
q̄ pt et tenet' corrigē ꝓpt' aliqua
carnalitatē? Est ei epūs specu
lator dñi. et io sanguis mortuoꝝ
exq̄rit de manu speculatoris.
si vidit pīculū et nō clāuit. a
si dormiebat et nō ewabat. Q
vō epūs non debet pdē corona seu
ifulā ꝓ negligēcā. hoc sqt. q
epūs non debet illa cōtrādē aliis
ad faciendū. q ipe pſonalit' re
net facē et pt facē. Nec ꝓpt' q̄ētē
suā tepidā illa debet dimittē. que
ipē pſonalit' fructuosi⁹ q̄ aliꝰ pos
set iple. Nec eciā ignorare debet
vitā eoꝝ quibz ꝛmittit officia sua
sz iquirē occulte et apte vitā e
oꝝ qbz ꝛmittit. et quō seruant
iusticiā. Q̄a officiū epāle nō ē
quietis sz sollicitudinis et labo
ris. Cuiꝰ epūs sicut ia dixi be
ne custodierit ifulā. oportz q̄ ha
beat eaā sub brachijs suis fasci
culū florū. qbz alliciēt' oues re
mote et vicine. Dolet ei bonꝰ pas
tor ꝓ flores et fenū the post se
oues suas. Qđ ē iste fascicul⁹
flox. ñ pdicatio diuina q̄ ptinz
ad epm? Que vō sūt brachia
duo ñ opatio duplex? Facē scz
bona opa in apto ꝓpt' imitatiōē
tū aliox. et facē bona i occulto
ꝓpt' timōrē dei et exēplū virtutox.
Ergo si pdicatio iūgat' cū hijs
duobz opibz pulchrimꝰ erit fas
ciculꝰ florū. post quē oues via
rie in epātu suo gaudēt' curret.
Oues eciā que remote sūt au
diētes famā eiꝰ libent' desidera
būt eū. et ꝓpt' vba bona. et ꝓpt'
opa auctoritatis q̄ sequūt' verba.
Nā hijs sūt suauissimi flores
ad alliciēdū oues. facē scz opa
ptuosa et alijs ea docē. nō in
vbosa sciā. sz i paucis vbis cari
tate plenus. Nō em̄ decz pcōē

dei ee mutū. nec speculatorē dō
mi dei ee ceū. Adhuc eiā defiat
epō vnū. Cū eū ipe puenerit
ad portā. dez eū ꝓsentare ali
qđ sūmo regi. Deo ysaiā ei q
ꝓsentet regi vas sūt carissim.
et illud vacuū et illud vacuū
et ornatū. Vas itaq epō cari
ssim. cor suū est. Hoc ergo pn
cet ⁊ offerat deo totū ornatū
virtutibz ꝛ vacuū a voluptate ꝑ
a et carnis amore. Et sic tūc
qn epūs appropinquet porte.
occurret ei exercitus effulgens. ipe de
us ⁊ hō ꝓsapiet eū. Angeli q̄
tūc dicet. O dne ds. ecce epūs. q̄
fuit mundi carne i sacdotio pu
rus. aplicus i predicatōe. epūs
vigilās i officio suo. virilis i o
patōe. humilis i pnāte. Ecce q̄
desidauit ꝑ puritatē suā. Et
ideo ꝓsentat eū tibi. q̄ desidauit
te ꝑ caritatē tuā. Tūc q̄ dic
ture sūt aīe scē in celo existes.
Ecce o dne ds. gaudiū nr̄m ē u
te. attn gaudet eciā de isto epō.
Nā florē portauit in ore q̄ vo
cabat plures oues. florē porta
bat i manibz quo reficiebat ad
uenientes oues. flores tūsmittebat
habitatibz delonge. quibz excita
bat dormientes oues. Et ideo q̄
floribz vbor suor augmētauit
chorū nr̄m. gaudet i eo. Gaude
et tu dne deus i chorō isto et de
honore eius. q̄ te sup oīa desidēa
uit. Tūc q̄ dicturus ē epō dns.
dator glorie. O aīe venisti ꝓ
sentiē mi vas cordis tui vacu
um a te. et desidasti ipleri de me.
Deo veni. et ego ipleb te me
ipo. Tu esto i me. et ego in te.
Gloria ei tua et letitia nr̄a ha
bebit finē.

¶ Virgo maria no
tificat sposē oratu ꝑ quoda hē
mita aīco suo tē mortis. q̄ an
q̄ corp eius sepeliat in tia. aīa
eius introducet in glām. Cām. cxxviij

Orate sposa ꝑ quoda
sene pbro hēmita ꝑ
clare vite et magne
virtutis amico suo. q̄ tūc misꝰ
nerat de hac vita. et ia posito
erat i feretro i ecclia ut sepelirēt.
tūc eidē sposē apparuit virgo ma
ria sic dicēs. Attende filia et sci
as. q̄ aīa isti⁹ hēmite amica mei
status cum egressa fuit de corpe eius
ita fuisset i celū. n̄ q̄ nō habuit in morte
ꝑfm̄ desiderium puenīdi ad ꝑ
sentiā dei et eius visionē. Et ido
detinet nūc i illo purgatorio de
sideriū. ubi nulla pena ē n̄ solū
desiderū puenīdi ad deū. Ded
tū scias. q̄ aīaq̄ corp eius iuret sb
tia. aīa eius introducet in gloriā.

¶ Ānsio mulis virgis ad sposā
filij oratē ꝑ quoda hēmita i du
bitatōe posito an acceptius deo
eet q̄ ipe finiret mētal⁹ ysolati
onis dulcedie. nō recedēdo unq̄
de hēmo. an q̄ descēdet aliq̄n
ad edificādū aīas ꝓximor. Cām.

Pater loquit. Dic. cxxviij

Illi seni pbro hēmite
amico meo. q̄ qui cont
sua voluptate et pace sue aīe. cō
stricto fide et devotōe ꝓximor.

aliqñ relicta cella solitudis & sua cõ
tẽplacõis quiete ex caritate desce
dit de hẽmo int gentes ad dãdũ
aslia spualia eisdẽ promis. Cui
exẽplo et aslio salutari mlte aĩ
me ad deũ zitute. et iã zisi ad
altiora vtutũ pficiũt. Q̃ humilit
dubitãs de calliditate et decepti
one fraudulẽta dyaboli re cõsi
uit de aslio cũ humilitate. et roga
uit ut orares pro eo sup hoc ui
delicz. utrũ deo magis placẽt. q
ipe vacaz sue soli⁹ tẽplacõis dul
cedini. an deo acceptior ceẽt talis
caritas prioũ. Dic ergo ei sic
ex pte mea. Q̃ cõmo magis deo
placz. sicut dicti⁹ ẽ. aliqñ ipe descẽdat
de hẽmo et vadat ad exercendũ i
primis talia opa caritatis par
ticipãdo cũ eis vtutes et grãs
q̃s ipe habet a deo. ut ex hoc
rpi cõuertãt. et adhẽãt feruẽti
us deo. et ptinpes fiat cẽtẽ eis.
q̃ si i cella solitudis sue idẽ hẽmita
soli mẽtali aslacõi vacaz. Et dic ei.
q̃ de tali caritate maiꝰ mitũ re
turbacõis ipe habebit i celis. diu
tñ ad talẽ caritatẽ exercenda
ipe vadat cũ aslio sp. et volũ
tate sua seniorꝰ pus spualis.
Ite dic ei. q̃ ego volo q ipe recipi
at i filios suos spuales sb aslio
suo regendos oẽs hẽmitas & eaã
oẽs moniales et reclusas. olim
filios spuales illiꝰ hẽmite aĩa
mei. qui mortuꝰ ẽ. et dignat eos
oẽs sub caritatiuo aslio suo spu
aliter et vtuose. sicut ille i vita su
a gubnauit et direxit eos. q̃ sic
placz deo. Et si ipe cũ in patrem
receperit et ei humiliter obedierit
i vita hẽmitica et spuali. tũc
ipe eat eis pr. et ego eo eis mi
di nõ aliqs eoꝝ noluerit eũ i
prem recipe aut obedire. tunc
melꝰ erit tali inobedienti q̃ statim
recedat ab eis. q̃ q̃ ãplꝰ pma
neat cũ eis. Dabat tñ idẽ aĩ
cus meꝰ supdictꝰ ad eos et re
uiat ad cellã suã quoties ei ui
debit. sp tñ cũ aslio & volũta
te sui pus seniorꝰ. ¶ Post di
os ãnos a tpe quo visionẽ de
pisce & aĩali habuit de q̃ ẽ dict⁹
libro iiij. c. ij. xp̃c apparẽs ei ex
posit ei dictã visionẽ obscurꝰ
simã valde dare dignãs. q̃ aĩal
& pisces p pãores et gẽtiles.
capiẽtes vo p iustos & bonos
viuosos designãt. Ca. xxxiij.

Filiꝰ loqt ad sposam.
Dixi & prius q̃ desideo
cor aĩalis & sanguine
pisas. Q̃d at ẽ cor aĩalis. nisi
aĩa illa dilcta & imortalis xpiana
nor. q̃ plus placz mi q̃ oẽ q̃d i
mũdo desiderabile videtur? Q̃d
vo ẽ sanguis pisas. ni caritas
pfta ad deũ? Ideo cor pntari
debet mi mũdissis maibꝰ. san
guis vo i vase ornato. Ca mũ
dicia deo et ãgelis placita ẽ &
sicut gẽma i anulo. sic puritas
deuotissima ẽ oi opi spuali. Ca
ritas vo digna pntari debet in
vase adornato. q̃ aĩa gẽtilis
q̃ vas reluce & aide debet ar
dẽtissia dilcõne ad deũ. p quã

fideles et ifideles tangit vnū cor
pus vnūt capiti suo scz deo.
Ergo q̄ pītare m̄ desidāt cor p̄
ami indurati pcto. q̄ē q̄ aīal
absq; mgo obīe discurēs p vīa
et ī desideriis suis viuēs. debet
mang suas pforare terebro acu
to. q̄ tūt nec gladij nec sagitte
pualebt. Qd vō sūt mang hois
iusti. n̄ opacōes eiq. corpalis et
spūalis. Corpalis ei mang id
ē laborare ⁊ sustētare corpi ne
cessariū ē. Spūalis vō mang est
ieiunare ⁊ orare ⁊ filia. Ergo
ut oīs opatio hois sit modāta
et discreta. debet pforari tīore
dei. Qā oī hora cogitare tenet
hō q̄ deus ē semp p̄sens. ⁊ time
debet ne auferat grā sibi data.
q̄a sine adiutorio dei hō nichil
pt. et cū eiq. caritate oīa potest.
Sicut ergo tēbrū pparat fora
mīa rei īponēde. sic timor dei
oīa opa solidat et ppatat vīa
caritati diuine. et allicit deū
ad inhabitū. Ptēa sit hō timōs
ī oībz actibz suis et discretus. q̄
luz utrīp labor. spūalis scz ⁊ cor
palis necessarius ē. tñ sine ti
more ⁊ discretiōe utilis nō est.
q̄ idiscretio ⁊ p̄sūptio oīa cor
rūpūt. et ofundūt. ⁊ bonū pse
uerātie tollūt. Qui ergo desi
derat vīcē duricie aīalis. sit in
flexibilis ī opibz discretiōis. et
ostūs in tīore et spe adiutorij
diuini. Et tenet q̄ntū pt. et
deus adiutoriū mīstrabit. cō
frīgendo cor īduratū. Debet
ecīā amicū meus oculos suos
munīe palpebris tecte cū for
tissīō bitumīe. ne ex vīsu basi
liscī moriat. Quid ār sūt ocli
iusti viri. n̄ duplex ofideratio
eiq cotidie habēda. scz ofidātio
bnficiorū dei. ⁊ agnitio sui ipiq.
Cogitās ei bnficia dei ⁊ mīaz
eiq. attēdat vilitatē pp̄ria et
īgratitudinē suā ad beneficia
dei. Et cū aīmq̄ senrat se mēri
iudiciū. muniat oculos ofidēa
tionis siue palpebris tecte id est
spe et fide diuine bonitatis. ut
nec dissoluat cogitādo mīaz
nec diffidet cogitādo iudiciū
dei. Sicut ei palpebre tecte nec
molles sūt ut caro. nec dure sūt
ut ossa. sic hō inē misdiā dei
et eiq iudiciū modāte sit sperādo
astante mīam. et timēdo prudēt
iudiciū. Gaudeat q̄ de misdia.
et pp̄ iusticiā. pficia de virtute
ī mānte. Ergo qui sic cotidie
stat inē mīam et iudiciū. spe et
tīore. nō habet timē oculos aīa
lis. Qd ār sūt oculi aīalis. n̄ sa
pīētia mūdana et pspitas tpal'.
Sapīa ei mūdi q̄ pmo oculo aīal'
opat. ē q̄ vīsu basiliscī. q̄ sperat
illa q̄ videt et remuneratio eiq ē
in pmptu q̄ desidāt pictura Sa
pīa vō diuina sperat illa que
nō videt. pspitatē mūdi nō attē
dit. hūilitatē et paciam diligit.
remunerationē nō q̄rit. n̄ etnā.
Sēdō oculi aīalis ē pspitas mū
di. q̄a malū appetentes. celestia
obliuiscūt ⁊ psequīt. et cont

deū mīnuīat. Ergo oīs hō q̄ de
sideīat salutē p̄mi. augīt
oculos suos cū disīctiōe oculis
aīalis id ē p̄mi. ꝓponēdo ei bn̄
fiaa mie dei. et iudicia ei⁹. op
ponēdo vbis mūdialibz vba sa
pie dei. ondēdo vitā pfectiuā
tē. stringēte hoībz ītotumbz. cō
tepnēdo diuicias et honores
pīsentes ꝓpt̄ caritatē dei. pdicā
do iugit̄ et pdicata ītplendo. Ia
vita spūalis quā approbat vba. et
exēpla sca pl⁹ pficiūt q̄ vbosa
eloquētia sine opm effectu. Ita
qui bn̄fiaa dei. et iudicia ei⁹ sp
habet ī mēte. q̄ vba dei stringe
habet in ore. et illa ope ītplent.
et firmit̄ speīat in bonitate
dei. nō ledūt cuspidibz gladioz
īimici. id ē fallaciis adiūcētibz
hoīm mūdialiū. sz pficiēt. et ꝓpt̄
caritatē nitent etātes ad ve
rā caritatē dei. Qui vō de gra
superbiūt et de eloquētia gruit
lucrū. vinctes mozūt. Lamina
q̄ calibs alligari debet cor
di. q̄ caritas dei sp ponēda ē
ante oculos. cogitādo sez. quō ds
factꝰ ē hō. humiliauit se. quō pdi
cādo volabat famē et sitim et
laborē. quō suspēsꝰ ī cruce et
mortuꝰ surrexit. et ascēdit ī cē
lū. Hec lamīa id ē caritas ha
bet latitudinē et planitiē. qn̄
mēs pata ē pati libēt̄ ītia
adueniētia. qn̄ de nullis iudicijs
dei mīnuīat. nec āgustiat de
tribulatiōibz. sz voluntatē ppā. et tā
tū corpꝰ ponit ī voluntate et
dispositōe dei. D filia ego fui
calibs fortissimꝰ. qn̄ ī cruce ex
tēsus et q̄ oblitꝰ passiōis mee
et vulneꝝ meoꝝ. orauit p̄ īimi
cis. Claudēda q̄ sūt mēstiua
narīū. et clausio ore ītrandū est
ad aīal. Ita sicut p̄ītestiua
narīū intrat et exit flatꝰ. sic
p̄ desideria hoīs intrat vita et
mors ī aīa. Et ideo sicut a mor
te. sic a desideriis malis cauē
dū ē. ne ītret in aīa. vl̄ ne in
gressa īmoret. Ergo q̄ audia
vinct̄ ꝓponit. attēdat ad cēpta
tiones suas. et caueat ne ꝓpt̄
inordinata desideria minuat̄
zelus dei. Ita toto desiderio et
zelo dīno ītrandū est ad pīcipiē
oportune et īportune ut ꝓficiat
tat. Et ubi iustꝰ nichil pficiat
loquēdo vl̄ āmonēdo. ibi zelꝰ
ē extendē orōnūq; īstātia mi
nuāda. Insup aīal ābabz ma
nibz a p̄dictis ēdū ē. Ita aīal
habet duas aures. una q̄ libē
ter audit delectabilia sua. alia
qua obstruit ne audiat pficua
a aīe sue. Sic ecīa aīa dei iu
stus ē habē duas manꝰ spūales
sicut prius habuit corpales. sz
habeat eas pforatas. Una ma
nꝰ sit sapīa dīna. q̄ ondat p̄
catoꝝ oīa cē cadūca hūi mūdi
et labilia. et q̄ delectāt in eis
seducit. et nō saluat. qz oīa ad
nichilitatē ꝛcessa sūt. et nō ad
supfluitatē. Alia manꝰ sit ex
ēplū bonū et opatio bona. qz
bonꝰ hō facē debet q̄ docet. ut

audiētes exēplo eiꝰ roborent.
¶ Nā multi docēt et nō exēpli
ficāt. et hiis fuit q̄ꝝ ſme cemēto
erguṫ lapides i fingore mētis
ſue q̄ uiuēte tēpeſtate ſtatim
diſſoluūt. ¶ Pellis aſ̄ aīalis q̄ eſt
q̄ſi ſilex. malleo et igne agyre
dieda ē. ¶ Nā i pelle notaṫ oſtē
ſio ⁊ ſimulacio uſtrae. ¶ Mali Nota
q̄ppe q̄ boni cē uolūt. appetūt
uideri q̄d nō ſuṫ. Et q̄ laudabi
les uolunt deſiderāt. ſi nō lau
dabiliṫ uiuē. ondūt ſonus ſcita
tē ⁊ iuſticiā ſimulāt. quā neq̄
q̄ habēt in mēte. Et ideo i ap
pareūcia ſilāte ſēmetis ſic ſup
buṫ et iduraṫ q̄ſi ſilex. q̄ nec
increpacōibz nec tactē aperta mol
leſcūt. ¶ Prēa ſeruꝰ dei uerbꝭ m
talibz malleo dure increpacōis.
et igne diuine oīonis. ut ma
li uḃ ueritatis mūcant ⁊ molli
ores fiant paulati a duricia ſua. et
puata oīone icaleſcāt. et ſuccē
dāt ad dei ⁊ ſui agnitionē. ſic
ſcat ſcēptyanꝰ. ¶ Ipe ei logbatur
nō placēcia ſi̇ ſeuera. nō mollia
ſi aſpa. Inſup oraut deū p eū.
et ideo pfecit. et mlti melio
rati ſuṫ ꝓpt eū. Ergo q̄ūq̄ ti
more dei pforat opa manuū
ſuaꝝ ⁊ munit oculos ꝺſideati
onis tpantia. laminaq̄ calibis
pegit cor ſuū. claudēs iēſticia
narū. ⁊ ſic pūtat m cor aīa
lis. ego deus dabo ei theſauꝝ
delabilissim. cuiꝰ delacōe ui
ſus nō fangnt. cuiꝰ dulcedie au
ris nō lāgueſcit. cuiꝰ fruitione
nō ſaciat guſtꝰ. cuiꝰ tactu nūq̄
ſentit dolor. ſi aīa pfruet gaudi
o ⁊ habūdātia ſempiterna. ¶ Diſcis
aūt ſignat gētiles. quoꝝ ſquame
ſuṫ fortiſſime. q̄ petis et malicia
is iduraṫ. ¶ Nā ſicut ſquame eō
pāte muniūt ⁊ obſtāt ne igne
diat ⁊ ventꝰ. ſic gētiles i patis glo
riātes ⁊ uana ſpe uiuētes mu
niūt ſe defenſiōibz ⁊ amicoꝝ me
os. ¶ Sectas ei ſuas pferūt. mul
plicāt errores. et ſupplicia mu
nāt. Et ideo q̄ pūtaue m deſide
rat ſāguinē piſcis. extēdat ſi
eū rethe id ē pdicatiōne ſuā. que
nō ſit de putridis filis phorū et
rethoricoꝝ curioſe eloquētiū.
ſi de ſimplicitate ūboꝝ ⁊ hūili
tate opm. Nā ſi plex pdicatio
ubi dei ē ſonora q̄ es i ſpū
dei. et fortis ad ēiendū pōtes
deo. Et ideo nō p eloquētes ma
giſtros. ſi p hūles ⁊ idiotas eccā
mea ūicum habuit ⁊ pfecit.
Caueat eccā pdicatoꝝ ne igne
diat aquā ñ uſaq̄ ad genua. ⁊
nec alibi ñ ubi ſit arena ſolida
figat pedē. ne forte ſi pcelle aſ
cēdāt ſup genua. pedes moue
ant. Ad at ō uita pns ñ aſi
aq̄ mobil ⁊ iſtabilis. Ad qua ⁊ genu
nō eſt cuandū fortitudis ſpual.
ñ ad ſolā nititē. Et ideo figut
pes affectiōis hoīs i arena ſoli
da. id ē ſoliditate dine caritatis.
⁊ ſidacōe fuꝝ. ¶ Nā illi q̄ diſ
tēdit pedes affectionū ſuarū
et fortitudinē ſuā ad tpalia.
nō ſuṫ ſtabiles ad luctādas aīas.

ſz a pellis ſollicitudinū tpaliū demergūt. Debet ecīa iustꝰ exte
care oculū ſuū quē vert ad piscē.
q duplex ē oculꝰ hūanꝰ ſcz & ſpi
tualis. ℣ hūanus quidē oculꝰ in
cunt mortē. qñ viſa potēcia et
crudelitate tyrannoꝝ. timꝰ ꝺſide
rās infirmitatē ſuā. loq̄ expa
uescit. ℣ hic ēt mortis oculꝰ exte
nari debet. et auelli ab rē p ꝺſi
derionē diuine bōitatis. ꝺſide
rādo & credēdo firmit̄. q̄ oīs hō
qui spem ſuā ponit ī deo et
pcedē lucrū q̄rit ꝑ deū habe
bit ipm deū pcctorē. ℣ spūali vō
oculo ītelligēcie respiciēdꝰ est
patri vl̄ alīs mīsꝰ ad deū. ſcz
attēdendo ſollicite q̄liē tēpta
ri pt. quō ſtet ī tribulacōibz. ℣ ne
forte īconsueta assumēs ſuctu
bat laboribz. aut ne peniteat
eū assūpſisse austeriora ꝑ tri
bulacōes. Cōsidēt ecīa iustꝰ q̄nꝫ
ſit. quō hō infidel' mīsus ad fidē
ſubsistat corpalit̄. ne vel mēdi
cet. vel ſeruitute oppimat̄. aut
ꝓuet̄ laudabilibz libertatibz ſu
is. Et ſollicite ꝓuideat̄. ut tali
mīſus īstruat̄ ītrinsecꝰ fide
catholica. et ſcīs ꝓbitatē exēplꝰ
℣ hoc ēt placitū ē mi. ut pagāi
mīſi. videāt mores ſcōs. & audi
at vba caritatis. ℣ nā mīti
ꝓpiani venientes ad paganos.
īcō positi moribz & īdisciplinati.
gloriāt̄ q̄ occidūt eoꝝ corpa.
et q̄ lucrāt̄ bona eoꝝ tpalia.
℣ hoc enī mi sic placitū ē. sicut
hij q̄ ī deserto īmolabāt vitulo
pflacili. Et ideo q̄ placē mi dēſi
derint cūdo ad paganos. eruat
ꝑmo sibi oculū cupiditatis et
mōrus mundani. habēdo aptū
oculū ꝛpassiois et itellēs ād lu
crandas eoꝝ aīas. nichil desi
rādo. ni vel mou ꝑ deo vl' vnē
ad deū. ℣ insup mīstꝰ habē debet
clypeū de celibe. hoc ē pacīam
veīā & pſeuerātīā. ut nec vbꝫ
moueat̄ a caritate dei nec ea
ā opibz. sz nec attendiam ꝑ ꝺ
uersos casꝰ nimiuz quoq̄modo
de iudicijs dei. ℣ nā sicut clypeꝰ
ꝓtegit & recipit ictꝰ ferētium.
sic pacīa vera defendit ī tēpta
cōibz. lenit ecīa tribulacōes. & ex
peditū reddit hoīem ad oīa bō.
℣ hic vō clipeus pacīē nō sit
formatꝰ de rebz puēdis. sz de for
titūdīe ere. q̄ vā pacīa formāi
et ꝓbari debet er cōsideratōē
pacīē mee. Cā ego fiu q̄ ca
libs fortissimꝰ. q̄n magis vo
lui pati mortē q̄ amittē aīaꝫ
et magis volui oīa opprobria
audire. q̄ descendē de cruce. Ec
ce ego q̄ pacīam desiderat. imite
tur ascīacīa meā. Cā si ego
iniocēs passus sū. q̄d miri si
hō dignꝰ iudicio pacat. ℣ itaq̄
q̄nq̄z sic mutuꝰ pacīa expē
dit tere sup piscē. et tenuerūt
eū p decē horas sup aqs. hꝫ
bebit sāguinē piscis. Cōd aūt
sūt iste decē horē. ni decē ꝛsilia
que hoī mīso sūt facienda. ꝓmu
ē credē decē mādatis meis. q̄
ꝓpło israeli ꝓcepi. Sedm ē. q̄

susciat et honoret sacmenta
ecclie mee. Tertiū ē. q debet
dolē de pcis amissis. et habē p
fram voluntatē ulē nō facte di ea.
Quartū ē. q teneat obedire ātiis
meis ǵntialiq; pcipienti ei aliq̄
qđ ē sē voluntatē sua. Quintū ē.
pcipnē oēs sue studies suas p
uas. q sunt sē dei. et bonos mo
res. Sextū ē q habeat desideriū
attendi ad deū oēs quos potit.
Septimū ē. q ondat humilitatē ve
rā i oplis suis. fugiendo pua et
epla. Octauū ē q habeat pna
ciā veā in adiis. nō mu
murādo sē iudicia dei. Nonū
ē. q nō audiat vl habeat scām
eos. q adisant fidei scē xpiane.
Decimū ē. q roget deū. et pso
naliē conet. ut pseuare valeat
in amore dei. Quicūq; igit cō
sus a malo hec decē asilia te
nuerit et seruauerit, mouet
ab amore mūdi. et vinificabit ad amorē dei. Cū at pisces
de pādi extracti ab aqs vo
luptas seruare ppositum habet
decē asilia. apparendo ē in dorso
ibi habūdācia ē sagius. Quid
at sigt dorsū. nisi operationē bo
nā cū voluntate bona? Hec
flecti debet sēm bnplacitū dei.
qm multotiēs videt actio bona
hoibus. si itentio et voluntas acto
ris nō ē bona. Ergo iustū q cō
uerte pcurē appetit. inquirē
debet. q intētōe op bonū aggredit. et q intētōe pseuare
disponit. Et si inuenit in ope
spuali affectū carnalē vl ad pmi
tes vl ad lucrāda tpalia festinet
eū a corde abdere. Ita sagius ma
lus tenet morbū. impedit gressū.
stringit cordis aditū. et obstruit
tibi appetitū. Sic mala voluntas
et itētio corrupta obnubit amorē
dei. pueat audiā. claudit cordis
aditū deo. et oē spuale bonū ab
hoiabile facit deo. Hz sagius qui
ēgo desideio rectes est. et vitā mi
nistrat mēbris. Hec ē voluntas
bona et caritas ordinata ad de
ū. q pparat aditū ad fidē. sensū
ad itelligeriā. mēbra ad operatiōnē. deūq; allicit ad inuādū.
Hec voluntas pnenit. et ifundit
gra mea. augeat oionibz et bo
nitate mea. placeat opatiōe bōa.
et dulcedie mea. Ecce isto mō
prestādo ē m sagius pisces. Et
at sic pnēat eū m. habebit mece
dē optimā. Ita sicut rores tocū
dulcedis fluet i os eius. Iam vo
eius illustrabit fulgor. pcepta. et sa
lus eius inoabit sine fine.

Post multos ānos postq̄ spōsa
habuit illā visionē de septē ālibz q̄ stabat sē. eo de lib⁹ explo
xxxiij. exponit ei xp̄s aliq̄ que
desiderabāt exponēda i dicta visione ut segit. Cap. xxxx.

Hlig loqt. Dixi tibi pius
de septē ālibz. q̄ vnū
erat q̄ elephas. qđ adhuc stat
ad arborē iclinatā. nō attendes
arbori putredinē. nec tpis bre
uitatē. et ido ruit cū arbore cū
se stare putat. Muri ei ecclie ei

dissoluēt calore et aq̄s ita ut nō
sit q̄ edificz. q̄ de ūquis edificati
sūt. Terra dum pietē habitātē
optabūt morte. et fugiet ab eis.
et ip̄i dnābūt ustis. Que oīa
sic euenerēt. Deus eccā q̄ alium a
nimal q̄d de lapide castitatis su
pbiebat. nā assūpsit sibi cornua
agni. Et ideo dicebo eī. quō sal
tare debeat muros. et quō debet
stare i honore. Placz ei m̄ istius
aīalis humilitas. et ideo dico ei.
q̄ ecclia sua nā ad sūmū gradū
ascēderat. et dū i superba stetit.
Et ideo laboret ip̄e ut deoz strenē
nius uiuat. i tpancia potiꝰ minu
at. auaricia deponat. humilitatē
et tioze assumat. Multoq̄ tribulacōibz
humiliabit. et ruina eius tā ḡuis et
magna erit. q̄ eccā in tres alios
audiet. Post mortē aūt dicti epi.
et creationē sucessoris. loqbat
dns ad me dicēs. Deus q̄ iste deus
eps sucessoꝝ p̄ximi dicti epi. q̄
nūc ascēdit ad ḡdū epāle. erat
unꝰ de q̄nq̄ seruis q̄s rex non
audiz. ni clariores oculos obti
neret. Qz eps nā ascendit. sz aū
tēdat ip̄e bene. et uidebit i iu
dicio meo quō ascēdit. Deinceps
pauco eū decasu roab. Ip̄e ei
iudit se melioribz p̄ph̄is i terra
et filijs. Audacia sua erat mḡ
na. et ideo p̄sūpsit sup̄ uires. et
deum suū petuit illi quē elegit
deus. Hz unū filiū utile ē isti
epo. sz q̄ prudētie sue ponat
modū. et attēdat sp nō q̄d pt
sz q̄d decz. Qui cū dubitatiz uetā
cet utile p remissione pecōꝝ suoꝝ
ire romā. recūsauit me. Cui ōrāti
mater dei tndat sic dicēs. Si eps
iste sentit i aīo se indigē auxilio
sedz. petat romā ad indulgēnas.
q̄ petet tēpus q̄n utile erit sibi.
Attēdat eccā. q̄ ungule auiū ra
pacissāz p̄dabūt. q̄ nā mittuntur.
ne altissiā petrā habitet. q̄a
ciuitati ppli plus tuc nocebit. et ip̄e
nō erit i munis a tribulacōe. Prea
scaas q̄ aīal illud de quo dixerā
tibi q̄ q̄n uidet ūbrā suā timet.
et cuī rēdo p̄ficiat sibi. ille ē q̄ zelū
animā habet. et nec ad uba deo
grātiū sibi dicit aīo. nec ad uba
assentātiū et adulātiū extollit.
Cui patz ē morīendo exire de mū
do. et ppatz ē eccā si m̄ placet
uiuē ppt honorē meū. Et ideo
offerā ei i uia media sicut p̄
filio. et auferā eū de custodia
sua sicut iudex misericors. ne
uideat mala futa. Ille uō q̄ p
manet i lepra sua. morietur cū
lijs q̄ pleno sūt uentre. et sepe
liet et iudicabit cū leprosis. et nō
sedebit cū iudicantibz orbem.

¶ Explicit liber quartꝰ reuelatiōnū dei. bte Brigide
p̄ncipisse neruie de regno sue
rie. diuinitꝰ reuelatꝰ. Dō gras
Cōpletꝰ. 1462. i uigilia beati
agathe apostoli. ¶

~~¶ Sequit liber quintꝰ eiusdē~~
~~Incipit liber quintꝰ reuelationū~~

Sequūt² liber cū ꝗstionū ꝗnta

Liber iste ꝗstionū didit² per
itivguaoēs ⁊ sbdidit² p
ꝗstioēs Hab; ei xvj iter
rogatioēs ⁊ i ꝗlib; eaꝝ unde xv
itivgat² de eis ꝗstionib; ad ꝗs ipe
rndet disticte ⁊ miabilit ita q ꝗ
lib; itivguao stinet etiū nullū ꝗsti
onū Postea vo sequūt² eaꝝ solu
ones ⁊ rnsioēs ꝙut i pressu lib'
laaḡ stinctm Sequit²

Itivguao pa stinet qnqz ꝗstio
nes ꝗ statū sequūt² Itivgat² ei xr
gre deꝰ dedit os hoi si hō nō loq
t² ea ꝗ sibi placet Quae dō ded
hoi oculos si hō nō dz nū eis vidē
ꝗ delectet eū Quae deꝰ ded aures
hoi si hō nō dz audie ea ꝗ si
bi placet Quae deꝰ ded manꝰ
hoi si hō nō fuat nū ill' ea ꝗ
st gta sibi Quae deꝰ dedit pe
des hoi si hō nō debeat ābulae
nū eis seruitū desideriū suū Sequ²

Itivguao sēa stinet qnqz
ꝗstioēs ꝗ sequūt² Itivgat² ei
xpc uidr. Ex quo q xr amarū
amarū sustinuit penā gre xpc
hoc nō dz hō horabilit se hrē ⁊
i mūdo superbie. Ex quo deꝰ de
dit hoi bō tpalia cur ergo nō
debeat hō 1a ꝗ appetit possidē
. Ex quo deꝰ dedit mēb humano
rep cur go nō deāt hō ea mo
nie ⁊ ciatae sc̄dm voluntatē su
am Cur dō ded hoib; legē ⁊
ustiā ni ad vidictū fanēdā
Ex qo deꝰ pmisit hoi hrē cor
pale qtē ⁊ reḡem qre gr pē
deꝰ lassitudiēz ⁊ tbulacoēz cor
pale ordiauit ut hō ea sēagr̄e

Itivguao tria stinet Cātum-
net qnqz ꝗstiones ꝗ sequūt² Cur
dō dedit hoib; sēsq corpreos si nō
sc̄dm sēsq carnus moueāt² hoiēs
et uiuāt. Cur deꝰ ded hoib; alba
ria et alia sustētamēta si hoiēs
nō debeāt ea sumē ad satuita
tē ⁊ ad satiffacōnē appetitq car'l'
Cur dō ded hoib; libz arbitiū
si hoiēs nō debeāt seq voluntate
sua ꝓpa Quae deꝰ ded hoib;
⁊ mlib; semē smytroib ⁊ naz
si nō sc̄dz appetitū carnis debeat
semē effudē ⁊ carē lie amittei
Cur dō ded cor ⁊ voluntatē hoi si
nō debeat hō diligē qd sapt dlīno
⁊ qd delectabilq ē ad finēdū

Euclano pa i lib' ꝗstionū fa
Bonē Dragide a vgine maia i
q isorte ea vgo maia de qnq vtutib;
qs dz hrē it se ⁊ alias quinqz ce se

Itivga' qrta stinz qnqz ꝗstioes
que sequūt² Cur hō deāt iqrē sa
piaz di cū habeat sapiaz mūdi
Cur deāt hō lugē ⁊ plāgē cum
gla mūdi habūdat sibi Cur
hō deāt letai. a quo. i afflictoē ca-
nis sue Quae hō time deāt aī
heāt fortitudiēz viū corpalit Qua
re hō deāt alys obedie ex q ha
beat voluntatē suā i ꝓpa ptāte sū

Itivga' quīta stinz qnqz ꝗsti
ones sequtes Quae dō aeaut o
mes q nocē possūt ⁊ nō ꝓdesse
Quae dō caut feroces bestias q
nocē possūt ⁊ nocet hoib; Cre
dō imittit ifmitates i corpib; hoi
nū et corpales dolores Cre deꝰ
sustinet iiq̄tates iuz midiū ⁊
dnoz q subdiws suos afflighit
et flagellat qī seruos emptuos
Cur corpḡ hoīs tbulat² eriā i

puncto mortis

Ruelaao scda i lib° qsti°m
i q ugo maia loqr bte bu
gide dicat ei q q dl'cedine dina
desudeat degustare dz p9 amaitu
dine sustinere

Retrogu° scr stinet qnqr qsti
ones seqtes Quae alis ifans
pcdat de utero mris vnq ascen
dat baptissma Aliq vo acepta
aia it viscera mris moit² Cur hoi
usto stria mlta succedit iusto
at oia st ad votu Cur pestilenc
et fames accidut et alia icmoda
q affligut corpa Cur mors xi i
puiso ueit ita q pudei rarisse post
sit Cur deq patit² q hoies hutes
delibeatu nra et iudia se alios ad
bella ueiunt aio uidendi

Retrogao septia stinet ser qsti
ones seqtes Cur vile et pulchr
dicut² i mundo Quae ho nobil
et pulcher deat odie mundi pulch
nidiei cu sit pulcher et de nobili
gne Quae ho dues no deat se
extollere sup alios exquo habudaz
i dnis Quae ho q est i magt
hore no debeat se pfre alis cu
sit tpe horabilior alis Quare ho
bonq et laudabil no deat querere
laude ppria Quae ho q alios fa
cat bona no debeat erige remuneacoes

Retrogao octaua stinet ab eis est²
qnqr qstoes seqtes Cur deq
pmittit q dy males portat² in
teplo et q fiat eis hor sicut
ei. cu ygnu deq nobilq sit sup
oia Cur deq no furt videre eles
te gl'az sua ab hoibz existentibz
i hac vita ut ab eis fueaq de
sidet² Ite cur hac vita non
videt² ab hoibz i nobil' socie
tus agelor et scor Ite Quae deq
no frut uidi ab hoibz i hac vita
i fru pes i upabilit horribiles
ut ex tore fugiat eas hoies ire
de do a pcis et uuose uuedo.
Cu dones upabilit sit defor
mes et horribiles qre ds no feat
q appeat visibiles hoibz ut nq ho
eos seqret² nec sstinet eas

Ruela° tna i q xpc loques
bte brugide spose suc dat
qnda doctna silitudinaiam de
medico ueo curatore et defal
so medico i effectue estimatore
dices q ho q recipit sena pceres
si dat eis aurlu a materia per
cadi et moriat² i pcto deq exiget
morte aiaz eoz de manu illoq Si
vo recipit eos ut resset a pcto et
i structat² ab eo i ututibz et isti e
med at² p eq doctna habebut
ille et ipi magnu meitu a do

Retrogrado nona stinet qnqr
qstones seqtes Cur deq pmittit
maiam mez sua oibz creaturis i
hore et exaltat² ea si oes agelos Cur
deq ded¹ agel spm sine carne et
q starent i celesti gaudio. hoibz
at ded¹ vas tremu id e corpo carnis
et spm et nasa cu ploratu uue
cu labore et moi cu dolore Cur
ds dedit hoi intellem ronabile et
sesq. aialibz vita et no irliqis ise
sibilibz creatus Quae deq non
fecit q cet luxi norte sicut eri due

Ruelano qrta i lib° qsti°m
i q xc pulchre laudat oia
meb ugis maie mris sue mora
luzas dna membra spualit span
da ea ututibz et pmunit ea de
uirtez dignissiaz ee reginali ona

Retrogrado decia stinet sc

q̄stiões sequtes. Cū dō sit ūpabi
lis sole clarior & sit oīpotētissim⁹
pulchrim⁹ & vtuosissim⁹ q̄re volu
it vestiri & idui tā vili sacco huā
nitatis mē. Quō est q̄ deꝰ īclusit
i se vniūsa & a nullo īcludit⁹ cō
tinet⁹ oīa et a nullo ⁊tinet⁹. Q̄
re xp̄s iacē voluit nouē mēsibus
i vtero vgīs & nō statī p̄cessit
de vtero q̄n̄ ⁊cepto fuit. Cū xp̄o oīa
possit & vbiq⁹ est p̄ns q̄re stati
q̄n̄ natꝰ est nō apparuit gentib⁹
i tāta statura et magnitudīe cor
pis sicut q̄n̄ puer⁹ ad ānū ⁊cessi
mū etatis sue. Cū xp̄s de semīe
abrhe nō sit natꝰ sēm p̄cepti q̄re
iānādi voluit. Cū xp̄o sine p̄cto
⁊cepto & natꝰ sit q̄re xp̄i⁹ bapti
zari voluit.

Rūeclaao q̄nta i lib⁹ q̄stiom
i q̄ xp̄s loq̄t⁹ spōse sue btē
brigide īstruit eā q̄ nō sit solli
cita circa curā diuinaꝝ tirenaꝝ et i
fort eā de pacā habēda tpe
bulacoīb⁹ cū vtute pfīē ānichila

Rūeuigano. Quoīb⁹ & humilitas
vpdeāā ⁊tinet q̄nq̄ q̄stiões sequtes.
Cū xp̄s sit dō & ho quāe nō osten
dit dū eat i hoc mūdo dilatē
suā hoīb⁹ sicut & humanitatē vt oēs
videret et cū. Q̄re nō fecit xp̄s oīa
verba sua audi i vnico puncto ne fu
isset nec ⁊a p ītualla tpm ab his
p̄dicari. Cū xp̄s stetit i hoc mūdo
⁊cepit q̄re nō fecit oīa opa
sua & i decēnone i vna hō. Q̄re
xp̄s postq̄ natꝰ fuit crescebat
corpalit⁹ p ītualla tpm et nō i v
no puncto. Q̄re xp̄s appīcīte moz
te sua nō ostendit se i potētia di
uinitatis sue & cur nō ostendit tūc secu
ritatē suā ⁊ tēmicos suos q̄n̄ du

Rūeclaao. Osū materia ⁊tinet oīa
scā i libro q̄stioni i q̄ xp̄s
loq̄t⁹ spōse sue btē brigide īstruit
eā dicēs q̄ i vita spūali laboē
& ungosa psecucionē & aduersē ai
humilitate ⁊siluo senectus i ⁊sistēdo vitē
ptacoīb⁹ acquirit⁹ gēs meritū & etnā
glia. Et post q.ⁿ de iacob q̄ fuerunt
p rachel. Ideā dicat q̄ iacob duas ueīt
fortissimē ptacoēs i pri⁹ suisset ad
vitā spūalē. iacob duas ueīt i medio
tpe vite spūalis & cū finē. Et dō
timēdū & cū humilitate i vtutib⁹ &
labore usq⁹ i finē psecuerandū est.

Nūeuigano xiij ⁊tinet q̄nq̄ q̄stiones
sequtes. Dixe xp̄s magis voluit
nasci de virgine q̄ de alia mulie
re virgine. Quare xp̄s nō ostendit hoīb⁹
visibili signo q̄ mr⁹ sua erat mr⁹
virgo puta. Cur xp̄s i tm occultus
gētib⁹ natiuitatē suā q̄ q̄ pauciss⁹
inotuit hoīb⁹. Dixe xp̄s p̄ulg fu
git i egiptū q̄ herode & cur inocentes
pueros occidi p̄misit. Dixe xp̄s p̄mut
tit se blasphemie et falsa p̄mittit.

Rūeclaao viij. Q̄ualē veritatē
i lib⁹ q̄stiom i q̄ xp̄s loq̄t⁹ spō
se sue btē brigide laudat p̄ceptā
tionē ⁊sessiois ne ho q̄ttat q̄nq̄
dei quā habet. Sequtur

Rūeclaao vnj. i libro q̄stiom
i q̄ xp̄s loq̄t⁹ spōse dicēs q⁹
hoēs q delectāne⁹ i carnib⁹ et tre
nis delicijs desidia celestia et eti
tatē ac medicinā passioīb⁹ eiq⁹ & etiā
audiri negligētes ⁊sozi ozō ē q̄ so
nq̄ collisozi lapidū & q̄ncē a ⁊spēi
di abhoīabilit⁹ eiq⁹ q̄ abortiuq⁹ & imū

Nūeuigano xv. Q̄ dō q̄n̄ messate
net vn q̄stiones sequtes. Dixe ab a
lijs aq⁹ sb̄trahit q̄nq̄ di & alij diuto
lerāt⁹ a dō i malicia sua. Cur a
lijs i iuuētute a dō t̄buit⁹ q̄nq̄
alij vo i senectute p̄uat⁹ ea. Cur
aliq⁹ t̄bulat⁹ vle alij at ⁊ q̄ se
cū a t̄bulacoē. Dixe alijs dat
deꝰ ītellectū & ingeniū ⁊spabi
lit⁹ docile & alij ⁊ sic azini sine
ītellectū. Cur aliq⁹ nīs i durat⁹ a
lij vo ⁊solat⁹ mia. q̄tulat⁹. Cur ma

lis dat maior ꝓsp̃tus i mūdo qm̃ boīb ¶ Dīre vnq̃ vōt a dō i pr̃i° aliq

REuelacio xi ¶ vō vōt era finē i lib° q̃stio^m i q̃x^s loq̃s sp̃ose sue bē bgūde ond^t ei q̃lit de domo mūdi & vicioz ē ia expta & libeata & q̃ ia ē deducta ad hītādū i mā sione sp̃s sc̄i & ideo mon eā q̃ formz se cū eodē spū ꝓfectū do sp mūda

Metiogā^o xm̃ o tinz ¶ huīl & deuō q̃ q̃ q̃sticōes sequtes ¶ Cur aīa alia patit imoda cū nō hēbē vitā etnā nr^c vtūt roē ¶ Cur nascūt oīa tūdo loze cū i oīm natitate nō sit pfm ¶ Cur i fās portat iq̃tatē pcōs cū nō nouit pcūce Cur h° stig^s fr̃ q̃ nō pūdet ¶ Et cur malq̃ moit bō morte sūd & iustq̃ et iustq̃ q̃z ma la morte sūd & iustq̃ hēq̃tm

REuela^o x̄ i lib° q̃stionū i q̃x^s loq̃s sp̃ose monz eā q̃ nō t bet si vā sū dina i reuelacoīb ei data nec̄ūt aliq̃n obscūa aliq̃n dūbia & aliq̃n i cta q̃ h° fit ex eis causis h̄ assignis & ex occulta iust dina ¶ Consulit tū q̃ nī paīa & tōre & pfecue rāta humilitas sp̃ exp̄cent eueīq̃ & p missiōes vberes eq̃ ne ꝓpt ig̃tudi nē i uocet ih̄ū ꝓmissa Dei eāq̃ p multa tp̄alit dāna sūt q̃ nō tp̄alit

Metiogā^o xō tinz ¶ hispūalit pfice^z vn q̃sticōs sequtes ¶ Dīre multa a dō data sp̄ūlib^s vide^z vtilit^s ¶ Cur aīe maneteſ i corpe vl de corpe egr^e dieteſ ante nō vidēt oculis corpalibz hoīz ¶ Cur aīi di iudicātes eīi nō sp exaudiūt a dō i oroīb suis ¶ Dīre multi volēteſ face mīla nō ꝓmittūt a dō ¶ Dīre multi nō meretibz mīla adnec̄ūt eis ¶ Dīre q̃busdā adhēt dyabol^s et sp̄ē pnīs alīs aīt mūdi ¶ Dīre hyn q̃ spm diligūt

REuela^o xij i lib° q̃stio^m ¶ petūt i q̃x^s loq̃s sp̃ose sue bē bgūde dīnt ei q̃re & q̃n i ceperīt ei mīstri & ifidi ab eo vba dinaz i reuelacōz i spūali visiōe Et dīnt ei q̃ vba

pdēa reuelacio^m q̃ ipse lubricus ti nēt hīt pr̃ip^r ista q̃ p̄ vtuteſ sa nat et spūalit siaē tē veāz mūtatē ralefacit fidēs & batoſ letificāt &

Metiogā^o xvj debiles aīas sanat otinz ū q̃sticōes sequteſ ¶ Qui i tellegēda st^a vā eiā vbi dr^x q̃ hedi ponē ad sinistrā & oueſ ad dexteāz dicit ē ei x^s sit di filq̃ eoq̃l pr̃i q̃re sēbuit q̃nt pex^c nc āgeli sciūt hoaz mdiaj Cū sp̄ sēb locuty sit eiā gdistis q̃re tāta e eiāge^oz dissonātia Cū tāta sal sit hiā^o gn̄ toti i trāit^e x^i q̃re ta^o pe dīm lut trāsiit ¶ Ite cū aīa hoīs sit meliz toto mūdo q̃re obiz & sp dō nō mittat aīas^s & pmutoēs suo^s ad iuitedū & di

REuela^o xij i lib° q̃stiōm ¶ edū aīas i q̃x^s loq̃s sp̃ose sue bē bgūde dic^t ei q̃ nō dic^t bai q̃ eo q̃ ipē nō stati facit iustitiā sī^r hoīz mag^m pcūce q̃ ipē suāz iustiaē sue differt ut sua iusti i i° fidēa alīs^ī manifeste ¶ Diat eiā q̃ vā sū dina i isto lib° rue la^m celestiū a ceta p̄ q̃ dnē c̄sce & usq̃ ad plenā matuitatē fructificāt et postea ꝓducē effrēm suū & vtuce i mūdo ¶ Dīr q̃ dē vā st^a sic° oleū i lāpa de id ē i aīa vtuosa q̃bz npā ip̄īgua et sīuicīente spū sc̄o eā ardē et splē doē mirabili luce facit ¶ Dīr q̃ eiā q̃ dēa vā reuela^m p̄ q̃ a sc̄dēt & fructi ficabīt alibi q̃ i rīg^o sanctis vbi eidē sp̄ose reuelat dinitz i ceperunt

REuela^o xmj i lib° q̃stio^m i q̃ dē pr̄ loq̃t bē bgūde sībilit i formā eā de vtute i^oz q̃bz locoz facz q̃ st ihūs & bethleē Et de grā q̃m i ripuit pegrinā visitā^o i^a boīa cū humilitate deuō & vera ca tate Dicēb q̃ i dōo loīs fiunt vas clausū & nō clausū nascēba^t leo q̃ videba^t et nō videba^t fiunt agn̄ tōsū & nō tōsū ponēba^t scrpēs q̃ iacuit & nō iacuit ubi eiā fu it aq̃la q̃ volauit & nō volat Et exp̄nit oiā ista i figuā Et seq̃^t exp̄o & declā^t p ordīz vborz i figuā Explicuit liber lib° q̃stiōm quinti Deq̃^t ploq̃ lib° eidē

Incipit

Incipit liber quintus celestium revelationum beate birgide de regno suecie. Qui liber questionum mirato intitulatur ex eo quod pressus eius per modum questionum. Ad quas xpc dns mirabiles dat solutiones. Et revelatus fuit eidem dne modo. sicut ipa et confessores eius sepe ore tenus testabat. Nam semel dixit. quod cum ipa dna quadam die equitaret in equo itinerando ad suum castrum waxstenense. plubus familiaribus cum ea equitantibus socciata. tunc illa sic equitando per viam. incepit orando ad dominum erigere mentem suam. Que illico rapta fuit in spiritu. et ibat qui extra se a sensibus alienata corporis. in extasi mentalis alienationis suspensa. Videbat ei tunc in spiritu unam scalam fixam in terra. cuius summitas celum tangebat. Et in summitate eius videbat in celo dnm ihesum xpm sedentem in throno mirabili velut iudicem iudicantem. Ad cuius pedes stabat virgo maria. In circuitu autem throni erat infinitus exercitus angelorum. multitudo copiosa nimis. Et in medio eiusdem scale videbat religiosum quendam sibi notum adhuc corpore tunc in uita existentem. magne autoritatis in ecclesia theologie. plenum quidem dolo et malicia diabolica. Qui videbatur in gestu suo impacientissimus et inquietus magis diabolo quam humilis religiosus. Videbat nanque tunc dicta dna cogitationes et occultas affectiones cordis intimas eiusdem religiosi. et quomodo ipse illas palabat xpo iudici in throno sedenti. cum gestu inordinato et iniquissimo. per modum questionum ut infra sequitur. Videbat etiam stantem tunc in spiritu ipsa dna birgida. quomodo xpc iudex ad illas questiones cum gestu manifestissimo et honesto situ gillati et expedite. sapientissime respondebat. Et quomodo aliquando dna virgo nra maria aliquod verbum eidem dne birgide loquebatur. ut secretius liber iste inferius declarabit. Postquam autem in eodem mistico dicta dna habuit in mente totum istum librum unum et ea de revelatione accedente ipa dicta tunc castrum. tunc familiares eius accipientes frenum equi. reperiunt eam motum et quasi extaticum ab illo raptu. Que ad se reversa nimium doluit. ex eo quod tunc pulchra visa fuerat tanta divina dulcedine. Qui liber questionum ita efficiatur in mente tua et in corde et memoria eius infixus. ac si in tabula marmorea toto sculpto fuisset. Ipa vero stanti scripsit in lingua sua. quem tunc stilum transtulit confessor eius in lingua latina. prout alios libros revelationum transferre solum.

Visio prima. Erat.

Vidi thronum in celo. in quo sedebat dns

Incipit liber quintus celestium revelationum quem intitulat liber questionum

ihesus xpc ut iudex. Ante cuius pedes sedebat virgo maria. et in circuitu throni erat exercitus angelorū. et infinita multitudo scōrū. Ad quē iudicē religiosus quidā tractatus magnus i theologia stans i alto gradu cuiusdā scale q̄ in via fixa erat. cuius sūmitatis celū tangebat. i pacatissimos et quietos habēs gestus. q̄ dolo et malicia plenus. interrogādo dixit. Interrogatio iudex tio prima. hūs quēs quēq; interrogo te. Tu dedisti mihi os. nūq̄d nō debeo loq̄ placētia? Tu dedisti mihi oculos. nūq̄d nō debeo videre eā eis q̄ me delectāt? Tu dedisti mihi aures. nūq̄d nō debeo eā eis audire illa q̄ mihi placēt? Tu dedisti mihi manus. cur nō facia eā illis q̄d ē mihi gratū? Tu dedisti mihi pedes. q̄re nō ābulabo eā eis sēdm desiderium meū? Respondit iudex sedēs Responsiones. i throno. cuius gestus erat māsueti et honestissimi decēs. Amice ego dedi tibi os ad loquēdū racōbilia utilia aīe et corpis tui et ea q̄ sūt honorus mei. Sēdo. dedi tibi oculos ut videas mala fugiēda. et salubria tibi crastinodiēda. Tertio dedi tibi aures ut audias ea q̄ sūt vtilia et honestatis. Quarto dedi tibi manus ut eā eis facēs q̄ sūt nociua corpi et q̄ nō sūt nociua aīe. Quinto. dedi tibi pedes. ut recedēs ab amore mūdi. et ires ad requiem et amorē aīe tue et ad me creatorē et redēptorē tuum.

Interrogatio sēda habens Responsiones quinq. religiosus q̄ sup̄ in gradu suo. dicēs. O xpe iudex. tu voluntarie sustinuisti amarissimā penā. cur ppt hoc ego nō debeo horabilit me habē et i mūdo superbire? Item tu dedisti mihi bona tpalia cur ppt hoc nō debeo ea que appeto possidē? Item. cur dedisti mihi membra. si nō debeā ea mouē et exercere sēdm voluntatē meā? Item. cur dedisti mihi legē et iustitiā. nō ad vindictā faciēdā? Item tu permisisti q̄etē habē. cur lassitudiez et tribulationē ordinasti ut ea sentiam? Respōsio. Respondit iudex. Amice. superbia hōis ex patria mea diu tolāt. ut exaltet humilitas. et vita mea manifestet. Et q̄ superbia nō est a me creata sz a dyabolo inuenta. ideo fugiēda ē q̄ ducat ad infernū. Humilitas vō custodiēda ē q̄ ducit ad celū. quia ego deus docui vbo et exēplo meo. Item bona tpalia ido data et ordinata sūt hōi. ut homo eorū usū habeat racōbilit. et ut ea q̄ creata sūt immitēt in creatū. sz i me dnm creatorē. laudādo et honorādo me de bonis meis. nō ut viuēdo sēdm desideriū carnis. Item membra corpis ido hōi data sūt ut aīe ordinat iuxta similitudinē virtutū. et ut starent ad officiū virtutū aīe. mediāt eis instrumēta. Item iustitia et lex ido a me institute ē. ut sz ipleret cū supna caritate et dilectiōe.

Ame

et ut int' hoīes vnitas ⁊ cord
dia firmaret. Jtē q̄ dedi hoī ut
requiē ⁊ corpale quietē posset ha
bē. hor fca ad corroborādā infir
mitatē carnis. et ad p̄paredim
aie fortitudinē ⁊ vtutē. Dz q̄ ca
ro q̄nḡ ipuide ifolescit. ideo to
lerāde sūt tribulacoes et oīa illa
ḡstant' p̄ q̄ue corrigat. ¶ Intro
Tē grano tria. līns q̄oes q̄ingz.
appuit i gradu suo religiosꝰ q̄
sup̄. dicēs. O iudex q̄re a te fuit
dedisti nobis sensꝰ corporeos. si
nō sc̄dm sensū carnis moueam
⁊ vniam? Jtē. cur dedisti nob
abaria ⁊ carnis sustētamēta.
sc̄z cibos ⁊ alia del cābilia. si nō
vnia ad saturitatē sc̄dm carnis
appetitū? Jtē. cur nobis dedisti
liberū arbitriū. n̄ ut sc̄m voli
tatē nr̄am? Jtē. cur dedisti hoī
bz ⁊ mulieribz semē ad mixtiois
et nationē. si nō sc̄dm appetitū
carnis effundat? Jtē. cur dedis
ti cor ad voluntatē. n̄ ut diligat ea
q̄ sapit dulcius. et amet q̄d de
lectabilꝰ ē ad fruēdū? Rēsp̄siōēs.
Rndit iudex. Amice ego dedi
sensū ⁊ intellectū. ad ꝫsidādū
et imitandū vias vite. ⁊ fugien
dū vias mortis. Jtē. cibos ⁊ car
nis nationē tribui. p̄ corpis mode
ratā sustētatōe. et ut aīe vtutes
exercent fortius et nō debilita
ret ex nimia supfluitate. Jtē. dedi
hoī liberū arbitriū ea racōe ut
ipe dimittēt p̄pa voluntate ꝑpte
me deū suū. ut ex hoc maiꝰ me
ritū asequet. Jtē dedi semen
cōmixtiois ea de causa ut loco ⁊ mo
do gramiāz debito. ⁊ ut causa nas
ta et rōnabili fructificaret. Jtē. io
dedi hoī cor. ut i eo me deū suū
q̄ ultra sū cōprehensibilꝰ ꝛcludēt. ⁊
introgrīādo i me cēt delectatio sua.
¶ Reuelatio p̄ma i libro q̄stionū
facta dōne brugide a vgīe maia.
in q̄ iformat eā de q̄nq̄ vtutibz
q̄s debet hīe int' se. ⁊ alias q̄nq̄

Mater loq̄t. Filia ext' se.
oportz te habē q̄nq̄ ab
int'. et q̄nq̄ ab ext'. p̄. ab ext'. Os mūdū a detractoibz.
aures clausas a vaniloq̄is. oculos pudicos. manꝰ i bonis opēs
sas. et elōgare te a sēdi ꝛsatiōe.
Jtē ab int' oportz te habē q̄nq̄. sc̄z
dilige deū feruēt'. desiderare eū
sapiēt'. ⁊ bene bona tpalia cū mes
sta ⁊ vñ intētōe racionabilit'. fu
gere mūdū humilit'. et p̄missa me
a expectare lōganimit' ⁊ pacient'.
¶ Introgratio. iiij. līns q̄stiōes. v.
Tē. appuit in suo gradu re
ligiosꝰ q̄ sup̄. dicēs. O iudex
cur debeā inḡrē sapiam dei.
cum ego habeā sapiam mūdi?
Jtē. cur debeā lugere ⁊ plorare. cū
gaudiū ⁊ glā mūdi m̄ habundat?
Jtē. cur letari debeā in carnis af
flictiōe? Jtē. cur timē debeā. cū
virtū ꝑpaz habeā fortitudinē?
Jtē. quare alijs obedia. si voluntas
mea ē m ꝑpa ptāte? Rēsiōēs.
Rndit iudex. Amice. oīs q̄ sapiēs
ē ad mūdū. tenet ē ad me deum
suū. Et ideo ut acquirat' diuina
sapia mea. necē ē ut diligent'

et humilit̃ mīrat. Jtē oīs qui habz hōres mūdi ⁊ eiꝰ gaudiū. diuisis a
grimt̃ cuis ⁊ mouit amaritudi
bz dulcedinibz ad ifernū. Ergo ne
qs a ma celi deuiet. nec̃ ē solli
citus pie ⁊ rogare ⁊ plorare. Jtē
valde utile ē lectio i afflictione
et i infirmitate carnis. qꝛ ei qui
habet afflictiones mimus appropi
quat mīa mea. et ꝙ eā facilius
appropiquat etne vite. Jtē oīs
quicūq; fortis ē. ex me fortis ē.
et ego fortior illo. ido ubiq; timē
dus ē ne fortitudo auferat. Item
quicūq; habet liberū arbitriū in
manu sua. timē debet ⁊ veracit
ter intelligē. ꝙ nichil ita facilit̃ duc̃
ad penā etnā sicut voluntas ꝙ
ꝓpa sine directore. Ido q̄ ꝓpa vo
luntē relinquit in deo suo obe
dies. habebit celū sine pena.

¶ Introitus. v. lms qōes. v.

Jtē apuit religiosꝰ q̄ s. dicēs.
O iudex. ꝙre creasti ānes. q̄
nocet ꝓnt et nō pdesse? Jtē cur
creasti feroces bestias. q̄ etiā
nocēt hoībz? Jtē cur corpibz i
mittis ifirmitates ⁊ dolorē?
Jtē cur pateris iniquitatē iniquoꝝ
iudiciū. qui subditos afflignt et
flagellāt q̄ seruos ẽptos?
Jtē cur corꝑ hois tribulat etiā
in puncto mortis? Rnsiones.
Rndit iudex. Amice ego cre
aui celū ⁊ etiā deus ⁊ iudex. et
oīa q̄ in eis sunt. ꝫ nichil sine cau
sa nec sine spialiū filitudine.
Sicut ei aīe sctoꝝ assistant an
gelis scis q̄ sunt i mita ⁊ felici
tate. sic aīe iniustoꝝ assistant
dēonibz q̄ sunt in etna morte.
Ergo qꝛ q̄sisti cur creauerī ver
mes. rndeo tibi. ꝙ ipos caui
ad ondēda mlticē sapie ⁊
bōitatis mee potētiā. Nā lux
nocē possit. nō tn nocet n̄ per
missioe mea et exigēte pcō.
ut hō q̄ superiori suo subdi ꝛtepnt.
etiā ab infimo tribulari seruire posse
misceat. sciatq; hō se sine me ni
chil ee. cui etiā inronabilia ser
uiunt ⁊ oīa stāt ad nutū meū.
Jtē cur bestias feroces creauī.
rsp̄deo. Oīa q̄ ego creaui nō
solū erāt bona. ꝫ etiā valde bo
na. et aut ad utilitatē hois cre
ata sunt ⁊ pbationē. aut ad uti
litatē cetarū creaturarū. ⁊ ut hō
tato humilioꝝ seruiat in de suo quo
felicior ē uniuersis. Dentpm bes
tie i tpalibz nocēt duplicit de
causa. Imo ad correptionē et
ꝛgnitionē malorū ut ex flagel
lis intelligāt hoīes mali se debe
obedire in suo superiori. Ido no
cēt etiā bonis ad pfectū uirtutū
⁊ purgationē. Et qꝛ hō pecca
do elenauit se ꝛtra me deū suū.
ideo ⁊ oīa subiecta sibi ꝛtra eū
sunt elenata. Jtē cur corpi ad
uenit ifirmitas. rndeo. Ex hoc
accidit ad maiorē cautelā. et
etiā ꝓpt̃ incontinētie ⁊ superflu
itatis uitiū. ut hō addiscat spū
alē moderātiā. et pacīaz ꝙ cor
pis refrenatione. Jtē. ꝙre inqui
sitores tolerāt? hoc ē ad alioꝝ
purgationē ⁊ ꝓpt̃ meā pacīaz

ut sicut aurū purgat ignis. sic
ex puor malicia aīe purgāt
et erudiat. ¶ retribuit a nō facī
endis. ¶ Deo etiā placēt' tolēo
hoīes malos. ut spīce diaboli
sectatores a frumēto bonoꝝ. ut
cupiditas eoꝝ ipleat ex ordīa
mea diuina iustitia. ¶ Tē aut cor
pus patit pēnā in morte. iusti
tiē ē q̄ pilla p q̄ peccat hō. p
silia puniat. Et q̄ delictō i
ordinata peccat. dignū est ut
plectat amaritudīe ⁊ pena ei
ordiata. ¶ Deo hic q̄busdā capit
mors i infernō duratura sine
fine. Alīs finit mors i pfectō
ria. et ideo at letitia sēpiterna.

¶ Reuelatio. ij. In q̄ ego mala
loquēs bē bugride dicit ei. q̄
q̄ dulcedinē diuinā desiderat
degustare. debet pius amaritu

Mater dmē sustinere.
loquit. Quis sēm
dulcedinē spūs ha
but. qui nō pius amaritudi
nē est exptus? Ergo qui dul
dinē appetit nō refugiat ama

¶ Interrogatio. vj. q̄ōes. v. ritu.
Tē apuit i cōtradiu suo q̄ sup
dictēs. Q̄ iudex q̄ra a te. Cui
alīs ifans predit de utō mīs
viuꝰ ꝛsecutꝰ baptisma. alīs ac
cepta aīa inē viscera mīs
moritur? ¶ Tē aut hoī iusto ꝓxa
mīta succedit. iusto at oīa st
ad votū? ¶ Tē aut pestilēcie et
fames accidit ⁊ icōmoda que
affligūt corp? ¶ Tē aut mors
ex ipuiso venit. ita q̄ prudēs
vanissīe posset? ¶ Tē aut patrēs
hoīes habētes delibatā uīa ⁊ iui
dia. ad bella venire aūo vīdicari
di? ¶ Rndit iudex. Amice. Rūsiōes
iquisitio tua nō ē ex caritate. ſ
pmissione mea. ideo p silitudinē
quada vbor tibi. Queri
tur alīs ifans mouit int viscera
matris. alīs predit vīuꝰ. Ratio ē.
Dis q̄ppe fortitudo corpis puēri
de pīs ⁊ mīs semīe simit.
ſ q̄ qđ ꝛceptū ē ꝓpt aliquam
pīs vl mīs ifirmitatē nō ha
bet debitā fortitudinē. ido ciō
moritur. Multaq̄ aduēiūt ex nēg
ligētia pntū multa etiā ex di
uina iustitia mea. ut ciō ea q̄
diuīta sūt se parēt. ¶ Nec tn ꝓpt
hoc aīa q̄ad vīuificādū corpꝰ
lōgius temp? nō acrepit. diuī
simus appropīquat hēpliajs. sed
magis mīe m ꝛgruit. Sicut ēt
sol irradiat domū nō videt
ut ē i pulchitudīe n̄a ꝛspici
ētibz celū. ſ solūmō radij. sic a
nīe tm̄ liū q̄uis ꝓpt baptesmi
cruētā nō videat facīē mea.
magis tn appropīquat mīe q̄
pene. ſ nō sicut ēlā mei. Item
aut hoī iusto accidit ꝓtria. ideo.
Iustitia mea ē. ut emuſ ſq̄ iu
tus obtineat q̄ petit. ſ non ē
ē iustꝰ. q̄ nō p obedīa ⁊ ꝓfīo
ne iustīe appetit patī ꝓtria.
et q̄ nō facit ꝓxīo suo bona ex
caritate diuina. Ideo aūi mei
ꝛsiderātes q̄ ego ds ⁊ redēptor
eoꝝ feci et pmisi eis. sil ⁊ attē
dētes q̄ in mūdo ē malicia. libē

rius ad honorē mei ⁊ salutē ꝓp
ā ⁊ pcm cautēdū petiit magr̄
ꝺtīna mūdi ꝓpt cautelā q̄ ꝓspa.
Ideo et ego ꝓmitto eis fieri tri
bulacōes. quos aliq̄ ⁊ simin⁹ pa
cēt' sufferūt. ego tn̄ nō sine cau
sa ꝓmitto fieri. ⁊ i tbulacōe as
sisto eis. Dicut ei filiꝰ cū a mīe
curratur cor eius. i puericia
modicū scit mēm regtiari. qr̄ p
pendē nēsat q̄ de causa arguit.
ꝫ pueriens ad ānos discretiōis
regtiatiat ei. qr̄ p disciplinā ma
tris a puis distractꝰ ē et assuet⁹
bonis moribz ⁊ disciplīe. siliter
ego facio eīs meis. Ipi ei qr̄ volū
tatē suā ꝓmittūt m̄. et me sup o
nia diligūt. ideo tbulāt. ad temp⁹
et luct i plenti nō intelligūt ple
ne bnficia mea. facio tn̄ qd' expe
dit eis i futuꝝ. Impij vō qr̄ non
curāt iustīciā. nec alijs formidāt
ifferre iniuriā. q̄ et tn̄ sitoria petūt.
⁊ del'abilia tirena diligūt. ideo
ꝓspant ex iustīcia mea ad tēp⁹.
et a flagellis sūt liberi. nec pec
rēt ā plius si tāgerent' ꝓtinus. Ac
tn̄ nō ōibz malis dant' q̄ cupi
unt. ut sciat ꝓtatis mee ē cui a
liq̄ dare voluero. q̄ ingtus etiā
bona tribuo q̄uis nō meantiūt.
Itē cur pestilēcie ⁊ fames ve
niūt. rndeo. Deptū ē in lege q̄ q̄
furtū fecit. reddat plꝰ q̄p abstu
lerat. Ergo hoīes ingti dona
mea recipiūt ⁊ abutūt' eis. nō
honor m̄ debitꝰ ab eis ꝓpedit.
ideo plꝰ exigo tbulacōis a cor
pe in pnti. ut possit aīe i futo.

Quinq; etiā parcēdo corpi pu
nio hoīem i hijs ⁊ p ea q̄ dili
git. ut q̄ noluit me agnoscē
tes. q̄ gnoscat ⁊ itelligat vel
tbulatꝰ. Itē cur mors venit sū
ita. rndeo. In hō sciz tēp⁹ mor
tis sue. seruiz m̄ ex tiore ⁊ pre
dolore deficēt. Ideo ut ex carita
te hō michi seruiat ⁊ ut semp
sit de sorpo sollicitꝰ ⁊ dē me sēcuꝝ.
ido ītercita ē hora exitꝰ oīm.
Et merito. Cū ei hō deseru
it qd' erat ētū ⁊ vetū. necesse
fuit ⁊ dignū ut ab iueto affli
gēt. Itē cur ꝓmittūt hoīes pro
cedē ad bella ꝓpta habentes
malicīā. rndeo. Dis q̄ voluta
te ꝓfectā habet nocēdi ꝓpria
suo. hic silis ē dyabolo. ei⁹q; mē
brū ē ⁊ istrumētū. Cui sciz dy
abolo fracēm iniuriā. si eiꝰ seruīt
sue istrumētū ab eo auferē.
Ergo sicut ego istrumēto meo
utor ad q̄cūq; m̄ placita. sic iu
stīcia ē. ut dyabolꝰ in eo q̄ vult
cē mēbrū eiꝰ magis q̄ meū
operet ⁊ fraūat qd' suū ē. aut ad
purgatiōnē aliox. q̄ ad pfi
endū malicīā suā. me sic per
mittēte ⁊ pcio exigēte. ¶ Intro
Itē. apput gnac. vij. hoēs. vj.
veligiosꝰ q̄ s. ingtu suo.
dices. O iudex q̄o a re.
Cur vile et pulchrū dicūt in
mūdo? Itē. cur debeo odire mū
di pulchitudinē. cū sim pulcher
et ex nobili pgenie? Itē q̄re nō
extollā me sup alios. cū sim
diues? Itē cur nō debeā me p

ferre alijs. ut sim honorabilior?
Ite. ut sim bonus et laudabil. igre
no gram laudē ppā? Ite. si alijs
facā moda. que no exigūt re
mīatione? Rñsiões. Rñdit
ūdex. Amice vle et pulchrū
mūdi ē qī amaru et dulce. Na
multus mūdi q ē xpūs mūdi
et eius adiūctus ē qī queda a
maritudo. pfecta iustis ad sa
nitatē. Pulchr vō mūdi ē. ps
pitas eius. et ipa ē qī qda suauu
tas blādies falsa et seductes. Er
go q mūdi fugit pulchitudinē.
respuēs eius suauitatē. no vī
et ad vilitatē iferni. nec gus
tabit eius amaritudinē. sz asce
det ad gaudiū meū. Ideo ut
fugiat infernī vlitas et acqra
tur celestis suauitas. nectamē
ē ue magis post mūdi vilita
tē. qī post eius pulchitudinē. Ere
mi luc. oīa. a me bn creata sūt et
oīa bona valde. illa tn maxīe
cauēda sūt. q irrōnabilit utē
tibz donis meis occasionē dāp
nādi pstare posset. Ite. cur de
pfectē no ē gladiū. rndeo. Tu
quidē habuisti de pre vilissiaz
puteditine et īmūdiciaz. In vest
tibz vō meis fuisti qī mortuus
et totus īmūdus. Nec ī pmīa fu
it nasci de nobilibz vl ignobi
libz. si pietas et bomtas mea
pduxit te ī hāc luce. Ergo tu q
dicebris nobil. humilia te sub me
deo tuo q disposui te nasci de no
bilibz et aforma te pri tuo. qz
de cadē matia es. luc. ex mea
pudētia tu de excelsa sedīm mū
di pcessisti. pfecte. Ille vō de hu
mili. Tu qī nobil time pl qī ig
nobilis. qz qīto tu nobilior et
dilior. tāto de te distrctior qret
racio et iudiciū. qz plus accepisti.
Ite. cur de diuicijs no ē superbē
dū. rndeo. Diuicie ei mūdi no
sūt tue. nī qītū ad nētē victus
tui. et vestitus. Mūdo ei ad hoc
facte ē. ut hō habēs sustētatio
nē corpis sui p laborē et humili
tatē redeat ad me dīm suū.
quē iobediēs facte despexit. et de
me superbiēdo no curauit. Si aut
tpalia bona tua ee dicis. dico tibi
pūtissīo. q tu qī violēt usurpas
tibi oīa illa q ulē nētitatē tuā
habes. Nā oīa tpalia bona oīa
ee debēt. et ex cautate idigētibz
ēglia. Tu vō usurpas tibi ad su
pfluitatē. qd alijs ex apassioe ecc
tibuēdū. ut mis et racōbilit mlti
mlta habeāt p alijs racōbilit
habētes et discrete distribuētes.
Ergo ne ut mus aurguaris ī mūdi
ano. eo q maiora alijs rece peris.
osidēti ē tibi ne superbiēdo et ofte
tādo pferas te alijs. Sicut ei de
lectabile ē in mūdo habē tpalia
p alijs et supflabūdare. sic mu
dicio tribile ē et ulē modū grauc
eā luctā nō racōbilit dispo
isse. Ite. cur laus ppa nō ē que
rēda. rndeo. Nullus ex se bonus
ē ni solus ergo deus. et oīs qcūq
bonus ex me bonus ē. ergo si lau
dē tuā quis q nichil es. et nō lau
dē meā cuius ē oe donū pfectū.

falsa ē laus tua ⁊ ūmra facis
in creatorē tuo. ℣deo sicut ex me
sūt oīa bona q̄ habes. sic ⁊ oīs
laus ē mi attribuēda. Et sicut ego
deus tuus tibi tuo tibi oīa tpalia.
vires ⁊ sanitatē. sciam ⁊ discre
tionē cogitādi tibi utiliora. et
tpa et vitā. sic de oībz si bn̄ et
racōbiliē disponis tibi ꝓcessa
hōrandꝰ sū ego. Si aūt male dis
ponis. vicii ē tui ⁊ ingratitudo
tua. ℣tē cur ꝑ bonis opibz ī pn̄
ti nō ē q̄renda tpalis remune
ratio. vīdeo. Q̄ neq; bn̄ facit ali
is ea intencōe q̄ nō curat retri
tionē hois ⁊ q̄le voluero ei dare
ego deus. iste habebit maximū
ꝑ paūo. etnū ꝑ tpali. Q̄ vō ꝑ
tpali q̄rit etnū habebit qđ ap
petit. et amittz sēpiternū. ℣deo ut
etnū obtineat ꝑ trāsitorio. uti
liꝰ ē nō q̄rē retributionē ab hōre.
ꝙ a me deo. ¶ Interrogatio. viij. qđ
Tē appuit religiosꝰ q̄ s. dicēs. .v.
O iudex q̄ro a te. Cur ꝓmittis
q̄ dij ponāt in tēplis et habe
hōrē sicut tuipe. cū regnū tuū
nobiliꝰ sit sinꝑ oē? ℣tē. cur non
facis videri ab hōibz ī hac vita
gloriā tuā. ut feruētius desidē
tur ab eis? ℣tē. cū scī ⁊ āgeli
tui nobiliores ⁊ factiores sīt sī
oēs creatūs. cur nō vidēt ab
hōibz ī hac vita? ℣tē. cū infer
ni pene sīt inōpabiliē horri
biles. cur nō facis eas videri
ab hōibz ī hac vita ut fugiāt?
℣tē. cū dēones inōpabiliē sint
deformes ⁊ horribiles. cur nō
appareāt visibiles hōibz. q̄ tue nl'
lus eos sequat. ner ꝓsentiz ei?
Respondit iudex. Amice Rōsioēs.
ego sū ds creator oīm. q̄ nō ma
iore ūmria malo facio q̄ bono.
q̄ ipa iustitia sū. Ergo iustitia
mea ē. q̄ ītresso ī celū obtine
ri debet ꝑ stabilē fidē. ⁊ rōna
bilē spem. ⁊ feruētē caritatē.
ita q̄ oē qđ ī corde plꝰ et feruē
tius diligit. hoc cogitat frequē
tius ⁊ diligētius adorat. Sic
et dij qui ponūt in tēplis. li
cet nō sīt dij ner creatores. q̄
nō ē nisi vnꝰ solꝰ creator scz ego
deus pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs. attn̄
a possessoribz tēplorꝝ ⁊ sacerdōtib
magis diligit q̄ ego ut ꝑspe
rent in mūdo nō ut viuant
meri. ℣deo si ego ānichilare
ea q̄ hōres plꝰ q̄ me diligūt.
et me ⁊ voluntatē eorꝝ adora
ri ꝓmittere. facere ueiq; eis in
iuriā. auferendo eis libez arbi
triū ⁊ desiderū eorꝝ. ℣deo q̄ī
me nō habet fidē et ī eorꝝ cor
de ē aliqđ delectabiliꝰ me. ꝓpter
rōnabiliē ꝓmitto. ut qđ diligit
⁊ appetit mēte. ⁊ ope extrinsecꝰ
ꝓficiat. Et q̄ creatura plꝰ q̄
me creatorē diligit quē ex figu
ris et factis ꝓbabiliē ꝙgnoscē ꝓt.
si ipe uti vellet. ℣deo q̄ exterea
ti sūt maledicti. est creatū eorꝝ.
⁊ maledicti sūt ydola ipoꝝ. et
ipi cōfundēt. et diiudicabunt
ꝓpter stulticiā suā. ⁊ intelligē no
luit q̄ pulcher sū ego eorꝝ deus. q̄
ex cōmutate feruēti hōiem cum

et redemisti. cur nō videt gla
mea. vndeo. Gloria mea ine
fabilis ē. et suauitate & bōitā
te inpabil' oībz. Quare gloria
mea sicut ē videt corp hois
corruptibile ifirmaret & defi
cēt. sicut sensi illor. q i mōte gla
mea viderūt. Corp ēnā p leti
cia aīe a labore deficēt. et ad ex
tranea corpalia nō sufficēt. Qa ig
sine labore aiantis nō ē ingressꝰ
i celū. et ut fides habeat pmiū.
et corpꝰ ad laborē sic sufficaēs.
deo gla mea occultat ad tēpꝰ
ut ex desiderio & fide eo felicius
et copiosius ppetuo videat. Ne
cur scī nō vident sicut sē. vndeo.
Si scī mei vident apte & visibilit'
ogrent. honor eis ipendēt sicut
m. et tūc fides nō habet meitū
nec fragilitas aiaīs sufficēt ad
videndū eos. Q nec iustitia mea
vult. ut tūta claritas a tāta fra
gilitate ꝓspiciat. Ideo scī mei
nō audiūt nec vident ut sūt.
ītēng oīs honor exhibeat mi.
et ut hō sciat neminē sine me
eē diligendū. Verūptn si ipse
qnq; appareat. nō tm in ea for
ma gloie in q veracit' sūt vi
dent. q i ea forma occultata
plenitudie vtutis. i q videri
absq; pbatōe corpalis intelligē
tie possūt. Ite cur pene ifernī
nō vident. vndeo. Si pene ifer
ni sicut sūt vident visibiliter
hō ex tōre fugesceret. et celestia
ex tōre nō ex amore inquiret.
Et q nullꝰ debet appetere celeste
gaudiū ex timore pene sz ex cari
tate dīna. ideo nūc occultāt pene.
Quippe sicut boni & scī illud ineffa
bile gaudiū ante sepationē corpis
et aīe ōnīno sit degustare nequeūt.
sic nec mali penas. Dz sepata
aīa a corpe sentiūt experientia. q
nolaeriūt pbare intelligētia cū po
tuerūt. Ite cur dēones nō appareāt
visibiles. vndeo. Si eor deformitas hor
ribil videret ut ē. aīa videns ex ip
so visu ext sensū fieret. corpꝰ q to
tū qī hoīs tremuli xaremisceret. cor
nea totū qī tōre exinanitū mo
ret. nec pedes sufficaēt sustētare
mēbra reliq. Ideo ut aīa i suo
sensu stabil' pmaneat. corpz vigilz
i amore meo. et corpꝰ ad laborā
dū in seruicio meo sufficiat. occul
tat dēonū deformitas. & ut eor
restringat malicia et conatꝰ.

Reuelatio. iij. In q xp̄s loquēs
brē brigide sue sponse dat quādā
doctinā silitudinariā de medico
vero curatore. & de falso inf̄more.
et de hoīe estimatore dicēs. q
hō q recipit scōs p̄fetes. si dat
eis auxiliū a materia peccādi.
et moriāt in pcō. deus exiget
mortē eor spūalē de manu illi
us. Si vō recipit eos ut cessēt
a pcō et instruāt ab eo i vtutibz.
et isti emēdant p eius doctinam.
habebit ille & npi magnū mer
cedē. Filius dei loqt. tū a deo.
Vbi infirmꝰ ē i domo.
si ad eū magistralis
medicꝰ ingredit. cicꝰ ex signis
exterioribz ꝓdit q̄lē habet infir

mitatē. ℣ Medicꝰ scīēs igit' infirmi-
tatē infirmi. si dat medicamētū
q̄ mors ꝓuenit arguat' tanq̄ mal'
fector. et nō ē verꝰ medicꝰ. ℣ Vō
aliq̄s medicꝰ exeat medicinā ꝓp'
remunāconē mūdi mercedē nō
nō habebit a me. ℣ Vō ꝓp' hōrē
et amorē meū eā exercez. tenebor
ego ei mercedē reddē. ℣ Vō aliq̄s
nō ē mꝑtū in medicina. si sēdm es-
timationē suā credit illa vl' illa
valē infirmo et dat ei pia inten-
cioē. hic nō est arguēdꝰ ut refrōē
si mouit infirmꝰ. ℣ ut fatuꝰ ꝙ p̄
sūptuosꝰ. ℣ Vō qualē facit infirmꝰ
ex medicina fatui. tūc ille nō te-
net' habē mercedē mꝑtū ℣ esti-
matōis. q̄ nō dedit medicinā
sēdm scīam ℣ estimationē. Exē
q̄d ista signāt dicā tibi. ℣ Noues il-
li tibi noti sūt ꝓuale' infirmi et
ītimati ad sūptuā et crapidita-
tē. sequētes ꝓpriā voluntatē. ℣
igit' amicꝰ eoꝝ q̄ ego apparo me
dico tibuit eis auxiliū et assiduꝰ
quo i sūptua et ālicōe excredāt
et ꝓuale' moriāt. utriq̄ mortē
eoꝝ exigā de manu ipiꝰ. Et licz
ex ꝓpa iniquitate eoꝝ moriant.
tū ipē q̄ mīstrator ℣ causa mor-
tis eoꝝ ē. neq̄q̄ imunis a pēa
erit. ℣ Vō naturali ducꝰ amōe
fouet eos exaltādo in mūdo ꝓp'
tēr asolationē suā ℣ amorē mū-
di. neq̄q̄ mercedē speret a me.
℣ Vō sicut bonꝰ medicꝰ de eis cō-
gruat sapiēt' dicēs scīa. infir-
mi sūt isti et egēt mediana. et ido
q̄nus medicamētū meū videat
eis amarū tū et salubre est da-
bo eis ne diutius moriāt. ℣ Ideo et
refrenādo eos. dabo eis tibaria
ne deficiāt fame. dabo eis ves-
tes ut incedāt honeste sēdm sta-
tū suū. tenebo eos sub regimīe
meo ut nō insolescāt. ꝙ audebo e-
tiā eis de aliis nāturijs ne ele-
uent' sūptua ℣ ne ꝓsūptōe dissol-
uāt. aut ne aliis nocēdi habe-
āt occasionē. Hic tal' medicꝰ
magnā habebit mercedem a
me. quia tal' correptio placet.
℣ Vō aīcꝰ eoꝝ cognitās scīa di-
cat sic. dabo eis necessaria. ℣ nec
no utꝝ expedit eis vl' nō. ℣ tū
credo nō displicē deo nec obeē
saluti eoꝝ. et tūc moriūt' ex do
no suo vel exercerit. aīcꝰ nō
arguit' ut refertor. Verūptīn ꝓp'
voluntatē bonā et affectionē pia
q̄ plꝰ amās eoꝝ diligit. licz aīcꝰ
nō habebit mercedē plenā. in
firmi tū habebit leuius et cre
cet ad sanitatē. quia ni eoꝝ pa
ret mentas difficilꝰ obtineret.
Item nāturā ē hic vnū assiduꝰ.
Nā iuxta vulgatū prūbiū. aīal
de gēnē nocīuo si ītelligit nō no
cet. et ītellexit accipies nēa sua
lesat. et eque ipinguat sicut
aīal q̄d ē in libera ptate. Ergo
q̄ de illo gēnē fuit illi q̄ sagius
et eoꝝ q̄rit alen. et eo plꝰ sint eoꝝ
voluntas quo plꝰ bibit. ideo amicꝰ
eoꝝ nō tribuat eis occasionē ex
cedēdi. q̄ licēde cupiūt si appeti
tū extinguē nō valēt. ¶ Incipiūt
tio. ix. habēs questiones. v.

His dictis apparuit reli
gioso qui sup. i gradu
suo dicēs. Iudex qro a
te. Cur tantū videris ī ecclīs ī do
nis ⁊ gratijs tuis. ī eo q̄ mariā
matrē tuā p̄tulisti oī creature.
et exaltasti eā sup̄ āgelos? Itē
cur dedisti āgelis sp̄m sine cur
ne. ⁊ stare ī celesti gaudio. Hoī
vō dedisti vas terreū ⁊ sp̄m. et
nasci cū ploratu. viuē cū labo
re ⁊ mori cū dolore? Itē cur de
disti hoī intellectū racionale et
sensū. aialibz vō ratonē nō de
disti? Itē cur dedisti aialibz vitā
et nō reliqs īsensibilibz creatu
ris? Itē cur nō est ita lux ī nor
te sicut in die? Respōsiones.
Rndit iudex. i Amice. ī dictate
mea oīa factura ⁊ facēda sicut
et facta. p̄scita ⁊ p̄gnita sūt
ab ēterno. Dicut ei p̄scitū ē lapsū
hoīs ex iustitia dei p̄missū fz nō
ex deo facto. nec ꝓpē p̄scientiā
dei facēdū. sic ab ēterno p̄scita ē
liberatio hoīs ex mīa dei facienda.
Queris ugte cur mariā matrē
meā p̄tuli oībz. et p̄ oī creatā
dilexi eā. Dor ideo ē. q̄ ī ipa spe
ciale īsigne vtutū īmentū est.
Dicut ei ubi ignis accēditur lignis
plibz circūpositis. illud eos iflā
mat ⁊ accendit q̄ habilius ⁊ ef
ficacius ē ad accendū. sic et in
maria fuit. Cūm ei ignis amo
ris diuini q̄ in se ēmutabil ⁊
ēternē accēdi ⁊ apparē cepit. ⁊
deus ēcarnari voluit. nulla
creatā ad hūc ignē amoris pa
riendū habilior ⁊ efficacior erat
q̄ virgo maria. q̄ nulla creatū ca
ritatē habuit sicut ipa. Et q̄
mis caritas eius ī fine tp̄m revela
ta et ōnsa fuit. tū ante p̄ncipiū
mūdi p̄uisa ē. et sic ī deitate ab
ēterno p̄finitū ē. q̄ sicut nulli ei
ī caritate īequalis fuit. sic ⁊ nulli
ei ī gra ⁊ bndicōne esse equalis.
Itē cur āgelo dedi sp̄m sine cur
ne. vīdeo. In p̄ncipio ⁊ ān tpa
et secula creauit sp̄s. ut liberā vo
luntatē staret secūm voluntate mea.
gaudēnt de bōitate ⁊ gla mea.
Quor quidā superbientes. de bono
fecerūt sibi malū. voluntatē libe
rā mouētes īordinate. Et q̄ nichil
malū erat ī natā ⁊ creatōe. nī
mordinato voluntatis ꝓpe. ideo ce
ciderūt. Alij vō elegerūt sub me
deo suo ī humilitate stare. ideo ⁊ p
petuā stabilitatē meruerūt. Cūm
ergo dignū ē ut ego deus q̄ sp̄s in
creator sū et oīm creator ⁊ dns. ha
beā eam sp̄s subtiliores ⁊ agilio
res alijs creatis m̄ obsequētes. Nec
q̄ nō me decuit habē diminutio
nē in exercitu meo ideo creauit
alia creatura fz hoīem loco eo
rū q̄ ceciderūt. q̄ libero arbitrio
et bona voluntate ꝓmerēt eam
dē dignitatē. quā angeli dese
ruerūt. Itaq̄ si hō habēt aiam
et nō carnē. nō ꝓmeruit tā sbli
me bonū fz nec laborare. Ꝓtea
ad obtinēdū ēternū honorē com
municū ē corp̄ maīe. ideo ut augē
rēt ei tribulacōes. ut hō expiat
liberū arbitriū et suas īfirmi

possit

tates ſuas ut nō ſuꝑbiat. Itē ut de
ſideret gl̄am ad quā creatꝰ ē. ⁊ ex
ſoluat obedīētiā quā voluntarie in
currerat. ideo ex diuina iuſticia
additꝰ ē ei flebilis ingreſſꝰ ⁊ egreſſꝰ.
et vita laboriоſa. Itē cur aialia
nō habēt intellectū racionāle ſic
hō. rndeo. Quia quecūq; creata ſunt
ad utilitatē hoīs ſunt. a ad nutrī
tē eiꝰ ⁊ ſuſtētationē. a ad īforma
tionē ⁊ correptionē. a ad cōſola
tionē et hūiliationē. Si ergo bru
ta habēnt intellectū ſicut homo
eſſēt utiq; hoī in tribulationē ⁊ po
tius nocerēt q̄ ꝓdeſſēt. Ideo ut
oīa ſubiecta ſint hoī. ꝓpt̄ quē oīa
facta ſunt. et oīa ipm timeāt ip
ſe vō neminē ni me dīm ſuū.
ꝓtēa aialibꝫ nō ē datꝰ racionāl
intellectꝰ. Itē cur īſenſibilia nō
habēt vitā. rndeo. Qē qđ viuit
mouturū ē. ⁊ oē viuēs mouet.
ni impediat aliquo obſtaculo. Si
ergo īſenſibilia habēnt mōtū mo
uerēt ſe potius ꝛ hoīnē q̄ p eo.
Ideo ut oīa ſint hoī in ſolatium
ꝓtēa ſuꝑiora ſcz āgeli dati ſunt
ei i cuſtodiā. cū q̄bz habēt ratio
nē ⁊ aīe īmortalitatē. Inferiora vō
ſcz ſenſibilia ⁊ īſenſibilia. da
ta ſunt ei ad utilitatē et ad ſuſte
tationē. eruditionē ⁊ exercitatio
nē. Itē cur oē tēpꝰ nō ē dies.
rndeo tibi p exēplū. Si vehi
culo id ē curruū ſubſint rote. ut
facilius onꝰ impoſitū ꝓmoueat.
et rote poſtiores ſubſequūtur
ꝓores. Sic ē i ſpualibꝫ. Ita mū
dus magnū onꝰ ē. oneras ſol
licitudibꝫ ⁊ tribulacōibꝫ hoīem.
Per miſū. qr cū hō locū q̄ris
faſtidiut. inſtū erat ut locum
laboris experiret. Ut ergo huꝰ
mōdi onꝰ facilius ab hoīe tole
rari poſſit. ideo accreſſit miſēr
diaſſitudo et mutacio tpm ſcz
dies et nox. eſtus ⁊ frigus ꝓpt̄
exercitationē ⁊ q̄rē hoīs. Nam
racionāle ē ut ubi ſtria ꝛnem
uīt. firmū ſcz ⁊ īfirmū. deſcen
dēdū eſt i firmo. ut cū forte poſ
ſit ſubſiſtē. aliocī in firmū an
nichilat. Dic de hoīe ē. q̄nus ip
ſe de vtute aīe īmortalis ſtare
poſſit i tē placidē ⁊ labore ui
gil. tū ex vtute corpis īfirmi
deficēt. Ideo facta ē lux. ut hō
habēs ꝓcipationē cū ſuꝑioī
bus ſciat ſubſiſtē laborādo p
diē. et remecorādo dulcedinē
etni lūmis qđ amiſit. Facta
q̄ ē nox ꝓpt̄ quietē corpis. ha
biendo voluntatē videndi ad lo
cū. ubi nō ē nox nec labor. ſz
dies ꝓpetuꝰ ⁊ glā ſempit̄na.

Apocalipſis. iiij. In q̄ xp̄c lau
dat plenarie oīa mēbra vīs
marie ⁊ matris ſue moraliꝫ
zās eadē mēbra ſpūaliꝫ xpa
rādo ea vtutibꝫ. et pnūciat
eādē vīginē ēē dignīſſimā
regināli cōna.

Hic loquit. Ego ſū cōnatꝰ
rex i deitate mea. ſn̄
pncipio ⁊ fine. nec tū ciclū habz
corona nec finē. ſignis ꝓtāte
mea q̄ nō habuit pncipium
nec habebit finē. Deinꝑtm

alia corona habui custodita m
me. q quide corona sit ego pe
deus. Hec aut cona ppata fuit
ei q maxima caritate habeb
ad me. Et hac corona dulcissia
mater mea mansi + traxisti
ad te cu iustia + caritate. Ia
de hoc testoniu phibet angelu
et alij scī. q i te audetior fuit ca
ritas ad me. et castitas tua pu
rior obz q placuit m sup oes.
Caput qppe tuu fuit qi auru
fulges et capilli qi radij solis.
Ca tua mudissia vgitas q est
i te qi caput om vtutu. et co
tinetia oim illicitor motuu
placuerit + fulserit i aspectu
meo. cu oi humilitate. Ideo mito
vomis cona ta regina. sup oia
q creata sut. Regina ppt mu
dicia. cona ta ppt excellete dig
nitate. Frons tua fuit ico pa
bilis albedis. figns vectida co
sce tue. in q plenitudo e hua
ne sce. et dulcedo diuine sapie
luc in ea sup oes. Oculi tui fu
erut m aspectu prus mei sic luci
di. q se speculabat in eis. qz in
spuali visu tuo + itellectu aie
tue videbat pr oem voluntate
tua. q nichil volebas n rpsu.
nichil desidabas n scdm rpsu.
Aures tue fuerut mudissime
et apte tanq fenestre pulchre.
qz ptulit tibi gabriel velle me
um. et qz ego deus facto su in
te cnio. Gene tue fuerut de
opto colore. scz albo + rubicu
do. q fama operu tuor lauda
bilis et pulchitudo mor tuorum
placuerut m. qbz cotidie i flama
bat. Ve ex pulchitudie mor tuor
gaudebat ds pr meus. + nuq
auerit oculos suos a te. et ex
caritate tua oes obtinuerut ca
ritate. Os tuu fuit qi la pas i
tus audes + lucis ab ext. qz vba
et affones tue aie fuerut aude
tes i tus dina itelligetia. et ex
tius splendetes ex dispoice lau
dabili tuor motuu corpaliu. +
cordatia pulchria tuaz vtutu.
Ve mr caritia vbu eius tui
traxit quodamo deitate mea
i te. et feruor diuine dulcedinis
tue. nuq sepabit me a te. q vba
tua dulcia sut sup mel et fa
uu. Collu tuu e nobilit exectu
+ pulchrume eleuatu. qz iusti
cia aie plene e execta ad me.
+ scdm velle meu mobilis. qa
nuq irlinata fuit ad aliquod
malu superbe. Sicut ei collu cu
tur cu capite. sic oia itentio et
opatio tua flectit ad voluntate
mea. Pectz tuu pleniu fuit or
vtutu suauitate. i tm q no e
bonu i me. qd no sit i te. qz tu
isti oe bonu in te ex mor tuor
dulcedie. qn deitati mee placui
it intre ad te. et humanitati mee
habitare tecu et bibe lac ma
millaru tuaz. Brachia tua
pulchra fuerut p vera obiam.
et tolantia laborum. Ideo ar pa
les manq tue tritauerut hua
nitate mea. et qetq fuit inter
brachia tua cu deitate mea.

Venter tuus fuit mundissim⁹ sicut ebur. et sicut lotꝰ ex vtuosis lapidibꝫ splendidissiꝫ. qꝫ ostãcia cõ scientie tue ⁊ fidei nũqꝫ repuit. hñ in tbulacõe potuit vitiari. Cui ꝫtaꝫ vetꝰis id ẽ fidei tue pretẽ. fuerũt auũ fulgentissim⁹ i qbꝫ notat fortitudo vtutũ tuaꝝ ⁊ pꝰ dentia tua ⁊ iustãcia. et tpancia cũ pfcã pseuerãcia. qꝫ tpe oẽs vtutes tue pfecte fuerũt diuĩa caritate. Pedes tui p mũdissimi et lotꝰ erãt. qꝫ pleni herbis odo riferis. qꝫ spes ⁊ affectꝰ aĩe tue erãt recta ad me deũ tuũ. et odo rifera ad alioꝝ exẽplũ et imitacõnẽ. Hic ꝫtaꝫ locꝫ vetꝰis tui tã spũalis qꝫ corpalis tm mi erat desiderabilis. et tm aĩa tua a mi placita. qꝫ a sũmo celo descẽdẽ ad te. ⁊ i te morari non abhorruit. ymo suauissiẽ delectꝰ sit. Ideo mi carissia cõna illa q̃ aiste diebat in me. q̃ quidẽ cõ na sũ ego deus q̃ debebã intrare. nulli debuit ipoñ ñ tibi. qꝫ es vẽ mi et vgo. Interog Tẽ appuit tio x̃. hñs qstiões. vj. religiosꝰ q̃ s̃. in qdã suo dicẽs. O iudex qro a te. Cũ tu sis potẽtissiꝫ. pulchꝫ et vtuosissim⁹. cur i deitatẽ tuã inꝰpabiliter sole clariore sic pdidisti tale sactũ. scz tuã hñanitatẽ? Item. quo deitas tua oĩa ẽcludit ipse. et a nullo ẽcludit. Atmetqꝫ oĩa ⁊ anl lo atmet? Item cur tanto tpe iacẽ voluisti i nutꝰ vgis. ⁊ nõ statim processisti qñ acceptꝰ eras? Item cũ oĩa possis et ubiqꝫ es psens cur nõ statũ in tali forma ap paruisti. sicut cũ ad ãnũ tẽe sim pueniste? Item tu de seine abrahe nõ es natꝰ scdm pnez cur crucifigi voluisti? Item cũ sine pcto acceptꝰ ⁊ natꝰ es. cur bapti zari voluisti? Responsiones. Respondit iudex. Amice video t⁹ p exẽplũ. Est qdã frenꝰ vnus cui⁹ vinũ tã forte ẽ. qꝫ absqꝫ cõ tractu hoĩs exit de vnis. Cũq tẽpꝰ maturitatis attẽdẽs pos sessor suppoit vas. nec vinum expectat vas. sz vas vinum. Si vò plura vasa. qd sibi mi nius ẽ se ifundit. Ita igit vna deitas mea q̃ vino diuine cari tatis sic plena ẽ qꝫ oĩs chori ã gelor⁹ replet ex ea. et oĩa que cũqꝫ sũt pticipãt. Sz hõ p iobiaz se ea fecit idignũ. Cũ igit ds pr meus tpe ab ẽtno pposito os tẽdẽ vellet caritatẽ suã. misit vinũ suũ id ẽ me filiũ suũ in vas qd vitinig positũ expecta bat aduẽtũ vini. sz i uterũ v gis q̃ pre oĩ creatã feruẽtiore ad me habuit caritatẽ. Ita ei vgo tãtũ diligebat ⁊ desidera bat me. qꝫ nõ erat hora i q̃ nõ q̃rebat me. affectas fieri ãal la mea. Ideo obtinuit ipa vi nũ clem. qd q̃dẽ vinũ habuit tria. Primo fortitudinẽ. quia absqꝫ tractu hoĩs exiuit. Scdo. pulchrimũ colorẽ. qꝫ speciosus forma descendi a sũmo celo pug naturꝫ. Tertio suauitatẽ opti

mā mebriāte ſuma bn̄dictione. ℣ Hor igit̄ viuū. ſū ego ipe. ℣ deo ī grediebar vſcq; v̄ginea. ut ego deus ūuiſibl' fier̄ uiſibilis. ut hō pdit̄ liberar̄et. Ego ḡppe bn̄ potuiſſ̄ alia forma aſſūpſiſſe. ꝙ nō fuiſſ̄ ī deo in ſtata ñ. ut forma daret̄ p forma. natā p nā. modꝰ ſatiſfactiois ſcdm̄ modū culpe. Dis at̄ ſapiēt̄ū credē vl' eſtimare potuiſſ̄. q; ego deus oī poēs tantū me hūiliare velle ut ſumer̄ ſacrū hūanitatis. ñ illa ī excogitabl' caritas mea fuiſſet. q; viſibilit' volui ꝰuſair ai hoīe? Et q; vidi v̄gīnē tā ferue ti caritate ardē. ideo pleta eſt mea ſeuēitas et oīa caritas. ut mecū hō re cōciliaret̄. Quid miraris? Ego deus q; ſū ipa cā tas et q; nichil odi eoꝝ q; feci. nō ſolū diſpoſui hoi dare dona op tima. ꝙ ꝛ meipſū in p̄cū ꝛ pre miū. ut oēs ſuꝑbi et dyaboli ꝙſū dant. ℣ tē quo dctas mea oīa cōcludit ī ſe. vīdeo. Ego deus ſp̄s ſū. q; dīc ꝛ fīm ē. q; p̄cepio. ꝛ oīa obediūt m̄. Ego vē ſū q; do oībz ēe et viuē. q; ang̃ facer̄ celū et tīa ꝛ mōres ī meipō ſū. q; ſup oīa et ext̄ oīa ſū. q; int̄ oīa ſū. ꝛ in me ſūt oīa ꝛ ſine me ē nichil. Et q; ſp̄s meus ubi vult ſpirat. et cū vult oīa p̄t. ꝛ oīa ſcit. oībz q; ſpūbz velocior ꝛ agilior ē. ō nē habēs v̄tutē. oīaq; p̄ñtia. p̄ tita ꝛ futa p̄ſpicēs. ℣ dō ſp̄s meꝰ id ē dctas mea mitto ī corpi elſe ſibl' ē oīa ap̄hēdēs. ℣ tē cur tāto tpe

nacui ī ventre v̄ginco vīdeo. Ego ſū oīs nature ꝺditor. et miciq; nate diſpoſui debitū modū. id eſt tēp̄ ꝛ ordinē naſcēdi. ℣ igit̄ ego ꝺditor ſtatū ut ꝺceptꝰ fui p̄eſſiſſe ex uto. feciſſe ꝛ nāle diſpoſitionē. et tūc hūanitatis mee aſſūpto fāta ſtica fuiſſ̄ ꝛ nō vera. ℣ dō vo lui ego ēe tāto tpe ī uto ſicut alij pueri. ℣ tē. cur nō tāte magnitu dis ſtatī fui tpe natiuitatis mee ſicut āno tēſio. vīdeo. ℣ hoc feciſ ſem. oēs admirati fuiſſēt ꝛ timu iſſēt me. ſequētes pl̄ ex tīore et ꝑpt' viſa miracula. q; ex caritate. Et quo tūc ipleta fuiſſet dicta ꝑphe tarū. q; p̄dixerūt me puer̄ ponē dū int' aīalia ī p̄ſepio. adorādū a cēſtibz. et offendū in tēplo. p̄ſe quendū ab īimicis. ℣ dō ad ordē dū hūanitatē mea ēe vera. et dicta ꝑphar̄ ī me ꝑpleta. ꝛ ceſſāba mēbis p̄ intualla tp̄m. q; pleūtu die ſapie tāto ꝛa ī p̄ncipio natitatiſ ſicut in fine ꝺ origine abrahe ſe cundū p̄ſem. vera tū ſcdm̄ ma trē. lucē ſine p̄cto. ℣ tāq; legē ī de uate ꝺſtrictū. erāt ī hūanitate le gē ſuſſerre volui. ne īimici me tal' ꝑpriar̄et. dicer̄ts me p̄cpiſ ſe q; nolui adīplē. ℣ tē. cur bapti zari volui. vīdeo. Dis q; uia no uā ꝺde' vl' ī choare voluit. ntē ē ut ipe ꝺditor ꝛ ī choator eidē me alios p̄dar. ℣ tāq; antiquo ꝑplo data erat q̄da via cū nal' ſci cīcūciſio ī ſignū obie ꝛ p̄ſta tois future. q; ī p̄ſonis fidelibz et legē ſeruātibz. ang̃ veniēs

℣ tē ad id̄ qd̄ petis q̄re cīcūciſꝰ ſū. vīde o. Ego q̄ſtus non eram q;

veritas pmissa. scz ego dei filiꝙ. opabat effm̄ quēdā fiutē gr̄ē et pmissiois. Veniēte vō vitate qꝫ lex nō erat n̄ q̄ vmbra. diffinutū ē in etnitate. ut ātiqua retr̄edēt. ceuēs effū suo. Ego ut vitas appareāz et vmbra ret° redēt. maiꝰ facilior ad celū o⁹ redēt. ideo ego deus & hō sine p̄ cato natꝰ. baptizari volui ꝓpter hūilitatē & alior exēplū. et ut celū credētibz aperē. Et i hui⁹ signū cū egorpē baptizatꝰ esse. tut apti fuit. vox p̄ris audita ē. spūs scūs apuit i colube spē. et ego dr̄ filiꝰ ostensꝰ in hoie vō. Vt oēs fideles sciāt et credāt. qꝫ p̄ fidelibz baptizatis apit celū. spūs scūs baptizāte. vtus mee hūilitatis in elemēto. q̄nus p̄ris & mea & spūs scī vna sit opatio & vna voluntas. Dic igit̄ veniēte veritate id q̄n ego veni in mūdo q̄ vitas sit. tūt dispariuit ūbra. ꝺfracta ē testa leꝙs & apuit nucleus. cessit ēbrietas. & ꝺfirmatꝰ ē in meipo baptismꝰ. quo pmulus & senibz aperuit celū. et filiꝙ ure fuit filiꝙ gr̄ē et vite etne. ¶ Reuelatio. ij. In q̄ xp̄s logꝰ spōse īstruit eā qꝫ nō sit sollicita ēca cura diuiciarū tuenaz. et iformat de patiēcia habēda tpe tribulatois ei⁹ vtuce pfecte āuichilatois & lpi

Filiꝰ dei lo militatꝰ q̄t spōse. dicēs. Attende tibi dilect̄. At illa rndit. Quare? Cui dn̄s ait. Ma mūdꝰ mittit ad te q̄tuor seruos te volentes decipe. Primꝰ est sollicitudo diuiciarū. Huic ei venit. rnde. Dimitte tñ sororē tuā. de q̄bz tanto maior redēda ē ratio quo plus habuerit. ido nō curo de eis. qꝫ nō sequūt̄ possessoꝝ sꝰ reliquit. Secꝰ seruꝰ est amissio diuiciaz. et dāpnū rez tēporaliū. Huic rnde sic. Q⁹ diuicias dedit spe & abstulit. ipse nouit qd m̄ expedit. fiat voluntas ei⁹. Tertiꝰ seruꝰ ē tribulatio mūdi. Huic sic dicto. Bndicti sis tu deus meus q̄ me tribulari permittis. ꝓ tribulatoēs ei ꝺfmosco q̄ tua sū. qꝫ ido me tribulari permittis i pñti. ne pereā i futō. ꝓpter hoc m̄ paciam & fortitudinē sustinedi. Quartꝰ seruꝰ ē. despectꝰ et obpbria. Huic rnde sic. Deus solꝰ bonꝰ ē. & cui debet oīs honor. Ego aūt q̄ feci oīa opa vilia et mala nimis. cui m̄ honor? Que magis oi obpbrio digna sū. qꝫ tota vita mea blasphemauit deū. Aut qd valet m̄ honor plꝰ q̄ obpbriū. n̄ q exeat superbia et minuit hūilitatē & obliuiscat deus? Ideo sit oīs laus & honor deo. ꝓpter ea mīa stabilit ꝓtra seruos mūdi. et dilige me deū tuū toto corde. ¶ Interrogatio. xj. Ite appuit hms ꝗsticēs. v. religiosꝰ q̄ sr̄. dicēs. Dinde q̄ro a te. Cui deus sis & hō cur nō ostēdisti deitatē tuā sic. et hūanitatē. et tuc oēs credidisset tibi? Rte. cur nō fecisti audiri oīa ꝗba tua i vno puncto.

et tuc non fuisti nate ea p mtualla
tpm pdictam? Ite. cur no feci
oia opa tua i vna hora? Ite. cur
corpi tui crescebat p mtualla te
por. et no in vno puncto? Item
cur appropiquante morte no or
dinasti te i potencia deitatis tue. a
cui no ostendisti sceneritate tua
sup inimicos tuos. qn dixisti. Su
mata sut oia? Responsiones.
Rndit index. Q aute vndeo ti
bi. et no tibi. Tibi at vndeo. ut
notescat aliis cogitat tui. no
at vndeo tibi. qr no ad pfectm
tui ondit ista. sz ad fructu. et
pfectu utilitate et cautela. No
ei mutare itendis pinacia
tua. ideo no tnsibis in vita me
a. a morte tua. qr i vita tua
odis vita vera. Veruptn alij
audita vita tua pmo morte
tua tnsibut et volabut ad vi
ta mea. qr septu e. Q ia scis
corpabut in bonu. et nichil
sine causa pmittit deus. Rndeo
ergo tibi. no sicut q humano mo
loquit. cu spualia agitur inter
nos. sz ut ea q cogimus et affectu
p silitudies aliis exprmat. Que
ras ergo tui no ostedi deitate
mea in apto sicut et humanitate.
Triaco e. qr deitas spualis e. hu
manitas vo corpalis. Item deus et
humanus a principio nuciois ispa
bales sut et fuerut. et deitas i m
creata e. et oia q sut. in ip
sa et p ipsa odita sut. et i ipa e
ois pfio et pulchitudo. Si ergo
tam pulchitudo et pfio ondet
visibiliter luteis oculis. qs vide sus
tinet? Aut quis ipm sole materialem
i claritate sua valet aspice. a qte
no deficiz viso fulguris et sonitu
tonitrui? Q nonne magis si dns ful
guris et oim creator i claritate
videtur? Ideo duplici de causa no
e in apto onsa deitas mea. pmo
ppt humani corpis debilitate cui
substacia e trea. Secdo ppt divina
bonitate et ei immutabile stabilita
te. Si ei ego corpalib; oculis onde
re mea deitate q e incopabilit ful
getior igne et sole. faciet etia si
me ipm qui dixi. Homo videbit me
ho et vivet. Si nec ipi pphe videt
me sicut sui in mea deitatis natu.
qr erat illi qui audiebat vote mea
deitatis et videbat mote fumiga
te trebant. dicetes. Loqre nobis
moyses et audiemus eu. Ideo ego de
misericors. ut ho melius itelligeret
me. ondi me illi i quada forma ei
sili indie q videt et sentit posit. sz
i humanitate mea i q deitas e. sz ta
ni velata. ne ho a forma ei dissi
mili treret. Q ia ergo m ihu deus
corpalis no sui nec corpalit effi
giatus. ideo i humanitate tolerabili q
ab hoibz audiri potera et videri.
Ite. cur oia vba mea no fui loquen
in vna hora. rndeo. Sicut matia
lit attriu corpi e ut tantu tibi ac
cipiat vna hora quito multis an
nis dtemi posit. sic et divina dis
positione e. ut vba mea q sunt
tibz aie in vna hora dicent. Sed
sicut tibz corpalis paulati sumit
ut mastiet. et mastiatu ad m

Si ei corpus alicuius hois videt deita
te liquesceret sicut cera an igne aia
q; tata exultacoe gaudet. q corpus
quasi eius annichilaretur.

terioza traiciat. sic ꝺba mea nō
i ꝺna hora ꝫ p itualla tpm di
ceda erāt mixta itelligeīa pfi
ceīū. ut esurietes habeāt unde
saciarēt. & saciati ad altiora ex
citarēt. Item cur nō oīa opa me
a feci i ꝺno ꝑcto. rndeo. Illoꝝ
q me i carne vidēbāt. qda erāt q
m credidērūt. qda vo nō crede
bāt. Ideo hijs q credebāt necē e
rat ut p itualia tpm eruditē
tur ꝺbis et qnq; exciarēt exē
plis. & cōfirmarēt. opibz. Qui vo
nō credidērūt iustū fuit ut affec
tū malicie sue ondērēt. & qntū
mea diuina iustitia ꝑmitteꝝ
toleraret. Si ergo oīa opa me
a fecissē in mō ꝑcto. oēs secuti
me fuissēt tioze magis q̄ caritā
te. Et quō tūc misteriū redēp
tionis humane fuissꝫ ipletū? Sicut
ergo i ꝑmordijs creacois mūdi
oīa distictis horis p & modis pa
rata sūt. qnis oīa facieda. eāt
tūc sine vicissitudie simul i p
scia deitatis mee. sic & i humā
tate mea oīa erāt vacōbilit &
distincte facieda ad oīm salutē
et eruditionē. Item cur corpꝰ me
ū p mimeꝝ āno; treuit & nō
in ꝺno ꝑcto. rndeo. Ipse scīs
q̄ ē etnaliter in pre & i me filio
ondit ꝓphis q ego i carne vetu
tus factuꝝ essem et passuꝝ.
Ideo placuit deitati ut tale cor
pus assumerē. i quo laborare
possem a mane usq; ad vesperam
ab āno i ānū usq; ad finē mor
tis. Ergo ne ꝺba ꝓphaꝝ vide
rent mania. ideo ego filius dei
corpꝰ assumpsi silr ade absq; pcō.
in quo silis eem eis quos redēp
turus erā. ut p caritatē mea
hō ausꝰ reduceret. mortuꝰ suscī
taret. et vēditꝰ redimēret. Item
cur nō oībz ondi potētia deita
tis mee. et q̄ erā vē deus q̄n
dixi i cruce ꝺsummatū. rndeo.
Oīa q̄cūq; erāt scīpta de meo
portebat q̄ adipleret. et ido ego
oīa illa xpleui usq; ad ultimū
ꝑctū. Et q̄ erā mlta ꝑdicta
erāt de resurrectiōe & ascēsiōe
mea. ideo necē erat ut oīa illa
haberet effm. Si eīm i morte
mea oīsa fuissꝫ potētia deita
tis mee. qs fuissꝫ ausꝰ me depo
nē de cruce & sepelire? Demꝫ
p mimo si fuissꝫ descēdisse de c
ce. & strauisse crucifixores. Ad
quō tūc fuissꝫ ꝓphia. aī ubi tū
uitatis pactēte mee? Quid & si
descēdissē de cruce nūq̄d oēs tūc
credidissēt. nūq̄d nō dixissent
me fecisse arte maligna? Nā
si idignabāt. q̄ suscitatū mor
tuos. sanauī ifirmos. maiora
dixissēt si descēdissē de cruce.
Et ido ut soluēt captuꝝ ego
liber captꝰ sū. ut nocētes salua
rent. ego innocēs steti stabilit i
cruce. et p stabilitatē mea oīa
istabilia stabiliui. & ifirma
ꝺsumaui. Apocalipsis. vj. In
q̄ xp̄c logꝰ sponse sue istruit eā
dicēs. q̄ i vita spūali labore &
vigorosa ꝑseuerātia. & cū humi
litate ꝺsilio seniorū. re

sistendo viriliter temptacionibz actu
rit reges metis & etna gloria.
Et ponit exemplu de iacob q̃ ser
uiuit p rachel. nã dicit q̃ q̃bz
dã veniũt fortassis temptaciões
in principio missionis ad vitã spiri
lẽ. q̃busdã in medio tpe & etna
fine. et ideo timendu ẽ & cũ hu
miliate in vtutibz & labore usq;
in finẽ perseverandũ.

Filij leqr. Septẽ est q̃
iacob seruiuit p ra
chel. et videbãt sibi dies pau
ci p amoris magnitudiẽ. quia
magnitudo amoris labores al
leuiabat. Verũ cũ iacob credeẽ
bat se assequi desidabile suũ cur
cũuentu ẽ. nec tñ adhuc a labo
re desistit. q̃ amor de difficul
tate nõ causat. donec assequat
q̃d optat. Dic ẽ & i spualibus.
q̃ multi enĩ ut obtineãt celesti
a laborãt viriliter oronibz & la
boribz pijs. sz cũ ad temptacois
ẽrẽ ptigẽ credũt. involuũt tẽp
tacoibz. accrescũt tribulacões. &
ubi se ptos arbitrant. mouent
se ex toto ipsos. Nec mirũ. tã
temptacões sunt. q̃ hoiem q̃bant
& purgãt & proficiũt. Ideo q̃bdã
accrescũt temptacões i principijs
missionis sue ad vitã spualem.
et tales pfectus i fine soliditat.
Alij q̃ finis temptant i medio. et
circa finẽ. et hij sollicite de seipis
adiuuãt. et nũq̃ de se psumãt.
sz eo fortius laboret. sicut dixit
laban. Cõsuetudo ẽ inqt loco
vẽ maiorẽ pius accipe. q̃ dicẽt.
Pius exerce laborẽ. et postea habe
bis regem. Ideo filia nõ mireris.
si eciã in senectute accrescũt tẽpta
cões. q̃ sicut lucz viuẽ & ita eciã
possibile ẽ temptari. Drabol dei nũ
q̃ dormit. q̃ temptacio occasio ẽ per
fectionis. ut iso nõ psumat. Exte os
tẽdo tibi exemplũ de duobz. Vn9 i pn
cipio missionis sue temptat9 ẽ & pstitit.
et pfecit & assecut9 ẽ q̃d quesiuit.
Alij i senectute sua expt9 ẽ q̃ues
temptacões q̃s parũ nouit i iuuentu
te. q̃bz sic inuolut9 ẽ. ut oĩm pene q̃
obliuiscẽt. Verũ q̃ stetit a silo et
a labore nõ destitit. luce frigid9 fac
tus & tepid9 ideo puenit ad opta
ta et ad regem metis. cognoscẽs
i scripõ q̃ iudicia dei occulta sunt.
et iustꝰ. et nisi fuissẽt ille temptacões
difficile puenissẽ ad eternã salutẽ.

¶ Interrogetio. xij. hyis quões. v.

Ite appuit religioso q̃ s. i ẽdu
sno stans & dicẽs. O iudex q
ro a te. Cur magis nasci vo
luisti de virgine. q̃ de alia muliere
nõ virgine? Ite. cur nõ ostendisti vi
sibile signo. q̃ ipa erat mr & virgo
pura? Ite. cur i tanto occultasti
natiuitatẽ tuã. q̃ q̃ paucissimis
innotuit? Ite cur fugisti i egiptũ
p herode & interfectes pueros cur
occidi pmisisti? Ite. cur pmittis
te blasphemari. et falsa crimina
vitari? Responsiones. Rndit iu
dex. O amice. ideo magis nasci vo
lui de virgine q̃ de femina nõ virgine.
q̃ in deo mirabilio oia decẽt mi
rabilia. Ista natura hois q̃ deus ste
tit i ordine creacois sue. nichil ha

buit deforme. Preuaricato vō mā
dato accessit status qdā erubesci
bile. sicut accidit hoibz peccātibz
at dnm suū tpalē. qui ecia de me
bris qbz peccauerūt erubescunt.
Accedēte itaq; erubescētia pua
ricatōis. mox aucta ē motꝰ iordi
natꝰ. et maxie i illo mēbro qd
ad maiorē fructū istitutū fuit.
Qui tū motꝰ ne ianis eet a
fructu dei bonitate diuisus fuit
i diuersū. et p dini mādati isti
tutionē accessit ē opꝰ mixtionis
carnalis coniugij. ut nata fructi
ficaret. Verū qz gloriosiꝰ ē sup
mādatū se extēdē. adiacēdo ex
caritate qlecuq; bonū qs potuit. ro
placuit deo illud magis ad opus
suū eligē. qd ad maiorē mūdicia
& caritatē tendebat. et hoc ē vgi
nitas. qz vtiosiꝰ & magnificen
cius ē ee i igne tribulatōis & nō
ardē. qꝫ sū igne ee & tū cōsumi.
Nunc at qz vginitas ē quedam
semita pulchra ad celū. coniu
gū vō qz via. ido decuit me dnm
mundissim i vgie mundissia ges
cē. Ut sic p̄mꝰ hō factꝰ ē de tra
qꝫ quodāmodo erat vgo. qz nodū
polluta sanguē. & qz sicut ada et
eua pecauerūt in sanitate natē.
sic & ego deus voluī recipi i mū
dissiō receptaculo. ut p bonitatē
meā oia reformarēt. Ite. cuī
nō ondi aptus signus qꝫ mr me
a erat mater & vgo. vndeo.
Oia misteria icarnatōis mee
ī sinuau pphis. ut tāto fiūs
credēt. quāto lōgius fuerūt p
dicta. Qꝫ vō mr mea vē an pti
et post ptū erat vgo. suffragabat
testimoniū ioseph. q custos & tes
tis vginitatis eius extitit. cuiꝰ pu
dicicia ecia si eu dēotiori mira
culo fuisset ostensa. nullatenꝰ tam
diffidētiū malicia desēuisset in
blasphemia. qꝫ diffidūt vginē
ante pisse de deitatis mee potēcia
nō attendētes qꝫ hoc m̄ deo est
facilꝫ. qꝫ solē penetre vitrū.
Verū ecia iustitia deitatis me
e fuit. ut misterū icarnatōis
diuine absconderet drabolo & ho
mibz tpe grē reuelādū. Nunc
at dico qꝫ mr mea vē erat & vgo.
ut sicut i plasmatōe ade &
eue mirabil' erat potēcia dei
tatis mee et i cohabitatōe eaꝝ
delectabil' honestas. sic i accessiōe
deitatis mee ad vginē mira
bil' bonitas. qz i corpe hūanitas
mea descendit in vas
clusū absqꝫ sui violatōe. Fuit
qꝫ ibi delectabilis cohabitatio in.
qz ego deus ī cludebar humani
tate. qꝫ ubiqꝫ erā deitate. Admi
rabil' ecia fuit ibi potēcia. qz
ego deus ī corpalis egrediebar
de uterō corpali salua vginitate.
Ergo qz hō erat difficil' ad cre
dendū. mater vō ē tocꝫ humili
tatis amica. ideo placuit ad
tēpꝰ pulchitudinē & pfectionē eiꝰ absconde
ut. & mr habēt aliqd meritū
qꝰ pfectius cōnaret. et deus glo
rificaret aplꝰ in tpe illo. qꝰ pro
missa iplē velle bonis i miti.
malis at i retributione nem-

Jē. aut nō ostendi hoibz natiui
tatē meā. ēndeo. Luc. 9 diabol⁹ a
misit dignitatē ādictis p̄me.
nō tn amisit sciam q̄ ei ē ad pro
bationē bonoꝝ ⁊ afflictionē ꝑpriā.
Ut ergo hūanitas mea cre scēt
⁊ ad p̄fectū tēp⁹ ueniz. ido ab
scondendū erat misterū pietatis
mee diabolo. q̄ occultoꝫ uenire
uolu ad debellādū diabolū. et
despectoꝫ eē statuit ꝑ arrogan
tiā hom dep̄mendā. Jp̄n q̄ ꝑ
mgtū legis q̄ in libris suis le ge
bāt desperarūt. q̄ ueni hūilis.
Et q̄ superbi erāt. noluerūt au
dire iustitiā ueā q̄ ex fide ꝓ
fectionis mee ē. Ideo afflendent.
ū uenit filiꝰ ꝑdictis i superbia
sua. Si uō uenisse potentissim⁹
et honorabilissim⁹. quō tūt hūi
liatꝰ fuisse superbꝫ? aut nūt su
pbꝫ ingredie celū? Sed eqđ. Ueni
ergo hūilis. ut hō addiscēt hūi
litatē. ⁊ abscōdi me a superbis q̄
nec meā diuinā iustitiā. nec
sepos itellectē uolueūt. Item.
ēre fugi i egiptū. ēndeo. Ante
p̄uaricationē mādati unica ui
a erat ad celū. lata ⁊ lucida.
lata i ututū habitūdatia. luci
da i sapia diuina et obia bo
ne uolūtatis. Trāsmutata er
go uolūtate ichoate sūt due
uie. una ducebat ad celū. alia
abducebat. Obia dixit ad ce
lū. iobia sedixit. Quia ergo i
hois arbitrio erat electio boni ⁊ ma
li. sꝫ obedire ⁊ nō obedire. ido
peccauit. q̄ alie uolut q̄ ego
deus uolu eū uelle. Ut ergo hō
saluaret iustū ⁊ dignū fuit ut a
liqs ueniz talis q̄ et redimeret ⁊ o
bedientiā ꝑfectā habet et i nocē
tia. et in quo q̄ uellet ostendē. posset
ondē caritatē. et q̄ uellet malitiā.
Sz ad redimēdū hoies nō debuit
mitti āgelꝰ. q̄ego deus gloriā me
ā alti nō tribuo. Nec inuentꝰ ē hō
q̄ ꝑ se ipo posset placare me ⁊ mi
nus ꝑ aliꝰ. ideo ego deus solꝰ iu
stus ueni iustificare oēs. Qui ante
ego fugi in egiptū. i hoc ifirmi
tas hūanitatis mee onsa ē. ꝑ hūa
q̄ xpleta ē. Exēplū eciā de di fu
turis. q̄ ipse ꝑfectio declinada
ē ꝓpt maiorē futurā gloriā dei.
Qui uō nō ueniebat a ꝑsecuto
bus. aslitū deitatis mee ꝓualuit
hūano. q̄ pugnare uolūt dnm nō
ē facile. Qui uō infantes occisi sūt
signū passionis mee future erat.
et misticū uocādoꝝ et caritatis
diuine. Qia luc. ipi infantes nō
phibuerūt in testionū uoce et
ore. phibuerūt tn morte. sicut
agrebat infantie mee. q̄ plusim
erat ut i sanguie innocētū. laus
dei ꝑficēt. Qia luc. malicia iusto
rū eos iuste afflixerūt. mea tn
ꝑmissio diuina eos nō iuste ex
posuit ad ondenda malicia hoi
nū. et deitatis mee incōprehēsi
bile aslitū et pietatē. Ergo ubi
i pueris effecbuit iusta malicia.
ibi iuste superhabūdauit mitū et
gracia. Et ubi lingue defuit cō
fessio ⁊ etas. ibi sāguis effusꝰ ac
cumulabat ꝑfectissimū bonum.

Ite. cur ꝓmitto me blasphema
ri. rñdeo. Ceptū ē ei q̄ cū dauid
rex declinaꝛz ꝓsecutionē filij. q̄
dā i vna maledixit ei. Quē sert
ui eiꝰ volētes occidē. ꝓhibuit eos
dauid du plici de causa. Primo. q̄
spē habuit reuisioꝛis. scdō q̄ cōsi
deraūit ꝓpā infirmitatē ⁊ pcm.
et fatuitatē maledictis. deiꝰ i
se paciam et bonitatē. Ego sum
dauid figura. Ipse q̄ppe ꝓsequ
me tanq̄ seruꝰ dñm ꝑ mala o
pera sua. eiciēdo me de regno me
o. id ē de aīa quā creauī. q̄ meū
regnū ē. Deniq̄ reprehendit me
tanq̄ iustū in iudicio. blasphemat
etiā me q̄ ipacies sit. Vere q̄
mitis sū suffero i sp̄iētia eoꝝ.
et q̄ iudex sū expecto ꝛsionē
eoꝝ. usq̄ ad ultimū pctū. De
mū q̄ hō credit magis falsita
ti q̄ vitati. diligēs plus mūdū
q̄ me deū suū. ideo non mirū
si malꝰ tolerat i malicia sua. q̄
nec vult iquitē vitare. nec resi
pisce a malo suo. ¶ Reuelatio.
vij. In q̄ xp̄s loq̄t̄ sponse sue lau
dat frequentationē cōfessionis
sue. ne homo amittat gr̄am

Filꝰ dei deꝰ quā habz.
loquit. Vbi ignis est
i domo. necesse ē fora
men quo exeat fumꝰ. ut i habi
tator ex calore gaudeat. Sic q̄
nāq̄ spm et gr̄am meā dina
tenē desidat. utile ē sibi cōfessio
nē frequentare. p quā egrediat
peccī fumꝰ. Ita licꝫ meus dñs
⁊ seipso imutabilis sit. tñ a cor
de illo se eicius subtrahit. q̄ frequē
tatis cōfessio nō custodit. ¶ Re
uelatio. viij. In q̄ xp̄s dicat q̄ ho
mines q̄ delectant in carnalibz et
terrenis delicijs. desideria cele
stia et caritatē ac meditatiōē pas
sionis eiꝰ ⁊ etnī iudicij ingrātes.
istos oīo ē q̄ sonꝰ collisoꝝ la
pidū. et proiect̄ a cōspectu dei
abhominabilis. tanq̄ abortiuꝰ et
immundꝰ pānꝰ menstruate.

Ille cātabat. Eripe me dñe
a viro iniquo. Hec vox ē i
auribz meis. q̄ sonꝰ diuꝝ
lapidū collisoꝝ. Eius q̄ppe cor.
q̄ cū tbz verbz clamat ad me.
Prima dicit. Ego volo habē vo
luntatē meā i manu mea. dor
mire ⁊ surgē. et loq̄ placēta.
dabo corpi q̄d appetat. pecuniā
desidero i bursa. mollicē vestū
in dorso. Cū hec ⁊ alia habuero.
reputo felicioꝛa ista oībz aliis
donis ⁊ vtilibz sp̄ualibz aīe de
cīda vox eiꝰ ē ista. Mors non
ē nimis dura. iudicium nō cita
seueriū ut scribit. Minat̄ dura
ora ꝓpt̄ cautelā. dant̄ minora
ꝓpt̄ miam. Ideo si habuero vo
luntatē meā i pctō. aīa tñ sedat
i fluō sicut pr. Tertia vox ē ista.
Deus nō redemisset hoiem ñ da
re vellet ei celestia. nec fuisset
passꝰ ñ reducē vellz nos ad pa
triā. Aut q̄re passꝰ ē. a q̄s xp̄us
fuit eū pati. Nēpe celestia nō
intelligo ñ ex auditu. et utriū
credendū sit scripturis nescio. Un
de si habē posse voluntatē meā

hor recipem ꝑ celesti regno. Et
re talis ē eiꝰ voluntas. ideo q̄ so
nus lapidū ē vox eiꝰ ī auribus
meis. ℣. o aīce vīdeo tibi ad vo
cē ꝑmā. Via tua nō tēdit ad ce
lū. nec passio caritatis mee sa
pit tibi. ideo aptꝰ ē tibi iferno.
et q̄ dūgis īfima ⁊ tēnea. īo
vades ad īferiora. ℣. Ad sēdam
vocē vīdeo tibi. ℣. Fili mors evit
tibi ducta. iudiciū intolerabile.
et fuga īpossibil'. n̄ te emēdes.
Ad tria vocē dico tibi fī. Oīa
opa mea ex caritate feci ut ees
mī filis. ⁊ ausus redires ad me.
Nūc opa mea sūt mortua ī
te. vba mea onerosa ⁊ via me
a neglecta. ideo restat tibi sup
plicīū. et societas dēonū. q̄a
veritus ad me dorsū. talaras sub
pedibꝰ signa hūilitatis mee. ⁊
nō attēdis q̄lis ī cruce steti añ
te. ⁊ p te. Ego q̄ppe t̄plicīt' steti
p te. ꝑmo sicut hō cuiꝰ oculum
culcellꝰ penetrāuit. ſcdo sicut hō cu
ius cor gladio ꝑforaret. tcio. si
cut hō cuiꝰ ꝑ dolore īfirmitatis t̄bula
tois oīa mēbra sua remiserent.
Passio q̄ppe mea amarior mī
erat q̄ punctura ī oculo. attn̄ e
ā ex caritate patiebar. Dolor
q̄ mūs mee plus mouit cor
meū q̄ ꝑpus. attn̄ eū sustine
bā. Oīa ecīa intiora mea et
exteriora mea diu ⁊ istare pas
sioē ⁊ dolore tremuerūt. non
tn̄ dimisi ac recessi. Sic ugrīt ste
ti añ te. ℣. tu oīa obliuiscēris
et neglīgis ⁊ ate pnis. ideo sicut
abortiū ⁊ pānꝰ mēstruate pro
icieris. ¶ Interrogatio. xiij. qōes.

Ite apput religiosꝰ q̄ ſ. viij.
dicēs. O iudex q̄ro a te. Cuiꝰ
ab alijs dicīꝰ subtrahit gra ma.
et alij diu tolant ī sua malī
tia. ℣. tē. cur alijs ī iuuētute tri
buit gra. alij ī senectute pūat
ea. ℣. tē. cur alij t̄bulāt ultra
modū. alij sūt q̄ securi a t̄bu
lacōe. ℣. tē. cur alijs ītelligētia
et ingeniū dat̄ īcorpalit' ⁊ doci
le. alij sūt sicut asini sine ītel
lectu. ℣. tē. cur alij nimis īdura
t'. alij cōsolacōe mirabili q̄tula
cūq; ℣. tē. cur malis dat̄ maior
ꝓsperitas ī mūdo q̄ bonis. ℣. tem
tur mꝰ vocat̄ ī pncipio. alij
ctra fine. Respōsiones. Vndit
iudex. Oīa opa mea ab ūtio sūt
ī pstia mea. et oīa q̄cūq; facta
sūt. ad solatiū hoīs creata sūt.
Deū q̄ hō pfert voluntate sua
voluntati mee. ideo ex iustitia
auferūt ei bona sicut q̄ta q̄tu
te ut sciat hō oīa rationabilia ⁊
iusta apud deū. Et q̄ multi ī
grati sūt gre mee. ⁊ tacto ideo
tiores fiūt q̄ pl̄ multiplicāt eis
dona. ꝓtea dicīꝰ auferūt ab
illis dona. ut ꝓsiliū deitatis ⁊
mee manifestet celeri. ⁊ ne hō
ī maiꝰ iudiciū suū abutat gra
mea. Cur āt alīq; ī malicia diu
tolant. ratio ē. Oīa mali te ma
la sua habent aliq̄d tolerabile.
nā aut ꝓficiūt alijs. a cautela
sūt alijs. Sicut saul cū arguēt
a samuele. modicū videbat

in spāli hoīm peccasse. ꝑ dauid
plus. Attn ī stāte pbacōe saul ī
obediēs recessit a me deo suo. et
sibi tulit phytonissā. dauid vō in
tēptacōe facto ē fidelior sustinē
pacīēt illata. et reputus accidē
tia sibi p pcīs suis. ¶ In hoc igit
q ego pacīēt sustinui saulē. de
mōstrat ī gratiarū ido saulis ⁊ pa
cīētia detatis mee. Qz vō da
uid electus ē ondit pſcā mea
et hūilitas fuit dauidis ⁊ pa
no eiꝰ. ¶ Itē cur aliquib; gra au
fert in senectute. vndeo. Qibz
dat gra ad hoc. ut ab habētib;
diligat dator gre. Ergo qz ml'
ti sūt ētā finē ī gratiā gre mee
diuine sicut salomon. ido iustū
ē ut auferat in fine qd nō cus
todiebat solliate an finē. ¶ Da
donū ⁊ diuina gra mea auf
tur qnq; ppt negligētiā acceptē
tis. q nō attēdit q̄lia acceperit ⁊
q reddēt. Qnq; ppt cautelā ali
oꝝ. ut vnusquisq; stūs ī gra ꝓ
metiat. et de casu alioꝝ tīeat.
q ētiā sapiētes cecidērūt ex
negligētia. et ētiā q aīa mea
videbāt. p igtitudinē supplan
tati sūt. ¶ Itē cur alīq; maior
ē tbulatio. vndeo. Ego sū oīm
ditor. ideo nulla tbulatio vēit
sine pmissiōe mea. sicut scptū
ē. Ego sū deus creans malū. id
ē pmittēs tbulationē. q nec t
bulatio accidit gentib; sine me.
et sine racōbili causa. ¶ Iam
ꝓphē mei ētā pdixerūt multa
de aduersitatib; gētiliū. ut etiā
vēt flagellis negligētes ⁊ abu
tētes racōe. et ut ego ds oīa p
mittēs. agnitor esse ⁊ glificarer
ab oī nacōe. ¶ Irgit ego deus nō
parco paganis a flagellis. mi
ꝑā hijs qui coꝓsius dīcēdine
diuine gre mee frustrauerūt.
Qz ergo tbulatio alijs ē minor
alijs maior. hoc ideo ē. ut hoīes
aūtanē a pcō. et ut tbulati
ī pnīa ⁊ solatiōnē obtineāt in
futō. Da oēs q̄ iudicat ⁊ q̄ se
ipsos iudicāt ī hoc scło nō vēi
ent ī futm iudiciū. ꝑ sicut scptū
ē. tnsi but de morte ī vita. Qz
āt alij supportēt a flagello. hꝰ
ideo ē. ne flagellati. nmurā
do īcurrāt iudiciū ḡnus. q ml'
ti sūt. q̄ nō mēte in presenti
flagellati. Quda ētā sūt ī
hac vita. q̄ nec corpali n spū
ali molestia ḡuant. q̄ ita secu
ri sūt q̄ deus non sit. a q̄ ꝑt
ustrare opa eoꝝ deus pat eis.
Quibz formidadū vehement
ē et dolendū. ne ego deus pcēs
eis ī pnīa. ꝓmissa adnenā. et
nō ꝓuētos diuinus dāpnē. Alij
vō nec gaudēt sanitate corpis
nec solatiōe interni aī ⁊ tn sūt
p posse suo ī seruicio meo. Da
ētā ab utō mūs usq; ad finem
afflictū infirmitatib;. quoꝝ o
nīū tribulationes ego ita modeo
ego eoꝝ deus. ut nichil fiat sn
causa ⁊ rnunatōe. ¶ Itē cur ali
q̄ habēt maiorē itelligētiā in
deo. ¶ Nichil ꝑdest aīe ad etnā
salutē q̄nta q̄s habūdauerit

sapiētia. n̄ ⁊ fulgeat bona vita.
ymo utilig ē habē minorē sciaz
⁊ meliorē vitā. Prēa vnicuiq
moderat ratio. p quā si pie vi
erit. obtinē pt̄ celū. Veruptamē
ratio ē dissilis i multis uix na
tāle ⁊ spūale dispositione. Nā
sicut hō p diuinū seruorē ⁊ vtu
tes phat i vtutū pfectione. sic ⁊
p uoluptatē malā et natē malā
dispositionē et p̄uā educationē
hō defluit i vanitates. multoz
ēs q̄ natā pacte defm. q̄ dr
nacām conat ⁊ peccat. Ergo
nō sine causa ē q ratio i aliq̄bz
ē magna lux utilis siti illis qui
sciam hnt ꝫ nō vitā. i aliis vō
ē scia minor ꝫ melior usq. In
quibusda vō ordinat ratio ⁊ vi
ta. et erit i aliis nec ratio nec
vita. Hec rigis varietas pueit
q̄z ex ordiata mea diuina p
missione. ā ad utilitatē hoim. ā
ad humiliationē eoz et eruditi
onē. q̄q̄z pp̄ iusticie ⁊ tēpta
tionē. q̄q̄z pp̄ nē defm et late
na pcā. Pueit ecia q̄q̄z pp̄
occasionē victande maiorus p
cati. et q nā nō ē aptior ad
maiora p̄cepta. Quis ergo q
gram intellēs habet. timeat ne
filius si negligēs fuit inde in
dicet. Ille vō q nō habet itel
lectū ⁊ ingeniū gaudeat. ⁊ de
modico qd̄ habet q̄ntū pt̄ opet.
ā multis occasionibz pcī ē libat.
Nā petrus apls i iuuētute obli
uios erat. iohānes ydiota. q in
senectute apprehenderit veram
sapiētiā. q pncipiū sapie q̄sierit.
Salomon vō iuuenis erat docilis
et aristotiles subtilis q̄ nō apprē
dere uerū sapie. q̄ nec q̄sierūt
nec imitati sūt q̄ sciuerūt et do
cuerūt. nec sibi ꝫ alijs dixerūt.
Bz ⁊ balaam habuit sciam quia
nō imitatus ē. et ideo asina cor
puit eius sapiētiā. Et daniel in
uenis iudicabat seniores. Et q
litatiua nō placz m̄ sine vita bo
na. ideo nrē ē ut q̄ abuerūt vōe
roborent. q̄ ego olim deus ⁊ dns
do sciam hoibz. ⁊ corrigo sapientes
et insipientes. Ire. cur alig̈ indurat.
in deo. Qz pharao indurat erat
nō mea voluntate ꝫ ppa. q̄ nolu
it reformare se diuine voluntati
mee. Nā indouratio nichil ē aliud
n̄ subtractio mee gre diuine. q̄ i dō
subtractē q̄ hō non habuit in deo
illud qd̄ habet liberū scz ppā vo
luntatē. sicut p exēplū intelligere
potis. Ho erat possidēs duos a
gros. quoz alt̄ inultū manēs. alt̄
certis tpibz fructificabat. Cui
dixit dñs suus. Stulte unq̄t cū
sis sapiēs et diues. cur agros tu
os diligentius nō excolis. aut cur
nō tdis alijs excolēdos. Rndit
iste. Alt̄ agroz q̄ntāq̄z dili
gentiā exhibuero. nichil pducit
n̄ herbas pessimas. q̄s bestie no
cive occupāt et depāt locum.
Cui si adhibuero pīguedinē. im
lastruēdo i solescit. q̄ ecia si mo
dicū frumēti pduxit. plures as
cendūt zizania q̄s dextror

rollige. q̄ frumētū nō desidero
ñ putrī. Ergo ꝟsultius ē tale ā
grī dimitte' inūtū. q̄ tūt bestie
nō occupāt locū. nec occultāt se
ī hedns. Et si aliq̄ herbe amare
pullulāt. utile ē ꝓ omnbz. q̄ grus
tatis illis dscūt suauia nō fasti
dire. Ulterī vō agere scdm tēpora
ē tpm dispositū ē. cuiq̄ q̄da ps ē
petrosa ⁊ indigest. pīguedīe. alia
humida ī digēs calore. alia sicca ī
digēs humore. Sdo scdm q̄litatē a
grī opus meū volo tpare. Ego
utiq̄ deus similr sū hoīs ⁊str. Pri
mus āt agere ē libā motio volū
tatis data hoī. quā magis mo
uet ad me q̄ ꝓ me. q̄ ⁊ si aliq̄
placata ñ fecit. ī pluribz tñ me
ꝓuocat. q̄ voluntas hoīs ⁊ mea
nō ordīat. Sic ⁊ pharao fecit.
q̄ cū ex cēris signis agnosceret po
tētiā mea. nichilomi9 firmauit
mētē suā ad me. studo ī mali
cia sua. ideo expto ē iusticiam
meā. Dīa q̄ nō bene uert' mimi9
iustū ē ut ī maxīs nō gloriet.
Alt' vō agere ē obīa bone mētis.
et abiectio voluntatis ꝓpe. Talis
mēs si ē aīda ī deuotōe expec
tare debet pluuiā mee gracie
diuine. Si ē petrosa ꝓ impacias
⁊ obduratione. eq̄nimit' sustī
neat purgatione ⁊ correptio
nē. Si ē humida ꝓ carnis lasciui
ā. āplectat' abstinētiā. ⁊ sit a
mīal patū ad voluntatē posses
sous. q̄ de tali mēte ego ds mul
tū gloriōr. Ergo q̄ aliq̄ īduret.
hoc facit voluntas hoīs ñ xtria.

Dīa licz ego oēs velo ee saluos.
tñ nō ꝓficit ñ hō ꝓsonaliter ee
eo pacy fuerit. ꝟformādo oēm
voluntatē suā voluntati mee. Dz
vō nō oīb; dat' ēcclis ꝓcesso et
gra. hoc ē occultū meū iudicī
ū. q̄ sco ⁊ modero vnicuiq; q̄d
expedit et debet. q̄ et restrīgo
tonatū hoīs ne ꝓfundius cadat.
Dīa mlt' habet talēm gr̄ā qui
opari sufficeret sī nō venīt. Alij
abstinet a pcō tīore supplicij. ⁊
q̄ facultatē pecādi nō habent.
vl' q̄ pcīm delet eos. Et ideo
aliquīb; nō tribuit dona maio
ra. q̄ ego sol9 q̄ nouī mētes hom.
sco dist'buē dona mea. Ite. cū
mali q̄nq; ꝓsperant ī mūdo ma
gis q̄ boni. hoc ē indicū magne
pacīe ⁊ caritatis mee ⁊ ꝓ
batio iustoz. Dīa si solis āiabus
meis darē tpalia bona. despe
rēt mali. ⁊ superbirēt boni. Sed
ideo dant oīb; bona tpalia. ut
ego ds oīm dator ⁊ creator dili
gar ab oīb;. et ut cū boni sup
biūt. ꝓ malos eruditī ad iusti
cīā. Intelligāt etiā oēs q̄ tpa
lia nō sūt diligēda nec in deo
ꝓponēda sī habēda ad solā sustē
tatōez. et tāto feruētiores sint
ad seruitū meū. q̄ minꝰ ī tpa
libz inueniūt aliq̄d stabilitatis.
Ite. cui' vnꝰ vocat ī principio alt'
ica fine. indeo. Ego sū q̄ mat'.
q̄ vides ī filijs spem vite. alijs
dat fortiora alijs leniora. hijs
vō de q̄bz nō ē spes ꝓfect'. et
fnat q̄nūcuiq; pt. Sic si filij ex

medicamēto mris fuit detiores. qđ nāte ē tuū laborare? Nē ego facio hoī cuiꝰ voluntas pudetur ferētior. et humilitas ⁊ stabilitaꝰ ostatior. huic accredit gra ī pn̄cipio et subsequt̄ in fine. Q. vo it' mala ecia conat̄ et affligat ut melior fiat. hic mēt vocari cīa fine. Qui vo infirm ē. no mēt admitti ad ubera mris. Tre uelatio. xx. In q̄ ppt̄ loqs sponse ondit ei q̄liť de domo mūdi et vicor ē iā erepta et libata. et p ē iā deducta ad habitādū in māsioē spūs scī. et ideo monet e ā. q̄ reformet se cū eode spū pse uerādo sp mūda hūil' et deuota.

Hec loqbat̄ ad sponsā. Tu es illa q̄ ī paupe domo nutrita ī societate mg̃ noz venisti. Quippe ī domo pauperis tā fuit. scz parietes maculosi. fumꝰ nociuꝰ. ⁊ fuligo replēs. Sz tu es ducta ī domū ubi plēnitudo ē sine macula. calor sine fumo. suauitas sine fastidio. replēs. Domꝰ vo paup ē mūda. cuiꝰ pres fuit superbia. oblimo dei. habūdātia peč. īconsideratio fletuū. Hij pietes maculat. q̄ opa bona anichilat. et abscōdit ab hoīe facie dei. Fumꝰ vo amor ē mūdi. hic noz ocul'. q̄ rationē aīe offuscat. et facit ī supplicatiōs solicitari. Fuligo vo voluptas est. q̄ et si delectat ad tēp. nūq̄ tn̄ saciat nec replet bonitate et na. Ab hijs igit̄ tu es abstracta ⁊ ducta ī māsionē spūs scī. q̄ ē in me ⁊ ego ī eo. q̄ ⁊ ocludit te ī se. Ipse quippe mūdissimꝰ ⁊ formosissimꝰ stabilissimꝰ q. q̄ oīa sustinet. Ergo cū forma te habitatori domꝰ. manēdo mūda. humilis et deuota. In trogatio. xiiij. hms q̄es. v.

Tle apprut religiosꝰ q̄ s. dices. Iudex. q̄re a te. Cur aīalia pacīt̄ icōmoda cū nō hnt et na vitā. nec utīt̄ ratione? Ite. cur nascīt̄ oīa cū dolore. cū ī oīm natiuitate nō sit peccm? Ite. cur infās portat iugitatē pus. cū nō nouit peccare? Ite. cur hoc stringit frequētius. q̄d nō pudet? Ite. cur morit̄ malꝰ bona morte. et iustꝰ q̄q̄ mala sicut ⁊ iustꝰ? Rnsiones. Rndit iudex. Amice tuꝰ iūsticio tua nō sit ex caritate. tn̄ īdeo tibi ad alios caritatē. Queris cur aīalia pacīt̄ infirmitates. Hoc ē ideo. q̄ ī eis sicut ī ceteris oīa sūt ordinata. Na ego oīm natūrā ꝺdi ꝺdit dedi vnicuiq̄ nē tpameti ⁊ ordinē suū. ī q̄ vnūq̄dq̄ monet ⁊ mouet. Verū post q̄ hō ppt̄ q̄ facta sūt dilectꝰ suo idē mō deo se opposuit. ceperūt et oīa alia īordinationē suā suscipē. et oīa q̄ euenīre debent. ceperūt se ei opponē ⁊ adisari. Ideo ex hui īordiatōis vicio sicut hoī sic ⁊ aī malibꝰ plurima iugit̄ molesta et adūsa. Cetm̄ ecia aīalia q̄nq̄ pacīt̄ ppt̄ mtēpantiā nate sue q̄nq̄ ppt̄ mutilationē feritatis sue. et purgationē ipi⁹ nate. q̄nq̄ ppt̄ pcā hoīm. ut cū illa plagā trāt et subtrahīt̄ que dilexit hō. at

rēdat ipe hō qñta pena dignus
sit q̄ maiora nrit tractē. Etem nō
exigent pcā hoim nō ita singula
rit aīalia q̄ ad manū hois sūt af
flugent. Nec ipa sine magna
iustitia patiūt. Nā aut ent ei
ad eternorē vite finē. à ad mīo
rē miserie laborē et nate sortis
assūptionē. à ppt̄ mutationē tpm.
à ex tenuia hois labore puenete.
Timeat ergo hō p̄ctis me deū
suū. et tāto mitior sit erga ēatūs
meas & aīalia. quibz & ppt̄ me
earū creatorē miser. debet Ideo ei p̄
cepit hoi de sabbato. q̄ cura ē m̄
de oī creatura mea. Ite. cur oīa
nascūt cū dolore. rndeo. Ho q̄n
ntēpsit delītionē pulchrimā.
statī incurrit vītā laboriosā. et
q̄ ordinatio cepit i hoīe & p
hoīem. iustitia mea ē ut i aliis
creaturis q̄ sūt ppt̄ hoīem. iustitia
mea ē. ut erga aliis creaturis
q̄ sūt ppt̄ hoīem aliq̄ amaritudo
sit. ppt̄ delītamēti sui tpamētū.
& mutmēti sui fomētū. Ergo nas
cit hō cū dolore et pgredit cū la
bore ut ad q̄etē vītā festināe stu
deat. Nonne nō nudo & pauperi
ut refrenet ordiatū motū suū.
et tīeat futurā discussionē. Alia
lia erga parūt cū dolore. ut exres
sīt tēpet amaritudo. et principes
sit hoīs i labore & dolore. Ppter
hō qñto nobilior ē aīalibz. tanto
feruētius diligat me deū creato
rē suū. Ite. cur puer portat ng
tatē pīs. rndeo. De q̄ de imundo
pcedit nō pt̄ ee mundū. Itaq; pm̄
hō q̄n illa pulchritudine inocētie
ppt̄ obedientiā amisit. certo ē de
paradiso gaudij & inolutis i imū
dis. Ad hāc igit̄ inocētiā recupe
rāda. nullo ex seipo ualente ē suf
ficies. Ideo ego miserecors deus
i carne veniēs i fluuiu baptismū
q̄ puer lubāt a pēna imūdicia
et pcō. Et ppt̄ hoc filio nō porta
bit pcm pīs. sī uñsq; i pcō
suo morret. Veruptn̄ mlīocies
ostēdit q̄ filij imitant pcā pnū.
ideo sq̄nq; puniūt pcā patrū
i filijs. nō q̄ ipunita erūt i pīs.
sed pene pcōr tūsferāt ad eos.
Quinq; etiā pcā pīm visitat.
sicut scptū ē i quarta ḡnatione.
q̄ diuina iustitia mea ē ut cū
filij nec p se nec p pībz studeāt
mutare ura mea. puniat cū
pībz quos ad me secuti st. Item
cur hoc q̄d nō pudet. pudet fre
q̄ntius. rndeo. Septies q̄ p ea p q̄
pectat hō puniet. Et q̄s intelligit
consilū dei. Cōsilia ergo mlīa quit me
nō secm scām sī. ppt̄ mudū. alij
plus iusto timēt. alij min̄ psu
mūt. alij i cōsilijs suis superbiunt.
ideo ego deus q̄ oīm opor salure
facio q̄nq; illud puenire q̄d hō ple
plus timet. q̄nq; auferet illud q̄d
plus iusto diligit. q̄nq; q̄d sollici
tius pudet et desidāt. elōgat.
ut hō p oībz sp̄ me deū suū ardeat
diligat & agnoscat. Ite. cur hō
mal̄ moūt bona morte sicut
iusti. rndeo. Malū āt habēt q̄nq;
q̄da bona opa et facūt q̄dam
iustitie opa p q̄ i pīti remune

ādi sūt. ℣ Diliter ⁊ iusti faciūt aliq̄
q̄da mala p quibꝫ ī pn̄a flagel
lādi sūt à expect ādi. ℣ Deo q̄ ī p
sena oīa ītta sūt et oīa reseruāt
ī fuem. et q̄ vn⁹ ē oīm ītroitꝰ nō
et vn⁹ exitꝰ oīm debet ee. q̄ nō
exitꝰ ꝫ vita brīs frūt hoiem. ℣ De
nūptīs q̄ malis aduenit exitꝰ sic
iustis hoc ē ex dīna iustīa mea.
q̄ illū exitū desiderabāt. ℣ Nam
drabol⁹ p̄udēs suoꝝ aīaꝝ exitꝰ.
p̄uīcat eis q̄nꝫ moris tpa. ad
p̄sūptionē eoꝝ ⁊ vanā gloriā.
⁊ deceptionē sicut ī illī lībs ꝺ a
poēfi ītytulāt ītuenīt. ut post
mortē q̄ iusti laudent. Et est
iustis p̄uēit q̄nꝫ flebilis exitus
ad eoꝝ maiꝝ meritū. ut q̄ sp ī
vita sua ī vtutibꝫ sollicti fuerīt.
p̄ mortē ītēptibilē libēr euola
rēt ad cēlū. q̄tinꝰ nec ipa pisma
ta mūdāda ītenirent. ℣ Sicut ei
scptū ē q̄ leo occidit ꝓphām iobe
dētē et nō comedit ex cadauē.
ꝫ custodiūt illud. Ne ei leo occi
dit corp⁹ q̄d aliud īmuīt ñ p̄mis
sio mea dīna. ut iobia ꝓphē pu
nīret? Ne vō de cadauē nō come
dit oñsio bonoꝝ opm ꝓphē fuit.
ut purgatꝰ ī p̄nti iusto ī futuro
ītenīret. ℣ Pcēa timeat vn⁹q̄sq
discutē iudicia mea. q̄ sicut in
cōpehē sibilis sū vtute ⁊ potēa
sic terribilis sū in asilijs ⁊ iudicijs
meis. Ne etenī volētes q̄da ap
hendē in sapīa mea. exciderīt
a spe mea. ℣ Reuelacio. x. In
q̄ monet eā q̄ nō ēbet si vba sū
a diuina ī reuelacōibꝫ ei data
ītenīūt aliq̄ obscura aliq̄ du
bia aliq̄ ītta. q̄ hoc fit ex ītis
causis hīc assignatis ex occulta
iustīa diuina. Cōsulit tīn q̄ eī
patīa ⁊ tīore et pseuāntia hīu
litatis sp expectent eētū ⁊ pro
missiōes vboꝝ eiꝰ. ne ꝓpt̄ inftūi
dinē remoret gīa ꝓmissa. Dicit
etiā q̄ mlta corpalit dicta sūt.
q̄ nō corpalit ꝫ spūalit ꝓfuēt.

Filig loq̄t ad sponsā. ℣ Nolī
ēbam si loquor vnī vbī obscurꝰ. aliud exp̄s
sius. aut si aliq̄ē dico nūt seruī
meū vel filiī et amicī ⁊ iterū
ītenīt ītrūī. q̄ vba mea diūsi
mode p̄nt ītrptari. ℣ Sicut dixī
de vno q̄ mang eiꝰ fieret mors
eiꝰ. et de alio q̄ nō accēdēt ad mē
sā meā āplius. ℣ Nec ideo dicīt.
q̄ aut dicturꝰ sū tibi aut ita dixī.
ā videbis ope finē vitatis sicut
ī istis duobꝫ. Cīnꝫ etiā dico aliq̄
obscure ut ⁊ timeas ⁊ gaudeas.
Timeas ne alio mō eueniat ꝓpt̄
patīam meā dīna. q̄ noui mita
tiōes cordiū. Gaudeas. q̄ voluīa
mea adīplet sp. Hic etiā ī vetī le
ge multa dixī q̄ magis spūalit
q̄ corpalit ītelligī debeāt. sicut
de tēplo ⁊ david ⁊ ihrlm. ut hoīes
carnales spūalia addiscēnt de si
derare. ℣ Nā ad approbāda fidei
astīnā ⁊ aīcoꝝ meoꝝ sollicitudi
nē mlta dixī ⁊ ꝓmisī q̄ sedm di
uisos sps mei effectꝰ diūsimode
a bonis ⁊ malis ītelligī posset.
⁊ ut ī diūsis stātibꝫ singuli habeāt.
vīī exercitiū ⁊ ꝓbarī possīt ⁊ a

me eruditi. Q̄z vō obſcure aliq̄
dicta ſint ex uſtitia mea ē. ut ſi
meū luū abſcōdēt ⁊ vnūſq̄ pacīēt exp̄
cet gratiā meā. ne forte ſibi ſi
luū meū ſp ēto tpe ſinuaret ⁊
oēs expectando tepeſcēt. Multa
eciā p̄miſi q̄ ppt̄ hoīm ingratitudi
nē ſubtēcta ſunt. ⁊ multa corpalit̄
dicta ſunt q̄ ſpualit̄ p̄ficiēt. ſicut
de ihericho ⁊ de ſyon. q̄ nudei ſt̄
ſicut ſeptūs ē. ceq̄ pplis dñi ⁊ ſuis?
Tē appuit q̄ ſ. di. Intrōgauit
cēs. Q̄ udex q̄o a te. xv. q̄oēs. vij.
Cur multa creata ſt̄ q̄ milīq̄ vidē
t̄ utilitatis? Itē. cur aīe manētes
in corpe vl de corpe egredientes cō
muniū nō videntur? Itē. cur amici
tiu vogētes te nō ſp exaudiūt?
Itē. cur multa volētes facē mala
nō p̄mittūt? Itē. cur q̄busdā nō
meritibz mala adueniūt? Item.
cur q̄busdā adiuuat dyabolꝰ ⁊ ſp
ē p̄ſens. aliis nuq̄? Itē. cur qui
ſpm dei habēt peccāt? Rñſio ēs.
Rndit udex. Amice. ſic opa me
a multa ſt̄. ſic ⁊ mirabilia ⁊ ico
plēſibilia. ⁊ ſi multa ſunt. nulla tñ
ſine causa. Ho q̄ppe ſilis ē puero
q̄ nutrito in carcere ⁊ tenebris.
Cui ſi dicēt mat̄ q̄ lux ⁊ ſtelle
ſunt nō credēt. q̄ nūq̄ vidit. Silit̄
hō poſtq̄ deſinit lucē veraꝫ nō
delectāt nisi in tenebris. iuxta vbiū
pulgatur. Q̄ aſſueſcit malo. vi
detur ei dulce ee malū. Igit̄ q̄nus
ſtellas hōis obſcuratq̄ ſit. i me tñ
nō ē aliq̄ obnubilatio nec tñsmu
tatio. q̄ ita oīa tpare ⁊ honeſte ⁊
ſapient̄ diſpono ⁊ diſpoſui q̄ ni
chil ſine causa et utilitate fm̄ ē.
ymo nec mos alicuius nec hemo
nec lacus. nec beſtie nec repti
lia eciā venenoſa. Imo ſicut hoīm
ita et creaturaꝝ oīm. pudeo utili
tatē. Ergo q̄ppe ſit ſilis hoī. q̄ alia
loca habet ad ſpaciādū. alia ad
ueſtitū cuſtodiā. alia p̄ aialibus
mutibz ⁊ inimicis. alia ad mūdi
ones et miſtia. ⁊ ſili ſui. alia
ppt̄ tre diſpoſitionē ſic ingrūēt̄.
alia ad hoīm correptionē. Nec e
go deus oīa ordinauī irreōbiliter
alia ppt̄ hōis utilitatē et delectā
tionē. q̄dā ppt̄ feraꝝ ⁊ auiū di
uersitatē. q̄dā ppt̄ exercitationē
⁊ cupiditatis humane refrenāciā.
q̄dā ppt̄ elemētoꝝ conuenientiam.
q̄dā ppt̄ opm meoꝝ āmiratiōnē
q̄dā ppt̄ pcōꝝ p̄uitionē ⁊ ſuperio
⁊ iferioꝝ nocentia. q̄dā ppt̄ cau
ſā m̄ ingnitā ⁊ reſeruatā. Ecce
ei apis breuis ⁊ paruula ad ſpi
endū mel multa ſcit de multis eli
gē. ſicut ⁊ cete minute ⁊ magne
creature. q̄ vincūt hoīnē i ſolleꝛ
tia ⁊ diſcretōe habēdi et ſpidā
dē utilitatis ſue ⁊ multa ſt̄ illis
p̄ficua q̄ nociua ſunt hōi. Quid
ergo mirū. ſi ſenſꝰ hōis i ſcīm ſ
ad diſcēdū ⁊ intelligēdū mirabi
lia mea. cū eciā vitat a minus
creaturis? Ecce q̄d deformius ra
na et ſerpēte. q̄d ſtēptibilius
lappa ⁊ urtica ⁊ ſilibz? Et tñ il
la valde bona ſunt. ſcīētibz diſcer
nē opa mea. Et ita q̄libz ſunt.
ad aliq̄d utilitatis ſunt. ⁊ vnūq̄d
q̄ q̄d mouet ſcit quō nā ſua

subsistē ponꝫ ⁊ roborarī. Quia
ergo oīa opa mea mirabilia sē.
et oīa me laudāt. ideo hō qīto
pulchior ⁊ platꝫ ē cētis. tāto ꝑ
cētis obligatiorē se sciat ad hō
rē meū. Nloqn̄ n̄ ipetꝫ agīu
aliqbz timis mōtiū coarctarī ubi
cēt hoīm tuta habitatio. Et n̄
cēt bestijs refugiū. quo effugerēt
cupiditatē ifaciabilē hoīm. Et
si hoī esset oīa ad votū. nūqd re
quiret celestia. Si vō beste nec
laborarēt nec timerēt. dissolue
rēt ⁊ ifirmarēt. Ideo plima o
pera mea sūt i abscōdito. ut e
go deus mirabil' ⁊ icōpr̄hēsibi
lis sim ꝛgnus et honorat⁹ ab hō
ibus. ex āmistratōe sapīe mee.
i creatōe tōtaꝝ creatūrū meaꝝ.
Ité. cur aīe nō vident ab hōie ꝛſ
pōdeo. Alia lōge melioris nat̄e ē
ꝙ corpꝫ q ex vtute deitatis mee
ē et īmortal' ꝑticipatiōe habēs
cū āgelis. ꝑstātiores ōibz plāetis
nobiliorq; toto mūdo. Ergo ḡa
aīa nobilissīe ⁊ ꝛgnite nat̄e ē.
tbuēs corpi vīuificatiōe ⁊ ca
lorē et q spīal' ē. ideo a corpa
libz. n̄ ꝑ corpales silitudies vide
ri nullatenꝰ pt. Ité. cur aīci mei
rogātes me i ōnibz suis nō sp
a me exaudīūt. rīdeo. Ego sum
qīmater q vides rogāte filiū
de salutē suā. differt petitionē
eoꝝ exaudire. ꝛpescēs fletū eoꝝ cū
dignatōe q̄da. q quidē i dignā
tio nō ē. ſ miseria magna. Sic
ego deus nō sp audio aīos me
os. q ego melioꝝ video q sūt eis
utiliora ad salutē. ꝙ ipīmet. Nā
qđ nō paulꝰ ⁊ alij efficacit̄ ora
uerūt. ⁊ tn̄ nō exaudīti sūt. Sed
q̄re. Quia amici mei int̄ vtutū
habitudīa quēdā habēt ifirma
et purgāda. et ideo nō audiūt.
ut tāto sīt humiliores ⁊ ad me fer
uētiores. quo ītēptatiōbz pcūl ma
ioꝝ caritate a me illesi defen
dāt. et ꝛseruāt. Ergo idiciū mar
ne dilectōis ē. ut amici mei non
sp exaudiāt ꝑpt̄ maīmeritū.
et ad ꝓbāda eoꝝ ꝛstātia. Qa
sicut drabolꝰ conat̄ si possit vici
are vitā iusti ꝑ pcm aliqđ a
ꝑ morte ītēptibilē. ut sic ꝛstātia
fideliū tepescēt. sic ego ꝑmitto
nō sine causa ꝓbari iustū. ut eiꝰ
stabilitas alijs i motestat. ⁊ ipe
sublimiꝰ cōnet. Et sicut dyabo
lus non cūi bescit tēptare suos q vi
det eos ꝑmptissīos ad peccādū.
sic ego nō patiō ad tēpꝰ electis
meis q video eos patos ad oīe
bonū. Ité. cur aliq̄ volētes facē
mala nō ꝑmittūt. rīdeo. Pater
habet duos filios. alīū obedīētē
aliū īobedīētē. ꝑr resistit īobe
dīēti q̄tū valet ne exēdat in
malicia. Obedīētē vō ꝓbat ex
tēdit ad maiora. ītendo eiꝰ agri
tudīe etiā filiꝰ īobedīēs īcīteī
ad meliora. Sic ego sepe nō per
mitto peccare malos. q int̄ ma
la sua aliq̄ bona faciūt. q̄bz ꝑfi
ciūt vl' scīpīs vl' alijs. Ideo iu
stīcia exigit ut nō statī dēt dya
bolo. ner hebeāt effēm. explendi
velle suū sp. Ité. cur q̄busdā nō

meritis aduenit mala. ideo. Dis q̄cūq; bonꝰ ē. n̄ soli deo ꝑgnit ē. et q̄d̄ mēt. q̄ mlta. ideꝰ t̄ pulchra. t̄ nō sūt. Et auꝛ ꝓbat ignis. Justꝰ vō ideo q̄z tribulat ut alijs sit i exēplū. t̄ simpli i cōna. Sic. t̄ iob ꝓbatꝰ ē qui an flagella bonꝰ erat. ꝑ flagellis. t̄ postmagis notꝰ fuit hōib. Et in c. eū flagellauī q̄s discute velut vl' scire potit. n̄ ego ipe q̄ eū puer in būdrōibz meis et ꝺseruauī ne peccatiz et tenui i tēptacōibus? Et sicut sine mitis suus ꝓueni eū gr̄a mea. sic. t̄ cum iustitia. t̄ mā ꝓbaui eū. q̄ nullꝰ iustificabit in ꝺspcū meo n̄ p gr̄am meā. Ite. cur hij q̄ spm meū habēt peccāt. ideo. Ips deitatis mee nō ē alligatꝰ. ꝑ ubi vult spirat. t̄ q̄n vult rece dit. nec habitat i vase subdito pctis. ꝑ i eo q̄ caritatē habet. q̄ ego caritas sū. et ubi sit ego li bertas ē. Ergo q̄ actu pt spm meū peccare pt̄ si vult. q̄ oīs hō habet libertū arbitriū. Itaq; q̄n hō monet voluntatē suā. ꝛ̄ me. spūs meus q̄ ē in eo recedit ab eo. q̄ ipe hō corripit ut corrigat voluntatē suā. Sic balaam voluit maledicē ꝓpl̄o meo. ꝑ nō ꝓmisi eū. Omnis ei ꝓpria malus et cupidꝰ erat. tñ loq̄bat q̄z bona nō a se. ꝑ a spū meo. Nā sepe bonis et malis dat spūs mei dona. Alioq̄n illi magnu eloquētes de tā sublimibz non disputasset. n̄ habuisset spūm meū. nec itm sanie deliraſſet. n̄ ꝛ̄ me sensisset. et se ad superbiā iclinasset. volētes pluia scire q̄ debuisset. Ite. cur dyabolꝰ ma gis ē pmꝰ. t̄ adhēt aliq̄bz. ideo. Dyabolꝰ ē q̄ victor et ꝓbatꝰ nr̄ cōis. ideo ꝓmissioē mea vexat quoūdā aīas. alioꝛ obūbiat cō scias. quoūdā ecīa vexat corpa. Coꝛ aī vexat aīas. q̄ ꝛ̄ ratio nē peccātes ext̄. se subdī īmū dicie ifidelitati. Alioꝛ vō turbat cscias. t̄ corpa. q̄ ꝓpt̄ pcā aliq̄ in pnti purgāt̄ et vexāt. Que q̄dē vexatio ecīa in fidēlibz ꝓmis sui sexus aduenit. tā paganis q̄ xp̄ianis vl' ꝓpt̄ icutiā pnti et natē defectū. vl' ꝓpt̄ timorem et hūiliationē alioꝛ. vl' ꝓpt̄ per cata aliq̄. iustica mea sic mi sericordie' disponēte. ut hij q̄bz auferēt occasio peccādi vl' ifirmꝰ nō puniāt. vl' sublimiꝰ cōnēt. Dulit' ecīa bruta mlta talia sti gūt. vl' ꝓpt̄ alioꝛ punitionē vl' ꝓpt̄ celeritatē mte finē. vl' ꝓpt̄ natē sue ītpantiā. Ergo q̄ dy abolꝰ aliquibz adhēt et ē victi oꝛ ꝓmissio mea ē. aut ꝓpter maioꝛē hūiliationē. t̄ cautelā. aut ꝓpt̄ maioꝛē cōna. t̄ sollicitu dinē q̄rendi me. aut ꝓpt̄ pcā pur gāda. aut q̄z exigentibz meritis. q̄ndā pena ichoat in pnti. duraturā sine fine. Apocalipsis. xj. In q̄ xp̄c dicit spōse. q̄re. t̄ q̄n ītrepuit ei ministrari et ifundi ab eo vba diuinaꝛ reuelationū i spūali visione.

et dicit ei qꝫ ꝗba ꝑdicta reue
lationū q̄ in istis libris ꝛtinēt
habēt ꝑncipaliꝫ istas q̄tuor ꝙ
tites. Sanat ei spūaliꝫ sicīēte
verā caritatē. calefacit frigi
dos. ebatos letificat. et debiles

Filij dei aias sanat.
loqt. Q nālia pt fieri
salubrius poty. sc̄z frigido
ferro et duro lapide. De arbore
arida ⁊ herba amara. Bz quō?
Certe si calibs cadēt sup mōtē
sulphureū. fortis tuꝰ q̄dē de ca
libe exuꝛ ignis q̄ succēdēt mōtē.
ex cuꝰ caloꝛe oliua ꝑpe pōta
luꝛ exīt arida inty tñ plena ꝑ
quedīē ꝛcipet fluē in tm etiā q
herba amara sub oliua posita
ex defluēti oliua dulescēt. ⁊ in
posꝰ salubrius poty fieri. Sic ego
spūaliꝫ fca tibi. S la cor tuū
erat qī calibs frigidū ad amorē
meū. in quo tñ mouebat scīti
la q̄dā modica amoris ad me.
sc̄z qꝫ cogitasti me dignū amo
ꝛe ⁊ honoꝛe sup oēs. Bz sicut (roꝛ)
tuꝰ cadit sup mōtē sulphureū
qꝫ ista ⁊ delectatio mūdana ad
usabat tibi. et iste maꝛitꝰ tuus
qꝫ p ꝛtis caritatē dilexisti. a te
morīēdo auferebat. Verūptē
volūtas ⁊ delectatio mūdana hō
ꝛpant monti sulphureo. qꝫ tuo
rē ai. ⁊ feroꝛē ꝛcupiscētie ⁊ ar
doꝛē pene secū habēt. Cuꝰ tuꝰ
i morte mariti tui. cuꝰ tuus (erīge)
ꝑfuit ebatoē ꝛtinēt. tuꝰ scītilla
amoris mei q̄ qī clausa latebat.
cepit exiꝛe. qꝫ ꝛsideꝛata pānita

te mūdi. oēm voluntatē tuā m
dimisisti. me sup oīa desidāndo.
Qdē ista itaqꝫ scītilla amoris
oliua arida. id ē ꝗba euāgelioꝝ
⁊ ꝛsacio doctoꝝ meoꝝ sapue
runt tibi. ⁊ abstinētia placuit ti
i tm. qꝫ oīa q̄ ꝑus videbāt ama
ra ꝛperūt dulcescē tibi. Cuiꝰ
oliua ꝛepisti fluere et verba
mea reuelationū i spū tibi su
puenerūt. q̄dā stans sup mōtē
clamauit dicēs. Ex isto potu
extīguit sitis. frigida calescit.
letificat turbatꝰ. cōualescit in
firmꝰ. Itaqꝫ ego ipe deus tuꝰ qui
clamo ꝗba mea. q̄ cū spūali ꝛ
sideꝛe frequēter a me audis. Bene
at ꝑmo qī bonꝫ poty sinceres ve
rā caritatē. scdo calefacit fri
gidos. ꝛcio ebatos letificat. qrto
debiles i aīa sanat. Incipit ca

Ille. appa tio xvj. qūdes. v.
uit refugioꝝ q̄ s. i gradu
suo stās ⁊ dicēs. Quid ex
quero a te. Cui scdm dictū eu
angelij. edi ponent ad sinistrā.
et oues ad dextām tuā. nūqd
talibꝫ delectaris? Ite. cū tu sis
dei filꝰ coēqlis pī. cur scribit
qꝫ nec tu nec āgeli sciūt horā
iudicij? Ite. cū spūs scūs locutꝰ sit
i euāgelistis. cur tāta ē euāgelio
ꝝ dissonātia? Ite cū tāta sa
lus sit toti hūano generi i natu
natōe tua. cur tāto tpe distuleꝛi
ꝛtrauaiꝛ? Ite cū aīa melioꝛ sit
toto mūdo. cur ubiqꝫ ⁊ sp non
mittis amicos ⁊ ꝑdicatoꝛes tu
os? Ermones. Rndit iudex.

Amice nō queris ut scias. ꝫ ut sciat malicia tua. Denīq; ī deitate nichil ē carnale. nec corpalit' effigiatū. qz deitas mea sps ē. Nec mecū simul boni & mali cohabitare pnt. magis q̄ lux & tenebre. ꝫ nec dextera nec sinistra ī deitate mea est tanq̄ corpalit' effigiata. ꝫ nec feliciores q̄ ad dextrā meā ert q̄ ad sinistrā. ꝫ p similitudinē hec sut dicta. qz p dextrā intelligit sublimitas diuine mee glie. p sinistrā vō defectꝰ & puatio tocius boni. ꝫ nec oues vl' edi ī illa āmirabili glā mea sut. ubi nichil corpale & ignatū vl' trāsmutabile ē. ꝫ ī similitudinibz & figuris aliarū sepe scribit' mores hoim. Sic ī one īmoderata ī edo lasciua id ē hō incontinēs effigiat'. q̄ ponedꝰ ē ad sinistrā ubi defectꝰ ē tocius boni. Ergo sa co. q ego ds q̄nq; humanis utor vbis & similitudibz ut habeat p uul'gd̄ sugat. et pfectiores fiat. ut ꝛpleat septuā. qz filiꝰ vīgis posit' ē in ꝛditionē. ut reuelent' ex mlt̄is cordibz cogitacões. Ite. cur ego filiꝰ dei ignorare me dixi hora iudicij tm deo. Scptū ē. q ihesꝰ pficiebat etate & sapia. De utriq; qd̄ pficit & deficit habet mutabilitē. deitas vō imutabil' ē. Ergo. q ego filiꝰ dei coetꝰ pri pficiebā hoc habui ex humanitate. qz vō ignorabā hoc ignorabat humanitas mea. Sdm vō diuinā oīa sciebā & scio. Dā nulla fuit pr̄i n̄ q̄ ego filiꝰ. Aut nūqd̄ scit pr̄ q̄ nō ego filiꝰ & sps scs. De quaq̄. ꝫ solus pr̄ cū quo sū ego filiꝰ & sps scs una substātia una deitas & voluntas sat horā illā iudicij. nō āgeli nec aliq̄ creatura. Ite. si sps scs locutꝰ ē ī euāgelistis. cur tāta dissonātia ē int̄ eos. in deo. Scptū ē. q̄ sps scs multiplex ē in opibz suis. qz multis modis distribuit dona electis suis. Ipe q̄pe ē. sicut hō habes stateram ī manu. corrodās & coaptās eam mlt̄is modis. donec ad stabilitatem ip̄m mometū statere puenit. Quā quidē stateā alio modo disponit assuetꝰ & dissuetꝰ. alio mō fortis & ifirmꝰ. Sic etiā sps scs nūc more stateē ascēdit ī corda hoim. nūc itm descēdit. Ascēdit at. q̄n mēte eleuat p sb̄limitatē intellectꝰ. et p deuotionē aī et p iflamationē desiderij spūalis. Descēdit vō. q̄n mēte pmittit diuolui difficultatibz. anxietatibz spuacuis. et p̄bationibz tribulacōibz. Ergo sicut stateā nichil habet ctū n̄ modent' ī posita. et adhibeat' etiā manꝰ eā regentis. sic ī sps scī operāde moderatio necessaria ē et vita bona. simplicitasq; intentionis & discretio opm atq; virtutū. Ipse ego filiꝰ dei visibil' ī carne. cū ī diuersis locis diuisa p̄dicarē. diuisos habui imitatores & auditores. Dā alij segēbāt me ex caritate.

alij ad vēnieda occasionē ⁊ ppt̄ curiositatē. Quida ecia de sēp tibz me erāt subtiliozes ingenij. ꝙda siplicioz. Ideo ego locutꝰ su siplicia vnde siplices erudiebāt. alioza vnde sapientes admira bāt. Quīqz ecia loqbar i pabol ⁊ obscuris. de ꝯbz alīq recipiebāt occasionē obliquēdi. qnqz repete bā ꝑius dicta ⁊ qnqz augebā vl minuebā. Ideo nō mirū si hij q narratiōe euāgeliozū ordinate rūt q posuerūt diuīsa ꝫ tn̄ vera. Cla quida eoz posuerūt vbū ad vbū. quida sensū vboz nō vba. ꝙda scripserūt audita nō visa. alij ꝑoza postius. alij plā de dilectē mea. et vnusqsqz ut spūs scūs dabāt eloq illis. Verūptn̄ scire te volo. q illi euāgeliste solūmō recipiē di sūt qs ecia mea recepit. qua plures conati sūt scribē. q habue rūt zelū. ꝫ nō scdm scīam me ā. Certe ei dixi ego sicut lectū ē hodie. Soluite templū hoc. ⁊ ego re edificabo illud. Illi at q hec audi ta testificabāt vera fuerūt testes scdm vbū auditū. ꝫ falsi testes fuerūt. q nō attēdebāt ad sēsū vboz meoz. q illud vbū itelligē dū dixi de corpe meo. Sicut ⁊ qn dixi. n maducaueritis carnē meā nō habebitis vitā multi retro cesserūt. q nō attēdebāt clausu lā quā dixi. vba mea spūs ⁊ vi ta sūt. ad ē spūale habēt itellectz et vtutē. Hec mirū q errabāt. q nō seqbāt me ex caritate. Itaqz spūs scūs more stratē ascēdē

i cordibz hoīm. nūc loquēdo corpa lit̄ nūc spūalit̄. Descēdit vero. qn̄ cor hoīs iducat ad deū. a hē sibz ⁊ mūdialibz nūoluit ⁊ obscu rat. Nūc i eodē mometo dixit iudex religioso q̄enti. q sedebat i gradu scale. Tu aīte tonaēs a me subtilia iterogasti. et ego ia ꝑ sponsā meā q astat iterogo te. Cur cia tua q habet discreti onē ⁊ itellectū bonoz ⁊ malo magis diligit cadiu q̄ celestia. nec scdm ea q itelligit viuit? Rndit ille religioso q s. Cla ꝛ rationē ago. ⁊ facio sensū carnis ꝓpriū racōi. Et xp̄s dixit. Ideo ꝛscia tua erit iudex tuus. Deīn dixit xp̄s ad sponsā. Certe filia. q̄ntū ꝓpriū habet i hoīe nō solum malicia diaboli. ꝫ ⁊ ꝛscia dep̄ uata. Et hoc puenit ex eo q hō nō reluctat sicut debēt. tēpta tioī sue. Ideo nō fecit ita mīs tibi nobis. cū ipe q̄ppe descēdit spūs scūs tēptās eū m tm. q q̄ oēs hēses erāt an eū statēs. ⁊ q̄ loquent vno ore dicētes. Nō sum? m̄tas. Ideo ipe nō credidit sensibz suis nec sensit sup̄ se. nō libāto ē ⁊ facto ē scies ab i ꝑn cipio usqz ad alpha et o. sicut sibi ꝓmissū fuit. Itē cur tāto tpe distulit icarnari. rndeo. Ne me cessaria fuit icarnatio mea ꝓ qua soluta ē maledictio. ⁊ oia repata sūt i cel' ⁊ i tris. Ideo tn̄ ntatiōi fuit ut hō ꝑius erudiet lege nāli. deīn lege scripta. Cla ꝓ lege nāle apparuit q̄ntū ⁊ q̄lis

fuit dilcō hoīs. P legē sēptā ītel
lexit ifirmitatē sua ⁊ miseriā. ⁊
tūc cepit requirē medicinā. Ergo
iustū fiut ut tūc veriz medicꝰ
qñ aggraiata fuit ifirmitas. et
ubi habūdauit morbꝰ suphabū
dariz medicia. Ueruptē ⁊ ī lege
nāli ⁊ ī lege sēpta mlti fuerūt
iusti et mlti hębāt spm sm ⁊
pdixerūt mlta et erudiebāt alios
os ad oīa honesta. ⁊ expectabāt
me saluatorē. Isti appropiqbāt
mīe mee nō supplicio sēpiterno.
Ite cū aīa hoīs melior sit mūdo.
tur nō mittit pdicatores ubiqꝫ
⁊ semp. rndeo. Ve aīa nobilior
et dignior ē. qꝫ spūal ⁊ eglis ā
gelis. et ad etnū gaudiū cāta
ē. Nobilior vō ē oībz creaturis.
ideo p oībz nobilius miuē debet.
qꝫ rōne p alijs dnata ē. Si vō
hō abutit rōne ⁊ diuinis donis
meis. qđ mirū ē. si ego hoc pu
nio tpe iustīe. qđ tpe mīe est
omissū. Ideo ergo si nō mittit
ubiqꝫ ⁊ semp pdicatores. qꝫ ego
deus puidēs duriciā cordiū ml
torū. pro laboribz electoꝝ meoꝝ.
ne ī vacuū tbulēt. Et qꝫ ml'ti
ex idustria ⁊ cta scia peccātes
deliberāt magis pseuare ī pcō
qꝫ ad itū. ideo nō sūt digni audie
nūcios salutis. Sz o aīe cā fini
ā tercū uisionē cogitationū tu
arū. ⁊ tu times vitā. Ja expe
rieris qđ tibi pfuerit eloqꝫia
tua vbosa ⁊ fauor hūanꝰ. O
qꝫ felix fores. si ante dissēs pfes
sionē ⁊ votū tuū. Ite dicit spūs
ad sponsā. Filia iste q̄ cāta ⁊ ta
lia qsisse videbat adhuc viuit
corpe. Sz nō ad diē vnū māsiuꝰ
ē vinꝰ. Cuꝰ affōnes ⁊ cogita
cōes cordis onse sūt tibi p filiā
dines. nō sibi ī maiꝰ opbriū.
Sz ī salutē aīaꝝ aliox. Sz ecce
iā cū affōnibz ⁊ cogitacōibz.
finiet spes ⁊ vita ei. Reue
latio. xvj. ī libro qstionū. In q̄ xp̄c
logꝰ spōse sue btē brigide dicit ei
qꝫ nō debz ēbari ex eo qꝫ nō statī
facit iustīā sup hoīem mgnū
patrē. qꝫ ipe sniaz differt ut
sua iustīa ī illa fēda alys ma
nifestet. Dicit eciā qꝫ vba sua di
uina ī libro celestū reuelationū
ptēta pius debēt crescē ⁊ usqꝫ ad
plenā maturitatē fructificare.
⁊ postea pduce effm suū ⁊ vnū
tē ī mūdo. Que qđē vba sūt sic
oleū ī lāpade ad ē ī aīa vtuosa.
qbz ipa īpinguat. ⁊ supueniente
spū scō eā ardē ⁊ splēdore mi
rabili lucē faciat. Subnigit eciā
qꝫ dñs vba reuelationū pius as
sēdet ⁊ fructificabit alibi qꝫ in
regno sucie ubi erdē spōse re
uelau diuinitꝰ ꝛcepert.
Filꝰ loqꝫt. Cur ēbaris. q̄
illū tā pacīēt supporto? Nescis qꝫ qsue ē etnalit ar
dē? Et ideo usqꝫ ad ultīm pūctū
sustero eū. ut ī eo iustīa mea
alijs māifestet. Itaqꝫ ubicūqꝫ a
lores seīnati sūt. si ante tēpꝰ su
ū sucrdāt. nō ita bene valent
rei colorāde. sicut si sucrdāt tpe
debito. Sic vba mea q̄ cū iustīa

et misdia manifestãda fuit. et usq; ad plenitudinẽ maturitatis fructificare debet. et crescẽ. et tũc retinere apponet. magis meniet. et vtutẽ in eã inieient' colorabit. Cere tur ebaris q̃ ille de vbis meis diffidit. n̄ signa cuidetiora ostendãtur? Quid tu genuisti eũ. aut nosti ueteriora eius sicut ego? Ipe unq; ẽ q̃ lãpas ardes. et lucens cui iposita pigredie mox appropiquat. ligmg ei furnit' ihesẽ. Dic ipe lãpas ẽ vtutũ. lãpas apta ad recipiẽdũ gram meã dinã. Huic mox ut infundẽt vba mea liquescẽt pfectius. et descẽdet ad inferiora cordis. Et qd mixtũ pigredo ligscit. qn ignis ardet i lãpade. q̃ pigredinẽ ligfacit et lãpadẽ facit ardẽ? Iste q̃pe ignis. sps meus ẽ. q̃ ẽ et loquit in te. et ipe idẽ sps ẽ et loq̃t eciã i eo. q̃dq; occultiori modo et sibi utilion. Hic ignis ascendit lãpade cordis eius ad laboradũ i hore meo. et accẽdit aiam ad recipiendũ atuinã gre et vbor̃ meor̃. a q̃bus aia dulciet recipit et plenius ipinguat. qn ad opa peruenit. Ideo nõ timeas. si stabilit' p sistẽ i fide. Si vba mea venirẽt de spũ tuo. à de spũ mũdi hui9. merito tibi cẽt formidãdũ. Si q̃ fuit de spũ meo quẽ habuerit ꝑplẽ sa. ideo nõ ẽ tibi timẽdũ. si gaudẽdũ. n̄ forte pl9 primesens de vario nõie mũdi. q̃ de pretioõe vbor̃ meor̃ dinor̃. Audi ptẽa q̃ dico. Regnũ istud eũ pcõ magno et diu ꝑpunito mixtũ ẽ. ideo vba mea adhuc hic ascendẽt et fructificare nõ ꝑnt. sicut tibi declarabo nũc p similitudinẽ loquẽdo. Si nucleus plãtatꝰ cẽt in tra. supq̃ aliq̃d ponderosũ positũ cẽt. ꝑt q̃d nõ possit ascendẽ. Cum nt nucleus existẽs bone et recẽtis nẽ. eũ a superiori põdẽ depmẽte nõ habet ascẽsũ. tũc iquirit cra tũ ascẽsũ suũ ea ptẽ ubi ming põdosũ ẽ. ubi sic stabilit' et pfide ifigit radices. q̃ nõ solũ facit fructũ pudicium. ymo eciã trũco fortit' crescente anichilat oẽ ipedies ascẽsũ. et extẽdit sup illud qd ẽ põderosũ. Sic nucleus ille sigficat vba mea. q̃ exigentibz pcãb eũ regnoisto nũc nieient' ascensũ habẽ nõ possent. ꝑius alibi ascẽdẽt et ꝑficẽt. donec dulcia tẽe hui9 regni de crescẽte mia apiat. ¶ Deus pl̃ loq̃t' bẽ brigide subtilit'. ifoins eã de vtute illoꝝ q̃nq; locoꝝ sanctoꝝ q̃ fuit i rhetlm et bethlee. et de gra quã receperũt ꝑ eius visitãtes loca illa cũ humilitate devota et vera cõuitate dicẽs. q̃ dictis locis fuit vas clausũ et nõ clausũ. nascebat leo q̃ videbat et nõ videbat. fuit agn9 tonsꝰ et nõ tonsꝰ. ponebat serpes q̃ iacuit et nõ iacuit. ubi eciã fuit aq̃la q̃ volauit et nõ volauit. Expõit oia ista i figuꝝ.

Deus pater loq̃t. Quidã dns fuit. cui dixit seruꝰ suus. Cere nouale tuũ extuleti ẽ. et radices extirpate st. Cũ ergo seinandũ ẽ triticum.

Cui dñs. Licet inq̃t radices extir
pate videãt. tñ adhuc imeterata
tunica ⁊ stipites delicti sut. ido exp̃
ta paciẽt tẽp9 seminadi. Cui ind̃
serui. Ad nr̃ facietiũ ẽ int̃ tpa
veãs ⁊ messis. Cui dñs. Ego inq̃t
scio q̃ngz loca. ois q̃ ad illa loca
accesserit. habebit q̃ntuplicem
fructũ. si tñ mũd9 venit. vacuus
a superbia ⁊ feruẽs caritate. In p̃
mo loco fuit vas clausũ ⁊ non
clausũ. vas paruũ ⁊ nõ paruũ.
vas luminosũ ⁊ nõ luminosũ. vas va
cuũ ⁊ nõ vacuũ. vas mũdũ ⁊
nõ mũdũ. In scdo loco nasceba
t leo. q̃ videbat ⁊ non videbat. qui
audiebat ⁊ nõ audiebat. q̃ tan
gebat ⁊ nõ tangebat. q̃ agnos
cebat ⁊ icognitꝰ fuit. q̃ teneba
t ⁊ nõ tenebat. In tcio loco fuit
agn9 tõsus ⁊ nõ tons9. vulnãtꝰ
et nõ vulnãtꝰ. clamas ⁊ non
clamas. pacies ⁊ nõ patiens.
moles ⁊ nõ moles. In quarto
loco ponebat serpẽs. q̃ iacuit
⁊ nõ iacuit. mouebat ⁊ non
mouebat. audiuit ⁊ nõ audiuit.
vidit ⁊ nõ vidit. sentiebat ⁊ nõ
sentiebat. In q̃nto loco fuit aq̃
la. q̃ volauit ⁊ nõ volauit. que
venit i locũ ubi nũq̃ ꝛcessit. q̃
reqeuit ⁊ nõ reqeuit. q̃ inouaba
t ⁊ nõ inouebat. q̃ gaudebat
et nõ gaudebat. q̃ honorabat
et nõ honorabat. ¶ Expositio
p̃dictoꝝ et declaratio i figura.

Pater loq̃t. Vas illud de
quo dixi tibi. maria fi
lia ioachym. mater ihu
mãtatis xpi fuit. In p̃ã ei fuit vas
clausũ ⁊ nõ clausũ. Clausũ di
abolo. ⁊ nõ deo. Qñ̃ sicut torrẽs
cupiẽs ingredi vas opposũ sibi
et nõ valẽs inq̃t alios exire
et ingressꝰ. sic dyabolꝰ q̃ torrens
vicioꝝ cupiebat totis aduenti
ꝺibz suis appropinquare cordi ma
rie. Sz nũq̃ ad aliq̃d exp̃ q̃ntũ
cũq̃ mĩmũ valuit ichnare a
nĩmũ eiꝰ. qz clausũ erat xta
tẽptacões eiꝰ. In qñ̃ torrẽs spũs
mei ifluxerat cor eiꝰ. et ex spũ
ali gra repleuit ea. Scdo fuit
maria mr̃ filij mei vas puũ ⁊
nõ puũ. Puũ et modicũ i hũ
litatis siue ꝛceptu. magnũ et
nõ vacuũ i caritate dilectꝰ
mee. Tertio fuit maria vas va
cuũ et nõ vacuũ. Vacuũ ab
oĩ voluptate ⁊ pcto. nõ vãcu
ũ sz plenũ celesti dulcedie i oĩ
bonitate. Quarto fuit maria
vas luminosũ et nõ luminosũm.
Luminosũ. qz ois aĩa pulchra a
me creata ẽ. sz aĩa marie ꝛce
uit ad oẽm pfectionẽ luminis. m
tñ q̃ filiꝰ meus fixit se i aĩa
eiꝰ. ex cuiꝰ pulchitudie gaude
bat celũ ⁊ tra. Sz vas istud nõ
luminosũ fuit apud hoies. qz mu
di hoies ⁊ diuicias ꝛcpmebat.
Qñ̃to fuit maria vas mũdũ
et nõ mũdũ. Mũdũ qz tota pul
chra. et tãta imũdicia nõ inueni
ebat in ea. ubi cuspis acus ifi
gẽe. Sz nõ mũdũ fuit. qz de va
dice adepcsit. ⁊ de pcoꝝbz
nata ẽ. licz sine pcto ꝛcepta.

vt filiꝰ meꝰ de ea nasceꝛ sine
pcō ¶ Ergo q̄ ad locū istū sꝛz
vbi maīa nata ⁊ educata fu
erit veniet nō solū mūdabit²
si et eit ī hō:em meū ¶ Sēd
locꝰ est bethleem vbi filiꝰ meꝰ
tāq̄ leo natꝰ est q̄ videbat² ⁊
tēbat² sēm hūanitatē sēm di
nitatē īuisibil' ⁊ īcognitꝰ fuit
¶ Cuꝰ locꝰ est caluarie vbi filiꝰ
meꝰ tāq̄ agnꝰ īnocēs vulneatꝰ
⁊ mactuꝰ est sēm hūanitatē sed
sēm dīnitatē īpassibil' ⁊ īmoꝛ
tis erat ¶ Cuiꝰ locꝰ fuit ortꝰ se
pulchꝛi filiꝰ mei ī q̄ q̄ serpes
otēptibil' ponebat² ⁊ surrexit hu
mānitas eiꝰ ꝑ sēm dīnitatē vbiꝰ
erat ¶ Cuiꝰ locꝰ erat mōs oliue
ī de quo filiꝰ meꝰ q̄ aq̄la e
volauit sēm hūanitatē ī celū
vbi sēm dīnitatē sp erat ¶ Cui
īnouabat² ⁊ q̄euit sēm hūanita
tē tū sēm dīnitatē sp q̄etꝰ et
idē erat Ergo q̄ ad ista loca
veniet mūdꝰ tū bō ⁊ ꝑfēa vo
lūtate habebit vidē ⁊ ghustāe
q̄ dñs ⁊ suauis sū ego deus
Israꝰ tū veneis ad ista loca os
tēda ⁊ pluia

Explicit lib' quīt' celestis
q̄stionū reuelatarū a xp̄o spō
se sue btē brigide p̄cipisse
neiae de regno sueae dogmꝰ

Incipiunt Rubrice libri sexti celestis revelacionum dei per beatam Brigide principisse de regno Sueciae diuinitus revelati. feliciter.

Capitula libri Sexti.

Verba mris dei ad spōsā narrātia plēitudinē x. et q̄liter fregit iudei i aliq̄o agone cordis positi ibāt ad ispiciēdū vultū ei⁹ et cōsolabant. Ca. primū.

Xp̄c loq̄t spōse de q̄dā q̄ male vixat. et i morte habuit bonā voluntatē se emēdādi si viuēt. et dic̄ q̄ ppt illā voluntatē bonā nō iudicat ad penā etnā sz ad horribile pgatoriū. Ca. ij.

Qualit̄ videbat spōsa quēdā deonē cū cōfusiōe fugiēte a q̄dā viro deuoto orāti q̄ ipe demon diu tēptādo fortit̄ tbauerat. et q̄liter angel⁹ bon⁹ declarat visionē sponse. Ca. iij.

Xp̄c dicit spōse q̄ oīs vtuos⁹ vir et sapiēs pdicz audacit̄ vbā dei ī istis libris rētā gētibz desidāntibz et etiā nolentibz. tā diuitibz q̄ paupibz et habeb̄t ex hāpm deū i prez etnū. Ca. iiij.

Xp̄c q̄uissiē inimicat ypocritis religiosis. pfuptuos et superbis. q̄ simplicitatē simplicitū et innocētiā deuidēdo pēbāt cōtrib⁹ detractiōis et malox opm. monz tñ eos pie ut se ad vtutes eox inuitāt. aliogn q̄uiter punīet. Ca. v.

Xp̄c benigne rēpliēd⁹ spōsā de q̄dā ipatia quā habuit. istitutēs eā vltr̄ nō irasci nr̄ aliq̄d īmōdē pnotātibz. dom⁹ emotio aīi fuerit pacificata. et vidit aliq̄d posse pficē i vbis eo. Ca. vj.

Xp̄c p spōsā pcipit cuidā deuoto dyatono. q̄ cū fiore et audacia pdicz vbū di sociis et aliis pcōribz. istruēdo ifirmos. arguēdo indisciplinatos. et exponēdo aiāz suā morti p aliox aiāz salute. Ca. vij.

Xp̄c pbet audaciā spōse formidāti. rēpliēdi fiduciali quosdā religiosos ī pcīs q̄rubz psistētes. ap̄d qs ipa hospitabat. dicēs q̄ rēpliēsio sua nō ipiuabit ei ad pcm sz ad mitū. etiā si ipi ex hoc scādalizēt et īduret. Ca. viij.

Xp̄c revelat huic spōse q̄ abhoiabil⁹ ē coram do plūr celebrās in pcō mōli. et q̄liter deones assistūt ei ī celebrōe misse. et de ei⁹ futura pena si nō iuuat. Ca. ix.

Qat̄ di narrat spōse dignitatē suā et bnficia q̄ recepit ab ea vniu⁹si. dic̄ eā modū et suffragia p q̄ aīa cuidā pncipis defuncti p q̄ ipa spōsa orabat liberari posset de horribili pgatorio optim doctōr. x.

Qat̄ di monz spōsā q̄ sp recordet de dolosa passiōe x. q̄ i illa hora passiōis x. oīa q̄ ptubabā. scz ditas et humanitas. et ipa mr ei⁹. āgeli et oīa elemēta. et oēs aīe vinētiū et mortuox. et deones. xj.

Qat̄ di dic̄ q̄ ipa filis ē alueario apū. q̄ illa bnd̄a apis celest̄ scz filij di replent eā melle dulcissiō q̄n descendit i cubo ei⁹ sic copiose. q̄ ex illa dulcedie oīs sapor veneatg a nob⁹ sblatg ē. Ca. xij.

Xp̄c monz spōsā q̄ oē tēp⁹ dispēset sēm voluntatē di. nr̄ aliq̄d faciat nr̄ q̄d do placē credat. et q̄ sp habeat voluntatē stādi i seruitio di. et mēte iugit̄ eleuz ad

Incipiūt rubrice libri sexti
Hestas reuelationū dei
Et gratie dei qui spiritus
Sui cāe dominus reuelat

celestia. corpus q̄z suū fatiget
ī pn̄t talit q̄ possit resurgere
ad futurā gloriā ī. Ca.m xiij.
Xpc declat sponse q̄lit ipe fece
rat p āgelū eā enutīt more puu
li ī vita spūali vtilibz. & utīm re
medat eā āgelo narrat eciā q̄
lit sca decepc̄oe deduxit eā de mū
do ad q̄etis portū. & prap̄t q̄ oes
tēptac̄oes reuelz suis p̄ribz spū
alibz & habeb finē pfm̄ī. xiiij.
Xpc dic sponse q̄ plati & trāsī
q̄ de scīa gl̄iant & dilat & male
viuūt xpiane mēcibz & potac̄oibz
vini. q̄ seipos & alios ī petis pī
pitāt. cū tm̄ debent ee magis
vtiosi q̄ alij. ocrret tm̄ eis mia
oī se nitēti sic pr exultas adep
Quida scs dixit filio. Ca.m xv.
at sponse q̄ eciā si hō semel cot
die moret p dō nō sufficeret reg
nari dō p ffla etna narrat eciā
penas ēribiles q̄s q̄da fēia de
fucta p delac̄oē cauus ī q̄ vixe
rat patiebat ī oibz mēbs. xvj.
Mat di doc̄z sponsa q̄lit resiste
do indeat drabolī suggestiōibz.
cupiditatis & amicicie mūdialiū
et luxurie. q̄lit ī aīa q̄ ē nupta
deo p caritatē luc̄z iquietet p
cogitac̄oes vanas. si tm̄ resistit
nō iputat ei ad pcm̄ sz ad me
ritū & cōnam. Ca.m xvij.
Xpc dicit sponse. q̄ religiosi &
alij spūales recipietes solac̄oes
sps sci q̄ nō humiliter refractant
deo sz vilipendūt grīm & sup
biūt ex ea & delectates se ī mū
do attediat de vita spūali. as
silant paupiniatis sicenti.
q̄ pusq̄ ponī q̄stat piat illi
tū amelia ī oculos datoris. xviij.
Xpc q̄rit de hoibz q̄ delectāt
ī tpalibz delicijs despicietes fu
turā gloriā & bnficia passionis
eius. quox oro assilat voci cāne
& voci tollisox lapidū. et tales
dapnabunt & tūc videbūt glo
riā mīe celi & sup & mf & extra
ī oi loco ad confusionē suā. xix.
Mat mīe dicit q̄ hō qui habz
dc̄ionē & voluntatē se emēdādi
et tm̄ ē frigidus ī deuotōe & ad
re dei. debet a dō ī petīe sanc
tā ignis diuini p frequētē me
ditac̄onē passionis x̄i. & ex hoc
calefiet aīa diuino calore & lac
tabit vbibz vbis marie & vbe
re tioris dei & obie. Ca.m xx.
Orāte vgīē maria p quoda
defuncto suo deuoto. dic x̄pc. q̄
bnficia sucressox illius exhibita
p aīa eius. modicū ei psuit. q̄ fie
bāt pocus ad supbia et honorē
mūdi q̄ ex deuota caritate
ad deū. ppt̄ pc̄es tm̄ vgis alle
uiat pena eius. Ca.m xxj.
Xpc recepit ad miaz pcibz
mris sue quēdā epm̄ nudū
bonis opibz sz nouit ausū ad
dc̄ionē et bonū & sm̄ ꝓpositū
vite. et mduit eū mia a dīna
dulcedīe informando eū. q̄lit ḡm
lit viuat sine cupiditate. et
q̄lit delicpētes subditos cū mi
sedia & iusticia corrigat. xxij.
Virgo maria appuit spōse
rogās filiū p quoda magno

dño que latroni xpat. cui xpc
narrat sua pcta illi. & cu
pribz eis facit illi tres gracias.
Dat ei illu magna spuale in
telligencia suisse pene etne. et
spem certa mie. cu tioze discto.
Xpc dicat. q si ille lat⁹ ‖ xxiij.
suppono dicty cionē altaris su
me volut. habeat an stionē
de missis cu voluntate ea emē
dadi et no aplius peccadi. sz bo
nis phstedi. Doz ecia alia re
media qbz possit se dō & agelis
& scis & pximis reconciliare. q si
no fecit. suu puniet. xxiij.
Post tres anos postq̄ spōsa
habuit sup̄xima reuelacōem.
xpc dicit ei. q nisi cito se emē
det latro pdicty ato dapnabit
sua horribili i gnacōe sua & in
bonis et ecia puiet i aia ut pes
simus latro. Que oia sic p̄ea eue
nerut q noluit se emēdare. xxv.
Xpc dicit spōse orati p quoda
regse. q cronet⁹ i regno cu filio
spualiu & iustor sapietiu vio
lu. repare muros ihlm. id ē ec
lie et fidei catholice. q ia qi cor
ruerut spualit⁹. cuig muru p cōta
tē xpianor & vasa cepli p dev
& religiones designat⁹. Ca⁹. xxvj.
Xpc plubet spōse audire no
ua & opa mudanor & bella p
terra. sz dicit q sidet opa di que
stupeda & admiranda sut. Deplie
dit ecia illos q solu intendt ad di
uicias & hores & delacones dices.
q nuq̄ mtbuit in tra illa fluēte
lac & mel. id ē i celeste gla nr
sistant & iuste viuat sedm stra
tu suu. sz itbt ustq̄ exulabit. xxvij.
Oapnat⁹ qda aia defuncti a x⁰
p pcis suis & p eo qd no dolut
de vulnibz passionis x⁰. q aia ut fi
lig abortiua assilat & dapnat⁹. et
p illos q seqbat malicose x⁰ i p
dicacōe & p crucifixores & custode
sepl'ch eig nobilit⁹ designat⁹. xxviij.
Precept⁹ spōse q fregit suat
corp⁹ x⁰. qd p mana qd pluit pu
bz i deserto & p farina vdue que
pauit pphaz designat⁹. Enarrat ecia
virtutes magnas & gras. q aie de
uote sumēti ex cōicōe pdca pcedut
Xpc pcep⁹ spōse q to ‖ xxix.
tā voluntate sua conformet cu vo
luntate dei tā i pspis q̄ i adiuis.
na voluntas xpat radici arboris.
q si bona ē. tūc arbor & aia fruc
tificat bonu fructu. si vo istabi
lis. tūc rodit⁹ a talpa diabolo.
& aia ipellit⁹ a veto adiuicatu
& arescit a calore solis id ē mu
di amore vano. Ca⁹. xxx.
Videbat⁹ a spōsa i iudicio dño
vn⁹ demo & una aia pfilis for
me horribilis aialis & dapnabat⁹
illa aia q̄ sp pseuauat i malo
n⁹ i fine peruit. & iglut⁹ xpc ē cū
tatu⁹ & pius bonis. & distrct⁹ ma
lis. & iglut⁹ aia alia ascendebat ut
stella clarissia. Ca⁹. xxxj.
Verba x⁰ ad spōsa iglut⁹ pnc⁹
istructes filios i mudanis moribz
ad acquirendu honore mudana gla
cu superbia. p serpetes nutentes
filios suos & docetes eos pugne
cu stimulo & venenare nobilit⁹
‖ designat⁹. xxxij.

Deus p̄r loq̄t filio. q̄lit ipe ē
silis sponso q̄ tm̄ dilex sponsā q̄ ppt
eā crucifixe ē. ipa vō dilex adul
terū ⁊ itfecit sponsū. ⁊ q̄lit aīa p
sponsā thalam̄ p ecclīa. porte
thalāi p voluptate. adult vō p cor
pis delectacōes designt. p dict eāa
de fict sponsa sponsāda x̄o. Cap. xxxiij.

Mat dei declarat sponse p silī
tudinē. q̄lit vba ist libri celestis
ipa vīgo ipetiit a filio ad supplī
tationē q̄m cleroz mūdi. q vba
p̄mittit maledictōnē supb ⁊ mi
sdia humilibz. Atinet etiā vba in
q̄bz dat ctis psonis ptās expel
lēdi dēonia ⁊ discordādi discordes
⁊ spealit reges frāe ⁊ āglie. xxxiiij.

Xp̄c ondit sponse q̄lit aīa cuiq
dā mōchi demon p̄fabat i vtu
p̄ ifinitentes corpis. ⁊ andebat eq
glā sli spē stelle añ morte ⁊ q̄
lit aīa alti religiosi iā dāpnata
expectabat a nouē dēonijs añ
p̄cipē dēoniorū. ⁊ assistēt hic vo
q̄re mali religiosi volāt a do. xxxv.

Xp̄c revelat sponse q̄lit ppt tā
bona q̄ erāt in cordibz vacuis ⁊
mūdissīs aplorū. missū fuit i eos
tplicit spūs scūs. ⁊ q xp̄c volt p̄mo
vinū suū id ē vba sua istū libri
ppiari aīis. q ea pblicabit alijs

Verba vīgis ad p̄ea. xxxvj.
sponsā. quo ipa vīgo a q̄druplici
gnie hoīm salutat scz a veris
aīis suis ex caritate. ⁊ ab alijs
ex timore pene ⁊ a religiōs ut di
tet. ab alijs vō ypocritis ex p̄sup
cōe venie. Prima duo gnia re
munant spualit. tertiū tpalit
quītū est abhominabile. Cap. xxxvij.

Xp̄c dicit sponse q duo sūt spūs
scz bonū ⁊ malū. Signa aūt boī
spūs sūt dilectio mētis ⁊ gloria.
signa mali spūs sūt anxietas
⁊ iquietudo mētis. predēs ex cu
piditate vel ira. Cap. xxxviij.

Videbat sponsa deonē p̄dictē
tē in dīno iudicio septē libros
aūt quāda aīa vnius militis de
fricti. scz āgelī boni p̄duxit p ea
vnū librū q̄re aīa nō dāpna
bat eternaliter. q deonē ignorāte
penituit i fine ⁊ confirmatu ith̄
scī. eōdē p̄nat tm̄ ppt p̄cm ad penas
nouē sustinēdas i purgatorio
usq ad diē iudicij q tā diu des
decauāt i corpe viuē. Scz revela
t a xp̄o tā remedia ⁊c. xxxix.

Quarto āno postq̄ sponsa vidit
suppraxima visione ubi q̄da
aīa fuit ꝺdēpnata usq ad diē
iudicij ad purgatoriū. videbat
sponsa ite eāde aīam p̄nitere i
diuino iudicio p āgelū q̄ semi
plene vestita. p q ipe cū celes
ti milicia orabat dīm. quā tūc
xp̄c totalit libauit a penis. et
ut stella fulgētē tm̄smisit ad
gloriā p̄abz scōz āgelōz ⁊ scō
rū et lacrimis ⁊ suffragijs aīaz

Xp̄c replēd vinoz. Cap. xl.
quenda regē ⁊ hoīes tpales q
industrie sue ⁊ magno exercitu (corpali)
⁊ fortitudī ⁊ nō attribuūt vīto
rias suas ⁊ inimicos ⁊c. Cap. xlj.

Mater dei laudādo se de sollici
tudīe quā habuit placēdi deo.
dicit. q nō se laudat ut ppā lau

dē querat ꝙ ut ds ex hoc laudet
⁊ honoret. ⁊ petat a filio p̄ spon
sa vestes celestes vtutē ⁊ tibū
sacr̄ corpis sui. ⁊ spm̄ fuctiorē.
q̄ filiꝰ dr̄edit si p̄mo habeat
spōsa hūiltatē ⁊ tiorē ⁊c. xlij.

Turbabat spōsa q̄ nō pati
ent̄ ⁊ lete obediebat p̄ri spūa
li. cui xp̄c dicit. q̄ si ipa habet
p̄positū pfecte obediēdi. q̄uis a
lig̃ voluntas ei reluctet nō. xliij.

Xp̄c dicit spōse q̄ ipe ē silis
vitriario. q̄ q̄uis ml̄ta vasa fi
ḡat. nō cessat fōre de nouo
alia id ē aias. donec thoꝛe
lestis ag̃elicꝰ repleat. ⁊ q̄ ē silis
api. apr̄. q̄eligat sibi alia nouā
herbā. id ē suscitet paganos.
vñ magnā dulcedinē exhibet
id ml̄tas aias ad ip̄lendū api
arū regni celoꝝ. Cap̄m xliij.

Xp̄c dicit mūi. q̄ hoīes mēta
libꝰ oculis cēa p̄nt visū recu
pare ut valeat deū vidē ⁊ sē
oīa diligē. ex tbꝰ. scz ex assidēa cōe
ustrie tpalis ⁊ ex bōitate scz p̄
pulchitudinē creaturaꝝ et ex oī
potēcia ⁊ sapiā suā. etiāt ar
dēs. q̄ credūt bona vl̄ mala eue
nire ex fortuna vl̄ ex astella
cōe stellarum. Cap̄m xlv.

Oratio spōse ad vḡinē q̄ i pe
ctet ei p̄fectā dilcōnē ad deū.
indit vḡo q̄ ad hoc obtinendū
sequat sex vba euāgelij hui
ōtēn. ⁊ declāt publice ill̄ vbū.
vade ⁊ vende oīa q̄ habes. ⁊ cēt
illud. nolite sollicti cē de cētō.
⁊ dr̄. q̄ laborās i ozone ⁊ leōne
licate p̄t medicari. q̄ necessarijs

Mat̄ di dr̄. q̄ vite. xlvj.
hō loqꝰ vba vbi dei. si ex hoc
ip̄bat ⁊ vēnidat cū patia. tal̄
aia tūt pulchre coloꝛat. q̄ aut
fatigat corp9 p̄ honoꝛe dei. aia
eiꝰ habebit diuinā dulcedinem
⁊ decoꝛabit. et q̄ dethitur ⁊ nō
odit dethentē. oꝛnat eiꝰ aia p̄
ciosis vestibꝰ deo ifris. Vexēt
se igit̄ amici dei ad libandū a
nias pctoꝝ. q̄ sub mōte pctoꝝ
iacēt oppressi. Cap̄m xlvij.

Xp̄c ap̄at se medico afectoꝝ
potꝰ salubris ⁊ dulcissim. q̄ po
tū diuine dlcedis patꝰ ē hoīb
dare q̄ eū desidant cū caritate ⁊

Mat̄ dei notificat cū xlvij.
tudinē q̄liē ipa acepta fuit ex
p̄cepto diuine obie a pntibꝰ sn
pcto origiali. Cap̄m xlix.

Verba vḡis ad spōsa q̄liē do
nil tm̄ placz. sicut q̄ sume dili
gat ab hoīe. ⁊ hō p ex̄m de mu
liere pagana ⁊c. Cap̄m l.

Utilis doctīa spūal̄ q̄liē vnde
at hō ad hostes aie scz ad dyabo
lū. q̄ tēptat de sup̄bia ⁊ cupidi
tate. ⁊ ad aucos ⁊ domesticos
q̄ suadēt q̄ hō nō sit nimis ius
tus ⁊ humilis. ⁊ Et ad emulos q̄
cupiūt hoīs pudoꝛē ⁊ dāpnū
⁊ vitā breuē. Cap̄m lj.

Admiratē spōsa ⁊ se indigna
reputāte coꝛā x̄o de ista gra
sibi data scz vidēdi ⁊ audiēdi
i spū illa q̄ agit̄ in celo ⁊ i p̄
gatorio ⁊ infimo. declāt de hoc
plchre i p̄m̄. ⁊ i sē ⁊c. Cap̄m lij.

Xpc̄ reprehēdit platos superbos ex placōe. dicēs. q̄ exhibent se subditis humiles. & virtuosos i vita & moribz & utiles i iustitia et eq̄itate. & mēsurādo se i seipōs ne supp̄ se eleuēt. addiscāt agn̄oscēdo defectꝰ suos aliorū. corrigāt q̄ſ subditos ne exēplo lesu. ⁊c. Cap̄m. liij.

Xpc̄ dicit q̄ mūdi iste erat an̄ aduentū suū q̄si solitudo. in q̄ erat puteus t̄bidis id̄ amor mūdi. ad q̄ ne sept̄ p̄tor diuertebāt gētiles & iudeos q̄si rectos. ſ̄ ipe assumpta humanitate illustrauit mūdū ondēs mās ad celū. q̄ q̄ ia dissipate fuit ideo ipe mittit nūc ista v̄ba hꝰ libri i mūdo. q̄ q̄ receperūt & opa seruauerūt saluabūt. Cap̄m. liiij.

Mater di dicit q̄ bn̄ pt̄ vocāt aurea hora illa in q̄ ipā a p̄ntibz assumpta fuit. q̄ plꝰ hoc fecerūt ex obia diuina q̄ voluntate ipa & plꝰ opata ē ibi cuncta dinat̄. lv.

Virgo maria narrat q̄liter natiuitas sua fuit p̄ portam cōmunē & fuit nūciū v̄bi gaudiorū. q̄ tūc p̄dixit v̄gula de qua p̄tessit flos desiderabil' actis gētibz. i q̄ natiuitate dēones fremuerūt iusti letabāt & angeli gauisi sūt. & q̄rit de mulieribz q̄ cū deuotōe talia nō attēdūt. lvj.

Virgo maria loquebat in die purificatōis sponse dicēs. q̄ ipa nō indigebat purificatōe. q̄ sn̄ macula mūda erat. Ve rūptn̄ ut adimplent̄ scripte. q̄ phe tur voluit m lege et sēm legē viue & nichil singulare i se ondē ſ̄ humiliter uersari. Dixit ecia q̄ gladiꝰ q̄ dixit symeon sex dolorib̄ i vita eius aiam p̄trāsibat. lvij

Mat̄ di dicit sponse q̄ nō modicū dolorē fuit ille sibi inferēs q̄si sc̄z p̄ uiore fugiebat cū filio i egip tū & audiuit filiū p̄sentē ab hēode & itēfici innocētes. & narrat pulchre illa q̄ filius fecit i infantia & adolescētia sua. usq; ad tēp̄s p̄dicatōis & passionis. Cap̄m. lviij.

Virgo mat̄ narrat sponse q̄d sensit stante ꝛcepto filio. & q̄ se cōfortat ipa & elizabeth i amplexu mutuo. & de sca cohabitatōe eay & q̄lit̄ a ioseph postea consolabat ea formidāte & instruebat ioseph admirāte. & narrat modū ui uendi sc̄issim. q̄ ipa & ioseph te nuerūt. & multas v̄tutes nō biles ioseph. Cap̄m lixe.

Mat̄ dei dicit sponse q̄ hieronimꝰ nō dubitauit de assumptōe sui corpis i celū. ſ̄ q̄ ds nō reuelauit aperte vanitatē ido maluit pie credē q̄ diffinire nō onsa. & ido scripsit i epla sua se nescire. & addidit hic virgo aliq̄ de laude hieronimi. Cap̄m. lx.

Mater dei dicit sponse q̄ post ascēsionē filij locutus ipa vixit i mūdo cū mlto dolore insita do loca ubi ipe passꝰ fuat et mirabilia ondāt. & hoc p̄misit deus ut exēplo vite & virtutū eiꝰ mlti intenti. aplī roborāt. & cōna eiꝰ augēt. ⁊c. Cap̄m. lxj.

Regina celi narrat sponse q̄liter angelꝰ annunciauit ei tēpꝰ q̄ ipa debeat migrare de hoc sēculo & corpaliter assūdē i celū. Dicit ecia vīgo modū mistrois suis & meditacōne i q̄ eiꝰ aīa cogitabat tēporis sui & aliq̄ magnalia q̄ angebat tē & qn assumpta fuit corpaliter ad celestia. Cām lxij.

Xpc dat sponse vba hortēta & precipit illa mittē demētia scz q̄ faceāt pacē int̄ reges frācie & anglie & q̄ veniāt i ytaliā & annunciarēt annū iubileū. Repīhendit q̄ eū xp̄c de ctis peccatis & negligētijs q̄ibus & de vita pcīta inordinata & mirat̄ ei cū iustitia a n̄ se convertit. Cām lxiij.

Xpc cōminat̄ q̄ dā quibusdā q̄ obliti suis peccatis ptēis & via dei vuebāt i securitate iocūde dicit tm̄ q̄ si se emēdauerint iuuenīet i eo mīam. Cām lxiiij.

Xpc dat hic sponse notabile doctīnā ad tenēdū vitā actiuā & cōtemplatiuā q̄ p martham & mariā nōbilit̄ designāt & q̄liter capiat & proficiat hō i vita spūali & virtutibus. ut ascēdat ad sūmū gdū pfectionis dei & pximi & pmo loq̄t̄ de actibus illarū q̄ sequunt vitā mariē. Cām lxv.

Cōtē de actibus vite mīthe. lxvj.

Xpc ondit sponse. q̄ aīa cōtēplatiua dei cuius dom9 cōtemplat. q̄nq̄ vō servit eiꝰ p q̄nq̄ sensus & q̄nq̄ aīalia p q̄nq̄ virtutes designāt. Dicit ecia dns q̄lis debet ee bona aīa & q̄liter adornata. Ondit i sup p quibus peccatis queda aīa cuiusda defuncti fuit ad pgnatoriū dāpnata. & ppt̄ preces cuiusdā sci dicat q̄bus suffragijs potit a peccatis liberari.

Xpc dicit sponse q mūdus iste silis ē naui hītī tres partes scz prora mediū & puppi. sic mūdus iste scludet̄ tribus etatibus hoīs scīs. & i fine tcie etatis in q̄ nā sumꝰ nascet̄ de maledicta stirpe & hō ille horribil̄ anxpc. Cām lxvij. lxviij.

Dubitāte sponsa de q̄dā mōcho an illuderet̄ q̄ dicebat se vidē visiones celestes. ind̄ xp̄c dicit q̄liter illudit̄ a dēone sub specie angeli lucis. q̄d probat xp̄c p libros illoꝝ retinētes abstinētiā & ppam laudē. et precipit xp̄c q̄ moneat̄ ut se corrigat. alioquin cito et male morietur. q̄d postea pcedit sicut euenit. Cām lxix.

Xpc dicit sponse q̄dā fremēcē decepti sub spē virtutis q̄ nichil i q̄dragesima comedebat & alias indiscretas abstinētias faciebat. Ostendit ex hoc posse obtinē celū. q̄ nō i bonis nīis operibus debeꝰ confidē. q̄ quātūcūq̄ magna sint nulla reputāde debeꝰ licet necessaria sit. & cū humilitate sperare debeꝰ i sola mīa dei. Cām lxx.

Xpc ondit sponse horribile sētenciā dāpnacōis aīe vni⁹ cuiusdialis defuncti q̄ nq̄ & i delicijs vixāt. & mirat̄ platis & clero cū distīcta iustitia tribuit. q̄ deuotēs accipiunt debite bona ecclastica fidelīū bnfactorū. promittit tm̄ ipis bnfactorib⁹ &c. Cām lxxj.

In āno iubileo xp̄c p̄ sp̄osā p̄ce/
ripit cuidā cōfessori q̄ oēs cōfitētes
ei libē absoluat. ñ i āpis suis
X p̄c p̄cepit q̄ p̄ceptē. lxxvj.
udeat talē q̄ p̄ absolutōē p̄ctōr
ū nulla pecūia recipiat. et q̄
prochiales sacēdotes possit ab/
solue de cās p̄cis occultis. ne
p̄cōres sī remittāt ad supiōes
nō absoluti ꝓp̄t nōiē dēi die
i suis p̄cīs morīb; iduent.
et i eis dāpnabilē moiāt. lxxvij.
X p̄c dicit de q̄dā p̄niatro pa/
pe exēte rome. q̄ q̄nis viciosꝰ
ēst. nichilomiꝰ absoluto quā
facit rata ē apud deū. et p̄dicit
xp̄c eū subitaneā morte. lxxviij.
Q uidebat sp̄osa visionē q̄ a
castro sc̄i ag̃eli usq; ad sc̄m petr̄
i roma erāt multa habitacula
cudata muro. et xp̄c declarat
illā dicēs. q̄ ille sc̄s p̄ q̄ sp̄ialit
et feruēt dilexit eccl̄iam habita
bat ibi cū cardialibꝫ et cōsiliarijꝫ
X p̄c p̄cepit p̄ suus. lxxx.
sp̄osā cuidā deuoto mḡro i the/
ologia q̄ p̄dicz feruēt oportune
et iportune. q̄ aīe purgate vi/
dēt facīē deū dicit eccl̄ia q̄ q̄ sēp
vellēt viuē et sp̄ peccare. et na/
lit i inferno cruciabit. lxxvj.
X p̄c corrigit sp̄osā p̄ ꝛedūm
rem suā. et dicit q̄ qui nō cor/
rigit domesticos suos vehemē
ter incurrit di iudiciū. et punit hoꝛ
ribiliē quēda q̄ oia putabat e/
uenire a fortuna. et q̄ capie/
bat pisces p̄ ꝛcātationē. lxxvij.
X p̄c replēdit quēda religi
osū disputāte de ḡfectū salua
cōe. et dicit. q̄ illi q̄ bñ viuēdo
laborauerūt ut vocarēt ad vi/
nea celestis gl̄ie. et nō potāt
esse xp̄iani. post mortē rea
piēt cōsolationē a dō. licz nō it
bunt in gl̄oriā. Cām. lxxvij.
Q xpellebat̄ p̄ vba hui ꝛē
ta reuelata sp̄osē a q̄dā domo
uno dyabolo q̄ habat̄ insa. et p̄di
cabat aliq̄ fictiua habitātibꝫ
ubi ydolatrātibꝫ. q̄bꝫ stati vēu
te dei auxis demō cīfusꝰ cū da
more discessit. Cām. lxxix
Q uidā mortuꝰ fuit p̄ iusti
cīā ..... q̄ ad sacēdotiū nō
ordiatꝰ celebrabat. de q̄ xp̄c dr.
q̄ ꝓp̄t illā penā et ꝛtionē quā
habuit nō dāpnat̄ i aīa. misse
trī et alia sacramēta q̄ stulit
p̄fuerūt fidelibꝫ recipiētibꝫ pp
fidē quā habuerūt. Cām. lxxx.
X p̄c loq̄t sp̄osē de q̄dā femīa
que a deone ītrabo luxuriose hoꝛ
ribiliē vexabat. dicēs q̄ p̄ cfes/
sionē pura et suptionē eucḥiste
ie. et p̄ oīones seruoꝝ dī libabt̄
O at̄ hic ꝛe media a xp̄o. lxxxj.
p̄ q̄ vnꝰ puer trīū āno q̄ vex
abat̄ a drabolo sanatꝰ ē. mi
eccl̄ia eius q̄ illudebat̄ a deone in
trabo p̄ vtutē x̄ et vbor hic ꝛē
tor ab eo libāta ē. Cām. lxxxj.
X p̄c q̄ut̄ replēdit hic credē
tes sp̄ui plytonis p̄dicēt fucā
q̄ hoc opāt̄ drabolꝰ ex sbalitē
nate p̄missiōe dei. ꝓp̄t ifidelitē
et cupiditatē hoīm. Cām. lxxxij.
X p̄c dicit q̄ deuocio ḡfectum

lxxxiv.
Cām. lxxxv.
Cām. lxxxvj.
lxxxvij.
lxxxviij.
lxxxix.

in futuꝝ plꝰq̄ xp̄ianoꝝ pmaxi/
me augmētabit⁹ t cātabit⁹ oēs.
glā p̄ri t filio t spu sc̄o .lxxxiij.

X p̄c vēpendit onantes se de/
multis vestibꝫ ppt̄ fuꝑbiā t supbi/
ētes de pulchꝝs vestibꝫ sicut
paulo de pēnis. dicēs. q̄ si plene
ꝓsident i eo. tpe dabꝫ eis pulchi/
tudinē t calorē i corpe t aīa .lxxxv.

X p̄c dicit spose q̄ q̄ sciēt deū/
nēt male acq̄sita nō restituit i
requie donec restituat. exēplo
vnꝰ aīe q̄ diu i pḡatorio fuit.
Q vō ignorāt̄ detinent
nō punit⁹. declarat ecīa de e
leōsis bonoꝝ male acq̄sitoꝝ an
ꝓficiet laicis. Cā. lxxxvj.

Q ualit⁹ vidit spōsa descēde
re ignē de celo i altarē t i manu
sacdotis vidit agnū t i agno
vidit faciē xp̄i humanā i flāmā
rē t audiuit exp̄ez mlt̄j .lxxxvij.

A d ingressū vnꝰ excōicati in
domo. sentiebat spōsa fetorem
horribilē. q̄ exp̄c exponēs dicit
q̄ sicut ille fetor erat pculosꝰ
corpi. sic excōicatio ē pculosa
aīe excōicati t cū eo pcipātibꝫ

S pōsa dubitāte q̄d .lxxxvij.
significaꝝ ille motꝰ sensibil⁹ q̄ fiē
ebat i corde q̄n aliq̄ ex ifusione
diuina erāt sibi revelāda. mi/
di dedit ei vitāre misteriꝝ. a
nūciās ei q̄ ds t ipa volūt p
ea mūdo indicare voluntatē suā.

X p̄c p iohēm cuiā tē .lxxxix.
cnfirat spōsa q̄ idē iohēs xpo/
sint apocalipsim ispiratōe spūs
scī t nō alij. et q̄ glosa magist̄

matḡie sup bybliā ē ab eodem
spū eidē mḡro dimiꝫ mīstia. xc.

O ubitāte quodā religioso in
credulo t disputāte de ista gra
vidi celestia spōse dimiꝫ gr̄as
data. xp̄c vēpedit eū p spōsa
de logatate t facēcia sua vana
t corripit eū cū ifmitate palis .xcj.

X p̄c p̄cepit spōse q̄ abstīz corp⁹
cū cibis medāte ne ex eo defectu
aīa ipediat i dinis. Cā. xcij.

X p̄c vēpedit cū admiratōe q̄da
mōchū q̄ coram rege p vitaspīm
assebat spōsā cē delusā. t dicat
dns q̄ ille mes delusi erāt q̄ sup
bietes de iustitia p̄sentes se a
lijs nolētes obedire viris spūalibꝫ

Q uisio nōnda de q̄dam .xciij.
dnā. quā vgo maria t petrꝰ sus
tentabāt ne caderet. quoꝝ consilio mu
tauit vitā t ex grā spēali diu
tina ceperūt infirmitatē in q̄ mise
runt ad celū. Cā. xciij.

Q at⁹ di revelat spōse ubi sint
ille aīe q̄s xp̄c habuit de ifemo
q̄n descēdit ad iferos. usq̄ dū as
cēdit i celū. t ubi remanserit cor
pa illoꝝ q̄ cū eo i ihl'm resurrexe
runt. q̄n eoꝝ aīas secū portā
ad celū. t q̄l⁹ i resurrectōe p̄ns
ondit se dns eidē sue mri q̄ a
lijs t doctꝝ filiā q̄l⁹ resistat vēp

Q uidā nobi/ tacoibꝫ Cā. xcv.
lis p̄ceps t iusto molebat accep
tare vnā magnā dignitatē reg
mus vegnū. q̄ di mr̄ p spōsa re
vēpedit p̄cipes illā acceptēz. hmdo
i ore sp vba vitatis t i manu gla
dū missē sn aḡ pson accepōe .xcvj.

Dum rome ibuerent capane
ecie scī petri. xpc dic sponse q nō
muret. q aligñ elemēta ondūt
sigt euētuñ futoz. sic ille cāpane
ondt. priqua morte tyda pōtific
tui gfue istat iudiciū ñ ato ad deū

Qualit dns volt ||ditat. xcvij.
q pōres moneat ad sessione
oportue. t importue. t maxie. ex
uniq; q qdcūq; ams sn sessione
vixāt. t i fine mte q; coacte idue
tū. sessū ē. t atroe obtēta salutē

X pc p sponsa smi ||ē. xcviij.
nādo reprehēdit quāda abbissa
xpms eā pacte pigriu dyabolo
q; ppiū hebat. t utebat mollibz. t
curiosis vestibz. cū superba pbes
sozibz pdicōis explēt. xcix.

Videbat mr' monales ethyops
habitu mōchali vestitu. q xpc ex
ponēs dicit. q ille ē demō cupi
ditatis q; sub spē caritatis iducē
bat mōchas ad egrediendū dicā
ut de ill' facerēt alijs largitas eleo
sinas. q xp̄s gfuit i pheta. ||c.

X pc affirmat sponsa dicēs q
nō tīeat q; vba ei' dimitt reue
latu. i sīs libīs stem possit ifir
mari. luz mollitu. calcatu. t exp
mi dēnt sicut oleū. t ex hoc pa
cīa. t hoz dei aplet. Cām. ci.

X pc pcipt sponse q ea q; ab eo
audiebat i spu sebat. t mittat ad
gētes. t agnoscat i gfitudine
sua. t pacīam dei. Cām. cij.

X pc monz vnā ifimā q; sit
stabil' i pacīa. q; p utilitate aie
sue ei dispēsat ifinitas. t decla
rat q; idulgētie ecciaz rome
maiores sūt ap dm q; hoies cdite. ciij.

Qualit bīs nycolaus i baro ad
sepl'chū ei' appuit sponse uncto
leo dedans ei de oleo manāte de
corpe ei'. t alia de suis uirtutib; du
mebat. t de largitua bōitate
dei ad suos electos. Cām. ciiij.

Qualit' bta anna appuit spōse
t dotz eā vna oīone specale ad
reuētiā ei' ad impetrādū plē a
dō mlieribz iugatis. Cām. cv.

Mat' dī affortat sponsa. ad visi
tandū scuaria rome. dicēs q ma
iores fuit ibi idulgētie q; hoies
credūt. q; si ipetuerūt suis p
tribz. t ppo sāguie. Cām. cvj.

Quida simulās se mūdū reliqsse
t velle seruire dō assiluit sponsā i
q; statu dō melius seruiret. cui x' dic
q; iste nōdū tīm fuit rordane id ē
nōdū ascēdit mūdū pfecte. t volūtē
suā. t tō ad nō audiēdū in sui secte volū.

X pc d' sponse q; sic ||di. Cām. cvij.
agla ab alto custod' filios. t fuctūt
eis i natūte. t pietō sic ipe sūt. ic.
pcipt eciā sponse q; visitet corpa bti

O ciate sponsa ||adree. t. cviij.
i roma ad sepl'chū bti stephani
appuit ipe narrās ei. ic. t offert
se ipetre p ea gīaz a dō pdicēdo
sibi q; adhuc ib' i yhlm. cix.

Mat' dei i pheta qda spūale
dicēs q; nō affidat de aliq; uirtute
sua. t caueat a mlitulogo. t in
sōio. t lentate mozis. Ite q; accep
tus ē deo q; hō iuste uiuat i
mūdo q; i hēmo uel religione
sine caritate dei. Cām. cx.

Explicūt Capitula ij.

Capit liber celestis revelationū dei sexti. btē brigide de regno suetie diuitis revelati.

¶ Verba mūs dei ad sponsā narrāta plēitudinē xpī. & q̄ liz fregēt uidei ī aliquo agone cordis positi ibāt ad ispiciendū vultū eiꝰ & ꝛsolabāt. Ca.m primum

Audivi dei loquebat ad sponsam dicēs. Ego sū regina celi. filiꝰ meꝰ dilexit te toto corde. ideo ꝛsulo tibi ut nichil dilectꝰ ñ ipsū. ipe ei ē sic desidabilꝰ. q̄ si habueris eū nichil aliud poteris desiderare. sic plēther. q̄ pulchritudo elemētoꝝ vl̄ lucis ad xpanone eiꝰ ē q̄si umbra. Unde cū ego enutrīē filiū meū tāta plēchitudē ꝑdiꝰ erat. ut q̄ūꝝ eū ispicēt ꝛsolabat a dolore cordis quē habebat. Ido & mlti uidei dicebāt ad uicē. Cam ad videndū filiū matre. ut ꝛsolari possit. Et liz ignorarēt eū ee filiū dei tñ ꝛsolatione recipiebāt mīgnā ex aspectū eiꝰ. Unde etiā corpꝰ eiꝰ mūdū erat. q̄ nullꝰ sup illud alīus pediculꝰ vl̄ aliꝰ vermis veniebat. q̄ verms reverentiā filiꝰ suo exhibebat. Imo etiā ypocrita aliq̄ & ner īmundicia ī eiꝰ capill' fluebat n' nutrēbat. ¶ Xpc loquit sponse de quoda q̄ male vixerat & ī morte habuit bonā voluntē se emēdādi si viuēt. & dicit q̄ ꝑ illā voluntatē bonā nō incidat ad penā etnā sz ad horribile pgatoriū. Ca.m ij.

Filiꝰ loquebat sponse dicēs. Ille q̄ nunc ihūmat ꝑ quo tu oras nimis remissꝰ fuit cīa me. & fecit totā vitā suā in stultitia. Sz nunc facias ei dici q̄ si habuit voluntatē emēdādi se si evasisset mortē. adhuc dabo ei gratiā. q̄ moneat ergo ad emēdacois voluntatē. q̄ ex magna mia & amabilitudie pene eiꝰ. xpator ei. Cuiꝰ ide aīa ꝑme decollatiōne moriet. iterꝝ appuit dns sponse & ait. Stelle ꝛsiderate q̄ iustꝰ sū in iudicio meo. Iste q̄ tanta infirmitate laborabat. venit ad iudiciū meū. & liz ex voluntate bona fuit iudicatꝰ ad gratiā. tñ aīa ei ad plenū sit ꝑgatꝰ. sic ī purgatorio amaꝝ habebit cura eiꝰ supplicū. q̄ nullꝰ mortalis ē qui possit illud cogitare. Ideo ego paciēt illi q̄ oēm voluntatem suā habēt ī mūdo. & multis tribulacoibz fatigātur. ¶ Qualit' videbat sponsa quēdā deonē cū ꝛfusioē fugiētē a quoda viro de nocte orāti. q̄ ipe demon fortit' reptādo diu trahebat. & q̄liter angelꝰ bonꝰ declarat visionē sponse videbat se. Capl'm. iij.

Et sponse quoda demon astare lugubris maibz cuidā orāti. Cuiꝰ ad horā astaret. subito demon tribile & altissimā vocē emisit cū nigro

rugitu. ⁊ sic confusꝰ recessit. De quo aut ⁊ angelꝰ bonꝰ ad spōsam. Iste demon ad tēpꝰ mihi illū t/ hauāt. ⁊ ido victꝰ ē mālbz qa/ nō pt̄ prualē ī eo sicut habet vo/ lūtate. Qa exqᵒ hō iste a deone ꝑpugnatꝰ vilit restitit. dei iudi/ cū ē. ut nō possꝫ ei demō facē/ sicut vellet. Adhuc tñ habet spē demō ut possit prualē ī eū. sz ī/ ista hora victꝰ ē de facili ⁊ nūq̄ ī eū ⁊plꝰ prualebit. Hora aūt dei de die ī diē augmētabit̄ ista hora. ⁊ ido demō nō ī mento clamat. qz amisit eū q̄ toties ꝑpugnabāt ut uinceret. Xp̄c dicit spōse q̄ ois ūtuosꝰ uir ⁊ sapiēs ꝓdicꝫ audact̄ uba ⁊ grāz di ī istis li/ bris ⁊tētā gētibz desidantibz ⁊ etiā nolētibz tā dimittz q̄ pau/ pibz. ⁊ hēbit ex hᵒ ipm deū in ꝓpm etnū. Ca. iiij.

Qui habet aurū sapie dni sui. tenet̄ tā facē. primo distribuē illud habē volē/ tibus ⁊ mlip ꝑbē nolētibz. Ido debet eē pacies ⁊ modatꝰ. Tio debet eē rōnabil et equꝰ ī distri/buēdo. Spē ei hō q̄ dictas ūtutes habet. ipē ē q̄ habet aurꝫ me/ū. id ē sapiaz mea. Qd ei ē int' metalla ꝓciosꝫ auro. Nec nꝝ ali/ qd ī scripturis dignius sapiēa mea. Hac sapiā ego ipleui e/ū ꝑ quo tu oras. ⁊ ido ipē debz ꝓdicare audacter tanq̄ miles meus uba mea ⁊ etiā nō solū desidantibz audie eū. ymo etiā nolētibz loḡt̄ quā mea. Ido sit ipe pacies ꝑ noīe meo scies se habē dnm qui oia obplia au/ dinit. Tercio dico. q̄ sit equꝰ in distribuēdo sic pauꝑi sicut diti. nulli ꝓcat nulliq̄ vēat. q̄ ego sū in eo ⁊ ipē ī me. Qs nosce bit ei. cū ego oipotes sū in eo ⁊ ext̄ eū. Ego dabo ei ꝓmiū stipēdiū ꝑ labore suo. nō corpa/le nꝝ trenū. sꝫ meipm ī q̄ ē oē bonū. ⁊ ī quo ē ois habūdātia.

Xp̄c ꝑcepit ꝑ ominat̄ ypocꝝ religiosis ꝑceptuosis ⁊ supb. q̄ simplicitatē simpliū ⁊ innocētiā de/ridēdo ꝓbāt cornibz dentiois ⁊ malox opm. monz tñ eoꝝ pie ut se ad ūtutes cito ꝛtitūt. alio q̄n ꝑcepit punirēt. Caplm. v.

Ego sū creator oim ⁊ a nullo creatꝰ. Ego loco tpe aūt oculos meos ab hoc loco ꝓpt̄ iugitate habitātiū. Sicut ei fundatoreꝫ ꝓmi. festiabāt de ūtute ī ūtu/te ascēdē. sic nūc isti modni de malo ī malū q̄libet aliū pice curat ⁊ gl̄ant de ꝓcto. Huc iḡ ꝓces dilcte mihi mee ad misēri/diū me flectit. sꝫ de pessia pro/genie remanēt adhuc radices. si/cut ꝑ silitudinē melꝫ itelliges. Qui cēt pastor q̄ dicēt ad dnm suū. Dne inḡt in ouili tuo fui/ pauce oues ⁊ masuete. mt̄ q̄s arietes arietes corrupti iuerūt ⁊ bātes oues. quoꝝ capnt ad ni/chil ē utile pellis corrupta. ꝛo puēda itestina feteria. Cui rñ pōdit dns. Ne ebent̄ oues ī

mee mansuete. caput arietum
abrida ferro acutissimo. pellis.
q̄ nō portat in lanā decouet.
Intestina + crines q̄ putredo
picat ad agnos + dent volati
libz q̄ nescit discrē int' mundū
+ immundū. Ego sū dns q̄ in hoc
loco quosdā simplices q̄ oues ha
beo. me' q̄s sunt q̄dā q̄ arietes
comuti lacerātes eas. Q̄sicut
arietes p̄mo p̄cipitat' accrē
do discerpūt lanā. inde cornibz
impellēdo p̄stnunt ad tra. sic ip̄i
simplicitatē meā crudelitatē deridēdo p
turbāt. + cornibz detractionis + ma
lor opm ad tra p̄stenunt. Pel
lea caput eor id ē itactio elata
cornibz arrogācie + p̄sumptionis
abradet' ab eis i iudicio meo se
uero. q̄d ē gladius acutissim.
Pellis eor id ē hypocrisis q̄ p simu
lationē religionis induti sunt au
ferēt' ab eis. et p̄pa hypocrisi ania
eor a deonibz ab oī bono deco
rabit'. q̄ ondebāt aliud + a
liud erat. seruiebāt in ore et
dissentiebāt ope. Caro eor vo
luptati dedita q̄ ē i p̄spectu me
o q̄ caro mētis. ignē crema
bit' absq; mia. Intestina eor id
ē cogitacōes q̄s ad mundū habz
+ nō ad me i quibz fouebāt i
imici mei id ē pecca + deones
+ nō ego. plagabūt' a deonibz
ut nō sit affectio p̄ua p q̄ nō
puniāt'. Ido dū adhuc tēp' ē
caput eor id ē voluntas distor
ta + superba deponat' ad hūi
litatē. pellis simplicitatis assu
mat'. caro a voluptatibz refre
net'. intestina id ē cogitacōes
pnia sanent'. me iusticiā ab
eis sedm meritū eor relevē ex
igēa. + p̄rati deonū subricā eor.
ita q̄ nichil aliud possit n̄ q̄d
deonibz placz + ab eis ipellet'
de malo in malū. Expē benig
ne replēdit sponsā de q̄dā ipa
cretia quā habuit. ita nēs eam
ulti' nō debē irasci. nec aliq̄d
indē p̄uocātibz donec p̄modo
aī eis fuit pacificata et vidit
posse p̄fici aliq̄d i vbis ei. Cap.

Ego sū creator tuus. vi.
+ sponsus. tu sponsa mea
noua. Quadruplicit'
peccasti mūt i ira tua. P̄mo
q̄ impatiēs fuisti i corde tuo
ad vba. cū ego sustinui p te v
bera. + stās aī iudicē nō vindi
ctā vbā. Secdo q̄ arrogāa tūi
disti + exaltasti nimis vocē tu
ā exprobrādo. cū ego affixus claui
suspexi i celū + nō aperui os
meū. Cao q̄ increpasti me. p̄pt'
quē debēs oīa tolāsse pacienter.
Quarto. q̄ p̄cio tuo nō p̄fusti.
P pacīaz ei tuā q̄ errauit. ad me
loīa debuerat p̄uocari. Ideo
volo q̄ de cetō nō irascaris. Cū ei
ab aliquo ad irā p̄uocata fuis.
ussq; q̄ ira ab aīo semota nō fu
erit nō loquēris ei. sz tristacta. mo
dice aī + causa modicis diligēt'
pesata. loqre cū mansuetudīe. Si
at aliq̄d fuit i q̄ loquēdo nichil p
feceris nec tacēdo peccauis. me
lius ē p̄pt' meritū flere -

Xpc̄ moper sponsam propit tu
dā deuoto dyacono p cui fuo
re & audacia pdicti ōbū dī so
cijs suis & alijs pōtoribz istru
ēdo ifirmos. arguēdo idisciplī
natos & exponēdo aiam suā
morti p aliox aiāz salute.

Ado sīt dns Cam. vij.
tuus & ds oim & cā
tor. licz neglectu sit &
despectu. Hec dices illi p q̄ tu
oras. quē me dilexē nosti. Cui
tibi dyaconatꝰ officiū iposuī ē.
pdicandi auctē accepisti ut istruēs ifir
mos & arguēs idisciplīatos. Ego
ego pmeipsū facē nō venīu hoc
et apli & discipuli mei fecerūt q̄
p acquisitōē vniꝰ aīe duxa loca et
ciuitates & villas circuierūt. et
p salute aīāz aiās suas. usq; ad
mortē tradiderūt. Ergo q̄ offici
ū tuū ē pdicare nec decz nec ex
pedit tibi ut sileas. q̄ ecce te st
inimici mei pessimi & i medio
eox ābulas. Spox ipse male
dicta gula sic mi ē odiosa. ac si
de pascuis carnes comedēt
Ipi st̄ q̄i vas ex nīīs pte aptā
ui si totū mare ifundet nūq̄
iplēt. nec ipi sanari poterūt
quox gula augmētat i pēm i
modata lasciuia. Ipi ecce āgē
los meos custodes eox elōgant
a se et aduocāt dēones q̄ nūc
ppiquiores sūt eis q̄ bom āgli.
q̄ stant in choro meo nō ut mi
placeāt. sz ne ab alijs arguāt
vl displiceāt. Ippent pīm ātī
quox imitatores. sz vē st i aspau
nico mēdaces & defraudatōes.
Pregerūt ei fidē qua in pmi
serat. et defraudāt aiās quox
bnficijs viuit. q̄ nec vita nec
pnbz eis rependit. Ptēa ora
āgelus & scīs oībz iuro i vīte
mee q̄ sit vitas & de ore meo
nūq̄ n̄ vitas pcessit. q̄ n̄ se e
mēdauerīt. pmittā eos modi
co tpe itrādē p vīā voluptatis
sue. deīn dicā eos p vīā silēz
spūs & pūctoribz acutissimos.
a q̄ me diuīāt stratā seruos me
os a dextis eox & simstis. q̄ eos
phibeāt diūtē & ipellet itrādē.
Inde ipadmodū corpꝰ mortuū
cadit i tūa sic aie eox descēdet
i infernū. et opient pēns mſ
ni tā pfunde q̄ nūq̄ resurgēt.
Xpc̄ pbet audaciā spōse sor
midati rephēdēdi fiducialiē q̄s
dā religiosos. i pcīs q̄ibz per
sistētes apd q̄s rpa hospitabat
dicēs. q̄ ephēsio sua nō īputa
bit ei ad pcm sz ad mitū. ecia
si ipi ex hoc scādalisēt & idurēt.

Quitastio Cam. vij.
Sposa apud te mlt̄oa
es sic. Cū ds meꝰ sit.
dns oim & oīa potes & pacēt
sustinuit pdictē suū. cui ego
creatā sua nō magis sustinea
habitatēs mecū ne forte ex ā
moīcōe vl' reprehensōe mea de
teriores fiat? ad quā cogita
tionē vndeo tabuꝰ ex pte pa
erat. sz minꝰ fetuies. Dom ei
miles it' malos astituros vides
offensionē dñi sui & si nō pt cor

rigé ope. salū de decore dñi sui
loq̃t. inde acceptis ꝓtūelijs paci
ēt' sufferet. Dic tu loque eis nūc
fiducialit' exercēs eoꝝ. q̃ m̄ ni
mis ex diuturnitate abhoīabiles
sūt. Et q̃uīs mō ex hoc ipi ꝓt
me idurat' nō tibi ī ꝑtm ī pu
tabit' q̃ locutus es. ſz m̄ces ma
ior tibi accrescet. Dic ei apli' ml'
tis ꝑdicabāt q̃uis nō oēs ꝓūte
bāt' nichilomi9 tñ m̄ces eoꝝ
nō minor erit. sic erit ⁊ tibi.
Cia ⁊ si nō oēs audierit te. e
tūt tñ aliq̃ q̃ ex ꝟbis tuis edifi
cāt' ⁊ sanent. Dicto ergo eis.
q̃ ñ se emēdauerūt. tā velox ⁊
seuer9 venia eis q̃ oēs q̃ audi
erūt ingemiscet. oēs enīa q̃ expe
riūt' deficiēt. Judicabo ei eos
q̃ fures ꝓfusioē ienarrabili.
coram āgelis ⁊ scis oīb9. q̃ reli
giosis habitū nō p mitiū bn vi
uēdo assūpserūt. In ꝓspū me
o sūt q̃ fures possidētes bona
q̃ sua nō sūt. ſz illoꝝ q̃ bn vi
uūt. Et q̃ detractatores iudi
cabo eos gladio meo. q̃ oīa mē
bra eoꝝ a capite usq̃ ad pe
des vīdet. Implebo q̃ eos ign
ne ebulitēt ⁊ nō deficiēte. q̃
sicut p̄ius monui eos ⁊ nō
audierūt. oñdi eis ꝟba oīus
mei sicut nūq̃ factū fuit p̄ius
⁊ sprenerūt. Si ei ꝟba mea mi
sisse ꝓfetis forsitan ꝛcepissēt ⁊
penitret. ꝓtēa nō pcā eis nec
rapiā p eis ꝑces dilēte mihi
mee ⁊ oīm scoꝝ meoꝝ. ſz q̃ dñs
ego sū ī gla mea q̃ ē fine fine.
ipi erūt ī pena. Verūptn q̃ dñs
aīa ē ī corpe. tñ din mia mea
apta ē eis. Xp̄s reuelat huic
spōse q̃ abhoīabil' ē coram deo
ꝑbr celebrās in ꝑcto mort̄l. ⁊
q̃lit' dēones assistūt ei ī celebra
cōe misse. ⁊ de eis futā pena si

Ille ps̄ no dicat'. Cap. xx.
bitet, p quo tu oras ē q̃ for
ceps p quā ꝟitus mee ex
ciet'. Ipē ē q̃ ouis de se
metās. nō cuitās audire vocē
mis. Cū accedit ad altāe me
ū astāt ad latā eius dēones. cuius
⁊ aiam ī habitāt. q̃ ipa ē mor
tua an̄ me. Cū ponit sibi sī
lū cōcale. dēones obūbrāt aiaz
eius ut nō cogitet nec ītelligat
q̃ tribile ē accedē ad altāe me
ū. ⁊ q̃ mūd9 ee debēt q̃ m̄ mū
dissīo astare debet. Cū induit se
alba. duricia cordis ⁊ īdeuotio
nē īduit. q̃ cogitat ꝑtm suū nō
ee q̃ue. supplciū etnū futm nō
magnū. ⁊ q̃le gaudiū ē etnum
nūq̃ venit ī mētē eius. Cū ponit
sibi stolā. dyabol9 q̃ue uicii im
ponit collo eius. ita q̃ delectat e
ū pcti dulcedo. ⁊ sic onat aiaz
eius q̃ nō sinit eū ingemiscē vl'
cōsiderare ꝑtm suū. Cū ponit
sibi manipulū. oīa opa ad deū
fiūt sibi q̃sua ⁊ onōsa ⁊ erubes
cibilia. tiena ac leuia. Cū ac cī
gūt se cīgulo. tūc ligat' voluntas
eius cū dyabolo ita q̃ velut ⁊ppo
nit morari ī ꝑcto. ⁊ tc dissoluit'
caritas mea cū eo. q̃ voluntas
eius ē ad oē illud q̃d dyabol9 ei ī

spuat ī mentē .ñ reſuenaret oc
tulto iudicio meo. Cū īduit ſe ca
ſulā .tuū pfidia īduit eū drabol⁹
Cū aūt legit ofuror. deones im
det mēti⁹ es nos ſum⁹ teſtes q
ofeſſio eiꝰ ē ſilis inde. q dicit ali
ud ī ore ⁊ aliud habet ī corde.
Cū accedit ad altare tuū ego a
ito facie meā ab eo. De quocūz
aūt legit miſſa ſiue de mīe mea
ſiue deſcis ſic ñ curā ē. ac ſi mē
trix mēſtruū ſuū ī vaſe poſitū
offerrz alicui nobili ad bibēdū.
aut ſi aliq⁹ dicat īimico ſuo.
caue tibi ego q̄o dāpnū tuum
Cū vō ofectat corp⁹ meū et
dicat. hoc ē corp⁹ meū. tuū fugi
unt deones ab eo. et corp⁹ remanz
q̄ truꝯq. q aīa eiꝰ mortua ē an
oculos meos. Cū aūt corp⁹ meū
applicat ad os ſuū. ex pſūpcōe
illa oīs tba deonū reūtit ad e
ū. q caritatē nullā habet ad me.
Ego q̄ppe ſic miſericors ſū. q ſi
dicat cū pēto corde et emēdacōs
ppoſito. dñe ppt̄ tuā paſſionē
⁊ caritatē quā erga hoīem hes.
idulge m̄ pcā mea. ego ſuſci
pere eū. ⁊ nō reūtent deones
ad eū. Ez ipe ſtercoꝰ mūdi habet
ī ore. ī corde aūt vermes fūt ſce
turietes. ⁊ idō nō placz ei dl'cēd
vbor⁹ meor⁹. In corde cogitacōes
inutiles comedūt eū. ne cogitz
aliq̄d de me. ¶Dtea nūq̄ accē
det ad altare meū. Cū aūt eſt
altare meū .ñ illa celeſtis mē
ſa ⁊ gla ī celis de q̄ āgeli ⁊ ſci
letant. ¶Hoc repſentat altare
illud ī eccl̄ia de lapidibz. ubi co
tidie corp⁹ meū ī cruce myſteriū
īmolat. ſicut oli ī lege ſacrificia
illa repnebat q̄ nūc agit⁹ in
eccl̄ia. Cūd notat mēſa celeſtis
ñ iubilatiōē ⁊ gaudiū. ¶Hoc
gaudiū nūq̄ expiet q̄ ē ī eēna
gla. Inter hoc altare meū nū
q̄ ſtabit ner videbit facie mea.
¶Filij aūt mei .ipi videbūt facie
mea. Ego ſū ſicut verꝰ pelli
canꝰ. q ppñ ſanguine dabo eis.
⁊ refica ī pnti ⁊ ī futō uſq; ad
ſacietatē. ¶Illū aūt paſcz aquila
illa abhoīabl'. cuiꝰ aſſuetudo
ē pullis ſuis poſt ſacietatē ali
q̄. tpe ſubtrahē nctia. ita q̄ ma
cies ex fame pueniēs. oī tpe vi
te eoꝝ appariz ī eis. Hic drabolus
delectāc̄ē ſua ad tēp⁹ paſcat eū.
ut poſtea fame gaudij ſentat et
durabit ī eo ſine fine. Verūptm
cū viuit. mia mea apta ē ei ſi
cut. ¶Cūat di narrat ſpōſe
dignatē ſuā ⁊ bñficia q̄ recepi
it ab ea tmiſit. Dicit etiā mo
dū ⁊ ſuffragia p q̄ aīa cruda
pncipis defūcti p quo ipa ſpō
ſa orabat libari poſſz de hoīn
bili pgatorio optīm documē

Eo ſūtū. Cap. x.
celi regina. ego mī
mie. ego iuſtoꝝ gau
diū. et adiuꝝ pcoꝝ ad deū. ¶Nul
la eccl̄ia ē pena pgatorij ingre
q̄. ppt̄ me nō remiſſior erit ⁊ le
uior ad ſendū q̄ alie eēt. ¶Alq
ē adeo maledict⁹ q̄ q̄ diu viuꝰ
careat mia mea. q ppt̄ me le

nus tẽptat a deo nullꝰ aliter tẽptaret. ¶ Nullꝰ ita alienatꝰ a deo ñ omo fuit maledictꝰ. q si me uocauit & reuocat ad deū habebit misdiã. Ego ei q sū misericors. & a filio meo mi/ sdiã ꝙsecuta. oñdẽ tibi volo. qº modo ille aĩcus tuus defunctus de quo tu doles. saluari pt de septẽ plagis qs filiꝰ meꝰ tibi dixit. ¶mo saluabit ab igne quẽ patit ꝓ luxuria. si aliquis uellet scdm tres ordies ecclie. cõ iugatoꝝ scz uduaꝝ & ũginum. una fẽina tradẽ nupcꝝ ꝓ aĩa eiꝰ. alia religioni. tria q posſ stare i uduitate. qꝝ i luxuria fiuꝝ eaã i mrimonio ꝓpriũ thorũ excedẽdo peccauit. ¶ 2do qꝝ i gula tplicit peccauit. ¶mo laute & ult mesuraꝫ comedẽdo & bibẽdo. scdo ꝓpꝫ superbiã & oñ tationẽ plura fercula ꝓpãdo. tcio nimis diu i mesa sedẽdo. & opꝰ dei ptmittẽdo. Et ido q uo luit colligẽ i honore di q ẽ tmꝰ & umꝰ ꝓpꝫ hãc tplicẽ gulã. tres paupes p unũ ãnũ intepũ. et mistrauꝫ eis talia fercula & eq bona qlia ipe ꝓsonalit comedt. q collegit eos. nec ꝓus come dat ipe q illos tres uiderit cõe dẽ. ut p hãc modicã exptaci/ onẽ deleat illa logꝝ mora quã aĩcꝰ nꝰ habuit sedẽdo i mesa. ¶ Insup mistret illis tũz uestes sufficiẽt & lectisteruia. put ex pedi uidit et expedire. ¶ tcio p superbia quã habuit mlꝫ iplat. debet q uolũt collegẽ septem paupes in qlibet septiana per unũ annũ qli die uoluit. & la/ uet pedes ipoꝝ hũilit. cogitãdo sectũ sic i corde dñi lauat eos. ¶ Dñe ihu xpe q captꝰ es a iude is miserẽ ei. ¶ 2do. Dñe ihu xpe q lugubꝰ es ad colupnã miserẽ ei. ¶ tio. dñe ihu xpe. q iudicatꝰ es inocẽs a nocẽtibꝫ. miserẽ ei. ¶ Quto. dñe ihu xpe. q ꝓpꝫ uestibꝫ exutꝰ es & iduꝫ uestibꝫ de/ risionis. miserẽ ei. ¶ Sexto. dñe ihu xpe. q ita fuit flagellatꝰ ꝙd ut coste tue uidẽt & nõ eet i te sanitas. miserẽ ei. ¶ 7mo. dñe ihu xpe. q colaphizatꝰ es et ꝙspũtꝰ. miserẽ ei. ¶ 8pto. dñe ihu xpe. q i stipite extẽsꝰ es. cꝰ manꝰ & pedes & caput fuit cru/ etatũ spina. oculi fuerũt pleni lacrimis. os & aures plene san/ guine. miserẽ ei. ¶ Cotis aũt pau/ pibꝫ reficiat eos ut melius ꝓsit et expedire eis uidit. & rogẽt eos humilit ut oret ꝓ aĩa illiꝰ. ¶ Quto peccauit i accidia tplicit. ¶mo fuit accidiosꝰ i eundo ad eccliaz. scdo i gredo i dulgẽcias. tcio i uisitãdo loca scoꝝ. ¶ ꝓmo igit q uoluit uadat ad eccliam semel i mese ꝓ unũ ãnũ. & faciat di/ ci unã missã ꝓ defunctis ꝓ aĩa eiꝰ. ¶ scdo uadat quocies ꝓmo de potit & uoluit specialit ꝓ aĩa eiꝰ ad loca ubi dãt idulgẽ/ cie. & ubi deuociores eos audit qui dãt illas. ¶ tcio mittat ob/ lationẽ suã ꝓ aliquẽ fidelẽ et

iustū ad ꝓphetas ſcōs i regno
isto ſuctie. ubi ſuēto ꝑplō ex de
uocōe ⁊ causa idulgētiaꝝ fieri
ſolet. ut puta bti Erici. bti
fridi ⁊ ſilū. et eū q̄ portat ob
lationē fidelit remunet pro
labore. ¶ Tertio. q̄ peccauit i ira
ni glā ⁊ leticia. colligat q̄ po
luit oēs pauperes q̄ ſūt i curia
eiꝰ vl vicinia eiꝰ in quolibz mē
ſe ſemel p vnū āū. ⁊ ſtatuat
eos i vna domo. ⁊ faciat añ eos
dicī vnā missā ꝑ defūctis. qua
cū ītrauerit ſacdos. rogēt ⁊ mo
neat eos. ut oret ꝑ aīa eius.
Dicta aūt missa refician oēs pau
pes taliter q̄ recedāt de ſuimo
leti. ut defūctꝰ letet ꝓbz eoꝝ.
⁊ pauperes letēt de refectione.
¶ Sexto q̄. ad nouissim̄ q̄ diē
ſoluet debita ⁊ morabit i pe
na. ſcire debes q̄ cīa finē ſuū
⁊ i fine voluntē habuit licet
no ita feruēter ut debēt. ſoluē
di debita ſua. ꝓpt quā voluta
tē i ſtatu ſaluādoꝝ ē. Ex quo
ꝑpēdē ꝑt hō q̄ñtā ē mia filij
mei. q̄ ꝑ tā modica dat regem.
Et ñ illā voluntatē habuſſet.
ipe ſine fine dāpnatꝰ fuiſſē.
¶ Ideo debet ꝓntes ſui q̄ i bonis
ſuis ſuctreſſerūt habē volūta
tē ſoluēdi ⁊ ſoluē debita ſua q̄
buſcūq̄ nouerūt debē. Et q̄bus
ſoluūt debitū ſuū. rogēt eos hu
milit ut idulgeāt aīe eiꝰ ſi dāp
nū ex lōga expectatiōe ītulerit
rit. Aliogn̄ dicti ꝓntes defūcti
ꝑtim illiꝰ portabūt ſi no ſoluerit.

Deinde aulubz mōſtrato i ver
no mittat oblationē q̄lē voluit.
⁊ faciat dicī vnā missā i ſuctu
publice. ⁊ añq̄ īcipiat missa vo
get ꝑ aīa eiꝰ. ut placatꝰ ſit ei
deꝰ. ¶ Postea dicat vna missa ꝑ defūctis i
q̄libet ecclīa proclnali. i q̄ bona
ſua habuit. quā ſacdos ꝓnte
oī ꝑplō cātet. ⁊ añq̄ īcipiat cā
tare dicat ꝑplō. Ista missa ce
lebrāda ē ꝑ aīa illiꝰ. rogo vos
p nomē xpi. ut ſi aliq̄d dixi vos
vbo vel facto vl mādato deliq
rit. idulgete ei. Et ſic accedat
ad altare. ¶ Quo septō ſcz q̄ iu
dex fuit ⁊ iudiciū ſuū īmiſit
victurꝰ ūq̄s. ꝓpt q̄d ē i maibz
deonū. Verūptn̄ q̄ dixi volun
tatē eiꝰ erat ut ūq̄ agerēt. liz
mino cruabat ⁊ itēdebat q̄
debēt. libari pt ſi habebit
auxiliū. Hz ꝑ q̄lē auxiliū?
Vtiq̄ ꝑ corꝰ ſcīſſim filij mei
q̄d cotidie īmolat in altari.
¶ Panis ei ille q̄ i altari ponit
añ vba illa. hoc ē corꝰ meū.
panis ē. ſz post dicta vba cō
uit in corꝰ filij mei. q̄d de me
ſine macula ſūpſit. q̄d crucifixꝰ
ē. Cui pī honorat et adorat
i ſpū ex mēbris filij. filij exul
tat i potētia ⁊ maiestate pris.
Mater eiꝰ q̄ ego ſū. honorat ab
oī exercitu celeſti. q̄ ei genu.
Oēs āgelꝰ cōtūt ſe ad eū et
adorāt. aīe iuſtoꝝ gras refe
rūt q̄ ꝑ eū redēpte ſūt. O q̄
hereditū ē miſeris q̄ talē ⁊ tā
dignissim dnm i dignis maibz

tractat. ¶ Hoc ergo corpꝰ qđ ꝑ
curitate mortuꝰ ē ꝓt eiꝰ lubẽ
te. ¶ Dó dicat vna missa de qli
bet solẽpnitate filij mei. sꝛz v
na de natitate. vna de ctĩa
sioẽ. vna de eprphania. vna
de corpe x̃i. vna de passioẽ. v
na de pascha. alia de aſcẽsioẽ.
¶ vna de pẽte coste. ¶ tẽ vna
missa de qlibet solẽpnitate q
i honore meo celebrat. ¶ Item
nonẽ misse i hõre nouẽ ordm
ãgelorꝫ. Que misse cũ cele
brãt. nonẽ paupes collegat.
qbꝫ victꝫ ¶ vestitꝫ mꝛ ſtituꝛ
ut ãgeli quibꝫ ad custodia datꝫ
fuit. ¶ qs mltiplicat offendt. per
hãc modicã oblationẽ placari
possit. ¶ aiaꝫ eiꝰ deo suo offerre
valeat. Dein vna missa ſcta
liꝛ ꝑ oĩbꝫ defunctis dicat. ut ipi
p ea rẽẽm obtineat. ¶ ipa dig
na rẽẽ habeat. ¶ Mater dei
monꝫ sp̃osa q sp̃ de dolosa x̃i
passioẽ recordet. qꝫ i illa hõa
passionis x̃i oĩa qꝫ ꝛtbabant.
sꝛz ditas ¶ humanitas. ¶ ipa mr̃
eiꝰ. ãgeli ¶ oĩa elemẽta ¶ oẽs
aĩe viuẽtiũ ¶ mortuoꝝ ¶ ecĩa

Mater dẽones. Cap. xj.
dei loqr ad sp̃osa di
ces. ¶ In morte filij mei
oĩa ꝛtbabãt. ¶ Ita dicas q fi
liũ tradt i mortẽ ¶ nullꝫ abe
o sepabat ner i morte. i illa ho
rula tanꝫ xpacies videbat. luꝫ
nllã dolorẽ vl penã ditas pa
a possit qꝫ ipassibil ¶ imũbil
ẽ. filiꝰ ipe placebat dolorẽ in
oĩbꝫ mẽbris ¶ ecĩa in corde. q tñ
sdm deitatẽ erat imõrtalis. i ita
ecĩa eiꝰ q imõrtalis erat placebat
qꝫ exiuit de corpe. Congregati ã
geli qĩ tbari videbãt. cũ videnꝫ
deũ i hũanitate pati i tra. ꝝ
quo tbari prũt angeli q imõrtales
sũt. Utiqꝫ sicut usꝫ cũ vidt
amicũ suũ pati alicꝫ de qbꝫ ase
quẽt maxiam gloriã. ¶ gaudẽt
qđẽ de gla eiꝰ adipiscẽda. ꝝ tñ
ꝓpt passionẽ qĩ quodãmõ ꝛtſ
taret. Hic ãgeli qĩ ꝛtſtabãt de
pena eiꝰ cũ tñ sit ipassibiles.
ꝝ gaudebãt de gla eiꝰ futũ et
utilitate ex passioẽ eiꝰ vẽtura.
Oĩa qꝫ elemẽta tbabãt ¶ sol
¶ luna dimiserũt splẽdorẽ suũ
tra tremuit. lapides ſcidebãt ¶
sepulch apiebãt i hora mortis
filij mei. Oẽs gẽtiles tbabãt
ubicũqꝫ erant. qr i corde eoꝝ ve
nit qĩ queda pũctura dolorus.
liꝛ nesciret vnde eẽt. Tribula
bat ecĩa cor crucifigẽtiũ eum.
i illa hora ꝝ nõ ad gloriã eoꝝ.
Adhuc ecĩa imũdi sp̃s tbabã
tur i illa hora. ¶ qĩ congregati m
vnũ turbabãt. Illi aũ q erãt (multũ
i sinu abrahe tbabãt. qr mal
lẽt i etnũ ee in ifemo. qꝫ talẽ
penã i suo dnõ vidẽ. Ego aũ q
tũc eidẽ filio meo astabã vgo
et mater eiꝰ. qlẽ dolorẽ tũc pa
tiebar nullꝰ pt ꝛsidare. ¶ Deo
filia mea recordare passionẽ
filij mei. fuge instribulatorem
mũdi. qui nõ est n quida miſ
¶ flos cito auescens.

Quid dicat de ipa ē filia alueario apū. qz illa bñdcā api celestis sez filij dī i pleuit camelle dīssiō qñ descēdit ī utō eiꝰ. sic copiose q ex illa dīcē die oīs sapor veneaty a nob̄ sblaty

Beata ergo ē. Cap. xij. loqr ad sponsā. dicēs. Spōsa filij mei tu salutas me ꝓpabas me alueario apū. Ego cte fui apis. nā corpꝰ meū fuit qđ lignū solū ī utero mris aiaꝫ aiā suggēt. Fuit e cā corpꝰ meū post morte meā qđ lignū sepata aiā. usqz quo aiam meā cū corpe ad deitatē sublimauit. Hoc lignū factū ē alueariū qñ illa bñdicta apis filiꝰ dei tēxit se de celis. ⁊ deus viuꝰ descēdit ī corpꝰ meū. In me deniqz fuit qđā dulcissiꝰ ⁊ sbtilissiꝰ fauꝰ. q ꝓpaty erat oībz modis ⁊ accessionibz ad suscipiēdū dulcissimū mel gre sps scī. Hic fauꝰ tūc ipletꝰ ē. qñ filiꝰ dei venit in me cū potētia ⁊ caritate ⁊ honestate. Venit cū potētia qa dns ⁊ deꝰ meꝰ. Venit cū caritate qz p caritate quā ad aias habuit. carnē assūpsit ⁊ cruce. Venit cū honestate. qz oē pcm ade se gregatū fuit a me. Unde filiꝰ dei honestissiꝰ honestissimā carnē assūpsit. Hz sicut apis habet aculeū aī qꝰ trī nō pūgit ī iuita. sic filiꝰ meꝰ habet seuitatē iustitie. quā trī nō exercz ī qñ ē a pcīs puocatꝰ. Huic api male retributū ē. Plā p potētia. tōty ē in manꝫ ūquoz. p caritate dotꝰ ē in manꝫ crudeliū. phēsante nudatꝰ ē ⁊ īmisdīt flagellatus. Benedicta sit ergo apis illa. q de ligno meo fecit sibi apiariū. ⁊ ipleuit cū melle suo sic copiose. ut de dīcē die in data sapor ille veneaty de ore oīm audiret. Ep̄r monz spōsā qz oē tēpꝰ dispēset sdm volūtatē dei nec aliqđ faciat ñ q̄ dō placē credat. ⁊ qz sp habeat volūtatē stā dei ī seruicio dei. ⁊ mēte ingrē eleuet ad celestia. corpꝰ p̄ suum fatiget ī pnīa talie. qz possit resurgē ad futuꝫ gliam. Cap. xiij.

Loquit filiꝰ ad spōsā. Tu debes habē tā. p. nō ire ñ ad volūtatē meā. sdō nō sedē ñ ad honorē meū. tcio nō stare debes ñ ad utilitatē spōsi. Quo at ad volūtatē meā vadis. qñ oē tēpꝰ tuū dispēsas ad volūtatē meā. qñ nō comedis ñ dormis nec aliud q̄cūq facis. ñ sicut mi placē itelligis. Deus at fmit. cum volūtatē habes stare ī seruicio meo. Sedes vō tuo. qñ mentē tuā ingrē ad celestia eleuas. cō sidādo q̄lis gla scōz ⁊ vita sē pnīa. Hijs ergo tbz alia tria debes addē. Primo debes dispositā cē sicut vgo despōsāda. q̄ cogitat sic apud se. Dia q̄ possū de bonis prīs mei q̄ casura sunt mī. ingrediabo ad spōsū meū. cū q̄ debeo cē ī nctitate et adiūctate. Dic ⁊ tu facē debes.

qui qui p̄z tuus corp⁹ tuū ē. Dō hoc ei oēm laborē quē potis m̄ ī paupes ⁊ alia bona exigē debes. ut mecū qī cū spōso le tari possis. qa corp⁹ tuū casu tuū ē. nec ei pcēdū ē in p̄nti. ut ī futō resurgat ad meliorē vitā. Dēdō cogita tecū sicut bo na vxor cogitat secū. Si vir me us diligit me cur debeo sollicita ri. si pacificū ē m̄. quē tūc habeo timē? Dō me irascat m̄ exhibe bo ei oēm honorē. ⁊ stabo sp ad volūtatē ei⁹. Tercio cogita tecū. q̄ sponsus tuus ē etn̄ et ditissim⁹. cū quo habebis honorē ꝑpetuū ⁊ diuicias etnas. Et ideo noli di ligē caduca. ut obtinē possis et nalia p̄masura. Hēc declarat sponse q̄lit ipē fecerat p̄ āgelū eā more pudi enutū ī mēte spū ali vtutibz. ⁊ iterū recōmēdat eā āgelo. Narrat etiā q̄lit sā decep cōe deduxit eā de mūdo ad qetā portū. ⁊ p̄cipit q ōes tēptacōes suas reuelz suis p̄bz spūalibz. ⁊ habebit finē ꝑfm̄. Cā. xuij.

Quidā angelor loq̄batur ad deū dicēs. Laus tibi sit dnē mi. ab oī exatu tuo. p oī dilcōne tua. Tu assig nasti custodie mee hāc spōsā hic castitē. ecce ipsā iterū tibi re assigno. Ego ei alliciebā eā ad te qī pudā. p̄mo dādo pomū. Deinde comesto pomo. dixi ei. Segre me filia āpli⁹. ⁊ dabo tibi vinū dulcissim̄. qz ī pomo nō ē nisi modicū sapor. ī vino vō dul cedo et aī delcācio. Cū stato aūt vino. dixi iterū ad eā. Pcede ad hūc ulti⁹. ⁊ dispono tibi qđ ē ī et nū ī quo ē oē bonū. His dictis. dixit dns ad sponsā. Verū est qđ seruus me⁹ te audiēte loquebat. Ipē utiq; qī p pomū te alliciebat ad me. qn̄ cogitabas tecū oia ee a me q̄ habebas. ⁊ req̄ rabaris m̄ soli. p eis. Sic sicut ī pomo nō ē nisi sapor q̄dā ⁊ mo dica sacietas. sic tūc tpis non multū sapiebat tibi caritas mea. nisi q̄ quidā sapor ignitōis dilcēt ī corde tuo. Tūc vō ulti⁹ pressis ti. qn̄ cogitasti tecū sic. Gla dei ē etna ⁊ mūdi leticia breuis. et ī fine mūdi nimis vtil. Cur m̄ pdest q istu tpalia sic diligā? Ex tali cogitacōe cepisti viliter abstinē a delcācōibz mūdi. ⁊ fa cē bona q̄ poteras ī nōie meo. Et tūc qī desiderio vini affecta āpli⁹ me sitisti. Deinde cū cogi tasti me ee dnm̄ oipotētē. a quo ē oē bonū. et reliquisti volū tatē tuā faciēdo meā. tūc iure facta es mea. ⁊ assensi ī te ⁊ fe ci te ee meā. Quo dicto. dixit dns ad āgelū. Serue me⁹. tu di ues es ī me. honor tuus ē etnus. ignis caritatis tue ī extinguibil. vtus tua ī deficiēs. Tu assignasti m̄ spōsā meā. ⁊ volo q̄ custo dias eā adhuc. donec veniat ad etatē. Custodi eā. ne drabolus aliq̄ ītente sibi obiciat. Prude sibi vestes vtutū. vestes tocius pulchitudis. Cibā eā vbis meis.

que sūt tanq̄ carnes recentes
quibz sāctius meliorat. cuo ī
fuma malescit. ⁊ delīato bona
ī aīa extinat. Ego ei fecisti si
cut alīs solet facē aīc suo q̄
p caritate ⁊ bono suo captuat.
Dicit ei captuās. Amice īgr̄e
de ī domū meā et vide ibi q̄
actū. q̄ tibi sūt faciēda. Quo
īgredīēte nō ondit ei captua
tor vilissīos serpētes ⁊ ferocissi
mos leones q̄ habitāt ī domo.
ne treat amicū. sz ī solatione
amici. facit serpētes videri q̄
sūt oues māsuetissīe. leones q̄
oues pulchras. dicēs aīc suo.
Amice scito q̄ dilīgo te ⁊ p bo
no tuo captuaui te. Ideo q̄cūq
videris dic amicis meis. ipsi
ei custodiūt te. ita q̄ meli⁹ pla
cebit tibi captuitas mea q̄ p
pria libertas tua. Hec dilecta
filia ego fec tibi. Ego ei q̄ cap
tuaui te. cū a delīacōe tua re
uocaui te ad amorē meū. cū a
mūdi periculis vocaui te ī hūt
quietis portū. ī quo qs tu pu
tas ee vīgines p ītmētā. ve
raciť sūt leones p malicia. qs
tu credis oues p dīna ītplatione. hūj q̄ serpētes gr̄dūt in
vētre ire ⁊ cupiditatis. Ideo
q̄cūq videris ⁊ audieris nō ad
aliū referas sz ad aīos meos
q̄ te custodiūt ⁊ istruūt. Cū
ergo sps q̄ te eduxit ī portū. ipe te
ducz ī patriam. et q̄ te adduxit
ad principū bonū. ipse te di
rect ad meliorem finem.

Expt dicit sponse q̄ plan⁹ ⁊ lin
ti q̄ de sīa gl̄iant ⁊ dilīat ⁊ ma
le vīuūt ꝑ plant metribz ⁊ pota
toribz vini q̄ seipos ⁊ alios in
pcīs precipitāt. cū tñ debēnt ee
magis vīuosi q̄ alij. Ostendet tñ
cū mīa oī se ꝑtenti. sicut pat
exultās adepto filio. Cap. xv.

Ille plat⁹ p quo tu oras nō
auīrit oculos suos a me. et
vīuit se ad mūdū cū orna
tu dignitatis suc. Si vellz
ei ee meus. respicet me cendic.
legēt libz meū attētius ⁊ non
sic sollicite cogitatz ī lege q̄ dic
ecīe. Cui illa rndit. Quid nō
dīc mi ē lex tua lex ecīe? Et
dns rndit. Lex mea erat. q̄ diu
mei legerūt eā. ⁊ ꝑpt̄ me lege
bat. Hec at nō ē mea. q̄ legē
nā in domo taxillor. q̄ tres pūc
tos sup vnū taxillū iacūt. q̄
p modica iustitia quā ī lege
ecīe īueniūt. magnā sūmā
pecūie acquīt. Ner legit nā p
honore meo sz ad finē illū quo
pecūia acquīat. In domo at lu
dētū ad taxillos sūt mētes.
sūt potatores vini. Tales nō
legūt legē meā. nē nōinant
scientes. sz vē sūt ispientes. Cū
ei facē solz mētrix. Quic⁹ solet
ee ꝑcax ī vbis. leuis ī moribz.
pulchra facie. ornata vestibz.
Tales sūt nā q̄ legūt ⁊ addiscūt
legē meā. Brevitas ē ī vbis
eor. nūq̄ aperīt os eor ad pre
dicatione meā. nūq̄ ad laudē
meā. Leues sūt ī moribz. ita

ecia q̄ sclāres erubescūt de mo
ribz eoz. nec solū seipos p̄cipi
tāt. ymo eciā alios secū exēplo
suo ītuit. Ipi nichil affectāt n̄
videri a mūdo et laudari. hōesta
& hōrati ītrēdē vestibz suis. diui
cias & hōres acq̄rē. Vba mea &
p̄cepta sūt eis amara. vita &
via mea ē eis abhōrabil. Vere
ōuersatio eoz & vita sic fetz ī ōsp̄
tu meo q̄ mētyr. Cla sicut p
alijs mulieribz vilior & abiec
tior videt mētr. sic ipi p alijs
sūt m̄ odiosi. Dicūt ē & gl̄ant
se scire legē. sz ad aliox decepto
nē & suā voluntatē. In domo e
ciā mea ubi lex legit sūt potā
tores vini. et ītēmptores. quox
gl̄a ē p alijs excredē & natura
ad superflua ūtitare. Tales nūc
sūt mgri legis. q̄ gaudēt ad su
pflua de excessibz suis modicū
vēcūdant. de aliox p̄ctis mūme
ōtstant. Veruptē si bñ legēt
legē meā. ītenirēt se p alijs
debē ee ītinctiores. p alijs lu
miliores. p alijs ad bñ viuēdū
obligatiores. Ego at sū q̄ po
tes dns. amās multax ciuita
tū oues. q̄ q̄ius potes ē. nō tñ
recipit alterius ciuitatis oues. n̄
qs tenet ex iustitia habē. Sic
ergo q̄ oīm creator sū & poten
tissim. nō tñ recipio aliqs n̄ qs
ex iustitia teneor habē. & q̄ ex
caritate se agnoscūt ee meos. Re
uptē q̄nq̄ a me errauit et
ad me redire voluit. et vocem
meā audire. saluari potest.

Quid nō ouis vagabūda a
p̄sto gregē & alt̄ mixta si audit
balatū mris. festinat' ēūt ad
mrem. Et sil'r q̄ mr audit vo
cē patrys sui. toto conatu ēūt ī
occūsū eligita q̄ suptare libeā ē.
nō obstat labor nō pena. q̄ ī
curat. Dic ergo oīm creator li
bēt' suscipio eū q̄ vocē meā
audit. & gaudēt' octro ei tanq̄
p̄ exultās de adepto filio p̄dto.
et q̄ mr gaudēs de redditōe
agni sui. Quida sēs dicit spō
se q̄ eciā si hō cotidie moret' pro
deo. nō sufficēt regrari d̄o p gl̄a
etna. Narrat eciā penas tribu
les q̄s quedā mlier defūcta p de
lectacōē carnis ī q̄ vixerat pa
cebat ī oīb; mēb̄s. Cap. xvj.

Quida scox loqbat spō
se. dicēs. In q̄libet hō̄a
q̄ ī mūdo vixi vnam
mortē p d̄o sustinuisse & semp
itex remxisse. nūq̄ tñ toto hoc
plene posse regrari deo p cā
tate sua. q̄ nūq̄ laus ei⁹ ab o
re meo. gaudiū nūq̄ exit ab
aia mea. gl̄a & honor nūq̄
fraudat' a vsu. exultatio nū
q̄ abest ab auditu meo. Dicit
dns ait ad eūdē scm. Dic ingt̄ is
ti spose astūti q̄d mēt' illi q̄ de
mūdo pl⁹ curāt q̄ de deo. q̄ crea
turā pl⁹ diligūt q̄ creatorē. & q̄
le supplciū illa femina nūc habet.
q̄ ī mūdo dū viuēt ī volupta
te tota vixit. Rndit ille scius.
Supplciū eius gr̄uissim ē. Nā p su
pbia quā in oīb; mēb̄s habuit.

caput eiꝰ ⁊ manꝰ brachia et pe
des. qꝫ fulmīe horrēdo iflāmat
Pectꝰ eiꝰ pūgit qꝫ pelle cruciꝫ
cuiꝰ spine qꝫ cordi eiꝰ ifigit. et
cōsolabiliꝫ pūgendo pmīt. Bra
chia eiꝰ et celiꝫ mēbra q ipa ad
āplexū hoīs tā suauit extende
bat. sūt qꝫ duo serpētes q cruꝫ
noluīt ei et cōsolabiliꝫ deuo
rādo laniāt eā. et ī laniādo nō
fatigant. Dent eiꝰ sit misera
biliꝫ torqt. ac si naturali mēbꝝ
eiꝰ palꝰ acutissiꝰ cēt īfixꝰ ⁊ to
ro conamīe fortissīe īpellēt ut
āpliꝰ īgredēt. Crura eiꝰ ⁊ ge
nua sūt qꝫ glacies durissīa et
iflexibilis. nichil habēta de re
quie. nichil de calore. Pedes qꝝ
eiꝰ q̄bz ad delectādū se fēbat ⁊
alios secū traxit. sūt qꝫ supꝫ no
uacula acutissīa fectāta īcessāt.

Qđ dī dotz spōsam q̄liē re
sistēdo rīndeat dyaboli suggesti
ōibz cupiditatis et aīcie mū
dialiū. et luxurie. q̄liē aīa q e
nūcta dō p cuitatē luxz īgeret
p cogitacōes varias. si tīn re
sistit nō īputat ei ad pēm. ꝫ
ad meritū et cōnā. Cap̄m xvij.

Maria logbat ad spon
sū dicēs. Filia si ūmi
cus tuꝰ bladit tibi in
delectacōe bonoꝝ tpaliū. rīnde ei.
Inimice. tu nichil creasti. ideo
nichil dare potes. Et etiā si pos
sis. cuiꝰ creatura sūt ⁊ finitura.
Si vō bladit tibi ī aīcia mū
dialiū aliqꝫ. dic ei. Amicicia
mūdi finit cū ve. Si at bladit
tibi cū voluptate cumis. rīnde ei.
Hāt nolo habē. qꝫ ī fine ē qꝫ vene
nū. ⁊ cū dolore trīat. Cūq ī ipo
mēto videbat dyabolꝰ. cui
dixit bta vgo. Dic isti audīte.
ubi ē qđ creasti? Rīndit demon.
Nichil ego creaui. q creatū fui
bona. et a me pō malꝫ. Cui itm
bta vgo dixit. Quicqđ aliqꝫ aīcia
tua tīminū habuit felicē ⁊
cū gaudio? Rīndit demon. Nū
qꝫ fuit hoc. et nūqꝫ erit. Cui rno
ait bta vgo. Rīnde ⁊ dic. Quicqđ
aliqꝫ voluptas tua habuit bo
nū finē? Et demon. Quicqꝫ ha
buit bonū finē ⁊ nūqꝫ habebit.
qꝫ ī malo cēpit ⁊ ad malū ten
dit. Cui demon subiūxit ad vgīnē. Cui vgo. da m pātrem
suū ista. Et vgo. Quare non
recipis eā ī pātrem tuū? Et de
mon. Nō inqt hoc possū. qꝫ du
plicē sāguinē in vno vase cō
mixtū ego nō possē separare et
diuidē. Cā sāguis cuitatis dī
ē mixtꝰ sāguī cuitatis cordis
eiꝰ. Cui iterꝫ ait bta vgo. Cur
nō pmittis eā ee ī sua qete?
Rīndit demon. Hoc nūqꝫ fiet
ā. qꝫ si nō potō it̄ficē eā p mor
tale pēm. tūc apponā curā ut
flagellet ꝫ venali pcō. Et si
nō potero hoc pficē. tūc ī fim
briā eiꝰ iacīā palluciū meū. qꝫ
ut euellat īquietabit. hoc est
diuīsas cogitacōes cordi eiꝰ īmut
tā. a q̄bz vndiqꝫ pturbabit. Cui
vgo ait. Ego volo adiuuāe eā.
Quocīes ei ipa euellit eas et

in fronte tua priat. toties dimittet ei prim. et cona eius et pmiu augmentabit. Xpc dic sponse. ip religiosi et alij spuales recipientes solacoes spus sci. q non humiliter regnat deo ff vilipendut gram et superbiut ex ea. et delectantes se in mundo attediat de vita spuali. assilant ingrato pauperi sicuti. q puerp gustat po tu priat illu cu stuelia in oclos

Quida datoris. Cam. xviij. Sut qui homo indigens et sitim patiens. cui? pecte psalias audiens. dat ei potu quem habet optim. Accepto aut potu et gustato. dicit. Non mi placz potq iste nec negtior tibi p eo. Et priat potu in oculos datoris faciens ei stuelia eam p caritate. Accepta aut tali stumelia psalias qz mitis est. cogitat apud se. Ecce hospes meq magna iniuria m fecit. ff nolo me vindicare de illo anequ abo veneriq ad iudicem et tepq iudicij fuit. Et tuc abstigit a facie sua et fiote malicia et desiccat. Sic faciut m nuc multi religiosi. Spi ei in pauptate sua et despectione et astrictate mundi clamat ad me et dicut. Dne undiq nob despectio et tribulacio. da nob aliqua solatione. Cui ego ex mia mea magna spatior eis et do eis vinu optimu. id est spm scm. cuq dulcedo replet aias eoz. cuiq ardor no facit eos curare de despectione et pauptate. Dustato aut vino spus mei et ad tepq habito. vilipendut hoc. nec negtiat m. Et piciut istud in facie mea qm deliberat et optat magis ee cu mundo. et qm ex gra qua habet itumescit. Dic ecia ille m nuc facit que tu nosti. Qui cu esset paup et destituq solabar eu spu meo. cu eet despectq n hetz aie exultacoz. ego fouebam eu gaudio meo qz licet. no qi voce corpis loqe. vl verba mea no apte audiat. tn spus meq i electis meis occulta inspiracone mouet eos ad faciendu bona. et iactat sfortando ad melioria. Dz ille gustato spu meo et accepta gra solacois mee qi nichil reputat q dedici. Nam in facie mea pice delibat potum meu. attn nondu peciit. Vide hic et sida qm paciens et muscipulas su ego. qz no solu paciet' suffero eu. ff et p ingratitudine repedo ei bona. Nam maiore nuc qm pius ab hoibz habet honore et benivolentia et sufficientius nuc soluto ipendit ei necessaria. ff ipe miq p his qm pius deseruit m. gram mea p nichilo habet. et dilatio ne nullq reputacois. Sic aute stat qi ho deliberas secu. ut priat potu in ocul' datoris. qz mudq quo relaxat plq delectat mente eiq qm ego. oneroza videt ei assumpta. tedio habet' mta spualis Heet ut melq pbes. satis ondit tibi odor immutatq. Qui diu eni m toto corde seruiuit. et se ad

me ferentius applicauit. flagn̄tia quedā suauis sentebat in uestibz eius. Nec mirū. qz ag̃eli vtute pleni amicos dei cruciat cotidie et pregrit. Nunc aūt imutata volūtate. imutatus ē odor. et talē odor nunc sentit. qlis metas est itēto et volūtas. Quid aūt ego futurus sū. qui potus me⁹ i facie meā pcipit. Recede abstīa eū qui ho mitis et sufferēs patiet' usq; quo tēp⁹ iudicij mei veniat. et genale placitū. ut tunc oībz appeat ingratitudo et psumptio stumelios. et potētia dni sufferētis demōstret. Expc dq̄ rit de hoibz q̄ delitant in tpalibz delicijs despicētes futurā gl̄am et bn̄ficia passiois eius. quor oō assilat' vox collisor lapidū. et tales dāpnabit' et tunc videbit gl̄am dei in celū. et sup et inf et ext. et in oī loco ad confusionē

Alle quē tu nosti sua. Cap̄m xix. cāt. Eripe me dne ab hoīe malo. Licet vox ē in auribz meis qui vox de fistula et qui vox soni cane. Vox labior eius ē qui sonus duor lapidū collisorum. Quis potit inde ad sonitū eius cū qd figurat ignorat. Eius ei tor cū tribz vocibz clamat ad me. Prima dicit. Ego volo habe voluntatē meā. dormia et surgā cū mihi placuba placita erunt in labiis meis. qd delectat et dulce ē in ore meo. Patrionia habe nō curo. sz qro societatē nate. et qd appetit sufficiēt' habo ei. Pecunia desido in bursa mollitie vestiū in dorso. Cū hec habuero tunc habebo grandiū meū et qd desido. Hoc ei reputo felicitatem. Secda vox eius clamat et dicit. Mors nō ē sic dura sicut dicit. Judiciū nō ē tā seueru ut scribit. Minat ei pdicatores plā et diuersa ppe cautelā. sz reddent miora ppe miam. Ideo si habeo volūtatē meā i pniti. delectabile ē mihi et optimū. Alia aūt vadit ubi possit. Tercia aūt vox clamat et dicit. Deus nō me creasset. nisi vellet mihi dare celeste regnū. nō passus fuisset. nisi vellet introducere me ad pruam. Et qre tā amaram penā pati voluit. qs sapuit eū. aut q inde utilitas. quo possit scire? Celeste regnū nō intelligo nisi ex quoda auditu. Bonitatē eius nō video. utz credendū sit an nō nescio. Si habem volūtatem meā hoc gaudiū scio et hoc habem p celesti regno. Cere talis ē cogitus eius et volūtas. ppter qui sonus lapidū vox clamosa ei⁹ sonat in auribz meis. sz ad prima vocē cordis eius rindeo ei. Quie via tua nō est ad celū. nec cogitatio passiois mee sapit tibi. ideo aptus ē tibi ifernus. qr vita tua dilexit ifima et via tua tedit ad iferiora. Ad secūdam vocē rindeo tibi. Fili mors velut tibi dura. iudiciū erit intolerabile. impossibile erit tibi fugere penam amarā habebis nisi te emendaueris. Ad tertiā vocē cordis tui rin-

deo tibi. ¶ Frater. oīa q̄ ego feci ex
caritate feci p te. ut ees m̄ filis
et ai̇ſus vedires ad me. ¶ Nūc
at caritas mea extincta ē in te.
opa mea onōsa ſūt tibi. ẏba
mea vident tibi fatua. ṽa me
a difficilis. ¶ Dō restat tibi ſup
plicii amarū ⁊ ſocietas demo
nū. n̄ cor tuū mutauīs ad me
liora. Tu denigz ẏtis ad me pi
ſſim dn̄m ⁊ creatorē tuū dor
ſū et nō facē. diligis īimicū
meū. calcas ſub pedibz ſigna
mea. et erigis audact ſigna ī
imica. Ecce q̄ videt ee mei quō
ſtat coīa me. ecce quō aiſi ſūt.
¶ Hec at ego video ⁊ paacēt co
leo. ſz tn̄ ex diuitia nolūt at
tēdē qđ fecī p eis ⁊ quō ſteti añ
eos. Ego qppe ſteti añ eos t̄plē.
Primo q̄ hō cuiꝰ ocellos acutiſ
ſimꝰ cultellꝰ penetrabat. Dedo.
q̄ hō cuiꝰ cor gladio pforabat.
Tercio q̄ hō cuiꝰ mēbra oīa
diuiguerūt. p̄ amaritudiē in
ſtantis paſſiois. ſic ſteti ātē
eos. Qđ at ſignificat ocellꝰ niſi
corpꝰ meū? Cū ſic amara eāt
paſſio q̄ dolor a pūctura ocel
li. nichilomiꝰ tn̄ eā ex caritate
pacebar. Qđ vō figit gladius.
n̄ dolorē mētis mee? Cui plꝰ
affluxit cor meū q̄ dolor ppius.
Tercio oīa īteriora mea ⁊ mē
bra stupefacta ſūt ī paſſioe. Sic
ſteti añ eos ⁊ talia paſſꝰ ſū pro
eis. ſz hec oīa ſtepnūt. hō oīa
neglexūt. ſicut filꝰ negligēs
matrē ſuā. ¶ Nūq̄d ego ſicut mī
hui ei. q̄ habēs in utō filiū. optat
ī hora party. ut p̄eat ifans m
nus de utō. ſi ſeq̄t baptiſma.
nō curat de morte ſua. Sic ego
feci hoī. Ego q̄ mī pepi hoīez
de tenebris īferni paſſioe mea
ad diē ppetuū. Ego portaui e
ū q̄ in utō cū magna diffi
cultate. cui oīa q̄ pphetata erāt
apleui. Ego paui eū cū lacte
meo. cū ẏba bona oñdi ⁊ mte
p̄cepta dedi. ſz ipe homo ſicut
malus filiꝰ negligēs dolorem
mtis. ſtepnit me p caritate.
⁊ exaſpat. facit m̄ p dolore u
teri ploratū. ſup addit vulnibz
meis īfurmitatē. porrigit m̄
p eſurie lapides p ſiti faciat
me luto. Qđs at ē dolor iſte quē
faat m̄ hō. cū īpt̄babilis ⁊ im
paſſibil ſim ī etnū manēs dꝰ?
Vē tūc hō faat m̄ q̄ dolorē. q̄n
ſe p petīm ſepat a me. nō q̄ ali
q̄s dolor ī me cadē poſſit. ſz ſic
alīꝰ p alterīꝰ caſu dolē ſolz. Fa
ciebat at hō tūc m̄ dolorē. q̄n
neſciebat qđ erat petīm. ⁊ ip̄ ſf
ue. q̄n nō habuit pphās nec
legē. nec adhuc audierat ẏba
oūs mei. ¶ Nūc at facit m̄ ſup
dolorē q̄ quēdā ploratū licet
īmutabil ſim. q̄n agnita cāita
te mea ⁊ voluītate mea. faciat
īt mādata mea. ⁊ audacter p̄
cat it vōnē aſciē ſue. Ex q̄ nūc
pfundius deſcēdūt ī infernū.
p agnicionē voluītatis mee. q̄
ſi mādata nō obtinuiſſet. Fa
ciebat eciā hō m̄ q̄ qđā vulnā

liaet ego deus vulnari nō posse.
qñ ptm sup ptm addebat.
Nunc aūt sup vulna mea qsi
qñdā addūt ifirmitatē noctua.
cū nō solū mltiplicat pcta. sz
t gflant t nō xpūgunt de eis.
Dat isup hō m lapides p pa
ne. t lutū p siti. Ad ē panis
quē desidero n pfecty aiarū.
sed cordis. desideriū diuinū.
humilitas i caritate feruies?
P hijs ei pstat hō m lapides.
p cordis duricia. Vacuat me lu
to p ipenitētia t vanā sidē
cia. cōtepnūt ad me reuti pat
monicos t flagella. dedignāt
ad me respicē t caritatē meā
ppendē. Prēa bene aqueri pos
sem. qp qñ mē pepi eos cū dolo
re passionis mee. id ē reduxi in
lucē. sz ipi magis volūt ee i te
nebris. paui eos lacte dulcedis
mee t pasco. t neglignt. Prēa
audacter ad dolorē ignorācie
addūt lutū malicie. Vacuant
me pcō quē lacrimis vtutū de
bent refice. ptendūt m lapides
cui moui. ptendē debent dulce
dinē. Deo qñ iusto iudex pacias
habēs i iusticia t i iusticia mi
sedia. t i mia sapiam. exurgā
tpe suo dr eos uxr mita eoū.
Et videbt flam meā it celū
t sup t ifra t i oi loco t i oibz
collibz t vallibz. t ecia q dāpna
tur videbūt t confūdēt confusioē
digna. Quod mie dic. qp hō q
habet actionē t voluntatē se em
dādi t tn ē frigid i deuotoē et
amore dei. debet a dō ipetre sti
llā ignis diuini p fregtē me
ditationē passionis x. t ex hoc
calefaciet aiaz diuino calore
t lactabit ubibz vgis matre.
t vtute tonus di t obie. Cap. xx.

Ergo mr aut. Ego sū
qñ mr q habet duos
filios. sz hij nō posse
tangē ubera mris. qr nimis
frigidi sūt. t i domo frigida cō
morātes. Cū ipos mr in tātū
diligit. qp si possibile eet. libent
ferat ubera sua ad utilitatē fi
liox. Ego vo sū mr mie. qr oīm
miserox veniā petētiūm scor.
Ego habeo qñ duos filios. Prmg
t. Sed illox q deliquūt dr filiū
meū. sed ē voluntas emēdādi de
missis. Sz isti duo filij st nimis
frigidi. qr nullū habēt calorem
caritatis. nullū desiderū dine
dilectionis. Et dom aīe eox sic fri
gida ē a flāma dine solacōis.
qp nō pnt recipe ubā mea. Ego
aūt qr misericors sū. iui ad filiū
meū t dixi. Fili mi laus t sit
t hor p oī dilectione quā fecisti
meū. Ego habeo duos filios mi
serē eis. qr ppt frigiditatē nō
pnt capē ubera mris. Et in
dit m filius meus. Quat dilcā
ppt te mutā scintillā i domū vm
copiosq ignis accēdi pt. Resi
cīat ergo scintilla t mutat t ca
lefac duos filios tuos. ut recipe
valeāt ubā tua. Dein mr loqbat
ad sponsā dicēs. Ille talis p q tu
oras spalem deuotoēz ad me

habuit. et licz infinitis se im̄ fecit
miseriis. tñ sp̄ sidebat de aux
ilio meo. et ad me quēdā calo
rē habuit. sz ad filiū meū nul
lā habuit caritatē. nec ab eo
tiorē diuinū. Et ido iste si tūc
vocatꝰ fuisset int' opa sua ma
la. sñ fine cruciaret. Sz qz mia
ego plena fui. ido nō fui oblita
eis. sz adiuit i eo. ꝑ me aliqua
spes boni ē. si ipē ꝑsonalit' se
iuuare voluit. Habuit ei nūt
ōtionē de cōmissis. voluntatē e
mēdādi. sz nimis frigid' ē i cāi
tate et deuocōe. Et ido ut caleſi
posset et recipe ubā mea. debet
mittī scintilla i domū aīe eis.
id ē sidāno passiois filij mei.
debet ei frequēs i cogitacōe ee.
Cōsidēt ei quō dei filiꝰ id ē filiꝰ
vgis q ē vnꝰ ds cū pīe et spū
scō. passꝰ ē. quō captiuatꝰ et co
lopizatꝰ. quō ꝺſputꝰ et flagel
latꝰ usq; ad ītemoria. ita ut ca
rō extēdēt' cū flagellis. quō oī
bz mēbris distēdꝰ et pforatꝰ sta
bat dolōsꝰ i cruce. quō clamās i
cruce ēdidit sp̄m. Si hāc scintillā
frequēt' afflauerit tūc ipē cale
fiet. et ego tūc applicabo eū ad
ubā mea id ē ad duas vtutes.
qs ego habui. q̄ fuit tiōr dei et o
bedia. Ego ei q̄nus nūq; pec
cauerī. tñ timui oī hora ne vl
bo vl' ītellectu offendēm deū meū.
Hūc tiorē lactabo filiū meū.
sz ōtionē p̄dicti deuoti mei ꝑ
quo tu oras. ut nō solū ōtenta
ꝑ male egit. ymo ecia timebit
supplicū. tiebit ecia offendē fili
ū meū ihesū xp̄m. Lactabo ea
ā voluntatē eis ad mātā obie
mee. Ego q̄pe sū illa q̄ nūq; in
obediēs fui deo. Immittā ergo i
eū q̄ calidꝰ fuit caritate filij mei
obiam q̄ obediet i oībz q̄ sibi fu
erit impata. ¶ Dīāte vgine
maria ꝑ quodā defūcto suo deuo
to. dicit xp̄c. q̄ bñficia sucessoꝝ
illiꝰ exhibita ꝑ aīa eis modicū
ei pfuit. qz fiebāt pocis ad sup
bā et hōrē mūdi. q̄ ex deuota
caritate ad deū ꝑ ꝑces tñ vir
gis allenuat' pena eis. Cap. xxj.

Maria loq̄t. Bñdictū sit
nomē tuū fili mi. Tu es
rex gloie et dns potēs.
habēs iusticiā cū mia. Corpꝰ
tuū m' karissim q̄d ī vētre me
o gestabat et nutrebat sine pcto.
hodie ꝑ aīa istius defūcti ꝺſecūti
ē. Rogo igit' te fili carissie ut
ꝑsit aīe eis. et misere ei. Bñdic
filiꝰ Bñdicta sis tu mr bñdcta
ab oī creatura. q̄ mia tua imu
tabil' ē. Ego sū filius hōis q̄ emit
parvulū agrū qi q̄nq; pedū ꝑ
maximū pciū. i quo aurū optim
erat abscōditū. Iste ager hō
iste ē. q̄nq; sensuū. q̄ pciosissimo
sanguīe meo rpaui et redemi.
In quo erat aurū pciosū. id est
aīa de deitate mea creata. que
nūc a corpe sublata ē. et ita so
la manet. Eis sucessores st̄ filij
hōis poten. q̄ vadēs ad iudicū
clamat lictor. Separa eū gla
dio caput eius a corpe eius. non

ꝑmittas eū diu viuē. ne patras
sanguī eiꝰ. Sic faciūt illi. Ipi ei
qī ad iudiciū vadūt. cū ꝑ salute
aīe prius decentʾ laborāt. ſ luctū
n clamāt. sepa caput eiꝰa cor
pe. Cis ē iste luctor n̄ drabolꝰ.
sepans aīam ꝺ sētiente sibi a
deo suo? Huic clamāt sepa.
qī ꝺceptā hūilitate. illa bona
q̄ agūt. ꝑ superbia ⁊ honore mū
di faciūt. q̄ ex dīna caritate.
P superbiā ei caput id ē ds sepat
ab hoīe. ⁊ ꝺiungit ei ꝑ hūilitatē.
Ipi ei clamāt. nō ꝑmittas eū
diu viuē. qī nō curāt de mor
te eiꝰ. ut obtineāt bona. Cla
māt. nō ꝓe sanguīs. qī nō cu
rāt de amara pena eiꝰ nec q̄
diu i ea fuūt. si voluntate suam
ꝑficē possit. Cor q̄ppe cogitatio
ē ad mūdū. et ꝑ modicū ē eis
passio mea. Cuī ꝺicit ꝺns.
Vidi iustitiā tuā fili mi seuerā
ad quā nō loquor. ſ ad misdiā
tuā pissimā. Idō ꝓpt̄ ꝓces me
as miserē isti. q̄ cotidie legebat
horas meas i honore meo. nec
ipūtes ei superbiā successor suos
quā ꝑ eo exeret. Ipi ei gaudet.
⁊ iste plorat ⁊ pmittʾ i cōsola
bilitʾ. Cui ꝺicit filiꝰ. Undecū
sis tu mī carissimā. Uba tua ple
na sūt dulcedīe. ⁊ dulciora mel
le ꝓcedūt de corde qđ mia plenū
ē. et ideo misdiā sonāt ꝺba tua.
Iste ꝑ q̄. tu oras ꝑficē misdiam
ꝓpt̄ te habebit. Primo saluabitʾ
de manibz demonū. q̄ tanꝝ cor
ui ifacabilitʾ afflixūt eū. Sicut
ei aues cū aliq̄ tribilē sonū au
diūt. ꝑdā quā vnguibz tenent
ꝑ timore sonū relinquūt ⁊ fugiūt.
sic ꝓpt̄ te dēones relinquēt aīaz
eiꝰ. nec ulti⁹ tangēt a infestabūt.
Sedo tñ ſſeret de ḡmore ordīe ad
lenorē. Cetro ꝺsolabitʾ eū agē
lus scī. Adiuuet tñ ex toto nō ē li
bātꝰ. ⁊ adhuc auxilio ꝺigetʾ. Das
ei ⁊ vides oēm iustitiā i me. q̄
null⁹ ad bītudinē ingredi pt. n̄
tanꝝ auctū p ignē ꝓbatū mū
datꝰ fuūt. Ideo ꝓpt̄ ꝓces tuas ad
ueniēte tpe mīe ⁊ iustitia liba
bit ex toto. Cꝓpt̄ recepit ad mi
sedīā ꝓbꝫ mīs sue. quēdā epꝫ
nudū bonis opibz. ſ nouit ꝺn̄
sū ad ōcionē ⁊ bonū ⁊ sēm ꝑ
positū vite. ⁊ iduit eū mia ac
dīna dulcedīe i formādo eū q̄
lit̄ hūiliter viuat sn̄ cupiditate.
⁊ qlit̄ deliquētes subditos cū
mia ⁊ iustitia corrigat. Cap.
Filius loqt̄. Ille ꝑ. xxij.
lato ꝑ quo tu spōsa ro
gas me. ia veūs ē ad
me t̄plicitʾ. Primo sicut hō nudꝰ
sedo sicut habēs i manu gladiū.
tcio sicut extendēs manū ⁊ petēs
penīā. Idcō ꝓpt̄ ꝓces mīs mee
ego ecīā ia ꝺuto me ad ipm. et
occīā ei q̄ mat adepto filio ꝑ
dito. Et q̄nus a plī mei ꝓces su
as ꝑ eo m̄ obtinuerūt. tñ modicā
ſtram ꝑ eo habuerūt. Cia p̄ꝺ
iste dignitatē susceptē ecīe mee.
ꝺtrīg m̄ fuit. nec ut plan⁹ bonꝫ
ꝑ ea se posuit. Aut at vestīa
eū. ne nudꝰ sit. Cid ē nuditas

ei⁹ n̄ pauca opa bona eius?
Que q̄dē bona opa debēnt vestire aiam ei⁹ vtutibz. q̄ nuda in ꝯspectu meo appet. cuius sibi vestita videbat? Ego dabo ei auxiliū nūc ꝑ ꝓces mās mee et sc̄oꝝ meoꝝ. ut tegā et idui possit. q̄ nud⁹ venit ad me. Que āt venit nud⁹ q̄n sic cogitat apud se. Ego nichil boni habeo a me. nichil boni possū sine deo. nec dignus sū aliqu⁹ boni. Dei ei sc̄ire q̄ mō placare posse deū et q̄d ē placitū ei. ecā si mou debeā libēter facere. ꝑ talē vgā cogitationē venit ꝙ nud⁹ ad me. ido occīū ei et vestiā eū. Habuit ei gladiū in manibz. q̄n ꝯsidābat iudicij mei austeritatē. dicēs apud se. Iudicū dei tolābile ē et ipossibile fugere. et ido oīa illa q̄ vult ds de me. libēt volo et paty sū ad voluntatē ei⁹ cū voluntate mea. q̄ nīla habeo bona opa. fiat sc̄dm voluntatē ei⁹ et nō sc̄dm meā. Hec cogitatio et voluntas abstulit ab eo gladiū sc̄uitatis mee. et attulit ad eum misdiā. Tercio posuerit manū tuā. q̄n ꝯsidābat sic apud se. Ego sc̄o me ulē modū peccasse. ac iudicio dignū. Uerū de bōitate tua dne ds ꝯfidēs ꝙpero auxiliū. Nō ei ꝙsprenisti paulū ꝓsecutorē. nec ꝙsprēsisti magdalenā peccatrīcē. Ido dne vto me. ad te. ut facias mi sc̄dm magnā pietatē et miserordiā tuā. Ꝑ hac ei cogitatione et hoc desiderio pourgā ei manū mie mee et augmētabo ei dē redinē meā. si tn̄ hec tm̄ q̄ loquor vulit ꝙpleuit. Debet ei ꝓmo auferre a se oēm superbiā et ostentationē. et assumē veā humilitatem. Sdo auferat a se oēm cupiditatē. ut tpalia ista ei ꝯcessa habeat q̄si ho dispēsator bonoꝝ dnō suo reddituꝝ rationē. Tercio sit sollicitus ut pcm suū et subditoꝝ suoꝝ nō neglīgat. sꝫ cū iustitia et misdia corrigat. ꝯsidando opa mea. q̄ ex mā collegi publicanos et mēteres. q̄ ex iustitia ꝯtēpsi superbētes. Quīq̄ nā scribie de quodā veīēte ad me. et dicēte. magist' sequar te quocūq; ieris. vndi ei nō. q̄a vulpes foueas habet? Et q̄ve ꝯtēpsi eū. n̄ q̄ vidi cor ei⁹ et voluntatē. q̄ volut habē gloriā et sustētationē sine labore? Et ido ex iustitia fuit a me refutatus. Dic faciat et ipē. Quicūq; ei deliquēs venit ad eū humilias se et mēdationē ꝯfitēā exhibēs peniā. tūc ipē illi misdiā facē tenet? Que āt i voluntate peccādi manē deprehēdent. nec resipiscē volūt. castiget eum moderate et discrete flagellis. ā mulctabit eū pecūa. Caueat tn̄ q̄ nō faciat illā castigationem ꝓpt' cupiditatē. sꝫ ꝓpt' caritatē et iustitiā. Et illā pecūa in tales usū ꝯuertat. q̄ bonā rōnē reddē valeat. videlicz q̄ sc̄dm iustitiā misericordiē ab illo deliquēte illa pecūa ablata sit. et sapiēt' i usū dīnos erogata. Si āt ille castigat⁹ semel pena pe

tunie. noluit adhuc resipiscere. tunc puenit ei beneficio et gdu alteri. ut sic ille crucifixus maneat tanq̃ asinus. q̃ cui portauit aurea sella magne reputacois credit. illa vo ablata. ut animal insensatu dimittit sicut pus. Dic etiã ego oim doctor facio. Ego ei primo castigo hoiem p tribulationẽ tpalẽ. p infirmitatẽ et volutati sue structurã. Et si ipe terrestre resipiscere noluit. tunc aufero ab eo miam meã et dimitto i penã sibi ex iustitia pparatã.

Virgo maria apparuit sponse rogãs filiũ p quodã magno dño quẽ latroni xpat. cui xpc narrat ciuia pcta illius. et cum pabz eius facat ei tres ciuitates. dat ei illi magnã spualẽ intelligentiã fuisse pene etne. et spẽ "mie" rectã. cui tocie discto. Cam. xxiij.

Maria loqt ad filiũ dicẽs. Fili mi. benedictus sis tu. Ego peto a te misericordiã p latrone isto. p q̃ sponsa tua oãdo ploraut. Respondit filius. Dic mater rogas p eo? Nã ipe fecerat tria latrocinia. Primo. depredatus ẽ angelos et electos meos. secundo depdatus ẽ corpa multoz hoim. q̃ aias eoz an tẽpus a corporibz separauit. tercio spoliauit multos homines innocentes bonis suis. Primo ei depdatus ẽ angelos. q̃ aias multoz q̃ angelorum societati debebãt dissociauit p verba scurrilia. p opa et exempla mala. p occasionẽ et attritionẽ ad malum. et q̃ pacebat malos in malicia sua. quos iuste punire debuisti. Secundo multos innocentes iniuste iniuste ex indignacõe sua. Tercio bona innocentiũ sibi iniuste usurpauit. et miseris calumpniã irrolabilẽ iposuit. Cui hijs tribz et alia tria mala habet. Primo nimiã cupiditatẽ mundi. secundo vitã continẽtie. Nã licz magno alligatus ẽ. hoc tñ no tenet ex diuina caritate. sz ppt' expletionẽ cupiditatis sue. Tercio habet superbiã. q̃a nullũ reputat sibi similem. Ecce q̃lis ẽ iste. p q̃ tu oras. Tu vides oẽm iustitiã in me. et q̃d vnicuiq; debet. Insuq̃ cui mat iohis et iacobi accessisti ad me et petisti ut vnus eoz sedeat ad dexteram et alter ad sinistrã meã ego iudici. q̃ ille q̃ plus laborauit et q̃ se plus humiliauit. hic ad dextram me ã sedebit et sinistrã. Quo ergo debet alicui sedere meum et ee meum q̃ nil laborat meum vel p me. sz magis ee me? Respondit mr. Non dicto sis tu fili mi. plenus oi iustitia et mia. Ego video iustitiã tuã tribulẽ qui ingrẽ ferocissimũ qui mortẽ et ad hãc nullus appropiquare audet. Videre video miam tuã lenissimã. et ad hãc fili mi ego loquor et accredo. Nã licz modicã iustitiã habeo ad te expte latronis. tñ ex ea neq̃ q̃ mia tua gratis ĩterueneritis salua ri pt. Ipe q̃ppe filius ẽ puero q̃ licz habeat os et oculos. manus

et pedes. non tñ loq̃tur pro ore nec videt non tñ ingred̃ pedibz vltra [illegible] manibz. dic iste latro ẽ. [illegible] a nascitate sua ẽ cut [illegible] debili. aures eius fuerit [illegible] audiẽdũ bona. o [illegible] intelligere ad intelligẽ [illegible] os etiã clausũ erat [illegible] audiendi tui. et manus opa [illegible] fuerit ad deũ ei cora [illegible] in pm q̃ oculis vere et oĩb [illegible] mortua an eũ. Et [illegible] in pede suo q̃ i duobz [illegible] habuit. Pes aũt ille ẽ aũt [illegible] suã. et cogitauit q̃ cogi [illegible] quod se nõ desidero dicẽs [illegible] meritẽ aliquẽ q̃ deret i [illegible] emẽdare possem. quomo [illegible] deũ meũ deberẽ. q̃ ea [illegible] meum debeat libẽ fructuosum. [illegible] q̃ erat q̃ fuerit tẽ [illegible] dura dit illa etna pea. [illegible] ostitiã erat dolor de a [illegible] nostri creatoz. Ergo fili [illegible] pter bonitatẽ tuã et [illegible] q̃ de i nõ meo por [illegible] ei. Respondit filius. De [illegible] tu mr dulcissima. Verba [illegible] sapia et iustitia. [illegible] me ẽ ois iustitia et mia. [illegible] vere di tu bona. p [illegible] obtulit. Nã q̃a [illegible] habuit. ondit [illegible] q̃ ondit illi via ri [illegible] p cogitatõe sedula [illegible] dedi ei maiorẽ in [illegible] pene q̃ pus. et [illegible] de suo q̃ amauit ẽ

er pedes. nō tñ loq̄ pt̄ ore nec
visu discrē mr̄ ignrē & claritatē
solis. nec ītrē pt̄ pedibz ulla
bozare manibz. Dic iste latro ē.
Ppē deniq̄ a natiuitate sua ēiut
ad opa dyaboli. aures eiꝰ fuerīt
obturate ad audiēdū bona. o
culi eiꝰ caligauerīt ad ītelligē
tiā fuerōr. os ecīā clausū erat
ad laudem tuā. Et manꝰ opa
cōis bone fuerīt ad deū ei tota
lit debiles. in tñ q̄ oīs vīg & oīs
bōtas erat quasi mortua ar eū. Ac
tñ cū uno pede suo q̄ ī duobz
vestigijs stabat. Pes āt ille erāt
desideriū suū & cogitacio q̄ cogi
tabat apud se cū desiderio dicēs
Utinā īuenirē aliquē q̄ dicēt ī
q̄ me emēdare possem. quomō
placare deū meū deberē. q̄ ecā
ā si moui deberē libēt faceīem.
Primū vestigiū erat q̄ fregīt tiē
bat q̄ dura erīt illa etna pēa.
Secm vestigiū erat dolor de a
missiōe regni celoꝝ. Ergo fili
mi dlcissime ppt̄ bōtatē tuā & ppt̄
pres meas q̄ te ī uto meo por
tauī. miserē ei. Ipn̄dit filiꝰ. Be
nedicta sis tu mr̄ dulcissīa. Uba
tua plena fuit sapīa & iusticia.
Et q̄ ī me ē oīs iusticia & mīa.
ido iā latꝰ repēdi ta bona p
tbz bonis q̄ m̄ obtulit. Pla qa
ppositū emēdādi se habuit. oīndi
ei aīaī meū. q̄ oīndit illi uīa ui
te q̄ sedo. Scz p cogitacōē sedula
etnū supplicij. dedi ei maiorē in
telligētiā etne pene q̄ pus. ut
ītelligat ī corde suo q̄ amara ē
pena etna. Tercio scz p dolore de
amissiōe regni celestis. illuīaui
spē suā. ut certius sperznūt q̄
pus. Tūc uerꝰ loqbat mr̄. Dn̄
dēs sis tu fili mi ab oī creatā in
celo & in tra. q̄ ista ta expedisti
lationi ex iusticia tua. Ido nunc
rogo ut dignetis ei dare ecīā mi
sericordiā tuā. q̄ nichil facis sn̄
miā. Da ergo ei ex mīa tua vnā
grām ppt̄ pres meas. & alīā ppt̄
fraūlū tuū q̄ me ad rogādū pro
latione sollicitat. tiā vo grām
da ei ppt̄ lacrimas & pres filie mee
spose tue. Cui vn̄dit filiꝰ. Dn̄ dā
sis tu mr̄ carissīa dnā agelorꝝ &
regina oīm spiritū. Uba tua dl̄
na fuit m̄ q̄ vinū optim delcā
bilia sicp oīa q̄ cogitauī pnt. & p
batu ī oī sapīa & iusticia. Et bn̄
dictū sit os tuū & labia tua. de
q̄bz oīs misdia predit ī miseros
pctores. Tu vē mie mr̄ pdi
caris & es. q̄ miserias oīm mi
seras. & me ad misdiā flectis.
Pete ergo q̄d vis. nō ei ianus
pt̄ ee cautas & petio tua. Tūc
vndit mr̄. Iste latro dnē mi et
fili mi. nimis periculose posicq̄ est.
Stat ei uno pede q̄ ī duobz vest
tigijs. ergo da ei ut firmius stare
possit hoc q̄d m̄ ē carissīm. scz
corpꝰ tuū sanctissīm. q̄d de me sine
alīq̄ detrīa mūdissīm ī ditatē
tuā assūpsisti. Hoc tuū corpꝰ ē
pmptissīm in iumoꝝ auxiliū.
Hoc reddit ceīs visū. surdis au
ditū. claudis gressū. mūbz opꝰ.
Hoc ecīā ē fortissīm & suauissīm

✠ vel q̄ nō oīa scis et vides in me
emplastru. de q̄ cicatrice quale sit
ipse mihi. Da ergo ei hoc. ut sen/
at in se auxiliū. et delectet in
eo cū caritatis feruore. Sed
rogo. ut digneris ei ondē q̄d
actura es. in quo pt̄ tibi placere.
Tertio rogo ut det ei reges de
ardore carnis sue. ppt̄ pces eor
q̄ te p eo rogāt. Dīxit iterū filia.
Carissima mat. uba tua dulcia
sunt q̄si mel in auribus meis. Et q
ego iusta sū et tibi nichil nega
re pt̄. ideo q̄ dns sapies de pe
tone tua deliberare mecū volo.
Nō ido q̄ aliq̄ mūtatio sit apud
me. sz ppt̄ sponsā differo. ut va
leat assūtem intelligē sapiaz meā.
Xp̄s dicat. q̄ si ille latro p̄ p̄xīo
dicti coronē altaris sumē voluit.
licet an petionē de missis cū
voluntate ea emendādi. et nō āpliꝰ
peccādi sz in bonis psistēdi. doz
ecia. et alia remedia q̄bz possit
se do. et āgel. et scis et pxis recō/
liare. q̄ si nō fecit gnat punietꝰ.

Maria loqt̄. Cap. xxiiij.
Benedicta sis tu fili mi
rex gle. et dns āgelorū.
Rogo te iterū p latrone. Benedic
filia. Benedicta sis tu karissima mat.
Sicut lac tuū in corpe humanita
tis mee intuit. et oīa membra me/
a roborauit. sic uba tua intret. et
delectet cor meū. q̄ oīs petio
tua cū discretione est. et oīs voluntas
ad misdia. Ideo facia ppt̄ cari
tatē tuā miam cū latrone. Be/
dic mē. Da ergo ei fili karissime hoc
q̄d mihi carissimū est. sz corpus tuū
et gracia tua. q̄ latro iste est
ries et vacua a bono. ido da ei
gnam ut extinguat esuries pua.
roboret et inmutet. accedat ad vo
luptas ad bona. q̄ hattenus cor/
puit a tua caritate. Benedic filia.
Sicut puer cui subtrahit cibus tuo
mouet in corpe. sic iste q̄ a pue
ricia sua a diabolo nutrit fuit.
nō potuit venire ad pascat
cibo meo. Ido si corpus meū desi
derat sumē. si fructus eius dulcedi
nem affectat. cū hijs tibi ut̄ua
bus accedat ad me. sz cū intōe
vera. missor. cū voluntate e
mendādi admissa. cū voluntate
āpliꝰ nō faciēdi mala. et in bonis
pseuādi. Ad pces vo eor qui
p eo rogāt. et ideo tibi. q̄ ista q̄
dicta facienda sunt latroni si salu
tē q̄rat. Primo q̄ ausus fuit resistē
regi gloue. ideo nūc ppt̄ eme
dationē delictor debet fidē ste
ecclie mee defendē. et vitā sua
p ei⁹ tuitione patī habē usq̄ ad
montē. ut sicut p̄us laborauit
cordis viribus p honore mūdi et
modo dni tpalis. sic nūc labo
ret ut fides mea augeat. et in
imicis fidei ecclie dānent. et
oēs trahat q̄s pt̄ trahē ad me
ubo et exēplo. sicut p̄us subtrāxit
cū p mūdo laborauit. Dic ei di
co ei. q̄ si nō plꝰ fecit ip̄e q̄ lucra
uerit gnaleā sua p honore meo
et dilexit in brachiū posuit hac
intencōe ut stet p fide sua. repu
tabit ei p ope si in illo pūcto vo
catꝰ fuit. Et si ecia hostes ap

ꝑniquerit. nullꝰ ei nocꝫ potest.
¶ Ideo laborꝫ audactꝫ qꝫ potentē
habet dnm tm̄ me habūt. la
boret vilit' qꝫ ꝓfossū ei dabit'
stipediū. sꝫ vita sēpit̄na. ¶ D
eo q' scōs ēt ang̃elos offendat + corpa
aiabꝫ ꝓuauerat. faciat dici
vnā missā de scis oibꝫ p vnū
itegrū ānū ubi sibi videbitur.
dād̄o pbro celebrāti mercedem.
ut p hoc sacrificiū sā + ag̃eli of
fensi placari queat + ad eum
oculos suos dirē. ¶ D talē enī
placāt' oblationē. qn̄ corpus
meū qđ regale ē sacrificiū ex ca
ritate + hūilitate sumit' + offer
tur. ¶ Deiñ qꝫ bona alioꝝ dim
puerat. viduis + orphanis fe
rerat iniuriā. ido oia q' scit se
scīet' habē iustia reddē debet.
hūilit' rogādo iniuriatos. ut ei
misedit' idulgeat. Et qꝫ nō oi
bus potit satisfacē. ido i alīq
ecīa ubi sibi ꝛuenīētius vide
bit' de ꝓpis sūptibꝫ ꝛstruī faciat
vnū altare. i q̄ usqꝫ i finē mūdi cotidie vna missa p hijs q̄bz
itulerat dāpnū celebret'. Et
ut istud firmū + stabile ꝓma
neat. tātū de reddit̄ibꝫ dabit ad
altare. q' vn̄ capellanꝰ ꝑpetuo
celebrās inde possit se sustētare.
¶ Pretēa qꝫ ab eo lōge fuit hūi
litas. ideo debet se hūliare in
spīt̄u pt̄. + eos qs offendat ad
pacē + cordiā rogare put cō
ueīentius potit fieri. ¶ Nec nō +
nū aliqn̄ pcā + vicia sua q' ꝛmi
serat reph̄endi et laudari ab ali
quibꝫ audierit. nō defendat ea ꝑsūp
tuose. nec delectādo gloriet' i eis. sed
cogitet hūilit' et dicat. ¶ De' nimis
delectabat me pt̄m qđ ad nichil
m' ꝓfuit. nimis presūptuose exessi.
et si voluisse. bene potuisse. bene
potuisse cauisse. ¶ Ido rogate fres do nūc
minū ut det m' spem quo resipis
cā a talibꝫ + possim admissa pcā
hūilit' emendare. ¶ Pro eo vō qꝫ in
cruīne sua exterēdo mīt̄iplicit̄er
offendit. rōnabili tēpancia tēpet
corpꝰ suū. Si aūt audierit verba
mea hec + ꝓpleūit ea ope. tuc
salꝰ erit ei + vita ꝑpetua ꝺinat.
usqꝫ ad nouissim quadrātē exi
gā pcā eiꝰ. et amariorē penā
habebit qꝫ ista sibi dixi q' alit'
habuisset. ¶ Post tres āños pꝰ
q' sponsa habuit suppxima
reuelationē xp̄c dic' ei. q' n' cito
se emēdet latro p̄dict'. cito dāp
nabit' sīa horribili i gr̄iacōe
sua + i bonis + cria puniet'
i aīa ut possimꝰ latro. ¶ Q̄ oia
pdolor sic postea euenerunt.
qꝫ noluit se emēdare. Cā. xxv.

¶ Filius dei loqt' ad sponsā.
Dixi tibi de latrone pꝰ
pulchra cātulena. ꝫmo
pulchriꝰmū ātidotū. ¶ Nunc aūt di
co ei. sꝫ cruīne. sꝫ lamētatiōne et
ve. ¶ Nisi ei cito ꝛsurit se ad aliud
latꝰ. sēret horribile iustia mea.
¶ Nā dies eiꝰ abbreuiabunt'. semen
eiꝰ nō faciet fructū. ꝛgregatas
diuicias eiꝰ dispiet alij. + ipe iudica
bit' ut pessimꝰ latro. + sicut filiꝰ io
bedies ꝛtepnes morta ꝓtis'.

X

Xpc dicit sponse oratõ p q° dã rege. q̃ ornet in regno suo cũ filio spualiũ et iustor sapietiũ virorũ reparе muros ihe rusalẽ id ẽ ecclie ⁊ fidei catholice q̃ q̃ ia corruerũt spualit. cuius muros p cõitatẽ xpianoz et vasa tẽpli p cleruũ ⁊ religiones designet. Cap. xxvj.

Hlig loqt. Is q̃ factus est mẽbris meis de diabolo mẽbra. laboret sicut hij q̃ reedificabãt muros ihrlm. q̃ propter legis destructe reparatõe labõabat. q̃ uxilia dom̃i dei abducta congregabãt. et i locũ pristinũ restituebãt. Vẽ aũt oz de tbz. p̃mo. q̃ murus ihrlm destructus ẽ. Vbi ẽ murus ihrlm id ẽ ecclie mee. ni corpa ⁊ aie xpianoz. Ex his ei edificari debet ecclia mea. Cuius ecclie murus nũq corruẽat. q̃ voluntatẽ suã oẽs p̃fice q̃rit nõ meã. et auertit oculos suos a me. ⁊ nolũt me clamãtẽ audire. Verba mea sũt eis i proz tabilia. opa mea vana. passio mea abhominabil' ad cofigẽdum. vita mea itolabil'. ⁊ mdet eis i possibil' ad imitandũ. Sed aũt oz q̃ istrumẽta dom̃i mee asportata sũt i babyloniẽ. Que sũt istẽ ta ecclie mee ⁊ vasa diuisa. nisi dispositio ⁊ ornatus? Asportatꝰ ei ẽ ad templo meo ad superbiã mundi. ⁊ ad voluptatẽ ⁊ delectatõnẽ. p̃ua. Sapiã mea ⁊ doctrina ẽ eis vana. mãdata mea onosa. p̃missiõnẽ ni facta irritat. legẽ mea ⁊ institutiõnẽ amicoz meoz p̃de cessoz suoz. q̃ p̃hannuerũt. ⁊ suas adiuentiões fecerũt ⁊ habẽt. p legẽ Cio aũt oz q̃ lex decẽ mãdatoz meoz. p̃dita ẽ. Dnũq nõ legit in euãgelio meo. q̃ cũ vn̄s itrogaret me dicẽs. magist' q̃ faciã ut vitã eternã habeã. tndi ei. servа mãdata mea? Que ia nũc p dicta ⁊ neglecta sũt. Ideo rex iste p quo tu oras debet congregare viros spuales ⁊ eos q̃ spm meũ habẽt introgret. ⁊ iquirat diligẽt' sedm. silia eoz. quo murus ecclie mee reedificet. in xpianis. ⁊ ho noz deo exhibeat. fides recta floreat. caritas diuina feruеat. ⁊ pas sio mea i corde hoim ip̃mat. Inquirat ecclia quo vasa dom̃i mee restituat. i pristinũ statũ. scz ut de uicti ⁊ religiosi relicta superbia resumat humilitatẽ. i continẽtes diligat castitatẽ. cupidi. ⁊ mundiales abstineat a nimio mundi appetitu. ut lucẽ possit aliis. Laboz ecclia fortit' ⁊ sapiẽt' ut mãdata mea attẽdi. ⁊ diligat. Cõgregetꝰ iustos xpianos ut cũ eis diuina reedificẽt. Vẽ ecclia mea nis lõge recessit a me. in tm q̃ nisi pces mias mee itueniret. non eẽt spes mie. Hz me oẽs stantes laycoz. milites pl̃ alijs apostatauerũt. quoz apostatarũ p culũ ⁊ pena tibi p̃us onsa fuerunt. Xpc p̃hibet sponse au die noua ⁊ opa mundanoz et bella p̃cerũ. si dicat q̃ sidet opa dei q̃ stupẽda ⁊ admirãda sũt

sapia me

Reprehendit eā illos q̄ solū intēdūt ad diuicias ⁊ hōres ⁊ delectacōes. dicēs q̄ nūq̄ intrbūt in tra illā fluctē lac ⁊ mel id ē in cēlestē gloriā n̄ ascēdāt ⁊ iuste uiuāt sēm statū suū. ꝫ ita bū iusti exultabūt. Cap. xxvij.

QUr delectat te audīe opa mūdanor ⁊ bella p̄terū ⁊ cur tales inani auditu occuparis. cū ego sū oīm dns ⁊ nulla delectacio ē sī me reputāda? Si vō tu velles audire facta dn̄oz. si assidare opa magnalia. debe res utiq̄ assidare ⁊ audire fēa mea. q̄ intellectū recipiēt sibilia sūt. cogitacōe stupēda ⁊ audītu admirāda. Quis aūde dyabolꝰ monet dn̄os mūdi ad uoluptatē suā. q̄nus psequat ex occulta iustitia mea. attn ego sū dns eor ⁊ iudicio meo uidi tabūt. Ideo īcepērūt sibi nouā legē ⁊tr meā. Cuca q̄ppe oēm apponūt quo possīt a mūdo honorari. quo diuicias acq̄rē. quo uoluptatē suā psequē. quo psperē suā dilatare. Sed uiro i deitate ⁊ humanitate mea q̄ si i tali sta tu moriat. nūq̄ intrbūt i tra illā q̄ promittebat filijs isrl sub figā q̄ fluebat lacte ⁊ melle. nō magis q̄ illi q̄ desidabāt olla carnū ⁊ subitanea morte morie bāt. Sicut ei illi morte corpali moriebāt. sic ⁊ isti morīēt morte aie. Illi vō q̄ uoluptatē mea sa ciūt ipi inebrūt in tra q̄ fluit lac et mel id ē in cēlestē gloriā i q̄ nō est tra subtꝰ ⁊ celū supꝰ. ꝫ ego ipe. creatoꝛ oīm ⁊ dns ego sum subtꝰ ⁊ supꝰ. ego ext ⁊ intꝰ. q̄ ego rples oīa ego saciabo aīas meoꝝ dulcedīe nō mellis. ꝫ ineffabili suauitate ⁊ admirabili replebo eoꝝ. ut nichil desideāt n̄ me nullo egeāt n̄ me i quo ē oē bonum. Hoc bonū inimici mei nūq̄ gustabūt. n̄ gustant a p̄uitate sua. Si ei ipi cogitarēt q̄d fca p eis. si assideraret q̄d dedi eis. nūq̄ sic me ad ira prouocarēt. Ego nāq̄ dedi eis oīa nēcia ⁊ delectabilia habē cū tpantia. ego p̄misi eis modāte habē hōres. habē aīas. habē uoluptatē modāte. Quis ergo i hōre posit cogitat apd se. exq̄ sīne sū in hōre posit. hōeste iuxta statū meū uolo me habē. exhibeā deo meo reuētiam nullos oppīmā. dilectā oēs. iste talis mi i hōre suo placet. Qui vō diuicias habet ⁊ cogitat apud se. exq̄ diuicias habeo. nullo rē accipia iuste. nemi facia iniuria. timebo m̄ a mortali peto. pauprib subuenia. iste talis i diuicijs suis q̄sq̄ ē mi. Qui at i uoluptate ē et cogitat apud se. caro mea infirma ē nec spero me posse abstinē. ido exq̄ legitimā uxorē habeo nō accipiscā plures. obseruabo ei me ab oi ēpitudie ⁊ iordinacōe. iste tal' mi placē potest. Dz plerisq̄ legē pponūt legē sua legi mee. Sīa in hōre suo nullos uolūt habē superiores. de dictis

legē

nūq̄ posſit ſatiari. ī voluptate ſua ulr̄ modū ⁊ laudabilr̄ cōſuetudinē volūt excēdē. Ido n̄ ſe emēdauerūt et mā aliā ītepestiuit. nō mītbuit in tra mea m q̄ lac ⁊ mel ſpūale ē. id ē dlcedo ⁊ ſacietas. quā q̄ acceperūt. nihil āplꝰ deſiderāt. nec aliquo īdigēt n̄ qđ habēt. ¶ Dāpnat̄ quedā aīa defuncti a xp̄o p pēis grauibz et p eoq̄ nō doluit de doloribz vulnerū passiois x̄i. q̄ aīa ut filiꝰ abortiuꝰ aſſiliat̄ et ꝺdēpnat̄. et p illos q̄ ſeq̄bāt̄ maliciose xp̄m ī p̄dicacōe. ⁊ p eōs fixores ⁊ cuſtodes ſepulchri eiuſ notabiliꝰ deſignat̄. Cap̄. xxviij.

Mihi autē exeūti videbat̄ aſtare deo. cui dns loq̄bat̄ dicēs. Ecce illa aīa nō ē mea. De vulnē q̄ppe lateris mei ⁊ cordis mei nō plꝰ ꝺpaſſꝰ ē. q̄ſi pforaret̄ clipeus īmici eiꝰ. De vulnibz manuū mearū tantū cauauit. ac ſi pānus ſcīſſus rupēt̄. Vulnā etiā pedū meorū tā mollia ei fuerūt. ac ſi videt̄ ſcīdi molle pomū. Tūc deus loq̄bat̄ ad ipſā aīam dicēs. Tu frequēt̄ q̄ſiuiſti ī vita tua q̄re ego deus ī corpe tuo mortuꝰ fui. Nūc at̄ ego q̄ro a te. q̄re tu ī aīa miſera mortua es? Rndit illa. Qa nō dilexi te. Et tūc dns rndit aīe. Tu iḡit fuiſti m̄ q̄ puer abortiuꝰ mihi fuiſti. q̄ nō minorē dolorē paſſꝰ ē eo. q̄ꝫ p illo qui vinꝰ p̄cedit de utero eiꝰ. Dic ego tāto p̄cio ⁊ tāta cari-

tudiē te redemi ſicut aliquē ſcōꝝ meoꝝ. licz tu modicū cu-
raſti. Verū ſicut puer abortiuus nō habet (dilectiē) de uberibz matris. nō ꝺſolatiōnē de vbis. nō caloꝛē de pectore. ſic tu nūq̄ habebis dulcedinē electoꝝ meoꝝ. ineffabilē q̄ dulcedo tua placuit tibi. nūq̄ audies vba mea ad effectū tuū. q̄ vba oris tui et mūdi placuerūt tibi. ⁊ vba oris mei erāt tibi amara. nūq̄ ſenties karitatē ⁊ bōitatē meā. q̄ frigida eras q̄ſi gelu ad oē bonū. Vade iḡit ad locū ubi aborsiui poni ſolēt. ubi vines ī monte tua etnalit. q̄ noluiſti viuē ī luce ⁊ vita mea. Poſtea ds loq̄batur ad exercitū. O amici mei. ſi oēs ſtelle ⁊ planete vtēt ī lūminas. ſi oēs ſcī voſtaret̄ me. nō facēte miſdiā cū illa. q̄ ex iuſticia debita ꝺdēpnari tenet. Iſta at̄ aīa ſilis fuit ebz ꝑmo illis q̄ ſeq̄bant̄ me ī predicacōe. ex malicia. ut inueniret occaſiōnē ī vbis ⁊ factis meis accuſandi. ⁊ pdēdi me. Ipi viderūt opa mea bona et miracula q̄ nullꝰ facē potuit n̄ deus. Ipi audierūt ſapiaz mea. ⁊ pbauerūt vitā meā laudabilē. ⁊ tñ ex hoc iuidebāt m̄. ⁊ uā ī aīo ꝓcepert̄ ꝑ me. Dz q̄re? Nepe q̄ opa mea erāt bona et opa eoꝝ mala. et q̄ nō ꝺſenſi peēis eoꝝ. Dacriter redarguebā eos. Dic aīa iſta ſe q̄bat quidē me cū corpe ſuo nō ex diuina caritate ſi ſola appa-

rena hoim. Audiebat opa mea et oculi videbat. & inde erasceba
t. audiebat mãdata mea. & de
videbat. sentiebat bonitatẽ mea
& nõ ardebat. videbat amicos
meos psecutes i bonis & iudebt.
Dz quare? Quia vba mea et
aloz meoz erat ꝺ malicia
eoꝝ. mãdata mea & monita ꝺ
voluptatẽ eoꝝ. caritas mea erã
et obia erat ꝺ eoꝝ voluntate ꝺ
tñ aspia sua dicebat sibi. me pre
cetis honoradu. Ex motu võ si
deu intelligebat me oim creato
rẽ. ex fructu tie & aliaz rerũ dispo
sitõe sciebat me ee creatorẽ. Et
ipius sic sciebat tñ ad vba mea i
rascebat. q opa eoꝝ mala reprhẽ
deba. Dedo filis erat illis q occi
derũt me. qm dixerũt ad iuicẽ.
Occidamꝰ eũ audacter. neqq ei
resurgs. Ego ei pdixi discipulis
meis q resurgerẽ tcia die. Et ĩ
mici mei mundi dilctores nõ cre
debãt cũ iustitia resurrecturũ.
q prius hoiem me viderũt. sed
deitatẽ latere nõ viderũt. Ido
et fiducialr peccabãt. & ex ius
tica q prualuerũt. Si ei scissẽt. nũq occidissẽt me. Sic q a
nia ista cogitauit. Faciã inq
voluntatẽ mea ut placz. occida
eũ audacr. sdm voluntatẽ & opa
q delectat. Qd ei noct mr & qre
abstinea? Nõ ei resurget ad iu
dicandu. nõ iudicabit iuxt opa ho
minũ. Si ei iudicarz sic districte.
nõ redemiss hoiem. & si sic odio
sũ habet pccm. nõ tã pacient

peccates supportarz. Terca filis
erat illis q custodiebãt sepulchr
meũ. qui armauerãt se & mu
nierãt sepulchr custodibz ne res
gerẽ. dicẽtes. Custodiamꝰ diligẽ
ter ne resurgat. & ne forte seruia
ei. Sic faciebat aũ istu. Armauit
eũ se diuicia pcũ. custodiebat di
ligẽt sepulchrũ. de dissipatõe e
loꝝ meoꝝ i quibz iesco. seruabat sollicite. ne vba mea & mo
ta eoꝝ ingredẽt ad se. cogerẽs
sic scẽ. Observabo me ab eis.
ne audiã vba eoꝝ. ne forte stimu
lato aliqbz cogitatiõibz diminisã
cipiã dimittẽ delectatiõnẽ incep
tã. ne forte audiã q voluntati
mee displiceãt. Et sic se sbtrait
ab ill' ex malicia. quibz ex caritate sociari debuisset. Precipit
sponse ut frequter sumat corpꝰ ei
qd p mãna qd pluit pribz i deser
to & p farinã vidue q paut pphe
tã designat. Enarrat eciã vtu
tes magnas & gras q aie deuote
sumẽti ex cõione pdicta prouenit.

Ebo sũ deꝰ Cap. xxix.
tuꝰ & dns. cuiꝰ voce
audiuit moyses i ti
bo & iohes i iordane. Ab isto de
e volo. q frequẽtius recipias corpꝰ meũ. Hoc ẽ ei medicamẽtũ
& cibz de qo aia sforcat. infirmꝰ
i aia & debil' i vtutibz inualesct.
Nũqd nõ scbat. q pphia mitteba
t ad mulierẽ q paut eũ modi
ca farina & nõ minuebat nec
dũ pluuia veit sup tiã? Ego
sũ ille pphia i figũ. corpꝰ meũ

ē farina illa. ℣ Hoc cibꝫ ē aīe. hoc nō ꝺsumit nec minuit ꝫ cibat aīmā ⁊ ꝑ ī cōsūptū ē. ℣ Cā corpalis cibꝫ tēn habet. ꝓmo stricti liq̄ cit. sēdo āniehilat. tēo cibat ad tē pus. ℣ Hꝫ cibꝫ meus terit ⁊ manꝫ ī ventꝝ. sēdo āniehilat ꝫ manꝫ dē. tēo nō cibat ad tēp9 ꝫ etna liē. ℣ Hic cibꝫ ꝑfigurabat ī mānā qđ comederūt illi ātiqui ꝓres ī deserto. ℣ Hec ē caro quā ī euāgelio ꝓmisi. q̄ sanat ī etnū. ℭ Ergo sicut eger crescat ad fortitudinem mūdi corpali cibo. sic ois qui hoc corp9 meū cū bona ī tēdē suīt. crescit ad ꝙnāle fortitudinem. ℣ Hoc ē fortissim medicamētū qđ īgredit ad aīam ⁊ sanat eā. ℣ Hoc sensui corpis latꝫ. ⁊ ītellectui aīe manifestū ē. ℣ Hic cibꝫ ī sipidꝫ ē malis. quibꝫ nō sapit nisi dulcedo tpalū. quoꝝ ōcli nichil videt n̄ cupiditatē suā. quoꝝ ītellectꝫ nichil discernit n̄ voluntatē suā. ℭ Xp̄c ꝑcipit spōse q̄ totalit voluntatē suā cōformꝫ cū voluntate dei. tā ī ꝓsp̄is q̄ ī adisis. nā voluntas ꝛpat radici arboris q̄ si bona ē tūc arbor id ē aīa fructificat bonū fructū. si vō īstabil. tūc rodit a talpa drabolo ⁊ aīa ꝑpellit a vēro ad ꝓsitatū. aut arescet a calore solis id ē mūdi amore vano.

Hūc loq̄t ad Cām. xxx. spōsam. ℣ Licꝫ ego oīa scio. tn̄ dic m̄ tua ꝓpa loq̄la qualis ē voluntas tua. ℣ Rndit ꝙ spōsa statī angel9 q̄ datꝫ cāt ei ad custodia dicēs. Voluntas tua ē sicut legit. fiat voluntas tua: sicut ī celo ⁊ ī tra. ℣ Rndit dns. ℣ Hoc ē qđ ego ⁊ volo. hoc ē ꝑfectissim obsequiū. Ergo sponsa mea oportꝫ te ee sicut arborē bene radicatā. q̄ tria mala ad uenientia timē nō habet. ꝓmo si arbor bn radicata fuit non ꝑfodit a talpa. sēdo nō mouet ī pulsu vētoꝝ. tēo nō aresc ex feruore solis. ℣ Arbor vō tua. aīa tua ē. ℣ Hug radix ꝓncipalis voluntas bona ē sēm voluntatē dei. De hac ei indice voluntatis. tot ⁊tutes ꝓcedut. qđ fuit radicata in arbore. ℣ Radix ergo ꝓncipalis de q̄ alie fructificāt debet fortis ⁊ grossa. debet ecia ꝑfide ī tra ee radicata. hic voluntas tua debet ee fortis ī pacia. grossa ī diuina caritate. ꝑfūde depssa ī vera hūilitate. Et si sic radicata fuit voluntas tua. tūc nō habet timē talpā. Qđ at sīgt talpa subtꝫ tra vadēs. n̄ drabolū q̄ inuisibilit aīam ⁊tinuagnt et ꝑcipat ? ℣ Hic radicē voluntatis nisi fuit stabilis (ad parietē) morsu suo findit. et mordēdo dissipat. qn affectiones ꝑuas ⁊ cogitacões īmittēdo cordi ī diuisa rapit ⁊ facit te aliqđ desidare ꝛr voluntatem meā. ℭ Tūc vō viciata ꝓncipali radice oēs alie radices vnāt. et arescat ⁊tinuo id ē si voluntas tua fuerit corrupta. ecia alie ⁊tutes maculāt. ⁊ displicēt n̄. ꝓmo ecia ꝑ voluntatē ipsam

(voluntatē)

malā nisi corrigat. digna es
dyaboli subdi dnio. q̄ius volū
tas nō prædat ad effm̄. ¶ Si vō
radix voluntatis tue fuit fortis
et grossa. rodē q̄ppe pt̄ eā tal
pa sī nō findē. et tūc ex cōmo
tione illa radix fortius succres
cit ite⁹ ad maiorē fortitudi
nē. ¶ Dic dyabolo. si voluntas
tua sp̄ fuit firma ī ōtijs ⁊ ī
pspis. rodē q̄ppe pt̄ eā dyabo
lus id ē cogitacōes p̄uas imut
tē. sī si illis resistit ⁊ nō assēsit
voluntate. tūc nō erit tibi ad sup
pliciū sī p̄ficiēt tibi ppt̄ pacē
eā ad maiq̄ mitū ⁊ vtutū sb̄
limitatē. ℂ Et si forte ōtigat te
riere p ī̄pacāz vl' ex ī̄pulso. cō
surge ācq̄ p pacāz ⁊ fortitudi
nē ad īmissiones dyaboli tolāndas.
¶ Sdō si arbor bn̄ radicata fuerit.
nō habet timē ī̄pulsū vētorū.
¶ Sic tu si voluntas tua fuit sēdm
voluntatē meā. nō debes sollici
tari de aduersitate mūdi. q̄ ē tāq̄
vētq̄. cogitādo tecū q̄ forte sic ex
pedit tibi. sc̄z patī aduersantes.
nō debes turbari de ōtēptu et
obprobrio tuo. q̄ ego q̄s volo exal
tare ⁊ de pmē possū. q̄ nichil
facio sine causa. ℂ Si vō volūta
tē habet m̄ ōtrā hoc ī pnti ⁊
bulat. q̄ nō pt̄ pficē qd̄ q̄rit. et
adhuc ī futō p̄ voluntate mala
puniet. ℂ Et si voluntatē suā m̄
mutet. ōia facilē potuissē ad
uenientia tolerasse. ℂ Quasi arbor
bn̄ radicata nō habet timē ni
mū calorē. ℂ Et q̄ voluntatē hñt

pfectā. nō sentiāt ab amore dei
p amorē mūdi. nō retinūt ab
amore dei aliquo puo ī pulsū. sed
si āt q̄ stabiles sūt. ¶ Sdō aīa a
bono ī cepto ⁊ a caritate dei nō
cūtē. aut suggestiōe dyaboli à
dīrietate mundi. à ab amore ei⁹
vana ītilitē ⁊ cupiscēdo. ¶ Ptēa
nō bona arbor ē ille hō de quo tu
nūc cogitas. ¶ Huiq̄ capitalis ra
dix fracta ē. sc̄z fiat voluntas tua
sicut ī celo et ī tra. ¶ Ipē āt assūp
sit ⁊ tinētis vite austeritatē. sī re
friguit ī eo caritatis ardor. ¶ Hūc
ego unū ppt̄ ppōes meis mee. q̄
habuit cū. paupertatē ī diuitijs.
ī fumitatē ī mēbris. defectū in
sciā. ¶ Quia fuit voluntas mea. q̄ si
paciēt in hijs tbz sterilisset. habēt
etnā habūdāciā. habēt et etnā
sanitatē ⁊ pulchritudinē. habēt ⁊
agnitionē ⁊ visionē dei. Et ad hc̄
obtinēda. ego unū eī. dādo ei spi
tualiū fortitudinē. ī spōndo ei
voluntatē meā. ¶ Sz voluntas ei⁹
voluntati mee ōtraria. tepide requi
rit auxiliū. ¶ Anguistiat ei de paup
tate nō ppt̄ me. sī ppt̄ vanitatem
suā. ā anguistiat ⁊ de īfumitate ne
paciat dolorē. ā anguistiat de defec
sciē. ne ab alijs ōtēpnat. ¶ Sdō ex
occulta sciā mea. cū quia ex q̄bz
tbabat. obtinuit ad voluntatē
suā. ¶ Habet q̄ppe nūc maiorē ha
būdāciā q̄ pius meritis corpalis.
habet ⁊ maiorē sciāz. habet et
maiorē reputationē. ¶ Ptēa cū
talpa dyabolica tāgit eū cū tēp
tacōe. timēdū ē ei casū. q̄ voluntas

pēitētia ⁊ ōtritio ⁊ tūc ego ī mitto
pācē et dabo tibi

capitalis fracta ē. Et ideo si amor
mūdi ītalueīt. statī arescit a bo
no ⁊ pcedit ad cupiditatē. si vō
īgruerit tribulatio āgustiar ab
oī pte sicut arbor rōcussa vētō.
ī nullo stabilis. sz ad oīa q̄rulosꝰ.
Si vō affluerit honor. nō mi
nꝰ sollicitabit quō oīb; placeat.
quō ab oīb; possit vocari bonꝰ.
et ad īgruētia possit ocrrē sa
pīēt. Ecce q̄ta ī stabilitas p
dit ex īstabilitate radicis mei
atē. Q̄d āt ego sū facturꝰ?
Ego sū q̄ bonꝰ ortulanꝰ ī cuꝰ
orto fuit mlte ifirmē arbores. et
pauce bone. ose. Si vō abadāt
penitꝰ ille bone arbores. qs tūc
ītrabit ortū? Si vō oēs infirmi
tuose arbores radicitꝰ euellat?
nimis deformis appariz ortꝰ
ex fossis ⁊ suffossiōe puluerū.
Sic ego si oēs bonos ad me de
carne educē. qs tūc ingredē
tur sanctā ecclesiā? Si ei oēs ma
los ī vno pūcto auferē. tūc ni
mis deformes fosse appareret ī
orto. et tūc oēs fremeret ī me ex
tioze pene. et nō ex amore.
Ideo ego facio sicut bonꝰ inser
tor. qui surculū aridū tūc in
serit. quo crescēte ⁊ firmit' ua
dicato illud qd' aridū ē. pcidit in
ignē. Sic ego faciā. Plātabo
ēpe in plātationē dilectis et
surculos virentes. quibz succrescē
tibz abscidā qd' aridū ē et pciā
in ignē. et purgabo ortū meū
ne aliq̄d infructuosū remaneat.
qd' ramos nouellos et fructifica
tes possit impedire.

Videbat
a sponsa ī iudicio dīnō vnus
demon ⁊ vna aīa sīlis for
me horribil' aīalis. et dāpna
bat' illa aīa q̄ semp pseuera
uerat ī malo nec ī fine pēnituit.
et q̄lit' xp̄c ē cantatinꝰ ⁊ pius
bonis ⁊ distrctꝰ malis. Et q̄lit'
aīa alia ascēdebat ut stella
clarissīa. Cap. xxxj.

Videbat a sponsa ī dīno
iudicio stare q̄ duo
dēones sīles ī mēbris. quorū
ora erāt apta q̄ lupor. ortū
q̄ vtrq; inꝰ ardēs. flāmātes
aurēs de pēdētes q̄ canū. vē
ter tumidꝰ ⁊ nimiū pcessꝰ ma
nus q̄ gryfi. crura sine iūctu
ris. pedes erāt q̄ mutilati ⁊
ad mediū abscisi. Cui vnꝰ cor
uorū ait ad iudicē. Iudex iudica
bat aīam m' sīlem istis mi
litis. m' ī iniustē ad mea iuris
dictionē. Respondit iudex. Dic q̄lē
iusticiā ⁊ rationē habeas ad
eā. Respondit demō. Ego quo p
mo a te. q̄ iustꝰ es. rōne ubi
aliq̄d aīal sīle ī uenit alij. solet
dici hoc aīal leonini generis
vel lupini vl' aliq̄d hmōi?
Cui ego q̄o. cuiꝰ generis sit
aīa ista. à cui filiis. angelis vel
dēonibz? Cui ait iudex. Nō ē
filiis angelis. sz tibi ⁊ tuis sīli
bus. sicut satis patet. Cui q̄ de
rideō ait demon. Cui hec aīa
de ardore tui ardoris ideō carita
tis tue creata fuit filia cui tibi.
Cui āt ait. Repta tua dilectiē

facta ē mea tpliciter iuxta. Primo
qp silis ē mihi in dispositione. sedo qz
silem iustitiā habem9 tertio qz v
nā abo habem9 voluntatē. Ait
dit iudex. Licz ego oīa scio. tn
ppt̄ ista spōsa q̄ astat dic. quō
ē silis tibi dicta aīa i dispositi
one. Et demō ait. Quia sicut
cōformia habem9 membra, sic
etiā cōformes habem9 actus.
Nos ei habem9 aptos oculos.
nichil tm̄ videm9. Ego qppe nichil
volo videre qđ ad te et tuā dilec
tionē ptineat. sic nec ipa videre
voluit cū potuit qđ ad te et sa
lutē aīe ptinet. Ista sola tpalia
et delectabilia attendebat. Nos
etiā habem9 aures. Ista nō audi
m9 ad pfectū nrm̄. Sic et ista
nichil qđ ad honorē tuū ptinuit
audire voluit. Et mihi silr oīa
amara sunt. ideo vox dulcedi
tue et bōitatis nūq̄ intrabit i
aures meas. ad cōsolationē nos
trā et pfectū. Nos habem9 ora
apta. qz sic ipa os suū aptū
habuit ad oīa mundi suauia sic
clausū ad te et ad honorē tuū
sic et ego habeo os meū aptū
ad offensionē tuā et tbationē.
et nūq̄ ptinerē ipm a malo
tuo. si possibile eet te turbari
vl a gloria imutari. Manus
istius qui christi. qz qcqđ de tpalibz
obtinē potuit usq̄ ad mortē
tenuit. et tenuisset diutius si p
misisses sibi viuē ulteri9. Sic et
ego oēs q̄ i manu9 ptātis mee
venit. tā firmiter tenerē qz nū
qp delingrē. ni ex iustitia tua au
ferret a me inuito. Dent ei9 tu
mid9 ē. qz cupiditas eius ptēde
bat absq̄ mēsura. ipletat ei
et nō saciabat. Tanta qppe fu
it ei9 cupiditas. qz si sola totū
mundū obtinē potuisset libenter
laborasset et adhuc supē i cel'reg
nare voluisset. Cōsimilē etiā
cupiditatē habeo ego. Nā si oēs
aīas i cēlo et i tra et i purgato
rio sol9 obtinē posse. libenter ta
perē. et si supesset una sola aīa
hāc ppt̄ cupiditatē meā nō di
mittere liberā a tormēto. Det
tus qz ei9 fiducissim ē sicut et
meū. qz nullā caritatē habu
it ad te. et nūq̄ sapiebat ei mo
nita tua. Sic et ego nulla cari
tate afficior erga te. imo ex in
uidia quā habeo ad te. libenter
me amarissima morte occidi p
mittere et sp ad idē renouare
supplicium. ad hoc ut occideris. si
possibile eet te occidi. Cuncta
etiā nra sunt sine nūctuis. qz
voluntas nra una ē. Nā a pn
cipio creacōis mee voluntas
mea statim mouebat̄ ad te.
et nūq̄ qđ tu voluisti ego vo
lui. Sic ei9 voluntas semp fuit
tuis preceptis contraria. Pedes nri
qui mutilati sunt. qz sicut cū pe
dibz pcedit ad corpis utilitatē.
sic cū affectu et ope bono pce
dit ad deū. Sic ista nūq̄ vo
luit pcedere ad te cū affectu. nec
ope. sicut nec ego. Ideo i oībz
sum9 silēs i dispositione mēbr.

Habem⁹ et similē grīstū. qz liz sciam⁹ te sūmū bonū. nō tñ grīs tam⁹ q⁹ dulcis ⁊ bon⁹ es. Virgo sicut filēs sum⁹ ī oīb⁹. sic iudica nos ad xp̄ictionē. Cui vndit cōia dñō vn⁹ angelox dicēs. Do mīe deus. postq̄ ista aīa corpi iūcta fuit ego semp eā seque bar. nec sepaui me abea q⁹ diu aliq̄d boni ī ea reppeir. Ille aūt reliquo eā q̄ sactū vacu ū ab oī bono. Ipā deniq; ha buit tā mala. primo. q⁹ vba tua reputabat p mēdacio. scdo. tenuit tuū iudiciū p falsitate. tcio miscdiā tuā habuit pro nichilo. ymo hec mīa tua ipi mortia fuit ante eā. Ista aīa fuit eciā ī xp̄icio nec habuit n̄ vnā vxorē. nec se miscuit alt fēne. et hāc fidelitatē ma timonij ipe seruauit nō ppt̄ di uinā caritatē et cīoē. sz qz sic tēnē diligebat carnē illā vxo ris. q⁹ nō affectabat cū alia cī ne copulari. Audiebat q⁹ miss sas ⁊ int̄fuit diuinis. nō ppt̄ de uotionē. sz ut nō cēt segregat⁹. et ne notaret ab alijs xp̄ianis. Accessit eciā ad ecclīa cī alijs hac ītēcōe et ea intēcōe. ut ei da res sanitatē corpis. diuicias mū di ⁊ hōres. nec nō ut ꝺseruaes eū a casu q⁹ ab hōib⁹ ifortuni ū appellat. Dnē huic aīe totū retribuisti ī mūdo. et pl⁹ q⁹ seruiuit. Nā dedisti ei filios formo sos. dedisti sanitatē corpis ⁊ di uicias. seruasti eū ab ifortuio q⁹ timuit. dedisti ei ex iustica effm̄ cupiditatis sue. ī tantū. q⁹ p vno cētū repēdisti ei. et nichil ut̄ munāeū p̄mānsit. Ido reliquo eā nūc vacuā ab oī bono. Cui demon vndit. Ergo iudex q⁹ seqbat volūta tē mea ⁊ ī centuplū repēdisti oē q⁹ debebat habē a te. ideo iudica nos ad xp̄ictionē. Nūq̄d ī lege tua scptū ē. q⁹ vbi una vo lūtas ⁊ vn⁹ sens⁹ mūmoralis fuit. ibi xp̄ictio legalis fi potest. Sic int̄ nos ē. Dua ei volūtas ē mea ⁊ mea ē sua. Cur ergo a xp̄ictiōe mutua fraudam⁹. Vndit iudex. Aperiat aīa vo lūtatē suā. ghr̄ sibi de xp̄ictiōe tua videt. Que vndit iudici. Magis volo ee ī pena ifernu. q⁹ venire ī claudū celi. ne tu deus habeas de me ꝺsolationē. Tantū ei m̄ odios⁹ es. q⁹ mīn turo de cuo de cruciatu meo. si tu nō ꝺsoleris. Cui dem⁹ ait ad iudicē. Talē volūtatē ego eciā habeo. Malle q̄ppe ī ppe tuū cruciari q⁹ venire ī glām tuā. ad hoc ut tu inde haberes ꝺsolationē. Cui iudex ait ad aiam. Volūtas tua ē iudex tu⁹. et sdm hāc iudiciū sustinebis. Et cui iudex xp̄s⁹ ad me q̄ hec oīa mdebā dixit. Ve isti. q⁹ pe ior fuit latrone. Habuit ei aī mā suā venalē. carnus sitiu⁹ īmundicias. primū sm̄ defrau dauit. Ido voces hoīm clamāt sup eā vīdictā. āgeli auertūt

ab eo facie. sci fugiuit ꝛ sortiu
eiꝰ. Et tuc demon appropiqs
ad aiaz illa sibi simile dixit.
O iudex. ecce ego et ego. Ego.
qz malicia mea maiꝰ. t nō
redeptꝰ nec redimeꝰ. Iste vo
e qz alt' ego. qz redeptꝰ e t as
similauit se m. obediendo ma
gis m' qz tibi. ideo iudica eam
m'. Cui iudex. Si tu igit adhuc
humiliares te. ego dare tibi glaz.
Et si aia ista i ultio puncto vi
te petuisz venia cu pposito e
mendadi. nuqz straz i manibz tu
is. Hz qz pseuerando usqz ad fine
obediuit tibi. ideo iusticia e ut
sit etnalit' tua. Veruptn bona
q fecit i vita sua si tn aliq fuit.
restinget malicia tua. ne possis
ea cruciare qntu velis. Et de
mon. Ergo mea e. ppt ea sicut
dici solet. caro eiꝰ erit caro mea.
licz carnalis nō sit. et sagitus
eiꝰ erit sagitus meus. Et mlti
letari videbat de hoc dyabolꝰ.
et cepit plaudē manibz. Cui
dixit iudex. Quare tm letaris.
Et q est letaa tua de aie pdi
cōe. dic audiēte ista spōsa me
a q astat. qz licz ego oia nouē
ti. tn ppt' ista spōsa q spualia
absqz silitudie capere nō pt. vn
de. Cui demon ait. Cu ista
aia ardet. ego plꝰ et plꝰ atro
cius ardeo. et cu ea ictedero
ego plus ictendor. Hz qz ea re
demisti sanguie tuo. et tantu
ea dilexisti. ut teipsu deu pro
ipa trades. et tn ea decipere
potui. i hoc ego gaudeo. Rndit
iudex. Qualicia tua magna e.
Hz ctuspice. ptmitto ei te vide.
Et ecce stella pulchra ascēde
bat ad supiora celi. Et videns
hat demo obmutuit. Cui dixit
dns. Cui e illa silis. Rndit
demon. Ipa e splendidior sole. si
tut ego nigrior fumo. Illa est
plena oi dulcedie et dulcione
tua diuina. et ego pleng sū oi
malicia. t amaritudie. Et dns.
Quo sedet hoc i aio tuo. et qd
dare velles ad hoc qp ipa daret
i ptate tua. Rndit demo. Des
aias q sut i inferno ab ada usqz
ad hat horā libet' dare p ea. et
adhuc ta amaria pena pati vel
le. tamqz si cuspides gladioz inu
merabiles ifigent i vna coliup
na cuspis iuxta cuspide et tam
desisse. ut nō eet distatia vnius
actus int' cuspides. et ego libet'
int' hec tm sue a sumo celo usqz
ad ifernū. ut illa stella daret
in ptate mea. Rndit dns. Ma
licia tua magna e ad me. t ad
electos meos. Ego at sū sic cru
tatiuꝰ. qz si eet possibile me ite
rū mori. libet' vnū tale supplī
ciū paterer p vnaqqz aia. t pro
vnoquoqz spu imundo. igle semel
passꝰ sū in cte. p oibz aiabz. ita
ut nō remanerez vnꝰ spūs imū
dus. Hz tu ita imundꝰ es qz nō vꝰ
qz vna aia veniz ad me. Tunc
dns ait ad illa bona aiaz q vi
debat ut stella. Veni electa mea
i gaudiū qd desidasti. veni in

dulcedinē que nūq̄ finiet. veni
ad deū tuū et ad dn̄m. quē to
tis desiderasti. Ego dabo tibi
meipsū i quo ē oē bonū. et oīs
dulcedo, veni ad me de mūdo q̄
silis ē dolori et pene. q̄ i eo nō
ē n̄ miseria. Et tūc dn̄s ihūs
ad me q̄ hec oīa i spū vidēba
dixit m̄. Este filia. licet i vno
puncto facta sīt apud me. & q̄
tu sine silicidiē spūalia capere
nō poteris. ideo tibi fit ista ōnsio.
ut intelligat hō q̄ distincty sit ma
lus. & q̄ pius bonus. ¶ Verba x̄
ad sponsā. q̄ue p̄ntes instruētes
filios i mūdanis moribz ad ac
q̄rendū hōres et mūdanā gl̄az
cū superbia. p serpētes mitentes
filios suos et docētes eos pūgē
cū stimulo & venenare. notabi
liter designat. Cā. xxxij.

Serpens & femella eiq
cū iniscētur. habēt in
semīe sue inixtionis venenū.
et de natā eoz venenatq̄ ori
pit serpēs. Cōtepto aūt serpēte
nō pt vnificari n̄ p gr̄am meā.
q̄ nichil sine me ē vl̄ ee pt. nec
spm obtinē. n̄ mediāte mea vi
tute. Natos vō serpēte q̄ mīr nō
habet ubera q̄ natos sugē possit.
opponit se sup suū natū. et sic for
titer calefacit eū ut fere sufforet.
Q̄ sentiēs ex supio pre calorē
nimiū et ex ira nimiū frigy.
urgēte necitate applicat os ad
tirā et incipit tirā paulati sugē
& comedē. Deinī formās eum
mat' ad mouēdū se pūgit na
tū suū in caudā. quā ūt incipit ex
tendē. iterū pūgit ut vēthat. Sili
q̄ modo docz caput pūgēdo extē
dē. dorsiq̄ curuare. Postea mat'
attēdit locū aliquē ubi calor so
lis ē fervētior. et illuc secū trahit
natū suū p̄decēs eū lenit' ut ad
disaut sequ. Quo sequēte & i calorē
solis obdormiētē. cognit sic mīr
secū. Filius meus habet venenū
ad malicia. idō nctē ē ut addis
cat pūgē. & q̄ adhuc tenerū
habet stimulū si adhibuero ali
q̄d durū cicio frageī angī assue
ty & foueis fiūt ad pūgēdū. Ido
mater sapiēt' puides filio. iquit
aliq̄d mollissim et apportās pōit
ān natū suū dormiētē. Postea
valēt' flatu suo pflās i aures e9
excitat eū diuīt. in tm q̄ qī extē
se facty ex mocōe flatq̄ incipit sti
mulare i illud molle q̄d ātea eū ap
positū ē. In quo tā diu assuefa
cit stimulū q̄ crescēte diuīcia sti
muli & assuetudiē pūctionis. dis
pūgē lapides & ligna & q̄cūq̄ for
tia. Tādē informato nato velim
q̄t eū mīr. Talis ē ille hō quē
tu nosti. Est ei sicut natus serpē
tini. q̄ de prē serpētino & femel
la serpētina natus ē. Sic deniq̄
serpēs. cū nimiū habēt ābiēdi
affectū et cupiditatē inextīgui
bilē. assit i scripturaz femelle. q̄
desideras eū sapiēte formosū et
strēnuū. ardebat i serpēte ar
dore eiusdē. Ideo cū oī superbia incep
to tiōre meo supenerūt isti. & de
venenato grē venenati genuerūt

Nā isti ābo supenerūt cū pessimo
veneno id ē superbia q̄ dāpnabilius
nocuit aīe q̄ corpi venenū mālē.

serpentē. In quoꝝ semiē qꝫ mise
ricors sum et iustitia sic exigit
dedi aiam de dinitate mea ce
ata. Verū qꝫ mr nō habet u
bera dine dulcois quibꝫ lactet
natū suū. ideo calefacit eū sub
se et nutrit eū ad amorē mū
di. r eū excellēnoribꝫ educat eū.
desideras toto affectu quō repu
tari possit cū magnatibꝫ. et ī
citas eū ad subiisionē sui. allo
qꝫt eū. dicēdo. Si habes illud do
minū et pncipatū. sili⁹ pos
sis ee pnti. et talis honor decāt
re. et p tali honore laborare te
neris. Talibꝫ igit vbis natus
serpētinꝫ istructꝫ a mrē r ad
trena calefactꝫ. ex frigore dimi
ne caritatis ītipit trena desi
dā̄do comedē et comedēdo arti
us estuare. Deiñ ut addiscat
mouē mēbra et erigē caput.
pūgit in cauda a mrē. qñ ab
ea iformat r iducit. ut alios si
bi alliciat pmissionibꝫ. alios asso
ciet sibi vbis r fauoribꝫ. qñ nō
iubet pcē bonis ut vocēt bonꝫ.
nō pcē vite ut vocēt strēnuꝫ.
nō habē qete ut celebret nomē
eiꝫ. Docꝫ eciā mat natū serpe
et predēdo ducit ad feruorē solis
qñ seuiendo supbe r dissolute
ītrat eū ad sili⁹ dicēs ei pna
tim r publice. Sic vixit pr tuꝫ
r ancessores tui. sic magnates
decāt icedē. Pudor ē. si velis illis
ee sanctior. r dedecꝫ ē. si velis il
lis ee humilior. qꝫ ex blāda locutōe
acquisitū honorē homm. et ex
formatōe morū eox obtinuerit
magnū nomē. His monitis
natꝫ serpētinꝫ allectꝫ. seqt ma
trē ab vno pcto ī aliud. usqꝫ du
venēt ī luxuriā canis tanqꝫ ī
solis ardorē. ubi cū ītrpit ḡescē
r dulcescē canis ardor. tūc do
cet a mrē pūgē r stimulare.
Verū qꝫ mat̄ sidebat īfirmi
tatē eiꝫ ī stimulo ac pauptatē
ī facultatibꝫ et ī viribꝫ defectū.
idō suadet ei molliora. sc̄z ut ac
qrat p̄mo tpalia miōris repu
tacois. ascēdat ad hoēs miores.
q oia vident ī pncipio mollia
r suauia ad habendū. Qꝫ vene
nato acqescēs filio pūgit mise
ros quibꝫ vis resistēdi nulla est
ablatē sua. alios pūgit iniuria. alios pūgit odio.
atꝫ p̄uat vita. Deiñ ꝺformato
malicie stimulo ī istis īfioribꝫ.
p flatū ite⁊ a mrē ītipit ad
altiora ascēdē maioribꝫ iuidē.
pdicoēs tēdē et sufatare litigia.
in tantū. qꝫ eciā ī fortissia nō
formidat extēdē stimulū suū.
id ē ad sce ecie iuiriā. n̄ solli
cite an pudeat r sapiēt cauē
at. Ad hui⁹moi vō stimuli ex
tirpādā malicia nō ē n̄ vnū re
medū. id ē. ut absādat lingua
serpētis. Hoc vō erit sapietū
discrē qō abscidat sit eius
lingua. Deinde subiunxit dns.
Sicut pāgꝫ tūssodit et nō sētit.
et sicut pomū decoquat r pos
sessor eiꝫ nō ledit. sic passio me
a ē in corde istiꝫ serpētis. qꝫ nū
qꝫ ea recordat ī corde suo attēte.

Nā m̄ pdestinacōe ponit fidē
suā. dicēs. Si deus p̄sciuit me
dāpnādū. tut aplꝰ laborabo?
Si vō saluādū. facilꝫ recipiet pe
nitēciā meā. Ne illi n̄ se ciꝰ e
mēdauīt. qz nullꝰ ppt̄ p̄saāz me
ā reprobat̄. Sciās eciā q illa sꝑ
pēs femella mat̄ istiꝰ nō ꝓsequt̄
qđ insipiēt desidāt. Sz nec filij nr̄
gnatio illa ꝓsꝑabit̄. ȳmo ipa
i amaritudīe moriet. et memoria
eiꝰ erit i oblionē. ¶ Deus p̄
loquit̄ filio q̄lit̄ ipe est filius spō
so q tantū dilexit sponsā q ppt̄
eā crucifixꝰ ē. ipa vō dilexit
adulterū ⁊ iterfecit spōsū. ⁊ q̄
lit̄ aīe p spōsā thalamꝰ p ec
clīā. porte thalami p voluīta
tē. adulter vō p corpis delēta
ones designatiuꝰ. predicit eciā
de futā spōsa spōsanda xp̄o.

Dicit dns Capl'm. xxxiij.
quit̄ ad filiū. Tu es
filius spōso. q desponsa
uit sibi spōsā decorā facie ⁊ ho
nestā moribꝰ ⁊ iduxit eā i tha
lamo suo ⁊ dilexit sicut se. Dic
tu fili mi desponsasti spōsā no
uā. qn̄ ad aīas hoīm tūta arssu
ti caritate. ut terpsit lacerari et
i crucis stipite extēdi voluisti.
Has introduxisti i scām ecclīam
quā tuo sāguīe dedicasti qn̄ i qn̄
dā thalamū. Sz vē spōsa tua
nūt facta ē adultā. fores thala
mi fuīt clause. et i loco spōse iacz
adultā pessīa q cogitut sic apꝰ
se. Ego vw meus dormiet ⁊ nu
dus iacuīt. tuc ꝓducā me eum
gladiū acutū et interficā eum.
qz nō placz m̄. Qđ nōt spōsa
n̄ aīas qs̄ tuo sāguīe redēisti?
Que q̄us multe sūt tn̄ ppter
unitatē fidei ⁊ dilcōnis una
votaꝝ p̄tit. Et m̄lte hee nūt
facte sūt adultē. qz diligūt mū
dū plꝰq̄ te. delectacōne alcīq
q̄uīt nō tuā. Fores thalami id
ē eccie sūt clause. Qđ sigficat
fores n̄ voluitatē bonā p quā
ad aīam ingredit deus? Hec
clausa ē. q̄ nullꝰ boni habēs
effectū. Voluītas vō unimi tu
i cōplet. Nā q̄q̄d placz q̄q̄d
delectat ad corpꝰ hoc diligit.
hoc honorat. hoc sem̄ et bonū
p̄dicat. Voluītas āt tua q̄ est.
q hoīes debeāt diligē te feruē
nēt. desidāre te. prudēt. oīa
p te dare vacōbilit. oīno clau
sa ē ⁊ nec flecta. Necnō ⁊ ali
q̄ q̄ forte q̄nq̄z fores thalami
tui patent ītrāt. nō hac ītē
nōe ītrāt ut voluītate tuā fa
ciāt et ut te toto corde diligāt.
Sz p̄ vēcūdia. ne videāt ūqui.
ne saāt publice ab hoīb. q̄les
sūt inter apud deū. Hic igit ma
le clausa ē ianua thalami tui.
et plꝰ ē delēcatio adulti q̄ tua.
Cogitat ei apud se. q ei nud⁹
et dormies fueris iterficiet te.
Tuc qđe videris eis nud⁹. qn̄ cor
pꝰ tuū qđ de puriss̄is viscerib⁹
vīs suscepisti nō tn̄ amitte
do dīnitatē. videt sb̄ specie
panis i altari. et nichil ceūē
tes i eo de dīnitatis tue potē

Tractat deꝰ declarat sponse p similitudinē. q̄liꝫ ꝗba istiꝰ libri celestis ipa ꝗgo ipetiuit a filio ad supplicationē oīm electoꝝ mi di. q̄ ꝗba pmittūt maledictōnē superbis et miscdiā humilibz. Cōtinēt etiā ꝗba i q̄bz dat etis psonis' ptās expellēdi dēonia. ⁊ discordādi discordes. ⁊ specialr reges frācie ⁊ āglie. Cap. xxxiij.

Alter loquit. Filiꝰ meꝰ ē filis regi qui habebit ciuitatē. in q̄ septua ginta pncipes erāt. ⁊ i ciuibz dnio nō erat n̄ vnꝰ fidelis regi Tūc illi fideles videtes q̄ infidelibz nō istabat n̄ mors ⁊ dāpnatio. scripserūt ad quādā dnam familiarissimā regi. rogātes eā ut rogaret p eis. ⁊ ut suggereret regi q̄teng sciret eis ꝗba admonitois siue. quibz resipiscent a ptinacia sua. Qua suggente regi de salute illoꝝ infideliū. ꝛn dit ei rex. Nichil restat eis nisi mors ⁊ ea digni sūt. verūptn ppt̄ pces tuas sciā eis duo ꝗba. In pmo at ꝗbo fuit ta. Pmo. dāpnatio quā mer. i scdo paupt̄as. i tio confusio ⁊ dehonestatio q̄ digni sūt p suis factis. Sedm ꝗbū ē q̄ ois q̄ se humiliauerit habebit gram ⁊ viuet eta. Cuiꝫ audies hec hec duo ꝗba venissēt ad illos infideles. dixerūt quida ex eis. Nos sumꝰ ita fortes sicut rex. ⁊ ido de fide mꝰ nos. Alij dixerūt. Nō ē nob de vita ⁊ de morte q̄d magis cueniat. nō ē

tia reputāt te q̄ pane modi cū. cū tn vē deus ⁊ hō sis. q̄ē oculis vidē nō pnt tenebris mūdi obscurati. Tūc q̄ vide ris eis dormies. q̄n pateris eos ipunitos. Et ido psumptuo se ingreduit thalamū tuū. co gitātes apud se. Ingrediar et reapiā corpꝰ eiꝰ sicut ceti. ni chilominꝰ tn post suptionē fa ciūt q̄d eis placz. Qd ei obest si nō supsero. ⁊ q̄d m̄ pdest si supsero? Ecce miser p tales cogitacōes et p talē voluntatē interficiūt te a cordibz suis ne regnes i eis. q̄nus imortalis es ⁊ i oī loco p potētiā tue di uinitatis. Verū q̄ nō decz fili mi te cē sine sponsa. nec spon sā habē n̄ castissimā. ido mit tā amicos meos q̄ accipiāt ti bi sponsā nouā. venustā aspcu honestā moꝛbz. desidabilem tactu. et i thalamū tuū intꝛo ducāt. Ipi at amici mei erūt celes tales sicut aues volātes? q̄ spūs meꝰ cū meipo ducz eos. Erūt et fortes. sicut illi āte q̄ cū manꝰ dissoluet. Erūt ⁊ mg naimes. sicut illi q̄ nō timēt morte ⁊ pati sūt dare vitam. Vij adducēt ad te sponsā nouā. id ē aias electoꝝ meoꝝ acq̄rent tibi cū magno honore ⁊ decōe. cū magna deuocōe ⁊ caritate. cū vili labōe ⁊ psenātia forti. Ego sū ille q̄ nē logꝰ. q̄ i cordāe et mōte clāui. Vj ē filiꝰ mꝰ dilcs. ꝗba mea cicꝰ cōplebuntur.

magna cura. Alij q̄ dixerūt. Fal/
sū ē q̄ audiuit̄ et spiritū. nā lītēa
ista de ore regis nō ē manauit.
Auditis igit̄ vīsis istis. scripserūt
illi fideles ire. et sēdo ad p̄dictū
dnām fāliarissimā regi dicētes.
Nō credūt isti ifideles ūbis re/
gis seu nostris. Sēdo postula a
rege ut i signū credulitatis m̄/
tat eis aliq̄d spēale signū. quo
credāt lītam de ore regis p̄cessis/
se. Q̄d audiēs rex. dixit. Duo
spēalia ptinēt ad regē. cōna
scz et clipeus. Cōnā regis nul/
lus portare pt̄ nī rex. Clipeus
q̄ppe regis. pacificat discordā/
tes. Ergo duo ista mittā eis.
si forte credāt ūbis meis et a
malicia sua resipiscāt. Iste rex
nō aliud sigificat nī filiū meū.
q̄ ē rex glē et filius dei atq̄ me.
Hic habet cuitatē id̄ mūdū
in quo septuagīta sūt līgue q̄
septuagīta dnia. et i q̄libet lī/
gua vn̄ amicus filij mei ē. et
nulla līgua ē. i qua nō īueni/
ant aliqui amici filij mei. qui
sigificāt in vno p̄pter vnitatem
fidei et caritatis. Ego āt sū illa
dnā fāliarissimā regi. et ad me.
amici mei videtes mūdo in/
stare miseriā. miserēt̄ p̄ces
suas. rogātes ut filiū meū. p
mūdo mitigarē. Q̄ p̄cibus me/
is et scōr flexus misit mūdo ūba
ouis sui. ab etno p̄scita. Ad q̄
credulitatē ne reputaret̄ ali/
ūde sficta ipetīui i signū cō/
nā et clipeū regis. Coronam.

p̄pt̄ ptātē que dabit̄ vni sup
spūs īmūdos. Clipeū p̄pt̄ op9
pacis. q̄ dabit̄ alīs. scz discordā/
tia corda reformāre in vnū cor.
et mutuā caritatē. Ūba aūt
filij mei nō sūt nī q̄ duo ūba.
q̄ i oībz illis nō sūt alia nī ista
duo. maledictio scz i indignatē
se. et miscdia i humiliatē se. Hijs
dictis. filius loq̄batur ad matrem.
Benedicta sis tu. Tu es q̄ mī
lla. q̄ mittit̄ ut accipiat filio
suo vxorē. Sic ego mitto te ad
ānicos meos. q̄ aīas electos meos
cōiūgat mī in cōiugiū spūale. q̄le
deū decet. Ergo p̄pt̄ magnam
miscdiā tuā et caritatē q̄ sic
feruēt̄ diligis aīas. do tibi auc/
toritatē sup cōnā illā et clipe/
um. ut nō solū duobz scz et alīs. q̄/
bus dare voluerīs dare possis.
Tu es plena es mia. et id̄o oēm
miscdiā this a me ad pctores.
Benedictus sit ille q̄cūq̄z tibi fer/
uit. q̄ nec relinquet̄ i morte nec
i vita. Deinde loq̄batur mī rex
ad sponsā. Scptū ē. q̄ iohānes
baptista p̄cessit ante faciē filij
mei. quē nō oēs viderūt q̄ in
hēmo erat. Sic ego āte tribile
iudiciū illud futurū filij mei p̄re/
do cū mia mea. Ergo ex p̄te
mea dic illi q̄ habet cōnā. q̄ q̄/
cūs sensit spūm solutū et feruo
rē i se filij mei. sup veratū le/
gitat ūba ista. Deus pī q̄ ē cū
filio et cū spū sco creator oīm
rex et iudex eorū q̄ facta sūt q̄
misit benedictū filiū suū cū se/

ꝓpo ī viscera vgīs marie ꝓpt̄ nr̄am salutē. ꝑcipio tibi īmū de spū ut ad gloriā eiꝰ ⁊ ꝓpt̄ ꝑces marie vgīs exeas ab ista creatā dei. ī noīe eiꝰ q̄ de vgīe natꝰ ē ihe sꝙ xp̄e vnꝰ deus q̄ ē pr̄ et filiꝰ ⁊ spūs scūs. Dem̄ dicet̄ al teri qui habet clipeū. Ci sepe me misisti q̄ nūciū tuū ad deū. et rogaui filiū meū ꝓ te. Nunc ego rogo te ut tu vadas nūciꝰ meus ad sūmū caput ecclē. q̄ ecā si ꝑsedit ei lucifer. vba filij mei sedm eiꝰ voluntatē ꝓfer et. Cū aūt venit ī fracā. mētis enubi ꝙ an se ꝓmꝫ ꝓpibz dicat ī audēcia eoꝝ hec vba. Deus q̄ cū pr̄e ⁊ cū spū s. creator oīm rerū q̄ sūt facta. q̄ dignatꝰ ē desc̄ndē ī viscera vgīnea et nūq̄ diuinitatē suā humanitati. nō tn̄ separas se a diuinitate. q̄ fixit sic caritatē suā ad hoīem. ut cum vidēt lāceā ⁊ acutos clauos ⁊ oīa īstrumēta mortis an̄ se. magis voluit mori ⁊ oīa hoꝝ tribulia īstrumēta mortis sufferre. nerꝰos q̄ ī eidi. manꝰ ⁊ pedes ꝓforari. q̄ caritatē ad hoīnē fixā reliqui. ipe ꝓpter suā passionē vos diuīgat ī vnū coꝝ. q̄ hatten⁹ fueratis dissociati. Deīn sicut spūs meus īformabit eū. ꝓponat eis penas īferni et gaudiū iustoꝝ. ⁊ retributionē ūquoꝝ. Cꝝ ꝑ oīdit spōse q̄dā aīa cui dā mōchi deuoti purgabat in vita ꝓ ifirmitates corpis et oīdebat eiꝰ gla sub spē stelle an̄ mortem. et q̄dā aīa alti⁹ religiosi iam dāpnata ꝑspectabat a noue dēonijs an̄ ꝓnapē dēonioꝝ. et assignat hic racio q̄re mali religiosi tolant̄ a dō. Cap̄m xxxv.

Filiꝰ dei loq̄bat ad sponsā. Vidisti aīam illiꝰ mōchi defūcti ī specie stelle. et mito. q̄ ide ī vita sua lucidꝰ et ardēs erat. q̄ stella. q̄ me ꝓ oī creatura dilexit. vixit ī obseruātia ꝓpositi sui. Nec ecā aīa oīdebat tibi aīaꝫ mo/rēt̄ in statu illo ī quo tūc fuit q̄n mōstrabat tibi. et hoc fuit q̄n ipe ꝑuenit ad ultimū tīminum vite sue. et q̄n signa egritudis demurantia morte aderāt. Nec ergo cū ad tīmum mortis appropīquarz venit ī purgatoriū. et istud purgatoriū erat corꝓ⁹ suū ubi pūgabat doloribz et īfirmitatibz. Et ido q̄ stella ī vase apto demōstrabat tibi. et hoc fuit q̄ arsit caritate mea. ⁊ io ē nūc ī me ⁊ ego ī ea. Sīa sicut stella sic venit ī copiosiorē et splēdidiorē ignē nō ultius apparēt. sic ipe nūc ī me ꝛcluso ē et ego ī eo. et gaudebit gloria illa ineffabili q̄ nūq̄ finiet. Cū aūt eēt in pūgatorio suo tāta cū tate adhuc arsit ī me stella ista ⁊ ego ad ea. q̄ ipa dolorꝰ corpis vehemētia reputauit leuissiaz Cuꝰ letitia ī tribulacōe īcepit ⁊ ad ꝑpetuū gaudiū exierunt. Ad drabolꝰ ēnens. et ī ea aliqd iuris

uenire voles ppt' dilcõnẽ quam illa ad me habuit. lubẽt' alias aiã ppt' eã dimisissẽ. Alia ecã aia mõstrabat tibi. quã dyabol' nonẽ iurbz possidet. Cui iudiciũ qa õndi tibi pius. ido eĩ nũc suppliciũ tibi õndẽ volo sicut coiã do oĩa in vno pũcto fiũt. q tñ corpaliũ absq; pluralitate nõ pñt pferri et audiri. Aia ergo illi' ceũ venissẽ ad supplicũ. statĩ septẽ dẽones ocurrerũt ei añ pncipẽ suũ dicẽtes. Nec aia nr̃i iuris ẽ. Primo demon superbie dicebat. Ipã ẽ mea. qz nullũ reputauit sibi silẽm. et sup oẽs ee volebat sicut ego. ido mea ẽ. Secdo scz demon cupiditatis ait. Ipã nũq; ipleri et saciari potuit sicut nr̃ ego. ido mea ẽ. Tercio scz demõ iobie ait. Ipã astẽta erat ad obediẽciã et disciplinã. sz i oĩbz fuit iobediẽs deo et obediẽs carni. ido mea ẽ. Quarto scz demon gule ait. Ipã cpibz illiciis cõedendo et bibẽdo put ego ei sua si exẽssit. et nichil abstinẽcie habẽ voluit. ido mea ẽ. Quinto scz demon vane gloie dixit. Ipẽ cantauit p vana gla et vano noie. et cũ aliq̃ntillũ deꝑmeabat vox eius et attendabat tũc ego eleuabã eã ad altiora. et occurrẽs iuui eã. Sexto demon scz ꝑ etatis dicebat. Ipẽ debuit esse pauꝑ i mũdo et nichil ꝑpr̃ habẽ. sz ipe econtra qz formica q habere poterat congregabat. et urẽq̃sito plato suo illa possedit. ido mea ẽ.

Deptimo scz demon xpi religionis. dicebat. Ipẽ ex regula disciplina obligabat nd observandũ in oĩbz actibz suis statuta ꝓpa. sz econtra qz oĩa habuit iordiata. bibebat ei et comedebat qn̄ volebat. dormiebat et vigilabat et logbat qn̄ sibi placebat et absq; regulari disciplina oĩa agẽbat. ideo mea ẽ. Tũc pr̃i reps dẽoniũ qi ꝑ exẽplũ dicebt. Tu sps superbie qz possedisti eũ ext et int. ido igredẽ i eũ et cõstinge sic districte. quẽadmodũ spualia si possibile eẽt q haberet mẽbra et adhereret corpalibz. et cõpme sic horribiliter ꝑ cẽbrũ exeat cũ oculis et medulla cum spagibz. et oĩa mẽbra dissoluat. Ad scdm scz spm cupiditatis ait. Tu possedisti eũ ad voluntatẽ tuã et nũq; saciabat. Ideo int̃ i eũ ardore veneno peiori et plũbo feruẽtiori. et iflama eũ sic miserabiliter. ut sicut iumẽ ꝑ simitatẽ vitrei vasis q̃d habz multas fistulas igrediẽs oĩa loca occupat et iplet. sic ardor tuꝰ venenatꝰ plũbeus igrediat in oĩa mẽbra eius. et ardeat i eis sine fine. Ad tciũ at ide ad spm iobie ait. Tu possedisti eũ ad oĩa pfessioni sue straria. et obediuit tibi magis qꝫ do suo. Ideo int̃ in eũ qi gladiꝰ acutissimꝰ. et sic ferriẽt' cohẽas ei. qi gladiꝰ q ifixꝰ eẽt cordi q nec ꝑ ptẽ inferiorẽ nec ꝑ superiorẽ exiꝛ. sz imobiliter pmanẽs. irrolabiliter

trucians. Ad qrtū scz ad spm qui le ait. Tibi dsensit ad oem ītēpe rāā. ideo dminue eū dētibz tu is & discipe cor eiꝰ. ut qlibet spūm iā enūatoꝝ. scz superbie. cu piditatis. iobie & gule. amā ptē cordis sui sic possideat & possi dēdo sic cruciet. ut sp dminua t. & nūq dsumet. Ad qntū id ē ad spm vane gloue ait. Intra ī eū & nūq sinas eū habe reqē. p cātu suo nūq predat nisi ve de ore suo. Dē gaudiū et del tatio quā ī mūdo qrebat vtet sibi ī fletū & miseriā sēpiternā. Ad sextū aūt scz ad spm ppetatis ait. Ine in eū cū amaritudie. et fac eū carē oibz delābilibz q̄ desidabat. et p eis dfusione ī enarrabilē & dāpnationē īdi nabilē & pudorē ppetuū habeb. Ad septīm id ē ad spm ītēpto religiois ait. Cla oīa tpa sua sordiate habuit. ido vnū tēp adueīet ei qđ nūq tmuabit. in quo frigy & ardorē pacet sr fine. Cui mox in ipo mometo aī pncipē dēonioꝝ duo sps ap parueīt dicētes. Eaā nos in hac aīa habemꝰ ptē. Et p̄mus dixit. Ipe fuit sacdos & non ut sacdos vixit. ido ps mea ī ea ē. Dcds demon ait. Ipe habuit qđā fudamētū ī capite suo in quo cona gla stare debuisset hāc nō habuit. ido mea ē. Cui dit pnceps. Q honorifico noīe sacdotis mutet sibi nomē. & vo cet sathan. Duo cona gle quā ītēpsit habe ponat ibi maledō nis obpbiū. & dilectio sēpiterna. Deiū loqbat dns ad sponsā. Ecce spōsa mea gl̄us remunacio & q̄ dissilis. Ambe iste aie vnū fue riūt pfessiois. sz ī remunacōe ni mis multū imēqles. Quid scis tu q̄re istā ondo tibi. Certe ut boni roborēt. & mali scīētes udi ciū suū a malis resipiscāt. Vere dico tibi q̄ hoīes illius pfessiois ml' tū aiterūt se a me. sicut p exē plū potis ītelligē. Ego sū silis pnfūlias q̄ assūpsit sibi opari os q̄bz dmisit fossoiū ad fodien dū terrā. et scopā ad eicīēdum eā de fossis. vas ad portādū. Cū dē ipi oparij ītēpnētes p̄ceptū reportaueriūt illa ute silua dnō sua. et dixerūt. Fossoiū mīa cutū ē et tra satis arida. & non possum laborare ī ea. Scopa ni mis tenuis ē. & nō valet stinē terrā. Vas nimis gle ē. et ideo nobis ad portādū nimis onōsū. Dic faciūt ista pfessores mi. Ego na q̄ dmisi eis q̄ laboratoribz fos soiū. id ē dedi aūctē p̄dicādi v̄ba mea. et ptātē fodiēdi corda tirena tōre meo. Q̄z hoc fossoi um nūc deicīūt & assumūt no uū. q̄ v̄ba mea & iustificatiōnē meā vtūt ad alleuiatiōnē cor pis. v̄ba mea ut placeāt hoīb̄z et crescāt ī diuiciis. dicētes. Cor da hoīm mūt dura sūt & v̄ba dñi mīa acuta. ad excitādū de uotiōnē. Et ideo placibilia ppo nūt hoīb̄z. iusticiā meā occultāt.

pcm increpare dissimulat. Ex quibz fiducialit' faciūt auditores i pcis q̄ esce. & de factis suis re misse penitē. Sedo amisi eis sco pā q̄ ederent tuā de fossa. id est ut paupiatē & humilitatē dili gent. Ex hoc ē eis nūt nimis te nue. Dicūt ei. Si nichil habere voluerig vnde tūt viuem. si ex to to abiecti fuerīga q̄bz tē colligę mur. Sic ergo falsa fiducia de cepti tāto nūt alios i superbia ex credūt. q̄nto p alijs debent ee hu mliores. Ego etiā dedi eis q̄s vas ad deportādū tuā. id ut ha beāt abstinētiā delectabiliū cor pis. Ex hoc ad pedes meos pre cerūt dicētes. Si i tali labore si cut prēs vxerūt volug viuē deficiem. et i tali abstinētia o nino stēpnem. si in tali distē tiōe nō pualem. Sic igit oīa religiosis & pfessiois bona sūt eis grua. et illa q̄ sibi placent faciūt. Cū ego at facturg sū cug istrumēta piciūt. & labor recusat. Vtiq̄ dicā eis. Viuite sedm voluntatē vrāz. et labōa te laborē vim ppū. et repetis fructū vim. Habete honorem mūdi p honore etno. diuicias mūdi et aūticiā eig p etnis. vo luptatē mūdi p dilectiē q̄ nū q̄ timiāt. Ego uro i vitate mea q̄ si nō fecisse ppt' duo bona pp tes q̄ sustineo eos. nō vna do mg eoz stabz erecta. Vmū est mūis mee oīo. q̄ cū pīono eoz īcessant' oīat. Sedm ē iustīcia mea. Cla q̄nus ppt' malicia eo nū nō teneor eis aliqua miam facē. attn ppt' dona offentū que placēt m pacior eos. Ipi ei sūt q̄ istrumēta q̄bz alij pfiaūt. Ex eoz nāq̄ pdicacōe & cātu. q̄nq̄ alij crescūt ad deuotionē & occa sionē bnfaciēdi. Ex seipos i pfūdi deicūt. q̄ seruiūt q̄ seruu i lucz nō etnitatis. Dē seruiūt sūt et pauissimi īueniūt alij & tam pauci. q̄ vix vm repiē i centū. Cxpē revelat spōse q̄ ppt' ta bona q̄ erāt i cordibz & mūdis mis aplōz. missg fuit i eos tri plicit' spūs scūs. & q̄lit' i hōibz ple nis cupiditate & luxuria & sup bia nō ingredit spūs scūs. & q̄ vult primo vinū suū id ē verba sua istig lib ppinari aūcis q̄ ea publicabūt alijs postea. Ca.m.

Eo q̄ loquar. xxxvj. tertū sū ille q̄ tali die sicut hodie misi i dis cipulos meos spm sem meum. Q̄ venit ad eos tpliciē. primo q̄ tonāes. secdo q̄ ignis. tcio i specie lignarū. Venit at ad eos ianu is clausis q̄ soli erāt. & q̄a ta bona habebāt. Primo ei habe bāt oem voluntatē tenēdi castī tatē. & stinēt' in oībz viuē. Sed habebāt hūlitatē precipuam. Tercio totū desideriū ad deū. q̄ nichil msi ipm desiderabāt. Ista erāt q̄ ta vasa mūda & vacua. ppt̄ea venit spūs scūs & replenit e os. Venit at q̄ tonāes. q̄ oēs ar tg & oīa mēbra eoz delectāde di

uina ⁊ ꝛsolacõe repleuit. Veñt
qñ ignis. qz feruore diuini aõris
sic ẽcendit corda eoꝝ. ut nichil
diligẽt nĩ deũ. Tertio veñt in
spẽ lignay. qz sicut ligna ita
ẽ in ore nec tñ noctz oñ ꝑ ma
ghs ad logẽdũ ꝓficit. sic spũs me⁹
mtꝝ i aĩa eoꝝ erat. q eos nichil
desidare faciebat nĩ me. q ecia
eos sapĩa diuina loq̃ces fecit. cu
ius vtute tanq̃ officio lingue o
nẽ vitatẽ loqbant. Ergo qñ ꝛ
ta vasa vacua erãt ꝓpt̃ desiderium
dignũ fuit. ut veniꝝ ad eos
spũs scs. Nõ ei ingredi pt ad e
os qui ꝛpleti ſut. Qui enĩ ꝛple
ti ſut. nĩ illi q oĩ pcõ ⁊ spurti
cia pleni ſut? Ipi ei ſut qñ ta
vasa pessia. Primũ ẽ plenũ
qñ fetidissiõ stercore hoĩm. qđ ꝓpt̃
pessim odorẽ nullꝰ pt odorare.
Sdm plenũ ẽ qñ vilissiõ spei
mate. qđ nullꝰ pt ꝓpt̃ amabi
tudinẽ ghstare. Tertiũ ẽ ple
nũ qñ corruptissiõ sanie ⁊ sa
nie. q nullꝰ pt vđe ꝓpt̃ abhor
nationẽ. Sic mali pleni ſut
mũdi abiciõe et cupiditate. q
fetet i ospũ meo ⁊ scoꝝ meo
rũ deterius qñ sterq hoĩm. Qđ
ſut oĩa tpalia nĩ sterq? Hoc
pessiõ stercore cito peritio mi
seri delectãt. In sdo vase ẽ ni
mia luxuria ⁊ incontinẽcia in
õibz opibz. Hec aũ amara est
mi ad ghstandũ qñ speima. Jo
ei potero sustinẽ tales. ⁊ mq
ꝑ qñ meã ingredi ad eos. Q
mõ ei ego vã mũdicia ad tam
imũdos ingrediar? Quõ ego ignis
vẽ dilcõms poto iflamare eos. qñ
tã pũg ignis luxurie iflamauit?
Tertiũ ẽ superbia ⁊ arrogãcia eoꝝ.
Ipã qppe ẽ qñ sanguis corrupti et
sanies. ipã ẽ q hoĩem i bonis coꝝ
rupit mtꝝ. et extiꝝ. auferꝝ graz
data a deo ⁊ reddit abhominabilẽ
do ⁊ prio. Qui aũ sic ꝛpleti su
erit. gra spũs scĩ ipleri nõ potit.
Ego aũ ſũ qñ homo habẽs vinũ
pcale q ei ꝓpinare voluit dat
pmo aĩas suas ⁊ familiaribz ad
ghstadũ. deiñ pronus mittit voce suos
clamãtes. ghstauꝰ vinũ qz bo
nũ ẽ. oĩs aũ q volũt accedant.
Hic ego habeo vinũ optimũ. id
ẽ dulcedinẽ illã q ineffabil' est.
Hãc ego q̃bnsq familiaribz me
is ꝓpinaui. audiens vbis q de oĩ
meo ꝓcedit. Int' istos ꝓclama
tores q vinũ ghstabãt. erat iste
q venit ad me hodie. habẽs qñ
tita receptacula ꝛplenda. Veñt
enĩ habẽs voluntatẽ ꝛtinẽdi
se ab oĩ vanitate. voluntatẽ ad
oẽm hnilitatẽ. desiderũ ad oẽ
qđ m placitũ ẽ. Prẽa ꝛplem
vasa sua hodie. Primo nãqz
fiet sapĩa spualiũ lucidior ad
intelligendũ. ⁊ aptior ad ruminã
dũ qñ ꝓus. sdo ꝛpleui eñ caritа
te mea q feruẽtior fiet qñ ꝓus
ad oẽ bonũ. tio dedi ei tiorem
di sanctiorẽ. ut scz nichil tñeat
nĩ me ⁊ q m placita ſut. Ergo
ut in alijs clamare sciat dul
cedinẽ vini mei audiet vba
mea q lacrity ſũ q scpta ſut. ut

ꝛpleni ſut

audita caritate mea et iustitia a tuo fiet i damnatio sollicitor. et quo diligetius vini dulcedinē gustat. ¶ Verba ihū ad spōsā. quō ipa ihū a q̄druplici gene hoim salutat. scz a veris amicis suis ex caritate et ab alijs ex timore pene. et a religiosis ut diuitet. ab alijs vō ypocritis ex presumptiōe vane. Prima duo genera remunerant spualiter. tertiū tpaliter. quartū ē abhominabile. Cā. xxx

Mira loqr. Quia vij. mulieres genera hoim sunt q̄ me salutant. Primi sunt qui oem voluntatē suā id ē pscām suā reliquunt i manib meas: et q̄q̄d faciunt totū faciunt p honore meo. Hoc salutatio ē mihi q̄ potq̄ suauissima et delectabilis. Secūdi sunt q timent penā. et ex timore abstinent se a pcto. Hijs ego do si i laude mea pseuauerent. diminutionē prauitatis. et augmentationē vē caritatis. et sciām q̄ desiderāt vacabilit et sapiēt de me dilige. ¶ Tertij sunt q̄ satis i sublimi eleuāt laude meā sz nulla alia intēcōe et affectu ñ ut honor tpalis et utilitas trānsitoria eis accrescat. Et io sicut dns cui aliq̄d doni mittit. et ipe remittit donanti eq̄polles aliq̄d. sic ego q̄ ipi tpalia petūt nec aliq̄d carius desiderāt. ppter hoc do eis q̄d volūt et remunero eos i pnti. ¶ Quarti sunt q̄ similat se ee bonos et tm pcm habēt m delectōe. peccat ei occlte cui pnt ne videat ab hoīb cogitātes sic secum. Ipa ihū maria pia ē. et mox cui inuocata fuit ipetrat de nia. Hoc clamor sic placat q̄ pas q̄d extius ē deat gētatu. et intus plenū fetidissio stercore q̄d nulli pt odorare. ¶ Tales sunt q̄dē p pessimā voluntatē pcti. ¶ Expdiret spōse q̄ duo sūt spūs sz bonus et malus. signa at boni spūs sūt dulcedo mētis et gla. signa mali spūs sūt anxietas et inq̄etudo mentis procedens ex cupiditate vel ira. ¶ Capitulū. xxxvij.

Hec loqr spōse dicēs. Spūs bonus ē in corde hoīs. Q̄d ē spūs bonus ñ deus? Q̄d ē deus. ñ dulcedo et gla scōr? Ipe dns ē in eis et ipi in eo. et tūc oē bonū habēt. cui habēt deū sine quo nichil ē bonum. Ideo q̄ habēt spm dei. habēt et deū et oēm milicā celi et oē bonū. Similr q̄ habēt spm malū in se. habēt oē malū in se. Q̄d enī est spūs malus. ñ dyabolus? Q̄d vō dyabolus ñ pena et oē malū? Ergo q̄ habēt dyabolū. habēt i se penā et oē malū. Sicut at bonus hō nō sentit quo vl vñ dulcedo spūs sc̄i ingerit se mēti eius nec pscē ea i p

senti gustare pt. licz gustet
ptē. Et sic mal⁹ homo cum
angustiat cupiditate. cū an
helat ad ābitionē. cū mor
der ira aut iquinat luxu
a et ceteris aliis viciis pena
dyaboli ē et idcirco etne in
getudis licz i pnti ut ē ppē
di non possit. De hijs qui
huic spū adheret. ¶ Wide
bat sposa deonē pditātē in
diuino iudicio septē libros ꝛ
quāda aiam vni⁹ militis de
functi. ꝙ āgel⁹ bon⁹ pduxit p
ea vnū librū. ¶ Que aia nō
dāpnabat⁹ etnaliť. qz deone
ignorāte penituit i fine et
cogitatu itrisect⁹. Odepnabat⁹
rn̄ pter pcta ad nonē pēas
sustinedas i pgatorio usq; ad
die iudicij qz tā diu desidauat
i corpe viuē. Sz revelat⁹ a
xpō tria remedia p q̄ possit
an liberari. et remittit⁹ ei
a dnō sīnti tres de pdictis pe
nis pcis vigis et scōz. Sup
plicato vō āgeli boni p ea
nō sīnti exaudit⁹. ꝙ diffendo
ad tēp⁹ ponit ea xp̄s i deli
beracōe. Cā⁹ xxxix.

Demon quāda appa
rit i diuino iudicio.
qui tenebat quāda aiam
cuiusdā defuncti tremulā in
modū cordis tremuli. Qui
demon tūc dixit ad iudicē.
Ette preda. Angelus ei tuꝰ
et ego seqbam⁹ aiam istā a
pncipio suo usq; ad finē. sed
ipē ad custodiedū. ego āt ad
nocēdū. et ābo venabam⁹ eā
q̄ venatores. ꝙ tm ipa in fi
nē incidit i manꝰ meas. Ad
quā lucrandā m̄ ego ita sū
cupidꝰ et ipetuosus q̄admo
dū torves cadēs decursū. cui
nichil resistit n̄ qdā retētacu
lū hoc̄ iustitia tua. Que qa
nondū plata est cont aiam ista.
ideo adhuc nōdū secure possi
deo eā. Ego eciā desidero eā
tā feruent. quēadmodū aīal
suptū inedia qđ p̄ fame cōe
dit eciā mēbra sua. Ergo qz
tu iust⁹ iudex es. iudica sup
eā iustū iudiciū. Rndit iu
dex. Quare magis icidit in
manꝰ tuas. et cur tu ei ppin
quior fuisti q̄ āgelus meus?
Rndit demon. Quia pcta sua
plura fuerūt q̄ opa bona.
Rndit iudex. Ostēde q̄lia.
Rndit demon. Ego habeo vn̄
vnū librū plenū pctis suis.
Et iudex. Quale ē nomen
libri hui⁹? Rndit demon.
Huiꝰ nomē est īobediēcia.
In quo libro sūt septē lib̄. et
q̄libet habet tres ꝙ colūpnas.
q̄libet āt colūpna habet pl⁹
q̄ mille vba. ꝙ nulla minꝰ
q̄ mille. qđā vō mlta plura.
Rndit iudex. Dic nōia istoz
librorū. qz licz ego oīa sciam. tn̄
ut aliis innotescat voluntas tua
et bonitas mea. volo ut loq̄
ris. Rndit demon. Nomen
primi libri ē superbia. et in hoc

sūt tres colūpne. Pma ē supbia
spūalis ī ostā sua. qz supbie
bat de bona vita quā credebat
se habē alijs meliorē. Supbie
bat etiā de ītelligētia sua. id
ē ostā sapiētiori alijs. Scda
colūpna erat q supbiebat de
bonis sibi datis et de fruct⁹
et vestibz et alijs rebz. Tercia
erat. q supbiebat in pulchri
tudīe mēbroz et de ꝓgenie
nobili et in opibz suis. Et in
hijs tbz colūpnis erat ifinita
vba. put tibi melius cognitū ē.
Scd⁹ liber erat cupiditas sua.
Hic ait habebat tres colūpnas.
Prima erat spūalis. qz cogi
tauit pcia sua nō ee ita q
uia sicut dicebat. et idigne
desidauit celeste regnū qd nō
debet alicui n̄ pfecte mundo.
Scda qz pl⁹ desidauit ī mūdo.
q̄ nāte erat. et volūtas sua fu
it ad hoc solū ut extolleret no
men suū a gnatōe et pgenie.
ad hoc ut hedes suos nō ad ho
rē tuū sz ad honorē mūdi nu
triret et magnificarz eos. Ter
cia colūpna fuit q cupiebat
honorē mūdi et sup alios esse.
Et ī hijs put tibi melius cog
nitū ē sūt mūabilia vba q̄bz
reprehendebat fraudē et benuolē
tiā. quibz ecia tpalia sibi ac
quirebat. Tercus liber ē īui
dia. Hic habet tres colūpnas.
Pma fuit ī mēte q̄ inuidebat
eis occulte q̄ pl⁹ habebāt et
magis ꝓsperabāt q̄ ipe. Scda
q̄ recepit ex īuidia res eox q̄
ming habebāt q̄ ipe. et magis
indigebāt. Tercia q̄ ex īuidia
nocuit pximo occulte p sua co
silia et ecia publice tā vbo q̄
facto tā p se q̄ p alios et ecia
alios īcitauit ad silia. Quart⁹
liber erat auaricia. ī q erāt ecia
tres colūpne. Pma erat ava
ricia ī mēte qz noluit alijs
dicē de hijs q̄ sciebat. vnde a
lij recepissēt cōsolatiōē et p
fectū. cogitās sic secū. Quic
inde m̄ utilitas si tali vl' tali
dedero cōsiliū. q̄ m̄ remuneratio
si ei ī illo cōsilio vl' vbo pfice
ro? Et sic indigēs afflictū rece
debat ab eo. nō edificatū vel
īstructū. cū bn̄ potuiss ab eo
si voluitas affuiss edificari.
Scda colūpna erat. q cū pa
cificare potuit discordātes
noluit hoc facē. cū ecia cōsola
ri potāt tbatos nō curauit.
Tercia colūpna erat auari
cia ī bonis suis. eo q̄ si mīm
denariū dare debebat p no
mie tuo ōxiebat⁹ q̄uabat.
et p honore mūdi libēt⁹ dab⁹
centū. In hijs at colūpnis st
ifinita vba put tibi melius
cōstat. Quia ei scis. et nichil
a te occultari pt. Sz ido me
log cpellis ex tua potētia.
qz alijs pdesse vis. Quart⁹ lib⁹
ē acrdia. et iste habet tres co
lūpnas. Pmo q ī ope acti
dios⁹ erat ad opandū bona
opa ad honorē tuū et ad māda

ta tua. ¶ Dā p qete corpis sui
amisit tempꝰ suū. Corpis ei
sui utilitas et voluptas erāt
sibi carissīa. Scdo acridiosus
erat i cogitacōe. Dñi ei spūs
tuus bonꝰ imisit cordi eiꝰ cō
punctionē vl' aliquā spūalem
itelligētiā. nimis sibi logū mi
debat' et subtraxit mētē suā
a cogitacōe spūali. et oīe
gaudiū mūdi mdebat' sibi
delectabile ⁊ suaue. Tercio cāt
acridiosꝰ in ore. id ē in orādo
et i loquēdo q utilitatis aliqz
et hōris tui erāt. ferueṡ āt
ad scurrilia vba. Quīta aūt
vba iste colūpne habeāt ⁊ qt
i nullo sūt tibi soli cognitū est.
Sexto liber erat ira. ¶ Hic ha
bebat eciā tres colūpnas.
Prima q irascebat pximo suo
de illis rebꝫ q sibi nō erāt
utiles. Scda colūpna erat.
q lesit pxim ope ex ira sua
igīgz eciā in ira alienādo sua.
Tercia. q ex ira tbabat pxi
mū. Septimꝰ liber erat vo
luptas sua. q eciā habebat
tres colūpnas. Prima eāt.
q indebite et inordiate effū
debat semen suū. ¶ Dā licet
nupt' erat. et ab alienum
mulierē macula segregatꝰ.
tū p aplexꝰ et p vba inep
ta et eciā p gestꝰ ꝛpudicos
effūdebat semē suū modo m
debito. Scda colūpna erat.
q nimis pcax erat i vbis.
Inducebat ei nō solū vxorē
suā in maiorē ardorē libidis.
ymo eciā alios ad audiēdū ⁊
cogitandū scurrilia. mlīoēs
p vba sua attraxit. Tercia co
lūpna erat q nimis delicate
nutrebat corpꝰ suū. ꝓpando
sibi lautioza et pluia fercula
ad delectationē maiorē corpis
sui et ad laudē hōim ut voca
ret' magnꝰ. ¶ Plus āt q mille
vba sūt in colūpnis istis. Se
dendo i mēsa longiorū tpe q
debebat nō attendeṡ tēpꝰ sibi
datū ad mensam loqndo cep
tus recipiēdo plꝰ q̄ natura
volebat. Erte iudex ub' meꝰ
totꝰ xpletꝰ ē. adiudica ergo
mi hāc aīam. Cui āt silente
iudice. mr mīe appropiquās
q mdebat' qr remotius stare
dixit. ¶ Fili mi. ego volo dispu
tare de iusticia tū dyabolo
isto. Cui rndit filiꝰ. Carissīa
mater qn deoni nō negnatur
iusticia. quō tibi possꝫ negāri
q es mater mea et dna an
gelorū? Cui ei oīa potes ⁊ oīa
scis i me. ꝫ ideo loquis ut aliꝰ
īnotescat dicta mea. Cui mr
loqbat' ad dyabolū. ¶ Dicpio
tibi dyabole q rndeas m ad
ta q quero a te. Sz luce tuitꝰ
fuisti. ex iusticia tū tene
ris qz dna tua sum. Dic mi.
nūqd tu scis oēs cogitacōes
hoīs? Dyabolꝰ rndit. ¶ Nō. n
illas solūmodo qs ex exteri
oratōe hoīs et ex dispositōe
eiꝰ ꝓpendē possū. et illas qs

ego qñ pſonalit̃ mitto cordi. Qñ lucz ego pdidi dignitatẽ meã. tñ ex ſubtilitate nature mee adhuc m remãſit ſapiẽtia tanta. qꝫ ex diſpoſitione dei mtelligẽ poſſit ſtatum meũ. Bz bonas cogitatões dei agnoſcẽ nõ poſſit. Dixit aũt tũc pia vgo ſcdo ad dyabolũ. Dic m dyabole lucz in uitꝫ. q̃ illa ies q̃ pt delẽ ſcptum de libro tuo? Rndit dyabolꝰ. Nichil eã delẽ pt niſi vnũ. hoc ẽ diuina caritas. Quicũqz ei eã obtinuerit i corde. gñticũqz pcor ſit. ſtatim qd de illo ſcptũ erat in libro meo ẽ deletũ. Dixit e tiã vgo tno. Dic m dyabole. Nũqd aliqs ẽ tã imundꝰ pcator et tã auſus a filio meo. qꝫ nõ poſſit reduce ad veniã qꝫ diu uiuit in mudo? Rndt dyabolꝰ. Nullꝰ eſt tãt pcor qꝫ nõ poſſit reuti qꝫ diu uiuit. ſi voluerit. Qñ ei qs gñtum cũqz pcor mutat voluntatẽ ſuã mala in bonã. et accepit diuinã caritatẽ. et i hoc ſtabil' ſtare voluit. nõ eũ oes demones tenẽ pnt. Tũc hijs auditis mr mie ait ad ctũ ſtates. Hec aia i fine vite ſue uenit ſe ad me et dixit. ✣ Qa pcta mea gnia ſũt et multa nimis. et multũ ego puocaui eũ ad mã diligẽdo magis voluptatẽ meã q̃ mũdũ qꝫ deũ creatorẽ meũ. ideo rogo te miſerẽ mei. ſa tu nulli petẽti te miſdia negas. Et ideo ego uito me ad te. et pmitto tibi qꝫ ſi vnco qꝫ volo emẽdare me. et voluntatẽ mea ad filiũ tuũ uite. et nichil aliud n ipm diligẽ. Bz super oia doleo et ingemiſco. qꝫ nichil boni fca ad honorẽ filij tui creatoris mei. Ideo rogo te pmſſima dna miſerẽ mei. qa ad nullũ n ad te habeo fugẽ. La lubz obns et tali cogitatõe veniẽ i fine aia iſta ad me. Sed qd non eã audiẽ debeba? Qis ei ſi toto corde et totꝫ emẽdatois voluntate aliũ rogat nõ exaudiũ mẽt? Qñ tomagis ego clamãte audiẽ debeo. q ſit mater mie? Qñ dixit dyabolꝰ. De tali voluntate ego nichil ſciui. Bz ſi ſic ẽ pba apta racõe. Rndit mat. Indignꝰ es ut vndeã tibi. Veruptñ qz ad alioꝝ pfectũ fit hoc quod ondi. ideo vndeo tibi. Tu miſer dixiſti pius. qꝫ de libro tuo nichil delẽ pt ſcptum n diuina caritas. Et tũc uerſa ad iudicẽ dixit. Ergo fili mi aperiat librũ ſuũ dyabolꝰ. et legat et videat ſi oia ꝓplete ſcpta ſũt ibi vl ſi aliqd deletũ ẽ. Tũc dixit iudex ad dyabolũ. Ubi ẽ liber tuus? Et dyabolꝰ vndit. In ventre meo ẽ. Tũc dix. iudex. Quis ẽ uent' tuus? Rndit dyabolus. Memoria mea. et

✣ Tu mr mie es et miſcatr miſeꝛ Ego indignꝰ ſũ rogare filiũ tuũ

Dicit ei in vētre meo ē oīs
īmūdicia et oīs fetor. sic in
mēoria mea ē oīs malicia
et nequicia. q̄ q̄ pessīg fetor
fetet in aspectu tuo. Quīn ent
recessi a te p̄ superbiā meam
et a luce tua. uidem m̄ oēm
maliciā et obtenebrata est
mēoria mea ī bonis dei. et in
hac mēoria mea ē scripta oīs
nequicia pctōr. Tūc iudex dix
ad drabolū. Precipio tibi dr
abole ut videas diligēter. et in
quiras in libro tuo q̄d scriptū
ē et q̄d abrasū de pctīs istīg
aie. et dic publice. Rndit dr
abolg. Ecce video ī libro me
o. et alia video scripta q̄ non
cogitaui. Video ei illa septē
ee delecta et nichil remanet
ī libro meo de eis n̄ pipsima.
Postea iudex ait ad illū bo
nū angelū q̄ astabat. Ubi
sūt bona opa istīg aie? Qui
rndit dño. Opa sūt in psa
ētia tua et noticia. P̄ncia ei
et futura et ptīta oīa scimg
ī te et videmg et tu ī nobis.
ner nēte ē nobis tibi loqui.
Dz q̄ caritatē tuā ondē mi.
deo īsinuas voluntatē tuam
quibz tibi placz. Ergo āt a
p̄ncipio quo aīa istīg iuncta fu
it in corpe sp fiui tūi eo. Ergo
ei scripsi vnū librū de bonis
suis. si āt istū audire voluis.
ī ptāte tua ē. Rndit iudex.
Ego possū iudicare. n̄ auditis
p̄us et agnitis bonis suis et ma
lis. quibz iuste pesatis. sicut te
iustīa exigit sdm ea debet
iudicari. siue ad mortē. siue
ad vitā. Rndit angel? Liber
meus ē obedia tua q̄ obediuit
tibi. Et ī hoc sūt septē colūp
ne. P̄ma ē baptisma. scda ē
abstinetia sua ī ieiunijs et ab
lluatis opibz et pctīs. et eaā
a voluptate et tptacōe cau
vis siue Tercia colūpna est
oro et ppositū bonū q̄d ad te
habuit. Quarta colūpna e
rat opa sua bona ī eleosimis
et alijs opibz mie. Quīta co
lūpna erat spes sua ad te.
Sexta colūpna erat fides.
qua sicut xpianꝰ tenuit.
Septima colūpna erat dna
caritas. Quibz dictis. dixit
iterū iudex ad illū angelū
bonū. Ubi ē liber tuus? Ille
āt rndit. In visiōe et ī ca
ritate tua dne mi. Tūc ma
ria exprobrādo dixit ad drabo
lū. Quo custodisti librū tuū.
et quo deletū ē ab eo illud
q̄d in eo scriptū erat? Tūc da
mauit drabolg. Ue ve. q̄ de
cepisti me. Deīn dixit iudex
ad pissimā mrem suā. Tu
vē raciobilit obtenuisti ī hac
qstiōe sniam. et luctata es
istā aiam cū iustīa. Deīn
drabolg damauit. Ergo pdidi.
ergo victg sū. Dz dic m̄ iudex.
q̄ diu tenebo aiam ista pro
istis pismatibz? Rndit iudex.
Ergo idicabo tibi. Libri ei apti

sūt et lecti. Dz dic m̄ dyabole.
licz ego oīa sciam. utrū hꝫ aīa
debet intrare celū sēm iusti/
aīa an non. Ecce ei p̄mitto
te vidē et scire modo viatē
iusticie. Rndit dyabol9. Justi/
cia ē in te. q̄ si q̄s decesserit
sine p̄cto mortli. nō intrbit
penas iferni. Et q̄uīz hā/
bet dinā caritatē de iure te/
net habē celū. Ergo q̄ ista
aīa nō decessit i mortali p̄/
cato. et habuit dinā caritā/
tē. digna ē acceptā pius p̄/
gracōe sua intrare celū. Rndit
iudex. Ergo q̄ nō aperiū
tibi intellēm et p̄mīsi te vi/
dē lumē vitatis et iusticie.
dic audiētibz q̄bz m̄ placz. q̄l
debet ee iusticia istiq̄ are.
Rndit dyabol9. Ut purget/
talit' q̄ nō sit in ea vna ma/
cula. q̄ licz adiudicata ē tibi
ex iusticia. tn adhuc imun/
da ē. nec pueniē pt ad te
n̄ prepta pius p̄gracōe. Et q̄
tu iudex q̄sīsti a me. nūt
ego ecīa q̄o a te. quō p̄fari
et q̄ diu in manibz meis ee
debeat. Rndit iudex. Tibi p̄/
cipit' dyabole ut nō intres
i ea. nec absorbeas ea in te.
hꝫ debes ea purgare usq;
fiat mūda et imaculata. Ip/
sa ei sēm modū culpe pa
cet' penā suā. Tripliciť
ei peccauit i visu. tripliciť
i auditu. et tpliciť i tactu.
Et ideo debet puniri i visu.
P̄mo ei debet vidē psonaliter
p̄cta sua. et abhōinacōes suas.
Sēdo debet vidē te i malicia
tua. et tribili iformitate tua.
Tao debet vidē miserias et pe
nas tribiles aliaz aīarum.
Dīle affligat' et plicit' i auditu
P̄mo ei audiat te horribilē
q̄ audire voluit laudē suā.
et delectabilia mūdi. Sēdo de
bet audire horribiles clamo
res demoniū et ultiōes. Ter
cio audiet obpbria et itolera
biles miserias. q̄ audiuit ma
gis et delectabilius mūdi amore.
et fauorē q̄ dei. et q̄ feriēq̄
seruiuit mūdo q̄ deo suo. Tri
plicit' ecīa affligat' in tactu.
P̄mo q̄dē ardeat igne ardēs
sīo inti9. et exāi ita q̄ nō mi
ma macula sit i ea q̄ nō pur
get igne. Sēdo patiat frigo
maxim. q̄ ardebat cupidita
te sua. et frigid9 erat caritate
mea. Tercio erit i manibz
demoniū. ut nō sit aliq̄ ītēti
cuīz mima cogitatio. nec mi
mū vbū. q̄d nō purget. don̄
fiat tamq̄ auriū q̄d in forna
ce et formella purgat ad vo
luntate possessoris. Cui itm
ait dyabol9. Q̄ diu erit aīa
ista in pena? Rndit iudex.
q̄ diu voluntas sua fuit mūe
in mūdo. Et q̄ ipa talis e
rat q̄ libent' vixiss i corpe
usq; ad finē mūdi. ideo pe
na ista tenet' durare usq;
ad finē mūdi. Per ei ē iusti

tia mea: ꝙ q̄ꝫ habet diu
nā caritātē ad me: t oī desi
derio desidāt cupiēs ēe meū.
et separi a mūdo. iste talis
sine pena tenet habē celū.
q̄ examinatio pūtis vite ē
purgatio sua. Qui aūt timz
morte ꝓpt' acbam penā mor
tis: t ꝓpt' penā futurā et
vellet eo lōgius mue ut ē
mēdaz se. iste tenet habē
leuē penā i purgatorio.
Qui vō habet voluntatē vi
uē usq; ad diē iudicij licz nō
peccet mortalit' ꝓpt' voluīta
tē tn ꝓpetuā viuēdi quam
habet. tenet habē penā p
petuā usq; ad iudiciū. Qui
vndes pissia mr dixit. Vn
dicty sis tu fili mi ꝙ iustitia
tua q̄ ē in oī mūa. licz enī
nos oīa videmꝰ et scimꝰ i te.
attn ad aliorz ꝛgnitionē
dic quale remediū adhibeī
debeat. qd minuat tā lōgū
tēpꝰ pene. Et q̄le ad hoc ꝙ
extinguat tā seuus ignis. t
quō etiā ista aīa liberari pos
sit a manibz demonū. Rn
dit filius. Tibi nichil pt nega
ri. q̄ tu mr mue es. t miam
et ꝛsolationē oībz petuas et
iquiris. Cuia ei sūt q̄ faciūt
minui tā lōgū tēpꝰ pene. t
extīgui ignē. t liberari de ma
nibz dēonū. Amū ē si p ali
quē reddāt ea q̄ iuste ab
aliis abstulit et extorsit vel
reddē iuste tenebāt aliis. Hoc
ei est iustitia ut tā diu aīa
purgat' donec illa q̄ iuste p
ea ablata sūt restituāt' usq;
ad mīmū quadrātē. aut p
pces scōrz. a' p eleōsinas et
opa amicorz. vl' p pītionē
ad hoc dignā. Sedm ē copiosa
eleōsina. p hāc ei extīguit ig
nis. Certū ē corpis mei ob
lacio i altari p eo et aiorz
meorz meorz pces. Licet aūt
tria sūt q̄liberabūt eū ab illis
ꝛbz penis. Rndit itm mater
mūe. Ad ergo valēt sibi nūc
opa bona q̄ fecit p te? Rndt
filius. Nō ideo q̄nis q̄ ignora
ēi oīa scis et vides i me. sī hoc
iquiris ut aliis caritatē mea
ostēdas. Certe nō aliq̄d mīmū
vbū nec etiā mūma cogitatio
quā ad honorē meū cogita
uit erit sibi sine remunātōe.
q̄ oīa q̄ fecit p me sūt modo
an ipsū et i pena sua. t inde
habet refrigeriū. inde solaciū.
inde leuiorē sentit ardorē q̄
aliē ꝓsentiz. Postea iterū lo
q̄bat mr ad filiū dicēs. Que
est hoc ꝙ hec aīa stat īmobil'
q̄ q̄ nō mouet manꝰ nec pe
des x̄ inimicos. t tn viuit?
Rndit iudex: Ipha scīpsit de
me ꝙ ego fui q̄ agnꝰ coram
tōdente obmutescēs. Sē ego
obmutui coram inimicis meis. t
ꝓpt' hoc ē iustitia q̄ aīa ista
nō curauit de morte mea et
eā p modico reputauit. ideo
ipsa ē modo ex iustitia quasi

puer ī manibz homicidarum
nō valēs reclamare. Rndit
mater. Benedictꝰ sis tu dulcis
sīe fili. q̄ nichil facis sine ul
tia. Tu dixisti pius fili mi.
q̄ amica tui posset aīe ista suc
curre. et tu bene scis q̄ q̄a ist
a seruiuit m̄. explicit. Primo p
abstinētiā. scz ieiunādo vigi
lias meaꝝ festiuitatū. et ī
eis abstinēdo nōie meo. Secdo.
q̄ legebat horas meas. tcio
q̄ cātabat ī ore ppo p honōe
meo. Ergo fili q̄ aīcos tuos
clamātes ī tra audis. rogo te
etiā ut digneris audire me.
Rndit filiꝰ. Quicūq; ē ali
cui dño magis p̄cipuis in
dilēcōne. huiꝰ p̄ces cicꝰ exau
diūt. Et q̄ tu m̄ sup oēs ca
rissiā es ideo pete qđ vis et
dabit tibi. Rndit mater. Ista
aīa patiet tres penas ī visu
et tres ī auditu. et alias tres
in tactu. Rogo ergo te fili ca
rissīe. ut vnā penā ī visu si
bi minuē velis. scz q̄ nō vi
deat horribiles dēones. Et reli
q̄s duas penas sustineat. q̄a
iusticia tua sic exigit. cui ob
uiare nō possū. Secdo rogo ut ī audi
tu vnā penā minuas ei. scz
ut nō sentiat frigus r frigi
dissim gelu qđ dignꝰ ē habe
re q̄ frigidꝰ erat ī caritate tua.
Rndit filiꝰ. Benedicta sis tu ca
rissīa mater. tibi nichil nega
ri pt. fiat voluntas tua. ut pe
ut nō audiat obprium et cōfusio
nē suā. Tercio rogo ut in tactu
etiā vnā penā minuas ei. sicꝫ
ita fiat. Respondit mater.
Benedictꝰ sis tu fili mi dulcissīe
p ōi caritate r misēdia tua.
Huic ī eodē puncto videbat
vnꝰ scoꝝ cū exercitu magno dī
cēs. Laus tibi sit dñe deus cre
ator et iudex ōium. Iher aīa de
uote in vita sua seruiuit m̄.
Ipsa enī ieiunauit ī honore me
o. laudauit me et aīcos tuos
cōfitētes cū salutacōe sua.
Ideo ex pte coꝝ r mea rogo
misere huic aīe. r ppt̄ p̄ces
nras da ei requiē ī vna pēa.
hoc ē q̄ dēones nō habeat po
testatē obtenebrādi sciaz eiꝰ.
Ipse ei ex malicia sua sic obū
brabt sciam eiꝰ n̄ refrenent.
niꝰ sparet finē misere r ad
eptionē gle n̄ quotiēs tibi pla
cerz specialiꝫ respice ea tua
gra. Et hoc ē maiꝰ supplicū
ei oī supplico. Ergo pie dñe. da
ei ppt̄ p̄ces nras. ut ī q̄cumq;
pena fiat. fiat p cto illa pe
na finitura. et se gloriā pe
tua adeptura. Rndit iudex.
Iher ē ei vera iusticia q̄ ipa
aīa multotiēs subtexit sciam
suā de spiali cogitacōe et ire
lugetia ad corpalia. et obtene
brare voluit sciam suā r nō
timuit facē st̄ me. ideo iusti
ē ut nūc dēones obūbret cō
sciētia eiꝰ. Et q̄ amica kīm.
vos vba mea audistis. r ea ope
ī pleuistis. nō ē fas aliq̄d vobis
negari. ideo facta q̄ vultis.
Huic at̄ rndērūt sci omes.

Dñe dirigas tu deus ī oīb⁹ iust⁹ ca tua. q̄ iuste iudicas q̄ nichīl dimittis īpunitū. Dein bonḡ āgelus q̄ datꝰ erat aīe ad cust⁹ dēdū. ait ad iudicē. Ego a pncipio iuctiois istiꝰ aīe et corpis fui tīi ea ⁊ legbar eā ī caritatis tue pudicia. ⁊ ipa q̄q̄ faciebat voluntatē meam. ideo ia rogo te dñe miserē ei. Tūc rndit dns deliberāe sup hoc. Et tūc hec vīso disparuit.

Quarto āno p̄ q̄ spōsa vidit sūpproximā visionē ubi q̄dā aīa fuat ꝺdēpnata usq̄ ad diē iudicij ad purgatoriū videbat spōsa iterū eāde aīaz pntari in diuino iudicio p̄ angelū q̄ semiplene vestitꝰ. p q̄ ipe cū celesti milicia orabat dñm. quā tūc xp̄c totalit libauit a penis ⁊ ut stellā fulgerē trāsmisit ad gloriā p̄bz angelorū ⁊ scōrū ⁊ lacrimis ⁊ suffragijs aīcorū vinorū. Cap.m

Post hec at in q̄ .xl. to āno. iterū vīdi iuxtā sūpproxīo dicta. q̄ erat ia q̄ vestita. ſ nō ad plenū. Cui dixit iudex sedēti in throno. cui milia miliū assistebāt. ⁊ ꝺcēs rabāt eū ꝓpt̄ pacīam ei⁹ ⁊ ca ritatē. O iudex hec ē aīa illa p q̄ orabā. ⁊ tu vīdisti velle de liberare. Tūc ergo dēs nos as sistentes iterū petimꝰ p ea mi sericordiā tuā. Et luxnos ora sumꝰ ī aīa dilcōne. tu ꝓpter sponsam tuā q̄ spūaliṫ hec audiuit et vidit ⁊ loquim hūano modo licz hūana nō sint nobīscū. Rndit iudex. Ubi trus plene esset aristis spicaꝝ si multi hoīes vnꝰ post alīū auferret aristā suā. minuet⁹ nūs atq̄ pondꝰ. Dic ē modo. Sūa lacrime mīte et caritatis opa venerūt āte me p aīa ista. et ideo iudicau ē ut veīat ad custodiā tuā. ⁊ tu defer eā ad regem quā nec oc̄lus vidē nec auris audire valet. nec aīa ipa in carne cogitāe potāt. ubi nō ē celū sup nec tra deorsū. ubi altitudo ē inexcogitabil⁹ et longitudo īdicibil⁹. ubi latitudo mirabilis ⁊ ꝓfūdicas īsprehēsibil⁹. ubi deus ē sup oīa et stinet oīa nec ab aliquo stinet⁹. Post hec at aīa illa videbat⁹ ascēdē ī celū ita fulgēs sicut stella fulgentissīa in fulgore suo. Et tūc loqbat⁹ iudex dicēs. Veniet ato tēpus quo ꝓferā iudicia mea et fiet am iustitiaā ⁊ ꝓgenie huiꝰ defuncti cuiꝰ ē aīa ista. qa tu ascendit hec ḡnatio. ſ ad retributionē superbe descendet.

Cepit rpl̄hendit ḡdā regē ⁊ hoīnes tales q̄ ī duste sue ⁊ magn̄o exercitui ⁊ fortitudī corpali ⁊ nō dō attribuīt victorias suas ⁊ īi micos dicēs q̄ ad bella prodat ex⁹ dauid ⁊ ḡgitē. ponēdo spē suā ī dō. hūana tīi discrōe p̄ dēte. q̄ facilit⁹ vīcit q̄ deū habet cooperatorē. Caplm. xlj.

Iustus loquebat ad sponsa de quodā rege sue tue dicēs. Dixi tibi q puer ē iste rex. et hoc ex duobz potis ītelligē. Primo ex regimīe suo. scdo ex exercitu īnumerabili. Quid nō pastor dauid vicat gygātē? Ex quo? Quid potētia et sapīa? Nō utiq. sz virtute diuina. Nisi ei deus īfudisset audaciā gygātis. et ablasset mentē pueri dauid. quō puer aggressus fuisset gygantē. et quō lapis pstemerz tā fortē et attigisset tā dirē doctū n in lapide fuisset virtus diuina? Ideo facilē vicat q deū habet coopatorē. nec ei qui deo pfecte īnitit opus est multa corpis fortitudie. sz fidei et caritate. Tales ei hoīes fortitudiē corpali vicē se arbitrāt. et exercitū pugne ponūt i hoīs industria. Et cū victores existūt pl industrie assūnt q virtuti dei. cuius nec boni nec mali sine pmissiōe dei et iustitia victores sunt. Nā quāz boni pspant sup malos. et cōtrio mali sup bonos pmissiōe occulta dei. Et q pacīam et iustitiā dei pauci hoīes pter vniuersale refugiūā sidere voluit ideo vir dei delyonesti. et hō qui potēs et facies victoriās sua virtute laudat et exaltat. Nec sine causa dixi q puer ē iste rex. Nā puer ei videt duo poma aliud quod tocī deauratū ē exterī et intus totū vacuū et corruptū. aliud vo qd exterī ē mīus pulchz sz intus rectissim. puer magis eligeret pomū qd exterī ē pulchz et intus corruptū q nesciat ascidere n q exterī videt. Sic iste rex ē facies. Pulchrū denigz sibi videbat pcedē cū magno exercitu sz nesciebat nec ascendebat que miseria latebat intus. Nō attendebat quāta fames sequeret et dolor. et q miseri fame egredient. et miserabiliores reuertent. Vile vo et fatuū videt cū pauco pcedē exercitu sz magna latet in utilitas. Ideo si ipe sic vadat. ego iplebo ascīam ei9 diuina sapīa. ego corpi eius fortificabo diuina fortitudie. Ego ei possū facē fortē de infirmo. sublimē de humili. honorabilē de abiecto. Ideo dic ei q nō vereat sz ponat spem suā in me et faciat cū diuina sapīa et humana pmeditatōe que pt. et sic ubi humana sapīa deficiet. cautas et voluntas bona eū excusabit.

¶ Mater dei laudādo se de solicitudie quā habuit placēdi deo. dicit q nō se laudat ut p propria laude querat. sz ut de ex hoc laudet et honoret. et petit a filio p sponsa vestes celestes virtutū. et abūdātiā corpis sui et spūs feruētioris. q filius credit si primo habeat sponsa humilitatē et timōrē et gratiarum actionem. Caplm. xlij.

Mater dei loquit. Ego a
nimetute mea sp cogi
taui de honore filij
mei. et sp sollicita fui quō ei
placerē. Venus āt hoz ming
honabil' ē m ore ppo. tn ego
nō loquor illud more eox qui
ppā laudē qrūt. sz ad hónorē
filij mei dei et dnī mei. Qui
mirabilit' solē fixit i pulue.
ignē eaā nō assumētē sz iflā
mātē delusit in arido et frem
dignissim et suauissim ptulit
absq; hnore. Deinde vtens se ad
filiū ait. Vndicto sis tu fili
mi. Ego sū qi illa mulier q
apud dnm exaudita p veis
et ming porētibz petebat mi
sdiā. Hic ego rogo te p filia
mea qz vē cuba ē. et p sposa
tua. cuj animam sanguie tuo
redēisti. caritate tua illuāsti
bonitate tua exaltasti. et per
misdiā tibi desposasti. Rogo
te fili da ei tā. Primo vestes
paciores qz filia et sposa re
gis ē regū. Et ei sposa regis
caret veste regali oīno ate p
nit. Et vō ming honesta de
plendit. obprobrio vedarguit.
Ergo da ei vestes nō de cra
sz de celo. nō q fulgeāt exte
rioz. sz q micāt caritate et
castitate itā. Da ei vtutū ha
bitū ne exteriora mēdicz. sz ut
habeat intoz habūdātiā. ut pos
sit eaā p alijs i habitu lucē
Deinde da ei cibū delicatiorem.
grossioribz ei assueta ē sposa
tua cibarijs. Nec āt assues
cat cibo tuo q tagit et nō vi
det. tenet et nō sentit. cibat
et a sensu nesciat. ingredit et
ubiq; ē. Hoc ē dignissim cor
pus tuū. qd' pfigābat agnus
assatus. Licet ei hūanitas tua
de me sūpta mirabilit' xple
uit. deitas tua cū hūanitate
feliciat' illud xpletū condere oīn
dit. Hūc cibū fili mi da spō
se tue. qz sine eo sicut puer
sine lacte aresciat. sine eo oī
no deficiat. et cū eo et p eū ad
ē bonū qi egeat de cibo cno
nat. Tercio da ei fili mi spm
feruētiorē. Spe ei est ignis qui
nūq; suctesc. nūq; extūct est.
q facit delectabilia usa vlescē
et fructā sape. Hūc spm fili mi
da sibi. Tūc vndit filius dicēs.
o mater karissima verba tua dulcia
sūt. Sz sicut scis. q qrit sublimia.
ncte ē ut p̄mo agat fortia et exeat hūilia. Ido tria
sūt ei necessaria. Primo q habeat
hūilitatē. Pl hāt ei sublimitas
obtinet. ut sz sciat se habē bo
na q habet ex gra et nō ex me
ritis suis. Deinde debitū seruitū
qd' rependat gratiaī datori. Tio
rē me amictat necessaā gratiam.
Ergo ut tā p̄ma q petisā obti
neat et possideat. nō negligat
tā sūpdicta sequaa. Ruchil em
obtinuisse pdest. n sciat obtēta
possidē. Et irrolabilit cruciāt mē
tē obtenta amissa. q si nūq; col
lata fuissent et possessa.

Turbabat sponsa qz nō pa/
ret' & lete obediebat pri spūa/
li. cui xpc dicat. qz si ipa habet
ppositū pfecte obediēdi ḡnus a/
lign voluntas reluctet' ic. pōit
eaā hic dns arma spūalis pug/
ne. & vtutes quibz iusti pugnāt
& vincūt. Iusti vō ea pcurāt &
vincunt. Caplm. xliij.

Hlig loquit' ad sponsā.
Dic mi cui tbaris. Ga/
licz oīa scia. tñ te dicere ḡnos
cē volo. ut & tu scias qđ vnde
am tibi. Cui vndit sponsa.
Duo ingit timeo. & de duobz
arbor. Primo qz nimis ipaci
es sum ad obediēdū. & ad pa
ciendū min hylaris. Sc'do qz
amicis tuis adueniēt tribulatio
et inimici tui dnant eis. Cui/
dit dns. Ego sū in eo. cui ad o/
bediēdū data es. et ideo ḡlibet
hora ḡlibet pūcto q° voluntate
ad obediēdū assentis & obedie
voluntate vra. ḡnus caro qnqz
recalcitret. reputabit tibi in
pmiū & i purgationē pcor
ad sedm scz qz tu tbaris de p/
cietate amicor meor. nō
deo tibi p exēpla. Ubi duo i
uicē pugnates sūt. & alt' cor/
pit arma sua alt' vō munit
se suis armis. nūqđ nō ille
facilq vincet' q' pcit arma q'
q' cotidie colligit arma sua
ad se? Dic & nūt ē. Ga i/
mica cotidie arma sua pi/
ciūt. Ira q'ppe gna armor
sūt nequitia potissīe ad pug/
nā. Primū est qđ hoiem vehit
seu portat. ut puta equ' & silia
sedm ē quo hō defendit. ut
gladius. Tertiū genꝰ armor
ē qđ munit corpꝰ. ut puta lo/
rica et silia. Sz inimici primo a
miserūt equū obie. q' ad oē
bonū pmouēnt. Ipa ei est
q' cū deo tenet aiciā. & ser
uat dño fidē pmissā. Pcere
runt eaā gladiū dni tuor q°
corpꝰ a voluptate retinet et
ab aia sepat' diabol' ne app
piquet. Pdiderūt et lorica q'
muniunt' & iacula id ē dina
caritate q' letificat i aduīs. de
fendit i pspis. pacificat i tēp
tacoibz. tenit in doloribz. Ga
lea eor q' ē sapia dina iacet
i luto. arma colli id ē dina co
gnitio eaā ia decederat. Sicut
enī p collū mouet' caput. sic
p diuinā cogitationē mens
ad oia q' dei sūt debēt moueri.
Sz ia cecidit dina cogitatio. q9
iacet
caput in ipms et agitat' a/
veto. Arma q' pectoris nimis
infirma sūt. id ē affectꝰ ad deū
sic cepuit ut vix videri pos/
sit et minꝰ sentiri. Arma
eaā pedū neglecta et obli/
sūt. et ad tēo cū pposito emen
dādi. Gaudet ei i pcis & de
siderat in eis pseuare q' diu
possūt. Arma brachior id ē
opa bona odiosa sūt eis & va
na. dudact' ei facūt q' volūt
& nō vēcundat. Sz amici mei
cotidie se muniūt armis &

Currit ei in equo obedire tanq̃ boni serui. voluntatem suã ppr̃ ip̃erũ dñi relinquẽtes. Pugnat ꝑ vicia i tuo re dñi. tanq̃ boni milites. Sustinet i caritate oia aduersa tanq̃ boni bellatores. expectates auxiliũ dñi. Qui ni dse dina sapia et pacia ꝛ dilectores ⁊ imitatores. qui boni iclusi elongates se a mũdo. Agiles sũt ⁊ celes ad diuina tanq̃ aer mobilis. feruentes ad deũ tanq̃ sponsa ad bractea uiri. veloces ⁊ fortes ad psequenda mundana oblectamenta qui cerui. sollicati ad agendũ tanq̃ formica. uigilates tanq̃ speculatores. Ecce tales sũt amici mei. ⁊ sic deinde se animus uirtutũ munit ut q̃ inimici ꝛ repnit ⁊ ideo facilit uincunt. Pugna igit spualis q̃ est i pacia ⁊ dina caritate multo nobilior ẽ corpali. ⁊ drabolo multũ odiosior. Nõ ei laborat drabolꝰ ut auferat corpalia. ſz ut uiciet uirtutes et auferat pacia ẽa ⁊ uirtutũ stabilitate. Ideo nõ turberis ſr aduersis meis aliq̃ dina succedat. qr ex hijs pcurrit eis merces. Expr̃ dicit sponse ip̃ filis ẽ uitaro. q̃ ꝓius multa vasa frãgãt nõ cessat fodere de nouo alia id ẽ aias dom̃ chorꝰ celestiũ ãgelicoꝝ ꝛpleat. ⁊ ꝓ filis ẽ api. qr eligꝫ sibi alia nouã ẽbã. id ẽ inter paganos. uñ magna dulcedine exhibet. id ẽ multas aias ad ꝛplendũ apiarii regni celoꝝ. Cap̃m xliij.

Ego sũ celor. Ca. xliij. sicut bonꝰ uinitorꝰ. q̃ de cinere facit multa vasa. Deus aũt multa frãgant nõ cessat noua facere donec ꝛpleat nũs vasoꝝ. Dic ego facio. qr de ignobili materia nobile facio creatiz ſz hoiem. Et ꝓius multi discedãt a me ꝓ opa sua mala. nõ tñ cesso formare alios donec chorꝰ ãgelicꝰ et loca i celo vacua repleat. Ego eaã sũ filis bone api. q̃ exiens de apiario suo volat ad ẽbã pulchrã alonge visã in q̃ q̃rit recipe florẽ pulchrũ ⁊ odorẽ redolentem suauissim elegãte. Dz cũ appropinquat herbe uenit florẽ aridũ ⁊ odorẽ imutatũ ⁊ anichilatũ. suauitatẽ penitus extinctã, ſz post hec ꝛquirit alia ẽbã et uenit alia herbã aligñtulũ aspam. cuiꝰ flos ẽ modici et odoꝝ nõ multũ odoratus suauitatẽ placẽs ſz exigua. In hac aũt ẽba figit apis pedẽ et exhibet in dulcedinẽ et reportat apiariũ donec ad uoluntatẽ suã ẽ ꝛpletũ. Ipse ei ista ego sũ oim̃ creator et dñs. qui de apiario tuo exiui cũ formã humanã assumẽs apparui in ea visibil. ⁊ sicui aũt herbã pulchrã id ẽ geñ humanũ in assumpsi. Qui pulchꝰ erat ex fide. dulces caritate. fructiferi bona operatione. Illi aũt a pristino statu degenantes. ex nore videt pulchri. ſz infacũe sũt

deformes. fructifer ad mundi et
carne si steriles ad deu & aiam.
dulces sibi si amarissimi michi.
ppter ea cadet et annichilabit. Ego
at sicut apis eligam m hba
alia aliqntulu asperia id e pa
ganos morbz satis ausos. qz
aliqui habet flore modicu et
suauitate exigua id e voluta
te ij libent' inherent & seruu
ret m si sciret quo & si habe
ret adiutores. Dz ex hac hba
tantu exhia dulcedine donec
tpleat apiariu. et tantu ei
appropiquare volo ut nec h
be desit suauitas. nec apis a
fructu laboris enauiet. et ij
cet hoc mirabiliter qd aspm e
et vile assumet pulchitudine.
qd at pulchzu e decrescz et de
ueniet ad deformitate. Expe
dicat mihi qz hoies metalibz o
rul' ceu pnt visit recuperare ut
valeat deu vide et sup oia di
lige ex tbz. scz ex assidate iusti
cie tpalis et ex bonitate scz p
pulchitudine creatax et ex o
nipotetia & sapia sua. Errat
at oes q credut bona vl' ma
la euenire ex fortuna vel ex o
stellacoe stellaru. Cap. xlv.

Maria loqr. Benedicty
sis tu fili mi deo meo
et dns meus. Ego luz
tristari no possu. tu sup tbz
pastor hoi. Primo. qz homo
oculos habet et ceca e. Nam
videt captiuitate sua et seqr
ea. dendet iustitia tua & ore
videt ad cupiditate sua. cadit
i puncto i pena ppetua & amit
tit gloria felicissima sempitna.
Sedo pastor hoi qz affectat &
respicat prudenter ad mundu. q
misdia tua no attendit. qz illud
qd modicu e querit. & illud qd
maxim e spicit. Tertio pa
stor ei. qz cu tu dns oim sis. hjor
tu tuus ab oibz oblivi & neglec
tus e. & opa tua mortua sut
an eos. Ergo benedicte fili mi.
miserere eis. Respondit filius. Des
q in mundo sut & aliam habz.
videt qz i mundo e iustitia que
pctores punit. Si ergo tpa
les excessus a tpalibz hoibz
punit ex iustitia. quanto ma
gis e iustitia ut eia immortalis
a deo immortali punias? Hoc
vide & intelligere possz ho si vellz
Dz qz oculos. id e affectu & delec
tatione sua. flectit ad mundu.
ideo sicut bubo seqr nocte sic
ho sequit bona fugitiua & odio
habet pmanentia. Sedo vide et
assidare possz ho si vellet. qz si
planete. arbores & herbe pul
chre sut. si eia ista mundana
sic sut desidabilia. quanto magis
pulchior et desidabilior e oim
istoz dns & creator. Et si gla
ista tpalis fugitiua sic ardet
concupiscat & diligat. quanto magis
concupiscenda est gla illa etna.
Hoc vide possz ho si vellet. qa
bn huius intelligetie habet sensu.
qz illud qd magis et nobilius est
magis diligendu est qz id quod

deceptus ⁊ mūnꝰ. ℞z qꝫ alias ſp
ad ſeruoꝝ ītimat cui datū eſt
ad ſuperiora reſpicē ideo qꝫ ara
neariū texit tela. pulchitudinē
deſerit āgeli ⁊ imitat trīſticia.
Et idō ſicut fenū ad modicū
tēpꝰ floret. et qꝫ fenū cito ca
dit. Tertio ītelligit ī ſcīa ſua
q̄ voluit. et hoc ex iſtis creatis
diligēt' ſidare pnt. qꝫ vnꝰ
ē oīm deus ⁊ creator. Niſi e
nī eēt creator. oīa ꝛuet ītordia
te cū nulla ſit ītordiata ꝛ illa
q̄ hō ordiat licz hoibz ſic vide
at. quibz planetaꝝ ⁊ tpm cāus
ītognit ē. et qbz iudicia dei
ppē pcā pmiſſa ſut occulta.
Di ergo vnꝰ ē deus ⁊ ipe opti
mꝰ qꝫ ab eo pcedit oē bonum.
cur nō honorat eū hō p oībz
⁊ plꝰ qꝫ alia. cui racio eoꝝ dic
eis eū p oībz honorādi a quo
ſut oīa? ℞z hō ſicut dixiſti. ocu
lū habet et nichil videt. pmo
ꝓſonalit ipe clauſit oculum
ſuū p blaſphemiā. qꝫ plane
tis īputat qꝫ hoīes boni vel
mali ſūt. Stulto eciā id ē fortue
īputat q̄qđ ārīū vl' aſperꝝ
acciderit eis. ac ſi diuū aliqđ
eēt ī eis quo vl' gr̄iare vel qđ
fac̄ poſſet. cū tm fatū vl' fo
tuna nichil ſit. ℞z diſpoſitas ⁊
hoīs ⁊ oīm rerū ī ſtabilitate
diuina puiſa ſūt. id ē tpaliter
ſdm exigētia vnīuſq; rei.
racionabiliter miſtrā. Nec ī ſtell'
ē qꝫ hō bonꝰ vl' malꝰ ſit. qnus
ſi eis mlta vident racionabilia
ſcz ſdm q̄litatē nat̄ ⁊ tpis or
dinata et tpata. Ergo illa poſ
ſet hoīes vidē ſi vellet. Rndit
mater. Dis hō qui habet bona
ſcīam. bn ītelligit qꝫ deꝰ ē plꝰ
qꝫ aliqđ aliud diligēdꝰ ēt hoc
eciā ope pfīat. ℞z qꝫ mēbra
na ſuꝑducta ē plībz in oculo.
licz pupilla ſit ſana. idō vidē nō
pnt oc̄s. Id aūt notat lyr mē
brana ꝛ īconſidationē fictoꝝ
q̄ ſuꝑducta ē ītelligēte multo
rū? Ideo rogo te kīme fili ut
q̄lis uſticia tua ſit ſuꝑ aliquē
maīfeſtare digneris. nō ut eiꝰ
pudoꝝ ⁊ miſeria fiat eo maioꝝ.
ſz ut pena eiꝰ p mitis debita.
eo minoꝝ fiat. ⁊ ut uſticia tua
ſciat⁹ ⁊ tīeat⁹. Vbi ei ſactꝰ eſſet
plenꝰ aliq̄ re a q̄ plenum
lacte. qđ ſcirz hō qđ attinēt in
ſacto ꝛ valent' et apte exutē
tur? Dic qnus uſticia tua mīſ
na ē. ꝛ tu apto iudicio moſt'
ueris illā a pauris timēi poſſ. qꝫ
opa tua mirabilia dulcitate
tpm ⁊ pcā mlitudie vlucrt.
Idō rogo ut mīam tuā mā
feſtāe digneris ꝓ aliquē tibi
cariū. ꝓpt' aliorꝝ deuocionē et
miſeroꝝ ꝛſolationē. Tertio
rogo ut nomē tuū veniat
ī honorē. ut diligētes ſciant⁹
et tepidi accēdant. Rndit
filiꝰ. Vbi multa amica īgredi
unt⁹ et orāt dignū ē ut exau
diāt⁹. qnitomagis ſi īgredit⁹ et
orat aliq̄ dna kīma dño?
Fiat ergo qđ vis. Iuſticia eni

mea eludent' manifestabit. i tm
q̄ q eā exp̄iet' sentiet. opa eo
veniet in publicū & mēbra cō
remiscet. Bedō dabo vni pso
mām q̄tā possit et diget.
corpꝰ eiꝰ exaltabit & aīa eius
glificabit. ad hoc ut mūa mea
manifestet. Dein mat' loq̄t. loq
iste religiosor eiusq̄ ē a bono
et fundatꝰ sup̄ gr̄am. cuius fit
dam̄ciū ab initio fuit autum
mūdissim. subtꝰ at̄ cahos mixi
mū ē. Cū vō incaluit sol dis
soluet' gr̄acies. et qđ edificauit
ē cadet i abyssū. Ergo bn̄dicte fi
li mi. miserē eis. Horrēdꝰ ei ē
casꝰ. & p̄cipitiū intollābile. te
nebre eēā ꝑpetue & pena ꝑꝓ
ḡrata. Grāti spōse ad v̄ginē
q̄ ip̄etrauit ei p̄fectā dilāōnē
ad deū indit vꝫo. q̄ ad hoc
obtinēdū sequāt̄ sex verba
euāgelij hui⁹ ḡrē. & declāt ei
publice illud v̄bū. vade & vēde
oīa q̄ habes & da paupib⁹. &
illud. nolite sollicitari de crās
tino. & dicit q̄ laboras i oꝛone
& lēone deuote lucte p̄ me
dicare p̄ negōijs vite. Cap̄. xlvj.

Loq̄bat spōsa ad v̄gi
nē dicēs. O q̄ dulcis
ē dn̄s deus. Dn̄s ei
qui habet eū dulcissim nllū
habebit dolorē. i quo nō sētit
ꝓsolationē. Et ideo o mr dei
benignissia rogo te. ut sit ex
ilias a corde meo dilcōnē oīm
rerū tpaliū. q̄teng filig tuus
sit m̄ carissig usq̄ ad mortē.

Rndit mater. Ora filiū me
ū desidās habē in tui cōsoli
mū. sequē v̄ba eiq̄ ipe ꝓso
nalit' loquebat in euāgelio.
q̄ ad hoc ihūs ut ipe p̄ oīb⁹
diligat'. Et ideo sex v̄ba eua
gelica reduco tibi ad mēoriā.
Primū ē. qđ dixit dñus. Vade
et vēde q̄ habes & da paupi
bus & sequē me. Sed'm ē. Nō
lite sollicitari de crastino. Ter
tiū. videte quō passēs pascāt.
q̄nto magis p̄ celestis pascat
hoīes? Quartū ē. redde q̄ sūt cesa
ris cesari. et q̄ sūt dei deo. Quin
tū ē. Primū q̄rite regnū dei.
Sextū ē. oēs q̄ esuritis v̄itē
ad me. et ego reficiā vos. Ille
q̄pe videt' oīa vendē. q̄ non
plꝰ appetit habē q̄ vnꝰ corpis
modāta substāciā. et oīa alia
distribuit pauperib⁹ ad honorem
dei. et nō p honore mundi.
ea intēcōe ut obtineat aīaciā
dei. Sicut apparuit i bēo gr̄egō
rio & mltis aliis regibꝰ & p̄n
cipibꝰ. q̄ tm dilcī sūt a deo. q̄
ius habuerūt diuicias & aliis
dederūt. sicut illi q̄ oīa sil' reli
quūt dō. postea ab aliis mēdicātes.
Sīa illi qui habuerūt diuicias
mūdi. solūmō ad hore. libēt'
eis carnisset si voluntas dei fi
isset. Isti vō alij assūpserunt
paupt̄atē quā desidābāt ad
honorē dei. Sīc oīs hō qui de
iuste acq̄sitis bonis habet pos
sessiones vl' eīa pēsiones. ei p
mittit' recipe fructꝰ ad sustēn

ratonē ſui et familiarū ſuo/
rū ad honorē dei. Quid ād ſu/
pfluū tibi erat idigentibz aīas
dei. Sed dō. noli ſollicitari de cr/
tino. Dīa ⁊ ſi nichil habueris
n̄ corpi nudū ſpera i deo. et
ipē qui pascit passeres. eaā
ſuſtentabit te quā redemit sā
guīe ſuo. Cui ego rndi. O do
mīa ītima q̄ es pulch. dines
et ūtuosa. Dō nāq; pulch.
q̄ nūq; peccasti. ideo dines
q̄ aīca dei tēma. idō ūtuo
ſa q̄ pfitētia oībz oplbz ūtu
osis. Ideo dnā mea audi me
q̄ ſū plena pctis. i ūtutibz
paup. Nos hodie habem⁹
victū ⁊ nīcaria nīa. cras
aūt indigem⁹ ⁊ oīno defiam⁹.
Quō ergo possum⁹ ee sine ſolli/
citudīe q̄n nichil habem⁹. Dīa
licz aīa ꝛ solationē habet a deo.
a sing⁹m q̄ corp⁹ ē appetit victū
ſuū. Rndit ūgo. Si habetis ali/
qua ſuperflua ⁊ q̄bz carē potes
tis vēdere ea vl̄ ip̄ignorare ea
et sic viuatis sine ſollicitudīe.
Rndi ego. Vestes habem⁹ q̄bz
utim⁹ nocte ⁊ die vasaq; pasca
p mēsa nīa. sacdos vō habet li/
bros suos. et p missa habem⁹
calicē ⁊ ornamēta. Rndt ūgo.
Sacdos nō debet ee sine libris
nec vos sine missa. ⁊ nec mis/
sa dia debet n̄ i ornamētis
mūdis. Corp⁹ q̄ vīm nō debz
ee nudū ſ; vestitū ppt̄ vētu/
dia. et ad vitādū frigus. ideo
talibz oībz idigetis. Rndi ego.

Nūq̄d mutuatū pecuniā ac/
cipe debeo i fide mea ad aliq̄d
temp⁹ ētū? Rndt mr. Si ētu
es q̄ ptīro tpe solue potis mu
tuū recipe. sinaute dimitte ap/
lius ē ei tibi vno die carē cibo.
q̄ fidē tuā exponē p ītō. Et
ego. Nūq̄d inq̄m laborāe de/
beo ppt̄ victū lucrandū? Rndt
mr. Cīd agis nō ⁊ cotidie. Et
ego rndi. Addisco ſmatīcā. ozo
et ſcīpo. Dixit aūt tūc mat. Nō
dez tales libros dimittē ppt̄ la/
borē corpalē. Et ego. Cīd ergo
habebi⁹ p crastino victū? Rndit
mr. Petite i noīe ihū xpi. Si
aliud nō habetis. Quat dei di
cit q̄ hō loq̄s vba dei si ex hoc
ipbat et vēūdat eū pcīa ta/
lis aīa tūc pulchre coloratur. Q̄
aūt faciat corp⁹ p honore dei
aīa eiq̄ habebit dīna dulcedi/
nē ⁊ decorabit. Et q̄ dēt hūe et
nō odit dēthentē. ornat eā aīa
pcīosis vestibz deo ḡtis. Vexēt
se igit aīa dei ad lubandū aīas
pcōz q̄ sub mōte pcōz oppsi
tacēt in pculo. Caplm xlvij.

Mr dicit loq̄t. Noli ⁊ bai
si dictura es vba hys
q̄ ea nō audiūt libēt.
Dīa quicūq; rubore pfudit ⁊
oblocutōē ppt̄ vba dei ⁊ pacī/
entē tolāt. talis rubor coloret
aīam pulchre. Si vō q̄s faciat
corp⁹ suū in honore dei. ex hoc
aīa eiq̄ habebit dulcedinē ⁊ de/
corabit. Dīa aīa hōis q̄ audit
detrīonē ꝛ se factā nec tri

matu cupit decipi. ornat qñ
pulchrimis vestibz. ītm qñ spō
sus q̄ ē vnq̄ deus ī tbz psonis
decepisset illā aiam ī deitatis
sue etnā dilacōnē. ¶ deo aīa dei
libēt' vexet se ad intendū eos
qui superbiā ⁊ cupiditatē dili
gūt. plq̄ qñ deū. qz vpi iacet qñ
sub monte. et ido laborādū est
ut eū vita eripiat. ¶ sicut enī
ille q̄ videt fīes suos sub casu
mōtis iacē. qñq̄ tentat mōtē
ut eiciat lapides. qñq̄ frāgit
lenū ne subtꝰ iacēs dēpmat
ḡminus. qñq̄ potuit fortius ut
eo citius a sibi nocēte mōs re
moueat. nec attēdit laborē
suū. dū tm vita iacētis ī pcu
lo libēt. sic etiā amici dei la
borēt ut aīe saluēt. ¶ itaq̄ sicut
pauci fuerūt q̄ habuerūt fidē
rectā qñ filiꝰ meꝰ ascēdit ī cē
lū. sic nūc pauci sūt q̄ pceptū
illud īplēt. diliges deū sup oīa
⁊ pxīm tuū sicut teipm. ¶ dō
amici dei sicut pius ad pagā
nos. sic nūc vadāt ad xpianos?
Qa sicut īpossibile fuit illos
obtinē celū q̄ fidē audierūt et
nō seruauerūt. sic īpossibile ē
xpianis obtinē celū q̄ sine di
uina caritate moriūt. Exp̄t
ppat se medico ꝺfectori potꝰ sa
lubꝶ ⁊ dīcit. q̄ potū dīne dīce
dis patꝰ ē dare hoībz q̄ eū desi
dant cū caritate q̄ potū illi q̄ sa
ni sīt spū gustāt ⁊ delectant q̄ āt
spūal' īfīmi sīt nō delectant spūa
liter gustāe sp̄m dei. Ca^m. xlviij.

Rdē loquit' spōse. Ego
sū q̄ bonꝰ ꝺfector me
dicꝰ. ad quē cucurrit q̄
eū amāt qui scīt q̄ potꝰ eiꝰ
ē dulcis. Qui vō bibit de dul
cedē potꝰ eiꝰ cogitātes eū sa
lubrē assiduo visitat domū
ꝺfectoris. ¶ Hij vō q̄ sentiūt de
potu pūcturas. fugiūt eū.
Dic ē ⁊ de potu spūali q̄ ē spōs
xp̄i. ¶ Ipē qppe spōs dei dulcis ē
ad gustandū. venitq̄ ad vōs
oīm mēbroꝝ. ⁊ dēcrit p̄ vos
ut hylarescat ⁊ tēptātes.
Ego ds sū ille medicꝰ ꝺfector
q̄ patꝰ sū dare potū meū oī
bus q̄ eū desīdant cū cāritate.
Ille āt sanꝰ ē ⁊ apꝰ ad vēa
dēdū potū meū. q̄ nō habet
voluntatē manēdi ī pcō. sed
gustato potu meo assidue de
lēat' bibē eū. Qui āt voluīa
tē habet morādi ī pcō. non
delectat' habē sp̄m dei. Can̄
dei notificat ēuāgelīe gl'iā ꝑ
cepta fuit ex p̄cepto dīne obe
a pntibz sn̄ alīq̄ pcō ouglī.

Locut' dei Ca^m. xlix.

Dloq̄t'. Si alicui volē
ti ieiunare q̄ desīde
riū habēt comedēdi ꝛ volu
tas resistēt desiderio p̄cepti
a superiori cui obediēdū ēēt q̄
p obedīētiā comedēt: et ille
ꝓpt' obediam ⁊ nō ꝓpt' velle
suū comedēt. illa comestio
maiori remuneracōe digna ēēt
q̄ ieiunīū. ꝓpt' simile modi
cuctio pntū meoꝝ fuit q̄n

ego acepta fui. et ideo vitas
ē q ego acepta fui sine pcō
originali ⁊ nō in pcō. Ita
sicut filius meꝰ ⁊ ego mūḡm
nō peccauiḡ ita nullū nugi
ū fuit qꝺ honestius fuit. qꝺ il
lud de quo ego pfessi. ¶ Verba
vgīs ad spōsā ḡliꝺ nil tm̄ pla
cet sicut q sume diligat ab ho
mie. et ondit hoc p explū de
vna mulie pagana q obtinu
it gr̄am ppt̄ mltā dilacōnē quā
habuit ad creatorē. Capl̄m. l.

Mulier loqt̄ ad spōsā dicēs.
Nichil tm̄ placz do sic
q ho diligat eū sup o
nia. Ecce dica tibi silicudinē de
vna fēia pagana. q nichil sci
ēs de fide catholica cogitauit
sciē talia. Ego iquit sao de q
nciō sū. de qbz veni i uteriū
meis. Ego eaā credo q ipos
sibile ē me habuisse corpus
et xpagines ⁊ viscera ⁊ sensq
n aliqs dedisz. Et ido aliquis
creator ē q acauit tā decorā
psonā hūanā. ⁊ nolui ace
ave me deformē. sicut vmes
⁊ serpētes. Videt ergo m̄ qꝺ
luz habeo plēs uuos q si oēs
vocaret me. magis ego cr̄em
ad unicā vocationē creato
ris mei. qꝺ ad voce oīm illoz.
Ego ei habeo plures filios et
filias. nichilomiꝰ si videre e
os habē cbū in manu ⁊ scire
creatorē meū esuire. ego uti
qz auferē cbū de manuz filio
ruꝰ et gauderē pncare illū ce

ateri meo. Ego eaā habeo ml
tas possessiōes qb̄ dispono ad
velle meū. si tm̄ scire volūta
tē creatoris mei libeē dimit
tere velle meū et disponere
eas ad hoīē eiusdē creatoris
mei. Hz vde filia qꝺ deus feat
de mulie pagana. Ipe ei misit
ei vnū amicū suū qui istruxt
eā in fide sctā. ⁊ deꝰ p scipm vi
sitauit cor eiꝰ sicut itelligē po
tis ex vbis eiꝰ. Eā qn ille vir
dei pdicabat ei vnū ee deum
sine pncipio ⁊ sine fine q ē cre
ator oīm. vndit illa. Bene i
qt̄ ē credibile q ille q me cre
auit ⁊ oīa nō habeat sup se
creatorē. et bn̄ ē visile q vita
sua ē etna q m̄ potuit dare vi
tā. Qn vo mulier audiuit q
dē creator acepit hūanitatē
de vgine. ⁊ q ppe ore ppo pdi
cabat vndit. Dn̄ ē credēdū
deo ad oīa (opa) vtuosa. Hz tu auce
dei dicto m̄. qlia sut vba illa
q de ore creatoris pcesserunt.
Volo qppe dimittē volūtatem
meā. et obedie ei uxta oīa
vba oris eiꝰ. Tūc at amico
dei pdicāte de passione ⁊ cte
dei et de resurrectōe dei. vn
dit mulier lacmosis ocul' et
dixit. Bndictꝰ sit deus q sic pa
ciēt' ond' suā caitatē i tris. qua
habuit ad nos i celis. Ptea
si plus dilexi eū qr me creauit
nunc at obligatior sū diligē
eū qr mostrauit m̄ pcā mea
et me redemit sāguine suo.

Tenebor eam seruire ei totis viribz ⁊ mẽbris meis. q̃ me redemit oĩbz mẽbris suis. Insup et debitrix sit oẽ desiderium meũ remoue a me q̃ prius habui ad possessiões ⁊ filios et pentes. et solũmõ desidare creatorẽ meũ i gla sua ⁊ in illa vita q̃ nõ finit. Dixit eam mr̃ dei. Filia ecce q̃ mulier illa mltiplicẽ obtinuit remuneratiõnẽ p dilatõne sua. sic et tu die dat retributo vnicuiq; iux id qđ dilexit deũ cũ i mũdo vixit. ¶ Utilis doctrina spũal' q̃ sit' imdeat hõ st̃ tres hostes aie sẽz st̃ dyabolũ q̃ tẽptat de sup bia ⁊ cupidite ⁊c. ⁊ st̃ alios ⁊ domesticos q̃ suadẽt qp hõ nõ sit nimis iust9 ⁊ hũlis ⁊c. et st̃ emulos q̃ cupiũt hoi pudo rẽ ⁊ dapnũ ⁊ breuẽ vitã. Cap̃m lle hõ quẽ tu nosti habet. Lj. tres ĩimicos. Pmũ ẽ ppe eũ ubicuq; ẽ siue dormit siue vi gilat. et ipm nõ videt. Sedꝰ ẽ familiaris sibi ⁊ ppe eũ. q̃n vigilat. ꝫ istũ nõ audit. Terciꝰ eñ nõ ẽ ei familiaris nec ipm agn nouit. et iste eũ odit. Pmus hostis ẽ dyabol9. q̃ tẽptat eũ de sup bia ⁊ cupiditate ⁊ mltis aliis modis. Ideo st̃ istum hostẽ habeat flagellũ corrige do talẽ. O dyabole tu nichil boni dedisti nec creasti. cur ad velle tuũ sup bia? Tu q̃ me ĝris pdẽ ⁊ xp̃c vocat me ad vitã. Ideo dignũ ẽ fugẽ volũ tatẽ tuã. et seq̃ voluntatẽ dei et pcepta eiꝰ. Inte q̃ãq; cum tali itendẽ vigilat ⁊ dormit ipe monet flagellũ st̃ dyabo lũ. quo ipe tbat effugatur. Sedꝰ hostis. sũt familiares aĩa sui ⁊ seruitores sui. q̃ dicũt ei. Inãres dapna si multũ iust9 fueris. potis q̃q; facẽ ꝑpm modũ et dissilire multa. Si vo nimiũ fuis hmõi despi eris. Ideo posside diuicias et fac nos diutes tecũ. appete honores mũdi ⁊ solabim tecũ. Iste hostis facit se audie cotidie. et ido ista istũ hostẽ edificadꝫ ẽ murꝰ spissꝰ ut nõ audiat. Murꝰ aũ iste ẽ volũ tas bona. sẽz q̃ magis velit habẽ pauptatẽ ꝑpt iusticiã. q̃ diuicias cũ iustiã ⁊ ma gis pudorẽ ꝑ hũlitate. q̃ hõ rẽ ꝑpt̃ supbiã. Tercius hostis ẽ ille q̃ nõ agnosc it. Hic sũt q̃ cupiũt sibi pudo rẽ ⁊ dapnũ et vitã breuẽ. ad hoc ut ipi obtineat hõres. mũdiq; ꝑspitatẽ. Ido st̃ illũ hostẽ habeat fortẽ fimẽ. id ẽ caritatẽ ad deũ ⁊ pximũ qua libent' pati desidẽt ea q̃ deus

volt eĩ pati. nẽinẽ volẽs dãp
ficare. Et tñc obpbriũ qđ ei hoſ
tes ĩtentãt. vtet ci ad hono
rẽ. dãpnũ ad utilitatẽ. vita
brevis ad lõgitudinẽ vite hoſ
tiſp p talia ſic ligat. q̃ morẽ
nõn valebit. ¶ Admirãte ſpõ
ſa. & ſe ĩdigna reputãte coꝝ
xpõ de iſta gra ſibi data ſcz
videri & iudicãdi ſpualia que
agũt ĩ celo & ĩ pgatorio & ĩ
ifemo. declat de hoc pl'ctre
& a xpõ et eiq̃ mre ĩ pncipio
& ĩ fine capli. et ondit ei exẽplo
tĩ mulieꝝ qs ipa videbat
vnã ĩ ifmo alia ĩ pgatorio
gnuſſiẽ cantiaꝝ. q̃liꝫ mres p
bentes filiabz ſuis doctinas &
exẽpla viuẽdi curoſe. & ſrpbe
et filie imitãtes illa horribi
lẽ dãpnãt. ¶ Ca. m lij.

Lẽtus tibi ſit ds ingt
ſpõſa. p oĩbz q̃ creа
ta ſũt. & hoꝝ p oĩbz ꝓcuribz
tuis. ſeruicijq̃z ĩpendat tibi
ab oĩbz p caritate tua. ¶ Ego
ufiẽ indigna et a iniẽtate
mea pectrix reſtioꝝ tibi deꝰ
meꝰ. q̃ nullis pcrãtibz negaꝝ
gtiã q̃ petiũ. ſz miſeris oĩbz
et pcis. O dulciſſiẽ ds. mira
bile ẽ qđ facis mecũ. Qñ eni
placet tibi ſoporas corp̃ me
ũ ſpuali ſopore. excitas q̃z tẽ
aiam meã ad videndũ audi
endũ & ſentiẽdũ ſpualia. O
deus meꝰ. o q̃ dulcia ſũt vba
tua aĩe mee. q̃ gſtuit ea ãſi
dulciſſim tibi & itrat tũ gau
dio ĩ cor meũ. ¶ Za. cũ vba tua
audio. & ſaciata ſiũ & ſrelica.
Saciata. q̃ nichil delectat me
nĩ vba tua. ſamelica vo. q̃ ea
audire ferũtius ſcripſi. ¶ Deo
bndẽ deꝰ da m̃ auxiliũ. facẽ
ſp voluntatẽ tuã. Bndit xpc.
Ego ſũ ſine p̃ncipio & ſine fie.
et oĩa q̃cũq̃ ſũt p potẽtiã mea
creata ſũt. oĩa disponũt ſapĩa
mea. oĩaq̃z opa mea ordinãt
cantate. ¶ Deo m̃ nichil ẽ impoſſi
bile. Sz nimis duru ẽ cor illud
qđ nec diligit nec timet me.
cũ ſim oĩm̃ gubnator & iudex.
Et hõ magis pficit voluntatem
dyaboli q̃ ẽ luctor meꝰ & pdicor
q̃ ꝓpinat largire venenũ p mũ
dũ. p q̃ aĩe viuẽ nõ pnt. sz de
ingunt ad ifemi mortẽ. Hoc
aũt venenũ pcm ẽ qđ dulce ſa
pit. luꝫ amarũ ſit aĩe. et cotidie
ſpgit de manu dyaboli ſup mlt
os. Sz qs audiũt talia ſcz q̃ õ
nibz offert vita et ipi eligunt
mortẽ? Attn ego oĩm ds pacẽ
ſũ. & xpcior miſerie coꝝ. Ego
q̃ppe facio ſicut rex. qui mittẽs
vinũ ſeruitoribz ſuis dicẽs. ꝓpi
nate plũbz q̃ ſalubre ẽ. dat ei
ĩfirmis ſalutẽ. & ſtibz letitiam
cor vile ſanis. Sz nec vinũ mit
tit nĩ p vas aptũ. Sic ego miſi
vba mea q̃ ꝓpant vino ſeruи
toribz meis. p te q̃ es vas mun
dũ. qđ ĩplẽ & exhaurie volo ſe
cũdũ velle meũ. Spũs q̃ppe meꝰ
ſcẽ docebit te quo ibis & qđ log̃
ris. ido log̃re gaudẽt & ĩtrepide

q̄ iubeo. q̄ ꝺt̄ me p̄ualebit nlīj
Aut ego rn̄di. ℣ rex oīs ẽfle
et ifisor oīs sapie. oīmq; vtutiꝫ
largitor cur me q̄ corp⁹ ꝺsupsi
in p̄cīs recipis ad tale op⁹ tu
ū? Ego q̄ppe stigī asing ispies
et defectuosa vtutibz. ⁊ ī oībz
deliqui ⁊ nichil emēdaui. Rñ
dit sps. Qs muraret̄ de p̄nta
ta sibi moneta vl' metallo fa
cēt sibi cōnas vl' anulos a' q
plos ad utilitatē suā. sic nec
mihi ē si ego recipio corda a
micoꝝ meoꝝ m̄ p̄ntata. ⁊ fa
cio ī eis voluntatē meā. Et q̄
vn⁹ habet maiorē ītellām et
alig minorē. sic vn⁹q; q̄q; cō
sāe utor sicut expedit ad hō
rē meū. q̄ cor ustū ē mone
ta mea. ℣ dō esto stabil' ⁊ p̄mp
ta ad velle meū. Dem̄ logꝫ
bat̄ ad me mr̄ da dicēs. Qd
dicūt mulieres supbe ī regno
tuo? Cui ego rn̄di. Ego sū vna
de illis. et ideo ꝺfendor logꝫ in cō
spectu tuo. Et mr̄ ait. Licz me
lius te hoc sciam. tn̄ te logꝫ
audire volo. Et ego rn̄di. Qd rn̄
inquā p̄dicabāt nob' vā hūi
litas dixim⁹. q̄ ꝺfītores nr̄i
hēditabāt nobis latas possessi
ones et mores publicos. cur
ergo nō debeā illos mutare?
℣ Mat' q̄ nrā sedebat cū p̄mis.
vestita nobilit' habēsq; seruito
res plīmos et enutēs nos cū hō
re. cur talia nō debeā hēditāe
filie mee q̄ dixit se gerē nobi
lit' et viuē cū corpali gaudio.
mor q̄ cū grandi hōre mūdi?
Rndit dei mr̄. Oīs mulier q̄
het vba scīe ope p̄ vera viam
vadit ad infernū. et idō ducā ē
talis vīsio. Qd ei ꝺdeīt habē
talia vba. cū oīm creator pa
tiebat corp⁹ suū cū oī humilita
te a nutrīture sua usq; ad mor
tē manē in cra et nūq; vestīs
sup̄bie venit sup̄ eū? Dē tales
mulieres nō ꝺsidant fracē oīg
q̄n stetit viuēs ⁊ mortuꝰ ī cte
sanguineus ⁊ pallid⁹ de penis.
Nec curāt de opp̄briis eiꝰ q̄ ipē
audiūt. nec de morte ste p̄bri
li quā elegit. Sz nec recordāt̄
de loco ubi reddidit spm. q̄ ubi
fures ⁊ latrones recepert plēs
plagas suas. ibi plagatꝰ ē filꝰ
meꝰ. Et ego q̄ de oībz creaturis
sū sibi ītima ⁊ in me ē oīs hūi
litas p̄ns fiu' ibi. Et ido q̄ talia
supba ⁊ p̄posita fraūt ⁊ alijs
dāt occasionē imitādi illa. sīles
sūt aspīdio. qd̄ ipositū liquori
ardēti oēs abhorrit ⁊ maculat
quos aspīgit. Sic ⁊ supbi tbuīt
exēpla supbiēdi. ⁊ cfūt p̄ ma
lū exēplū nīūt aīas. Et ideo
ego volo facē nūc sicut bona
mater. q̄ filios trendo fracat as
pēra. quā eaā videt serui. Sz si
lij videtes timēt mrem. regra
tātes ei q̄ minabat̄ eis ⁊ nō
flagellabat. serui vō timent
flagellari si deliquūt. Et ita
ex illo tīore mūs filij fraūt
pla bona ip̄ antea. serui vō
minora mala. Itaq; q̄ ego sū

mater mie. ideo onde tibi volo re
tributionē pter. ut alta dei ex ca
ritate dei feruētiores fiat. pce
res at sctes pcedū suū. fugi
at salā pm̄ ex tiore. Et isto
mō miser bonis ⁊ malis. boīs
ut obtineat maiorē cōnā in
celis. malis vō ut ī cīat mino
rē penā. Et nullg tam ꝑcor
ē. cui nō sit pati occīre ⁊ filiꝰ
meus ḡtām dare. si misdiā
peat cū caritate. Et post hec
apparuit tres fēie. scz mater
filia ⁊ neptis. Filia vō appa
ruit viua. q̄ at ꝑdicta mor
tua videbat q̄ serpe de tenē
brosō lacu ⁊ luto. cuiꝰ cor abs
tractū erat et labia abcisa.
mentū q̄ tremebat. dētes vō
eius nitētes albi ⁊ longi collidebā
t. Nares erāt corrose et oculi
eius de pēdētes ad genas du
obz netuis. frons videbat im
mersa. ⁊ loco frontis ymane
baratiū et tenebrosū. In ca
pite vō decrat cranei ⁊ cere
bri q̄ plurīū ebulliebat ⁊ q̄
pus effluebat. Collū q̄ eiꝰ tū
noluebat sicut lignū q̄ cir
cuit in torno seu ī uncina. cui
ferrū acutissim̄ apponit erat
abscindēs sine ꝺsolatōe. Pectus
aptū erat plenū vermibz longis
et pūis. quoz quilibz hinc illuc
q̄ voluebat sup alū. Et bra
chia filia erāt manubrijs la
pidis fabrilis. q̄ang vō erāt
q̄ claues nodose ⁊ plixe et
spodilia dorsi eiꝰ oīa erāt so
luta. q̄ vno ascēdente ⁊ alio des
cēdēte nūq̄ a motu desistebāt.
Vnus q̄ serpēs longꝰ ⁊ magnꝰ
exiit se p̄ ifernora stomachi
ad superiora. q̄ circūdes caput
et cauda q̄ circa eiꝰ cubat ves
tita stinue q̄ rota. Cithara vō
et tibie videbat q̄ duo ba
culi spinosi acutissimis acu
leis pleni. pedes vō eius erāt
q̄ bisonū. Cui at ista mū
mortua alloqbat filia viua
dicēs. Audi lacerata ⁊ vene
nosa filia mea. Ve m̄ q̄ nūq̄
fui mīt tua. Ego sū q̄ posui te
in nidū superbie in quo tu ca
lescā crescebas donec ad eta
tē puenisti. ⁊ tm̄ tibi placuit
q̄ ī eo etate tuā ꝺsumpsisti. ꝑ
rea dico tibi q̄ quoties tu oculo
rias cū superbie visu quā ego
te docui. toties p̄cas bullies
venenū ī oculis meis cū itole
rabili ardore. Quoties aut
loquris superbe verba q̄ didicisti
a me. toties ſfluuio amaris
sima potionē. Quoties vō
aures tue īplent superbie ve
to quē p̄celle arrogātie era
tat scz audire corpis tui lau
des ⁊ desidare mūdi hores q̄
didicisti a me. toties venit
ad aures meas sonitꝰ tibiaꝝ
cū vēto flāte ⁊ vriente. Ve
ergo m̄ paupi ⁊ misere. Ido
paupi q̄ nichil boni habeo
nec sentio. ideo misere. q̄ hu
mido oīb malis. Sz tu filia si
milis es caude vacce. q̄ vades

in lutosis locis quotiēs moueꝛ
caudā. toties maculat ⁊ aspꝛ
git appropiquātes. Hic tu filia
filis es uacte. qꝛ nō habes dīmā
sapiam et uadis sēm opa et
motꝰ coꝛpis tui. Ideo quōs im
tatis opa sectaꝛis mee. sez pꝛ
tata q̄ te docui. toties inouat
pena mea. ⁊ eo ꝯfuꝰ exardes
cit. Pꝛetēa ⁊ filia mea aut si
plus de ꝯfiacōe tua? Nūq̄d hoꝛ
et deus ē tibi q̄ īmūdicia uiꝛ
tutū meoꝝ fuit puluinar tu
um? Nudōsti q̄ membꝛū meum
fuit egressꝰ tuus. ⁊ īmūdicia
sāguis mei fuit uestis tua
q̄n nascebaꝛis. Ideo nūc uēte
meus ī quo iactasti totā a ueꝛ
mibꝰ ē coꝛuosꝰ. Ez cur ægroꝛ de
te filia. cū plꝰ æquꝛi debeꝛē
sup meꝛpa? Nā tā fuit q̄ ia
graui⁹ afflixit me ī coꝛde.
Pꝛimū est. q̄ a deo creata ad
celeste ḡfundū abutebaꝛ cō
sāē mee. ⁊ disposui me ad
dolores īfernales. Sēm est q̄
deꝰ creauit me pulchꝝ q̄ an
gelū. sz ego meꝛpsā deforma
ui ⁊ filioꝛ sū drabolo q̄ āgelo
dei. Ceꝛtū ē q̄ ī tpe mi data
uāde malā feci ꝛmutatiōnē.
Pꝛecepi q̄ppe modicū tristoꝛ
ī id ē pcū delectatiōnē. p q̄ sen
tao nūc ifinitū malū sez ifeꝛ
ni penā. Et cū ait ad sponsā.
Tu inq̄t q̄ uides me. nō uides
me ni p similitudies coꝛpales.
Sic ei uides me ī ea fōma ī
q̄ sū. moꝛtuꝰ ex toꝛe. q̄ oīa
membꝛa mea sunt dēones. Ideo uā
ē sēptā q̄ dicit. q̄ sicut iusti sunt
membꝛa dei. ita pctoꝛes st mē
bꝛa dyaboli. Sic ego nūc expꝛi
oꝛ q̄ dēones sunt affixi aīe mee.
q̄ uolūtas cordis mei dispos
it me ad tanta deformitatē.
Ez audi ulti⁹. Tibi uidet. q̄ pe
des mei sunt q̄si bulfones. Ideo
ideo ē. q̄ stabilit steti ī pcto. et
mordētes nūq̄ saciat. Tybie
uō ⁊ aꝛtuꝛa mea sunt q̄si bacali
spinosi. q̄ uolūtatē meā habui
sēm caꝛnalē delectationē ⁊ uo
luptatē meā. Cui uō q̄libet spō
sile dorsi mei solutū ē. ⁊ q̄li
bet mouet se aliud. Ideo
ē q̄ ḡfundū aīi mei q̄nq̄ aste
debat nimis ex ysolatōe mū
dana. q̄nq̄ desēdebat p nimiā
tristiā. et iꝛā ex aduꝛsitate mū
di. Et idō sicut dorsū mouet
sēm motū capitis. sic ego de
beꝛē fuisse stabil ⁊ mobil sēm
uelle dei. q̄ caput ē oīm bono
ꝝ. Ez q̄ hoc nō feci. ideo iuste
patioꝛ q̄ uides. Cui uō serpens
uno tꝛāsiuit se p īferioꝛa stoma
chi ad supioꝛa. et stās q̄ uocꝰ
tꝛiuit q̄ rota. Hoc ideo ē q̄ uo
luptas ⁊ delectatio mea īordi
ta fuit. ⁊ uolūtas mea uole
bat oīa possidē. ⁊ multiplicat
expedē ⁊ mdisacte. Ideo nūc
serpes tꝛiuit mtioꝛa mea. in
solabilit ⁊ īmiseꝛicordit mei
mordēdo. Cui uō pectꝰ meū ap
tū ē ⁊ coꝛuosū a uobis. hoc ue
rā dei demōstrat iustiā. Dilexi

me

q̄ppe pulcra pl̄ꝫ q̄ deum/ et ad
ēm̄ historia erat amor cordis mei.
Et id̄o sicut de v̄micudis pce
ant̄ longiores v̄mes. sic aīa
mea p̄ pulcr̄is q̄ dilexi demo
nibz ē ipleta. Ygalya q̄ mea
videt̄ q̄ manuba. hoc ideo ē.
q̄ desiderū meū habuit q̄si
dno bractia. sz q̄ decipiū lō
gā erate ut lōge viuere ī pād.
Decipiū eaā & desidabā q̄ m
dictū dei mitius eet q̄ sept̄a
loḡe. Deruptē scia mea bn̄
dixit m̄ q̄ tēp̄ meū erat bre
ue. & udicū dei tolabile. Sed
dē. desiderū meū pectādi fug
gessit m̄ vitā meā ee longā.
et udicū dei tolabile. Et ex
talibz suggestiōibz cuebat scia
mea & sic voluntas sequbat volup
tatē & delectationē. Et id̄o nūc dr
abol̄ monet ī aīa mea ōtra
voluntatē meā & scia mea ītel
ligit et sentit udicū dei ee ms
tū. Hang vō mee sūt q̄ claues
pluye. et hoc id̄o ē. q̄ pcepta dei
nō fuerūt m̄ delectabilia. et ideo
mang mee sūt m̄ ad on̄ & nō ad
aliquē usū. Collū vō q̄ ēmuol
uit sicut lignū q̄ acuto ferro
tornat hoc ideo ē. q̄ vba dei
nō fuerūt dulcia ad gluttedū ī
cordis mei caritate sz nimis a
mara. q̄ redarguebāt cordis me
i delectationē & voluntatē. Et id̄o
nūc fortū acutū stat dē gutt
meū. Labia āt mea ideo pa
sa sūt. q̄ pmpta erāt ad vba
supbie & scurrilia. sz pigra fu
erūt et actidiosa ad loquedū
vba dei. Genū vō apparet
tremulū & dentes colludūt. et
hoc ideo ē. q̄ pfecte fm̄ volun
tatis dare cibū corpi meo ut vi
derer pulchra & delectabil. sana
et fortis ad oīa corpis oblecta
mēta. et ideo ītremisc̄at mētū
sine solacē & dētes colludūt.
q̄ dentū ēsumptio & labor fuit
inutilis scdm aie fructū. Mares
vō pase sūt. q̄ sicut volūtatū fi
solet illis q̄ in tali casu deliquit
ad maiorē pudorē. sic m̄ cau
terium pudoris mei ī posicū est
ī sempiternū. Oculi vō pēdēt
duobz nervis ad genas iustū ē
q̄ sicut oculi gaudebāt de pul
chitudē genaꝝ ppt̄ ostētacio
nē supbie. sic nūc ex multo fle
tu ereti sūt & depēdēt ad genas
cū pudore. Juste q̄ frons īmsa
ē & loco eius sūt īmanes tenebre
q̄ frōtē meā ēcūdedit velū su
pbie. et volui glāri & videri de
pulchitudie. et id̄o frōs mea ē
nūc tenebrosa & deformis. Cor
vō cēbrū ebullit & defluit q̄si
plūbū & sicut pix dignū ē. q̄
sicut plūbū molle & flectile est
ad voluntatē intentis. sic scia
mea q̄ in cēbro iacuit flectebat
ad voluntatē cordis mei. q̄nus
facieda bn̄ intelligēm. Sz & pas
sio filij dei negligēt figebat ī cor
de meo. sz defluxit sicut illud
q̄d bn̄ scim & nō curam. Insup
& de sāguē q̄ de mēbris filij dei
fluxit nō pl̄ attendebā q̄ de

pice. et fugiebā sicut pice vba ca
ritatis dei. sz ea facilitate exibāt
de corde meo q̄ intrabāt. et ido nūc
celebrū defluit qđ pix ardes cū ar
dētissima bullicōe. Aures q̄ mee
obturate sūt cū lapidibz duris
q̄ vba superbe gaudentē intrabāt i
eas. et desēdebāt suauit' in cor
q̄ caritas dei exclusa eāt a cor
de meo. Et q̄ ppt' superbā et mū
dū oīa fera gaudz. ido nūc ab au
ribz meis exclusa sūt vba gau
diosa. Sz potes dicē an fera aliq̄
opa meritoria. Rndeo tibi. Ego
denūq̄ fera sicut capsor. q̄ pscri
bēs moneta reassignat ea dño.
Sic ego reinunabā et fera eleosinas
et alia opa. sz illa fera ppt' tor
rē inferni et ppt' adūsitatē cor
pis fugiēdas. Verū q̄ caritas
dei pasa fuit in ope meo. ideo
talia nō valuerūt mi ad obti
nēdū relū. nec tñ fuerūt sine
re munōe. Sed ū potes dicē q̄
lus sū intus in voluntate cū ta
ta deformitas ē ab ext'. Rndeo.
Voluntas mea ē sicut homicide
et matricide q̄ libenē occidēt ge
nitrem sūa. sic ego pessimū
malū cupio deo meo creatori
qui mi optimo et dilectissimo fuit
Ste neptis mortua pdicte aīe
mortue alloqt' viuentē mīrem
ppa dicēs. Audi scorpio mat'
mea. Ve mi. q̄ male decepisti
me. Odisti ei mi facē letā.
sz gaudēt i cor pupugisti me.
Dedisti qppe mi tā asilia ex ore
tuo. tāq̄ dedisti ex opibz tuis. et
ponu

tres vias mostrasti mi i pcessu
tuo. Primū asilū fuit dilige car
nalit' ppt' aliena carle obtinē
da. Sidm fuit expede tpalia p
digalit' ip honorē mūdi. Tciū
fuit. habe reqem ppt' cordis de
lectatione. Ista ei fuerūt mi mlt'
tū dispediosa. Sta q̄ dilexi car
nalit' ido obtinui pudorē et mū
dia spūalē. q̄ vo pdigalit' ex
pedi tpalia ido puata sū gra
et donis dei i vita et post mor
tē asecuta sū pudorē. q̄ vo de
lectabar i qete i mea. ido i ho
ra mortis iqetudo aie mee ē
absq̄ asolacōe. Tria q̄ dicta ex
opibz tuis. sz facē aliq̄ bona opa
nec tñ dimittē illud pcm qđ
delectabat me. Sicut ille facies q̄
mistes veneno mel obtulit in
dicta q̄ irata effudit siep offentē.
sic ego nūc expiez i multa a
gustia et tribulacōe. Sed ido dicta
mirabilē modū vestiēdi me. sz
opiue oculos lutheo. sandalia hyze
i pedibz. cyrotecas i manibz et
collū totū ex nudū. Lutheū is
tud obnubrās oculos meos. sig
nificat pulchitudinē corpis mei.
q̄ sic obnubrabat spūales ocu
los meos. q̄ nō attendebā pul
chitudinē aie mee. Sandalia
vo q̄ muniūt pedes subtz et nō
sup. significāt fidē scam ecclie q̄m
fidelit' tenui. sz nulla opa fruc
tuosa sequebāt. eam Cyrotecā sicut sā
dalia pmouēt pedes. sic asctia
mea stās in fide pmouit aīaz.
sz q̄ opa bona nō seqbant. ido

aīa mea erat qī nuda. Cpro
tere vō ī manibz sīgnt spem
vanā quā habui. Ego qppe o
pa mea q̄ sīgnificāt manibz ex
tēdi in tā ādensā ⁊ largā mi
sēdiā dei q̄ notat ī cpr̄oteras.
q̄ qn palpans iustīciā dei nō
sensi eā nec attēdi. ideo nimis
audax fui ad peccādū. Cū āt
appropīquarz mors cecidit lu
mē oculis meis sup tīā id
ē sup corp̄ meū. et tūc aīa
vidit ⁊ agnouit se q̄ nuda eāt
q̄ pauca opa bona fuerūt et
pecā mea plīma. Et p̄ pudore
nō potui stare ī palatio regis
etīm q̄ pudōse vestīta fuī ſz tē
dēones traxerūt me ī durā pe
nā. ubi cū pudore me deride
bāt. Tercīū q̄ dīdici a mrē ē
vestire seruū vestībz dnī. ⁊ ī se
de dn̄ positū honorāe sicut dn̄m
reliquasqz seruū ⁊ oīa ꝛēptibilia
dnō mīstrare. Dns āt iste ca
ritas ē dei. seruꝰ vō voluntas ē
peccādi. Itaqz ī corde meo ubi
regnare debuit caritas dn̄a. po
nebat seruꝰ id ē delectatio pecī.
quē tūc vestīm qn̄ oē creatū
⁊ tale nītī ad voluptatē me
ā. Reliquas vō ⁊ p̄sumata ⁊
abiectiora dedi deo nō ex cari
tate ſz ex timore. Talīt igīt te
tabar cor meū de fiducīa ⁊ de
lātiōe voluntatis ꝓpe mee. qa
caritas dei exclusa erat a me
⁊ bonꝰ dns excluso. seruoqz ma
lus inclusꝰ. Ecce mī hec tā di
dici de opibz tuis. Ures etiam
vias demōstrasti m̄ ī interssu tuo.
Prima fuit lucida. quā cū ī gressa
fuissē de splēdore exercabar.
Secūda fuit spēdiosa ⁊ labil' q̄n
glacies. ī q̄ cū p̄cessisse ad vnū
vestigiū relabebar ad vnum
passū. Tcia fuit nimis lōga. ī
q̄ cū p̄decēm vēit post me cor
rēs ī petuosꝰ et tīstulit me sb
tus montē ī p̄fundā fossā. In
p̄ma via notat ꝓgressꝰ sup
bie mee. q̄ fuit lūinosa nimiū.
qz ōntatio q̄ p̄cedit de superbia
tantū resplēduit ī oculis meis
q̄ nō cogitaui finē eiꝰ. ⁊ ideo
fui cēca. In scda via notat in
obedia. Denuq̄ tēpꝰ inobie in
hac vita nō est (longū) qz post mor
tē cogit̄ hō obedire. Veruptīm
m̄ fuit lōgū. qz qn̄ p̄cessi p vnū vesti
gīū scz ī humilitate cōfessiōis. re
labebar ad passū. qz volui q̄
pcm cōfessū dimittēt. ſz fcā
cōfessiōe nolui pcm̄ declinare.
Et ido nō steti stabil' ī obie ves
tigio. ſz relabebar ī pcto sicut
q̄ labit ī glacie. qz voluntas fir
ma fuit nolēs ab hijs q̄ me
delectābāt resipiscē. Sic ergo qn̄
p̄cessi ad vnū vestigiū cōfitēdo
pcta. relabebar ad passū. qz vo
lui pcta ⁊ delectantia me cōfessa
itare. Tercia via fuit. scz q̄ spe
rabā ī possibilitate. scz posse fa
cē pcm̄ ⁊ nō habē lōgā penā.
posse etiā diu viuē. ⁊ horā mor
tis nō accelāre. Et cū p hanc
viā p̄cessissem vēit post me
rores ī petuosꝰ scz mors. q̄ ab

uno ãno in aliũ apphendes me
⁊ auert pedes meos cũ ifirmi
tatis pena. ℣ō at erat pedꝫ
ausi n̄ q̄ appropiq̄te ifirmi
tate modicũ potui attẽdẽ cor
pis utilitatẽ ⁊ mĩg aiẽ salu
tẽ. ℣ Ideo cecidi ĩ pfundã fossam
q̄n cor qđ altũ erat ĩ superbia ⁊
durũ ĩ pcõ crepuit. ⁊ aiã pro
fũde cecidit ĩ foneã pene pẽi.
Et ido hec via nimis lõga fu
it. q̄ vita carnis finita. pena
lõga cito ĩchoabat. ℣ De m̄ ergo
mater mea. q̄ q̄cũq̄ a te cum
gaudio didici. hen mõ luo cum
ploratu. ℣ Te loqꝫ eadẽ filia ⁊
mortua ad sposã q̄ hec vide
bat dicẽs. Audi tu q̄ vides me.
Tibi videt qp caput meũ ⁊ fa
ces mea ẽ q̄ tonitruũ fulmi
nãs intꝰ ⁊ extꝰ. collũ vō ⁊ pec
tus q̄ ĩ duro plo cũ lõgis sa
mulis pẽrtũ. brachia at ⁊ pe
des mei sũt q̄ lõgi serpẽtes ⁊
vent' pcutit' cũ duris malleis.
aura vō mea ⁊ tibee sũt q̄ pedes
fluẽs aq̄ de canalibꝫ tecti. pe
dẽs ꝺgelata nil defert. ℣ adhuc
una pena ĩtiõr amariõr est
m̄ oĩbꝫ istis. Sicut ei si aliq̄
psona cẽt cuꝫ oĩa spiracula
vital' sps obturata cẽnt. oẽsiꝫ
vene ĩplete vẽto artaret se ad
cor qđ p̄ violẽcia ⁊ valitudiẽ
vent' crepare ĩcipet. sic ego ĩtꝫ
dispositꝫ sũ miserabilit' ppt' su
pbie ventũ. q̄ m̄ carissiꝫ fuit. at
tn̄ sũ in via mie. q̄ ĩ q̄uissima
ifirmitate mea ꝺsitebar meliꝫ
qđ scriũ. ℣ tn̄ ex tiõre. Appropi
q̄te at morte veĩt in mentẽ
meã assidũo passiõis dei mei.
℣ q̄ illa multũ q̄uor ⁊ ama
riõr erat q̄ mea. q̄ppt' de mẽta
mea digna sũ pati. Et ex tũ
assidũe obtinui lac̃mas. ĩgeĩ
tẽs q̄ tãta caritas dei erat ad
me. ⁊ mea tã modica ad rpm.
Prespexi ei tuũt cũ oculꝰ ꝺsue
mee ⁊ dixi. O dñe ego credo te
deũ meũ. miserẽ mei filiꝰ uꝰ
ppt' amarã passionẽ tuã. Am
modo ei libent' ego emẽdarẽ
vitã meã si habere temp⁹. Et
in illo pũcto accẽsa fuit sitiũ
la q̄da caritatis ĩ corde meo.
q̄ amariõr videbat m̄ passio
xpi q̄ mors mea. Siccꝫ tũ ce
pit cor. et aiã mea venit in
manꝰ demoniũ pnãnda iu
dicio dei. Ideo at venit ĩ manꝰ
demoniũ. q̄ ĩdignũ fuit q̄ ã
geli pulchꝫudis appropiq̄ret
aiẽ tante deformitatis. In iu
dicio at dei cũ clamaret deonẽ
aiam meã iudicauit ad ĩfernũ.
vndit iudex. Video ego scintilla
q̄da caritatis ĩ corde eiq̄ ex
tiguũ nõ debet. ℣ ee in ꝺspectu
meo. ⁊ ideo iudicabo aiaz ad p̄
gationẽ donec digne p̄fecta
venia meruerit obtinẽ. Item
potꝫs q̄rẽ. an ptueps ero õm
bonoz q̄ p me fuit. Video t'
p silitudinẽ. Sicut ei si tu vi
res duas scutellas pẽdẽ. ⁊ i u
na cẽt plumbũ nãlit' depmens.
et ĩ alia aliq̄d leue tẽdes sursũ.

et q̄nto maiora ⁊ plā ip̄one
rēt ſtruē vacue tāto citi⁹ ele
uarēt ſtateraā aliā q̄ ponderoſa
et ḡius ē. Dic ⁊ meti ē. qa
q̄nto altius fuit ip̄ctō tāto gr̄
uius deſcēdi i penā. Et ideo q̄cūq̄
fit ad honorē dei p̄ me eleuat
me de pena. ⁊ ſpāliter oīo ⁊ bo
nū q̄d fit p̄ bonos iuſtos ⁊ ai
cos dei. ⁊ bn̄ficia q̄ fiunt de bo
nis bn̄ actis ⁊ opa caritatis.
Talia itaq̄ ſunt q̄ me faciunt
appropiquare deo. Poſt hec
loquit̄ mat̄ dei ad ſpōſa. Ad
mirans. quō ego q̄ ſū regina
celi ⁊ tu q̄ viuis i mūdo ⁊ illa
aīa q̄ eſt i p̄gatorio loq̄m ſimil.
Hoc ei benedictā tibi. Ego q̄ppe
nūq̄ dubito de celis q̄ nūq̄ ſe
paber a viſōe dei. nec aīa q̄
ē in īferno ſeparabit̄ a penis.
ner illa aīa a p̄gatorio aīḡ
p̄fecta ſit. ner tu videbis ad nos
ante ſeparationē corpal̄ mte. nz
aīa tua cū intelligētia tua v̄
tute ſps ſcā eleuat̄ ad audiēdū
v̄ba dei i celis. ⁊ p̄mittit̄ tibi
ſcire aliqs penas i īferno et
purgatorio. malis i cautelā ⁊
bonis i conſolationē ⁊ pfm. Ve
ruptā ſtaas q̄ corp⁹ tuū et
aīa tua diuicta ſuit i tris. ſed
ſps ſc̄s dat intelligētiā tibi q̄ ē
in celis ad intelligēdū eiḡ volū
tatē. Ep̄c reprehēdit platos
ſuperbos ex placōe dicēs. q̄ ex
hibeāt ſe ſubditis humiles ⁊ ꝺ
uoſos in vita ⁊ moribz ⁊ v
tiles i iuſticia ⁊ eq̄tate ⁊ me
ſtrādo ſe in ſeipſos ne ſup̄ ſe ele
uēt. addiſcāt a gnoſcēdo defectus
ſuos a patri defectibz ſubditoꝝ ex⁹
xp̄i q̄ plus voluit fare et pati q̄
docē ⁊ miſtrare q̄ miſtrari. corri
gat q̄ ſubditos diligēt̄ ne exēplo
hely dāpnentur. Caplm. liij.

Filioloq̄t̄ ad ſpōſa dicens.
Magna ē res ymo mīe
nū moſtrū q̄ ubi rex
glē humiliat̄ ē. ibi hō q̄ in ōibz deo
obligat̄ debet iflari ſuperbia. Nā
ſi aliqs p̄ficiat̄ aliis nō ideo ſuperbi
re debet q̄ plato ē. h magis tīe
re q̄ oēs eiusdē nat̄e ſint ⁊ oīs po
teſtas ē a deo. Quippe si bonꝰ ē q̄
p̄ficiat̄ a deo ē ad p̄ma ⁊ alioꝝ ſa
lutē. ſi vō malꝰ ē. p̄miſſioē dei ē
ad ſubditoꝝ correctionē. ⁊ mali
iudiciū ſuū. Ver minꝰ ē. ſi dig
nū ⁊ iuſtū. q̄ hō ſtēp̄ ſit ſubdi
tus creatori ſuo. dñiū in ſeruis ⁊ ſi
mil̄ expiat̄. Ergo cū aliqs vel
deſiderat vl̄ cogit̄ eſſe talē ſe ex
hibeat ſubditis. ut ⁊ deſiderabilis
ſit moribz ⁊ vita. utilisq̄ i iuſti
tia ⁊ eq̄tate. Deniq̄ ex eq̄itate
nat̄e oīs q̄ eſt humiliare ſe debet.
⁊ metiri ſeip̄m i ſeipo. ne ele
uet ſe ſup̄ ſe. ⁊ i ſeipo addiſcat cō
pati aliis. Timeat etiā ne eade
meſura q̄ metit̄ etiā metiet̄ ei.
Dic ego deꝰ ⁊ hō tpauī meip̄m q̄
q̄nus deſim hoīs agnoſcēm p̄ ſa
etiā. patiēdo tīa penas ⁊ cruc̄
agnoui expiendo. et ideo ut in
exēplū me dare aliis p̄us cepi
facē q̄ docē ⁊ miſtrare volui nō
ad miſtrari. Dic ⁊ mīr mea q̄nus

esset aplor dna. tñ humilitate p̄ oñz dilexit. & q̄ vna fiut cū mimis. & ideo ascendit ad sūmā felicitatē. Ergo plam addiscat in ifirmitatibz ppīs subditoz̄ defectz. & attēdat ne vbis & exēplis vl' abusione p̄ātis sue materiā & occasionē alijs tribuat peccādi. q̄ nichil ita provocat ira dei & hoīes ad peccādū. sicut lasciuia platorū. Hi ei hely sacerdos sicut phynees & moyses stetissē i vigore sacerdotij sui. & dilexissē spūalit' filios suos. tota gñatio sua saluata fuissē. Hz q̄ placē voluit carnalit' filios suis. ideo memoriā sui reliq̄t i tribulacōe & posteris suis i confusione. Xp̄s dicit q̄ mūdꝰ iste erat an aduentū suū q̄ solitudo. i q̄ erat puteus tribꝰ id ē amor mūdi. ad q̄ me septem pcōz dicebāt steriles & iudeos q̄ ceros. Hz ipe assūpta humanitate illustrauit mūdū. ondēs vias ad celū. q̄ q̄ ira dissipate sūt ido ipe nūc mittit ista vba sua i mūdū. q̄ q̄ recepint saluabūt et ope seruauerūt. Cap. liij.

Maria loq̄t ad filiū. Benedictꝰ sis tu fili mi. Tu es principiū sine p̄ncipio tpis. & potētia sine q̄ nullꝰ est potens. Rogo te fili p̄sice potenē. q̄d sapiēt' ichoasti. Respondit filiꝰ. Tu es q̄ potꝰ dulcas scientia. & q̄ fons irriguas aridaq̄ p te oñz gra fluit. ideo facia q̄d rogas. Iterū loquit filius. Mundꝰ iste cū incarnatione mea erat q̄ solitudo q̄da. i q̄ puteꝰ erat tribꝰ & i mundꝰ de q̄ oēs bibētes sitiebāt a plꝰ. & lippientes oculi q̄uꝰ infirmabāt. Juxta hūc puteū stabāt duo viri. q̄ alt' clamās dicebat. Bibite secure. q̄ medicꝰ venit. auferēs oēm langorē. Alt' vo dicebat. Bibite gaudent'. q̄ vanū ē incerta desiderare. Ad hūc q̄ puteū septē diebāt vie. & ido oēs puteū cupiebāt. Mundꝰ q̄ iste bn̄ silāt' solitudi. ubi sūt bestie & arbores infructuose & aque i mūde. q̄ ho ad similitudinē bestie mundꝰ erat ad effundendū sanguinē proximi sui. infructuosus i oñbz iustitie. & imundus p̄ incontinētiā & cupiditate. In hac itaq̄ solitudie q̄rebat ab hoībz puteus tribꝰ q̄z amor mūdi. & hoz eiꝰ q̄ ē alienꝰ superbia. tribꝰ i sollicitudie & cura carnis. Et p septē mortalia pcā q̄ p septē vias admittēs habebat. Duo vo viri stātes iuxta puteū. signāt mgros q̄ talium & iudeoz. Doctores ei iudeoz superbiebāt de lege quam habebāt & no seruabāt. Et q̄ cupidissimi erāt. ido pplm vbis & exēplis incitabāt ad q̄ rēda tpalia. dicētes. Venit securi. q̄ messias veniet & restituet oīa. Doctores vo sterilium dicebāt. Veniū creatiuis q̄ videtis. q̄ ido mūdꝰ creatꝰ est. ut gaudeamꝰ. Cuiꝰ homo se

retus stat⁹ ut nec deū attēdēt
ner cogitat⁹ fuit. tūc ego cum
prē. & spū scō vn⁹ de⁹ veni i
mūdū. et assūpta hūanita
te. p̄dicās a pte dixi. Qd⁹ ds
p̄misit. & mor̄ses sēp̄sit. im
pletū ē. Diligite ergo celestia
q̄ mūdana tūseūt. & eterna
vob⁹ dabo. Ondi q⁹ sept̄ plucē
uiā. p quā hō a vanitate sua
auūtet. Hā ondi paupt̄atē et
obiam. doctū ieunia & orones.
fugieba hoies alīq̄ & stabā
sol⁹ oias. et sūpsi obpbria. e
legi labores. & dolores sustinui
penas & dēptibilē mortē. Hāc
ei uiā p memetipm ondi.
p quā amici mei lōgo tpe i
rdebāt. Sz nūc dissipata est
via dormitāt custodes. tūseū
tes delectāt⁹ vanis & nouis.
Ideo exurgā & nō tacebo. au
ferā vocē studij. & loquebo vine
ā meā aliis. q̄ faciēt fructum
tpe suo. Verūptū mixta cōe p
uerbiū. inī īmicos īuenūt a
mici. ideo mittā auas meis dba
dulaora datilo. suauiora melle
p̄fiora auro. Que q̄ recepe
rit & tenuerit. habebit thezau
rū illū q̄ i etnū felicit⁹ ē & non
defīat. Sz augēt i vita sēpiterna.
Ait dei dicit q⁹ bn̄ pt̄ vocati
aurea hora illa i q̄ ipā q̄ p̄ntibz
dcepta fuit. q̄ pl⁹ hor fecerit ex
obia dina q̄ voluntate ppa et
pl⁹ opata ē ibi caritas dina q̄
uobiptas caīnis. Sz voluit ds q⁹
dcepcōis mod⁹ nō stat⁹ oībz no
tus eēt donec vītas clarescēt tē
pe p̄ordīato. Cā. lv.
Alter loq̄t⁹. Qz p̄ mea
& mr mea mīonialit
uenerūt. pl⁹ fecit hor obia q̄
voluntas & pl⁹ opata ē ibi cari
tas dina q̄ voluptas caīnis.
Hā hora i q̄ ego dcepta fui. bn̄
pt̄ vocati aurea hora & p̄iosa.
q̄ alij amicos meos venūt ex volup
tate caīnali. mei vō p̄ntes cōue
nerūt ex obia & p̄cepto dei. Hn̄
ergo aurea hora fuit dceptio
mea. Hā tūc īcepit q̄ p̄ncipū
salutis oīm & tenebre q̄ festā
bāt i luce. Deus nāq̄ singulāe
q̄dā & a sclo abscondit⁹ facē volu
it. i ope suo. q̄dmodū fecit in
vīga arida floresc̄ete. Sz scīto q⁹
dceptio mea nō oībz nota fuit.
q̄ voluit de⁹ q⁹ sicut aīa legem
p̄scīptā p̄ssit lex nālis & electio
voluīcaria boni & mali. & postea
venīz lex scīpta q̄ cohibēt oēs
ordīatos motꝰ. sic placuit deo
q⁹ aīa sui pie dubitarēt de dcep
cōe mea & q̄bz ondēt zelū suū.
donec vītas clarescēt i tpe p̄
ordinato. Virgo maria narrat
q̄lit⁹ natiuitas sua fuit p̄ por
tā cōem & fuit sicut vōz studio
z q⁹ tūc p̄dixit vīgula de q̄
p̄ssit flos desid'abil' ortus gēti
bz. In q̄ natiuitate dēones fremu
erūt. usti letabāt & āgeli gaui
si sūt. Et adiūt de mlīibz q⁹ cū de
nocte thia nō attēdūt.
Altra loq̄t⁹. Cā. lvj.
Dn̄ mater mea me

genuit p porta cōmune exiui. qa
alio mō aliqs nasa nō debuit. n
specialit filij meus. q sicut vē oim
ē aditor. ita eaā mirabilit & ie
fabilit nasa voluit. Cū vō ego
nata fui nō latuit drabolū. fz p
qdā silitudinē loqdo sic ipi co
gitabāt. Ecce nata ē virgo qdā.
qd fiet em? Ala mirabile erit
qdā in ea futurū. Si adhibuerig
oia retia malicie nre. affligēt
ea qi scrupas. Si inuestigam⁹ oia
itrora eig munita ē forti psidio.
nec iuenīt in ea macula ubi aus
pis pnā ifigat. Ideo timendū ē q
mudicia eig torqbit nos. gra eig
diminuet qcqd i nob ē fortitudis.
sstātia eig deiciet nos sub pedib⁹
suis. Amica vō dei q i loga exp
tacōe erāt dicebāt ispirāte eis
deo. Cur ā plig dolem⁹? Gaudē
dū porig ē nobis. qr nata ē lux
q illuīnabit tenebre nre. & desi
derū nrm pficiet. Angeli vō di
gaudebāt. licz eoz gaudiū sp eat
i visoē dei. dicētes. Placuit est i
eis desidabile qdā & spāliš amaci
dei. p qd reformabit i celis & i
tris pax vā et trāne nre restau
rabit. Ve filia dico tibi. q nati
tas mea licui fuit vetox gau
dioz. qr tuc pdiit virgula de qua
pcessit flos ille qp reges & pphete
desidabāt. Postq vō tāte etatis
fui q aliqd intelligē potui de ē
atoze meo. tuc īdicibili amoe
affectata sū. & desidabā eū toto
corde. Mirabili eaā gra seruā
ta fui. nec i tenā etate sensi
rē pcō. qr caritas dei & sollicitu
do pntū. educatio q honesta et
disciplinata bonoz & feruoz sacēdū
pseuerabāt mecū. Fuit aūt aliqn
q ille femīe q genāt & gene
rāt cū errore. & nascit ei im
mudicia & delcant in ea non
attēdit mūdissimā natiuitatē
meā. fz peiores sūt iumēs. qr
viuūt sine tractu. viuit oīno
sēdm carnē. Ideo tūsset ab eis
voluptas. recēdet ab eis spūs
puritatis. fugiet ab eis gaudiū
eternū. & tenebrabit eos spūs ipu
ritatis quē seqbant. ¶ Virgo mā
loqbat in die pificacōis spōse
dicēs. q ipa nō indigebat pifi
tacōe. qr sn macula mūda erat
Verūptn ut adipleret scriptura
pphaz voluit i lege & sēdm le
gē vinē & nichil figulare i se
ondē fz humilit disuasit. dicit eaā
q gladiꝰ qp dixit symeon sex do
loribz i vita eig aiam ptrāsibat

Dicit loqr. Cam. lxij.
ad spōsā filij dicēs. Fi
lia mea saas q ego
non indigebā purificatōe sicut
alie feie qr filig meꝰ q natꝰ est
ex me ipē mūdauit me. nec e
go aliquā qrūciatig mīnā ma
culā traxi q filiū mūdissimū
sine aliq imudicia genāui. Ve
rūptn ut lex iplet & pphete
sēdm legē & i lege volui vīe. n
sēdm ptes sēdi vinebā. fz cū
humilibz humiliter disabat. Nec
aliqd singulare i me pferri
volui. fz tanq qd erat humilita

ns diligebā. Tali eadā die sicut hodie dolor meus augmētatus fuit. ℣ Nā licz sacebā filiū meū ex īspiratōe diuina passurū. tū ex vbis ꝑmeōis ꝙz dixit gladius ꝑtransiuit aiam meā & filiū meū ponēdū in signū cui ꝯtradicet. ꝙuis ꝑforabat cor meū. dolor iste. quousq; dū assūpta fuit ī corpe & aia in celū nūq; defuit a corde meo. licz ex īsolatōne spūs scī ꝛpabat. Dare eadā ꝛe volo ꝙ ab isto die dolor meus ꝛtriplex fuit. Primo fuit ī cogitatōe mea. ℣ Nā quotiēs videbā eius manus & pedes. totiēs aiaꝫ meus ꝙi no no dolore absorpt̄ē. ꝙ cogitabā quō crucifigēt. Secdo fuit dolor ī auditu meo. ℣ Nā quotiēs audiui obprobria filij mei & mēdacia et īsidias ei posītas: totiēs aiaꝫ meus motꝰ ē dolore ita ꝙ vix se tenē potuit. ℣ vtute dei dolor meus modū & honestatem habuit. ne īpatia & leuitas in me notaret. Tertio fuit dolor meus ī visu meo. ℣ Nā qñ vidi filiū meū ligatū & flagellatū & in ligno suspēdi. ꝯtritū qñ erāmis: ℣ reassūpto spū steti dolēs & sic pacīē suffēns ut nec inimici nec alij ītme aliud ꝛpiret ñ ꝙritatē. Quarto fuit dolor meus ī tactu. Ego ei cū alijs deposui filiū meū de cruce: & inolui eū & posui eū in tumulū: & sic ꝛt augebat dolor meus ut vix manus & pedes mei habeēt robur ad sustinēdū. Q ꝙ libenē tuc fuisse sepulta cū filio meo. Quinto pacebar ex vehemēti desiderio ꝑueniēdi ad filiū meū. postq; ipe ascendit ī celū: ꝙ longa mora quā habui ī mūdo post ascēsionē eius. dolorē meū augmētabat. Sexto pacebar dolorē ex tribulatōe apl̄oꝝ & aliorū dei: quoꝝ dolor erat dolor meus timēs sp & dolēs. Timēs ne succūberēt tēptatōibz. & tribulatōibz. Dolens ꝙ vba filij mei ubiq; habebāt ꝛdictionē. Licz grā dei sp ꝑsonabat mecū & voluntas mea cōt sdm velle dei: attn dolor meus ita nus erat ꝑmixtꝰ īsolatōe. Do nec assūpta fui corpe & aia ī celū ad filiū meū. Septa filia mea nō discedat dolor iste ab aia tua: ꝙ ñ ceēt tribulatōes. paucissimū ad celestia ꝑueniret. Quarter dei dicit spōse. ꝙ nō modicꝰ dolor fuit ille sibi int̄ cetōs. qñ sic ꝑ timōre fugiebat cū filio ī egiptū & audiuit filiū ꝑsequi ab herode. & interfici innocētes. & narrat ꝑ[ph]e illa ꝙ filius fecit ī infācia et adolescētia sua usq; ad tēpꝰ ꝑditōis & passionis. Capm. lviij.

Adhuc loquit̄ ad sponsā dicēs. Dixi tibi de doloribz meis. sic ille dolor non erat minus quā habui qñ filiū meū deferebā fugiēs in egiptū: & qñ audiui pueros occidi īnocentes & herodē ꝑsequi filiū meū. Licz sciāt ꝙ scripta erat de filio meo. tū cor meū ꝑ amoris nitidiē quē habebā ad filium

meū dolore ⁊ mestícia replebat
Fuit aūt quere potis ꝙd egerit fi
lius meꝰ in tato illo ętę etatis sue
anꝯ patet. Vīdeo .q. ipē sicut
euāgeliū loquit. subdit⁹ erat
pntibz ⁊ sicut alij ifantes se ges
sit donec venit ad etatē maio
rē. Nec mirabilia defuerūt iu
uēcule sue. qn̄ creature seruiēt
creatori suo. qn̄ ydola obmutue
runt. ⁊ plēna fuerūt i aduētu
suo i egipto. qn̄ magi pdixerūt
filiū meū signū fore magnoꝝ
fidē. qn̄ ecia misteria ageto
rū appuerūt. qn̄ nec aliq̄ im
mūdicia ascēdit sup eū. nec p
plexitas i capillis eius appuit. Q. que
oia nō ē tibi notē scire cū in
euāgelio signa deitatis ⁊ hūa
nitatis sue ꝓmūt. q te ⁊ alios
pnt edificare. Cū vō venit ad
maiorē etatē in oīb⁹ erat
stimul⁹ et obediēs ascēdit no
bisci ad statuta festa i ihrlm
et alia loca. Cuius vīs ⁊ loquela
sic mirabilis ⁊ acceptabil' erat
ut multi ībulati dicēnt. Eamꝰ
ad filiū matre. a q̄ possiū cōd
solatiū. Afflictes vō etate ⁊ sa
pia q̄ ab iicio plena erat. labo
rabat manibz q̄nq̄ ea q̄ decēcia
erāt. et loq̄bat nobis sepatim
vba solatoria ⁊ vba deitatis.
ita ut ineffabili gaudio stimul
replēm. Cū vō i paupitate et
tribulacionibz et difficultatibz essemꝰ
nō fecit nobis aurū et argentū
sī hortabat ad patiētiā ⁊ mi
rabiliter seruauit nos ab īmūdis.
Necessaria q̄ puenerūt nobis q̄nq̄
ex passione pcul dubio meruimꝰ q̄nq̄ ex
labore nr̄o. ita ut habēmꝰ nō
ad solā sustentationē nō ad sup
fluitatē. q. nichil aliud q̄ssumq̄
n̄ soli seruire deo. Post hec aūt
ofebat ipē in domo familiarit' cū
amicis adueniēnibz de lege ⁊ a
lijs significatoribz ⁊ figuris. Dispu
tabat ecia in apto cū sapiēnibz.
ita ut muniret dicētes. Ecce fi
lius ioseph docet magistros. aliq̄s
magnꝰ spūs loq̄t in eo. Cuius q̄da
tpe cogitāti m̄ de passione sua
vidit me mestissimā. vidit m̄.
Nō credis mr̄. q. ego i pre sū
et pr̄ i me ē? Quid tu pollu
ta es ad ingressū meū. aī i egressu
meo tribulata es? Cur meidore
atheris? Voluntas ei pris mei ē
me pati mortē. ymo voluntas
mea ē cū pre. Qd aūt habeo de
pre pati nō pt. si caro qua sup
si de te pariet. nūt caro alioꝝ ut
dimat ⁊ spūs saluet. Dic ecia o
bediēs erat. ut cū ioseph casu di
ret fac hoc vel illud statim ipse
faciebat. q. sic ostendebat deitas
sue potentia ut n̄ a me q̄nq̄ et
a ioseph fieri nō possit. q. vidimꝰ
lumen admirabile m'toties e
cuāsisse eū. ⁊ agelicas voces cū
tātes sup eū audiuimꝰ. Vidimꝰ
q. spūs īmundi q̄ p exorcistas in
lege nr̄a pbatos ecia nō potant.
egrediebāt ad visionē pūe fi
lij mei. Ecce filia her sit i me
moria eia stimul. ⁊ vestigate do
sincerius. q. p te ifancia suam

aliis volui patefacere.

Virgo mr narrat sponse qd sensit
status sancti filio et q senserat
ipa et elizabeth i amplexu mutuo
et de sca cohabitacõe eaꝝ et quiet
angelo solabat eã formidãtẽ. et
instruebat ioseph admiratẽ. et
narrat modu viuendi sanctissimu.
quẽ ipa et ioseph tenuerũt. et
multas utiles nobiles ioseph.
Alter loquit. Cap. lix.

Dum angelo nunciabat
m filiu dei nasciturum
de me. status postq̃ sensi. aliqd
insolitu et admirabile sensi i me.
Jdo vehemẽt admiras status ascẽ
di ad elizabeth cognata mea.
ut eam solaret illa i pregna
ta. et cu ea aferre de hijs q̃ a
gelo m nunciauat. Cuiꝰ ipa mr
fontẽ accrisse m et multus am
plexibz et osculis fruẽm. i fans
in utero eius mirabili et visibili
motu letabat. Et ego silr iso
lita exultacõe tuc mota fui i
corde meo. ita ut lingua mea
loqret inexcogitata verba de do.
et aia mea tuc mire pletia
se capiebat. Cuiꝰ elizabeth
miraret feruorẽ spus q̃ loqbat
i me. et ego no dissimulat in ea
gratiam dei. habe benedictes deus te
tamq̃ sil aliqbz dictz. Post hec
at capit cogitacio qda pulsare
animu meu. quo et q̃ deuote lia
bẽm me ad tacta gratiam in gratiam.
qd eam undere. si queret quo
accepi. a qb pr filij nascitur. a
ne forte ioseph istigãte aduer
sario aliena suspicaret de me.
Et ecce m sic cogitanti. angelo
no dissilis ab eo q̃ prius videm
astitit m dices. Deus nr q̃ et
nus e. ipe e cecu et i te e. Ne
timeas ergo. ipe dabit tibi lo
quu. ipe diriget gressꝰ tuos et lo
ca. et ipe pficiet opꝰ suu tecu
potent et sapiet. Joseph ait co
mẽdata fuerã. cu intellexisset
me ipregnatã. admiras et in
dignu se reputas cohabitare m.
agrebat. ne sciẽs qd agret. Cui
agelo i somnis dixit. Noli recre
das a virte accepta tibi. qa
sicut audisti ab ea sic veracissime
e. Concepit ei de spu dei et pariet
filiu saluatorẽ mundi. Ergo seru
ni ei fidelit et esto predicator eius
custos et testis. Deinde ab illo die
ioseph seruiuit m qi dne sue.
et ego eam ad opa sua minima
me humiliabã. Post hec ego assi
nue eam in oratione. cauo videri et
unde voles. et egredies rarissime
m ad festa precipua. Diligebꝰ q̃
et levitas q̃ a sacerdotibz meis le
gebat intenta fui. Habes ecce
ipa ad labores manuu et dilec
ta fui ad remedia quit natu
mea ferre potuit i seruicio dei.
Illa vo q̃ supfluerũt nobis sup me
rialia dedimꝰ pauperibz. atenta
de hijs q̃ habebam. Joseph vo sic
seruiuit m. q̃ nuq̃ audiebat i
ore eius verbu scurrile. nuq̃ minu
rosu. nuq̃ iracundu. na ipse
pacientissimꝰ erat i paupertate sol
licitꝰ i labore. ubi nate fuit

mansuetissimꝰ ad obtemperates. obedi
entissimꝰ et obsequio meo. promptissimꝰ
defensor et derogantes vigilantissi
mee. fidelissimꝰ testis mirabiliu
dei. Ipse etiã sic mortuꝰ erat mũ
do et carni. ut nichil desideraꝝ n
celestia. sicq; erat credulꝰ promis
sioni dei. ut Iohannes dicit. Ve
nã viuã et videã adipleta volũ
tatẽ dei. Sed rarissime venit ad cõ
gregatos hoiẽs. qui totis deside
riis fuit obedire voluntati dei.
Sed nũc gla sua est magna.

¶ Mat' dei dicit sponse. qꝺ Iheronimꝰ
nõ dubitauit de assũptõe sui cor
poris in celũ. sꝫ qꝺ dꝰ nõ reuelauit ei
apte vitate idcirco maluit pie credẽ
qꝺ diffinire nõ onsa. et idcirco scripsit
in epla sua se nescire. Addit hic
ego alia de laude Iheronimi.

Alter loquit ad Cam lxi.
sponsam. Quid tibi dixit
magist' ille venerator ver
boꝝ qꝺ epla Iheronimi mei qꝺ loq
tur de assũptõe mea nõ erit legẽ
da in ecclia dei. qꝺ videt sibi in legẽ
da illa qꝺ Iheronimꝰ dubitauit de
assũptõe mea. eo qꝺ dicit se nescire
utrũ sim assũpta in corpe vel nõ vel
a quibꝰ psonis asportata? Sed ego
mr dei credo magro. qꝺ Iheronimꝰ
nõ dubitauit de assũptõe mea. sꝫ
qꝺ dꝰ nõ reuelauit apte huiusmõi
vitate. idcirco Iheronimꝰ maluit pie
credẽ. qꝺ diffinire nõ onsa a deo
Dixi. Recordare filia qꝺ tibi prius. qꝺ
Iheronimꝰ erat amator viduaꝝ
imitator mõchoꝝ pfectꝰ. et asser
tor et defensor vitatis. qꝺ et pme

et cor assilia

ruit tibi oronẽ illã qꝺ me salua
bas. Ideo nũc adde qꝺ Iheronimꝰ
fuit tibi tuba ductilis. quia lo
batꝰ tibi spus scꝰ. necnõ et flamꝰ
iflamata de illo igne qꝺ venit su
per me et super apostolos in die pentheco
stes. Ideo felices qui hãc tubã audi
unt et sequũt. ¶ Mat' dei dicit
dicit sponse qꝺ pro assũptõne filij
sui Ihesu xpi vixit in mundo cum multo
dolore visitando loca ubi xpus passus
fuat. et mirabilia operatus. et hoc
promisit deus ut ex ꝺo vite et virtutũ
eius multi dicent. apli roborarent.
et corona eius augeret. Et ondit ãre
assũpto eius tũc non multos ante
Alter fuit. Cam lxj.
loquit. Recordare filia qꝺ
olim elapsis aliquibꝰ an
nis extasim Iheronimi de as
sũptõe mea nũc ad vitatẽ hꝰ
assũptõis indicabo tibi. Ego qui
pe post ascensionẽ filij mei longo
tpe vixi in mundo et hoc voluit
deus ut visa pnia mea et mo
ribꝰ meis plenis aliis dicent ad
eos. apliqꝫ dei et alij elati rebora
rent. Et ecclia nãlis dispositio re
quis mei hoc exigebat. qꝺ diutius
viuem ut corona mea augeret.
Sed ad hoc tpe qꝺ post ascensionem
filij mei vixi. visitaui loca in
quibꝰ tpe passus est. et mirabilia fe
cit ondit. Sic qꝺ passio sua in cor
de meo affixa erat. qꝺ sine cessa
tione debita sine laboraba. qui retens
erat in memoria mea. Sic etiam se
nsus mei abstracti erant a mundiali
bus. qꝺ ingrate qui nouis desideriis

iflamabar. vrassimq; dolorib⁹
exacerbar. Verūptē sic tpabā
dolorē ⁊ gaudiū meū. q; nichil
omittebā de hijs q; erāt dei. Nec
q; inf' hoīes diffabar. q; nichil
pt' victū tenuem de hijs q; delec
tabilia erāt hoīm acceptabā
ymo ner sumebā. Q; vō af
sūptio mea nō mlt⁹ agnita
fuit ner pdicata a plib⁹. hoc
voluit dñs q; ē filig meq. ut prius
infigēt cordib⁹ hoīm credulitas
assēsionis eiq; qz corda hoīm dif
ficilia ⁊ dura erāt ad credēdū
assēsionē eiq. Quanto magis si
pdicata fuiss̄ stata ī initio fi
dei assūptio mea? Frequē
ter narrant sponse qliter angel⁹ ā
nūciauit eī tēp⁹. quo ipā debe
bat migrare de hoc scło. ⁊ cor
palit' assēdē ī celū. dicit etiā vō
go modū misterioīs sue ⁊ me
ditationē ī q; eiq; aīa cogitabat
tpe obitꝰ sui ⁊ aliq; magnalia
que strigebāt tūc. ⁊ qñ assūpta
fuit corpalit' ad celestia. Ca.

Alter loq̄t. Cū q; hrij.
dā die elapsis aliq̄bz
ānis p⁹ assēsionē dñi
filij mei multū anxiaret. ex de
sideria pueniēdi ad eūdē filiū
meū. vidi āgelū fulgētē sicut
ātea videra. q; dixit mi. Filig tuq;
q; ē deus ⁊ dñs nr̄ misit me
nūciare tibi q; tēp⁹ ia ē q; cor
palit' venias ad eū ad recipi
endū cōna tibi ꝓparata. Cui ego
rndi. Quāq̄ nosti die ā hora
q; migratura sū ex hoc mūdo?
Et rndit āgel⁹. Veniēt inq̄t ad
te filij tui. q; sepelient corp⁹ tuū.
Quo dicto. disparuit āgel⁹. Et
ego pau⁹ me ad exitū. ctuiens
dia loca more meo. ī q̄bz filius
meq; passꝰ fuerat. Cuq; q̄dā die
aīmq; meq; suspēsq; eēt ī admi
rōē dine caritatis. tūc aīa mea
ī ipā ītēplacōē repleta fuit
tāta exultacōe. q; vix se capere
potāt. ⁊ in ipā ysdacōe aīa mea
a corpe fuit soluta. Dz q; ⁊ q; magna
fica tūc vidit aīa mea. ⁊ q̄li ho
nore hoīarunt eā pr̄ ⁊ filig ⁊ spūs
scūs. ⁊ a q̄li multitudīe āgelorū
elevata fuit. nec tu capere possis
ner ego tibi dicē volo aliq; aīa
⁊ corpꝰ tuū separabūt. Licz aliq;
de hijs ōib⁹ ondi tibi ī illa ōio
ne cotidiana. qua tibi filig meq;
ī spiravit. Hij vō q; tūc mecū e
rāt in domō qn̄ tēdidi spm bn̄ no
uerūt ex ī solito luce. q̄lia dina
tūc agebāt. Post hec aīa filij
mei dimiq; missi sepelierūt cor
pꝰ meū ī valle iosaphat. cū q̄bz
fuerūt āgeli ī finitu q; athomi
solus. malugm vō spūs nō aude
bat appropiquare. Vnde ego vō
diebz corpꝰ meū iacuit sepultū
ī tra. deīn cū multitudīe āgelorū
fuit assūptū ī celū. Et hoc tēpꝰ
nō sine maxīo misterio ē. q; ī
septīa hora erit resurrectio cor
pm. et in octaua ꝓplebit̄ bēatu
do corpm ⁊ aīaꝝ. Prima quippe
hora fuit ab origine mūdi. usq;
ad tēp⁹ illud q; p moysen dabat
lex. sed a moyse usq; ad ītroitu

tionē filij mei. tcia qñ filiꝰ meꝰ
īstituit baptismū. ⁊ austeritatem
legis mitigauit. qrta qñ ipe pre
dicabat vbo ⁊ exēplo confirmabat.
qnta qñ filiꝰ meꝰ pati voluit
et mori. et qñ resurrexit a
mortuis. ⁊ resurrectionē suam
ētis argumētis approbabat. sexta
qñ ascēdit ī celum ⁊ misit spm
scm. septa qñ veniet ad iudi
cīū. ⁊ oēs cū corpibz suis surgēt
ad iudiciū. Octaua qñ aplebīꝫ
tur oīa q̄ promissa sūt ⁊ pphāta.
Et tūc erit beatitudo pfecta. tūc
videbit dꝰ ī gla sua. ⁊ sā fulꝫ
gebūt sicut sol. ⁊ nō erit āplꝰ
dolor. ¶ Expō dat sponse vba sic
dēta ⁊ ꝓcipit illa mittē ꝓpe de
mēti scz q̄ faceret pacē int̄ rēges
frācie ⁊ āglie ⁊ q̄ veīrz ī ytaliā
⁊ āmūciarz ānū iubilēū. Rep̄re
hēdit q̄ꝫ eīs xp̄s de ētis ꝓtīs et
negligēcijs q̄ubz ⁊ de vīa ꝓpria
⁊ īordiāta ⁊ āminat̄ ei aī iust
cia n̄ se correxit. Cap̄ lxiij.

Filius loq̄t̄ ad sponsā.
Hēbe ex pte mea pa
pe clementi hec vba.
Ego exaltaui te ⁊ ascēde te fe
a sup oēs q̄dus honorib. Surge
igit̄ ad faciēdū pacē int̄ reges
frācie ⁊ āglie q̄ sūt pricolose
bestie ⁊ aīaꝝ ꝓditores. Veni de
inde ī ytaliā ⁊ ꝓdica vbi ⁊ ā
mū salutis ⁊ dictāmīs diuine et
vide plateas strātas sāguīe scō
rū meoꝝ. ⁊ dabo tibi mīcedē illā
q̄ nō finiet. Attēde eīā ad tpa
ꝓora. q̄bz audact̄ ad ira ꝓuocasti
me et sūm. in q̄bz fensti q̄ volu
isti ⁊ nō debuisti. Et q̄ nō iudi
cās pacies fui. q̄ rēpa me in
nūc appropīquat. ⁊ exīra a te
negligētīā ⁊ audacīā tpis tui.
Et sicut p oēs q̄dꝰ ascēdē te
feci. sic descendes spīaliter p al
os q̄radꝰ q̄s exp̄ciens vāitat in
aīa ⁊ in corpe n̄ obedies fue
ris vbis meis. et silebit līgua
tua magnilocꝰ. et nomē tuū
qd̄ notasti ī tpis ī oblīuōe erit
ī aspcū meoꝝ. ⁊ scoꝝ meoꝝ. Ex
īra eīā a te q̄ꝫ īdigne ꝓmissi
one tīn mea ad oēs q̄dus ascē
disti. qd̄ melīꝰ ego dꝰ scio q̄ꝫ tua
negligēs ascīa recordat. Īra
ecīa a te. q̄ntū in reformacōe
pacis regū te pusisti. ⁊ q̄ntū ī
alia ꝓtē declinasti. Insup nō
erit ī oblīuōe. qlīt cupiditas ⁊
ābicio ī ecīā tpe tuo floruit
et aucta ē. et q̄ mlta emēdāe
⁊ reformare potuisti. sz tu ama
tor carnis noluisti. Surge igit̄
ang̃ nouissīa hora tua appro
piquās veniat. ⁊ negligētias
ꝓoꝝ tpm penultīo tpe celādo
extīgue. Di at̄ dubitas cuiꝰ spūs
fuit vba ista. certe regīū ⁊ pso
na nota fuit. in quibz stupor et
mirabilia facta sūt. Iustīcia ei
⁊ mīa de quibz loquor appropī
quāt ubiq̄ tiaꝝ. Cōsīa q̄ꝫ tua
racionāble dict̄ ee illud qd̄ moneo.
⁊ caritatē ee qd̄ suadeo. Et n̄
pacīa mea seruasꝫ te. iā pfun
dius ulē alios sucessores tuos
desēdisses. Ergo ingre in libro

ōsciē tue. & vide si veritate loq̃r.
Xp̃c dominat̃ fuit q̃busdam
qui oblitis suis pc̃is ptis et
via dei viuebāt i securitate io
cūde. dicit tñ q̃ si se emēdauer
rūt inuenīet in eo miaz. Cap̃.
Hec loq̃r. Sm̃on lxiiij.
Attēdas ad ribaldos
istos coniuratores. q̃ve
niam eis statī suo sicut aīcus
fz sicut q̃ ultionē capiā ex eis.
De eis q̃ tpe pacis sue noluerūt
q̃rē etnū bonū. Dico tibi q̃ suū
rexerūt hoīes gr̃acōis illig de
radice amaritudis & ingregauē
tūr fructū vanitatis & cupidi
tatis sue. Ideo nūc descēdet et
surget eis paupt̃as & captiūtas
& pudor & hūiliatio et dolor.
Veruptn̄ q̃ se hūiliauerūt tue
uiet gr̃am i oculis meis.
Xp̃c dat hic spōse nōbilē doctrīā
ad tenēdū vitā actiuā & item
plaruā q̃ p martham & mariā
nōbilit̃ designat. & q̃lē ī cipiat
& pficiat hō in vita spūali & v̄
tutibz ut ascēdat ad sūmū q̃
dū p̃fecti amoris dei & pximi.
et p̃mo loq̃r de actibz illoz
q̃ sequūt vitā marie. Cap̃.
Hec loq̃r. Duc st̃ lxv.
Vide q̃ assilāt mar
the & marie. qs̄ qu
imitari volut faciat puram cō
fessionē de oībz pc̃is suis assi
mēdo veram ablutionē de eis. & ha
bendo voluntatē ap̃lig pcūa nō
faciēdi. P̃ma igit̃ vita qua tes
tāte dño electa fuit maria. ducit
ad cōtemplationē celestiū. Iter enī ē
optima ps & dicta salutis etne.
Dis ergo ille q̃ vitā marie tenē
desidat. sufficit ei solūmodo habē
cia corpis. sz vestes sine ostē
tacōe. cibū & potū i pcitate et
nō in superfluitate. castitate sī
ulla delectacōe p̃ua. ieiunia tacō
bilia nyxta ecclie ordinacōem. Q̃
vō ieiunat. attēdat ut nō ifir
met ex irracōbili ieiunio. ne ex
illa ifirmitate oīones & pdicati
ones diminuat. seu alia bona ex
hoc omittat. q̃bz pxīo & sibi p
desse posset. Diligēt̃ q̃ examī
net ne tepidꝰ fiat ex ieiunio. ex
ustricie rigore. vl remissꝰ ad opa
pietatis. q̃ ad puniendos rebel
les et ad subiugādos iugo fidei ī
fideles. opꝰ ē fortitudie tā corpa
li q̃ spūali. Ido oīs ifirmꝰ cū ma
gis ī honore dei ieiunare vellet
q̃ comedē. eque magnā mēdē
habebit ꝓpt̃ voluntatē bonā. sicut
ille q̃ ieiunat racōbilit̃ ex cari
tate. Sil̃r qui ꝓpt̃ obediam sanam
comedit voles magis ieiunāre
q̃ comedē. eandē mēdē habe
bit sicut q̃ ieiunat. Ido maria
nō debet gaudē de mūdi honore
& eiꝰ pspitate nec dolē de eiꝰ ad
uersitate. fz ī hoc gaudeat q̃ sz im
pij fuit deuoti. q̃ amatores mūdi fuit dei detores. q̃ boni ꝓficiū
ut in bono et dectādo i seruicio
dei fuit deuotiores. Ex hoc etiā
dolent q̃ ē maria q̃ pctores ca
dāt ī deteriꝰ. q̃ dꝰ a creatā non
diligit. q̃ mādata dei ītēpnūt.

Tertio maria nō debet ee otiosa sicut net martha. sz pacto sopmo suo notario surgat. et reflectet dō ex cordis attētōe. qz oīa ex bōitate sua creauit. et ex caritate sua assumēdo cauīe oīa recreauit. ondēs p passionē et mortē suā dilectionē suā ad hoīem q̄ maior ee nō pt. Reflectet ecīa maria deo p oīb; q̄ ia saluati sut. et p oīb; q̄ sut i p̄gatorio et p hijs q̄ i mūdo sut. rogādo hūlit de ū ut ult vires nō p̄mittat eos tēptari. Maria q̄z sit discreta i ōtione. et i laudib; dei ordiata. Nā si habet nēcia vite sue sine sollicitudē debet facē ōtones plixiores. Si vō i ōrādo attendiat et accrescut tēptatōes. pt q̄ dē laborare manib; aliqd opus honestū et utile. vl' ad utilitatē ppā si idigeat. aut ad modū alioz. Si vō attendiat in utroq;. sc̄z i ōtione et labore. tūc qdem pt habe aliqua occupationem honesta vl' vba edificatoria cū oī q̄fidutie. oī scurrilitate r'mota. doner corp9 et aīa alnbora ad op9 dei efficiat'. Si vō maria e tal' q̄ nō habet sustētatiōē corp̄is n̄ ex labore suo. tūc faciat ōtōnē breuiorē ppt' op9 nēcarii. et tpe labor p̄mio erit et augmētū ōtōis. Si at maria laborare nō scit à nō pt. tūc nō vēcundet' ner sit ei onōsū mē dicare ymo magis gaudiosū q̄z tūc imitat' me filiū dei. q̄ ut ho diuaret' me ipm paupere fecit. Si vō maria subiecta e obe dētie. viuat sēdm obiam plati sui. et duplicabit' cōna eig magis q̄z si ect i lib'tate. Nēc maria nō debet ee amara. sicut n' martha. ymo largissia. Nā sic martha tbuit tpalia ppt' deum. sic maria debet dist'bue sua spūalia. Si ei maria habet de ū in corde suo cariū. caueat a vbo illo qd' mlti habet in ore dicētes. Sufficit m' si iuuare potero aīmā meā ppā. qd m' de o pib; p̄tor'. Aut si ego bonus sū qd od me quo alij viuat'. Q filia illi q̄ talia dicūt et cogitāt. si viderīt amicū suū dehonestari et tbulari ciēt usq; ad mortē ut amicis de tbulatōe eripeturi. Sic maria faciat. Dole ei debet q̄z deus suus offendit'. q̄z fr' suus qui e p̄xim9 suus scādalizat'. Aut si aliqs iruerit p̄cm. tenet maria ignēu pt niti ut illū a p̄cto eripiat'. attn cū discretōe. Et si ppt' hoc p̄sequat. fugiat a lui locū tutiorē. q̄z ego tpe dē dixi. Si vos p̄secuti fuerit i vna ciuitate. fugite i alia. Sic paul9 fecit. qz alio tpe notariū erut. et ido dimissū e p murū i sporta. Ergo ut maria laudā sit et pia nēcia sut ei q̄nq;. Primo dom9 i q̄ dormiat hospites. scdo vestes ad vestiedū nudos. tcio cib; ad cibādū esurientes. qrto ignis ad calefaciedū frigidos. qnto me dicina p̄fidmis id e vba salua cū caritate dei. Dom9 ihc

maire ē cor eiꝰ. cuiꝰ mali hospi
tes fuit oīa illa aduenientia que
arbāt cor eiꝰ scz ira t'stitia cupi
dias supbia ⁊ mlta stulia. q̄ p q̄ꝫ
sonꝫ ingrediūt. Oīa ingrt' ista oīa
a q̄ aduenīūt debēt q̄ rare. sicut
illi hoīes q̄ dormiūt ⁊ sicut illi
q̄ fuit i requie. Ita sicut hospita
larius recipit malos ⁊ bonos hos
pites cū pacīa. sic maria debet
oīa tolerare ppt' deū ex virtute pa
cīe. ⁊ ner in mīmo dsentire
vicijs ner i eis delectari. ꝫ a corde
i q̄ntū pt. paulatī gra dei co
opante illa remouē. Si aūt r'mo
ue' nō pt. toleret illa pacīēt'
r̄ voluntate tanq̄ hospes. sci
ēs t'ssie q̄ ei pficiēt ad cōna
maiorē. ⁊ neq̄q̄ ad dāpnationē.
Sed maria habeat vestes. q̄bz
cooperiant hospites. scz humilitatē
itiorē et exteriorē. ⁊ passionem
mētis i afflictiōe priozū. Si vō
maria despiciat ab hoīb; retur
rat stare ad mētem suā cogitā
do quō ego ds dreptꝫ ⁊ despectꝫ
pacīēt' tolrā. quō iudicatꝫ obmu
tui. quō flagellatꝫ ⁊ cōnatꝫ spi
nis nō mīmurabā. Tetēdat ecīa
maria. q̄ nō ondat oburgātibz
se signare vl' ipacie. ꝫ bndicat
psequētibz se. ut videtes bndi
cīt deū. q̄ imitat' maria ⁊ ipe
ds dabit bndictionē p maledcō
ne. Maria ecīa caueat. ut non
delhat vel ingerat molestātibz se
q̄ dāpnabile ē et delhē ⁊ detra
hentē audire ⁊ ex ipacia primo
exbrare. Ptēa ut maria bo
nis humilitatis ⁊ pacīe pfrē possi
deat. studeat mitantare vl' aui
sando admonē detrhētes alijs
de periculo cor. ⁊ admoneat eos
cū caritate vbo ⁊ exēplo ad ve
rā humilitatē. Ite vestis maie de
bet ee passio. Si ei vidit pecta
re pxim suū spatiat' ei. rogādo
deū ut ei miserear. Si vō vidit
eū pati iuriā vl' dāpna vel
cōtūeliā. ꝺdoleat ei ⁊ iuuet eū
p̄bz ⁊ auxilio ⁊ sollicitudīe sua
ecīa apud potētes scli. q̄ vera
passio nō q̄rit q̄ sua sūt ꝫ que
pxiorꝫ. Si vō maria tal' ē q̄ nō
exaudīt' apud p̄cipes ner pfi
cit egressꝫ eiꝰ de cella. tūc roget
deū obnixiꝫ p afflictis. et ds qui
ispector ē cordiū ppt' caritatē vo
gratis mitet corda hoīm ad pacē
afflicti. et aut libabit' a tribulacōe
sua. aūt dabit' ei pacīa a deo ut
duplicet' cōna sua. Ergo talis
vestis scz humilitas ⁊ passio de
bet esse cordi maie. q̄ nichil
ita acthit i aiam deū. sicut hūi
litas ⁊ passio priorꝫ. Tertio ha
beat maria cibū ⁊ potū p hos
pitibz. Ita q̄ues hospites hos
pitat' cor maie. q̄n scz cor ra
pit' ext' se ⁊ appetit vide delec
tabilia t'rena et possidē tpalia.
Qn̄ aūt desidat audire ppīū hono
rē. q̄n caro q̄rit delectari i carnali
bus. q̄n spūs p̄tendit excusatiōez
fragilitatis id ē leuigationē cul
pe. q̄n accredit tediū boni ⁊ obli
uio fructuoꝫ. q̄n opa bona tepidā
tut mlta ⁊ mala fuit i oblitiōe.

Cont̃ tales ergo hospites opp̃ē ma
re assilio. ⁊ nequaq̃ dissilãdo dor
mitare. Ergo maria fide aãta
surgat fortit'. et talit' ĩndeat hos
pitibz isčis. Ego ĩquiēs nolo ali
qd̃ possidē de tpalibz. sz habere
volo exiguã mei corpis sustẽ
tationē. ego nec mĩmũ pũctũ
horarũ nec tpm expedē volo
n̄ in honorē dei. sz nec attendē
volo pulchrũ ⁊ vile nec utile cĩ
bus nec ĩutile nec sapidũ christi
meo a' insipidũ. n̄ ad bn̄placitũ
dei ⁊ aĩe utilitatē. q̃ nec delcor
viuē p̃ vnã horã n̄ ad honorē
dei. Talis igit' voluntas ē abns
hospitũ adueniētiũ. ⁊ talis res
pōsio extinguit delcamēta ĩordi
nata. Quĩto maria habeat ignē
ad calefaciē dñi hospites ⁊ ad il
luinādi eos. Iste itaq̃ ignis ca
lor ē sps sči. Impossibile ē aliq̃
posse abnegare ppã voluntatem
vel carnalē affectũ pntũ seu a
morē diuiciarũ. n̄ sps sči opāre
istinctu ⁊ calore. Sz nec ipa ma
ria q̃ntũcũq̃ pfecta ĩchoare vl' cõ
tinuare valet vitã bãm sine
ipius sps sči dilcõne vl' iformati
oē. Vt ergo maria lucrat hos
pitibz adueĩentibz. p̃mo cogitet
talit'. Deus ĩquiēs ea tractãdo me
treauit. ut sz ipm sup oĩa dili
gere ⁊ timere. Mato q̃ē de v̄
gie ut viã ad celũ doceat. quã
imitãdo ego sequerer cũ humilita
te. Dein morte sua aperuit celũ.
ut illuc desidãdo ⁊ veniēdo
festinarē. Cogitet ecĩa maria
et examinet oĩa opa sua. ⁊ cogi
tatũ ⁊ affectũ. sz quo offendit deũ
⁊ q̃ placet' ds tolerat hoiem et
q̃ multis modis hoiem vocat ad
se. Tales igit' cogitacões ⁊ sĩles
hospites suit marie q̃ oes q̃ in
tenebris suit n̄ illuiner ignis sps
sči. Q' quidē ignis tũc aduenit
ī cor. q̃n maria cogitat rõna
bile ee seruire deo. q̃n magis
ōnem penã vellet sustinere q̃
saeuit deũ ad ira prouocare. aliq
bonitate aĩa creata ē ⁊ sanguĩe
bñdcõ redẽpta. Tũc ecĩa cor de
isto bono igne habet luce. q̃n a
nim̃ cogitat ⁊ discutit. q̃ ĩten
tõe q̃libz hospes id ē q̃libet co
gitatus aduenit. q̃n cor exaĩnat
si cogitatio tẽdit ad ppetuũ gau
diũ vl' ad tñsitoriũ. si nullã co
gitationē dimittit ĩdiscussam.
nullã ĩpunitã. nullã sĩ tõre
Ergo ut ignis iste obtineat et
obtentũ custodiat'. necẽ ut ma
ria apponet ligna arida q̃bz nut'
at ignis iste. id ē diligẽt' obscurũ
carnis motũ ne ĩsolescat caro.
et apponat oēm diligẽtiã ut opa
pietatis et orões deuote augẽ
ant'. q̃bz sps sčs delect'. Sz scĩēdũ
⁊ osidãndũ ē q̃ ubi ignis accẽsus
ē in vase clauso nõ lims exitũ
ĩcipius extinguit'. ⁊ vas frigefiat.
Dic ē cãi maria. Di ei ipa ad
nichil aliud velit viuē n̄ ut
possit facē hoiem deo. expedit
ei ut os eius aperiat'. ⁊ flamma co
mitatus eius egrediat'. Tũc aũt
aperit' os q̃n ex feruẽti caritate

logꝺo filios ſpūales deo ḡenāt.
Ꝫ diligēt' attēdat maria q̄ ibi
apiat os p̄dicacōis ſue ubi boni
fiāt feruētiores ⁊ mali efficiāt
meliores. ubi uſtica. poſſit ad
ḡeri ⁊ p̄ua ꝛſuetudo abolerī.
Nā paul⁹ apl̄s me⁹ q̄nz loqu
voluit. ꝟ ꝓ ſp̄m meū p̄hibit⁹ ē
q̄ tpe acrepto tacuit ⁊ tpe ogō
loc⁹ ē. q̄ q̄nz lemoribz vōbis q̄nz
ſeuerioribz uſ⁹ ē. q̄ oīa vba ſua
⁊ opa habuit. ad dei ḡloriā ⁊ fi
dei ꝛformatiōē. Si aūt maria
nō valet p̄dicare habēs nichi
lomi⁹ volūtatē ⁊ ſciām p̄dicādi
faciat ſicut vulpis. q̄ ꝯruiens
mōticulos iquirit plā loca pe
dibz. ⁊ ubi repperit loca meliōa ⁊
aptiora. ibi facit requiē ſue foſſam.
Sic maria atteptet vōbis ⁊ ex
ēplis ⁊ oīonibz corda mlt̄oꝝ.
⁊ q̄n ūenit corda aptiora ad
recipiēdū vba dei. ibi īmoret
admonēdo ⁊ ſuadēdo q̄ poteſt.
a juna eīā laboret ut ꝛueies
exiḡ det flāme ſue. q̄ ꝙ maior
ē flāma. eo plēs illūnāt⁹ et
iflāmant⁹. Tuū aūt habet flā
ma exitū ueniētē. q̄n maria
ner formidat utrūpiū n⁹ q̄nt
laudē ꝓp̄ā. q̄n nec timet adiſa
ner delectat in p̄ſp̄is. ⁊ tuū at
reptius ē deo q̄ maria faciat
opa bona ī publico q̄ ī occlto.
q̄reng vdētes ḡlificēt deū. Scīē
dū aūt eſt q̄ maria debet em⁹
tē duas flāmas. unā ī occulto
⁊ aliā in publico. hoc ē duplicē
habē hūilitatē. p̄ma ſit ī cor
de intḡ. ſcda ſit extḡ. Pma eſt
ut maria cogitz ſe inutilē ⁊ idig
nā ad oīa bona. ⁊ ut nullis ſe in
cogitacōe p̄ferat. laudari ⁊ vide
ri nō appetat. arrogātiā fugiat.
deū ſup oīa deſidādo ⁊ eiḡ vba
imitādo. Si aūt maria talē flā
mā emiſit. ſic ḡnis opm illūi
nabit tuū cor eiḡ caritate. et
oīa ītīa aduenīētia vīcunt⁹ et
facilīt tolānt⁹. Scda flāma ſit
ī publico. Si ei vera hūilitas ē
ī corde. apparē etiā debet ī veſte
⁊ audiū ab ore tuū ⁊ p̄fici opa
tione. Tuū aūt vera hūilitas eſt
ī veſte q̄n magis eligit veſtem
minoris valoris ex q̄ habet calo
rē et utilitatē. q̄ veſtē maioris
valoris ex q̄ habebit ſupbiā ⁊ oſ
tētationē. Nā veſtis q̄ valet mo
dicū ⁊ vocat⁹ apud hoīes vilis
et abiecta vē pulchra ē apud
deū q̄ p̄uocat hūilitatē. Veſtis
vō q̄ multo p̄cio vendit⁹ ⁊ emt⁹
et vocat⁹ pulchra. deformis ē
apud deū. q̄ auſert pulchitu
dinē āgelox. id ē hūilitatē. Ꝟ ſi
maria ex aliq̄ ratiōbili cauſa
cogēt⁹ habē habitū modico me
liozē q̄ ipa vellet nō ꝓp' hoc
tbet⁹. q̄ ex hoc augeret⁹ merites eiḡ
Jtē maria debet habē hūilitatē
ī ore. ſcz loq̄do hūilia. uitādo ſe
rilia. cauēdo multiloq̄a. nō ſub
tiliādo vba. nō p̄fendo ſua ſēſibz
meliox. Si vō maria audiēt ſe
p aliquo bono ope laudari non
eleuet⁹. Ꝟ indeat ſic. Laus ſit dō
q̄ dedit oīa. Ad ei ergo ſū miſi

pulius ante faciem venti? ¶ Nunquid boni a me. q̄ sit sicut tra sine aqua? ¶ Si vō maria vitupatur nō ostendet. sz videant sic. Dignū ē q̄ tocēs i aspcū dei petamur nō penitū. maioribz ei afflictiōibz ego digna sū. idō rogate pro me ut tolendo obpbria tpalia fugia sēpna. ¶ Si vō maria quocūq̄ ad ira ex ipbitate pximoz. caueat dilugēt ne soluat ligia trsiōibz idisacetas. q̄ ira sepe superbia comitatur. ¶ Ideo osiliū ē ut aduēiente ira et superbia xp̄mat labia tāto tpe quousq̄ voluntas peté possit auxiliū adeo patiēdi et deliberare q̄d vl q̄lit' rndendū sit. ut vicē possit seipm. Ira nā tuit mitigat in corde. et hō valet sapiēt' ispiētibz respōdē. Scito ergā q̄ diabolo multū iuidet marie. q̄ si eā ipedire nō pt p tūsgressionē mādatoz di. tuit exacuat eā ad facultatē mg ne ire. ād ad dissolutionē mg ne letie. ā ad vba dissoluta et otiosa. ¶ Idō maria sp petat auxiliū a deo. ut oīs eius locutio et opatio ab eo regat'. et ad eū dirigat'. ¶ Itē maria habeat humilitatē in ope. ut nichil faciat causa vane laudis. nichil attēptet nouū. nichil humilitatis erubescat i ope. fugiat singularitatē. oībz deferat. i oībz reputet se indignū. ¶ Itē maria eligat magis sedē cū paupibz q̄ sedē cū diuitibz. magis obedire q̄ p̄esse. magis silere q̄ loq̄. magis ee solitaria q̄ cū poētibz et pnīs nūsari. Aia vra q̄ odiat ppā voluntatem. moriē sua sp mediet. nō sit tuciosa. nō nimuerat. nec obliniosa iusticiaū dei et affōnū suaz. ¶ Maria q̄ frequs sit ad cessiōes sollicita i tēptaciōibz suis. desidās ad nichil aliud vuē. q̄ n ut honor dei et salus aiāz augeat. ¶ Itē maria q̄ taliē sicut ia dām ē affecta ē. si eligat' in martha. et obedēs ex caritate dei suscipiet gē aiāz mltoz. dabit ei dupl' cōna. sicut p filiatiōnē ondet'. Dns q̄dā potes erat habens nauē onātā mcimoīs pciosis q̄ dixit famulis suis. ¶ Ite ad portū talē et ibi erit m lucū mg nū et fructs gracios. Si surgēt vēti laborate vīlit'. et nō ateadiamī. q̄ mītes vīa erit magna. ¶ Surgēt famuli nauigātibz prenaluit vēt. itumuerūt ptelle et nauis quassata ē fuit. Nūt aūt gubnator nauis tepuit. et oēs desperabat de vita et dixerūt. Ueīte ad vnū portū q̄ flauit eos vēt. et nō ad illū q̄ dns eis designauat. Qd audiēs vn̄ famuloz fideliōr et igemuit cēs ex zelo amoris dn̄i ferues. arripuit violēt' gubnaculum nauis et viribz pduxit nauē ad portū quē dns volebat. ¶ Surgēt ho iste q̄ sic violēt' nauē pduxit ad portū. maioū m

dic' de actibz vite
beate marthe. Ca. lxvij.

rede p̄ alijs ē remunand). Dile
ē ergo de plato bono. q̄ ppt̄ aō
ē dei. ⁊ p̄ salute aīaꝝ suscipt
ons regimiꝫ. nō curas de hōre.
q̄ diplicē mēdē habebit. Primo
q̄ princeps erit oīm bonoꝝ eoꝝ
quoꝝq̄ ꝑdixit ad portū. Scdō
q̄ glā eiꝰ augebit sine fine. Ter
erit ecōt de illis q̄ abuīt hōres
⁊ placēs. Erūt ēnim principes
oīm penaꝝ ⁊ pcoꝝ eoꝝ quos
suscepīt regere. Scdō q̄ ꝓfessio
eoꝝ erit sine fine. Tīa plati
q̄ abuīt honores filiores sunt
mēbris ih̄ū plātis. q̄ decipiūt aī
mas malis exēplis suis ⁊ vbis
⁊ digni sūt vocari maria vl̄
martha ni se ope pnie emen
dēt. Quito maria debet dare
mediaīā hospitibꝫ suis. id est
eos lerificare vbis bonis. q̄ ad
oīa q̄ euenire posset siue sint
leta siue tristia sic dicē debet. Ego
iquies volo q̄cp̄ me ds velit
velle. et eiꝰ voluīatī prata sū
obedire. ecīa si ire ī infernū.
Tīa talis voluīas ē medicina
dē aduenientia cordi. ⁊ hec vo
luīas ē delectatio ī tribulacōe. ⁊
tpamētū bonū pspitate. Hz q̄a
maria multos habet īimicos.
ideo ītinue faciat ꝓfessionē.
Tīa ih̄ū diu sciēt' morat ī pcō
habēs copiā ꝓfitēdi et neglexit
vl̄ nō attēdit. tuit magis apos
tata dicēda ē apud deū ih̄ū maīa.

Scīm de actibꝫ vite
Cito martheCa. lxvj.
ecīa q̄liez ps marie
optima sit. nō tn̄ ideo ps mar
the mala ē. ymo laudabilis et
placēs deo. Ideo dicā tibi mul
quō martha ih̄m tenere debet. Ipa
q̄ppe debet habē sicut maria.
q̄rīq̄ bona. Primo fidē rectā ecīe
dei. Scdō scire p̄cepta deitatis ⁊
ihīlia euāgelice vitatis. ⁊ illa de
bet ꝓfice corde ⁊ opacōe. Tercio
cohibē līguā ab oī vbo malo q̄d
ē ꝑ dei ⁊ ꝓxīm ⁊ manū ab oī
illicita ⁊ ihonesta opacōe. et aīm
debet ītinē a nimia cupiditate
⁊ delectacōe. scire q̄ ꝓtētari de ꝓs
sis ⁊ superflua nō desidare. Quito
ꝓfice opa mie rōnabilie ⁊ ihīlie.
ut ppt' confidentiā illoꝝ opm in
nullo offendat deū. Quito dili
gē deū sicp̄ oīa ⁊ plg q̄ scīpm. si
cut fecit martha. Tīa ipa gau
dent' dedit seipsā m̄. Scdō vba
et opa mea. et postea dedit oīa
bona sua p̄ honore meo. ⁊ ideo
fastidiunt tpalia ⁊ q̄rebat celes
tia. Ideo pacīēt' oīa sustinuit. et
de alijs sicut de seipā curabat.
Ideo semp̄ cogitabat caritatē
meā ⁊ passionē meā ⁊ letaba
tur ī tribulacōibꝫ ⁊ sicut mr̄ dili
gebat mūsos. Ipa ecīa mar
tha seqbat me corde. nichil de
sideras n̄ audire vba vite. Ipa
q̄ oppaciebat' dolētibꝫ. cōsolabat'
fluxos nēinē maledicēs si dis
simulas ī pbitates ꝓximi ⁊ p
oībꝫ oras. Dis ergo q̄ caritatē
desidāt ī vita actiua seq̄ debet martha
diligēdo ꝓxim ut obtineat celū
si nō fugiēdo vicia eiꝰ. fugiēdo

laudē ꝓpā et oēm ſuꝑbiā et di
plicitatē. iuā eaā ⁊ iudiā nō
debet ſeruare. Dz nota q̄ martha
rogās p ſrē ſuſcitato mortuo.
ꝓor venit ad me. ſz nō reſuſci
tabat ſr̄ eiꝰ ſtatī. Dz ven̄t poſt
ea maria vocata. et tūc ꝓter
ābas ſorores ſr̄ reſuſcitat̄. Dic
eaā ē in ſpūali vita. qz q̄ ꝑfē
deſidāt ee maria. debet prius
ee martha. laborādo ī honore
meo corꝑaliē. Et ſcire debet ꝑius
reſiſtē deſideriis carnis et tēp
tacōibz dyaboli obuiare. ⁊ poſt
ea ꝑt cū delibātē aſcēdē ad
gradū marie. Q̄ ei nō ē ꝓba
tus ⁊ tēptat̄ ⁊ q̄ nō vicit mo
tus carnis ſue. quō ꝑt iugit̄
celeſtibz ĩhere? Q̄s ē frat̄ mor
tuus marthe ⁊ marie. n̄ opa
no ī ꝑfecta? Q̄ā multotiēs o
ꝓatio bona fit ī diſcreta ītenti
one. ⁊ ī delibāto aīo. ⁊ īdō ī miſ
ſe ⁊ tepide ꝓcedit. Dz ut opatio
bona ſit n̄ acceptabil̄. reſuſci
tat̄ ⁊ reminiſcit ꝑ martha ⁊
maria. id q̄n ꝓxim̄ ſincē dili
git̄ ꝓꝑ deū et ad dn̄m. ⁊ ſolus
deus deſidāt̄ ſuꝑ oīa. ⁊ tūc oīs
bona opatio hoīs bñplacita ēēd.
Idō ego dixi ī euāgelio q̄ maria
optimā ꝑtē elegit. Q̄ā ꝑs mar
the tūc bona ē q̄n dolet de ꝓcis
ꝓxiox. Eſt q̄s ꝑs marthe t̄r me
lior. q̄n laborat quō hoīes ſapi
ent̄ ⁊ honeſte viuāt ⁊ ſubſiſtāt.
⁊ hoc facit ꝓꝑ ſolū dei dilēcōnē.
Dz ꝑs marie optīa ē. q̄n ipa ſo
la celeſtia ⁊ aīa ꝑ luc̄ ſtēplat̄.

Tūc q̄s deus domū marthe et
marie ītredit̄. q̄n mēs replet
affectōibz bonis ⁊ pacīa a ſcla
rit̄ tumultibz. deū q̄ ꝓnte ſp
cogitat. et ī eiꝰ dilēcōne nō ſolum
meditat̄ ſz laborat die ac nocte.
Ihē oñdit ſpōſe q̄ aīa ē vxor
dei. cuiꝰ dom̄ē corꝑs. q̄bz vō ſer
mi eiꝰ ꝑ q̄bz ſenſ⁹ ⁊ q̄bz āctibꝰ
ꝑ q̄bz vīrtutes deſignāt̄. dic̄ eaā
dn̄s q̄l̄ debet ee bona aīa ⁊ q̄lit̄
adornata. Oñdit ī ſup̄ p quibz
pcīs q̄da aīa cuiḡda defectū fa
it ad ꝑfectionē dāpnata. ⁊ ꝓꝑ
pces cuiḡda ſcā dicit q̄bz ſuffra
gijs poſſit a penis libāri. Cāp̄m

Filia loq̄t. Dn̄s q̄. lxvij.
dā dixit vxorē. cui e
dificauit domū. aſtitu
ēs ei ſeruos ⁊ pediſſequas ⁊ ciba
ria. ⁊ ipē pegre ꝑfect⁹ ē. Tādē
redīēs dn̄s audiuit vxorē male
diffamatā. ſeruos īobedientes. pe
diſſequas dehoneſtatas. Et intꝰ de
hoc ēdidit vxorē iudicās. ſeruos
tortoribz. ⁊ pediſſequas flagellis.
Ego dn̄s ille. q̄ aīam hoīs a de
cētis mee porīna creatā deſpō
ſaui mi in vxorē. deſidāns habē
cū ea ītrabilē dilectionē deitatis
mee. deſpōſaui at̄ in fide ⁊ di
lēcōne ⁊ ꝑſeuerancia vtutū. Hanc
at̄ edificaui domū q̄n dedi
ei corꝑs mortale in quo ꝑbaret̄
⁊ in vtutibz exercet̄. Dom⁹ vō
hec id ē corꝑs q̄nior ꝑfectes ha
bet. ſz nobilitatē. mortalitatē.
mutabilitatē ⁊ corruptibilitatē.
Nobile ergo ē corꝑs q̄ a dō creā

tū ē et pcipatione hꝫ aī oī
bus elemēas. ⁊ resurgꝫ ī nouis
sīo die ad ciuitatē. Sz ignobile ē
ispectu aīe. qz de tra ē. ⁊ aīa spi
tualis. Ergo qz corpꝰ qđā nobi
litatē hꝫ ideo debet ornari
vtutibꝫ. ut possit ī die iudicij glo
rificari. Est eāa corpꝰ mortale
qz de tra ē. ido oportꝫ ꝙ forte sit
ꝑ delām̄ēta. q̄bꝫ si succubuerit
amittat deū. Corpꝰ q̄ mutabi
le ē ⁊ ido stabilitī debet cacioē
aīe. qz si seq̄t motꝰ suos. sile est
iumētis. Qrto corpꝰ corrup
tibile ē. ⁊ ideo sp sit mūdū. qz dy
abolꝰ desidat īmūdicia q̄ refug
custodā angelos. Habitatrix
ergo hui⁹ domꝰ siz corpis ē aīa.
ī quo q̄ ī domo regit. ⁊ viuifi
cat ipm corpꝰ. Sine pnīa em
aīe corpꝰ ipm horrendū est et
ferdū. ⁊ abhominabile ad īuen
dū. Habet eāa aīa seruos q̄tꝫ
q̄ deseruiūt domui ad solamē.
Primꝰ ergo seruꝰ ē visꝰ q̄ debet
ee tanq̄ bonꝰ speculatorꝫ. q̄ dis
cernat inī hostes venientes et
amicos. Cū aī venīt hostis
q̄n oculi desidant vidē pleriꝫ
facies et delectabilia eaīus ⁊ ea
q̄ nocua sūt ⁊ inhonesta. Cū
vo venīt amici. q̄n delectat vidē
passionē meā ⁊ opa aīcoꝝ me
oꝝ ⁊ ea q̄ sūt honorus dei. Sedꝫ
seruꝰ ē auditꝰ q̄ ē q̄ bonꝰ ostia
rius q̄ aperit aūcis ⁊ claudit ī
imicis. Cū aī aperit aūcis q̄n
delectat audire vba dei ⁊ sermo
nes ⁊ opa aīcoꝝ dei. Claudit
vo hostibꝫ. q̄n detrīoes ⁊ scīli
a ⁊ iania phibēt. Tertiꝫ seruꝰ
ē q̄ sūt comedēdi ⁊ bibēdi. Hic
ē q̄ bonꝰ medicꝰ q̄ abaīa ordīat
ad nēcitatē nō ad superfluitatē
⁊ delectionē. Hāa alimēta su
mēda sūt q̄ medicamēta. Ido
duo ꝺsidanda sūt ī q̄ sūt siz q̄
ibꝫ nec multꝫ sumat nec nimis
tius. Si ei multꝫ ibꝫ sumat ge
nerat ī infirmitatē. Si mīus debito
sumat. fracit tediū ī seruicio dei.
Qrtꝫ seruꝰ ē tactꝰ. Hic sit q̄ bo
nus laborator laborādo mānibꝫ
uste ad sustētandū corpꝰ. labo
rādo prudenī ad domādū illici
ta carnis. laborādo desidanī ad
ꝺsequiēdū etnā salutē. Quīt⁹
seruꝰ ē odoratꝰ delectabiliū. Hic
ppī mīcrdē etnā ī multis pt ab
ee. Ideo hic seruꝰ sit q̄ bonꝰ dis
pēsator cogitādo si expedit aīe
si mēt. Si sine eo subsistē potest
corpꝰ. In vo ꝺsidat ꝙ corpꝰ sn
delectabili odoratu ī quibuscūq̄
sit stare pt ⁊ viuē ⁊ abstinet
se ab eo ppī deū. mēt a dō mis
nā mīcrdē. q̄ vtq̄ illa mlti est
placita deo. q̄n etāa a lucris a
mīmꝰ cohibet. Cū ergo aīa tles
hꝫ seruos. debet etiā habē pe
dissequs q̄tꝫ apositas q̄ dnām cus
todiat ⁊ intendet eā de periculis
suis. Prima sit timōsa ⁊ studiosa
ne spōsus offendat ī trisgredie
do mādata eiꝰ. ā ne dnā negli
gēs inueniat. Secūda sit deuota. ut
nichil q̄rat n̄ hōrē spōsi. ⁊ dnē sue
utilitatē. Tertia sit modesta et

stalnis. ut dñā nec ī gaudio dissol
uat: nec ī adūsis succūbat. Quīta
sit pacies ⁊ prudes. q dnām ꝛt
mala aduēticia valeat ꝛsolāi.
Quīta sit pudica ⁊ casta q nec
ī cogitatu nec ī locucōe ā opa
cōe aliq̄d īdecor vl remissit me
niat. Igit si aīa talē habet do
mū sicut dr. ita ꝛpositos suos
⁊ pedissequas honestas. tpe ē si a
nima ipa q dnā ē nō sit pudi
⁊ deuota. Ideo ondē tibi volo ei
ā aīe ornatū ⁊ decorē. Ipā q̄ de
bet ee racionabil in discernēdo q̄d
debet corpi ⁊ q̄d deo. q pticipat
cū āgelis ī tracōe ⁊ dilcione. Ideo
habeat carnē sicut asinū. dādo
ei nāturia vite modata. exercitā
do eā labore. corripiēdo timore ⁊
abstinēcia ⁊ obseruādo motq eiq
ne sic ddescendat ifirmitati carnis
q aīa pecet ꝛt deū. Secdo aīa sit
celestis. q ymaginē habet celes
tis dei. ⁊ ideo nūq̄ sapiat n de
lectet in carnalibz ne ymagini
ipi⁹ drabol ꝛformet. Tercio sit
feruēs caritate dei. q sororē āge
lor et īmortalis ⁊ etna. Quīto
sit pudi in oi vtute q pudicia
dinē ipi⁹ dei etnalit. Si vō ꝛsen
tit carni etnalit esse deformis.
Ecia oportz dnām id ē aīam ha
bē abū. cuiq cibz ē meoria bnfi
ciorz dei. ꝛsidatio tribiliū iudi
ciorū eiq ⁊ delectatio ī caritate et
mādatis eiq. Et ido aīa diligetis
sie obsequet ut nūq̄ regnat a cē
ne. q tūc oia deordinat. Tūc
ecia oculi vidē volūt placēcia
et noxia. aures audire tania. pla
cet ecia ghustare suauia ⁊ labora
re tanit ppt mūdū. Tūc ratio se
ducet. dnāt ipacieia. minutia
deuotio. actriscat remissio. lenigh
tur culpa ⁊ fuā nō attendit. Tūc
eaā vlescit ei cibz spūalis. ⁊ oia
q dei sūt videt onōsa. Quō em
delectari pt ibi ungis meoria dei.
ubi delatio ē carnis? Aut quō aīa
ꝛformare se valet volūtati dei ubi
sola ei placet carnalia? Aut quō
discerni pt vez a falso. ubi sūt ei q
nia oia q dei sūt? Ideo de tali a
nīa sit deformata dia pt q dom⁹
dei facta ē tributaria drabol. ⁊ ei
homagiata. Talis ei ē aīa istiq
deficit quā omis, nā drabol⁹ eā
nouē iuribz possidet. Primo q vo
lūtate assensit pcto. Secdo q spre
uit dignitatē ⁊ promissū baptismi
sui. Tercio q nō curauit de gra
confirmacois sue ab epo data. Quī
to q nō attendebat tēp⁹ pmē
datū. Quīto q nō timuit me
deū in opibz suis nec iudicia me
a. ⁊ ex idustia recessit a me. Sex
to q nec pfuit pacias mea. q̄ non
eem vl q̄ p iudicare nō vellem.
Septio. q de pceptis ⁊ cilijs me
is minq curauit. q̄ de humanis.
Octauo. q nō regnabat dō ex
corde p bnficijs suis. q cor sūm
totū erat ī mūdo. Nono q pas
sio mea tota erat q̄ mortua m
corde suo. Et ideo nūc patiēt
nouē penas. Prima ē q oia que
patit. nō ex caritate illa patit
⁊ cū mala voluntate. Secda ē

q̄ reliquit creatorē ⁊ amauit creaturā. ideo oīs creatū abhōnat eū. Tertia pena ē dolor. q̄ reliquit ⁊ amisit oīa q̄ amauit et illa sūt ↄ eū. Quarta ē ardor ⁊ sitis. q̄ plꝰ desidābat perita q̄ eterna. Quinta ē timor ⁊ ptas deū. q̄ noluit timē benignū deū cū valebat. Sexta ē caretia visionis dei. q̄ nō vidit tpe suo pacētā dei. Septia ē desperatio de venia. q̄ nescit utꝝ saluabit vl̄ non. Octaua ē remorsꝰ sciē sue. q̄ bona omisit ⁊ fecit mala. Nona pena ē frigꝰ ⁊ fletꝰ. q̄ nō desidābat caritatē dei.

Decimaptā q̄ aīa ista duo habuit vnū q̄ habuit fidē passionis mee ⁊ restitit q̄tū potuit ↄ eos q̄ oblocabāt m̄. Secām ē q̄ dilexit mīem meā ⁊ scōs ⁊ ieiunijs eō honorabat. ideo ppt̄ pces aīe tū meoꝝ oratiū q̄ ea dicā tibi quō saluāri possit. Primo saluabit ppt̄ passionē meā. q̄ tenuit fidē ecclie mee. Secdo ppt̄ īmolationē corpis mei. q̄ hoc ē antidotū aīarū. Tertio ppt̄ pces eloꝝ meoꝝ q̄ sūt i celo. Quarto ppt̄ opa bona q̄ fiūt i ecclia scā. Quinto ppt̄ pces bonoꝝ viuētiū i mūdo. Sexto ppt̄ eleosias factas de bonis iuste acquisitis. et si restituāt ea q̄ iniuste male acquisita. Septio ppt̄ labores iustoꝝ. q̄ p salute aīarū peīnant. Octauo ppt̄ indulgētias a pōtificib; cessas. Nono ppt̄ penitētias aliq̄s p aīabꝰ assūptas. quas vīētes nō ꝓpleuerunt.

Ecce filia hāt revelationē ꝓme tuit tibi patronꝰ tuꝰ scīs ericius tui hec aīa seruiuit. q̄ verē tēpꝰ quo refrigescit malicia ēre hūiꝰ ⁊ zelꝰ aīaꝝ i multoꝝ cordibus surget. Ppt̄ dicit sponse q̄ mūdꝰ iste filiꝰ ē naui habēti tres ptes. scz proā. mediū et puppim. sic mūdꝰ iste ꝯcludet filiꝭ etatibꝰ hic ꝛētis ⁊ i fine t' aē etatis i q̄ iā sumꝰ nascet de maledictis feīna ⁊ hō ille horribil' antixpt̄. Cā. lxxvij.

Filiꝰ loqt̄. q̄ mūdꝰ iste est q̄ nauis. q̄ sollicitudinib; pleng ē ⁊ procellis tēptationū agitat. nec aliq̄n dimittit hoīez se cum aīāq̄ hō ꝓuenit ad portū ꝯtis. Sicut āt nauis habet tres ptes. scz proā. mediū ⁊ puppim. sic etates tres tibi describo ee i mūdo. Prima ꝛigit̄ ab adā usq̄ ad īcarnationē meā. Hec ꝛigit̄ i pra q̄ alta ē ⁊ mirabil' ⁊ fortis. Alta i pūarchaꝝ pietate. mirabil' i pphaꝝ sciā. fortis i legis observātia. Dz hec ps patiat tūc descēdē cepit. q̄n pplis indaicꝰ ō tēptis mādatis meis. misceri se sceleribꝰ ⁊ ipietatibꝰ. ppt̄ea abiectꝰ ē ab honore ⁊ possessione. Media vō ps nauis id ē mūdi tūc apparere cepit q̄n ego ipe filiꝰ dei vnū ꝛcarnari volui. q̄ sicut media ps nauis depressior et humilior ē ptē reliq̄. sic i aduētu meo humilitas ꝓdicari cepit ⁊ ois honestas. ⁊ mlti locꝰ tpe

ea secuti sūt. Nūc aūt qz ipietas
& supba malescit & passio mea
qz oblita & neglecta ē. ido etia
ps icipit ascendē. q durabit ad
iudiciū. Et i hac etate misi p
te vba oīs mei mūdo. q quūq;
audierīt & secuti fuerīt. felices erūt.
Sicut ei iohānes dicat i euāglio
nō suo ꝙ meo. beati inqt q non
viderūt & crediderūt. sic dico nūc.
Beati utiq; erūt in etna bītudie
q hec vba audierūt & sequūt. In
fine vō etatis huj⁹ nascet antixp̄s.
Sicut ei de iugio spūali nascū
tur filij dei. sic antixp̄s nascet
de maledicta fēia simulāte se
sape spūalia. & de maledō ho
mie ꝑmissioe mea dyabol⁹ for
mabit corp⁹ suū. Et tēp⁹ istius
antixp̄i nō erit sicut frater ille
cuj⁹ libros vndsti descripsit. ꝙ i tpe
m̄ agnito qn̄ iqtas ulle modū
habūdauit & ipietas excreuit
i imensū. Ideo facto q puenīt an
tixp̄s venit. gētibz aliqbz apiet
porta fidei. Dein xp̄ianis dilige
tibz hoīes & iqs actulātibz clez
& iusticiā. signū ē euidēs ꝙ cito
veniet antixp̄s. ¶ Dubitāte spōsa
de quoda monacho an illudēt. qa
dicebat se vidē visiones celestes.
rndit xp̄s dicēs q ille illudit a de
moe sub spe āgeli lucis. qd ꝓbat
xp̄s ꝙ libros illuj⁹ tinētes abici
one & ꝓpa laude. & ꝓcipit xp̄s
q moneat ut se corrigat. aliqn

Dico tibi de illo monacho de q⁹ tu
dubitas. Scias ei q ipūa fecit ci
relīquie suū monastiū ꝑmū & nō
dacie intuit sēm. Et qz excōicatꝰ
venit i ciuitatē meā ihl'm. ideo
illudi meruit & decipi. qz erubuit
ee mōchꝰ hūilis & stare i vocati
one ad quā fuit vocatꝰ. Audiēs
libōs qōs habet. et inuenies i eis am
bitionē & ꝓpa laudē. Nā legitꝭ
i libris suis q petrꝰ & paulꝰ dixe
rūt ei dignū sūmo sacdoto. &
q foret simul papa & ipator.
& q qn̄ fuit necessitatꝰ inuenit ad
caput suū quosda denarios au
reos. & qnda monetā icognitā.
& q michael archāgelꝰ appuit
ei i corpe cuiusda mercatoris.
& quo xpe aggregnāt oēs ꝓphas.
Ido facto q oīa ista sūt a dyabolo
q illudit ei. Ptēa dic ei q nec
papa nec cesar fiet. ymo n̄ cito
redierit ad mōsteriū suū & ste
terit sicut mōchꝰ hūilis monet
mfra breuissim tēp⁹ sicut aposta
ta. idignꝰ cōione sc̄oꝝ & sortio
monachoꝝ. ¶ Xp̄s dic sponse
quēda fremē ee decepti sb spē
vtutis q michil i qdragesia cōe
debat & alias idiscretas abstine
tias faciebat. sfidēs ex hoc posse
obtinē celū. qz nō in nūis boīs
opibz debeꝰ sfidē. q q̄nticūq; mag
na sit qn̄ nulla ꝑsumcōe debeꝰ si
cū hūilitate spare debeꝰ i sola
misdia dei. Explīm. lxx.

Hic cito & male movet. qd
pcydolor sc̄ꝑ ꝓta eue. Ca.
Illuj loqr ad sponsā. lxix.

Illuj loqr. Ego dixi i cuā
gelio meo qz ꝑ duo ce
lū obtinebit pr. Ōmūe

si hō humiliauerit se sicut parvulus
dm̄ ē. si hō fuat violētiā sibi pri
Ille ergo ē humilis qui q̄ritur pfe
at & bona ferit requez q̄ nulla
de mitis suis michi afidēs. Ille nā
p fuat sibi violētiā. q̄ motibz cō
mis sue iordinās resistēs castigat
se cū discretōe ne offendat deum
credit nō p iustitie sue opa ob
tinē celū. sz p miserīā dei. Ibi iste
frat' q̄ in q̄dragesiā michil come
debat & alia idiscreta ieiunia
faciebat. p abstinētiā suā q̄ ex
iustitia cupiebat obtinē celum
q̄ quidē opa abstinētie & iustitie
magis p̄esserūt ex superbia q̄ ex
humilitate. Ido iuste indignabit cū
hijs q̄ ieiunabāt & deiunabāt &
despiciebāt alios. Cui melius fu
isset si imitatz fuisset humilitatē illig
pcōus q̄ nec audebat oculos
leuare i celū. Sla ego pc̄e deus
vero hō inuitatz cū hoibz comedi
et bibi q̄ nō apponebāt. q̄nus sn
abo potuisse subsistisse. ut dare
hoibz exēplū viuēdi & ut hoies
sumerēt ncām vitē sue & regra
acent deo. Cepe ondit sponse
horribilē sniaz dapnacois aie
vnig cardīalis defuncti qui iuge &
i delicijs vixat. & dominat pla
nis & clero cū districta iustitia ter
ribilit' q̄ deiozātes assumūt ide
bite bona ecclīastica fideliū bn
frōz. promittit tn ipis bnfactorubz
i ꝑla ecna remuneratione optimā.

Videbat q̄ p ca. lxxj.
sona vnig cardīalis de
functi sedē i vna trabe
lignea. cui p ethyopes nigros q̄si
or camē ꝑtrahant. p q̄s aiaz su
dicti oportebat tristie. In p̄ma
at camera erat vestes diuisoꝝ
generꝝ. q̄s aia i vita dilexat. In
secda erat vasa aurea & argētea
& alia diuisoꝝ utensiliū. i q̄bz aia de
lectabat i vita. In tria camera
erat cibaria & odoramēta diuisa.
q̄bz aia cū corpe reficiebat. In q̄r
ta camera erat eq̄ & aialia. q̄bz
aia q̄n erat cū corpe p̄monebat.
Cū igit aia tristiaz p cameraꝝ p̄
mā sz vestiū. intolābili fetore cō
stingebat. & one horribili dep̄me
bat. et clamās flebiliter dixit. Ve m̄
q̄ magis dilexi pulchra q̄ utile.
Dilexi em̄ laudari & exaltari. ido
dignū ē ut dep̄mar sub scabellis
drabolox. Tristes vo p secdam ca
meraꝝ. sensit torqrē piceū & flā
mā diffundētē undiq̄. & tūc cla
mauit aia. Ve igit m̄ ve etnum.
q̄ bibi & rebibi. Queuit fulgē
tia & trena. & ido torqrē volup
tatis drabolice digna sit tebari.
Cuiaz aia p̄tēsisset p tria cameraꝝ.
sensit fetorē pessim & ignitos
serpētes. & tūc clamauit horribili
dicēs. O. o dilexi acillā & spre
ui dnam. dilexi suauia. ido dig
na sū gustare hec amara. Tristi
ens at p q̄rtaꝝ cameraꝝ. audiuit
sonū tribile q̄ tonitruū. & cla
mauit miserabiliter p tōre. O q̄
digna ē remunatio mea. Post
hec autē audiebat vna vox di
cēs. Ido cogitat hō in tria. an q̄s
lig dei meruerit q̄ dixit q̄ hō de

mūmo quadrāte reddet rationē
ī iudicio? ℣mo dico q̄ plḡ ē. q̄ e
tiā de q̄olibz mometo ⁊ denario
⁊ de cibo ⁊ potu ⁊ de figul' cogita
tōibz ⁊ locutōibz reddet hō ratio
nē. ni abluat ste ⁊ pnia. Aliut
nūq̄d nō credit deus ⁊ cardiales
⁊ epi q̄ de eleosinis meis q̄s ipi
nō cū tiore ⁊ deuocōe comedūt
⁊ deuorāt sine fructu. nō exigo
rationē? Aliut nūq̄d credūt q̄ a
nīe q̄rū erāt illa bona de q̄bz ipi
superbiūt nō petiit in dispōi meo
victa? Vē filia iudicabo ⁊ dili
gēt' seruabor q̄ tacē leuāt obla
tiões meas. ⁊ hoies ⁊ āgeli iudi
cabūt eos? Ego ego ⁊ aīa mea.
dotauiq̄ ecclīa meā. ut clici deo
us seruiret m̄. Vz nūc nec clīa
viuit ut amici. nec orāt ut au
diat? Ideo ego aiabz illoz quoz bo
na illa fierūt ex mesa ḡrē mee
⁊ passiois pnidebo ⁊ miserebor.

¶ Jhi āno jubileo xp̄s p̄ sp̄osam
p̄cepit cuidā confessori q̄ oēs confi
tētes ei libē absolueret si ī aptis se
tenciis ecclīe. Ca^m lxxv.

Filius loquit. Absoluat
ille bonus confessor oēs p̄
catores q̄ veniūt ad eū cū dēote.
donec veniat aliq̄s quē dico non
absoluēdū. Vz caueat p̄ iudicijs
ecclīe aptis. ¶ Xp̄s p̄cepit q̄ pu
deat talit' q̄ p absolucōe p̄cōz
nulla pecūa v̄ capiat. ⁊ q̄ p̄rochi
ales sacdotes possit absolue de
oibz p̄cis occultis. ne p̄tores si
t̄ mustrāt ad superiores nō absolui
ppt' tiorē v̄ecūdie ī suis moribz
p̄cis ī diuēt. ⁊ in eis dāpnabi
liter moriāt. Ca^plm. lxxvj.

Filius loquit. Que macule
sunt in ecclīa mea. Una ē
q̄ pauci absoluūt. ñ pe
nitentia p̄cedente. Secūda ē q̄ p
rochiales sacdotes nō audēt absol
uere p̄tores de oibz p̄cis suis oc
cultis. ⁊ assentes se nō posse ab
soluere illos ī casibz aliqbz epis re
seruatis. mittūt illos p̄tores ad
episcopos. et tāto tpe dispendit
donec oblata p̄cia fuit oibz manifes
ta. Ideo q̄ habēt zelū aīaz. de
bēt talibz salubrē ordinē. ne aīe
vl' pudore v̄ecūdie vl' obduracōe ī
p̄cis mortalibz moriāt. ¶ Xp̄s
dixit de quoda p̄nciato pape ex
istēte rome q̄ q̄mus multos ē. ni
dūlominꝰ absolutio quā facit
confitētibz rata ē apud deū. ⁊ p̄di
cit xp̄s eius subitaneā mortem.

Ille penitēs Ca^m lxxvij.
Iarūs lepsus ē. ⁊ sicut alius
q̄ vocat' milus audax ē ī
mūmis superbz ut leo. Et ō
sicut papilio qui habet alas la
tas ⁊ modicū corpus tradet a mi
mo vēto. Attēn scias q̄ absolutio
eius quā facit confitētibz sibi aīcte
ecclīe ītm rata ē apud deū. sicut
absolutio iustor sacdotū. Item
dicit ei sic. Ad scripturas habebis
⁊ nō possidebis. ℣mo confregata
tua rapiēt alij. Qui post hoc
obtinuit archiepatū. ⁊ ipo de
mortuo est. ¶ Videbat sponsa ve
nientē q̄ a castro sci āgeli usq̄ ad
scm petrū ī roma erāt milia hoīa

tinacula cribata muro. ¶ xpc declarat ea dicēs. q̄ ille scs papa qui spūalit' ¶ feruēt' dilexit ecclīam habitabit ibi aīa cardīa lubz ¶ osili

Qdi ī arijs suis. Cap. lxxv.

roma a palacio pape xpe scm petrū. usq; ad castrū scī angeli. ¶ a castro usq; ad domū scā spūs. usq; ad ipsam ecclīa scī petri. q̄ q̄ erāt vna plamacs. et ipsa plamacē cribat fumissiq; murq. diuisaq; habitacula erāt cta ipm murū. Cui audiū vocē dicētē. Papa ille q̄ spōsa sua ea dilcōne diligz q̄ ego ¶ aīa mea dilexiq; eā. possidebit hūc locū cū assessoribz suis. ut liberius ¶ q̄etius adiocare possit osiliarios suos. Cxpc p̄ ripit p spōsā cuidā deuoto magistro ī theologia q̄ p̄dicz fīcter oportūe ¶ īportune. q̄ aīe p̄gate vidēt fraē d̄. dicat ecīa q̄ q̄ sp̄ vel lēt viuē ¶ sp̄ peccare etīnalit' ī inferno cruciabūt. Cap. lxxvi.

Magistro mathia de suena q̄ exposuit istā libz. plogū p̄dicāte. vng armigēz q̄ furiosā clamauit. Si īgit aīa mea nō venit ī celū. vadat sicut bestia comedēs tīrā ¶ arborū cortices. Loga ē ei moza ad iudiciū. Nā āte illud iudiciū nulla aīa videbit gl̄iam dei. Qd audiēs spōsa q̄ p̄ns erat. īgemuit dicēs. O dne rex gl̄ie saluo q̄ me seruasti es ¶ multū pacies. Des ei q̄ tacēt vītatē ¶ dissimulat iustīcia laudāt' in mūdo. Qui vō zelū tuū habēt ¶ odiū despiciūt. Ido dne da isti magro istius ¶ feruorē loquēdi. Cui spōsa in excessu mētis vidit celū apti et iferni ardētē. ¶ audiuit vocē dicētē sibi. Vide inq̄t celū. vide aīas q̄li gl̄ia vestite sūt. Dic ergo isti magro tuo. Hec dicit nō alius q̄ deus. creator ¶ redēptor tuus. Predica secure. p̄dicā osistēter. p̄dica oportune ¶ īportune. p̄dica q̄ aīe p̄gate ¶ bte videt facē dei. predica feruēt'. q̄ mīces erūt tibi sicut filij audietis vocē p̄ūs sui. Si dubitas q̄s ego sū q̄ loquor. scias q̄ ego sū ille q̄ absolui a te cēp tacōes tuas. Hijs aūt auditis. vidit retrō iferni. ex cuius pauore ītra audiuit vocē dicētē sibi. Ne timeas sp̄ūs q̄s vides. Ioīs ei potestates ligate sūt ¶ nō p̄nt sine me plgēj sathanē aī pedes tuos. Qd ergo cogitāt hoīes p̄sumētes de se q̄ ego nō capiā iclinōnē ex eis. q̄ ecīa dēonia subicio voluntati mee? Rndit sponsa. O dne ne īdigneris si loq̄r. Nūq̄d tu q̄ misericordissiq; es. petuo puniēs illū. q̄ petuo peccare non pt? Hoc ei hoīes nō credūt ee nire deitati tue. q̄ iudicio misericordia superexaltas. Nec hoīes petuo puniūt aliq̄s ī se delinquētes. Rndit sp̄s. Ego sū ipa veritas ¶ iustīcia. q̄ do vnicuiq; secūdū opa sua. q̄ corda ispicio et volūtates. Et sicut celū distat a tra. sic vie mee ¶ iustīcia lōge sūt a meā osiliis ¶ itellectibz mūdanorū.

Ergo qz hō nō corrigit malū ſu
um cū viuit + pt. qđ mortū ſi pu
niat tibi nichil pt? Aut quō i
eternitate mea puriſſiā manē de
bēt hij. q̄ ētnū ſp viuē volūt et ſp
peccare? Et idō q̄ corrigit pcm
ſuū cū pt. manē debet meciū m
ētnū. qz ego ētnaliť poſſū oīa.
et ētnaliť viuo. ¶ Xp̄c corrigit
ſpōſā p̄ ītendū rez ſuaz + dicit
qz q̄ nō corrigit domeſticos vītu
oſe ītuerit dei iudiciū + punit hor
ribiliť quēdā q̄ oīa putabat e
neire a fortuna + caſu + qz ta
piebat piſces p̄ ītātionē. Cā.m

HOſpitāte ſpōſa. lxxvij.
I quadā villa. accidit
qz abuebāť veſtes +
ocalia ſua + fāuliarū. Cui oīā
ti xp̄c loqť dicēs. Debuit qz prin
ceps coqz abuſſit tēplū ihēlim.
Qis ē iſte p̄ceps n̄ illi q̄ delicio
ſa carnis plō q̄uit. qz amaritudi
nē paſſionis mee? Nec tu q̄ris et
toleras ī fāulia tua pulchras
facies. + mores eoz nō vītuchē
dis. ne videaris eis ḡnus. Ideo
modo accidit dāpnū qđ ceruis.
ut ītelligas nō ſufficē ad pfec
tionē ſeipm corrigē. ymo ecīā
alios + maxīe fāuliares ad ſilia
+ vītā bonā ꝓuocare. Qđeni
corrigē pītt + dimittis ꝓpt bonū
tpale + fauoze hoīm. hoc tibi ī
putabit in iudiciū + pcm. In
ſup ſcio qz ī habitator dom̄ hui
duplici iudicio laborat. ſc. ī fide
lutate. qz credit oīa fato regi. id ē
caſu + fortuna. Sed dō neq; ītāta
cōibz + ḡbuſdā vbis drabolicis
ut capiat multitudinē piſcium
de ſtagno. Et ideo qz de familia
tua ē. āmone eū vbis ut reſipiſ
cat + emēdet ſe. Alioq̄n. videb
oculis qz drabolo cui ſeruiut ī
eū pualebit. Qui audiēs āmo
nitionē ſpōſe xp̄i + trēnues. ſub
ito ī lecto collo reflexo ad doꝛſū
mortuū ē inuētus. ¶ Xp̄c rep̄
hēdit quēdā religioſū diſputā
tē de gētiliū ſaluatōe. et dicit
qz illi q̄ bñ viuēdo laborauerit
ut vocarēť ad vineā celeſtis
glōie et nō poterūt effici xp̄i
ani. p̄ morte recipiēt conſolaci
onē a deo. licz nō imbuť in fīa;

HIhēloqť Cā.m lxxviij.
ad ſpōſam dicēs. Qđ
dixit tibi fr̄ ille loquax?
Rndit illa. Qz gētiles q̄ nō vo
cati fuerūt ad vineā. nullo mō
habebūt fructū de vinea. Rndt
dns. Dic illi. Veniet tēp̄s q̄ fiet
vnū ouile + vn̄s pastor. vna fi
des + vna dctrīa ihēsus deus. Et
tuū mlti q̄ vocati fuerūt ad vine
ā reꝓbabuť. q̄ vō nō vocati ſu
erūt + tñ uxta poſſibilitatē ſuā
laborauerūt ut vocarēť. ꝓpi
ēt q̄dē in ſuppliciis aliqđ mi
ſcdiā et gr̄am relenamus. q̄nus
ipſa vineā nō inebuť. Ite dic
illi. Noli ē tibi cū deuota ſupli
catate oādo legē p̄i nr̄i. q̄ de tā
ſubtilibz ꝓpt vanū mūdi nomē
ſophiſtice diſputare. Ideo cogi
ta qualis ītraſti religionē. et ſcias q̄
actus alibi panem mēdicabis.

nisi dens mitigauerit sentēciā
suam. ¶ Expellebat p̄ vba hic
ōtēta reuelata spōse. a q̄dā domo
vn̄ dyabol⁹ q̄ dabat vīsa ⁊ p̄di
cabat alīq̄ futā hītantibz ibi p
dolatīnibz. q̄bz stans vōuit di cō
uīsis. demō ꝟfusꝰ cū clamore re
cessit. Cap. lxxix.

Quidā sponsa hospitaret in
q̄dā domo vna nocte
ubi dyabol⁹ aptē loq̄bat ⁊ da
bat vīsa ⁊ p̄dicabat mlta. igit ipa
p̄mte siluit spūs ille īmūd⁹. Et
tūc ipa in ōne audiuit vocē
dicētē sibi. nēinem tn̄ videns.
In isto īmq̄t loco facta sūt mala
aliq̄ ab īhabitātibz p̄oribz ⁊ ab hīs
q̄ nūc habitāt hic. Nā coluīt pe
nates ⁊ nō frequētāt ecclīas n̄
ppt̄ pudorē hoīm. nec audiūt ali
q̄n vba dei. Ido dyabol⁹ i hoc
loco dnāt. Ptēa ꝟfessor tuus cō
gregatis oībz īhabitātibz in do
mo ista ⁊ vicinis. dicat eis ista
vba. Deus vn⁹ ē ⁊ trin⁹. p quē
oīa fca sūt. ⁊ sine ipo nichil fi
t. Dyabol⁹ aūt creatūra ipi⁹ est.
q̄ stāmen vnū aīe pedes nros
mouē nō pt̄ n̄ ipo deo p̄mit
tēte. Ex q̄n pl⁹ q̄ritis ⁊ diligi
tis creatūrā ⁊ mūdū q̄ deū. ⁊
q̄ritis dicari ꝛt̄ deū. tūc dyabol⁹
īapt̄ possidē aīas mās. faciens
vos p̄mittēte iusticia dei i tpa
libz p̄spari. Ideo credite i deū. et
dimittite ser̄ pētes q̄bz ppinatis
latet ne faciatis p̄micias pe
natibz de pecoribz vl̄ de pomis
vestris. nec de panibz a vino
nec de alijs rebz. Nec dicatis q̄
fortuna fīat ista. Ex q̄ dō sic p̄mi
sit. Nec dicatis q̄ i alterū nichil
aliud īmolat n̄ tortella panis.
Ex firmit̄ credite q̄ ibi ē vē cor
pus dei aucifixū i cruce. ⁊ cre
dite vē sacm̄ēta baptismi. ꝟfir
macōis ⁊ vnctōis. ⁊ tūc fugiet
dyabol⁹ a vobis. Igit̄ oībz cla
mātibz credim⁹ ⁊ p̄mittim⁹ emē
datiōnē. stātī de fornace ubi dy
abol⁹ dabat vīsa. audita ē vox
dicēs. Ecce hic āplus nō habebo
locū. Et sic recessit ꝟfiss⁹. nec
postea ibi vox ⁊ tribulatio dya
boli ē audita. ¶ Quidā mortu⁹
fuit p̄ iusticiā. q̄ ad sacēdotiū
nō ordīatus celebrabat. de quo
xp̄s dicit q̄ ppt̄ illā penā ⁊ cō
trionē quā habuit nō dāpnat⁹
ī aīa. Misse tn̄ ⁊ alia sacm̄ēta
q̄ stulit p̄fuerūt fidelibz recipi
entibz ppt̄ fidē quā habuerūt.

Quidā nō Cap. lxxx.
ordīatus ad sacēdotiū ce
lebrabat missā. Cui
p̄natus iudex. adiudicatus ē igni.
Ad quo ōrāti spōse. x p̄s loq̄bat
dicēs. Vide miseriā meā. Nec
homo si dimiss⁹ fuiss⁹ īpūnitus
nūq̄ obtinuiss⁹ gl̄am. nūc aūt
obtinuit ꝛtionē. Et ideo ppt̄
supplicīū q̄ patit̄ ⁊ ꝛtionē ap
ppinquat gr̄ē ⁊ vēnit. Nūc aūt
potes q̄rē. si ppls q̄ audiebat
missas ⁊ recipiebat sacm̄ēta
nō ordinati. si defraudatus. à
mortalit̄ peccabat. Rīndeo tibi
q̄ neq̄q̄ defraudatus ē. Ex fides

audiētiū saluauit eos. qr credebāt
eū ab epo ordiatū esse ī ma
nibz eiꝰ ī altarī. Hic ⁊ fides pn
tū pficit baptizatis ab eo. qr fi
des ex caritate opm q̄ credit dig
na de deo nō erit sn remunacōe
nec fraudabit a desiderio suo.
¶ Xp̄s loqr sponse de q̄dā fēa q̄ a
dēone ītubo luxuriose horribilit
vexabat. dicēs. qꝰ p confessionē
purā ⁊ suptionē eucharistie ⁊
p orōnes sanctoꝝ dei liberabit. Ca.m
Quedā femīa .lxxxj.
vexata a dēone sic
uenit eiꝰ ītumuit ut
qī pitum eēt subito. ⁊ uentꝰ pau
latī detumuit. ut qī nichil in
utō habuisset. Cuiꝰ diu sic vex
aret ab īmūdo spū ⁊ ītimare ī
tumescēt more pientis. dīa
illi assumit sponsa xp̄i suppor.
Cui xp̄s orāti dixit. Sicut in
spīlibz bōis vnꝰ ē alto subtili
or ⁊ supior. sic ī spīlibz malis
vnꝰ ē neqor alto. Ita in isto ēt
no sunt spāliter tā ꝯfia dēonū.
Vnū ē ignēū ⁊ flāmeū. qd
dnāt in gulosis ⁊ ebosis. Sedm
ē dyabolicū qd possidet corpꝰ
⁊ aiam hōis. Tertiū ē ablōia
bilius ceteris. qd incitat hoīem
ad ipsā natāz ad luxuriā. Ergo
qr ī hac muliere dnāt ꝑ demon ifide
litatē ⁊ icōtinētiā suā ⁊ qr ex
tribore nō confessa accessit ad sa
cmētū altaris. idō afficeat pec
catū diu celatū ⁊ aīci dei oīet
p ea. ⁊ postea sumat corp̄s me
ū de manu sacdotis. qr placet
m̄ ut orōnibz ⁊ lacrimis p eo
fusis ab aliquibz aīcis meis
sanet. Quibz sic factis mul.r
er sanata ē. ¶ Quant hic ī me
dia a xp̄o p q̄ vnꝰ puer tū an
norū q̄ vexabat a dyabolo sa
natꝰ ē. agat ecīa eiꝰ q illudebat
a dēone p vnitē x ⁊ vbor hic
dētor ab eo libata ē Ca.m lxxxv.
Per tnū ānoꝝ sētarū
nō potāt nqn aspge
bat aq̄ frigida. Id vi
des sponsa mirata ē. Cui dixit
xp̄s. Vide iustitiā ⁊ pmissionē
meā. Mater huiꝰ pueri a dē
ne ītubo diu vexata ē. Ita dya
bolꝰ qr sp̄s ē assumit sibi corpꝰ
de aere. in qº lasciues ondit se
visibilē exercēdo cū illa fēa q̄
luxuriose malicīa ⁊ neḡa sua.
Et liꝫ puer de semibz pris ⁊ ma
tris natꝰ ē. maximā tn dyabolꝰ
in eo pātē habet. qr baptisma
te vē nō ē renatꝰ. sꝫ eo modo bap
tisatꝰ. quo mulieres ignorātes
vba tnitatis baptisare solent.
Ideo puer baptisēt ī noīe pris
⁊ filij ⁊ sp̄s sc̄i. ⁊ sanabit. agat
vē confiteat pcm suū. ⁊ dicat qr
dyabolꝰ accedit ad eā. Ihu xp̄e
fili dei. q̄ natꝰ es de vgīe maria
p salute hoīm ⁊ crucifixꝰ es. et
nūc regnas ī celo ⁊ ī tris. misē
rē mei. Id mulier faciēs libā
ta ē. ¶ Xp̄s q̄ sine rephēdit hic
dētes spūs phytōis pdicēs fiā.
qr hoc opat dyabolꝰ ex sbtilita
te nē. pmissioē dī p ifidelitatē
⁊ cupiditatē hoīm. Ca.m lxxxvj.

Omnes quidā ysaiam phytonē. utq; homines regni debent debellare aduersus regē suetre vl' nō. Et sic euenit sicut phytonissa dixāt. Ad hoc tū milite regis narrāte ptē spōse xpi. stati ipa cū diuīssz a rege audiuit i spū voce xpi dicētē sibi. Audisti quō miles cō sulunt phytonē & quō pdixit futurā pacē. Ad dic regi. q; hec fiunt pmissiōe mea ppt̄ malā fidē pplī. Nā drabol' ex subtilitate natē sue multa ingnoscēt pt̄. q; ut decipiat credētes sibi & ifideles m̄. i notescat ysaiē tibz. Ptēa dic regi ut tales homines extirpet̄ a sorte fideliū. q; tales deceptores sunt aīaz. q; ppt̄ lucrū tpale dāt & homagiant se drabolo ut plēs decipiant. Nec mirū. q; qn̄ hō plē desidāt scire q; deus vult eum saue & ditari affectat ad̄ velle dei. ideo tūc domon̄ reptans mētē eius & videns ieiunatā ihesū tibz suis. mittit adiutores suos scz phytones & alios adūsarios fidei. qbz decipiat. Et cū modicū tpale ysequt̄ qd' desidāt. pdit etnū. Xp̄s dicit q; deuotio gētiliū i fidē plē q; xpianoz. p maxīe augmētabit & cātabit oēs. Gla p. & f. & ss. Ca. lxxxiij.

Hugo loq̄t̄ ad sponsā dicēs. Scias q; adhuc tāta erit deuotio i gētilibus q; xpiani erunt spūaliter qi eoz serui. Et xplebunt septē. q; plēs nō intelligēs glificabit me. & edificabunt̄ desecta & cātabunt oēs. Gla patri & filio & spūi scō & horibz sās eius. Xp̄s reprehēdit onantes se de multis vestibz sicut paulo de pēnis. dicēs. q; si ydēnt plene i eo ipe daret eis plēitudinē & calorē i corpe & aīa. Ca. m.

Quum sponsa in. lxxxv. medijs frigoribz i regno suetre venisset ad q̄dā ysulā nauigādo & ibi oēs dormirēt. nolēs inquietare aliqs p mānsit ad diē i naui. Cuiz simili modū patent̄ de frigore. ipsa tantū calorē sensit. q; tāgētes eā & videtes mirarent̄. Cui orāti eta aurora dixit dns. O q; multi diffidūt homines de me. q; onerāt se vestibz sicut ericius pomis. Et sicut paulo pēnis sic superbiūt ipi de pulchris vestibus suis. cū tn̄ nec calefieri pnt sine me. nec pulchri videt̄ ni de meis. Dicāt ipi ponent spem suā i me ego dabē eis calorē corpis & aīe. et faciēm eos pulchros i aspectu sanctoz meoz. Sunt aūt deformes sunt q; nō detētat de nouarijs. & fauētibus diligūt creata q̄ creatorē. Xp̄s dicit sponse q; q; sanctē detinēt male acquisita nō mittunt in regē donec restituāt ex. omnia aīe q; diu i purgatorio fuāt. q; vō ignorāt ea detinēt nō puniēt. Dicāt eta de eleosis bonoz male acquisitoz. an pficiēt largientibz. Ca. m. lxxxvj. Vidā q; q; magna ānis in

purgatorio fuit & apparuit sponse dicēs. Ego ꝓpt' pcā mea & ꝓpt' illa bona & alia tibi nota diu plagatꝰ fui i ꝑgatorio. Ita audiui frequēt' in vita q̄ iuste a meis pntibꝫ ꝗsita fuerūt illa bona. Ego nō curabā nec istituebā. Cū at inspirāte deo q̄dā de pntibꝫ meis habētes sciam post mortē meā restituebāt bona eadē dnīs suis. tūc ego ex hoc & de oīonibꝫ ecclie scē sū libātꝰ de ꝑgatorio. Deinde dicit xp̄c ad sponsam. Ld credt homēs male fidei possessores q̄
obtenta detinēt iuste scīēt. nūq̄d q̄ trahūt i regem meā? Certe nō magis q̄ lucifer. Et nec ecclesie de male ꝗsitis pderēt eis. Et pderūt & nitent ad solatiōnē eoꝝ dnoꝝ quoꝝ illa bona fuerūt. Illi vō qui habet ignorāt male acquisita. nō punīēt. Et nec illi amittūt celū. q̄ voluntatē pfectissimā habēt restituendi et faciūt ope q̄tū pnt. q̄ dꝰ ꝓpt' bonā voluntatē supplebit vl' i pnti sclo vel i futuro.

¶ Qualit' vidit sponsa descēdēte ignē de celo i altari. & i manu sacerdotis vidit agnū. & i agno facie xp̄i humanā. iflāmātē. & audiuit expositionē misterij.

Q Vidā sac' Ca^m lxxxvij.

Dos i die pēthecostes celebrauit pmā missā in quoda monastio. Cui at i ipa elevatōe corpis xp̄i vidt sponsa ignē descēdēte de celo. ꝑ totū altare. & in manu sacerdotis vidit panē & i pane agnū viuū. & i agno facie q̄ hoīs m flāmātē. Et tūc audiuit vocē dicētē sibi. Sicut nūc vides ignē descēdentē in altari. ꝑ sīle spūs meus descēdit i aplos meos tali die sicut hodie. iflāmās corda eoꝝ. Panis vō ꝑ vbū fit agnꝰ viuꝰ et corpꝰ meū. Et tē facies i agno & agnꝰ i facie. q̄ pr̄ē in filio & filius i pr̄e & spūs sc̄s i utroq;. Et itez sponsa vidit i manu sacerdotis i ipa elevatōe eucharistie iuuenē mire pulchritudinis qui dixit. Ego dico vos credētes. nō credētibꝫ ego iudex. ¶ Ad ingressū vnīꝰ exorcizati i domo. sēiebat spōsa fetorē horribilē. Cui xp̄c exponēs dixit q̄ sicut ille fetor erat periculosꝰ corpi. sic exorcizatꝰ ē periculosa aie exorcizanti & ei cō

ꝓximpātibꝫ. Ca^m lxxxvij.

Q Vodā die cū spōsa assedisset cuidā epō & alijs nobilibꝰ sensit tūc fetorē abhominabilē q̄ de putredie squamarū piscū. Et mirātibꝫ assedentibꝫ q̄ sentirēt ipa sola fetorē & alij nō. statim ingressꝰ ē in domū vnīꝰ q̄ exorcizatꝰ erat. Et ꝓpt' potētia sua nō curabat de vicinis exorcizandis. Ingressa collocutōe. spūs dixit spōse. Sicut putredo squamarū piscū periculosior ē alijs fetoribꝫ corpi. sic exorcizatus ē spūalis infirmitas nocumēti alijs aie. q̄ nō solū nocet exorcizato. Et et assistentibꝫ & cōsentientibꝫ cū eo. Ideo expedit laborer

ut tales p̄mīāt. ne ꝓpria pacē eoꝝ plēs maculent. ¶ Sponsa dubitāte qđ sīgnificaꝛ ille motꝰ sē sibīl' admirabil' quē sentiebat ī corde. qñ alīq̄ ex ifusione dīna erāt sibi ꝛuelāda. mīt deꝰ dedāt ei vīutē misteriꝝ. āmūciās ei. q deus ⁊ ipa voluīt ꝑ ea mūdo ī dicare volūtatē suā. Cām lxxxix.

Qdete natalis dñi tā mirabil' ⁊ magna adue nit spōse xp̄i exultacio cordis. ut vix p̄ letīa se tenē posset. Et ī eodē momēto sensit in corde motū sensibilē et admirabilē. qī in corde eēt puer vīuꝰ volues se et reuolues. Cuiꝰ motꝰ iste duraꝛ. ondit p̄ū suo spūāli ⁊ aliqbz āicis suis spūalibz ne forte ēēt illusio. Qui vsus ⁊ tactu ꝑbātes vitatē admirabāt.

Itaq; itez ī eodē die ī sūma missa appāuit mīt dei ⁊ dix. spōse filia miraris de motu quē sētis ī corde tuo. Scias q̄ nō ē illusio. sed onsio q̄dā silitudis dilectedis mee ⁊ mīe in facte. Sīcā sicut tu regnas quīo tā subito tibi cordis exultacio ⁊ motꝰ aduenit. sic adiēt filij mei ī me mirabil' fuit ⁊ festiuus. Sīcā q̄n ego sensi āgelo nūciāti m̄ cōceptionē filij dei. statī sensi ī me mirabile qđdā ⁊ viuidū. Et cū nascēt de me īdicibili exultacōe. mirabili festiuitāte clausū meo ūginali utō ꝑdibat. Sdō filia nō tīeas illusionē. sz ḡtula te. q motꝰ iste quē tu sentis. signū aduēt filij mei ē ī cor tuū.

Ideo sicut filiꝰ mei ꝓposuit tibi nomē nouū spōse sue. sic ego volo te nūc nūiū filij mei. Sīcā sicut p̄ ⁊ mater senescētes ꝓponūt nutū oīg et dicūt ei q̄ faciēda sūt ī domo. sic deus ⁊ ego ī cordibz hoīm senes ⁊ fastidia caritate eoꝝ. ī dicare volui amicis meis ī mūdo ꝑ te voluīatē meā. Motꝰ vō iste cordis tui ꝑficiet. et angelus tertiū iuncta capacitatē cordis tui. ¶ Xp̄c ꝑ iohēm euāgelistā christ sponsam. q īdē iohes apposuit apocalipsim ī spūacōe spūs sc̄ ⁊ nō alīq. et q̄ glosa mgrī mathie sc̄i bybliā ē ab eodē spū ei dē mgrō dimeꝝ ī spūata. Cām xc.

Tempe quo mgr mathias de regno sueue glosator bybie glosabat sup apocalipsim. rogabat q̄dā vice sponsā ut sedeꝝ ī spū de tpe antix̄pi. et utrū a bēto iohe apocalipsis eēt scripta. q multi dubiū sentiebāt. Sque ipa sup hoc oīāte fuit rapta ī spū. ⁊ tūc vidit psonā q̄ vncta oleo sc̄i splēdēte fulgore magno. Cui loquēs x̄pc dixit. Die testimoniū qđ scripsuit apocalipsim. Rndit ille. Ego sū iohes cui ī deuote assignasti mīem tuā. Tu dñe ī spuasti mī mistia eiꝰ et ego scripsi ad solationē futoꝝ. ne fideles tui ꝑtent futuros casꝰ euitent. Et aut dñs ad spōsā. Ecce filia deo tibi q̄ sicut iohes scripsit de spū meo futa q̄ vidit. sic mathias confessor tuꝰ ⁊ p̄ de eodē spū intellexit

et scripsit spiale vinte sacre scp
ture. Insup dic eide magro tuo
que ego feci mgrim. q̄ mlti sunt
antixpi. Et quo & qn veniet ille
maledict⁹ antixpc. onda sibi
p te. Dubitate quoda religioso
credulo & disputate de ista gra
videdi celestia spose diuinitꝰ & gr
tis data. xpc reprehendit eu p spōsa
de logatate & intima sua vana
& corripit eu cu ifirmitate pal

Magistro sis. Cap. xcj.
mathia loquente cu quo
da religioso magne q̄n
titatis & familiaritatis de ista
gratia visionu celestiu diuitꝰ da
ta spōse. vndit ille religiosus.
Nlo e credibile nec concordat scp
ture q̄ ds recessit a sanctis et
abdicatis mundu. et ondat secre
ta sua magnificis feminis. Negro
vo allegate plima sup hoc. ille
no assensit. Cu at sponsa audis
set ista. & vides magistr batu.
posuit se ad orōnem. Et dum
rapta i spu audiuit xpm dice
te sibi. Multos e ita pistolosa
ifirmatis. q̄ de atydoto ifirma
tur. ideo no est dandu eis ne ci
nus ifirmet. Ego at sū medi
cina ifirmoꝝ. et vitus errati
tiu. Et iste religiosꝰ loquax non
desiderat medicina. q̄ sterilis
scte vanitatis e i corde eiꝰ. Ideo
dabo ei vna alapa a manu me
a. & audiet ab oibz q̄ ego sū ds
no logax & efficax & metuendꝰ.
Hic ide religiosꝰ post hec tribula
cioe humiliatꝰ est. et paralí
ticus mortuus est. Xpc pre
cipit spose q̄ oporteat corpa cu
bis modate. ne ex defectu aia im
pediat in diuinis. Cap. xcij.

Cum sponsa cet nimis
de ieiunio & vigilijs
i capite & corpe defec
tuosa. et loquente cu ea xpo ai
mus eiꝰ ex debilitate minꝰ p
fecte percipet uba audita. tuc
addit xpc. Vade & da corpori
modata necaria. q̄ sic placet
mi ut caro habeat modata ne
cessaria. ut aia no impediat
a spualibz ppt' eiꝰ defectu.
Xpc reprehendit cu iminatoe quie
da monachu q̄ coram rege p vitas
prin assebat sponsa ce delusa.
et dicat dns q̄ illu pres delusi fue
rut q̄ superbietes de iustitia. psen
tes at se alijs nolentes obedire vi
ris spualibz. Cap. xciij.

Presente sponsa q̄da mo
nachꝰ portas librū vi
taspim coram assistentibz & rege suc
cie. leges in eo q̄ multi ex scis
pribz fuerunt delusi ex abstinen
a nimia & indiscrete. Et ideo
dixit se time ne sponsa sibi illu
det. Cuq̄ post hec starz ipa oran
do. audiuit xpm dicente sibi. Ad
dixit monachꝰ ille q̄ multa scoꝝ
fuerunt delusi? Vere iste factus
vboꝝ dixit sicut voluit. & non
sicut debuit. Sca nulli amici
delusi sunt q̄ me dilexerunt sapi
enter. & illi q̄ superbientes de iusti
cia & abstinencia sua psebat
se alijs. & nolentes obedire hu

milibz hij delusi sut. Et qa iste monachꝰ portauit libꝝ sꝛoꝝ prim ꝛ me quoꝝ imitatoꝛ ipe nō e. ideo ego portabo libꝝ iusticie mee ꝛ eū. Et qa in sapia sua laudat veniet cora sapia mea. ⁊ tē videbit ibi in ascia sua qꝫ vera sapia nō est i vbis sublimibz ꝫ i ascia pura ⁊ hūilitate vera. Q qꝫ longe pfessores oꝛdis istꝰ recedut a vestigijs patris siu. q fuit sicut edificatoꝛ sepiū diruptaꝝ. et sicut vngrudies semitas pfertorum.

¶ Visio notāda de qda dna. qm vgo maria ⁊ petrus sustēabāt. ne caderet. quoꝝ asilio mutauit vitā. et ex ḡn speciali diuina tāuit infinitatē. i q migrauit purgata ad celū. Cām. xciij.

Sponsa videbat i spū vnā mulierē sedentē i fine. cuj alterū pedē sustēbat vir speciosꝰ aliū vo vgo qda mire pulcritudis. Et tuc bta maria apparēs dixt. Ver dna tibi nota multis solliciudibz inolita carnis ⁊ mudi ne cadet seruata ē. Ipsa qppe multoties habuit voluitatē pcādi. ꝫ nō locū nec tēpꝰ. Et hꝰ feat oīo petri apli filij mei. quē ista mulier dilexit. Cuj habuit locū ⁊ tēpꝰ ꝫ nō voluitatē. et hoc feat cāritas mea q si mater dei. Et qr ia appropīquat tēpꝰ exꝰ. asilit ei beatꝰ petrꝰ ut aliqua austeritatem assumat i habitu. deponēdo vestimēta molliora. qr ipe suumꝰ apls ecia nuditatē ⁊ cauteriē pulit et esurie. qui⁹ potes cāt in celis ⁊ in tris. Ego vo mat dei q nulla hora tristiu sine tribulacōe cordis i tris. asilo ut ipa nō erubescat eē hūilis. et obedire aīas dei. Post hec at stati appuit bīs petrꝰ aplus dicēs sponse. Tu nona spōsa dni ⁊ dei nri vade ⁊ qre ab ipsa muliere qua ego dilexi. et custodiui si forte velit eē ex toto filia mea. Et illa rēgsita assentiēte ⁊ dicēte. volo toto coꝛde. tradit bīs petrꝰ. Ego priu debo ei sicut filie mee petrꝰ ille. ⁊ recipio eā i custodiā meā. Et stati dna illa hijs auditis mutauit vitā suā. Et nō lōge post cepit toto vite sue tpe i firmari. donec purgata ait maxia de nocōe tradit spm. Hec igr dna ait ia supmū agēt spm. vidit petrū aplm i pōtificalibz. et scm petrū martirē in habitu firm pdicatoꝛ. Ambos ei i vita sua dilexat. Et tuc ipa dixt apte. Qd e dni mei? Cuj dne crūstātes qrent si qd vidisset. tradit. Mirabilia ingt. Nam video dnōs meos petrū aplm pōtificalit indutū. et petrum mirem cū habitu pdicatoꝛ qō ego sp amaui. et i adiutoꝛio eoꝛ sp spaui. Et stati clamās bndictꝰ ds ecce venio. obdoꝛmiuit in domino.

Mater dei reuelat spōse ubi fuerūt ille aīe qs xp̄s libauit de inferno qn̄ descēdit ad īferos usq; diū ascēdit i celū. & eaā ubi rē mānserūt corpa illoz q cū eo mi hertim resurrexerūt. qn̄ eozū aīas secū portauit i celū. & qli in resurrectōe p̄ius se ondit dns eidē sue mri q̄ aliis. & doz filiā qlib' resistat tēptatoribz. Cap̄. xcvo.

Mater dei loq̄t. Tali die sicut hodie surrexit a mortuis filius meus fortis q̄ leo. q destruit potestātā dyaboli & eripuit aīas electoz suoz q ascenderūt cū eo i gaudiū celi. Dz potes q̄rē. Ubi fuerūt ille aīe qs trāt libauit de īferno usq; diū i celū ascendit? Rn̄deo tibi q fuerūt i quoda gaudio noto solū filio meo. Nā unicuiq; filius meus erat & ē. ubi cāt et ē gaudiū & glā. sicut dixit latroni. hodie mecū eris i paradiso. Multi eaā i ihrlm sā mortui surrexerūt qs mdim9. q̄z aīe ascenderūt cū filio meo. Sz corpa expectāt cū aliis iudiciū & resurrectōem. Michi vō q sum mr dei cū post mortē eis tā plenā libidolore mesta ēem. apparuit idē filius meus p̄ius aliis. & palpabilē se ondit mi. solas me. & mecū as se visibiliter i celū ascēsurū. Quis nō est hoc scīre ꝑ humilitatē mea. tm̄ ista ē dei vitas. q filius meus resurgēs p̄mo mi appuit. q̄ alicui alteri. Nunc ergo q filius meus tali die surrexit hodie solatus ē me. ideo ego hodie & deinceps miniā tēptatōes tuas et docebo te quō resistendū ē eis. Cū ei mittuis aut tēptatōes accrescāt tibi i senectute. qs nec i iuuētute nec i cōiugio expta es. Rndeo tibi. q hoc fit ut scīres te nichil esse nec posse sine filio meo. Etem̄ nisi filius meus seruasset te. nō esset aliqd p̄cm̄ i quo nō fuisses inuolutā. Ideo do tibi nunc tē tēptatōes tā remedia. Cū ei tēptatōe sordida tēptaris. dicito. Ihū fili dei. olim zgnicor. adiuua me ut i cogitatōibz vanis nō delectēr. Cū vō te delectat loq̄. dicito. Ihū fili dei q̄ coram iudice tacuisti tene lingua mea donec cogitem qlib' & qd loquar. Cū vō delectat opari & comedē vl' q̄escē. dicito. Ihū fili dei q lignato fusta tegte manū et oia membra mea. ut opa mea tēdāt ad bonū fīnē. Et hoc tibi sit signū. q ab hac die seruus tuus id ē corp9 meū in dnām tuā id ē in aīam tuā nō p̄ualebit. Quida nobil' p̄nceps & iust9 nolebat acceptare unā magnā dignitatē regimis regni ex bona īmtōe. quē dei mat' p sponsā reprehendit. p̄cipies q illā acceptet habēdo i ore sp̄ verba vitatis et i manu gladiū iustīe sit aliq̄ p̄sonarū acceptōe. Cap̄. xcvj.

Um quida magn9 nobilis regni suetie q̄ dns ysra el vocabat multis pau

ad dignitatē maiorē regimus
regnū vocaret̄ mulcrcēs a re
ge. et ille habēs desideriū eūdi
dī paganos et ibi ī seruicio di
p fide scā moriēdi. nullo modo
ad suscipiēdā dictā dignitatē
iclinaret̄. tūc orāte spōsa log
batr̄ ei mr̄ dei dicēs. Si migt qui
iustitiā sitiūt et eā desidānt et
facē pnt recusar̄ pdeo suscipe om̄.
et laborē. quo strabit regnū in
vigore suo? Dē illud nō ē regnū
ꝫ latrociniū ⁊ spelūca tyrānor.
ubi iiqui dnānt ⁊ iusta oculāt̄.
Et ideo homo iust⁹ et bon⁹ ēt
debet caritate dei. et zelo bono
ad regimē se offerre. ut pficiat
multis. Qui aūt dignitates ⁊ re
gimia ābiūt ppt̄ honorē mūdi.
nō sūt pncipes veri ꝫ tyrānī pes
simi. Ergo iste amicꝰ me⁹ ista
el acripiat regimē ppt̄ honorē
dei. habēdo ī ore vba vitatis.
⁊ ī manu gladiū iustic̄e. nō
respiciēdo nec iclinādo se ad fa
uores hoīm. nec ad ꝺnatos. nec
piciēdo psonarū acceptionem.
Nā dico tibi q̄ adhuc dicet̄ de
isto ab ore hoīm. Iste eximit de
pria vilit̄. honorauit matrē dei
sicut̄. seruiuit dō fideli. ꝓtea
scias q̄ p alia via cum magis
ducā eū ad regionē mea. dic
vō postea oia euenerūt. Nam
tñ factis aliqbz āmis iste dnūs
eximit ꝺ infideles. ⁊ venit in
alemaniā ī ciuitatē regē semp
ubi ifirmat⁹ ē. Et sentiēs mor
tē vicinā. ascēdit eū aliqbz m
ecclia cathedrali. et ibi dicto v
magis bīssīe marie vginis q̄
ubi ī maxia reuētia colit̄ im
pressit anulū pciosū et reliq̄t
ibi dicēs apte. Tu mr̄ dnā es et
semp fuisti dulcissia. sup quo
te testē tuoꝝ. Ideo me et aiaz
meā tue puidētie ⁊ nutui relinq̄o.
Deinde suptis sacīmētis deuo
tissīe mortuꝰ ē. Post hec aūt
orāte p eo spōsa. mat̄ dei log
batr̄ de eo sic dicēs. Ipē dedit mi
anulū caritatis sue. desidans me
spōsā suā. Dē filia scias q̄ ipē
eū vexit nō dilexit me dimīdo
corde suo ꝫ toto. ī opibz oībz suis ⁊ iudicijs.
timuit filiū meū. Ideo ego duxi
eū opante deo filio meo p via
sibi magis necaria ⁊ utilē. et
pītaui eū celesti exercitui scōꝝ
⁊ āgelorꝫ a q̄bz ipē dilct⁹ erāt.
ne si ī manibz pntiū mortuꝰ
fuisset. ꝺsolacōe tpali ipedirent.
Eius q̄ppe bona voluntas sic pla
tuit deo. ac si ī paganismo more
tur cōt̄ infideles pugnādo p fide
scā catholica. Dū rome ꝺbuis
rent cāpane ecc̄ie scī petri. xp̄ō
dicit sponse q̄ nō mirct̄. q̄ aliqn
elemēta ondūt signa enētuū
futoꝝ. sic ille cāpane ondūt ppi
quā mortē cuiusdā pōtificis. cui
fuit iudiciū. n̄ cito ad deū

Paulo ꝺnitat̄. Ca. xcviij.

ante mortē cuiusdā pō
tificis mirabili casu
ꝺbuebāt cāpane ecc̄ie scī petri
ī roma. Que audiēs spōsa. stu
pefacta orabat. Et tūc apparuit

ei xpc dicēs. Vere filia magni signū ē istud. Nā septē ē q ele mēta oīa mi apparebāt in morte. qn̄ splēdorē ⁊ solitū officiū suū retraxerūt. Hic elemēta ⁊ creatūre qnq; pugnāt et iudicant p deo. et ondūt i cēlib; suis nīa dei et signa enētuū futōr. Sed nūc ecce aburūt cāpane. ⁊ ōēs clamāt oēs. Dns mortuus ē. dns pōtifex recessit. fit dies ista bn̄ dicta. ⁊ nō dns iste bndict. O mirabile. Ubi ei oēs clamare debēnt. viuat dn̄ ⁊ viuat felix ist̄ dns. ibi clamāt ⁊ gaudēter dicūt. desēdat ⁊ nō assurgat. Nec mirū. Nā tpe quo clamare debuerat. venite ⁊ ūēietis salutē aīay vīay. ipe clamabat. Venite ⁊ videte me i pōpa ⁊ ābitiōē plusq̄ salomone. veīte ad curiā meā ⁊ exhauīte bursas vīas ⁊ ūemetis pditōne aīay vīarū. Hic ei clamabat facto et exēplo ⁊ ideo iā apprīquiat tēpꝰ ue. ⁊ iudicabō sicut dissipatōē gregis petri. O ḡle iudiciū i stat ei. Vericūdiā si ad huc voluīt aīti ad me ego octīa ei i media via sicut prius patet.

Cenalit dns vult q prēdes moneāt ad cōfessionē oportūe ⁊ iportūe. ⁊ maxīe i fine vite. exo vnīq; q xl. āīas sīn cōfessiōe vixāt ⁊ i fine vite qī cōacte iūcta cōfessi ē. ⁊ itōē obtēta salūaq; ē. Cap.

Quida magnꝰ dns xcviij. sēm mūdū q diu nō fuerat cōfessus. grīue ifirma bat. Cui xpaces spōsa. orabat p eo. Xpc vō apparēs tuīt spōse. lo qbat ei dicēs. Dic cōfessori tuo ut ist̄ infirmū visitet. audiēdo cōfessionē eiꝰ. Cui veniēti. indut infirmꝰ nō se indigē cōfessione. testāt̄ se sepissīe cōfessū. Iterū vō sequēti die iubet a xpō cōfessore redire. Qī penies ad infirmum. sīle sicut prius recepit īnsū. Tertia aūt die iterū veniēs cōfessor ad infirmū. ex reuelatōe xpi spōse facta. sic dixit ei. Xpc filiꝰ dei vi ui ⁊ dyaboli dns dicit tibi. Tu habes i te septē dēonia. Unus sedet i corde. ligās illud ne de pc catis xpīgaris. Alius sedet i o culis. ne videas utiliora aīe tue. Tertiꝰ sedet i ore. ne loq̄ris ea q̄ sūt ad honorē dei. Quartꝰ sedet i inferioribz tuis. ideo dilexisti oēm īpuritatē. Quintꝰ ē i mānibus ⁊ pedibz tuis. et ideo grile dedit̄ es ⁊ ebrietati. Septimꝰ ē in aīa tua ubi deus sedē debēt. et nō ibi sedet dyabolꝰ īmicꝰ eiꝰ. Ideo penitē eiaꝰ. q ad huc deus ꝑpiciabit̄ tibi. Tunc infirmꝰ ille cū lacrimis īndit. Quid ꝑsuadē mi potis verūa. q̄ tot publicis sceleribz sīn mīe titus? Rndit cōfessor. Juro tibi q̄ expt̄ sū. q̄ etiā si maiora fecisses. p attōnē saluabēris. Tunc ille iterū cū lacrimis dixit. Ego desp̄abā de salute aīe mee. q̄ homagiū fec̄ drabolo. q̄ mī multocies locut̄ est. Ideo iā sexagenarius nūq̄ fec̄

† idō horīs spoliaē ⁊ cēfiteē nō vēbare. Dextꝰ ē in interioribus tuis.

cōfessionē. nec ſūpſi corpus
xp̄i. ſz finxi mī negocia qn̄ alij
cōtīcabāt. Jam vō ꝛfiteor tibi
pater. q̄ tales lac̄mas quales
nūc hábeo nūq̄ vetordor me
habuiſſe. Jgit illo die ꝗter cō
feſſ9 ē. et ſequēti die eciā p9
ꝛfessionē cōtīcauit. Post hec
aūt ſexto die mortuꝰ ē. de quo
xp̄c ad ſpōſā loq̄bat ſic dicēs. Iſte
hō ſeminit latrōm illi cuꝰ pe
riculū ondi tibi p̄us. et ab eo
fugit iā drabol9 cui homagiū
fecerat. Et hoc fuit ꝑ ꝑtio
nē quā habuit ī fine. ꝛz po
tes queré. Quare meruit ꝑ
tionē hō q̄ tāt̄s ſceleribz in
uolut9 erat? Rñdeo tibi. Hoc
fecit dilcō mea. q̄ uſq; ad ulti
mū p̄ctū expecto hōis ꝛuſi
onē. et meritū matris mee.
Jlā licet hō iſte nō dilexit eā
corde. tñ q̄ ꝛſuetudo ſua fuit
ꝑtī doloꝛi eiꝰ quoties eā cō
ſidabāt. et audiebat nōiaui.
ideo ꝓpendiū ſalutis ſue ꝛue
nit et ſaluat9 eſt. Xp̄c ꝑ
ſpōſam ꝛminādo vēphēdit q̄n
dā abbatiſſā ꝛpans eā pacte
p̄gnū drabolō q̄ ꝓp̄ū habebat
et utebat mollibz et curioſis veſ
tibz cū ſuperbia et epulabat ſplē
dide p̄bēs ſororibz p̄dictis exē
plū dei. Ca. xcix.

Illa dei plū. Ca. xcix.
loq̄t. Illa abbatiſſa
ē de pactis p̄gnibz
vadēs in cōtio. et cauda ſua lu
toſa aſpgēs cēuſtates. hic aſ
pgit ſorores exēplo ſuo p̄uo.
Cuꝰ veſtimētoꝝ rugę phibēt
teſtimoniū q̄ nō ē filia bti bnēdi
nec ē ſpōſa humilis. q̄ timemoꝛ ē
ſpōſioꝛis ſue. Jlā regula ſua dic
habē veſtē q̄ vilioꝛ et rudioꝛ in
uent̄. et ipa habet meliorē. pl'
chioꝛē et delectabiliorē. Regula
eciā p̄cipit comedē nctara cū
patate et fioꝛe. nichilq; habē
ꝓp̄ū. ſz iſta habēs ꝓp̄ū ipīguat
ſe ſicut pacta drabolī ſeqndo
ꝓp̄ā voluntatē. Regula eciā dic
q̄ oīa ſit ī manu abbiſſe. non
attendēs intētionē bti benedicti
mei. Qui ideo oīa poſuit ī ma
nu abbis ut abbas ceꝛt diſcret9
et exēplū vtutū. et regule p̄ce
ptuus imitatoꝛ. ꝛz iſta recipit
nomē et ꝛbū p̄ctis ad diſſo
lutionē ſua. nō attendēs q̄ de
oībz aīabz ſoꝛoꝝ ſuaꝝ reddita
ſit mī racōem. ꝓpter eā ſuas q̄
nō correxit mores ſuos et ſoꝛoꝝ.
vadet cū pactis p̄gnibz ī inferi
nū. et laniabit eā coꝛui iferi
nu. q̄ noluit cū humilibz et abſti
nentibz euolare ī celū. Videbat
ītē moniales vn9 ethyops habitu
monachali veſtitu9. q̄ xp̄c exponē
dicit q̄ ille demon cupiditatis qui
ſb̄ ſpē pietatis ꝛducebat mōchas
ad congregandū diuicias ut de illis
facerent alijs largas elemoſinas. que
xp̄c hic ꝛfutat reꝑhendit et deplo

Qde rat. Ca. Cēteſimū.
bat ethyops tetrim9 in
quoda monaſtio int̄ ve
latas moniales exiſtē cū nigro ve
lo et habitu monachali. De quo

admirãte sponsa xpc loq̃t dicẽs.
Scptũ est ĩ euãgelio meo. q̃ ca
uendũ ẽ ab illis q̃ ãbulãt sb̃ ves
timẽto ouiũ. intꝝ ãt sũt lupi ra
paces. Dic nũc dico tibi. q̃ ille e
thyops q̃ apparebat ĩt' mõiales.
cũ habeũ mõialiũ. ipe ẽ demon
cupiditatis. Qui suadet eis ag
gregare possessiões ⁊ castra et
plures diuicias. ut ex illis lau
tius viuãt ⁊ distribuãt largas e
leõsinas. Ua sub tali religiosa
specie recedẽtes a pauptate mea
dissoluãt paulati. donec
pmarmãtes regulã ⁊ porẽ obser
uãnã. pdãt aias. Ideo saas q̃m
vigilãter caueãt ab isto lupo
cupiditatis scz tentãdo de hijs
q̃ habẽt nichil plꝰ volẽdo acqste
in possessiõibz ⁊ tenis diuicijs.
inficiẽt ab eo ecia sane ones
istiꝰ gregis dapnabilit'. et post
ea a lupis dilaniabiit' miseri
corditr. Magis ei m' placz q̃m
pauptate q̃m ⁊ sca quã pfite
bãt' viuãt ⁊ dicent'. q̃ q̃ tre
na cura regimis tpaliũ ĩplicã
tes se. de distribucõe eleosinarũ
bonoꝝ alioꝝ iamꝝ gloriẽtur.
Xpc confirmat sponsam dicẽs. q̃
nõ trẽnt q̃ vba ei diuinitꝰ tue
lata in istis libris dicta possit
infirmari. liꝫ mollitꝫ calcar ⁊
exp̃mi debeãt sicut oleũ. ⁊ ex
hoꝝ pacta ⁊ hoꝝ dei ãpliet'. Cam

Qmebat sponsa. q̃. cj.
vba istoꝝ librorũ di
uinitꝰ ei reuelata in
firmaret' ⁊ calũpniarẽt' ab
emulis ⁊ malignis. Cui oãti
sup hoc xpc loquit' dicẽs. Ego
habeo duo brachia. et vno ã
plector cẽlũ et oia q̃ in eo sũt.
alio vo ãplector tra ⁊ mare.
Pmũ extẽdo ad eleos meos in
cẽlo ⁊ ĩ tra hõrando eos ⁊ cõ
solãdo. scdm extẽdo sup ma
lignas hoim pacẽdo eos mise
ricordr' et refrenãdo eos ne
faciãt malũ q̃ntũ volunt.
Ido noli timẽ. q̃ nullꝰ potit
ĩfirmare vba mea. sz veient
ad locũ ⁊ gẽtẽ m' placitam.
Veruptũ scias q̃ vba ista sũt
sicut oleũ. ppter̃a mollitꝫ et
calcar ⁊ exp̃mi debẽt nũc
ab inudis nũc a sare volentibz
nũc ab occasionẽ q̃rentibz nũc
honor meꝰ ⁊ pacta ãpliet'.
Xpc pmittit sponse q̃ ea q̃ ab
eo audierit ĩ spũ sctũ ⁊ mit
tat ad gẽtes. ⁊ agnoscat ĩgra
titudinẽ suã ⁊ pacta dei. Cam

Alig loqr̃ ad spõ. cij.
sam dicẽs. Ego sũ si
cut vnꝰ dns. cuiꝰ filii
as hostis sic fusamaiat et de
presserat. q̃ ĩ captiuitate glo
riãtes. nec oculos ad pcm et
hẽditatẽ leuare vellẽt. Ideo ea
q̃ a me audieris scribe ⁊ mitte
ad filios ⁊ ãicos meos. ⁊ ipi
ea seminẽt int' gẽtes. si forte
agnoscẽ velit ĩgratitudinẽ su
ã ⁊ pactam meã. Ita ego
dns surgẽ volo ⁊ ondẽ gẽtibz
iustitiã ⁊ caritatẽ meã.
Xpc monꝫ vnã ĩfirmã q̃ sit

stabilis ī pacīa. qī p utilitate aīe sue ei dispēsat infirmitat. ⁊ declāt q̄ idulgētie ecclīaz rome maiores sūt apud deū q̄ hoīes cēdūt. Ca.m cij.

Omina q̄dā de suecia cū lōgo tpe ī roma ī firmaret. dixit q̄ subudendo spōsa audiēte. Fama inq̄t ē. q̄ ī hoc loco ē absolutus a cul pa ⁊ a pena. ꝫ deo nichil est ipossibile. pena ei expior ego. Cui subsegīte mane spōsa au diuit ī spū voce dicēte sibi. Filia hec mulier q̄rta ē mī. et q̄ de uxore vxāt ī se. et q̄ filias suas enutriuit mī. ꝫ adhuc nō tāta dīaōnē habuit ī penis. q̄ntam delīaōnē habuit ⁊ habuisset ī pēis. ni caritate mea refrena ta fuisset. Ergo q̄ ego dō omi cuiq̄ prudeo ī sanitate ⁊ ī infir mitate sicut vnicuiq̄ expedīe videō. ideo nec ī mimis vbis ab aliquo irritari vl iudicari de beo. ꝫ ubiq̄ timere ⁊ venāri. Die etiā q̄ idulgētie ecclīarū vrbis rome maiores sūt apud deū q̄ sonāt. Ola hij q̄ pfecto corde veniūt ad istas idulgē cias nō solū remissionē pcōz habebūt. ꝫ eccām q̄ām eternā. Nā hō eccā si milliesies se occi dēt p dō. nō esset dign9 ad mī mā q̄ām q̄ dat scīs. Et licet hō nō sufficiat vnē ad tot mil a āno. tn q̄ p ifinitis pēis infinita debent supplicia q̄ hoī ipossibile ē satisfacē ⁊ imple in hac vita. ideo ppt indigēcias relaxāt multa. et grīssīa pēa et lōgissīa mutat ī mīmam. Et hij q̄ habitis idulgētijs cū caritate pfectā ⁊ dīcōe vera de cēdūt in mūdo. soluūt nō solū a pēis ꝫ ecclīa a penis. Quia ego deus nō solū dabo scīs ⁊ e lectis meis q̄ petūt. ꝫ ⁊ duplica bo ⁊ cētuplicabo ppt caritatē. Ideo moneas istā infirmā ad pacīetiā ad stabilitatē. q̄ ego faciā ei q̄d utilis ē ei ad salutē.

Qualit' bīs nycolaus ī baro ad sepulchrū eiꝰ appuit spōse vncto oleo. declarās ei de oleo manāte de corpe eiꝰ ⁊ alia de suis vtutibz dī vivebat. ⁊ de largiflua bōitate dei ad suos electos. Ca.m ciiij.

Visitaz spōsa relīgas scī nycolai ī baro. ad sepulchrū eiꝰ cepit cogitare de liquore illo olei manāte de cor pe eiꝰ. Et tūc rapta ext se in spū. vidit q̄dā psonā vnctā oleo ⁊ fragrātissīe odorante. Cui dixit ei. Ego sū nycolaus epūs. q̄ appareo tibi in tali spe sicut dispositū erā in aīa dum vivebā. Nā oīa mēbra mea ita habilitata ⁊ flexibilia erāt ad seruitū dei. sicut res vncta q̄ flexibil' ē ad opus possidētis. Et ideo laus exultatōis sp eāt ī aīa mea. ⁊ ī ore meo pdica tio diuina ⁊ ī ope pacīa. ppt' vtutes castitatis ⁊ humilitatis ijs pcipue dilexi. ꝫ nūc q̄a in

mūdo multoꝝ ossa arida fiūt ab humore diuino. ideo dāt sonū vanitatis ⁊ stridorē ex collisiōe mutua. et ihabilia fiūt ad fructificandū fructū iustitiae. et abhōrabilia dō ad ītuēdū. Tu vō scias q̄ sicut rosa pfert odorē et vina dulcedinē sic deus corpi meo emanādi oleū singulare dedit benedictionem. Qa ipe nō solū honorat electos suos ī celis. sz ⁊ lētificat ⁊ exaltat ī tris. ut plures edificent ⁊ pcipiāt de gra data. ¶ Qualit' bta anna appuit spōse ⁊ docet eā vnā oīonē specialē ad reuentiā eiꝰ ad īpetrādū plē a deo mulieribz iugatis. Cāᵐ. cv.

Dicta monasterij sc̄i pauli ext̄ muros vome dedit spōse xpi reliquias de sc̄a āna mr̄e dne nr̄e vgis marie. Cū igit' dna cogitaret. quō eas reponeret ⁊ hō raret. appuit ei sc̄a āna. dicēs. Ego sū anna. dna olim iugatarū ante legē. q̄ fuerūt. Ego eaꝝ sū mr̄ olim iugatarū fide lui q̄ fuit post legē. q̄ deus voluit de gnatōe mea nasci. ¶ dō tu filia honora deū isto modo. Benedcōs sis tu deo filia dei ⁊ filie vgis. q̄ de iugio āne ⁊ joachim mirē tibi elegisti. ¶ deo ppt' pces āne miserē oībz q̄ ī iugio fuit ut fructificēt deo. Iunge eciam oēs q̄ ad cōiugiū tendūt. ut in eis honoret deus. Reliqe vero mee q̄s habes erūt dilectibz me ī solacīū. donec deo placuerint eas alteri⁹ honorare in resurrectiōe nouissima. ¶ Mat' dei adortat spōsam ad visitādū scāa ria rome dicēs. q̄ maiores sūt ibi īdulgētie q̄ sc̄a credūt hoīes q̄s sc̄a īpetrierūt sims pabz et ppio sanguine. Cāᵐ. cvj.

Mater loq̄t spōse. Cur turbaris filia? Rndit illa. Quia dna non visito loca ista sc̄a q̄ sunt ī roma. Et mater. Permittit in q̄t tibi visitare loca ista cū hūlitate ⁊ deuota reuentia. Qa ī hac roma maiores sūt īdulgētie q̄ hoīes credē possīt. q̄s sc̄i dei gl̄oso sanguīe suo ⁊ p cibz a filio meo īpetrare promeruerūt. Deruptē filia non dimittas ppt' hoc scolas tuas ī gramatica. nec prūs cui spiritualis ⁊ tuā scām obedīētiā. ¶ Vnda simulas se mundū reliqsse ⁊ velle seruire deo. sciuit spōsa in quo statu dō melius seruiret. cui xp̄c dicat q̄ iste nōdū trānsiuit iordanē. idē nōdū ascēdit mundū pfectē et voluntatē suā. ⁊ iō ad nō audiet trānsitum secrete voluntatis dei.

Vida di. Cāᵐ. cvij.

Cebat se velle seruire deo. et volēs scire in quo statu magis placēt deo. cō siluit spōsa. desidans habē diuinū ēnsū. De quo xp̄c loquies spōse dixit. Iste nōdū peuenit ad iordanem ⁊ minus ptransiit sicut scribit de helya. q̄ trānsito ior

dane cū puenisset ad deserta au
duit secreta dei. Hz qs ē iste
danis iste n̄ mundꝰ q̄ fluit q̄
aqua. Nunc tpalia nūt aste
dit cū hore nūt desēdit. nūt
elevat eū honore ⁊ pspitate.
nūc depmit adiscitate. ⁊ nūq̄
t̄ho sine sollicitudie ⁊ tribulati
one. Ergo q̄ desidat celestia. ne
cesse ē ut ab aīa oēs terenas
affōnes amoveat. Cuia cū
dulcescat deus. vē ei mlescit ter
rena ⁊ caduca. Hz hec hō nōdū
adhoc pvenit ut oīa dspnet.
ymo adhuc voluntatē suā ha
bet in manu sua. Ideo adhuc ce
lestia secreta auditui nō ē. do
nec pfectus mūdū dspserit.
et voluntatē suā dimiserit i me
nu dei. Xp̄c dicit spōse q̄ si
cut aquila ab alto discodit fi
lios ⁊ fuerit eis i necitate et
periculo. sic ipe suos aīas i nec
catibz corpis ⁊ aie. Dcipit ecā
spōse q̄ visitet corpꝰ sā. ande
que laudat dns hic ⁊ visitatiōz
illū promittit miam ⁊ gram. Cam

Hic loqt̄ spōs. et vis.
se dicēs. Ecce videt
ab alto qs velit no
ce pulsus suus. et pvenit vola
tu defendēdo eos. Sic ego pui
deo vobis utiliora. Ideo dico ex
pectate. et iterū dico ite. Hz q̄a
nūc tēpꝰ ē ite ad auxiliū alnal
fie ad aplm meū andreā. cuiꝰ
corpꝰ fuit tēplū meū ornatum
oī virtute. Ideo factū ē ibi depo
sitoriū fideliū. et adiutoriū
pcorum. Sā q̄ fideli mēte ve
nit ad ipsū. nō solū exoneri
tur pectatis. Hz et habūdabit eo
solacōe etna. Mer mirū. Nam
ipe nō erubuit crucē meā. Hz pa
tiuit hylauit. Ideo ego nō eru
besco audire ⁊ suscipe eos p̄ qbz
orat ipe. q̄ voluntas sua ē volū
tas mea. Cū vō fuerūtis apud
eū. redite statī neapolī ad na
tale meū. Dndit spōsa. Q
dne tempꝰ nrm trnsit. et etas
et firmitas appropiquat. et sb
sidiū tpale minorat. Cui dns.
Ego mat̄ fu natē adiutor dns ⁊ refor
mator. ego su ecia i nēcitatibz
adiutor ⁊ defensor ⁊ distributor.
Hic enī qui habet equū sibi ca
ru non pat prato suo ecā de
lectabili ut ibi equus pascat.
sic ego q̄ oīa habeo nullius eg
egeo et oīm mentes ispicio. i
spirabo cordibz dilgētiū me. ut
bnfaciant desiderātibz me. Sā
ecia non dilgetes me amoneo
ut benefaciāt amicis meis. q̄
tenus bonorū oīonibus mel
iores fiant. Orante spōsa
in roma ad sepulchrū beati
stephani. apparuit ipe nar
rās ei aliquid de vita et vir
tutibus ⁊ passione sua. et offert
se impetrare pro ea gram a
deo p̄dicendo sibi q̄ adhuc ibit
Hierlm. Cam cix.

Orabat spōsa ad se
pulchrū beati stepha
ni in roma sic dicēs. Benedc
sis tu beate stephane q̄ eusdē

meruit es cū bto lauretio. ℣ra sic ille p̄dicabat ifidelibꝫ sic tu p̄dicabas iudeis. Et sicut lauretiꝰ gaudet sustinuit ignē sic ⁊ tu lapides. ℣do int' mꝛes digne laudabis pmꝰ. Quit apls stephanꝰ rndt ei dicēs. Ego a inuētute mea ꝛe pi deū habe caꝛū. q̄ pntes habui sollicitos de salute aīe mee. Cū aūt dns me ihesꝰ xp̄s icarnatꝰ fuit ⁊ cepit p̄dicare. ego toto corde audiebā eū. Et statim post eiꝰ ascēsionē iūxi me aplis seruiēs fidelit' i officio mi iūcto. cū humilitate. Judeis igit' blasphemātibꝫ deū meū ilm. ego gaudes accepisse occasionē logēdi aū eis. ostāt' icrepabā duriciā coꝛū patris mei q̄ vitare ⁊ imitari dum meū. Ez tū opabāt' ad coronā ⁊ gloriā meā. q̄ nūc gaudeo. Primū fuit bona voluntas mea. sedz oro dnoꝛ meoꝛ aplꝰ. tciū passio ⁊ caritas dei mei. ℣deo nūc habeo tplex bonū. ℣mū ē. q̄ i cessant' video fructē ⁊ eccl̄iam dei. ℣dm ē. q̄ q̄cq̄d voluero potō. ⁊ nichil volo ni illud qđ deꝰ vult. Tertiū ē. q̄ gaudiū meū erit sine fine. Et q̄ tu de gl̄a mea gaudes. ido oro mea p̄ficiet tibi ad assequēdā maiorē dei cognitionē. ⁊ spūs dei p̄seuerabit tecū. Et ꝛetes ihꝛlm ad locū passionis mee. Quū dei replendit gdā spūale dicēs. q̄ nō ofidat de alio vtute sua ⁊ caueat a mlōquio ⁊ risorio ⁊ leuitate mentis. Ite q̄ acceptꝰ ē do q̄ hō iuste viuat i mūdo de suo labore. q̄ i hēmo vl' religiōe. sn̄ caritate dei.

Dicter loquit. Ca. xxi. ul.

Ubi optimꝰ ē ibz. si infundit' in eo aliq̄d a. natiuis. vilescit. Sic q̄lescūq̄ ⁊ in tascūq̄ vtute aliq̄s hēat. si delectat' i aliq̄ peccō nō placz do. Ideo dic illi aīco meo. q̄ si desidat placē filio meo ⁊ m. nō ofidat i vtute sua aliq̄ eciā minima. si opescat lingua sua ab oī multiloquio ⁊ risorio. ⁊ phibeat moꝛes suos ab oī leuitate. Sra ipē debet portare flores i oꝛe q̄bz alliciat insipidos ad fructū optimū. Si aūt int' flores aliq̄ repiant amara. vilescūt flores ⁊ fructꝰ bonꝰ nō desidat. Ite dic ei q̄ sicut mꝰ et mulier q̄nq̄z diligit se ppt' sola corpis sustētationē. ⁊ sicut monachꝰ q̄nq̄z ē in monasterio ppt' corpale bonū. sic ille homo quē ipe monit desidat ee in monasterio ut nichil paciat' sed vtū. desidat q̄ ee paup. ut nichil tm̄ ei desit. Ideo dimittat' ppe voluntatē. qa deo acceptius ē i mūdo iuste viuē ⁊ laborare manibꝫ. q̄ i hēmo vl' religione stare sn̄ caritate dei. Do gs.

℣ Explicat liber sexty. reuelationū di. Date brigide principisse neriee de regno suecie diuinitꝰ reuelatꝰ. Cōpletꝰ Anno ⁊ 1362.

℣ Mapiunt rubrice vltimi libri celestis reuelacionum dei Beate Brigide principisse neriee de regno Suecie diuinitus reuelati.

Reuelacio quā habuit dnā brigida in roma p̄ annū iubileū in q̄ virgo maria p̄nūciauit ei et q̄ ibūa esset ī ihr̄usalem et bethleem q̄n̄ placeret deo promittens ei q̄d̄ sibi ostenderet modū quo ipa peperit filiū suū bñdictū Capl̄m primum

Tl roma habuit dnā brigida istam reuelacionem q̄ loq̄t̄ de illo gloriosō gladio doloris q̄ trāsiit beā virginē matrē p̄transiuit quem sibi unigenitus sym̄eon p̄nūciauit in templo Capl̄m ij

Reuelacio quā bēs franciscus osten dit dnē brigide in qua innuebat eā ad cameram suam ad manducandum et bibendum Declarans ei spiritualiter q̄ camera fuit obediencia Cibus cius fuit saluare animas ad deum Potus autem erat q̄n̄ conuersos videbat tot̄s viribus deū diligere et oīa alia q̄ uirtutibus cum feruore vacare Capitulum Teraum

Hanc reuelacionem habuit dnā brigida in ciuitate Orone regni neapolis Cui xp̄istus loquens certificat eam q̄ ibi sunt reliq̄e corpis sancti Thome apostoli in altari In quibus reliquijs et aliis sanctor̄ ipē delectatur suauissime reputans eas suū preciosū thezaurū in tia promittens magnū premium et meritū eas venerantibus cū deuocōe debita Capitulum Quartum

Dnā brigida habuit istā reuelacōē in neapoli ad requisicionem dnī Eliam filij Comitisse de Arriano q̄ iuuenis tūc et scolaris bone indolis erat Et tunc ipē rogauit dnam brigidam q̄ oraret deum p̄ eo Ipsa ueō in oīe existente apparuit ei gloriosa virgo maria q̄ dedit ei istam reuelacionem per quā instruit eum de modis tenendis in vita sua valde pulchre dicens Sacerdos debet esse hostiarius et custos anime ad expellendum oēs temptaciones et resistendum eis viriliter ne intrent domū interiorē hominis Capl̄m v

Anno dnī Mille^mo ccc^o lxxi et in mense maij in die bti Vrbani pape et martiris cum dnā brigida resideret in roma per multos ānos postq̄ exiuisa est de peregrinacionibus q̄ fuit in regno neapolis et staret ī oracione die et nocte se quo sup̄ xp̄s apparuit ei dicens q̄ pararet se ad pēgrinandū et uisitandū sanctū sepulchrū ihr̄usalem et ad visitandū sanctū sepulchrū

Tl roma anāq̄ dnā brigida Capl̄m vi iuret ultra mare quidā fr̄ minor deuotus rogauit dictā dnam sup aliq̄bus dubijs sue sciencie Cui dnē orāti virgo maria apparuit respondens ei ad ea dubia plenarie Et insup dicit q̄ q̄n̄ tūcūq̄ p̄ et p̄sbiteri sūt peccatores dū tamen non sint hereticī q̄ ille habent claues certe et veram potestatem ligandi et soluendi Et isti plene ofᵗ ficiunt et pertractant bñdictū sacramentū corpis xp̄i q̄uis sint indigni celesti gloria Capitulum Septimum

Postq̄ supdictus fr̄ habuit a dnā brigida supplicimā reuelacionem rogauit eam q̄ deū oraret super materia de corpe xp̄i et de auctoritate summi pontificis et sacerdotū celebrantiū Cui dnē orāti appa ruit virgo maria vidēns ad omnia ut sequitur Capitulū Octauum

Qualiter cristus loquens dnē brigide in oīe existenti papie ei q̄ ea vadat ad ihr̄usalem promittens ei

fortitudinē corpalem et necessarias expensas Capitulum Nonum

Quirgo maia loquēs dnē brigide dicit q nō mō est voluntas dei q clerici vxores habeant nec statum nē vitio carnis prohibens q nō pp hō murmoniū clericoꝝ pmittat fieri nr statum i ecclesia dei Ca x

Hic est pncipiū cuiꝺā reuelationis q dnā brigida habuit p dnā regina Neapolitana i eadem ciuitate h; alia q ibi stinē nō ponūr hic q secreta ste q ptinent ad statū et psonam dicte dnē regine Ca xi

Reuelacio hr fuit dnē brigide data diuinitus i neapoli ad rogacionē dnī beenhardi Archiepi Neapolitani q eā rogauit ut sup certis dubiis consule sue ipā oraret deū Et cū ipā staret in oro xps apparuit ei r̄ndēs ad oīa dubia Archiepi Dans eiuꝺā doctrinā et modos quos ipē tenere debeat tam i regimine sue domus q in regimine subditoꝝ suorum in dvocatu sua. Capitulum Decimum

Hec sequens reuelacio frā dnē brigide incepit in Neapoli statim post mortē dnī Caroli nulitas filii sui et stimabatur visio ista p viagium iherosolomitanum inchoatum de nec accessit ad iherusalem et ibi fuit finita in ecclia sancti sepulchri dnī et sanct i se allegacones factas i iudicio sō dīno rōā xpō iudice p vgi nem mariā et p angelū p pte aū dicti nulitas et allegationes frāe stra ipaꝝ aiaꝝ pro pte draboli et sen tenciā xpisti iudicis p lebēacōē eius Ca xii

Hanc sequentem reuelationem habuit dnā brigida in sancta ciuita te iherusalem pma vice q fuit in ecclia sancti sepulchri In q xps declarat indulgenciā et grām quam boni pegrini hnt in dcā ecclia cum ibi aduenerint cum vrā intencōe et sancto proposito Caplm xiii

Hanc visionē vidit dnā brigida in iherusalē in ecclia sancti sepulchr in capella mōtis caluarie die vene ris post octauā ascensionis dnī ubi vidit rapta in spū totā passio nem dnī seriose q hō latro stinet Quingitur cristus. Ca xv

sponse de oībus principibus terre et prelatis ecclie ce eo q nolunt hre in memoria nec recordari talium dolorꝝ et passionis sue nr volunt si deāre illa sāc terre ste et ruinā eos nisi se emendauerint Capitulū xvi

Cum dnā brigida cristena i illm dubitaret utrū melius esset q ipā hospitare in monasterio frm miōrū montis syon Vel utrū in hospitali peregrinoꝝ in yherlm. Et tūc in oro apparuit ei ūgo maia Dicens q i hospitali peregrinoꝝ propē bonum exemplum aliorꝝ Capitulū xvii

Dnā brigida cognita in regno cy pri a dnā Elyonor regina dicti regni q ipā rogaret deū pro filio suo rege et p illo regno transiuit tunc in yherlm Et ibi quadā die ce istente in oro cristus apparuit ei et dixit ei ista consilia q deberet scri bere dicto dnō regi et patruo suo principi anthiochie Et pcepit ei q scriberet ea illis q ce se et nō ex parte cristi Capitulum xviii

Reuelatio frā dnē brigide in sā ciuitate yherlm sup regno cypri

et eius reformatione quã transmisit
ipã dnõ regi et pñapi antiochie q̃
ptim publicarent eam toto regno
Et quia princeps p̃dictus nõ p̃bebat
fidem perfẽ ist reuelationi Ideo dña
dnã t̃ reuersione sua de Jherusalem
publicauit eam in ciuitate fama
gust octaua die octobris in presen
tia dicti dnĩ regis et regine et dã
principis antiochie et totius re
galis consilij Capitulum xix

In regno cypri quidã frater minor
rogauit dictam dnãm q̃ ipã rogaret
ei q̃d deberet facẽ sup aliq̃bus dubijs
sciencie sue et specialiter super obs
uantia regule ordinis sui Que q̃d
dnã ei faceret quadã die orando in
sca ciuitate Jherlm p fr̃e supdicto Xristo
apparuit ei et allegãba eã dicens
multa de ordine fratrũ minor Et
in fine cõminatur oes religiosos
p̃ceatores eterna morte Capm xx

Visio quã habuit dnã brigida in
bethlem ubi virgo maria osten
dit ei totum modũ sui partus q̃liter
ipã peperit gloriosũ filiũ suum
siue ipã virgo p̃miserat eidẽ dnõ
brigide in roma antequã iret ad beth
lem per xv ãnos ut patet in p̃mo
capitulo vltĩ libri Capitulum xxi

Reuelatio in bethlem ad p̃se
pe dnĩ sup eadẽ materia q̃ supra C. xxm

Huic ad p̃sepe dnĩ hãc reuelatio
facta eidẽ dnõ in bethlem q̃liter
pastores venerunt ad presepe ad
adorandũ xristũ natũ Capm xxm

Hanc reuelationẽ habuit in beth
lehem in capella ubi xristus na
tus est in q̃ reuelatione virgo ma
ria narrat ei qualiter tres magi
reges adorauerunt xristum fili
um eius benedictum Capitulũ xxmm

Mater dei loquens dnõ brigide nar
rat ei aliq̃ de humilitate sua et filij
sui dicens q̃ sicut humiles fuerũt filij
sui et ipã dñi erant in mundo ita
et nunc humiles sunt licet sint triclo.

Quom dña brigida Capm xxv
vellet de iherlm iam redire ad romã
venit in die natiuitatis virginis mãe
ad visitandũ sepulchrũ eius et alia
scãaia q̃ ibi sunt xpe ãtatẽ Jherusalẽ
Cui oranti ad dictũ sepulchrũ apparu
it eidem dnõ virgo maria certificans
eam de tempore mortis et assũptionis
sue testificans illud eẽ xpe sepulchrũ
suum Capitulum xxvi

Quando dnã brigida in reuersio
ne de iherlm transiuit per ciuitatem
neapolis trãsita per dnãm reginam
et archiepiscopũ dicte ciuitatis orauit
dnm pro habitatoribus dicte ciuitatis
Et xps loquens ei redarguit habita
tores p̃dictos de pluribus peccatis os
tendens eis modũ quo se reconsiliet
cũ eo peccatores promittens eis mise
ricordiã si se reconsiliauerint et emẽ
dauerint Cõminatur etiã eos cũ
seueritate iustitie si se nõ correxerint
et in prõ pseuerauerint Quã reue
lationẽ ipã dña brigida publicauit
in p̃sentia dicti dnĩ bernardi archiepi
et treũ magistrorũ in theologia et duo
rum t̃ iuris canonici et ciuili et aliq̃
multũ et ciuũ dicte ciuitatis Ca xxvm

Reuelatio ẽginis marie quã habuit
dña brigida in ciuitate neapolis et dixit
eã dña brigida dnõ bernardo Archi
episcopo neapolitano Que reuelatio
reprehendit illos q̃ non abstinent
seruos suos seu sclauos infideles
nomine iuersos ad fidem t̃ eadem

fide catholica et lege christiana Redar
guit quoq; virgo maria illos dnos q̄
male tractant et exaspant uitra modū
dictos seruos suos Cōmunat eā
magna pena sortilegos et incantato
res et diuinatores et eciam trincntes
eos ad fidem eisdem adhibentes Ca
Quidam episcopus q̄ pitulū xrom
erat rector marchie Anchonitane pro
sancta romana ecclesia recāsiuit dnam
brigidā sup eo q̄ stimulabat a sacer
cio eo q̄ ipē erat absens et uimis re
moto a dioc̄si sua p̄cer predictū offi
cium Marchionatus in quo ipē reside
bat Et sic nō poterat attendē ad oues
sibi imissas in sua dioc̄si et ideo di
bitabat an magis placeret deo q̄ resi
deret in officio marchionatus an q̄
reuerteretur ad regendā oues sibi
cōmissas in sua dioc̄si Et cū dnā su
p̄a dicta sic recāsita orac̄t pro pfecto
episcopo tūc xpistus apparuit ei dicēs
sibi ūba q̄ infra stanentur Cam xxx
Videre congretur sponse de uniuersis pa
tribus olim statuū et condicionū nacōis
bnficia q̄ fecit eis et ingratitudinem
eor̄ Cōmunatur quoq; eos cū sentencia
terribili uc sic Admonet tū eos q̄
uertantur ad eum et susapit eos cū
misericordia siad patet Capitulū xxi
Xristus i Roma loquēs sponse sue bē
brigide p̄dicat ei dic̄ et modū mortis sue
ordinās q̄d fiat de libris reuelacōm Dicat
eā q̄ nulla erit in mundo q̄ illas rapi
ent cū deuocōe q̄n ei placuerit q̄ obti
nebunt gr̄am eius Disponit eā dns
deo de corpore sponse sue ubi debeat
sepelire Explicuunt capla libri ulti
mi celestis reuelacionum dei beate bri
gide p̄tinentis diuinitus reuelati.

Reuelacio quam habuit domi
na brigida in roma post annum
Jubilei in qua virgo maria p̄enū
nat ei q̄ natura esset in ihrusalem
et bethleem quando placuerit deo
promittens ei tunc sibi ostendere
modum quo ipā peperit filium suū
benedictum Caplm primum

Dum esset in roma dna
brigida sponsa xristi et quadā uice
oracōni uacaret cepit cogitare de
p̄a virginis marie et de illa summa
bonitate dei q̄ talem matrem puris
simam sibi uolut eligere Tanta cū
tūc eo eius inflammabatur amore vgi
nis marie q̄ dicebat intra se Dna
mea regina celi in tantū gaudet eo
meum ce eo q̄ altissimus deus te pre
elegit in matrem et tantam digni
tatem tibi offerre dignatus est q̄ ma
gis ego michi eligerem in inferno
eternaliter cruciari q̄m q̄ tu uno mi
nimo puncto de tanta excellenti gloria
et tua celesti dignitate careres Et
sic amoris dulcedine inebriata sta
bat supra se alienata a sensibus
in quodā extasi mentalis contem
placionis suspensa Cum tunc
gloriosa virgo maria apparuit dns

ci Attende o filia Ego sum regina celi et quia tu me diligis tam immenso amore ideo annuncio tibi q̄ tu ibis in sanctam ciuitatē ihrlm peregrinando q̄n placuerit filio meo Et ibi ibis ad bethleem ubi q̄ ostendam tibi in loco proprio totū modū qualiter ego peperi eundem filiū meum ihm̄ xristū q̄ sic placuit ei

In roma habuit dnā brigida istā reuelacionem que loquitur de illo gloriosō gladio doloris qui animam b̄t v̄ginis marie p̄trāsiuit quē sibi iustus symeon p̄nunciauit i templo. Ca. secūm

In purificatione b̄t marie virginis dū esset dnā brigida sponsa xristi i roma ecclia q̄ dicatur s̄c̄ marie maiorib̄ rapta fuit dicta dnā in spiritualē visionē videns i celo assumpciā ad magnū festū q̄ parari et fieri vidit quasi unū templū mirabilis pulchritudinis et ibi cū ille venerabilis senex iustus symeon paratus ad recipiendū puerū ihm̄ in ulnis suis cū summo desiderio et gaudio Videbat quoq; b̄tam v̄ginem mariam honestissimē incedentē et portantē filiū puerū ut offerret eū in templo secundū legem dn̄i Deū innumerabilē multitudinē angelorū et diuersorū ordinū sanctorū dei et sanctarū v̄ginum et dnārū b̄te beatam v̄ginē mariā p̄cedentū matrem dei et eam cū o[mn]i letitia (a deuocōe) cantū dantū Ante quā portabatur a quodā angelo unus gladius longus et valde latus et sanguinolentus qui significabat illos maximos dolores quos maria passa est in morte amantissimi filij qui figurabantur i gladio quem iustus symeon prophetabat ipsam animam pertransiturū esse Unde tota exultante celesti curia dictū fuit sponse Erit quidem honor et gloria rependitur in hoc festo regine celi pro gladio doloroso quos sustinuit in sua dilecta filij passione Et tunc hec visio disparuit

Reuelacio quam beatus franciscus ostendit dnē brigide in qua iussit eā ad cameram suam ad comedendum et bibendum Declarans ei spiritualiter q̄ camera fuit obediencia Cibus autem fuit conuertere animas ad deum Potus autem erat quando diuersos videbat totis viribus deum diligere et oracōi aliis q̄ virtutib̄ vacare Capitulum Ceraum

In festo sancti francisci in sua celestia Rome mansitiberim apparuit sanctus franciscus eidem sponse xristi dicens Veni in cameram meam ad comedendū et bibendū meam Quod ipā audiens statim paruit se ad iter ut visitaret eū in assisio ubi dū per quīq; dies morā duxisset ꝓponens tunc romam redire intrauit ecclesiam ut se et suos sancto fr̄i cisco cōmendaret Cui tunc ipse apparuit dicens Bene veneris iniuitam eū te i cameram meam ut mecū cōmedas et biberes Dico tamen q̄ hec domus non est camera quam ego dici tibi Sed camera mea est obediencia vera quam ego semper tenui Ita q̄ numq̄ sustinui esse sine p̄ceptore. Habui enim meam continue p̄sbiterū cui oīb̄ p̄cepi[m] humiliter obediri et hec fuit camera mea Tu igitur similiter facias q̄ sic placet deo Cibus autem meus quo delectabiliter refocillabar erat hoc q̄ scilicet libentissime traxi proximos meos a vanitatib̄ vite secularis

ad sermendū deo toto corde et tunc
velud dulcissimos morsellos illud
gaudiū gustiebam ¶ Potus autē
meus erat illud gaudiū qd̄ habui
dū aliquos per me iuerfos vidi
deū diligere et totis viribus suis con
templacoī vacare Alios ad bene vi
uendū instruēns et verā paupertatē
imitari Ecce filia Iste potus ita lēti
ficat animā meam q̄ oīa q̄ in mū
do sunt dissipiebant michi Intra
igitur hanc cameram meā et hunc
cibum meum comede et hunc potū
bibe mecum Dibe ergo illud vt
cum deo refiaaris meterenum
Hanc reuelacoē habuit dnā brigi
da Tātate Ortone regni neapolis Cu
tristus loquens certificat eam q̄ ibi
sunt reliq̄ue corporis sancti thome
apostoli in altari In quibus reli
quijs et aliop sanctop suorū ipse de
lectatur suauissime reputans eas
suū preaosum thezaurū in terra pro
mittens magnū premiū et meritū eas
veneratibꝫ q̄ āī deuoacone debita. Cimj.

Quidā persone vigilanti in oroē
vigilanta videbatur q̄ cor q̄dā
cor suū esset ardens diuina
caritate et totū plenū gaudio spiri
tuali quo ipm corpus q̄dā deficiebat
a viribus suis Tunc audiuit vocē
dicentem sibi Ego sum creator oīm
et redemptor Scito igitur q̄ tale gau
diū quale nunc sentis in anima
tua talis est thezaurus meus q̄
sicut scriptum est Spiritus vbi vult
spirat et vocem eius audis sed nescis
q̄ veniat aut quo vadat Istū autē
thezaurum tribuo ego amicis meis
multipharie multis q̄ modis et mītis
donis Veruptū tibi dicere volo de
alio thezauro q̄ nondū est in celis
sed est vobiscum in terra Hic thezau
rus est reliquie amicop meorum
et corpora Nā vere corpora sanctop
meop sine putrida sint sine vesti
ta sine consumpta sint in cinerem
et pulverem vel non ipā sunt
certissime thezaurus meus ¶
Sed q̄rere poteris āī loquitur scriptura
vbi est thezaurus tuus ibi est cor
tuum quō ergo est cor meū cum
cum thezauro meo isto scilicet cum
reliquijs sanctop Respondeo tibi.
Summa delectatio cordis mei est
omnibus visitantibus loca sanctop
meorū et honorantibus reliquias
corū scilicet q̄ miraculis glorificati
sunt et a summis pontificibus ex
nouzati retributuere cerena pīma
secundū voluntatē et fidem et labo
res visitantium ea Ideo cor meū
est cum thezauro meo. propterea
scire te volo pro certissimo q̄ in is
to loco est thezaurus meus clec
tissimus scz reliq̄e sancti thome
apli q̄ in nullo loco sunt ita mīter
sicut in isto altari incorrupte et
indimise Nam cū illa ciuitas vasta
ta esset vbi corpus Apostoli mei pīmo
depositū fuit. nunc translatus est
iste thezaurus meus pmissione mea
per quosdā amicos meos in hanc
ciuitatem et positus in altari isto
Nunc autem iacet hic q̄ occultus
quia princeps huius terre anteq̄
corpus apli mei hut veniret erant
dispositi sicud scriptū est. De hūt
et nō loquentur oculos hūt et nō
videbunt Aures hūt et nō audiēt

manꝰ ſunt et nō palpabunt Pedes
habent et nō ambulabunt ¶ Dnō ꝙ
tales et taliter arcta me deū ſuū af
fectu impendere poſſent tali thezauro
debitū honorē Ergo q̄uīs diligit me
et amicos meos ſup oīa mallens mo
ri q̄ me ūminimo offendere habens
eā voluntatē et aūctē honorādi me
et p̄apiendi alijs hic talis q̄ꝫ cos
fuerit exaltabit et honorificabit the
zaurū meū ſaluet reliq̄as iſtius apli
mei thome quē ego elegi et p̄elegi
Deo dia et p̄dicare debet pro certiſ
ſimo ꝙ ſicut corpora apoſtolorū pet
et pauli ſunt ūroma ſic reliq̄e ſācti
Thome apoſtoli ſunt in ortona ¶
Reſpondens aūtē ſponſa dicit D dnē
Nāḡ nō p̄ūapes regni huius edificāi
fecerunt eccleſias et fecerūt elemoſinas
magnas ¶ Cū dnō fecerunt ſāḡt
multa et obtulerūt michi magna de
cet ad placandū me Verūptū mul
toꝫ de eis elemoſine fuerūt michi
munus acceptabiles et delectabiles
propter ꝛugna coꝫ contra ſtatuta
ſanctoꝫ patrū copulata Et q̄uis
ea q̄ ſummi pontifices p̄muſerunt
rata fuerūt et tenenda. tū q̄ voluñ
tas coꝫ corrupta fuit et nitebatur
contra ſtatuta eccleſie Ideo hō in iudi
cio meo diuino diſcuti et iudicāi debz.
Dnā brigida habuit iſtā reuelatio
nem ūneapoli ad vēſiaonē dnī elia
ti filij comitiſſe de arriano qui tūc
iuuenis et ſcholaris boē indolis erat
Et tūc ipē rogat dnām brigidā vt
oraret deū p eo ipā vēo in oroē exiſ
tente apparuit ei gloriosa virgo ma
ria q̄ dedit ei iſtā reuelatonē per
quā informat eū de modis tenēdis
ūvita ſua valde pulchre dicēs q̄ oīo
debet eſſe hoſtiarius et cuſtos aīe ad
expellendū oēs temptatoēs et reſiſte
dum eis viriliter ne intrent domū
interiorꝰ hominis Capm Quintū

O Mnipotenti deo a quo cuncta
bona procedunt ſit laus et
gloria et ſpecialiter p ihc q̄ vobiſcū fecerit ūmite iuuenili a cōꝫ
poſtulandū eſt ut caritas quā ad eū
habens cotidie uſq; ad mortem augea
in vobis ¶ Rex q̄dā potens et magnꝰ
fecit domū quandā conſtruere in q̄
dilectam filiā ſuā collocauit aſſignās
eam cuſtodie ſic dicens
filia mōles mea habz ūmicos et id
circo oī cura eam cuſtodire debes ¶
Quatuor igitur ſunt ad q̄ diligens
p̄meditatione et aſſidua ſolicitudine
teneris aduertere Primū eſt q̄ nul
lus fundamentū domus ſuffodiat
Secundū eſt q̄ nō muroꝫ altitudinē
tranſcendat Terciū eſt q̄ parietes
domus nemo frangat Quartū eſt
q̄ nemo ūtimuꝫ per portas introcat
¶ Ni dnē Spūaliter debz intelligi hec
parabola quā ex dīna caritate vobis ſcri
bo teſte deo oīm cordiū ſcrutatore Per
domū itaq; intelligo corpus hūm qd̄ rex celoꝫ
de terra plaſmauit Per filiā regis intel
ligo aiam tuā ex virtute altiſſimi acce
tam et in tuo corpore collocatam Per
cuſtodē vero hūanā rōnem q̄ animā
tuā uerā eterni regis voluntatē cuſto
diat Per fundamentū bonā et firmā
ſeu ſtabilem ~~firmam~~ humilitatem Super
ipam nāḡ oīa bona opera conſtruē
da ſunt q̄b9 aīa optime defenditur
Igitur tū talis eſt voluntas tua ut ad
nichil aliud vivere velis niſi vt dei

voluntate scḡris adexhibendū ei oēm q̄ poteris
honorē per verba et opera ei q̄ corde
et corpore et bonis totis q̄ tuis vi
bus q̄ diu vixeris obsequendo ut
animā tuā ab oī carnis spurcitia
seruatā ecc̄o mendare valeas suo ac
atori ¶ Q̄ violanter hoc fundame
tum id est voluntatē tuā cū custodē
id est cū ratione te oportet custodire ne
aliquis machinamentis suis ipsum
suffodere valeat ad aīe nocumentū
Per eos q̄ huiusmodi fundamentum
suffodere nituntur intelligo eos qui
te alloquūtur sic dicendo Dnē mi esto
lautus ducendo vxorem venustam
nobilem et locupletem ut de sobole
gaudeas et hereditate et carnis tribu
latione non graueris Alij quoq̄ forta
sse sic referunt si vis fīj clericus tuq̄
ad illū finē artes liberales addiscas
vt mḡr appelleris De bonis vero
seu redditibus ecclē q̄cūq̄ poteris tibi
pie preces seu pia munera procura
do Tunc cū mundanū honorem
habebis pro saā et ab amicis mundia
libus multis q̄ sepulturis gloria
beris pro diuitiarū habundantia
Ecce si fortasse tibi aliquis talia psua
serit tunc sanctū custodem id est ra
tionem illi fraudis respondere dicēdo
q̄ potius oēm tribulationē sustinē
carnis velis q̄ castitatē tuā perdere
Respondeas ergo q̄ ad honorem dei
et catholice fidei defensionē et ad bo
nos homīs confortationē et ad eorū
dem correctionē atq̄ oīm tuo con
silio et doctrina indigentiū vi
ctumq̄ atq̄ artes acquirere Nichil
enī preter corpis tui sustentationem
et familie tibi vere necessarie et
non propter vanā gloriā superflue
vis aliquid desiderare in hac vita
Dicas ergo q̄ si forte dīna promis
sio aliq̄ diuitias tibi superaddide
rit oīa desideras ad salutē proxi
morū et ad honorē dei sapienter or
dinare Et sic vnaq̄ custos id est rō
illos expellere poterit q̄ fundamentū
id est bonā voluntatem tuam suffodē
moliuntur Animaduertē debet eaā
pacto assidue et diligenter ne aliqs
murorū altitudinē transcendat per
quā altitudinē murorū intelligo cari
tatem q̄ omnibus virtutib⁹ est sub
limior Certissime igitur scias q̄
diabolus nil magis desiderat q̄ si
per istū murū saltare Unde nec
sancte q̄tū potest conatur ut mūda
na caritas et carnalis amor diui
Progrediatur caritatē Vñ dnē mi
quocunq̄ mundanus amor di
uine caritati se p̄ferre in tuo cor
temptauerit confestim custodē id e
rōnē ei obuiam mitte cū p̄ceptis
dei dicendo Q̄ magis vis vitaq̄
in aīa et in corpe q̄ morte sustinere q̄
ad hoc viuere vt tam benignū deū
verbo vel opere pronotares Immo
q̄ nec propter vite nec bonis nec
possessionibus tuis neq̄ propinquorū
aut amicorū fauoribus vis quoquo
modo patre ut soli deo possis tota
luce complacere ipsiq̄ in omnibus
honorare Magis q̄ tribulationibus
omnibus eligis te voluntarie sub
ire q̄ aliquem tuo proximo maiori
vel minori dapnū aliquod seu scan
dalū aut tribulationē facere Sed
q̄ vis potius oēs mīe p̄ceptū dīi
oēs proximos tuos fraternaliter

pamare Et si sic dñe mi feceris deū
plusq̄ te ipm̄ et proximū tuū sicut te
ipm̄ diligere cōprobaris Tunc igit̄
custos id est ratio secure potest ꝯclē
ere quia nullus emulus aut hostis murū
rū altitudinem potest transcendē Per
parietes vero intelligo ꝯtinue celestis
tunc delectationes quas dz attenta
meditatione intrinsecus homo desidera
re Prima est desiderare feruenter in corde
videre ipm̄ deū in ēterna gloria sua vlas
q̄ inde sanctas animas q̄ numq̄
illu q̄ eas adeptas fuerit auferuntur
Secunda est indesinenter velle audire
illas dulcissonas angelor̄ voces q̄bus
sine fine et tedio deū collaudant et
incessanter adorant Tertia est toto
corde et feruenti desiderio concupis
cere sicut et ipsi angeli deū eternā
iter laudāe Quarta est desiderāe
angelor̄ et sanctarū animarū in celo
potiri ꝯsolationibus sempiternis Ut
notandū est q̄ sicut hō in domo ꝯsistens
quocūq̄ se verterit semper eā arctissimā
parietes Ita eadē ḡaīa alia ḡaīa
salucet deū videre in gloria sua An
gelos deū laudantes audire deum
una cū ipsis collaudare et ipsor̄
potiri consolationibus die noctu q̄
sūmo desiderio concupiscit Rursum
quoadmodū se verterit et q̄ cūq̄ op
intentus fuerit tunc inter fidelis
parietes semper conuersatur illesus
Ita eadē q̄ inter ipsos angelos in
hac vita degens conuersationem
dei assecutur Q quātum desiderat
Tunicas tuas dñe mi huiusmodi
parietes transfodere et tales delec
tationes internas a corde auferre
atq̄ alias ipis contrarias tuo de
siderio imittere et implicare q̄ ne nocere
grauiter possent Dua propter oportet
custodem id est rationē in duabus vijs
per quas hostis aduenire solet diligē
tem cautelam habere Prima est via
auditus Secunda visus per auditum
quidem venit imittendo cordi secularū
cantionū delectationes et diuersor̄ in
strumentor̄ suauiter personantiū fabu
larū inutilium atq̄ p̄e persone laudes
narrationū ex quibus ꝯtio homo per
superbiam in seipso extollitur tanto ab
illo huīli christo se longius sequestrat
Tali igitur delectationi custos id est rō
resistat sic dicendo Sicut diabolus odiū
humilitatem odio habz quam spiritus
sanctus inspirat hoīm cordibus ita operā
te dei adiutorio ego odio habebo omnem
pompam et mundi superbiam quam
malignus spiritus sua pestifera flam
matione cordibus infundit Et q̄ mul
ta odibilis sicut fetor puteoꝝ radunt
ur quem naribus patientes protinus
suffocantur Ne visum quoq̄ si per
viam securā aggredi solet inimicus ad
transfodiendū predictos parietes sc̄a
deferens plurima instrumenta videlz
omniū metallor̄ genera in diuersas
res et formas fabricata preciosos lapi
des vestimenta honorabilia ḡrelia pa
laaa castella predia. stagna. siluas.
vineas atq̄ alia ḡaīa multa mul
tarū pecuniarū lucratiua Hec enī oīa
si feruenter desiderantur predictos pa
rietes id est celestes delectationes proban
tur dissipare Oportet igitur custodem
id est rationem prius q̄ in cordis delec
tationem et dilectionem ista talia ve
nerint p̄cauere ꝯtra quidq̄ exhinc modi possessionibus t mea

potestate habebo in illa arcta reponā
vbi fures uel tinea non timebit Et
auxiliante me dīna gra per alienum
alienarū possessionū concupiscentiam
deū meū non offendā nec a sanctate
cristo famulantē per alienarū rerum
ambitionem me q̄libet separabo Per
portas vero dicte domus intelligo oīa
corporis necessaria q̄ q̄dē corpus non
potest carere sc̄z manducare. bibere. dor-
mire. et vigilare q̄nq; eā turbari et
letari Oportet igitur custodem id est
custodem rationē ad sollicitudine hui⁹
portus id est corpis necessarij assistere
Et ad dīno timore timētis ne ad aiām
introeant sapienter et assidue resistere
Igitur sicut in sumptione abi et potus
cauendū est ne timētis per superfluita
tem introeant q̄ corpus ad seruiendū
deo acrioꝛ reddant Ita eā cauendū
est ne p abstinentiā nimietatem que
corpus ad oā facienda defectuosum
reddit hostis ingressum habeat Ad
tertiam eā custos id est ratio ne prosit
mundanū honorem et hoīm fauorem
siue solus siue ad familia tua fueris
siue ad hospites aduenerint continuet
pluralitas ferculoꝝ Sed q̄ dīna mēta
te vnicuiq; bīfaces ꝯcussis pluribus
abarys et nimiū delicatis Deinde vi
gilanter et attente ne custos id est ratio ꝓsidēt
q̄ sicud abus et potus moderandi sunt
ita eā ad timore taliter moderandus
est somnus ut corpus ad oēm honorē
dei pagendū leue sit et melius ordina
tā ut oīa vigilarū tpa in dīnis offi
cijs et honestis laboribus vtiliter ex
pendātur quatinꝰ somni grauedine
procul mota . Aduenīente aūt turba
tione aliqua uel timore custos id⁹ id

cōmutante se sono suo sc̄z timore dei
celeriter occurrat ne per eā uel inue-
tam contingat te dīna gratia ex
rere Deū q̄ ira te grauiter prouocare
Insup consolatione alīs uel letitia ex
tua implente cista timorē dei custos
id est ratio cordi aīe q̄ imprimat q̄ optu
lante dīno cristi gra sicut tibi magis
vtile fuerit consolatiōnē siue letitiā
illā moderabit Anno dñi M°CC°
LXXI° et in mense may in die bea
ti vrbani pape et martiris ad dnā
brigida residerat ī Roma p multos
ānos postq̄ reuersa est de peregrinatio
nibus q̄ fuit in regno neapolis et
staret in oratione die et mense quo
supra xp̄istus apparuit ei dicens q̄
placet se ad perficiendū ī hierusalem
et ad visitandū sūm sepulchꝝ Ca. VI

Cum dnā brigida esset ī Roma
continue residens et quodam
die orando staret in elevatio
ne mentali tunc cristus apparuit
et loquebatur ei sic dicens Placeat
vobis iam ad peregrinandū in hieru
salem ad visitandū sepulchrū meū
et alia loca sancta q̄ibi sunt Et resp
detis de roma ad ego dicere vobis
In roma antiq̄ dnā brigida uer vir
mare quidam frater minor deuotus
ꝰsuluit dictā dnām sup aliquibus
dubijs siue ysaie Cui dnē oīa vgo
maia apparuit rndens ad ꝛa dubia
plenarie Et in sup dixit q̄ ad tria
papa et presbyteri sunt prōpti dū tri
nō sunt hereticq̄ ille hz claues eccle
sie et veā potestatem ligandi et
soluendi Et isti plene ꝛcuiū et p̄ tractant bñdictū sacramentum q̄
nus sit indignꝰ celesti gloria Ca. VII

Honorē et gratiarū actionem reddendo deo ōipotenti et bē marie vgini sue dulcissime mātri aliqui indigne ꝑsone orationi vacanti videbatur q mater dei loquatur hec subsequa vba michi peccatrici Die illi fratri amico meo q ꝑ te supplicationē sua michi transmisit Q vero fides est et pfecta caritas q si aliq̄ ꝑsona instigante diabolo contra deū oīa peccata cōmisisset q postea cū vera intentione et voluntate emendandi veraciter penituerit et humiliter cū ardenti caritate a deo misericordiam postularet nullū dubium est q statim ipe benignus et misericors deus ita paratus esset ad recipiendū illā ꝑsonā in gratiā suam cū magno gaudio et letitia sicut pr caritatiuus qui videret unicū filiū suū dilectissimū ad se redeuntem ita liberatū de maximo scandalo et turpissima morte Et vere multo libentius ipe pius deus q̄ aliquis pater carnalis oīa peccata dimittit servientibus sibi q assidue penitent et ab eo humiliter postulant misericordiam et peccata ulterius cōmittere ꝑ timorē amoris atq; dei amicitiam super oīa toto cordis desiderio contempsisse Igitur die eidem fratri ex pte mea q ꝑ suā bonā voluntatem et meā orationem ex dei bonitate oīa sunt iam sibi indulta peccata sua que ipse cōmisit oīb; diebus vite sue. Die eā illi q ꝑ orationē meam caritas quā ipse habet ad deum semper ei augmentabitur usq; ad suā mortē et nullatenus diminuetur Ite Die ei q placet deo filio meo q ipe in Roma ymancat predicando penitentib; bona consilia dando confessiones audiendo et salutares penitentias iungendo nisi prelatus sibi ꝓpō aliquā necessitatem legitimā ipm aliqn miserit extra vrbem Arguat eā idem frater fratres alios suos caritative ꝓ transgressionibus suis cū bonis verbis et salutaribus disciplinis et eā cū iustis correptionibus ubi corrigere poterit ad hoc ut se et ipsi regulā servent et se humiliter emendent Dicatur etiam notifico ei q missę ipsius et lectiua atq; orationes deo sunt acceptabiles et grate Et ideo dicat ei q sicut nisi cedit se ab oī superfluitate vbi et potus atq; somnus ita nisi dicat se ab vnica abstinentia ut ipse et duriusmus laboribus et seruicijs nullū defectū patiatur Habeat eā ipse nō superflua sed necessaria indumenta secundū regulam sancti francisci ne superbia et cupiditas inde sequantur Quia eo copiosior erit meritus quanto vestes minores ꝑui et valoris fuerint Obediat quoq; humiliter prelatoꝝ omnibus q ꝓpterea ei q non sint contra deum et q ipe frater perficere poterit Dic eā illi ex pte mea q̄ respondebit illis qui papā dicunt non esse verū papam nec illud esse verū corpus dñi xpi filij mei quod sacerdotes in altari conficiunt Q ipe respondeat illis hereticis sic Vos veritatis oppugnatis ad deū et ideo nō videtis eū Veritatis ergo ad deū facte et tunc poteritis eū videre Nam vera et catholica fides est q papa q̄ est sine heresi quātūcūq; alijs peccatis sit contaminatus nūq; tñ est ita malus ex alijs peccatis et ex alijs suis malis ope

ribus qñ semper sit in eo plena auctoritas et perfecta potestas ligandi et solvendi animas Unā auctoritatem ipse p̄ beatū petrū habuit et assūpsit a deo q̄ nullu sūmi pontifices fecerūt añ Johānē papā q̄ sunt in ferno Nullus hominus trī ipōz usta et racionabilia iudicia q̄ in mundo fecerūt stabilia et approbata sunt apud deū Dūc eam racione dico q̄ vere presbiteri sunt et vere conficiunt corpus xristi filij mei omnes illi sacerdotes q̄ non sunt hȳ retici q̄ius alias sunt pleni multis aliis peccatis Et vere tractant deū in manibus suis in altari et alia sacramenta ministrant q̄ius propter sua peccata et mala opera sunt indigni celesti gloria apud deū

Postq̄ supdictus frater habuit a dnā brighida supraprimā revelacionem rogavit eam q̄ deum oraret super materia de corpore xpristi et de auctoritate summu pontifiaß et sacerdotum celebrancium Cū domine oranti apparuit virgo maria respondens ad ea ut sequitur Capl̄m viij

De illi fratri añco meo q̄ non est ubi latū sacre vetū aīa pape Johānis xij sit in inferno aut in celo Neq̄ eāa est ubi latū sacre aliq̄ de illis peccatis que idē papa tulit secū qñ post mortem sua venit añ iudicū dei Hz dic eidem fri q̄ ille decretales quas sup̄ corpe xpi fecit seu statuit idem papa iohānes nullū errorē continent catholice fidei neq̄ aliquā hereſim Ego quidem q̄ ipsum vetū deū genu testimoniū perhibeo q̄ unū proprū habebat idē ihesus xpristus filius meus et illud ipse solus possidebat hoc eū proprū fuit illa tunica quā ego p̄ris manibus meis fea Et hoc testificat propheta t̄ psona filij mei sic dicēs Super vestem meam miserunt sortem Ecce attende q̄ nō vestram nostrā sed vestem meam dicit Haas eāa q̄ qñ unq̄ ego induebam eū illam tunicam propter valitatem sui sanctissimi corporis tunc oculi mei statim replebantur lacrimis et totū cor meū torquebatur tribulacione et dolore et affligebatur intensa amaritudine ex eo videlicet q̄ ego bñ noverā modū quo infuturū illa tunica ab eodem filio meo esset separanda scilicet tempore passionis eius qñ ipse nudus et inocens a iudeis crucifigeretur Et hec tunica fuit illa vestis super quā crucifixores eo miserūt sortem Nullus q̄ t̄ vita eo candē tunicā habuit nisi solus ipe Haas eāa q̄ omnes illi q̄ dicunt papam non esse verū papā neq̄ presbiteros vere presbiteros et inte ordinatos neq̄ verū corpus bñdictū filij mei illud esse q̄ in celebracione missarū per presbiteros consecratur ipsi omnes tales errores asserentes inflati sunt spiritu diaboli infernalis quia vere idem hereticā aliquā tam graues malicias et peccata horrenda cōmiserunt contra deū q̄ p̄ sua demerita maxima Diabolica iniq̄tate repleta Dampnabiliter per suam hereſim sunt exceptī et cepti si a numero gregis totius xpristia nitatis apud iudicū ultime maiestatis dñe Haad Judas ceruisse

et exceptus fuit a sacro numero apos
tolorū propter sua demerita pessima
qua prodidit xpistū filiū meū Deus
tamen q̄ omnes illi q̄ se emendare
voluerint a deo misericordiā consequē
Qualiter xpistus loquens dnā brigi
de t̄ orōē existenta et preapit ei q̄ iā va
dat t̄ ihūm promittens ei fortitudinē
corpalē et necessarias expēsas Ca. ix
Filius dei loq̄tur beate brigide
sponse sue dicens Vade iā et
recedite de roma ad iherusa
lem Nunq̄ causaretis de crate Ego
sum nature conditor Ego possum tūr
mare et roborare naturā sicut michi
placet Ego ero vobiscum ego dirigā
viā vestram ego ducā et reducā vos
ad romā Et procurabo vobis necessa
ria sufficienaus q̄ vmq̄ habuistis
Virgo maria loquens dnā brigide
brigide dicat q̄ nullomō t̄ voluntas dei
q̄ clerici habeant uxores ne stami
nent de viro carnis Prohibens q̄ n̄o
papa hoc matrimoniū clericor̄ pmit
tat Qui p̄ statuit t̄ ecclesia dei. Ca. x
Laude eternaliter benedictū
corpus dei in pretio honore
et imperhenni victoria ac in
sempiterna omnipotencia tua una cū
tuo pr̄e et spiritu sancto atq̄ cara cū
tua benedicta matre dignissima et
cum tota gloriosa celesti curia Tibi caā
tibi laus eterne deus et infinita g̃
tiarū actio pro eo q̄ homo fieri dig
natus es Et nobis t̄ mundo tuum
venerandū corpus ex pane materia
li consecrare voluisti ipe q̄ t̄ cibum
et nostrarū salutem animarū cari
tatiue nobis tribuisti Contigit uni
persone oratiōi vacanti q̄ audiuit
tunc vnam vocem dicentē sibi O
tu an datum est audire spiritualiter
et videre Nudi mine ea q̄ tibi mani
festare volo videlicet de archiepiscopo q̄
dicit q̄ si esset papa ipe daret licentiā
omnibus clericis et presbiteris maxime
nū contrahendi carnaliter Cogitans
et credens q̄ hoc esset acceptabilius deo q̄
q̄ clerici viuerent dissolute sicut modo
viuūt q̄ ipe credebat q̄ ex hoc maxime
meo cuitarentur maiora peccata carna
lia Et q̄uis in hoc non bñ intellexit
dei voluntatē nichilominus tñ idem
archiepūs amicus dei erat Sed ego nō
dicā tibi in hoc dei voluntatē q̄ ipsi
deū genui Et tu hec nonficabis epō
meo dicendo sibi sic Cū abrahe fuit
data circūcisio longe anteq̄ daretur
lex moysi Et illo tempore abrahe ho
mines regebantur quilibz secundū suū
intellectū et secundū arbitriū siue q̄
voluntatis Et tñ multi ex illis erant t̄
amici dei Postq̄ ergo data fuit lex mo
ysi tunc magis placuit deo q̄ homines
viuerent sub lege et secundū legem
q̄ secundū suū proprium arbitriū huma
nū et intellectū Simili modo fuit de
benedicto corpore filij mei Nam p̄q̄
ipe in mundo t̄stituit hoc nouū eccla
stice sacramentū et ascendit in celū
tunc lex ipā annq̄ ad hūc seruabat
ur q̄ xpistiani sacerdotes viuebant in
carnali matrimonio Et nichilomi
nus multi ex eis erant amici dei quia
credebant cum simplia puritate q̄
hoc ita placebat deo scilicet q̄ xpistia
ni sacerdotes tenerent uxores et viue
rent in matrimonio sicut placuerat
hoc sibi antiquo tempore Iudeorū t̄
Iudeis sacerdotibus Et hoc sic per
sacerdotes xpistianos per multos an
nos fuit obseruatum Sed ista obser

nancia et sanctitudo antiq videbatur
multū abhominabilis et exosa toti
celesti curie et michi q corpus eius
genu videlicet q sic obseruaretur
per sacerdotes cristianos tangentes et
manibus suis tractantes hoc nouum et
immaculatū sacramentū sanctissimi cor
poris filij mei Nam inde in antiq
lege veteris testamenti habebant um
bram id est figuram istius sacramēti
Cristiani vero hnt ia ipsam veritatē
salutis ipi verū deum et hominem in
illo pane benedicto et consecrato Ex
postq aliqua tempora illoz sacerdotū
xpianoz hec obseruanciā ipse deus p
infusionem sancti spiritus sui dedit
in cor pape regentis ecclesiam tunc te
poris aliam legem super hoc sibi ma
gis acceptam et gratam Infundendo
videlicet in corde eius q idem papa
statueret in ecclesia vniuersali q sacer
dotes xpistiani q tam sanctū et digtissimū
tam
haberent officiū scz secrandi
hoc sacramentū preciosum nullomō
mouerent T matrimoniali contamino
sa delectacione carnis Et ideo ex por
dinacione dei et iudicio suo iuste
ordinatū est q sacerdotes q nō vouūt
in castitate et continencia carnis
sunt maledicti et excommunicati apud
deum et digni carere sacerdotali of
ficio Attamen q se vere castos emen
dauerint aū vero proposito vltra non peccandi ipsi a deo misericordiā
consequentur Hoc eā saab q si a
liquis papa concesserit sacerdotibus
licenciā contrahendi matrimonium
carnale ipse a deo tali sentencia spi
ritualiter condempnabitur sicut dic
homo q tam grauiter deliquisset q
secundū ecclesiam ulteriꝰ deberent
corporaliter cum otali eius et absq
lingua aū labris et nasus aū nari
bus amputari quoz eius manus et
pedes ac caā q totus eius corpus
sanguis deberet effundi et totaliter
frigefieri Et insuper q deberet to
tum illud corpus ex sanguine ad de
uorandū proica canibus et alijs bes
tijs feris Similiter vē fieret spiritua
liter illi pape q talem licenciā contra
hendi matrimoniū concederet sacerdo
tibus contra predictā ordinacionem
et voluntatem dei Nam idem ꝑpa
visu et auditu spirituali verbis eiā
et operibus spiritualibus totaliter
puarctur a deo Et tota spiritualis
sapiencia fugeferet ymo Et insup
post mortē suā aiā eius proiectetur in
inferno ꝑpetuo cruciāda ut ibidem
faceret cibus demoniū eternaliter sine
fine Immo eāa si sanctus gregorius
papa hoc statuisset nūq in dicta
sentencia misericordiā obtinuisset a
deo nisi aī mortē suā humiliter reuo
casset ⸗.

Hic est principiū cuiusdā reuelacionis
quā dna brigida habuit p dnā re
gina neapolitana i eadē ciuitate Et
alia q ibi dne nō ponūt hic q se
creta sunt que pertinent ad statū et

Ad personā dei dnē regine Ca xi

Ego sum deus creator omi
Ego dedi angelis et hoī
bus liberū arbitriū ut q
uellent facere voluntatē meam ma
nerent mecū eternaliter Illi vero
contraria michi sentirent a me se
questrarentur Ideo autē quidam
angeloz facti sunt demones q nō
voluerunt me diligere nec michi
obedirent Deus creato homine dia

bolus videns dilectionē mēa ad illū nō
solū factus est timorus meus sed
mouit contra me bellū tractando ad
ꝓuaricationē mandatorū meorū
et tunc diabolus ꝓpalauit permissio
ne mea et iustitia mea ¶ Et ab illo
tempore ego et diabolus discordamꝰ
et certamus et ideo volo ꝙ ut homo
uiuat ad voluntatem meam Diabo
lus vero nititur ut homo sequatur
desideria sua Propterea in illo pun
to quo ego aperui latus sanguine
cordis mei Diabolus priuatus est
iustitia quā videbatur habere et
animę q̄ digni erant saluate sunt
et liberate ¶ Tunc enim lex statuta
est ut sit in hominis arbitrio sequi
me deū suū ad optinendam perpe
tuam eius coronā Si vero sequitur
diaboli desideria habebit supplicia
sempiterna Dic igitur ego et dia
bolus certamus desiderantes aiāb
sicut sponsi sponsas suas ¶ Ego et
desidero aiāb ut tribuā eis eternū
gaudiū et honorē Diabolus vero
ut tribuat eternū dolorē Audi ꝙ
regina fecerat michi ego permisi
eā exaltare in regnū &c Reuelacio
her fuit data dnē brigide dīnitus
in neapoli ad rogationem dñi Ber
nardi archiepiscopi neapolitani q̄a
rogauit ut sup certis dubijs consu
leret ipsa oraret deum ¶ Et cum ipsa
staret in oratione xp̄s apparuit ei tradens ad
dicta dubia Archiepi Dans enim do
trinam et modos quos ipse tenere debe
at tam in regimine sue domus q̄m i regi
mine subditor suor i diocesi s̄a &c. Xp̄
Iesus loquitur dnē bri
gide dicens Dic illi ꝙ si
vocari voluerit episcopus
in ista iustitia diuini iudicij non debet
imitari mores et consuetudines plerūq;
eor q̄ nunc sunt rectores ecclesie Ego
quidem assumpsi corpus humanū de
virgine ut legem illa verbis et ope
bus adimplerem q̄ in deitate ordina
ta erat ab eterno aperiendo portam
cum sanguine cordis mei viam q̄ per
verba et opera ita illuminando q̄ ho
nes viderentur illo exemplo ad pro
merendū vitā eternā Sed vere illa ver
ba que dixi et opera q̄ feci in mun
do tam quasi prorsus nec oblita et nec
lecta sunt Ad quod nullus tantum
operatus est sicut ecclesiarū prelati q̄
pleni sunt superbia cupiditate et pu
tredine corporalis delectationis ¶ Nec
dū mandata mea iuxta sunt et
honestis statutis sancte ecclesie que
statuerunt amici mei ex magna de
uotione post ascensionē meā comple
ta voluntate mea in mundo ¶ Nam
illi mali prelati ecclesiarū repleti ma
lignitate spiritus mali reliquerunt
hominibus nimis nociua exempla a
numarum ¶ Et ideo oportet me ab
eis plenarie erigere iustitiam sup
eos iudicia faciendo eos q̄ de libro
vite abolendo in aliis et iuxta tem
ui meū luciferū collocando eos in i
ferno in sedibus infernalibus perpe
tuo cruciandos ¶ Tu debes stare tamē
q̄ qui se ad mortē emendare voluc
rint diligendo me toto corde et a pec
cato abstinuerit illi ego promptus
ero ad exhibendum misericordiam
meam Dic ergo ei quasi ex parte
tua ista verba que sequuntur Do
mine mi aliq̄n contingit q̄ de nigro
camino erit pulchra flamma utilis
et valde necessaria ad pulchra opera

facienda uel fabricanda. Et in tunc
non oportet laudari ramenti pro sua ni
gredine sed illi debetur laus et gloria
et gratiarū actio qui illoꝝ operum
est artifex et magister. Simili modo de
me indigna est si in consilijs meis ali
quid inueneritis utile ꝙ tunc non mihi
michi sed ipsi deo qui oīa fecit et facit
et bona faciendi perfectam volun
tatem habet infinitas gratias et
benuolum seruatū continue exhibe
debetis. Dñe mi ꝑ primis inquio lo
qui ulla ꝙ multarum tangunt salu
tem animarū consulens vobis si de
amicabam habere voluerimus ꝙ nos
per vos nos per aliquem episcopum
alū ad sacros ordines promouere ve
lit, aliquis nisi prius per bonos clericos ex
aminata fuerint diligenter et ita ap
ti in vita et moribus reperti fuerint
ꝙ digni ad tale officū reapiendum
existere asserantur testimonio sapientū
et verdicorū virorū. Attendentes dilige
ꝙ simulter faciant omnes episcopi
hij subdi vestri et archiepiscopatus vr̄o
suffraganij. Nam nullus posset credere
quanta indignacio dei est contra illos
episcopos ꝙ non curant scire et diligē
ter examinare quales illi sunt quos
ad tam dignos ordines promouent
in suis episcopatibus. Et hoc
propter negligenciam suā propter a
liorū supplicacionem suā propter
negligenciam et desidiam suā prop
ter timorē fecerint oīno ī iudicio dei
reddent de hoc districtissimā racio
nem. Consulo eciā vobis ingerere
quot sunt et ꝙ sunt in vrā Diocesi
beneficiati animarū curam habē
tes. Et adminus semel in āno eos
uocetis ad presenciam vestram eos
moneatis vt tunc tractetis cū eis tam
de ipsoꝝ qm animarū suarū salute sub
ditoꝝ salute. Et si forte in uno die
omnes non possent conuenire precipiatis
eis ut dies ī quibus quolibet āno ad
vos conueniant particulariter ita ꝙ nō
eoꝝ de consilio vobiscū habendo per
integrū ānū se quolibz valeat exa
sare. Vos quoq; eis precedentis predi
centes qualem vitā ducere debeant
illi ꝙ tam dignissimū officū habēt
Quanta eciā ꝙ presbiteri ꝙ cōiugatas
habent et missam celebrant ita grati
et placentes deo sunt sicut habitato
res Sodome quos demersit deus īfer
num. Et q̄nq; missa in se semper est
eadem est et eiusdē virtutis et efficacie
tamē offulit paas quod tales presbi
teri fornicatores dant ī missa ita est
placatū deo sicud offulit Jude quo tra
didit eum saluatore. Igitur q̄tūcūq;
potestis verbis et operibus alliciendo
corripiendo cōminando cooperari cura
nue curem ꝙ ipsi studeant castā
vitā ducere presertim cū tā sanctissi
mū sacramentū debeant pertractare
et alijs fidelibus xpistianis suis
manibus ministrare. Ceterea omnibus tam
maioribus scz prelatis et canonicis
qm eciā minoribus clericis vr̄o regimī
subiectis ecclesiarū redditus ymnib⁹
salubriter ordinatis ut se oīno cori
gant. Nec credat aliquis ꝙ pp sodo
mie culpam licebit eis aliquomō
fornicacio nec eciā sustinebitur eis
propter hoc cū mulieribus cohabita
ti. Nulla denique xpistianus ha
bens intellectū ꝙ de vita eterna
non curauerit dū vixerit sine dubio
grauissimas inferni penas post
mortem eternaliter sustinebit.

Consulo eaꝫ de familia vrã ut non
sit nimis magna propter superbiam
seꝺ sit bñ moderata secundũ necessita
tem regiminis vĩ officij et uĩe exigen
tiam vĩ status Igitur illos clericos qui
sunt vĩ vocantur ubicũq; fuerint potius
pro bono testimonio vĩ non pro vana
gloria sine pompa vobiscũ habeatis q̃
et sine magis pauci numero q̃ multi
Illos vero clericos quos ad nichil aliud
sustentatis nisi ad cantandũ dñm
officiũ aut ad dĩs aliq̃ addiscendũ
aut ad docendũ alios aut ad scribẽ
dũ tot habeatis quot vobis placuẽ
rint Et nõ expedit vobis q̃ q̃ melius
potestis de eoꝝ correctione aiã habeatꝭ
diligenter et deꝰ salute animarũ Et
tendatis de reliquis scrutatoribus vĩs
vt q̃libet eoꝝ habeat officiũ suũ Et
si aliq̃ fuerint superflui propter vanã
gloriã non tenemini ne eligendi
ro vrũ habendo maiorem familiam
q̃ alij patres vestri Illos quoq; quos
vobiscũ habetis familiares vĩ necessa
rios expedit q̃ semp ĩ mente habeatꝭ
illoꝝ viã perscrutando solliciti vt
veri pfamilias eoꝝ quoq; actus vi
tam et mores corrigendo eos q̃ pẽna
liter et bonis informationibus fouẽ
do et ãmonendo vt ipi peccata et vi
cia fugẽ addiscant deũ q̃ sup oĩa
amare studeant Deo quippe magis
acceptũ est vobisq; magis utile ut
nullomõ aliq̃ vobiscũ familiarem
habeatis q̃ sanis ofiis noluerit ac
q̃escere neq; suas transgressiones hu
militer emendare ¶ De ornamentis
vestris consulo q̃ nichil plus ĩ simul
q̃ tria paria ĩ possessione habeatis
Et omnes q̃ superfuerint deo statim
ipsi deo tribuatis ¶ De lectisterniis vẽ et manutergiis et mensalibus
tñ pro vobis tenere q̃tñ vobis necessariũ et utile est Reliq̃ aũt deo date ¶
De vasellis argenteis tantũ pro vobis
reseruate q̃ntũ psone vĩ et hospitibus
in pa mensa comedentibus viã suf
ficiat Et illa q̃ suffuerint hilari men
te deo donate q̃ alia familia vestra
et hospites ĩ alijs mensis sedentes bñ
possunt in vasis stagneis et terreis
aut ligneis siue uitreis absq; villa
erubescentia manducare et bibere Nã
illa assuetudo q̃ nunc est in domibus
dnoꝝ et episcoporũ ĩ q̃bus auri et ar
genti nimia habundat superfluitas
valde abhominabilis est ipsi deo qui
se pro nobis oĩ paupertati se subiecit
et eaꝫ talis predicta superfluitas aiã
bus est multũ dapnosa ¶ Item ca
uete a pluralitate ferculoꝝ et nimiã
delicatorũ Itẽ ne nimis magnos eqͣs
et preciosos habeatis s moderatos in
magnitudine et precio q̃m illi ca
libus equis indigent q̃ pro defensione
ustriae et rũione vite non pro su
perbia guerrarũ se exponant pericu
lis ego enĩ dico vobis q̃ prelati qui
super magnos equos ascendunt prop
ter superbiã et vanã gloriã torquẽs
super illoꝝ colla Diabolus ascendit
Nã quo persona q̃ vidit demones q̃
ethiopes q̃ q̃n prelati et cardinales
pedes leuabant et superbia ad celũ
dñi sup dorsa magnoꝝ equoꝝ suorũ
Illi ethiopes tunc sup colla prelatoꝝ
pedes leuabant et ascendebant ac
ibidem irrisorie sedebant Et quo
tiens illi plausi et pompa calcaribus
equos pungebant totiens ethiopes
in gaudio suo capita sua leuantes

illoꝝ cōfrancū pectora suis calcaribꝰ impellebant ¶ Item consulo quatenꝰ fratres ꝙ viarij vīi promittant sub iuramento ꝙ ex parte officij vīi nichil facere p̄sumant cōn iustitiā ¶ Et si postea contrariū fecerint secundum iustitiā coripi fratres eos ¶ Nec si vos ita ut dictū est fecerimus consac̄ tam viam bn̄ sanam existere confidimus ¶ Item consulo pro consolatione illarū aiārū vōrū defunctoꝝ de q̄bus interrogastis me si erant in purgatorio an̄ non. et de elemosinis pro eis faciendis ꝛc Respondeo et dico ꝙ oī die vnus an̄i duas missas pro eis celebrari faciatis et duos pauperes oī die pascatis et oī septimana vnū florenū in mensa amore pauperibus erogare ¶ Dicatis eā prochialibꝰ sacerdotibꝰ ꝙ corrigant prochianos suos et pro manifestis peccatis eos corrigant in casibus ad eos p̄tinentibus ut possint melius viuere ¶ Cum si coripi noluerint tunc coripiantur p̄r vos Di autem aliquos noueri vos contra deū et iustitiam manifeste delinq̄re et si tam magni ꝙ tanni fuerint ꝙ super eos iustitiā non possitis facere tunc leuibꝰ verbis et dulcibus Dicatis eis ꝙ se corrigant ¶ Et si obedire noluerint iudicio dei eos relinquatis q̄ vrā hemulam respiāt voluntatem. Non enī oportꝰ manifestū agnū inter feroces lupi iactare dentes q lupus ex hoc rapacia fierent Tamē decet eos p̄tauere de paulo aūꝝ suarū cū caritate fiat p̄ facti fines q̄s sibi contrarijs Nec eā dimittere tenemū correctiones ꝑ

timorem corporis vīi nisi forte aiārū periculū ex hijs posset aliq̄tenus p̄uenire.

Hec reuelacō frā dnē brigide inceptū in neapoli statim post mortem dnī caroli multis filij sui et continuabatur visio ista per viaginta ierosolomitanum interpollatim donec accessit ad ierusalem et ibi finit finita in ecclesia sancti sepulchri dnī et stinet t se allegacionēs factas t iudicio dīno coram xp̄o iudice ꝑ v̄ginē mariam et ꝑ āgelū ꝑ pte aūē deī multis et allegacionēs frās ꝺ ip sā aiāꝝ ꝑ pte diaboli et sentenciam christi iudicis ꝑ liberacōē ei⁹ Cap. xiij

Virgo maria loq̄t dnē brigide Dicens Ego tibi dicere volo. Iterē ego fca illi aūē filij tui karoli q̄n̄ separabatur a suo corpe fca q̄dē sicut mulier alterā mulieri pregnā astans vt iuuaret infantem ne ex fluxu sanguinis moreret̄ et ne t illo arto spacio ꝙ quod exiret t̄fans suffocaretur Cauens eā ne t̄fantis hostes q̄ in eadē domo essent ipsū nō ficere possent Simili modo ego fca Ego enī stetī prope eundem filium tuum karolū paulo antēq̄ emitteret spiritū vt carnalem amorem non sic in memoriam haberet ꝙ propter eū aliq̄ deo ostrariū cogitaret nel loq̄ret Nec aliq̄ deo placencia vellet omittere nec illa q̄ possent esse q̄nōlibꝰ dīne potestati et voluntati contraria vellet profitere ad sue anime nocumentū Ego eā taliter fui cū in illo arto spacio id est in exitu anime sue a corpore vt non tam duram penam in morte sustineret ꝙ ex ea mastās fieri posset aliq̄liter desperando et ne deū t morte oblitus fieret Ego

eam

cnā custodiā taliter animam eius
ab ipsis mortalibus timuit id est de
monibus q̄ nullus eā tangere pos
set Sed statim ut egressa fuit a corpe
accepi eam t mecū custodiam et defen
sionem quo facto tota turba demo
nū festinātēr fugit et recessit q̄ ce
sua malicia ipsam rapiebant de glu
ria et eternaliter cruciare ¶ Deo
gratie post mortem dicti Karoli fac
tū est iudiciū aīe eiusdem dū michi
placuerit protinus ostendetur tibi Seam
da Reuelacio super eadem materia ¶ Xm

Deinde post aliquod dierum
internallū ipsa eadem virgo
maria apparuit eidē dnē
brigide vigilanti in oratione dicens.
Tibi iam licitū est ce dīna bonitā
te videre et audire quō factū est iu
dicium super aiam supradictam quādo
de corpe egressa fuit Et quod tunc fac
tū fuit t uno momento cōtā t̄prehen
sibili maiestate dei monstrabitur tibi
seriose p̄ interuallia similitudine cor
porali ita ut ea capere valeat tuus
intellectus ¶ In eadē igitur hora
dnā brigida in quoddā palaciū mag
nū et pulchrū captam se videbat et
dominū ihm̄ xp̄m̄ pro tribunali ibi
sedentem quasi coronatū imperatorē
aū infinito famulantiū exercitu an
gelorū et sanctorū et prope eam
videbat suā dignissimā matrem
stantē et ad iudiciū diligenter au
scultantem Videbat enā cōtā in
dice quedā aiā astare in magno
timore et pauore : nuda sicut infās
tunc natus et q̄i totaliter cecā ita
q̄ nichil videbat t̄ ipsā tū mbel
ligebat quid t̄ palacio diceba et
agebatur Angelus autem quidā
stabat ad dextrā p̄tem iudicis prope
animā et q̄dā diabolus ad sinistram
eius Deo neuter eorū animā tangebat
nec attrectabat ¶ Tunc dem̄ dia
bolus clamauit dicens Audi tu iu
dex omnipotentissime Ego contā te conq̄
ror q̄ vna mulier que obnoxia est
mea dnā et tua mater quā tu tantū
diligis q̄ cā potenciē feasti super celū
et terram et super oēs nos demones in
fernales Ipsa quippe michi iniusticiā
fecit de ista aīa q̄ nunc hic astat.
Ego cū secundū iusticiam postq̄m egres
sa fuit de corpore hec aīa statim debui
michi assumere eam et aī mea coacta
te aīm tuū iudicio presentare Et ecce
o iuste iudex Illa mulier matre tua a
nimā istam q̄i anteqūm exiret de ore ho
minis manibus suis apprehendens in
sua forti tutela ad tuū iudicium p̄tu
lit ¶ Et tunc maria dei mr̄ glorio
sa et virgo respondit sic Audi tu dia
bole responsionē meā Quā tu creatus
fuisti intelligebas illā tristiciā q̄ erat
in deo ab eterno et sine p̄incipio. habuisti
eciam liberū arbitriū faciendi quod ti
bi magis placeret Et q̄nus potius
elegisti deū magis odire q̄m diligere
bū tamen intelligis semper q̄d secun
dū iusticiā fieri debet Dico igitur
tibi q̄ ad me p̄tinebat potius q̄m ad te
ante deū verū iudicem istā aiam p̄sen
tare Nam dū hec anima in corpe erat
magnā caritatē habuit ad me reuol
uens hoc sepius in corde suo q̄ me deus
suā matrem dignatus fuit facere et
q̄ sup oīa creata me sublimiter voluit
exaltare et ex hoc tanta caritate cepit
deū diligere q̄ in corde suo dicebat sic
In tantū ego gaudeo q̄ deus virginē
mariam matrem suam habet sup

oiā tm̄ssimā q nulla creatura uel tē
porālis delectacō est m̄mundo quā ego
t̄pmitacionem illius gaudij recapem
primo illud gaudiū oībus terrenis
delectacionibus p̄ferrem Et si possibi
le esset q ipā t̄uno puncto mīmo a
dignitate in q̄ est et a deo remouēs fi
eri posset ego magis michi t̄pmita
cionem eligerem in profundo inferni
eternaliter cruciari Et id ideo sit ipi
deo pro bñdicta gracia illa et in mē
sa gtā illa quam dedit sue dignissi
me matri infinita gracia q̄ actio et
gloria t̄fmita sempiterna Ergo o
Diabole vide modo cū q̄ voluntate
iste obiit Quid itaq̄ tibi videtur
vtrū magis iustū erat q aiā eius t
meam veniret defensionem añ iudi
cū dei aut in tuas manus t̄pe tua
anda Respondit Diabolus Non
est mei iuris q illa aiā t manus me
as veniret q te diligit plus q̄ se añq̄
iudicū factū sit Deo q̄uis dicante
iustiā illam gracia ante iudicū
sccī scasti tamē post iudicū opera eō
in manus meas ipsam iudicabunt pu
niendam Nunc o regina interrogo te
q̄re nos oēs demones a p̄nāa corporis
sui in illo exitu aīe ita expulisti q nō
nostrū ibi facere posset aliquē terrorē
uel inuenire illi aliquem terrorē seu
timorem Respondit gloriosa virgo
maria Hoc ego fea pro illa ardenti
caritate quam ipse habuit ad corpus
meū et pro illo gaudio quod habuit
ex hoc q ego sum mater dei Hoc il
lam gracia impetrauit a filio meo q
nullus malignus spiritus corpori
appropiquaret vbiāq̄ erat et etiam
vbi nunc est Post hec loquitur
Diabolus ad iudicem Dicens Ergo
sao q tu es ipsa iustiia et potencia Iu
vera non magis iudicas iniustiā dia
bolo q̄ angelo Iudica ergo michi
istam aiam in illa cui sapiencia
quā habui qui me creasti scripserant
oia peta eius custodiuerā eaā oia pe
cata eius in illa malicia mea quam
habui qui creadi de celo Iam qui p̄
mo aīa ista ad illā etatē discrecionis
peruenit q iam bñ intelligebat esse
peccatū illud quod faciebat tunc pro
pria voluntas ipsum trahebat ad
uiuendū magis in mundana superbia
et carnali dilectione q̄ talibus resis
tere Respondit angelus Iudicado
primo eius matre intellexit ipius volū
tatem esse flexibilem ad pēm statum
ipsa succurrebat ei misericordie operibus
et precibus diuturnis ut ei deus mi
sereri dignaretur ne ab ipo se elonga
ret Propter ista deuq̄ matris sue o
pera obtinuit dīnū timorē ita q quo
cienscūq̄ cadit in peccatum confestim
ad faciendū confessionē properauit
Respondit diabolus Me oportet
peccata sua narrare et statim volens
inperire in eadem hora clamare cepit
et plangere et in scripsd diligenter
inūrere in capite et membris cunctis
q videbatur habere totus q̄ videbat
tremere et ex turbacione magna da
mauit Ve michi misero quō potui
meū longū laborem q̄ non solum
oblitus est textus et caholicus vetū
caā materia tota combusta est in
qua oia fuerunt scripta q̄ materia
autem significat tempora in quibus
peccauit que non magis recolo q̄ peā
in eis scripta Respondit angelo Ho
fecerunt lacrime et longi labores
multiq̄ oraciones matris sue Ita q

q̄ deus cōpatiens suis gemitibus dicit eius filio talem graā scilicet q̄ pro quolibet pāo qđ omisit contritionem obtinuit humilem confessionem faciendo et dīna caritate et ideo illa p̄ cata abolita et neglecta sunt in tua memoria ¶ Respondit diabolus asserens se habere adhuc satū plenium illis scripturis q̄bus supradictus miles p̄posuerat q̄ pāa sua emendaret sed nō curauit emendare eum quousq̄ per penam fuisset factū satisfactum q̄ q̄dem peccata idem miles ad huc emendare non curauit t̄ vita sua. ¶ Respondit angelus d̄ Aperi satū et pete iudiciū sup illa peccata pro quibus oportet te eam castigare ¶ Quo dicto clamauit diabolus siccd amens dicens Ego sum spoliatus in mea potencia Nam non solum ablatus est michi satus verū eam peccata quibus erat repletus Satus quippe erat segnicies in quo oēs cau sas posui pro q̄bus oportebat me ipm punire et propter segnicem multa bona omisit ¶ Respondit angelus Le spoliauerunt lacrime matris sue et tulerunt satum et destruxerunt scripturam in tantū deo lacrime eius placuerunt ¶ Respondit diabolus Ad huc habeo hic aliqua proferre videlicet q̄ venialia peccata ¶ Respondit angelus Ipse obtinuit voluntatem de sua patria pegrinare dimittens bona et amicos in multis laboribus sancta loca visitando et hec ipleuit, se eā ita gando q̄ dignus fuit a sancta ecclesia indulgē eam consequi Desiderabat quoq̄ p̄ peccatoq̄ emendacionem deum recatorem suū placare Vnde oēs ille causse quas iam dixisti te scripsisse sunt dulte ¶ Respondit diabolus Nō hic oportet me t̄ pro oībus illis venialibus q̄ omisit ipsum punire et ideo p̄ indulgentias mīme sunt deleta Sunt enī multa et multa que oīa in lingua mea sunt conscripta ¶ Respondit angelus Extende linguam et monstra scripturam ¶ Respondit diabolus cum magno cruciatu et clamore sicud demens et dixit Ve michi ego nō habeo vnū verbū ad dicendū Nam michi radiatus lingua abscisa est ā verbis suis ¶ Respondit d angelus hoc fecit mater eius assidua oracionibus suis et labore q̄ eam eius dilexit toto corde Ideo placuit deo propter ipsius caritatem oīa venialia eius peccata indulgere q̄ ab infancia usq̄ ad mortem omisit et ideo lingua tua suis viribus dicitur carnisse ¶ Respondit diabolus Ad huc vnū habeo t̄ corde meo diligenter custoditū quod nullus poterit abolere hoc est q̄ tuisti alienū acquisiuit ea reddere non attendens. ¶ Respondit angelus pro talibus mater sua elemosinis oīonibus et misericordie operibus satisfecit Ita q̄ misericordie rigor se ad misericordie blandiatur inclinauit Dedit q̄q̄ ei deus perfectam voluntatem sine oīm bonorū patrie suorū oībus plene satisfacere iuxta facultatem suam quibus aliquid t̄ tuisti ablulerit Istam enī voluntatem acepit deus p̄ effectu q̄ diuinus vincere non valebat Oportet igitur heredes suos pro talibus satisfacere pro ut possunt ¶ Respondit diabolus Ego si non habeo pretextū puniendi eū pro peccatis t̄ oportet me ipsum castigare quia nō

erant opera bona et virtutes quando plenum sensum et sanum corpus habuit
iuxta posse suum Virtutes enim et opera bona sunt illi thezauri quos secum ad tale regnum portare deberet salute ad cuius dei gloriosum Permitte ergo me id supplere cum pena qd sibi defuit i
vutuosis operibus ¶ Angelus respondit Scriptum est q petenti dabitur et pulsanti aperietur cui perseueranua Audi ergo tu diabole Mater eius cu
ritatibus precibus et pietatis operibus ad portum misericordie pseueranter pulsa ut pro eo plusq xxx annis fundendo multa milia lacrimarum ut deus rogi eius spiritum sanctum infundere dignaretur Ita q bona sua corpus q et animam idem filius suus ad dei seruitium libera animo exhiberet Sic eam fecit deus Nam ita ardens iste miles effectus erat q ad nichil aliud placeret ei viuere nisi ut dei voluntatem ipse
fecit Et eam deus sic diu rogatus in ipsius ore suum benedictum spiritum infudit Virgo vero mater dei dedit illi ex virtute sua quidq sibi defuit in armis spiritualibus et indumentis q pertinent ad milites q debent intrare in regno celi ad summum ipsius
torem Sancta enim in celesti regno collocata quos iste miles i mundo viuos dilexit de suis meritis ipsi solacio addiderunt Ipse namq thezaurizauit congregauit simul illi peregrini qui cotidie caduca bona diuitum i eternales diuicias Et quia ipse sic fecit ideo gaudium et honorem perpetuum obtinebit Et specialiter pro illo ardenti desiderio quod habuit peregrinando ad sanctam ciuitatem ihe
rusalem Et pro eo q desiderauit
feruenter vitam suam libenter bellando exponere ut terra sancta reduceretur ad dnm cristianorum dominium adho
ut illud gloriosum dei sepulchrum i debita haberetur reuerencia si ad tm op sufficiens extitisset Et ideo tu diabole nullam iustitiam habes illa non supple re q personaliter non perfecit ¶ Respondit Diabolus Ad hoc defuit ei
ei corona Nam si ego possem aliquid ad eius imperfectionem fabricare hoc libenter facerem ¶ Respondit angelus hoc certissimum est q oes q se ipos viderint de inferno peccata vere penitendo et dni voluntati se volu
tarie confirmando ipm q deum toto corde diligendo gratiam dei consequ
tur Placet quoq ipi deo ex triumphali siu bndicta humani corporis corona eis co
ronam dare si secundum iustitie rectitu
dinem purgati fuerint Et ideo tibi o diabole nullatenus conuenit ad eius coro
nam aliq fabricare ¶ Tunc diabolo hoc audiens clamauit impatienter ru
giens et dixit Ve michi qua tota memoria mea michi ablata est Jam enim non recolo in qbus iste miles meus
secutus est voluntatem Et quid est mirabilius eam oblitus sum quo nomine dns vocabatur ¶ Respondit angelus Dato q modo in celo vocatur filius lacrimarum ¶ Diabolus vero vero clamans alte respondit V q ma ledicta est illa stropha seu porta mater eius q tam prolixum habuit ventrem q tanta aqua in ipsa infusa fuit q ois ventris eius spacia impleta fuerunt humoribus lacrimarum Dic ipam male dicta a me et a tota mea societate ¶ Respondit angelus Tua male dictio est honor dei et omnium amicorum

suorū benedicto ¶ Tunc autē loḡbā
tur cristus sic dicens Recede tu Timi
re diabole Deinde dixit illi mihi Ve
ni tu o mi dilecte Et sic statim fugit
diabolus ¶ Tunc sponsa hec videns
dixit Oeterna pietas et inp̄ehensi
bilis Tu ip̄e deus et dn̄e ih̄u x̄p̄e Tu
oēs cogitationes bonas cordibus t̄fum
dis oraḡones q; et lacrimas Tu oc
cultas tua ḡciosa dona conferens pro
eis eternaliter p̄mia gloriosa Tibi igr̄
tibi honor seruitū et graciarū actio
de omnibus que acasti Dilexisti
me deus meus tu es michi carissim⁹
et vere caro: michi q; corpus et aīa
mea ¶ Angelus quoq; tunc loq̄
batur eidem sponse x̄p̄i dicens Tu
hec debes q; hec visio non solū pro
solacione tua a deo tibi monstrata
est sed etiā vt amici dei intelligere
possint quantū ip̄e facere Dignatur
pro amicoꝝ suoꝝ oraḡonibus et la
crimis et laboribus q; pro aliis ca
ritatiue orant et laborant aīā per se
uerancia et bona voluntate Hanc
ciam debes q; iste miles filius tu
us talem graciam non habuisset
nisi q; ab infancia voluntatem ha
buit diligere dēū et eius amicos
et peccati casus libenter euitare
Hanc reuelacionem habuit domina
brigida in sancta ciuitate ihr̄usa
lem prima vice qua fuit in ecclesia
sancta sepulchri In qua cristus declat
indulgenciam et graciā quā boī peḡ
ni hnt̄ in dēā ecclesia aīā ibi aduēiūt
sancta intencione et recto proposito

Filius loḡbat⁹ sponse Ca xv
Dēū intrastis templū meū
dedicatū sanguine meo sic
mundati estis ab omnibus peccatis vt
tris sicud si tunc leuati essetis de fon
te baptismatis Et propter labores et
deuocionem vestram aliique aīe sanc
tuncoꝝ vestroꝝ que erant in purgato
rio hodie liberate sunt et introuceūt
in celū in gloria mea Nam oēs qui
veniunt ad locū istū aī voluntate
perfecta se emendandi curta meliore
conscienciam suam nec volentes readi
nare t priora peccata Ihs oīa pecca
ta priora totaliter Dimittuntur et
augetur eis graciā profitendi Hanc
visionem vidit dn̄a brigida in ihe
rusalem in ecclesia sancti sepulchri i
capella montis caluarie Die veneris p̄q
octauam ascensionis dn̄i vbi vidit
capta in spiritu totā passionē dn̄i serio
se q; hic latius continet Capl̄m xvi.

In montem caluarie dū esse
mestissima plorans vidi dūm
meum nudum et flagellatū
ductū per iudeos ad cruciffigendum q;
diligenter ab eis custodiebatur Vidi
quoq; tunc foramen quoddā crassum
in monte et cruciffixores in circuitu pa
ratos ad operandū crudelitatem Dn̄s
autem conuersus ad me dixit michi.
Attende tu q; in isto foramine petre
infixus fuit pes crucis mee tempore
passionis Et statim vidi qualiter
ibi crux eius a iudeis figebatur et fir
miabatur fortiter in foramine petre
montis cum lignis confixus aī mal
leo valentissimo ferreiq; ut crux soli
dius staret ne caderet Cum igitur
crux ita solide firmata esset ibidem
statim adaptabantur tabule lignee
in circuitu stipitis crucis per modum
graduum usq; ad locū vbi pedes eius
cruciffigi debebant vt possent per illos
gradus tabulariū tam ipse q; crux

fratres eius ascendere et super tabu
las illas aptum modo stare ad crucis
figendū eū. Post hec autem ascende
runt ipsi per illos gradus ducentes
eum per eum irrisione et vituperio
maximo. Ille gratanter ascendens
velud agnus mansuetus ductus ad
immolandum nō esset iam super taba
las illas non tractus sed statim volū
tarie extendit brachiū suū et aperta
sua dextera manu posuit eā in cruce
quam illi seu tortores immanitate cru
affixerunt et perforabant eam clauo
per illam partem qua os solidius erat
Tunc etiam trahentes nō sine vehe
menter manū eius sinistram cruci
affixerunt eam simili modo. Deinde
extento corpore pleno modū in cruce
posita fuit vna tibia eius sup aliā
et sic iunctos pedes affixerunt in
cruce duobus clauis. Et in tantū
extenderunt illa gloriosa membra
in cruce vehementer q̄ quasi omēs
vene et nervi eius rumpebantur.
Quo facto coronam spineam de
spinis quam deposuerunt de capite
eius cum crucifigeretur iterum ipo
suerunt et aptauerunt capiti suo
sanctissimo. Nec tam fortiter pupi
git reverendum caput eius q̄ oculi
sui repleti fuerunt illico fluentē sāg
guine. Aures quoq; obstruebantur
et facies et barba quasi tegebant
et intincta erant illo roseo sanguine
Et statim illi crucifixores et milites
amouerunt violenter omnes taba
las illas que adherebant cruci et
tunc remansit crux sola et alta et
dñs meus crucifixus i illa. Cum
q̄ ego repleta dolore respicerem
crudelitatem illoꝝ vidi tunc matrem
eius mestissimā in terra iacentem et ꝑ
tremiscentem et semimortuam quam ꝑ
labantur iohannes et alie sorores eius.
Et tunc stabant non longe a cruce ad eius
partem dextram. Dolor igitur nouus
ꝑpassionis illius sanctissime matris ꝑtrā
transiit me q̄ quasi senciebam q̄ me
cum pertransibat quidam gladius acutꝰ
ꝑtrabilis amaritudinis. Surgens tan
dem illa tuc eius mater dolorosa quasi
exanimata corpore respexit ad filiū suum
et sic sustentabatur a sororibus tota su
pra suspensa et velud morina viuens
gladio doloris transfixa. Quam cum
filium respexisset et alios amicos ploā
tes voce flebili increpabat eam iohānē
Et dñs erubescebat in gestu eius et voce
q̄ ex ipsius ex ꝑpassione matris pene
trabatur acutissima sagitta doloris
immensi. Tunc autem oculi eius a
mabiles et decori apparebant semimor
tui. Os eius erat apertum et sangui
nolentū labia pallidus et submersus
totus q̄ lividus et intinctus sanguine
Corpus quoq; tremebat quasi lividum
et pallidū et languidū valde ex conti
nuo fluxu decurrentis sanguinis. Pe
des etiam et caro illa virginea sanctis
simi corporis eius ita delicata et tene
ra erat q̄ ex modica ꝑcussione illa
ta signū lividum exterius apparebat
Nūqm cessabatur ipē extensiones fa
cere in cruce pre amaritudine nimia
quam senciebat intrinsi doloris acutis
simi. Nam q̄libet dolor de membris
eius et venis perforans ascendebat
ad cor et vexabat eum crudeliter mar
tio martirio. Et sic mors eius prolon
gabat et dilatabatur cum tormento
graui et ingenti amaritudine. Hec
igitur ille anxius pre nimia doloris

angustia et vianus iam morti ad pñs
clamauit alta voce et flebili dicens ¶ O
pater quare dereliquisti me Habebat os
tunc labia pallida et lingua sanguinolentam ventrem subtussim tolerē
tem dorso ac si nulla intus habuisset
viscera Secundo quoq; clamauit iterū
ad auxilio dolore maximo ¶ O pater In
manus tuas cōmendo spiritū meum
¶ Et tunc capud eius erigens se aliqua
tulū statim relinquit se et sic emisit
spiritū ¶ Hic tunc mater eius videns
tota contremuit pre immensa amaritu
dine volens cadere in terram nisi q;
sustinebat ab alys mulieribus In illa
ipa hora manus illius retraxerunt se
aliquantulū a loco perforacionis cla
uorū pre nimio pondere corporis et sic
corpus eius ipsi sustentabatur a clauo
quibus pedes crucifixi erant Dicta
autem et manus et brachia magis
iam extenta erant q; ante Scapule
vero et dorsum eius q; stringebant
ad crucem ¶ Tunc denuo audeo acerrimā
tes ardentes clamabāt contra matrem
eius multa dicentes Alij namq; dicebāt
Maria iam mortuus est filius tuus
Alij vero dicebant alia verba irrisoria
Et sic stantibus turbis in circuitu ve
nit unus demonius cum furia maxima
et infixit lanceam in eius latere dextro
tam vehementer et valide q; ipsi p
aliam ptem corporis lancea voluit
pertransire ¶ Cum extraheretur
lancea de corpore statim habundan
ter exibat de vulnere illo aq; ipetu q;
quidam fluuius sanguinis effluere
vero lancee et aliqua pars haste eu
biranda exibat de corpore et intincta
sanguine ¶ Hec videns mr ita vehe
menter contremuit cū amaro gemitu
tu q; bñ teneba in eius facie et pec
tu q; aiā eius tunc penetrabatur a
tuto doloris gladio ¶ Hys autem exple
tis cum turbe multe recederent, depo
suerunt dñm quidam amici eius que
tunc pia mater recepit inter sua brachia
sanctissima et vedmauit eum sedens i
genu suū totum dilaceratum vulnera
tum et laudum quem lauabant cum
lacrimis ipsa et iohannes et alie mu
lieres plorantes ¶ Et tunc tersit eius
mater mestissima cum linthyeo q; suo
totum corpus eius et vulnera ¶ Clausit
os eius oculos deosculando eos et in
volui eum in sindone munda ¶ Et sic
dixerunt eum cum planctu et dolore
maximo et posuerunt eum i sepulchro.

Congruit christus sponse de omnibus
principibus terre et prelatis ecclesie
ex eo q; nolunt habere in memoria
nec recordari talium dolorū et passio
nis sue neq; volunt q; considerare illa
sacra loca terre sancte et cōminat
eis nisi se emendauerint Capitm xxvii

Loquebatur post hec xps in eade
hora eidem sponse sue domine
brigide dicens hec eni que tu
vidisti nunc et alia que ego sustinui pn
cipes mundi non attendunt nec etiam
loca considerant in quibus ego natus
et passus sum ¶ Quia ipsi similes sūt
hoī habenti locum designatū pro bestijs
feris et indomitis in quem dimittens
canes venaticos delecta in aspiciendo
cursum canū et feraciū Sic q; simile pn
cipes terre et prelati ecclesiarum et oēs
status mundi audius et libentius aspi
ciunt delectamenta terrena q; mortem
et passionē meam et vulnera mea Ideo
inquam eis adhibe te verba mea qui
nisi mutauerint corda sua et ea convertere

runt ad me condempnabuntur cum illis q̄ ptis sunt vestimenta mea et super vestem meam miserūt sortem

¶ Cum dñā brigida existens ī iherusalem dubitaret vtrū melius esset q̄ ipā hospitaretur in monasterio fratrum minorū montis syon vel vtrum ī hospitali peregrinoꝝ in ihrlm Et tūc ī orōe apparuit ei virgo maria dicens q̄ ī hospitali pegrinorū propter bonū ex emplum aliorū ¶ Capitulū xvij

Aliter dei logitur In isto loco sancto montis syon sunt duo genera hoīm Aliqui diligūt deum toto corde Alij volunt habere deum sed mundus est eis dulcior q̄ deus Et ideo ne scandalizentur boni et ne detur occasio tepidis et futuris exemplum loco melius est residere in loco peregrinus deputato. filius enī melius prouidebit vobis de omnibus simul sibi placet Dñā brigida rogata in regno q̄dam a dñā Eluonor regina dicti regni q̄ ipā rogaret deum p̄ filio suo rege et pro illo regno transiunt tunc in iherusalem Et ibi q̄dā die existente in orōe cristus apparuit ei et dixit ei ista verba q̄ debēt scribere dicto dño regi et patruo suo primapi anthiochie Et precepit ei q̄ scriberet ea illis q̄si ex se et non ex pte cristi ¶ Capitm xij

Sponsa scribit regi apis et primapi anthiochie ¶ Primum consilium est q̄ glorioso vestrum cū confessore suo puram et plenariam confessionem faciat de oīb⁹ q̄ dimisit contra dei voluntatem et sic recipiant b̄n̄dictum corpus domini nostri ihū xp̄i cum timore et caritate dei ¶ Secundū consilium est q̄ ambo simul vnita in vero amore ita q̄ sint quasi vnū ad deū et honorem eius regendo regnū ad dei honorem et subditorū vtilitatem ¶ Tertiū consilium est q̄ ambo sitis vnita in vera caritate cū subditis vestris indulgendo et parcendo solummodo propter reuerentiam passionis et mortis ihū xp̄i oībus q̄ aliquo facto vel verbo dederint operā vt morte p̄ñs vīi regis petri accipiendo illos toto corde in vestrā caritatem ad hoc vt deus ī sua misericordiam recipere vos dignetur ac eam vt ipse ad regendū regnū velit vos roborare ad sui honorem ¶ Quartū consilium est q̄ ex quo dīna prouidentia vos constituit gubernatores regni ad habeatis omnem diligentiam quam poteritis in colloquendo et efficaciter caritatiue aliis consulendo oībus prelatis tam ecclesiarū q̄ religionū q̄ ab ipsi et eoꝝ subditi se corrigant ī oībus in q̄bus a sancto statu priorum sanctorum p̄rm suorū predecessorum q̄ndu bet demanerunt spiritualiter et temporaliter Et ad viuendum pure in prima statū suoꝝ predecessorum celeriter se reducant ut status ipsius totaliter reformentur ut sic ipsi et eoꝝ subditi veraciter emendati obtineant animaꝝ dei et digni efficiantur ad regendū deū q̄ ipse digne statū vniuersalis ecclesie in sanctitate virtutum misericorditer tenere ¶ Quintum consilium est q̄ propter illam caritatem magnam qua deus dilexit animas vestras vos velitis diligere animas subditorum vestroꝝ consulendo vestro populo militari q̄ omnes q̄ in aliquo deum offenderant celeriter et humiliter se corrigant Et omnes q̄ sunt sub obedientia romane ecclesie qui ad annos dis

Disacaonis puenerunt humiliter confessio
nes exercant. Cum proximis quos of
fenderant se reconcilient et concordiā
faciant. Reuerendum ac corpus emendā
ti accipiant. Post hec autem catholicā
vitam ducant. viuendo scilicet fideli
ter in matrimonio aut in viduitate
aut in statu laudabilis virginitatis.
Dīa quoq; illa que sancta ecclesia p
capit obseruando familiares et domes
ticos et subditos et cēs alios quos po
terint ad sic faciendum suo bono ex
emplo ac verbo et opere caritatis vis
ceribus indulgendo ac eos in talibus
statibus suis bonis admonicionibus ro
borando. Et sanas exhortationes q cēs q
in hijs noluerint obedire in corpore et
in aīa dispendiū patientur. Hec
tum consilium est q logni aīm ōib;
prelatis q ipsi efficaciter et frequent
amoneant cēs clericos suos scilicet
rectores ecclesiarum q q libet in parochia
sua inquirat diligenter si aliq peccati
norum sint q in aliquibus peccatis pub
licis male viuendo pfistant et in dei of
fensionem et sancte matris ecclesie con
temptum. Et quos taliter inuenerint
in suis peccatis publicis tpidenter
viuendo eos efficaciter amonendo pre
caueant de periculo animarū suarū
Et dotant eos tales modos et talia
remedia per que se valeant et debe
ant humiliter emendare. Si aut aliq
in publicis peccatis viuentiū obedire hu
militer noluerint tunc idem rectores
non differant nunciare suis superiori
bus et episcopis ut talium obstinatorū
protervitas per prelatos censura ec
clesiastica meritis coerigantur. Si
vero predicti episcopi et prelati prop
ter eorū pertinaciam et superbiam a
propter eorum temporalem potentiam
illos corrigere neglexerint et punire
tunc vobis dīs mea ihesu q vitā poten
ti manu sua cooperatores dīorū pre
latorum ut auxilio vō dīa peccatores
inducti corrigantur et emendati mise
ricordiam dei consequantur.

Reuelacio facta dīe brigide in sancta
ciuitate iherusalem super regno cypri
et eius reformacione quā transmisit
ipā dīo regi et principi antiochie
q publicarent cum toto regno. Et
quia princeps predictus non prebe
bat fidem perfecte isti reuelationi dō
dīa dīa t reuersione sua de iherusa
lem publicauit eam in ciuitate famā
guste octaua die octobris in presen
cia dicti dīi regis et regine et dicti
principis antiochie et toaus regni

Liber consilij Capīm. xx.

Quidam vir persone vigilanti
et oracioni vacanti q nō sta
ret in extasi templacionis
suspensa videbat se raptam esse t spiri
tu in vnū palacium quod erat t speciē
sibilis magnitudinis et pulchritudinis
indicibilis videbaī quoq; sibi ihesus xp̄s
sedere inter sanctos suos tspecialī sede maies
tatis q suum benedictū os aperiens pro
rebat hec uba que inferius anotantur.

Ego vere sum ipa summa caritas. Dīa
cūi que ab eterno feceram ex caritate fca
Et similiter oīa q fiao et in futurū fiaā
totum ex mea caritate procedit. Nam
caritas ita est inprehensibilis et intensa
nunc in me est sicut erat in tempore pas
sionis mee qui pro mortem meam ex nu
mia caritate liberaui te ab inferno et
omnes electos qui hac redempcione et
liberacione digni erant. Anima si ad

hinc possibile esset q̄ ego toties mori
ter quot sunt aīe in inferno ita q̄ pro
qualibet earum iterum talem moram
sustinerem qualem tunc pro omnibus
sustinui ad hoc corpus meum paratum
esset subire oīa hec aī libenti voluntā
te et perfectissima caritate Sed vere ita
ī possibile est q̄ corpus meū possit am
plius mori seu aliquam pēnā uel tri
bulationem pati Et sic ea ī possibile
est q̄ alīq̄ aīa que post mortem meam
est uel fuerit in inferno condempnata
inde umq̄ amplius liberetur neq̄ fruc
celesti gaudio quo fruuntur sancti et
electi mei ex corporib⁹ mei glorificā vi
sione Sed sentient infernales penas
in eterna morte quia voluerunt fru
bīficas mortis et passionis mee neq̄
voluerunt seq̄ voluntatem meam dū
viverent in mundo Ceterū q̄ super
offensas michi factas nullus est iudex
nisi ego ipse et propter hoc caritas
mea quam hominibus semper ostendi
congruit eorum iustitia mea Ideo ad
iusticiam pertinet super hoc iudicare sēdm
meam voluntatem ¶ Modo ego dīcor
super habitatores regni cypri quasi
super unū hominem Sed non congruit
de amicis meis ibidem habitantibus
q̄ me toto corde diligunt et meā in om
nibus voluntatem sequūt Sed ad illos
dī ad unā psonā dicendo loquor qui
me contempnunt et mee voluntati
semper obsistunt michi q̄ per maxime
aduersantur Et idcirco nunc ingrio
logui omnibus eis tamq̄ uni ¶ O
populo cypri michi aduersarie ausculta
et attende diligenter que tibi di
co Ego te dilexi sicut pr̄ unicū filiū
suum quem ad omnem honorem vo
luit exaltare Ego disposui tibi ter
ram in q̄ habundanter posses habere
oīa necessaria ad sustentationē corporis
tui Ego misi tibi spiritum sancti calorem
et lumen vt intelligeres rectam fidem
christianam qu tu fideliter te obligasti
et sacris statutis ac obediencie sīc cele
sie humiliter subiugasti Ego ecclam lo
catu te ī loco q̄ bñ decens esset fide
li seruitor videlicet inter timidos me
ob ut pro tuis laboribus terrenis
et corporali certamine preciosam obti
neres in meo regno celesti prosiorem
coronā Ego quoq̄ portaui te diu in
corde meo in caritate dilectis mee et
custodiui te sicut pupillam oculi in
oībus aduersantibus et tribulacoīb⁹
tuis Et q̄ diu tu p̄cepta mea seruas
ti ac obediencia et statuta sancte ec
clesie fideliter custodisti tunc certis
sime dī infinite aīe regni cypri que
nerunt ad regnū meum celeste eter
na gloria meā phemuter fruiture
Sed q̄ tu ita sanus tua propria volū
tatem et oīa illa q̄ delectant cor
tuū non times me q̄ iudex tuus sū
nec Diligis me q̄ creator tuus sum
q̄ ecclam te redemi duriss̄ia morte
mea et me ex ore tuo expuisti sicut
rem fetidā et insipidam Et q̄ ecclam
includisti diabolum simul cū aīa tua
in camera cordis tui me quoq̄ in
de expulisti tamq̄ furem et latro
nem Necq̄ magis erubescebas in isp̄
tu meo peccare q̄ irrationabilia aīa
lia in emissione sua Idcirco digna
iusticia est et iustum iudicium q̄
tu in celo expelleris ab oībus amicis
meis et collocaberis p̄petuo ī inferno
in medio timidorū meoz Et hoc
indubitanter scias q̄ p̄ meis qui

est ī me et ego in eo et spūs scūs
in nobis ambobus ipse est mihi testis q
nūq nisi veritas de ore meo exiuit propter
q veracitate suas q ḡtiq ita disposuit fu
erit siad modo ti es et se emendare no
luerit ipsius aīa ibit eandem viam quā
luafer iuit propter superbiam suā Et
iudas q me vendidit propter cupiditā
tem suam Et Zambri quē finces in
terfecit propter luxuriam suam Ille
quippe pectaut cum muliere contra
preceptū meum et ideo post mortē suā
aīa eius dampnata fuit ad infernū
Propterea populo cypri annuncio tibi
q si nolueris te corrigere et emendare
tunc ego generacionem et progeniem
tuam ita delebo in regno cypri q nec
pueri partum psone neq; domina Ita
eciam delebo eandem generacionem
tuam q in breui tempore ita labetur
memoria tua a cordibus hoīm ac si
nūq fuisses nata in hoc mundo Postea
autem placet michi plantare nouas
plantas in hoc regno cypri q precep
mea pfaciant et toto corde me diligāt
Deo tñ scias q procerto q ḡtumq;
vīm voluerit se corrigere et emendare
et ad me cum humilitate reuerti ego et
gaudenter occurram ut pius pastor
leuando ipsum sup humeros meos et
ad oues meas cum psonaliter reportan
do Per humeros enī meos hoc intelligo q
benefacio passionis et mortis mee quam
corpore et humeris meis sustinui q se emē
dauerit peccatis ceit meis peperitus et
nam ysolacionem in regno cleroī Ve
ueritas eciam certissime q vos tunica
mei in dicto regno habitantes non era
tis digni ut talis visio seu dīna me
a reuelacio vobis mitteretur Deo ali
qui anima mei in eodem regno exist

istentes q michi fideliter seruiunt et me
toto corde diligunt laboribus suis et
precibus lacrimosis inclinauerunt me
ad hoc ut facerem vos intelligere per
istam meam reuelacionem grauie ves
trarū pialiū animarum qa aliqbus
dictoq meoq amicorū ibidem dīnitus
a me monstratū fuit q innumerabiles
anime de dicto cypri a celesti gloria
excludantur et ad gehennalem mortem
eternaliter condempnantur ¶ Ista
autem supradicta verba loquor ego ad
illos cristianos latinos obedientie Ro
mane ecclesie subiectos q michi i bap
tismo rectam fidem romanam catholicā
denouerunt et pre opera michi contraria
a me totaliter recesserunt ¶ Grecos
autem q sciunt q oportet omnes xpi
anos tantum vnam fidem cristianā
catholicam tenere et uni tantūmodo
subesse ecclesie scilicet Romane vnūq;
soli vicario meo generalem i mundo
videlicet romanum summū pontificē
supra se spiritualem habere pastorē
et tñ nolunt se eidē ecclesie Romane et
vicario meo se spiritualiter subicere et
humiliter subiugare propter eoq ptina
cem superbiam aut propter auiditatē
aut carnis petulanciam siue propter
aliq aliud quod ad mundū pinet indig
ni sunt post mortem veram a me miseri
cordiam obtinere Alii vero greci q desi
derantes vellent sed sane non possunt
fidem catholicam romanā et tñ si sa
pere et possent ea deuote et libenter
reciperent et romane ecclesie humiliter
subiugarent Et nichilominus scian
dū ipsoq consacerdotes in statu et fide
sua inq sunt abstinent a peccato et
pie viuūt Istis talibus post ipsorum morte
in suppliciis misericordia debetur qn

ipsi ad iudicium meum vocati fuerint
Dicant eidem quia quicquid eorum imperium et regula
sive doctrina nunquam stabunt secura neque
in pace tranquilla Deo timentes suos qui
subditi erunt a quibus sustinebunt
semper grauissima damnna et miseri
as diuturnas donec ipsi cum vera hu
militate et caritate ecclesie et fidei romane
se deuote subiecerint eiusdem ecclesie
sacris statutis ordinibus et ritibus se tota
liter reformando Ipse autem sic vir
et audiens in spiritu ut preferunt dum
visio discussit et remansit in stupore
dicta persona non modico timore et
admiratione suspensa

In regno cypri quidam frater minor
rogauit dictam dominam vgo ipsa consuleret
ei quid deberet facere super aliquibus du
bys consuetudinibus sue specialiter super obs
uantia regule ordinis sue Cui deus
dum staret quadam die orando
in sancta ciuitate ihrusalem prout supradictus
xps apparuit ei et allogabatur ea dicens
multa de ordine fratrum minorum Et
in fine iminatur omnes religiosos
proprietarios eterna morte. Cap. xxi.

Ifinita gratiarum actio et humile ser
uicium laus atque honor sit deo in sua
potestate et maiestate eterna qui est
vnus deus in tribus personis quus
immense bonitatis placuit ut sua dif
fusissima humanitas ad vnam personam
in oriente existentem loqueretur sic dicens
Audi tu an datus est audire spiritu
aliter et videre et diligenter tene in
memoria tua hec verba mea Homo
quidam erat nomine franciscus qui dum se
conuertit a mundana superbia et
cupiditate et a cunctis vanitatis delec
tatione ad spiritualem vitam penitentie
et perfectionis tunc obtinuit de
ius dominationem omnium peccatorum suorum et p
fecta voluntate se emendandi dicens Ve
mihi est quia hoc mundo qui nil volo habens
Dimittere propter amorem et honorem
Dni mei ihu xpi sed vicini eius est tam du
rum in hac vita quod non volo graviter
sustinere ppter eius caritatem faciendo ppter
eius honorem omne quod ego potero mihi
meas vires corporis et hec Et oculis a
liis quibuscumque potero volo ad hoc
Ducere et roborare ut deum super omnia Dili
gant toto corde Iste
Vo regula quia ihc incepit non fuit Dic
tata et exposita ab ipsius humano in
tellectu et prudencia sed a me sum
mo deo meam voluntatem Quodibet eius
verbum quod hic ea scriptum est a spu meo
fuit sibi aspiratum et posita ihc aliis
regulam illam protulit et posuerunt Ita
quod hec alie regule quos amicus meus
inceperunt et ipsi personaliter tenue
runt et seruauerunt alius quod efficaci
ter eas efficaciter seruauerunt et posuerunt in
fuerunt dictate et exposite ab ipsorum
intellectu et humana sapiencia sed
aspiratione eiusdem spus sancti Iste
francisus fratres qui minores dicuntur
tenuerunt et seruauerunt bn illam
regulam eius per aliquos annos et
valde spualiter et deuote secundum
omnem meam voluntatem De quo
diabolus hostis antiquus magna
inuidia et ptinebatione habuit
er eo quod dictos fratres temptationi
bus et fraudibus suis denuncare non
valebat Studuerunt ihc diabolus
diligenter ut posset unum hominem
inuenire in quo suum malignum spm
tum ipsius hominis voluntate posset
committere Quem tandem unum electi
um inuenit sic intra se cogitantem

Ego libenter vellem esse instatu tali
vbi possem habere mundi honorem
et corporis mei delectationem Et vbi
possem tantam pecuniā congregare
q̄ michil deficeret m̄ de oībus q̄ ad
necessitatem et delectationē meā pīnerent
Ego ig̃r intrare volo ordinē franasa
et fingā me valde hūilem et obedi
tem et sic cum ista intentione et vo
luntate predictus clericus intrauit
dictū ordinē Statim q̄ Diabolus
intrauit in cor eius et sic Dictus cle
ricus factus est frater in Dicto ordi
ne Considerauit autem Diabol⁹ m̄
fer intra se Dicut franasais multos
vult trahere de mundo aī sua hūi
li obediencia ad recapiendū magna
pmia T celo Ista iste frater meus q̄
aduersarius nōmabit ex eo q̄ fran
asi regule aduersarius erit multos
de ordine francisi trahet de hūilita
te ad superbiā De racionabili paupta
te ad cupiditatem De vera obedie
ncia ad faciendū propriā voluntatē
et ad sequendū corporis delectacio
nem ffrater aduersarius autē pre
Dictus cum intrauit ordinē franas
i statū cepit sic intra se cogitare
et diabolico instinctu Ego ostendā
me ita hūilem et obedientem q̄ oēs me
reputabunt me sanctū Et cū alij ie
iunāt et silentiū tenent tunc ego
cū specialibus sotijs strariū faciā
videlicet iniedendo et bibendo et
loquendo ita occulte q̄ nullus ali
orū hoc sciat nec intelligat Ego etiā
secundum Dictam regulam non pos
sum licite pecuniā tangere nec
aurū uel argentū possidere Et ideo
aliquem aīcū specialem habere vo
lo qui pecuniā et aurū meum te
neat scarte scīā ex pte mea ut illa p̄
cuniā vtar ego ad voluntatē meā Ego
etiā addiscere volo artes liberales et
sciencias ad hoc ut ex illa honorem et
dignitatem aliquā habere valeam
in ordine habendo equos et vasa argē
tea ac pulchras vestes et preciosa
ornamenta Et si aliquis me pro i
tis arguerit respondebo ei q̄ faciam
hoc pro honorem ordinis mei Deinde
ego ad hoc tm̄ laborare et facere
possem q̄ fierem episcopus tunc
ego vere felix essem et beatus pro ta
li vita qualem tunc Dicere possem
q̄ tunc ego essem t̄ pria libertate
mea et haberem omnem delectacio
nem corporis mei Audi nō
tu quid Diabolus faceat in predicto or
dine franasi Nam vere ita est q̄ plēs
sunt illi fres in mundo q̄ tenēt à ore
aut voluntate et desiderio regulā predic
ta quā dicunt Diabolus frem aduersa
riū q̄ illi q̄ seruant regulam illam quā
ego ipe dicam fremi franasium Dicas
tamen q̄ quidam isti fres satis franasa
et fres aduersarii admixti sunt q̄ diu
uiunt in mundo Alii ego scribo eos
post mortem q̄ videbo eos q̄ sunt Et vide
bo fres regule franasa ad pmanen
dū meā simul cū franasco in eterno
gaudio Illi autem q̄ sunt de regula
fres aduersarii iudicabuntur ad penas
eternales inprofundo inferni si ān
mortem noluerint se corrigere et hui
liter emendare Hic est mirandum de
hoc q̄ illi q̄ deberent mundanis hoī
nibus dare humilitatis et sanctitatis
exempla ipis prebent eis exempla
vilia et ribaldica cū sua superbia
et cupiditate Et ideo sciant certissi
me dicti fratres q̄ tam ipi q̄ alii

rctcri religiosi q̄bus regula prohibet hꝰ̄ propriū et tamen hꝫt aliquod proprium con regulā suā volentes per hoc me placare q̄ vide aliquā prem michi ꝑfe runt cor̄ munera abhominabilia m̄ sunt et exosa nec aliq̄ remuneratione bō sunt digna Magis em̄ michi gratū et placatum est q̄ paupertatem beatam quā ip̄i professi sunt secundū regulas suas diligenter obseruent q̄ si totū aurū et argentū ac eā oīa metalla q̄ in mundo sunt michi presentarent

Quas cā q̄ tu q̄ verba mea audis q̄ non fuisset tibi datum istam prefatam visionem sine nisi propter vnū bonū serm̄ meum q̄ ex toto cor de suo pro illo fit minore sinceriter me rogauit q̄ desiderabat eidem fratri consilere aliqua vtilia aut sue ex dīna caritate hꝫs autem visis et auditis dulcis disparuit

Visio quam habuit dnā brigida in beetleheem vbi gloriosa virgo maia ostendit ei totū modum sui partus q̄liter ipā peperit gloriosum filiū su um sicut ipā vīgo promiserat eidē dne brigide in roma anteqū iret ad beth leh̄em per xv annos vtpz in primo cālo istius libri vltimi Capm̄ xxij

Cum essem ad presepe dn̄i in bethleem vidi quandam vīgi nem pregnantem pulchrimā valde indutā albo mantello et subtili tunica p̄ quā ab extra eius carnes vīgi neas clare cernebam Venus venter plenus et multum tumidus erat q̄ iam parata erat ad pariendū Cum qua senex hꝫonestissimus erat et secum habebant ambo vnū bouem et azinū Cum cum intrassent senex speluncam senex ille ligatis boue et azino ad pre sepe exiuit erexit et portauit ad vīgi nem candelam accensam fixit q̄ eam in muro et exiuit extra ne ꝓpin̄q̄ naliter interesset Virgo ih̄u illa tue Discalciauit calciamenta ꝑdū suoꝰ nec discooperuit mantellū albū quo cooperiebat Amouit z velū de capite suo et iuxta se reposuit ea remanēs in sola tunica capillis pulchrimis q̄si de auro extensis super spatulas. Tue tunc duos p̄annniculos lineos et duos lineos mundissimos et subtiles extraxit quos secum portabat ad t̄ voluendū nasciturū infantem Et duos alios paulos lineos ad coopr iendū et ligandū capud illig ipōs q̄ posset iuxta se ꝓ eis vbi retur tempore debito Cumq̄ hec oīa fuissent essent tunc virgo genuflexa est ad magna reuerencia ponens se ad ora cionem et dorsum versus presepe tene bat faciem vero ad celū leuatam ver sus orientem Erectis igit manibus et oculis in celum intentis stabat ꝯsi in extasi contemplacionis suspensa inebriata dīna dilectione Et sic ea indracione stante vidi tunc ego, fuit, mirue iacentem t̄ vtero eius Et illico t̄ mo mento inictu oculi peperit filiū a q̄ tanta lux ineffabilis et splendor exibit q̄ sol nō esset ei ꝯparabilis nec can dela illa quam ꝓfuerat senex quoq̄ modo lumen reddebat q̄ splendor ille dīnus splendorem materialem candē le totaliter anichilauerat Et tam subitus et momentaneus erat ille mo dus pariendi q̄ ego non potera ad uertere nec discernere q̄nō uel in q̄ membro prinebat Verūtamen statim vidi illū gloriosum infantem iacen

tem interra nudum nitidissimum cuꝰ
menes nitidissime erant ab oī sorde et
inmundicia Vidi etiam secundinā in
tentem pellem prope eam involutam
et valde nitidam Audiui eāā tunc tan
tus angelorū mirabilis suauitatis et
magne dulcedinis Et statim venter
virginis q̄ ante partū tumidissimus
erat retraxit se et videbatur tunc to
pus eius mirabilis pulchritudinis et
delicatum Cum igitur virgo sensit
se iam peperisse statim inclinato ca
pite et junctis manibus cum magna
honestate et reuerentia adorauit pue
rum et dixit illi Bene veneris deus
meus dn̄s meus et filius meus Et
tunc puer plorans et quasi tremēs
pre frigore et dura pauimenti
ubi iacebat volucbat se paululum
et extendebat membra querens hu
mere refrigerium et matris fauorem
Quem tunc mater suscepit in ma
nibus et strinxit eū ad pectus su
um et ad̄ maxilla et pectore calefa
ciebat eum cum magna letitia et
tenera compassione materna Hic
tunc sedens interra posuit filiū in gre
mio et recepit cum digitis subtiliter
umbilicum eius q̄ statim absciſus
est nec inde aliquis liquor aut san
guis exiuit Et statim cepit eū inuol
uere diligenter Primo in pānulis
lineis et postea in laneis et strinxit
corpusculū tybias et brachia eius
cū fascia que sicta erat in quatuor
partes superioris panniculi lanei
Postea deo inuolut ligando in capite pue
ri illos duos panniculos lineos qs
ad hoc paratos habebat Ipse
igitur repletus intrauit senex et pſtr
nes se ad terram genibus flexis

aliq̄ exemplar

adorando eum tamen plorabat pre gau
dio Nec tamen in ea virgo illa minuta
ba̲ dolore nec infirmitate Nec in ea de
fecit fortitudo sicut in aliis mulieribus
parientibus fieri solet nisi q̄ venter eius
tumidus retraxit se ad priorem statū
in quo erat antea puerū paperet Et
autem surrexit ipa in̄s puerū in ulnis
suis Et simul ābo salutet ipā et Joseph
posuerunt eum cū gaudio et mīa leta.

Reuelacio in bethlehem ad presepe dn̄i sup̄ cadē materia q̄ sup̄ c. xxm

Postea iterū in eodem loco ap
paruit michi gloriosa virgo
maria Dicens filia mea du
est q̄ promisisti mihi in roma q̄ osten
derem tibi in bethlehem hic modū pto
mei Et licet alioq̄ ostendi tibi in presepio
li sup̄ hoc scilicet qualiter stabam q̄n
peperi filiū meum Tū scias certis
sime q̄ ego sic steti et talimodo pepe
ri sicut nunc vidisti flexis genibus
orando sola in stabulo peperi eum cū
tanta exultatione et letitia aīe q̄ no
sensi aliquod grauamen q̄n ipe exiit
de corpore meo nec dolorem aliquem
sed statim tumulum eū panniculis mun
dis quos diu ante preparaueram Hoc
q̄n vidit ioseph mirabilis est cū magno
gaudio et letitia ex eo q̄ sic sine ad
uitorio pepereram Verum q̄ magna
multitudo gentium in bethleem terra de
scripcione occupata erat Ideo nō ipi
attendebāt ad id quod non poterat in
ter eos mirabilia dei diuulgari Et
ideo sicas veraciter q̄ ihūs yoīnes
secundum humanum sensum conat
asserē q̄ filius mei masculus natus
munē veri nō et absq̄ dubio aliquo
q̄ ipe natus sicut eo dixi alias tibi et

sicud nunc tu vidisti

Fuit ad presepe dñi hec reuelacio facta eidem domine in bectlehem q̃ uenerunt pastores venerunt ad presepe ad adorandum cristum natum Capitm xxiiii

Odi eciam in eodem loco dñm gloriosa virgo maria et Joseph starent puerū adorando ꝯ presepiam q̃ tunc pastores et custodientes gregem venerunt vt viderent et adorarent infantem Quem cū vidissent prius voluerūt inquirere vtrū masculus vel femina esset ex eo q̃ angelus eis dixerat nasci erat q̃ saluator mundi natus erat et non saluatrix dixerant Tunc ipsa gloriosa virgo et mater eis ostendit naturam et sexum masculinum infantis quē ipsi statim adorauerunt cū magna reuerencia et gaudio Et postea reuersi sunt laudantes et glorificantes deū in omnibus his q̃ audierant et viderant.

Hanc reuelacionē habuit ī bectlehem in capella vbi cristus natus est in qua reuelacione virgo maria narrauit ei qualiter tres magi reges adorauerunt cristum filium eius benedictum Capitulum xxv

Dixit eciam michi eadem virgo mater dñi filia mea sabe q̃ q̃n tres reges magi venerūt in stabulū ad adorandū filiū meū bene ego ante presciebam eorū aduentū et q̃n intrauerunt et adorauerunt eum exultauit tunc filius meus et pregaudio habebat tunc faciem hilarioꝛem Ego eciam nimis gaudebam et letabar mirabili gaudio exultacionis ī mente mea attendens ad verba eorū et actus conferuans ea et ꝑferens in corde meo

Mater dei loquens domine benigne narrat ei aliqua de humilitate sua et filij sui dicens q̃ sicud humiles fuerūt filius sug et ipa dñi erant ī mūdicia et nō humiles sic hz sic ī celo Cap xxvi

Alter loquitur Eadem humilitas est nunc ī filio meo in potencia deitatis sicut sicut tunc fuit q̃n reclinabatur ī presepio Humiliatus inter duo animalia licet ea saret secundum deitatem nichil tm loqbatur secundū humanitatem Et eciam nunc sedens ad dexterā ptis audit omnes loquentes ad eum et respond caritate et respondet quibusq̃ ꝑ infusionem spiritus sancti q̃busdā verbis et cogitacionibus q̃busdam q̃ ore ad os loquitur sicud ei placet Humiliter ego q̃ sum mater eius ita humilis nunc sum in corpore meo q̃ est supra ea que creata sunt exaltatū sicut tunc fui q̃n Joseph desponsata eram Decepti pro certissimo sacerdotes q̃ Joseph antea desponsaui me intellexit in spiritu sancto me vouisse virginitatem meam deo īmaculatam esse cogitacione verbo et opere q̃ ea intencione desponsauit me ut seruaret michi habendo me pro vxore sua non pro vxore Ego eciam in spiritu sancto sciui certissime q̃ virginitas mea perpetuo ꝑmaneret illesa licet ex occulta Dispensacione dei vxor desponsabar Deo postea ordinante si numen dei Joseph vndes veterum meū spūs sancti virtute intumescere expauit vehementer non suspicatus contra me sinistrū aliq̃d sed recordatus dicta prophetarū prenunciantia filiū dei nasciturū de virgine reputabat se indignū tali seruire matri donec angelus precepit sibi ī somnis non timere sed cum caritate michi

ministrare De cetero vero ego et Jo
seph nichil reservavimus nobis nisi
necessaria vite ad honorem dei Relq
Dimisimus propter amorem dei Insta
te vero hora nativitatis filij mei qua
ego optime presciui venisse secundu pre
scientia dei Bethleem deferes me
cu mundissimam vestem seu pannulos
pro filio meo q bus nemo umq usus
fuerat ante in q bus primo involvi illu
q natus est ex me ac ostenderet Et
liceat ab eterna provisa sum sedere i
sublimissima sede et honore sup oes
creaturas tas et sup oes hoies nichilo
minus tu ex humilitate mea non dedig
nabar parere et ministrare ea q erat
necessaria Joseph et michipi Similiter
et filius meus subditus erat Joseph
et mihi Sicut q humilis fui mundo
cognita soli deo et Joseph Sic eam nu
sum humilis sedens in sublimissimo tro
no quia pitare deo oim orationes
racionabiles Sed aliq bus respondeo
p infusionem dinas aliq bus aute
loquor secretis sicut bn placitu dei deo

Cum dna brigida vellet de ierusa
lem iam redire ad romam venit in
die nativitatis virginis marie ad vi
sitandu sepulchru eius et alia sanc
tuaria q ibi sue pegrinationis tempore
Cu oranti ad dictu sepulchru apparuit
eidem dne ego maria certificans ea de
mortis tempore et assumptionis suc tcstis

Quans id est pegrinationis Cxxvii
Dm essem in valle Josaphat
ad sepulchru gloriose virgi
nis marie orans apparuit
mihi eadem virgo choruscans splen
dore nimio Dicens Attendens filia
Ecce postq filius meus ascendit ad
celos vixi in mundo p xv annos et tan
to tempore plus quantu est a festo As
sumptionis eiusdem filij mei usq ad
mortem meam Et tunc mortua iam i sto
sepulchro p xv dies dnm filium assumpsi
in celu cum trinito honore et gaudio
Vestes aute mee cum q bus filius sepulta
remanserunt tunc i sepulchro isto et ego
fui tunc indita talibus vestibus qua
libus indutus est filius meus et dns
meus ihesus cristus Item scias q nm
corpus humanu in celo est nisi corpus
bndictu filij mei et corpus meu Vos
igitur recedite ad terras christianoru
vitas vras semp melius emendate
Et cu summa custodia et attentione de
cetero vivite ex quo iam visitastis is
ta sancta loca ubi filius meus et ego
vivimus corporaliter et mortui et se
pulta fuimus

Quando dna brigida in reversio
ne de ihrlm transiit per civitatem
neapolis recepta per dnam reginam
et archiepiscopum dce civitatis oant
dnm pro habitatoribus dicte civitatis
et cristus loquens ei redarguit habita
tores predictos de pluribus peccatis os
tendens eis modu quo se reconsilient
cu eo peccatores promittens eis miseri
cordia si se reconsiliaverint et emen
daverint Cominatur eam eos cum
severitate ustrie si se no converterint
et in pcis perseveraverint Qua vice
lacone ipsa dna brigida publicavit
neapolim
et pnntia dni dni bnardi archiepi et
trium mgroy in theologia et duoy doc
toru i iure canonico et multi et aliq
multitu et civium dce civitatis Cxxviii

Cli psone in oratione vigi
lanter et templatione vacan
ti dm staret trapsu elevato

nis mentalis apparuit ihesus cristus
sic ei dicens Audi tu cui datum est audi
re et videre spiritualia Et attende di
ligenter et tuorum tua tanc quę ea q
modo audies quę tu exple mea anima
abis genitibus non loquens ea pro ac
quirendo tibi honorem aut humanam
laudem Nec ea ea fileas propter a
liquem timorem humani yperij et inp
tus q non pte te tim sed ea propter
preces amicor meor tibi ostendu
que modo ea auditura Nam aliqui
electi amici mei cautatis neapolitane
me multas anis rogauerunt me ex
toto corde suo precibus et laboribus
suis pro inimicis meis in eade ciuitate
habitantibus ut ego gram aliquam
ostenderem eis p quam ipi a peccatis
et abusionibus suis possent retrahi
et salubriter reuocari quor preabz
inclinatus do tibi nunc hanc uba mea
Et ideo tu diligenter audi que loquor tibi
Ego sum creator omnium et dns tam
sup diabolos qm sup omnes angelos et
nullus effugiet iudiciu meu Diabolus
denique impie peccauit contra me superbia
scilicet inobediencia et arrogancia id est amore pprie
voluntatis Tandem quippe superbiuit ipe
q voluit super me esse dns ut ego esse
subiectus sibi Inuidebat quoq michi
in tm q si possibile foret libenter omnes
set me ut ipse esset dns et sederet in
throno meo Tantu erga eam fuit ei
ppa voluntas q michil curabat de vo
luntate mea dm tm ipe posset pficere
voluntate sua propter qd ipe recidit de
celo et de angelo factus est diabolus
in pfundo inferni Post hec autem ego
videns maliciam eius et magna tu
diam qua ipse habebat contra homines
ostendi voluntatem meam et dedi
mandata mea hominibus ut ipi faciendo
ea possent placere michi et displicere
diabolo Deum propter caritate qua
habeo ad homines veni in mundu et
assumpsi carne de virgine Domum eam
eos personaliter vera via salutis ope
et sermone Et vt perfectam caritatem et amore eis ostenderem aperui
eis celu sanguine meo proprio Sed
quid faciunt michi nunc illi homines
qui sunt inimici mei Vere ipi contemp
nunt precepta mea eiciunt me de cor
dibus suis tamq virus abhominabile Expuunt eam me de ore ipsor
velud rem putridam et abhorrent
me videre qsi leprosu pessime fetentem Diabolu vero et eius opera apli
cantur toto suo affectu et opere Hunc
eum introducunt in cordibus suis fa
ciendo delectabiliter et gratanter ei
voluntatem et sequendo eum in missio
nes malignas Ideo iuste iudicio meo
remunerabuntur in inferno cu diabo
lo eternaliter sine fine Nam pro su
perbia qua exercent habebunt confu
sione et eternu pudorem in tantum
q angeli et demones de eis dicent
impleti sunt confusione vsq ad summu
Pro nuiditate vero ipsor insaciabi
li gliebet diabolus inferni replebit
eos suo veneno mortifero In tantu
q in animabus ipsor locus vacuus no
remanebit q non sit diabolo vene
no repletus Pro luxuria vero
qua ardent sicut animalia insensata
nuncq admittent ad videndu faciem
mea sed separabuntur a me : puabu
eam sua voluntate inordinata Le
terni sicut q sicut ois pena mortalia
grauissima sunt ita eam pena venia
si homo delectatur in eo ac voluntate

pseuerandi effiatur mortale Propterea
noueris q duo prā exerceñ que nolo
tibi modo videntur q trahunt scam
alia peccata que oīno videnť q vel
alia Ded q gentes delectantur ī eis
cū voluntate pseuerandi Ideo effiauť
mortalia Et multa alia peccata ab
hoīabilia cōmittunt gentes tanta
te neapolis q volo tibi nōnare Pa
mū de duobus prīb est q faces hūane
rationabilis creature depingūtur diuer
sis coloribus quibus colorantur ymagi
nes insensibiles et statue ydolo ut
videantur ab alijs pulchriores q ego
fecī eas Secundū prīm est q inho
nestas formas ~~gestus~~ vestimētoū gēz
gentes vruntur corpa hoīm : mulier
deformantur a statu suo Et hoc gen
tes propter supbiā faciunt et vt vide
antur pulchriores et lasciuiores ī cor
poribus suis q ego deus creaui eos
Et cūa ut sic videntes status pcedu
centur et ī flāmentur ad carnalem seu
pisticiam Ideo certissime scias q quo
cens delinunt faces suas colore sti
bio et estranco tocens diminuitur
eis ifusio aliqua spūs sancti et dia
bolus magis appropīquat eis Quo
cens vero se ornant vestibus indecē
tibus et inordinatis et carnaliter de
formant sua corpora tocēs ornatq
aīe Diminuitur et diaboli potestas
augmentatur Timia mei q talia
facias et alia prā mee voluntati ītraia
effronte omittens qre negleristis passi
onē meā et non attenditis ī cordibus
vestris qm ego nudus stetī ad colump
nam ligatus duris flagellis crudeliter
verberatus qm nudus stabā et pla
niabam in cruce repletus vulneribus
et vestibus sanguine Et qm vos depī
ctis et vngitis facies vras cur non
aspiratis ad faciem meā q̄liter sāg
uine repleta fuit Non eā atten
ditis ad oculos meos qm caligaue
runt et opiebātur sanguine et lacre
mis et palpebre mee colore liuido Qua
re ad hūc non aspiratis ad os meū
Aures quoq; et barbā non ītuemini
qualiter erant colorata et intincta
sanguine Non respiratis reliq̄ mem
bra mea diuersis penis ītimanter saucia
et q̄liter liuidis et mortuis pependi in
cruce propter vos et ibi ab oīb deri
sus et abiectus despiciebar ad hoc vt
ex tali recordatione et attenta memoria
me deū vrm diligeretis et sic diaboli la
queos effugeretis quibus estis horribi
liter colligati Veruptīm hȳ oīa in oīd
et cordibus vris oblita et neglecta sīt
Ideo facias simile meretrices diligentis
voluntatem et delectationem carnis
non autem prolem Cum eīm senserit
infantem vnū in vtero suo statim
procurant abortiū herbis et alijs
rebus ne careant carnis voluptate
et tanta delectatione pessima ut sic sp
vacent luxurie et fetide ītixtioni car
nali Sic facias Nam ego deus creato
et redemptor vr omnes visito ītiā mea
pulsando scilicet ad corda vra q omes
diligo Ded cū vos aliquā pulsione
infusionis scilicet spūs mei in corde
vro seu compunctionem sentitis uel
audiendo verba mea aliq̄ bonam
voluntatem concipitis statum q̄si ab
ortiuū spū aliter procuratis exaisan
do scilicet prā vra et delectando vos
in eis ac eam volendo ~~in eis~~ dap
nabiliter in eis pseuerare Ideo

Drabole fautis voluntatem et inclusendo
ipsum in cordibus vestris et me sic inha
bitabiliter sic expellendo propter quod vos
sine me estis et ego non sum vobiscū
et in me non estis sed in Diabolo et eius
voluntate et suggestionibus obedientes
Igitur qd iam dixi vobis iudicium
Dicam et nunc misericordiā meam
Misericordia autem mea hec est vide
licet qd nullus ipōz timorōz meorum
est tantus et tam magnus peccator qd
ei negetur misericordia mea si eam pe
tierit humili et pfecto corde Propterea
tria debent facere timia mei si ad gr̄
am et amicitiam meam se reconsilia
re voluerint Primū est qd penitentiam
et habeant contritionem de toto corde eo
qd me creatorem et redemptorē suū offe
derunt Secundū est confessio pura fir
quens et humilis quā debent facere an
confessorem suū et sic emendare oēm pcā
suā faciendo penitentiā et satisfactio
onem secundū consilium confessoris consilium
et discretionem Tunc ego appropinquabo
me eis et diabolus abipsis elongabi
Tertium est qd postq̄ hi sic pfecerint
cū devotione et pfecta caritate Secundo
accipiant et sumant corpus meū hu
biendo voluntatem nunq̄ recidivandi
in priora pcā sed pseverandi usq̄ bono
usq̄ finem Quicūq̄ igit isto modo
se emendaverit statim ego oblivisca
ri faciā omnia pcā sua contra filium et
libenter eū suscipiam ad graciam
meā qui ipse cognoscere et cognitare potent
et tunc ego cū eo ero et ipse cū me et
meū vivet et gaudebit in eternum
Qui vero pseveraverit in pcīs et
malicia sua veniet sup eū indubitā
ter iusticia mea Nam sicut sanct pis
cator qui videns pisces in aqua ludentes
in delectacione et iocunditate sua et cū
ipse mittit hamū et maris et extrahit
capiendo pisces viciissim nō ocīs immo
tum sed paulatim per vices et tunc
mittit eos in mortem donec oēs insimp
serint Sic eadē ego facia animas meas
in pdō pseverantibus Nam paula
tim animabo eos de hac vita munda
nimis scali in qua ipsi temporaliter et
carnaliter delectantur Et qua hora
ipsi non credederint et in maiori delec
tacione vixerint tunc rapiam eos de
vita terrena et mittā eos in mortem
eternā ubi nunq̄ amplius videbunt
faciem meam ex eo qui ipsi dilexerunt po
tius facere et adimplere inordinatā
et corruptā voluntatem suam qui pfi
cere mandata et voluntatem meā
Hec autē sancta visis et audita hec visio
disparuit

Revelacio virginis marie quā habuit
dnā brigida in cīvitate neapolis: dixit
eam domino bernardo Archiepiscopo
neapolitano Que revelacio re
prehendit illos qui non instruunt
servos suos seu subditos infideles
nouiter conversos ad fidem in eadē
fide catholica et lege christiana Red
dunt quoq̄ virgo maria illos dnōs
qui male tractāt et exasperāt vltimo
diū deos suos suos cōmissos eadē ani
mas pcā sortilegos et incantatores et
divinatores et eadā tenentes eos et fi
dem eisdem adhibentes Capitulum xxix

Postea christi scribit dnō
bernardo archiepō neapolita
no dicens Reverende pr et
domine illa persona quā vos bn nos
nosastis cū staret orando et rapta item

plagonis suspensa appuerit ei gloriosa
virgo maria sic dicens ei ¶ Ego sū
regina celi que loquor tibi Ego sum
illi ornalamus huius mundi Nam sicut
ornalamus qui videt insurgere ventū va
lidū nociuū plantulis et arboribus
ortj sui statim accurrit festinanter et
tantū potest ligat firmando eas firmi
bus sustentaculis et sic eas succurrit di
uersimode mixta posse ne vento uerue
te frangantur et miserabiliter eradicē
Sic ego mr misericordie facio in orto
meo huius mundi qr qui ego video pe
riculosos ventos temptacionū et ma
larū suggestionū diaboli flare
in corda hoīm statim ego accurro ad
dnm meum filiū meū ihm xpm et
deū meū tū orationibus meis una
do eos et impetrando ab eo qr xpc insi
dat in cordibus aliquas sanctas
Thsiones spiritus sancti Quibus
suffulti et salubriter firmati a dia
bolo temptacionū vento illesi spiritu
aliter teneantur ne Diabolus contra
hoīes pualeat frangendo cor aīas
et eas mixta suū malignū desideriū
dapnabiliter extirpando Et sic hoī
nes capientes dicta mea sustentacula
et inuamina cum humilitate cordis et
oratione operis statim a Diabolico
temptacionū incursu defenduntur Et
pmanentes firmi in statu gre afferūt
deo et michi fructū suauitatis t tēpore
opportuno Illi vero qui contempnunt p
dicta filij mei et mea sustentacula spi
ritualia et inclinantur a vento temp
tacionū p diabolicum sensum et ope
ipsi eradicantur a statu gre et diuī
a dyabolo per illicita desideria et opa
usq ad profundas eternales penas et
tenebras infernoū Nunc autē saas q
t auctate neapolitana omittuntur Diuersa
et multa peccata horenda et occulta q
tibi non refero Hec tū loquar tibi nē
de duobus grauibus peccatoū manifes
toū que valde displicant filio meo et
michi toti q celesti curie ¶ Primū
est qr in dicta auctate multi emunt
paganos infidales ad seruitutem suam
Et alii cor dnī nō curant eos bapti
zari neq uolūt ad fidem xpianā eos
conuertere Et si aliqn baptizantur alii
cor post ipsor baptismū dnī cor non
curant plus de faciendo eos instruere et
informare in fide xpistiana et informando
eos in susapiendis sacramentis ecclesie
qr an ipsoū baptismū et conuersionem
et sciencie qr dicta seruj conuersi post fidē
susceptam omittunt multa pcā et nec
cessant redire ad sacramenta penitencie
et cōfessionis et restaurari in statu salua
cionis et dīne reconciliacionis et gracie
Item alii tenent suas seruas uel scla
uas in tāta abiectione seu ignomi
nia ac si essent canes vidētes eas
et qr veterum est exponentes eas frc
quenter in lupanari ad lucrandū pre
ciosam turpitudinis et abhoīnacio
nis Alii vero tenentes eas in suis do
mibus vt meretrices et pro se et pro
aliis et hoc valde abhoīnabile et odi
osum est deo et michi ac ecclā tocā et
celesti curie Itaqu ecclā dnī in tm
grauant et exasperant dictos seruos
suos vbis humeliosis et pcussionibus
qualiq dictor seruoū veniunt in sta
tu desperacionis et cū voluntate inter
faciendi seipos Hec qdē peccata
et negligencie displicent deo et toti

celesti aure multū q̄ ipse deus amat
cos eo q̄ ipse creauit cos et vt omnes
saluaret venit t mundū assumens car
nem d me et sustinuit passionē et
mortem t cruc Isaac eā q̄ ꝯsumaꝯ
emunt tales paganos et infideles ea
intentione ut faciant eos xpistianos
et voluntate instruendi et informando
eos in fide xpistiana et virtutibus et
intentione dandi eos libertati in vita
sua uel in morte ita q̄ dicti serui nō
transeant ad heredes Isti tales dñi
d eoꝝ multū ex hoc merentur et aūp
tabules sunt apud dñm deū Et sic
terribilissime q̄ illi q̄ vsurariū faciunt a deo
grauiter punientur ¶ Secundū q̄ de
mus p̄ est q̄ multi homines et femine
hñt scām et consulunt aliquos malignos
sortilegos et diuinatores et aliquas pessi
mas incantatrices diuersis respectibꝫ
inordinatos Nā aliq̄ petunt ab eis q̄
ipi faciant aliqua maleficia et incā
tatores ad finem vt possint habere et
generare prolem Alij req̄runt eosd̄
q̄ ipi aliquas incantationes et fac
turas faciant ad hoc vt ab aliq̄bus
hominibus uel mulieribus seu eā ab eo
rum dñis temporalibus distincte a
mentur et cordialiter diligantur
Alij vero expectant ab eisdem maledictis
maleficia de p̄sentia futurorū Multa
eā querunt ab eis ut arte sua incā
tatoria et maleficia tribuant ipsis sa
nitatem in infirmitatibus suis Quo
q̄dem omnes tam tenentes eosdem
maleficos diuinatores seu eā incan
tatrices in familia et expensis suis
q̄ omnes petentes a talibus talia
maligna consilia et remedia diabo
lica q̄ eā idem maleficia diuinatores
et incantatrices supdicta p̄mittentes
maledicti et excōsi sunt apud deū et q̄
diu in statu tali et ꝓposito p̄seuerau
erint nūq̄ aliq̄ infusio seu gracia spūs
sancti descendet neq̄ intrabit in cordi
ipsorū Verūptū q̄ penituerint et humil
se emendauerint aūt vero ꝓposito vitetur
non reassumendi a filio meo gratiam et
misericordiā consequentur Ipis autē
sic auditis hec visio disparuit

Quidam episcopus qui erat rector
marchie anthonitane pro sancta ro
mana ecclesia requisiuit dominam
brigidā sup eo q̄ stimulabā a facien
cia eo q̄ ipse erat absens et animꝫ
motus a dioc̄si sua propter p̄dictū
officiū marchionatus in quo ipe resi
debat Et sic non poterat attēdē ad
oues sibi ꝯmissas in sua dioc̄si et io
dubitabat an magis placeret deo q̄
resideret in officio marchionatus an
q̄ reuerteretur ad regendū oues sibi
cōmissas in sua dioc̄si Et aūt dñā su
pradicta oraret, sic requisita, p̄ p̄fato
episcopo tunc apparuit ei dicēs
sibi verba q̄ infra scribūt Ca. xxx.

Sit deus benedictus merentū
propter oīa bona sua dñe
Dñe mi reuerendissime patre
humilē recōmendatione p̄missa Scripsistē
michi aūt humilitate q̄ ego quedā femina
vobis ignota deū pro vobis humiliter
exorarem Ad quod respondeo et vobis
dico verdicte in scientia mea q̄ ad ta
lia faciendū sum insufficiens peccatrix
proch dolor et indigna Scripsistis eā
michi q̄ aliq̄ consilia spūalia vobis
scriberem ad salutem aie vre Et io
deus attendens ad fidem et humilita
tem vram vestris desideriis et fideli

pio amore pīno voluit satisfacere nō
attendens ad prām mām sed ad cordialē
affectū hūiliter postulantis ¶Nam cum
ego peccatrix ad talia indigna predic
p̄ vobis orarem dīm meū ihm xp̄m tē
ipē michi apparuit inspiritu et p̄ simi
litudinē loq̄bat meū sic dicens ℣ tu
cui datū est audire spiritualiter et vidē
attende nunc et saas certissime q̄ dēs
episopi et abbates ac cēa cetera eccle
siarū prelati et beneficiati aīāq; curam
habentes q̄ dimissis suis eccl̄is et o
nibus meis sibi ꝯmissis tempnunt et
tenent alia regimina et offīa ca t
tenacone et voluntate vt in illis offi
cijs ab hoīb⁹ magis honorentur
et t alnori statu mundi exaltentur et
sublecuentur q̄mus in illis offīijs ipsi
rectores nichil furentur vel predent
uel q̄mus aliam tmstriaā ibidem nō
committant Nichilominus tm̄ q̄ in illis
offīijs et honorib⁹ ipsi gloriantur et
delectantur et propter hoc dimittunt
oues meas et eccl̄ias suas isti talia
facientes similes sunt coram me por
tās p̄o indutis pontificalibus seu sacer
dotalibus ornamentis ℣ead p̄ simili
tudinē dicere tibi sic q̄ vnus magn⁹
dñs q̄ habebat inumerabes amicos su
os ad cenam et hora cene intrauerūt
illi pora sic indūta in palatiū cōā illo
dnō et cōā discūbentibus qui sedebāt
in mensa ℣nō autē volente eis dāi
de illis preciosis cibarijs mense sue tūc
pora predicta clamauerunt aī magno
sonitu vox porana et rebutatoria gīū
mentes recusando cōmedere illa pre
ciosa cibaria appetentes tm̄ aude ꝯme
dere viles siliquas porcinas suo more
soluto ¶Tunc autem p̄ dñs hoc videns
et intelligens abhōīnatus est vilitatem
cor⁹ et ꝯmunionem et statum dixit ad ser
uos suos aī ira magna et indignacō
ne ¶Expellite eos de palacio meo et eci
te foras ut reficiantur et saturentur so:
dide siliquis porcinis q̄bus digni sunt
q̄ nec ipsi volunt nec digni sunt ꝯme
dere de cibarijs meis q̄ proamias meis
parata sunt ¶Et quibus reuerendissi
me p̄ et dñe mi tunc intellexi ī spū
q̄ vos debetis facere sic saltem q̄ vos
discernatis in sacra vestra utpote
oues xp̄i saltem episopatus vīi vobis
cōmisse bene et spiritualiter regantur
in absencia vīa vel non ℣ aut sic
bñ regantur secundū q̄ decet spirituali
ter in absencia vestra ad cōmodū et va
litatem aīārū ipsar⁹ ¶Et vltra hoc vi
detis vos q̄ in rectoria marchie potestis
facere maiorem honorem deo et vtilita
tem aīārū q̄ in episopatu vīd et tūc
dico q̄ potestis in officio rectorie mar
chie bñ et licite stare secundū volun
tatem dei dū tm̄ non seducat vad stan
dū ibi desiderū honoris nec⁹ vana ip
sius officij gloriacō ℣ vero cōsacia vide
tat vobis contrariū tunc ego ysilo q̄
dimisso marchionatus officio redeatis
p̄sonaliter ad residendū in eccl̄esia vīa
et in episopatu vobis cōmisso ad regē
dū saltem oues vestras uel porcū xp̄i
spualiter vobis ꝯmissas et ad pascē
dū eas verbo exemplo et ope non neg
ligenter et viciose vt malus mercennā
rius sed solliate et vīiose ut verus et
bonus pastor ℣ Peccatis michi dnē
nu q̄ eo q̄ talia vobis scribo cum sim
ignara femina et indigna peccatrix
Rogo illū nostrū verū et bonū pasto
rem qui pro ouibus suis mori dignatꝰ

est ꝙ ipse vobis tribuat gratiã sancti
spiritus qui oues suas digne regatis
et usq; ad mortem sꝑ fructus eius gloria
sam sanctissimã voluntatem

Iudex conqueritur sponse de omnibus
sis pctoribus olim statuit et ydiotã
narrans bñficia que fecit eis et in
gratitudinem eoꝝ cõminatur quoq;
eos cum sententia terribili ire sue Ad
monet tñ eos ꝙ conuertantur ad eũ
et susapiet eos aũ misericordia suaꝝ
puis pater Capitm xxxi

Vidi palatiũ grande simile ce
lo pereno in quo erat exerci
tus celestis milicie innumera
bilis quasi athomi solis habens fulgo
rem simil radij solis In palatio vero
sedebat in throno mirabili ãsi psona
quedã honis incomprehensibilis pulchri
tudinis et immense potentie dñs Cuius
vestes erant mirabiles et indicibilis cla
ritatis Et quedam virgo stabat ante
sedentem in throno q erat fulgentior
sole quam oẽs illi assistentes celestis
milicie honorabant reuerenter ut regi
nã celoꝝ Ille vero qui sedebat in
throno aperiens os suũ dixit Audite
oẽs amici mei in mundo viuentes qꝝ
ad amicos meos non loquor qui sequi
voluntatem meam Audite omnes de
tria Archiepiscopi et episcopi et omnes
inferiores gradus ecclesie Audite oẽs
religiosi cuiuscũq; ordinis estis Audi
te reges et prãpes iudices terre et oẽs
sementes Audite mulieres regine prin
cipisse ac omnes dñe et ancille et oẽs
cuiuscũq; ydiomus et gradus estis mag
ni et pui q habitatis orbem verba hec
q ego ipe qui audiam vos nunc loquor ad
vos Ego iudex qui creastis recessistis
a me et dedistis diabo fidem diabo
lo inimico meo vos derelinquistis man
data mea et segnii diaboli voluntã
tem et obedistis suggestionibus eius
Non attendistis qui ego immutabilis et ei
nus deus creator vr descendi de celis
ad virginem sumens ex ea carnem et
conuersatus sum vobiscum Ego per me
metipm aperui vobis viam et osten
di uobis per que iretis in celum Ego
fui nudatus et flagellatus spinis co
ronatus et cruci fortiter extensus Tamen
qui omnes nerui et ꝑtes mei cor
poris soluerentur Ego audiui oia
obprobria et sustinui contemptibilissi
mam mortem et amarissimum quidem
dolorem pro salute vestra Hec omnia
oblimia mei non attendistis quia
decepti estis Ideo portatis iugum et
onus diaboli cum suauitate fallaci
et nefanis nec ista sentatis antequam
dolor sup omnes inestimabile apropin
quat Nec sufficiunt vobis ista Deo et
tanta est superbia vestra qui si possetis
ascendere sup me libenter faceretis
Tanta qꝝ est vobis voluptas carnis qui
libentius velletis carere me qꝝ dimitte
re inordinatam delectationem vestrã
Insuper cupiditas vrã est insaciabilis
quasi factus ꝓfectus qui nichil est
qui saciare pt cupiditatem vrãm Ideo
iuro in deitate mea qui si moriamini
in statu in quo nunc estis numq; vi
debitis faciem meam Dz pro superbia
vrã sic profunde demergemini in ifer
num qui omnes diaboli erunt super
vos inconsolabiliter affligentes vos
Pro luxuria vero implebimini horri
bili veneno diabolico Et pro cupidi
tate vrã iplebimini dolore et angustia

et pauper eritis toaus mali qd est tm
ferna O tunica mei abhoīnabiles et t
grata et degenerātes ego videor vobis qi
vermis mortuus in tyreme Ideo facius
gamq vltis et prosparī Ideo ostē
dā ego testate et tunc vos silebitis et
nō effugietis manū meam Veriptī
o tunica mei qr ego sanguine meo redemi
vos et nichil qro nisi aīas vestras.
Ideo redite ad me cū humilitate et gra
tanter ut filios amplam vos Exau
dite grauc ugū Diaboli a vobis et re
cordēī caritatis mee et videbitis in
consaentia vestra qr ego sū suauis et
et mitis

Cristus in roma loquens sponse sue
beate brigide predicat ei diem et mo
dum mortis sue ordinans s quid fiat
de libris reuelaaonum Diat eaam
q multa erunt in mundo qui illas
reapient aī deuoaone qī ei placuerit q
obtinebunt graaam eius Disponit
eaā dīs de corpore sponse sue vbi
de beat sepeliri Cap. xxxiij.

QUintigit quinq; diebus aī
diem obitus dīne brigide se
pdicte sponse cristi q apta
uit ei dīs noster ihesus cristus ante
altare quod erat in camera sua et leta
faae se ostendens ei dixit Ego sca ti
bi sicud sponsus solet facere qui absco
dit se a sponsa sua ut ab ea arden
tius desideretur Die ego nō visitau
te solaaonibus isto tempore qua tē
pus tue probaaonis erat Ideo nunc
iam probata procede et para te qua
iam nunc tempus est ut adimplea
illud quod promiseram tibi scilicet
quando ante altare meum t mona
cham vestieris et consecraberis et
amodo reputaberis non solū sponsa
mea sed eaā monacha et mater in
in vatzstenū Veriptī scito q corpus
tuū deponēs hic t roma donec veneit
in loaī sibi paratū qr placet michi
ptre tibi a laboribus tuis et volun
tatem tuam reapere pro effectu Et
reuersus ad romā quasi congirendo
dixit O roma mea O roma mea pu
pa contempnit te et non attendit ad
verba mea sed reapit Dubia pro re
tis Ideo non audiet amplius fistu
lam meam qr tempus misericordie
mee ponit in arbitrio suo ¶ De
inde dixit sponse Tu autem dic pro
ri q tradat oīa ista verba mea oīm
reuelaaonū fratribus et episcopo meo
Tm dabo feruorem spiritus mei et
complebo ei graaam meam Et scias
q venient homines illi qī michi pla
cuerit qui cum suauitate et gaudio
reapient verba ista celestiū reuelaao
nū que hactenus tibi facte sunt Et
licet multis subtracta est gratia mea
propter ingratitudinem eoīm Alij tm
venient qui surgent in loīs illoīs
et obtinebunt graīā meam ¶ Inter
Ultima vero verba reuelaaonū tibi fac
tarū ponatur illa cōmunis et vniuersa
lis nete reuelaao quam tibi dedi in ne
apoli qua iudicium meum adimple
bitur super omnes gentes que ad me
tum humilitate non reuertuntur sicud
ibi ostensum est tibi ¶ Hns aut
Dictis et multis alijs que hic non
scribuntur menaonem fecit et ordina
tionem dicta cristi sponsa aliquarum
personarū scarum existentaū quas aī
mortem coram deo se vidisse dicebat

¶ Post ista audita subiunxit dīs

Dicens In mane diei quinti postq̃
sumpseris sacramenta nouem singula
tim psonas pñtes teaꝫ existentes q̃s
tibi nominaui modo et dicas eis illa
que facere debent Et sic inter vba
et manus eorꝫ venies ad monasteri
um tuꝫ ⁊ in gaudiꝫ meꝫ et corpus
tuum locabitur in Watzstenꝫ ¶
Deinde appropinquante die quinta
et in ipsa aurora iterꝫ apparuit ei
xpistus Iolando eꝫ dicta vero missa
et sacramentis perceptis cꝫ maxima
deuotione et reuerencia inter mano
predictarꝫ psonarꝫ emisit spiritꝫ.

Explicat ultimus liber celestis reuela
cionum dei bꝫ brigide principisse ne
rie de regno Suecie diuinitus reuela
tus